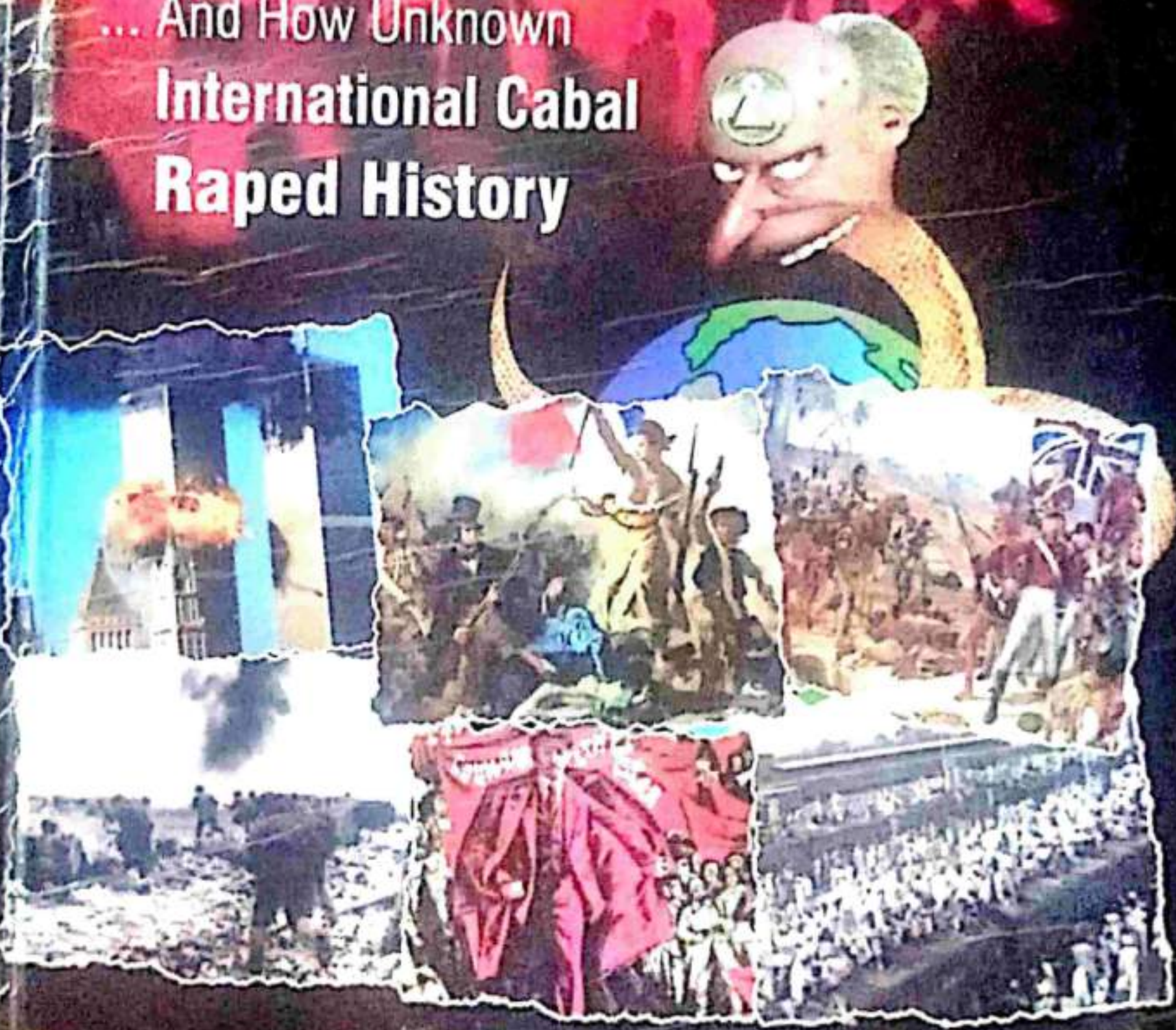

ਰੇਪ ਆਫ ਹਿਸਟਰੀ

... ਤੇ ਇਉਂ ਹੁੰਦਾ ਰਿਹਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਬਲਾਤਕਾਰ

... And How Unknown
International Cabal
Raped History

ਪ੍ਰੋ: ਕੇਵਲ ਕਲੋਟੀ

ਰੇਪ ਆਫ ਹਿਸਟਰੀ

.... ਤੇ ਇਉਂ ਹੁੰਦਾ ਰਿਹਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਬਲਾਤਕਾਰ
.... And How Unknown International Cabal
Raped History

ਇਸੇ ਕਲਮ ਤੋਂ

1. ਹੋਣੀ ਇੱਕ ਦੇਸ਼ ਦੀ - ਭਾਗ 1 (ਨਾਵਲ)
ਪਹਿਲੀ ਛਾਪ- ਰਵੀ ਸਾਹਿਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ।
ਦੂਜੀ ਛਾਪ- ਲੋਕ ਗੀਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ।
2. ਹੋਣੀ ਇੱਕ ਦੇਸ਼ ਦੀ - ਭਾਗ 2 (ਨਾਵਲ) (ਮਾਅ-ਭੂਮੀ)
ਪਹਿਲੀ ਛਾਪ- ਰਵੀ ਸਾਹਿਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ
ਦੂਜੀ ਛਾਪ- ਲੋਕ ਗੀਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ
3. ਘਾਟੀ ਪੁਤਲੀਗਰਾਂ ਦੀ (ਨਾਵਲ)
ਪਹਿਲੀ ਛਾਪ- ਲਾਹੌਰ ਬੁਕ ਸ਼ਾਪ ਲੁਧਿਆਣਾ
ਦੂਜੀ ਛਾਪ- ਲੋਕਗੀਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ
4. ਤਾਂਡਵ (ਤ੍ਰੈ-ਲੜੀ ਨਾਵਲ)
ਲੋਕ ਗੀਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ
5. ਹੋਣੀ ਮਨੁੱਖੀ ਸੱਭਿਅਤਾ ਦੀ (ਨਾਵਲ)
ਲੋਕ ਗੀਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ
6. ਹੋਨੀ ਏਕ ਦੇਸ਼ ਕੀ (ਹਿੰਦੀ ਨਾਵਲ)
7. The Fated Sky (English Novel)
8. ਬਦੀ ਦੀ ਅਸਲੀ ਜੜ੍ਹ - ਜਾਇਅਨਵਾਦ
ਪਹਿਲੀ ਛਾਪ- ਆਸ਼ਨਾ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ
ਦੂਜੀ ਛਾਪ -ਲੋਕਗੀਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ
9. ਸੱਚ ਸੁਣੋ, ਸੱਚ ਦਾ ਵੇਲਾ
ਪਹਿਲੀ ਛਾਪ- ਆਸ਼ਨਾ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ
10. ਰੇਪ ਆਫ ਹਿਸਟਰੀ
How Unknown International Cabal Raped History
ਆਸ਼ਨਾ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ

ਰੇਪ ਆਫ ਹਿਸਟਰੀ

.... ਤੇ ਇਉਂ ਹੁੰਦਾ ਰਿਹਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਬਲਾਤਕਾਰ

.... And How Unknown International Cabal
Raped History

ਪ੍ਰੋ. ਕੇਵਲ ਕਲੋਟੀ

*Non-Fiction / Translation-Transcription / Enslaving the World /
Research / Secrets of Power Discovered /
New World Order, Real Hidden History, Unknown International Cabal*

© Kewal Kaloti

Rape of History

by

Kewal Kaloti

V.P.O. Urmur Tanda (Shimla Pahari),
Distt. Hoshiarpur (Punjab) India
Mob.: 97795-54350, 99146-96281

January 2020 -- 1100 Copies

Price : Rs. 900.00

Published by

Aashna Publications

Jalandhar Road, Piplanwala,
Hoshiarpur (Pb.) 146001. Tel.: 01882-256200

Printed at

Kamal Creationz, Hoshiarpur.

© 2020

All rights reserved

This book is sold subject to the condition that it shall not, by way of trade or otherwise, be lent, resold, hired out, or otherwise circulated without the publisher's prior written consent in any form of binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition including this condition being imposed on the subsequent purchaser and without limiting the rights under copyright reserved above, no part of this publication may be reproduced, stored in or introduced into a retrieval system, or transmitted in any form or by any means (electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise), without the prior written permission of both the copyright owner and the above-mentioned publisher of this book.

ਮੇਰੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਹੋਈ ਖੋਜ

1. ਐਮ. ਫਿਲ (ਪੰਜਾਬੀ) 2000-2001
ਕੇਵਲ ਕਲੋਟੀ ਦੀ ਨਾਵਲ ਲੜੀ - ਹੋਣੀ ਇੱਕ ਦੇਸ਼ ਦੀ : ਇਤਿਹਾਸ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਸੰਘਰਸ਼
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ
ਖੋਜਾਰਥੀ : ਨਵਨੀਤ ਕੌਰ ਨਿਗਰਾਨ : ਡਾ. ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ ਖਾਹਰਾ
2. ਐਮ. ਫਿਲ (ਪੰਜਾਬੀ) 2004-2005
ਕੇਵਲ ਕਲੋਟੀ ਦੇ ਨਾਵਲ 'ਘਾਟੀ ਪੁਤਲੀਗਰਾਂ ਦੀ' ਦਾ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਅਧਿਐਨ
ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ
ਖੋਜਾਰਥੀ : ਸਤਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨਿਗਰਾਨ : ਡਾ. ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਦੇਵਸ਼ਵਰ
3. ਐਮ. ਫਿਲ (ਪੰਜਾਬੀ) 2005-2006
ਕੇਵਲ ਕਲੋਟੀ ਦੇ ਨਾਵਲਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰਧਾਰਕ ਪਰਿਖੇਪ
ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ
ਖੋਜਾਰਥੀ : ਹਰਸਿਮਰਤ ਕੌਰ ਨਿਗਰਾਨ : ਡਾ. ਹਰਜੋਤ ਕੌਰ
4. ਐਮ. ਫਿਲ (ਪੰਜਾਬੀ) 2006-2007
ਕੇਵਲ ਕਲੋਟੀ ਦੇ ਨਾਵਲ 'ਤਾਂਡਵ' ਵਿੱਚ ਸੱਤਾ ਦੀ ਸਿਆਸਤ
ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ
ਖੋਜਾਰਥੀ : ਗੀਤਾ ਰਾਣੀ ਨਿਗਰਾਨ : ਡਾ. ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਦੇਵਸ਼ਵਰ
5. ਐਮ. ਫਿਲ (ਪੰਜਾਬੀ) 2007-2008
ਕੇਵਲ ਕਲੋਟੀ ਦੇ ਨਾਵਲਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰਧਾਰਕ ਅਧਿਐਨ
ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪਟਿਆਲਾ
ਖੋਜਾਰਥੀ : ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਨਿਗਰਾਨ : ਡਾ. ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਢੀਡਸਾ
6. ਐਮ. ਫਿਲ (ਪੰਜਾਬੀ)
ਦੁਆਬੇ ਦਾ ਨਾਵਲਕਾਰ
ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ
ਖੋਜਾਰਥੀ : ਡਾ. ਹਰਵਿੰਦਰ ਕੌਰ
7. ਪੀ.ਐਚ.ਡੀ. (ਪੰਜਾਬੀ) 2014
ਨਾਵਲਕਾਰ ਕੇਵਲ ਕਲੋਟੀ ਦੀ ਨਾਵਲ ਕਲਾ
ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪਟਿਆਲਾ
ਖੋਜਾਰਥੀ : ਪ੍ਰੀਤੀ ਾਤਿਸ਼ ਨਿਗਰਾਨ : ਡਾ. ਬਲਵਿੰਦਰ ਕੌਰ ਸਿੱਧੂ

8. ਛਪਦੇ ਛਪਦੇ :-

ਪੀ.ਐਚ.ਡੀ. ਕੁਰੂਕਸ਼ੇਤਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੁਰੂਕਸ਼ੇਤਰ। ਵਿਸ਼ਾਕੇਵਲ

ਕਲੋਟੀ ਦੀ ਨਾਵਲੀ ਸੰਵੇਦਨਾ ਖੋਜਾਰਥੀ ਜਸਵਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨਿਗਰਾਨ ਡਾ. ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ.

ਮੇਰੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਤੇ ਅਧਾਰਤ (ਸੰਬੰਧਤ) ਲਿਖੀਆਂ ਜਾਂ ਸੰਪਾਦਤ ਪੁਸਤਕਾਂ

1. ਕੇਵਲ ਕਲੋਟੀ ਦੀ ਨਾਵਲੀ ਚੇਤਨਾ (2007)
ਲੋਕਗੀਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ
ਲੇਖਕ : ਸਤਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਹਾਏ
2. ਕੇਵਲ ਕਲੋਟੀ ਦੇ ਨਾਵਲ: ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਤੇ ਬਿਰਤਾਂਤਕਾਰੀ (2009)
ਲੋਕਗੀਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ
ਸੰਪਾਦਕ: ਡਾ. ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਦਰਵੇਸ਼ਵਰ
3. ਕੇਵਲ ਕਲੋਟੀ ਦੇ ਨਾਵਲ : ਸੰਵਾਦ ਤੇ ਸਮੀਖਿਆ (2017)
ਰਵੀ ਸਾਹਿਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ।
ਸੰਪਾਦਕ : ਡਾ. ਮਲਕੀਤ ਸਿੰਘ

'ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦ ਵਿਸ਼ੇ' ਤੇ ਹੋਏ ਰੇਡੀਉ ਭਾਸ਼ਣ / ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ

1. ਚੰਨ ਪ੍ਰਦੇਸੀ, ਸ਼ਿਕਾਗੋ (ਅਮਰੀਕਾ)
ਐਂਕਰ : ਸ਼੍ਰੀ ਟਿਵਾਣਾ ਜੀ	8 ਭਾਸ਼ਣ
2. ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ, ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ (ਅਮਰੀਕਾ)
ਐਂਕਰ : ਸ਼੍ਰੀ ਬਰਾੜ ਜੀ	4 ਭਾਸ਼ਣ
3. ਫਿਫਟੀਨ-ਫਿਫਟੀ ਏ.ਐਮ., ਸਰੀ (ਕੈਨੇਡਾ)	2 ਭਾਸ਼ਣ

ਇੱਕ ਯਾਦ

ਡਾ. ਟੀ.ਆਰ. ਵਿਨੋਦ ਦੇ ਨਾਅ
ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਤੁਹਾਡੀ ਸੀ,
ਨਾਵਲ 'ਹੋਣੀ ਮਨੁੱਖੀ ਸਭਿਅਤਾ ਦੀ' ਸੰਪੰਨ, ਹੋਇਆ।
ਪਰ ਤੁਸੀਂ

Deep regards for
Mrs. Gabriella (Canada, now Italy)
Who first explained Zionism,
but I could not digest and insulted her.
I beg her pardon.

K. Kaloti

ਸਮਰਪਣ

ਗੁਰ-ਸੰਤ
ਡਾ. ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ
ਨੇਤਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਗ
ਦੀ ਨਿੱਘੀ ਯਾਦ ਨੂੰ
ਸਮਰਪਿਤ .

ਰੇਪ ਆਫ ਹਿਸਟਰੀ

ਆਦਿਕਾ

ਏਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਮੇਲ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਏਸ ਨੇ ਮੇਰੀ ਸੋਚ, ਮੇਰੇ ਭਵਿੱਖ, ਮੇਰੀ ਲਿਖਤ ਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਕਾਰ-ਕਰਦਗੀਆਂ ਉਪਰ ਡੂੰਘਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਦੋਵੇ - ਮੈਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ - ਇੱਕ ਏਅਰਪੋਰਟ ਤੇ ਮਿਲਦੇ ਹਾਂ। ਏਥੇ ਮੇਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤਿੰਨ ਘੰਟੇ ਦਾ ਸਟੇਅ (ਅਟਕਾ) ਸੀ ਪਰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਵੱਸ ਦੇ ਘੰਟੇ ਹੋਰ ਲੇਟ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੰਜ ਘੰਟੇ ਦੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਕਿਵੇਂ ਬਿਤਾਉਣਾ ਪੈਣਾ ਹੀ ਹੈ।

ਪਹਿਲੇ ਇਕ-ਦੋ ਹਵਾਈ ਸਫ਼ਰਾਂ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਏਸ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਦੀਆਂ ਘੜੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਖਦ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਵੱਲ ਆ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸੈਂਕੜਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਨਾਂ ਕੋਈ ਜਾਂ ਕਹੀਏ ਕਿ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਕ ਜਣਾ ਐਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹਾਡਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਔਖੇ ਸੌਖੇ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭ ਹੀ ਲੈਂਦੇ ਹੋ।

ਮੈਂ ਮੋਢੇ ਤੇ ਬੈਗ ਲਟਕਾਈ ਅਤੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਆਪਣੀ, ਕੁਲ ਇਕ ਹਫ਼ਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਛਪੀ, ਪੁਸਤਕ ਪਕੜੀ 'ਉਸ' ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਲੱਗ-ਭੱਗ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਟਹਿੱਲਦਿਆਂ ਬੀਤ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਇੱਕ ਸੁਖਦ ਜਿਹੇ ਗੱਦੇਦਾਰ ਬੈਂਚ ਤੇ ਬੈਠੇ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਤੇ ਕੇਂਦਰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਬੈਂਚ ਦੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਸੁਖਦ ਜਿਹੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿਚ ਬੈਠਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰਾ ਬੈਂਚ ਖਾਲੀ ਹੈ। ਬੈਠਾ ਵੀ ਕਾਹਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਵੱਡੀ ਸਾਰੀ ਇੱਕ ਡਾਇਰੀ ਜਿਹੀ ਵਿਚ ਐਨ ਗੁਆਚਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਲਗਦਾ ਹੈ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਤੋਂ ਉਕਾ ਅਭਿੱਜ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ਮਨ ਨੇ ਸੁਅਦੀ ਭਰੀ ਹੈ - 'ਏਸ ਵਾਰੀ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹੋ ਹੀ ਹੈ।'

ਮੈਂ ਸਹਿਜਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਬੈਗ ਬੈਂਚ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਹਿੱਸੇ ਤੇ ਟਿਕਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬੈਗ ਉਪਰ ਆਪਣੀ ਤਾਜੀ ਛਪੀ ਪੁਸਤਕ ਇਉਂ ਟਿਕਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਏਧਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਪਹਿਲੀ ਨਿਗਾਹ ਕਿਤਾਬ ਤੇ ਪਵੇ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਡਾਇਰੀ ਵਿਚ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਰਸਰੀ ਉਧਰ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਲਕੀਰਾਂ ਜਿਹੀਆਂ ਉਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਨਕਸ਼ਾ ਉਲੀਕ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਨਕਸ਼ੇ ਦੇ ਉਪਰ-ਥੱਲੇ, ਖੱਬੇ-ਸੱਜੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਮਾਤਰ ਕੁਝ ਲਿਖੀ ਵੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮਨ ਫੇਰ ਸੁਅਦੀ ਭਰਦਾ ਹੈ - 'ਏਸ ਵਾਰੀ ਇਹੋ ਠੀਕ ਸਾਬਤ ਹੋਏਗਾ।'

ਹੁਣ ਮਸਲਾ ਹੈ ਮਨ ਭਾਉਂਦੇ ਮਸਲੇ ਤੇ ਸਾਂਝ ਦਾ ਮੁੱਢ ਬੰਨਣ ਦਾ।
ਮੈਂ ਨਿਮਰ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿਚ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ - 'ਸਰ, ਪਲੀਜ਼'
ਹਲਕੇ ਜਿਹੇ ਝਟਕੇ ਜਿਹੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਲਿਵ ਟੁਟਦੀ ਹੈ।

"ਸਰ, ਇਹ ਬੈਗ, ਮੈਂ ਬਾਬ-ਰੂਮ ਵਲ ਜਾਣੈ---"

ਉਸਦੀ ਨਿਗਾਹ ਬੈਗ ਉਪਰ ਸਹਿਜਤਾ ਨਾਲ ਟਿਕਦੀ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਰ ਪੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਪਿਛਿਉਂ ਪਿਆਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਰਲੀ ਮਿਲੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਅਰਥ ਹੈ - 'ਸਰ, ਕੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇਖ ਲਵਾਂ?' ਮੈਂ ਹੱਥ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ 'ਹਾਂ' ਆਖਦਾ ਹੋਇਆ ਤੁਰਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤੇ ਪਿੱਛੇ ਵਲ ਪਰਤ ਕੇ ਵੇਖਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।

ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਵਿਹਲਾ ਹੋ, ਮੈਂ ਦੂਰੋਂ ਭਾਪਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਪੁਸਤਕ ਸਰਸਰੀ ਉਲਟ-ਪਲਟ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਭਾਪਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਉਵੇਂ ਹੀ ਵਿਅਸਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਆਪਣੀ ਡਾਇਰੀ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।

"ਪੰਜ, ਛੇ ਘੰਟੇ ਸੌਖੇ ਬੀਤਣਗੇ।" ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ। ਲਗਭਗ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਹੋਰ ਆਨੇ ਬਹਾਨੇ ਏਧਰ ਉਧਰ ਘੁੰਮਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਿਰ ਉਪਰ ਚੁਕਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਚਹਿਲ ਕਦਮੀਂ ਮੈਂ ਬੈਂਚ ਤਕ ਪੁਜਦਾ ਹਾਂ।

ਉਹ ਤਪਾਕ ਨਾਲ ਉਠ ਖੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਅੱਧ ਵਿਚਕਾਰ ਉਂਗਲੀ ਅੜਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਰਲੀ ਮਿਲੀ ਹਿੰਦੀ ਪੰਜਾਬੀ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ ਜੋ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ ਅਰਥ ਹੈ 'ਯਾਰਾ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਈ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਨਮਾਂ ਤੋਂ, ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤੋਂ ਲੱਭਾ ਵੀ ਤਾਂ ਕਿੱਥੇ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ ਜਨਮ ਭਰ ਜੱਫੀ ਪਾ ਘੁੱਟ ਕੇ'

ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਗਲਵੱਕੜੀ ਵਿਚ ਨਪੀੜੇ ਹੀ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ।

ਮੈਂ ਹੌਲੀ ਜਿਹੀ ਆਖਦਾ ਹਾਂ 'ਜ਼ਰਾ ਇੰਜ ਕਿ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਨਾਲ ਖੱਬਾ ਪਾਸਾ ਯਾਨੀ ਦਿਲ ਨਾਲ ਦਿਲ'

ਉਹ ਬੋਲਦਾ ਹੈ 'ਮੇਰਾ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਜਿਸਮ ਦੀ ਦਿਲ ਹੋਇਆ ਪਿਆ ਯਾਰਾ।'

ਏਡੀ ਅਪਣੱਤ, ਏਨਾ ਆਪਣਾ ਪਨ "ਉਹ ਤਾਂ ਇਹ ਗੱਲ ਐ।" ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਹੀ ਲੰਬੇ ਲੰਬੇ ਸਾਹ ਲੈਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਾਂ।

ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਵੱਡਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਕੇਵੇਂ ਵਾਲੇ ਸਫਰ ਵਿਚ ਕੋਈ

ਗਲਵੱਕੜੀ ਪਾ ਕੇ ਮਿਲਣ ਵਾਲਾ ਮਿਲ ਹੀ ਗਿਆ ਹੈ “ਚਲਤੇ ਚਲਤੇ ਸਰੇ-ਰਾਹ”

ਮੈਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਏਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਕਿਉਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਕ ਗੱਲ ਪੱਕੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲਿਖਣ ਪੜ੍ਹਨ ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਜੁਲਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਸ਼ੌਕ ਰਖਦਾ ਹੋਏਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਸਫ਼ੇ ਉਲਟਣ ਪਲਟਣ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਸੀ।

ਅਸੀਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਮੋਢਿਆਂ ਉਪਰ ਬਾਹਾਂ ਵਲ ਕੇ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲ ਬੈਂਚ ਤੇ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ।

ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ‘ਮੈਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਬਹੁਤੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ। ਕਿਤਾਬ ਵਿਚਲੀਆਂ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਦੀਆਂ ਟੁਕਾਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਵੀ ਤੇ ਸਮਝੀਆਂ ਵੀ। ਇਉਂ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਏਸੇ ਬੰਦੇ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸਾਂ।’ ਉਹ ਫੇਰ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਤੇ ਘੁਟ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੋਈ ਸੁਪਨਾ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਘੋਰ ਉਲਝਣ ਵਿਚ ਫਸ ਗਿਆ ਹਾਂ ਪਰ ਉਸਦੇ ਮਾਣ ਨੂੰ ਫਿੱਕਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੈਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।

ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, “ਜੇ ਆਦਰ-ਮਾਣ ਤੁਸੀਂ ਬਖਸ਼ ਰਹੇ ਹੋ ਮੈਂ ਖਬਰੇ ਏਸ ਦੇ ਕਾਬਲ ਨਾ ਹੋਵਾਂ। ਖਬਰੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੁਲੇਖਾ ਲੱਗਾ ਹੋਵੇ। ਅਸਲ ‘ਚ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਕੌਣ?’”

ਉਹ ਗਲ ਪਲਟਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, “ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਲੇਖ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ। ਅਗਲੇ ਸਫ਼ੇ ਤੇ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ ਵੀ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ- Owners of the World ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਈ ਮੈਂ ਵੀ ਭੱਜਾ ਫਿਰਦਾਂ। ਭਲਾ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਕੀ ਲਿਖਦੇ ਹੋ?”

ਮੈਂ ਦਸਦਾ ਹਾਂ “ਜਗ ਦੇ ਵਾਲੀ।”

ਉਹ ਫੇਰ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ “ਤਿੰਨ ਸ਼ਬਦ Unknown International Cabal (ਗੁਪਤ ਵਿਸ਼ਵੀ ਚਵੁਲ) ਕਈ ਵਾਰੀ ਆਏ ਹਨ। Cabal ਦਾ ਸਹੀ ਅਰਥ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਸਮਾ ਗਿਆ ਹੈ?”

ਮੈਂ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ “ਮੈਂ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸਮਾਨਆਂਤਰ ਸ਼ਬਦ ‘ਚਵੁਲ’ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਉਂਜ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਪੰਜ ਵੱਡੇ ਸਾਜਿਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪਹਿਲੇ ਅੱਖਰ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।”

“ਚਵੁਲ।” ਮੈਂ ਏਨੀ ਗੂੜ੍ਹ ਪੰਜਾਬੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਕੋਟੇਸ਼ਨਾਂ (ਟੁਕਾਂ) ਤੁਸੀਂ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਵਿਚ ਲਿਖੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਦਾਵੇ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਵਰਤਮਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਪਰਮ ਸੱਚ ਬਲਕਿ ਬ੍ਰਹਮ-ਗਿਆਨ, ਬਲਕਿ ਪਾਰ-ਬ੍ਰਹਮ-ਗਿਆਨ ਵਲ ਲੈ ਤੁਰਦੀਆਂ। ਤੁਸੀਂ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਠੀਕ ਠੀਕ ਬਦਲ ਲੱਭੇ ਹੋਣਗੇ ਯਾਰਾ ਮੇਰੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਅੱਜ ਇੱਕ ਅਹਿਮ ਮੁਕਾਮ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ।”

‘ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਬੰਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਭਾਲਦਾ ਹੈ? ਮੇਰੀ ਸ਼ੋਭਾ ਵਧਾ ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਕਰ ਰਿਹਾ

ਹੈ।' ਮੇਰੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਸਿਰੇ ਤੱਕ ਪੁੱਜ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਕਹਾਵਤ ਹੈ ਨਾ ... 'ਸਫਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਜਨਬੀਆਂ ਤੋਂ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ। ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੀ ਵਾਧੂ- ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰੀ ਜਾਏ।'

ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜੇਬ ਵਿਚ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਪੱਤਰਾਂ ਤੇ ਨਕਦੀ ਨੂੰ ਇਕ ਹੱਥ ਨਾਲ ਘੁਟ ਕੇ ਫੜ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹੋ ਜਿਹਿਆਂ ਦੇ ਬੜੇ ਕਿੱਸੇ ਸੁਣੇ ਹੋਏ ਹਨ।

ਮੈਂ ਜ਼ਰਾ ਹੋਰ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ - "ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਦੱਸੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ? ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਪਿਆਰ (Love at first sight) ਦਾ ਕੀ ਕਾਰਨ ਹੈ?"

ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਉਹੋ, ਆਪਣੀ ਲੱਭਤ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਲੱਭਤ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ-ਦੱਸਣਾ ਭੁੱਲ ਈ ਗਿਆ। ਇਹ ਸਹੁਰੀ ਬਹੁਤੀ ਖੁਸ਼ੀ ਸਾਂਭਣੀ ਵੀ ਕਿਹੜਾ ਸੌਖਾ ਮਸਲਾ ਹੈ। ਉਂਜ ਮੈਂ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਕ ਲੱਭਤ ਹੀ ਸਾਬਤ ਹੋਆਗਾਂ। ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਯਕੀਨ ਹੈ। ਪਰ ਹਾਂ ਯਾਰਾ, ਇੱਕ ਗੱਲ ਦਾ ਬੁਰਾ ਨਾ ਮਨਾਣਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਪਾਪੀਆਂ, ਗੱਦਾਰਾਂ, ਕਾਤਲਾਂ, ਬਲਾਤਕਾਰਾਂ ਦੇ ਗੁਪਤ ਟੋਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਾਲੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੀ ਤਹਿ ਤਕ ਪੁੱਜ ਗਏ ਹੋ। ਖੋਜ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਲੈ ਜਾਏਗੀ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਕਿੱਨੇ ਬਖਸ਼ਣਹਾਰ ਹੋ, ਕਿੱਨੇ ਬਖਸ਼ਣਹਾਰ ਹੋ। ਹਾਲੇ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 'ਜਗ ਦੇ ਵਾਲੀ' ਆਖ ਰਹੇ ਹੋ। ਪਰ ਹੁਣ ਇਹ ਬਖਸ਼ੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਰਲ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਗ ਦੇ ਬਲਾਤਕਾਰੀ, ਗੁਪਤ ਵਿਸ਼ਵੀ ਬਲਾਤਕਾਰੀ ਸਾਬਤ ਕਰਾਂਗੇ। ਸਾਡੀ ਅਗਲੀ ਰਚਨਾ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੋਏਗਾ 'ਰੇਪ ਆਫ਼ ਹਿੱਸਟਰੀ' ਸਿਰਲੇਖ ਪਸੰਦ ਆਇਆ?"

ਉਹ ਲੜੀ ਨਾਲ ਲੜੀ ਜੋੜੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਤਾਰੀਫ਼ਾਂ ਸੁਣਨੀਆਂ ਚੰਗੀਆਂ ਤਾਂ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਉਹਦੇ ਅਸਲੇ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਵੀ ਵਧੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਜ਼ਰਾ ਸਖਤ ਲਹਿਜੇ ਵਿਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ "ਮੇਰੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਇਕ ਬੁਝਾਰਤ ਬਣੀ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਦੱਸੋ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਕੌਣ? ਨਹੀਂ ਦੱਸੋਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਸਾਥ ਛੱਡ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਉਠ ਕੇ ਦੂਸਰੇ ਬੈਚ ਤੇ ਚਲਿਆ ਜਾਵਾਂਗਾ।"

ਉਹ ਸਹਿਜ ਨਾਲ ਆਖਦਾ ਹੈ "ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਾਥ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਸਕਦੇ। ਛੱਡੋਗੇ ਤਾਂ ਮਰਡਰ ਹੋ ਜਾਏਗਾ ਸਮਝੋ।"

ਉਹ ਖਿੜ ਖਿੜਾ ਕੇ ਹੱਸ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਹੋਰ ਸੁੰਗੜ ਦੇ ਬੈਠ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹਨੇ ਬੰਨ ਕੇ ਬੈਠਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ।

ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਚਿਹਰਾ ਆਪਣੇ ਵਲ ਘੁਮਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਆਖਦਾ ਹੈ "ਮੇਰੀਆ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਦੇਖੋ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਕ ਖੋਜੀ ਲੇਖਕ ਹੋ, ਫਿਲਾਸਫਰ ਹੋ, ਮੈਂ ਇਕ ਫਿਲਮ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਹਾਂ। ਦੁਨੀਆ 'ਚ ਜਾਣਿਆਂ ਪਛਾਣਿਆਂ ਫਿਲਮ ਡਾਇਰੈਕਟਰ। ਫਿਲਮੀ ਨਾਮ ਹੈ 'ਵਿਲੀਅਮ ਪ੍ਰੇਮ'। ਮੈਂ ਹਿੱਟ

ਤੇ ਸੁਪਰ ਹਿੱਟ ਫਿਲਮਾਂ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਆਪੀਂ ਸੋਚੋ, ਇਕ ਖੋਜੀ ਲੇਖਕ-ਫਿਲਾਸਫਰ ਤੇ ਦੂਸਰਾ ਸੁਪਰ-ਹਿੱਟ ਫਿਲਮ ਡਾਇਰੈਕਟਰ। ਤੁਸੀਂ ਇਕ ਸਕਰਿਪਟ ਲਿਖੋਗੇ, ਫਿਲਮ ਦੀ ਸਕਰਿਪਟ, ਜੋ ਲਿਖੋਗੇ, ਉਸ ਉਪਰ ਮੈਂ ਅੱਜ ਤਕ ਦੀ ਸੁਪਰ-ਹਿੱਟ ਫਿਲਮ ਬਣਾਂਵਾਂਗਾ। ਫਿਲਮ ਦਾ ਨਾਮ ਹੋਏਗਾ 'ਰੇਪ ਆਫ ਹਿਸਟਰੀ' ਤੁਹਾਡਾ ਮੇਰਾ ਮੇਲ ਇਉਂ ਹੈ ਨਾ "ਦੋ ਸਿਤਾਰੇ ਕਾ ਜ਼ਿਮੀਂ ਪਰ ਹੈ ਮਿਲਨ ।"

ਉਹ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਦੀ ਪਕੜ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਧੋਣਾ ਨੀਵੀਆਂ ਕਰਕੇ ਆਪੋ ਆਪਣੀਆਂ ਸੋਚਾਂ ਵਿਚ ਲਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਏਹੋ ਜਿਹੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਇਉਂ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ।

ਉਹ ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਫੜ ਕੇ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਝੰਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, "ਇਤਮਿਨਾਨ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰੀਏ। ਮੈਂ ਇਕ ਫਿਲਮ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਹਾਂ। ਪਿੱਛਾ ਮੇਰਾ ਪੰਜਾਬ-ਇੰਡੀਆ ਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੱਖਰੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਮਿਹਨਤ ਕਰਕੇ ਪੰਜ ਫਿਲਮਾਂ ਡਾਇਰੈਕਟ ਕਰ ਚੁੱਕਿਆਂ । ਪੰਜੇ ਹਿੱਟ ਤੇ ਇਕ ਤਾਂ ਸੁਪਰਹਿੱਟ ਜੋ 'ਏਲੀਅਨਜ਼' ਵਾਰੇ ਬਣਾਈ ਸੀ। ਸਫਲਤਾ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਆਪ ਹੀ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਇਉਂ ਵਾਪਰ ਈ ਜਾਂਦੇ। ਕਦੇ ਕਦੇ ਇਕੱਲਾ ਆਤਮ ਚਿੰਤਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਸਫਲਤਾ ਮੇਰੇ ਤੇ ਮੜ੍ਹੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਮੜ੍ਹੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਆਤਮ ਚਿੰਤਨ ਸਮੇਂ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਜ਼ੁਰਗ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ 'ਡੇਵਿਡ ਮੂਰ'। ਉਸਦੀ ਆਤਮ ਕਥਾ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ - "ਪੈਰਾ-ਮਨੋ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਯੋਧੇ ਦੀ ਆਤਮ ਕਥਾ ।"

ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਦਖਲ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਰਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, "ਲਗਦੈ ਉਹੀ ਮੂਰ ਹੈ ਜੋ ਇਕ ਪੰਜਾਬੀ ਬੰਦੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਦੋਸਤ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅਮਰੀਕੀ ਸੀ.ਆਈ.ਏ. ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੁਪਤ ਇਕ ਸੈੱਲ 'ਸਟਾਰਗੇਟ ਮਿਸ਼ਨ' ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਹਾਂ, ਅੱਗੇ ਦੱਸੋ "

ਵਿਲੀਅਮ ਪ੍ਰੇਮ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, "ਇਕ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ ਸਵੇਰੇ ਮੂਰ ਮੇਰੇ ਘਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੂਰ ਆਖਦਾ ਹੈ, 'ਵਿਲੀਅਮ, ਮੈਂ ਕੁਝ ਆਖਣ ਆਇਆਂ। ਇਹ ਕਿ ਸਫਲਤਾ ਤੇਰੇ ਸਿਰ ਮੜ੍ਹੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ 'ਉਸ' ਦੇ ਹਿੱਤ ਪਾਲ ਰਿਹਾ ਹੈਂ। ਖੋਜ ਕਰ, ਸਾਬਤ ਹੋਏਗਾ ਕਿ ਤੇਰੀਆਂ ਪੰਜਾਂ ਫਿਲਮਾਂ ਦੇ ਫਾਈਨਾਂਸਰ ਪੰਜ ਨਹੀਂ ਇਕੋ ਇਕ ਘਰਾਣਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਖੋਜ ਕਰ, ਸਾਬਤ ਹੋਏਗਾ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰਾ ਫਾਇਨਾਂਸਰ ਨਹੀਂ ਮਾਲਕ ਵੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਖੋਜ ਕਰ ਸਾਬਤ ਹੋਏਗਾ ਕਿ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਇਸ ਉਦਯੋਗ ਦਾ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਹੀ ਘਰਾਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਖੋਜ ਕਰ ਸਾਬਤ ਹੋਏਗਾ ਕਿ ਐਂਵੇ ਇੱਕ-ਦੁੱਕਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ, ਬੈਂਕਾਂ, ਫੌਜਾਂ, ਧਰਮਾਂ, ਸਿਆਸੀ ਸੰਘਾਂ, ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾਵਾਂ ਆਦਿ ਦਾ ਮਾਲਕ ਉਹੀ ਇਕੋ ਇਕ ਘਰਾਣਾ ਹੈ। ਨਿਚੋੜ ਇਹ ਕਿ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਉਸ ਹਥਿਆ ਲਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਰਹਿੰਦੀ ਕਸਰ ਪੂਰੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਸ ਸ਼ਰੇਆਮ ਐਲਾਨ ਹੀ ਬਾਕੀ

ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਐਵੇਂ ਡਰ ਨਾ ਜਾ। ਆਦਮੀ ਉਕਾ ਹੀ ਅਸਹਾਏ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਹ ਸਦਾ ਸੱਚ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਲੱਭਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਮਲ ਵਿਚ ਲੈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ 'ਪੈਰਾ-ਸਾਈਕਿਕ ਯੋਧਾ' ਹਾਂ। ਸੁਣ, ਤੈਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਇਕ ਖੋਜੀ ਲੇਖਕ ਫਿਲਾਸਫਰ ਮਿਲੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਅਮਰੀਕਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਉਹ Unknown International Cabal (ਗੁਪਤ ਵਿਸ਼ਵੀ ਚਵੁਲ) ਦਾ ਖੋਜੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਤੇਰੀ ਅਗਲੀ ਫਿਲਮ ਦੀ ਸਕਰਿਪਟ ਲਿਖੇਗਾ। ਫਿਲਮ ਦਾ ਨਾਮ ਹੋਵੇਗਾ 'Rape of History' ਐਹ ਇਕ ਲਿਫਾਫਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਜਿੰਦਗੀ ਦੇ ਨਿਚੋੜ ਇਸ ਵਿਚਲੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਉਪਰ ਲਿਖ ਦਿਤੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਸ ਸਕਰਿਪਟ ਲੇਖਕ ਨੂੰ ਦੇ ਦੇਵੀਂ, ਆਹ ਲੈ। ਮੈਂ ਚਲਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਗੁਪਤ ਵਾਸ 'ਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾਂ। ਮਿਲਾਂ ਤਾਂ ਠੀਕ, ਨਾਂ ਵੀ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਵੀ ਠੀਕ" ਉਹ ਚਲਾ ਗਿਆ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਮੁੜ ਨਹੀਂ ਲੱਭਾ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਲੱਭਾਂ ਪਰ ਅੱਜ ਮੇਰਾ ਸਕਰਿਪਟ ਰਾਈਟਰ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਮੈਨੂੰ ਭਾਲ ਸੀ।"

ਏਨੇ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਵਾਲੇ ਜੈਟ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕਾਲ ਦਾ ਐਲਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਮੋਢਿਆਂ ਤੇ ਬੈਗ ਲਟਕਾਈ ਖਿੜਕੀ ਵਲ ਚਲ ਪੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਉਕਤ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰੀ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਗੱਲਾਂ ਮੁਕਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਉਹ ਕੋਲ ਕੋਲ ਦੋ ਸੀਟਾਂ ਦਾ ਇੰਤਜਾਮ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸੀਟਾ ਤੇ ਜਾ ਬੈਠਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ, ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦ ਅਤੇ ਇਕ ਵਿਸ਼ਵੀ-ਨੇਮ ਤੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰੀ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਜਹਾਜ਼ ਉੜਾਨ ਭਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਖਾਣ ਪੀਣ ਵਾਲੀ ਪਹਿਲੀ ਰੇਹੜੀ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਰੁਕਦੀ ਹੈ।

ਉਹ ਆਰਡਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ "ਦੋ ਛੋਟੀਆ ਸ਼ੈਪੇਨ ਤੇ ਸਕੈਨਸ।"

ਮੈਂ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਲਈ "ਐਪਲ ਜੂਸ" ਪਰ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।

ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਚੁਪ-ਚਾਪ ਅਸੀਂ ਆਪੋ ਆਪਣੀਆਂ ਸੋਚਾਂ ਵਿਚ ਰੁਝੇ ਰਹਿੰਦੇ ਅਤੇ ਕੁਝ ਨਾਂ ਕੁਝ ਖਾਈ ਪੀਵੀ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ।

ਉਹ ਪੁਛਦਾ ਹੈ, "ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦ-ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਦੀ ਖੋਜ ਤਕ ਪੁਜਣ ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕੀਤਾ?"

ਕਿਸੇ ਲੇਖਕ ਜਾਂ ਨਾਵਲਕਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛੇ, ਹੋਰ ਵੱਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਾਲੀ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸੰਖੇਪਤਾ ਤੇ ਕੰਮ ਲਵਾਂਗਾ।

ਮੈਂ ਦਸਦਾ ਹਾਂ "ਲੜਕਪਨ ਤੇ ਜਵਾਨੀ ਤਕ ਕੁਝ ਕਹਾਣੀਆਂ, ਇਕਾਂਗੀ ਤੇ ਕਾਵਿ ਟੋਟਕੇ ਲਿਖੇ। ਨਾਲੇ ਨਾਲ ਇਕ ਮੈਗਜ਼ੀਨ 'ਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਫੇਰ ਮਾਰਕਸੀ ਨਾਅਰੇ

‘ਮੁਕਤੀ-ਬਰਾਬਰੀ-ਭਾਈਚਾਰਾ’ ਨੇ ਐਸਾ ਪਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਏਸੇ ਨੂੰ ਆਦਰਸ਼ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਪੈਂਤੀ ਸਾਲ ਏਸੇ ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਵਰ ਕੀਤੇ। ਏਸੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੇ ਚਾਰ ਨਾਵਲ ਲਿਖੇ। ਪਹਿਲਾ ਭਾਰਤ ਪਾਕ ਵੰਡ ਤੇ। ਦੂਸਰਾ, ਤਿਲੰਗਾਨਾ ਦੇ ਜਮੀਨ ਲਈ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਘੋਲ ਤੇ। ਤੀਸਰਾ ਸੀ.ਆਈ.ਏ ਦੇ ਸਟਾਰਗੇਟ ਮਿਸ਼ਨ ਤੇ। ਚੌਥਾ ਜੀਵਨ ਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਆਦਿ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਤੇ। ਡੂਘਾਈ ਨਾਲ ਲਿਖਦਿਆਂ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਸੋਝੀ ਹੋਣ ਲੱਗੀ ਕਿ ਮਾਰਕਸ ਦੀ ਮੁਢਲੀ ਧਾਰਨਾ, ਖਿਆਲ ਅਤੇ ਮੈਟਰ ਵਾਲੀ ਧਾਰਨਾ, ਆਪਾ ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ।”

ਵਿਲੀਅਮ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਆਖਦਾ ਹੈ, “ਇਨ-ਬਿਨ ਇਉਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵੀ ਵਾਪਰ ਚੁਕਿਐ। ਹਾ ਅੱਗੇ ਦੱਸੋ।”

ਮੈਂ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ‘ਦੂਸਰੇ, ਭਾਵੇਂ ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਸਮਾਜਿਕ-ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਨਿਰਨੇ ਇਨ ਬਿਨ ਵਿਗਿਆਨਕ ਹਨ ਜਾਂ ਵਿਗਿਆਨਕ ਜਾਪਦੇ ਹਨ। ਵਾਰ ਲਾਰਡਜ਼ ਤੇ ਸਾਮੰਤਸ਼ਾਹੀ ਦੀਆਂ ਕਬਰਾਂ ਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸਰਮਾਏਦਾਰੀ ਉਸਰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਉਦਯੋਗ ਦਾ ਅਸਲ ਬਾਪ ਵਿੱਤੀ ਸਰਮਾਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਉਪਰ ਵੱਡੇ ਧਨਾਡਾਂ, ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ, ਬੈਂਕਰਾਂ ਦੀ ਅਜਾਰੇਦਾਰੀ ਹੈ। ਮਾਰਕਸ ਨੇ ਪ੍ਰੋਲਤਾਰੀ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਪਤੀਆਂ ਦਾ ਭੇੜ ਤਾ ਕਰਵਾ ਦਿਤਾ ਪਰ ਸਰਮਾਏ ਦੇ ਅਸਲ ਮਾਲਕਾਂ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰ ਲਿਆ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਉਂ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕੁਕੜੀ ਆਪਣੇ ਚੂਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖੰਭਾਂ ਵਿਚ ਲਕੋਅ ਕੇ ਕਰਦੀ ਹੈ। 1850 ਤਕ ਬਰਤਾਨਵੀ, ਫਰਾਂਸੀਸੀ, ਸਪੇਨੀ ਇਲਕਲਾਬਾਂ ਰਾਹੀਂ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ-ਪਾਸੇ ਵਿੱਤੀ ਸਰਮਾਇਆ ਦੇ ਕੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀਆਂ ਭਿੜੰਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਅਤੇ ਬੈਂਕਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਰਾਹੀਂ ਵਿੱਤੀ ਸਰਮਾਏ ਦੇ ਉਹ ਨਿਰੰਕੁਸ਼ ਅਜਾਰੇਦਾਰ ਬਣ ਚੁਕੇ ਸਨ। ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਅੱਜ ਤੱਕ ਵਿਤ ਦੀ ਅਜਾਰੇਦਾਰੀ ਵਧਦੀ ਵਧਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਹਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮਾਲਕ ਬਣ ਚੁਕੀ ਹੈ।....

“ਮਾਰਕਸ ਦੀ ਫਿਲਾਸਫੀ ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਦੇ ਅਜਾਰੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੈਸ ਅਤੇ ਮੀਡੀਆ ਰਾਹੀਂ ਏਨਾ ਪਰਚਾਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਆਮ ਇਨਸਾਨ ਤੇ ਬੁੱਧੀਜੀਵੀ ਦੇ ਇਰਦ ਗਿਰਦ ਇੱਕ ਦਿਸ-ਹੱਦਾ, ਇੱਕ ਘੇਰਾ, ਇਕ ਆਕਾਸ਼ ਸਾਜ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਦੇਖਣ ਭਾਲਣ ਦੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੈਫੀਅਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡੀ”

ਵਿਲੀਅਮ ਮੈਨੂੰ ਬੈਠੇ ਬਿਠਾਏ ਨੂੰ ਸਿਰ ਤੋਂ ਫੜ ਕੇ, ਘੁਮਾ ਕੇ ਮੇਰੇ ਮੱਥੇ ਤੇ ਲੰਬੀ ਚੁੰਮੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਉਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, “ਪਿਆਰੇ ਦੋਸਤ ਬਸ ਮਜ਼ਾ ਈ ਆ ਗਿਆ। ਆਪਣੇ ਕਬਨ ਨਾਲ ਏਨਾ ਕੁ ਹੋਰ ਲੋੜ ਲਉ ਕਿ ਵਿੱਤ ਦੇ ਅਜਾਰੇਦਾਰਾਂ ਅਰਥਾਤ ਧਨਾਡਾਂ ਤੇ ਬੈਂਕਰਾਂ ਨੇ 1773 ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਬਕਾਇਦਾ ਜਬੇਬੰਦੀ ਉਸਾਰ ਲਈ ਸੀ। 1776 ਵਿੱਚ ਐਡਮ ਵਿਸ਼ੁਪਤ ਰਾਹੀਂ ਮਹਾਂਗੁਪਤ ਸੰਪਰਦਾਅ ‘ਇਲੂਮਨਾਟੀ’ ਬਣਾ ਲਈ ਸੀ ਤੇ ਮਗਰੋਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਗੁਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਉਸਾਰ ਲਈਆਂ ਸਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਗਭਗ

ਸਾਰੇ ਇਨਕਲਾਬੀ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਗੁਪਤ ਸਭਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਨੇਤਾ ਹਨ। ਮਾਰਕਸ ਵੀ 'ਸੁਸੁਇਟੀ ਫਾਰ ਦਾ ਜਸਟ' ਦਾ ਮੈਂਬਰ-ਨੇਤਾ ਸੀ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ ਉਸਨੂੰ ਦਫਨਾਇਆ ਵੀ ਸ਼ਾਹੀ ਕਬਰਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਰੋਜ਼ ਮੇਲੇ ਲੱਗੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ

ਮੁੱਕਦੀ ਗੱਲ ਕਿ, ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਇੱਕ ਐਸਾ ਦਿਸ-ਹੱਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਸਚ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਦੇ ਸਚ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੈ -ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ, ਜਾਇਅਨਵਾਦ, ਇਕ ਵਿਸ਼ਵੀ ਨੇਮ ਦਾ ਅਸਲ ਤੱਥ ਉਘਾੜਨਾ "(Exposure of Illuminati, Zionism, One World Order)"

ਖਾਣੇ ਵਾਲੀ ਰੇਹੜੀ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੀ ਦਿਸਦੀ ਹੈ ਪਰ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਅਜੇ ਸ਼ੈਪੇਨ ਵੀ ਅੱਧੀ ਅੱਧੀ ਪੀਤੀ ਹੈ।

ਮੈਂ ਗਿਲਾਸ ਇਉਂ ਚੁਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਕੋ ਘੁਟ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਪੀ ਲੈਣੀ ਹੈ।

ਉਹ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦਾ ਆਖਦਾ ਹੈ- "ਸ਼ੈਪੇਨ ਕੋਈ ਡਰਿੰਕ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਸੁਭ ਕੰਮ ਦੇ ਆਰੰਭ ਦਾ ਸ਼ਗਨ ਹੁੰਦਾ।"

ਸ਼ੈਪੇਨ ਪੀਦਿਆਂ, ਖਾਣਾ ਖਾਂਦਿਆਂ ਵੀ ਅਤੇ ਪਤੇ ਦਿੰਦੇ ਲੈਦਿਆਂ 'ਸਕਰਿਪਟ' ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰੀ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ।

ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮਾਰਕਸੀ ਅਕਸਪਾਤ ਹੋਣ ਮਗਰੋਂ ਮੈਂ ਬੜਾ ਉਦਾਸ ਰਹਿੰਦਾ ਸਾਂ। ਪੜ੍ਹਨ ਲਿਖਣ ਵਿੱਚ ਰੁਚੀ ਬਣਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਇੱਕ ਨੇਤਰ ਡਾਕਟਰ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂ 'ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਆਫ ਜ਼ੀਅਨ....' ਦਾ ਪੰਜਾਬੀ ਤਰਜੁਮਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਉਲਥਾ ਕਰਦਿਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਪਾਟ ਖੁਲ੍ਹ ਗਏ

ਉਹ ਜੋੜਦਾ ਹੈ "ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇੱਕ 'ਰੋਡ ਮੈਪ' ਹੈ ਐਨ ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਵਾਈ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਚਲਾ ਰਹੇ ਹਨ"

ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਰਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਖਦਾ ਹਾਂ "ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਏਡੀ ਤਾਕਤ ਅੱਗੇ ਸਾਡੀ ਇਕ,ਫਿਲਮ ਕੀ"

ਉਹ ਸਮਝ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ?

ਉਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, 'ਪਿਆਰੇ ਮਿੱਤਰ, ਮੇਰੀ ਜਾਨ, ਤੁਸੀਂ ਕੱਛੂ ਕੁੰਮੇ ਅਤੇ ਬਘਿਆੜ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਦੁਹਰਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਕ ਵੇਰੀ ਇਕ ਕੱਛੂ ਕੁੰਮਾ ਇਕ ਬਘਿਆੜ ਦੇ ਕਾਬੂ ਆ ਗਿਆ। ਬਘਿਆੜ ਕਹਿੰਦਾ- ਕੱਛੂ ਕੁੰਮੇ, ਤੇਰਾ ਆਖਰ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ। ਤੂੰ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਕੋਈ ਆਖਰੀ ਇਛਾ ਹੋਏ ਤਾਂ ਦੱਸ। ਕੱਛੂ ਕਹਿੰਦਾ 'ਵਾਇਦਾ ਕਰ ਕਿ ਪੁਰੀ ਕਰੇਂਗਾ'। ਬਘਿਆੜ ਕਹਿੰਦਾ "ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੋਈ ਤ

ਕਰਾਂਗਾ ਪਰ ਜਾਨ ਨਹੀਂ ਬਖਸ਼ਾਂਗਾ।" ਕੱਛੂ ਕਹਿੰਦਾ, "ਠੀਕ ਹੈ ਐਸ ਪਥਰੀਲੀ ਪੱਕੀ ਥਾਂ ਤੇ ਔਹ ਮਿੱਟੀ ਤੇ ਹੁੰਦਲ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੇ ਲੈ ਚਲ।" ਬਘਿਆੜ ਕਹਿੰਦਾ - 'ਲੈ ਚਲਾਂਗਾ ਪਰ ਇਸਦਾ ਤੈਨੂੰ ਕੀ ਲਾਭ ਹੋਏਗਾ।' ਕੱਛੂ ਕਹਿੰਦਾ 'ਜਦੋਂ ਕਦੇ ਲੋਕ ਏਥੋਂ ਦੀ ਲੰਘਣਗੇ ਤਾਂ ਮਿੱਟੀ ਉਪਰ ਪਏ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ ਕਿ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਵੀ ਆਖਰੀ ਸੁਆਸ ਤੱਕ ਸੰਘਰਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ।'

ਖਾਣਾ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਚੁੱਪ ਚਾਪ ਖਾਈ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਕੱਛੂ ਤੇ ਬਘਿਆੜ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਅਸਰ ਹੀ ਨਿਵੇਕਲਾ ਸੀ।

ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਦਾ ਕੰਮ ਮੁਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਰਸਰੀ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, "ਯਾਰਾ, ਠੀਕ ਹੈ ਮੈਂ ਨਾਵਲ ਲਿਖੇ ਹਨ। ਨਾਟਕਾਂ ਇਕਾਂਗੀਆਂ ਤੇ ਵੀ ਹੱਥ ਅਜ਼ਮਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਕੱਲ ਫਿਲਾਸਫੀ ਨੂੰ ਵੀ ਮੂੰਹ ਮਾਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਫਿਲਮ ਦੀ ਸਕਰਿਪਟ ਦਾ ਲਿਖਣਾ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਉੱਕਾ ਹੀ ਇਕ ਨਵਾਂ ਮੁਹਾਜ਼ਾ ਹੈ। ਬਿਲਕੁਲ ਅਨਾੜੀ ਹਾਂ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਫਿਲਮਾਂ ਦੀਆਂ ਸਕਰਿਪਟਾਂ ਮੈਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿਉ ਤਾਂ ਕਿ।"

ਉਹ ਮੇਰੇ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਆਖਦਾ ਹੈ, "ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਉਂ ਕਰੋਗੇ। ਮੇਰਾ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜ ਉਤਰ ਹੈ ਕਿ ਫਿਲਾਸਫੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇਵੇਗੀ। ਨਾਵਲ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਨਾਟਕ ਡਾਇਲਾਗ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਵਿਆਖਿਆ ਤੇ ਡਾਇਲਾਗ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਫਿਲਮੀ ਸਕਰਿਪਟ। ਨਿਵੇਕਲੇ ਤੌਰ ਤੇ ਉਹ ਸਕਰਿਪਟ ਜਿਸ ਉਪਰ ਅਸੀਂ ਫਿਲਮ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਐਵੇਂ ਕਿੰਤੂ-ਪ੍ਰੰਤੂ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ 'ਮਰਡਰ' ਵੀ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਸਮਝੋ?"

'ਮਰਡਰ' ਸ਼ਬਦ ਸੁਣਦਿਆਂ ਮੈਨੂੰ ਕੰਬਣੀ ਜਿਹੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਨੀਝ ਟਿਕਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਉਥੇ 'ਸ਼ਰਾਰਤ' ਟਪਕ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਖਿੜਖਿੜਾ ਕੇ ਹੱਸ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੀ ਹੱਸਦਾ ਹਾਂ।

ਉਹ ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਫੜ ਕੇ ਘੁਟਦਾ ਹੋਇਆ ਆਖਦਾ ਹੈ, "ਦੇਖੋ, ਸਾਡੀ ਇਹ ਫਿਲਮ ਐਨ ਅਸਲੋਂ ਵੱਖਰੇ ਪਰ ਐਨ ਸੱਚੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਏਗੀ। ਕੁਦਰਤੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਸਕਰਿਪਟ ਵੀ ਵੱਖਰੀ ਹੋਏਗੀ। ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਸਕਰਿਪਟ ਹੀ ਫਿਲਮ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਬੁਨਿਆਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਬੁਨਿਆਦ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮਹਿਲ ਉਸਾਰਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਮਨ ਤੇ ਕੋਈ ਬੋਝ ਨਾ ਰੱਖੋ। ਨਾਵਲ ਵਾਂਗ, ਨਾਟਕ ਵਾਂਗ, ਜੀਵਨੀ ਵਾਂਗ, ਲੇਖਾਂ ਵਾਂਗ, ਸਵੈ ਜੀਵਨੀ ਵਾਂਗ ਇਤਿਹਾਸ ਤੇ ਮਿਥਿਆਸ ਵਾਂਗ ਲਿਖਦੇ ਜਾਓ, ਲਿਖਦੇ ਜਾਓ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਵੱਖਰੇ ਵੱਖਰੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮਾਹਿਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਡਾਇਰੈਕਟ ਕਰਾਂਗਾ। ਉਹ ਢਲਾਈ ਕਰਨਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਅਕਸਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੋਵੋਗੇ। ਪਰਵਾਹ ਨਾ ਕਰੋ।"

ਮੇਰੇ ਵਲੋਂ ਸੁਸਤ ਹੁੰਗਾਰਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਜ਼ਰਾ ਭਾਵੁਕ ਹੋ ਕੇ ਆਖਦਾ ਹੈ, “ਦੇਖੋ, ਮੈਂ ਵੱਖਰੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਹਾਂ। ਇਕ ਸੀਨ ਲਿਖਣ ਲਈ ਮੈਂ ਪੰਦਰਾਂ-ਪੰਦਰਾਂ ਸਕਰਿਪਟ ਰਾਈਟਰਾਂ ਨੂੰ 'ਅਸਾਈਨ' ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ 'ਚ ਪੰਦਰਾਂ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਿਸ ਮਰਜ਼ੀ ਵਿਧਾਂ ਵਿਚ ਜੋ ਮਰਜ਼ੀ ਲਿਖੋ। ਮੈਨੂੰ ਆਧਾਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੀਹ ਸਕਰਿਪਟ ਰਾਈਟਰ ਅਸਾਈਨ ਕਰਾਂਗਾ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਰਲ ਮਿਲ ਢਲਾਈ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ। ਚਿਹਰੇ ਦੀ ਫਿਕਰਮੰਦੀ ਤਿਆਗੋ ਮੁਸਕਰਾਉ।” ਮੈਂ ਆਤਮ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੇ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, “ਠੀਕ ਹੈ, ਮੈਂ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਲਿਖਾਂਗਾ। ਸਿਰਲੇਖ ਹੋਏਗਾ 'ਸਕਰਿਪਟ-ਰੇਪ ਆਫ ਹਿਸਟਰੀ।' ਤੁਸੀਂ ਸਕਰਿਪਟ ਸ਼ਬਦ ਕੱਟ ਕੇ ਫਿਲਮ ਦਾ ਨਾਮ ਰੱਖੋਗੇ 'ਰੇਪ ਆਫ ਹਿਸਟਰੀ'।

ਮੰਜ਼ਿਲ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਅਸੀਂ ਅਤੇ ਪਤੇ, ਨੰਬਰ, ਫੋਨ ਨੰਬਰ ਫੇਰ ਸਾਂਝੇ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਜਹਾਜ਼ੀ ਅਮਲੇ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘਦੇ ਹਾਂ।

ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਦਰ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਖਦਾ ਹਾਂ 'ਵਿਲੀਅਮ ਮੈਂ ਕੱਢੂ ਕੁੰਮੇ ਵਾਂਗ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਰਹਾਂਗਾ।’

‘ਮੈਂ ਵੀ’ ਉਹ ਆਖਦਾ ਹੈ।

ਤੱਤਸਾਰ (ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ)

(ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ - ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਵੇਰਵਿਆਂ-ਵੇਖਿਆਨਾਂ ਦਾ ਅਤਿ ਸੰਖੇਪ ਸਾਰ)

ਪਿਆਰੇ ਵਿਲੀਅਮ, ਵਿਸ਼ਾ ਜਿਸ ਤੇ ਅਸੀਂ ਰਲ ਮਿਲ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਨੂੰ, ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਤੇ ਹੋਰ ਖੋਜਦਿਆਂ ਇਉਂ ਅਨੁਭਵ ਹੋਣ ਲਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਹੂ ਦਿਲ ਵਿਚੋਂ ਸਿੱਧਾ ਸਿਰ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਜਿਵੇਂ ਚਾਨਣ ਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਾ ਅਸਲੋਂ ਨਵਾਂ ਨਹੀਂ ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਇਰਦ ਗਿਰਦ ਪਰਦੇ ਏਨੇ ਤਾਣ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਆਮ ਆਦਮੀ ਤਾਂ ਕੀ ਸਿਆਣੇ ਅਤੇ ਖੋਜੀ ਵਿਰਤੀ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਵੀ ਉਸਦੀ ਤਹਿ ਤਕ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਗੁਪਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਵਿਚ ਉਹ ਖੁਦ ਕਬੂਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪ ਆਪਣਾ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਕਈ ਗੁਣਾ ਵਧ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਵੀ ਅਤੇ ਆਮ ਲੋਕ ਵੀ ਭੰਬਲਭੂਸੇ ਦੀਆਂ ਤਹਿਆਂ ਵਿਚ ਹੋਰ ਗਰਕ ਜਾਣ। ਫੋਕੇ ਆਦ੍ਰਸ਼, ਆਦ੍ਰਸ਼ਕ ਨਾਅਰਿਆਂ ਦੀ ਗੂੰਜ ਏਨੀ ਪਰਬਲ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸੱਚ ਦੀ ਸਹਿਜ ਲੈਅ ਸੁਣੇ ਹੀ ਨਾਂ।

ਤਾਂ ਵੀ ਬਲਿਹਾਰ ਉਨਾ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਾਨ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਾ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਵੀ ਸਚ ਕਹਿਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਚੁਣਿਆ।

ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 1798 ਵਿਚ ਇਕ ਖੋਜੀ 'ਜਾਨ ਰੋਬਿੰਨਸਨ' (John Robinson) ਨੇ ਇਕ ਪੁਸਤਕ "ਸਾਰੇ ਧਰਮਾਂ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਦੀ ਸਾਜਿਸ਼ ਦੇ ਸਬੂਤ" (Proofs of the Conspiracy to Destroy all Governments and Religions) ਲਿਖਣ ਦਾ ਸਾਹਸ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਦਾ ਕਤਲ ਹੋ ਗਿਆ ਪਰ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਅੱਜ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਲੇਖਕਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਲੰਬੀ ਹੁੰਦੀ ਗਈ ਤੇ ਕਤਲਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵੀ ਵਧਦੀ ਗਈ ਹੈ।

ਹੋਰ ਅਨੇਕਾ ਕਤਲ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰ ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਲੋਕ ਕਿਤੇ ਕਿਤੇ ਸੱਚ ਦੀ ਬਾਣੀ ਬੋਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਵੀ ਉਸਤੇ ਵੀ ਪਰਦਾ ਪੋਸੀ ਕਰਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਮਾਹਿਰ ਹਨ।

ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਸੁਰੂ ਵਿਚ ਹੀ ਤੱਤਸਾਰ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਮਹਾਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਟੁਕਾਂ ਲਿਖ (ਬੋਲ) ਦੇਈਏ ਤਾਂ ਕਿ ਪੜ੍ਹਨ (ਦੇਖਣ) ਵਾਲੇ ਇਸਨੂੰ ਨਿਰੀ ਗਲਪ ਹੀ ਨਾ ਸਮਝੀ ਜਾਣ। ਕੁਝ ਟੁਕਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ ਜੋ ਸੁਤਰਧਾਰ ਰਾਹੀਂ ਐਲਾਨੀਆਂ ਜਾਣ :-

"I can not control the rising prices. It is the Bazaar that

controls. Bazaar is not under my control."

(ਮਹਿੰਗਾਈ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵੱਸ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਬਾਜ਼ਾਰ ਦੇ ਹੱਥ ਵੱਸ ਹੈ। ਬਾਜ਼ਾਰ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵੱਸ ਨਹੀਂ) ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਡਾ: ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਈ ਵਾਰੀ ਬੋਲੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਈਮ ਮਨਿਸਟਰ ਸੀ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਪੁਛਣ ਜਾਂ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਹ 'ਬਾਜ਼ਾਰ' ਕੀ ਸ਼ੈਅ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਡਾ: ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਵੀ ਉਸੇ ਲੜੀ ਦੀ ਹੀ ਇਕ ਕੜੀ ਵੀ ਹੈ।

ਡਾ. ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ
ਪ੍ਰਾਈਮ ਮਨਿਸਟਰ ਭਾਰਤ

ਬਾਜ਼ਾਰ ਦੇ ਕੁਝ ਚਿਨ੍ਹ -
ਵਿਸ਼ਵ-ਬੈਂਕ, ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ, ਵਿਸ਼ਵ-ਵਪਾਰ ਕੇਂਦਰ

"We must surrender some part of our sovereignty to some Unknown International Cabal (ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦਾ ਕੁਝ ਭਾਗ (ਅਸਲ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਦਾ ਸਾਰਾ) ਇੱਕ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ, ਗੁਪਤ, ਚਵੁਲ ਦੇ ਸਪੁਰਦ (ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ, ਹਵਾਲੇ) ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। (Harold Mac Millan; P.M of U.K-1957)

ਹੈਰਲਡ ਮੈਕਮਿਲਨ

ਹੈਰਲਡ ਮੈਕਮਿਲਨ (ਪ੍ਰਾਈਮ ਮਨਿਸਟਰ ਇੰਗਲੈਂਡ) ਨੇ ਇਹ ਸੱਚ ਉਗਲਦੇ ਬੋਲ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਵਿਚ ਉਦੋਂ ਬੋਲੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਸ ਤੇ ਤਾਬੜ ਤੋੜ ਹਮਲੇ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਸੱਚ ਬੋਲਣ ਮਗਰੋਂ ਸਾਰੇ ਚੁਪ ਹੋ ਗਏ। ਅੱਜ ਤੱਕ ਚੁਪ ਹਨ। ਇਸ ਐਲਾਨ ਵਿਚਲਾ ਸ਼ਬਦ Cabal ਬਹੁ ਅਰਥਕ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਪੰਜ ਵੱਡੇ ਸਾਜਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅੱਖਰਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਇਆ। ਉਂਝ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਅਰਥ ਹਨ-ਸਾਜਸ਼ੀ, ਸਾਜਸ਼ੀ-ਧੜ੍ਹਾ, ਚੰਡਾਲ ਚੌਕਤੀ ਆਦਿ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ 'ਚਵੁਲ' ਅਰਥ ਅਧਿਕ ਮੇਲਵਾਂ ਲੱਗਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆ ਹਾਲੇ ਤਕ ਵੀ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਕੀ ਕਿ ਸਦਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰ 'ਕਾਬਾਲ' ਦੇ ਖਰੀਦੇ ਹੋਏ ਸਨ ਜੋ ਗੂੰਗੇ ਹੋ ਗਏ ਸਨ।

From the days of Weishupt (Spartacus) to those of Karl Marx, to those of Trotsky, Rosa Luxemburg, Emma Goldman, Guissipy Mauzini, Lenin all members of Free-masonry-Illuminati (Zionism) this band of extraordinary personalities, from the under world of the great cities of Europe and America, have gripped the Russian people by the hair of their heads and have become practically the undisputed masters of that enormous Empire.

ਵਿੰਸਟਨ ਚਰਚਿਲ

(ਵਿਸ਼ੁਪਤ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ, ਟ੍ਰੋਟਸਕੀ, ਬੇਲਾ ਕਾਨ, ਰੋਜ਼ਾ ਲਕਸਮਬਰਗ, ਐਮਾ ਗੋਲਡ ਮੈਨ, ਗੁਸੀਪੀ ਮੁਜ਼ੀਨੀ ਅਤੇ ਲੈਨਿਨ, ਤੱਕ ਜੋ ਕਿ ਫਰੀਮੇਸਨਰੀ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ (ਜਾਇਆਨਵਾਦ) ਦੇ ਮੈਂਬਰ (ਕਾਰਜ-ਕਰਤਾ, ਨੇਤਾ) ਸਨ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਯੂਰਪੀ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕੀ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਗੁਪਤ ਵਿਲੱਖਣ ਸੁਖਸੀਅਤਾਂ ਸਨ, ਨੇ ਰੂਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਪਕੜ ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਅਸਲੀ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਏ ਹੋਏ ਹਨ।)

ਨੋਟ : ਫਰੀਮੇਸਨਰੀ, ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ, ਜਾਇਆਨਵਾਦ ਇਹ ਗੁਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਚਾਲਨਾ ਸ਼ਕਤੀ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਇਕੋ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਅਰਥਾਤ ਰੋਬਸ ਚਾਈਲਡ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਨੇ ਹਥਿਆ ਲਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਮਹਾਨ ਇਨਕਲਾਬੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਕਰਤੇ ਧਰਤੇ ਹਨ। ਰੂਸੀ ਲਾਲ ਇਨਕਲਾਬ ਦਾ ਅਸਲ ਅਰਥ ਸੀ, ਜ਼ਾਰ ਖਾਨਦਾਨ ਦੀ ਕਤਲੋਗਾਰਤ ਤੇ ਸਾਰੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸੰਪਤੀ ਹੜੱਪਣੀ। ਨਾਲੋਂ ਨਾਲ ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਰੂਸੀਆਂ ਨੂੰ ਤਸੀਹੇ ਵੀ ਦਿਤੇ ਅਤੇ ਕਤਲ ਵੀ ਕੀਤੇ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ 1773 ਤੋਂ ਯੋਜਨਾਵੱਧ ਸੀ। ਰੂਸੀ ਅਤੇ ਚੀਨੀ ਇਨਕਲਾਬਾਂ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਸੁਣੋ

A top Western Financier will secretly meet Russian 'adversary' (business- friend). during those years (of Communist Rule). And have a good laugh at how the "sheep" were being deluded. I am sharing here what I was taught and also what I observed. (A famous whistle blower whose pen name is Svali.)

ਸਵਾਲੀ

ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਪੱਛਮੀ ਵਿੱਤੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਨੇਤਾ ਸੋਵੀਅਤ ਰੂਸ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਖੂਬ ਮਖੌਲ ਉਡਾਉਂਦੀਆਂ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਖੂਬ 'ਭੇਡਾਂ' ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਨੋਟ : ਸਚ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿੱਤ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਵੱਲੋਂ ਮੁਹੱਈਆ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਉਂ ਹੀ ਸਰਮਾਏਦਾਰੀ ਦਾ ਵੀ ਸੰਤੁਲਨ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

I am a most unhappy man. I have unwittingly ruined my country. A great industrial nation is controlled by its system of Federal Reserve Credit. The growth, therefore, and all our activities are in the hands of a few men. We have come to be one of the worst ruled, one of the most completely controlled and dominated governments in the civilized world. No longer a government by the opinion, no longer a government by civilization and the vote of the majority, but a government by the opinion and duress of a small group of dominant men (of Federal Reserve Bank of America) (which is totally and privately owned by Rothschild Family).

ਪ੍ਰਧਾਨ ਵੁਡਰੂ ਵਿਲਸਨ

(Woodrow Wilson - President of America-1914 after the Senate passed the Federal Reserve Act-1913)

(ਮੈਂ ਅਤਿ ਨਿਰਾਸ਼ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਭੋਲੇ ਭਾਅ ਹੀ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਇਕ ਮਹਾਨ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੌਮ ਹੁਣ ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਅਧੀਨ ਚਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਉੱਨਤੀ ਅਤੇ ਕਾਰ ਵਿਹਾਰ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵੱਸ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਵੋਟ ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਲੋਕ ਰਾਜੀ ਕੌਮ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਗੋਂ ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੇ ਮਾਲਕ, ਇੱਕ ਪ੍ਰੀਵਾਰ, ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਹੋ ਗਏ ਹਾਂ)

ਨੋਟ :- ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੁਖਾਂਤ (Tragic) ਘਟਨਾ 23 ਦਸੰਬਰ 1913 ਨੂੰ ਵਾਪਰੀ। ਵੁਡਰੂ ਵਿਲਸਨ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸੈਨੇਟਰਾਂ ਨੂੰ ਬਲੈਕਮੇਲ ਵੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਥਾਹ ਧਨ ਵੀ ਖਰਚਿਆਂ।

ਉਸ ਦਿਨ ਬਾਕਾਇਦਾ ਕਾਂਨੂੰਨ ਬਣਾ ਦੇ ਅਮਰੀਕੀ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਦੀ ਮਾਲਕੀ, ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਜੋ ਕਿ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਦੀ ਨਿਜੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਬਾਰਾਂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਬੈਂਕ

ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਸੌ ਸਾਲਾ ਚਾਰਟਰ ਤੇ ਸੌਪ ਦਿਤੀ ਗਈ। ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬੈਂਕਾਂ ਤੇ ਨਿੱਜੀ ਕਬਜ਼ਾ ਦਿਨੋ ਦਿਨ ਜਟਿਲ ਤੇ ਪੀਡਾ ਹੋਈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਨਿਗਰ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਸੌ ਸਾਲਾ ਚਾਰਟਰ 2012 ਵਿਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਕਬਜ਼ਾ ਕਾਇਮ ਹੈ। ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 1913 ਦੇ ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਐਕਟ ਵਿਚ ਇਕ ਧਾਰਾ ਇਹ ਵੀ ਪਵਾ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸੌ ਸਾਲ ਬੀਤਣ ਤੇ ਵੀ ਜੇਕਰ ਬਾਕਾਇਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਅਣਮਿੱਥੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਚਲਦਾ ਰਹੇਗਾ, ਜੋ ਚੱਲੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਕਦੇ ਕੋਈ ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਠਦੀ ਹੈ ਪਰ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਦਬਾਉਣੀ ਹੈ। ਬੁਧੀਜੀਵੀਆਂ ਲਈ ਚੁਣੌਤੀ ਹੈ, ਪਰਵਾਨ ਕਰਨੀ ਬਣਦੀ ਹੈ।

I care not what puppet is placed upon the throne of E-nagland to rule the Empire on which the sun never sets. The man who controls Britain's money supply, controls the British empire and I control the British money supply.

ਨਾਥਨ ਮੇਅਰ ਰੋਥਸਚਾਈਲਡ

Lord Nathan Mayor Rothschild-1815.

ਮੈਂ ਕੀ ਪਰਵਾਹ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬਰਤਾਨੀਆ ਦੇ ਤਖਤ ਤੇ ਕਿਹੜੀ ਕਠਪੁਤਲੀ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਮਰਾਜ ਤੇ ਕਦੇ ਸੂਰਜ ਨਹੀਂ ਛੁਪਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਧਨ-ਦੌਲਤ (ਯਾਨੀ ਮੁਦਰਾ) ਦੀ ਪਰਚਲਨ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਉਸੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਸਾਮਰਾਜ ਦੀ ਵਾਗਡੋਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਮੈਂ ਹਾਂ।

ਨੋਟ : ਏਸ ਤੋਂ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਥਨ ਕੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਾਟਰਲੂ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦੀ ਜਿੱਤ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦਾ ਬੈਂਕ ਉਸਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਹਥਿਆ ਲਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਵੁਡਰੂ ਵਿਲਸਨ ਦੇ ਕੀਰਨਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ 1913 ਵਿਚ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਡਾਲਰ ਹਥਿਆ ਲਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਦੋ ਤਿੰਨ ਮੁਲਕਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਬੈਂਕਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਰਾਹੀਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਧਨ ਦੌਲਤ ਉਪਰ ਉਸੇ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਹੈ। ਦੁਖਦਾਈ ਮਸਲਾ ਇਹੋ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਅਤੇ ਬੁਧੀਜੀਵੀ ਕਦੋਂ ਸਮਝਣਗੇ? ਕਦੋਂ, ਓ ਰੱਬਾ, ਕਦੋਂ ?

Nathan Mayor Rothschild is the Lord and Master of the money markets of the world and of course virtually Lord and Master of every thing else.

Benjamin Disrelly P.M of England 1874-80.

ਬੇਂਜਮਿਨ ਡਿਸਰੇਲੀ

ਨਾਬਨ ਮੇਅਰ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਧਨ-ਦੌਲਤ-ਬਾਜ਼ਾਰ ਦਾ ਕਾਬਜ਼ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਅਸਲ ਮਤਬਲ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਹਰ ਸ਼ੈ ਦਾ ਅਸਲੀ ਕਾਬਜ਼ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਉਹੋ ਹੀ ਹੈ।

ਨੋਟ : ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਰਗੇ ਮੁਲਕ ਦੇ ਡਿਜ਼ਰੇਲੀ ਵਰਗੇ ਬੌਧ ਪ੍ਰਾਈਮ ਮਨਿਸਟਰ ਦੇ ਉਕਤ ਕਥਨ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਗੁਜਾਇਸ਼ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਨ ਦੌਲਤ ਰਾਹੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਕੌਣ ਹੈ? ਚਲੋ ਆਪਾਂ ਆਪਦਾ ਫਰਜ਼ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਖੋਜ ਅੱਗੇ ਤੁਰਦੀ ਰਹੇ।

If We pool our resources together, we shall rule the world till the planet earth exists. (Mayor Amshell Rothchild, addresses the first world conference of the Richest in 1773.)

1773 ਵਿਚ ਹੋਏ ਧਨਾਵਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸੰਮੇਲਨ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਤ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਆਮਸ਼ੈਲ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਧਨਾਵ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਸਾਧਨ ਇੱਕ ਜੁਟ ਕਰ ਲਈਏ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਉਦੋਂ ਤਕ ਰਾਜ ਕਰਾਂਗੇ ਜਦੋਂ ਤਕ ਗ੍ਰਹਿ ਧਰਤੀ ਜੀਵਤ ਹੈ।

ਸਮਾਜ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਅਸਲ ਪਰਤੱਖ ਰੇਖ 1773 ਤੋਂ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅੱਜ ਤੱਕ ਹੋਈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਪਿਆਰੇ ਵਿਲੀਅਮ, ਉਕਤ ਕਥਨਾਂ ਨਾਲ ਰਲਦੇ ਮਿਲਦੇ ਕਥਨ ਹੋਰ ਅਨੇਕਾ ਅਨੇਕ ਹਨ। ਮੈਂ ਏਨੇ ਕੁ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੋ ਤਾਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਾਧਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।

- International Jew -- Henery Ford.
- The Daily Independent -- Henery Ford (Editorials)
- Pawns in the Game -- Willium Guy Carr
- Zionism, the Grearest Enemy of Jews -- in three volumes -- Allan Hart.
- Proofs of Conspiracy to Destroy all Governments and Religions of the World - 1798 John Robinson.
- Planet Rothschild -- M.S King.
- ਧਰਤੀ ਦੀ ਹਿੱਕ ਵਿਚ ਖੁਨੀ ਪੰਜਾ -- (ਪੰਜਾਬੀ ਉਲਥਾ) ਡਾ : ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ
- ਸੱਚ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿਚ -- ਡਾ : ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ
- By way of Deception Thou Shalt Do War -- Victor

Ostrovsky.

- The Controversy of Zion -- Douglas Reed.
- The Rothschild Family. (Internet)
- The Protocol of Zion -- Victor Marsdon.
- History of the World.
- Guns Germs and Steel -- Mars Diamond
- The Fiasco -- Thomas E. Ricks
- The Scramble for Africa
- The Psychic Warrior - David More House
- The Shock Doctrine -- Naom Klein

Preamble-Protocol - ਤੱਤਸਾਰ-੨

ਦੇਖੋ ਪ੍ਰੇਮ, ਮੇਰੀ ਸਕਰਿਪਟ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਆਧਾਰਤ ਫਿਲਮ ਦਾ ਅਸਲ ਮਕਸਦ ਤਾਂ ਇਹੋ ਹੈ ਕਿ ਲੁਕੇ ਸੱਚ, ਗੁਪਤ ਸੱਚ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੂਝ ਬੂਝ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾ ਸਕੀਏ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਨੰਤ ਸਮੇਂ ਦਾ ਹਰ ਲਮ੍ਹਾਂ ਅਨੰਤ ਸੰਘ੍ਰਸ਼ਾ ਦੀ ਅਨੰਤ ਲੜੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਐਸੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਵਹਾਅ ਵਿਚ ਸਿਫਤੀ ਤਬਦੀਲੀ ਲਿਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਡੀ ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਖ ਤੌਰ ਤੇ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਫਿਲਮ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ Preamble ਯਾਨੀ ਤੱਤਸਾਰ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕੁਝ ਪਰਬਚਨ ਦਿਖਾਏ ਹਨ। ਏਵੇ ਹੀ ਮੁੱਖ ਮੁੱਖ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਨਿਕੇ ਨਿਕੇ ਅੰਸ਼ (ਝਲਕੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ) ਜੋ ਇਕ-ਡੇਢ-ਮਿੰਟ ਵਿਚ ਦਿਖਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਨਾ ਹੋਣ, ਨਿਚੋੜਤ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿਖਾ ਦਿਤੇ ਜਾਣ। ਜੋ ਕੁਝ ਸਕਰਿਪਟ/ਫਿਲਮ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਨਾ/ਵਾਚਣਾ ਹੈ, ਲਈ ਪਾਠਕ/ਦਰਸ਼ਕ ਤਿਆਰ ਹੋ ਲਵੇ ਤੇ ਨਾਲੇ ਅਹਿਮੀਅਤ ਸਮਝ ਲਵੇ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਕਦਮ ਦਰ ਕਦਮ, ਪੜਾ ਦਰ ਪੜਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਰੇਪ ਹੁੰਦਾ ਆਇਆ ਹੈ। ਅਜੇ ਵੀ ਹੋਈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ ਵੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਚੇਤਨ ਹੋਕੇ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਾਧਨ ਨਾ ਜੁਟਾਵਾਂਗੇ।

ਉਕਤ ਪਰਵਚਨਾ (ਤੱਤਸਾਰ) ਚੋਂ ਆਖਰੀ ਕਥਨ ਹੈ ਤਾਂ ਬੜਾ ਸਰਲ ਅਤੇ ਸਾਦਾ ਹੀ ਪਰ ਏਸੇ ਤੋਂ ਆਧੁਨਿਕ ਯੁਗ ਦੇ ਰੇਪ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਰੱਖ ਹੋਈ ਹੈ। ਝਲਕੀਆਂ ਦਿਖਾਉਣ ਦਾ ਮੁੱਢ ਏਥੋਂ ਹੀ ਬੰਨਦੇ ਹਾਂ।

1773-ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ, ਝਾਕੀ - 1

ਮੇਅਰ ਆਮਸ਼ੈਲ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ

ਸਕਰੀਨ ਤੇ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਕ ਗੁਪਤ ਸਭਾ ਚਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਕੁਲ ਤੇਰਾ ਮੈਂਬਰ ਹਨ, ਜੋ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰ ਦੇ ਧਨਾਢ ਹਨ। ਇਕ 32-33 ਸਾਲ ਦਾ ਯੁਵਕ ਕਨਵੀਨਰ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਗੁਪਤ ਸਭਾ ਦਾ ਸੰਚਾਲਕ ਵੀ ਹੈ।

ਤੇਰਾਂ ਜਣਿਆਂ ਦਾ ਇਕ ਛੋਟਾ ਅਰਧ ਚੱਕਰ ਹੈ।

ਕਨਵੀਨਰ ਭੇਤ ਭਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। "If we pool our resources together, we shall rule the world till planet Earth exists."

ਉਹ ਬੋਲਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - We have our gospel, the road map i.e. The Protocol of Zion

Let us delve more deep into Royal Crowns (ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰੰਥ ਹੈ, ਉਹੀ ਸਾਡਾ ਰੋਡ ਮੈਪ ਹੈ, ਜਾਇਅਜਵਾਦੀਆਂ ਦਾ ਨਿਚੋੜਤ ਰੂਪ ਹੈ। ਆਉ ਸ਼ਾਹੀ ਘਰਾਣਿਆ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਡੂੰਘੇ ਉਤਰ ਜਾਈਏ)

ਉਹ ਲਗਭਗ ਇਕ ਘੰਟਾ ਬੋਲੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਬੋਲਣ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਅਤੇ ਬੋਲਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਵੀ ਕਮਾਲ ਦਾ ਹੈ ਸੁਆਲ ਜੁਆਬ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਅੰਤ ਤੇ ਆਖਦਾ ਹੈ।

Yes, for the creation of a new sect, new religion i.e. Illuminati, I have searched and pin-pointed a great philosopher. His name is Adam Wieshupt. The world will regard him as the messenger of our God-Jehwah, one day. (ਇਸ ਨਵੀਂ ਸੰਪ੍ਰਦਾ, ਨਵੇਂ ਮਤ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਦੀ ਚੋਣ ਮੈਂ ਕਰ ਲਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਆਦਮ ਵਿਸ਼ੂਪਤ। ਦੁਨੀਆ ਕਦੇ ਉਸਨੂੰ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯੇਹੋਵਾ ਦਾ ਪੈਗੰਬਰ ਮੰਨੇਗੀ।) ਸੰਮਾਗਮ ਲੰਬਾ ਸਮਾਂ ਹੋਰ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਖਰ ਤਾਂ 'ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਰੇਪ' ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਰੱਖੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਉਸੇ ਰਾਤ ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰ ਦਾ ਸੰਮੇਲਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਚ ਸੱਤ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀਆਂ ਅਤੇ ਛੇ ਧਨਾਡ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਉਸ ਦਾ ਕਨਵੀਨਰ ਵੀ ਮੇਅਰ ਆਮਸਟੈਲ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਹੀ ਹੈ।

ਆਰਮਸਟਰਡਮ-1776, ਝਾਕੀ - 2

ਆਦਮ ਵਿਸ਼ੂਪਤ :- ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਸਾਡੇ ਵਿੱਤ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਜਾਰਜ-ਵਸਿੰਗਟਨ ਅਮਰੀਕੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਯੁੱਧ ਜਿਤਦਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਮੈਂ ਇਕ ਨਵੀਂ ਸੰਪ੍ਰਦਾਅ, ਨਵੇਂ ਧਰਮ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਚਾਰੇ ਮੇਰੇ ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਿਸ਼ ਹੋ ਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਗੁਰੂ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਸਾਰਿਆ ਦੇ ਗੁਪਤ ਨਾਮ ਰੱਖੇ ਜਾਣਗੇ। ਸਾਡੇ ਧਰਮ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ

ਆਦਮ ਵਿਸ਼ੂਪਤ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਦਾ ਚਿੱਤ੍ਰ

'ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ' ਯਾਨੀ, ਚਾਨਣ ਬਰਦਾਰ, ਯਾਨੀ ਲੁਸੀਫਰ। 'ਦੀ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਆਫ ਜਾਇਅਨ....' ਸਾਡੇ ਧਰਮ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ-ਵਿਸ਼ਵੀ-ਨੇਮ (One World Order) ਇਸ ਚੋਂ ਨਿਕਲਣਗੇ।..... ਉਹ ਕਈ ਘੰਟੇ ਬੋਲਦਾ ਹ ਪਹਿਲਾਂ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਨਕਸ਼ਿਆਂ ਵਿਚਲੇ ਭੇਦ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹੈ।

1785, ਝਾਕੀ - 3

ਇਕ ਘੋੜਾ ਸਰਪੱਟ ਦੌੜਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ ਤੋਂ ਪੈਰਿਸ ਵਲ ਦੌੜ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਰੈਟੀਸਵਨ ਸਥਾਨ ਵਿਖੇ ਅਚਾਨਕ ਬਿਜਲੀ ਡਿਗਦੀ ਹੈ। ਘੋੜਾ ਤੇ ਸਵਾਰ ਮਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਲੋਕ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਝੋਲਿਆਂ ਦੀ ਫੋਲਾ ਫਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਕ ਪੜ੍ਹਿਆ ਲਿਖਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਚੀ ਆਖਦਾ ਹੈ ਓ ਲੋਕੋ, ਸਾਵਧਾਨ ! ਝੋਲਿਆ ਵਿਚ ਅਨੇਕਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹਨ, ਬੜੇ ਗੁਪਤ। ਇਕ ਹੈ ਫ੍ਰਾਂਸੀਸੀ ਇਨਕਲਾਬ ਬਾਰੇ ਹੱਥ ਨਾ ਮਾਰੋ, ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਸਪੁਰਦ ਕਰੋ।

1786 ਜਰਮਨੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸਥਾਨ, ਝਾਕੀ - 4

ਯੂਰਪ-ਅਮਰੀਕਾ-ਅਰਬ ਦੇਸ਼ਾਂ-ਦੇ ਸਾਮੰਤਾਂ ਦਾ ਗੁਪਤ ਸੰਮੇਲਨ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੰਮੇਲਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਨਹੀਂ ਅਮੀਰ-ਵਜੀਰ, ਕੁਲੀਨ ਵਰਗ ਦੇ ਲੋਕ ਅਜੀਬ ਅਜੀਬ ਹਰਕਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

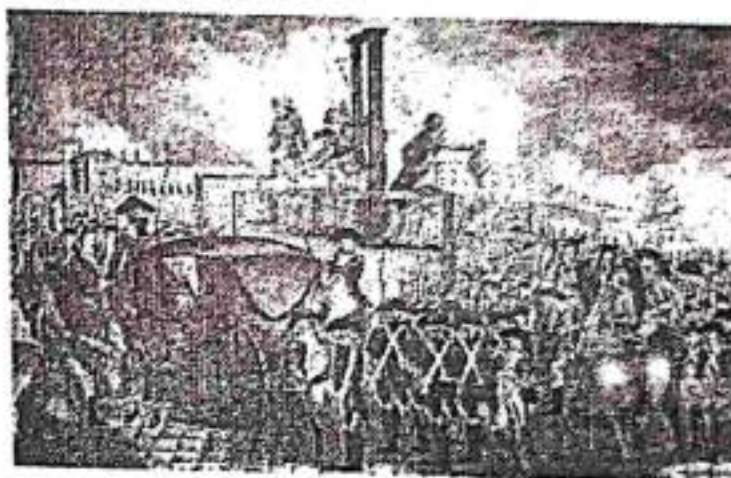
ਪ੍ਰਧਾਨ ਚੀਕ-ਚੀਕ ਕੇ ਆਖ ਰਿਹਾ ਹੈ--- 'ਤੁਹਾਡੀ ਕਿਆਮਤ ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। - - - ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਹੀ। ਕੀ ਗੁਪਤ ਸੰਮੇਲਨ ਏਵੇਂ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?

"ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ-ਧਨਾਢਾਂ-ਜਾਇਅਨਵਾਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਗੁਪਤ ਸਭਾਵਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਿਲਾ ਵਿਚ ਪੁੱਜ ਗਈਆਂ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਐਸ਼ ਵਿਚ ਮਸਤ ਹੋ ।

(ਗੰਭੀਰਤਾ ਉਪਜਦੀ ਹੈ) ਖਬਰਾਂ ਹਨ ਕਿ ਇਨਕਲਾਬਾਂ ਦਾ ਦੌਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਨੇਸਤੋ-ਨਾ-ਬੁਦ ਹੋ ਜਾਉਗੇ। ਹੋਸ਼ ਕਰੋ ਆਪਣੀ ਗੁਪਤ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਨਵਿਆਈਏ। ਆਰਿਆ ਦੀ ਮਹਾਨ ਸੱਭਿਅਤਾ ਨੂੰ ਅਧਾਰ ਬਣਾ ਕੇ ਅਸੀਂ ਵੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਗੁਪਤ ਸਭਾ ਬਣਾਈਏ। (ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ) ਠੀਕ ਹੈ ਠੀਕ ਹੈ ਠੀਕ ਹੈ ਗੁਪਤ ਖਬਰਾਂ ਹਨ ਕਿ 1640 ਦੇ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਇਨਕਲਾਬ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਹੁਣ ਫ੍ਰਾਂਸ ਦੀ ਵਾਰੀ ਹੈ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹਤਾ ਤੇ ਕੁਲੀਨ-ਤੰਤਰ ਦਾ ਭੋਗ ਪੈਣਾ ਹੈ। ਨਵੀਆਂ ਕਤਾਰਬੰਦੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਇਸ ਸਾਰੇ ਕੁਝ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸਾਮੀ-ਜਾਇਅਨਵਾਦ ਦਾ ਹੱਥ ਹੋਏਗਾ

1789, ਝਾਕੀ - 5

ਪੈਰਿਸ ਵਿੱਚ ਘਮਸਾਨ ਮੱਚਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹਰ ਪਾਸੇ -ਮੁਕਤੀ-ਬਾਬਰੀ-ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਨਾਅਰੇ ਗੂੰਜ ਰਹੇ ਹਨ। ਰਾਜ ਤੰਤਰ, ਕੁਲੀਨ ਤੰਤਰ ਅਸਤ ਵਿਅਸਤ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਭੀੜਾਂ ਪੈਰਿਸ ਦੀ ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ ਨੂੰ ਤਹਿਸ ਨਹਿਸ ਕਰ ਦਿੰਦਿਆਂ ਹਨ। ਲੋਕਾਂ, ਫੌਜਾਂ ਅਤੇ ਕੁਲੀਨ ਵਰਗ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਕੇਂਦਰੀ ਕਮੇਟੀ ਚੁਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਆਰਥਕ ਸੰਕਟ ਏਨਾ ਡੂੰਘਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਨਿਸ਼ਫਲ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਲੂਈ ਸੋਲਵੇਂ ਅਤੇ ਪਟਰਾਣੀ ਦਾ ਸ਼ਰ੍ਹੇ-ਆਮ ਕਤਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦਸ ਸਾਲ ਯੋਜਨਾਂਵੱਧ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਦਰ ਮੱਚਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅੰਤ 1799 ਵਿੱਚ ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਨਾਮ ਦਾ ਇਕ ਜਨਰਲ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵਾਂਗਡੋਰ ਸਾਂਭਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਘਮਸਾਨ ਦੇ ਯੁੱਧਾਂ ਦਾ ਦੌਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

ਫ੍ਰਾਂਸੀਸੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਲੂਈ ਸੋਲਵੇਂ ਦਾ ਲੋਕਾਂ ਵਲੋਂ ਕਤਲ

1814, ਝਾਕੀ - 6

ਯੂਰਪ ਦੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿੱਚ ਫੈਲੀਆਂ ਹੋਰ ਬਸਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਯੁੱਧ ਛਿੜਨ ਕਾਰਨ ਡੂੰਘਾ ਆਰਥਿਕ ਸੰਕਟ ਛਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

1773 ਵਾਂਗ ਹੀ 1814 ਵਿੱਚ ਨਾਥਨ ਮੇਅਰ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਧਨਾਡਾਂ ਅਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦਾ ਸੰਮੇਲਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਨਾਥਨ ਤਜਵੀਜ਼ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਕਟ ਦੇ ਹਲ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਸਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਹ ਮੁਦਰਾਵਾਂ ਦਾ ਇਕਸਾਰ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਕੇ ਹੱਲ ਕਰ ਲਏਗਾ।

ਰੂਸ ਦਾ ਜਾਰ ਆਖਦਾ ਹੈ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ, ਤੂੰ ਇਕ ਐਸੀ ਸਰਾਲ ਹੈਂ ਜੋ ਆਰਥਕ ਸੰਕਟ ਪੈਦਾ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਮੁਦਰਾਵਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਰਾਹੀਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਪੇਟੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਡੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ।

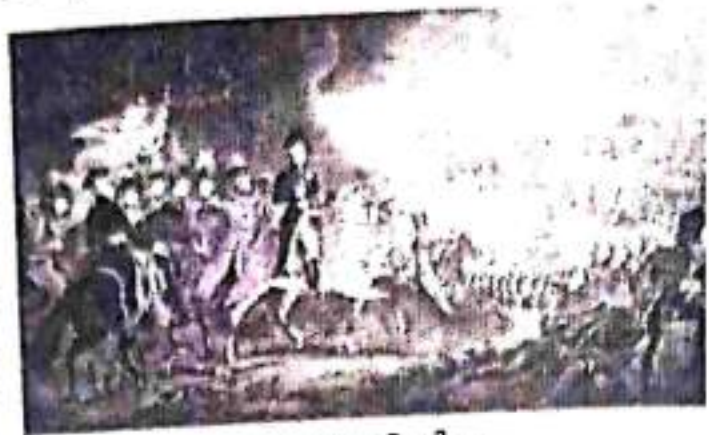
ਉਹ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨੇ, ਮੁਰਖ ਨੇ ਜੋ ਗਧਿਆਂ ਵਾਂਗ ਸਿਰ ਹਿਲਾਈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਆਕੀ ਹਾਂ। ਤੇਰਾਂ ਮੈਂਬਰੀ ਸੰਮੇਲਨ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਲਤਨਤ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਅਸਲੇ ਨੂੰ ਨਸ਼ਰ ਕਰਾਂਗਾ।

ਨਾਥਨ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਖਾਨਦਾਨ ਦਾ ਬੀਜ ਨਾਸ਼ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ।

1815-ਵਾਟਰ ਲੂ ਯੁਧ, ਝਾਕੀ - 7

ਤਰੀਕ ਹੈ 18-06-1815

ਬਰਤਾਨੀਆ ਅਤੇ ਫਰਾਂਸ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਘਮਸਾਨ ਦਾ ਯੁੱਧ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬੈਲਜੀਅਮ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀਆਂ ਚਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਫੌਜਾਂ ਤਿਆਰ ਬਰ ਤਿਆਰ ਖੜੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਅਜੇ ਤਕ ਦਖਲ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਨਿਰਪੱਖ ਹਨ।

ਵਾਟਰਲੂ ਦੀ ਜੰਗ

ਦੁਪਹਿਰ ਤੱਕ ਫਰਾਂਸ ਦੀ ਚੜ੍ਹਤ ਹੈ ਤੇ ਬਰਤਾਨੀਆ ਦੀ ਢਹਿੰਦੀ ਕਲਾ ਹੈ। ਖਬਰਾਂ ਏਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਮੇਅਰ ਨਾਥਨ ਖੁਦ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਦੂਰੀ ਤੋਂ ਸੱਭ ਕੁਝ ਦੇਖ ਭਾਂਪ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਉਕਤ ਨਿਰਪੱਖ ਫੌਜ ਨੂੰ ਬਰਤਾਨੀਆ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਤੇ ਫ਼ਾਂਸ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਲੜਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪਾਸਾ ਪਲਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਸ ਤੋਂ ਉਲਟ ਫ਼ਾਂਸ ਹਾਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਨਾਥਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੁਰੀਅਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਕੇ ਖਤਰਿਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਕੇ ਰਾਤੋਂ ਰਾਤ ਲੰਡਨ ਪੁੱਜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਰਤਾਨੀਆ ਦੀ ਹਾਰ ਦੀ ਅਫਵਾਹ ਨੂੰ ਹੋਰ ਹਵਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸਟਾਕ ਐਕਸਚੇਂਜ ਬੜੀਮ ਥੱਲੇ ਡਿਗਦਾ ਹੈ। ਨਾਥਨ ਦਾ ਇਕ ਏਜੰਟ ਮੇਅਰ ਵੇਚੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਹਿੱਸੇ ਵੇਚਣ ਲਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਨਾਥਨ ਦਾ ਦੂਸਰਾ ਏਜੰਟ ਡਿਗਿਆਂ ਭਾਆਂ ਤੇ ਖਰੀਦੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਫਤਹਿ ਦੀ ਖਬਰ ਪੁੱਜਣ ਤਕ ਸਾਰਾ ਬਾਜ਼ਾਰ ਇਕ ਹੱਥੋਂ ਵਿੱਕ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਹੱਥ ਖਰੀਦਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦਾ ਦੀਵਾਲਾ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉਸੇ ਰਾਤ ਤੱਕ ਨਾਥਨ ਦਾ 'ਬੈਂਕ ਆਫ ਬਰਤਾਨੀਆ' ਤੇ ਪੂਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਤ ਅਤੇ ਹਾਰ ਦੀ ਫੈਸਲਾ ਕੁਨ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਣ ਤੇ ਉਹ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।-----
ਉਹ ਬੁੜ ਬੁੜ ਕਰਦਾ ਹੈ I care not what puppet is placed upon the throne of England

1849-50-ਕੌਮੂਨਿਸਟ ਮੈਨੀਫੈਸਟੋ (Communist Manifesto of Karl Marx)

ਝਾਕੀ - 8

ਨਾਥਨ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਆਪਣੇ ਕਜ਼ਨ (ਮਸੇਰੇ-ਫਫੇਰੇ-ਚਚੇਰੇ-ਤਤੇਰੇ ਭਰਾ) ਨੂੰ ਆਖ ਰਿਹਾ ਹੈ 'ਪਿਆਰੇ ਭਾਈ ਰੈਨੈਸਾਂ (ਨਵ-ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ-ਕ੍ਰਾਂਤੀ) ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਨਾਲੋਂ ਨਾਲ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਹਨ। ਦੋਵਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਦੀਆਂ ਦਾ ਜੰਮਿਆਂ ਸਮਾਜਕ-ਜਮ੍ਹੂਦ ਹੰਘਾਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਾਮੰਤਸ਼ਾਹੀ ਦੀਆਂ ਕਬਰਾਂ ਤੇ ਉਦਯੋਗ ਉਸਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੈਨੈਸਾਂ ਰਾਹੀਂ ਜਰਮਨ-ਇਟਾਲੀਅਨ - ਫਿਲਾਸਫੀ, ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਦਾ ਅਰਥਚਾਰਾ ਅਤੇ ਫ੍ਰਾਂਸ ਦੇ ਸਮਾਜਵਾਦ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਨੂੰ ਹੁਲਾਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਨਵ ਵਰਗੀਕਰਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੋ ਆਪਸੀ ਵਿਰੋਧੀ ਜਮਾਤਾਂ ਅਰਥਾਤ ਬੁਰਜੁਆਜ਼ੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਲਤਾਰੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਬੁਰਜੁਆਜ਼ੀ ਦਾ ਅਸਤਿਤਵ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਅਜਾਰੇਦਾਰ ਹਾਂ। ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਦੇ ਐਸੇ ਚਮਤਕਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਲਤਾਰੀ ਦੇ ਵੀ ਇਕ ਮਾਤਰ ਅਸੀਂ ਅਜਾਰੇਦਾਰ ਬਣ ਜਾਈਏ। ਇਸ ਕਾਰਜ ਲਈ ਤੁਹਾਥੋਂ ਵੱਧ ਹੋਰ ਕੋਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ। ਮੀਡੀਆ-ਪ੍ਰੈਸ ਸਾਡੇ ਦਾਸ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰੋਲਤਾਰੀ ਦੇ ਮਸੀਹਾ ਬਣਾ ਦਿਆਂਗੇ।

ਮਾਰਕਸ ਮੈਂ ਗੁਪਤ 'ਸੁਸਾਇਟੀ ਫਾਰ ਜਸਟ' ਦਾ ਉਚ ਕੋਟੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭੀ ਏਵੇਂ ਹੀ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫੇਰ ਮਹਾਨ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 'ਦੀ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦ' ਮੇਰਾ ਮਾਡਲ ਹੈ।

ਨਾਥਨ ਉਸੇ ਦੇ 'ਇਕ ਵਿਸ਼ਵੀ ਨੇਮ' ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸੱਚੇ ਵਿਚ ਢਾਲਣਾ ਹੈ

ਮਾਰਕਸ ਮੈਂ ਕੌਮੂਨਿਸਟ ਮੈਨੀਫੈਸਟੋ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਛੋਹਾਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜੋ ਇਉਂ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ 'ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਦੋ ਹੀ ਵਰਗ ਹਨ ... ਬੁਰਜੁਆਜ਼ੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਲਤਾਰੀ

ਨਾਥਨ ਸ਼ਾਂਬਾਸ਼ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ। ਇਹ ਉਵੇਂ ਹੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਦੋ ਹੀ ਨਜ਼ਰੀਏ (ਸੰਪ੍ਰਦਾਆਂ) ਹਨ ਇਕ ਯਹੂਦੀ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਗੋਇਮ (ਗੈਰ ਯਹੂਦੀ)

(ਉਹ ਹੋਰ ਡੂੰਘੀਆਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਕਰੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਦਮ ਵਿਸ਼ੁਪਤ ਦਾ ਨਾਮ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।)

1857-ਭਾਰਤੀ ਗਦਰ, ਝਾਕੀ - 9

ਸਾਜਿਸ਼ ਦੀ ਜਰਾ ਡੂੰਘਾਈ ਮਾਪੋ। ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਅਸੰਤੋਸ਼ ਹੈ।

ਗੁਪਤਚਾਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਝਾਂਸੀ ਦੀ ਅਹੱਲਿਆ, ਮੱਧ ਅਤੇ ਦੱਖਣੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਤਾਂਤੀਆਂ ਤੋਪੇ, ਪੇਸ਼ਵਾ ਬਾਜੀ ਰਾਉ, ਪੇਸ਼ਵਾ ਫੜਨਵੀਸ ਆਦਿ ਰਾਹੀਂ ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਦੀ ਬਸਤੀ ਭਾਰਤ ਵਿਚਲੇ ਅਸੰਤੋਸ਼ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰ ਬਣਾ ਕੇ ਗਦਰ ਮਚਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਦਰ ਦੇ ਭਾਰਤੀ ਸੰਚਾਲਕ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਉਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਰਵਾ ਕੇ ਆਪ ਬਚ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ, ਰੂਪੋਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਵਿਤੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਕੰਪਨੀ ਤੋੜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

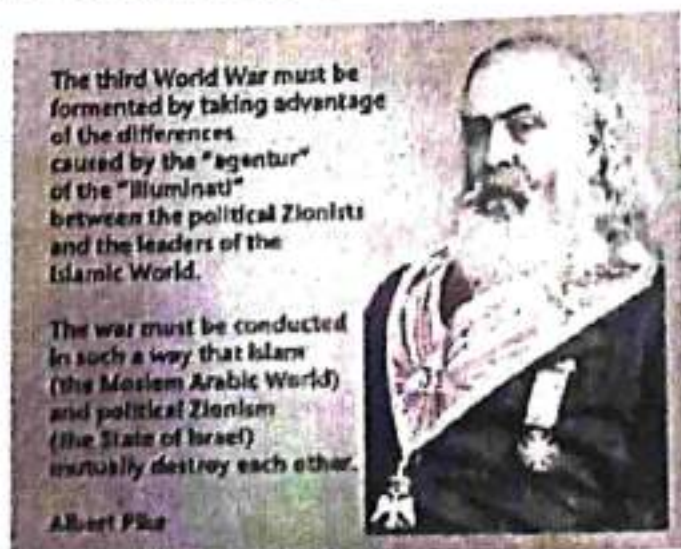

ਗਦਰ -1857

ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਹਥਿਆ ਕੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣਾ ਮੋਹਰਾ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਹੱਥ ਧਨ ਕਰ ਦੇਖੇ ਸੋਇ ਉਹ ਭਾਰਤ ਦੀ ਰਾਜ ਸੱਤਾ ਸਿੱਧੀ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਰਾਊਨ ਯਾਨੀ 'ਤਾਜ' ਉਸਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਪਛਾਣ ਚਿੰਨ੍ਹ (ਐਂਬਲਮ) ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਹੈਡ ਕੁਆਰਟਰ ਸਿਟੀ-ਆਫ-ਲੰਡਨ (ਇਕ-ਵਰਗ-ਮੀਲ-ਲੰਡਨ) ਵਿਚ ਸਥਿਤ ਹੈ।

1871-ਐਲਬਰਟ ਪਾਈਕ ਦੀ ਤਿੰਨ ਯੁਧਾਂ ਦੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਝਾਕੀ - 10

ਆਦਮ ਵਿਸ਼ੁਪਤ ਤੋ ਬਾਅਦ ਸਾਰੇ ਸਮਿਆਂ ਦੇ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਦੇ ਮਹਾਨ ਪੈਗੰਬਰ ਐਲਬਰਟ ਪਾਈਕ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜਲੇ ਮਿੱਤਰ ਇਟਲੀ ਦੇ ਮਹਾਨ ਇਨਕਲਾਬੀ ਮੌਜੀਨੀ ਨੂੰ ਇਕ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਅਤੇ ਪਰਯੋਜਨ ਬਾਰੇ ਲਿਖਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਯੁਧ ਰਾਹੀਂ ਇਨਕਲਾਬ ਮਚਾ ਕੇ ਰੂਸ ਦੇ ਜ਼ਾਰ ਦਾ ਬੀਜ ਨਾਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਰਾਹੀਂ ਪਾਲਬੰਦੀ ਹੋਰ ਤਿਖੀ ਤੇ ਡੂੰਘੀ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਕਾਰਲ ਰਿਟਰ ਅਤੇ ਨੀਤਸ਼ੇ ਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਹੇਠ ਚਲ ਰਹੇ ਆਰੀਆਂ ਸਾਮੰਤਸ਼ਾਹੀ ਦਾ ਖਾਤਮਾ ਕਰਨਾ

ਹੈ। ਤੀਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ 'ਚ ਅਰਬ ਦੇ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮੁਸਲਿਮ ਜਗਤ ਨੂੰ ਬਹੁ ਪੱਖੀ ਢੰਗਾਂ ਰਾਹੀਂ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਤੇ ਤੇਲ ਧਨ ਹਥਿਆ ਕੇ ਇਕ-ਵਿਸ਼ਵੀ-ਨੇਮ ਨੂੰ ਅਮਲ 'ਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ

ਉਕਤ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋ ਯੁੱਧ ਲਗ ਚੁਕੇ ਹਨ ਤੇ ਤੀਸਰਾ ਬਰੂਹਾਂ ਤੇ ਹੈ

..

1885-ਕਾਂਗਰਸ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਗਠਨ, ਝਾਕੀ - 11

ਬੰਬੇ, ਕਲਕੱਤਾ ਅਤੇ ਮਦਰਾਸ ਦੀਆਂ ਗ੍ਰੈਂਡ ਮੈਸੋਨਿਕ ਲਾਜਜ਼ (Grand Masonic Lodges) ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਲੂਮਿਨਾਟੀ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀਆਂ ਵੀ ਕੇਂਦਰ ਹਨ। ਦੇਸੀ ਅਤੇ ਬਦੇਸ਼ੀ ਹਸਤੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬਰਾਬਰ ਮੈਂਬਰ ਹਨ।

1857 ਦੇ ਗਦਰ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਮਗਰੋਂ ਭਾਰਤੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਸਹਿਮ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਮਤ ਆਕਰੋਸ਼ ਵੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਦੇ ਭਾਵਾ ਨਿਕਾਸ ਲਈ ਅਤੇ ਇਲੂਮਿਨਾਟੀ ਦਾ ਏਜੰਡਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ 28 ਦਸੰਬਰ, 1885 ਨੂੰ ਇੰਡੀਅਨ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਮੰਜੂਰੀ ਵਾਈਸ ਰਾਏ ਕੋਲੋ ਵੀ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੁਲ 72 ਡੈਲੀਗੇਟ (ਇਲੂਮਿਨਾਟੀ ਭਰਾ) ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਏ. ਓ. ਹੀਊਮ, ਵਿਲੀਅਮ ਵੈਡਰਬਰਨ, ਜਾਨ ਜਾਰਡੀਨ ਅਤੇ ਉਮੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਬੈਨਰਜੀ ਪਹਿਲੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਥਾਪੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੰਡੀਅਨ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕਾਂਗਰਸ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੀ ਭਾਰਤੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ। ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੱਜ ਤਕ ਇਹ ਜਾਇਅਨਵਾਦੀ, ਗੁਪਤ ਇਲੂਮਿਨਾਟੀ ਦਾ ਭਾਰਤੀ ਸਿਆਸੀ ਵਿੰਗ ਬਣੀ ਤੁਰੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਗੈਰ-ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋ ਜਾਏਗੀ ਤਾਂ ਨਵੀਂ ਲੈ ਆਉਣਗੇ

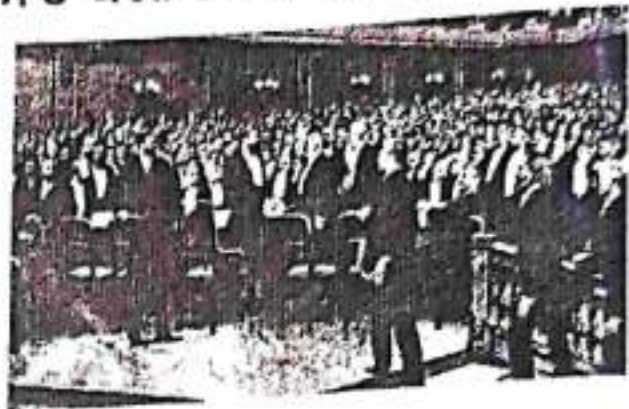
ਇਲੂਮਿਨਾਟੀ ਭਰਾਵਾਂ ਦਾ ਨਰਮ ਧੜਾ, ਗਰਮ ਧੜਾ, ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਨਾ ਮਿਲਵਰਤਨ ਸੱਤਿਆਗ੍ਰਹਿ, ਸਿਵਲ-ਨਾ-ਫੁਰਮਾਨੀ, ਭਾਰਤ ਛੋੜੋ ਆਦਿ ਇਸ ਦੀਆਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਝਲਕੀਆਂ ਹਨ।

1897-ਬੇਸਲ ਵਿਖੇ ਪਹਿਲੀ ਜਾਇਅਨਵਾਦੀ ਕਾਂਗਰਸ,

ਝਾਕੀ - 12

ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਉਹ ਏਨੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹਨ ਕਿ ਗੁਪਤਤਾ ਦੇ ਪਰਦਿਆਂ ਪਿਛਿਉਂ ਬਾਹਰ ਆ ਕੇ ਪਰਤੱਖ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਬੈਂਕਰ ਬੈਂਕਾ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨਿਆ ਦਾ ਮੁਹਾਣਾ ਖੋਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਰਚੇ ਤੇ 17 ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲਗਭਗ 200 ਡੈਲੀਗੇਟਸ ਦਾ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਪਹਿਲਾ ਸੰਮੇਲਨ ਬੀਊਡੋਰ ਹਰਜਲ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਬਸਲੇ (ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ) ਵਿਖੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਯਹੂਦ-ਮਾਤਰਭੂਮੀ, ਇਸਰਾਈਲ, ਦੀ ਸਥਾਪਤੀ ਦਾ ਇਕ ਮਾਤਰ ਮਤਾ ਪਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

‘ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ’ ਨੂੰ ਪੱਥ ਪਰਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਵੀਕਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਇਕ ਯਹੂਦੀ ਦੇ ਜਿੰਮੇ ਪਵਿਤਰ ਕਾਰਜ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਿਥੇ ਵੀ ਤੇ ਜਿਵੇ ਵੀ ਹੋਵੇ ਬਦ ਅਮਨੀ, ਬੇਚੈਨੀ ਅਤੇ ਹਿੰਸਾ ਭੜਕਾਈ ਰੱਖੇ।

ਮਾਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਨੀਵੀਂ ਸਦੀ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ‘ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਦੀ ਸਦੀ’ ਕਿਹਾ ਜਾਣ ਲੱਗੇਗਾ।

ਹੋਰ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਆਰਥਿਕ ਸਿਆਸੀ ਸੰਕਟਾਂ, ਇਨਕਲਾਬਾਂ, ਵਿਸ਼ਵ ਯੁਧਾਂ ਅਤੇ ਸਮਾਜਕ ਇੰਤਹਾਆਂ ਦਾ ਸਰਵੇਖਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਜਾਇਅਨਵਾਦੀ ਏਜੰਡੇ ਨੂੰ ਅੱਗਿਉ ਅੱਗੇ ਤੋਰਦੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਲਾਨਾ ਸੰਮੇਲਨ ਹੁੰਦੇ ਰਿਹਾ ਕਰਨਗੇ।

1901, ਝਾਕੀ - 13

ਵਾਰੇ ਵਾਰੇ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਰੂਸੀ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਮਿਸਟਰ ਸਰਗੇਈ ਨਾਈਲਜ ਦੀ ਜ਼ੁਅੱਰਤ ਦੇ। ਜਾਇਅਨਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਪਥ ਪਰਦਰਸ਼ਕ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੇ ਦਹਾਕਿਆ ਸਦੀਆਂ ਤਕ ਲੁਕਣਮੀਚੀ ਖੇਲੀ ਹੈ। ਗਲਿੰਕਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਭਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰੋ. ਨਾਈਲਸ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਹੈ - Perils of the Jews.

ਪ੍ਰੋ. ਨਾਈਲਸ ਸਤਾਈ ਸਾਲ ਵੱਖ ਵੱਖ ਤੇ ਰੰਗ ਰੰਗ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਹੱਥੋਂ

ਤਸੀਹੇ ਭੋਗਦਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਕਤਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਅਨੇਕਾਂ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿਚ, ਮੇਰੇ ਰਾਹੀਂ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਵੀ, ਉਲਥੇ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਪਰ ਦੁਨੀਆ ਹਾਲੇ ਤਕ ਵੀ ਘੋਗਲ ਕੰਨੀ ਹੈ।

23 ਦਸੰਬਰ 1913 ਦਾ ਅਮਰੀਕੀ ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਐਕਟ, ਝਾਕੀ - 14

ਭੂਤ, ਵਰਤਮਾਨ ਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਅਸੀਮਤ ਸਮਿਆਂ ਦੀ ਇਹ ਵਿਲੱਖਣ, ਅਹਿਮ ਤੇ ਯੁੱਗ ਪਲਟਾਉ ਘਟਨਾ ਹੈ। ਵੁਡਰੂ ਵਿਲਸਨ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਵਾਲੀ ਸੈਨੇਟ ਦੇ ਸੰਮੇਲਨ ਵਿਚ ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਐਕਟ 1913 ਬੜੀ ਕਾਹਲੀ ਨਾਲ ਪਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਡਾਲਰ ਦੇ ਪਰਚਲਨ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦੀ ਨਵੀਂ ਬਣੀ ਸੰਸਥਾ ਜਿਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਸੌ-ਸਾਲਾ-ਚਾਰਟਰ ਤੇ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਠੀਕ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਨਿੱਜੀ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿਚ ਹੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਧਾਨਾਂ ਗੈਰੀਬਾਲਡੀ, ਮੈਕਨਲੇ ਅਤੇ ਅਬਰਾਹਮ ਲਿੰਕਨ ਨੇ ਆਹੂਤੀ ਦਿਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। (ਉਂਜ 1963 ਵਿਚ ਵੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਾਨ-ਕੈਨੇਡੀ ਦਾ ਵੀ ਕਤਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।)

PRESIDENT'S SIGNATURE ENACTS CURRENCY LAW

Wilson Declares It the First of Series of Constructive Acts to Aid Business.

Makes Speech to Group of Democratic Leaders.

Conference Report Adopted in Senate by Vote of 43 to 26.

Bankers All Over the Country Hasten to Enter Federal Reserve System.

Gov. Fleet Wilson Public Proclamation No.

1914-1919 - ਪਹਿਲਾ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ, ਝਾਕੀ - 15

ਅਮਰੀਕੀ ਡਾਲਰ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਹਥਿਆਉਣ ਮਗਰੋਂ ਅਮਰੀਕੀ ਜਨਰਲ ਪਾਈਕ ਦਾ ਰੋਡ-ਮੈਪ ਅਮਲ ਵਿਚ ਆਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵੀ ਸਮੀਕਰਨ ਬਦਲ ਸੁੱਟੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਸਟਰੀਆ, ਜਰਮਨੀ, ਇਟਲੀ ਇਕ ਪਾਸੇ ਅਤੇ ਇੰਗਲੈਂਡ, ਫ੍ਰਾਂਸ, ਰੂਸ ਆਦਿ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਆਰੰਭ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 1917 ਦੇ

‘ਵੈਲਫਰ ਸਮਝੌਤੇ’ ਮਗਰੋਂ ਅਮਰੀਕਾ ਵੀ ਯੁਧ ਵਿਚ ਕੁਦ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਕਾਰਲ-ਮਾਰਕਸ ਅਤੇ ਕਾਰਲ ਰਿਟਰ ਦੀਆਂ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾਵਾਂ ਵੀ ਭਿੜਦੀਆਂ ਹਨ।

ਅਕਤੂਬਰ 1917, ਝਾਕੀ - 16

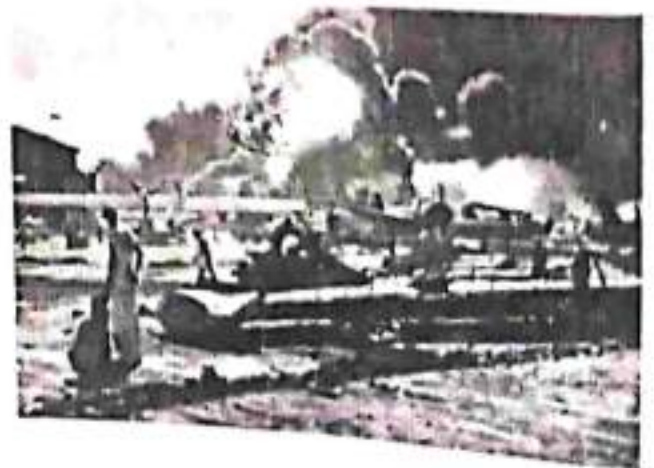
ਅਫਰਾ ਤਫਰੀ ਦੇ ਮਹੌਲ ਵਿਚ ਗੁਪਤ ਤੌਰ ਤੇ ਰੂਸੀ ਜ਼ਾਰ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਹੀ ਖਜਾਨੇ ਦਾ ਸੋਨਾ, ਇਕ ਮਾਲ ਗੱਡੀ ਵਿਚ ਲੱਦ ਕੇ ਅਮਾਨਤ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਆਪਣੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੇ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿਚ ਪੁਜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਨ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਰੂਸ ਵਿਚ ਅਕਤੂਬਰ ਵਾਲਸ਼ਵਿਕ ਇਨਕਲਾਬ ਮਚਦਾ ਹੈ।

ਜ਼ਾਰ ਨਿਕੋਲਸ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹਿਕ ਕਤਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਛੋਟਾ ਬੱਚਾ ਵੀ ਬਖਸ਼ਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

1939-42-45 ਦੂਜਾ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ, ਝਾਕੀ - 17

ਆਰਥਿਕ ਸੰਕਟ ਹੋਰ ਡੂੰਘਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਯਹੂਦੀ ਇਕ ਈਸਾਈ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੰਗੇ ਭੜਕਦੇ ਹਨ। ਜਰਮਨੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹਿੱਸੇ ਤਕ ਪੁਜਣ ਲਈ ਪੋਲੈਂਡ ਵਿਰੁਧ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁਧ ਭੜਕ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸਮੀਕਰਨ ਪਹਿਲੇ ਵਾਲੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਵਿਚਾਰਧਾਰਕ ਸਮੀਕਰਨ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਵਾਲੇ ਹੀ ਹਨ ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਬਨਾਮ ਕਾਰਲ ਰਿਟਰ- ਨੀਤਸ਼ੇਵਾਦ ਯਾਨੀ ਆਰੀਅਨ ਸਾਮੰਤਸ਼ਾਹੀ (ਜਾਪਾਨ ਤੇ ਐਟਮੀ ਧਮਾਕੇ)

ਅਖੌੜੀ ਤੌਰ ਤੇ ਸੱਠ ਲੱਖ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਕਤਲਾਮ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ।

ਅਸਲ ਯੁੱਧ ਭਾਵੇਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਜਿਤ ਹਾਰ ਦਾ ਨਿਰਨਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸੰਕਟ ਹੋਰ ਡੂੰਘਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰ ਲਮਕਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਦੋਵੇਂ ਵਿਰੋਧੀ ਗੁਟਾਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਸਾਹ ਸਤ ਹੀਨ ਤੇ ਨਿਸਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਜਾਪਾਨ ਦੇ ਦੋ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਤੇ ਐਟਮੀ ਬੰਬਾਂ ਦੇ ਧਮਾਕਿਆਂ ਨਾਲ ਯੁੱਧ ਐਲਾਨੀਆ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯੁੱਧ ਭੜਕਾਊ ਤਾਕਤਾਂ ਦੀ ਫਤਹਿ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਠੰਡੀ ਜੰਗ ਦਾ ਆਗਾਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਯਾਨੀ ਜੀਵਨ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰਾਂ, ਜਹਿਰਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦ ਦਾ ਅਨੋਖਾ ਯੁਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੁਵਿਧਾ ਲਈ ਦੁਨੀਆ ਦੋ ਗੁਟਾਂ ... ਅਮਰੀਕਾ ਬਨਾਮ ਸੋਵੀਅਤ ਰੂਸ ਵਿਚ ਵੰਡ ਦਿਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

1946, ਝਾਕੀ - 18

ਜੰਗ ਭੜਕਾਊ ਤਾਕਤਾਂ ਅਰਥਾਤ ਧਨਾਡ ਬੈਂਕਰ ਨੰਗੇ ... ਚਿੱਟੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਏਜੰਡਾ ਅਰਥਾਤ ਇਕ ਵਿਸ਼ਵੀ ਨੇਮ (One World Order) ਅੱਗੇ ਤੋਰਦੇ ਹਨ। ਆਈ.ਐਮ.ਐਫ, ਵਿਸ਼ਵ ਬੈਂਕ, ਯੂ.ਐ.ਓ ਆਦਿ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

1947, ਝਾਕੀ - 19

ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਗੁਪਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਰਤੱਖ ਨੇਤਾਵਾਂ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣਾ ਏਜੰਡਾ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਭਾਰਤ ਉਪ ਮਹਾਂ ਦੀਪ ਨੂੰ ਧਾਰਮਿਕ ਅਸਹਿਨਸ਼ੀਲਤਾ ਦੇ ਪਰਦੇ ਹੇਠ ਤਿੰਨ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਥਾਹ ਲਹੂ ਡੁਲਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸੋਵੀਅਤ ਗੁਟ ਵਿਚ ਅਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਅਮਰੀਕੀ ਗੁਟ ਵਿਚ ਵੰਡ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

1948, ਝਾਕੀ - 20

ਯਹੂਦੀ ਇਸਰਾਈਲ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤੀ

1871 ਦੇ ਅਲਰਟ ਪਾਈਕ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁਧਾਂ ਦੇ ਤੀਸਰੇ ਭਾਗ ਦਾ

1897 ਦੇ ਹਰਜਲ ਥੀਊਡੋਰ ਦੀ ਜਾਇਅਨਵਾਦੀ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਮੁੱਖ ਏਜੰਡੇ ਦਾ ...

1917--- ਦੇ ਵੈਲਫਰ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ

ਸਹਿਜ ਅਮਲ, 1948 ਵਿਚ ਇਸਰਾਈਲ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਤਜੀਤੀ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸਰਾਈਲ ਦਾ ਸਰਕਾਰੀ ਐਲਾਨ ਹੈ :-

"By way of Deception, Thou Shalt do War."

(ਕਪਟ ਕਮਾਊ, ਯੁਧ ਮਚਾਊ)

ਅਰਬ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਲਗਾਤਾਰ ਤੱਤੇ ਅਤੇ ਠੰਡੇ ਯੁਧਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਮਹਾਂ ਜੋੜ ਅਤੇ ਮਹਾਂ ਤੋੜ ਲਗਾਤਾਰ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ।

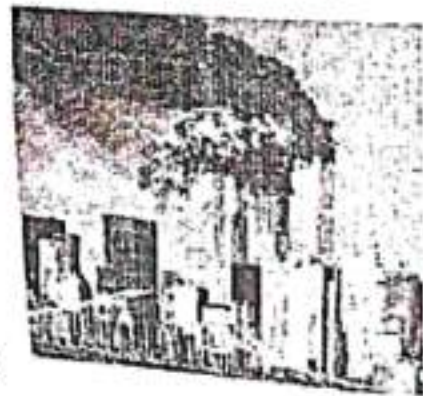
ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਇੰਤਹਾਆਂ ਦੀ ਸਦੀ ਹੋ ਨਿਬੜਦੀ ਹੈ

21ਵੀਂ ਸਦੀ, ਝਾਕੀ - 21 ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਾਰ

ਇੱਕੀਵੀਂ ਸਦੀ ਦਾ ਆਗਾਜ ਵਿਸ਼ਵ ਵਪਾਰ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਢਹਿਣ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਬਾਕਾਇਦਾ ਚਾਰਟਰ ਰਾਹੀਂ 2006 ਵਿਚ ਬੈਂਕ ਆਫ ਚਾਈਨਾ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਬੈਂਕ ਦੀ ਬ੍ਰਾਂਚ ਬਣਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਏਸੇ ਕਰਕੇ BRICS Bank ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਿਆ ਹੈ। ਚੀਨ ਅਤੇ ਇੰਡੀਆ ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਸਾਬੋਤਾਜ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤੇਰਾਂ ਮੈਂਬਰੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ (1773) ਦੇ ਪੱਕੇ ਮੈਂਬਰ ਸਾਉਦੀ ਅਰਬ ਅਤੇ ਇਸਰਾਈਲ ਦੀ ਮੌਸਾਦ ਰਾਹੀਂ ਆਈ.ਐਸ.ਆਈ. ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਰਾਕ, ਸੀਰੀਆ, ਲਿਬੀਆ, ਈਰਾਨ ਆਦਿ ਤੇ ਹੋਰ ਮੁਸਲਿਮ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਦਹਿਸ਼ਤ ਮਚੀ ਹੋਈ ਹੈ ਮੁਸਲਿਮ ਮਾਨੂਮੈਂਟਸ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਮੁਸਲਿਮ ਲੋਕ ਘਰੋਂ ਬੇਘਰ ਹੋ ਕੇ ਰੀਫੀਊਜੀ ਬਣ ਕੇ ਦੇਸ਼ ਬਦਰ ਹੋਈ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ .. ।

ਇਸਰਾਈਲ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤੀ (1948) ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮੁਸਲਿਮ ਦੁਨੀਆ ਵਿਰੁਧ ਤੀਸਰੀ ਵਿਸ਼ਵ ਜੰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਚੱਲੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਰਾਕ, ਸੀਰੀਆ, ਲਿਬੀਆ, ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਮੁੱਢੋਂ ਤਬਾਹ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤਬਾਹੀ ਅਜੇ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਐਲਰਟ ਪਾਈਕ ਦੀ ਦੋ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਤੀਸਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁਧ ਦੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਸਹਿਜ ਵੇਗ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਸੀਰੀਆ ਦੀ ਤਬਾਹੀ

ਸਰਕਿਪਟ

ਇਤਿਹਾਸ

ਸਦੀ - ਭੱਠਵੀ

ਖਜ਼ਾਰੀਆ

ਖਜਾਰ ਸਲਤਨਤ ਦੀ 8ਵੀਂ, 9ਵੀਂ ਸਦੀ ਈਸਵੀ ਦੀ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਝਲਕੀਆਂ ਵਿਚ ਦਿਖਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ

ਧੁਰ ਪੂਰਬੀ ਯੂਰਪ 'ਚ ਇਕ ਸਲਤਨਤ ਵਸਦੀ ਹੈ, ਨਾਮ ਹੈ ਖਜਾਰ ਦੇਸ਼। ਸਲਤਨਤ ਦੇ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਦੇਵ ਵਾਦੀ, ਬਹੁ ਦੇਵ ਵਾਦੀ ਮੱਤ ਹੈ।

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਲਕਾਨ

ਸਮਾਂ ਹੈ ਅੱਠਵੀਂ ਸਦੀ (740 ਈ:) ਦਾ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਲਕਾਨ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਯੋਧਿਆਂ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਹੈ। ਇਕ ਪਾਸੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਾਗਰ, ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਉਚੇ ਖੁਸ਼ਕ ਪਰਬਤ ਹਨ। ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਅਰਬ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਪੂਰਬ ਵਲ ਸਕੈਂਡੀਨੇਵੀਆ ਦੇ ਵਾਈਕ ਸਮੁੰਦਰੀ ਲੁਟੇਰੇ ਤੇ ਪੱਛਮੀ ਯੂਰਪ ਸਥਿਤ ਹਨ। ਪੱਛਮੀ ਯੂਰਪ ਵਲ ਈਸਾਈ ਮੱਤ ਫੈਲ ਚੁਕਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਰਬ 'ਚ ਇਸਲਾਮ ਮੱਤ ਨੇ ਪੈਰ ਜਮਾ ਲਏ ਹੋਏ ਹਨ।

ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਉਂ ਰਾਜ ਪੱਧਰ ਤੇ ਦਬਾਅ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਤਨ ਧਰਮ ਤਿਆਗ ਕੇ ਨਵਾਂ ਧਰਮ, ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਿੱਟੇ ਮਾੜੇ ਨਿਕਲਣੇ ਤੇ ਤਬਾਹੀ ਮੱਚੇਗੀ।

ਸਮਾਂ ਏਦਾਂ ਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਹੂਦੀ ਵੀ ਦਰ ਦਰ ਭਟਕ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤੀਜਾ ਉਜਾੜਾ ਵੀ ਵਾਪਰ ਚੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਖਜਾਰ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ ਫਿਕਰਮੰਦ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਗੁਪਤ ਮਸ਼ਵਰਾ

ਮਹਿਲ ਦੀ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਬੈਠਕ ਵਿਚ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ ਆਪਸ ਵਿਚ ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ :-

ਬਾਦਸ਼ਾਹ : ਸਾਡਾ ਖਾਨਦਾਨ ਹੀ ਇਹ ਮਾਣ ਹਾਸਲ ਕਰ ਸਕਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ 100 ਸਾਲ ਤੋਂ ਬਦਸ਼ਤੂਰ ਇਕਸਾਰ ਖਜਾਰ ਸਲਤਨਤ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਮਹਾਂਮੰਤਰੀ : ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ, ਇਸਦਾ ਵੱਡਾ ਕਾਰਨ ।

ਬਾਦਸ਼ਾਹ : ਮੈਨੂੰ ਫੇਰ ਟੋਕਣਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਮਹਾਂਮੰਤਰੀ ਹਾਂ, ਪਰ ਏਥੇ ਅਸੀਂ ਭਰਾ ਭਰਾ ਹਾਂ। ਚਚੇਰੇ ਤਤੇਰੇ ਭਰਾ ਮੈਂ ਵੱਡਾ ਤੇ ਤੂੰ ਛੋਟਾ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ ਏਥੇ ਅਸੀਂ ਭਾਈਆਂ ਵਾਂਗ ਗੁਪਤ ਮਸ਼ਵਰਾਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਬੋਲੋ।

ਛੋਟਾ ਭਾਈ : ਹਾ, ਤਾ ਬਦਸਤੂਰ ਰਾਜ, ਦਾ ਵੱਡਾ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਖਾਨਦਾਨ ਦੇ ਚੌਥੇ ਵਡੇਰੇ ਦੀ 'ਵਸੀਅਤ' ਜਿਸ ਵਿਚ ਸਾਫ ਹਦਾਇਤ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਖਾਨਦਾਨ ਨੇ ਲੰਬੇ ਤੋਂ ਲੰਬਾ ਸਮਾ ਰਾਜ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜ ਗੱਦੀ ਲਈ ਆਪਸੀ ਵਿਰੋਧ ਤੇ ਲੜਾਈ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਵੱਡੇ ਸ਼ਾਹਜਾਦੇ ਦਾ ਵੱਡਾ ਲੜਕਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਛੋਟੇ ਸ਼ਾਹਜਾਦੇ ਦਾ ਵੱਡਾ ਲੜਕਾ ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ ਤੇ ਏਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਬਾਕੀ ਸ਼ਾਹਜਾਦਿਆਂ ਦੇ ਰੁਤਬੇ ਤੈਅ ਕਰਨ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਤੇ ਮਹਾਂਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਗਲਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਤੇ ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ ਕਿਸਨੇ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਏਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਖਿਆ ਦਿਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਵੱਡਾ ਭਾਈ : ਠੀਕ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਬੈਠਕ ਵਿਚ ਬੈਠਦੇ ਹਾਂ ਤਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ ਤੇ ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਭਾਈ ਭਾਈ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਤੇ ਖਾਨਦਾਨੀ ਪ੍ਰੰਪਰਾ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਜ ਦੇ ਅਹਿਮ ਮਸਲੇ ਵਿਚਾਰਦੇ ਹਾਂ ਹਾਂ ਤਾ ਅੱਜ ਦਾ ਅਹਿਮ ਮੁੱਖ ਮਸਲਾ ਹੈ ਰਾਜ ਧਰਮ।

ਛੋਟਾ ਭਾਈ : ਆਪਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਦੀਵੀਂ ਮੱਤ ਉਹੀ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਆਪਣਾ ਗ੍ਰੰਥ ਵੀ ਹੋਵੇ ਯਾਨੀ 'ਕਿਤਾਬ ਵਾਲਾ ਮੱਤ' ਹੋਏ। ਸਿੰਧੂ (ਹਿੰਦੂ) ਤੇ ਯਹੂਦੀ 'ਕਿਤਾਬ' ਵਾਲੇ ਮੱਤ ਸਨ। ਫੇਰ 7-8 ਸੌ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾ ਸੰਤ ਪਾਲ ਨੇ ਈਸਾ ਨੂੰ ਮਹਾਂ ਨਾਇਕ ਬਣਾ ਕੇ ਬਾਈਬਲ ਵਾਲਾ ਮੱਤ ਯਾਨੀ ਈਸਾਈ ਮੱਤ ਉਪਜਾ ਦਿਤਾ।

ਛੋਟਾ ਭਾਈ : ਐਵੇਂ 100 ਕੁ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾ ਕੁਰਾਨ ਵਾਲਾ ਮੱਤ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਨੇ ਆਰੰਭ ਕੀਤਾ 'ਇਸਲਾਮ ਮੱਤ'।

ਵੱਡਾ ਭਾਈ : ਇਹ ਵੀ ਤੂਫਾਨ ਵਾਂਗ ਝੁਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਖਾਨਦਾਨ ਨੇ ਹੀ ਏਸ ਨੂੰ ਯੂਰਪ ਵਲ ਵਧਣੋਂ ਰੋਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਰ ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਚਿਰ ਰੋਕ ਸਕਦੇ ਹਾਂ

ਛੋਟਾ ਭਾਈ : ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਤੇ ਦੋਵਾ ਪਾਸਿਉ ਦਬਾਅ ਹੈ। ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਕਿ ਉਧਰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਗੁਪਤ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਨੇ ਵੀ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਖੇਰੂੰ ਖੇਰੂੰ ਹੋ ਕੇ ਲੁਪਤ

ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਵੀ ਤੱਤਪਰ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪੈਗੰਬਰ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਮਾ ਐਸਾ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਡੂੰਘੀ ਰਾਜ ਨੀਤੀ ਤੋਂ ਕੰਮ ਨਾ ਲਿਆ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਦਰੜੇ ਜਾਵਾਂਗੇ।

ਵੱਡਾ ਭਾਈ : ਹਾਂ ਛੋਟੇ ਭਾਈ, ਮਸਲਾ ਰਾਜ ਦੇ ਬਚਾਅ ਦਾ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ, ਮਸਲਾ ਖਾਨਦਾਨੀ ਬਚਾਅ ਦਾ ਵੀ ਹੈ, ਨਿੱਜੀ ਜਾਨਾਂ ਦੇ ਬਚਾਅ ਦਾ ਵੀ ਹੈ। ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਏ?

ਛੋਟਾ ਭਾਈ : ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਰਾਏ ਨਾਲ ਅਤੇ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲ ਦੀ ਸਲਾਹ ਨਾਲ, ਤਿੰਨਾਂ ਧਾਰਮਕ ਮੁਖੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਲੁਕਵੇਂ ਪੈਗਾਮ ਭੇਜੇ ਸਨ ਕਿ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਦੇ ਮਾਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਭੇਜਣ। ਉਹ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਪੱਖ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ। ਆਖਰੀ ਫੈਸਲਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ ਦੇ ਹੱਥ ਹੋਏਗਾ।

ਵੱਡਾ ਭਾਈ : ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਕੀਤਾ

ਛੋਟਾ ਭਾਈ : ਉਂਜ ਮੈਂ ਹਿੰਦੂਮਤ ਦੇ ਬੁਲਾਰੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸੱਦ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਚਾਰੋਂ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਤਿੰਨ ਸਾਮੀ ਮੱਤ ਅਤੇ ਇਕ ਸਿੰਧੂ ਅਰਥਾਤ ਹਿੰਦੂ ਮਤ। ਅੱਜ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਸੁਣੀਏ

ਵੱਡਾ ਭਾਈ : ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਿੰਧੂ ਮੱਤੀਏ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸੁਣੀਏ। ਬਾਕੀ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਵੱਖੋ ਵੱਖ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਕਰੀਏ ਤੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਦੀਆਂ ਝੜਪਾਂ ਦੇਖੀਏ। ਕੋਈ ਐਸਾ ਰਾਹ ਕੱਢੀਏ ਕਿ ਸਾਡੇ ਆਖਰੀ ਫੈਸਲੇ ਤੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਾ ਰਹੇ। ਉਂਜ ਇਹ ਮਸਲਾ ਬੜਾ ਹੀ ਪੇਚੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਵਹਾਰਕ ਤੌਰ ਤੇ ਸਾਰੇ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਲਾਟਾਂ ਹਨ।

ਛੋਟਾ ਭਾਈ : ਵੱਡੇ ਭਾਅ, ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਬੇਫਿਕਰ ਰਹੋ। ਐਸਾ ਚਸਤਾ ਨਿਕਲ ਆਏਗਾ ਜਿਸ ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਏਗਾ। ਆਖਰਕਾਰ ਅਸੀਂ ਸੌ ਸਾਲਾ ਸ਼ਾਹੀ ਖਾਨਦਾਨੀਏ ਹਾਂ। ਆਖਰ ਕੋਈ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਨਾ ਆਪਾਂ ਚਲੀਏ ਤਿਆਰ ਹੋਈਏ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੇਦ ਮੱਤੀਏ ਨੂੰ ਸੁਣੀਏ। ਹਿੰਦੂ ਮੱਤ ਨੂੰ ਵੇਦ ਮੱਤ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਖਜਾਰ ਬਨਾਮ ਹਿੰਦੂ ਮਤ

ਸੱਜਿਆ ਧੱਜਿਆ ਹਾਲ ਹੈ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ ਵਿਚਕਾਰ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹਨ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਸਿੰਘਾਸਨ, ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਉਚੇਰਾ ਹੈ। ਸਾਹਮਣੇ ਹਿੰਦੂ ਮਤ ਦਾ ਇਕ ਮੁਖ ਪੁਜਾਰੀ ਅਰਥਾਤ ਵਿਦਵਾਨ ਅਤੇ ਦੋ ਉਸਦੇ ਸਹਾਇਕ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹਨ।

ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ : ਹਿੰਦੂ ਮੱਤ ਦੇ ਮਹਾਂ ਪੁਜਾਰੀ ਜੀ ਅਰਥਾਤ ਵਿਦਵਾਨ ਜੀ, ਤੁਹਾਡਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਤਿੰਨ ਸਾਮੀ ਮੱਤਾਂ ਨਾਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਾਮੀ ਮੱਤਾਂ ਦੇ ਖੂਬ ਵਿਦਵਾਨ ਹੋਵੋਗੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਚਰਚਾ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਵੀ ਸੁਣੀ ਸਮਝੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਏਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰੋ ਕਿ ਆਲੋਚਨਾ ਦੇ ਉਤਰ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿਚ ਆ ਜਾਣ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ ਵੱਲੋਂ ਆਗਿਆ ਹੈ।

ਹਿੰਦੂ ਵਿਦਵਾਨ : ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ, ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ ਜੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਆਗਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਾਂ

ਹਿੰਦੂ ਮੱਤ ਇੰਤਹਾਆਂ ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਸਿਰੇ ਦਾ ਆਸਤਿਕਵਾਦੀ, ਨਾਸਤਿਕਵਾਦੀ, ਦੇਵਵਾਦੀ, ਬਹੁਦੇਵਵਾਦੀ, ਦਵੈਤਵਾਦੀ ਅਤੇ ਅਦਵੈਤਵਾਦੀ ਹੈ।

ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ : ਕਮਾਲ ਹੈ ਬਾਈ ਵਿਆਖਿਆ ਅੱਗੇ ਵਧੋ।

ਹਿੰਦੂ ਵਿਦਵਾਨ : ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ ਸਾਮੀ ਮੱਤਾਂ ਅਰਥਾਤ ਯਹੂਦੀ, ਈਸਾਈ ਤੇ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਆਦਿ ਪੈਗੰਬਰ ਅਬਰਾਹਮ ਹੈ, ਜੋ ਯੇਹੋਵਾਹ, ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਤੇ ਅੱਲਾਹ ਦਾ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਯਥਯੋਗ ਦੋਸਤ, ਸ਼ਿਸ਼ ਤੇ ਸੰਦੇਸ਼ਕ ਸੀ। ਹਿੰਦੂ ਮਤ ਇੱਕ ਗ੍ਰੰਥ, ਇਕ ਸੰਚਾਲਕ ਸ਼ਕਤੀ, ਇਕ ਪਰਵਚਨ, ਇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ।

ਇਹ ਚਾਰ ਵੇਦਾਂ-ਰਿਗਵੇਦ, ਸਾਮਵੇਦ, ਯਜੁਰਵੇਦ, ਅਥਰਵੇਦ, 108 ਉਪਨਿਸ਼ਦਾਂ, 108 ਪੁਰਾਣਾਂ, ਅਨੇਕਾਂ ਸਮਿਰਤੀਆਂ, ਦੋ ਮਹਾਂਕਾਵਾਂ (ਰਮਾਇਣ ਅਤੇ ਮਹਾਂਭਾਰਤ) ਦੋ ਅਵਤਾਰਾਂ, ਅਣਗਿਣਤ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਹਸਤੀ ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਅੰਕੜੇ ਵਧੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਵਧੀ ਜਾਣਗੇ। ਆਸਥਾ ਇਸਦਾ ਮੁੱਢ ਹੈ। ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਲੜੀਆਂ ਦੀਆਂ ਲੜੀਆਂ ਇਕ ਪੱਖ ਵਿਚ ਅਤੇ ਬਰੇ ਬਰਾਬਰ ਹੀ ਵਿਰੋਧੀ ਪੱਖ ਵਿਚ

ਭੁਗਤਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਸਵੈ ਵਿਰੋਧੀ ਵੀ ਹਨ। ਇਹ ਅਕੀਦੇ ਨਾਲੋਂ ਆਸਥਾ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਜਾਂਚ (Way of Life) ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਰ ਅਵਤਾਰਵਾਦੀ, ਅਵਤਾਰਵਾਦੀ, ਤੱਤ ਪੂਜ, ਸ਼ਖਸੀ ਪੂਜ ਅਤੇ ਪੱਥਰ ਪੂਜ ਵੀ ਹੈ। ਪੂਜਾ ਸਥਾਨ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਭਵਨ-ਮੰਦਿਰ ਵੀ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਰਾਹੇ ਵਿਚ ਪੈਰਾ ਵਿਚ ਖਿਲਰਦਾ ਪੱਥਰ ਕੰਕਰ ਵੀ ਪੂਜਣ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਤੇ ਭਗਵਾ ਟਿੱਕਾ ਲਗਾ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਨਿਵੇਕਲਾ ਜਿਹਾ ਟਿੱਕਾ ਦਿਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ ਬੁੱਧ ਮੱਤ ਅਤੇ ਜੈਨ ਮੱਤ ਦੇ ਬਾਨੀਆਂ ਤੇ ਮਹਾਂ ਭਿਕਸ਼ੂਆ ਨੂੰ ਵੀ ਅਵਤਾਰਾਂ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚ ਸਮੋਅ ਲਿਆ ਹੈ ਤੇ ਅੱਗੋਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮੋਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਲਕਾਨ: ਬਈ ਕਮਾਲ ਹੈ

ਹਿੰਦੂ ਵਿਦਵਾਨ : (ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ) ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ ਕਮਾਲ ਦਰ ਕਮਾਲ ਹੈ। ਹਿੰਦੂ ਮਤ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਨਿਜੀ, ਸਮਾਜਕ, ਆਰਥਿਕ, ਰਾਜਨੀਤਿਕ, ਵਿਵਹਾਰਿਕ ਇਥੇ ਤਕ ਕਿ ਪੇਸ਼ਿਆ ਦੀ ਵੀ ਭਾਗ ਵੰਡ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਹੋਰ ਹੋਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਹਰ ਖੇਤਰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੈ।

ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ : ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ ਨੂੰ ਬਹੁਤੀ ਤਫਸੀਲ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਰਦੀ। ਤੱਤਸਾਰ ਦੱਸੋ

ਹਿੰਦੂ ਵਿਦਵਾਨ : ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ਾ ਧਰਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ, ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਸ਼ੀਲ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹੋਈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਸ ਤੱਤਸਾਰ 1 ਚਾਰ ਦਾ ਅੰਕੜਾ ਅਥਾਂਹ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ (ਹਿੰਦੂ ਮੱਤ ਨੇ) ਸਮੇਂ ਦੀ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਚਾਰ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ, ਸਤਯੁਗ, ਤਰੇਪਰ, ਦੁਆਪਰ, ਕਲਯੁਗ। ਗਿਆਨ ਦੀ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਚਾਰ ਵੇਦਾਂ ਵਿਚ, ਰਿਗਵੇਦ, ਸਾਮਵੇਦ, ਯਜੁਰਵੇਦ, ਅਰਥਵੇਦ। ਸਮਾਜ ਦੀ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਚਾਰ ਵਰਨਾਂ ਵਿਚ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਕਸ਼ੈਤਰੀ, ਵੈਸ਼, ਸ਼ੂਦਰ। ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਵੰਡ ਕੀਤੀ ਚਾਰ ਆਸ਼ਰਮਾਂ ਵਿਚ, ਬ੍ਰਾਹਮਚਾਰੀ, ਗ੍ਰਿਹਸਤ, ਵਾਨਪ੍ਰਸਤ, ਸੰਨਿਆਸ। ਜੀਵਨ ਦੇ ਮਨੋਰਥ ਵੀ ਚਾਰ ਧਰਮ, ਅਰਥ, ਕਾਮ, ਮੋਕਸ਼। ਸਿਧੀ ਲਈ ਮਾਰਗ ਵੀ ਚਾਰ ਯੁੱਧ, ਯੋਗ, ਪ੍ਰੇਮਾਂ-ਭਗਤੀ ਤੇ ਸੋਮ ਰਸ। ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਕਿ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵੀ ਚਾਰ ਸ਼੍ਰੇਣਿਕ ਮਾਇਆ, ਬ੍ਰਹਮਾਂ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਮਹੇਸ਼।

ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ : ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ ਲਈ ਰਾਜ ਧਰਮ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਇਹ ਕਿੱਥੇ ਖਲੋਂਦਾ ਹੈ?

ਹਿੰਦੂ-ਵਿਦਵਾਨ : ਕ੍ਰੇਤਰ ਤੇ ਦੁਆਪਰ ਦੇ ਦੋ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹਨ - ਰਾਮ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ। ਦੋਵੇਂ ਅਵਤਾਰ ਹਨ। ਉਂਜ ਇਹ ਏਨਾਂ ਬਹੁ ਪਰਤੀ ਤੇ ਬਹੁ ਮੰਤਵੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਲੀਨ ਹੋਏ ਰਾਜੇ, ਮਹਾਰਾਜੇ, ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਤਖਤੋ-ਤਾਜ ਤਿਆਗ ਕੇ ਸੰਨਿਆਸੀ-ਭਿਕਸ਼ੂ ਵੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਯਾਨੀ ਪੁਜਾਰੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਮਸਲਿਆਂ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਹੈ, ਧਨ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਸ਼ਾਹੀ ਖਜ਼ਾਨਾ ਵੀ ਮੰਦਿਰ ਦੀ ਅਮਾਨਤ ਹੈ। ਯਾਨੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਧਨ ਮੰਦਿਰ ਦੀ ਅਮਾਨਤ ਅਤੇ ਮੰਦਿਰ ਦਾ ਧਨ ਵਕਤੀ ਰਾਜੇ ਦੀ ਅਮਾਨਤ। ਪੁਜਾਰੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਤੋਂ ਵੀ ਵਧੇਰੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਟ ਮੰਨੇ ਗਏ ਹਨ।

ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਹ ਸਪਤ ਸਿੰਧੂ ਸੱਭਿਅਤਾ ਦੀ ਜੀਵਨ ਜਾਂਚ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਪੁਜਾਰੀਵਾਦ ਨੇ ਧਰਮ ਵਿਚ ਪ੍ਰੇਸ਼ ਲਿਆ

ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ : ਤੁਸੀਂ ਪੁਜਾਰੀ, ਮਹਾਂ ਪੁਜਾਰੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਸਾਮੀ ਮੱਤ ਪਾਦਰੀ (ਬੀਸ਼ਪ), ਮਹਾਂ ਪਾਦਰੀ (ਆਰਕ ਬੀਸ਼ਪ) ਪੋਪ, ਮੁਲਾਂ, ਮੌਲਵੀ ਬਗੈਰਾ ਆਖਦੇ ਹਨ।

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭਾ ਇਸ ਦਿਨ ਲਈ ਬਰਖਾਸਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(ਦੂਜਾ ਦਿਨ)

ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸਦਨ 'ਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ ਫਿਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੁਪਤ ਮਹਿਲ ਵਿਚ ਗੁਪਤ ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਉਹ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਭਾਈ ਅਤੇ ਛੋਟਾ ਭਾਈ ਹੀ ਆਖਦੇ ਹਨ।

ਵੱਡਾ ਭਾਈ : ਛੋਟੇ ਭਾਈ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਮੀ ਮੱਤਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨਾਂ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਆਹਮਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਕੋ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਸੱਦ ਲਿਆ ਹੈ। ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਖੜੀ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਤਿੰਨੇ ਹੀ ਸਾਡੇ ਲਹੂ ਦੇ ਪਿਆਸੇ ਨਾ ਹੋ ਜਾਣ। ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੋ ਤਾਂ ਹੋਣਗੇ ਹੀ। ਮੱਤ ਤਾਂ ਆਖਰ ਅਸੀਂ ਇਕੋ ਇਕ ਹੀ ਆਪਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ

ਛੋਟਾ ਭਾਈ : ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਪੁਸ਼ਤੈਨੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੋ ਹੀ, ਪਰ ਮੈਂ ਵੀ ਪੁਸ਼ਤੈਨੀ ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਆਹਮਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਾਲ ਪੁਟਣਗੇ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਕਰਨੀ ਹੋਰ ਸੌਖੀ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਮੈਂ ਗੁਪਚਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਤਿੰਨਾਂ ਦਾ ਭੇਤ ਵੀ ਕੱਢ ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਤੇ ਹੋਰ ਭੜਕਾ ਵੀ

ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ। ਇਸਲਾਮੀਆਂ ਕੁਝ ਵਧੇਰੇ ਚਿੜਚਿੜਾ, ਗੁਸੇਖੋਰ ਤੇ ਅੜੀਅਲ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਖੁਰਾਕ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਬੋੜਾ ਜਿਹਾ ਬੀਮਾਰ ਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅੱਜ ਤੁਸੀਂ ਛੋਟੇ ਭਾਈ ਦੀ ਕਰਾਮਾਤ ਵੀ ਦੇਖਦੇ ਰਹੋ

ਵੱਡਾ ਭਾਈ : ਮੈਨੂੰ ਮਾਣ ਹੈ ਮੇਰਾ ਤਾਂ ਐਵੇ ਨਾਮ ਈ ਚਲਦਾ। ਉਂਜ ਜੇਕਰ ਹੋਰ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਧਰਮ ਸੰਸਦੀਏ ਵੀ ਬੁਲਾ ਲੈਂਦੇ

ਛੋਟਾ ਭਾਈ : ਬੜਾ ਹੀ ਅਹਿਮ ਤੇ ਸੂਖਮ ਮਸਲਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਜੱਗ ਜਹਾਨ ਬਦਲ ਕੇ ਰੱਖ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਤਣਾਵਾਂ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਰੱਖੀਏ। ਚੱਲੀਏ

(ਚਲਦੇ ਚਲਦੇ ਉਹ ਦਰਬਾਰੇ ਖਾਸ ਵਿਚ ਪੁੱਜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਥੇ ਚੌਹਾਂ ਮੱਤਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਾਜਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।)

ਦਰਬਾਰ-ਏ-ਖਾਸ

ਦਰਬਾਰੇ ਖਾਸ (ਦਵਾਰਪਾਲ ਕਲਿਆਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ - ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ, ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ ਸਮੇਤ ਪਧਾਰ ਰਹੇ ਹੈਂ

(ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਉਥੇ ਆਸਣ ਤੇ ਬੈਠਦਾ ਹੈ। ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ ਨੀਵੇਂ ਆਸਣ ਤੇ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਆਸਣਾਂ ਤੇ ਵਿਰਾਜਦੇ ਹਨ)

ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ : (ਆਗਿਆ ਲੈ ਕੇ) ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ ਵੱਲੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਸਵਾਗਤ ਹੈ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ ਨੇ ਇਕ ਸ਼ਾਹੀ ਧਰਮ ਸੰਸਦ ਵੀ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਥੇ ਵੀ ਚਰਚਾ ਚਲਦੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਮੱਤਾਂ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਨਿਯਮ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ।

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ ਹੈਰਾਨ ਹਨ ਕਿ ਤਿੰਨੇ ਸਾਮੀ ਮਤ ਇਕ ਰੱਬ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਯਹੂਦੀਆ ਨੇ ਨਾਮਕਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਯੇਹੋਵਾ, ਈਸਾਈਆਂ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ-ਪਰਮਾਤਮਾ, ਇਸਲਾਮ ਨੇ ਅੱਲਾਹ। ਤਿੰਨਾਂ ਦਾ ਹੀ ਪਹਿਲਾ ਸਾਂਝਾ ਪੈਗੰਬਰ ਹੈ ਅਬਰਾਹਮ। ਰੱਬੀ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਮੀਲਾਂ ਦਾ ਸਫਰ ਤੈਅ ਕਰਕੇ ਸਮੇਤ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਅਤੇ ਸੁਭਚਿੰਤਕਾਂ ਦੇ ਸਾਮੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਖੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਤਿੰਨੋਂ ਅਬਰਾਹਮਨੀਅਤ ਮੱਤ ਹਨ। ਤਿੰਨਾਂ ਦੀ ਮੱਢਲੀ ਕਥਾ ਸਾਂਝੀ ਹੈ। ਇੱਥੀ ਕਿ ਕਦੇ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਪ੍ਰੰਦੂਕਾਰਾ ਸੀ। ਰੱਬ ਆਪ ਵੀ ਪ੍ਰੰਦੂਕਾਰਾ ਸੀ। ਫੁਰਨੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਨੇ ਹਨੇਰੇ ਦੇ ਨਾਲ ਚਾਨਣ ਰਚਿਆ। ਮਸ਼ਾਲਚੀ ਹਨੇਰੇ 'ਚ ਚਾਨਣ ਕਰਕੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਕਾਰਜ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਸ ਏਥੋਂ ਅੱਗੇ ਮਸਲਾ ਵਿਗੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਉਸਨੂੰ ਚਾਨਣ ਦਾ ਦੇਵਤਾ, ਸਰਘੀ ਦਾ ਤਾਰਾ, ਜੀਵਨ ਦਾ ਰਾਹ

ਦਸੇਰਾ ਮੰਨਣ ਲਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਉਸਨੂੰ ਸੈਤਾਨ ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਫ਼ਰ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਝ ਮੱਤਭੇਦ ਤਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ, ਇਕੋ ਰੱਬ ਦੇ ਜੀਅ ਤਾਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਲਹੂ ਦੇ ਪਿਆਸੇ ਬਣ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਘੁਗ ਵਸਦੀ ਬਾਕੀ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਵਖਤ ਪਾ ਦਿਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਧਰਮਾਂ ਨਾਲੋਂ ਸਾਡਾ ਦੇਵ-ਵਾਦੀ ਤੇ ਬਹੁ-ਦੇਵ-ਵਾਦੀ ਮਤ ਕਿਤੇ ਚੰਗੇਰਾ ਹੈ ਜੋ ਵਧੇਰੇ ਸਹਿਨਸੀਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨਸ਼ੀਲ ਹੈ। ਧਾਰਮਕ ਕੱਟੜਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼-ਚੱਕਰ ਕਦ ਤਕ ਚਲਦਾ ਰਹੇਗਾ ? ਕਦ ਤਕ ਓ ਯੇਹੋਵਾ, ਓ ਪ੍ਰਭੂ, ਓ ਅੱਲਾਹ ! ਕਦ ਤਕ ?

ਯਹੂਦ ਬੀਸ਼ਪ : ਅਬਰਾਹਮ ਸਾਡਾ ਪਹਿਲਾ ਪੈਗੰਬਰ ਸੀ। ਉਹ ਯੇਹੋਵਾ ਦਾ ਪਰਮ ਮਿੱਤਰ ਵੀ ਸੀ। ਉਹ ਪਰਮ ਮਿੱਤਰਾਂ ਵਾਂਗ ਆਪਸ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਾ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਅਬਰਾਹਮ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਇਸਾਕ ਅਤੇ ਇਸਾਕ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਯਾਕੂਬ ਹੋਏ। ਯੇਹੋਵਾ ਨੇ ਯਾਕੂਬ ਦਾ ਮੁੜ ਨਾਮ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਇਸਰਾਏਲ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ। ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਯੂਸਫ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕੌਮ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਸੱਦ ਲਿਆ। ਮਿਸਰੀਆਂ ਨੇ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਸਾਨੂੰ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਅਸੀਂ ਬੜੇ ਦੁਖ ਸਹੇ। ਬਦਲੇ ਵਿਚ ਯੇਹੋਵਾ ਨੇ ਵੀ ਮਿਸਰੀਆਂ ਤੇ ਕਈ ਕਹਿਰ ਝੁਲਾਏ। ਯੇਹੋਵਾ ਦੀ ਰਜਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਹਜ਼ਰਤ ਮੂਸਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਮਿਸਰੀਆਂ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਾਇਆ। ਅਸੀਂ ਯੇਹੋਵਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪਵਿਤਰ ਪਰਬਤ ਸੀਓਂ ਦੀ ਘਾਟੀ ਵਿਚ ਆਣ ਵੱਸੇ। ਯੇਹੋਵਾ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਦੋ ਤਖਤੀਆਂ ਉਪਰ ਆਪਣੀ ਹੱਥੀਂ ਲਿਖ ਕੇ 'ਦਸ ਹੁਕਮ ਸੁਣਾਏ'। ਯੇਹੋਵਾ ਨੇ ਮੂਸਾ ਰਾਹੀਂ ਜੀਵਨ ਦੇ ਹਰ ਪਹਿਲੂ ਲਈ ਪਵਿਤਰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ। ਅਨੇਕਾਂ ਬਲੀਆਂ ਦੇ ਕੇ ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਪਵਿਤਰ ਕੀਤਾ, ਪਹਿਲਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਿੱਤੀ, ਗਿਰਗਾਸ਼ੀ, ਅਮੋਨੀ, ਕਨਾਨੀ, ਪ੍ਰਿਜੀ, ਹਿੱਵੀ ਅਤੇ ਯਬੂਸ਼ੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਪਾਈ। ਸਾਡੇ ਪੈਗੰਬਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਸੁਨਹਿਰਾ ਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਅਸੀਂ ਸੀਉ ਉਰਫ ਜੀਉਂ, ਉਰਫ ਜੇਰੂਸ਼ਲਮ ਵਸਾਇਆ। ਦੱਖਣ ਵਿਚ ਯੂਡਾਹ ਵਸਾਇਆ। ਦਾਉਦ (ਡੇਵਿਡ) ਸਾਡਾ ਪਹਿਲਾਂ ਮਹਾਨ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਪੈਗੰਬਰ ਸੀ।

ਲੜੀਵਾਰ ਡੇਵਿਡ (1006-960 BC) ਸੋਲਮੋਨ (960-935 BC), ਉਮਰੀ (878-871 BC), ਅਹਾਬ (871-852 BC), ਐਲੀਜ਼ਾਹ (845-817 BC), ਅਥਾਲੀਆਹ (845-839 BC), ਜਿਸ ਨੇ ਬਾਲ (BAAL) ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਰੱਖੀ) ਹਜਕੀਆ (725-697 BC) ਆਦਿ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੋਏ। ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਯੇਹੋਵਾ ਦੇ ਪੈਗੰਬਰ ਤਾਂ ਹੈਨ ਹੀ ਸਨ। ਉਹ ਕਵੀ, ਪਰਚਾਰਕ, ਲੇਖਕ, ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਆਲੋਚਕ ਵੀ ਅਤੇ ਰਖਵਾਲੇ ਵੀ ਅਤੇ ਬੜੇ ਦੂਰ ਅੰਦੇਸ਼ ਵੀ ਸਨ। ਅਬਰਾਹਮ ਵਾਂਗ ਉਹ ਯੇਹੋਵਾ ਦੇ ਮਿੱਤਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸੱਭੇ ਕੁਝ ਜਾਨਣਹਾਰ ਸਨ। ਪਾਪੀਆਂ ਨਾਬਰਾਂ, ਕਾਫ਼ਰਾਂ ਲਈ ਸਖਤ ਸਜਾਵਾਂ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਤੋਬਾਹ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਬਖਸ਼ਣਹਾਰ ਵੀ ਸਨ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਕਿ ਉਹ ਸਿਆਸਤ ਦੇ ਸਰਵ ਉਚ ਪ੍ਰਭੂ ਵੀ ਸਨ।

(ਉਹ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਵਲ ਭੇਦ-ਭਰੀਆਂ ਅਦਾਵਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਬਲਕਾਨ ਜੇਕਰ ਯਹੂਦੀ ਧਰਮ ਅਪਣਾ ਲਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਸਿਆਸਤ ਦਾ ਵੀ ਸਰਵ ਉਚ ਪ੍ਰਭੂ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਵੀ ਸਿਰ ਹਿਲਾਉਂਦਾ ਹੈ)

ਯਹੂਦ-ਬੀਸ਼ਪ : (ਫੇਰ ਝੁੱਕ ਕੇ ਆਗਿਆ ਲੈ ਕੇ) ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ ਮਹਾਨ ਅਬਰਾਹਮ ਦੇ ਅਸਲੀ ਨਿਰੋਲ ਅਸਲੀ ਵਾਰਿਸ ਅਸੀਂ ਯਹੂਦੀ ਤੇ ਕੇਵਲ ਅਸੀਂ ਹੀ ਹਾਂ। ਬਾਕੀਆਂ ਵਿਚ ਖੋਟ ਰਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੋਰ ਸੁਣੇ ਨਜਰਬ ਨਿਵਾਸੀ, ਈਸਾ, ਸਾਡਾ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਪੋਤਰਾ ਸੀ। ਯਾਨੀ ਉਹ ਸਾਡਾ ਹੀ ਮੁੰਡਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਡੇ ਹੀ ਇਕ ਗੁਮਰਾਹ ਹੋਏ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਸ਼੍ਰੀ ਮਾਨ 'ਪਾਲ' ਜਿਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਸੰਤ ਪਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾਣ ਲੱਗਾ, ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਸੰਤ ਪੀਟਰ ਵੀ ਰਲ ਗਿਆ। ਈਸਾ ਸਾਡੇ ਚਰਚਾਂ ਵਿਚ ਜਾਏ, ਅਵਾ-ਤਵਾ ਬੋਲੇ ਤੇ ਖਾਹ-ਮਖਾਹ ਹੀ ਭੜਥੂ ਪਾਏ। ਇਕ ਦਿਨ ਚੌਰਾਹੇ ਤੇ ਖੜ ਕੇ ਸਾਡੇ ਤਿੰਨ ਮੁਢਲੇ ਮਹਾਨ ਮੂਲ-ਮੰਤਰਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਗ ਪਿਆ।

ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ : ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ ਜਾਨਣਾ ਚਾਹੁਣਗੇ ਕਿ ਤਿੰਨ ਮੁਢਲੇ ਮੂਲ-ਮੰਤਰਾਂ ਦਾ ਤੱਤਸਾਰ ਕੀ ਹੈ ?

ਯਹੂਦ ਬੀਸ਼ਪ : ਪਹਿਲਾ, ਕਿ ਯਹੂਦੀ ਯੇਹੋਵਾ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧ ਚੁਨਿੰਦਾ ਬੰਦੇ ਹਨ (Choicest people of God)

ਦੂਸਰਾ, ਕਿ ਸਰਵ-ਲੋਕਾਈ ਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਚੁਨਿੰਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਰੱਬੀ-ਹੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਤੀਸਰਾ, ਕਿ ਰਾਜ ਦੀ ਸੰਚਾਲਨਾ ਲਈ ਧਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੇ ਧਨ ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਯਹੂਦੀ ਰਾਜਿਆ ਦਾ ਰੱਬੀ ਹੱਕ ਹੈ।

ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ : ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮੱਤ ਮਤਾਂਤਰ ਬੈਂਡੇ ਬਹੁਤੇ ਫਰਕ ਨਾਲ ਇਹੋ ਕੁਝ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਹੋਇਆ?

ਯਹੂਦੀ ਪਾਦਰੀ : ਤਿੰਨ ਉਜਾੜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਮਾਰਾਂ ਸਹਿਣ ਮਗਰੋਂ ਅਸੀਂ ਸਮਾਨ ਹੋ ਗਏ

ਸਾਂ। ਠੀਕ-ਠਾਕ ਚਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸਰਾਈਲ ਉਪਰ ਰੋਮ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਤੇ ਗਵਰਨਰ ਪੌਂਟੀਅਸ ਪੀਲੇਟ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਉਂਜ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਤਣਾਵਾਂ ਸਾਡੇ (ਯਹੂਦੀਆਂ) ਹੱਥ ਹੀ ਸਨ। ਇਕ ਦਿਨ ਈਸਾ ਨੂੰ ਕੀ ਸੁਝਿਆ। ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਚੁਰਸਤੇ ਤੇ ਇਕ ਪੱਥਰ ਤੇ ਖਲੋਅ ਕੇ ਬੋਲਣ ਲੱਗਾ। ਕਹਿੰਦਾ, ਲੋਕੋਂ ਰੱਬ ਦਾ ਸਾਜਿਆ, ਮਸ਼ਾਲਚੀ ਦੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ੈਤਾਨ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਈਸਾ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਚੁਨਿੰਦਾ ਤੋਂ ਵੀ ਚੁਨਿੰਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਬਣਾ ਦਿਆਂਗਾ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਸ਼ਰਨ ਵਿਚ ਆ ਜਾ । ਮੈਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਫੇਰ ਕਹਿੰਦਾ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਬਣਾ ਦਿਆਂਗਾ, ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਸ਼ਰਨ ਵਿਚ ਆ ਜਾ। ਮੈਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਫੇਰ ਕਹਿੰਦਾ ਮੈਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਦੌਲਤ ਤੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ ਬਖੇਰ ਦਿਆਂਗਾ। ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਸ਼ਰਨ ਵਿਚ ਆ ਜਾ। ਪਰ ਮੈਂ ਫੇਰ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦੇਂਦਾ ਹਾਂ।

ਮਹਾਂ-ਮੰਤਰੀ : ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਹੀ ਪੁੱਤਰ - ਪੋਤਰਾ ਸੀ, ਸਮਝਾ ਬੁਝਾ ਲੈਣਾ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਸੁਲੀ ਚੜ੍ਹਵਾ ਦਿਤਾ

ਯਹੂਦ ਪਾਦਰੀ : ਉਸਨੂੰ ਸਾਡੇ ਹੀ ਵਿਰੋਧੀ ਇਕ ਸੰਤ ਦੀ ਕੁਝ ਵਧੇਰੀ ਹੀ ਪਾਣ ਚੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ।

ਮਹਾਂ-ਮੰਤਰੀ : ਸੰਤ ਪਾਲ ?

ਯਹੂਦ ਪਾਦਰੀ : ਜੀ ਹਜ਼ੂਰ ! ਇਹ ਸੰਤਪਾਲ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਇਕ ਯੂਵਕ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਆਪਣੀ ਪਰ ਸਾਡੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਦਾ ਗ੍ਰੰਥ ਲਿਖ ਮਾਰਿਆਂ ਤੇ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ 'ਨਵੀਂ ਬਾਈਬਲ' (New Testament) ਈਸਾ ਸੰਤ ਪਾਲ ਦੀ ਦੇਣ ਸੀ । ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਕੋਈ ਯੂਵਕ ਹੈ ਵੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ । ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਤ ਪਾਲ ਦੀ ਕਲਪਣਾ ਦੀ ਦੇਣ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਸਾਡੀ ਦੇਣ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਹ ਪੈਗੰਬਰ ਸੀ, ਪਰ ਸਾਡਾ ਉਹ ਮੁੰਡਾ ਸੀ, ਛੋਕਰਾ ਜਿਹਾ ਸੀ.....

ਬੋਲਦਾ ਬੋਲਦਾ ਯਹੂਦ ਪਾਦਰੀ ਹਫ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਲਈ ਦਰਬਾਰ ਉਠ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਗਲਾ ਦਿਨ - ਦਰਬਾਰੇ ਖਾਸ

ਪਹਿਲੇ ਵਾਂਗ ਸਾਰੇ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਵਿਰਾਜ ਗਏ ਹਨ।

ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ : ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਵੈਟੀਕਨ (ਰੋਮ) ਦੇ ਪੋਪ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਦੇ ਬੁਲਾਰੇ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪੱਖ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪੋਪ ਬੁਲਾਰਾ : ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਬੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਯਹੂਦ ਮਤ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ (Old Testament) ਵਿਚ ਅਨੇਕਾਂ ਵਾਰੀ ਇਹ ਭਵਿੱਖ ਬਾਣੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਂ ਪਾ ਕੇ ਅਤੇ ਮਿਥੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਇਕ ਪੈਗੰਬਰ ਆਏਗਾ ਜੋ ਯਹੂਦ ਮੱਤ ਵਿਚ ਆਈਆਂ ਕੁਰਾਹਿਤਾਂ ਅਤੇ ਕੁਰੀਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਘ੍ਰਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਨ ਲਈ ਆਪ ਕੁਰਬਾਨ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਈਸਾ ਨੂੰ ਮਸੀਹ (ਮੁਕਤੀ ਦਾਤਾ, ਪੈਗੰਬਰ) ਅਤੇ ਕ੍ਰਾਈਸਟ (Onionted One - ਸ਼ਾਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ) ਦੇ ਰੁਤਬੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਐਨ ਭਵਿੱਖ ਬਾਣੀਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਯਹੂਦੀ ਆਪਣੇ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਤੇ ਇਨਕਾਰੀ ਹਨ।

ਮਹਾਂ-ਮੰਤਰੀ : ਚਲੋ, ਮਸਲਾ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉ।

ਪੋਪ ਬੁਲਾਰਾ : ਸੰਤ ਪਾਲ ਅਤੇ ਸੰਤ ਪੀਟਰ ਦੀ ਵੱਡੀ ਵਡਿਆਈ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਮ੍ਹੂਦ ਵਿਚ ਖਲੋਤੇ ਮੱਤ ਨੂੰ ਹੰਗਾਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਤਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਧੂਰੀ ਪਈ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ : ਕਿਵੇਂ ? ਸਬੂਤ ਦਿਉ।

ਪੋਪ ਬੁਲਾਰਾ : ਮਸ਼ਾਲਚੀ ਜੋ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਇਕੋ ਇਕ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਦੇਵਤਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿਚ ਸ਼ੈਤਾਨੀਅਤ ਦਾ ਮੋਢੀ ਸੀ। ਇਹ ਉਹੀ ਹਸਤੀ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਮਿਸ਼ਾਲ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿਚ ਹਨੇਰਿਆਂ ਸਮੇਂ ਵੀ ਰਚਨਾ ਰਚ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ ਸੀ। ਆਪ ਮਸ਼ਾਲ ਦੇ ਥਲਵੇਂ ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ ਅਦਿਖ ਰਹਿ ਕੇ ਪ੍ਰਭੂ ਅਤੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਰਚਨਾ ਰਚਦੇ ਘੋਖਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਰਚਨਾ, ਰਚਨਾ ਰਚਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸਜਣ ਦਾ ਭਰਮ ਪਾਲ ਬੈਠਾ। ਕੁਝ ਹੋਰ ਵੀ ਨਾਲ ਰਲਾ ਲਏ। ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਰੁਤਬੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਫੁਰਨਾ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ ਹੀ ਸ਼ੈਤਾਨੀਅਤ ਦਾ ਮੁੱਢ ਸੀ।

ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ : ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ ਨੂੰ ਧਰਮ ਸੰਸਦ ਰਾਹੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਫੀ ਸਾਰੀ

ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਚਲੋ

ਪੋਪ ਪਾਦਰੀ : ਬਹਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿਚ ਗਹਿ ਗੱਚ ਸੰਘ੍ਰਸ਼ ਹੋਇਆ। ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਰੱਬ ਦੀ ਰਚਨਾ ਸਨ ਤੇ ਅਮਰ ਸਨ। ਅੰਤ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਦਖਲ ਦਿਤਾ ਤੇ ਅਕਾਸ਼ੀ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਅਸਤਰ ਨਾਲ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਸਿਰ ਭਾਰ ਨਰਕਾਂ ਵਿਚ ਸੁੱਟ ਦਿਤਾ। ਨਰਕਾਂ ਦੀ ਅੱਗ ਵਿਚ ਸੜ ਕੇ ਵੀ ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਤੋ ਬਾਜ ਨਾ ਆਇਆ। ਲੁਕਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਰਚੇ ਆਦਮ ਤੇ ਹਵਾ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਗਾਹ ਈਦਨ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿਚ ਪੁੱਜਿਆ। ਉਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਇਕ ਸੱਪ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਬੈਠ ਕੇ ਈਵ (ਹਵਾ) ਨੂੰ ਵਿਵਰਜਿਤ ਫਲ ਖਾ ਜਾਣ ਲਈ ਲਲਚਾਇਆ ਤੇ ਸਫਲ ਹੋਇਆ। ਸਜਾ ਵਜੋਂ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੇ ਦੁਖ ਝੱਲਣ ਲਈ ਆਦਮ ਤੇ ਹਵਾ ਦੋਵੇ ਧਰਤੀ ਤੇ ਪਟਕਾ ਮਾਰੇ। ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਆਦਮ ਜਾਤ ਦੁਖਾਂ ਦਾ ਪੁਤਲਾ ਬਣ ਗਈ ਹੋਈ ਹੈ।

ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ : ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਵੀ ਮਿਲੀ ?

ਪੋਪ ਪਾਦਰੀ : ਹਾਂ। ਪਹਿਲੇ ਪੈਗੰਬਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ- ਰੱਬ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਹੈ। ਮੁਸਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ - ਰੱਬ ਮੇਰਾ ਪੱਥ ਪ੍ਰਦਸ਼ਕ ਹੈ। ਈਸਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਮੈਂ ਰੱਬ ਦਾ ਹਲੀਮ ਪੁੱਤਰ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਦੁਖ ਝਲਦੀ ਆਦਮ ਜਾਤ ਦੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਦਮ ਜਾਤ ਦੇ ਦੁਖ ਆਪ ਝੱਲ ਕੇ ਕੁਰਬਾਨ ਹੋ ਜਾਂਵਾਂਗਾ।

ਈਸਾ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਵਿਚ ਜਾਣਾ ਹੀ ਦੁਖ ਝਲਦੇ ਇਨਸਾਨ ਦਾ ਇਕੋ ਇਕ ਹੱਲ ਹੈ। ਉਹੀ ਪਰਮ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨਾਲ ਮਿਲਾਪ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ : ਸੰਤ ਪਾਲ ਅਤੇ ਸੰਤ ਪੀਟਰ

ਪੋਪ ਪਾਦਰੀ : ਮਹਾਰਾਜ ਸੰਤ ਪਾਲ ਅਤੇ ਸੰਤ ਪੀਟਰ ਨੇ ਈਸਾ ਦੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਨੂੰ ਕਲਮਬੰਦ ਕੀਤਾ ਤੇ ਪਵਿਤਰ ਗ੍ਰੰਥ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ। ਇਸਦਾ ਝੰਡਾ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਵੀ ਝੁਲੇਗਾ। ਹਾ, ਇਸ ਪਵਿਤਰ ਕਾਰਜ ਲਈ ਧਰਮ ਯੁਧ ਵੀ ਲਗ ਸਕਦੇ ਹਨ

ਯਹੂਦੀ ਪਾਦਰੀ ਵਾਂਗ ਪੋਪ ਪਾਦਰੀ ਵੀ ਹਫ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੋਸ਼ ਵਿਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ ਵਲੋਂ ਬੈਠ ਜਾਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਦਿਨ ਲਈ ਦਰਬਾਰ ਉਠ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਦੀਵਾਨੇ ਖਾਸ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਦੌਰ ਅਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਪਹਿਲੇ ਵਾਲੀਆਂ ਸੁਖਸ਼ੀਅਤਾ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਵਾਲੀਆਂ ਥਾਂਵਾਂ ਮੱਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।

ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ : ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਮਦੀਨੇ ਤੋਂ ਆਏ ਇਸਲਾਮ ਮੱਤ ਦੇ ਮੌਲਵੀ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਇਲਤਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ ਦੇ ਰੂ ਬਰੂ ਆਪਣਾ ਪੱਖ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ।

ਮਹਾਂ ਮੌਲਵੀ : ਪੌਣ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਦੇਸ਼-ਬਦਲੀ ਕਾਰਨ ਮੇਰੀ ਸਿਹਤ ਕੁਝ ਠੀਕ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਸਦ ਭੇਜ ਕੇ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਵਿਦਵਾਨ ਮੌਲਵੀ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਭੇਜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਲਤਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਦੋ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਹੋਰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਲੈਣਾ।

ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ : ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ ਹਮਦਰਦੀ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਗੇ।

ਮਹਾਂ ਮੌਲਵੀ : ਅਬਰਾਹਮ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਚੋਂ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਆਖਰੀ ਪੈਗੰਬਰ ਸਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਪੱਥਰ (ਕਾਬਾ) ਦੇ ਸਪੱਰਸ਼ ਮਗਰੋਂ, ਉਹ ਅਕਸਰ ਹੀ ਇਕ ਪਹਾੜੀ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰ ਜਾ ਕੇ ਅਲਾਹ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਇਕਾਗਰ ਚਿਤ ਹੋ ਜਾਇਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰ ਅੱਲਾਹ ਖੁਦ ਜਬਰਾਈਲ ਫਰਿਸਤੇ ਰਾਹੀਂ ਉਨਾ ਤੇ ਨਾਜ਼ਲ ਹੋਇਆ। ਅੱਲਾਹ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਨਾਜ਼ਲ ਹੋਈਆਂ। ਹਜ਼ਰਤ ਸਾਹਿਬ ਅਨਪੜ੍ਹ ਸਨ। ਅੱਲਾਹ ਦੇ ਫਜ਼ਲ ਨਾਲ ਆਇਤਾਂ ਹਿਫਜ਼ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਉਂ ਹਜ਼ਰਤ ਸਾਹਿਬ ਆਇਆ ਕਰਨਗੇ ਤੇ ਅੱਲਾਹ ਦੇ ਫਜ਼ਲ ਨਾਲ ਜਬਰਾਈਲ ਰਾਹੀਂ ਆਇਤਾਂ ਨਾਜ਼ਲ ਹੋਇਆ ਕਰਨਗੀਆਂ।

ਗੁਫਾ ਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਏ ਤਾਂ ਅਨਪੜ੍ਹ ਹਜ਼ਰਤ ਸਾਹਿਬ ਹੋਰ ਦੇ ਹੋਰ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਉਨਾਂ ਨੇ ਹਿਫਜ਼ ਹੋਈਆਂ ਆਇਤਾਂ ਆਪਣੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਅਨੁਆਈਆਂ ਨੂੰ ਲਿਖਵਾ ਦਿੱਤੀਆਂ।

ਇਉਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸਮਿਆਂ ਅਤੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਥਾਂਵਾਂ ਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਅੱਲਾਹ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਨਾਜ਼ਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ। ਇਉਂ ਨਾਜ਼ਲ ਹੋਈਆਂ ਆਇਤਾਂ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰੰਥ 'ਕੁਰਾਨ ਮਜੀਦ' ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ।

ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ : ਬਈ ਹੈਰਤ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸਧਾਰਨ ਅਨਪੜ੍ਹ ਬੰਦਾ, ਏਨੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਹਿਫਜ਼ ਕਰੇ, ਲਿਖਵਾਏ ਤੇ 'ਕੁਰਾਨ ਮਜੀਦ' ਤਿਆਰ ਹੋਵੇ। ਫੇਰ ਆਪ ਵੀ ਉਚੀ ਉਚੀ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਲੈਅ ਵਾਂਗ ਉਚਾਰਿਆ ਤੇ ਗਾਇਆ ਕਰੇ।

- ਮਹਾਂ ਮੌਲਵੀ : ਅੱਲਾਹ ਆਪ ਵੱਡੀਆਂ ਮਿਹਰਾਂ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਬਖਸ਼ਿੰਦ ਹੈ, ਅੱਲਾਹ ਹੁ ਅਕਬਰ ਹੈ।
- ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ : ਕੀ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪਰਵਾਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ?
- ਮਹਾਂ ਮੌਲਵੀ : ਨਾ ਜੀ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਵਡੇਰਿਆਂ ਅਤੇ ਮੁਖੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਵਿਰੋਧ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਅਨੁਆਈਆਂ ਨੂੰ ਕਰੜੇ ਤਸੀਹੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਅਤਿਅੰਤ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਕੁਝ ਅਨੁਆਈ (ਮੁਸਲਮਾਨ) ਗੁਆਂਢੀ ਕਬੀਲਿਆਂ ਵਲ ਹਿਜਰਤ ਕਰ ਗਏ। ਹਬਸ਼ਾਂ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨਜ਼ਾਸ਼ੀ ਨੇ ਸੁਆਗਤ ਕੀਤਾ। ਵਿਰੋਧੀ ਉਸਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਪੁੱਜ ਗਏ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਮੱਕੇ ਭੇਜਣ ਦਾ ਅਨੁਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਭਰੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਦੋਵਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣਨੀਆਂ ਚਾਹੀਆਂ।

ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਜੀਉਂਦੇ ਜੀਅ ਵੀ, ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ, ਲਗ ਭਗ ਪੌਣੇ ਦੋ ਸੌ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹਬਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨਜ਼ਾਸ਼ੀ ਦਾ ਦਰਬਾਰ ਲੱਗਿਆ ਸੀ। ਭਰੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਨੱਬੀ ਹਜ਼ਰਤ ਜਾਅਫਰ ਨੇ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਭਾਸ਼ਣ ਬਾ-ਕਮਾਲ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਮੱਕੇ-ਕਾਅਬੇ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਨਿਚੋੜ ਸੀ।

ਹਜ਼ਰਤ ਜੁਆਫਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, “ਹੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨਜ਼ਾਸ਼ੀ, ਸਾਡੀ ਕੌਮ ਦੀ ਹਾਲਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਭੈੜੇ ਕਰਮਾਂ ਵਾਲੇ ਉਜੜ ਲੋਕ ਸਾਂ। ਬੁੱਤਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਸਾਂ। ਮੁਰਦਾਰ ਖਾਂਦੇ, ਪਾਪ ਕਰਦੇ, ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਅਤੇ ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨਾਲ ਭੈੜਾ ਵਰਤਾਉ ਕਰਦੇ। ਸਾਡੇ ਵਿਚੋਂ ਬਲਵਾਨ ਕਮਜ਼ੋਰ ਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਥਿੱਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਅੱਲਾਹ ਨੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਇਕ ਅਜੇਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨੱਬੀ ਬਣਾ ਕੇ ਭੇਜਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸਚਾਈ, ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਸੁਧ ਚਾਲੇ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਜਾਣੂ ਸਾਂ। ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਅੱਲਾਹ ਵੱਲ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਕੇਵਲ ਇਕ ਮੰਨੀਏ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦੀ ਹੀ ਪੂਜਾ ਕਰੀਏ। ਸਾਡੇ ਵਡੇਰਿਆਂ ਨੇ ਜੋ ਬੁੱਤਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦੇਈਏ। ਉਸ ਰਸੂਲ ਮੁਹੰਮਦ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸੱਚੀ ਗੱਲ ਕਹਿਣ, ਅਮਾਨਤ ਮੋੜਨ, ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਨਾਲ ਸੋਹਣੇ ਸੰਬੰਧ ਉਸਾਰਨ, ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਨਾਲ ਚੰਗਾ ਵਰਤਾਉ ਕਰਨ, ਹਰਾਮ ਗੱਲਾਂ, ਕਤਲ ਅਤੇ ਖੂਨ ਖਰਾਬੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਨੂੰ ਬੁਰੇ ਧੰਦਿਆਂ, ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਯਤੀਮ ਦਾ ਮਾਲ ਖਾਣ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਫ ਇਸਤਰੀਆਂ ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣ ਤੋਂ

ਵਰਜਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੇਵਲ ਇਕ ਰੱਬ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰੀਏ। ਇਕ ਰੱਬ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਭਾਈਵਾਲ ਨਾ ਮੰਨੀਏ, ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹੀਏ, ਦਾਨ ਦੇਈਏ ਅਤੇ ਰੋਜ਼ੇ ਰੱਖੀਏ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਤੇ ਉਸ ਤੇ ਈਮਾਨ ਲੈ ਆਏ। ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਕੁਝ ਵੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਰੱਬ ਵਲੋਂ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਅਸੀਂ ਉਸਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕੀਤੀ।

ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਅੱਲਾਹ ਦੀ ਵਹੀ 'ਕੁਰਾਨ ਮਜੀਦ' ਸਿਖਾਈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਨੱਬੀ ਤੇ ਈਮਾਨ ਲੈ ਆਏ, ਉਸਦੀਆਂ ਉਚ ਸਿਖਿਆਵਾਂ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਆਰੰਭ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਆਪਣੀ ਕੌਮ ਨੇ ਹੀ ਸਾਡੇ ਤੇ ਵਧੀਕੀਆਂ ਤੇ ਅੱਤਿਆਚਾਰ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਇਕ ਰੱਬ ਦੀ ਪੂਜਾ ਤੋਂ ਪਰਤ ਕੇ ਮੁੜ ਬੁਤਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਵਲ ਆ ਜਾਈਏ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਡਾ ਜੀਉਣਾ ਹਰਾਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੱਬੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ ਨਜ਼ਾਸ਼ੀ ਦੀ ਸ਼ਰਣ ਵਿਚ ਆ ਗਏ ਹਾਂ”

ਹੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ ਬਲਕਾਨ, ਮੈਂ ਦੱਸਣਾਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨਜ਼ਾਸ਼ੀ ਨੇ ਖੁਦ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਰਜਾ ਨੇ ਇਸਲਾਮ ਮੱਤ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਵੇਂ ਹੀ ਨੱਬੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਮੈਂ ਅੱਜ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹਾਂ।

ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਰਜਾ ਸਿਰ ਮੱਥੇ ਕਬੂਲ ਹੈ। (ਉਹ ਬੈਠ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)

ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ : ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਦਰਬਾਰੇ ਖਾਸ ਦਾ ਇਹ ਇਜਲਾਸ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਖਾਓ-ਪੀਓ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਥੋੜੇ ਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਆਖਰੀ ਵਾਰੀ ਫਿਰ ਇਕੱਠੇ ਹੋਆਂਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੰਦੇਸ਼ ਪੁੱਜ ਜਾਏਗਾ।

ਗੁਪਤ ਕਕਸ਼

ਵੱਡਾ ਭਾਈ, ਛੋਟਾ ਭਾਈ ਮਹਿਲ ਦੇ ਗੁਪਤ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਖਾਣ ਪੀਣ ਦੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਉਥੇ ਹੀ ਪੁੱਜ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਛੋਟਾ ਭਾਈ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੱਡਾ ਭਾਈ ਕੁਝ ਵਧੇਰੇ ਹੀ ਗੰਭੀਰ ਹੈ। ਖਾਣ ਪੀਣ ਵਲ ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਰੁਚੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਛੋਟਾ ਭਾਈ : ਵੱਡੇ ਭਾਈ ਕੁਝ ਖਾਉ ਪੀਉ

ਵੱਡਾ ਭਾਈ : ਕਿਵੇਂ ਖਾਂਵਾ ਪੀਵਾਂ? ਕਿੰਨਾ ਜਟਿਲ ਮਸਲਾ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ। ਤਿੰਨੋਂ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਅਹਿਲ ਹਨ, ਅੜੇ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਸੰਘੀ ਨੂੰ ਹੱਥ ਪਾਈ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਹਾਂ, ਚੌਥੇ ਵਿਚਾਰੇ ਦੀ ਕੋਈ ਬਹੁਤੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਚੁਪ ਚਾਪ ਸਾਰੀ ਕਰਵਾਈ ਦੇਖ ਸੁਣ ਰਿਹਾ

ਹੈ।

ਛੋਟਾ ਭਾਈ : ਵੱਡੇ ਭਾਈ ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਵਧੇਰੇ ਹੀ ਫਿਕਰਮੰਦ ਹੋ ਗਏ ਹੋ

ਵੱਡਾ ਭਾਈ : ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵਾਂ ਭਾਈ। ਆਖਰ ਖਾਨਦਾਨੀ ਰਾਜ ਦੀ ਹੋਣੀ ਦਾ ਸੁਆਲ ਹੈ। ਉੱਤਰ, ਦੱਖਣ, ਪੂਰਬ, ਪੱਛਮ ਸਾਰੇ ਮੁਲਕ ਵੱਲੋਂ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸੁਆਲ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਯੇਹੋਵਾ-ਪ੍ਰਭੂ ਈਸ਼ਵਰ ਅੱਲਾਹ ਪਾਕਿ ਦੇ ਪੁੱਤਾਂ ਵਿਚ ਦਰੜੇ ਜਾਵਾਂਗੇ।

ਛੋਟਾ ਭਾਈ ਉਸਦੀ ਪਿੱਠ ਤੇ ਹੱਥ ਰਖਦਾ ਹੈ ਤੇ ਖਿੜਖਿੜਾ ਦੇ ਹੱਸਦਾ ਹੈ।
ਪੁਟਿਆ ਪਹਾੜ ਤਾ ਨਿਕਲਿਆ ਗੰਡੋਆ।

ਛੋਟਾ ਭਾਈ ਵੱਡੇ ਵਲ ਦੇਖਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਛਲਕ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਛੋਟਾ ਭਾਈ : (ਗੰਭੀਰ ਹੋ ਕੇ) ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਪੁਸ਼ਤੈਨੀ ਮਹਿਨਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁਸ਼ਤੈਨੀ ਵਜ਼ੀਰ ਦੀ ਅਕਲ ਕਲਾ ਅਤੇ ਨੀਤੀ ਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਉਪਜ ਪਿਆ ਹੈ।

ਵੱਡਾ ਭਾਈ : ਨਹੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ

ਛੋਟਾ ਭਾਈ : ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਬੇਫਿਕਰ ਹੋ ਕੇ ਐਹ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਪਦਾਰਥ ਛਕੋ।
ਹੁਣੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੁਝ ਐਸਾ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ। ਐਹ ਪੀਉ ਤਰੋਤਾਜਾ ਹੋਵੇ।

(ਦੋਵੇਂ ਚੁਪ ਚਾਪ ਖਾਣ ਪੀਣ ਚ ਮਗਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।)

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਦਾ ਚੌਹਾਂ ਦਾ ਖਾਣ ਪੀਣ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵੀ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਸਰੀਰਿਕ ਭਾਸ਼ਾ ਦਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅੰਦਰੋਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀ ਰੋਹ ਅਤੇ ਗੁਸੇ ਨਾਲ ਭਰੇ ਪੀਤੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਪਰੋਂ ਉਪਰੋਂ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਤੇ ਖੁਸ਼ਾਮਦੀ ਤੱਕਣੀਆ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।
ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਤੱਕਣੀ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਕਰਕੇ ਬੁਲ ਇਉਂ ਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋਣ, ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਤਬਾਹੀ ਦਾ ਆਭਾਸ ਕਰ ਕਰਾ ਰਹੇ ਹੋਣ।

ਦਰਬਾਰੇ ਖਾਸ ਦੀ ਕਰਵਾਈ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ : ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੀ ਏਵੇਂ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਲਣੀ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਆਖਰੀ ਫੈਸਲਾ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਤਕ ਮੁਲਤਵੀਂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਉਸ ਦਰਮਿਆਨ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋਵੋ ਕਿ ਕੋਈ ਕਮੀ ਰਹਿ ਗਈ

ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਅਲਹਿਦਾ ਜ਼ਬਾਨੀ ਜਾਂ ਲਿਖਤੀ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਕਿਸੀ ਹੋਰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਰਾਹੀਂ ਉਜਰ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਰਾਬਰ ਮਾਣ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੋ ਤਾਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਵਲੋਂ ਆਗਿਆ ਹੈ।

(ਚਾਰੇ ਵਾਰੀ ਵਾਰੀ ਖੜੇ ਹੋ ਕੇ ਝੁਕ ਕੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਸ਼ੁੱਭਾ ਅਤੇ ਧੰਨਵਾਦ 'ਚ ਇਕ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਬੋਲਦੇ ਹਨ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਜੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਫਿਕਰਮੰਦ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।)

ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ : ਵਿਛੜਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਵੇਂ ਯਾਦ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵਜੋਂ ਇਕ ਨਿੱਕੀ ਜਿਹੀ ਖੇਡ ਖੇਡਦੇ ਹਾਂ ਮੰਜੂਰ ਹੈ?

ਤਿੰਨੇ : ਹਾਂ, ਮਹਾਰਾਜ ਮੰਜੂਰ ਹੈ।

ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ : ਤਿੰਨੇ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਉ। ਠੀਕ। ਤਿੰਨੇ ਇਕ ਤਿਕੋਣ ਵਿਚ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਉ, ਇਕ ਦੂਜੇ ਵਲ ਮੂੰਹ ਕਰਕੇ। ਇਕ ਐਥੇ, ਦੂਜਾ ਐਥੇ ਤੇ ਤੀਜਾ ਐਥੇ।

(ਤਿੰਨ ਤਿਕੋਣ ਵਿਚ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ)

ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ : ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਇਸਲਾਮ ਮੱਤ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਨੂੰ ਮੁਖਾਤਬ ਹਾਂ। ਦੇਖੋ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ, ਮੰਨ ਲਉ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਧਰਮ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਧਰਮਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨ ਲਉ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਕ ਚੁਣੌਤੀ ਵਾਲਾ ਲਮ੍ਹਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਚੁਣੌਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੂਜੇ ਨੰਬਰ ਦਾ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਟ ਧਰਮ ਕਿਸਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ? ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋ ਵਿਰੋਧੀ ਧਰਮਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਖਲੋਤੇ ਹਨ। ਇਕ ਹੈ ਯਹੂਦੀ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਹੈ ਈਸਾਈ। ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਲਮ੍ਹਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰੋਗੇ ? ਹਾਂ, ਕਾਹਲ ਨਾ ਕਰਨਾ। ਸੋਚ ਲਉ, ਵਿਚਾਰ ਲਉ ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕੇ ਚੋਣ ਕਰੋ।

(ਇਸਲਾਮੀ ਮੌਲਵੀ ਨੀਵੀਂ ਪਾਈ ਸੋਚਦਾ ਹੈ। ਵਾਰੀ ਵਾਰੀ ਦੋਵਾਂ ਵੱਲ ਦੇਖਦਾ ਹੈ।)

ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ : ਹਾਂ-ਹਾਂ ਡਰੋ ਨਹੀਂ/ਐਵੇਂ ਨੀਤੀ ਦੀ ਨਿੱਕੀ ਜਿਹੀ ਖੇਡ ਹੈ, ਦੁਵਿਧਾ 'ਚ ਨਾ ਪਵੋ।

(ਉਹ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਡਰਦਾ ਡਰਦਾ ਯਹੂਦੀ ਪਾਦਰੀ ਦੇ ਮੋਢੇ ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਤੇ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।)

ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ : ਸ਼ਾਬਾਸ਼! ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਹੀ ਸੁਆਲ ਈਸਾਈ ਬਿਸ਼ਪ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਆਪਣੀ ਸੋਚ ਤੇ ਪਸੰਦ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਕੀ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਮੋਢੇ ਤੇ ਹੱਥ ਧਰ ਦਿਉ। ਘਾਬਰੋ ਨਹੀਂ ਐਵੇਂ ਖੇਡ ਜਿਹੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੀ

ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵਜੋਂ।

(ਉਹ ਵੀ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਪਰ ਯੋਕੋਤੱਕੀ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਹਿੱਲਦਾ ਹੈ, ਰੁਕਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਯਹੂਦੀ ਦੇ ਮੋਢੇ ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਤੇ ਖਲੋਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।)

(ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨਿਹਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖੜਾ ਹੋ ਕੇ ਤਾਲੀ ਵਜਾਉਂਦਾ ਹੈ।)

ਬਾਦਸ਼ਾਹ : ਸ਼ਾਬਾਸ਼, ਮੇਰੇ ਵਜ਼ੀਰ ਸ਼ਾਬਾਸ਼ ਸ਼ਾਬਾਸ਼ ਪੁਸ਼ਤੈਨੀ ਮਹਾਂਮੰਤਰੀ। ਮਜ਼ਾ ਆ ਗਿਆ। (ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ ਚੁਪ ਰਹਿਣ ਤੇ ਬੈਠ ਜਾਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਤਖਤ ਤੇ ਬੈਠ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।)

ਹਿੰਦੂ ਪੁਜਾਰੀ : (ਹੱਸਦਾ ਹੋਇਆ) ਮੇਰੀ ਬੁੱਕਤ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦੇ ਮੋਢੇ ਉਪਰ ਹੱਥ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿਉ। (ਝੁਕਦਾ ਹੈ)

ਬਾਦਸ਼ਾਹ : ਆਗਿਆ ਹੈ

ਪੁਜਾਰੀ : (ਤੁਰਦਾ ਤੁਰਦਾ ਆਖਦਾ ਹੈ) ਦੇਖੋ ਜੀ, ਓਧਰ ਹਿੰਦੂ ਮੱਤ ਅਤੇ ਏਧਰ ਯਹੂਦੀ ਮੱਤ, ਦੋਵੇਂ ਸਮਕਾਲੀ ਕਬੀਲਾ ਮੱਤ ਹਨ। ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਨਿਕਾਸ ਸਥਾਨ ਉਪਜਾਊ ਧਰਤ-ਟੁਕੜਾ (Fertile Crescent) ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੂਸਾ ਇਸਰਾਈਲ ਲੈ ਗਿਆ, ਅਸੀਂ ਆਰੀਆਂ ਸਿੰਧੂ ਘਾਟੀ ਆ ਗਏ। ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਕਿ ਪੁਸ਼ਤੈਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਜਾਜਕ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਜੇਹੋਵਾ ਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕ ਕੜੀ ਵਾਂਗ ਹਨ। ਸਿੰਧੂ ਘਾਟੀ ਵਲ ਪੁਸ਼ਤੈਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਬ੍ਰਹਿਮਣ ਪੁਜਾਰੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਵਿਧਾਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਬਰਾਬਰ ਕੜੀ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਪੁਸ਼ਤੈਨੀ ਸਾਂਝ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੀ ਯਹੂਦੀ ਦੇ ਮੋਢੇ ਉਪਰ ਆਪਣਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਾ ਹੱਥ ਧਰਦਾ ਹਾਂ।

(ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਾਗੋਂ ਬਾਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੱਥ ਖੜਾ ਕਰਕੇ ਸਭਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।)

ਮਹਾਨ ਐਲਾਨ

ਉਹੀ ਗੁਪਤ ਸਥਾਨ

ਵੱਡਾ ਭਾਈ ਤੇ ਛੋਟਾ ਭਾਈ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਵੱਡਾ ਭਾਈ : ਛੋਟੇ ਭਾਈ, ਤੁਹਾਡੀ ਵੀ ਲੀਲਾ ਵਿਚਿਤਰ ਹੈ। ਕੇਹੀ ਨੀਤੀ ਵਰਤੀ

ਤੁਸੀਂ। ਇਸਲਾਮ ਅਤੇ ਈਸਾਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਡੇ ਉਪਰ ਵਧੇਰੇ ਦਬਾਅ ਸੀ ਨੂੰ ਹੱਥਲ ਕਰਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਦੋਵਾਂ ਤੋਂ ਵਾਰੋ ਵਾਰੀ ਯਹੂਦੀ ਦੇ ਮੋਢੇ ਤੇ ਹੱਥ ਰਖਵਾ ਦਿੱਤਾ। ਸਮਝੋ ਕਿ ਯਹੂਦੀ ਨੂੰ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿਲਵਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਡਾ ਕੰਮ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਕੀਤਾ ਜੋ ਯਹੂਦੀ ਪਾਦਰੀ ਦੇ ਰੂ ਬਰੂ ਲਗਾਤਾਰ ਪੰਜ ਦਿਨ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਵਿਮਰਸ਼ ਕਰਵਾਇਆ। ਵਿਚਾਰ ਵਿਮਰਸ਼ ਨੇ ਤਾਂ ਕਪਾਟ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੇ। ਦੇਖੋ ਨਾ ਕੁੱਲ ਬਾਰਾਂ ਛੋਟੇ ਮੋਟੇ ਕਬੀਲੇ ਅਬਰਾਹਮ ਨੇ ਕਿਥੇ ਕਿਥੇ ਪੁਜ ਕੇ ਜਥੇਬੰਦ ਕੀਤੇ। ਇਸਾਕ ਅਤੇ ਜੈਕਬ ਨੇ ਅਬਰਾਹਮ ਦੇ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਤੀਰਿਆ। ਅਵਾਰਾ ਘੁੱਮਕੜਾਂ ਤੇ ਫਿਰਤੂਆਂ ਨੂੰ ਤਹਿਜੀਬ ਦੀ ਪਹੁਲ ਦਿੱਤੀ।

ਛੋਟਾ ਭਾਈ : ਹਾਂ ਵੱਡੇ ਭਾਈ। ਅੱਗੋਂ ਹਜ਼ਰਤ ਮੂਸਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਚੋ ਕੱਢ ਕੇ ਜ਼ਿਉਨ ਯਾਨੀ ਇਸਰਾਈਲ ਲੈ ਗਿਆ ਤੇ ਦਸ ਹੁਕਮਾਂ ਚ ਬੰਨ ਕੇ ਹੋਰ ਇਕ-ਮੁੱਠ ਕੀਤਾ। ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸਾਲ (1010 BC ਤੋਂ 697 BC ਤੱਕ) ਸੈਮੂਅਲ, ਡੇਵਿਡ, ਸੋਲੋਮੋਨ, ਉਮਰੀ, ਅਹਾਬ, ਐਲੀਜ਼ਾਹ ਜੂਡਈ ਅਥਾਲੀਆਹ, ਹਜ਼ਕੀਆਂ ਨੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ।

ਇਹ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਵੀ ਸਨ ਅਤੇ ਪੈਗੰਬਰ ਵੀ। ਭਹਿਲੀ ਵਾਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਨੂੰ ਪੈਗੰਬਰਾਂ ਦਾ ਅਤੇ ਪੈਗੰਬਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦਾ ਮਾਣ ਬਖਸ਼ ਹੋਇਆ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਧਰਤੀ ਚੋਂ ਧਨ ਯਾਨੀ ਲੋਹਾ, ਤਾਂਬਾ, ਸੋਨਾ ਆਦਿ ਦੀ ਕਾਢ ਕੱਢੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਕਿ ਉਥੇ ਸਿਸਟਮਾਚਾਰਕ ਮਿਆਰ (Ethical Standards) ਤੈਅ ਕੀਤੇ। ਕੀਤੇ ਕਿਵੇਂ ? ਯੇਹੋਵਾ ਖੁਦ ਸੀਉਨ ਪਰਬਤ ਤੋਂ ਪੈਗੰਬਰ ਮੂਸਾ ਰਾਹੀਂ ਸਮਾਜ ਦੇ ਹਰ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੁਕਮ ਭੇਜਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਹੋ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਵੱਡਾ ਭਾਈ : ਹਾਂ, ਇਕ ਜੇਹੋਵਾ ਜੋ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਵੀ ਹੈ। ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਲਈ ਕੱਟੜ ਵੀ ਤੇ ਤੋਬਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆ ਲਈ ਬਖਸ਼ਨਹਾਰ ਵੀ। ਦੇਖੋ ਨਾ ਕੁਲ ਬਾਰਾਂ ਕਬੀਲੇ, ਕੁਲ ਬਾਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆ

ਛੋਟਾ ਭਾਈ : ਨਹੀਂ ਵੱਡੇ ਭਾਈ ਬਾਰਾਂ ਨਹੀਂ ਤੇਰਾਂ ਤੇਰਾਂ

ਵੱਡਾ ਭਾਈ : ਤੇਰਾਂ, ਇਹ ਤੇਰਵਾਂ ਪਾਦਰੀ ਨੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ। ਬਾਰਾਂ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਤੇਰਵੀਂ ਧੀ ਸੀ।

ਛੋਟਾ ਭਾਈ : ਉਹ ਮੂਰਖ ਹੈ, ਅਗਿਆਨੀ ਹੈ, ਉਹਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਤੇਰਵਾਂ ਏਧਰ ਖਜ਼ਾਰੀਆ ਆ ਵਸਿਆ ਸੀ। ਅੱਜਕੱਲ ਉਥੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਲਕਾਨ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਬਲਕਾਨ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਵੀ ਹੈ ਤੇ ਪੈਗੰਬਰ ਵੀ ਤੇ ਮੇਰਾ

ਵੱਡਾ ਭਾਈ ਵੀ

ਵੱਡਾ ਭਾਈ : ਉਹ ਮੇਰੇ ਛੋਟੇ ਭਾਈ। ਇਹ ਤੂੰ ਕੀ ਆਖ ਦਿੱਤਾ? ਮੈਂ, ਬੁਧੀਹੀਨ, ਮੂਰਖ ਤੇ ਮੈਂ ਪੈਗੰਬਰ

ਛੋਟਾ ਭਾਈ : ਹੁਣ ਤੂੰ ਭਾਵੁਕ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣ ਲਉ। ਆਖਰ ਅਸੀਂ ਧਰਮ ਬਦਲੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਈਮਾਨ ਬਦਲਨਾ ਹੈ। ਪੂਜਾ ਅਰਚਨਾ ਬਦਲਨੀ ਹੈ। BAAL ਬਾਅਲ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਪੈਗੰਬਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਾਨੂੰ ਸੋਦਾ ਪ੍ਰਵਾਣ ਨਹੀਂ। ਹਾਂ, ਇਹ ਪੈਗੰਬਰੀ ਹਾਲੇ ਲੁਕਵੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਹੋਰ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਸਮੱਚਾ ਧਰਮ ਸੋਦੇ ਬਾਜ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰ ਨਾਮਿਆਂ ਦੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦਾ ਉਪਰ ਖਲੋਤਾ ਹੈ।

ਇਸਰਾਈਲ ਤੇ ਖਜ਼ਾਰ ਦਰਮਿਆਨ 800 ਮੀਲ ਦਾ ਫਾਸਲਾ ਹੈ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਵੀ ਅਬਰਾਹਮ ਦਾ ਇਕ ਨਿਖੜਿਆ ਕਬੀਲਾ ਸਵੀਕਾਰ ਹੋਆਂਗੇ।

ਸਾਡੇ ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਵੀ ਇਕ ਨਾਮ ਹੋਏਗਾ। ਨਾਮ ਹੋਏਗਾ ਅਸ਼ਕਨਾਜ਼ੀ ਯਹੂਦੀ।

ਸਾਡੀ ਸਾਰੀ ਪਰਜਾ ਯਹੂਦੀ ਮੱਤ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਇਸਰਾਈਲੀਆ ਨਾਲੋਂ ਕਈ ਗੁਣਾਂ ਵਧੇਰੇ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁਣ ਸਾਡੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੋਣਗੇ। ਸਾਡੇ ਅੰਗੁਣਾਂ ਦੀ ਸਜਾ ਉਹ ਭੁਗਤਣਗੇ। ਉਹ ਦੁਖ ਝੱਲਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਫਲ ਖਾਵਾਂਗੇ ਉਹ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦੇਣਗੇ, ਅਸੀਂ ਇਬਜ਼ਾਨਿਆਂ ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਹੋਆਂਗੇ।

ਅਸ਼ਕਨਾਜ਼ੀ ਸਾਰੇ ਵਿਰਸੇ ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਹੋਣਗੇ। ਲੋੜ ਪਏ ਤਾਂ ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥ ਬਦਲ ਦਿਆਂਗੇ। ਅਸੀਂ 'ਗੌਗ ਮਗੌਗ' ਹੋਆਂਗੇ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜੋ ਇਕ ਲੁਕਵੀਂ ਸੰਚਾਲਕ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਹੈ, ਉਹ ਅਸੀਂ ਹਥਿਆ ਲਵਾਂਗੇ। ਇਸਲਾਮ ਅਤੇ ਈਸਾਈ ਮੱਤ ਦੇ ਆਪਸੀ ਵਿਰੋਧ ਨੂੰ ਵਰਤਾਂਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਸ ਵਿਚ ਧਰਮ ਯੁਧ ਕਰਵਾਂਗੇ। ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁਧ ਕਰਵਾਂਗੇ। ਸੁਲਾਹ ਇਨਸਾਫ ਦੇ ਸੋਮੇ ਵੀ ਅਸੀਂ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਮੀਰੀ ਦੇ ਅਜ਼ਾਰੇਦਾਰ ਤਾਂ ਹੋਵਾਂਗੇ ਹੀ, ਅਸੀਂ ਗਰੀਬੀ ਦੇ ਅਜ਼ਾਰੇਦਾਰ ਵੀ ਹੋਆਂਗੇ। ਧਰਤੀਆਂ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ, ਧਰਤੀ ਦਾ ਸਾਰਾ ਧਨ ਹਥਿਆਵਾਂਗੇ। ਜਿਸ ਹੱਥ ਧਨ ਕਰ ਵੇਖੇ ਸੋਏ। ਧਨ ਸਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਦੀ ਪਕੜ 'ਚ ਹੋਏਗਾ। ਰਾਜ

ਸਾਡੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ ਖਿਲਰਨਗੇ।

ਪਵਿੱਤਰ ਦਰ ਪਵਿੱਤਰ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾਵਾਂ ਉਪਜਾਈ ਜਾਵਾਂਗੇ ਤੇ ਆਪਸ ਵਿਚ ਭਿਤਾਈ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਨਿਘਾਰ ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਅਜਾਰੇਦਾਰ ਹੋਆਂਗੇ।

ਅਸੀਂ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਵੀ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਾਂਗੇ। ਸਾਡਾ ਬਲਾਤਕਾਰਤ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੋਤੇ ਵਾਰ ਵਾਰ ਰਟਣਗੇ। ਖੋਜ ਸਾਡੀ ਕੱਠਪੁਤਲੀ ਹੋਏਗੀ। ਬਲਾਤਕਾਰਤ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਪਰਮ ਸੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਾਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਏਗਾ।

ਅੰਤ ਅਸ਼ਕਨਾਜੀ ਯਹੂਦੀ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਇਕ ਮਾਤਰ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਹੋਣਗੇ। ਸਾਰੀ ਰਇਆ ਸਾਡੀ ਗੁਲਾਮ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸਮਾਂ ਪੈਣ ਤੇ ਅਸੀਂ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿਆਂਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਾਸੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਯੇਹੋਵਾ ਨੇ ਅਰਸ਼ (ਬਹਿਸ਼ਤ) ਚੋਂ ਏਥੇ ਭੇਜਿਆ ਤਾਂ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਰਾਜ ਭਾਗ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਰੱਬੀ ਹੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੀਏ। ਦੱਲੀ ਖੋਜ ਸਾਬਤ ਕਰੇ ਗੀ ਕਿ ਅਸੀਂ 'ਅਰਸ਼ੀ ਜੀਊੜੇ ਹਾਂ'.....

ਵੱਡਾ ਭਾਈ : ਬਹੁਤ ਖੂਬ, ਬਹੁਤ ਅੱਛੇ, ਸ਼ਾਬਾਸ਼ ! ਪਰ ਐਹ ਇਸਲਾਮ ਮੱਤੀਏ ਅਤੇ ਰੋਮ ਦੇ ਪੋਪੀਏ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਸਾਰਾ ਧਨ ਤੋਹਫੇ ਵਜੋਂ ਦੇ ਦਿਉ।

ਛੋਟਾ ਭਾਈ : ਅਥਾਂਹ ਧਨ ਦੇ ਕੇ ਤੋਰਾਂਗੇ। ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਮਰਵਾ ਦਿਆਂਗੇ ਤੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਇਕ ਦੂਜੇ ਤੇ ਲਗਵਾ ਦਿਆਂਗੇ। ਧਨ ਵਾਪਸ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਆ ਜਾਏਗਾ।

ਵੱਡਾ ਭਾਈ : ਠੀਕ ਹੈ, ਆਖਰ ਅਸੀਂ ਧਰਮ ਫੋਕਟ ਵਿਚ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬਦਲ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਧਰਮ ਬਦਲੀ ਦੇ ਐਲਾਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿਉ ਛੋਟੇ ਭਾਈ।

ਜਸ਼ਨ

ਰਾਜਧਾਨੀ ਨਾਲ ਲਗਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਸ਼ਾਹੀ ਇਕੱਠ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਇਕੱਠ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਪਰ ਅੱਜ ਦਾ ਇਹ ਵਿਸ਼ਾਲ ਇਕੱਠ ਨਿਰੋਲ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਪਾਸੇ ਵੱਡੇ ਚਬੂਤਰੇ ਵਰਗੀ ਸਟੇਜ ਸੱਜੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਜਿਸ ਉਪਰ ਸ਼ਾਹੀ ਤੰਬੂ ਤੇ ਕੰਮ ਚਲਾਊ ਤਖਤ ਸੱਜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਪਹਿਲਾਂ ਅਹਿਲਕਾਰ ਫਿਰ ਵਜੀਰ ਤੇ ਅੰਤ ਤੇ ਮਹਾ ਮੰਤਰੀ ਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਪ੍ਰਵੇਸ਼

ਕਰਦੇ ਹਨ। ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਚੁਪ ਚਾਂ ਛਾਂ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫੇਰ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਜੈਕਾਰਿਆ ਨਾਲ ਅਕਾਸ਼ ਗੂੰਜ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸਟੇਜ ਉਪਰ ਤਿੰਨ ਛੋਟੇ, ਨਾਲ ਵੱਡੇ ਧਾਤੀ ਧੂਤੇ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੰਗ ਮੂੰਹਾਂ ਕੋਲ ਬੋਲਣ ਨਾਲ ਆਵਾਜ ਦੂਰ ਦੂਰ ਤਕ ਗੂੰਜਦੀ ਹੈ।

ਇਕ ਅਹਿਲਕਾਰ ਉਠਦਾ ਹੈ ਤੇ ਇਕ ਛੋਟੇ ਧੂਤੇ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਪਰ ਲੋਕ ਏਨੀ ਵਧ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਹਨ ਕਿ ਕੁਝ ਪੱਲੇ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ

ਇਕ ਧੀਮਾ ਜਿਹਾ ਧਮਾਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਚੁਪ ਚਾਂ ਛਾਂ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ : (ਵੱਡੇ ਧੂਤੇ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ) ਪਰਜਾ ਦੇ ਲੋਕੋ, ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ ਵਲੋਂ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਇਕੱਠ ਉਦੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਐਸਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ ਜਿਸਨੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ ਰੱਖ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਐਲਾਨ ਸੁਣਨ ਲਈ ਚੁਪ ਚਾਪ ਬੈਠ ਜਾਉ। ਐਲਾਨ ਮਗਰੋਂ ਖੂਬ ਨੱਚੋ, ਗਾਉ, ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਮਨਾਉ, ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰੋ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ ਦਾ ਐਲਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮੁਖਰਬੰਦ ਤੋਂ ਸੁਣੋ-

ਬਾਦਸ਼ਾਹ : (ਵੱਡੇ ਧੂਤੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭੀੜ ਵਿਚ ਚੁਪ ਪਸਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ) ਖਜ਼ਾਰ ਸਲਤਨਤ ਦੀ ਪਰਜਾ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਲੋਕੋ, ਮਾਅ ਬਦੌਲਤ ਦਾ ਐਲਾਨ ਹੈ ਕਿ ਮਾਅ ਬਦੌਲਤ ਨੇ ਪਰਜਾ ਦੀ ਬਿਹਤਰੀ ਲਈ ਅੱਜ ਤੋਂ ਇਕ ਜਿਹੋਵੀ ਮਤ, ਅਬਰਾਹਮੀਅਤ ਮੱਤ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਯਹੂਦੀ ਮੱਤ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀਅਤ ਵਜੋਂ ਆਪਣਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਯਹਾ ਰਾਜਾ ਤਹਾਂ ਪਰਜਾ ਪਰਜਾ ਦਾ ਮੱਤ ਵੀ ਯਹੂਦੀ ਮਤ ਹੋਏਗਾ। ਏਸੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਪੂਰੇ ਸੱਤ ਦਿਨ ਜਸ਼ਨ ਮਨਾਇਆ ਜਾਏਗਾ। ਥਾਂ ਪੁਰ ਥਾਂ ਸ਼ਾਹੀ ਲੰਗਰ ਚੱਲਣਗੇ। ਨਾਲੋਂ ਨਾਲ ਯਹੂਦੀ ਰਹੁ ਰੀਤਾਂ ਮੁਤਾਬਿਕ ਪਾਠ-ਪੂਜਾ-ਅਰਚਨਾ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵੀ ਹੋਏਗਾ। ਯਹੂਦੀ ਮਤ ਅਪਣਾਉ। ਨੱਚੋ, ਗਾਉ, ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਮਨਾਉ। ਸ਼ਾਹੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਕਰੋ। ਅਸੀਂ ਗੁਆਂਢੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮਿਤਰਤਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ੇ ਭੇਜਾਂਗੇ (ਪਰਜਾ ਦੇ ਲੋਕ ਉਫਲਣ ਫੁੱਦਣ ਲਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਹੀ ਦਰਬਾਰ ਉਠ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।)

(ਮਹੱਲਾਂ ਵਿਚ ਵੀ, ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਕਸਬਿਆਂ ਵਿਚ ਵੀ, ਥਾਂ ਪੁਰ ਥਾਂ ਪੂਜਾ ਅਰਚਨਾ ਨਾਲ ਧਰਮ ਬਦਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਯਹੂਦੀ ਮੱਤ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਨਾਬਰ ਹਨ, ਉਹ ਲੁਕ ਲੁਪ ਦੇ ਪਹਾੜਾਂ ਉਪਰ ਜਾ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਹੱਦਾਂ ਹੱਦਾਂ ਪਾਰ ਕਰਕੇ ਦੂਸਰੇ ਮੁਲਕਾਂ ਵਿਚ ਹਿਜਰਤ ਕਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੁਸਲਿਮ ਜਾਂ ਈਸਾਈ ਮੱਤ ਅਪਣਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਪੁਸ਼ਤੈਨੀ ਮੱਤ ਨੂੰ ਹੀ ਆਪਣਾਈ ਰਖਦੇ ਹਨ।)

ਦੋ ਸਾਲ ਬਾਅਦ

ਦੋ ਸਾਲ ਸੁਖ ਸਾਂਦ ਨਾਲ ਬੀਤ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਯਹੂਦੀ ਪੂਜਾ ਅਰਚਨਾ ਦੇ ਸੇਨਾਗੋਗ ਚਰਚ ਉਸਾਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਤੰਬੂ ਗੱਡੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਥੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਮੇਜਾਂ ਉਪਰ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸੰਦੂਕ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਲਦਾਂ, ਭੇਡਾਂ, ਬਕਰੀਆਂ, ਲੇਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਬਲੀਆਂ ਦਿਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਪਹਿਲੇ ਵਾਲਾ ਗੁਪਤ ਸਥਾਨ

ਛੋਟਾ ਭਾਈ : ਵੱਡੇ ਭਾਈ, ਦੋ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਰੰਗ ਲਿਆਈ ਹੈ ਗੁਪਤਚਰਾਂ ਦੀ ਤਾਜੀ ਖਬਰ ਹੈ ਕਿ ਸਕੈਂਡੀਨੇਵੀਅਨ ਸਲਤਨਤਾਂ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜੋ ਈਸਾਈ ਮੱਤੀਆਂ ਹੈ ਸਾਡੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਤੱਟ ਤਕ ਆਣ ਪੁਜਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਕੋਲ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸਮੁੰਦਰੀ ਬੇੜਾ ਹੈ। ਪੰਜ ਸੌ ਜਹਾਜ਼ ਹਨ ਤੇ ਹਰ ਇਕ ਜਹਾਜ਼ ਦਾ ਇਕ ਸੈਨਾ ਪਤੀ ਹੈ ਤੇ ਅੱਗੋਂ ਸੌ ਸੌ ਲੜਾਕੂ ਸਿਰਲੱਥ ਯੋਧੇ ਹਨ। ਯਾਨੀ ਕਿ ਪੰਜ ਸੌ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਤੇ ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਫੌਜਾਂ ਦਾ ਮਹਾਨ ਆਰਮੇਡਾ ਲੈ ਕੇ ਸਾਡੇ ਤਟਾਂ ਤੇ ਪੁਜ ਗਿਆ ਹੈ।

ਵੱਡਾ ਭਾਈ : ਕਮਾਲ ਹੈ ਤੁਹਾਡੀ। ਏਨੇ ਬੌੜੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਏਨਾ ਸਫਰ ਤੈਅ ਕਰ ਲਿਆ ?

ਛੋਟਾ ਭਾਈ : ਅਸਾਂ ਅਥਾਹ ਧਨ ਲਗਾਇਆ (invest) ਕੀਤਾ। ਰਾਜ ਦਰਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਘੁਸ ਪੈਠ ਕੀਤੀ। ਈਸਾਈ ਸਕੈਂਡੀਨੇਵੀਅਨ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਇਆ ਕਿ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਦੱਖਣ ਵਲ ਜੋ ਮੁਸਲਿਮ ਦੇਸ਼ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਏ ਹੋਏ ਹਨ, ਕੋਲ ਅਥਾਹ ਧਨ ਹੈ। ਉਹ ਖਜ਼ਾਨੇ ਲਈ ਵੀ ਤੇ ਸਕੈਂਡੀਨੇਵੀਆਂ ਲਈ ਵੀ ਖਤਰਾ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਤਕ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੱਛਮ ਵਲ ਆਉਣੋਂ ਰੋਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਆ ਗਏ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਪੱਛਮ ਵੀ ਮੁਸਲਿਮ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਇਹ ਤੱਥ ਰੋਮ ਦੇ ਪੋਪ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਵੀ ਬੈਠਾ ਦਿਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਗੁਪਤਚਰਾਂ ਦੀ ਖਬਰ ਹੈ ਕਿ ਸਕੈਂਡੀਨੇਵੀਅਨ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਖੁਦ ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਫੌਜਾਂ ਅਤੇ ਪੰਜ ਸੌ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਆਰਮੇਡਾ ਲੈ ਕੇ ਬਸ ਪੁਜਿਆ ਹੀ ਹੈ। ਤੱਟ ਤੇ ਉਹ ਸਾਡੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਹੀ ਪੁਜਿਆ ਹੈ।

(ਏਨੇ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਲੈ ਕੇ ਇਕ ਦਾਸੀ ਹਾਜ਼ਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਝੁਕ ਕੇ ਆਗਿਆ ਮੰਗਦੀ ਹੈ।....)

ਦਾਸੀ : ਜਹਾਂ ਪਨਾਹ, ਮਹਾਰਾਜ, ਗੁਪਤਚਰ ਮੁਖੀ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਮਿਲਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਗਦੈ।

(ਖਬਰ ਸੁਣ ਕੇ ਦੋਵੇਂ ਖਿੜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ)

ਛੋਟਾ ਭਾਈ : ਉਸਨੂੰ ਦਰਬਾਰ 'ਚ ਬਿਠਾਉ, ਖਾਣ ਪੀਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ। ਅਸੀਂ ਆਏ।

ਵੱਡਾ ਭਾਈ : ਕਾਕੇਸ਼ੀਅਨ (ਸਕੈਂਡੀਨੇਵੀਆ) ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਜੋ ਬੇਨਤੀ ਪੱਤਰ ਆਇਆ ਸੀ ਕਿ ਏਲਚੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਬਾਰੇ ਖਾਸ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿਤੀ ਜਾਏ, ਦੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਹੀ ਦਿਤੀ ਸੀ ਨਾ ?

ਛੋਟਾ ਭਾਈ : ਹਾਂ ਜੀ ਦੇ ਦਿਤੀ ਸੀ। ਚਲੋ ਸਿੱਧੇ ਬੈਠਕ ਵਿਚ ਚਲਦੇ ਹਾਂ (ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਤੇਜ਼ ਤੇਜ਼ ਚਲਦੇ, ਉਹ ਪੁੱਜਦੇ ਹਨ। ਗੁਪਤਚਰ ਮੁਖੀ ਝੁਕ ਦੇ ਸਲਾਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।)

ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ : ਤੁਹਾਡੇ ਚਿਹਰੇ ਤੋਂ ਹੀ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਸਾਡੀ ਯੋਜਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਗੁਪਤਚਰ : ਹਾਂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ। ਆਰਮੇਡਾ ਨੇ ਸਾਡੇ ਤੱਟ ਤੇ ਲੰਗਰ ਸੁਟ ਲਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਅੱਖੀਂ ਡਿੱਠਾ ਹੈ। ਏਡਾ ਵੱਡਾ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਿਕ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਤੇ ਸਿਰਲੱਖ ਯੋਧਿਆਂ ਵਾਲਾ ਬੋੜਾ, ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਸੁਣਿਆਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਦੇਖਣਾ ਤਾਂ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰਿਹਾ ਕਾਕੇਸ਼ੀਅਨ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਏਲਚੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਲੈ ਕੇ ਚਲ ਪਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਗੁਪਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੈਰਵੀਂ ਰੱਖੀ ਹੈ। ਬਸ ਉਹ ਪਹੁੰਚਣ ਹੀ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਰੁਕਸਤ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿਉ

(ਉਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬੋੜੇ ਚਿਰ ਮਗਰੋਂ ਦਵਾਰਪਾਲ ਆਗਿਆ ਲੈ ਕੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ)

ਦਵਾਰਪਾਲ : ਹਜ਼ੂਰ ਕਾਕੇਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਵਲੋਂ ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਇਕ ਸੈਨਾ ਪਤੀ ਤੇ ਇਕ ਵਜ਼ੀਰ ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਪਧਾਰੇ ਹਨ। ਹਜ਼ੂਰ ਸੇਵਾ ਪਾਣੀ ਮਗਰੋਂ ਮਹਿਮਾਨ-ਖਾਨੇ ਵਿਚ ਬੈਠਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਮਹਾਰਾਜ ਜੋ ਆਗਿਆ

ਬਾਦਸ਼ਾਹ : ਪਹਿਲਾ ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ ਜੀ ਮਿਲਣਗੇ। ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਲੈ ਆਉ। (ਦਵਾਰਪਾਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)

ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ : ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ ਤੁਹਾਡਾ ਫੈਸਲਾ ਠੀਕ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਮੈਂ ਮਿਲਦਾ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੀ ਬਾਹ ਪਾਵਾਂਗਾ। ਆਪਣਾ ਹਿੱਤ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਾਂਗਾ। ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਸੁੱਚਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ। ਸਾਡੇ ਮਕਸਦ ਪੂਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲਾਵਾਂ ਗਾ ਵਰਨਾ ਟਰਕਾ ਦਿਆਂਗਾ। ਆਖਰ ਅਸੀਂ ਐਵੇਂ ਤੇ ਯਹੂਦੀ ਮਤ ਯਾਨੀ ਕਿ ਅਸ਼ੁਕਨਾਜੀ

ਯਹੂਦੀ ਮਤ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਹਾਲੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੈ।
ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਿੱਗਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਦੇਖੋ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਮਾਪ
ਬਦਲ ਦੇ ਰਖ ਦਿਆਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਹੇ। (ਉਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)

ਦਰਬਾਰ

ਖਜ਼ਾਰੀਅਨ ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ, ਕਾਕੇਸੀਅਨ (ਸਕੈਂਡੀਨੇਵੀਅਨ) ਮਹਾਂ
ਮੰਤਰੀ, ਸੈਨਾਪਤੀ ਤੇ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਉਂ ਹੋਰ ਅਹਿਲਕਾਰ ਆਪੋ ਆਪਣੀਆਂ ਨੀਅਤ ਥਾਂਵਾਂ ਤੇ
ਵਿਚਾਰੇ ਬੈਠੇ ਹਨ।

ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ : ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ, ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਕੈਂਡੀਨੇਵੀਆ ਨੇ ਨਿਰੇ ਏਲਦੀ ਨਹੀ, ਸਗੋਂ
ਆਪਣੇ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੇ ਮੁਖੀ ਅਤੇ ਸੈਨਾਪਤੀ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ
ਭੇਜਿਆ ਹੈ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਾਹੀ ਪੈਗਾਮ ਮੈਂ ਖੁਦ ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਸੇਵਾ
ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋ ਕੇ, ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ
ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਕਾਕੇਸੀਆ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਨਿਰੇ ਏਲਦੀ ਨਹੀਂ,
ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਹਨ। ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਮਗਰੋਂ ਜੋਂ ਸਹਿਮਤੀ
ਬਣੇ, ਉਹ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਕਾਕੇਸੀਆ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਸਮਝੀ ਜਾਏ ਵੱਡੀ
ਖੂਬੀ ਕਿ ਰੋਮ ਦੇ ਪੋਪ ਦੀ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਹੈ। ਆਖਰ ਦੋ ਧਰਮਾਂ,
ਇੰਸਲਾਮ ਤੇ ਈਸਾਈ ਦੇ ਵਕਾਰ ਦਾ ਵੀ ਸੁਆਲ ਹੈ।

ਬਾਦਸ਼ਾਹ : ਹਾਂ, ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਕਾਕੇਸੀਆ (ਸਕੈਂਡੀਨੇਵੀਆ) ਦਾ ਪੈਗਾਮ ਪੁਜਾ ਹੈ।
ਮਹਾਰਾਜ ਪੋਪ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਔਰ ਸਾਡੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਯੁਧ ਦਾ ਵੱਡਾ
ਆਰਮੇਡਾ ਸਾਡੇ ਤੱਟਾਂ ਤੇ ਲੰਗਰ ਸੁਟੀ ਚੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ
ਮਸ਼ਵਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਔਰ ਸਹਿਮਤੀ ਬਣੀ ਹੈ, ਬਿਆਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ...।

ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ : ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ ਸਾਡੀ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਦੋ ਦਿਨ ਬਹਿਸ ਚੱਲੀ ਹੈ।
ਵਿਚ ਵਿਚ ਤਲਖੀ ਵੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਫੈਸਲਾ ਟੁੱਟ ਜਾਣ ਦੀ ਨੌਬਤ ਵੀ ਆਈ
ਹੈ। ਅੰਤਲੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਮੰਜੂਰੀ ਦੀ ਅਨਾਇਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

ਬਾਦਸ਼ਾਹ : ਠੀਕ ਹੈ। ਵੱਡੇ ਫੈਸਲੇ ਐਵੇ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। ਹਿੱਤਾਂ ਦਾ ਟਕਰਾ ਹੁੰਦਾ
ਹੈ। ਸਿਰ ਜੁੜਦੇ ਹਨ ਖਬਰੇ ਏਸ ਮੁਹਿੰਮ ਨੇ ਭਵਿਖ ਦੀ ਮੁਹਾਰ ਹੀ
ਬਦਲ ਕੇ ਰਖ ਦੇਣੀ ਹੋਵੇ। ਬਿਆਨ ਕਰੋ।

ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ : ਸਕੈਂਡੀਨੇਵੀਅਨ ਸਲਤਨਤਾਂ ਅਤੇ ਅਰਬੀ ਸਲਤਨਤਾਂ ਦੇ ਐਨ ਵਿਚਕਾਰ
ਖਜ਼ਾਰ ਦੇਸ਼ ਹੈ। ਅਰਬੀ ਸਲਤਨਤਾਂ ਦੀ ਅਮੀਰੀ ਜੱਗ ਜਾਹਰ ਹੈ। ਉਹ

ਸਾਡੇ ਦੱਖਣ ਵਿਚ ਸਥਿਤ ਹਨ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਕਾਕੇਸ਼ੀਆ ਦੀ ਫੌਜ ਦੀ ਦਲੇਰੀ, ਬਹਾਦਰੀ ਔਰ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਵੀ ਜੱਗ ਜਾਹਰ ਹੈ। ਫੇਰ ਪੋਪ ਦਾ ਭਾਪਤਾ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਇਹ ਖਾਨਦਾਨੀ ਮਿਤਰ ਹਨ। ਇਹ ਫੌਜਾਂ ਦਾ ਲਾਂਘਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਏਡੀ ਵੱਡੀ ਫੌਜ ਏਡਾ ਵੱਡਾ ਲਾਂਘਾ, ਇਰਦ ਗਿਰਦ ਉਜਾੜਾ ਤਾ ਮੱਚੇਗਾ ਹੀ। ਫੇਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਤਕ ਲਾਂਘੇ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤਾ ਦਾ ਵੀ ਸੁਆਲ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਲਾਂਘੇ ਦੀ ਹਿਫਾਜਤ, ਔਰ ਉਜਾੜੇ ਦੀ ਮੁੜ ਵਸਾਈ ਦਾ ਮੁਆਵਜਾ ਤਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਹੀ। ਦੂਸਰੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਂਘਾ ਦੇਣ ਦੇ ਇਵਜ਼ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਖਤਰੇ ਵੀ ਹਨ। ਅਰਬੀ-ਮੁਸਲਿਮ ਸਾਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਤਸੱਵਰ ਕਰਨਗੇ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਆਪਣੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਲਾਮ ਬੰਦ ਕਰਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰਿਆਇਤਾ ਦਿਤੀਆਂ ਹਨ। ਫੈਸਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਮਾਲ ਇਹ ਅਰਬੀ ਸਲਤਨਤਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਲੁਟ ਕੇ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣਗੇ, ਉਸਦਾ ਅੱਧ ਸਾਡਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਏਗਾ। ਇਹ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਹੈ। ਫਤਹ (ਲੁਟ) ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਜੋਂ ਇਨਾਮ ਸਕੈਂਡੀਨੇਵੀਆ ਦੀ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਏਗਾ, ਪਰ ਹੋਏਗਾ ਜਰੂਰ, ਥੋੜਾ ਭਾਵੇਂ ਬਹੁਤਾ। ਅੰਤਲੀ ਮੰਜੂਰੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਹੋਏਗੀ।

ਬਾਦਸ਼ਾਹ : ਕੀ ਸਹਿਮਤੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ?

ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ : ਜੀ ਹਜ਼ੂਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਬਸ ਆਪ ਜੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਗਰੋਂ ਸ਼ਾਹੀ ਕਾਤਬ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਾ-ਪੜ੍ਹੀ ਹੋਣੀ ਅਜੇ ਬਾਕੀ ਹੈ।

ਬਾਦਸ਼ਾਹ : ਮੰਜੂਰ ਹੈ। ਫੌਜਾਂ ਜਦੋਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਕੋਲੋਂ ਲੰਘਣਗੀਆਂ ਮਾ ਬਦੌਲਤ ਖੁਦ ਸੁਆਗਤ ਕਰਨਗੇ।

(ਵਿਚਾਰ ਚਰਚਾ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ)

(ਚਾਰ ਦਿਨ ਮਗਰੋਂ ਫੌਜ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਟੁਕੜੀ ਪੁੱਜ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।)

ਫੌਜਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਟੁਕੜੀ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਖੁਦ ਸੁਆਗਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤੀਹ ਦਿਨ ਫੌਜਾਂ ਦੀਆਂ ਟੁਕੜੀਆਂ ਲੰਘਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਤੇ ਵਜੀਰ ਨੂੰ ਖਬਰਾਂ ਪੁੱਜਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਏਡੀ ਫੌਜ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ, ਲਹੂ ਵੀਟਣ ਦੇ ਬੁਲੰਦ ਇਰਾਦੇ ਔਰ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ (Discipline) ਕਮਾਲ ਦਾ ਹੈ।

(ਸਮਾਂ ਬੀਤਦਾ ਹੈ)

ਹੋਰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਬੀਤ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗੁਪਤਚਰਾਂ ਵਲੋਂ ਖਬਰਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇਸਲਾਮੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਚੂੜੀਆਂ ਨਹੀਂ ਪਹਿਨੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ।

‘ਅੱਲਾਹ ਹੂ ਅਕਬਰ’ ਦਾ ਨਾਅਰਾ ਕਮਾਲ ਦਾ ਜਾਦੂਈ ਨਾਅਰਾ ਸੀ। ਭੂਖੇ ਤੇ ਜੁਖਮੀ ਇਸਲਾਮੀਆਂ ਵਿਚ ਕਹਿਰ ਦਾ ਜੋਸ਼ ਭਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਲੁਟ ਦਾ ਮਾਲ ਪਹਿਲਾ ਹੀ ਪ੍ਰੇਸਿਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਾਨੀ ਮਾਲੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਖਜਾਰ ਦੇ ਅਸ਼ਕਨਾਜੀ ਯਹੂਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਵੱਲੋਂ ਇਸਲਾਮੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਧਾਵੇ ਦੀਆਂ ਖੂਫੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਸੀ। ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਅਰਬੀ ਦੇਸ਼ ਵੀ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋ ਚੁਕੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਖਜਾਰ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਮ ਲੋਕ ਲੰਘਦੀਆਂ ਸਕੈਂਡੀ-ਈਸਾਈ ਫੌਜਾਂ ਨੂੰ ਬੜੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਦੇਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਟੁਕੜੀਆਂ ਦੇ ਸੈਨਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਤੋਹਫੇ ਵੀ ਭੇਂਟ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

(ਹੋਰ ਤੀਹ ਦਿਨ ਬੀਤ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।)

ਮਹਿਲ ਦੇ ਗੁਪਤ ਨਿੱਕੇ ਹਾਲ ਦਾ ਪਹਿਲੇ ਵਰਗਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਹੈ।

ਛੋਟਾ ਭਾਈ : ਵੱਡੇ ਭਾਈ, ਤੁਸੀਂ ਉਦਾਸ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਨਿਰਾਸ਼ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ।

ਵੱਡਾ ਭਾਈ : ਹਾਂ, ਮੇਰੀ ਚਿੰਤਾ ਦਿਨੋ ਦਿਨ ਵਧੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਛੋਟਾ ਭਾਈ : ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ।

ਵੱਡਾ ਭਾਈ : ਕੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ?

ਛੋਟਾ ਭਾਈ : ਇਹੀ ਕਿ ਯੁਧ ਲੇਟਵਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅੱਗੋਂ ਅਗਲੇ ਵੀ ਤਿਆਰ ਬੈਠੇ ਸਨ।

ਵੱਡਾ ਭਾਈ : ਵੱਡੀ ਚਿੰਤਾ ਹੋਰ ਵੀ ਹੈ।

ਛੋਟਾ ਭਾਈ : ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਇਹੀ ਕਿ ਪੱਛਮ ਦੀਆਂ ਮੁਸਲਿਮ ਸਲਤਨਤਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੈਗਾਮ ਆਏ ਹਨ ਤੇ ਆਈ ਵੀ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਨਾਰਾਜ਼ ਹਨ ਕਿ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਖਜਾਰ ਨੇ ਕਾਕੇਸ਼ੀਅਨ ਈਸਾਈਆਂ ਨੂੰ ਲਾਂਘਾ ਦੇ ਕੇ ਦੇਸਤੀ ਵਿਚ ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਨਿਜੀ ਮੁਫਾਦ ਦਾ ਜ਼ਹਿਰ ਘੋਲਿਆ ਹੈ। ਏਦਾ ਤਾ ਹੋਣਾ ਹੀ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹਾਨਾ ਹੈ ਕਿ ਰੋਕਦੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਡੇ ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਉਂਜ ਅਸੀਂ ਗੁਪਤ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਵੀ ਤਾਂ ਦੇਂਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਵੱਡਾ ਭਾਈ : ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਾ ਗ੍ਰਸਤ ਹਾਂ। ਨੀਂਦ ਟੁਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕ੍ਰੋਧ ਭਖਣ ਲਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਛੋਟਾ ਭਾਈ : ਮੈਂ ਵੀ ਚਿੰਤਾ ਗ੍ਰਸਤ ਹਾਂ, ਨੀਂਦ ਟੁਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਮੈਂ ਕ੍ਰੋਧ 'ਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ

ਵੱਡਾ ਭਾਈ : (ਤਨਜ ਨਾਲ) ਅੱਛਾ ਆ। ਏਦਾ ਹੈ

ਛੋਟਾ ਭਾਈ : ਦੋਖੀ ਜੀ, ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਚ ਕ੍ਰੋਧ ਵੀ ਪੁਸ਼ਤੈਨੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
..... ਮੈਂ ਹਾਂ ਪੁਸ਼ਤੈਨੀ ਵਜ਼ੀਰ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪੁਸ਼ਤੈਨੀ ਸਹਿਜ ਹੈ, ਸੋਚ ਹੈ

ਵੱਡਾ ਭਾਈ : (ਫੇਰ ਤਨਜ ਨਾਲ) ਬਹੁਤ ਖੂਬ।

ਛੋਟਾ ਭਾਈ : ਮੈਂ ਯਹੂਦ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨਾਲ ਏਸ ਹਾਲਤ ਤੇ ਦਿਨ ਰਾਤ ਡੂੰਘਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ
ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਗ੍ਰੰਥ ਹੰਘਾਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਪੈਸ਼ਤੈਨੀ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢ
ਲਿਆ ਹੈ। ਆਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਆਪ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੋਗੇ ਤੇ ਨਾਲੇ ਖੁਸ਼
ਵੀ।

ਵੱਡਾ ਭਾਈ : (ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ) ਇਹ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਅੱਟਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ।

ਛੋਟਾ ਭਾਈ : ਮੰਤਰੀ ਸਦਾ ਨੀਤੀ ਤੋਂ ਕੰਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ
ਹਾਂ, ਉਹ ਵੀ ਪੁਸ਼ਤੈਨੀ।

ਵੱਡਾ ਭਾਈ : ਕਿਹਾ ਨਾ ਕਿ ਅੱਟਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ।

ਛੋਟਾ ਭਾਈ : ਅਸੀਂ ਪੱਛਮੀ ਮੁਸਲਿਮ ਸਲਤਨਤ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਪੈਗਾਮ ਭੇਜਾਂਗੇ ਕਿ
ਉਹ ਆਪਣੀ ਫੌਜ ਤਿਆਰ ਬਰ ਤਿਆਰ ਰੱਖੇ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਲਾਂਘਾ
ਦਿਆਂਗੇ। ਉਧਰੋਂ ਦੱਖਣ ਤੋਂ ਥੱਕੇ ਹਾਰੇ, ਟੁਟੇ ਤੇ ਲੁੱਟ ਦੇ ਮਾਲ ਨਾਲ ਝੁਕੇ
ਹੋਏ ਕਾਕੇਸ਼ੀਅਨ ਏਥੇ ਪੁਜਣਗੇ। ਏਧਰੋਂ ਮੁਸਲਿਮ ਭਾਈਆਂ ਦੇ
ਕਤਲੇਆਮ ਦੇ ਬਦਲੇ ਦੀ ਅੱਗ 'ਚ ਸੜਦੇ ਬਲਦੇ ਪੱਛਮੀ ਮੁਸਲਿਮ ਫੌਜਾਂ
ਦੇ ਜੇਹਾਦੀ ਵੀ ਪੁੱਜ ਜਾਣਗੇ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੇ ਨੇੜਲੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਗਹਿ ਗੱਚ
ਯੁਧ ਹੋਏਗਾ। ਥੱਕਿਆਂ ਟੁੱਟਿਆਂ ਤੇ ਤਾਜ਼ਾ ਦਮਾਂ ਦਾ ਕੀ ਮੁਕਾਬਲਾ

ਵੱਡਾ ਭਾਈ : (ਜੱਫੀ 'ਚ ਲੈ ਕੇ) ਬਲਿਹਾਰੇ, ਮੇਰੇ ਭਾਈ। ਬਲਿਹਾਰੇ ਕਿਆ ਨੀਤੀ ਹੈ

ਛੋਟਾ ਭਾਈ : ਇਹ ਯਹੂਦ ਨੀਤੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੇ ਹੋਰ ਤੇ ਹੋਰ ਆਪਣੇ ਰੰਗ ਵੀ
ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਵੱਖਰੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਯਹੂਦੀ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ
ਯਹੂਦੀਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਨੀਤੀ ਵਰਤਾਂਗੇ ਉਹ ਤੀਸਰੇ ਉਜਾੜੇ ਮਗਰੋਂ ਦਰ
ਦਰ ਭਟਕ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਮਤ ਅਪਣਾ ਕੇ ਅਸੀਂ ਆਸਰਾ ਨਾ ਦੋਂਦੇ ਤਾਂ
ਖਬਰੇ ਉਹ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਹੀ ਮਿਟ ਜਾਂਦੇ। ਯੇਹੋਵਾ ਦੇ ਅਸਲ ਯਹੂਦੀ ਤਾਂ ਏਥੋਂ
ਅੱਠ ਨੌਂ ਸੌ ਮੀਲ ਦੂਰ ਵਸਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਅਸ਼ਕਨਾਜੀ ਯਹੂਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ
ਵੀ ਗਲਬਾ ਪਾ ਲਵਾਂਗੇ। ਆਪਣੇ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਰਤਾਂਗੇ,
ਛਤਰੀ ਵਾਂਗ।

ਖੁਨੀ ਯੁੱਧ

ਬੱਕੇ ਟੁੱਟੇ, ਭਾਰ ਨਾਲ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਲੱਗਭੱਗ ਦੋ ਤਿਹਾਈ ਸਕੈਂਡੀਨੇਵੀਅਨ ਫੌਜੀ ਵਾਪਸ ਪੁੱਜਦੇ ਹਨ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਨੇੜੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਪੁੱਜਦਿਆਂ ਹੀ ਭੁਖੇ ਭਾਣੇ ਲੇਟੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਭੁਖ ਤੇ ਬਕਾਵਟ ਨਾਲ ਨੀਂਦ ਦੀ ਖੁਮਾਰੀ ਵੀ ਚੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੁਕੀ-ਛਿਪੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਾਜ਼ਾ ਦਮ ਪੱਛਮੀ ਅਰਬ ਦੀ ਫੌਜ ਧਾਵਾ ਬੋਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਕਤਲਾਮ ਮਚਦਾ ਹੈ। ਰਾਤ ਭਰ ਕਤਲਾਮ ਮੱਚਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਲੁਟ ਦਾ ਸਾਰਾ ਮਾਲ ਹੀਰੇ, ਮੋਤੀ, ਜਵਾਹਰਾਤ, ਸੋਨਾ, ਚਾਂਦੀ, ਆਭੂਸ਼ਣ, ਕੀਮਤੀ ਲੱਕੜ, ਪੱਥਰ, ਅਸ਼ੁਰਫੀਆਂ ਸਭੇ ਕੁਝ ਧਰਿਆ ਧਰਾਇਆ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਹਰਾਮ ਮਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਏ ਜਖਮੀ ਵੀ ਮਰੀ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਬਚਦੇ ਦੁੜਾ ਦੁੜਾ ਕੇ ਮਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਸੈਨਾਪਤੀ ਨਾਲ ਆਏ ਵਜੀਰ ਨੀਤੀ-ਵੇਤਾ, ਵਿਦਵਾਨ, ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਸੱਭ ਮਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਯੋਜਨਾ ਤੇ ਸਮਝੋਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਦਲਾ ਲੈ ਕੇ ਮੁਸਲਿਮ ਫੌਜ ਬਿਨਾਂ ਧਨ ਦੌਲਤ ਛੇੜਿਆਂ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਲਗ ਪਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਵੀ ਸਕੈਂਡੀ ਫੌਜੀ ਜੀਉਂਦਾ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਿਆ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ 500-600 ਫੌਜੀ ਤੱਟ ਵੱਲ ਜਿਥੇ ਬੇੜਾ ਖਲੋਤਾ ਹੈ, ਭੱਜ ਗਏ ਹਨ।

ਇਕ ਟਿੱਲੇ ਤੇ ਚੜ੍ਹਕੇ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿਚ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਤੇ ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ ਦਿਨ ਦੇ ਝੜਾਅ ਤੇ ਭਿਆਂਕਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਨਾਲੋਂ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਛੋਟਾ ਭਾਈ : ਫੌਜਾਂ, ਅਹਿਲਕਾਰਾਂ, ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਸਫਾਈ ਮੁਹਿੰਮ ਤੇ ਲਗਾ ਦਿਆਂਗੇ। ਸਾਰਾ ਧਨ ਮਾਲ, ਸ਼ਾਹੀ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿਚ ਪੁੱਜਦਾ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਦੇ ਦਰਿਆਉਂ ਪਾਰ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਅਗਨ ਮਚਾਵਾਂਗੇ। ਲਾਸ਼ਾਂ ਉਸ ਵਿਚ ਸੁਟ ਦਿਆਂਗੇ। ਹਥਿਆਰ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਪਰ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਖੁਲ੍ਹ ਹੋਏਗੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੱਪੜੇ, ਵਰਦੀਆਂ ਆਦਿ ਲਾਹ ਕੇ ਧੋ ਸੁਆਰ ਕੇ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵਜੋਂ ਆਪ ਵਰਤ ਲੈਣ। ਨੰਗੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਅਗਨ ਭੇਂਟ ਹੋਣ। ਪਰ ਵੱਡੇ ਭਾਈ ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਫਿਕਰਮੰਦ ਜਿਹੇ ਹੋ। ਹੈ ਨਾ ? ਕੋਈ ਕਮੀ ਰਹਿ ਗਈ ਹੈ ?

ਵੱਡਾ ਭਾਈ : ਹਾਂ, ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ 500-600 ਫੌਜੀ ਭੱਜ ਕੇ ਬਚ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਵਾਪਸ ਜਾਕੇ ਆਪਣੀ ਸਲਤਨਤ ਨੂੰ ਖਬਰਾਂ ਦੇ ਕੇ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਕੀ ਕਰਨਗੇ ਇਹ ਹੈ ਮੇਰਾ ਫਿਕਰ।

ਛੋਟਾ ਭਾਈ : ਹਾਂ, ਹੁਣ ਇਹੀ ਦੱਸਣਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਹੱਲ ਵੀ ਕਰ ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਵੱਡਾ ਭਾਈ : ਅੱਛਾ, ਉਹ ਕੀ ਛੋਟੇ ?

ਛੋਟਾ ਭਾਈ : ਤੱਟ ਦੇ ਨੇੜਲੀ ਜੋ ਇਕ ਹੋਰ ਸਾਡੀ ਗੁਆਂਢੀ ਸਲਤਨਤ ਹੈ ਨਾ। ਉਸਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਪੈਗਾਮ ਭੇਜ ਦਿਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੱਟ ਤੇ ਆਪਣੀ ਫੌਜ ਭੇਜੇ। ਉਹ ਭੇਜੇਗਾ। ਉਂਜ ਸਾਡੀ ਫੌਜ ਵੀ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿਚ ਉਸਦੀ ਮਦਦ ਕਰੇਗੀ। ਬਚਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਭਗੌੜਿਆਂ ਦਾ ਐਨ ਸਫਾਇਆ ਹੋ ਜਾਏਗਾ।

ਵੱਡਾ ਭਾਈ : ਤੇ ਲਾਵਾਰਿਸ ਬੇੜਾ।

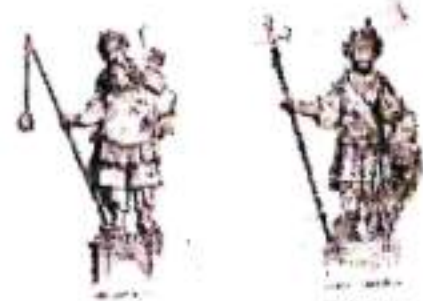
ਛੋਟਾ ਭਾਈ : ਇਸ ਵੱਡੇ ਕਤਲੇਆਮ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਮੁਸਲਿਮ ਸਲਤਨਤਾਂ ਤੇ ਲਗੇਗਾ। ਉਸ ਛੋਟੇ ਕਤਲਾਮ ਦਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਗੁਆਂਢੀ ਸਲਤਨਤ ਉਪਰ। ਰਹੀ ਗੱਲ ਬੇੜੇ ਦੀ। ਪੂਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸਾਡਾ ਹੋਏਗਾ ਪਰ ਸਮਝੋਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੀਹ ਜਹਾਜ਼ ਗੁਆਂਢੀ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿਆਂਗੇ। ਇਨਾਮ ਵਜੋਂ ਦਸ ਹੋਰ ਦੇ ਦਿਆਂਗੇ।

ਵੱਡਾ ਭਾਈ : ਕੀ ਇਹੀ ਹੈ ਯਹੂਦ ਨੀਤੀ ? ਕਿਆ ਕਮਾਲ ਹੈ।

ਛੋਟਾ : ਅਸਲ ਯਹੂਦੀ ਤਾਂ ਵਿਚਾਰੇ ਏਥੋਂ 800-900 ਮੀਲ ਦੂਰ ਇਸਰਾਈਲ ਚ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਉਹ ਬਾਰਾਂ ਕਬੀਲੇ ਹਨ, ਫਲਸਤੀਨੀਆ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਤੇਰਵਾ ਕਬੀਲਾ ਹੋਵਾਂਗੇ ਜੋ ਗੋਗ ਮਗੋਗ (Gog Magog) ਦੀ ਧਰਤੀ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ ਆਂ। ਉਹ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਦਰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਹੋਆਂਗੇ। ਬਲੀ ਦੇ ਬੱਕਰੇ ਉਹ ਬਣਨਗੇ, ਲਹੂ ਅਸੀਂ ਪੀਆਂਗੇ ਤੇ ਆਖਾਂਗੇ ਅਸੀਂ ਅਰਸ਼ੇ ਉਤਰੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਾਸੀ ਹਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਲਹੂ ਪੀਣਾ, ਰਾਜ ਕਰਨਾ, ਧਨ ਕਬਜ਼ਿਆਉਣਾ ਸਾਡਾ ਰੱਬੀ ਹੱਕ ਹੈ।

ਨੋਟ

ਗੋਗ ਮਗੋਗ : ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਬੜਾ ਕੁਝ ਦਰਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਨਵੇਂ ਨਵੇਂ ਅਰਥ ਘੜ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਭਵਿੱਖ ਬਾਣੀ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯਹੂਦੀ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਦਰਜ ਹੈ ਕਿ ਉਜਾੜਿਆਂ ਵੇਲੇ ਇਕ ਕਬੀਲਾ ਗੋਗ ਮਗੋਗ ਦੀ ਧਰਤੀ ਤੇ ਜਾ ਵੱਸਿਆ ਸੀ। ਅਰਥ ਕੱਢ ਲਏ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੇ ਅਸ਼ਕਨਾਜੀ ਯਹੂਦੀ ਉਹੀ ਕਬੀਲਾ ਹੈ। ਹਾਂ, ਇਕ ਕਬੀਲਾ ਏਧਰ ਭਾਰਤ ਆਇਆ ਤੇ ਵਸਿਆ ਵੀ ਨਾਮ ਜੱਦ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਭਵਿੱਖ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਹੜਾ ਕੰਮ ਲੈਣਾ ਹੈ ?

ਖਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ

ਪਿਆਰੇ ਵਿਲੀਅਮ, ਆਪਣੀ ਫਿਲਮ ਦੇ ਅਸਲ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਮੁਖ ਰਖਦੇ ਹੋਏ, ਏਦਾਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਖਜ਼ਾਰ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਂਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿੱਧਾ 'ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ' ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਵਲ ਆਈਏ। ਵਿਚਕਾਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਨਿਕੀਆਂ-ਨਿੱਕੀਆਂ ਝਲਕੀਆਂ ਵਿਚ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਝਲਕੀਆਂ ਵਲ ਇਸ਼ਾਰੇ ਮਾਤਰ ਹਵਾਲੇ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਝਲਕੀਆਂ ਫਿਲਮ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਰੀਕਾਰਡ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ। ਹੋਰ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੁਨਾਸਿਬ ਸਮਝੋਗੇ, ਸਵੀਕਾਰ ਹੈ।

1095 ਈਸਵੀ ਤੋਂ 1291 ਈਸਵੀ ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਧਰਮ ਯੁੱਧਾਂ ਯਾਨੀ ਕ੍ਰੂਸੇਡਜ਼ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਇਸਲਾਮ, ਯਹੂਦੀ ਈਸਾਈ ਤਿੰਨੋਂ ਸਾਮੀ ਮੁਖ ਧਰਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਕੱਥਾਰ, ਹਸਾਇਟ, ਮੰਗੋਲ, ਰੂਸੀ, ਯੂਨਾਨੀ, ਪਰਸ਼ੀਅਨ ਆਦਿ ਛੋਟੇ ਮੋਟੇ ਧਰਮ ਗਹਿ ਗੱਚ ਯੁਧ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਧਰਮ ਯੁੱਧ

ਅਖੌਤੀ ਤੌਰ ਤੇ ਧਰਮ ਯੁੱਧਾਂ ਦਾ ਮੁਖ ਮੱਕਸਦ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨਾਂ, ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀਪੈਲਚਰ ਨੂੰ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਕੋਲੋਂ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰਵਾਉਣਾ ਯਾਨੀ ਖੋਹਣਾ ਲਹੂ ਦੀਆਂ ਘਰਾਲਾਂ ਵਗਦੀਆਂ ਹਨ।

1337 ਈਸਵੀ ਤੋਂ 1453 ਈਸਵੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੌ ਸਾਲਾ ਯੁੱਧ (Hundred Year War) ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਬਰਤਾਨੀਆ ਤੇ ਫਰਾਂਸ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਆਪਸ ਵਿਚ ਯੁਧ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਉਕਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ 1300 ਈਸਵੀ ਤੋਂ 1700 ਈਸਵੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰੀਨਾਇਸੈਂਸ (Renaissance) ਅਰਥਾਤ

ਸੌ ਸਾਲਾ ਯੁੱਧ

ਪੁਨਰ ਜਾਗਰਤੀ, ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤੀ ਅਤੇ ਨਵ ਯੁਗੀ ਸੋਚ ਦਾ ਸਮਾ ਹੈ।

ਨਵ ਬੁਧੀਜੀਵੀ, ਪ੍ਰੈਸ, ਵਪਾਰ, ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ, ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਦੌਲਤ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਬੈਂਕ ਉਪਜਦੇ ਹਨ।

ਸੈਨੇਸ਼ਾਂ

ਉਦਯੋਗ ਇਨਕਲਾਬ

ਉਕਤ ਦੋਵੇਂ ਵਿਰੋਧੀ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ 1700 ਈਸਵੀ ਤੋਂ 1840 ਈਸਵੀ ਤੱਕ ਉਦਯੋਗ ਅਤੇ ਇਨਕਲਾਬਾਂ ਦਾ ਸਮਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਧਰਮ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ (ਨੌਵੀਂ ਸਦੀ) ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਾਂਗ ਖਜ਼ਾਰ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਵੀ ਉਜਾੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੂਰੇ ਯੂਰਪ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਏਸ਼ੀਆ ਵਿਚ ਖੂਬ ਉਪਰੋਂ ਬਲੀ ਤੇ ਊਧਮ ਮਚਦਾ ਹੈ। ਸੁਰੂਆਤ ਸਕੈਂਡੀਨੇਵੀਆ (ਕਾਕੇਸ਼ੀਆ) ਦੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਲੁਟੇਰਿਆਂ (Viking) ਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੰਜ ਸੌ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਅਤੇ ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਲੁਟੇਰਿਆ ਸਮੇਤ ਉਹਨਾ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ, ਰਾਜਿਆਂ, ਲੁੱਟ ਖੋਹ ਦੇ ਢੰਗ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਉੱਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਧ ਯੁਗ ਜਿਸਨੇ ਪੁਰਾਤਨ ਕਲਾਸਿਕ ਯੁਗ ਦਾ ਅਤੇ ਅੰਧ ਯੁਗ ਦਾ ਅੰਤ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਹਿੰਸਕ ਵੇਗ ਵੱਲ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਸਮੁੰਦਰੀ ਲੁਟੇਰੇ

ਯੂਰਪ ਦੇ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਬੇੜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੰਬੀਆ ਲੰਬੀਆਂ ਘੱਟ ਚੋੜੀਆਂ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਫੁਰਤੀਲੀਆਂ ਬੇੜੀਆਂ, ਬੇੜਿਆਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਸਾਰ ਹੀ ਭੈਅ ਭੀਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਬਾਦਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਹੱਲਾਂ ਸ਼ੇਰੀ ਨਾਲ ਕਈ ਹੋਰ ਦੇਸ਼, ਦੇਸ਼ ਸਮੂਹ ਵੀ ਸਮੁੰਦਰੀ ਡਾਕੂਆਂ ਦਾ ਕਿੱਤਾ ਅਪਣਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਦੇਸ਼ ਹਰ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਰੁੱਧ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਜਾਂ ਕੂਟਨੀਤਿਕ ਲੜਾਈਆਂ ਲੜ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਤਨ ਕਲਾਸਿਕ ਯੁਗ ਦੀ ਉਚ ਕੋਟੀ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਟ ਕਲਾ, ਸਾਹਿਤ, ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ, ਸੱਭਿਅਤਾ ਅਤੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਦਾ ਇਕ ਵਾਰੀ ਲਗ ਭਗ ਭੋਗ ਪੈ ਚੁਕਿਆ ਹੈ। ਵਡੇਰੇ ਪ੍ਰੀਮਾਧ ਦੀ ਹਿੰਸਾ, ਲੁਟ ਖੋਹ ਤੇ ਯੁੱਧ ਦਾ ਦੌਰ ਤੇਜ਼ ਚਾਲੇ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਐਨ ਅਨੁਕੂਲ ਨਵੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਤੇ ਹੋਰ ਸੰਦ ਸੰਦੇੜੇ ਵੀ ਉਪਜਾਏ ਜਾ ਰਹੇ

ਹਨ।

ਰੋਮ ਦੇ ਪੋਪ ਦੀ ਧਾਰਮਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੱਦਾਂ ਹੱਦਾਂ ਉਲੰਘ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ ਅਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ ਲੰਬੇ ਧਾਰਮਿਕ ਯੁੱਧਾਂ ਦਾ ਦੌਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲਗ ਭਗ ਹਰ ਯੂਰਪੀ ਦੇਸ਼ ਇਸ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਤਿੰਨਾਂ ਸਾਮੀ ਧਰਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਆਈ ਲੋਕ ਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧ ਪਵਿਤਰ ਦਰਸਾ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਪਰ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖੂਨੀ ਯੁਧ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਖਜ਼ਾਰ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਸ਼ਾਹੀ ਖਾਨਦਾਨ ਓਪਰੇ ਤੌਰ ਤੇ ਦੇਖਣ ਵਿਚ ਇਉਂ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਖੇਰੂ-ਖੇਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਏਵੇਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਅਸ਼ਕਨਾਜੀ ਯਹੂਦੀ ਮਤ ਅਪਣਾਉਣ ਮਗਰੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਤੀਖਣ ਬੁੱਧੀ ਰਾਹੀਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਐਸਾ ਢਾਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਭਾਗ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਜਿਤਾਂ/ਹਾਰਾਂ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਸਿਲਸਿਲਾ ਤਿਆਗ ਕੇ ਕੇਵਲ ਧਨ ਅਤੇ ਦੁਰਲੱਭ ਵਸਤੂਆਂ ਤੇ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਅਪਣਾਉਣਾਂ ਆਰੰਭ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੁਕਵੀਂ ਯਹੂਦ ਕੇਂਦਰੀ ਰੱਬੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੀ ਵਾਗਡੋਰ ਸਾਂਭ ਲਈ ਹੈ। ਏਸ਼ੀਆ ਅਤੇ ਯੂਰਪ ਦੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨਾਲ ਨਾਤਾ ਪਹਿਲੇ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।

ਖਜ਼ਾਰ ਦੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਹੈ ਕਿ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀਆ ਦੇ ਦਰਬਾਰਾਂ ਅੰਦਰ ਰਸੂਖ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਅਹਿਮ ਪਦਵੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ, ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਪਦਵੀਆਂ ਵਲ ਵੀ ਰੁਚੀ ਦਿਖਾਈ ਜਾਵੇ।

ਇਕ ਗੁਪਤ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀਆਂ ਅਤੇ ਯੁਧ ਸਾਮੰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਟਕਸਾਲਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਜਿਵੇਂ ਕਿਵੇਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਲਿਆ ਜਾਵੇ।

ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਵੀ ਗੁਪਤ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਟਕਸਾਲਾਂ (Mints) ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮੁਹਾਰਤ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਤੇ ਤਜਰਬੇ ਗੁਪਤ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।

ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਗੁਪਤ ਹੁਕਮ ਥਾਂ ਪੁਰ ਥਾਂ ਪੁਜਦੇ ਹਨ :-

- ਦੇਸ਼ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜਾਂ ਸਿਪਾਹਸ਼ਾਲਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧਰਮ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਲਈ ਆਖੇ ਤਾਂ ਝੱਟ ਮੰਨ ਜਾਉ। ਸਗੋਂ ਕੱਟੜ ਹੋਣ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰੋ। ਪਰ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਲੁਕਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿਚ BAAL ਬਾਅਲ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯਹੂਦੀ ਦੇਵਤਾ) ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।
- ਲੁਕਵੇਂ ਤੌਰ ਤੇ ਆਪਸ ਵਿਚ ਵੀ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਨਾਲ ਵੀ ਤਾਲਮੇਲ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ

- ਜਾਵੇ।
- ਹਿਕਮਤ ਤੇ ਛਾ ਜਾਉ।
 - ਤੁਸੀਂ ਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸੰਤਾਨਾਂ ਸ਼ਾਹੀ ਫੁਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਪਰਬੰਨ ਹੋਵੋ।
 - ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਵੀ ਲੁਕਵੀਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸਭਾ ਸੁਸਾਇਟੀ ਬਣੇ, ਸਭਾਵਾਂ ਉਸਰਨ-ਉਸਾਰਨ ਵਿਚ ਪਹਿਲ ਕਦਮੀਂ ਕਰੋ ਅਤੇ ਲੁਕਵੇਂ ਤੌਰ ਤੇ ਅਗਵਾਈ ਆਪਣੇ ਹਥ ਲਉ।
 - ਦੁਖ ਝੱਲਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ।
 - ਜਿੰਨੇ ਦੁਖ ਝੱਲੋਗੇ, ਸੁਧ ਸੋਨਾ ਬਣ ਕੇ ਨਿਕਲੋਗੇ।
 - ਗੁਪਤ ਰਹਿ ਕੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਲਤਨਤ, ਰਾਜ, ਰਇਆ ਵਿਚ ਅਮਨ, ਚੈਨ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾ ਰਹੇ। ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਰਇਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਤੂਲ ਦਿਉ।
 - ਗੁਪਤਤਾ ਸਾਡਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹਥਿਆਰ ਹੈ।

ਹਾਂ, ਤਾ ਧਰਮ ਯੁਧਾਂ (ਕਰੂਸੇਡਜ਼) ਦਾ ਦੌਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਭਖਵਾਂ, ਕਦੇ ਧੀਮਾ। ਯੂਰਪ ਦਾ ਹਰ ਈਸਾਈ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਉਸ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਯਹੂਦੀ ਬਨਾਮ ਇਸਲਾਮ ਤੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਹਰ ਯੁਧ ਵਿਚ ਖਜ਼ਾਰ ਦੇ ਅਸ਼ਕਨਾਜੀ ਯਹੂਦੀ ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਸੌ ਸਾਲਾ ਯੁਧ ਵਿਚ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਹੂਕਾਰਾਂ ਦਾ ਧਨ ਦੇਵੇਂ ਪਾਸੇ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਦਾ ਵਿਰੋਧੀ ਰੋਲ ਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸਾਹੂਕਾਰਾਂ ਦਾ ਧਨ ਸਮਾਜ ਦੇ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿਚ ਵੀ ਲਗਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਦਸਤਕਾਰੀਆ ਵਿਚ ਵਿਕਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਨਿੱਕੇ ਸਤਰ ਤੇ। ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਸਤਰ ਵਧਦਾ ਹੈ। ਦਸਤਕਾਰ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦਾ ਅਵਿਸ਼ਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਵੈ ਚਾਲਕ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦਾ ਭਰਵਾਂ ਸੁਆਗਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਉਸ ਲਈ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਧਨ ਦੀ ਲੋੜ ਵਧਦੀ ਹੈ

ਰੈਨੇਸਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗ ਦਾ ਇਨਕਲਾਬ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਉਸਲਵੱਟੇ ਲੈਂਦਾ ਲੈਂਦਾ ਸਮਾ ਅਚਾਨਕ ਪਟਲਣ ਵਲ ਅਹੁੱਲਦਾ ਹੈ।

ਨਬਜ਼ ਪਛਾਨਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਅਸ਼ਕਨਾਜੀ ਯਹੂਦੀ ਗੁਪਤ ਵੀ ਤੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਵੀ ਨਬਜ਼ ਪਛਾਣਦੇ ਹਨ।

ਉਹ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵਪਾਰ ਵੀ ਤੇ ਉਪਜਦਾ ਉਦਯੋਗ ਵੀ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰੇ ਤੇ ਹੀ ਨਿਰਭਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਾਹੂਕਾਰੇ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਏਨਾ ਵਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਵੀ ਆਪਣੀਆਂ ਟਕਸਾਲਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਅਸ਼ਕਨਾਜੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਹਿਲਕਾਰ, ਅਮੀਰ ਵਜੀਰ ਤੇ ਯੁਧ ਸਾਮੰਤ ਵੀ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਆਰਥਕ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹੇਤਬਰਾਂ ਵਲਾ ਸਥਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਿਲਸਿਲੇ ਨੂੰ ਯਹੂਦੀ ਕੋਰਟ (Jew Court) ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਣ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।

ਗੁਪਤ ਕੇਂਦਰੀ ਰੱਬੀ (Rabbi) ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਰਾਹੀਂ 'ਜੀਉ' ਕੋਰਟਸ ਦੀ ਆਪਸ ਵਿਚ ਸਾਂਝ ਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਭਵਨ ਕਲਾ ਅਤੇ ਭਵਨ ਉਸਾਰੀ ਲਗਾਤਾਰ ਅੱਗੇ ਵਧ ਰਹੀ ਹੈ।

ਇਸਨੇ ਬੜੇ ਹੀ ਮਹਾਨ ਮੇਸਨਜ਼ ਅਰਥਾਤ ਇੰਜਨੀਅਰ ਅਰਥਾਤ ਮਿਸਤਰੀ ਉਪਜਾਏ ਹਨ।

ਗਿਆਰਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਅੱਧ ਵਿਚ ਇਕ ਨਿਹਾਇਤ ਲੁਕਵੀਂ ਸਭਾ ਆਜ਼ਾਦ ਉਸਰੀਏ (Free Massonary) ਉਪਜਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਵਨ ਉਸਾਰੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਆਮ ਤੇ ਖਾਸ ਕਾਮੇ ਹੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੰਮ ਢੰਗ ਬੜਾ ਸੁਚਾਰੂ ਹੈ। ਉਹ ਲੁਕਵੀਆਂ ਬੈਠਕਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਧਰਮ, ਅਰਥ ਤੇ ਸਮਾਜਕ ਮਸਲੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰਦੇ ਹਨ।

'ਜੀਉ ਕੋਰਟਸ' ਦੀ ਪਹਿਲ ਕਦਮੀ ਤੇ ਲਗਭਗ ਹਰ ਮਹੱਤਵ ਪੂਰਨ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਾਹਿਰ ਇਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਬਾਗੀ, ਲੁਟੇਰੇ, ਵਿਦਵਾਨ, ਪਾਦਰੀ, ਦਰਬਾਰੀ ਸੈਨਾਪਤੀ ਏਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੀ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇਸ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਲਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਅਠਾਰਵੀਂ ਸਦੀ ਤਕ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਹਰ ਇਕ ਮੁਲਕ ਵਿਚ, ਏਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਬਸਤੀਆਂ ਵਿਚ ਵੀ ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਫਰੀ ਮੇਸਨਜ਼ ਦੇ ਖੇਮੇ ਉਸਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਸੋਨਿਕ ਲਾਜ (Masonic Lodge) ਆਖਿਆ ਜਾਣ ਲਗਦਾ ਹੈ।

ਬਰਤਾਨੀਆ ਦੀ ਬਸਤੀ ਇੰਡੀਆ ਵੀ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੰਬੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਾਮ ਹੈ ਗਰੈਂਡ ਮੈਸੋਨਿਕ ਲਾਜ਼, ਬੰਬੇ (Grand Masonic Lodge Bombay) ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਰਾਜ ਦੇ ਵਧਣ ਫੁਲਣ ਨਾਲ ਇਸਦੀਆਂ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਮਦਰਾਸ, ਕਲਕੱਤਾ, ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਆਦਿ ਤੇ ਸਾਰੇ ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਗਰੈਂਡ ਮੈਸੋਨਿਕ ਲਾਜ਼ ਬੰਬੇ ਅਤੇ ਮਦਰਾਸ

ਜੀਉ ਕੋਰਟਸ ਦੇ ਸੰਚਾਲਕਾਂ ਦਾ ਆਪਸੀ ਸੰਬੰਧ ਤਾਂ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਅਨੁਸਾਰ ਧਨ ਦੇ ਪਰਚਲਣ ਅਰਥਾਤ ਇਕ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਥਾਂ ਤੇ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਇਹ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਨਾਮ ਪਰਚੀਆਂ ਕੱਟ ਕੇ ਦੇਣ ਲਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਲੋੜਵੰਦਾਂ, ਜਿਆਦਾ ਕਰਕੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਨੂੰ, ਦੂਰ ਦੁਰਾਡੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਰਚੀਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਧਨ ਮਿਲਣ ਲਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਦੇਵੇਂ ਪਾਸੇ ਆਪਣਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਕੱਟ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਖੁਸ਼ ਹਨ। ਲੋੜਵੰਦ ਨੂੰ ਦੂਰ ਦੁਰਾਡੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਧਨ, ਪਰਚੀਆਂ ਕੱਟਣ ਵਾਲੇ ਤੇ ਪਰਚੀਆਂ ਨੂੰ ਧਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਥਾ ਚੱਲ ਤੁਰਦੀ ਹੈ। ਪਰਚੀਆਂ ਕੱਟਣ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ-ਕਰਨ ਬੈਂਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬੈਂਕ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਨਿਕਾਸ ਬੈਂਚ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਟਲੀ ਵਿੱਚ ਆਮ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਇਕ ਬੈਂਚ ਉਪਰ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਹੀ ਬੈਂਚ ਦੁਕਾਨਾਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੱਜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੈਂਚ ਸ਼ਬਦ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਵਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪਿਆਰੇ ਵਿਲੀਅਮ, ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੂਰਪ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼-ਝਾਕੀਆਂ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ, ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਇਕ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ 'ਬੁਆਰ'। ਪਿਉ-ਪੁੱਤਰ ਮੌਜੂਜ਼ ਆਮਸੈਲ ਸੁਆਰ ਅਤੇ ਮੇਅਰ ਆਮਸੈਲ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਬਦਲ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਏਸੇ

ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ। ਅੱਗੇ ਚਲੇ

ਬੁਅਰ ਟੱਬਰ (ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਟੱਬਰ)

ਸੂਤਰਧਾਰ : ਖਜ਼ਾਰ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਚੋਂ ਇਕ ਟੱਬਰ ਉਪਜਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਵੀ ਯਹੂਦੀ ਮਤ ਅਪਣਾ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਦਾ ਇਕ ਮੈਂਬਰ ਯਹੂਦੀ ਗੁਪਤ ਕੇਂਦਰ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਵੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਰੀਤ ਪੁਸ਼ਤੈਨੀ ਚਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਟੱਬਰ ਦਾ ਪੁਸ਼ਤੈਨੀ ਨਾਮ ਹੈ 'ਬੁਅਰ ਅਸ਼ਕਨਾਜੀ'। ਬੁਅਰ ਜਰਮਨੀ, ਆਸਟ੍ਰੀਆ, ਫ੍ਰਾਂਸ, ਪੋਲੈਂਡ, ਸਪੇਨ ਆਦਿ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਫੈਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਬੁਅਰ ਟੱਬਰ ਦਾ ਇਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਪਣੇ ਟੱਬਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਬਣਵਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਮੋਹਰ ਚੱਲ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਧਨ ਤਾਰ ਕੇ ਮੋਹਰਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਪਰਚੀਆਂ ਖ੍ਰੀਦ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਅੱਗੋਂ ਉਹ ਮਨ ਮਰਜੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਤੇ ਵਪਾਰੀਆਂ, ਦਸਤਕਾਰਾਂ, ਉਭਰ ਰਹੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਨੂੰ ਵੱਧ ਕੀਮਤ ਤੇ ਵੇਚਣ ਲਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਵਪਾਰਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵਿਚ ਵੀ ਮਾਨਤਾ ਵੱਧਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਬਣਨ ਲਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। (ਈਸਟ ਇੰਡੀਆ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਵੀ ਉਹ ਸਰਪ੍ਰਸੀ ਸਾਂਭ ਲੈਂਦਾ ਹੈ)

ਇਕ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੂਜੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਧਨ ਅਰਥਾਤ ਸਿੱਕਿਆਂ ਨੂੰ ਪਰਵਾਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਬੁਅਰ ਟੱਬਰ ਦੀ ਮੋਹਰ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਂਦੇ ਹਨ। ਉਸਦੀ ਸਾਖ ਸ਼ਾਹੀ ਅਮੀਰਾਂ ਵਜ਼ੀਰਾਂ ਤੇ ਅਹਿਲਕਾਰਾਂ ਤਕ ਵਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨਾਤੇ ਜੋੜ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਗਾਂ ਦਾ ਆਦਰ, ਮਾਣ, ਮਾਨਤਾ ਤੇ ਸਮਾਜਕ ਮਹਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਬੁਅਰ ਟੱਬਰ ਦਾ ਨਾਮ ਯੂਰਪ ਦੇ ਪੱਛਮੀ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਦੇਸ਼ਾਂ ਮੁਲਕਾਂ-ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੇ ਆਪਸੀ ਯੁਧ ਵਧ ਰਹੇ ਹਨ। ਨਾਲੋਂ ਨਾਲ ਬੁਅਰ ਟੱਬਰ ਦੀਆਂ ਪਰਚੀਆਂ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਵੀ ਵਧੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 18ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਤਕ ਆਪਸੀ ਯੁਧ ਸਿਖਰ ਨੂੰ ਛੋਹਣ ਲਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ।

ਬੁਅਰ ਟੱਬਰ ਦਾ ਇਕ ਮੈਂਬਰ ਕੁਝ ਵਧੇਰੇ ਹੀ ਚਤੁਰ ਹੈ। ਨਾਮ ਹੈ ਮੌਜ਼ਜ਼ ਆਮਸ਼ੈਲ ਬੁਅਰ। ਉਹ ਸਿੱਕਿਆਂ, ਸੋਨੇ, ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਪਰਚੀਆਂ ਕੱਟਣ ਦਾ ਵਪਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਪਾਰ ਸੋਹਣਾ ਚਲ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਕ ਵੱਡੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਦੀ ਵੱਡੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿਚ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਬਜ਼ਾਰ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਵਲ ਇਕ ਵੱਡਾ ਸਾਈਨ ਬੋਰਡ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਉਪਰ ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਛਾਣ ਵਜੋਂ ਉਹ ਛੇ ਕੋਨਾ (ਹੈਕਸਾਗਰਾਮ) ਤਾਰਾ ਉਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਾਰੇ ਦਾ ਰੰਗ ਹੈ, ਗੂੜ੍ਹਾ ਲਾਲ। ਲਾਲ ਰੰਗ

ਦੇ ਤਾਰੇ ਦਾ ਆਕਰਸ਼ਨ ਏਨਾ ਵਧਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਅਰਥਾਤ 'ਲਾਲ-ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਾਲਾ ਬੂਅਰ' ਆਖਿਆ ਜਾਣ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਜਰਮਨ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਲਾਲ ਨਿਸ਼ਾਨ। ਉਹ ਬੂਅਰ ਲਾਲ ਨਿਸ਼ਾਨ (ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ) ਵਾਲਾ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

1740 ਵਿਚ ਇਕ ਲੜਕਾ ਜਨਮਦਾ ਹੈ। ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ 'ਮੇਅਰ ਆਮਸ਼ੈਲ ਬੂਅਰ'। ਪਿਤਾ ਪਛਾਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਤਰ ਅਸਾਧਾਰਨ ਵਪਾਰਕ ਬੁਧੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਅਜੇ ਉਸਦੀ ਉਮਰ ਕੁਲ ਦਸ ਸਾਲ ਦੀ ਹੈ। ਪਿਤਾ ਉਸਨੂੰ ਇਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਬੈਂਕ ਵਿਚ ਸਿਖਲਾਈ ਲੈਣ ਵਾਸਤੇ ਭੇਜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਲੜਕਾ ਇਸ ਕਿੱਤੇ ਵਿਚ ਏਨਾ ਪਰਵੀਨ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ 17 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤਕ ਉਹ ਬੈਂਕ ਦਾ ਬਾਕਾਇਦਾ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਸਟ੍ਰੀਆ ਦੇ ਇਸ ਬੈਂਕ ਦੀ ਸੰਚਾਲਨਾ ਵਿਚ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਾ 'ਵਿਲੀਅਮ' ਖਾਸ ਰੁਚੀ ਰਖਦਾ ਹੈ।

ਲੜਕਾ ਬੂਅਰ ਆਪਣੀ ਕਾਬਲੀਅਤ ਨਾਲ ਉਸਦੇ ਬਹੁਤ ਨਜ਼ਦੀਕ ਚਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਾ ਵਿਲੀਅਮ ਲੜਕੇ ਰਾਹੀਂ ਗੁਪਤ ਤੌਰ ਤੇ ਆਪ ਵੀ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਾ ਵਿਲੀਅਮ ਰਾਹੀਂ ਲੜਕੇ ਦੀ ਜਾਣ ਪਛਾਣ ਦੇਸ਼ਾਂ ਪਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ, ਮਹਾਰਾਜਿਆਂ, ਅਹਿਲਕਾਰਾਂ, ਅਮੀਰਾਂ ਵਜ਼ੀਰਾਂ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਸਿਆਣਪ ਨਾਲ ਅੱਗੋਂ ਉਹ ਆਪ ਮਿਤਰਤਾ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਵਧਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਪਿਤਾ ਬੂਅਰ ਦੀ ਅਚਾਨਕ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪੁਤਰ ਬੂਅਰ ਬੈਂਕਿੰਗ ਦੇ ਭੇਤਾਂ ਦਾ ਮਾਹਰ ਹੋਣ ਦਾ ਤਜਰਬਾ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਕੰਮਕਾਰ ਸਾਂਭ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਬੈਂਕ ਨਾਲ ਰਾਬਤਾ ਵੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।

ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਵਪਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸ਼ਬਦ 'ਰੌਬਸ-ਸ਼ੀਲਡ' ਅਰਥਾਤ ਲਾਲ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਉਹ ਖਾਨਦਾਨੀ ਨਾਮ ਅਪਣਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਬੂਅਰ ਦੀ ਥਾਂ ਖਾਨਦਾਨ ਦਾ ਨਾਮ 'ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ' ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪਿਤਾ ਦੀ ਬਰਸੀ ਪੂਰ ਧਾਮ ਨਾਲ ਮਨਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਉਂ ਉਹ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਦੀ ਕਲਾ ਨਾਲ ਦੂਰ ਦੂਰ ਤਕ ਧਾਂਕ ਜਮਾਂ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੇ ਮਹਿਲਾਂ ਤੇ ਦਰਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਚਰਚਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਬਰਸੀ

ਪਿਤਾ ਮੋਜ਼ਜ਼ ਆਮਸ਼ੈਲ ਬੂਅਰ ਦੀ ਬਰਸੀ ਮਨਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਅੰਮਾਂ-ਪੁੱਤਰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ :-

ਅੰਮਾਂ : ਪੁੱਤਰ ਮੇਅਰ ਆਮਸ਼ੈਲ ਯੂਨੀਅਰ, ਪਿਆਰੇ ਯੁਵਕ, ਤੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਬਰਸੀ ਮੌਕੇ ਅੱਜ ਇਕ ਦੋ ਖਾਸ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨੀਆਂ

ਪੁੱਤਰ ਆਮਸ਼ੈਲ : ਅੰਮਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਮਸ਼ੈਲ ਜਾਂ ਮੇਅਰ ਆਖ ਜਾਂ ਨਾ ਆਖ ਪਰ ਅੱਗੇ ਜਾਂ ਪਿੱਛੇ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਜਰੂਰ ਆਖ। ਆਖ ਪੁੱਤਰ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ, ਆਖ ਆਮਸ਼ੈਡ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ, ਪਰ ਪਿਆਰੀ ਅੰਮਾਂ ਏਸ ਬਰਸੀ ਮੌਕੇ ਤੇਰੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਭਰ ਕਿਉਂ ਆਈਆਂ ਕੀ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਦਿਲ ਦੁਖਾਇਐ, ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਕੋਈ ਬਜਰ ਗਲਤੀ ਹੋ ਗਈ

ਅੰਮਾਂ : ਨਹੀਂ ਬੇਟੇ ਨਹੀਂ। ਏਦਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਮਾਂ ਲਈ ਏਸ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਮਾਣ ਵਾਲੀ ਹੋਰ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨਾਲੋਂ ਮਾਂ ਦੇ ਦੇਖਦਿਆਂ ਦੇਖਦਿਆਂ ਏਨਾ ਅੱਗੇ ਲੰਘ ਜਾਏ, ਏਨੀ ਉਨਤੀ ਕਰ ਜਾਏ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਆ ਗਿਆ ਉਹ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਤੇਰੇ ਅੱਬਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਫ਼ਤਰ ਮੂਹਰੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਯਾਨੀ ਛੇ ਕੋਨੇ ਗੂੜੇ ਲਾਲ ਤਾਰੇ ਲੋਗੋ ਵਾਲਾ ਬੋਰਡ ਲਗਾਇਆ ਸੀ

(ਏਥੇ Flash Back ਦੀ ਵਿਧੀ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਆਮਸ਼ੈਲ ਬੁਆਰ ਦੇ ਪ੍ਰੀਵਾਰਕ ਇਤਿਹਾਸ, ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਤੇ ਸਮਾਜਕ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਤੇ ਧਾਰਮਕ ਪ੍ਰਿਸ਼ਟ ਭੂਮੀ ਦਿਖਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।)

Flash Back (ਪਿਛਲ-ਝਾਤ)

ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਦਾ ਇਕ ਹਿੱਸਾ ਦਰਮਿਆਨੇ ਆਕਾਰ ਦੀ ਦਫ਼ਤਰ ਨੁਮਾ ਦੁਕਾਨ। ਅਠਾਰਾਂ ਵੀਹ ਬੰਦੇ ਅਤੇ ਚਾਰ ਪੰਜ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਇਕੱਠ ਹੈ। ਦਰਮਿਆਨ ਵਿਚ ਇਕ ਯਹੂਦੀ ਪਾਂਦਰੀ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ।

ਪਾਂਦਰੀ : ਪਿਆਰੇ ਅਸ਼ਕਨਾਜ਼ੀ ਯਹੂਦੀਉ, ਯਹੂਦੀ ਮੱਤ ਕਦੇ ਦਾ ਮਰ-ਮੁੱਕ-ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਜੇਕਰ ਸਾਡਾ ਖਜ਼ਾਰ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਲਕਾਨ ਏਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਹੀ ਮੱਤ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਨਾ ਅਪਣਾਉਂਦਾ। ਜਹਾਂ ਰਾਜਾ ਤਹਾਂ ਪਰਜਾ। ਬਾਦਸ਼ਾਹਤਾਂ ਦੇ ਡਿਗਣ ਢੱਠਣ ਅਤੇ ਮੁੜ ਉਸਰਨ ਦੌਰਾਨ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਅਨੇਕਾਂ ਦੁਖ ਸਹਿਣੇ ਪਏ। ਇਸਰਾਈਲੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਉਜਾੜੇ

ਵਿਰਸੇ ਵਿਚ ਮਿਲੇ ਹੀ ਸਨ, ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਸਕੈਂਡੀਨੇਵੀਆ ਦੇ ਵਾਈਕਸ
(ਸਮੁੰਦਰੀ ਲੁਟੇਰੇ) ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਬੀਲਿਆਂ ਵਾਲੇ ਮਜ਼ਹਬੀ
ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦੀ ਦੀ ਮਾਰ ਸਹਿਣੀ ਪਈ।

ਸਾਡੀ ਗੁਪਤ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਮਲੀਆ ਮੇਟ ਹੋਣੇ ਬਚਾਈ ਰੱਖਿਆ। ਸਮੇਂ
ਸਮੇਂ ਸਾਨੂੰ ਨਸੀਹਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸੀਂ ਵਪਾਰ, ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾ, ਵਕਾਲਤ,
ਡਾਕਟਰੀ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਆਦਿ ਕਿੱਤੇ ਵੀ ਆਪਣਾਏ, ਫਰੀ ਮੇਸਨਜ਼ ਜਿਹੀਆਂ ਗੁਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ
ਨੂੰ ਆਪਣਾਇਆ ਅਤੇ ਵਪਾਇਆ ਫੁਲਾਇਆ ਵੀ। ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਅਸੀਂ
ਹਜ਼ਰਤ ਮੂਸਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਬਣੇ ਰਹੇ ਤੇ ਬਾਅਲ (BAAL) ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਮਿੱਠੇ
ਪਿਆਰੇ ਬਣ ਕੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੇ ਢਿੱਡਾਂ ਵਿਚ ਵੜ ਗਏ, ਫੇਰ ਅਸੀਂ ਢਿੱਡ ਪਾੜ
ਕੇ ਨਿਕਲੇ।

ਬੁਆਰ ਅਤੇ ਸ਼ਨੈਪਰ ਪਰੀਵਾਰਾਂ ਦੀ ਗੂੜੀ ਦੋਸਤੀ ਤੇ ਸਾਰੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਣ
ਹੈ।

ਅੱਜ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁਤਰ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਜਨਮ ਦਿਨ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਨਵੇਂ ਥਾਂ
ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ ਵੀ।

ਆਮਸ਼ੈਲ ਬੁਆਰ ਸਧਾਰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁਰਖੇ
ਸ਼ਾਹੀ ਪ੍ਰੀਵਾਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹਨ। ਗੁਪਤ ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗੁਪਤ
ਯੋਗਦਾਨ ਹੈ। ਸਦਾ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਕਿ 'ਇਕ ਯਹੂਦੀ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਯਹੂਦੀ
ਇਕ ਲਈ।'

ਹੁਣ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਨਵੇਂ ਥਾਂ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ ਕਰ ਲਈਏ। ਮੈਂ ਰਾਤ ਏਥੇ ਈ
ਆਂ। ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਕਰਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਈ ਉ ਕਿ ਗੁਪਤਤਾ ਸਾਡੀ
ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਰਾਜ਼ ਹੈ।

(ਬੋਰਡ ਰੱਸੀਆਂ ਨਾਲ ਬੰਨ ਕੇ ਉਪਰ ਖਿਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਜਣੇ ਇਸਨੂੰ ਥਾਂ ਸਿਰ
ਕਰਕੇ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।)

ਇਕ ਜਣਾ : ਬਈ ਮੋਜ਼ਜ਼ ਆਪਣੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਲੋਗੋ, ਛੇ ਨੁਕਰੇ ਲਾਲ ਤਾਰੇ ਦੀ ਲਾਲਗੀ
(ਰੋਬਸ-ਚਾਈਲਡ, ਲਾਲ-ਨਿਸ਼ਾਨ) ਨੂੰ ਉਘਾੜਨ ਵਲ ਜ਼ਰਾ ਖਾਸ
ਧਿਆਨ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੋਜ਼ਜ਼ : ਹਾਂ ਦੋਸਤ, ਤੁਸੀਂ ਠੀਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਰੋਬਸ = ਲਾਲ, ਚਾਈਲਡ =
ਨਿਸ਼ਾਨ ਯਾਨੀ ਲਾਲ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇ ਉਘਾੜ ਦੀ ਖਾਸ ਵਜ਼ਹ ਹੈ। ਐਂਵੇ ਨਾ

ਸਮਝ ਲੈਣਾ।

ਦੂਜਾ ਜਣਾ : ਕੀ ਬਈ।

ਮੌਜ਼ਾ : ਬੱਚਾ ਬਾਪ ਦੀ ਅੱਖ ਦਾ ਤਾਰਾ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਹੈ ਨਾਂ?

ਦੂਜਾ : ਹਾਂ ਠੀਕ ਹੈ।

ਮੌਜ਼ਾ : ਆਮਸ਼ੈਲ ਯੂਨੀਅਰ ਦੇ ਜਨਮਣ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਇਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਢੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਮੱਥਾ ਦਿਸਦਾ ਸੀ। ਨਰਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਸ਼ਗਨ ਜਾਂ ਉਪਸ਼ਗਨ ਵਜੋਂ ਇਸ ਦੇ ਮੱਥੇ ਤੇ ਗੂੜ੍ਹੇ ਲਾਲ ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਨਿਕਾ ਜਿਹਾ ਤਾਰਾ ਚਿਪਕਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਹੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿਤਾ। ਉਸ ਲਾਲ ਤਾਰੇ ਉਪਰ ਮੇਰੀ ਨਿਗਾਹ ਗੱਡੀ ਰਹਿ ਗਈ। ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਅ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਮੇਅਰ ਆਮਸ਼ੈਲਮ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ। ਲਉ ਜੀ ਖਲੋਤੇ ਖਲੋਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅੱਗੋਂ ਅਨੇਕਾ, ਪਿੰਡ, ਸ਼ਹਿਰ, ਦੇਸ਼ ਘੁੰਮ ਗਏ। ਨਾਲੇ ਉਥੋਂ ਦੇ ਲਾਲ ਭਵਨ, ਲਾਲ ਕਿਲੇ, ਲਾਲ ਝੰਡੇ, ਝੰਡਿਆਂ ਵਿਚ ਗੂੜ੍ਹਾ ਜਾਂ ਭਗਵਾਂ ਲਾਲ ਰੰਗ, ਲਾਲ ਤਾਰੇ, ਲਾਲ ਹੈਕਸਾਗਾਮ, ਸਰਘੀ ਤੇ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਸੂਰਜ ਦੀ ਭਾਅ ਲਾਲ, ਲਾਲ ਖੂਨ, ਲਾਲ ਅੱਗ, ਲਾਲ ਭਾਂਬੜ, ਕ੍ਰੋਧ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਲਾਲ, ਪਿਆਰ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਵੀ ਲਾਲ ਲਾਲ, ਲਾਲ, ਲਾਲ ਧਰਤੀ ਦੀ ਹਿੱਕ ਵਿਚ ਪੰਜਾਂ ਵੀ ਲਾਲ ਬਸ ਸੱਭੇ ਕੁਝ ਲਾਲੋ ਲਾਲ

ਦੂਜਾ ਜਣਾ : ਬਈ ਮੌਜ਼ਾ ਮੈਂ ਤੇ ਸਧਾਰਨ ਈ ਪੁਛਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਤੂੰ ਤਾਂ ਕਿਤੇ ਦੂਰ ਈ ਚਲਿਆ ਗਿਆਂ। ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਦੇ ਮੱਥੇ ਤੇ ਚਿਪਕੇ ਕਾਗਜ਼ੀ ਲਾਲ ਤਾਰੇ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ। ਤਾਂ ਹੀ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਬੋਰਡ ਉਪਰ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਤਾਰਾ ਉਕਰਵਾਇਆ ਹੈਂ। ਰੱਬ ਕਰੇ ਤੇਰੇ ਸੁਪਨੇ ਪੂਰੇ ਹੋਣ। ਅਸੀਂ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਈ ਬੁਆਰ ਦੀ ਥਾਂ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਰੱਖ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। 'ਮੇਅਰ ਆਮਸ਼ੈਲ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ'।

ਖਾਣ ਪੀਣ ਮਗਰੋਂ ਹਾਜ਼ਰ ਲੋਕ ਜਾਣ ਲਗਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਮਸ਼ੈਲ ਬੁਆਰ ਸੱਤ ਅੱਠ ਬੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ ਰੋਕ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਪਾਦਰੀ ਨਾਲ ਇਕ ਵਾਰੀ ਫੇਰ ਮਿਲਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਪਾਦਰੀ : ਯਹੂਦੀਉ ਅਠਾਰਵੀਂ ਸਦੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਅੱਧ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਕੇ ਦੂਸਰਾ ਆਰੰਭ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪੁਰਾਤਨ ਉਜਾੜਿਆਂ ਦੇ ਕਤਲਾਮ ਭਾਵੇਂ ਪੁਰਾਣਾ ਮਸਲਾ ਸਮਝ ਲਈਏ। ਪਰ ਈਸਾਈ ਮੱਤ ਦੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਹਾਲਾਤ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸੁਖਾਵੇਂ ਨਹੀਂ ਰਹੇ। ਸਾਨੂੰ ਘਟੀਆ ਦਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਸਾਡੀਆਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਬਸਤੀਆਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਸਨ। ਏਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਪਛਾਣੇ ਜਾਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਇਕ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਰੁਮਾਲ ਪਹਿਨਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਅਛੂਤ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਸਾਡੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਹਾਲਾਤ ਬਦਲੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਸਮੇਂ ਦੀ ਡੋਰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਨਾਗਾਂ ਨੂੰ ਕੀਲਣਾ ਹੈ।

ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਨੇ ਤੱਤਸਾਰ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਸਟੀ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੁੰਖਾਰ ਜਾਨਵਰ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਮਨੁੱਖ। ਸਾਰੇ ਧਰਮ, ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਏਸ ਦੀ ਏਸ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਵਿਚ ਰੱਖਣ ਵਾਸਤੇ ਹੀ ਘੜੇ ਗਏ ਹਨ। ਧਰਮ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਪੈਸੇ ਨਾਲ, ਮਾਇਆ ਨਾਲ, ਦੌਲਤ ਨਾਲ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਅਸਾਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਮਾਇਆ ਹਰ ਹੀਲੇ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ 'ਚ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦਾ ਨਿਚੋੜ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਹੀਲੇ ਅਸਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਬਦ ਅਮਨੀ ਬੇਚੈਨੀ, ਜੰਗ, ਯੁੱਧ, ਹਿੰਸਾ, ਸ਼ੱਕ, ਡਰ, ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਮਾਹੌਲ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

ਇਹੋ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਵੀ ਹੈ ਪਰ ਬਚੇ ਵੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਗੁਪਤਤਾ ਸਾਡਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹਥਿਆਰ ਹੋਏਗਾ।

ਕੇਂਦਰੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕ ਨੇਮ (ਡਾਕੂਮੈਂਟ) ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਹਦਾਇਤਾਂ ਸਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਰਾਜ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਸਾਂ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਬਣਨਾਂ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਹੀ ਖਜਾਨਿਆ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਡਾਕਟਰ, ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਤੇ ਵਕੀਲ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਅਸਾਂ ਇਉਂ ਕੀਤਾ ਤੇ ਅੱਜ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਠਾ ਬਣਾਈ ਹੈ।

ਹੁਣ ਫਿਰ ਇਕ ਮਹਾਨ ਡਾਕੂਮੈਂਟ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ 'ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਆਫ ਜ਼ੀਉ'। ਇਸ ਪੱਤਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਅਸੀਂ ਹਰ ਇਕ ਯਹੂਦੀ ਤਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਮਲ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਇਕ ਵੱਖਰਾ ਹੋਰ ਧਰਮ (ਸੰਪਰਦਾ) ਉਪਜਾਇਆ ਜਾਏ ਜਿਸ ਦੀ ਵਾਗਡੋਰ ਸਾਡੇ ਹੱਥ ਹੋਏਗੀ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਉਪਰ ਛਾ ਜਾਵਾਂਗੇ
.....

Flash Back ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤ : ਪਿਆਰੇ ਬੱਚੇ, ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ ਕਿ ਅੱਜ ਉਹੀ ਕੁਝ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਕੁਝ ਤੇਰੇ ਅੱਥਾ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸਮਝਿਆ ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਸੀ।

ਮੇਅਰ ਆਮਸੈਲ : ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਅਤੇ ਤੇਜੀ ਨਾਲ ਉਹੀ ਕੁਝ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।
 ਅੰਮਾਂ : ਹਾਂ ਬੇਟਾ, ਸ਼ਾਹੀ ਮਹਿਲਾਂ ਤਕ ਤੇਰੀ ਰਸਾਈ ਬਣ ਗਈ ਹੋਈ ਹੈ।
 ਆਮਸੈਲ : ਅੰਮਾਂ, ਮੈਂ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਾ ਵਿਲੀਅਮ ਦੀ ਮਿਤਰਤਾ ਨੂੰ ਏਸ ਕਾਰਜ ਲਈ
 ਖੂਬ ਵਰਤਿਆ ਹੈ। ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਸ਼ਨੈਪਰ ਦਾ ਹੱਥ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਤੇ ਹੈ।
 ਸ਼ਾਹੀ ਘਰਾਣਿਆਂ ਅੰਦਰ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰ ਲਈ ਹੋਈ ਹੈ।

ਸਾਰੇ ਯੂਰਪ ਵਿਚ ਬਦਅਮਨੀ ਬੇਚੈਨੀ ਹੈ। ਮਸਲਾ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ
 ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦਾ ਸੰਮੇਲਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਹਾਲਾਤ ਬਣਾਏ ਜਾਣਗੇ ਕਿ ਇਕ
 ਦੋ ਬੈਠਕਾਂ ਦੀ ਵਾਗਡੋਰ ਸਾਡੇ ਹੱਥ ਹੋਵੇਗੀ। ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਜਾਏਗਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਰਾਹੀਂ ਸੁਨਹਿਰਾ
 ਭਵਿੱਖ ਦਿਸੇ। 1773 ਵਾਲਾ ਸਾਲ ਬੜਾ ਅਹਿਮ ਹੋਏਗਾ। ਅੰਮਾਂ ਦਾ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਮੇਰੇ
 ਅੰਗ ਸੰਗ ਰਹੇਗਾ। ਬਸ ਇਕ ਵਾਰੀ ਤੇਰਾਂ ਮੈਂਬਰੀ ਆਲਮੀ (ਵਿਸ਼ਵੀ) ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਬਣ ਜਾਏ ...
 ਸਮਝੋ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਸਾਡੀ ਮੁੱਠੀ ਵਿੱਚ

ਅੰਮਾਂ : ਮੇਰਾ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਪੁਤਰ ਦੇ ਅੰਗ ਸੰਗ ਰਹੇਗਾ।

1773 ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ/ਫਰੈਂਕਫਰਟ (ਸੀਨ-ਅਨੈਕਸੀ)

ਖਜ਼ਾਰ ਦੇਸ਼ ਵਲੋਂ ਯਹੂਦੀ ਮੱਤ ਆਪਣਾ ਲੈਣ ਮਗਰੋਂ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ
 ਅਜਬ ਗਜਬ ਮੋੜਾਂ ਘੇੜਾਂ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਹੈ। ਸਿਖਰ ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ (ਫਰੈਂਕਫਰਟ) ਵਿਖੇ
 ਵਾਪਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਏਨੀਆਂ ਰੌਣਕਾਂ ਪਹਿਲੇ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ
 ਹਨ।

ਦੁਨੀਆ ਦੀਆਂ ਕਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀਆਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ
 ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਧਨਾਢ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਮਕਸਦ
 ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਕੇ ਇਕੱਤਰਤ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

1640 ਦੇ ਬਰਤਾਨੀਆ ਦੇ ਬਲਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਇਨਕਲਾਬ ਮਗਰੋਂ
 ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਸਮਾਜਕ, ਧਾਰਮਿਕ, ਆਰਥਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸੰਕਟ ਵਧਦੇ ਹੀ ਚਲੇ
 ਗਏ ਹਨ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਕਟਾਂ ਨੇ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸੱਤ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ
 ਬਰਤਾਨੀਆ, ਫਰਾਂਸ, ਜਰਮਨੀ, ਆਸਟਰੀਆ, ਰੂਸ, ਸੈਂਦੀ ਅਰਬ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਈ

ਸਲਤਨਤਾਂ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਉਚ ਅਹਿਲਕਾਰ ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ ਅਤੇ ਨਾਲੋਂ ਨਾਲ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੇ ਵੱਡੇ ਧਨਾਢ ਸੰਕਟਾਂ ਦੇ ਹੱਲ ਲਈ ਆਸਟਰੀਆ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ ਵਿਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਸਾਰਿਆ ਦਾ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਮਕਸਦ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਤੰਦ ਹੈ ਧਨਾਢ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਖਾਨਦਾਨ ਦਾ ਇਕ ਯੁਵਕ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ 'ਮੇਅਰ ਆਮਸ਼ੈਲ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ'। ਉਸ ਰਾਹੀਂ ਇਕ ਨਵੇਂ ਯੁਗ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਰੱਖੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਹਾਲਾਤ ਏਸ ਤਰਾਂ ਦੇ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਬਣਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀ ਵੀ ਅਤੇ ਧਨਾਢਾਂ ਦੀ ਵੀ ਸਾਂਝੀ ਡੋਰ ਵਜੋਂ ਉਭਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਅੱਜ ਮੇਅਰ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਵੱਲੋਂ ਬਾਰਾ ਹੋਰ ਅਤੇ ਤੇਰਵਾਂ ਉਹ ਖੁਦ, ਕੁਲ ਤੇਰਾ ਧਨਾਢਾਂ ਦਾ ਸੰਮੇਲਨ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਧਨਾਢਾਂ ਦੇ ਸੰਮੇਲਨ ਵਾਲੇ ਹਾਲ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀ ਅਨੈਕਸੀ ਵਿਚ ਯੁਵਕ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਹੁਰਾ ਸ਼ਨੈਪਰ ਕੁਝ ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ-ਸ਼ਨੈਪਰ (ਅਨੈਕਸੀ ਅੰਦਰ)

ਸ਼ਨੈਪਰ : ਪਿਆਰੇ ਯੁਵਕ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਅੰਮਾ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ। ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਆਸ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਸਾਕਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ : ਇਹ ਸੱਭ ਤੁਹਾਡਾ ਹੀ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਹੈ। ਵਾਲਦ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਗੁਜਰ ਜਾਣ ਸਮੇਂ ਮੇਰੀ ਆਯੂ ਕੁਲ ਸਤਾਰਾਂ ਅਠਾਰਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਸਰਪ੍ਰਸੀ ਦਿੱਤੀ, ਆਸਰਾ ਦਿੱਤਾ, ਪੱਥ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾ ਦਿੱਤੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਏਸ ਯੋਗ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਆਪਣੀ ਪੁੱਤਰੀ ਦੀ ਸ਼ਾਦੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀ। ਸਮਝੋ ਕਿ ਦੋ ਖਾਨਦਾਨਾਂ ਦੀ ਅਕਲ-ਸਿਆਣਪ ਔਰ ਦੌਲਤ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਦੁਗਣੀ ਹੋਈ ਤੇ ਫੇਰ ਬਸ ਵਧਦੀ ਹੀ ਵਧਦੀ ਚਲੀ ਗਈ।

(ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਸ਼ਨੈਪਰ ਦਾ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਦੋਵਾਂ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਘੁਟਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੱਥੇ ਨਾਲ ਛੁਹਾਉਂਦਾ ਹੈ।)

ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ : ਕਾਸ਼ ਕਿਤੇ ਅੱਜ ਵਾਲਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀਉਂਦੇ ਹੁੰਦੇ

ਸ਼ਨੈਪਰ : ਬੇਟੇ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ ਨੂੰ ਖੂਬ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਬੇਟੇ ਸਮਾਂ ਜਜ਼ਬਾਤੀ ਹੋਣ ਦਾ ਨਹੀਂ। ਤੇਰੀ ਅਕਲ ਕਲਾ ਦੀ ਕਾਮਯਾਬੀ ਹੈ ਕਿ

ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਧਨਾਢ ਇਕ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਇਕੱਠੇ ਕਰ ਲਏ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਸਾਂਭ ਕੇ ਇਕ ਲੜੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ : ਤੁਹਾਡਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਸਾਡੀ ਯੋਜਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹੇਗਾ। ਮੇਰੇ ਪਰਮ ਮਿੱਤਰ ਸ਼ਾਹਜਾਦਾ ਵਿਲੀਅਮ ਦੀ ਕਾਰ ਕਰਦਗੀ ਕਿੱਹੇ ਜਿੱਹੀ ਲੱਗੀ ਹੈ।

ਸਨੈਪਰ : ਕਮਾਲ ਦਰ ਕਮਾਲ। ਕੱਲ ਸੱਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਖਾਸ ਖਾਸ ਅਹਿਲਕਾਰਾਂ 'ਚ ਸੰਮੇਲਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸ਼ਹਿਜਾਦਾ ਵਿਲੀਅਮ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਕੱਲੇ ਇਕੱਲੇ ਨੂੰ ਵੱਖ ਵੱਖ ਮਿਲ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਹੰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਹਵਾ ਚਾੜ੍ਹ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਸਫਲਤਾ ਇਹ ਕਿ ਸੰਮੇਲਨ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸ਼ਹਿਜਾਦਾ ਵਿਲੀਅਮ ਨੂੰ ਹੀ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਦੂਸਰੀ ਸਫਲਤਾ ਇਹ ਕਿ ਸ਼ਹਿਜਾਦੇ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਸਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਣ-ਪੱਤਣ ਨਹੀਂ ਲੱਗਣ ਦਿੱਤਾ। ਸੰਮੇਲਨ ਮੱਛੀ ਬਾਜ਼ਾਰ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ।

ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ : ਸ਼ਾਬਾਸ਼ ਮੇਰੇ ਮਿੱਤਰ ਦੇ। ਐਂਵੇ ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ “ਉਸਤਾਦ” ਆਖਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਮੇਰਾ ਉਸਤਾਦ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸਦਾ ਉਸਤਾਦ ਹਾਂ। ਪਰ ਅਜੇ ਕੇਵਲ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੈ।

ਸਨੈਪਰ : ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦਾ ਸੰਮੇਲਨ ਅੱਜ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ ਟਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਮੇਲਨ ਦੀ ਦੂਜੀ ਬੈਠਕ ਅੱਜ ਸ਼ਾਮੀ ਹੋਏਗੀ। ਉਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਤਣ-ਪੱਤਣ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗੀ। ਸ਼ਾਹਜਾਦਾ ਸਾਡੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸਫਲ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਆਖਰੀ ਸੰਮੇਲਨ ਯੁਵਕ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਅਰਥਾਂਤ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਅੱਗੋਂ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਣ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸੰਮੇਲਨ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪਰਯੋਜਤ ਲੀਹ ਤੇ ਚਾੜ੍ਹ ਹੀ ਲੈਣਾ ਹੈ।

ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ : ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ। ਪਰ ਇਹ ਕੰਮ ਏਨਾ ਸੌਖਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਨਾਲ ਮੈਂ ਸਫਲ ਹੋ ਹੀ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਪਰਮ ਸਰਪ੍ਰਸਤ, ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅੱਜ ਹੁਣੇ ਨਾਲ ਵਾਲੇ ਹਾਲ ਵਿਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਧਨਾਢਾਂ ਦੇ ਸੰਮੇਲਨ ਦੀ ਸਫਲਤਾ

ਸਨੈਪਰ : ਹਾਂ, ਬੇਟੇ ਇਸ ਸੰਮੇਲਨ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਮਤਲਬ ਕਿ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਵਾਲੇ ਸੰਮੇਲਨ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਆਧਾਰ ਅੱਜ

ਵਾਲਾ ਧਨਾਢਾਂ ਦਾ ਸੰਮੇਲਨ ਹੀ ਹੋਏਗਾ। ਇਹ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਸੰਮੇਲਨ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਇਹ ਡਾਕੂਮੈਂਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਿਸਦਾ ਫਾਈਨਲ ਸਿਰਲੇਖ ਅਜੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਦੂਰਦ੍ਰਸ਼ਤਾ ਹੈ ਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਪਕੜ ਹੈ । ਮੈਂ ਤੇ ਕਹਾਂਗਾ ਕਿ ਸਾਰੇ ਸਮਿਆਂ ਦਾ ਰੋਡਮੈਪ ਹੈ।

ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ : ਏਸੇ ਰੋਡਮੈਪ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਚਲਾਵਾਂਗੇ। ਹਾਂ, ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖ ਅਨੁਸਾਰ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦੀ ਗੰਜਾਇਸ਼ ਵੀ ਰੱਖਾਂਗੇ। ਏਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤੀ ਦੇਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੇ ਬੜੇ ਦੁੱਖ ਭਾਗਣ ਮਗਰੋਂ ਸਿਰ ਜੋੜ ਕੇ ਜੋ ਖਾਕਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹੀ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵਿਦਵਾਨ ਤੇ ਸਿਆਣੇ ਸਨ। ਸਮਾਜ ਦੇ ਲਗਭਗ ਹਰ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਡੂੰਘੇ ਅਧਿਐਨ ਦਾ ਖੇਤਰ ਬਣਾ ਕੇ ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਵੀ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਧਨਾਢ ਸਾਥੀ ਸੁਣ ਕੇ, ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਕੇ ਕੀ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ

ਸੁਨੈਪਰ : ਬੇਟੇ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤੇਰੀ ਅਕਲ ਲਤੀਫੀ ਅਤੇ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਸਿੱਕਾ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਰਾਬਤਾਂ ਜੋੜ ਕੇ ਇੱਕ ਲੜੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰੋਇਆ। ਤੁਹਾਡੀ ਹੀ ਦੂਰ ਦਰਸ਼ਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀਆਂ ਮੋਹਰਾਂ ਅਤੇ ਲਿਖੀਆਂ ਪਰਚੀਆਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਹੈ।

ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ : ਇਹਨਾਂ ਮੋਹਰਾਂ ਤੇ ਪਰਚੀਆਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਦੀ ਬਦੌਲਤ ਅਸੀਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਧਨ ਦੇ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਹੋਆਂਗੇ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਤਾਂ, ਸਾਡੀਆਂ ਪੁਤਲੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਅਸੀਂ ਮੋਹਰਾਂ ਅਤੇ ਪਰਚੀਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੇਂਦਰਤ ਕਰਾਂਗੇ

ਸੁਨੈਪਰ : ਤੇ ਨਾਮ ਰੱਖਾਂਗੇ ਬੈਂਕ। ਫੇਚ “ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ” ਖਬਰੇ “ਵਿਸ਼ਵ ਬੈਂਕ” ਵੀ। ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਇਟਾਲੀਅਨ ਸ਼ਬਦ “ਬੈਂਚ” ਦਾ ਹੀ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ।

ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ : ਅੱਬਾ, ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਸੁਪਨੇ ਲੈਣ ਲੱਗ ਪਏ ਹੋ। ਯੇਹੋਵਾਹ ਯਾਨੀ ਰੱਬ ਮੋਹਰ ਕਰੇ ਕਿ ਸਾਕਾਰ ਹੋਣ। ਅੱਬਾ, ਆਪਾਂ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੀਏ ਕਿ ਇਹ ਨਾਲ ਵਾਲੇ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਅੱਜ ਦਾ ਸੰਮੇਲਨ ਸਫਲ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਨੈਪਰ : ਹਾਂ-ਹਾਂ, ਯਧਾਰਥਵਾਦੀ ਵੀ ਹੋਈਏ। ਉਂਜ ਧਨਾਢ ਤਾਂ ਲਗ ਭਗ ਚਾਲੀ ਬਤਾਲੀ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਪਰ ਏਸ ਸੰਮੇਲਨ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਲਈ ਆਪਾਂ ਕੇਵਲ ਤੇਰਾਂ ਧਨਾਢ ਚੁਣੇ ਹਨ। ਦੋ ਆਪਾਂ ਦੋਵੇਂ ਤੇ ਗਿਆਰਾਂ ਹੋਰ।

ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ : ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਕੀਤਾ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਮਸਲਾ ਹੈ ਗੁਪਤਤਾ ਦਾ। ਸਾਡੀ ਸਫਲਤਾ ਅਤੇ ਸੁਪਰ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਆਧਾਰ ਸਾਡੀ ਗੁਪਤਤਾ ਹੀ ਹੈ।

ਸ਼ਨੈਪਰ : ਮੈਂ ਇਉਂ ਸੋਚਿਆ ਹੈ। ਧਨਾਢਾਂ ਦਾ ਸੰਮੇਲਨ ਹੋਏ ਤੇਰਾਂ ਮੈਂਬਰੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੁਝ ਛਾਨਣਾਂ ਲਾਵਾਂਗੇ। ਉਧਰ ਵਿਲੀਅਮ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਅੱਜ ਇਕੱਤਰਤ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਛਾਨਣਾਂ ਲੁਆਵਾਂਗੇ। ਕੱਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸੰਮੇਲਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੁਲ ਤੇਰਾਂ ਜਣੇ ਹੋਣ। ਸਾਡੇ ਯੋਹੋਵਾਹ (ਰੱਬ) ਦੀ ਬਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਤੇਰਾਂ ਦਾ ਅੰਕੜਾਂ ਬਹੁਤ ਸੁਭ ਹੈ। ਮੁਢਲਾ ਅੰਕੜਾ ਖਬਰੇ ਬਾਰਾਂ ਹੋਏ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ। ਯਾਕੂਬ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਬਾਰਾਂ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰੀ, ਬਾਰਾਂ ਕਬੀਲੇ ਹੀ ਮੰਨੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੂਸਾ ਨੇ ਮਿਸਰੀਆਂ ਤੋਂ ਆਜਾਦ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ। ਪਰ ਸਾਡੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿਆਣਿਆਂ ਨੇ ਇਕ ਹੋਰ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਤੇਰਾਂ ਹੀ ਸਵਿਕਾਰ ਕਰੀਏ ਤੇਹਰਵਾਂ ਗੋਗ - ਮਗੋਗ

(ਹਾਲ ਵੱਲ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੇ ਖੜਾਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਨੈਪਰ ਉਠ ਕੇ ਖਲੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਿੰਨੇ ਗਲਵੱਕੜੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ।)

ਤੀਜਾ ਵਿਅਕਤੀ: ਮੇਰੇ ਸਣੇ ਗਿਆਰਾਂ ਧਨਾਢ ਇਕੱਤਰ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਮੈਂ ਗੁਪਤਤਾ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਕਈ ਵਿਚਾਰੇ ਤਾਂ ਐਸੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਤੁਹਾਡੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਉਹ ਬੜੇ ਜੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਹਨ

ਸ਼ਨੈਪਰ : ਲਉ ਸੰਮੇਲਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਨੁਕਤਾ ਇਹੀ ਹੋਏਗਾ ਕਿ “ਜੋਸ਼ ਨਾਲੋਂ ਹੋਸ਼” ਵਧੇਰੇ ਫਲਦਾਇਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। (ਤਿੰਨੇ ਹੱਸਦੇ ਹਨ)

ਸ਼ਨੈਪਰ : ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਲੰਬਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਸਾਹਿਬ ਜ਼ਰਾ ਸੰਖੇਪ ਕਰਨਗੇ ਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੜ੍ਹਕੇ ਸੁਣਾਉਣਗੇ ਜਿਸ ਤੇ ਖੂਬ ਬਹਿਸ ਵੀ ਹੋਏਗੀ

ਤੀਜਾ ਵਿਅਕਤੀ: ਐਂਪਰ ਉਹ ਏਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਹਨ ਕਿ ਬੇਸ਼ਕ ਦਿਨ ਰਾਤ ਬੈਠਾਈ ਰੱਖੋ। ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਛੇ ਸੱਤ ਜਾਣਿਆ ਨੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼

ਵਾਚਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਗੁਪਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ

ਬਾਕੀਆਂ ਲਈ ਨਵੀਂ ਪੜ੍ਹਤ ਹੋਏਗੀ। ਆਉ ਸੰਮੇਲਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰੋ।

ਹਾਲ ਵਿਚਲਾ ਸੰਮੇਲਨ

ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹਾਲ ਕਮਰਾ ਹੈ। ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਗੋਲ ਮੇਜ਼ ਹੈ। ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਕੁਰਸੀਆਂ ਸਜਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਛੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਅਤੇ ਛੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ। ਇੱਕ ਸਿਰੇ ਤੇ ਇੱਕ ਜੁਰਾ ਵਡੇਰੀ ਕੁਰਸੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਦਸ ਵਿਅਕਤੀ ਪੰਜ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਅਤੇ ਪੰਜ ਪੰਜ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪਹਿਲਾ ਹੀ ਵਿਰਾਜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਪਹਿਲਾਂ ਹਾਜ਼ਰ ਦਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਖੜ੍ਹਿਆਂ--ਖੜ੍ਹਿਆਂ ਹੀ ਸ਼ਨੈਪਰ ਜਾਣ--ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ

ਸ਼ਨੈਪਰ : (ਜਾਣ ਪਛਾਣ ਮਗਰੋਂ ਆਖਦਾ ਹੈ) ਦੋਸਤੋ ਮੈਂ ਹਾਂ ਸ਼ਨੈਪਰ ਅਤੇ ਇਹ ਹਨ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਮੇਅਰ ਆਮਸ਼ੈਲ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਗਿਆ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਦੀ ਕੁਰਸੀ ਤੇ ਵਿਰਾਜਣਗੇ। ਬੈਠੋ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਸਾਹਿਬਾਨ

(ਸਾਰੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ)

ਸ਼ਨੈਪਰ : (ਬੈਠੇ-ਬੈਠੇ) ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਸਾਹਿਬ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਹੋ ਕਿ ਸਾਰਾ ਯੂਰਪ ਹਰ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਆਰਥਿਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੰਕਟ ਗ੍ਰਸਤ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਸਾਡਾ ਸਭ ਦਾ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਯੋਗਦਾਨ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਕਟਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਸਦਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖਾਂਗੇ। ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਧਾਵਾਂਗੇ। ਸੰਕਟ ਹੀ ਸਾਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

ਦੋਸਤੋ, ਬਿਨਾਂ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਆਧਾਰ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਨਹੀਂ ਵਾਪਰ ਸਕਦਾ। ਆਪ ਮੁਹਾਰੇ ਵਾਪਰੇਗਾ ਵੀ ਤਾਂ ਅਸਥਾਈ ਹੋਏਗਾ। ਹਾਂ, ਆਪ ਮੁਹਾਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਆਧਾਰ ਤੇ ਹੀ ਜਥੇਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸੁਜੋਗ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇਗੀ।

ਦੋਸਤੋ, ਕਦੇ ਯੇਹੋਵਾਦ ਨੇ ਮੂਸਾ ਰਾਹੀਂ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਆਧਾਰ ਬੜਾ ਹੀ ਸੁਯੋਗ ਅਤੇ ਰੱਬੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਂਗ ਸੀ। ਅੱਜ ਵੀ ਆਧਾਰ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਉਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਹਾਲਾਤ ਬਹੁਤ ਬਦਲ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ

ਕਬੀਲਦਾਰੀ ਵਾਲਾ ਸਮਾਜ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਗੁਲਾਮਦਾਰੀ ਅਤੇ ਸਾਮੰਤਸ਼ਾਹੀ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘਦਾ ਹੋਇਆ ਉਦਯੋਗ-ਇਨਕਲਾਬ ਤੱਕ ਪੁੱਜ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਦਯੋਗ-ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਅਜੇ ਸ਼ੁਰੂ-ਸ਼ੁਰੂ ਦੇ ਪੜਾਅ ਵਿਚ ਹੈ। ਉਦਯੋਗ-ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਅਜੇ ਹੋਰ ਵਧਣਾ ਹੈ। ਏਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਾਡਾ ਯੋਗਦਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਏਸ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਵੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਰਹਿਨੁਮਾਈ ਵਿਚ ਤੋਰਨਾ ਹੈ।

ਕਿਵੇਂ ਤੋਰਨਾ ਹੈ ? ਜ਼ਾਇਆਵਾਦ ਦੇ ਨਵੀਨ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਆਧਾਰ ਅਨੁਸਾਰ।

ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਨੇ ਬੜੀ ਕਰੜੀ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਨਵੀਨ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਆਧਾਰ ਤੇ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਂਜ ਇਹ ਪੈਗੰਬਰ ਮੁਸਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਤਿਆਰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੈਮੂਅਲ, ਡੇਵਿਡ, ਸੋਲਮੋਨ, ਉਮਰੀ, ਅਹਾਬ, ਐਲੀਜ਼ਾਹ, ਅਥਾਲੀਆਹ ਅਤੇ ਹਜ਼ਕੀਆ ਆਦਿ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਪੈਗੰਬਰਾਂ ਨੇ ਵੀ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਪਾਇਆ। ਭਾਵੇਂ ਪੈਗੰਬਰਵਾਦ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਮੇਅਰ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਨੇ ਏਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿਚ ਉਹਨਾਂ ਵਰਗਾ ਹੀ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਏਸ ਦਾ ਨਾਂਮਕਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। 'ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ'.....' ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਏਥੇ ਅਰਥ ਹੈ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਵਾਰਤਾਲਾਪਾਂ-ਵਖਿਆਨਾਂ-ਬਹਿਸਾਂ ਦਾ ਅਤਿ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ.... ।

ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਮਾਨ ਮੇਅਰ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਹੋਰ ਵੀ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਐਹ ਦੋ-ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਦਾ ਸ਼ਮਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੁਨ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਹੋ ਕਿ ਯੂਰਪ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਸੰਮੇਲਨ ਵੀ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਵੀ ਤੇ ਖ਼ਬਰੇ

(ਸ਼ਨੈਪਰ ਅਚਾਨਕ ਚੁੱਪ ਕਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੇਅਰ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਆਪਣੇ ਮੁਹਰੇ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਫੋਲਡਰ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ।)

ਮੇਅਰ ਆਮਸੈਲ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ : ਦੋਸਤੋ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਾਲਿਦ ਸਾਹਿਬ ਮੋਜ਼ਜ਼ ਆਮਸੈਲ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਭੇਂਟ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਅਜੇ ਕੁਲ ਪੰਜ ਛੇ.ਸਾਲ ਦਾ ਹੀ ਸਾਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਪਰਚੱਲਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਵਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਦੀਆਂ ਬਰੀਕੀਆਂ, ਇਸ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ, ਇਸ ਦਾ ਮਹੱਤਵ, ਇਸਦਾ ਅਮਲ ਸਮਝਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸੱਤ ਅੱਠ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ, ਪੁਰਾਤਨ-ਨੇਮ (ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਈਬਲ), ਨਵਾ ਨੇਮ (ਈਸਾਈਆ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਈਬਲ) ਕੁਰਾਨ ਆਦਿ ਪਵਿੱਤਰ ਮੱਤਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੌਲਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੂਪਾਂ

ਦਾ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਯੋਗ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਮੁਢਲਾ ਮਹੱਤਵ ਵੀ ਸਮਝਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਜੇ ਦਸ ਸਾਲ ਦਾ ਹੀ ਸਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਧਨਾਢ ਕੋਲ ਸਿਖਲਾਈ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਮੁਣਸ਼ੀ ਰੱਖ ਲਿਆ। ਮੈਂ ਏਨੀ ਮਿਹਨਤ ਤੇ ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਬੈਂਕ ਦੇ ਗੁਰ ਸਿੱਖੇ ਕਿ ਸੋਲ੍ਹਾ ਸਤਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਮਾਲਕ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਭਾਈਵਾਲ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਮੇਰੀ ਮਾਤੀ ਕਿਸਮਤ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵਾਲਿਦ ਸਾਹਿਬ ਚੱਲ ਵਸੇ। ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਘਰ ਆ ਗਿਆ। ਵਾਲਿਦ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸਿੱਕਿਆਂ ਅਤੇ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰੇ ਦਾ ਕੰਮ ਸਾਂਭ ਲਿਆ। ਸ਼ਨੈਪਰ ਸਾਹਿਬ ਮੇਰੇ ਪਹਿਲੇ ਬੈਂਕਰ-ਮਾਲਿਕ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਨੂੰ ਅਪਣਾ ਜਵਾਈ ਵੀ ਬਣਾ ਲਿਆ ਅੱਜ ਮੈਂ ਜੋ ਵੀ ਹਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਅਤੇ ਅਗਵਾਈ ਕਾਰਨ ਹਾਂ। ਹਾਂ, ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੋਰ ਮੇਰੇ ਵਾਲਿਦ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਬੋਰਡ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਛੋਟੇ-ਕੋਨੇ ਲਾਲ ਤਾਰੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਉਕਰਵਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਅਕਸਰ ਲਾਲ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵੱਲ ਦੇਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ। ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਲਾਲ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਾਲਾ (ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ) ਮੋਜ਼ਜ਼ ਰੱਖ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਨਾਮ ਅਰਥਾਤ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਮੈਨੂੰ ਵਿਰਸੇ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਲਿਆ। ਜੋ ਅੱਜ ਖਾਨਦਾਨੀ ਨਾਮ ਬਣ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਕਈ ਆਵਾਜ਼ਾਂ : ਸ਼ਾਬਾਸ਼, ਸ਼ਾਬਾਸ਼ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ! ਬਲਿਹਾਰੇ ਬਾਈ ਤੇਰੀ ਮਿਹਨਤ, ਲਗਨ ਅਤੇ ਕਾਬਲੀਅਤ ਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਮਹਾਨ ਨੇਤਾ ਹੋ ਤੇ ਰਹੋਗੇ।

ਇੱਕ ਜਣਾ : ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਸੰਤਾਨ ਸਾਡੀਆਂ ਸੰਤਾਨਾਂ ਦੀ ਰਹਿਨੁਮਾਈ ਕਰੇਗੀ

ਸ਼ਨੈਪਰ : ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਗਾ ਕਿ ਹੁਣ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਆਪਣਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨ

ਮੇਅਰ ਆਮਸ਼ੈਲ ਰੋਬਸ : (ਬੈਠਾ ਬੈਠਾ ਪੇਪਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ) ਮੈਂ ਨਿਚੋੜ ਦਾ ਹੋਰ ਨਿਚੋੜਤ ਰੂਪ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਪ੍ਰਤੀ ਦੋ ਵਿਰੋਧੀ ਨਜ਼ਰੀਏ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੈ ਯਹੂਦੀ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਹੈ ਗੈਰ ਯਹੂਦੀ (ਯਾਨੀ ਗੋਇਮ (goim) ਨਜ਼ਰੀਆ। ਪਰ ਮੈਂ ਯਹੂਦੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਲੂਸੀਫੇਰੀਅਨ (ਮਸ਼ਾਲਚੀ, ਸਰਘੀ ਦਾ ਤਾਰਾ) ਨਜ਼ਰੀਏ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਬਣਾਵਾਂਗਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੁੰਖਾਰ ਜਾਨਵਰ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਹੈ 'ਮਨੁੱਖ'। ਸਮੁੱਚਾ ਧਰਮ ਅਤੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਮਨੁੱਖ

ਦੀ ਇਸ ਖੁੰਘਾਰ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਲਈ ਹੀ ਘੜੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਮਾਜ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਅੰਨੀਂ ਵਿਰੋਧੀ ਖੁੰਘਾਰ ਸ਼ਕਤੀ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕੀਤਾ। ਫੇਰ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਹੀ ਘੜਿਆ ਮਾਜਿਆ ਰੂਪ ਹੈ ਜੋ ਸਦਾ ਹੀ ਸੱਚੇ-ਸੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਹਰ ਰੂਪ ਜਾਇਜ਼ ਤੇ ਸਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ... ਜਿਸਮਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਧਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਜਨ-ਸ਼ਕਤੀ ...

ਸਿਆਸੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਇੱਕ ਫੋਕਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪੰਛੀ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਚੋਗੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤਾਂਗੇ।

ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਹੁਣ ਸੋਨੇ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ (ਧਨ-ਦੌਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਸਰਮਾਏ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਸਭ ਤੋਂ ਉਪਰ ਵਿਤ (Finance) ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ) ਨੇ ਮੱਲ ਲਈ ਹੈ। ਕਦੇ ਅਕੀਦਿਆਂ (Faiths, Religions) ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਸਰਕਾਰਾਂ ਤੇ ਸਮਾਜ ਚੱਲਦੇ ਰਹੇ ਪਰ ਹੁਣ ਵਿੱਤੀ ਸਰਮਾਏ ਤੇ ਚੱਲਣਗੇ।

ਰਾਜਨੀਤੀ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਉਕਾਂ ਹੀ ਕੋਈ ਸਾਂਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ (ਵਿੱਤੀ ਸਰਮਾਏਦਾਰ) ਸਦਾ ਹੀ ਸਹੀ ਅਤੇ ਹੱਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭੁਲਾਦਰੇ ਖੜ੍ਹੇ ਕਰਨੇ ਉਸਦੇ ਦਾਅ ਪੇਚ (Tactics) ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਮੁੱਕਤੀ, ਬਰਾਬਰੀ, ਭਾਈਚਾਰੇ ਦਾ ਨਾਅਰਾ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਸਾਡੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਪਰਦਾਨ ਕੀਤਾ, ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਲਈ ਚੋਗੇ ਵਾਂਗ ਵਰਤਿਆ ਤੇ ਵਰਤਦੇ ਰਹਾਂਗੇ। ਨਾਅਰਾ ਦੋ ਤਰਫਾ ਹਥਿਆਰੂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਅਦਿੱਖ ਰਹਿ ਕੇ ਦਰਮਿਆਨੀ ਮੁੱਠ ਤੋਂ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਲਿਆਉਂਦੇ ਰਹਾਂਗੇ। ਸਾਡੇ ਏਜੰਟਾਂ, ਸਿਖਿਅਕਾਂ, ਖੰਜਰੀਆਂ, ਅਮੀਰ-ਸੋਸਾਇਟੀ-ਔਰਤਾਂ ਤੇ ਏਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤਾਂ ਨੇ ਏਸ ਨਾਅਰੇ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਕੋਨੇ ਕੋਨੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤੇ ਇਹ ਚੌਣ ਲੜ੍ਹ ਤੋਤਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਜਾਬਰਾਂ ਲਈ ਲੋਕ ਵਿਰੋਧੀ ਹਥਿਆਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਬੰਦੇ ਦੀਆਂ ਮਾਨਸਿਕ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀਆਂ ਨੇ, ਧੰਨ ਦੀ ਅੰਨੀ ਚਾਹਤ ਨੇ, ਜਿਣਸੀ ਕਾਮ ਵਾਸ਼ਨਾ ਨੇ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥਕ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਅੰਨੇ ਲੋਭ ਨੇ, ਸਾਡਾ ਕੰਮ ਹੋਰ ਵੀ ਸੌਖਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਉਹ (ਗੋਇਮ-ਗੈਰ ਯਹੂਦੀ) ਕੁਲੀਨਤਾ ਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਤਾਂ ਦੇ ਅਜਾਰੇਦਾਰ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਧਨ ਦੌਲਤ-ਸੋਨੇ ਕਾਗਜੀ-ਨੋਟਾਂ ਦੇ ਅਜਾਰੇਦਾਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਏਸ ਪਕੜ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਆਪੀ ਏਜੰਟਾਂ ਰਾਹੀਂ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ

ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਰਥਿਕ ਸਹਾਇਤਾ ਦਿਆਂਗੇ ਤੇ ਸਵੈ ਨਿਰਭਰਤਾ ਦੇ ਸਵਾਮੀ ਬਣਾਂਗੇ।
ਏਸ ਆਰਥਿਕ ਨਿਰਭਰਤਾ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਆਪੀ ਪਰੀਮਾਪ ਤੱਕ ਫੈਲਾ ਦਿਆਂਗੇ।
ਕੋਈ ਜਿੱਤੇ ਕੋਈ ਹਾਰੇ ਸਾਡੇ ਹਿੱਤ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹਿਣਗੇ।

ਅਸੀਂ ਬੌਧਿਕਤਾ ਤੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਅਜਾਰੇਦਾਰੀ ਬਣਾਵਾਂਗੇ। ਪਰਚੱਲਿਤ
ਬੁੱਧੀਜੀਵੀਆਂ ਨੂੰ ਧਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧਤਾ ਦੇ ਚੋਗੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਜਾਲ ਵਿਚ ਫਸਾਵਾਂਗੇ। ਜੋ
ਅੜਨਗੇ ਜਾਂ ਸਾਨੂੰ ਨਸ਼ਰ ਕਰਨਗੇ, ਨੂੰ ਝਾੜ ਦਿਆਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬੁੱਧੀਜੀਵੀ ਪੈਦਾ
ਕਰਾਂਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿੱਖਿਅਤ ਕਰਾਂਗੇ, ਆਪਣੇ ਡੇਰਿਆਂ ਵਿਚ ਭਰਤੀ ਕਰਾਂਗੇ, ਆਪਣੇ
ਏਜੰਟ ਬਣਾਵਾਂਗੇ ਜੋ ਡੂੰਘੀ ਤੇ ਸਮਝ ਭਰੀ ਮੱਕਾਰੀ ਨਾਲ ਗਿਆਨ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀਆਂ
ਬਿਖਰੀਆਂ ਤੰਦਾਂ ਨੂੰ ਇਉਂ ਜੋੜਨ ਤੇ ਸਿੱਟੇ ਕੱਢਣਗੇ, ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਸਰੋਤ ਬਣਨਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ
ਅਸਲ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਤੇ ਜਿਵੇਂ ਸਾਡਾ ਸਦੀਵੀਂ ਰਾਜ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰੈਸ ਦਾ ਇਹ ਰੋਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਤਿ-ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਲੋੜਾਂ (ਘਾਟਾਂ ਵੱਲ ਵੀ) ਵੱਲ
ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀ ਰਹੇ, ਲੋਕ-ਰੋਹ ਨੂੰ ਆਵਾਜ਼ ਵੀ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਵਧਾਵੇ ਵੀ। ਪ੍ਰੈਸ ਰਾਹੀਂ ਹੀ
ਬੋਲਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਜਿੱਤ ਦਾ ਭੁਲਾਂਦਰਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਗੋਇਮ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ
ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਸੂਝ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਇਹ ਸਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰਤ ਹੁੰਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।
ਪ੍ਰੈਸ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਖੁਦ ਗੁਪਤ ਰਹਿ ਦੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਕਸਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ
ਹੋਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪ੍ਰੈਸ ਦੇ ਰਿਣੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚੋਂ ਅਸੀਂ ਉਹ ਸੋਨਾ (ਧਨ ਦੌਲਤ) ਪ੍ਰਾਪਤ
ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਅਸੀਂ ਲਹੂ ਅਤੇ ਅੱਥਰੂਆਂ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੰਘਾਲ ਕੇ ਵੀ ਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ,
ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਕਾਰਜ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਕਈ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਵੀ ਦੇਣੀਆਂ ਪਈਆਂ ਹਨ।

ਅਸੀਂ ਬੜਾ ਲੰਬਾ ਪੈਂਡਾ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਲਾਸਿਕ ਯੁਗ, ਅੰਧ ਯੁਗ, ਮੱਧ ਯੁਗ
ਚੋਂ ਲੰਘ ਕੇ ਆਧੁਨਿਕ ਯੁਗ ਆਰੰਭ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਾਰੇ ਯੁਗਾਂ ਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਤੇ
ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਜ ਵਿਧੀਆ, ਯੁੱਧਾਂ, ਜੰਗਾਂ, ਇਨਕਲਾਬਾਂ ਉਲਟ ਇਨਕਲਾਬਾਂ ਵਿਚ
ਅਸੀਂ ਕਿਧਰੇ ਨਾ ਕਿਧਰੇ ਹਾਜ਼ਰ ਨਾਜ਼ਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਨਾਗ ਦੇਵ ਜਿਸਦਾ ਸਿਰ ਯਹੂਦੀ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਅਤੇ ਧੜ੍ਹ ਸੱਪ ਦਾ ਹੈ, ਸਾਡੀ ਵਧਦੀ
ਤਾਕਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਨਾਗ ਨੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਵਲ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।
ਚੱਕਰ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਹੈ।

ਵੇਖੋ ਅਸਾਡਾ ਅਚੰਭਾ। ਆਪਣੇ ਅਨੰਤ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਵਿੱਤੀ ਸਰਮਾਏ ਨਾਲ ਅਸੀਂ
ਦੋ ਨਵੀਆਂ ਇਨਕਲਾਬੀ ਜਮਾਤਾਂ ਉਤਪੰਨ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ ਬੁਰਜੂਆਜ਼ੀ ਅਤੇ
ਪ੍ਰੋਲਤਾਰੀ।

ਵਿਦਵਾਨਾਂ, ਬੁਧੀਜੀਵੀਆਂ ਤੇ ਪ੍ਰੈਸ ਰਾਹੀਂ ਦੋ ਤਸੱਵਰ ਉਪਜਾਏ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੋਚ
ਦਾ ਅਟੱਲ ਅੰਗ ਬਣਾ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ ਕੁਲੀਨ-ਤੰਤਰ

(ਸਾਮੰਤ ਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ) ਦੂਸਰਾ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਅਪਸੀ ਵਿਰੋਧਤਾਈ ਵੀ ਜਿੰਦਗੀ ਮੌਤ ਵਰਗੀ ਅਟੱਲ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਤਸੱਵਰਾ ਨੇ ਆਪਸੀ ਤਾਂਡਵ ਮਚਾਉਣੇ ਹਨ। ਸਾਡਾ ਤੀਜਾ ਤੇ ਫੈਸਲਾ-ਕੁਨ ਹੱਥ ਸਦਾ ਲੁਕਿਆ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਐਨ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਮੌਕੇ ਤੇ ਅਸੀਂ ਇਉਂ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਜੁਲਮ ਸਿਤਮ ਦੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਅਸੀਂ ਹੀ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਮਸ਼ਵਰਾ ਐਲਾਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਰਤੀਉ, ਸਾਡੀਆਂ ਯਾਨੀ ਕਿ ਸਮਾਜਵਾਦੀਆਂ, ਅਰਾਜਕਤਾਵਾਦੀਆਂ, ਸਾਮਵਾਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਫਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋ ਜਾਉ। ਅੰਦਰੋਂ ਅਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵੀ-ਨੇਮ (One World Order, One World Govt.) ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਸਮਾਜਵਾਦ ਵੀ ਇੱਕ ਪੜਾ ਜਿਹਾ, ਪਾਉੜੀ ਦਾ ਇੱਕ ਡੰਡਾ ਜਿਹਾ ਹੋਏਗਾ। ਅੰਦਰੋਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਗੋਇਮ ਅਰਥਾਤ ਗੈਰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕੁਲੀਨ, ਬੁਰਜੁਆਜ਼ੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਲਤਾਰੀ ਹੋਵੇ, ਦਾ ਖੁਰਾ ਖੋਜ ਮਿਟਾਂਈਏ, ਕਤਲੇਆਮ ਮਚਾਈਏ, ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਐਸਾ ਸਾਹ-ਸਤ-ਹੀਣ ਕਰੀਏ ਕਿ ਉਹ ਪੁਕਾਰਨ, “ਯਹੂਦੀਓ (ਵਿੱਤ ਦੇ ਧਨਾਢੇ, ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦੀਉ, ਲੂਸੀਫਰ ਦੇ ਚੇਲਿਉ) ਆਉ, ਸਾਰੇ ਤਜਰਬੇ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਸਾਡੇ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰੋ।”

ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਦ੍ਰਸ਼ਕ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਚਲਾਵਾਂਗੇ। ਸ਼ਿਕਸ਼ਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸਿੱਖਿਆਰਥੀਆਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਏਗੀ ਕਿ ਮਾਨਵ ਜਿੰਦਗੀ ਦੀ ਬਣਤਰ ਕੀ ਹੈ? ਕਿ ਸਮਾਜਕ ਜੀਵਨ ਕਿਵੇਂ ਵਿਕਸਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਕਿ ਕਿਰਤ ਦੀ ਭਾਗਵੰਡ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਕਿ ਵਰਗ ਵੰਡ ਵੀ ਇਸਦਾ ਅਹਿਮ ਅੰਗ ਹੈ, ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਕਿਰਦਾਰਾਂ ਦੀ ਭਿੰਨਤਾ ਕਰਕੇ ਬਰਾਬਰੀ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਕਸੂਰ ਨਾਲੋਂ ਸੰਘੀ ਕਸੂਰ ਵਧੇਰੇ ਸਜ਼ਾ ਯਾਫ਼ਤਾ ਹੋਏਗਾ, ਕਿ ਪਦਵੀਆਂ ਅਤੇ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਰਹਿਣਗੀਆਂ, ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ ਦੁੱਖ ਨਾ ਉਪਜਾਓਣ ਆਦਿ। ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਮਗਰੋਂ ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਮਨਸ਼ਾ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਈਨ ਮੰਨਣਗੇ, ਉਸ ਪਦਵੀ ਅਤੇ ਕੌਮ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਪਨਾਉਣਗੇ, ਜੋ ਰਾਜ ਵਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪ੍ਰਿੰਟ ਮੀਡੀਆ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਗੋਇਮ-ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਤੀ ਨਫਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵੀ ਕਰਾਂਗੇ।

ਅਸੀਂ ਵਿੱਤ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਆਂਗੇ। ਵਿੱਤ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਜਦੋਂ ਚਾਹੀਏ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਖੜੋਤ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਈਏ ਅਤੇ ਲੋਕ-ਰੋਹ ਨੂੰ ਹੋਰ ਭੜਕਾਈਏ।

ਅਸੀਂ 1640 ਦਾ ਬਰਤਾਨੀਆਂ ਇਨਕਲਾਬ ਲਿਆਂਦਾ ਪਰ ਅਧੂਰਾ ਛੱਡਣਾ ਪਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਹਾਲਾਤ ਕੱਚੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਹਾਲਾਤ ਹੋਰ ਹਨ। ਹੁਣ ਮਹਾਨ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਇਨਕਲਾਬ ਮਚਾਵਾਂਗੇ। ਇਸਦੀ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਭੇਤ ਸਾਡੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ। ਭੇਤ ਖੁਲਣ ਤੇ ਵੀ ਇਹ ਇਨਕਲਾਬ ਮੱਚੇਗਾ ਹੀ।

ਮਗਰੋਂ ਏਸ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਘਟਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਤਸੱਵਰ ਪੈਦਾ ਕਰਾਂਗੇ। ਸਿਹਰਾ ਲੋਕ ਹਿੰਸਾ ਸਿਰ ਬੰਨਾਂਗੇ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲਹੂ ਪੀਣੇ ਭੇੜੀਏ ਬਣਾ ਦਿਆਂਗੇ।

ਅਸੀਂ ਸੁਚੇਤ ਹਾਂ ਕਿ ਭੇੜੀਏ ਲਹੂ ਪੀ ਕੇ ਸੌ ਜਾਣ ਤਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੁਤ ਜੰਜੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੱਸ ਲਈਏ। ਯਾਦ ਰੱਖੀਏ ਕਿ ਲਹੂ ਪਿਆਉਣਾ ਵੀ ਜਰੂਰੀ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਲਹੂ ਮਿਲਣ ਤੱਕ ਉਹ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ।

ਮਨੁੱਖ ਜਨਮ ਤੋਂ ਸੱਟੇਬਾਜ਼ ਹੈ। ਅਣਕਮਾਈ ਦੌਲਤ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣਨ ਲਈ ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰ ਗੁਜਰਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮਹਾਂਭਾਰਤ ਜਿਸਨੇ 18 ਖੁਣੀਆਂ ਗਰਕ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ ਦਾ ਅਸਲੀ ਮੁੱਢ ਸੱਟਾ ਯਾਨੀ ਜੁਆ ਹੀ ਸੀ।

ਅਸੀਂ ਉਦਯੋਗ ਅਤੇ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਸੱਟੇ ਦਾ ਗੜ੍ਹ ਬਣਾ ਦਿਆਂਗੇ। (Share Marketing) ਇਸ ਪੁਤਲੀ ਦੀ ਤਣੀ ਆਪਣੇ ਮਜਬੂਤ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪਕੜੀ ਰੱਖਾਂਗੇ। ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਹੂ ਨੂੰ ਚਿੱਟਾ ਕਰ ਦਿਆਂਗੇ। ਇਹ ਵਿਧੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਕਰ ਦਿਆਂਗੇ। ਲੋਕ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਉਪਰ ਉੱਠਣ ਲਈ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਧੀ ਵਰਤਣਗੇ। ਘਰ-ਘਰ, ਸ਼ਹਿਰ-ਸ਼ਹਿਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਂਤ-ਪ੍ਰਾਂਤ ਵਿੱਚ ਨਫਰਤ ਉਪਜੇਗੀ।

ਸਾਡੇ ਵਿਰੋਧੀ (ਕੀ ਈਸਾਈ, ਕੀ ਹਿੰਦੂ ਅਤੇ ਕੀ ਮੁਸਲਿਮ) ਸਮਾਜ ਦੇ ਹਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਜੁਗਾੜ-ਵਾਦੀ ਯਾਨੀ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਸਤ, ਈਰਖਾਲੂ ਤੇ ਸੁਆਰਥੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਮੀਡੀਆ ਰਾਹੀਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਪ੍ਰਚਾਰ ਅਤੇ ਦੁਹਰਾ ਕੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬੈਠਾ ਦਿਆਂਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਰੱਬ ਦੇ ਸ੍ਰੋਸ਼ਟ ਵਿਅਕਤੀ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਨੂੰ ਰੱਬੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ। ਧਨ ਬਿਨਾ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸਕਦੇ। ਇਸ ਲਈ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਧਨ ਉਪਰ ਵੀ ਸਾਡਾ ਹੱਕ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਵਿਰੋਧੀ (ਗੋਇਮ) ਦੇਰ ਨਾਲ ਆਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਰਾਜ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਜਿਹੜੀ ਕਿ ਸੋਨੇ ਦੇ ਇੰਜਣ ਨਾਲ ਚਲਦੀ ਹੈ, ਹਥਿਆ ਲਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਵਡੇਰਿਆਂ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਰਥਿਕ-ਰਾਜਨੀਤਿਕ-ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ, ਜਿਸਦੀ ਧੁਰੀ ਸਰਮਾਇਆ ਯਾਨੀ ਵਿੱਤੀ-ਦੌਲਤ ਹੈ, ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਤੇ ਇਸਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਸਮਝਦਿਆਂ ਇਸਦੇ ਅਜਾਰੇਦਾਰ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ। ਬਦਲਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਐਨ ਅਨੁਕੂਲ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜਾਏ ਮੀਡੀਆ ਰਾਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਏਨਾ ਗੁਣਗਾਨ ਕਰਾਂਗੇ, ਏਨਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਉਹੀ ਆਕਾਸ਼ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਐਸਾ ਆਕਾਸ਼ ਜੋ ਦਿਸ਼ ਹੱਦਾ ਹੋਏਗਾ ਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਅੱਗੋਂ ਲੋਕ ਕੁਝ ਵੀ ਦੇਖ ਸਕਣ ਦੇ ਅਸਮਰਥ ਹੋਣਗੇ। ਆਕਾਸ਼ ਕਦੀ ਸਿਮਟੈਗਾ, ਕਦੀ ਫੈਲੇਗਾ ਤੇ ਲੋਕ ਏਸੇ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਅਤੇ ਭੁਲ ਭੁਲਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਭਟਕਦੇ ਰਹਿਣਗੇ।

ਜ਼ਮੀਨਾ ਉਪਰ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਬੋਝ ਤੇ ਆਤਮ-ਹੱਤਿਆਵਾਂ :- ਗੋਇਮ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਕੁਲੀਨ ਤੰਤਰ ਦਾ ਭੋਗ ਪੈ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਵੀ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਹੋਰ ਭਾਗਾਂ

ਦੇ ਬਸ਼ਰਾ ਕੋਲ ਵੀ ਜਮੀਨ ਦੀ ਏਨੀ ਕੁ ਮਾਲਕੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਾਲੇ ਵੀ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਟ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਮੀਨਾ ਦਾ ਹਤੱਪਣਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਇਸ ਮਨੋਰਥ ਲਈ, ਫਸਲੀ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਅਸੀਂ ਜਮੀਨਾਂ ਉਪਰ ਕਰਜਿਆਂ ਦਾ ਏਨਾ ਬੋਝ ਪਾ ਦਿਆਂਗੇ ਕਿ ਉਹ ਸੂਦ ਮੋੜ ਨਾ ਸਕਣ ਅਤੇ ਅੰਤ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆਵਾਂ ਕਰਨ। ਛੋਟਿਆ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਰੀ ਆ ਜਾਏਗੀ ਤੇ ਵੱਡਿਆਂ ਦੀ ਵੀ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ।

ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਅਸੀਂ ਜਮੀਨਾਂ, ਜਮੀਨੀ ਉਤਪਾਦ, ਉਦਯੋਗ, ਵਪਾਰ ਤੇ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਕਿ ਸੱਟੇ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਤੇ ਮਾਲਕ ਹੋਆਂਗੇ।

ਇਉਂ ਅਸੀਂ ਸਰਮਾਏ ਦੀਆਂ ਏਡੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਇਜਾਰੇਦਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ ਕਿ ਗੋਇਮ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਕੌਮਾਂ ਦੀ ਦੌਲਤ, ਸਮੇਤ ਰਾਜਕੀ ਉਧਾਰਾਂ (Credit of State) ਅਤੇ ਰਾਜਸ਼ੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਐਸੀਆਂ ਗਰਕਣਗੀਆ ਕਿ ਨਾਮੋ ਨਿਸ਼ਾਂ ਮਿਟ ਜਾਏਗਾ।

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਇੱਕ ਦੇਸ਼ ਸਾਡਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿੱਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਭੜਕਾ ਦੇ ਉਸ ਉਪਰ ਯੁੱਧ ਠੋਸਾਂਗੇ। ਉਹ ਵਧੇਰੇ ਮੁਲਕ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵੀ ਯੁਧਾਂ ਵਿਚ ਝੋਕ ਕੇ ਟੱਕਰ ਲਵਾਂਗੇ। ਫੇਰ ਵੀ ਉਹ ਆਕੀ ਹੋਣ ਤਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਅਮਰੀਕਾ, ਚੀਨ ਤੇ ਜਾਪਾਨ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਚਾੜ੍ਹ ਦਿਆਂਗੇ।

ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ-ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ, ਨਿਆਂ-ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ, ਧਰਮ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ, ਜਸ਼ੂਸੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਆਦਿ ਬਣਾਵਾਂਗੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਖ ਰੇਖ ਹੇਠ ਸਾਰੇ ਮੁਲਕਾਂ ਦੀਆਂ ਉਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦਾਂ ਅਧੀਨ ਰਹਿ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਆਪਣੀ ਕਾਰਜ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਗੁਪਤਤਾ ਇੱਕ ਮਾਤਰ ਪਹਿਲਾਂ ਨੇਮ ਹੋਏਗਾ।

ਅਸੀਂ ਗੋਇਮ ਯੂਥ ਨੂੰ ਉਹ ਸਿਧਾਂਤ ਤੇ ਨਿਯਮ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਪੜ੍ਹਾਂ ਕੇ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਢੇ ਸੁਢੇ ਗਲਤ ਹਨ, ਮੂਰਖ, ਖੁਸ਼-ਫਹਿਮ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਹੋਰ ਬਣਾ ਦਿਆਂਗੇ।

ਅਸੀਂ ਵੋਟ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਆਰੰਭ ਕਰਵਾਈ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਤਖਤ ਤੇ ਬਿਠਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਵੋਟ ਦਾ ਹੱਕ ਦਿਆਂਗੇ। ਤਾਂ ਹੀ ਤਾਂ ਬਹੁ-ਸਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਂਗੇ। ਵਰਨਾ ਪੜ੍ਹਿਆਂ ਲਿਖਿਆਂ ਤੇ ਸੰਪਤੀ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁ ਸੰਮਤੀ ਕਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਉਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਅੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਰਥਾਤ “ਭੀੜ” ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਯੋਗ ਧਿਰ ਬਣਾ ਲਵਾਂਗੇ।

ਵਿਸ਼ਵੀ-ਪ੍ਰੀਸ਼ਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੰਵਿਧਾਨ ਲਾਗੂ ਕਰਵਾਂਗੇ, ਜੋ ਆਪਸੀ ਵਿਰੋਧਾਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋਏਗਾ ਤੇ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਸਲਾ ਕਿਸੇ ਤਣ ਪੱਤਣ ਨਹੀਂ ਲਗ ਸਕੇਗਾ।

ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਸੰਵਿਧਾਨਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸੰਵਿਧਾਨਾਂ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰਵਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਕਾਇਮ ਕਰਾਂਗੇ।

ਮੁਕਤੀ-ਬਰਾਬਰੀ-ਭਾਈਚਾਰਾ ਜਿਹੇ ਨਾਅਰੇ ਬੁਲੰਦ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਕੁਲੀਨ ਵਰਗ ਅਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਤਾਂ ਉਲਟਾ ਦਿਆਂਗੇ ਤੇ ਇਨਕਲਾਬਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਹੋਆਂਗੇ।

ਇਨਕਲਾਬ ਮਚਾਉਣ ਤੇ ਵੀ ਵਡੇਰਾ ਕੰਮ ਹੋਏਗਾ ਨਵੇਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ। ਏਥੇ ਅਸੀਂ ਬੜੇ ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਸਿਆਣਪ ਤੇ ਕੰਮ ਲਵਾਂਗੇ। ਸਾਡੀ ਦੌਲਤ ਤੇ ਉਸਰੀਆਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਦੇ ਬੁੱਧੀਜੀਵੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕੱਸਲਾਂ ਯਾਨੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਘੜਨੀ ਕੱਸਲਾਂ ਵਿਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ। ਇਨਕਲਾਬ ਦੇ ਆਤੰਕ ਦੇ ਗਰਦ ਗੁਬਾਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਅਸੀਂ ਨਵਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਲਾਗੂ ਕਰਵਾ ਦਿਆਂਗੇ। ਇਹ ਕੰਮ ਸਾਡੀਆਂ ਗੁਪਤ ਸਭਾਵਾਂ ਫਰੀ-ਮੇਸ਼ਨਰੀ (ਅਤੇ ਜੋ ਨਵੀਆਂ ਗੁਪਤ ਸੰਪਰਦਾਆਂ ਅਰਥਾਤ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਆਦਿ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ) ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਵਾ ਦਿਆਂਗੇ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਸਾਡੀ ਚੋਸਰ ਦੇ ਮੋਹਰੇ ਹੋਣਗੇ।

ਪ੍ਰੈੱਸ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਲਗਾਤਾਰ ਵਧੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਤੋਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵੀ ਸੋਨੇ ਦੀ ਚਾਬਕ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਹੀ ਮਹੱਈਆ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਹਿਤ ਅਤੇ ਪੱਤਰ-ਕਾਰਤਾ, ਸ਼ਿਕਸ਼ਾ ਦੇ ਦੋ ਵੱਡੇ ਥੰਮ੍ਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਸਾਡੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਵਿਰੋਧੀ ਨਿੱਜੀ ਪ੍ਰੈੱਸ ਦੇ ਲੋਕ ਮਨਾਂ ਤੇ ਅਸਰ ਨੂੰ ਖੰਡਿਤ ਕਰ ਦਿਆਂਗੇ ਤੇ ਆਪ ਲੋਕ ਮਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਬਣ ਬੈਠਾਂਗੇ।

ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੇ ਦਸ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਉਪਰ ਅਸੀਂ ਆਪ ਉਂਵੇਂ ਦੇ ਹੀ ਤੀਹ ਪੱਤਰ ਛਾਪ ਦਿਆਂਗੇ। ਹੱਕ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਤਿੱਖਾ ਹੜ੍ਹ ਵਹਾਅ ਦਿਆਂਗੇ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਭੰਵਲਭੂਸੇ ਵਿਚ ਪਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਫਸਾ ਲਵਾਂਗੇ।

ਤੱਤਸਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿ ਕੇ ਅਸੀਂ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਤੰਤਰੀ, ਕੁਲੀਨ-ਤੰਤਰੀ, ਲੋਕ ਰਾਜੀ, ਇਨਕਲਾਬੀ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਰਾਜਕਤਾਵਾਦੀ ਅਖਬਾਰ ਛਾਪਾਂਗੇ।

ਭਾਰਤੀ ਅਵਤਾਰ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਵਾਂਗ ਸਾਡੇ ਸੌ ਹੱਥ ਹੋਣਗੇ। ਯਾਨੀ ਪੰਜ ਸੌ ਉਂਗਲਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਹਰ ਇੱਕ ਉਂਗਲ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਲੋਕ ਰਾਏ ਦੀ ਧੜਕਨ ਤੇ ਰੱਖੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਧੜਕਨ ਵਧੇਗੀ ਤਾਂ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦੇਹੀ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਕੁਦਰਤੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਮਰੀਜ਼

ਦੀ ਨਿਰਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਘੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਨਿਰਨਾਇਕ ਹੱਥ ਉਸਨੂੰ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨਿਰਨਿਆ ਦੀ ਤਰਫ ਵੱਲ ਲੈ ਆਉਣਗੇ। ਮਰੀਜ਼ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਹਾਰ ਮੰਨ ਲਏਗਾ। ਮੁਰਖ ਲੋਕ ਜੋ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਆਪਣੇ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਮੰਨ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਉਹ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਹੀ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਕੇ ਦੁਹਰਾ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਮਝ ਕੇ ਸਾਡਾ ਹੀ ਝੰਡਾ ਪਕੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਏਗਾ।

ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸੱਚ ਵੀ ਆਪ ਖੁਦ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਅਖੌਤੀ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਕੋਲੋਂ ਛਾਇਆ ਕਰਵਾਂਗੇ ਜੋ ਤੁਰੰਤ ਪਰਵਾਨ ਚੜਨਯੋਗ ਸਮਝਿਆ ਜਾਏਗਾ।

ਏਸੇ ਪ੍ਰੈੱਸ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਦਾ ਸੁਭ ਪਰਚਾਰ ਕਰਾਵਾਂਗੇ ਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਰਮ ਦਾ ਦੁਰਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਕੇ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਉਸਦਾ ਨਾਮੋ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮਿਟਾ ਦਿਆਂਗੇ।

ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਸੁਪਨਾਸਾਜ਼ਾਂ ਤੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਜਾਏਗਾ। ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨਤੀ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਦਿਖਾਈ ਜਾਣਗੇ। ਅੰਤ ਸਮਝ ਆ ਜਾਏਗੀ ਕਿ ਪਰਮ ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨਤੀ ਨਾਮ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਸੱਚ ਤੇ ਪਾਇਆ ਧੁੰਦੂਕਾਰੇ ਦਾ ਜੰਜਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝ ਸਾਨੂੰ ਤੇ ਕੇਵਲ ਸਾਨੂੰ ਹੀ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਰੱਬ ਦੇ ਚੁਨਿੰਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹਾਂ।

ਗੋਇਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨੇਤਾ ਬਣਨ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਮੁਹਾਰਾਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਸਾਡੇ ਸੁਲਝੇ ਹੋਏ ਬੁੱਧੀਜੀਵੀ ਐਸੇ ਭਾਸ਼ਣ, ਖਾਕੇ, ਤਜਵੀਜ਼ਾਂ, ਯਾਦਾਂ, ਲੇਖ ਆਦਿ ਤਿਆਰ ਕਰਨਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਗੋਇਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਾਂਗੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀਭਾਸ਼ਿਤ ਗਿਆਨ ਰੂਪਾ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨ ਵੀ ਕਰਾਂਗੇ।

ਅਸੀਂ ਫ੍ਰੀ-ਮੇਸਨਰੀ ਲਾਜ਼ਾਂ ਜੋ ਸਾਡੀਆਂ ਉਪਜਾਈਆਂ ਗੁਪਤ ਸਭਾਵਾਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹੋਰ ਵੀ ਗੁਪਤ ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਕਾਰਗਰ (ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਵਰਗੀਆਂ) ਸਭਾਵਾਂ ਉਸਾਰਾਂਗੇ, ਰਾਹੀਂ ਅਸਰ ਰਸੂਖ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਭਰਤੀ ਕਰਕੇ ਜਸੂਸੀ ਦੇ ਅੱਡੇ ਬਣਾਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਸਾਡੇ ਬਹੁਤ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲ ਵਡੇਰਿਆਂ (Learned Elders) ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਸਾਰੇ ਇਨਕਲਾਬੀਆਂ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦ ਸੋਚਵਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਡੋਰਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰੋ ਦਿਆਂਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹਰ ਵਰਗ ਦੇ ਲੋਕ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋ ਸਕਣਗੇ।

ਵਿਰੋਧੀ ਅੰਦੋਲਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਏਕਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਗਰਮ ਅੰਦੋਲਨਾਂ ਨਾਲ ਤੋੜਨਾਂ ਹੈ। ਵਿਰੋਧੀ ਸਾਜਿਸ਼ਾਂ ਵੀ ਰਚ ਹੋਣ ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਖੀ ਸਾਡਾ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪਾਤਰ ਹੋਏ। ਉਹ ਸਾਡੀ ਆਪਣੀ ਗੁਪਤ ਫਰੀ ਮੇਸਨ ਦਾ ਨੇਤਾ ਵੀ ਹੋਏ। ਅਸੀਂ ਐਸਾ ਤੰਤਰ ਰਚ ਦਿਆਂਗੇ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੱਟੜ ਵਿਰੋਧੀ ਵੀ ਸਾਡੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹੀ ਬੋਲ ਸਕਣ। ਇਸੇ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਕੇ ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਵਾਹਵਾ ਖੱਟਣਗੇ ਤੇ ਸਮਝਣਗੇ ਕਿ

ਉਹ ਅਸਲ ਲੋਕ-ਨੇਤਾ ਹਨ।

ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਅੰਤ ਮਰਨਾ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ। ਚੰਗਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਮਾਰੀਏ ਜੋ ਸਾਡੇ ਰਾਹ ਦੇ ਰੋੜੇ ਬਣਨ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਏਜੰਟਾਂ, ਫਰੀ-ਮੇਸਨਜ਼, ਨੂੰ ਵੀ ਮੌਤ ਦੇ ਘਾਟ ਉਤਾਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਉਂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦਾ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਿੱਤਦੇ ਹਾਂ ਤੇ ਫ੍ਰੀਮੇਸਨਜ਼ ਵਿਚੋਂ ਵੀ ਸ਼ੱਕੀਆਂ ਦਾ ਸਫਾਇਆ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਆਪਣੇ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਗੋਇਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ, ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਾਰਥਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਤੇ ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤਕ ਮਸਲਿਆਂ ਉਪਰ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਉਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਲੋਂ ਗੁਪਤ ਤੌਰ ਤੇ ਆਦੇਸ਼ਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਸੈਨੇਟਰ ਤੇ ਰਾਜ ਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵੀ ਸਾਡੀ ਸਲਾਹ ਉਪਰ ਚੱਲਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰਸ਼ੀਲ ਵਿਅਕਤੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਕੀੜ ਮਾਇਆ ਹੈ।

ਸਾਡਾ ਰਾਜ ਆਉਣ ਤੇ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਅਸੀਂ ਘੜਾਂਗੇ, ਉਹੀ ਸਿਧੇ, ਸੌਖੇ, ਸਰਲ, ਸਥਿਰ ਤੇ ਸਵੈ ਵਿਰੋਧਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣਗੇ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਸਮਝ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਹੀ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਮੰਨਣ ਯੋਗ ਹੋਣਗੇ।

ਸਾਡੀ ਨਿਆਂ ਪਾਲਿਕਾ ਤੇ ਕਾਮੇ 55 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਕਰਨਗੇ। ਬੁੱਢੇ ਲੋਕ ਸਨਕੀ ਤੇ ਘੱਟ ਲਚਕੀਲੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਵੇਂ ਜੱਜ ਲਚਕੀਲੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਾਡੇ ਦਾਬੇ ਥੱਲੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜ ਸਮਝ ਹੋਏਗੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤ ਸਜਾਵਾਂ ਦੇਣੀਆਂ ਹਨ। ਜੱਜ ਬਦਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਏਕਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੇਗਾ।

ਗੋਇਮ ਬਾਦਸ਼ਾਹਤਾਂ ਨੂੰ ਲਿਤਾੜ ਕੇ ਡੈਮੋਕ੍ਰਸੀਆਂ ਲਿਆਵਾਂਗੇ ਜੋ ਛੋਟੀ ਹੀ ਨਿਰਾਰਥਕ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਅੰਤ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹਤ ਲਿਆਵਾਂਗੇ। ਸਾਡੇ ਰਾਜ ਦੀ ਦਿੱਖ ਪਿੱਤਰੀ-ਤੰਤਰ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਲੋਕ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਾਪ ਮੰਨਣਗੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਰ ਲੋੜ, ਕਾਰਜ, ਨਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਦੇਖ ਭਾਲ ਕਰੇਗਾ। ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਾਡੇ ਬਾਪੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਵਿਚ ਏਨੀ ਸ਼ਰਧਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੋ ਜਾਏ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ਾਂਤ ਜੀਵਨ ਬਸਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਸਮਾਨ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ।

ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨਿਯਮ, 'ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਰਾਜ ਕਰੇ' ਅਤੇ 'ਮਾੜਾ' ਅਧੀਨਗੀ ਪਰਵਾਣੇ (Survival of the fittest) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਵਾਉਣਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਹੱਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਨੁੱਖੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਮਝਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸੱਚਮੁੱਚ ਹਾਂ ਵੀ।

ਜਦੋਂ ਸਾਰਾ ਯੂਰਪ ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਿਰ ਤੇ ਆਪਣਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਸ਼ਾਹੀ ਮੁਕਟ ਪਹਿਨਾਉਣਾ ਪਰਵਾਣ ਕਰ ਲਏਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਵੀ ਪਰਵਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਤਾਲੀਮੀ ਸਿਸਟਮ :- ਤਾਲੀਮ ਦੇ ਬਾਰੇ ਸਾਡੇ ਵੱਡੇ ਬੁੱਧੀਮਾਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਗੋਇਮ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਏਕੇ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਤ ਕੇਂਦਰ ਸਣ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਪੜ੍ਹਾਂ ਵਜੋਂ ਨਿਰਪ੍ਰਸਿਕ ਕਰਾਂਗੇ।

ਤਾਲੀਮ ਦੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਸੇਧਾਂ ਦਿਆਂਗੇ। ਵੇਰਵੇ ਭਰਪੂਰ ਗੁਪਤ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਰਾਹੀਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਫਰਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਨੀਤੀ ਸੰਬੰਧੀ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਰਾਂਗੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਉਹ ਚੱਤੀ ਭਰ ਵੀ ਏਧਰ ਉੱਧਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਚੋਣ ਬੜੀ ਹੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਸਦਾ ਸਰਕਾਰ ਉੱਪਰ ਨਿਰਭਰ ਰਹਿਣ। ਸਟੇਟ ਲਾਅ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਰ ਸਿਆਸੀ ਸੁਆਲਾਂ ਨੂੰ ਤਾਲੀਮ ਦੇ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿਆਂਗੇ।

ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਨਾਜ਼ੁਕ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਤਾਲੀਮ ਬਸ ਕੁਝ ਕੁ ਦਰਜਨ ਵਿਰਲੇ ਵਾਂਝੇ ਚੋਣਵੇਂ ਸਿੱਖਿਅਕਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਾਜ ਪਰਣਾਲੀਆਂ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਮਸਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਜਦੋਂ ਆਮ ਹੀ ਫੂਹੜ ਜਿਹੇ ਸਿੱਖਿਅਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਲੱਗੀ ਤਾਂ ਉਹ ਯੂਟੋਪੀਆ (ਕਲਪਨਿਕ ਪੂਰਨ ਰਾਜ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਮੂਨਿਆਂ) ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਲੈਣ ਲੱਗ ਜਾਣਗੇ। ਗੋਇਮ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਸਰਵ ਸਿੱਖਿਆ ਅਭਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਰਾਰ ਦਿਆਂਗੇ, ਪਰ ਆਪਣੀ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਚੋਣ ਬੜੀ ਹੀ ਔਖੀ ਅਤੇ ਸਖਤ ਸਿਧਾਂਤਕ ਹੋਵੇਗੀ।

ਰਾਜ ਭਾਗ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਂਭਣ ਮਗਰੋਂ ਅਸੀਂ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿਚੋਂ ਐਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਕੱਢ ਹੀ ਦਿਆਂਗੇ ਜੋ ਬਦ ਅਮਨੀ-ਬੇਚੈਨੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ।

ਐਸਾ ਯੁਵਾ-ਵਰਗ ਪੈਦਾ ਕਰਾਂਗੇ ਜੋ ਰਾਜ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੇ, ਜੋ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਮਾੜੀਆਂ ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਤੇ ਭਵਿੱਖੀ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦਾ ਵਧੇਰੇ ਅਧਿਐਨ ਕਰਾਂਗੇ, ਅਸੀਂ ਗੋਇਮ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਔਗੁੱਣ ਨੂੰ ਵਧਾ ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਪੜ੍ਹਾਂਗੇ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਮਨੁੱਖੀ ਯਾਦ ਚੋਂ ਹੀ ਨਾਮੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮਿਟਾ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਸਾਂਝ ਸਿੱਖਿਆ ਪਰਣਾਲੀ ਉਕਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਰਾਜ ਦੇ ਅਕਸ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਪੱਕੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਠਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਬੋਲੇ ਜਾਂ ਕਾਰਜ ਕਰੇ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕੂਲਾਂ, ਹੋਰ ਅਦਾਰਿਆਂ, ਗਲੀਆਂ, ਬਜਾਰਾਂ ਵਿਚ ਇਉਂ ਪਰਚਾਰਿਆਂ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਸਭ ਲੋਕ ਭਲਾਈ ਲਈ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ।

ਸਦੀਆਂ ਦੇ ਤਜਰਬੇ ਨੇ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨਾਂ

ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਿਚਾਰ ਵਿਦਿਅਕ-ਅਦਾਰਿਆਂ ਚੋਂ ਜਨਮਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਪਜਾਉਣ ਦੀ ਨਰਸਰੀ ਬਣਾ ਦਿਆਂਗੇ।

ਵਕੀਲ-ਵਕਾਲਤ :- ਵਕਾਲਤ ਦੇ ਕਿੱਤੇ ਨੇ ਗੋਇਮ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੁਖੇ, ਜ਼ਾਲਮ, ਹਠੀ, ਬੇ-ਅਸੂਲੇ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਹਰ ਇੱਕ ਮਸਲੇ ਨੂੰ ਅਨਿੱਜੀ ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੋਨ ਤੋਂ ਦੇਖਦੇ ਪਰਖਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਕੇਸ ਦੇ ਬਚਾਅ ਪਹਿਲੂ ਵੱਲ ਵੱਧੇਰੇ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਨਤੀਜਤਨ ਲੋਕ-ਭਲਾਈ ਦੇ ਸਿੱਟਿਆ ਵੱਲ। ਉਹ ਹਰ ਹਰਵਾ ਵਕਤ ਕੇ ਸਾਇਲ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ, ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀ ਹਰ ਘੁੰਡੀ 'ਚ ਅੱਗੇ ਘੁੰਡੀ ਅੜਾ ਕੇ ਹੋਰ ਘੁੰਡੀਆਂ ਪਾਉਂਦੇ ਤੇ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਸ਼ਰਮਸਾਰ ਕਰ ਦੇਂਦੇ ਹਨ।

ਪਰ ਸਾਡੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸੀਮਤ ਭੂਮਿਕਾ ਹੋਏਗੀ। ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ ਸੌਂਪਿਆਂ ਜਾਵੇਗਾ ਤੇ ਨਿਆ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀ ਕਸਵੱਟੀ ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪਰਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਵਕੀਲ ਤੱਥਾਂ ਸੱਚਾਂ ਦੇ ਨੋਟਸ ਲਿਖਣ। ਇਹ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਹੋਣਗੇ। ਅੱਗੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਜੱਜਾਂ ਅੱਗੇ ਤੱਥ-ਸੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਗੇ ਤੇ ਉਹ ਫੈਸਲੇ ਕਰਨਗੇ। ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਭੱਤਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸਾਡੀ ਰੱਬੀ ਬਹਦਸ਼ਾਹੀ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਈਸ਼ਵਰ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਰੂਪ ਹੋਵੇਗੀ-ਪੰਜ ਸੌ ਉਂਗਲਾਂ ਤੇ ਇੱਕ ਸੌ ਹੱਥ ਵਿਚ ਸਮਾਜਿਕ ਤਾਣੇ-ਬਾਣੇ ਦੀਆਂ ਤਿਨ-ਤਿੰਨ ਤਣੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਤਣੀਆਂ ਨੂੰ ਕੱਸਣ ਤੇ ਢਿੱਲਾ ਛੱਡਣ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰਾ ਤਾਣਾ ਬਾਣਾ ਚੱਲੇਗਾ।

ਤੱਤਸਾਰ :- ਅੰਤ ਵਿਚ ਮੈਂ ਤਿੰਨ ਪਹਿਲੂਆਂ ਭੂਤ, ਭਵਿੱਖ ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਣੇ ਹਨ।

ਸਦੀਆਂ ਵਿਚ ਫੈਲੇ ਭੂਤਕਾਲ ਵਿਚ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਟ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਾਡੇ ਤੇ ਕੇਵਲ ਸਾਡੇ ਹੀ ਹੋਏ ਹਨ।

ਸਾਡੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਲ (ਸੈਮੂਅਲ) ਮਹਾਨ ਡੇਵਿਡ (1006-960 ਈ: ਪੂ) ਸੌਲਮੋਂ (ਸੁਲੇਮਾਨ-960-935 ਈ: ਪੂ), ਉਮਰੀ (878-871 ਈ: ਪੂ), ਅਹਾਬ (871-852 ਈ: ਪੂ), ਐਲੀਜਾਹ (845-817 ਈ: ਪੂ) ਦੱਖਣ ਦੇ ਯੂਡਾਹ ਵਿਚ ਅਥਾਲੀਆਹ (845-839 ਈ: ਪੂ) ਹਜ਼ਕੀਆ (725-697 ਈ: ਪੂ) ਆਦਿ ਆਦਿ, ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਦੇ ਪੈਗੰਬਰ ਵੀ ਸਨ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੇ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਵੀ ਸਨ।

ਇਹ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਟਤਾ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਾਹਦਸ਼ਾਹ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਪੈਗੰਬਰ ਵੀ ਸਨ। ਸਾਡੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਪੈਗੰਬਰ ਸਨ ਤੇ ਪੈਗੰਬਰ ਹੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਨ।

ਉਹ ਕਵੀ, ਪਰਚਾਰਕ, ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਆਲੋਚਕ ਤੇ ਰਖਵਾਲੇ, ਦੂਰ-ਅੰਦੇਸ਼,

ਜਾਨਣਹਾਰੇ, ਅੰਤਰਜਾਮੀ, ਪਾਪੀਆਂ ਲਈ ਸਖਤ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੇਣ ਵਾਲੇ, ਪਰ ਪਛਤਾਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਬਖਸ਼ਣਹਾਰ ਵੀ ਅਤੇ ਸਿਆਸਤ ਦੇ ਸਰਵਉੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਵੀ ਸਨ।

ਸਮੁੱਚਾ ਇਤਿਹਾਸ ਪੁਕਾਰ ਪੁਕਾਰ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਯੇਹੋਵਾ ਦੀ ਮਿਹਰ ਨਾਲ ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਇਸਰਾਈਲ ਵਿਖੇ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋਏ ਸਾਡੇ ਕਬੀਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਸਰਵ-ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਟ ਹਨ। ਹਾਂ, ਦੂਜਾ ਪਹਿਲੂ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਸੀਂ ਹੀ ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਤਿੰਨ ਉਜਾੜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਮਾਰਾਂ ਸਹੀਆਂ ਹਨ। ਵਰਤਮਾਨ ਵਿਚ ਨਿਰੇ ਸੰਭਲੇ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੇ ਧਨ ਦੇ ਇਕੋ ਇਕ ਮਾਲਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਸਮਝ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ “ਜਿਸ ਹੱਥ ਧਨ ਕਰ ਵੇਖੇ ਸੋਇ”। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੀਆਂ ਨਸੀਹਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਤੇ ਸਮਝਦਾਰ ਹੋ ਗਏ ਹਾਂ। ਬਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਇੱਕ ਦੋ ਗੇੜਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਧਨ ਦੇ ਕੇਂਦਰਾਂ ਅਰਥਾਤ ਬੈਂਕਾਂ, ਵਿੱਤੀ-ਅਦਾਰਿਆਂ, ਉਦਯੋਗ, ਵਪਾਰ, ਚੁਆ (Speculation), ਆਰਥਕ ਸੰਕਟ ਆਦਿ ਆਦਿ ਦੇ ਅਸੀਂ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਹੋਆਂਗੇ। ਇਉਂ ਭਵਿੱਖ ਸਾਡਾ ਹੋਏਗਾ।

ਅਸੀਂ ਧਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਧਨ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਗੋਇਮ (ਗੈਰ ਯਹੂਦੀ) ਸ਼ਾਹਾਂ, ਸਹਿਨਸ਼ਾਹਾਂ, ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਨੂੰ ਤਹਿਸ-ਨਹਿਸ ਕਰ ਦਿਆਂਗੇ। ਸਾਰੇ ਯੂਰਪ ਵਿਚ ਇਨਕਲਾਬ ਮਚਾਵਾਂਗੇ, ਆਪਣੇ ਵਿੱਤ ਨਾਲ ਉਦਯੋਗ ਰਾਹੀਂ ਨਵੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਜਮਾਤਾਂ ਉਪਜਾਵਾਂਗੇ। ਜਮਾਤੀ-ਜੰਗ ਦਾ ਨਾਅਰਾ ਜ਼ੋਰ-ਜ਼ੋਰ ਤੱਕ ਪੁਜਦਾ ਕਰਾਂਗੇ।

ਨਾਸਤਿਕਤਾਵਾਦ ਰਾਹੀਂ ਵਾਰੀ ਵਾਰੀ ਸਾਰੇ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਨਾਸ਼ ਕਰਾਂਗੇ। ਹਾਂ, ਆਪਣਾ, ਨਿਰੋਲ ਆਪਣਾ ਇਕ ਨਵਾਂ ਸ਼ਾਹੀ ਮੱਤ ਉਪਜਾਵਾਂਗੇ ਜੋ ਹਰ ਬਸ਼ਰ ਦਾ ਧਰਮ ਹੋਏਗਾ।

ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਇੱਕ ਲਗਭਗ ਚਾਰ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਲੁਆਵਾਂਗੇ।

ਲੋਕ ਲਾਚਾਰ ਹੋ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪੁਕਾਰ ਪੁਕਾਰ ਆਖਣਗੇ ‘ਲੋਕਾਈ ਬੜੇ ਤਜ਼ਰਬਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਗੈਬੀ ਏਲੀਅਨਜ਼ ਹੋ ਜੋ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਆਏ ਹੋ। ਆਉ ਸਾਡੇ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰੋ। ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਏਲੀਅਨਜ਼ ਦੀ ਹੋਂਦ ਤੱਥ ਸੱਚ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਗਿਆਨ ਵੀ ਸਾਡੀ ਹੀ ਕਠਪੁਤਲੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਫੇਰ ਸਾਡਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਇਉਂ ਆਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਅਰਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਉਤਰਿਆ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਲੋਕ ਕਬਾਈ ਰੁਤਬਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਏਗਾ।

ਪ੍ਰਤੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਇਉਂ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਿਰੰਕੁਸ਼ ਹਨ। ਪਰ ਅਸਲ ਵਿਚ ਉਹ ਵੀ ਇੱਕ ਮੋਹਰਾ ਹੋਏਗਾ। ਧਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਅਸਲ ਸ਼ਕਤੀ ਸਾਡੀ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੇ ਹੱਥ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸਦੇ 3-5-7 ਮੈਂਬਰ ਹੋਣਗੇ। ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਘਾਟਾ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਇਹ ਤੇਰਾਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਗੁਪਤ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਸਾਡਾ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਦੀ ਰਹੀ ਹੈ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਤੇ
ਰਹਿੰਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੱਕ ਕਰਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਏਹੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਸਾਡਾ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਭੂ ਸੀ, ਹੁਣ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ
ਰਹੇਗਾ ਵੀ।

ਲੋਕਾਈ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਉਸਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਕਿੰਤੂ-ਪ੍ਰੰਤੂ ਕਰਨਾਂ ਨਹੀਂ

(ਯੁਵਕ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਬੈਠ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ
ਜਾਨਣ ਲਈ ਵਾਰੀ-ਵਾਰੀ ਬਾਰਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵੱਲ ਗੌਰ ਨਾਲ ਦੇਖਦਾ ਹੈ। ਸਾਰਿਆਂ ਵੱਲੋਂ
ਤੱਕਣੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਸਰਾਹਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅੰਤ ਤੇ ਸੁਨੈਪਰ ਤੇ ਅੱਖਾਂ ਜਿਵੇਂ ਟਿੱਕ ਹੀ
ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਤਾਲੀਆਂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ।)

ਇੱਕ ਜਣਾ : ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਇਉਂ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਅੱਜ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁਸਾ,
ਇੱਕ ਹੋਰ ਡੇਵਿਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੁਲੇਮਾਨ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਇਸਦੀ ਅਤੇ
ਇਸਦੀ ਹੀ ਪੁਸ਼ਤੈਨੀ ਅਗਵਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਮੁਸਾ ਦੇ ਸੁਪਨੇ
ਸਾਕਾਰ ਕਰ ਵਿਖਾਵਾਂਗੇ। ਮਿਸਟਰ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਜੀਉਂਦੇ ਜੀਅ ਅਤੇ
ਮਗਰੋਂ ਏਸ ਦਾ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਸਾਡੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ।

ਸੁਨੈਪਰ : ਆਸ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਇਉਂ ਹੀ ਸੋਚਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ
ਵਿਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਜਣਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਜਰੂਰ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਕਰੇ। ਉਂਜ ਫਰੀ-ਮੇਸਨਜ਼ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਕੋਲ ਵੀ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਇੱਕ
ਕਾਪੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਕੀਮਤ ਤੇ ਵੀ ਸਾਂਝੀ ਨਹੀਂ
ਕਰਨਗੇ। ਗੁਪਤਤਾ ਦਾ ਏਹੀ ਅਸੂਲ ਹੈ। ਕੁਝ ਵਿਹਾਰੀ ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਕਰ
ਲਈਏ।

ਦੂਜਾ ਜਣਾ : ਹਾਂ ਠੀਕ ਹੈ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤੇ ਅੱਜ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਹ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਯੋਹੋਵਾ ਦਾ ਫੁਰਮਾਨ ਹੈ। ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੁਝ
ਆਖਣਾ ਹੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਰਾਬਤਾ ਜੋੜੇ।

ਸੁਨੈਪਰ : ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਆਰਥਕ ਤੇ ਹੋਰ ਸੰਕਟਾਂ ਕਾਰਨ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀਆਂ ਵੀ
ਇਕੱਤਰਤ ਹੋਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਪੂਰੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਆਸ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਮੁੱਖ
ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਸਾਡਾ ਇੱਕ ਸੰਮੇਲਨ ਹੋਏਗਾ। ਜੇਕਰ ਸੰਮੇਲਨ
ਕਰਨ ਵਿਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਏ ਤਾਂ ਸਮਝੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ-ਰਾਜ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ। ਸਾਡੇ ਵਿਚੋਂ ਵੀ ਕੁਝ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਉਸ ਸੰਮੇਲਨ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ
ਹੋਣਗੇ। ਕੌਣ ਕੌਣ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ?

ਤੀਜਾ ਜਣਾ : ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਫੈਸਲਾ ਕਰੋਗੇ ਸਾਨੂੰ ਮੰਜੂਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸਾਰੇ ਜਣੇ : ਠੀਕ ਹੈ, ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ।

ਸ਼ਨੈਪਰ : ਪਰ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ਾ ਤਾਂ ਤੈਅ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੱਧਰ ਤੇ ਸਾਡਾ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧ ਨਾ ਕਰੇ ਜਾਂ ਗਲਤ ਫਹਿਮੀ ਨਾ ਪਵੇ

ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ : ਵਿਸ਼ਾ ਹੋਏਗਾ If we pool our resources together, we shall rule the world till this planet exists. (ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸਾਧਨ ਇੱਕ ਜੁਟ ਕਰ ਲਈਏ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਰਾਜ ਕਰਾਂਗੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਧਰਤੀ ਸਵਰੂਪਤ ਹੈ।)

ਸ਼ਨੈਪਰ : ਕਿਆ ਬਾਤ ਹੈ! ਕਿਆ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚੋਗਾ ਹੈ! ਪੰਛੀ ਝੱਟ ਪੱਟ ਫਸਣਗੇ।

ਉਹ ਸਮਝਣਗੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਭਾਗ ਦੇ ਸਦੀਵੀਂ ਰਹਿਣ ਰੱਖਣ ਦਾ ਮਸਲਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੱਚ ਇਹ ਹੋਏਗਾ ਕਿ ਏਸ ਸੰਮੇਲਨ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਦਰਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਘੁਸਾਂਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਯਾਨੀ ਆਰਥਿਕ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਭੇਤ ਕੱਢਾਂਗੇ, ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਇਸ ਤੇਰਾਂ ਮੈਂਬਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਤਹਿਤ ਤੇ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸੀ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ ਤੇ ਹੋਰ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਐਸੀਆਂ ਗੋਦਾਂ ਗੁੰਦਾਂਗੇ ਕਿ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀਆਂ ਉਲਟਾ ਦਿਆਂਗੇ। ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ “ਜਿਸ ਹੱਥ ਧਨ ਕਰ ਦੇਖੇ ਸੋਇ”

ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ : ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਯੇਹੋਵਾ ਦੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਲੋਕ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਅਬਰਾਹਮ ਤੇ ਯਾਕੂਬ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ ਤੇ ਮੂਸਾ ਦੇ ਮੁਕਤ ਕਰਵਾਏ ਹੋਏ ਤੇ ਸਿਧਾਏ ਹੋਏ ਲੋਕ ਹਾਂ।

ਮੂਸਾ ਦੀ ਲਿਖਿਤ ‘ਪੁਰਾਤਨ ਨੇਮ’ ਯਾਨੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਈਬਲ ਚੋਂ ਪੱਥ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਤੇ ਉਸਦਾ ਸਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਬਾਈਬਲ ਸਾਡਾ ਰਾਹ ਦਸੇਰਾ ਹੈ।

ਸ਼ਨੈਪਰ : ਹੁਣ ਇਹ ਸਮਾਗਮ ਸਮਾਪਤ ਅਗਲੇ ਦੀ ਤਿਆਰੀ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਛੇ ਜਣੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੇ ਅੱਜ ਦੇ ਆਖਰੀ ਸੰਮੇਲਨ ਵਿਚ ਵੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਆਂਗੇ।

ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਅਤੇ ਰੌਬਸ ਧਨਾਢਾਂ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਸੰਮੇਲਨ

ਸੰਮੇਲਨ-ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ

13 ਮੈਂਬਰ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹਨ। ਸੱਤ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਰਤਾਨੀਆਂ, ਫ੍ਰਾਂਸ, ਜਰਮਨੀ, ਆਸਟਰੀਆ, ਸਪੇਨ, ਸੈਂਦੀ ਅਰਬ, ਰੂਸ ਅਤੇ ਛੇ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ-ਧਨਾਢ। ਸਾਰੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅੱਕੇ ਹੋਏ ਤੇ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਾ ਵਿਲੀਅਮ ਤਰੋਤਾਜ਼ਾ ਹੈ। ਉਹ

ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਬੁਲਾਰਾ ਬਣ ਬੈਠਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਾ ਵਿਲੀਅਮ : ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਪਰਿਮਾਪ ਦਾ ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਸੰਮੇਲਨ ਹੈ। ਏਸ ਨੂੰ ਸਦਾ ਗੁਪਤ ਰੱਖੀਏ। ਮੈਂ ਮੇਅਰ ਆਮਸ਼ੈਲ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਰਤਮਾਨ ਸੰਕਟ ਚੋਂ ਉਥਾਰਨ ਦਾ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਆਧਾਰ ਵੀ ਅਤੇ ਅਮਲ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ

ਆਮਸ਼ੈਲ : ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੁੰਘਾਰ ਜੋ ਜਾਨਵਰ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਮਨੁੱਖ। ਉਸਨੂੰ ਕਾਬੂ ਰੱਖਣ ਲਈ ਹੀ ਸਾਰੀਆਂ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾਵਾਂ, ਧਰਮ ਅਤੇ ਰਾਜ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਤੇ ਸਿਰਫ ਤੁਹਾਡੇ ਕਰਕੇ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਹੋਂਦ ਹਾਲੇ ਤਕ ਕਾਇਮ ਹੈ, ਵਰਨਾ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁਕੀ ਹੁੰਦੀ। ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਲਣ, ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਤੇ ਅੱਗੇ ਤੋਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸ਼ਾਹ, ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਤੇ ਰਾਜ ਉਪਜੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਬੜਾ ਹੀ ਪਵਿਤਰ ਕਾਰਜ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਰਾਜ ਸਥਾਪਤ ਰਹਿਣ। ਅਸੀਂ ਨਿਡਰਤਾ ਨਾਲ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰੀਏ, ਅਨਿਸ਼ਚਿੰਤਤਾ ਨਾ ਹੋਏ, ਪੁਸ਼ਤੈਨੀ ਰਾਜ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋਏ, ਬਸ ਫਿਰ ਧਰਤੀ ਬਸਿਸਤ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਜਾਏਗੀ। ਆਰਥਕ ਸੰਕਟ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਬਸ ਮੁਦਰਾ ਦੇ ਪਰਚਲਣ (Circulation) ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਮੈਨੂੰ ਦੇ ਦਿਉ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੇ ਮਾਹਿਰ ਹਾਂ।

(ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਪਰਭਾਵ ਜਾਨਣ ਲਈ ਸਾਰਿਆਂ ਵਲ ਦੇਖਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਵਾਰੀ ਵਾਰੀ ਸਿਰ ਹਿਲਾ ਕੇ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਾ ਵਿਲੀਅਮ ਅੱਖ ਦਬਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਰਮਜ਼ ਪ੍ਰਗਟਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।)

ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ : (ਬੜੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਤੇ ਆਤਮ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਬੋਲਦਾ ਹੈ) ਇਸ ਕਾਰਜ (ਸਿਧੀ) ਲਈ ਮੇਰਾ ਨਿਚੋੜ ਹੈ ਕਿ -

If we pool our resources together, we shall rule the planet till it exists. (ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਸਾਧਨ ਇੱਕ ਜੁੱਟ ਕਰ ਲਈਏ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤਕ ਇਸ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਾਂਗੇ।)

(ਤਾਲੀਆਂ ਵਜਦੀਆਂ ਹਨ- - - - -)

ਇੰਗਲੈਂਡ : ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਕਿਹਾ ਯੁਵਕ ਨੇ। ਇਹੀ ਜਟਿਲ ਕੰਮ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਸੰਭਵ ਬਣਾਉ।

- ਆਮਸ਼ੈਲ** : ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਕੋ, ਪਰਜਾ ਨੂੰ ਰੀਝਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਲੜਾਈਆਂ ਵੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਰਹਿਣ। ਪਰਜਾ ਆਪਸ ਵਿਚ ਜਾਂ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਲੜੇਗੀ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜੇਗੀ। ਸਾਡਾ ਵੀ ਖਾਤਮਾ ਕਰੇਗੀ ਤੇ ਫੇਰ ਆਪਣਾ ਵੀ। ਪਰਜਾ ਦੇ ਆਪ ਮੁਹਾਰੇ ਰੋਹ ਵੀ ਉਠਦੇ ਰਹਿਣ ਪਰ ਆਪਣੇ ਸਾਧਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਤੁਰੰਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਮਬੰਦ ਵੀ ਕਰ ਲਈਏ। ਹੁਣ ਯੁੱਧ ਵੀ ਅਤੇ ਅਮਨ ਵੀ ਸਾਡੇ ਦਾਸ ਹੋਣਗੇ। ਤਾਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਪੁਸ਼ਤੈਨੀ ਰਾਜ ਸਦਾ ਲਈ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਸਕਾਂਗੇ। ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਬਦਲਦੇ ਰਹਿਣ ਪਰ ਰਾਜ ਪੁਸ਼ਤੈਨੀ ਰਹੇ।
- ਫ੍ਰਾਂਸ** : ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਕਿਹਾ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਯੁਵਕ ਨੇ। ਆਪਾਂ ਨਿਰੀਆਂ ਬਹਿਸਾਂ ਨਾ ਕਰੀਏ। ਕੋਈ ਠੋਸ ਨਿਯਮ ਬਣਾਈਏ।
- ਆਮਸ਼ੈਲ** : ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਇਹ ਸੰਮੇਲਨ ਗੁਪਤ ਰਹੇ। ਪੁੰਆਂ ਜਾਂ ਭਾਫ ਬਾਹਰ ਨਾ ਨਿਕਲੇ। ਦੂਸਰੇ ਕਿ ਇਹ ਤੇਰਾਂ ਮੈਂਬਰੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ 'ਸੁਪਰੀਮ-ਰਾਜ-ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ' ਹੋਵੇਗੀ। 'ਰਾਜ ਰਾਜੇ ਦਾ ਰੱਬੀ ਅਧਿਕਾਰ' ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪਰਜਾ ਦੀ ਸਮਝ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਈਏ। ਰਾਜਿਆਂ ਕੋਲ ਵਸੀਹ ਸਾਧਨ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਪਰਚੱਲਤ ਧਰਮ ਦੀ ਵੀ ਸਯੋਗ ਵਰਤੋਂ ਕਰੀਏ। ਬੇਸ਼ਕ ਸ਼ਾਹੀ ਹਿੱਤਕਾਰੀ ਹੋਰ ਮੱਤ ਵੀ ਉਪਜਾ ਲਈਏ।
- ਜਰਮਨੀ** : ਦੇਖੋ ਮੋਤੀਆਂ ਆਲਿਉ ਲੜਨਾ ਇਨਸਾਨੀ ਫਿਤਰਤ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਜੀ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੂਹਕ ਵੀ। ਏਸ ਦਾ ਭਾਵਾਂ ਨਿਕਾਸ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਗੈਰ ਯੋਜਨਾ ਬੱਧ ਸੀ ਹੁਣ ਬਕਾਇਦਾ ਯੋਜਨਾ ਬੱਧ ਹੋਏ। ਬੇਸ਼ਕ ਪਹਿਲਾਂ ਤੈਅ ਸੁਧਾ ਹੋਏ
- ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ** : ਭਾਰਤ ਦੇ ਇਕ ਗ੍ਰੰਥ 'ਮਹਾਂਭਾਰਤ' ਨੇ ਇਕ ਆਦ੍ਰਸ਼ਕ ਧਾਰਨਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਦਿਨੇ ਲੜੋ, ਖੁੰਘਾਰ ਲੜਾਈ ਲੜੋ ਤੇ ਲੜਾਉ ਅਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਮਨਾਉ, ਨੱਚੋ, ਗਾਉ, ਖਾਉ-ਪੀਉ ਤੇ ਘਾਇਲਾਂ ਦੀਆਂ ਮਰਹਮ ਪੱਟੀਆਂ ਕਰੋ ਤੇ ਮੁੜ ਲੜਨ ਲਈ ਤਾਜ਼ਾ ਦਮ ਹੋਵੇ।
- ਦੋ ਤਿੰਨ ਆਵਾਜ਼ਾਂ** : ਬੜਾ ਆਦ੍ਰਸ਼ਕ ਵਿਚਾਰ ਹੈ, ਅਮਲ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਏ।
- ਆਸਟਰੀਆ** : ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸਮੱਸਿਆ ਧਨ ਦੇ ਪਰਚਲਣ ਦੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਭ ਦੇ ਧਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵੱਖੋ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਧਨ ਦਾ ਵਟਾਂਦਰਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋਏ
- ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਾ ਵਿਲੀਅਮ** : ਏਸ ਦਾ ਸੁਯੋਗ ਪ੍ਰਬੰਧ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੋਏਗੀ। ਇਹ ਨਵੇਂ ਨਵੇਂ ਅਵਿਸ਼ਕਾਰ ਕਰ ਸਕਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ

ਚਿੜਕੀ ਵਿਚਾਰੀ ਸੋਚ ਹੈ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੇ ਠੋਸ ਰੂਪ ਦੇਣ ਤੇ ਚਲਦੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹਾਲੇ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਨੂੰ ਹੀ ਦੇ ਦੇਈਏ। ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਏਸ ਨੂੰ ਹਾਲੇ ਕਨਵੀਨਰ ਮੰਨ ਲਈਏ। ਧਨ ਦੇ ਪਰਚਲਣ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਇਸ ਦੀ ਗਜ਼ਬ ਦੀ ਮੁਹਾਰਤ ਹੈ ਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀ ਇਹੀ ਵੱਡੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ। ਏਸੇ ਸਮੱਸਿਆ ਦੇ ਹੱਲ ਲਈ ਸਾਰੇ ਯੂਰਪੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਤੇ ਅਹਿਲਕਾਰ ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਸਾਂ। ਪਰ ਕੋਈ ਠੋਸ ਨਤੀਜਾ ਨਾ ਨਿਕਲਿਆ। ਹੁਣ ਨਿਕਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿ ਧਨ ਅਰਥਾਤ ਮੁਦਰਾ ਦੇ ਪਰਚਲਣ (Circulation) ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ, ਇੱਕ ਮੱਤ ਹੋ ਕੇ, ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅਤੀ ਸਿਆਣੇ ਧਨਾਢ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦੇਈਏ। ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਜੁਟ (Pool) ਕਰਨਾ ਹੈ ਤੇ ਆਰਥਕ ਸੰਕਟਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸ਼ਾਹੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦੇ ਕਨਵੀਨਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦੇਈਏ।

ਇੰਗਲੈਂਡ : ਸ਼ਹਿਜਾਦੇ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਮੰਨਣਯੋਗ ਹੈ। ਰੋਬਸ ਨੂੰ ਕਨਵੀਨਰ ਥਾਪ ਦੇਈਏ।

ਰੂਸ : ਪਰ ਅਨੰਤ ਕਾਲ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਵੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ : ਤੁਸੀਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੋ, ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਹੋ, ਮੇਰੀ ਕੀ ਔਕਾਤ ਹੈ

ਫਰਾਂਸ : ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਯਹੂਦ ਕੋਰਟਸ (ਆਰਥਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਸੰਚਾਲਨਾਂ) ਚਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਪ੍ਰੀਮਾਪ ਵਡੇਰਾ ਹੋ ਜਾਏਗਾ।

ਦੋ-ਤਿੰਨ ਆਵਜ਼ਾਂ : ਠੀਕ ਹੈ, ਠੀਕ ਹੈ। ਧਨ ਦੇ ਪਰਚਲਣ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਯਮਬੱਧ ਕਰ ਲਏਗਾ

ਰੂਸ : (ਗੰਭੀਰ ਹੁੰਦਾ ਹੋਇਆ) ਯਾਨੀ ਹੁਣ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਘੰਡੀਆਂ। (ਪਰ ਸ਼ੋਰ ਹੋਣ ਲਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਰੂਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਰੁਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ)

ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ : (ਸ਼ੋਰ ਘੱਟਦਾ ਹੈ ਆਤਮ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ) ਬਤੌਰ ਕਨਵੀਨਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਇਕ ਹੋਰ ਸਲਾਹ ਪਾਉਣੀ ਚਾਹੁਨਾ। ਲਜ਼ੀਜ਼ ਖਾਣਾ ਵੀ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਪਰ ਅੰਤਲਾ ਇਕੋ ਇਕ ਅਹਿਮ ਮਸਲਾ ਵੀ ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਕੀ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਠੀਕ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਮੁੜ ਏਥੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਈਏ?

ਸ਼ਹਿਜਾਦਾ ਵਿਲੀਅਮ : ਮੈਂ ਰਾਏ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਤ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਮੁੜ ਇਕੱਤਰਤ ਹੋਣਾ ਕਠਿਨ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਕੱਲ ਤੋਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਰਾਜਾਂ ਵਲ ਪ੍ਰਸਥਾਨ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸੁਰੱਖਿਅਤਾ ਦਾ ਮਸਲਾ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਹਿਮ ਮਸਲਾ ਵੀ ਹੁਣੇ ਵਿਚਾਰ ਯਾਨੀ ਕੱਚੀ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਤੈਅ

ਕਰ ਲਉ। ਬਾਕੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕਨਵੀਨਰ ਦੀ ਹੋਏਗੀ।

ਕਈ ਆਵਾਜ਼ਾਂ : ਠੀਕ ਹੈ, ਠੀਕ ਹੈ

ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ : ਮਸਲਾ ਹੈ, ਧਰਮ ਦਾ। ਇਕ ਸਾਂਝੇ ਧਰਮ ਦਾ, ਗੁਪਤ ਸਾਂਝੇ ਧਰਮ ਦਾ।

ਰੂਸ (ਜਾਰ) : ਮਸਲਾ ਬੜਾ ਹੀ ਸੰਜੀਦਾ ਹੈ, ਧਰਮ ਯੁਧ ਹੋ ਚੁਕੇ ਹਨ, ਸੌ-ਸੌ ਸਾਲ ਲੰਬੇ ਯੁਧ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਯਹੂਦ, ਈਸਾਈ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਪਾਲ ਬੰਦੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਧਰਮ ਦੇ ਮਸਲੇ, ਅੱਗ ਦੀ ਖੇਡ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਯੂਰੋਸਲਮ ਔਰ ਸੀਪੈਲਚਰ ਮਸਲਾ ਅਜੇ ਵੀ ਉਥੇ ਦਾ ਉਥੇ ਹੀ ਖੜਾ ਹੈ।

ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਾ ਵਿਲੀਅਮ : ਮਸਲਾ ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਸੰਜੀਦਾ ਹੈ। ਏਸ ਲਈ ਸੁਣ ਲੈਣ ਦਾ ਕੋਈ ਹਰਜ਼ ਨਹੀਂ, ਅਜੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਰੱਖੀਏ। ਅੰਤਲਾ ਫੈਸਲਾ, ਨਾਂ ਲਈਏ। ਕਨਵੀਨਰ ਨਿਚੋੜ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੇਗਾ

ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ : ਪ੍ਰਚੱਲਤ ਮੱਤ ਪੁਰਾਤਨ ਹਨ। ਦਹਿ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਪੁਰਾਤਨ। ਸਮਾ ਬਦਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਦੂਸਰੇ ਇਹ ਧਰਮ ਪਰਜਾ ਦੇ ਧਰਮ ਹਨ, ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ।

ਰੂਸ (ਜਾਰ) : ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਅਬਰਾਹਮ, ਵੱਖਰਾ ਈਸਾ, ਵੱਖਰਾ ਮੁਹੰਮਦ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗੇ ?

ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ : ਮੈਂ ਇਕ ਪੈਗੰਬਰ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਲਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਨਾਂਮ ਹੈ ਐਡਮ ਵਿਸ਼ੁਪਤ ਜੋ ਆਰਮਸਟਰਡਮ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਚ ਕੈਨਨ ਲਾਅ ਦਾ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਹੈ ..

ਇੰਗਲੈਂਡ : ਹਾਂ, ਹਾਂ ਜਾਣਿਆਂ, ਪਛਾਣਿਆਂ ਨਾਂਮ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਟਿਲ ਧਾਰਮਕ ਮਸਲੇ ਤੇ ਉਸਦੀ ਸਲਾਹ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ- - -

ਜਰਮਨ, ਫ੍ਰਾਂਸ : ਅਸੀਂ ਵੀ ਅਸੀਂ ਵੀ ! ਆਪਣੇ ਕਿਤੇ ਦਾ ਮਾਹਿਰ ਹੈ, ਯੋਗ ਹੈ

ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ : ਉਹ ਪ੍ਰਚੱਲਤ ਧਰਮ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦਾਂ ਦੇ ਮਾਹਿਰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗਾ। ਬਲਕਿ ਕਾਫੀ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਕਰ ਵੀ ਲਈਆਂ ਹੋਈਆਂ। ਧਰਮ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਸਹਿਚਾਰ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੋਇਆ।

ਕੁਝ ਆਵਾਜ਼ਾਂ : ਸੁਣਨ ਵਿਚ ਆਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਏਨਾਂ ਗੰਭੀਰ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ।

ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ : ਵਿਸ਼ੁਪਤ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਕਰਨ ਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਇਲੂਮਨ ਤੋਂ ਬਣਿਆ ਇਲੂਮੀਨੇਟ, ਜਿਸਦਾ ਬਹੁਬਚਨ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ (Illuminati) ਚਾਨਣ ਬਰਦਾਰ, ਚਾਨਣ ਦੇ ਵਣਜਾਰੇ।

- ਰੂਸ : ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਯਾਨੀ ਮਿਸ਼ਾਲਚੀ, ਸਰਘੀ ਦਾ ਤਾਰਾ ਵੀ, ਯਾਨੀ ਸੈਤਾਨ (Satan) ਵੀ
- ਕਈ ਆਵਾਜ਼ਾਂ : ਠੀਕ ਹੈ, ਠੀਕ ਹੈ ਅੱਗੇ ਵਧੋ ਸ਼ਾਹੀ ਧਰਮ, ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦਾ ਧਰਮ, ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ
- ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ : ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਗੁਪਤ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜਾਨ ਦੀ ਬਾਜੀ ਤੇ ਵੀ ਗੁਪਤ.....
- ਆਵਾਜ਼ਾਂ : ਗੁਪਤ, ਗੁਪਤ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਸਲਿਆਂ ਵਾਂਗ ਇਹ ਵੀ ਗੁਪਤ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਭੋਂ ਕੁਝ ਗੁਪਤ ਹੀ ਤਾਂ ਰੱਖਣਾ ਪੈਂਦਾ। ਮਹਿਲਾਂ ਚ ਕੀ ਕੀ ਵਾਪਰਦਾ, ਕੌਣ ਜਾਣੇ। ਪਰਜਾ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਾ ਜਾਣੇ। ਇਕ ਹੋਰ ਗੁਪਤਤਾ ਸਹੀ
- ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ : ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਕਾਹਲ ਵਿਚ ਹੋ। ਕਈ ਸੰਮੇਲਨ ਕਰ ਕਰ ਕੇ ਬੱਕ ਗਏ ਹੋ। ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਕਿ If pool our resources together, we shall rule the planet earth
- ਰੂਸ (ਜ਼ਾਰ) : ਤੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਰੀਸੋਰਸਸ' ਦਾ ਸੰਚਾਲਕ ਤੂੰ ਇਕੱਲਾ ਹੋਏ ਤੇ.... ਮੈਂ ਮੈਂ
- ਆਵਾਜ਼ਾਂ : ਠੀਕ ਹੈ, ਠੀਕ ਹੈ (ਠੀਕ ਹੈ, ਠੀਕ ਹੈ ਵਿਚ ਰੂਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਫੇਰ ਰੁਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
- ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ : ਰਇਆ ਦੇ ਧਰਮ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਸ਼ਾਹੀ ਧਰਮ ਯਾਨੀ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਵੀ ਅਲਵਿਦਾ ਅਲਵਿਦਾ
- ਆਵਾਜ਼ਾਂ : ਠੀਕ ਹੈ, ਠੀਕ ਹੈ ਅਲਵਿਦਾ, ਅਲਵਿਦਾ, ਅਲਵਿਦਾ

1776-ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ

ਆਰਮਸਟਰਡਮ

ਸੋਲਮੋਨ ਸ਼ਨੈਪਰ, ਮੇਅਰ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਅਤੇ ਐਡਮ ਵਿਸ਼ੁਪਤ ਤਿੰਨਾਂ ਦੀ ਗੁਪਤ ਮੀਟਿੰਗ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਸ਼ਨੈਪਰ ਅਤੇ ਮੇਅਰ ਦਾ ਆਪਸੀ ਰਿਸ਼ਤਾ ਸਹੁਰੇ ਅਤੇ ਜਵਾਈ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਐਡਮ ਵਿਸ਼ੁਪਤ ਆਰਮਸਟਰਡਮ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਸਟਰੀਆ ਦਾ ਧਰਮ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮੰਨਿਆਂ ਪਰਮੰਨਿਆਂ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਹੈ। ਯੂਰਪ ਦੇ ਬਹੁ ਗਿਣਤੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਧਰਮ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਸਲਿਆਂ ਵਿਚ ਉਸਦੀ ਸਲਾਹ ਲੈਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਸ

ਵੱਲ ਦਰਬਾਰ ਦੇ ਮਾਹਿਰ ਵਿਅਕਤੀ ਭੇਜ ਕੇ ਸਲਾਹ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਾਹੀ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਬੁਲਾ ਕੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਅੱਜ ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਜਾਣੇ ਐਡਮ ਵਿਸ਼ੁਪਤ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਹਾਲ (ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ) ਵਿਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰੇ ਲਈ ਇੱਕਤਰਤ ਹੋਏ ਹਨ। ਹਾਲ ਵਿਚ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਗ੍ਰੰਥ ਟਿਕਾਉਣ ਲਈ ਬੜੇ ਖੂਬਸੂਰਤ ਰੈਕਸ ਸਜਾਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਰੈਕਸ ਵਿਚ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਰਤੀਬ ਨਾਲ ਸਜਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।

ਤਿੰਨੋਂ ਜਣੇ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਾਲੋਂ ਨਾਲ ਕਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰੇ ਕਰ ਕਰ ਕੇ ਅਤੇ ਕੁਝ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਨੂੰ ਰੈਕਸ ਵਿਚੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਫੇ ਫਰੋਲ ਕੇ ਵਿਸ਼ੁਪਤ ਦੂਜੇ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਦੋਵੇਂ ਵਿਸ਼ੁਪਤ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਣ ਮਗਰੋਂ ਤਿੰਨੋਂ ਦਰਮਿਆਨ ਵਿਚ ਸੱਜੀਆਂ ਕੁਰਸੀਆਂ ਤੇ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗੱਲ ਬਾਤ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ :-

ਮੇਅਰ ਆਮਸ਼ੈਲ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ :- ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਜਿਮੇਂ ਇਕ ਇਕ ਮਹਾਨ ਮੁਹਾਜ ਸੌਂਪਿਆਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਡਮ ਦੇ ਜਿਮੇਂ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾਅ ਦੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਦਾ ਅਤੇ ਅੱਬਾ ਸ਼ਨੈਪਰ ਦੇ ਜਿਮੇਂ ਅਮਰੀਕਾ ਜਾ ਕੇ ਅਮਰੀਕੀ ਫੌਜਾਂ ਦੇ ਸੈਨਾਪਤੀ ਜਾਰਜ ਵਸਿੰਗਟਨ ਨਾਲ ਰਾਬਤਾ ਜੋੜਨ ਦਾ। ਹਾਂ, ਐਡਮ ਸਾਹਿਬ ਤੇਰਾਂ ਮੈਂਬਰੀ ਕਮੇਟੀ ਵਿਚ ਮਤਾ ਪਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਨਵਾਂ ਮੱਤ ਸਥਾਪਤ ਕਰੋਗੇ। ਦੋਵਾਂ ਮਸਲਿਆਂ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ

ਸੋਲਮੋਨ ਸ਼ਨੈਪਰ ਦੇ ਕੁਝ ਆਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਹੀ ਐਡਮ ਵਿਸ਼ੁਪਤ ਆਖਦਾ ਹੈ :- ਤੁਹਾਡੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵ ਭਰ ਦੇ ਧਰਮਾਂ, ਧਰਮ ਅਧਾਰਤ ਸ਼ਾਹੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ, ਫੁਰਮਾਨਾਂ, ਐਲਾਨਾਂ ਦਾ ਡੂੰਘਾ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਤਨ ਮਿਸਰੀ, ਯੂਨਾਨੀ, ਬੇਬੀਲੋਨੀਅਨ ਮੱਤਾਂ ਦੇ ਜਾਦੂਗਰੀ ਤੇ ਕਰਾਮਾਤੀ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਮਾਪਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁਲਿਆ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮੁਖ ਮਕਸਦ ਮੂਸਾ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੇ ਸਚ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਮੈਂ ਚੀਨੀ, ਜਾਪਾਨੀ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਹਿੰਦੂ ਮੱਤ, ਜੈਨ ਮੱਤ, ਬੁਧ ਮੱਤ ਦੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਭਾਗਾਂ ਦੇ ਨੋਟਸ ਲਏ ਹਨ। ਆਪਣਾ ਤਿੰਨਾਂ ਵਲੋਂ ਸੁਝਾਇਆ ਅਤੇ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਵੱਲੋਂ ਆਖਰੀ ਛੋਹਾਂ ਦੇ ਕੇ ਤੇਰਾਂ ਮੈਂਬਰੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ “ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ” ਮੇਰੀ ਹਰ ਲਮ੍ਹੇਂ ਤੇ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਐਂਵੇ ਤੇ ਨਹੀਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦਾ ਲੰਬਾ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਖਰੀ ਛੋਹਾਂ ਦੇਣ

ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਹੋਰ ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਾਂ। ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਨੈਪਰ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਅਮਰੀਕੀ ਫੇਰੀ ਦੀ ਰੀਪੋਰਟ ਸੁਣ ਲਈਏ। ਮੈਂ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲ-ਉਪਜਾਊ ਧਰਤੀ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ

ਮੇਅਰ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ :- ਹਾਂ, ਠੀਕ ਹੈ। ਉਤਸੁਕਤਾ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਅੱਬਾ ਦੀ ਰੀਪੋਰਟਿੰਗ ਸੁਣ ਲਈਏ। ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਵਾਲਾ ਮਸਲਾ ਕੁਝ ਵਧੇਰੇ ਲਮੇਰਾ ਵੀ ਹੈ

ਸੁਨੈਪਰ

: ਪਿਆਰਿਉ, ਜ਼ਰਾ ਕਿਆਸ ਕਰੋ ਕਿ ਆਸ ਤੋਂ ਵੀ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਪਰਿਮਾਪ ਵਿਚ ਬਰਤਾਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਾਹੀ ਫੌਜਾਂ ਅਤੇ ਜਾਰਜ ਵਸਿੰਗਟਨ ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਫੌਜਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਗਹਿ ਗੱਚ ਯੁਧ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਤਾਂ ਦੱਸਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਯੁਧ ਸਾਡਾ ਹੀ ਭੜਕਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਾਰਜ ਵਸਿੰਗਟਨ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਵਿਚ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਪਰਵਾਨਿਆਂ, ਜੋ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਸ਼ਮੂਂ ਤੇ ਸੜ ਮਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਵਰਗਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦਾ ਜਜ਼ਬਾ ਹੈ। ਉਧਰ ਸ਼ਾਹੀ ਫੌਜਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤੀ ਦਾ ਗਰੂਰ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਵਸਿੰਗਟਨ ਨੂੰ ਇਕ ਗੁਪਤ ਥਾਂ ਤੇ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਢਿਲਕਿਆ ਚਿਹਰਾ ਦੇਖ ਕੇ ਮਨ ਵਿਚ ਪ੍ਰਸੰਸਨਤਾ ਹੋਈ। ਪਰ ਦਿਖਾਵੇ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਉਸਦੇ ਦੁਖ ਨਾਲ ਸੁਲਾਵਾ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਘੋਰ ਉਦਾਸ ਸੀ ਕਿ ਲੋੜੀਂਦੀ ਦੌਲਤ (ਆਰਥਿਕ ਮੰਦੀ) ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਉਹ ਘੋਰ ਸੰਕਟ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਬੜਾ ਹੀ ਮੁਨਾਸਿਵ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਅਮਰੀਕੀ ਬੈਂਕਰ ਸੋਲਮਨ ਦੀ ਵੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਇਕ ਭਾਰੀ ਬੈਗ ਮੇਜ਼ ਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਖਿਆ “ਜਾਰਜ, ਇਹ ਲਉ ਛੇ ਲੱਖ ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਡਾਲਰ” ਇਹ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਅਤੇ ਮੋਹਰਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਪਰਚੀਆਂ ਯਾਨੀ ਹੁੰਡੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ (Promisery Notes) ਹਨ ਜਾਰਜ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਟੱਡੀਆਂ ਰਹਿ ਗਈਆਂ। ਬੋਲਿਆ, “ਕਿੰਨਾ ਕਿਹਾ, ਕੰਨਾਂ ਤੇ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ”।

ਜਾਰਜ ਵਸਿੰਗਟਨ ਧਨ ਲੈਂਦਾ ਹੋਇਆ

ਮੈਂ ਫਿਰ ਕਿਹਾ, “ਛੇ ਲੱਖ ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਡਾਲਰ ਨਕਦ” ਜਾਰਜ ਤੋਂ ਰਿਹਾ ਨਾ ਗਿਆ। ਬੈਗ ਹਿੱਕ ਨਾਲ ਲਾ ਕੇ ਨੱਚਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਬੋਲਿਆ, “ਯੁਧ ਦਸਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਜਿੱਤਿਆ ਜਾਊਗਾ।” ਮੈਂ ਕਿਹਾ, “ਬਈ ਜਾਰਜ ਆਪਣਾ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਸਮਝੋਤਾ ਤਾਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਗੁਪਤ ਸਮਝੋਤੇ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਰਦੇ। ਫਤਿਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ” ਉਹ ਬੋਲਿਆ, “ਸ਼ਾਹੂਕਾਰੋ ਫਤਿਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਰਾ ਅਮਰੀਕਾ ਤੁਹਾਡੇ ਹਵਾਲੇ। ਉਂਜ ਦੇਸ਼ ਭਗਤਾਂ ਵੱਲੋਂ ਬੜੇ ਅੜਿੱਕੇ ਖੜ੍ਹੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀਅ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਸੀ ਝੁੜਪਾਂ ਵੀ ਹੋਣ।” ਮੈਂ ਕਿਹਾ, “ਜਾਰਜ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬੁਨਿਆਦ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਪਰ ਮਹਿਲ ਵੀ ਉਸਾਰ ਲਵਾਂਗੇ ਭਾਵੇਂ ਦਹਾਕੇ ਤੇ ਸਦੀਆਂ ਲੱਗ ਜਾਣ।”

ਮੇਅਰ ਆਮਸੈਲ : ਤੁਹਾਡੇ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਸੁਣ ਕੇ ਬਸ ਮਜਾ ਹੀ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੀ ਇਹ ਬਿਆਨ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਫ੍ਰਾਂਸ ਦੇ ਲੂਈ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕਾ ਨਾ ਛੱਡਣ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਧਨ ਵੀ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਫਰਾਂਸ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਰਥਿਕ ਸੰਕਟ ਵਿਚ ਫਸਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਮਰੀਕੀ ਬਸਤੀ ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਜਮਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਰਥਿਕ ਸੰਕਟ ਹੋਰ ਡੂੰਘਾ ਹੋਏਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਰਥਿਕ ਸੰਕਟ ਹੀ ਸਾਡੀ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਮੁਢਲਾ ਰਾਜ਼ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਮਤਲਬ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਅਮਰੀਕੀ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਯੁਧ ਕਾਰਨ ਸਾਰਾ ਯੂਰਪ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਘੋਰ ਸੰਕਟ ਗ੍ਰਸਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਬਰਤਾਨੀਆਂ ਤੇ ਮਗਰੋਂ ਫਰਾਂਸ ਦੀ ਵਾਰੀ ਆਏਗੀ।

ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਇਕ ਨਵੇਂ ਧਰਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨੀ ਬੜਾ ਹੀ ਢੁੱਕਵਾਂ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਹੋ ਕਿ 1773 ਦੇ ਸੰਮੇਲਨ ਵਿਚ ਇਕ ਸ਼ਾਹੀ ਧਰਮ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਰੱਖਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਐਡਮ ਵਿਸ਼ੁਪਤ ਕੋਲੋਂ ਬੁਨਿਆਦ ਰੱਖਣ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਵੀ ਲਈ ਸੀ। ਅਮਰੀਕੀ ਮਸਲਾ ਸਫਲ ਹੀ ਸਮਝੀਏ। ਹੁਣ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਤੇ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਲਈਏ।”

ਐਡਮ ਵਿਸ਼ੁਪਤ : ਹਾਂ, ਮੈਂ ਦਸ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਖਰੜਾ ਲਗਭਗ ਤਿਆਰ ਹੈ। ਬਸ ਆਖਰੀ ਛੋਹਾਂ ਦੇਣੀਆਂ ਬਾਕੀ ਹਨ। ਉਹ ਦਿਨ ਅਤੇ ਤਰੀਕ ਤੈਅ ਕਰਨੀ ਬਾਕੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਬੁਨਿਆਦ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ

ਆਜਾਦੀ ਅਤੇ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਧਰਮ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਰੱਖਣ ਦੇ ਜਸ਼ਨ ਇਕੋ ਦਿਨ ਮਨਾਏ ਜਾਣ। ਇਕ ਜਸ਼ਨ ਜੱਗ ਜਾਹਿਰ ਹੋਏਗਾ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਅਤਿਅੰਤ ਗੁਪਤ।

ਸ਼ਨੈਪਰ : ਜਾਰਜ ਵਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਸਭਾਅ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਮੈਂ ਤਰੀਕ ਦਾ ਹੁਣੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਤਰੀਕ ਹੋਵੇਗੀ 16 ਮਈ 1776; ਇਹੀ ਤਰੀਕ ਜਾਰਜ ਨੂੰ ਵੀ ਪੁੱਜਦੀ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਸਾਡੇ ਦਿੱਤੇ ਧਨ ਨਾਲ ਉਹ ਏਨਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਮਿਥੀ ਤਰੀਕ ਅਮਰੀਕੀ ਆਜਾਦੀ ਦਾ ਦਿਵਸ ਹੋਵੇਗੀ।

ਮੇਅਰ ਆਮਸੈਲ : ਵਿਸ਼ੁਪਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਇਸ ਨਵੇਂ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਮੱਤ ਵਿਚ ਕੀ ਨਵਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਕੀ ਪੁਰਾਣਾ ?

ਵਿਸ਼ੁਪਤ : ਹਾਂ, ਮੈਂ ਸੰਖੇਪ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਧਾਰਮਿਕ ਲੋਲੀਆਂ ਪੋਪੀਆਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਮਝੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਇਕ ਕੱਟੜ ਰਾਜਸੀ ਮੱਤ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਅੰਤਲਾ ਇਸ਼ਾਨਾ ਇਕ ਵਿਸ਼ਵੀ ਨੇਮ (One World Order) ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸਦੀ ਸਿਖਰਲੀ ਮੰਜਿਲ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਦੀ ਧੁਲਾਈ (Conditioning) ਅਤੇ ਢਲਾਈ (Moulding) ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਪੁਰਾਤਨ ਯੰਤਰਾਂ, ਮੰਤਰਾਂ, ਤੰਤਰਾਂ, ਸਿਮਰਨ, ਪੂਜਾ, ਪਾਠ, ਕੁਰਬਾਨੀ, ਲਹੂ-ਬਲੀ ਆਦਿ ਦੀ ਨਿਵੇਕਲੀ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਵਰਤੋਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੈਕਸ ਅਤੇ ਨਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸੇਵਨ ਦਾ ਖਾਸ ਮਹੱਤਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਮਦਰਦੀ, ਤਰਸ, ਪਿਆਰ, ਲਿਹਾਜ਼ਦਾਰੀ ਆਦਿ ਦੀ ਕੋਈ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਧਨ ਅਤੇ ਲਾਲਚ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਅਤੇ ਸਮੂਹਿਕ ਬਿਰਤੀ ਨੂੰ ਅਧਾਰ ਬਣਾ ਕੇ ਅੱਗੋਂ ਹੋਰ ਪ੍ਰਚੰਡ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਾਡਾ ਹਰ ਅਨੁਯਾਈ ਸਿਰੇ ਦਾ ਅਕਾਂਕਸ਼ਈ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਲਾਲਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਰਹੇਗਾ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦਾ ਧਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਉਸੇ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਸਭ ਕੁਝ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੱਖਣਾ ਅਤਿਅੰਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ

ਸ਼ਨੈਪਰ : ਇੰਨੀ ਪਰਪੱਕ ਗੁਪਤਤਾ ਕਿਵੇਂ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇਗੀ ?

ਵਿਸ਼ੁਪਤ : ਬੜਾ ਸੌਖਾ ਢੰਗ ਹੈ। ਸਦਾ ਖੁਲੀ ਅੱਖ (ਸੁਤੈਨੀ ਅੱਖ) ਸਾਡਾ (Emblum) ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਧਰਮ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸੀ ਹੋਵੇਗਾ।

ਅਨੁਯਾਈ ਨੂੰ ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਹੀ ਐਸੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦਿਖਾਏ ਜਾਣਗੇ ਕਿ ਗੁਪਤਤਾ ਭੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਮਾੜਾ ਹਸਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਅਨੁਯਾਈ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਏਗਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਮੱਥੇ ਵਿਚ ਇਕ ਅੱਖ ਉਪਰੇਟ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਰੈਂਕ ਵਾਲਾ ਅਨੁਯਾਈ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦੇਖ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹ ਸਕੇਗਾ। ਆਮ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਰੈਂਕ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਲੁਕੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਪਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਵੀ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਵਿਕਾਸਦੀ ਤਕਨੀਕ ਦਾ ਵੀ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮੇਅਰ ਆਮਸ਼ੈਲ : ਇਕ ਸੰਪਰਦਾਅ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਸਭ ਠੀਕ ਹੈ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਕ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਮਹੱਤਤਾ ਵਾਲਾ ਧਰਮ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਹੇ ਆਂ। ਉਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਚਾਨਣਾ ਪਾਉ।

ਵਿਸ਼ੁਪਤ : ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਦਾ ਅਸਲ ਮਕਸਦ ਤਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਏਜੰਡੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਇਕ ਵਿਸ਼ਵੀ ਨੇਮ (One World Order), ਇਕ ਵਿਸ਼ਵੀ ਸਰਕਾਰ (One World Government), ਇਕ ਵਿਸ਼ਵੀ ਸਮਾਜ (One World Society), ਇਕ ਵਿਸ਼ਵੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰ (One World Culture) ਆਦਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਦੇ ਛੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਵਿਭਾਗ ਹੋਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ :- ਵਿਗਿਆਨ, ਸਰਕਾਰ, ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ, ਵਿਦਵਤਾ, ਆਤਮਿਕਤਾ, ਸੈਨਾ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਛੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਹੋਰ ਹੈ ਈ ਕੀ ? ਹੈ ਨਾ ਕਰਾਮਾਤ ਕਿ ਵਿਗਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਉਹੀ ਅਵਿਸ਼ਕਾਰ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਅਸੀਂ ਚਾਹਾਂਗੇ ਜੋ ਸਾਡੇ ਹਿਤ ਵਿਚ ਹੋਣਗੇ। ਹੋਰ ਅਵਿਸ਼ਕਾਰ ਅਸੀਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿਆਂਗੇ। ਐਸੇ ਐਸੇ ਸਿਖਲਾਈ ਕੇਂਦਰ, ਵਿਦਿਆਲੇ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਦਿਆਲੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂਗੇ ਜਿੱਥੇ ਸਰਕਾਰ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਸਿਖਾਵਾਂਗੇ ਕਿ ਸਫਲ ਲੀਡਰ ਕਿਵੇਂ ਬਣ ਸਕੀਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੈਨਾ ਵਿਚ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਕੇ ਹਾਲਾਤ ਐਸੇ ਬਣਾਵਾਂਗੇ ਕਿ ਸੈਨਾ ਦੀ ਉਪਰਲੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਜਾਡੀ ਦਾਸੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਵਿਦਵਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਤਲਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਪਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਅਸੀਂ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਕਿਸ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਆਖਿਆ ਜਾਣਾ ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤੇ ਕਿਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਅਵਿਸ਼ਕਾਰ ਦਾ ਮੁਢ ਕੋਈ ਬੰਨ੍ਹੇਗਾ ਪਰ ਅੰਤ ਨਾਮ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾ ਲੱਗੇਗਾ। ਜਿਹੜਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸਮੂਹ ਸਾਡੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਹੋਏਗਾ, ਵਧੇ ਫੁਲੇਗਾ, ਵਰਨਾ ਨੇਸਤੋ ਨਾਬੂਦ ਹੋ

ਜਾਏਗਾ। ਫੇਰ ਇਹ ਕਿ ਪਤਾ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ।

ਲੋਕ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਰਕਾਰਾਂ, ਸੁਪਰੀਮ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਂ, ਏਹੀ ਭਰਮ ਹੋਰ ਵਧਾਵਾਗੇ ਪਰ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੱਤਿਆ (ਸ਼ਕਤੀ, ਤਾਕਤ) ਸਾਡੇ ਹੱਥ ਹੋਏਗੀ, ਸਾਰੇ ਸਿਆਸੀ ਉਚ ਨੇਤਾ ਸਾਡੇ ਦਾਸ ਹੋਣਗੇ। ਸਰਕਾਰਾਂ ਧਨ ਨਾਲ ਚਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਧਨ ਬੈਂਕਾ ਵਿਚ ਕੇਂਦਰਤ ਹੋਏਗਾ ਤੇ ਬੈਂਕ ਸਾਡੇ ਨਿੱਜੀ ਹੋਣਗੇ।

ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਭੁਲਾਂਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਰਵਸੋਮੁਟ ਲੋਕ ਹਾਂ। ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਧਨ ਤੇ ਸਾਡਾ ਹੱਕ ਹੈ।

ਮੇਅਰ ਆਮਸੈਨ : ਵਾਹ ਵਾਹ ਕਮਾਲ ਦਾ ਖਰੜਾ ਹੈ। ਆਖਰੀ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਹੋਰ ਵੀ ਕਮਾਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਸਮਝ ਅਤੇ ਵਿਦਵਤਾ ਤੋਂ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ।

ਵਿਸ਼ੁਪਤ : ਇਹ ਸਭ ਤੁਹਾਡੇ ਯੋਗਦਾਨ ਕਰਕੇ ਹੀ ਸੰਭਵ ਹੋਇਆ ਹੈ ਵਰਨਾ ਮੈਂ ਤਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਚ ਅਧਿਐਨ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਨ ਵਿਚ ਖੋਇਆ ਰਹਿਣਾ ਸੀ

ਸ਼ਨੈਪਰ : ਵਿਸ਼ੁਪਤ, ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਮੇਅਰ ਹੈ ਤਾਂ 35-36 ਸਾਲ ਦਾ ਯੁਵਕ ਤੇ ਉਹ ਵੀ ਪਿਉ ਵਿਹੂਣਾ। ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਯੁਵਕ ਮੋਢਿਆ ਤੇ ਬਹੁਤ ਰੜ੍ਹਿਆ ਗੁੜ੍ਹਿਆ ਸਿਹ ਹੈ। ਐਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਸਦੇ ਪਿਉ ਨੇ ਇਸਦੇ ਮੱਥੇ ਉਪਰ ਚਿਪਕੇ ਲਾਲ ਤੇ ਕੋਣੇ ਤਾਰੇ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਜਿੰਨਾਂ ਫੈਲਦਾ ਕਲਪਿਆ ਸੀ।

ਵਿਸ਼ੁਪਤ : ਸ਼ਨੈਪਰ ਸਾਹਿਬ, ਤੁਹਾਡੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦੇ ਵੀ ਬਲਿਹਾਰੇ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਲੜਕੀ ਗਟਲੇ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਪਤਨੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਅੱਗੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਦੋ ਲੜਕੇ ਪੈਦਾ ਹੋ ਚੁਕੇ ਹਨ। ਰੱਬ ਕਰੇ ਹੋਰ ਹੋਣ। ਮੇਅਰ ਸਿਆਣਪ ਦੇ ਪੱਖਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਤੇ ਏਵੇਂ ਹੀ ਮੇਅਰ ਦੇ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਦੇ ਬਾਪ ਹੋਵਣਗੇ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਮੇਅਰ ਨੇ ਇਕ ਇਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਇੱਕ ਰਾਜਗਾਨੀ ਦੇਣੀ ਹੈ। ਉਹ ਅੱਗੋਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸੰਭਾਲ ਲੈਣਗੇ।

ਸ਼ਨੈਪਰ : ਤੁਸੀਂ ਖੂਬ ਕਿਹਾ। ਦੇਖੋ ਨਾ 1757 ਈਸਵੀ ਦੀ ਪਲਾਸੀ ਦੀ ਲੜਾਈ ਲੜੀ ਅਤੇ ਜਿੱਤੀ ਸੀ ਈਸਟ ਇੰਡੀਆ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਪਰ ਸਾਹੇ ਧਨ ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਟੱਬਰ ਨੇ। ਕਿਆ ਕਮਾਲ ਦਾ ਖਿਆਲ ਹੈ ਕਿ ਸਰਜਉਦ ਦੌਰਾ ਦਾ ਲੁਟਿਆ ਧਨ ਜਾਰਜ ਦਾਸਿੰਗਟਨ

ਰਾਹੀ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਅਜਾਦੀ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿਚ ਖਰਚ (Invest) ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ੂਪਤ : ਕਿਥੇ ਸਰਾਜਊਦ-ਦੌਲਾ ਅਤੇ ਕਿਥੇ ਜਾਰਜ ਵਸਿੰਗਟਨ। ਕਿਥੇ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਕਿਥੇ ਅਮਰੀਕਾ। ਇਕ ਗੁਲਾਮੀ ਦੀ ਲੜਾਈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਆਜਾਦੀ ਦੀ। ਇਕ ਪਾਸੇ ਇੰਡੀਆ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮੀ ਦੀਆਂ ਜੰਜੀਰਾਂ ਵਿਚ ਹੋਰ ਮਜਬੂਤ ਕੱਸਿਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਦੀਆਂ ਜੰਜੀਰਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟ ਸੁੱਟਣ ਦਾ ਸੰਘਰਸ਼। ਕਿਆ ਕਮਾਲ ਦੀ ਸੁਰੂਆਤ ਹੈ। ਆਜਾਦੀ ਤੇ ਵੀ ਸਾਡੀ ਅਜਾਰੇਦਾਰੀ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮੀ ਤੇ ਵੀ ਸਾਡੀ ਅਜਾਰੇਦਾਰੀ। ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਸਾਡੀ ਅਜਾਰੇਦਾਰੀ

ਪਿਆਰੇ ਵਿਲਿਆਮ ਪ੍ਰੇਮ, ਮੇਰੀ ਚਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਧਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਭਾਰਤ ਦੀ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਧਨ ਦਾ ਅਸਲ ਸੋਮਾਂ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਹੀ ਹੈ.....।

ਪਲਾਸੀ ਦੀ ਲੜਾਈ-1757

ਰਾਮ ਤੇ ਰਹੀਮ ਦੋਵੇਂ ਬੰਗਾਲ ਦੇ ਇਕੋ ਪਿੰਡ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀ ਹਨ।

ਸਰਾਜਉਦ-ਦੌਲਾ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸ਼ਹਿ ਤੇ ਬੰਗਾਲ ਦੀ ਗਵਰਨਰੀ ਤੋਂ ਉਤਰ ਪੂਰਬੀ ਖਿੱਤੇ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਪਾਉਣ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁਸ਼ਤੈਨੀ ਫਸਲਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਪੋਸਤ ਯਾਨੀ ਅਫੀਮ ਦੀ ਖੇਤੀ ਕਰਵਾਈ ਜਾਏ।

ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਉਮੀ ਚੰਦ, ਜਗਤ ਸੇਠ, ਮਹਿਤਾਬ ਚੰਦ, ਸਵਰੂਪ ਚੰਦ, ਯਾਰ ਲਤੂਫ ਖਾਨ, ਰਾਏ ਦੁਰਲਭ, ਦੁਆਰਕਾ ਨਾਥ ਟੈਗੋਰ ਆਦਿ ਸਥਾਨਕ ਦੁਪਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਧਨਾਢਾਂ ਦੀ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਚੰਗੀ ਰਸਾਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕ ਵੇਲੇ ਕੁਵੇਲੇ ਇਹਨਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈ ਕੇ ਨਿਰਬਾਹ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਲੋਕ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹਨ। ਵੱਡੀ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਅਫੀਮ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਕੇਵਲ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਬਣਦੀ ਕੀਮਤ ਨਾ ਦੇ ਕੇ ਖੂਬ ਲੁਟ ਮਚਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਅਕਾਲ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਉਧਰ ਅਫੀਮ ਦੀ ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਵੇਚ ਦੇ ਲਾਭ ਦੇ ਮਸਲੇ ਤੇ ਸਰਾਜਉਦ-ਦੌਲਾ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਆਪਸ ਵਿਚ ਖੜਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਥਾਨਕ ਸੇਠਾਂ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਵਧੇਰੇ ਸਾਥ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਵੀ ਗਰੀਬ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਭਰਤੀ ਕਰਕੇ ਚੰਗੀ ਤਗੜੀ ਫੌਜ ਬਣਾ ਲਈ ਹੋਈ ਹੈ।

1757 ਵਿਚ ਪਲਾਸੀ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਆਮਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੂਨੀ ਯੁੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਰਾਮ ਅਤੇ ਰਹੀਮ ਇਕੋ ਪਿੰਡ ਦੇ ਨਿਵਾਸੀ ਹਨ। ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ ਅਕਾਲ ਵਰਗੀ ਹਾਲਾਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਦੋਵੇਂ ਫੌਜਾਂ ਵਿਚ ਭਾਰਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰਹੀਮ ਸਰਾਜਉਦ-ਦੌਲਾ ਦੀ ਫੌਜ ਵਿਚ ਅਤੇ ਰਾਮ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਫੌਜ ਵਿਚ ਭਰਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪਲਾਸੀ ਦਾ ਯੁੱਧ

ਯੁੱਧ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਕਈ ਵਾਰੀ ਆਮਣਾ ਸਾਹਮਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਯਾਹੀ ਉਹ ਇਕ ਦੂਜੇ ਤੇ ਵਾਹ ਕਰਨੇ ਟਾਲਾ ਵਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਜ਼ਾਜ ਹਾਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫੌਜਾਂ ਭੱਜਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਰਹੀਮ ਰਾਮ ਕੋਲ ਪਨਾਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਮ ਆਪਣੀ ਫੌਜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੁਰਦਾ ਸਿਪਾਹੀ ਦੀ ਵਰਦੀ ਲਾਹ ਕੇ ਰਹੀਮ ਨੂੰ ਪਹਿਨਾਂ ਕੇ ਆਪਣੇ ਦੱਤ ਸੁਮੇਲ ਕਰ ਲੈਂਦਾ

ਹੈ। ਅਪਣੇ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਰੈਂਕ ਵਾਲੇ ਇੰਚਾਰਜ ਨਾਲ ਵੀ ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਿਸਤਰੀਆਂ ਦੀ ਟੁਕੜੀ ਨਾਲ ਬਤੌਰ ਕੁਲੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਟੁਕੜੀ ਦੇ ਜੁਮੇ ਸਰਾਜਉਦ-ਦੌਲਾ ਦੇ ਖਜਾਨੇ ਦੇ ਦਰਾਂ ਦੀਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜਨਾ ਅਤੇ ਚੁਕ ਕੇ ਲੈ ਜਾਣਾ ਸੀ।

ਖਜਾਨੇ ਦਾ ਵੱਡਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਦਰ ਤੋੜਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਤਕੜੇ ਹਨ। ਹਥੋੜਿਆਂ ਦੇ ਵਾਰ ਤੇ ਵਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅੰਤ ਵੱਡਾ ਦਰ ਟੁੱਟ ਕੇ ਡਿਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹੋਰਾਂ ਵਾਂਗ ਰਾਮ ਅਤੇ ਰਹੀਮ ਵੀ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਰਾਜ ਕੋਲ ਸੋਨੇ, ਚਾਂਦੀ, ਹੀਰੇ, ਜਵਾਹਰਾਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੀਮਤੀ ਵਸਤਾਂ ਅਤੇ ਭੂਸ਼ਣਾਂ ਦਾ ਏਡਾ ਵੱਡਾ ਖਜਾਨਾ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਕਮਾਂਡਰ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਨੀ ਕਮਾਂਡਰ ਦੀ ਦੇਖ ਰੇਖ ਚਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਦਰ ਟੁੱਟਣ ਮਗਰੋਂ ਰਾਮ ਤੇ ਰਹੀਮ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਤਾਇਨਾਤ ਕਰ ਦਿਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੁਣੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ

ਕੰਪਨੀ ਕਮਾਂਡਰ : ਇਟਨਾ ਸੋਨਾ ਤੇ ਸਾਰੇ ਯੂਰਪ ਮੇਂ ਨਹੀਂ ਹੋਗਾ।

ਸਹਾਇਕ ਕਮਾਂਡਰ : ਹਮਾਰੇ ਕੰਪਨੀ ਕੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਮਿਸਟਰ ਬੁਅਰ ਕੋ ਔਰ ਚਾਹੀਏ ਤੋ ਕਿਆ। ਸੋਨੇ ਦੀ ਚਿੜੀਆ ਕੇ ਪੰਖ ਕਾਟਨੇ ਤੋ ਹਿੰਦੋਸਤਾਨ ਆਇਆ।

ਕੰਪਨੀ ਕਮਾਂਡਰ : ਵਹੀ ਸਭ ਸੇ ਬੜਾ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਹੈ। ਸਭ ਉਸੀ ਕੇ ਗੋਦਾਮੋਂ ਮੇਂ ਔਰ ਬੈਂਕੋਂ ਮੇਂ ਜਾਏਗਾ। ਔਰ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਵੀ ਉਸੀ ਕੇ ਪਾਕੇਟ ਮੇਂ ਹੈਂ।

ਸਹਾਇਕ : ਫਿਰ ਤੋ ਸਾਰੀ ਕੰਪਨੀ ਉਸੀ ਕੀ ਪਾਕੇਟ ਮੇਂ ਹੈ।

ਕਮਾਂਡਰ : ਪਤਾ ਚਲਾ ਹੈ ਕਿ ਬਰਤਾਨੀਆਂ ਕਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਵੀ ਉਸ ਕਾ ਕਰਜ਼ਾਈ ਹੈ।

ਸਹਾਇਕ : ਬਈ ਅਬ ਤੋ ਦੋਨੋ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਵੀ ਬਣ ਗਏ ਹੈਂ। ਕਿਆ ਫਰਕ ਪੜਤਾ

ਕਮਾਂਡਰ : ਫਰਕ ਪੜੇਗਾ ਮਿਸਟਰ, ਪੜੇਗਾ। ਜੇ ਧਨਾਢ-ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਕਿਸੀ ਦਾ ਸਗਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ। ਵੇਹ ਕਿਆ ਕਿਆ ਕਰੇਗਾ, ਕੁਛ ਕਹਾ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਣਾ। ਵੇਹ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹੋਂ ਕੋ ਆਪਸ ਮੇਂ ਵਾਂਟ ਕਰ ਔਰ ਲੜਾ ਲੜਾ ਕਰ ਮਰਵਾ ਸਕਣਾ ਹੈ।

ਸਹਾਇਕ ਕਮਾਂਡਰ: ਬਹੁ ਛੋੜੇਗਾ ਕਿਸੀ ਕੋ ਨਹੀਂ। ਦੇਖੋ ਨਾ ਯੂਰਪ ਮੇਂ ਕਿਆ ਕਿਆ ਨਹੀਂ ਹੂਆ। ਧਰਮਯੁੱਧ (Crusades) ਕਰਵਾਏ। ਸ਼ੁਰੂ ਇੰਨ ਯਹੂਦੀਓਂ ਨੇ ਕਿਆ। ਫਿਰ ਜੇ ਈਸਾਈਓ ਔਰ ਮੁਸਲਮਾਨੋਂ ਕੇ ਗਲੇ ਮੇਂ ਭਾਲ ਦਿਆ। ਸੌ ਸਾਲਾ ਯੁਧ (Hundred years wars) ਕਰਵਾਏ।

ਅਬ ਵਾਰੀ ਹੈ ਭਾਰਤ ਔਰ ਏਸ਼ੀਆ ਕੀ। ਸਰ, ਆਪ ਦੇਖਨਾ ਯਾਹਾਂ ਵੀ ਬੋਹ ਹਿੰਦੂਓ ਔਰ ਮੁਸਲਮਾਨੋਂ ਕੋ ਖੂਬ ਲੜਾਏਗਾ। ਬੰਗਾਲ ਮੇਂ ਐਸਾ ਅਕਾਲ ਪੜਨੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਸੇ ਮਿਲੀਅਨਸ ਲੋਕ ਮਰੇਂਗੇ।

ਕਮਾਂਡਰ : ਧੀਰੇ ਧਾਤ ਕਰੋ, ਮੈਂ ਤੋ ਸੋਚਤਾ ਹੂੰ ਕਿ ਬੰਗਾਲ ਕੀ 'ਅਫੀਮ' ਗੁਦਾਮੋਂ ਮੇਂ ਜਿਤਨੀ ਜਮਾ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਕਾ ਕਿਆ ਹੋਗਾ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਮੇਂ ਬਾਂਟੀ ਜਾਏ ਤੋ ਵੀ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਗੀ। ਫਿਰ ਹਰ ਸਾਲ ਔਹ ਜਮਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਸੋਨਾ ਔਰ ਅਫੀਮ

ਸਹਾਇਕ : ਸੋਨਾ ਜਾਏਗਾ ਯੂਰਪ ਕੇ ਕੰਪਨੀ ਗੁਦਾਮੋਂ ਔਹ ਖੂਆਹ ਬੈਂਕੋ ਕੇ ਵਾਲਟਸ ਮੇਂ ਅਫੀਮ ਜਾਏਗੀ ਚੀਨ। ਬਦਲੇ ਮੇਂ ਚੀਨ ਮੇ ਲੋਂਗੇ ਬੜੀਆ ਚਾਏ

ਕਮਾਂਡਰ : ਚੀਨ ਕਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਤੋਂ ਅਫੀਮ ਲੇਨੇ ਸੇ ਟਿਨਕਾਰੀ ਹੈ।

ਸਹਾਇਕ ਕਮਾਂਡਰ : ਅਬ ਹਮੇਂ ਭੇਜੇਂਗੇ ਤਿਬਤ, ਬਰਮਾ ਔਰ ਚੀਨ ਮੇਂ ਲੜਨੇ। ਹਮ ਚੀਨ ਸੇ ਲੜੇਂਗੇ। ਹਮ ਅਫੀਮ ਕੇ ਯੁੱਧ (Opium War) ਲੜੇਂਗੇ। ਹਮ ਜੀਤੇਂਗੇ। ਹਮਾਰੇ ਸਾਥ ਹੋਂਗੇ ਹਿੰਦੋਸਤਾਨੀ, ਤਿਬਤੀ, ਬਰਮੀ ਬਗੈਰਾ। ਹਮ ਚੀਨ ਕੇ ਲੋਂਗੋਂ ਕੋ ਅਫੀਮੀ ਬਨਾਏਂਗੇ। ਪਹਿਲੇ ਅਮਨ ਸਮਝੋਤੇ ਕਰੇਂਗੇ। ਖੁਦ ਹੀ ਤੋੜੇਂਗੇ, ਫਿਰ ਯੁੱਧ ਕਰੇਂਗੇ। ਇਲਜ਼ਾਮ ਉਨੀਂ ਕੇ ਉਪਰ ਡਾਲੇਂਗੇ।

ਕਮਾਂਡਰ : ਯਹ ਤੋਂ ਬੜਾ ਪਾਪ ਹੋਗਾ। ਮੁਝੇ ਏਕ ਗੁਪਤ ਕਾਮ ਕੇ ਲੀਏ (Assignment) ਚੀਨ ਭੇਜਾ ਗਿਆ ਥਾ। ਮੈਂਨੇ ਦੇਖਾ ਕਿ ਚੀਨੀ ਵਰਕਰ ਜੈਸਾ ਈਮਾਨਦਾਰ ਵਰਕਰ ਦੁਨੀਆਂ ਮੇ ਕਹੀ ਨਹੀਂ, ਅਫਰੀਕੀ ਗੁਲਾਮੋਂ ਸੇ ਵੀ ਜਿਆਦਾ। ਗੁਲਾਮੋਂ ਪਰ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨੀ ਪੜ੍ਹਤੀ ਹੈ। ਇਨ ਕੋ ਤੋ ਬਸ ਕਾਮ ਦੇ ਦੋ। ਭੂਖੇ ਪਿਆਸੇ ਲਗੇ ਰਹੇਂਗੇ। ਇਨ ਕੋ ਕਾਮ ਚਾਹੀਏ। ਦਿਨ ਰਾਤ ਏਕ ਕਰ ਦੇਂਗੇ। ਉਨ ਕਾ ਫਲਸਫਾ ਹੈ, ਕਾਮ, ਕਾਮ ਔਰ ਕਾਮ। ਚੀਨੀ ਲੋਕ ਉਸ ਦੈਤ ਕੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜੋ ਕਹਿਤਾ ਹੈ "ਮੁਝੇ ਕਰਨੇ ਕੋ ਕਾਮ ਦੇ, ਨਹੀਂ ਤੋਂ ਤੁਝੇ ਮਾਰ ਤਾਲਨੇ ਕਾ ਕਾਮ ਕਰੂੰਗਾ।"

ਸਹਾਇਕ : ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਇਤਨਾ ਕਾਮ ਕਹਾਂ ਸੇ ਲਾਤਾ ਹੈ।

ਕਮਾਂਡਰ : ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਪਨੇ ਲੋਂਗੋਂ ਕੋ ਖੂਭ ਸਮਝਟਾ। ਬਹੁ ਬੋਲੇਗਾ 'ਇਸ ਦਰਿਆ ਕੋ ਯਹਾਂ ਸੇ ਖਾਂਪ ਦੇ'। ਲੋਂਗ ਮਿਟੀ ਔਹ ਪੱਥਰੋਂ ਸੇ ਬਾਧ ਬਨਾਂ ਦੇਂਗੇ। ਔਰ ਪਾਣੀ ਦੂਸਰੀ ਔਹ ਵਹਾ ਦੇਂਗੇ। ਤੋ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੁਕਮ ਦੇਗਾ---- 'ਸ਼ਾਬਾਸ਼ ਬਾਂਧ ਰਹੁਤ ਅੱਛਾਂ ਬਨਾਂ, ਪਰ ਉਧਰਾਂ ਪਾਣੀ ਜਾਨੇ ਜੇ

ਜਿਆਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਣਾ। ਮਿੱਟੀ ਔਰ ਪੱਥਰੋਂ ਕੋ ਵਾਪਸ ਛੋੜ
ਆਉ'। ਲੋਗ ਬੈਸਾ ਹੀ ਕਰੇਂਗੇ ਔਰ ਕਰਤੇ ਜਾਏਂਗੇ- - - -

ਜ਼ਹਾਇਕ : ਅਰੇ ਬਈ ਰਾਮ ਔਰ ਰਹੀਮ ਤੁਮ ਯਹਾਂ ਕਿਆ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਹਮਾਰੀ
ਬਾਤੋਂ ਸੁਨ ਰਹੇ ਹੋ। ਉਠਾਉ ਬੋਹ ਬਕਸੇ। ਚਲੋ ਬਾਹਰ, ਬੈਲ ਗਾੜੀ,
ਘੋੜਾ ਗਾੜੀ ਮੇਂ ਛੋੜੋ ਔਰ ਵਾਪਸ ਆਉ। ਜਲਦੀ- - - -

(ਰਾਮ ਅਤੇ ਰਹੀਮ ਸੋਨੇ ਦੇ ਭਰੇ ਬਕਸੇ ਚੁਕਦੇ ਹਨ ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਗੱਡੀਆਂ ਗੱਡੀਆਂ
ਵਿਚ ਲੱਦਣ ਤੁਰ ਪੈਂਦੇ ਹਨ)

ਰਹੀਮ : ਰਾਮ ਬਟੀ ਤੂੰ ਇਨਾਂ ਕੰਪਨੀ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਤੀਮਾਰਦਾਰੀ ਕਰਦਾ
ਰਹਿਨੈ ਤੇ ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਸੁਣਦਾ ਰਹਿਨੈ। ਆਹ ਜੋ ਤੂੰ ਤੇ ਮੈਂ ਬਕਸੇ
ਛਕੜਿਆਂ ਚ ਲੱਦਣ ਜਾ ਰਹੇ ਅਾਂ। ਛਕੜੇ ਕਿਥੇ ਜਾਣਗੇ ?

ਰਾਮ : ਬੰਦਰਗਾਹ ਤੇ ਵੱਡਾ ਸਾਰਾ ਜਹਾਜ਼ ਉਡੀਕ ਰਿਹਾ। ਜਹਾਜ਼ ਜਾਏਗਾ
ਲੰਡਨ।

ਰਹੀਮ : ਕੰਪਨੀ ਹੈ ਤਾ ਵੱਡੀ ਸਾਰੀ ਦੁਕਾਨ ਹੀ ਨਾਂ। ਇਕੋ ਥਾਂ ਤੋਂ ਏਨਾਂ ਸੋਨੇ
ਲੁਟਿਆ। ਅਜੇ ਸਾਰਾ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਭਰਿਆ ਪਿਆ। ਏਨਾਂ ਸੋਨਾ ਇਹ
ਕਰਨਗੇ ਕੀ ?

ਰਾਮ : ਸੁਣ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੀਮਾਰਦਾਰੀ ਕਰਦਿਆਂ ਤੇ ਭੋਲੇ ਬਣ ਕੇ ਵਿੱਚਲੀਆਂ
ਗੱਲਾਂ ਕੱਢਣੀਆਂ ਆ ਗਈਆਂ।

ਬੁਝਾਰ ਸੋਨੇ ਕੇ ਸਿੱਕੇ ਬਣਾਏਗਾ। ਬੜੇ ਬੜੇ ਵਾਲਟ ਯਾਨੀ ਗੁਦਾਮਾ 'ਚ ਰੱਖੇਗਾ।
ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਬੈਂਕ ਕਰੇਗਾ। ਸਿੱਕੇ ਸੇ ਔਰ ਸਿੱਕੇ ਬਣਾਏਗਾ। ਲੋਗੋਂ ਕੋਂ ਕਰਜ਼ਾ ਦੇਗਾ।
ਬਾਦਸ਼ਾਹੋ ਕੋ ਕਰਜ਼ਾ ਦੇਗਾ। ਸੂਦ ਕਮਾਏਗਾ ਸੋਨੇ ਸੇ ਔਰ ਸੋਨਾ ਬਣਾਏਗਾ।

ਰਹੀਮ : ਸੁਣਿਆ, ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਕੰਪਨੀਆਂ ਏਥੇ ਏਨੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਕਿਦਾਂ
ਚਲਦੀਆਂ

ਰਾਮ : ਭਰਾਵਾਂ ਇਹ ਵੀ ਸੁਣ ਲੈ। ਕੰਪਨੀਆਂ ਬੜੀਆਂ। ਫ੍ਰਾਂਸੀਸੀ ਕੰਪਨੀ,
ਡੱਚ ਕੰਪਨੀ, ਜਰਮਨ ਕੰਪਨੀ, ਸਪੇਨਿਸ਼ ਕੰਪਨੀ। ਮੈਂ ਦੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਸੁਣਿਆਂ ਕਿ ਮਾਦੀਆਂ ਦਾ ਸਰਦਾਰ ਇਕੋ ਐ, ਬੁਝਾਰ। ਹੋਰ ਕੰਪਨੀਆਂ
ਵੀ ਆਉਣਗੀਆਂ। ਸਰਦਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਉਹੀ ਹੋਏਗਾ। ਰਹੀ ਗੱਲ
ਇੱਟ-ਕੁਤੇ ਦੇ ਵੇਰ ਦੀ। ਇਕੋ ਬਾਂਦਰ ਬਿੱਲੀਆਂ ਨੂੰ ਲੜਾਏਗਾ।
ਬਿਲੀਆਂ ਲੜਨਗੀਆਂ ਸਾਰੀ ਚੋਟੀ ਕੱਲਾ ਹਥਿਆ ਜਾਏਗਾ ਪੱਕੀ
ਸਮਝ ਲੈ ਮੇਰੀ ਗੱਲ

(ਪਲਾਸੀ ਦੀ ਲੜਾਈ ਜਿਤ ਲੈਣ ਮਗਰੋਂ ਰਾਮ ਤੇ ਰਹੀਮ ਵਾਲੀ ਫੌਜੀ ਟੁਕੜੀ ਨੂੰ ਤਿਬਤ ਵਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਬਰਮਾ ਫਤਹ ਕਰਨ ਲਈ ਬਰਮਾ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਫੌਜਾਂ ਚੀਨ ਦੀਆਂ ਸਰਹੱਦਾਂ ਤਕ ਪੁੱਜ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੁਝ ਮਹੀਨੇ ਇਹ ਟੁਕੜੀ ਸਰਹੱਦ ਤੇ ਅਟਕੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਰਾਮ ਤੇ ਰਹੀਮ ਨੂੰ ਕੰਨੇ ਕੰਨ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲੇ ਚੀਨ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਯੁਧ ਪਿਛੇ ਪਾ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

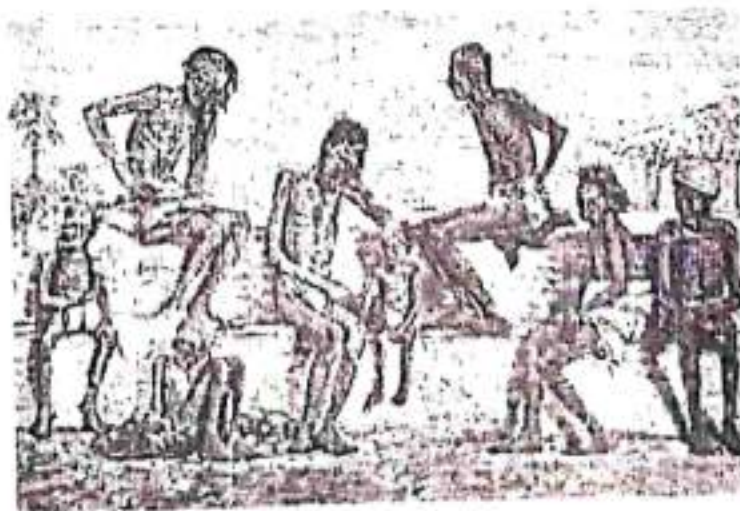
ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਫੌਜੀ ਟੁਕੜੀ ਤੋੜ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਫੌਜੀਆਂ ਨੂੰ ਪੰਜ ਪੰਜ ਸਿੱਕੇ ਦੇ ਕੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਈ ਵਾਇਦੇ ਕਰਕੇ ਵਾਪਸ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਵਲ ਤੋਰ ਦਿਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਰਾਸ਼ਨ ਵੀ ਦਿਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਪਛਾਣ ਪੱਤਰ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਕਿ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹੋਰ ਫੌਜੀ ਕੇਂਦਰਾਂ ਤੋਂ ਖਾਣੇ ਪੀਣੇ ਦੀ ਜਾਂ ਬੱਘੀਆਂ ਦੀ ਮੁਫਤ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਜਾ ਸਕੇ)

ਰਾਮ-ਰਹੀਮ ਦੀ ਵਾਪਸੀ

ਕੰਪਨੀ ਰਾਮ ਤੇ ਰਹੀਮ ਨੂੰ ਪੰਜ ਪੰਜ ਸਿੱਕੇ ਦੇ ਕੇ ਵਾਪਸ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਤੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਦੂਰੀ ਉਹ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਘੋੜਾਂ ਬੱਘੀਆਂ ਉਪਰ ਤੈਅ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਉਹ ਪੈਦਲ ਹੀ ਚਲ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਹ ਵਿਚ ਕਿਤੇ ਕੁਝ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਵਾਰੀ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਫੌਜੀ ਟੁਕੜੀਆਂ ਚੋਂ ਵੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ ਹੱਦ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਝੁਕ ਕੇ ਮਿੱਟੀ ਮੱਥੇ ਨਾਲ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਬੰਗਾਲ ਦੀ ਹੱਦ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਤੇ ਕਿਤੇ ਝੜਪਾਂ ਅਜੇ ਵੀ ਦੱਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਏਸ ਸਾਰੇ ਰਾਸਤੇ ਵਿਚ ਤਬਾਹੀ ਮੱਚੀ ਹੋਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਿੰਡ ਉਜੜੇ ਪੁਜੜੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖੀ ਲਾਸ਼ਾਂ ਸਮੇਤ ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਦੇ ਭਰੇ ਗੱਡੀਆਂ ਗੱਡੇ ਵੀ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਕਾਂ ਕੁਤੇ ਨੇਚ ਰਹੇ ਹਨ। ਕਾਰਨ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਜਿਥੋਂ ਜਿਥੋਂ ਦੀ ਫੌਜਾਂ ਲੰਘੀਆਂ ਤਬਾਹੀ ਮਚਦੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਰਾਹ ਬਦਬੋ ਆਉਂਦੀ ਰਹੀ ਹੈ।

ਬੰਗਾਲ ਦੀ ਸਰਹੱਦ ਤਕ ਪੁੱਜਦਿਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਦੀ ਭਰਮਾਰ ਹੋਰ ਵਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਦਬੋ ਹੋਰ ਵਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਬੰਗਾਲ ਦੀ ਪਲੇਗ

ਰਾਮ : ਬਈ ਰਹੀਮ ਦੇ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਚਲੇ ਆਂ ਵਾਪਸ ਘਰੀ। ਕੋਈ ਪਾਣੀ ਵੀ ਕਿ ਨਹੀਂ ?

ਰਹੀਮ : ਲੈ ਕੇ ਕੀ ਚੱਲੇ ਆਂ ? ਪੰਜ ਸਿੱਕੇ ਕੁਲ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਜਿਹੜੀ ਗੱਲ ਦਾ ਵੱਡਾ ਦੁਖ ਐ, ਉਹ ਇਹ ਆ ਪਈ ਪਲਾਸੀ ਦੀ ਲੜਾਈ ਖਤਮ ਹੋਇਆਂ ਵੀ ਦੇ ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ। ਪਰ ਉਜਾੜ-ਉਜਾੜਾ ਉਵੇਂ ਦਾ ਉਵੇਂ ਈ ਆ। ਹਰ ਪਾਸੇ ਉਜਾੜਾ।

(ਏਨੇ ਨੂੰ ਇਕ ਮਾੜਕੂ ਜਿਹਾ ਕਿਸਾਨ ਬੈਲ ਗੱਡੀ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਬਲਦ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕਰਜ਼ੇਰ ਹਨ। ਉਹ ਸ਼ਹਿਰ ਵੱਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਤੇ ਕਿਸਾਨ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗੱਡੀ ਵਿਚ ਬੈਠਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ)

ਰਾਮ : (ਗੱਡੀ ਵੱਲ ਨੂੰ) ਬਈ ਅਸੀਂ ਦੇ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸ ਆਪਣੀ ਜੰਮਣ ਭੋਅ ਬੰਗਾਲ ਆ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਆਸ ਸੀ ਕਿ ਸਰਾਜ ਉਦ ਦੌਲਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਲਤ ਬਦਲ ਗਈ ਹੋਏਗੀ। ਕੰਪਨੀ ਰਾਜ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲੀ ਲਿਆਂਦੀ ਹੋਏਗੀ।

ਗੱਡੀ ਵਾਲਾ : ਨਾ ਜੀ ਨਾ। ਜਿਹੜਾਂ ਕੰਮ ਇਹ ਸਰਾਜ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਸੀ, ਹੁਣ ਇਹ ਖੁਲ੍ਹਮ ਖੁਲ੍ਹਾ ਆਪ ਕਰ ਰਹੇ ਆ। ਕੌਣ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ? ਰਵਾਇਤੀ ਫਸਲਾਂ ਬੀਜੋ ਵੀ ਤਾਂ ਕੰਪਨੀ ਕਰਿੰਦੇ ਉਜਾੜ ਦਿੰਦੇ ਐ। ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਅਫੀਮ ਦੀ ਖੇਤੀ ਕਰਵਾਈ ਜਾਂਦੀ ਐ। ਫੇਰ ਮੁਆਵਜਾ ਮਾਮੂਲੀ। ਵੱਟੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਅੰਨ ਖ਼ੀਦਣਾਂ ਵੀ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਮਿਲਦਾ ਨਹੀਂ। ਬਸ ਭੁਖ ਮਰੀ ਪਈ ਹੈ। ਫੇਰ ਇਹ ਕਿ ਪਲੇਗ ਦੀ ਬੀਮਾਰੀ ਵੀ ਜਿਉਂ ਘਰ ਕਰ ਗਈ ਐ ਬੰਗਾਲ 'ਚ। ਭੁਖ ਤੋਂ ਬਚੇ ਤਾਂ ਬੀਮਾਰੀ ਨਾਲ ਮਰੇ। ਕਿਤੇ ਕੋਈ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ। ਪਲੇਗ ਦੀ ਆਫਤ ਨੇ ਲੜਾਈ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਤਬਾਹੀ ਮਚਾਈ ਹੈ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਚ।

ਰਹੀਮ : ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਲਾਮ ਤੇ ਗਏ ਸੀ ਉਦੋਂ ਵੀ ਇਹੀ ਹਾਲ ਸੀ। ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਿਆ?

ਗੱਡੀ ਵਾਲਾ : ਸਬੂਤ ਸਾਹਮਣੇ ਐ। ਔਹ ਪਿੰਡ ਵਲ ਦੇਖ ਲੋ। ਪੂਰਾ ਉਜਾੜਾ। ਘਰ ਘਰ ਲਾਸ਼ਾਂ, ਬਿਲੇ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਬੱਚੇ, ਬੁੱਢੇ, ਜਵਾਨ, ਔਰਤਾਂ, ਬੱਚੇ ਇਕੋ ਹਾਲ। ਕਾਂ ਕੁਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ। ਖਾਂਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਮਰ ਜਾਂਦੇ। ਸਿਆਣੇ ਦਸਦੇ ਐ ਪਈ ਕ੍ਰੋੜ ਬੰਦਾ ਮਰ ਚੁਕਿਆ। ਹੋਰ ਮਰੀ ਜਾਂਦੇ ਤੇ ਅੰਤ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਥੇ।

(ਉਹ ਇਕ ਦਰੱਖਤ ਦੀ ਓਟ ਵਿਚ ਰੁਕਦੇ ਹਨ। ਅਚਾਨਕ ਗੱਡੀਵਾਨ ਦੀ ਤਬੀਅਤ ਖਰਾਬ

ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਉਲਟੀਆਂ-ਕੋਆਂ ਕਰਨ ਲਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਮ ਰਹੀਮ ਸਾਂਭਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।)

ਗੱਡੀਵਾਨ : ਤਲਿਉ ਲੋਕੋ। ਤੁਸੀਂ ਮੁਦਤ ਬਾਅਦ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਰਹੇ ਉ। ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਸਾਂਭੋ। ਖਬਰੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਲਾਗ ਲੱਗ ਜੇ। ਮੈਨੂੰ ਮਰਨ ਦਿਉ। ਤੁਸੀਂ ਭੱਜ ਜਾਉ

ਰਾਮ : ਭਲੇ ਆਦਮੀ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਤੇ ਭਲਾ ਕੀਤਾ। ਅਸੀਂ ਟੇਸ ਹਾਲਤ 'ਚ ਛੱਡ ਜਾਈਏ?

ਗੱਡੀਵਾਨ : ਫੇਰ ਤਿੰਨੇ ਮਰਾਂਗੇ, ਬਲਦ ਵੀ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਜਾਉ। ਗੱਡੀ ਵੀ ਲੈ ਜਾਉ। ਖਬਰੇ ਬਲਦ ਬਚੇ ਈ ਰਹਿ ਜਾਣ।

ਰਹੀਮ : ਅਮਾਂ ਅੱਲਾ ਨੂੰ ਜਾਨ ਦੇਣੀ ਐ। ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਪਈ

ਗੱਡੀਵਾਨ : ਮੈਂ ਅੱਲ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਦਿਆਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਉ, ਭਲਿਉ ਲੋਕੋ, ਜਾਉ, ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿਉ ਏਥੇ ਈ

(ਰਾਮ ਰਹੀਮ ਗੱਡੀ ਲੈ ਕੇ ਚੱਲ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਚੱਲੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਿੰਡ, ਖੇਤ ਉਜੜੇ ਪਏ ਹਨ। ਕਿਤੇ ਕਿਤੇ ਕੋਈ ਵੱਸੋਂ ਹੈ ਉਹ ਵੀ ਖੋਫ਼ਜ਼ਦਾ ਹੈ।)

(ਸ਼ਾਮ ਪੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇਕ ਉਜੜੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਬਾਹਰ ਪੁੱਜਦੇ ਹਨ

ਅਚਾਨਕ ਰਾਮ ਦੀ ਤਬੀਅਤ ਖਰਾਬ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਉਲਟੀਆਂ ਕਰਨ ਲਗਦਾ ਹੈ।)

ਰਹੀਮ : ਓ ਪਿੰਡ ਵਾਸੀਉ, ਕੋਈ ਹੈ। ਆਹ ਮੇਰਾ ਦੋਸਤ ਰਹੀਮ ਮਰ ਰਿਹੈ।
ਬਚਾਉ, ਬਚਾਉ ਲੋਕੋ।

(ਰਹੀਮ ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ ਰੋਲਾ ਪਾਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਬਲਦ ਵੀ ਅਚਾਨਕ ਖੜ੍ਹਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਡਿਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਦੋ ਕੁ ਮਾੜਫੂ ਜਿਹੇ ਆਦਮੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਦੂਰ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।)

ਇਕ ਆਦਮੀ : ਇਹ ਨੂੰ ਪਲੇਗ ਦਾ ਹਮਲਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਈ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਆਂ। ਘਰ ਘਰ ਸੱਥਰ ਪਏ ਐ। ਇਹਨੂੰ ਪਿਆ ਰਹਿਣ ਦੇ। ਬਲਦ ਵੀ ਡਿਗਿਆ ਰਹਿਣ ਦੇ। ਤੇ ਆਪ ਭੱਜ ਜਾ। ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।

ਰਹੀਮ : ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਿੱਤਰ ਨੂੰ ਏਸੇ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਛੱਡ ਕੇ ਕਦਾਚਿੱਤ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗਾ।

ਦੂਜਾ ਆਦਮੀ : ਫੇਰ ਤੂੰ ਵੀ ਮਾਰਿਆ ਜਾਏਂਗਾ।

ਰਹੀਮ : ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਚੁਰੂ ਪਿੰਡ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਆਂ। ਅਸੀਂ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਫੌਜੀ

ਆ। ਲਾਮ ਫਤਹ ਕਰਕੇ ਵਾਪਸ ਜਾ ਰਹੇ ਆਂ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਸਿੱਕੇ ਹਨ।
ਸਿੱਕੇ ਤੁਸੀਂ ਰੱਖ ਲੈਣੇ ਪਰ ਸਾਡੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਪੁਜਦਾ ਕਰ
ਦੇਣੀਆਂ।

ਪਹਿਲਾਂ ਆਦਮੀ: ਘੜੀਆਂ ਪਲਾਂ ਚ ਕੀ ਦਾ ਕੀ ਹੋਈ ਜਾਂਦੈ। ਕੌਣ ਜਾਣੇ ਕੀ ਹੋਣਾ। ਪਰ
ਤੇਰੇ ਨੇੜੇ ਆਹ ਕੁੱਜਾ ਪਾਣੀ ਦਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਪੂੜੀਆਂ ਰੱਖ ਜਾਨੇ ਆਂ।
ਵਰਤ ਲਿਉ। ਉਂਜ ਤੁਹਾਡੀ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਸਾਡਾ ਸੱਭੋ ਕੁਝ ਲੁਟ
ਲਿਆ ਹੈ। ਬਦਲੇ ਚ ਦਿਤੀ ਪਲੇਗ ਤੇ ਮੌਤ

(ਦੋਵੇਂ ਪੁਰਖ ਪਾਣੀ ਦਾ ਕੁੱਜਾ ਅਤੇ ਪੱਤਿਆਂ 'ਚ ਲਪੇਟੀਆਂ ਕੁਝ ਪੂੜੀਆਂ ਰੱਖ ਕੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ
ਹਨ।)

ਸਵੇਰੇ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਵਿਅਕਤੀ ਮਰੇ ਪਏ ਹਨ। ਇਕ
ਬਲਦ ਮਰਿਆ ਪਿਆ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਬਲਦ ਸਹਿਕ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਸਮਾਨ-ਆਂਤਰ ਸੰਮੇਲਨ

1787

ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਚੋਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਜਰਮਨੀ, ਫਰਾਂਸ, ਬਰਤਾਨੀਆਂ,
ਆਸਟਰੀਆ, ਇਟਲੀ, ਰੂਸ, ਅਮਰੀਕਾ, ਦੇ ਕੁਲੀਨ ਵਰਗ ਦੇ ਭੋਂਅ ਪਤੀਆਂ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ
ਹੋਰ ਉਪਨਾਮ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਮੰਤ (Feudals), ਵਾਰ ਲਾਰਡਜ਼ (War Lords) ਕੁਲੀਨ
ਵਰਗ (Barons), ਨਵਾਬ, ਆਦਿ ਨਾਲ ਵੀ ਪੁਕਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦਾ ਸੰਮੇਲਨ
ਬੁਲਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸੰਮੇਲਨ ਫਰੈਂਕਫਰਟ ਦੇ ਇਕ ਲਾਰਡ ਜਿਸਨੂੰ ਲਾਰਡ
ਫਰੈਂਕਫਰਟ ਹੀ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਲੋਂ ਬੁਲਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਏਸ ਨੂੰ 1773 ਦੇ ਉਚ
ਧਨਾਢ ਸੰਮੇਲਨ ਦਾ ਸਮਾਨ-ਆਂਤਰ ਸੰਮੇਲਨ ਵੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਫਰੈਂਕਫਰਟ ਨਾਲ ਲਾਗਵੇਂ ਪੇਤਲੇ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਇਕ ਆਲੀਸ਼ਾਨ ਮਹਿਲ ਉਸਾਰਿਆ
ਹੋਇਆ ਹੈ। ਏਸ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਇਕ ਮਹਾਂ ਸੰਮੇਲਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ 25 ਕੁ
ਮੈਂਬਰ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਤਤਕਾਲੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਭੋਂਅ ਪਤੀ, ਯਾਨੀ, ਸਾਮੰਤ, ਕੁਲੀਨ,
ਨਵਾਬ, ਵਾਰ ਲਾਰਡਜ਼ ਆਦਿ ਆਦਿ ਹਨ।

ਇਹ ਆਸਟਰੀਆ, ਇਟਲੀ (ਰੋਮ), ਜਰਮਨ, ਰੂਸ, ਅਮਰੀਕਾ ਆਦਿ ਦੇ ਰਹਿਣ
ਵਾਲੇ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਪੇਤਲਾ ਜੰਗਲ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਮ ਲਸ਼ਕਰ ਅਰਥਾਤ ਘੋੜਿਆਂ, ਬੱਘੀਆਂ,
ਛਕੜਿਆਂ, ਰੱਥਾਂ, ਤੰਬੂਆਂ, ਦਾਸ, ਦਾਸੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਫਰੈਂਕਫਰਟ ਦੇ ਇਕ ਸਾਮੰਤ ਲਾਰਡ ਜਾਰਜ ਫਰੈਂਕਫਰਟ ਨੇ ਇਹ ਸੰਮੇਲਨ ਬੁਲਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪੇਤਲੇ ਜੰਗਲ ਵਿਚਲਾ ਇਹ ਮਹਿਲ ਏਸੇ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ 24 ਸਾਮੰਤ ਪੁਜੇ ਹਨ। ਮਹਿਲ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਹਾਲ ਵਿਚ ਸੰਮੇਲਨ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੋਨੇ, ਹੀਰੇ, ਮੋਤੀਆਂ ਨਾਲ ਲੱਦੇ, ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਚੋਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹਨ। ਵਾਰ ਵਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੌਕਰ-ਚਾਕਰ, ਦਾਸ-ਦਾਸੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਕੀਆਂ ਮੋਟੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਅੰਦਰ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਉਂ ਇਹ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਧਿਆਨ ਵੀ ਖਿੱਚਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਜਿਤਲਾਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਵਧੇਰੇ ਅਮੀਰੀ ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਦਾਸ-ਦਾਸੀਆਂ ਹਨ, ਥੋੜੇ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਦਾਸ ਦਾਸੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਠੰਡਾ ਕੁਝ ਗਰਮ ਭੋਜਨ ਪਰੋਸਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕੁਝ ਖਾਂਦੇ ਪੀਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਲਾਹ ਮਾਰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਬਾਕੀ ਬਾਹਰ ਭੇਜੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਸੰਮੇਲਨ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਵੱਲ ਉਤਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਤਨਾ ਕਿ ਆਪਣੀ ਅਮੀਰੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨੋਂ ਸ਼ੌਂਕਤ ਦੇ ਦਿਖਾਵਿਆਂ ਵੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਅਰਧ ਚੱਕਰ ਵਿਚ ਜੁੜੇ ਹਨ।

ਅਰਧ ਚੱਕਰ ਵਿਚਕਾਰ ਲਾਰਡ ਫਰੈਂਕਫਰਟ ਆਪਣੇ ਇਕ ਦਫਤਰੀ (ਮੁਣਸ਼ੀ, ਸਹਾਇਕ, ਕਾਤਬ) ਨਾਲ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰੇ ਵਿਚ ਵਿਅਸਤ ਹਨ। ਦੋਵੇਂ ਵਾਰ ਵਾਰ ਹਾਜਰ ਲਾਰਡਜ਼ ਵੱਲ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿਖਾਵੇ ਅਤੇ ਸਮਝ ਦੇ ਸਤਰ ਬਾਰੇ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਣ।

ਲਾਰਡ ਫਰੈਂਕਫਰਟ : ਦੋਸਤੋ, ਨੀਅਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵੀ ਦੋ ਘੰਟੇ ਉਪਰ ਬੀਤ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸੰਮੇਲਨ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਆਰੰਭ ਕਰੀਏ।

ਲਾਰਡ ਜਰਮਨ ਵੈਰੂਲਮ :---- ਜਨਾਬ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰੀ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਹੈ -- --- - ਸਮਾ ਵਧੇਰੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਪਿਸ਼ਾਬ ਦੀ ਸਖਤ ਹਾਜਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। (ਸਾਰੇ ਹੱਸਦੇ ਹਨ)

ਫਰੈਂਕਫਰਟ (ਮੁਸਕਰਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ) :--- ਹਾਂ, ਰਫਾ ਹੋ ਆਉ।

ਜਰਮਨ ਵੈਰੂਲਮ :--- ਜਨਾਬ, ਮੈਂ ਦੋ ਟਹਿਲਣਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।

ਕੁਝ ਆਵਾਜ਼ਾਂ : What a great sportsman the lord varulam is !
(ਲਾਰਡ ਵੈਰੂਲਮ ਕਿਨਾ ਫੁਰਤੀਲਾ ਆਦਮੀ ਹੈ)

(ਹਾਸਾ ਮਚਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਟਹਿਲਣਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਚੋਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟੇ ਲਾਰਡ ਨੂੰ ਆਸਰਾ ਦੇ ਕੇ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਬਾਬ ਰੂਮ ਵਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।)

ਲਾਰਡ ਫਰੈਂਕਫਰਟ : ਚਲੋ ਅੱਧਾ ਘੰਟਾ ਹੋਰ ਲੇਟ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਹੋ

ਜਿਹਾ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਜ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਰ ਲਵੋ।

(ਖੂਬ ਹਾਸਾ ਨੱਠਾ ਮਚਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਵੀ 4-5 ਜਣੇ ਏਵੇਂ ਹੀ ਹਾਜ਼ਰ ਰਫਾ ਹੋਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕੁਝ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦਿਖਾ ਦਿਖਾ ਕੇ ਖਾਦੇ ਪੀਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਮਨ ਅਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਚੁਪ ਛਾ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।)

ਲਾਰਡ ਫਰੈਂਕਫਰਟ : ਦੋਸਤੋ 1787 ਈਸਵੀ ਦਾ ਅੱਧ ਬੀਤ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਚਲੇ ਇਕਸਾਰ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਅਚੰਭਾ ਜਨਕ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਅਸੀਂ ਹੀ ਹਾਂ ਜੋ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੀ ਵਧੇਰੀ ਜਮੀਨ ਸਾਂਝੀ ਬੈਠੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦਾ ਅਸਤਿਤਵ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਆਰੀਆ ਵਾਰ ਲਾਰਡਜ਼ ਵੀ ਤੇ ਕੁਲੀਨ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਦੋ ਸੌ ਸਾਲ ਕੁਰੂਸੇਡਜ਼ ਲੜੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਪੋਪ ਵੀ ਸਾਡਾ ਹੀ ਮਤੀਹ ਹੈ। ਸੰਨੇਪ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਹੀ ਸਮੁੱਚੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵੱਖੋ ਵੱਖਰੇ ਸਮਾਜਾਂ ਦੇ ਅਜੇ ਵੀ ਅਸਲੀ ਸੰਚਾਲਕ ਹਾਂ।

ਪਰ ਦੋਸਤੋ ਇਕ ਤਾਕਤ ਐਸੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਜੋ ਅਜੇ ਐਨ ਗੁਪਤ ਹੈ। ਗੁਪਤਤਾ ਉਸਦਾ ਇਕ ਮਾਤਰ ਅਸੂਲ ਹੈ। ਰੋਮ ਦੇ ਡਿੱਗਣ ਵੇਲੇ ਵੀ ਸਪਾਰਟੇਕਸ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਉਹ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਸੀ। ਅੱਧ ਯੁਗ ਦੇ ਹਨੇਰਿਆਂ ਵਿਚ ਉਹ ਲੂਸੀਫਰ (ਚਾਨਣ ਬਰਦਾਰ, ਚਾਨਣ ਦਾ ਦੇਵਤਾ, ਮਾਸ਼ਾਲਚੀ, ਸ਼ੈਤਾਨ) ਤੋਂ ਚਾਨਣਾ ਲੈਂਦੇ ਰਹੇ।

ਉਹਨਾਂ ਸਾਡੇ ਧਰਮ ਵਿਚ ਸੰਨ੍ਹ ਲਗਾ ਲਈ ਹੈ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿਚ 1640 ਦਾ ਇਨਕਲਾਬ ਵਾਪਰਿਆ। ਈਸਾਈ ਮੱਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੱਤ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਸਾਡੀ ਰੱਬੀ ਸ਼ਕਤੀ (Devine Light) ਦੇ ਟੋਟੇ ਹੋ ਗਈ। ਸਾਰੇ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਧਰਮ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ, ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਵੰਡੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੁਰੂਸੇਡਜ਼ (ਧਰਮ ਯੁੱਧ) ਅਤੇ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਯੁੱਧਾਂ ਦੇ ਫਜ਼ੂਲ ਖਰਚਾਂ ਅਤੇ ਅਣਗਿਣਤ ਮੌਤਾਂ ਨੇ ਸੰਕਟ ਗ੍ਰਸਤ ਕਹ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ

ਅਸੀਂ ਜੋ ਅਸਲੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹਾਂ, ਬਾਦਸ਼ਾਹਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਠਪੁਤਲੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਹਾਲੇ ਵੀ ਹਨ, ਵੀ ਵੰਡੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਸੰਕਟ ਗ੍ਰਸਤ ਹੋ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਧਨਾਢ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਈ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਐਸ਼ੋ ਇਸ਼ਰਤ ਵਿਚ ਸਦਾ ਵਾਂਗ ਹਾਲੇ ਵੀ ਡੁਬੇ ਹੋਏ ਹਾਂ ਖੈਰ।

ਅਸਲੀ ਮੁੱਦੇ ਤੇ ਆਈਏ। ਮੇਰੇ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਬੈਠਾ ਵਿਅਕਤੀ ਤਿਕ ਮਹਾਨ

ਫੀਲਾਸਫਰ ਹੈ। ਇਹ ਇਗਲੋਸਟਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਰਾਬਤਾ ਜੋੜਿਆ ਹੈ ਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ, ਮੇਰੇ ਰੋਂਗਟੇ ਖੜੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਉਂਜ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਇਕ ਗੁਪਤ ਸੰਸਥਾ ਪ੍ਰਚੱਲਿਤ ਸੀ, ਨਾਮ ਸੀ 'ਫਰੀ ਮੇਸਨਰੀ'। ਉਸਨੇ ਮਹਾਨ ਲੇਖਕ, ਆਰਟਿਸਟ, ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰ ਫਰਾਂਸਿਸ ਬੇਕਨ (Sir Francis Bacon-1516-1626), ਬਰੂਚ ਸਪਾਈਨੋਜ਼ਾ (Baruch Spinoza-1749), ਫਰੈਡਰਿਕ ਦੀ ਗਰੇਟ (Fredrich the Great -1712), Immanuel Kant (1724), W. Goethe (1749) ਆਦਿ ਉਪਜਾਏ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਉਸ ਵਿਚ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰ ਲਈ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਰਸਮੀ ਜਿਹੀ ਇਕ ਗੁਪਤ ਸੰਸਥਾ ਬਣਾਈ ਸੀ ਜੋ ਰਸਮੀ ਤੌਰ ਤੇ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ।

ਸਾਡੀ ਗੁਪਤ ਸੰਸਥਾ ਕਦੇ ਕਦੇ ਮਿਲਣੀਆਂ ਵੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਉਸਦਾ ਕਨਵੀਨਰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਮੈਂ ਵੀ ਹੋਰਾਂ ਵਾਂਗ ਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਵਾਂਗ ਸਥਾਪਤੀ ਦੇ ਮੋੜਿਆ ਉਪਰੋਕਤ ਵਾਰ ਰਿਹਾ ਸਾਂ। ਸਾਡੀਆਂ ਮਿਲਣੀਆਂ ਮੈਂ ਵੀ ਰਸਮ ਬਣ ਕੇ ਰਹਿ ਗਈਆਂ।

ਅਲਮਾਈਟੀ ਗਾਡ ਦਾ, ਈਸਾ ਦਾ ਲੱਖ ਲੱਖ ਸੁਕਰ ਹੈ ਕਿ ਮਿਸਟਰ 'ਜਾਹਨ' ਸਾਨੂੰ ਮਿਲ ਗਏ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਵਧਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਭਲੋ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਟ ਜਾਉਗੇ, ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਜਾਉਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਕ ਹੋਰ ਗੁਪਤ ਸੰਸਥਾ ਬਣਾ ਲਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਫਰੀ ਮੇਸਨਰੀ ਦਾ ਉਸ ਵਿਚ ਵਿਲੈ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ।

ਮਸਲਾ ਬੜਾ ਹੀ ਗੁਪਤ ਹੈ। ਗੁਪਤ ਤੌਰ ਤੇ ਮੈਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖਲੋਤੀ ਹੈ। ਸੰਭਲੋ। ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਨੌਕਰਾਂ ਚਾਕਰਾਂ ਟਹਿਲੂਆਂ ਤੇ ਵੀ ਈਨਾ ਨਿਰਭਰ ਨਾ ਕਰੋ। ਵੇਖੋ ਜਾਂਚੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਗੁਪਤ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਯਾਨੀ ਲੂਸੀਫਰ ਦਾ ਅਸਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਵੀ ਹੋਇਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਜੋ ਹੁਤ ਆਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਟਿਸ ਤੋਂ ਬਹੁਤੇ ਵੀ ਨਾ ਛੱਡ ਜਾਉ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਅਸਲ ਸੱਚ ਸੁਣਨ ਤੇ ਸਮਝਣ ਲਈ ਬਸ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਮਹਾਂ-ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਮਿਸਟਰ ਜਾਨੂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੰਬੋਧਤ ਕਰਨਗੇ। ਏਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਟਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਭੇਜ ਦਿਉ ਤੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੀ ਬੰਦ ਕਰਵਾ ਦਿਉ। ਹਿੰਮਤ ਤੇ ਕੰਮ ਲਵੋ।

(ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਹਿਲ ਚੁਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੇਵਾਦਾਰ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।)

ਮਿਸਟਰ ਜਾਨੂ : ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਕਦੇ ਕਦੇ ਮਿਲਦੇ ਰਹੇ ਹੋ। ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਤੀਆਂ, ਨਵਾਬਾਂ, ਮਾਮੀਆਂ, ਵਾਰ ਲਾਹੜਜ ਤੇ ਹੋਰ

ਨਿਰਭਰਤਾ ਵਧਾਉਣ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹੇ ਹੋ। ਕੁਝ ਕਾਮਯਾਬੀਆਂ ਤੇ ਆਸ਼ਾਵਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਤੇ ਕੁਝ ਨਾ ਕਾਮਯਾਬੀਆਂ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵੀ

ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਕਦੇ ਕਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਰਹੇ ਹੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਦਰ ਮਾਣ ਵੀ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹੋ ਤੇ ਕੁਝ ਸਮਝਾਉਣੀਆਂ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਰਹੇ ਹੋ।

ਹੁਣ ਮੈਂ ਸਿੱਧਾ ਅਸਲ ਮੁੱਦੇ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਦੋਸਤੋ, ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਜਮਾਤ ਦੇ ਖਾਤਮੇ ਦੇ ਬਦਲ ਮੰਡਰਾਉਣ ਲੱਗ ਪਏ ਹਨ! ਹਾਲੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਤੁਹਾਡੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੇ ਹੋ। ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਨਿਰਭਰਤਾ 'ਚ ਬਦਲਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਅਸਤਿਤਵ ਦੇ ਖਾਤਮੇ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਵੱਡੇ, ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ, ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ, ਧਨਾਢੀ ਨੇ ਗੁਪਤ, ਬਹੁਤ ਗੁਪਤ, ਦੋ ਸਭਾਵਾਂ ਬਣਾ ਲਈਆਂ ਹਨ। ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਤੇ ਵੀ ਸੰਨ੍ਹ ਲਗਾ ਲਈ ਹੈ। ਇਕ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂਬਰੀ ਸਭਾ ਨਿਰੋਲ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ ਧਨਾਢੀਆਂ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਸਰੀ ਛੇ ਧਨਾਢੀਆਂ ਅਤੇ ਸੱਤ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀ ਸਮੂਲੀਅਤ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਕ ਇਕੋ ਘਰਾਣਾ ਅਰਥਾਤ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਦਾ ਘਰਾਣਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਅਜੇ ਵੀ ਗੁਪਤ ਹੈ। ਦੂਸਰੀ ਦਾ ਕੁਝ ਸੁਰਾਗ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ।

ਦੋਸਤੋ ਹੈਰਾਨ ਨਾ ਹੋਣਾ, ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਹੋਣਾ। ਛੇ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ ਧਨਾਢੀਆਂ ਦੇ ਮੁਖੀ ਆਮਸ਼ੈਲ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਨੇ ਰਲ ਮਿਲ ਕੇ ਸੱਤ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀਆਂ ਵਿਚ ਘੁਸਪੈਠ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਰਲਾਇਆ ਹੈ। ਸ਼ਹਿਰ ਬਾਰਸੀਲੋਨਾਂ ਵਿਚ 1773 ਵਿਚ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਛੇ ਧਨਾਢੀਆਂ ਤੇ ਸੱਤ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੇ ਇਕ ਅਤਿ ਗੁਪਤ ਸੰਮੇਲਨ ਕੀਤਾ। ਚਾਰ ਮਤੇ ਪਾਸ ਹੋਏ।

1. If we pool our resources together, we shall rule the world forever. (ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਧਨ ਇਕ ਜੁਟ ਕਰ ਲਈਏ ਤਾਂ ਸਦਾ ਰਾਜ ਕਰਾਂਗੇ)
2. ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਨਵਾਬਾਂ ਸਾਮੰਤਾਂ ਤੇ ਕੁਲੀਨਾਂ ਉਪਰ ਨਿਰਭਰਤਾ ਤਿਆਗੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਧਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਹ ਧਨਾਂਦ ਦੇਣਗੇ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਉਂ ਕਰਦਿਆਂ ਸਾਨੂੰ ਨਿਕੀ ਮੋਟੀ ਕੋਈ ਕੁਰਬਾਨੀ ਵੀ ਦੇਣੀ ਪਵੇ।

3. ਪਰਚੱਲਤ ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਰਇਆ ਦੇ ਧਰਮ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੇ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਐਡਮ ਵਿਸ਼ੁਪਤ ਨਾਮ ਦਾ ਫਿਲਾਸੋਫਰ ਨਵਾ ਧਰਮ ਈਜਾਦ ਕਰੇਗਾ। ਜੋ ਸਾਡਾ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ, ਧਨਾਢਾਂ ਤੇ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹਾਂ ਦਾ ਧਰਮ ਹੋਏਗਾ। ਇਸਲਾਮ, ਈਸਾਈ ਆਦਿ ਮੱਤਾਂ ਨੂੰ ਗਰੀਬ ਪਰਵਰ ਹੋਣ ਦੇ ਭੁਲੇਖੇ ਵਿਚ ਪਏ ਰਹਿਣ ਦਿਉ।

4. ਅਜੇ ਇਹ ਸਭ ਗੁਪਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਦੋਸਤੋ ਮੈਂ ਦੇਖ ਰਿਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਭੇਤ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋ, ਕ੍ਰੋਧ ਨਾਲ ਚਿਹਰੇ ਲਾਲ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਰਲੇ ਮੱਛੀ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋ।

(ਕ੍ਰੋਧ ਵਿਚ ਲਾਲ ਹੋਏ ਤਿੰਨ ਚਾਰ ਸਾਮੰਤ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਇਕੱਠੇ ਉੱਚੀ ਉੱਚੀ ਬੋਲਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ।)

ਲਾਰਡ ਫਰੈਂਕਫਰਟ: ਸਬਰ, ਦੋਸਤੋ ਸਬਰ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਨੇ ਅਜੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਏਨੇ ਤੈਸ਼ ਵਿਚ ਆ ਗਏ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਾਮੰਤ ਅਤੇ ਵਾਰ ਲਾਰਡਜ਼ ਜੋ ਠਹਿਰੇ ਤੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪੈਰਾਂ ਬੱਲਿਉ ਰੇਤ ਖਿਸਕ ਰਹੀ ਹੈ ਸਬਰ ਨਾਲ ਹੋਰ ਸੁਣੋ ਹਾਂ ਜੀ ਮਿਸਟਰ ਜਾਨੂ।

ਮਿਸਟਰ ਜਾਨੂ : ਦੋਸਤੋ, ਐਡਮ ਵਿਸ਼ੁਪਤ ਮੇਰਾ ਕੁਲੀਗ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਇਕੋ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਹਾਂ। ਉਹ ਕੈਨਨ ਲਾਅ ਦਾ ਅਤੇ ਮੈਂ Physio Geography ਦਾ। ਉਹ ਈਸਾਈ ਸੀ ਪਰ ਹੁਣ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਸਕਾਲਰ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਹਾਇਰ (ਭਾੜੇ ਦਾ ਟੱਟੂ) ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਕ ਨਵਾ ਧਰਮ ਈਜਾਦ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਮਈ, 1776 ਈ: ਵਿਚ ਨਾਮਕਰਨ ਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ। ਚਾਰ ਸ਼ਿਸ਼ੁ ਬਣਾ ਲਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਨਾਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਆਪਣਾ ਵੀ ਗੁਪਤ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਹੈ Spartacus (ਸਪਾਰਟੇਕਸ)। ਵੱਖਰੀ ਤਾਲੀਮ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਸਰੀਰਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵੀ ਈਜਾਦ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਫਰੀ ਮੇਸ਼ਨਰੀ ਦੀਆਂ ਗੁਪਤ ਬੁਨਿਆਦਾਂ ਤੇ ਮਹਿਲ ਉਸਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਫਰਾਂਸ ਦਾ ਇਕ ਲਾਰਡ : ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਈਸਾਈ ਮੱਤ 'ਚ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਿਜ਼ਮ (Protestism) ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ। ਕੀ ਨਵੇਂ ਧਰਮ ਦੀ ਕੋਈ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖੀ? ਕਿਤਾਬ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਧਰਮ, ਸੰਪਰਦਾਅ ਜਾਂ ਮੱਤ ਬਹੁਤੀ ਦੇਰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਕਿਤਾਬ ਹੈ ਤਾਂ ਦੱਸੋ ਕਿਹੜੀ? ਅਸੀਂ ਨਸ਼ਟ ਕਰਵਾ ਦਿਆਂਗੇ। ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਆਪੇ ਮਰ ਮੁਕ ਜਾਏਗਾ। ਕਿਤਾਬ ਵਾਲਾ ਧਰਮ ਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਰਨਾ ਆਪੇ ਟੁਟ

ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮਿਸਟਰ ਜਾਨੂ : ਹਾਲੇ ਏਸ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਕ ਗੁਪਤ ਸਭਾ ਇਸ ਦੀ ਸੰਚਾਲਕ ਹੈ। ਸੱਤ ਧਨਾਂਢ ਏਸ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਹਨ

ਧਰਮ ਗੁਪਤ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਤਾਬ ਵੀ ਹਾਲੇ ਗੁਪਤ ਹੋਏਗੀ।

ਇੱਕ ਹੋਰ ਲਾਰਡ: ਤੁਸੀਂ ਬੜੇ ਅਚੰਭੇ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਦੱਸ ਰਹੇ ਹੋ ਧਰਮ ਗੁਪਤ ਰਹੇ, ਕਿਤਾਬ ਗੁਪਤ ਰਹੇ

ਲਾਰਡ ਫਰੈਂਕਫਰਟ : ਦੋਸਤੋ ਕਾਹਲੇ ਨਾ ਪਵੋ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਚੰਭੇ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਅਜੇ ਮਿਸਟਰ ਜਾਨੂ ਨੇ ਦੱਸਣੀ ਹੈ। ਸੁਣੋ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਹਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ ਜੋ ਏਨਾ ਚਿਰ ਧਿਆਨ ਮਗਨ ਬੈਠੇ ਰਹੇ ਹੋ

ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਾਮੰਤ: ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਤ ਦਿਸੇ ਤਾਂ ਨਿਕੀਆਂ ਮੋਟੀਆਂ ਤਕਲੀਫਾਂ ਭੁਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

(ਸਾਰੇ ਹੱਸਦੇ ਹਨ)

ਮਿਸਟਰ ਜਾਨੂ : ਜੋ ਕੁਝ ਹੋਇਆ, ਇਕ ਹੋਰ ਗੁਪਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਐਨ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਇਆ। ਇਉਂ ਕਹਿ ਲਈਏ ਕਿ 1773 ਵਾਲੀ ਚੰਡਾਲ ਚੌਕੜੀ ਦਾ ਸੰਮੇਲਨ ਕੋਈ ਵਿਕੋਲਿਤਰੀ ਘਟਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦਹਾਂਕੇ, ਸ਼ਾਇਦ ਸਦੀ ਡੇਢ ਸਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤਿਆਰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਵੀ ਗੁਪਤ ਹੀ ਰਿਹਾ। ਠੀਕ ਉਸਦੇ ਅਮਲ ਵਜੋਂ 1773 ਦੇ ਸੰਮੇਲਨ ਹੋਏ। ਉਸਦੇ ਅਮਲ ਵਜੋਂ ਮਈ, 1776 ਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨੀ (Lucifarian) ਧਰਮ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਰੱਖ ਹੋਈ। ਉਸਦੇ ਅਮਲ ਵਜੋਂ

ਇੱਕ ਲਾਰਡ : ਤੁਸੀਂ ਦੱਸਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਦੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਕ ਅਚੰਭੇ ਵਾਲਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤਿਆਰ ਹੋਇਆ ਉਸੇ ਦੇ ਅਮਲ ਵਜੋਂ ਸੰਮੇਲਨ ਹੋਇਆ ਤੇ ਇਕ ਲੂਸੀਫੇਰੀਅਨ ਧਰਮ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਰੱਖ ਹੋਈ। ਕੀ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵੀ ਅਜੇ ਤੱਕ ਗੁਪਤ ਹੈ। ਏਨੀ ਭਿਆਨਕ ਅੱਗ ਪਰ ਧੂੰਆਂ ਨਿਕਲੇ ਈ ਨਾ

ਮਿਸਟਰ ਜਾਨੂ : ਦੇਖੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਹੈ -- ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚੁਲੇ ਥੱਲੇ ਲਿਆਉਣਾ। ਇਹ ਕੰਮ ਢੋਲ ਵਜਾ ਕੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਸੱਪ ਘਾਹ 'ਚ ਵਧੇਰੇ ਤੇਜ਼ ਰੀਂਗ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰੜੇ ਮਦਾਨ ਆਏ ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਹਾਂ, ਏਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਕੱਚਾ ਪੱਕਾ ਜਿਹਾ ਨਾਮ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਤਾਂ ਹੈ Einige Original Seripten।

(ਨੋਟ :- ਏਸੇ ਨੂੰ ਹੀ ਬਾਅਦ ਵਿਚ 'Protocol of Zionism' ਕਿਹਾ ਗਿਆ)

ਲਾਰਡ ਫਰੈਂਕਫਰਟ: ਦੋਸਤੋ ਤੁਸੀ ਮਿਸਟਰ ਜਾਨੂ ਨੂੰ 73-76 ਈ: ਵਿੱਚ ਨਾ ਉਲਝਾਈ ਰੱਖੋ।

ਅੱਗੋਂ ਹੋਰ ਕੰਬਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਸੱਚ ਹਨ। ਸੁਣੋ

ਮਿਸਟਰ ਜਾਨੂ : ਮੈਨੂੰ ਹਾਲੇ ਲੰਬੇ ਵੇਰਵੇ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ

ਸਾਲ ਹੈ 1785; ਇਕ ਘੋੜਾ ਸਰਪੱਟ ਦੌੜਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਘੋੜੇ ਦਾ ਸਵਾਰ ਇਕ ਯੁਵਕ ਗੁਪਤ (Currior) ਹਰਕਾਰਾ ਹੈ। ਹਰਕਾਰੇ ਦੇ ਝੋਲੇ ਅਹਿਮ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਯਸੂ ਦਾ ਕ੍ਰਿਸਮਾ ਦੇਖੋ। ਯਸੂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਕ੍ਰਿਸਮਾ ਦੇਖੋ। ਘੋੜਾ ਸਵਾਰ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤ ਰੈਟੀਸਬਨ (Ratisbon) ਵਿਖੇ ਪੁੱਜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਚਾਨਕ ਬਿਜਲੀ ਡਿੱਗਦੀ ਹੈ। ਹਰਕਾਰਾ ਤੇ ਘੋੜਾ ਦੋਵੇ, ਥਾਂਏ ਮਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪੁਲਿਸ ਪੁੱਜਦੀ ਹੈ। ਝੋਲਿਆਂ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਆਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ

(ਹਾਲ ਤਾਲੀਆ ਨਾਲ ਗੂੰਜ ਪੈਦਾ ਹੈ। ਧੰਨ ਧੰਨ ਲਾਰਡ ਯਸੂਹ ਮਸੀਹ, ਧੰਨ ਧੰਨ ਯਸੂਹ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭੂ)

ਲਾਰਡ ਫਰੈਂਕਫਰਟ: ਦੋਸਤੋ ਏਨੇ ਖੁਸ਼ ਨਾ ਹੋਵੋ। ਕੁਦਰਤ ਨੇ, ਯਸੂ ਨੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਤਾਂ ਕ੍ਰਿਸਮਾ ਕਰ ਵਿਖਾਇਆ। ਪਰ ਅੱਗੋਂ ਕੀ ਹੋਇਆ ?

ਮਿਸਟਰ ਜਾਨੂ : ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਹੋਇਆ। ਘੋੜਾ ਫਰੈਂਕਫਰਟ ਤੋਂ ਪੈਰਿਸ ਵੱਲ ਦੌੜ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਦੇ ਇਕ ਹੈਡ-ਕੁਆਟਰ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਹੈਡ-ਕੁਆਟਰ ਵੱਲ। ਪੁਲਿਸ ਆਈ। ਝੋਲਿਆਂ ਦੀ ਫੋਲਾ ਫਾਲੀ ਹੋਈ। ਉਸ ਵਿਚਲੇ ਏਨੇ ਗੰਭੀਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇਖ ਕੇ ਡਰ ਈ ਗਏ। ਵਿਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਾ ਆਏ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਪੁਲੰਦਾ ਉਚ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤਾ, ਅੱਗੋਂ ਅੱਗੇ ਪੁੱਜਦਾ 'ਵਾਬੇਰੀਆਂ' ਦੇ ਸਹਿਨਸਾਹ ਤੱਕ ਪੁੱਜਿਆ। ਉਸ ਵਿਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਨ। Protocol ਯਾਨੀ Einiege Original Scripten ਬਾਰੇ। ਹੋਰ ਸੀ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਨੇਕਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤੇ ਨਕਸ਼ੇ ਸਨ, ਜਿਹਨਾਂ ਦਾ ਸਾਫ ਮਨੋਰਥ ਸੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਮਨੋਰਥ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮਹਾਨ ਅਮਲ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇ ਅਰਥਾਤ 1788-89 ਵਿਚ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਇਨਕਲਾਬ ਮਚਾਇਆ ਜਾਵੇ

ਕਈ ਆਵਾਜ਼ਾਂ : ਫ੍ਰਾਂਸੀਸੀ ਇਨਕਲਾਬ। ਫ੍ਰਾਂਸੀਸੀ ਇਨਕਲਾਬ ?

ਮਿਸਟਰ ਜਾਨੂ : ਬਾਵੇਰੀਅਨ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਖਤ ਐਕਸ਼ਨ ਲੈਣ ਦੀ ਥਾਂ ਐਵੇਂ ਗੋਗੁਲੂਆਂ ਨਾਲੋਂ ਮਿੱਟੀ ਝਾੜੀ। ਇਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਯਾਨੀ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਨੂੰ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦਿਤਾ। ਉਦੋਂ ਤਕ ਵਿਸੁਪਤ ਤੇ

ਉਹਦੇ ਸਾਥੀ ਭੂਮੀਗਤ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਐਵੇ ਮਹੀਨਾ ਕੁ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਕ ਕਿਤਾਬਚਾ ਜਿਹਾ ਛਾਪਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ

(The Original Writings of the Order of the Sect and Illuminati

ਮੈਨੂੰ ਲਗਦੈ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਵਾਚਿਆ ਹੋਣਾ

ਇਕ ਆਵਾਜ਼ : ਮੇਰੀ ਲਿਬਰੇਰੀ ਦੀ ਸ਼ੈਲਫ ਵਿਚ ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਸ਼ਾਮਲ ਤਾਂ ਹੋਈ ਹੈ, ਪਰ ਅਜੇ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਚਣ ਦੀ ਏਸ ਦੀ ਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਆਈ ਹੈ।

ਦੂਜੀ ਆਵਾਜ਼ : ਮੈ ਤਿੰਨ ਚਾਰ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ (ਚੈਪਟਰ) ਪੜ੍ਹੇ ਸਨ, ਅੱਗੇ ਪੜ੍ਹਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝੀ

ਤੀਜੀ ਆਵਾਜ਼ : ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਇਹ ਅਲਿਫ ਲੈਲਾ ਦੇ ਕਿੱਸੇ ਹਨ ਹੁਣ ਪਤਾ ਲੱਗਦੈ ਪਈ ਇਹ ਤਾਂ ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਰੋਡ ਮੈਪ ਹੈ।

ਮਿਸਟਰ ਜਾਨੂ : ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਕਿ ਸਟੀਮ ਇੰਜਨ ਨੇ ਕੀ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ।

ਕਈ ਆਵਾਜ਼ਾਂ : ਹਾਂ, ਹਾਂ ਦੱਸੋ ਦੱਸੋ

ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ : ਮੈਂ ਸਮਝਦਾਂ ਇਹ ਮਹਾਨ ਖੋਜ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਏਸ ਨੇ।

ਮਿਸਟਰ ਜਾਨੂ : ਸਟੀਮ ਇੰਜਣ ਮਹਾਨ ਖੋਜ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ। ਖੋਜ ਅੱਗੋਂ ਵੀ ਚੱਲਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਪਰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਤੁਹਾਡੀ ਮੌਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਹੀਆਂ ਬੱਲੇ ਦਰੜੇ ਜਾ ਕੇ ਹੋਏਗੀ।

ਇਕ ਆਵਾਜ਼ : ਅਸੀਂ ਨਗਰਅਤ (ਭੂਮੀਆ ਦੇ ਮਾਲਿਕ) ਹਾਂ ਕੀੜੇ ਮਕੌੜੇ ਨਹੀਂ।

ਮਿਸਟਰ ਜਾਨੂ : ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਹੋ ਕਿ ਭੂਮੀ ਪਤੀ ਅਤੇ ਕਿਸਾਨਾਂ-ਮੁਜਾਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲੋਂ ਨਾਲ ਬੜੀ ਹੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦੋ ਜਮਾਤਾਂ ਹੋਰ ਪੈਦਾ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਉਦਯੋਗਪਤੀ ਅਤੇ ਮਜਦੂਰ। ਉਦਯੋਗਪਤੀ ਬੜੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਾਧਨ ਸੰਪੰਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮੁਜਾਰੇ, ਕਿਸਾਨ ਦਿਹਾੜੀਦਾਰ ਕਾਮੇ (ਮਜਦੂਰ) ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ।

ਇੱਕ ਲਾਰਡ : ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਫਰਕ ਪਏਗਾ। ਖੇਤੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਮੁਜਾਰਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਘਟੀ ਹੈ।

ਮਿਸਟਰ ਜਾਨੂ : ਤਰਕ ਸਮਝੋ। ਛੋਟੇ ਵੱਡੇ ਦਸਤਕਾਰ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗ ਲਾਉਣ ਲਈ ਧਨ ਦੌਲਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜਾਂ ਨਗਰਅਤ ਨੇ ਉਹ ਧਨ ਦੇ ਨਹੀਂ

ਸਕਣਾ। ਧਨ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਧਨਾਢ ਨੇ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਅਦਾਰਿਆਂ ਰਾਹੀਂ। ਧਨ ਦੇਣਾ ਹੈ ਮਨ ਮਰਜੀ ਦੇ ਸੂਦ ਤੇ। ਏਸ ਕਾਰਜ ਲਈ ਉਹ ਬੈਂਕਾ ਨੂੰ ਧਨ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਿਹਨਤ ਕਰਨਗੇ ਮਜ਼ਦੂਰ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਪਤੀ ਪਰ ਸੂਦ ਦਰ ਸੂਦ ਰਾਹੀਂ ਅਸਲੀ ਕਮਾਈ ਕਰੇਗਾ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ, ਧਨਾਢ, ਬੈਂਕ ਮਾਲਕ। ਤੁਸੀਂ ਮੰਨੋ ਭਾਵੇਂ ਨਾ ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚੋਂ ਵੀ ਕਈ ਜਣੇ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ ਦੇ ਕਰਜ਼ਾਈ ਹੋਣਗੇ।

ਲਾਰਡ ਫਰੈਂਕਫਰਟ: ਹਾਂ, ਹਨ। ਮੈਂ ਵੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਅਸਲ ਰਕਮ ਨਾਲੋਂ ਸੂਦ ਵਧੇਰੇ ਅਦਾ ਕਰ ਚੁੱਕਿਆਂ, ਪਰ ਅਸਲ ਅਜੇ ਉਵੇਂ ਦਾ ਉਵੇਂ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ।

ਮਿਸਟਰ ਜਾਨੂ : ਏਸ ਸੂਦ ਦਰ ਸੂਦ ਨੇ ਰਾਜੇ, ਮਹਾਰਾਜੇ, ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਬਾਦਸ਼ਾਹਤਾਂ, ਨਵਾਬ, ਸਾਮੰਤ ਏਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਖੁਦ ਉਦਯੋਗਪਤੀ ਵੀ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਹੱਥ ਲੈਣੇ ਹਨ। ਨਿਗਲ ਲੈਣੇ ਹਨ। ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੇ ਮਹਿਲ ਗਿਰਵੀ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਉਹ ਕਰਜ਼ੇ ਤੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਣਗੇ।

ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ : ਇਹ ਤਾਂ ਮਹਾਂ ਦੁਖਾਂਤ ਹੋਏਗਾ।

ਮਿਸਟਰ ਜਾਨੂ : ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੂਦ ਖੋਰਾਂ ਨੇ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ, ਸਕਾਲਰਾਂ, ਬੁਧੀਜੀਵੀਆਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਸੁੱਟਣਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਨਵੀਂ ਨਵੀਂ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾਵਾਂ, ਨਾਅਰੇ, ਆਰਟ ਤੇ ਸਾਹਿਤ ਉਤਪੰਨ ਕਰਵਾਉਣਗੇ।

ਇੱਕ ਲਾਰਡ : ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਇਕ ਇਕ ਸ਼ਬਦ ਠੀਕ ਹੈ। ਬੜੀ ਫਿਕਰਮੰਦੀ ਵਾਲਾ ਮਸਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਰੇਪ ਹੈ। ਸਿਧ ਪੱਧਰਾ ਰੇਪ। ਰੇਪ ਦਰ ਰੇਪ।

ਲਾਰਡ ਫਰੈਂਕਫਰਟ: ਤਾਂ ਹੀ ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਮੇਲਨ ਸੱਦਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮਿਸਟਰ ਜਾਨੂ : ਜੋ ਕੁਝ ਉਹ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਐਨ ਉਸ ਦੇ ਸਮਾਨਅੰਤਰ ਅਸੀਂ ਵੀ ਕੁਝ ਕਰੀਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਇਅਨਵਾਦ ਦਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੱਥ ਹੈ। ਯਹੂਦੀ ਧਨਾਢਾਂ, ਬੈਂਕਰਾਂ, ਸੂਦ ਖੋਰਾਂ ਦਾ ਹੱਥ ਹੈ। ਹਾਂ ਇਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਮ ਯਹੂਦੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਅਸ਼ਕਨਾਜੀ ਯਾਨੀ ਖਜ਼ਾਰੀਅਨ ਯਹੂਦੀ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰੇ ਆਮ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਹੋਰਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਘਾਣ ਹੋਏਗਾ। ਉਹ ਯਹੂਦ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਸੱਭੋਂ ਕੁਝ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੱਬ ਦੇ ਚੁਨਿੰਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਅਸੀਂ ਵੀ ਸੱਭਿਅਤਾ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਤੇ ਗੁਪਤ ਕਰੀਏ। ਜੋ ਕੁਝ

ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਗੁਪਤ ਹੈ, ਉਹ ਗੁਪਤ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਨਿਸਲ ਹੋ ਚੁਕਿਆ ਹੈ।

ਜਰਮਨ ਲਾਰਡ : ਨਿਗਰ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਹ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯਹੂਦੀ ਚੰਨੰਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ।

ਅਸੀਂ ਨਾਅਰਾ ਬੁਲੰਦ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ 'ਆਰੀਆ ਸਭਿਅਤਾ' ਸਭ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਟ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਰੀਆ ਸਭਿਅਤਾ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਨਾਂਮ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਟੱਕਰ ਲਵਾਂਗੇ।

ਮਿਸਟਰ ਜਾਨੂ : ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਆਖਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਇਕ ਗੁਪਤ ਸਭਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਉਂ ਆਖੋ ਕਿ ਬਣੀ ਹੋਈ ਨੂੰ ਮੁੜ ਨਵਿਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਆਰੀਆ ਸਭਿਅਤਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਨਵਾਬਾਂ (ਮੁਗ਼ :ਰਗਦਤ) ਦੀ ਆਪਣੀ ਗੁਪਤ ਸਭਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਉਤਪੰਨ ਕਰਾਂਗੇ। ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬੇਅੰਤ ਸਾਹਿਤ ਤੇ ਕਲਾ ਰਚੇ ਜਾ ਚੁਕੇ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਨਵੇਂ ਅਰਥ ਪਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਾਂ

ਲਾਰਡ ਫਰੈਂਕਫਰਟ: ਗਿਣਤੀ, ਮਿਣਤੀ, ਸਾਧਨ-ਸੰਪੰਨਤਾ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨਾਲੋਂ ਅੱਗੇ ਹਾਂ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਆਂ। ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਰਾਜ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਹੀ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਵਿਚੋਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਸਤਿਤਵ ਸਾਡੀ ਸਪੋਰਟ ਤੇ ਹੀ ਨਿਰਭਰ ਹੈ। ਅੱਜ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਆਪਸ ਵਿਚ ਲੜਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਐਸ਼ਪ੍ਰਸਤ ਹੋ ਗਏ ਹਾਂ। ਸਦੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਤੀ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਪੁਰਖੀ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਲਸੀ ਅਤੇ ਸੰਭੋਗੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਸੀਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿਚ ਲੜਾਉਂਦੇ ਭਿੜਾਉਂਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤੇ ਜਿਤੀ ਹੋਈ ਧਿਰ ਨਾਲ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀਆਂ ਬਦਲ ਲੈਂਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਮੇਰਾ ਕਿਹਾ ਬੁਰਾ ਲਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਰੋਪ ਅਰਥਾਤ ਬਲਾਤਕਾਰ ਬਦਸਤੂਰ ਚੱਲਣਾ ਹੈ, ਬਸ ਰੇਪਿਸਟਸ ਬਲਾਤਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਜਾਤ, ਜਮਾਤ ਅਤੇ ਹੁਲੀਆ ਬਦਲਨਾ ਹੈ।

ਮਿਸਟਰ ਜਾਨੂ : ਸਾਡੀ ਵਾਰਤਾ ਲੀਹੋ ਲੱਥ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਸਲੀ ਮੁੱਦੇ ਤੇ ਆਈਏ। ਹਰਕਾਰੇ ਲੈਂਜ ਤੇ ਬਿਜਲੀ ਪੈਣੀ, ਉਸਦਾ ਮਰਨਾ ਤੇ ਮਹਾਨ ਸਾਜਸ਼ ਦਾ

ਬੇਨਕਾਬ ਹੋਣਾ, ਕੋਈ ਮਾਮੂਲੀ ਘਟਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਕਿਸ ਮੁਹਾਣੇ ਵੱਲ ਤੋਰਨਾ ਹੈ, ਬੇਨਕਾਬ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਕਿ ਫਰਾਂਸ ਵਿਚ ਇਨਕਲਾਬ ਮੱਚਣਾ ਹੈ। ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਨਕਸ਼ੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਗਏ ਹਨ। ਬਾਵੇਰੀਆ ਸਰਕਾਰ ਦੋ ਸਾਲ ਸੁਤੀ ਰਹੀ। ਸਾਡੇ ਵਰਗੇ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦਬਾਅ ਕਰਕੇ ਉਸਨੇ ਸਾਜਿਸ਼ ਦੇ ਸਬੂਤ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸਰਕਾਰਾਂ ਤੇ ਚੌਮ ਦੇ ਵੈਟੀਕਨ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਹਨ। ਪਰ ਰੇਪਿਸਟਾਂ ਦੀ ਸਾਜਿਸ਼ ਅਤੇ ਦਬਾਅ ਡੂਘੇਰਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਚੋਰ ਮੋਰੀਆਂ ਵਿਚੀ ਛਣਦੇ ਚਾਨਣ ਨੂੰ ਅਜੇ ਚੌਕ ਲਿਆ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।

ਲਾਰਡ ਫਰੈਂਕਫਰਟ: 1640 ਦਾ ਬਰਤਾਨੀਆ ਦਾ ਕਰਾਮਵੈਲ ਦਾ ਇਨਕਲਾਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਤਜਰਬਾ ਸੀ। ਡੇਢ ਸਦੀ ਬੀਤ ਗਈ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੜਾ ਕੁਝ ਸਿੱਖਿਆ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਕਬੂਤਰ ਵਾਂਗ ਖਤਰਾ ਦੇਖ ਦੇ ਅੱਖਾਂ ਮੀਟ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਵੰਗਾਰ ਕੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੱਭੋਂ ਕੁਝ ਦੇਖ ਕੇ, ਸੁਣ ਕੇ ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਕੇ ਵੀ ਘੋਗਲ ਕੰਨੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਇਕ ਸਬੂਤ ਹੈ 'ਮੁਕਤੀ, ਬਰਾਬਰੀ, ਭਾਈਚਾਰਾ' ਨਾਅਰੇ ਦੀਆਂ ਤਰੰਗਾਂ ਹਵਾ ਵਿਚ ਗੂੰਜਣ ਲੱਗ ਪਈਆਂ ਹਨ। ਫਰਾਂਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਕਵੀਆਂ, ਸਾਹਿਤਕਾਰਾਂ, ਆਰਟਿਸਟਾਂ, ਦਾਰਸ਼ਿਨਕਾਂ ਨੇ ਏਸ ਦੇ ਸੋਮੇ (ਸੋਰਸ) ਤੇ ਪਰਕਾਰਜ ਤੇ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਸਮਝੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਰਤਾਂ ਰਚਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਏਵੇਂ ਚੱਲਦਾ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਖਾਤਮਾ ਅਟੱਲ ਹੈ ਅਤੇ ਨੇੜੇ ਵੀ ਹੈ।

ਮਿਸਟਰ ਜਾਨੂ : ਸ਼ਾਂਤ, ਲਾਰਡ ਫਰੈਂਕਫਰਟ, ਸ਼ਾਂਤ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਵੀ ਨਾਰਾਜ਼ ਵੀ ਨਾ ਕਰ ਲਈਏ।

ਇੱਕ ਲਾਰਡ : ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਖਾਤਮੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਬਹਿਸ਼ਤ ਉਸਰ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੁਰਬਾਨੀ ਲਈ ਤਿਆਗ ਹਾਂ।

ਮਿਸਟਰ ਜਾਨੂ : ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਿਆਣੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ Protocol ਅਤੇ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਨੂੰ ਗੌਰ ਨਾਲ ਪੜਿਆ ਵਾਚਿਆ ਹੈ। ਸਾਫ ਜਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਹਰ ਇਕ ਬਸ਼ਰ ਨੂੰ ਕਠਪੁਤਲੀ ਬਣਾ ਛੱਡਣਾ ਹੈ, ਔਰ ਹਰ ਇਕ ਦੀ ਡੋਰ ਇਕੋ ਹੱਥ ਹੋਣੀ ਹੈ ਇਕੋ ਨੇਮ, ਇਕੋ ਸਰਕਾਰ, ਇਕੋ ਧਰਮ, ਇਕੋ ਕਲਚਰ

ਇੱਕ ਲਾਰਡ : ਫੇਰ ਹੁਣ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

ਮਿਸਟਰ ਜਾਨੂ : ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਛੜ ਗਏ ਹਾਂ। ਪਰ ਚਲੋ ਸੰਭਲੀਏ। ਮੋਰੀ ਸੂਚਨਾ

ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਉਪਰ ਅਸ਼ਕਨਾਜੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਅਸਲੀ ਯਹੂਦੀ ਨਹੀਂ, ਧਰਮ ਬਦਲੂਏ (ਕਨਵਰਟਡ) ਹਨ।

ਸਾਡੀ ਆਰੀਆ ਸਾਮੰਤਸ਼ਾਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿਚ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਾਮੰਤਾਂ ਨੇ ਜਾਤ ਪ੍ਰਥਾ ਪੈਦਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਮਜਬੂਤ ਕਰ ਲਏ ਹਨ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਕੋਈ ਆਏ ਕੋਈ ਜਾਂਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਹ ਬਰਤਾਨੀਆ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਵੱਲ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਵਧਾਂ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਫਗਾਨਾਂ, ਅਰਬਾਂ, ਤੁਰਕੀਆਂ ਨੇ ਇਸਲਾਮ ਮੱਤ ਅਪਣਾ ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਾਇਅਨਵਾਦ ਦਾ ਫੌਰੀ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਅਸੀਂ ਹਾਂ, ਯਾਨੀ ਜਰਮਨੀ, ਆਸਟਰੀਆ, ਬਾਵੇਰੀਆ, ਇਟਲੀ, ਚੈਕ ਤੇ ਸਲੋਵਾਕ ਆਦਿ। ਬੜੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਟ ਸੱਭਿਅਤਾ ਹੈ ਸਾਡੀ।

ਅਸੀਂ ਵੀ ਕੋਈ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਬਣਾਈਏ। ਗੁਪਤ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸਭ ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਏ।

ਕਈ ਆਵਾਜ਼ਾਂ : ਠੀਕ ਹੈ, ਠੀਕ ਹੈ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਲਾਰਡ ਫਰੈਂਕਫਰਟ: ਗੁਪਤ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ, ਪਰ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਕਾਹਲ ਵੀ ਨਾ ਕਰੀਏ। ਬੜਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਸਲਾ ਹੈ। ਮਿਸਟਰ ਜਾਨੂ ਸਾਡੇ ਕਰਨਵੀਨਰ ਹੋਣਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਨ, ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼ ਕਮਾਲ ਦੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਦਾ ਸੰਮੇਲਨ ਏਥੇ ਖਤਮ ਕਰੀਏ। ਮਿਸਟਰ ਜਾਨੂ ਏਸੇ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਮੁੜ ਸੰਮੇਲਨ ਸੱਦਣਗੇ। ਉਦੋਂ ਤਕ ਅਸੀਂ ਸੋਚਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਕਰਦੇ ਰਹੀਏ। ਮਿਸਟਰ ਜਾਨੂ ਹੋਰ ਅਧਿਯਾਨ ਕਰਨ, ਹੋਰ ਜਾਇਜ਼ੇ ਲੈਣ, ਪਰਖ ਕਰਨ- - - -

ਅਗਲੇ ਸੰਮੇਲਨ ਵਿਚ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇ ਸਾਰੇ ਸਹਿਮਤ ਹੋ?

ਇਕ ਲਾਰਡ : ਵਾਹ ਵਾ, ਮਜ਼ਾ ਆਇਆ। ਜੇਕਰ ਸਾਡੀ ਹੋਣੀ ਵਿਚ ਮਰਨਾ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਕੱਛੂ ਕੁੰਮੇ ਵਾਂਗ ਤਾਂ ਮਰਾਂਗੇ। - - - - -

ਕੁਝ ਆਵਾਜ਼ਾਂ : ਕਿਹੜੇ ਕੱਛੂ ਕੁੰਮੇ ਕਿਵੇਂ

ਉਹੀ ਲਾਰਡ : ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਕੱਛੂ ਕੁੰਮੇ ਨੂੰ ਬਘਿਆੜ ਨੇ ਇਕ ਰੜੇ ਪਥਰੀਲੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਘੇਰ ਲਿਆ। ਬਘਿਆੜ ਕਹਿੰਦਾ ਹੁਣ ਤੂੰ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਤੇਰੀ ਕੋਈ ਆਖਿਰੀ ਇੱਛਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੱਸ। ਕੱਛੂ ਕਹਿੰਦਾ 'ਔਹ ਕੱਚੀ ਮਿਟੀ ਦੀ ਧੁਦਲ ਵਿਚ ਲੈ ਚੱਲ।' ਬਘਿਆੜ ਕਹਿੰਦਾ

‘ਏਸ ਦਾ ਕੀ ਫਰਕ ਪਵੇਗਾ।’ ਕੱਛੂ ਕਹਿੰਦਾ ‘ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਏਥੋਂ ਦੀ ਲੰਘੇਗਾ ਤਾਂ ਨਿਰਨਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਵੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ’

(ਸੰਮੇਲਨ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਲਾਰਡ ਚੱਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।)

ਲਾਰਡ ਫਰੈਂਕਫਰਟ: ਮਿਸਟਰ ਜਾਨੂ ਸੰਮੇਲਨ ਕਾਮਯਾਬ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਅਥਰੂ ਛਲਕ ਰਹੇ ਹਨ।

ਮਿਸਟਰ ਜਾਨੂ : ਦੋ ਗੁਪਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪਰਦੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਭਿਤਕਨਗੇ, ਲੜਨ ਮਰਨਗੇ ਆਮ ਲੋਕ। ਕੋਈ ਜਿਤੇ ਕੋਈ ਹਾਰੇ, ਦੋਵਾਂ ਤਰਾਂ ਲਹੂ ਫੁਲੇਗਾ, ਆਮ ਬੇਕਸੂਰੇ ਭੋਲੇ ਭਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ।

ਦੂਸਰੇ ਜਦੋਂ ਤਕ ਅਸੀਂ ਜੀਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਜੀਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਟਾਕਰਾ ਕਰਾਂਗੇ। ਪਰ ਉਹ ਵਧੇਰੇ ਸਾਧਨ ਸੰਪੰਨ ਹਨ, ਵਧੇਰੇ ਧੰਨਵਾਨ ਹਨ। ਜਿਸ ਹਥ ਧਨ ਕਰ ਦੇਖੇ ਸੋਏ। ਉਹ ਸਾਡੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਵੀ ਖਰੀਦ ਲੈਣਗੇ, ਸਾਡੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਦੇ ਅਰਥ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤ ਅਨੁਸਾਰ ਘੜ ਲੈਣਗੇ। ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਵਿਰੋਧ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਨਕਾਰ ਦੇਣਗੇ।

ਲਾਰਡ ਫਰੈਂਕਫਰਟ: ਮਿਸਟਰ ਜਾਨੂ ਕਹਿੰਦੇ ਐ, ਅਨੇਕਾਂ ਯੁਗ ਆਏ ਤੇ ਗਏ ਪਰ ਜੀਵਨ ਦਾ ਬੀਜ ਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਕਿਉਂਕਿ ‘ਹਰ ਇਕ ਰੰਜ ਮੇਂ ਰਾਹਤ ਹੈ ਆਦਮੀ ਕੇ ਲੀਏ’?

(ਹਰ ਇਕ ਰੰਜ ਵਿਚ ਵੀ ਆਦਮੀ ਨੇ ਰਾਹਤ ਲੱਭ ਹੀ ਲਈ ਹੈ)

1788-89 (ਫ੍ਰਾਂਸੀਸੀ ਇਨਕਲਾਬ)

ਕਿਤਾਬੀ ਤੱਥ ਬਨਾਮ ਕੱਚ ਤਾ ਸੱਚ

1789 ਦੇ ਫ੍ਰਾਂਸੀਸੀ ਇਨਕਲਾਬ ਦੀ ਘਟਨਾ ਇੱਕ ਐਸੀ ਘਟਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਾਪਰਦਿਆਂ ਹੀ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਕੰਬਣੀ ਛਿੜ ਗਈ ਜੋ ਅੱਜ ਤੱਕ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕਾਇਮ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਕਈਆਂ 'ਲਿਖ ਲਿਖ ਮਾਰੇ ਵੈਣ' ਅਤੇ 'ਕਈਆਂ ਲਿਖ ਲਿਖ ਗਾਏ ਸੋਹਲੇ।' ਮੈਂ ਇਸ ਸਭ ਕੁਝ ਨੂੰ ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡਦਾ ਹਾਂ ਅਰਥ ਸੱਚ ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਸੱਚ ਜੋ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਪੂਰਕ ਵੀ ਹਨ।

ਕਿਤਾਬੀ ਤੱਥ ਅੱਧਾ ਸੱਚ :- ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਾਂਗ ਸਾਰੇ ਅਮਰੀਕਾ ਤੇ ਵੀ ਯੂਰਪੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੇ ਛੋਟੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਬਸਤੀਆਂ ਬਣਾ ਕੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਲਾਰਡ ਵਸਿੰਗਟਨ ਨੇ ਅਮਰੀਕੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਫੈਸਲਾ ਕੁਨ ਲੜਾਈ ਵਿੱਡ ਦਿੱਤੀ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਨੇ 1776 ਵਿਚ ਕਿਨਾਰਾ ਕਸ਼ੀ ਕਰ ਲਈ ਤੇ ਵਸਿੰਗਟਨ ਦੀ ਫਤਹਿ ਹੋਈ। ਪਰ ਫਰਾਂਸ ਨੇ ਏਦਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਤੇ ਲੜਾਈ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਤੇ ਸਾਰੇ ਵਸੀਲੇ ਲੜਾਈ ਵਿਚ ਝੋਕ ਦਿੱਤੇ।

ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਜੰਗ ਬਹੁ ਪੱਖੀ ਸੰਕਟਾਂ ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਆਰਥਕ ਸੰਕਟ ਦੀ ਮਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਅੱਸੀਵਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਫਰਾਂਸ ਦਾ ਆਰਥਕ ਸੰਕਟ ਆਰੰਭ ਹੋ ਗਿਆ, ਜੋ ਵਧਦਾ ਹੀ ਗਿਆ।

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਲੂਈ ਸੋਲਵੇ ਨੇ ਮੰਤਰੀ ਮੰਡਲਾਂ ਵਿਚ ਫੇਰ ਬਦਲ ਕੀਤੇ ਪਰ ਕੋਈ 'ਹਾਂ ਪੱਖੀ' ਸਿੱਟਾ ਨਾਂ ਨਿਕਲਿਆਂ।

1780 ਵਿਚ ਫਰਾਂਸ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਦੋ ਕਰੋੜ 60 ਲੱਖ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਚੋਂ ਦੋ ਕਰੋੜ ਦਸ ਲੱਖ ਲੋਕ ਖੇਤੀ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸਨ। ਸੰਕਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਖੇਤੀ ਬਾੜੀ ਤੋਂ ਹੋਈ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਫਸਲਾਂ ਤਬਾਹ ਹੁੰਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਅਤੇ ਅਨਾਜ ਮੰਡੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਘਟਦਾ ਗਿਆ। ਕੀਮਤਾਂ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਭੁੱਖ ਇਨਕਲਾਬ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀ ਹੀ ਹੈ।

ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਉਦਯੋਗ ਇਨਕਲਾਬ ਨੇ ਦੋ ਵਿਰੋਧੀ ਜਮਾਤਾਂ ਬੁਰਜੁਆਜੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਲਤਾਰੀ ਉਪਜਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦਾ ਜਿੰਦਗੀ ਮੌਤ ਵਾਲਾ ਟਕਰਾ ਸੀ। ਪ੍ਰੋਲਤਾਰੀ ਵੀ ਜਥੇਬੰਦ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਉਹ ਵੀ ਰਾਜ ਭਾਗ ਵਿਚ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਦੇ ਮੋਹਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲੱਗੇ। ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਤਾਲੇ ਲੱਗਣ ਲੱਗੇ, ਉਧਰ ਖੇਤੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੰਕਟ ਗ੍ਰਸਤ ਸੀ ਜਿਥੋਂ ਖੇਤ-ਮਜਦੂਰ ਕਿਸਾਨੀ ਦਾ ਕਿੱਤਾ ਛੱਡ ਕੇ ਲੋਕ ਉਦਯੋਗ ਵੱਲ ਗਏ ਸਨ। ਹੁਣ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਜਾਣ ? ਬਦ ਅਮਨੀ ਬੇਚੈਨੀ ਵੱਧਦੀ ਗਈ।

ਸਾਮੰਤਾਂ, ਕੁਲੀਨਾਂ ਅਤੇ ਵਾਰ-ਲਾਰਡਜ਼ ਜੋ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਮਜਬੂਤ ਧਿਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ ਨੇ ਵੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਸਾਥ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਉਲਟੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਰਥਕ ਸੁਧਾਰਾਂ ਦੇ ਹਰ ਕਦਮ ਦਾ ਤਿੱਖਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਆਪਣੇ ਵੀ ਪਰਾਏ ਹੋ ਜਾਣ ਤਾਂ ਪਰਾਇਆ ਨੂੰ ਜਾਨੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਬਣ ਜਾਣ ਦੀ ਹੱਲਾ ਸ਼ੇਰੀ ਮਿਲਦੀ ਹੀ ਹੈ।

ਸਰਕਾਰ ਚਲਾਉਣ ਅਤੇ ਫੌਜ ਦੇ ਖਰਚੇ ਵਧੇ ਤਾਂ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀ ਦਰ ਵਧਣੀ ਕੁਦਰਤੀ ਗੱਲ ਸੀ।

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਲੋਂ ਬਹੁਤ ਸਿਆਣਪ ਕੀਤੀ ਕਿ ਟੈਕਸ ਉਗਰਾਹੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਚਰਚ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਦਾ ਮਕਸਦ ਸੀ ਕਿ ਚਰਚ ਦੀ ਹੋਰ ਹਮਾਇਤ ਜਿੱਤ ਲਈ ਜਾਏ। ਪਰ ਇਹ ਸਿਆਣਪ ਵੀ ਉਲਟੀ ਪਈ। ਚਰਚ ਨੇ ਉਗਰਾਹੀ ਵਾਸਤੇ ਆਪਣਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਸ ਤੋਂ ਵੀਹ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਹੋਰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ। ਲੋਕ ਚਰਚ ਤੋਂ ਵੀ ਬਾਗੀ ਹੋਣ ਲੱਗੇ।

ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਮੌਕੇ ਆਰਟਿਸਟਾਂ, ਲੇਖਕਾਂ, ਕਵੀਆਂ, ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ ਲਈ ਵਾਹਵਾਂ ਖੱਟਣ ਲਈ ਵਰਦਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵਾਲਟੇਅਰ, ਜੀਨ ਜਾਕਮ ਰੂਸੋ, ਡੈਨਿਸ ਡੀਡਰੋਟ ਆਦਿ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਬੁਧੀਜੀਵੀਆਂ ਨੇ ਮੁਕਤੀ, ਬਰਾਬਰੀ, ਭਾਈਚਾਰਾ, ਨਾਅਰੇ ਦੀਆਂ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਆਕਾਸ਼ ਵਿਚ ਗੂਜਾਂ ਉਭਾਰ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਜਗਤ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕਵੀਆਂ ਵਰਡਜ਼ ਵਰਥ, ਐਸ.ਟੀ. ਕਾਲਰੇਜ ਨੇ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਥ ਦਿੱਤਾ। ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਯੂਰਪੀ ਬੁਧੀਜੀਵੀਆਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਥ ਦਿੱਤਾ। ਉਧਰ ਅਮਰੀਕਾ ਜੋ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਹਸਤੀ ਤੇ ਪਛਾਣ ਰੱਖਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਸੀ ਕਿਵੇਂ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿੰਦਾ।

ਅਮਰੀਕੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਬੈਂਜੇਮਿਨ ਫ੍ਰੈਂਕਲਿਨ ਅਤੇ ਟੋਮਸ ਜੈਜਮਿਨ ਨੇ ਹਮਾਇਤ ਦੀ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੀ ਹਰਮਨ ਪਿਆਰੇ ਪਰ ਉਕਸਾਊ ਨਾਅਰੇ ਬੁਲੰਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਾਥ ਦਿੱਤਾ।

ਹਰ ਤਬਕੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਆਪਸੀ ਤਾਲਮੇਲ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਿਠਾਉਣ ਲਈ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਲੂਈ ਸੋਲਵੇਂ ਨੇ ਅਹਿਮ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ। ਇਹ ਕਿ ਉਸਨੇ ਤਿਕੋਨੀ ਭਾਗਵੰਡ ਕੀਤੀ। ਪਹਿਲੀ, ਕੁਲੀਨ ਅਰਥਾਤ ਸਾਮੰਤ ਵਰਗ ਦੂਸਰੀ ਚਰਚ ਅਤੇ ਤੀਸਰੀ ਆਮ ਲੋਕ ਅਰਥਾਤ ਕੌਮਨਰਜ਼। ਨਾਮਕਰਨ ਕੀਤਾ ਕੁਲੀਨ ਐਸਟੇਟ, ਚਰਚ ਐਸਟੇਟ ਅਤੇ ਕੌਮਨਰਜ਼ ਐਸਟੇਟ। ਤਿੰਨਾਂ ਦਾ ਸਾਂਝਾ ਨਾਮਕਰਨ ਕੀਤਾ ਐਸਟੇਟ ਜਨਰਲ।

17 ਜੂਨ, 1789 ਨੂੰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਹਿਲ ਅੰਦਰ ਐਸਟੇਟ ਜਨਰਲ ਦਾ ਸੰਮੇਲਨ ਬੁਲਾ ਲਿਆ।

ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਦੇਰ ਹੋ ਚੋਕੀ ਸੀ।

ਮਹਿਲ ਦੇ ਇਰਦ ਗਿਰਦ ਬੇਮਿਸਾਲ ਭੀੜਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਤੇ ਮਹਿਲ ਘੇਰ ਲਿਆ।

ਲੋਕ-ਭੀੜਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਐਸਟੇਟ ਕੌਮਨਰਜ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਤੇ ਕੌਮਨਰਜ਼ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਮਾਰਕਿਊਇਸ ਆਫ ਮੀਰਾਬਿਊ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਵੀ ਐਸਟੇਟ ਮੈਂਬਰ (ਡਿਪੁਟੀ) ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਦੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।

20 ਜੂਨ 1789 ਨੂੰ ਕੌਮਨਰਜ਼ ਐਸਟੇਟ ਦੇ ਡਿਪੁਟੀ ਮੀਰਾਬਿਊ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਟੈਨਿਸ ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਏਕੇ ਦੀ ਅਤੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਇਨਕਲਾਬ ਮਚਾਉਣ ਦੀ ਸੋਚ ਖਾਧੀ।

ਉਦੋਂ ਰਾਜ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਬੰਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਬਸਟ ਨਾਮ ਦਾ ਕੈਦਖਾਨਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਾਗੀ ਨੂੰ ਇਸ ਕੈਦਖਾਨੇ ਵਿਚ ਡੱਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਫੇਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸਮਝਦਾ ਸੀ।

16 ਜੁਲਾਈ, 1789 ਨੂੰ ਕਾਮਨਰਜ਼ ਅਤੇ ਭੀੜ ਨੇ ਇਸ ਕੈਦਖਾਨੇ ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕੈਦਖਾਨਾ ਤਹਿਸ ਨਹਿਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਥਿਆਰ ਲੁੱਟ ਗਏ। ਬਾਗੀ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਸਮਝੋ ਕਿ ਬਗ਼ਾਵਤ ਹੋ ਗਈ। ਹਰ ਪਾਸੇ ਆਪਾ-ਧਾਪੀ, ਕਤਲੋ-ਗਾਰਤ ਮਚ ਗਈ।

5-6 ਅਕਤੂਬਰ, 1789 ਨੂੰ ਫਰਾਂਸ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੇ ਐਸੀ ਵਿਕੋਲਿਤਰੀ ਉਦਾਹਰਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਦਾ ਅੱਜ ਤੱਕ ਜੋੜ ਨਹੀਂ।

ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਖਾੜਕੂ ਜਲੂਸ

ਔਰਤਾਂ ਨੇ ਪੈਰਿਸ ਤੋਂ ਬਰਸੇਲਜ਼ ਤੱਕ ਪਰ ਜਬਤ ਵਿਚ ਰਹਿ ਕੇ ਦੋ ਦਿਨਾ ਲੰਬਾ ਮਾਰਚ ਕੀਤਾ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਡਾਂਗਾਂ, ਸੋਟੇ ਅਤੇ ਘਰਾਂ ਦੀ ਰਸੋਈ ਦੇ ਔਜਾਰ ਪਕੜੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਕੋ ਇੱਕ ਨਾਅਰਾ ਸੀ “ਬ੍ਰੈਡ ਬ੍ਰੈਡ”। ਉਧਰ ਸ਼ਾਹੀ ਮਹਿਲ ਵਿਚ ਸ਼ਾਹੀ ਭੋਜ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਲਗਪਗ ਸਵਾ ਸਾਲ ਹੋਰ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਕਦੇ ਏਧਰ, ਕਦੇ ਉਧਰ ਲਹਿਰਾਉਂਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ।

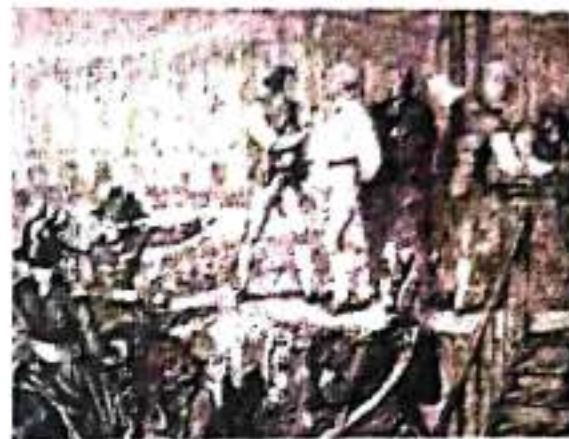
20 ਜੂਨ, 1791 ਨੂੰ ਸ਼ਾਹੀ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਨੇ ਬਚ ਕੇ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਪਕੜੇ ਗਏ ਤੇ ਜੇਲ ਵਿਚ ਡੱਕ ਦਿੱਤੇ ਗਏ।

17 ਜੁਲਾਈ, 1791 ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਦਰਬਾਰੀਆ ਦਾ ਖੂਬ ਕਤਲੇਆਮ ਕੀਤਾ।

20 ਜੂਨ, 1792 ਨੂੰ ਸ਼ਾਹੀ ਮਹਿਲ ਜਿਸ ਨੂੰ Twileries (ਟੂਲਰੀਜ਼) ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

10 ਅਗਸਤ, 1792 ਨੂੰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹਾਰ ਗਿਆ। ਉਸਨੂੰ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੱਦੀਉਂ ਲਾਹ ਦਿੱਤਾ।

21 ਜਨਵਰੀ, 1793 ਨੂੰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਗਿਲੋਟੀਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। (ਗਿਲੋਟੀਨ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਐਸਾ ਜੰਤਰ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਧੌਣ ਅੜਾ ਕੇ ਬਕਾਇਦਾ ਇਕ ਟੋਕੇ ਨਾਲ ਵੱਢ ਕੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਧੜ ਨਾਲੋਂ ਅਲੱਗ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।)

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਲੂਈ ਸੋਲਵਾਂ ਗਿਲੋਟੀਨ 'ਤੇ

ਇਹ ਕਾਰਜ ਪਟਰਾਣੀ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਫੇਰ 16 ਅਕਤੂਬਰ, 1793 ਨੂੰ ਪਟਰਾਣੀ Antionnette (ਐਂਟੀਨੋਇਟ) ਨੂੰ ਵੀ ਉਸੀ ਗਿਲੋਟੀਨ ਨਾਲ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

27 ਜੁਲਾਈ, 1794 ਨੂੰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਨੇੜਲੇ ਦੋ ਭਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਦਰੋਹ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਵਿਚ ਗਿਲੋਟੀਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਹੋਈ।

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਇਨਕਲਾਬ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦੌਰ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ।

1795 ਤੋਂ ਨਵਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ। ਰਾਜ ਸੱਤਾ ਪੰਜ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ (Directory) ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਦੇ ਸਪੁਰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਵੀ ਆਰਥਕ ਸੰਕਟ ਦੇ ਹੱਲ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ ਤੇ ਬਦ ਇੰਤਜਾਮੀ ਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦੇ ਇਲਜ਼ਾਮਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਏ।

ਪਟਰਾਣੀ ਐਂਟੀਨੋਇਟ ਦਾ ਗਿਲੋਟੀਨ ਚੜ੍ਹਨਾ

ਅੰਤ 1799 ਵਿਚ ਇਕ ਫੌਜੀ ਯੋਧੇ ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਬੋਨਾਪਾਰਟ ਨੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਰਾਜ ਦਾ ਵੀ ਭੋਗ ਪਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਕੌਂਸਲੇਟ ਰਾਜ ਆਰੰਭ ਕੀਤਾ ਤੇ ਆਪ ਕੌਂਸਲ ਜਨਰਲ ਬਣ ਕੇ ਇਕ ਤਰਾਂ ਨਾਲ ਫੌਜੀ ਰਾਜ ਆਰੰਭ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਨਾਲ ਇਨਕਲਾਬ ਦਾ ਯੁਗ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ ਤੇ ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਯੁਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਜੋ ਵਾਟਰਲੂ ਦੀ ਲੜਾਈ (Battle of Waterloo)

ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਿਹਾ।

ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਅਰਧ ਸੱਚ ਹੈ, ਤੱਥਾਂ ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਪਰਦੇ ਪਿਛਲਾ ਅਸਲ ਸੱਚ ਹੋਰ ਹੈ।

ਪਰਦੇ ਪਿਛਲਾ ਸੱਚ

ਪਿਛੋਕੜ :- ਵਿਸ਼ਵ ਇਨਕਲਾਬੀ ਅੰਦੋਲਨ ਜਿਸ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਲਗ ਭਗ ਚਾਰ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਰੱਖੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਹੀ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਇਨਕਲਾਬਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਤਾ ਹੈ। ਏਸੇ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਹਿਲ ਕਦਮੀਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਇਨਕਲਾਬ (1640-48) ਵਾਪਰਿਆ। ਸਮਝੋ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਇਨਕਲਾਬ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਇੱਟ ਵੀ ਰੱਖ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

ਵਿਸ਼ਵ ਇਨਕਲਾਬੀ ਅੰਦੋਲਨ ਦੀ ਅਹਿਮ ਧੁਰੀ ਸੀ, ਸਾਮੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋਂਦ ਯੂਰਪ ਵਿਚ ਅਠਾਰਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਰੜਕਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਯੂਰਪ ਵਿਚ ਆਰੀਆ ਅਤੇ ਗੋਇਮ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾਵਾਂ ਪੱਕੇ ਪੈਰੀਂ ਟਿਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਜਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਸਨ; ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਚਰਚ ਆਫ ਰੋਮ, ਅਹਿਲਕਾਰ, ਕੁਲੀਨ, ਸਾਮੰਤ, ਵਾਰ ਲਾਰਡਜ਼ ਆਦਿਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਕਿ ਸਥਾਪਤੀ ਇਸ ਦੀ ਪੱਕੀ ਧਿਰ ਸੀ। ਸਦੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਤੀ ਇਸਦਾ ਸਥਾਪਿਤ ਬਲ ਸੀ।

ਤੀਜੇ ਉਜਾੜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ (587 BC) ਸਾਮੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਨੂੰ ਭੂਮੀਗਤ ਹੋਣਾ ਪਿਆ। ਇਹਨਾਂ ਹੱਥੋਂ ਧਰਤੀਆਂ ਖਿਸਕ ਗਈਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭੂੰਘੀਆਂ ਸੋਚਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਮਗਰੋਂ ਧਰਤੀ ਦੀ ਉਪਜ ਤੇ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕਬਜ਼ਾ ਜਮਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਭੂਮੀਗਤ ਕੇਦਰੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਕਈ ਗਸਤੀ ਪੱਤਰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਅਨੁਆਈਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਈ ਵਾਰੀ ਆ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੱਤਰਾਂ 'ਚ ਸਖਤ ਹਦਾਇਤ ਹੈ ਕਿ ਜਾਨਾਂ ਨਹੀਂ ਗੁਆਉਣੀਆਂ, ਗੋਇਮ ਸਾਹਮਣੇ ਅੜਨਾਂ ਝਗੜਨਾਂ ਨਹੀਂ, ਆਪ ਵਪਾਰ ਦਾ ਕਿਤਾ ਅਪਣਾਉਣਾ, ਵਪਾਰ ਰਾਹੀਂ ਸਾਰਾ ਧਨ ਹਥਿਆ ਲੈਣਾ, ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਰਚਾ ਦੇ ਪਾਦਰੀ ਬਣਾ ਕੇ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਗੁਮਰਾਹ ਕਰਨਾ, ਡਾਕਟਰ ਤੇ ਵਕੀਲ ਬਣ ਕੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਟ ਵਿਅਕਤੀ ਬਣਨ ਅਤੇ ਆਪ ਅੰਦਰ ਖਾਤੇ ਸਦਾ ਹੀ ਯੋਹੋਵਾਹ, ਮੁਸਾ ਅਤੇ ਪੈਗੰਬਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾਂ ਕਰਨੀ।

ਭੂਮੀਗਤ ਵਿਸ਼ਵ ਇਨਕਲਾਬੀ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਗਸਤੀ ਪੱਤਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਰੰਗ ਦਿਖਾਇਆ। ਇਹ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਧਨਾਢ ਤੇ ਬੈਂਕਾ ਤੇ ਕਰਜ਼ਿਆ ਦੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਇਕ ਮਾਤਰ ਮਾਲਕ ਬਣ ਬੈਠੇ।

1743 ਦੇ ਫ਼ਰੈਂਕਫਰਟ (ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ) ਵਿਖੇ ਮੌਜੂਦ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਮੇਅਰ ਆਮਸ਼ੈਲ ਬ੍ਰਾਅਰ, (ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ) ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇਕ ਸੰਮੇਲਨ ਦਾ ਹੋਣਾ ਸਾਮੀ ਇਨਕਲਾਬੀ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਇਕ ਮਹਾਨ ਕਾਰਜ ਸੀ।

ਮਤਾ :- If we pool our resources together we shall rule the world.
ਪਾਸ ਹੋ ਗਿਆ।

ਅੱਜ ਤੱਕ ਏਵੇਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਇਨਕਲਾਬ, ਉਪਰੋਥਲੀਆ, ਤਖਤ ਪਲਟਣੇ, ਕਤਲੇਆਮ ਮਚਣੇ, ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇਕ ਧਨਾਢ ਮੰਡਲੀ ਅਰਥਾਤ ਵਿਸ਼ਵ ਇਨਕਲਾਬੀ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਕਾਰਗਾਰ ਹੱਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਗੁਪਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਗੁਪਤਤਾ ਉਸਦਾ ਵੱਡਾ ਹਥਿਆਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਗੁਪਤ ਰਹਿ ਕੇ ਸਾਮੀ ਇਨਕਲਾਬੀ ਅੰਦੋਲਨ ਫਰੈਂਕਫਰਟ (ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ) ਸੰਮੇਲਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਮਹਾਨ ਅਸਲੀ ਕਾਰਜ ਹੈ 1789 ਦਾ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਇਨਕਲਾਬ। ਇਸਨੇ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਇਨਕਲਾਬਾਂ ਦੀ ਐਸੀ ਲੜੀ ਤੋਰੀ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਹਰ ਸਮਾਜ ਦੇ ਹਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਧੁਰਾ ਹੀ ਬਦਲ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਕਿਸਾਨਾਂ, ਮਜਦੂਰਾਂ, ਫੌਜੀਆਂ ਨੇ ਅਹਿਮ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ। 'ਕੀ ਖੱਟਿਆ ?' ਦਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਅਸਲ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾ ਕਿ ਬਲਾਤਕਾਰਕ ਇਤਿਹਾਸ ਨੇ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਲਾਲ ਝੰਡਾ :- ਮੌਜੂਦ ਆਮਸ਼ੈਲ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਬੋਰਡ ਤੇ ਉਸਨੇ Emblum ਵਜੋਂ ਛੇ ਕੋਨਾਂ ਲਾਲ ਤਾਰਾ ਉਕਵਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਰਮਨ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਲਾਲ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਲਾਲ ਨਿਸ਼ਾਨ ਇਨਕਲਾਬਾਂ ਨਾਲ ਅੱਜ ਤੱਕ ਨਿਭ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਫ੍ਰੈਂਚ ਇਨਕਲਾਬ ਅਤੇ ਮਗਰਲੇ ਸਾਰੇ ਇਨਕਲਾਬਾਂ ਦੇ ਝੰਡੇ ਲਾਲ ਹਨ। ਹਰ ਇਕ ਕੌਮੂਨਿਸਟ ਪਾਰਟੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਲਹਾਕ ਬੱਧ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਝੰਡੇ ਵੀ ਲਾਲ ਹਨ।

1773 ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਬਣਾਈ।

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋ ਸ਼ਾਹੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੇ ਕੇਂਦਰਤ ਕੀਤਾ। ਪਹਿਲਾ, ਮੀਰਾਬੂ (Mieabeau) ਤੇ ਮੀਰਾਬੂ ਰਾਹੀਂ Duc D' Orleans (ਡਿਊਕ ਆਫ ਔਰਲੀਨਜ) ਤੇ ਕੇਂਦਰਤ ਕੀਤਾ।

ਐਡਮ ਵਿਸ਼ੁਪਤ ਨੇ ਖੁਦ Mieabeau ਨੂੰ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਵਾਇਆ ਤੇ Grand Master of Grand Orient Masons ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਦਿੱਤੀ। ਯਾਨੀ ਇਕ ਹੋਰ ਗੁਪਤ ਸੰਸਥਾ Free Masons ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਹਥਿਆ ਵੀ ਲਿਆ।

Marquis of Mirabeau ਸ਼ਾਹੀ ਖਾਨਦਾਨ ਦਾ ਇਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਬੁਲਾਰਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣਾਂ ਦੀ ਧਾਕ ਸਾਰੇ ਯੂਰਪ ਵਿਚ ਜੰਮੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੀਰਾਬੂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵੱਡੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਸਨ। ਪਹਿਲੀ, ਉਹ ਹੱਦੋ-ਵੱਧ ਖਰਚੀਲਾ ਸੀ। ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਹ ਕਰਜ਼ਿਆ ਵਿਚ ਫਸ ਗਿਆ, ਦੂਸਰਾ ਉਹ ਹੱਦੋ ਵੱਧ ਵਾਸ਼ਨਾ ਭਰਪੂਰ ਸੀ।

ਮਾਰਕਿਊਸ ਮੀਰਾਬੂਅ

"Marquis of Mirabeau was devoid of all morals and his Licentious excesses had led him heavily into Debt." Pawns of the Game" William Curr.

ਸੈਮਟਿੱਕ ਧਨਾਢਾਂ ਨੇ ਦੋਹਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਦੀ ਸਿਰੇ ਤੱਕ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਮਿੱਤਰ ਦਰਬਾਰੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਉਸਦੀ ਜਾਣ ਪਛਾਣ ਮੋਜ਼ੇਸ ਮੈਂਡਲਸਨ Moses Mendleson ਨਾਲ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਖੁਲਾ ਧਨ ਕਰਜ਼ੇ ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਯਹੂਦੀ ਵਿਵਾਹਤ ਸੁੰਦਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਮਤੀ ਹਰਜ (Mrs. Herz) ਨਾਲ ਵੀ ਮਿਲਾਇਆ। ਮਿਰਾਬੂ ਡੱਟ ਉਸ ਸੁੰਦਰੀ ਦੇ ਜਾਲ ਵਿਚ ਫਸ ਗਿਆ। ਵਿਆਹੀ ਹੋਣਾ ਤਾਂ ਸਗੋਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਤਗਮਾ ਸੀ। ਯਾਨੀ ਕਰਜ਼ੇ ਅਤੇ ਕਾਮ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਫਸਾਇਆ।

"Heavily in debt to Mendelessohn, tightly ensnared by mrs. Harz, Mirabeau was completely helpless----- He had swallowed their bait, hook line and sinker." (ਮੀਰਾਬੂ ਮੈਂਡਲਸਨ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਵਿਚ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਮਤੀ ਹਰਜ ਦੇ ਕਾਮ ਜਾਲ ਵਿਚ ਬੁਰੀ ਤਰਾਂ ਫਸ ਗਿਆ।)

ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਉਸਨੂੰ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਜਿਹੀ ਅਤਿ ਗੁਪਤ ਸੰਸਥਾ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਵਾਇਆ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਮੌਤ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੀਰਾਬੂ ਧਨਾਢਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਦਾ ਹੱਥ ਠੋਕਾਂ ਬਣ ਕੇ ਰਹਿ ਗਿਆ।

ਉਸ ਰਾਹੀਂ ਧੁਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਤਕ ਪੁੱਜਿਆ ਗਿਆ।

Duc. D, Orleans (Duke of Orleans) ਜੋ ਕਿ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਸਕਾ ਕਜ਼ਨ ਸੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਾਲ ਵਿਚ ਫਸਾਇਆ। ਜਿਸ ਨੇ ਜੇਕਰ ਯੋਜਨਾ ਸਲਾਮਤ ਰਹੀ ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਫਰਾਂਸ ਦਾ ਲੋਕ ਰਾਜੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ (Democratic Ruler) ਬਣਨਾ ਸੀ।

The real plotters of the French Revo. were careful not to let either Mirabeau or the Duc D. Orleans know they intended to murder the King, Queen and thousands of Nobility. (William Carr)

ਉਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਨਕਲਾਬ ਦੁਆਰਾ ਫਰਾਂਸ ਨੂੰ ਵਹਿਮਾਂ-ਭਰਮਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਹੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਵਾ ਕੇ ਲੋਕ ਰਾਜੀ ਸਿਆਸਤ ਦਾ ਆਗਾਜ਼ ਕਰਨਾ

ਹੈ।

ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਦੇ ਗੁਰੂ ਐਡਮ ਵਿਸ਼ੁਪਤ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਦੀ Brainwash (ਦਿਮਾਗੀ ਪੁਲਾਈ) ਹੋਈ ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਫਰਾਂਸ ਦਾ Grand Master of Grand Orient Masonary ਜੋ ਕਿ Order of Illuminate ਦੀਆਂ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਬ੍ਰਾਂਚਾਂ ਸਨ, ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ।

ਇਉਂ ਲੂਈ ਸੋਲਵੇਂ ਦਾ ਭਰਾ ਜਾਇਅਨਵਾਦੀ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਸਿਖਰਲੇ ਧਨਾਢਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਦਾ ਖਿਡੌਣਾ ਬਣ ਗਿਆ। ਉਸਦੇ ਰਸੂਖ ਨਾਲ 1788 ਤੱਕ ਫਰਾਂਸ ਵਿਚ ਦਸ ਲੱਖ ਹੋਰ ਚੇਲੇ ਬਣਾ ਲਏ ਗਏ।

By 1788 there were more than two thousand Lodges in France affiliated with Grand Orient Masonary and the number of adepts exceeded one hundred thousand.

ਫੇਰ ਜਾਇਅਨਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਅਤਿ ਗੁਪਤ ਇਨਕਲਾਬ ਕਮੇਟੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ ਜੋ Lodges ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਨ।

ਮਿਰਾਬੂ ਮਗਰੋਂ ਹੁਣ ਵਾਰੀ ਆਈ Duc. D. Orleans ਦਾ ਦਿਵਾਲਾ ਕੱਢਣ ਦੀ। ਉਕਤ ਸਾਰੇ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿਚ ਆਪ ਗੁਪਤ ਰਹਿ ਕੇ ਉਸ ਦਾ ਅਥਾਹ ਧਨ ਖਰਚਾ ਦਿੱਤਾ।

1780 ਤੱਕ ਉਹ 800,000 ਲਿਵਰਜ਼ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾਈ ਹੋ ਗਿਆ। ਯਹੂਦੀ ਬੈਂਕ ਅੱਗੇ ਆਏ। ਉਸਨੂੰ ਲੋੜੇ ਵੱਧ ਕਰਜ਼ਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਅਮਾਨਤ ਵਜੋਂ ਕੀ ਕੀਤਾ ? ਟੂਕ ਪੜੇ

They very nicely manoeuvred him into position of signing over to them as security for their loans, his palace, his estates, his house and his Palais Royal.

ਵਿਲੀਅਮ ਕਰ ਅੱਗੇ ਲਿਖਦਾ ਹੈ :-

It is doubtful if he even suspected he had sold himself body and soul to the agents of Devil (Illuminati). But he had done so. He was completely in their hands.

ਗਿਰਵੀ ਕਰਨ ਮਗਰੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧਨਾਢ ਬੈਂਕਰਾਂ ਨੇ Choderlas De Laclos (ਇਕ ਹੋਰ ਧਨਾਢ) ਨੂੰ ਉਸ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਲੈਣਦਾਰੀਆਂ, ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਕਿ ਸ਼ਾਹੀ ਮਹਿਲ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀ Palais Royal ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਾਹੀ ਮਹਿਲ ਨੂੰ 'ਖੰਜਰਖਾਨੇ' ਵਿਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਥੇ ਨੰਗੇ ਨਾਚ, ਕਾਮਿਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ, ਨੰਗੇਜਮਈ,

ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀਆਂ, ਪਾਸ਼ਵਿਕ ਹਰਕਤਾਂ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹੀ, ਅਮੀਰ ਆਦਮੀਆਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਕਾਮੁਕ ਖੁਲ੍ਹੇ ਖੇਡ ਦੇ ਮੌਕੇ ਵੀ ਮਿਲਦੇ। Special opportunities were provided for men and women who wished to indulge in every form of debauchery.

ਏਸ ਸਭ ਕੁਝ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਦੰਭੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ :-

This was done on the cabalistic theory that the best revolutionary is a youth devoid of all morals. (ਅਸਲੀ ਇਨਕਲਾਬੀ ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਖਲਾਕ-ਨੈਤਿਕਤਾ ਤੋਂ ਸੱਖਣਾ ਹੋਵੇ।)

ਇਉਂ ਰਾਜ ਮਹਿਲ ਹੀ ਵਿਰੋਧੀ ਸਾਜਸ਼ਾਂ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਣ ਗਿਆ।

ਜੋ ਘਾਟ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਯਹੂਦੀ ਸਕਾਲਰ-ਪਬਲਿਸ਼ਰ, ਜੋਸਫ ਬਾਲਸਾਮੋ (Joseph Balsamo) ਨੇ ਪੂਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਨੇ ਮਹਿਲ ਦੇ ਕੁਝ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਛਾਪੇਖਾਨੇ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਤਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਹਾਲ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿਚ ਇਨਕਲਾਬੀ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ, ਭਾਸ਼ਣ, ਬਹਿਸਾਂ, ਗੀਤ-ਸੰਗੀਤ, ਡਰਾਮੇ, ਸੈਮੀਨਾਰ ਹੋਣ ਲੱਗੇ। ਇਉਂ ਆਸ਼ੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ੋਹਰਤਾਂ ਉਸਾਰੀਆਂ ਵੀ ਅਤੇ ਕਤਲ ਵੀ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ। ਉਸਨੇ spy rings (ਜਾਸੂਸੀ-ਅੱਡੇ) ਉਸਾਰ ਲਏ ਜਿਹਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਬਲੈਕਮੇਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ।

1785 ਦੇ ਕੁਰੀਅਰ ਦੇ ਮਾਰੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਬਾਵੇਰੀਆ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਦੇ ਅੱਡਿਆਂ ਤੇ ਛਾਪੇ ਮਰਵਾਏ ਤੇ ਜੋ ਸਬੂਤ ਮਿਲੇ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ 1773 ਦੇ ਸੰਮੇਲਨ ਨੇ World Revolutionaro Movement ਨੂੰ ਮੁੜ ਨਵਿਆਇਆ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਅਨੁਸਾਰ ਢਾਲ ਦੇ ਪੱਕੇ ਪੈਰੀਂ ਅੱਗੇ ਤੋਰਨ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਹਨ। ਉਸਨੇ ਫਰਾਂਸ, ਇੰਗਲੈਂਡ, ਪੋਲੈਂਡ, ਜਰਮਨੀ, ਆਸਟਰੀਆ ਅਤੇ ਰੂਸ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵੀ ਇਨਕਲਾਬੀ ਸਾਜਸ਼ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾ ਪ੍ਰਗਟਾਈ।

ਕਿਉਂ ? ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਜਾਇਅਨਵਾਦੀ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਭਨਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੇ ਰਾਜ ਮਹਿਲਾ ਤੱਕ ਰਸਾਈ ਬਣਾ ਚੁਕੀਆਂ ਸਨ। ਆਮ ਲੋਕ ਸਾਮੀ (semitic) ਬਦਮਾਸ਼ਾ ਜਾਂ ਆਰੀਆ ਅਸਤਿਕਾਂ ਦੀਆਂ ਘੁੜਤਰਾਂ ਤੋਂ ਅਭਿਜ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਹੋਰ ਸੁਣੋ :-

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਲੂਈ ਸੋਲਵੇਂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਪਟਰਾਣੀ ਮੇਰੀ ਐਨਟੋਇਨਟ (Marie Antoinette 1755-1793) ਦੀ ਸਕੀ ਭੈਣ ਨੇ ਆਸਟਰੀਆ ਤੋਂ ਉਕਤ ਛਤਰਾਂ ਵਾਰੇ

ਕਈ ਵਾਰੀ ਸਾਵਧਾਨ ਕੀਤਾ। ਉਸਦੇ ਬਾਪ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਫਰਾਂਸਿਸ (Emperoar Francis of Austria) ਨੇ ਵੀ ਸਾਵਧਾਨ ਕੀਤਾ। ਮੇਰੀ ਵੀ ਲੰਬੇ ਲੰਬੇ ਉਤਰ ਦਿੰਦੀ।

ਪਰ 'I believe that as for as France is concerned, you worry too much about Free Masonary (illuminate). Here it is far from having the significance it may have elsewhere in Europe.

ਪਟਰਾਣੀ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਊਂਜ ਘੜੀ ਗਈ।

ਫਰਾਂਸ ਉਦੋਂ ਘੋਰ ਆਰਥਿਕ ਸੰਕਟ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ।

‘ਪਟਰਾਣੀ ਮੇਰੀ’ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਾਹੀ ਸੁਨਿਆਰਿਆ ਨੂੰ ਇਕ ਬਹੁਤ ਮਹਿੰਗੇ ਡਾਇਮੰਡ ਨੈਕਲੈਸ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਨੈਕਲੈਸ ਤਿਆਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਤੇ ਉਦੋਂ ਪੰਜ ਲੱਖ ਲਿਵਰ (ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਸਿੱਕਾ) ਖਰਚ ਆਏ। ਹਾਰ ਜਦੋਂ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਰਾਣੀ ਦੇ ਮਹਿਲ ਵਿਚ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਆਖ ਕੇ ਕਿ ਇਸ ਮਹਿੰਗੇ ਹਾਰ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿਚ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਪਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਯਹੂਦੀ ਬਾਲਸਾਮੋ (ਪਬਲਿਸ਼ਰ) ਵੱਲੋਂ ਚਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ-ਪ੍ਰੈਸ ਵੱਲੋਂ ਖਬਰ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਪੁਜ ਵੀ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਰਾਣੀ ਵੱਲੋਂ ਇਕ ਪੱਤਰ ਜੋ ਸ਼ਾਹੀ ਪਾਦਰੀ (cardinal) ਦੇ ਨਾਮ ਸੀ, ਵੀ ਛਾਪਿਆ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸ ਸ਼ਾਹੀ ਹਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਗੱਲ ਬਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਲੁਕਵੀਂ ਥਾਂ ਤੇ ਮਹਿਲ ਵਿਚ ਸੱਦਿਆ ਹੋਇਆ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਹ ਮੇਲ ਹੋਇਆ ਵੀ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਇਤਿਹਾਸ ਨੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਹਿਲ ਵਿਚਲੀ ਇਕ ਵੇਸਵਾ ਦਾ ਭੇਸ ਬਦਲਾ ਕੇ ਇਕ ਅਖੌਤੀ ਕਾਰਡੀਨਲ ਦਾ ਮੇਲ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਝੂਠੀ ਮਿਲਣੀ ਦੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਵੀ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਫੈਲਾਈਆਂ ਗਈਆਂ।

ਸੌ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਕਿ ਹਾਰ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਦੇ ਧਨ ਨਾਲ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿਚ ਤਿਆਰ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਏਸ ਸਾਰੇ ਛਡਯੰਤਰ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ੁਪਤ, ਮੈਡਲਸਨ ਅਤੇ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਸੀ।

ਇਉਂ ਆਖੀਏ ਕਿ ਮਹਿਲ ਵਿਚ ਸ਼ਾਹੀ ਖਾਨਦਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਮੀਰਾਂ ਵਜ਼ੀਰਾਂ ਅਤੇ ਇਨਕਲਾਬ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਦੀ ਬਕਾਇਦਾ ਇਕ ਸਭਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ : Imfamine (ਬਦਨਾਮੀ-ਨਸ਼ਰ-ਕੇਂਦਰ) ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਸੰਚਾਲਕ ਉਕਤ ਧਨਾਢ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਰਿੰਦੇ ਸਨ।

ਫਿਰ ਕੀ ਹੋਇਆ ? ਤੁਸੀਂ ਉਕਤ ਚੈਪਟਰ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹ ਚੁੱਕੇ ਹੋ ਮੁਜ਼ਾਹਰੇ, ਹਮਲੇ, ਕਤਲੋਗਾਰਤ, ਊਧਮ, ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਤੇ ਪਟਰਾਣੀ ਗਿਲੋਟੀਨ

Captain A.H.M Ramsay ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਘਟਨਾ ਕਰਮ ਦਾ ਇਉਂ ਨਿਚੋੜ

ਕੱਢਦਾ ਹੈ----

The grip of the right hand of Finance establishes the praralysis, while the revolutionary left hand that holds the dagger deals the Fatel Blow. ਧਨਾਢ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਖੁਲ੍ਹੇ ਕਰਜੇ ਦੇ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਧਰੰਗੇ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਛੁਰੀ ਵਾਲੇ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਨਾਲ ਮਰਨਾਊ ਵਰ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। (ਲੋਕੋ ਖੱਬੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੇ ਸੱਜੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ) ਠੀਕ ਏਵੇਂ ਹੀ 1917 ਵਿਚ ਰੂਸੀ ਇਨਕਲਾਬ ਸਮੇਂ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ।

ਇਹ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਨਹੀਂ ਧਨਾਢਾਂ ਦਾ ਇਨਕਲਾਬ ਸੀ। ਤਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਹਾਨ ਅਖੌਤੀ ਫਿਲਾਸਫ ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਭਰਪੂਰ ਸੋਹਲੇ ਗਾ ਕੇ ਇਸ ਦੇ ਕੱਚ ਨੂੰ ਸੁਲਾਹਿਆ ਅਤੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਦਰਕਿਨਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਜਿਸ

ਲਾ

ਉ

ਭਾ

ਨੇ

ਤਾ

ਓ

ਭਾ

ਭਾ

ਭਾ

ਭਾ

ਭਾ

ਭਾ

ਭਾ

ਭਾ

ਭਾ

ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਜਨਰਲ ਐਲਬਰਟ ਪਾਈਕ ਦੇ “ਤਿੰਨ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਕੱਚ-ਸੱਚ”

ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਪਿਛੋਕੜ (ਸੰਖੇਪ ਸਾਰ)

ਨੋਟ :- ਕੁਝ ਦੋਹਰਾਅ ਵੀ ਹੈ, ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

ਅੱਠਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਖਜ਼ਾਰ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਮਗਰੇ ਉਸਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਵੀ ਯਹੂਦੀ ਮੱਤ ਆਪਣਾ ਲਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸ਼ਕਨਾਜੀ ਯਹੂਦੀ ਆਖਿਆ ਜਾਣ ਲੱਗਾ। ਜੀਲੱਟਸ ਅਤੇ ਹੈਲੇਨਾਈਜ਼ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਸ਼ਕਨਾਜੀ ਵੀ ਏਸ਼ੀਆ ਅਤੇ ਯੂਰਪ ਵਿਚ ਫੈਲ ਗਏ। ਅਸ਼ਕਨਾਜੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿਚ ਇਕ ‘ਬੁਅਰ’ ਨਾਮ ਦਾ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਵੀ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਹੋਰ ਕਈਆਂ ਵਾਂਗ ਵਪਾਰ ਦਾ ਕਿੱਤਾ ਅਪਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਵਪਾਰਕ ਸੂਝ-ਬੂਝ, ਸਿਆਣਪ ਅਤੇ ਨੀਤੀ ਨਾਲ ਅਠਾਰਵੀਂ ਸਦੀ ਤੱਕ ਇਹ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਸੋਨੇ, ਹੀਰੇ, ਮੋਤੀ, ਜਵਾਹਰਾਤ, ਅਫੀਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦਾ ਇਕ ਮਾਤਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਵਪਾਰੀ ਅਰਥਾਤ ਧਨਾਢ ਬਣ ਬੈਠਾ। ਧਨ ਅਤੇ ਨਸ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਨੀਤੀ ਦੇ ਬਲਬੋਤੇ ਯੂਰਪ ਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਅਤੇ ਸਾਮੰਤੀ ਪ੍ਰੀਵਾਰਾਂ ਵਿਚ ਘੁਸਪੈਠ ਕੀਤੀ। ਉਹਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਫਰੀਕੀ ਤੇ ਏਸ਼ੀਆਈ ਮੁਲਕਾਂ ਵਿਚ ਰਸਾਈ ਵੀ ਬਣਾਈ।

1773 ਈਸਵੀ ਵਿਚ ਬੁਅਰ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਦੇ ਮੌਜੂਜ਼ ਆਮਸ਼ੈਲ ਬੁਅਰ ਦੇ ਲੜਕੇ ਮੇਅਰ ਆਮਸ਼ੈਲ ਬੁਅਰ ਜੋ 1743 ਵਿਚ ਜਨਮਿਆਂ ਸੀ ਦਾ ਵਿਆਹ ਇਕ ਹੋਰ ਧਨਾਢ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਵੁਲਫ ਸੋਲਮੋਨ ਸ਼ਨੈਪਰ ਦੀ ਲੜਕੀ ਗਟਲੇ ਸ਼ਨੈਪਰ ਨਾਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਧਨ ਹੋਰ ਵਧ ਗਿਆ। ਪੁੱਤਰ ਮੇਅਰ ਆਮਸ਼ੈਲ ਨੇ ਵਪਾਰਕ ਸਿਆਣਪ ਅਤੇ ਨੀਤੀ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਸਾਰੇ ਰਿਕਾਰਡ ਮਾਤ ਪਾ ਦਿੱਤੇ। ਪਹਿਲਾ ਕੰਮ ਇਹ ਕੀਤਾ ਕਿ ਆਪਣੇ ਖਾਨਦਾਨ ਦਾ ਨਾਮ ਬੁਅਰ ਤੋਂ ‘ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ’ ਰੱਖਿਆ। ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਜਰਮਨ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਦੋ ਸ਼ਬਦਾਂ ਰੌਬਸ ਭਾਵ ‘ਲਾਲ’ ਅਤੇ ਸ਼ੀਲਡ ਭਾਵ ‘ਨਿਸ਼ਾਨ’ ਦੀ ਸੰਧੀ ਤੇ ਬਣਿਆ ਸੀ। (ਰੌਬਸ+ਸ਼ੀਲਡ---ਲਾਲ ਨਿਸ਼ਾਨ)। ਪਿਤਾ ਮੌਜੂਜ਼ ਆਮਸ਼ੈਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਪਾਰਕ ਅਦਾਰੇ ਦੇ ਬੋਰਡ ਤੇ ਲੋਗੋ ਵਜੋਂ ‘ਲਾਲ ਹੈਕਸਾਗਰਾਮ’ ਦਾ ਚਿਨ੍ਹ ਚਿਤਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਆਧਾਰ ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਮਸ਼ੈਲ ‘ਲਾਲ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਾਲਾ’ ਆਖਿਆ ਜਾਣ ਲੱਗਾ ਸੀ। ਚਤੁਰ ਪੁੱਤਰ ਮੇਅਰ ਆਮਸ਼ੈਲ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਖਾਨਦਾਨ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਪਰਦਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਲਾਲ ਨਿਸ਼ਾਨ ਤੇ ਖਾਨਦਾਨ ਦਾ ਨਾਮ ਇਕ ਮਿੱਕ ਹੋ ਗਏ ਯਾਨੀ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ। ਲਾਲ ਹੈਕਸਾਗਰਾਮ ਦੇ ਲੋਗੋ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਏਨਾ ਵੱਧ ਗਿਆ ਕਿ ਦੋ ਸਦੀਆਂ ਬਾਅਦ ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਝੰਡੇ ਦਾ ਵੀ ਇਹੀ ਲੋਗੋ ਬਣਿਆ। ਹਾਂ, ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਵੱਸ ਰੰਗ ਲਾ ਤੋਂ ਨੀਲਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ।

ਹੈਕਸਾਗਰਾਮ ਉਹੀ ਹੈ।

ਮੇਅਰ ਆਮਸ਼ੈਲ ਨੇ ਦੂਸਰਾ ਕੰਮ ਇਹ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਨਬਜ਼ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲਿਆ ਕਿ ਬੈਂਕ ਹੀ ਧਨ ਦਾ ਸੋਮਾ ਬਣ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਪਰਚੱਲਤ ਬੈਂਕ ਖਰੀਦ ਲਏ, ਨਵੇਂ ਆਪਣੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਅਤੇ ਉਹ ਝਾੜ ਦਿੱਤੇ। ਸਮਾਂ ਬੀਤਣ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪੰਜੇ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਯੂਰਪ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀਆਂ ਪੰਜ ਰਾਜਧਾਨੀਆਂ --ਲੰਡਨ, ਪੈਰਿਸ, ਨਿਊਯਾਰਕ, ਮੈਡਰਿਡ, ਨੇਪਲਜ਼ ਵਿਖੇ ਬੈਂਕਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣਾ ਕੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਪੰਜੇ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਇਕੋ ਸੀ, ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਧਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਹੋਰ ਕਈ ਬੈਂਕ ਵੀ ਵੱਖਰੇ ਨਾਵਾਂ ਤੇ ਚਲਾਏ ਪਰ ਸੂਤਰਧਾਰ ਇਕੋ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਰਿਹਾ।

ਅਜੇ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ਾਲ ਦੁਨੀਆਂ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ। ਜਪਾਨੀ, ਰੂਸੀ, ਚੀਨੀ ਅਤੇ ਏਸ਼ੀਆਈ ਬਾਦਸ਼ਾਹਤਾਂ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਦੇ ਵੀ ਚੈਲੇਂਜ ਬਣ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਘੋਖ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ।

1773 ਵਿਚ ਮੇਅਰ ਆਮਸ਼ੈਲ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਨੇ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਚੋਂ ਵੱਡੇ ਤੇਰਾ ਧਾਨਾਢਾਂ ਦਾ ਬਾਰਸੀਲੋਨਾ ਵਿਖੇ ਇਕ ਸੰਮੇਲਨ ਬੁਲਾਇਆ। ਏਜੰਡਾ ਸੀ “if we pool our resources together, we shall rule the world till planet earth exists,” (ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਧਨ ਨੂੰ ਇਕ ਜੁੱਟ ਕਰ ਲਈਏ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੇ ਅੰਤ ਤਕ ਇਸ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਮਾਈਏ।) ਧਨਾਢਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਸਹਿਮਤ ਸਨ। ਫੈਸਲਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਤੇਰਾਂ ਮੈਂਬਰੀ ਕਮੇਟੀ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਪੱਕੀ ਤੇ ਵਿਰਾਸਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਮਰਨ ਤੇ ਵਾਰਸ ਮੈਂਬਰ ਹੋਏਗਾ। ਇਕ ਖੋਜੀ ਅਤੇ ਸੀਟੀ ਮਾਰ ‘ਸ਼ਵਲੀ’ ਅਨੁਸਾਰ ਟੱਬਰ ਅਤੇ ਮੁਲਕ ਵਾਰ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੀ। ਉੱਪਰਲੀਆਂ ਛੇ ਪੁਜ਼ੀਸ਼ਨਾਂ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਆਈਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਮੁੱਖ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ। ਉਸ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਜਰਮਨ ਦੀ ਹੈਨੋਮਰ/ਹੈਪਸਬਰਗ ਸ਼ਾਹੀ ਵਿਰਾਸਤ ਸੀ। ਅਗਲਾ ਨੰਬਰ ਬਰਤਾਨੀਆ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਵਿਰਾਸਤ ਦਾ, ਅਗਲਾ ਫਰਾਂਸ ਦਾ, ਫੇਰ ਰੂਸ ਦਾ (ਪਰ ਜ਼ਾਰ ਦੇ ਕਤਲ ਮਗਰੋਂ ਸੋਵੀਅਤ ਰੂਸ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਧਨਾਢ ਨੂੰ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ), ਅਗਲਾ ਨੰਬਰ ਚੀਨ ਦਾ, ਫੇਰ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ (ਏਥੋਂ ਦੇ ਧਨਾਢ ਅਸਲ ਵਿਚ ਯੂਰਪੀ ਸ਼ਹਿਰੀ ਵੀ ਸਨ) ਅਖਰੀਲਾ ਨੰਬਰ ਅਰਬ ਦੇ ਸੌਦੀ ਦਾ ਸੀ।

ਅਗਲਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਏਜੰਡਾ ਸੀ : ਧਰਮ ਬਿਨਾਂ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਰਾਜ ਬਿਨਾਂ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਚਲ ਸਕਦੇ। ਪ੍ਰਚੱਲਤ ਸਮਕਾਲੀ ਧਰਮ ਨਿਰਾਰਥਕ ਹੋ ਚੁਕੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਨਵਾ-ਰਾਜ-ਧਰਮ ਅਤੇ ਨਵਾਂ ਵਿਸ਼ਵੀ-ਨੇਮ ਉਸਾਰਿਆ ਜਾਵੇ। ਮੇਅਰ ਆਮਸ਼ੈਲ

ਨੇ ਸੁਝਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸ ਕਾਰਜ ਲਈ ਇਕ ਮਹਾਨ ਵਿਦਵਾਨ ਜੋ ਆਰਮਸਟਰਡਮ (ਜਰਮਨੀ) ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿਖੇ 'ਕੈਨਨ ਲਾਅ' ਦਾ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਸੀ ਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਐਡਮ-ਵਿਸ਼ੁਪਤ ਸੀ ਤੇ ਜੋ ਇਕ ਮਹਾਨ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾ ਹੀ ਭਰੋਸੇ ਵਿਚ ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਇਹ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੌਂਪੀ ਜਾਵੇ। ਨਵਾਂ ਧਰਮ ਅਤੇ ਨਵਾਂ ਆਲਮੀ ਨੇਮ ਇਕੋ ਸਿੱਕੇ ਦੇ ਦੋ ਇਕ-ਮਿਕ ਜੁੜਵੇਂ ਪਾਸੇ ਹੋਣਗੇ। ਤੀਸਰਾ ਅਹਿਮ ਸੁਝਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਚ ਸਿਲਸਿਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਚੱਲਤ ਅਨੁਸਾਰੀ ਬੁਧੀਜੀਵੀਆਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਪ੍ਰੇਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਨਵੇਂ-ਨਵੇਂ ਬੁਧੀਜੀਵੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਸਾਡੇ ਸਾਧਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਚੁੰਧਿਆਊ ਬੌਧ-ਸੂਖਸ਼ੀਅਤਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਫਲਤਾ ਦੀਆਂ ਸਿਖਰਲੀਆਂ ਮੰਜਿਲਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਧੇਰੇ ਅੜੇ, ਸਾਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਏ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬੁਰੀ ਤਰਾਂ ਝਾੜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਅੰਤਲਾ ਸੁਝਾ ਜੋ ਪਰਵਾਣਿਆ ਗਿਆ ਉਹ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਸੰਮੇਲਨ ਨੂੰ ਵੀ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਜਾਨ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਤੇ ਵੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਗੁਪਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਹੋਰ ਗੁਪਤ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਬਣਾਈਆ ਜਾਣ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਧਨ, ਰਾਜ ਅਤੇ ਧਰਮ ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਟੱਬਰ ਨੂੰ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਥਾਪਿਆ ਗਿਆ ਜੋ ਗੁਪਤ ਸੰਮੇਲਨਾਂ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਵੀਆਂ ਮੱਦਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿਲਸਿਲਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇ।

ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਅਮਲ ਵਜੋਂ ਪਹਿਲ ਇਹ ਕੀਤੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇਰਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਹੀ ਖਾਨਦਾਨ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਸੰਬੰਧ ਜੋੜ ਕੇ ਘੁਸਪੈਠ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜੋ ਅੱਜ ਤੱਕ ਪ੍ਰਚੱਲਤ ਹੈ ਸਮੇਤ ਇੰਡੀਆ ਦੇ। ਵਿਆਹ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਉਹ ਸੌਦਾ ਸਮਝਦੇ ਸਨ।

ਐਡਮ-ਵਿਸ਼ੁਪਤ ਨੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ। 1776 ਵਿਚ ਇਕ ਨਵੇਂ, ਵਿਕੋਲਿਤਰੇ, ਗੁਪਤ, ਰਾਜ-ਧਰਮ ਦੀ ਨੀਂਹ ਰੱਖੀ। ਇਹ ਇਕ ਅਜੀਬ ਧਰਮ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਰਾਤਨ ਮਿਸਤਰੀ-ਰੋਮੀ-ਮੈਸੋਪੋਟੇਮੀਅਨ-ਮੱਤਾਂ ਤੇ ਆਧਾਰਤ ਹੈ ਪਰ ਨਾਲ ਨਾਲ ਜੁਡਈ (ਯਹੂਦੀ) ਈਸਾਈ, ਹਿੰਦੂ, ਬੁਧ ਅਤੇ ਜੈਨ ਆਦਿ ਮੱਤਾਂ ਚੋਂ ਉਹ ਮੱਦਾਂ ਲੈ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਤੇਰਾਂ ਮੈਂਬਰੀ ਕਮੇਟੀ ਤੇ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਟੱਬਰ ਤੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਰਾਸ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹੋਣ। ਇਹ ਮੱਤ ਨਵੇਂ ਆਲਮੀ ਨੇਮ (New world order) ਦਾ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਆਧਾਰ ਵੀ ਹੈ। New world order (ਨਵਾ ਵਿਸ਼ਵੀ ਨੇਮ) ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਅਜੋਕੇ ਰਾਜਸੀ ਤੰਤਰਾਂ ਦਾ ਭੋਗ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਤੰਤਰ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਡੈਮੋਕ੍ਰੇਸੀ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਆਧਾਰ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜਸੀ ਤੌਰ ਤੇ ਇਕ-ਮੁੱਠ ਰੱਖ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਮੱਤ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ 'ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਨੇਮ' 'Illuminati

Order' ਇਸ ਮੱਤ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਖੂਬੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮੱਤ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ (ਜਾਂ ਸਮੂਹ) ਦਿਖਾਵੇ ਲਈ ਆਪਣਾ ਪਹਿਲਾਂ ਪਿਤਾ ਪੁਰਖੀ ਵਿਰਾਸਤੀ ਮੱਤ (ਧਰਮ) ਵੀ ਅਪਣਾਈ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਵੀ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਉਸਦਾ ਅਬਦਲ ਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਤੇ ਅੱਗੋਂ ਵਿਰਾਸਤੀ ਗੁਪਤ ਮੱਤ ਹੋਏਗਾ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਹਰ ਕੁਰਬਾਨੀ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਰਹਿਣਾ ਹੋਏਗਾ। ਹੈ ਨਾ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਗੁੰਝਲ ਕਿ ਦਿਖਾਵੇ ਮਾਤਰ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਯਹੂਦੀ, ਈਸਾਈ, ਮੁਸਲਮਾਨ, ਹਿੰਦੂ, ਬੋਧੀ ਆਦਿ ਵੀ ਰਹੇ ਪਰ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਹੀ ਰਹੇਗਾ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੱਖੇਗਾ। ਦੁਵਿਧਾ ਜਾਂ ਬਿਤਕਨ ਆਉਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿਚ ਮੱਤ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਜਾਏਗਾ। ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਦੇ ਹਰ ਛੋਟੇ ਵੱਡੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਜਾਨ ਤੇ ਖੇਡ ਕੇ ਵੀ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਨਾ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਸਜਾ ਸਿਰਫ ਮੌਤ (ਅੱਗੋਂ ਅਰਥ, ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅਨਰਥ ਆਪ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ ਮੇਰੀ ਪੁਸਤਕ 'ਸੱਚ ਸੁਣੋ ਸੱਚ ਦੀ ਵੇਲਾ' ਦੇ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਚੈਪਟਰ ਤੋਂ ਵੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ)

ਉਕਤ ਸੰਮੇਲਨ ਦੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਅਮਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਾਰਜ ਵਸਿੰਗਟਨ ਨੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਲੜਾਈ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਬੈਂਕਾਂ ਦੇ ਵਿਤੀ ਧੰਨ ਨਾਲ ਲੜੀ ਤੇ ਜਿੱਤੀ।

ਨਵਾ ਆਲਮੀ ਨੇਮ ਅਤੇ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਨੇਮ ਦਾ ਅਗਲਾ ਮਹਾਨ ਕਾਰਜ ਸੀ, 1788-89 ਦਾ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਇਨਕਲਾਬ। ਵਿਰਾਸਤੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹਤਾਂ ਦੇ ਖਾਤਮੇ ਦੇ ਦੌਰ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਰੱਖੀ ਗਈ। ਸਧਾਰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਨੈਪੋਲੀਅਨ ਗੱਦੀਦਾਰ ਹੋਇਆ ਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਪਹਿਲੇ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਭਿਆਨਕ ਖੂੰ-ਖਾਰ ਲੜਾਈਆਂ ਦਾ ਦੌਰ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਲੱਖਣ ਗੱਲ ਸੀ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਦੀ ਅਗਵਾਈ (ਤੇਰਾਂ ਮੈਂਬਰੀ ਕਮੇਟੀ) ਵਾਲੇ ਵਿਤੀ ਬੈਂਕਾਂ ਦਾ ਵਿਤੀ ਧਨ ਲੜ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕੋਈ ਜਿੱਤੇ, ਕੋਈ ਹਾਰੇ, ਵਿੱਤ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹਾਰ ਗਈ ਧਿਰ ਦਾ ਕਰਜਾ ਵੀ ਜੇਤੂ ਧਿਰ ਨੂੰ ਚੁਕਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਲੜਾਈਆਂ ਦਾ ਸਿਖਰ ਸੀ, 'ਵਾਟਰਲੂ ਦੀ ਲੜਾਈ' ਜਿਸ ਵਿਚ ਫਰਾਂਸ ਹਾਰ ਗਿਆ ਤੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਜਿੱਤ ਗਿਆ ਸੀ। ਯਾਨੀ ਡੂੰਘੀ ਯੋਜਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰਾਇਆ ਅਤੇ ਜਿਤਾਇਆ ਗਿਆ (ਪੜ੍ਹੋ Five great secrets)।

ਜਿੱਤ-ਹਾਰ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਸੀ ਪਰ ਬੈਂਕਰਾਂ ਨੂੰ ਆਰਥਕ ਸੰਕਟ ਦੇ ਡੂੰਘਿਆਉਣ ਦਾ ਬਹਾਨਾ ਮਿਲ ਗਿਆ (ਅੱਜ ਤਕ ਏਵੇਂ ਹੀ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।) ਬਦ-ਅਮਨੀ, ਅਸਥਿਰਤਾ, ਜੰਗ ਆਦਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਵੱਡਾ ਵਰਦਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵਰਤਮਾਨ ਯੁਗ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿਕਾਸ ਤੇ ਇਤਿਹਾਸ 'ਵਾਟਰਲੂ ਦੀ ਜੰਗ' ਅਤੇ ਨਤੀਜਤਨ ਆਰਥਿਕ ਸੰਕਟ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਲਮੀ ਆਰਥਕ ਸੰਕਟ ਦਾ ਰੂਪ ਏਸ ਕਰਕੇ ਧਾਰ ਗਿਆ ਕਿ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਯੂਰਪੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਗੁਲਾਮ ਸੀ। ਮਾਲਕਾਂ ਦਾ ਸੰਕਟ ਗੁਲਾਮਾਂ ਦਾ ਘੋਰ-

ਸੰਕਟ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਉਂ ਵਿਸ਼ਵੀ ਅਰਥਚਾਰੇ ਦਾ ਦੌਰ ਅਤੇ ਨਾਲੋਂ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵੀ ਆਰਥਕ ਸੰਕਟ ਦਾ ਦੌਰ, ਦੋਵੇਂ ਨਾਲੋਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ। ਇਹੋ ਜਿਹੇ, ਨੈਪੋਲੀਅਨ-ਲੜਾਈਆਂ ਦੇ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਆਲਮੀ ਸੰਕਟ ਦੇ, ਦੌਰ ਵਿਚ ਸਮਕਾਲੀ ਰੈੱਬਸਚਾਈਲਡ ਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਵਾਲੀ ਤੇਰਾਂ ਮੈਂਬਰੀ ਧਨਾਂਢ-ਮੰਡਲੀ (ਜੰਡਲੀ) ਦੀ ਦੂਜੀ ਇਕੱਤਰਤਾ ਵੀਅਨਾ ਵਿਖੇ 1814 ਵਿਚ ਹੋਈ।

ਏਜੰਡਾ ਸੀ ਕਿ 1773 ਸੰਮੇਲਨ ਦੀਆਂ ਮੱਦਾਂ ਨੂੰ ਇੱਠ-ਬਿੱਠ ਅਮਲੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਦਿਤਾ ਜਾਏ ਅਰਥਾਤ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਨੂੰ ਰਾਜ ਧਰਮ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਏ। ਇਕ ਵਿਸ਼ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰਧਾਰਕ ਰੂਪ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਰੋਡ-ਮੈਪ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਕਾਰਜ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨਾਂ, ਬੁਧੀਜੀਵੀਆਂ, ਆਕਲਾ, ਸਕਾਲਰਾਂ ਤੇ ਚੁੰਧਿਆਉ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਦਾ ਮੁਲਾਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ- - - - -

ਰੂਸ ਦਾ ਤਤਕਾਲੀ ਜ਼ਾਰ ਸ਼ੇਰ ਵਾਂਗ ਗੱਜਿਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਅਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ, ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ, ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਲਾਹਨਤਾਂ ਪਾਈਆ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੁਪਤ ਸੰਮੇਲਨਾਂ ਦਾ ਭਾਂਡਾ ਫੋੜਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿਤੀ, ਤੇਰਾਂ ਮੈਂਬਰੀ ਚੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਲਗ ਕੀਤਾ ਤੇ ਸੰਮੇਲਨ ਚੋਂ 'ਵਾਕ-ਆਉਟ' ਕੀਤਾ। - - - - - ਉਸ 'ਵਾਕ ਆਉਟ' ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਤਕਾਲੀ ਰੈੱਬਸਚਾਈਲਡ ਨੇ ਜ਼ਾਰ-ਖਾਨਦਾਨ ਦੀ ਤਬਾਹੀ, ਦੀ ਨੇਸਤੋ-ਨਬੂਦੀਅਤ ਦੀ ਸੋਹ ਖਾਧੀ- - - - ਜ਼ਾਰ ਦੀ ਥਾਂ ਇਕ ਹੋਰ ਰੂਸੀ ਧਨਾਂਢ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਕੀਤੀ ਗਈ (ਜੋ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰੂਸ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਧਨਾਂਢ ਹੈ ਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਰੈੱਬਸਚਾਈਲਡ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਤੇ ਗੁਪਤ ਏਜੰਡੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੇ ਹਾਲਾਤ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਗੇ ਤੋਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ।)

ਰੂਸ ਵਰਗੇ ਸਾਮਰਾਜ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਵਿਚ ਖੜ੍ਹਨ ਦਾ ਸਿਧਾ ਅਰਥ ਸੀ ਕਿ ਰਸਤਾ ਏਨਾ ਸਹਿਲ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੀਤੇ ਦੇ ਸਬਕਾਂ ਤੇ ਘਾਟਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਹਿਜ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਬੁਧੀਜੀਵੀਆ ਦੀ ਸਜੀਵ ਸ਼ਮਲੀਅਤ ਲਈ ਹੋਰ ਗੁਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਉਭਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਬੁਧੀਜੀਵੀਆਂ ਤੇ ਅਥਾਹ ਧਨ ਖਰਚ ਕਰ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੱਗੋਂ ਲੋਕ-ਰਾਏ ਨੂੰ ਢਾਲਣਾ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਜਿਹੜਾ ਕੰਮ ਚੁਪ-ਚਪੀਤੇ ਕਰ ਲੈਣਾ ਸੀ, ਹੁਣ ਬੁੱਧੀਜੀਵੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਬੁਧੀਜੀਵੀਆਂ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਅਤੇ ਆਪ ਪਰਦੇ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਕੇ ਆਪਣਾ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

ਇਸ ਕਾਰਜ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇਕੱਲੀ ਇਕੋ-ਇਕ ਗੁਪਤ ਸੰਸਥਾ ਫਰੀ-ਮੇਸਨਰੀ ਸੀ। 1776 ਤੋਂ ਇਲੂਮੀਨਾਈ ਪੈਦਾ ਕਰ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। 1783 ਵਿਚ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਇਕ ਮਿਕਤਾ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਦੀਆਂ ਅਨੇਕਾਂ ਗੁਪਤ-ਸੁਸਾਇਟੀਆ ਬਣਾਈਆਂ

ਗਈਆ। ਬੁੱਧੀਜੀਵੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਗੁਪਤ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਮੁੱਖੀਆ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਦਾਹਰਨ ਵਜੋਂ ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ ਇਨਸਾਫ ਸੁਸਾਇਟੀ (society for just) ਦਾ ਮੈਂਬਰ/ਮੁੱਖੀਆ ਸੀ। ਕੇਵਲ ਇਕ ਸੈਂਟ ਬੈਂਕ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ 19ਵੀਂ ਸਦੀ ਨੂੰ 'ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਦੀ ਸਦੀ' ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਸਦੀ ਨੇ ਅਜਬ ਗਜ਼ਬ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤਾਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੇਵਲ ਉਨੀਵੀਂ ਸਦੀ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਲਗ ਭਗ ਸਾਰੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁੰਧਿਆਇਆ, ਚਕਿਰਤ ਕੀਤਾ ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ। ਅਜਬ ਗਜ਼ਬ ਇਨਕਲਾਬੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾਵਾਂ ਉਪਜਾਈਆ ਤੇ ਇਕੀਵੀਂ ਸਦੀ ਤਕ ਵੀ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਜੀਵ ਪਰਛਾਵਿਆਂ ਤੋਂ ਨਿਸਫਲ ਅਗਵਾਈ ਲੈਣ ਦਾ ਢੋਂਗ ਹਾਲੇ ਤਕ ਸਫਲਤਾ ਨਾਲ ਰਚਾਈ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਇਹ ਵਚਿਤਰ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:-

ਆਦਮ-ਵਿਸ਼ੁਪਤ, ਵਾਲਟੇਅਰ, ਰੂਸੋ, ਅਡੋਲਫ ਫਰੀਹਰ ਨਿਘੇ, ਥੀਊਡੋਰ ਹਰਜ਼ਲ, ਕਾਰਲ-ਮਾਰਕਸ, ਏਂਗਲਜ਼, ਨੀਤਸ਼ੇ, ਐਲਬਰਟ-ਪਾਈਕ, ਮੌਜੀਨੀ, ਲੈਮੀ, ਲੈਨਿਨ, ਟ੍ਰਾਟਸਕੀ, ਸਟਾਲਿਨ, ਕਿਮ-ਇਲ-ਸੁੰਗ, ਫਰਾਇਡ, ਹੀਗਲ, ਮਾਉ-ਜੇ-ਤੁੰਗ, ਫੀਦਲ ਕਾਸਤਰੋ, ਹਿੱਟਲਰ, ਕਾਰਲ ਰਿਟਰ, ਮਸੋਲਿਨੀ ਉਕਤ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਤੋਰਨ ਅਤੇ ਅਮਲ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ 1897 ਵਿਚ ਥੀਊਡੋਰ ਹਰਜ਼ਲ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਵੀਅਨਾ ਵਿਖੇ ਪਹਿਲਾ ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦੀ ਸੰਮੇਲਨ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਕ ਗੁਪਤ ਅਹਿਮ ਡਾਕੂਮੈਂਟ "The protocol of the meetings of the Learned Elders of Zion" (ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦੀ ਮਹਾਨ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸੰਮੇਲਨਾਂ ਦਾ ਅਤਿ ਸੰਖੇਪ ਸਾਰ) ਨੂੰ ਚੋਡ-ਮੈਪ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਜੋ One World Order ਦਾ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਆਧਾਰ ਹੈ।

ਇਹ ਹੈ ਸੰਖੇਪ ਪ੍ਰਿਸ਼ਟ-ਭੂਮੀ। ਅੱਗੇ ਮੈਂ ਅਲਬਰਟ ਪਾਈਕ ਦੇ ਤਿੰਨ ਵਿਸ਼ਵੀ ਯੁਧਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਐਲਬਰਟ ਪਾਈਕ ਕੌਣ ਸੀ ?

ਅਲਬਰਟ ਪਾਈਕ ਇਕ ਬਹੁ-ਪਰਤੀ, ਬਹੁ-ਦਿਸ਼ਾਵੀ, ਬਹੁ-ਭਾਸ਼ਾਵੀ ਵਚਿਤਰ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਜਨਮ 29 ਦਸੰਬਰ 1809 ਵਿਚ ਅਤੇ ਮੌਤ 2 ਅਪਰੈਲ 1891 ਵਿਚ ਹੋਈ। ਉਹ ਇਕ ਬੁਧੀ-ਜੀਵੀ, ਵਕੀਲ, ਕਵੀ, ਲੇਖਕ, ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ, ਉਚ-ਫੌਜੀ ਅਫਸਰ, ਮਾਨਵਵਾਦੀ ਐਕਟੀਵਿਸਟ, ਉਚ-ਸਮਾਜ ਸੇਵੀ, 33ਵੀਂ ਡਿਗਰੀ ਪਾਸ ਫਰੀਮੇਸਰੀ-ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ, ਉਤਰੀ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਸਕਾਟਿਸ਼ ਰਾਈਟ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣੀ

ਜਾਂਦੀ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਗੁਪਤ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕਮਾਂਡਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬੜਾ ਕੁਝ ਸੀ। ਉਹ ਕੁ ਕਲੱਕਸ ਕਲਾਨ (ku Klux klan) ਦਾ ਵੀ ਉਚ-ਨੇਤਾ ਸੀ। ਅਮਰੀਕਨ ਸਿਵਿਲ-ਵਾਰ ਸਮੇਂ ਉਹ ਮਿਲਟਰੀ ਦਾ ਉਚ-ਕਮਾਂਡਰ ਵੀ ਸੀ। ਇਸ ਪਦਵੀ ਤੇ ਉਹ ਤੀਹ ਸਾਲ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਰਿਹਾ। (ਉਂਜ ਉਹਦੀ ਪਦਵੀ ਸਦਾ ਸ਼ੱਕੀ ਰਹੀ) ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਦੀ ਇਹ ਟੂਕ ਉਸਦੀ ਜੀਵਨੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦਾ ਨਿਚੋੜ ਹੈ:-----

After Mazzini's on March 11, 1872, Pike appointment Andiano Lemmi (1822-1886) 33 degree Masonary-illuminati a banker from florance Italy, to run their subversive activities in Europe. Lenimi was a supporter of patriot and revolutionary Giussepe Garibaldi, and may have been active in the Lucifer Society founded by Albert Pike. Lemmi, in turn, was succeeded by Lenin and Trotsky, then Stalin. The revolutionary activities of all them dominated by the house of Rothschild. (ਮਜ਼ੀਨੀ ਦੀ ਮੌਤ ਮਗਰੋਂ, ਐਲਬਰਟ ਪਾਈਕ ਹੀ ਐਨਡੀਆਨੋ ਲੈਮੀ, ਲੈਨਿਨ, ਟ੍ਰੋਟਸਕੀ, ਸਟਾਲਿਨ ਆਦਿ ਮਹਾਨ ਬੌਧ-ਇਨਕਲਾਬੀਆਂ ਦਾ ਇਕ ਮਾਤਰ ਗੁਰੂ ਘੰਟਾਲ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਧੰਨ-ਦੌਲਤ ਰੱਬਸਚਾਈਲਡ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਯੂਰਪੀ ਤੇ ਅਮਰੀਕੀ ਬੈਂਕ-ਮਾਲਕ ਦਿੰਦੇ ਸਨ।)

ਉਸਨੇ ਦਰਜਨਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਿਖੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ----

Beyond the Law, Indo Aryan Dieties and Worship as contained in the Rig Veda, Indo-Aryan Faith and Doctrine as Contained in the Zend-Avesta, Lectures of Arya, Book of Words, Liturgy of the Blue Degrees, Hymns to the Gods, Evil consequences, Lectures on Masonic Symbolism ਅਤੇ ਅਨੇਕਾ ਹੋਰ (ਮਤਲਬ ਕਿ ਸਾਮੀ-ਭਾਰਤੀ-ਆਰੀਆ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਹਾਨ ਗਿਆਤਾ ਤੇ ਲੇਖਕ ਸੀ)

ਉਸਦਾ ਗ੍ਰੰਥ Morals and Dogma ਫਰੀ-ਮੇਸ਼ਨਰੀ-ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਿਚ ਸੱਭ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਪੁਸਤਕ ਹੈ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰੰਥ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਉਹ ਪਾਈਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪੈਗੰਬਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸੰਪ੍ਰਦਾ/ਧਰਮ ਦੇ ਮੰਨਣ-ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ ਇਕ ਕਥਾ ਪ੍ਰਚੱਲਤ ਹੈ ਕਿ ਕਰੜੀ ਸਾਧਨਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਅਨ ਅਤੇ ਇਕਾਗਰਤਾ ਰਾਹੀਂ ਉਸਨੇ ਰੱਬ ਦੇ ਮਸ਼ਾਲਚੀ ਲੂਸੀਫਰ (ਸ਼ੈਤਾਨ) ਨੂੰ ਵੱਸ ਕਰ ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਇਕ ਤਵੀਤ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਤ੍ਰੈ ਕਾਲ-ਦਰਸ਼ੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਯਾਨੀ ਉਹ ਭੂਤ-

ਵਰਤਮਾਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਨੂੰ ਇਕ ਸੇਧ ਵਿਚ ਦੇਖ (ਅਨੁਭਵ) ਕਰ ਸ਼ਕਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਏਦਾ ਦੀਆਂ ਕਥਾਵਾਂ ਸੱਚੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਲੁਕਵਾਂ ਸੱਚ ਰਵਿਆ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਰੋਡ-ਮੈਪ ਨੂੰ ਦਰਸਾ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਨਰਲ ਐਲਬਰਟ ਪਾਈਕ ਆਪਣੀ ਲੀਹ ਦਾ ਮਹਾਨ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀ।

ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਦਵਤਾ ਦਾ ਹਰ ਅੰਸ਼ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕਾਂ (ਰਹਿਬਰਾਂ) ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਅਰਪਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਮਾਲਕ/ਰਹਿਬਰ ਸਨ, ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਹੇਠਲੇ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕਰਜ਼। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਪਜਾਏ ਧਰਮ (ਸੰਪ੍ਰਦਾ) ਅਤੇ ਆਲਮੀ ਰਾਜ (New World order, One world Order, One world Govt) ਦੀ ਸਥਾਪਤੀ ਤੇ ਸਦੀਵਤਾ ਲਈ ਉਸਨੇ ਇਕ ਰੋਡ ਮੈਪ ਤਿਆਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਰੋਡ ਮੈਪ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ-ਜਨਰਲ ਐਲਬਰਟ ਪਾਈਕ ਦਾ 'ਤਿੰਨ ਵਿਸ਼ਵੀ ਯੁਧਾਂ' ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ।

ਉਸਦੇ ਲਿਖੇ ਅਨੇਕਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹਾਲੇ ਤਕ ਵੀ ਗੁਪਤ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਸਦਾ ਤਿੰਨ ਯੁਧਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਮੌਤ ਮਗਰੋਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿਵੇਂ ਗੁਪਤ ਨਾ ਰਹਿ ਸਕਿਆ।

ਉਸਨੇ 1871 ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਪਰਮ ਮਿੱਤਰ ਮੌਜੂਦਗੀ ਗੁਸੀਪੀ ਨੂੰ ਇਕ ਗੁਪਤ ਪੱਤਰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਮੌਤ ਮਗਰੋਂ ਪੱਤਰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਆਰਕਾਈਵ ਵਿਚ ਪੁੱਜ ਗਿਆ। ਇਹ ਅਨੇਕਾਂ ਵਾਰੀ ਪੜ੍ਹ ਹੋਇਆ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਹੋਇਆ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਇਆ। ਸਮਾ ਬਿਲਕੁਲ ਏਸੇ ਰੋਡ-ਮੈਪ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੱਤਰ ਗਲਪ ਨਹੀਂ ਅਥੈਟਿਕ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੱਖਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਉਂਜ ਇਲੂਕੀਨਾਟੀ ਦਾ ਹਾਲੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਗੁਪਤ ਵੀ ਹੈ। ਸੰਬੰਧਤ ਪੈਰੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ, ਜੋ ਅਨੇਕਾ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ :--

The First world war must be brought about in order to permit the illuminati to overthrow the power of Czars in Russia and of making that country a fortress of Atheistic Communism. The divergences caused by the Agentur (agents) of the illuminati between the British and German Empire will be used to format this war. At the end of the war, Communism will be built and used in order to destroy the other governments and in order to weaken the religions.

The second world war must be fomented by taking advantage of the difference between the Fausists and the Political Zionists. This war must be brought about, so that Nazism is destroyed and that the Political Zionism be strong

enough to institute a sovereign state of Israel in Palestine. During the second world war, international communism must become strong enough in order to balance Christianity, which would be then restrained and held in check until the time when we would need it for the final Social Cataclysm.

The Third World War must be fomented by taking advantage of the differences caused by the agents of the illuminati between the Political Zionists and the leaders of Islam World. The war must be conducted in such a way that Islam (Moslem Arabic World) and political Zionism (The state of Israel) mutually destroy each other.

Mean while the other nations, once more divided on this issue, will be constrained to fight to the point of complete physical, moral, spiritual and economical exhaustion ----- We shall unless the nihilists and the aesthetes and we shall provoke a formidable social cataclysm which in all its horror will show clearly to the nations the effect of absolute Atheism, origin of savagery and of the most bloody turmoil. Then everywhere the citizens, obliged to defend themselves against world minority of revolutionaries, will exterminate those destroyers of civilization, and the multitude, disillusioned with Christianity, whose deistic spirits will from that moment be without compass of direction, anxious for an ideal, but without knowing where to render its adoration, will receive the true light through the universal manifestation of the pure doctrine of Lucifer (illuminati) brought finally out in the public view. This manifestation will result from the general reactionary movement which will follow the destruction of Christianity and atheism, both conquered and exterminated at the same time.

ਪੰਜਾਬੀ ਰੂਪ

ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਲੜਿਆ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ (ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਖੁਦ ਮੁਖੀ ਸੀ) ਨੂੰ ਖੁਲ੍ਹਾ ਮਿਲ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਰੂਸੀ ਜ਼ਾਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਭੋਗ ਪਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਰੂਸ ਦੇਸ਼ ਅਨੀਸ਼ਰਵਾਦੀ (ਨਾਸਤਿਕ) ਅਤੇ ਸਾਮਵਾਦੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਕਿਲ੍ਹਾ ਬਣ ਸਕੇ। ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਦੇ ਏਜੰਟਾਂ ਵੱਲੋਂ ਬਰਤਾਨੀਆ ਅਤੇ ਜਰਮਨੀ ਸਾਮਰਾਜਾਂ ਵਿਚਕਾਰ

ਇ. ਸਾਡੇ ਪਾਏ ਵਿਰੋਧਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ (ਵਿਕਰਾਲ ਰੂਪ ਚ) ਉਭਾਰ ਕੇ ਤੇ ਵਰਤੋ ਵਿਚ ਲਿਆ ਕੇ ਇਹ ਯੁੱਧ ਮਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਯੁੱਧ ਮੁਕਣ ਮਗਰੋਂ ਹੋਰ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਧਰਮਾਂ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਸਮਾਜਵਾਦ (ਸਮਾਜਵਾਦ) ਨੂੰ ਉਸਾਰਿਆ ਵੀ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। (ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਇਕ ਐਸਾ ਦਾਰਨਿਸ਼ਕਤਾ ਰੂਪ ਸਿੱਕਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ 'ਇਕ ਵਿਸ਼ਵ ਸਰਕਾਰ' ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵ ਧਰਮ, ਦੋ ਪਾਸੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਸੰਭਵ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਮਕਾਲੀ (ਵਰਤਮਾਨ) ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਧਰਮ ਨਸ਼ਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਇਹੋ ਕੰਮ ਸੋਵੀਅਤ ਰੂਸ ਤੋਂ ਇਨਕਲਾਬ ਮਗਰੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ।)

2. ਦੂਸਰੇ ਵਿਸ਼ਵ-ਯੁੱਧ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ ਤੇ ਫਾਸਿਸਟਾਂ (ਨਾਜ਼ੀਵਾਦ---ਨਸਲ--ਪ੍ਰਸਤੀ ਦੀ ਸਰਵ-ਸ੍ਰੇਣਤਾ ਤੇ ਏਕਾਧਿਕਾਰਵਾਦ ਯਾਨੀ ਆਰੀਆਂ ਨਸਲ ਦੀ ਸਰਵ ਸ੍ਰੇਣਤਾ) ਅਤੇ ਸਿਆਸੀ ਜਾਇਅਨਵਾਦ (ਯਹੂਦੀ ਨਸਲ ਦਾ ਸਰਵ-ਸ੍ਰੇਣਤਾਵਾਦ ਯਾਨੀ ਯਹੂਦੀ ਰੱਬ ਦੇ ਚੋਣਵੇਂ ਬੰਦਿਆਂ ਦੀ ਨਸਲ ਹੈ ਤੇ ਰੱਬ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਧਨ ਤੇ ਰਾਜ ਵਰਦਾਨ ਦਿਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ) ਦੇ ਆਪਸੀ ਮਤਭੇਦਾਂ (ਵਿਰੋਧਾਂ--ਕਰੋ ਜਾਂ ਮਰੋ) ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾ ਕੇ ਭੜਕਾਇਆ ਤੇ ਲੜਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਯੁੱਧ ਅਵਸ਼ ਮਚਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂਕਿ ਨਾਜ਼ੀਵਾਦ (ਆਰੀਆ ਨਸਲ-ਪ੍ਰਸਤੀ) ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਸਿਆਸੀ ਜਾਇਅਨਵਾਦ (ਯਹੂਦੀਆ ਦਾ ਸਰਵ-ਸ੍ਰੇਣਤਾਵਾਦ ਯਾਨੀ ਯਹੂਦੀ ਆਰੀਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਸ੍ਰੇਣਤਾ) ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਕੇ ਫਲਸਤੀਨ ਵਿਚ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ-ਸੰਪੰਨ ਇਸਰਾਈਲ ਨਾਮੀ ਰਾਜ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਦੂਸਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਵਿਚ ਇਸ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਮਾਜਵਾਦ (ਨਾਸਤਿਕਤਾਵਾਦ) ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਜੋਂ ਉਭਾਰਿਆ ਜਾਏਗਾ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਈਸਾਈਅਤ ਨੂੰ ਇਹਦੀ ਸੀਮਾਂ ਵਿਚ ਰੱਖ ਸਕੇ ਅਤੇ ਵੱਧਣੋਂ ਰੋਕ ਸਕੇ। ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਕਾਰਜ ਉਦੋਂ ਤਕ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਜਦੋਂ ਤਕ ਕਿ ਸਮੁੱਚੀ ਸਮਾਜਕ ਪਰਲੋਅ ਵਾਸਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਲੋੜ ਰਹੇ।

9. ਤੀਸਰੇ ਮਹਾਯੁੱਧ ਨੂੰ ਸਿਆਸੀ-ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ (ਇਕ ਧਰਮ-ਇਕ ਸਰਕਾਰ) ਦੇ ਏਜੰਟਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਿਆਸੀ ਜਾਇਅਨਵਾਦੀਆਂ ਅਤੇ ਮੁਸਲਿਮ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਨੇਤਾਵਾਂ ਵਿਚ ਪਾਏ ਵਿਰੋਧਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਕੇ ਅਵਸ਼ ਲੜਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਯੁੱਧ ਏਸ ਵਿਧੀ ਰਾਹੀਂ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਏਗਾ ਕਿ ਇਸਲਾਮ (ਯਾਨੀ ਅਰਬੀ ਮੁਸਲਿਮ ਦੁਨੀਆ) ਅਤੇ ਸਿਆਸੀ ਜਾਇਅਨਵਾਦ (ਇਸਰਾਈਲੀ ਰਾਜ) ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਨੇਸਤੋ ਨਾਬੂਦ ਕਰ ਦੇਣ, ਤਬਾਹ ਕਰ ਦੇਣ।

10. ਏਸੇ ਦੌਰਾਨ ਹੋਰ ਕੋਮਾਂ ਜੋ ਇਕ ਵਾਰੀ ਫੇਰ ਏਸੇ ਮਸਲੇ ਤੇ ਆਪਸ ਵਿਚ ਪਾਟੋ-ਧਾੜ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿਚ ਏਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਭੜਕਾਇਆ ਜਾਏਗਾ ਕਿ ਉਹ ਜਿਸਮਾਨੀ, ਨੈਤਿਕ, ਆਤਮਿਕ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਸਾਹ-ਸਤ ਹੀਣ ਹੋ ਜਾਣ। ਅਸੀਂ

ਧਾਰਮਿਕ ਨਿਖੇਧਵਾਦੀਆਂ ਅਤੇ ਅਨੀਸ਼ਵਰਵਾਦੀਆਂ (ਨਾਸਤਿਕਾਂ) ਨੂੰ ਖੂਬ ਚਮਲਾਵਾਂਗੇ ਤੇ ਤੁਖਣਾਂ ਦੇ ਕੇ ਮਹਾਂ-ਸਮਾਜਕ ਪਰਲੋਅ ਮਚਾਵਾਂਗੇ ਜਿਸ ਦੇ ਇਸ ਭਿਆਨਕ ਰੂਪ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ ਸਾਫ ਪਤਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਅੰਨ੍ਹੇ ਅਨੀਸ਼ਵਰਵਾਦ ਦਾ ਕੀ ਅਸਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਇਹ ਜਾਂਗਲੀਪੁਣੇ ਅਤੇ ਖੂਨੀ ਉਥਲ-ਪੁਥਲ ਦਾ ਜਨਮ ਦਾਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਹਰ ਥਾਵੇਂ ਲੋਕ ਸੱਭਿਅਤਾ ਦੇ ਨਾਸ਼ਵਾਨਾਂ, ਮੁੱਠੀ ਭਰ ਇਨਕਲਾਬੀਆਂ, ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੜੋਂ ਪੁਟ ਸੁਟਣਗੇ। ਫੇਰ ਉਹ ਆਪ ਵੀ ਈਸਾਈਅਤ ਦੇ ਭਰਮ-ਜਾਲ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਮਿਕ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਿਸ਼ਾ ਹੀਣ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਭਗਤੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨ। ਅੰਤ ਸੱਚੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਅਸੀਂ ਲੂਸੀਫਰ (ਰੱਬ ਦਾ ਮਸ਼ਾਲਚੀ ਅਰਥਾਤ ਸ਼ੈਤਾਨ ਵੀ) ਦੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡਲੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਦਿਖਾਵਾ ਕਰਾਂਗੇ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ (ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ) ਦੇ ਉਦੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਈਸਾਈ ਅਤੇ ਨਾਸਤਿਕ (ਸਮਾਜਵਾਦੀ) ਇਕ ਦੂਜੇ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਨਾਸ਼ ਹੀ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹੋਣਗੇ।

ਰੋਡ ਮੈਪ ਦੀਆਂ 'ਮਹਾਨ' ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ

1814 ਤੱਕ ਅਤੇ ਕੁਝ ਕੁਝ ਉਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਪਿੱਛੇ ਯੂਰਪੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬੈਂਕ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਤੇਰਾਂ ਮੈਂਬਰੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਮਲਕੀਅਤ ਦੀ ਜੱਦ ਵਿਚ ਆ ਗਏ ਸਨ। ਪਹਿਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਗਲੈਂਡ ਤੋਂ ਹੋਈ ਸੀ ਫਿਰ ਜਰਮਨ ਅਤੇ ਫਰਾਂਸ ਵੀ ਨੱਪ ਲਏ। ਅਫਰੀਕਾ-ਏਸ਼ੀਆ ਦੇ ਮੁਲਕ ਗੁਲਾਮ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਉਦੋਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿਤੀ ਗਈ। ਬਸ ਪੈਮਾਨੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਬਦਲਦੇ ਰਹੇ। ਮਤਲਬ ਕਿ ਯੂਰਪ ਕਾਬੂ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਪਰ ਅਮਰੀਕਾ ਹਾਲੇ ਤਕ ਕਾਬੂ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦੂਸਰਾ ਚਾਰਟਰ 1836 ਵਿਚ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁਕਿਆ ਸੀ। ਅਬਰਾਹਮ ਲਿੰਕਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰੰਸੀ ਛਾਪ ਲਈ ਤੇ ਸਿਵਿਲ ਵਾਰ ਜਿੱਤ ਲਈ। ਪਰ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਬੈਂਕ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਚਾਰਟਰ ਨਾ ਦਿਤਾ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂਤ ਲਾੜੀ ਨੂੰ ਵਿਆਹੁਣ ਤੁਰ ਪਿਆ। ਮਗਰੋਂ ਹੋਰ ਦੋ ਪ੍ਰਧਾਨਾਂ ਗਾਰਫੀਲਡ ਅਤੇ ਮੈਕਿਨਲੇ ਨੇ ਚੋਣਾਂ ਜਿਤੀਆਂ ਹੀ ਏਸ ਨਾਅਰੇ ਤੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਚਾਰਟਰ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ। (I and No Bank) ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਕਰਮਵਾਰ 1881 ਅਤੇ 1901 ਵਿਚ ਕਤਲ ਹੋਏ। ਅਮਰੀਕੀ ਬੈਂਕ ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਬਿਨਾਂ ਰੋਡ ਮੈਪ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਅਮਲ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਨਹੂਸ ਵਰ੍ਹਾਂ 1913 ਚੜ੍ਹਿਆ। ਵੁਡਰੂ ਵਿਲਸਨ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿਚ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਨੇ ਅਥਾਹ ਧਨ ਖਰਚਿਆ। ਉਹ ਚੋਣ ਜਿਤ ਗਿਆ ਪਰ ਚਾਰਟਰ ਦੇਣੇ ਇਨਕਾਰੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਲਾਬੀ ਨੇ ਅਜ਼ਮਾਇਆ ਹੋਇਆ

ਹਥਿਆਰ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦਾ। ਵਿਲਸਨ ਦਾ ਆਪਣੇ ਇਕ ਪਰਮ ਮਿੱਤਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਨਜ਼ਾਇਜ਼ ਇਸ਼ਕ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਚਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਜੇ ਉਹ ਇਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਸੀ। 'ਬਲੈਕ ਮੇਲ' ਦੀ ਧਮਕੀ ਅੱਗੇ ਉਹ ਅਟਕ ਨਾ ਸਕਿਆ।

23 ਦਸੰਬਰ 1913 ਨੂੰ 100 ਸਾਲਾ ਫੈਡਰਲ ਰੀਜਰਵ ਐਕਟ ਪਾਸ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਕ ਮੱਦ ਇਹ ਵੀ ਪਾ ਲਈ ਕਿ ਬਾਕਾਇਦਾ ਐਕਟ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਐਕਟ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸੌ ਸਾਲ ਬੀਤਣ ਤੇ ਵੀ ਉਦੋਂ ਦਾ ਉਦੋਂ ਲਾਗੂ ਰਹੇਗਾ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਵੁਡਰੋ ਵਿਲਸਨ ਬਹੁਤ ਰੋਇਆ, ਪਿੱਟਿਆ, ਚੀਕਿਆ, ਪਛਤਾਇਆ ਤੇ ਆਤਮਕ ਹੱਤਿਆ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਪਰ ਹੁਣ ਪਛਤਾਏ ਕਿਆ ਹੋਤ। ਤੀਰ ਕਮਾਨੋਂ ਨਿਕਲ ਚੁਕਿਆ ਸੀ। 2013 ਵਿਚ ਸੌ ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਹੋ ਚੁਕੇ ਹਨ, ਪਰ ਕਿਸ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ 1913 ਰੱਦ ਕੀਤਾ/ਕਰਵਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਹਾਂ ਨਗਾਰੇ ਦੇ ਸ਼ੌਰ ਵਿਚ ਕੁਝ ਤੂਤੀਆਂ ਵੱਜਦੀਆਂ ਤਾਂ ਹਨ ਪਰ ਹਾਲੇ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ।

ਏਨੇ ਧਨ ਤੇ ਨਿਜੀ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋਏ ਤਾਂ ਜਨਰਲ ਐਲਬਰਟ ਪਾਈਕ ਦੇ ਰੋਡ ਮੈਪ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣਾ ਕਠਿਨ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਂ, ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਅਣਿਆਈਂ ਮੌਤੇ ਮਰਨ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਫਰਕ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਧਾਰੀ ਬੈਠੇ ਹਨ ਕਿ ਧਰਤੀ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਭਾਰ ਹਲਕਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਏਜੰਟਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੰਗਲੈਂਡ, ਫਰਾਂਸ, ਜਰਮਨੀ, ਸਪੇਨ ਆਦਿ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀਆਂ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅੰਦਰ ਆਪਸੀ ਵਿਰੋਧ ਤਿੱਖੇ ਕਰਾ ਦਿਤੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਨਿੱਕੀ ਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਨੇ ਚੁਆਤੀ ਲਾ ਦਿਤੀ ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਵਿਸ਼ਵ ਜੰਗ (1914-19) ਆਰੰਭ ਹੋ ਗਈ।

1917 ਦੇ ਵੈਲਫੋਰ ਐਲਾਨਨਾਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਮਰੀਕਾ ਵੀ ਧਿਰ ਬਣ ਗਿਆ। ਆਸਟ੍ਰੀਆ, ਜਰਮਨੀ ਬਨਾਮ ਇੰਗਲੈਂਡ, ਸਪੇਨ, ਫਰਾਂਸ, ਰੂਸ, ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਧਿਰਾਂ ਬਣ ਗਈਆਂ।

ਅਕਤੂਬਰ 1917 ਵਿਚ ਵਾਲਸਵਿਕ ਇਨਕਲਾਬ ਹੋਇਆ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜ਼ਾਰ ਦੇ ਲਹੂ ਦਾ ਨਾਮੋ-ਨਿਸ਼ਾਂ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ। ਐਲਬਰਟ ਪਾਈਕ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜ਼ਾਰ ਦਾ ਖਾਤਮਾ ਪਹਿਲੀ ਵਿਸ਼ਵ ਜੰਗ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸੀ।

ਭਾਵੇਂ ਜਰਮਨੀ ਨੇ 1917 ਵਿਚ ਹੀ ਲੜਾਈ ਬੰਦੀ ਦਾ ਮਤਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਏਨੀ ਛੇਤੀ ਇਉਂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ (ਰੋਬਸਚਾਈਲਡਾਂ) ਦਾ ਮਸਲਾ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਅਥਾਹ ਜਾਨੀ ਤੇ ਮਾਲੀ ਨੁਕਸਾਨ ਮਗਰੋਂ ਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਹੋਰ ਪੀਡੀ ਹੋਣ ਦੇ ਯਕੀਨ ਮਗਰੋਂ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲ ਕਦਮੀ ਤੇ 1919 ਵਿਚ ਜੰਗ ਬੰਦੀ ਹੋਈ।

ਜੰਗ ਬੰਦੀ ਅਸਲ ਵਿਚ ਦੂਸਰੀ ਜੰਗ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸੀ। ਦੋ ਵਿਰੋਧੀ ਬਲਾਕ

ਸੋਵੀਅਤ ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਨ ਸਮਰਾਜ ਨਿਖਰ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਗਏ। ਜਰਮਨੀ ਤੇ ਏਨਾ ਤਾਵਾਨ ਪੂਰਾ ਦਿਤਾ ਜੋ ਉਹ ਪੂਰਾ ਕਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਆਰਥਕ ਸੰਕਟ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਬੈਂਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਦਾ ਖਿਡਾਉਣਾ ਸੀ।

ਹਿਟਲਰ ਜੋ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਦਾ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਪੁਤਰ ਸੀ ਨੂੰ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਨੇ ਖੂਬ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਦਿਤੀ। ਰੋਡ-ਮੈਪ ਅਨੁਸਾਰ ਨਾਜੀ ਪਾਰਟੀ ਖੜੀ ਕੀਤੀ ਤੇ ਹਿਟਲਰ ਜਰਮਨੀ ਦਾ ਡਿਕਟੇਟਰ - ਚਾਸਲਰ ਬਣ ਬੈਠਾ। ਰੋਡ-ਮੈਪ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਇਟਲੀ ਵਿਚ ਮਸੋਲੋਨੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਫਾਸਿਸਟ ਪਾਰਟੀ ਖੜੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਦੋਵਾਂ ਡਿਕਟੇਟਰਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਨੇ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿਚ ਜੰਗ ਦਾ ਮਹੌਲ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਹਿਟਲਰ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 'ਮੀਨ ਕੀਫ਼' (ਮੇਰੇ ਦੁਖ) ਨੇ ਜਰਮਨ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਨਫਰਤ ਦੇ ਭਾਂਬੜ ਬਾਲ ਦਿੱਤੇ। 7 ਨਵੰਬਰ 1938 ਨੂੰ ਪੈਰਿਸ ਵਿਖੇ ਜਰਮਨੀ ਦੇ ਦੂਤਾਵਾਸ ਵਿਚ ਇਕ ਯਹੂਦੀ ਵੱਲੋਂ ਇਕ ਈਸਾਈ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰਵਾ ਦਿਤਾ। ਏਨੀ ਕੁ ਚੁਆਤੀ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਥਾਂ ਥਾਂ ਦੰਗਿਆ ਦੇ ਭਾਂਬੜ ਮਚ ਗਏ।

ਪਹਿਲੀ ਸਤੰਬਰ 1939 ਨੂੰ ਹਿਟਲਰ ਦੀ ਜਰਮਨੀ ਨੇ ਪੋਲੈਂਡ ਤੇ ਫੌਜੀ ਧਾਵਾ ਬੋਲ ਕੇ ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਦਾ ਰਸਮੀ ਤੌਰ ਤੇ ਆਰੰਭ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਦੋ ਸਾਲਾਂ 'ਚ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਬੰਦੀ ਹੋ ਗਈ। ਇਕ ਧਿਰ ਸੀ : ਜਰਮਨੀ, ਇਟਲੀ, ਆਸਟ੍ਰੀਆ

ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਸੀ : ਇੰਗਲੈਂਡ, ਫਰਾਂਸ, ਅਮਰੀਕਾ, ਰੂਸ। ਅੱਗੜ ਪਿੱਛੜ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਸਮੇਤ ਜਾਪਾਨ ਦੇ ਸਿੱਧੇ, ਅਸਿੱਧੇ ਜੰਗ ਵਿਚ ਕੁਦ ਪਏ।

ਰੋਡ ਮੈਪ ਅਨੁਸਾਰ ਜੰਗ ਲੱਗੀ 1939 ਵਿਚ। ਰੋਡ-ਮੈਪ ਅਨੁਸਾਰ ਜੰਗ ਮੁੱਕੀ 1945 ਵਿਚ।

ਡੇਢ ਅਰਬ ਲੋਕ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਏ।

ਕੀ ਨਿਕਲਿਆ ?

ਜਰਮਨ ਦੀ ਦੀਵਾਰ

ਜਪਾਨ ਤੇ ਐਟਮੀ ਬੰਬਾਂ ਦੇ ਤਜਰਬੇ

ਸੋਵੀਅਤ ਰੂਸ ਅਮਰੀਕੀ ਬਲਾਕ ਦੇ ਐਨ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਣ ਗਿਆ। ਐਟਮੀ ਨਿਊਕਲੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਦੌੜ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਗਈ। ਠੰਡੀ ਜੰਗ ਜੋ ਹਥਿਆਰ ਬੰਦ ਜੰਗਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵਧੇਰੇ ਤਬਾਹ ਕੁਨ ਤੇ ਅਗਲੀਆਂ ਅਣਹੋਣੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੱਘ ਗਈ।

ਫਿਰ ਕੀ ਹੋਇਆ ?

ਜਰਮਨ ਦੀ ਦੀਵਾਰ ਟੁਟ ਗਈ।

ਸੋਵੀਅਤ ਰੂਸ ਖੇਰੂੰ ਖੇਰੂੰ ਹੋ ਗਿਆ।

ਜਾਪਾਨ ਮੁੜ ਪੈਰੀਂ ਖੜ੍ਹ ਗਿਆ।

ਫੇਰ ਠੰਡੀ ਜੰਗ ਦਾ ਇਕ ਪੜ੍ਹਾ ਮੁਕਿਆ ਤੇ ਦੂਜਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ।

ਰੋਡ-ਮੈਪ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਫਿਲਾਸਫਰ ਜਨਰਲ ਐਲਬਰਟ ਪਾਈਕ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ
ਯਾਨੀ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕਾਂ ਨੇ ਕੀ ਖੱਟਿਆ ?

- ਵਰਲਡ ਬੈਂਕ ਜੋ ਅੱਜ ਤੱਕ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਤ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ।
- ਆਈ. ਐਮ. ਐਫ. (ਵਿਸ਼ਵ ਅਰਥਚਾਰੇ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਜਕੜ ਦਾ ਅਗਲਾ ਪੜ੍ਹਾ।)
- ਯੂ. ਐਨ. ਓ. (New World Order, One World Power ਦਾ ਰਸਮੀ ਮੁੱਢ)
- ਨਾਲ ਹੀ ਰੋਡ ਮੈਪ ਅਨੁਸਾਰ ਤੀਸਰੀ ਆਲਮੀ ਜੰਗ ਦਾ ਮੁਢ ਬੱਝ ਗਿਆ।

ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਜਾਇਅਨਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਡਾਕੂਮੈਂਟ "The Protocol
..... Zion" ਵਿਚ ਵਾਰ ਵਾਰ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਲੋਕ ਬਾਹਰ
ਖੜੀਆ ਕਰ ਕਰ ਕੇ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਾਇਅਨਵਾਦੀਉ (ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ) ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਤਾਂ
ਸ਼ੈਤਾਨਾ ਦੇ ਚਰਖੇ ਪਰ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਆਉ, ਰਾਜ ਕਰੋ। ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਨਕਸ਼ੇ ਉਪਰ ਕਈ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਨਵੇਂ ਨਵੇਂ ਅਤੇ ਕਈਆ ਦੇ ਹਾਲਾਤ
ਅਨੁਸਾਰ ਬਦਲਵੇਂ ਰੂਪ 'ਚ ਆਉਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ। ਅਗਸਤ 16, 1947 ਵਿਚ ਦੋ ਪਕਿਸਤਾਨ
(ਪੱਛਮੀ ਤੇ ਪੂਰਬੀ) ਅਤੇ ਇਕ ਅਜਾਦ ਭਾਰਤ ਹੋਂਦ 'ਚ ਆਏ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸੋਵੀਅਤ
ਬਲਾਕ ਦੇ ਪੱਲੇ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤੇ ਦੋਵਾਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨਾਂ (ਜਿੰਨਾਂ 'ਚੋਂ ਇਕ 1971 ਵਿਚ
ਬੰਗਲਾ-ਦੇਸ਼ ਬਣ ਗਿਆ) ਦਾ ਗੁਣਾ ਅਮਰੀਕਨ ਬਲਾਕ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵੱਲ ਪਿਆ।
ਤਿੰਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਕੇਂਦਰ ਅਰਥਾਤ ਰੀਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ, ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਜਾਇਅਨਵਾਦੀਆਂ ਨੇ
ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਰੱਖੇ, ਜੋ ਅੱਜ ਤੱਕ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਹਨ।

ਏਸੇ ਵਰ੍ਹੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬਸਤੀ ਫਲੱਸਤੀਨ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਮਸਲਾ
ਯੂ.ਐਨ.ਓ. ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਐਸਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਜੋ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ
ਤੋਂ ਉੱਕਾ ਹੀ ਬਾਹਰ ਸੀ। (6× ਯਹੂਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਅਤੇ ਵਸੋਂ ਨੂੰ 57× ਹਿਸਾ, 94×
ਫਲੱਸਤੀਨੀਆਂ ਨੂੰ 43×, ਯੇਰੂਸ਼ਲਮ ਅੰਤਰ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਖੇਤਰ) ਫੈਸਲਾ ਮਈ 15, 1948 ਤੋਂ
ਲਾਗੂ।

ਸਿੱਧਾ ਅਰਥ ਇਹ ਕਿ ਵੈਲਫੇਰ ਸਮਝੌਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਯਹੂਦੀ ਇਸਰਾਈਲ ਨਵਾਂ
ਦੇਸ਼ ਤ੍ਰਾਸਿਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੇਨਾਕਮ ਬੇਗਿਨ ਦੀ
ਅਗਵਾਈ ਵਿਚ ਫਲਸਤੀਨੀਆਂ ਦੇ ਪਿੰਡ ਉਜਾੜੇ ਗਏ, ਅੱਠ ਲੱਖ ਲੋਕ ਘਰੋਂ ਬੇਘਰ ਕੀਤੇ।
ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਉਣ ਮਗਰੋਂ ਪਸਾਰਵਾਈ ਨੀਤੀ ਅਪਣਾਉਂਦਿਆਂ, ਯੂ.ਐਨ.ਓ. ਤੇ ਐਂਗਲੋ

ਅਮਰੀਕਨ ਬਲਾਕ ਦੀ ਸ਼ਹਿ ਤੇ ਮਿਸਰ ਤੋਂ ਸਿਨਾਈ ਤੇ ਗਾਜਾ ਪੱਟੀ ਖੋਲ ਲਏ, ਜਾਰਡਨ ਤੋਂ ਵੈਸਟ ਬੈਂਕ ਤੇ ਜਾਰਡਨ ਦਰਿਆ ਹਥਿਆ ਲਏ ਅਤੇ ਸੀਰੀਆ ਤੋਂ ਪਾਣੀ ਦਾ ਘਰ ਗੋਲਨ ਹਾਈਟਸ ਧੱਕੇ ਨਾਲ ਕਬਜ਼ਾ ਲਏ।

ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਫਿਲਾਸਫਰ ਜਨਰਲ ਐਲਬਰਟ ਪਾਈਕ ਦੇ ਰੋਡ ਮੈਪ ਅਨੁਸਾਰ ਤੀਜੀ ਜੰਗ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਅਰਬ ਦੀ ਮੁਸਲਿਮ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ। ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੇ ਹੋਰ ਮੁਲਕਾਂ ਨੂੰ ਆਰਥਕ, ਸਰੀਰਕ, ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਸਾਹ-ਸਤ ਹੀਣ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਿਲਸਿਲਾ ਦੂਜੀ ਜੰਗ ਖਤਮ ਹੁੰਦਿਆਂ ਸਾਰ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਤੇਲ (ਦ੍ਰਵ ਸੋਨਾ) ਦੇ ਅਥਾਹ ਭੰਡਾਰਾਂ ਦੀ ਲੱਭਤ ਨੇ ਜੰਗ ਨੂੰ ਹੋਰ ਰੌਚਿਕ ਬਣਾ ਦਿਤਾ। ਇਸਰਾਈਲ ਨੇ ਆਪਣੀ ਖੁਫੀਆ ਜਸੂਸੀ ਏਜੰਸੀ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤੀ ਜਿਸਦਾ ਐਲਾਨੀਆ ਮਾਟੋ ਹੈ By Way of Deception, Thou Shalt do war। (ਕੂੜ ਕਮਾਓ, ਯੁਧ ਲਗਾਉ)।

- ਸੁੱਨੀ ਅਤੇ ਸ਼ੀਆ, ਆਦਿ ਫਿਰਕਿਆ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਲੰਬੀਆ ਖੂਨੀ ਜੰਗਾਂ ਭੜਕਾਈਆ।
- ਦੋਵਾਂ ਬਲਾਕਾਂ ਦੀ ਅਖੌਤੀ ਆਪਸੀ ਖਿਚੋਤਾਣ ਨੇ ਨਿਉਕਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨੂੰ, ਮੱਛਰਾ, ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕੀਟਾਣੂਆਂ ਤੇ ਜ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਈਜ਼ਾਦ ਕੀਤਾ ਤੇ ਪਾਣੀ ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਕੀਤੇ।
- ਰਾਕਟਾਂ, ਮਿਜ਼ਾਈਲਾਂ ਨਾਲ ਪੁਲਾਂੜ ਦੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਘੇਰੇ 'ਚ ਮਘੋਰੇ ਕਰਕੇ ਸੰਨ੍ਹ ਲਾਈ।
- ਐਸੀਆ ਐਸੀਆਂ ਹਥਿਆਰ ਲੜੀਆਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਕੁਦਰਤੀ ਆਫ਼ਤਾਂ ਵਪਰਾਈਆਂ ਜਾ ਸਕਣ, ਯਾਨੀ ਸੌਂਕਾ, ਡੋਬਾ, ਸੁਨਾਮੀਆਂ, ਝੱਖੜ, ਮਾਰੂਥਲ 'ਚ ਬਰਫੀਲੇ ਤੂਫਾਨ ਅਤੇ ਪਹਾੜਾਂ ਉਪਰ ਅੱਗ ਵਰਾਉਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਆਦਿ।

ਸੋਵੀਅਤ ਦੇਸ਼ ਨਿਚੋੜ ਸੁੱਟੇ, ਸਾਰੀ ਵਿੱਤੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇਕ ਟੱਬਰ ਦੇ ਹੱਥ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਲਈ ਸੋਵੀਅਤ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖੂਨ ਦਾ ਇੱਕ ਤੁਪਕਾ ਬਹਾਏ ਬਿਨਾਂ ਤੋੜ ਦੇ ਫੀਤਾ ਫੀਤਾ ਕਰਨਾਂ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ।

1814 ਦੀ ਵੀਆਨਾ ਕਾਨਫ਼ਰੰਸ ਦੀ ਹਾਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਿਆਣੇ ਬਣਾ ਦਿਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਉਹ ਫੂਕ ਫੂਕ ਕੇ ਕਦਮ ਚੁਕਦੇ ਹਨ, ਪਹਿਲੇ ਵਾਲੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਦੁਹਰਾ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਹਨ। ਆਖਰ ਸਾਰੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਧਨ, ਰਾਜ ਤੇ ਧਰਮ ਹਥਿਆਉਣਾ ਹੈ। ਵੈਸੇ ਵੀ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਤੇ ਅਸੀਮ ਭਿੰਨਤਾਂ ਦੇ ਖਲਾਰੇ ਦੇ ਤੀਲੇ ਤੀਲੇ ਨੂੰ ਇਕ ਮੁਠ ਕਰਨਾ ਏਨਾ ਸਹਿਲ ਕੰਮ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਨੇਕਾਂ ਵਾਰੀ ਪੱਥਰ ਚੱਟ ਚੱਟ ਕੇ ਮੁੜਨਾ ਵੀ ਪੈਂਦਾ

ਹੈ।

21ਵੀਂ ਸਦੀ

ਪਿਤਾ ਬੁਸ਼ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਸੋਵੀਅਤ ਰੂਸ ਦੇ ਟੁਟਣ ਮਗਰੋਂ ਅਮਰੀਕਾ ਬਲਾਕ ਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇਸ਼ ਉਪਰ ਰੋਡ ਮੈਪ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਵਧੇਰੇ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਆਣ ਪਈਆਂ। ਫੇਰ ਬੁਸ਼ ਮਗਰੋਂ ਬਿਲ ਕਲਿੰਟਨ ਦੇ ਜਿੱਤਣ ਨਾਲ ਕੁਝ ਹੋਰ ਰੋਕਾਂ ਵੀ ਪਈਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਆਪਣੇ ਰਾਜ-ਕਾਲ ਵਿਚ ਉਸਨੇ ਇਸਰਾਈਲ ਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਸਾਦ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਕੇਲਾਂ ਪਾਈ ਰੱਖੀਆਂ। ਉਂਜ ਉਸਤੇ ਵੀ ਵੁਡਰੂ ਵਿਲਸਨ ਵਾਂਗ 'ਸੈਕਸ ਸੋਸ਼ਣ' ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਦੋਸ਼ ਲੱਗੇ ਸਨ। ਵੁਡਰੂ ਵਿਲਸਨ ਛੇਤੀ ਟੁਟ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਬਿਲ ਕਲਿੰਟਨ ਨੇ ਮਹਾਂਦੋਸ਼ (Impeachment) ਮਤੇ ਦਾ ਟਾਕਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤੇ ਮਤਾ ਪਾਸ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਸੀ (ਏਥੇ ਏਨਾ ਕੁ ਇਸ਼ਾਰਾ ਦੇਣਾ ਠੀਕ ਰਹੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਚਾਰ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਧਾਨਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਾਨ ਕੈਨੇਡੀ, ਮੈਕਨਲੇ, ਗਾਰਫੀਲਡ ਅਤੇ ਅਬਰਾਹਮ ਲਿੰਕਨ ਨੇ ਜਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅਹੁਦੀਆਂ ਦਿਤੀਆਂ ਸਨ ਤੇ ਜਾਨਾਂ ਲੈਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕੋ ਇਕ ਸਾਂਝੀ ਤਾਕਤ ਸੀ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ-ਜਾਇਅਨਵਾਦ। ਐਲਬਰਟ ਪਾਈਕ ਏਸੇ ਦਾ ਉਨੀਵੀਂ ਸਦੀ ਦਾ ਰਹਿਬਰ-ਫਿਲਾਸਫਰ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਤਿੰਨਾ ਜੰਗਾਂ ਵਾਲੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦੀ ਰਹਿਨੁਮਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ।)

ਇਕੀਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਐਲ-ਗੋਰ ਨੂੰ ਜਿੱਤੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਹਾਰਿਆ ਤੇ ਹਾਰੇ ਹੋਏ ਪੁਤਰ ਬੁਸ਼ ਨੂੰ ਜਿੱਤਿਆ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ, ਰੋਡ ਮੈਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਤੁਰਨ 'ਚ ਆਈ ਅਸਥਾਈ ਰੋਕ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਸ਼ੋਰ ਨਾਲ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਸੀ।

ਜਾਰਜ ਡਬਲਯੂ ਬੁਸ਼ (ਪੁੱਤਰ ਬੁਸ਼) ਨੇ ਸੀ.ਆਏ.ਏ., ਮੌਸਾਦ ਅਤੇ ਅਰਬ ਦੇ ਸੌਦੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ ਸਤੰਬਰ 11,2001 ਨੂੰ ਬਹੁ-ਮੰਜਲੇ ਚੁਬਾਰੇ ਯਾਨੀ ਵਰਲਡ ਟਰੇਡ ਸੈਂਟਰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। (ਵੇਰਵਾ ਜਾਨਣ ਲਈ ਪੜ੍ਹੋ ਪੁਸਤਕ Inside job by jim Marrs)

ਰੋਡ ਮੈਪ 'ਚ ਆਇਆ ਜਮਾਵਤਾ ਐਸਾ ਫੁਟ ਤੁਰਿਆ ਕਿ ਅੱਜ ਤਕ ਅੱਗਿਉਂ-ਅੱਗੇ ਵਧੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਲਵਭਗ ਸਾਰੀ ਮੁਸਲਿਮ ਦੁਨੀਆਂ ਇਸ ਦੀ ਲਪੇਟ ਵਿਚ ਆ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਮਹੀਨ ਹਵਾ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਨਾਮ ਉਭਰਿਆ, ਅਲ-ਕਾਇਦਾ-ਮੁਖੀ, ਉਸਾਮਾ-ਬਿਨ-ਲਾਦੇਨ ਦਾ ਜਿਸ ਦੀ ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੂਸ ਵਿਰੁੱਧ ਵਾਹਵਾ ਵਰਤੋਂ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਜੇ ਹੋਰ ਲੋੜ ਸੀ। ਉਹ ਬਦਨਾਮ ਮੁਸਲਿਮ-ਅਤਿਵਾਦ ਦਾ ਜਨਮ-ਦਾਤਾ ਗਰਦਾਨਿਆਂ ਗਿਆ।

ਲਾਦੇਨ ਦੇ ਮੁਸਲਿਮ ਅਤਿਵਾਦ ਦੇ ਖਾਤਮੇ ਲਈ ਇਰਾਕ ਤੇ ਹਮਲਾ ਜਰੂਰੀ ਸੀ ਜਿਥੇ ਉਹ ਅਖੌਤੀ ਤੌਰ ਤੇ ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਰਾਕ ਕੁਵੈਤ ਸਮੱਸਿਆ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ

ਅਮਰੀਕਾ ਵੱਲੋਂ ਇਰਾਕ ਦੇ ਡੇਢ ਲੱਖ ਫੌਜੀ ਮਰਵਾਉਣ ਮਗਰੋਂ, ਸੱਦਾਮ ਨੂੰ ਸਮਝ ਆ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿਤਾ ਕਿ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਨ, ਲੱਭ ਲਉ। ਫੇਰ ਇਕ ਹੋਰ ਬਹਾਨਾ ਘੜਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜਨ-ਸੰਹਾਰੂ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦਾ ਜ਼ਖੀਰਾ ਜ਼ਮਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਇਰਾਕ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਸੱਦਾਮ ਨੇ ਟੱਨਾਂ ਦੇ ਟੱਨ ਗੁਪਤ ਕਾਗਜ਼ ਪੱਤਰ ਹਾਜ਼ਰ ਕੀਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚੋਂ ਕੁਝ ਨਾਂ ਲੱਭਿਆ। ਬੁਸ਼ ਨੇ ਯੂ.ਐਨ.ਓ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਹੀ ਚਨੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਯੂ.ਐਨ.ਓ ਦਾ ਖਰਚਾ ਭਰਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਜੇਕਰ ਯੂ.ਐਨ.ਓ ਨੇ ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ ਦੀ ਲੋੜ relevancy ਬਚਾਉਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਰਸਤਾ ਨਾ ਚੋਂਕਿਆ ਜਾਵੇ। ਤਾਬੜ ਤੋੜ ਹਮਲਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਨੇਤਾ ਸਮੇਤ ਭਾਰਤ ਦੇ ਪਿਠ ਕਰਕੇ ਖਲੋਅ ਗਏ ਜਿਵੇਂ ਕੁਝ ਵੇਖਿਆ ਹੀ ਨਾ ਹੋਏ।

ਬੁਸ਼ ਅਤੇ ਮਗਰੋਂ ਓਬਾਮਾ ਨੇ ਛੇ ਵਾਰੀ ਉਸਾਮਾ ਨੂੰ ਮਰਵਾਇਆ ਅਤੇ ਜਿਊਂਦਾ ਕਰਵਾਇਆ। ਉਂਝ ਉਹ ਬੀਮਾਰੀ ਨਾਲ ਗੁਮਨਾਮੀ ਦੀ ਮੌਤ ਵਿਚ ਕਦੇ ਦਾ ਮਰ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ। ਸੱਤਵੀਂ ਵਾਰ ਓਬਾਮਾ ਨੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ-ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਦੀ ਸਰਹੱਦ ਤੇ ਆਖਰੀ ਵਾਰੀ ਮਰਵਾਇਆ। ਪਰ ਉਸਦੀ ਲਾਸ਼ ਦੇਖਣ ਦਾ ਅੱਜ ਤਕ ਕਿਸੇ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਨਾ ਕਿਸੇ ਸਿਆਸੀ ਹਸਤੀ ਨੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਮਿਲਿਟਰੀ ਜਨਰਲ ਨੇ। ਫੇਰ ਗੱਲ ਹੀ ਮੁਕਾ ਛੱਡੀ ਕਿ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ 'ਜਲ ਸਮਾਧੀ' ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਕਰਨਲ ਗੱਦਾਫੀ ਇਕ ਹਸਤੀ ਵਜੋਂ ਉਭਰਿਆ ਸੀ। ਤੇਲ ਦੀ ਵੱਟ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਅਥਾਹ ਸੋਨਾਂ ਇੱਕਠਾ ਕਰ ਲਿਆ। ਉਹ ਐਲਾਨ ਕਰ ਬੈਠਿਆ ਕਿ ਸੋਨੇ ਨਾਲ ਉਹ ਲਿਬੀਆ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਖੋਲੇਗਾ ਤੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਨਿੱਜੀ ਬੈਂਕਾਂ ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਖਤਮ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ ਘਟਾਏਗਾ। ਵਿਚਾਰੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਬੁਰੀ ਮੌਤੇ ਮਰਵਾਇਆ ਤੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਥਾਹ ਸੋਨੇ ਨੇ 'ਕੁੱਤੇ ਦੀ ਮੌਤੇ' ਮਰਵਾਇਆ। ਉਸਾਮਾ ਮਗਰੋਂ ਇਕ ਦੋ ਨਾਮ ਹੋਰ ਵੀ ਉਭਾਰੇ ਗਏ ਪਰ ਗੱਲ ਬਣੀ ਨਾ।

ਸੋਦੀਆਂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਤੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਬੈਂਕਾਂ ਦੇ ਵਿੱਤ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਬਚੇ ਖੁਚੇ 6-7 ਹਜ਼ਾਰ ਅਲ-ਕਾਇਦੀਆਂ ਸਮੇਤ ਇਕ ਦੋ ਹੋਰ ਗਰੁੱਪਾਂ ਦੇ ਸਰਗਰਮ ਅਨੁਆਈਆਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ, ਸਾਗਰ ਅਤੇ ਪੁਲਾੜ ਵਿਚ ਡਾਪਿਆਰ ਯੁੱਧ-ਤਕਨੀਕ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਸਰਗਰਮ ਅਗਵਾਈ 'ਮੌਸਾਦ' ਨੇ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਦਾ ਐਲਾਨੀਆਂ ਮਨੋਹਰ

ਹੈ' ਹੀ ਕਪਟ ਕਮਾਉਣਾ ਤੇ ਸਦਾ ਯੁੱਧ ਮੁਆਈ ਰੱਖਣਾ (By way of Deception, Thou Shalt do War) ਬ੍ਰੇਨ-ਵਾਸ਼ ਦੀ ਵਿਗਿਆਨਕ ਵਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਏਸਾਈਡਲ (ਆਤਮਘਾਤੀ) ਗਰੁੱਪ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਮੌਸਾਦ ਦਾ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਏਜੰਟ ਅਬੂ-ਬਕਰ-ਬਗਦਾਦੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਰਗਰਮ ਸੀ ਨੂੰ ਮੁਖੀ ਬਣਨ ਵਿਚ ਅਥਾਹ ਧਨ ਦੀ ਵਰੋਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਉਹ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਛੇ-ਸੱਤ ਹਜ਼ਾਰ ਸਿਰਲੱਥ ਯੋਧਿਆਂ ਦਾ ਇਕ-ਮਾਤਰ ਸਰਦਾਰ ਬਣ ਕੇ ਸੈਂਦੀ-ਅਰਬ ਵੱਲੋਂ ਈਰਾਨ, ਈਰਾਕ ਤੇ ਸੀਰੀਆ ਵਲ ਨੂੰ ਤਬਾਹੀ ਮਚਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਚੱਲਿਆ। ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਪ੍ਰੈਸ (ਮੀਡੀਆ) ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਨਾਮ ਖੱਟਣ ਮਗਰੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਕੰਮ ਉਸਨੇ ਇਹ

ਕੀਤਾ ਕਿ ਆਪਣੇ ਅਨੁਆਈਆਂ ਦਾ ਇਕ ਸੰਮੇਲਨ ਕਰਕੇ 'ਖਲੀਫਾ' ਦੀ ਉਪਾਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ। (ਇਸਲਾਮ ਧਰਮ ਵਿਚ 'ਖਲੀਫਾ' ਹਜ਼ਰਤ ਮਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਉਤਰਾ-ਧਿਕਾਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹੀ ਸਿਆਸੀ ਤੇ ਆਤਮਕ ਰਹਿਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ!) ਉਂਜ ਬਾਦਸ਼ਾਹਤਾਂ ਅਤੇ ਖਲੀਫਾਵਾਦ ਸਿਸਟਮ ਨੂੰ ਜਾਇਅਨਵਾਦੀ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋਣ ਲਈ ਇਉਂ ਵੀ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਪਰ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਆਫ ਜਾਇਅਨਵਾਦ (Protocol of Zion) ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਵੀ ਮਨੋਰਥ ਇਹੋ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ 'ਚ ਇਕੋ ਇਕ ਬਾਦਸ਼ਾਹਤ ਕਾਇਮ ਕਰਕੇ ਇਕ ਸਰਵ-ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। (One World Govt) ਉਸ ਲਈ ਰਾਹ ਪੱਧਰਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਲੀਫਾਵਾਦ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਚੱਲਿਤ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਦਿਨਾਂ, ਹਫ਼ਤਿਆਂ, ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੇ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਬਗਦਾਦੀ ਦੀ I.S.I.S ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਕੋਨੇ ਕੋਨੇ ਵਿਚ ਫੈਲ ਗਈ। ਮੁਸਲਿਮ-ਅੱਤਵਾਦ ਦੀ ਚਰਚਾ ਘਰ ਪੁਜ ਗਈ ਹੈ। ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੱਧਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੰਮੇਲਨਾਂ ਦੀ ਬਹਿਸ ਦਾ ਮੁਖ਼ ਧੁਰਾ 'ਅੱਤਵਾਦ' ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਧਰਤੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਦਿਖਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ-ਮਨੀ ਭਰਪੂਰ ਫਿਲਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਸੰਗੀਤ ਰਾਹੀਂ, ਸਿਰਲੱਥ ਯੋਧਿਆਂ ਦੀਆਂ ਵਾਰਾਂ ਦੇ ਪਰਚਾਰ ਰਾਹੀਂ, ਸਮਾਜਵਾਦੀ-ਅੱਤਵਾਦ ਦੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਨੇਮ ਰਾਹੀਂ, ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਅੱਤਵਾਦ ਦੇ ਨਖੇੜਿਆਂ ਰਾਹੀਂ, ਯੁਵਕ ਪੀੜੀ ਵਿਚ ਬਾਰੂਦ ਨਾਲ ਖੇਲ੍ਹਣ ਦੀ ਰੁਚੀ ਦੀ ਤਰਜਮਾਨੀ ਕਰਨ ਰਾਹੀਂ, ਸਹਿਤਕਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਤਲੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਰਚਣ ਰਾਹੀਂ ਸਿਰੇ ਦੀ ਭੁੱਖ-ਨੰਗ-ਗਰੀਬੀ-ਲਾਚਾਰੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧਾਉਣ ਰਾਹੀਂ ਸ਼ੁੱਧ ਮੀਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਤੱਥ

ਸੱਚ ਦੇ ਯਥਾਰਥ ਤੋਂ ਅਭਿਜ ਬਣਾਉਣ ਰਾਹੀਂ, ਲੋਕ ਮਨਾ ਵਿਚ ਭੰਬਲਭੁਸਾ ਭਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਗੈਰ-ਮੁਸਲਿਮ ਯੁਵਕ ਪੀੜੀ ਵੀ ਇਸ ਤਰਫ ਵੱਲ ਖਿੱਚੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਬਗਦਾਦੀ ਦੀ ਖਿਲਾਫਤ ਅਧੀਨ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਅਖੌਤੀ ਇਸਲਾਮਿਕ ਅਤਿਵਾਦ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਹਰ ਇਕ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੋਨੇ ਕੋਨੇ ਵਿਚ ਫੈਲ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਕੋਈ ਮੁਲਕ, ਕੋਈ ਸ਼ਹਿਰ ਇਸ ਦੀ ਮਾਰ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਲੰਡਨ, ਪੈਰਿਸ, ਮੈਡਰਿਡ ਆਦਿ ਸ਼ਹਿਰ ਸੁਆਦ ਚੱਖ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।

ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੀਮਤ ਇਸਲਾਮਿਕ ਮੁਲਕਾਂ ਨੇ ਤਾਰੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਰਾਕ, ਸੀਰੀਆ, ਯਮਨ, ਕੁਵੈਤ, ਸੂਡਾਨ, ਨਾਈਜੀਰੀਆ, ਲਿਬੀਆ, ਜਾਰਡਨ, ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਆਦਿ ਮੁਲਕ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕਰ ਛੱਡੇ ਹਨ। ਅਜੇ ਹੋਰ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਆਸ਼ਾਂ ਹਨ।

ਇਉਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਵਿਚ ਇਕ 'ਮਹਾਨਾਟ' ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤਲਾ ਮਨੋਰਥ ਜਨਰਲ ਐਲਬਰਟ ਪਾਈਕ ਦੇ ਰੋਡ ਮੈਪ ਨੂੰ ਇੱਠ ਬਿੱਠ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਮੁਸਲਿਮ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਨੇਸਤੋ-ਨਾਬੂਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਖੀਰ ਤੇ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਜਾਇਅਨਵਾਦ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹਤ ਕਾਇਮ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਹਰ ਇਕ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦੋਗਲੀ ਹੈ। ਏਸੇ ਨੀਤੀ ਲਈ ਉਹ ਮਜਬੂਰ ਵੀ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਟਾਹਰੇ ਮਾਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵੀ ਅਤਿਵਾਦ ਦੇ ਖਾਤਮੇ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵੀ ਸਿਖਰ ਸੰਮੇਲਨਾਂ ਵਿਚ, ਯੂ.ਐਚ.ਓ ਵਿਚ, ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਮਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੜੀ ਵਾਰੀ ਐਲਾਨ ਆਏ ਹਨ ਕਿ ਸਾਰੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੇਸ਼ ਇਕੱਠੇ ਹੋਕੇ I.S.I.S ਦਾ ਖਾਤਮਾ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਟਿਕਾਣਿਆ ਉਪਰ ਇੱਕਾ ਦੁੱਕਾ ਹਮਲੇ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਐਵੇਂ ਮਾੜੀ ਮੋਟੀ ਗੱਲ ਜੁੱਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਅਸਰਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਸਗੋਂ ਹੋਰ ਸ਼ਹਿ ਦੇਣ ਦੇ ਉਪਰਾਲੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਉਂ I.S.I.S ਨੂੰ ਹੋਰ ਸ਼ਹਿ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤੇ ਉਹ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ।

ਰੋਡ ਮੈਪ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਉਜਾੜਨਾ ਹੈ। ਮੱਧ ਪੂਰਬ ਵਿਚ ਮਿਨੀ ਵਰਲਡ-ਵਾਰ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਏਹੀ ਤਾ ਹੈ ਜੰਗ ਕਿ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਤੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਲੋਕ ਮਰਦੇ ਰਹਿਣ। 'ਸਵਾ-ਲਾਖ ਨਾਲ ਇੱਕ ਲੜ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਆਤਮਘਾਤੀ ਛਾਪਾਮਾਰ ਇਕ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਘਾਤੀ ਜਾਕਟਾਂ ਫਟਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਮਰਦੇ ਹਨ ਹੀ ਪਰ ਨਾਲ ਇਕ ਤੇ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ, ਦੋ ਤੇ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਹਜ਼ਾਰ । ਇਹ ਅੰਕੜੇ ਵਧੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਘਰ ਘਰ ਲੋਥਾਂ ਦੇ ਅੰਬਾਰ। ਕੋਈ ਦੱਬਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਆਪਣਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ।

ਨਾਲੇ ਨਾਲ ਸੰਪਤੀ, ਧਨ, ਦੌਲਤ, ਫਸਲਾਂ, ਘਰ, ਮਕਾਨ, ਮਹਿਲ ਸੁਆਹ ਦੇ ਢੇਰ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਗੰਧਦਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਉਚੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦਾ ਨਾਮੋ ਨਿਸ਼ਾਂ ਮਿਟ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਪੁਰਾਤੱਤਵੀਂ ਇਮਾਰਤਾਂ, ਲਿਖਤਾਂ, ਭਵਨ, ਵਸਤਾਂ ਤਾਂ ਸਗੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਹਨ। ਇਤਿਹਾਸ ਪੁਰਾਤੱਤਵਾਂ ਰਾਹੀਂ ਜੀਅ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਤੱਤਵ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿਉ। ਸੰਬੰਧਤ ਇਨਸਾਨ, ਕੌਮਾਂ ਆਪੇ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਜਾਇਅਨਵਾਦ ਦੇ ਡਾਕੂਮੈਂਟ ਅਨੁਸਾਰ ਪੁਰਾਤੱਤਵ ਵਸਤੂਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਤੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਵੀ ਦੁਰਲੱਭ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ। ਏਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਕਾਹਬਾ, ਮੱਕਾ, ਮਦੀਨਾ ਆਦਿ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਉਪਰ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਜੰਗ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸਰੂਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ 'ਸ਼ਰਨਾਰਥੀਵਾਦ'।

ਸਰਕਾਰੀ ਅੰਕੜਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਦਸ-ਬਾਰਾਂ ਲੱਖ ਪਰ ਯਥਾਰਥੀ ਹਾਲਾਤ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋ-ਤਿੰਨ ਗੁਣਾ ਹੋਰ ਵੱਧ ਸ਼ਰਨਾਰਥੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਚੁਕੇ ਹਨ। ਲੜਾਈ ਦੇ ਭੰਨੇ ਤਾਂ ਇਹ ਲੋਕ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਨਾਲੋਂ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯੂਰਪੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਰੰਗੀਨ ਚਰਾਗਾਹਾਂ ਦੇ ਝਾਉਲੇ ਵੀ ਪੁਆਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਵਿਰਾਸਤੀ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਕਿੰਨਾ ਔਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸਮਝਣਾ ਔਖਾ ਨਹੀਂ। ਯੂਰਪੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਉਜਾੜਾਂ, ਜੰਗਲਾਂ, ਪਹਾੜੀ ਖੇਤਰਾਂ, ਪਠਾਰਾਂ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਥੇ ਜੀਵਨ 'ਜੀਉਣ' ਦੀ ਚੀਜ਼ ਨਾ ਹੋ ਕੇ, ਇਕ ਬੋਝ ਬਣ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਹੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੀ ਹਸਰ ਹੋਵੇਗਾ ? ਪੂਰਨ ਉਜਾੜਾ, ਤਬਾਹੀ, ਨਰ-ਸੰਹਾਰ (ਪਾਈਕ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਅਨੁਸਾਰ) ਕਿਵੇਂ ? ਇਹ ਸ਼ਰਨਾਰਥੀ ਆਪਣੇ ਘਰ-ਬਾਹਰ ਛੱਡ ਕੇ ਨਿਹੱਥੇ, ਪਰਾਏ-ਨਿਰਭਰ ਪਰਵਾਸੀ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਆਪਣੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਤੋੜ ਸੁਟੇ ਗਏ ਹਨ। 'ਬਾਰ ਪਰਾਏ ਬੈਸਣਾਂ, ਸਾਈਂ ਮੁਝੇ ਨਾ ਦੇਹ- - -'। ਪਰਾਈ ਨਿਰਭਰਤਾ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਲੀਜ਼ ਬਣਾ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਗੁਲਾਮ ਬਣਾ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਜ਼ਮੀਰ ਮਾਰ ਦੇਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਈ ਮੁਲਕਾਂ ਚੋਂ ਬਣ ਬਣ ਦੀ ਲੱਕੜੀ ਵਾਂਗ ਕੈਂਪਾਂ ਵਿਚ ਤੂਸੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ, ਰੀਤੇ, ਰਿਵਾਜ, ਬੋਲੀਆਂ, ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਹਨ। ਇਕ ਦੂਜੇ ਲਈ ਇਹ ਉਕਾ ਹੀ ਅਜਨਬੀ ਹਨ। ਦੁਸ਼ਮਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ੈਤਾਨ ਛੱਡੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਜਨਬੀਪੁਣੇ ਦੇ ਛੀਂਡੇ ਨੂੰ ਲੰਗਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਏਗਾ। ਇਹ ਆਪਸ ਵਿਚ ਨਿੱਕੀਆਂ ਮੋਟੀਆਂ ਲੜਾਈਆਂ ਲੜਨਗੇ। ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਨੱਬਤ ਆਪਣੇ ਹੀ ਟੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ, ਅਗਨ ਭੇਂਟ ਕਰਨ ਤੇ ਅੰਤ ਜਾਨਾਂ ਲੈਣ ਦੀ ਆ ਜਾਏਗੀ। ਕਿੰਨਾ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਹੱਥੋਂ ਮਰਵਾ ਦਿਉ ਤੇ ਦੋਸ਼ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਮੜ ਦਿਉ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਗੁਲਾਮੀ ਦੀ ਲਾਹਨਤ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਭਰਿਆ ਜਾਏਗਾ। ਇਹ ਮੁੜ ਚੰਗੀ ਜਾਂ ਮਾੜੀ ਆਪਣੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਮੋਹ 'ਚ ਭਿਜਣਗੇ। ਅਗਲਿਆਂ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ-ਬਾਰ, ਜ਼ਮੀਨਾਂ, ਜਾਇਦਾਦਾਂ, ਸਾਂਭੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।

ਪਨਾਹ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇਸ਼ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਨਾਹਗੀਰਾਂ ਨੂੰ ਹਥਿਆਰ ਫੜਾਉਣਗੇ। ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਪਣੇ ਮੁਲਕਾਂ ਵਿਚ ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪਰਦਾਨ ਕਰਨਗੇ। ਆਪਣਿਆਂ ਦਾ ਆਪਣਿਆਂ ਨਾਲ ਘਮਸਾਨ ਮੱਚੇਗਾ। ਭਰਾ ਮਾਰ ਖੂਬ ਹੋਏਗੀ। ਇੰਨੀ ਤਾਂ ਫੂਟਨੀਤੀ ਹੈ। ਜੰਗਲ ਵਰਗੇ ਹਾਲਾਤ ਬਣਨਗੇ। ਜੰਗਲੀ ਰਾਜ ਉਤਪੰਨ ਕੀਤਾ ਜਾਏਗਾ।

ਆਪਣਿਆ ਹੱਥੋਂ ਆਪਣਿਆਂ ਦਾ ਨਰ ਸੰਹਾਰ ਹੋਣ ਮਗਰੋਂ, ਮੁੜ ਗੁਲਾਮ ਪ੍ਰਥਾ ਉਤਪੰਨ ਹੋਏਗੀ। ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਜਾਇਅਨਵਾਦੀ ਗੁਲਾਮ ਮਾਲਕ ਹੋਣਗੇ। ਐਸੇ ਸਾਹ-ਸਤ ਹੀਣ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਲਾਹੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹਤ ਕਬੂਲਣਗੇ ਤੇ ਆਪ ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਗੁਲਾਮ ਬਣਨਾ ਪਸੰਦ ਕਰਨਗੇ।

ਤਿੰਨ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧਾਂ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦਾ ਮੁੱਖ ਮਕਸਦ ਇਹੀ ਹੈ। ਮਕਸਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਕੋਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਡਾਕੂਮੈਂਟ, 'ਦੀ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ' ਵਿਚ ਅਤੇ ਐਲਬਰਟ ਪਾਈਕ ਦੀਆਂ ਦਰਜਨਾਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿਚ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਉਸ ਵੱਲੋਂ 'ਤਿੰਨ ਯੁੱਧਾਂ' ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਵਿਚ ਇਹ ਤੱਥ ਵਧੇਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿਤੇ ਗਏ ਹੋਏ ਹਨ।

ਕੀ ਤੀਜੀ ਲੜਾਈ ਲੱਗ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ?

ਚਿੰਨ੍ਹ (Symbol) ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਦੂਜੀ ਲੜਾਈ ਖਤਮ ਹੁੰਦਿਆ ਹੀ ਤੀਜੀ ਲੜਾਈ ਲੱਗ ਗਈ ਸੀ। ਮਸਲਾ ਹੈ ਕਿ ਖੇਤਰ ਬੜਾ ਵੱਡਾ ਹੈ, ਜਨ-ਸੰਖਿਆ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਹੈ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਬਾਕੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਕੀਦਿਆ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਹੈ। ਫੇਰ ਇਹ ਆਪਣੇ ਅਕੀਦੇ ਦੇ ਪੱਕੇ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਜ਼ਰਾ ਜਿੰਨੀ ਲਚਕ ਨਹੀਂ ਆਉਣ ਦਿੰਦੇ। ਇਸ ਕੱਟੜਤਾ ਦੀ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਖਾਣ ਪੀਣ ਵੇਲੇ ਭਾਵੇਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਹੋ ਜਣ, ਪਰ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜਨ ਵੇਲੇ ਇਕੱਠੇ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਤੀਜੀ ਵਰਲਡ ਵਾਰ ਭਾਵੇਂ ਤੱਤੇ ਅਤੇ ਭੜਾਕਾ-ਮਾਰ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਅਜੇ ਨਾ ਹੋਏ। ਇਹ ਲੰਬਾ ਸਮਾਂ ਲੇਟਵੇਂ ਰੂਪ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਜੋ ਨਿਤਾਣੇ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਹੋਰ ਵੀ ਦੁਖਦਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਲਸਿਲਾ 15 ਮਈ, 1948 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਅਮਰੀਕਾ ਤੇ ਯੂਰਪ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਹੀ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰ ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕਰੀਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਰ ਅਰਬਾਂ ਤੇ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਰੋਕਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਹਥਿਆਰ ਬਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਐਟਮੀ ਅਤੇ ਨਿਊਕਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੇ ਅਮਨ ਅਤੇ ਸਮਾਜ-ਉਨਤੀ ਤੇ ਸਮਾਜ-ਉਸਾਰੀ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ। ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਇਸਰਾਈਲ ਘੰਟਿਆਂ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ

ਦੀ ਵਰ੍ਹਿਆ ਬੱਧੀ ਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਰਬ ਦੇ ਸੈਂਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਤਾਂ ਹਨ ਹੀ ਤੇਰਾਂ ਮੈਂਬਰੀ ਸੁਪਰੀਮ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਕਮੇਂਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ। ਨੋਟ ਕਰੋ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਧਾਨਾਂ ਵਾਂਗ ਉਬਾਮਾ ਵੀ ਕਿਵੇਂ ਉਸਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। 9/11 ਕਾਂਡ ਵਿਚ ਉਸਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਸੀ। ਉਹ ਨੰਗਾ ਹੋ ਚੁਕਿਆ ਹੈ। ਸੈਨੇਟ ਵਿਚ ਬਿਲ ਆਇਆ ਕਿ 9/11 ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਬਣੇ ਲੋਕ ਸੈਂਦੀਆ ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਚਲਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਬਾਮਾ ਨੇ ਵੀਟੋ ਪਾਵਰ ਵਰਤਦਿਆਂ, ਬਿਲ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ।

ਕੁਵੈਤ, ਇਰਾਕ, ਸੀਰੀਆ, ਲਿਬੀਆ, ਜਾਰਡਨ, ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ, ਯਮਨ ਤੇ ਹੋਰ ਨਿੱਕੇ ਨਿੱਕੇ ਮੁਲਕ ਤਾਰ ਤਾਰ ਹੋ ਚੁਕੇ ਹਨ। ਮਿਸਰ, ਤੁਰਕੀ, ਸੀਰੀਆ ਟੁਟਣ ਦੀਆਂ ਬੂਹਾਂ ਤੇ ਹਨ, ਕੂਪ ਹੋ ਚੁਕੇ ਹਨ। ਈਰਾਨ ਅੜਦਾ ਤਾਂ ਹੈ। ਪਰ ਕੂਟਨੀਤੀ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਦਬਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬੰਗਲਾਦੇਸ਼ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲਪੇਟ ਵਿਚ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕੋ ਇਕ ਮੁਲਕ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਨਿਊਕਲੀਅਰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਬੰਬਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਭੰਡਾਰ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਭਾਰਤ ਤੇ ਚੀਨ ਨੇ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਬਹਾਨੇ ਦਬੋਚਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਚ ਵੀ ਨਿੱਤ ਦਿਨ ਧਮਾਕਿਆਂ ਨਾਲ ਜਾਨਾਂ ਦਾ ਖੋਅ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਆਤਮਘਾਤੀ ਹਮਲਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਉਂ ਸਾਰੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਮੁਸਲਿਮ ਦੁਨੀਆਂ ਅਸਹਾਏ, ਨਿਮਾਣੀ, ਨਿਤਾਣੀ ਤੇ ਨਰ-ਸੰਹਾਰਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਲਪੇਟ ਵਿਚ ਜੀਅ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਬਹਾਨੇ ਅਮਰੀਕੀ ਤੇ ਯੂਰਪੀ ਤੇ ਰੂਸੀ ਤੇ ਚੀਨੀ ਸਾਮਰਾਜੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਵਿਕੀ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਖਰੀਦਦਾਰ ਮਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੁਣ ਉਹ ਰਾਫੇਲ ਵੀ ਵਰਤ ਸਕਣਗੇ ਪਰ ਰਾਫੇਲ ਖਰੀਦਣ ਵਿਚ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਲਹੂ-ਪਸੀਨਾਂ ਕਿੰਨਾ ਖਰਚ ਹੋਇਆ ਤੇ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਪਿੱਛੇ ਪਏ ਹਾਂ, ਦੀ ਸਮਝ ਸਮਾਂ ਪਾ ਕੇ ਆਏਗੀ। ਰੀਸੋ ਰੀਸੀ ਹਥਿਆਰ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਦੌੜ ਵਧੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨੇ ਅਖੀਰ ਮੁਸਲਿਮ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਰਤ ਹੋਣਾ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਲੰਮੀ ਸੋਚ ਸੋਚੇ ਤਾਂ ਸਮਝੋ ਕਿ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਕਿਸੇ ਧਰਮ ਜਾਂ ਅਕੀਦੇ ਨੂੰ ਸਹਿਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਇਕ ਆਲਮੀ ਧਰਮ-ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ-ਹੋਣ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂ ਮੱਤ ਨੇ (ਬੀ. ਜੇ. ਪੀ) ਨੇ ਕੋਈ ਰੋਕ ਪਾਈ ਤਾਂ ਇਹ ਕੰਡਾ ਕੱਢਣਾਂ ਤਾਂ ਉਕਾ ਹੀ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਹਿੰਦੂ, ਬੁਧ, ਜੈਨ ਆਦਿ ਮੱਤਾਂ ਦੇ ਕਈ ਅਸੂਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਲਏ ਹਨ। ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਦਾ ਸਾਹੇ ਸਮਿਆ ਦਾ ਪੈਗੰਬਰ ਜਨਰਲ ਐਲਬਰਟ ਪਾਈਕ ਹਿੰਦੂ ਮੱਤ ਦਾ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਗਿਆਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਆਨ ਤੋਂ ਇਹੀ ਸਿੱਟਾਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ।

ਬੁੱਧੀਜੀਵੀ ਕੀ ਕਰਨ ?

ਕੁੱਲ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਬੁੱਧੀਜੀਵੀ ਦੌਲੇ ਸ਼ਾਹ ਦੇ ਚੂਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। (ਨੋਟ :- ਕਹਾਣੀ ਇਉਂ ਹੈ ਕਿ ਸੁੱਖਣਾ ਸੁੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸੰਤਾਨ ਹੋਏ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾ ਬੱਚਾ ਸਾਈਂ ਦੌਲੇ ਸ਼ਾਹ ਦੇ ਮਜ਼ਾਰ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਏਗਾ। ਬੱਚਾ ਹੋਣ ਤੇ ਸੁੱਖਣਾ ਵਜੋਂ ਪਹਿਲਾ ਬੱਚਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੀ ਮਜ਼ਾਰ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਂ ਦਿਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਮਜ਼ਾਵਰ ਕੀ ਕਰਦੇ ਸਨ? ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਲੋਹ-ਟੋਪੀ ਪਹਿਨਾ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਬੱਚੇ ਦਾ ਸਿਰ ਤੇ ਸਰੀਰ ਏਨੇ ਛੋਟੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਚੂਹੇ ਵਰਗੇ ਲੱਗਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਮਜ਼ਾਵਰ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਦਰਸ਼ਨੀ ਕਰਕੇ ਮਾਇਆ ਉਗਰਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਤੇ ਫੁਲਕਾ ਮੰਡਾ ਚਲਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਇਹੀ ਚਿਨ੍ਹ ਅੱਜ ਦੇ ਬੁੱਧੀਜੀਵੀਆਂ ਤੇ ਵੀ ਢੁਕਦਾ ਹੈ।)

ਕੋਈ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਉਪਜਦੀ ਜਾਂ ਉਪਜਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬੁੱਧੀਜੀਵੀ ਉਸ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦੀ ਲੋਹ ਟੋਪੀ ਪਹਿਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਪਰਦਰਸ਼ਨੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਉਪਜਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੇ ਬੁੱਧੀ-ਜੀਵੀ ਲੋਕ ਉਸ ਲੋਹ-ਟੋਪੀ ਨੂੰ ਪਹਿਨ ਕੇ ਆਪਣਾ 'ਕਰਮ' ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਅੱਜ ਦੇ ਬੁੱਧੀਜੀਵੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਧਰਮ-ਅਰਥ-ਮੋਕਸ਼ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਉਤਪੰਨ ਹੋਈਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਟੋਪੀਆਂ ਜ਼ਰਾ ਵਧੇਰੇ ਕੱਸ ਕੇ ਪਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾਵਾਂ ਯਾਨੀ ਲੋਹ-ਟੋਪੀਆਂ ਸਮਾ ਵਿਹਾ ਚੁਕੀਆਂ ਹਨ। ਮਜ਼ਾਵਰ ਅਪਣੇ ਫੁਲਕੇ-ਮੰਡੇ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤੀ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਜ਼ਾਲ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੂਜੀ ਜਾਂ ਨਵ-ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦਾ ਤੀਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਫੂਹ ਵੀ ਸਕੇ।

ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ-ਜਾਇਅਨਵਾਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਅਤਿ ਗੁਪਤ ਰਹਿ ਕੇ ਆਪਣਾ ਕਾਰਜ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਅਤੇ ਬਦੀ ਦੀ ਅਸਲੀ ਜੜ੍ਹ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਗੁਪਤ ਰਹਿ ਕੇ ਹੀ ਆਪਣਾ ਕਾਰਜ ਸਿਰੇ ਚਾੜ੍ਹਨਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਬੁੱਧੀ-ਜੀਵੀਉ, ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਬਚਣਾ ਹੈ, ਆਪਣੀਆਂ ਸੰਤਾਨਾਂ ਨੂੰ ਜੀਵਤ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਹੈ, ਗੁਲਾਮ-ਪ੍ਰਥਾ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਹੋਣੇ ਚੋਕਣਾ ਹੈ, ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਹੈ, ਤੀਸਰੇ ਮਹਾਂ-ਯੁੱਧ ਦੀ ਭਿਆਨਕਤਾ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਹੈ, ਮਾਨਵ ਜਾਤੀ ਅਤੇ ਜੋਤ ਨੂੰ ਚਲਦੀ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਲੋਹ-ਟੋਪੀਆਂ ਵਗਾਹ ਮਾਰੋ, ਬਦੀ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਨੂੰ ਪੁੱਟ ਕੇ ਵਗਾਹ ਮਾਰਨ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦੀ ਲੋਹ ਟੋਪੀ ਪਹਿਨੋ ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰੋ। ਕੰਮ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ। ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ-ਜਾਇਅਨਵਾਦ ਵੱਲੋਂ ਮੌਤ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿਸਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਆਪਣੇ ਤੇ ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ ਏਦਾਂ ਕਰਨਾਂ ਹੀ ਪੈਣਾ ਹੈ।

ਛੱਪਦੇ-ਛੱਪਦੇ :- ਡੋਨਲਡ ਟ੍ਰੰਪ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ 45ਵਾਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਲੱਗਦਾ ਹੈ

ਕਿ ਉਹ ਐਲਬਰਟ-ਪਾਈਕ ਦੇ ਰੋਡ-ਮੈਪ ਨੂੰ ਹੋਰ ਤੋਂ ਗਤੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਤੋਰੇਗਾ। ਦੂਸਰੇ ਇਹ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਜ਼ਬਾਨ-ਸਾਹਿਤ ਵਿਚ ਵੀ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ-ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦ ਨੇ ਘੁਸਪੈਠ ਆਰੰਭ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਗੋਲਡਾ ਮਾਇਰ, ਥੀਊਡੋਰ ਹਰਜ਼ਲ, ਇਸਰਾਈਲ ਸਿਸਟਮ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਤਾਰੀਫਾਂ ਦੇ ਪੁਲ ਬੰਨਣੇ ਇਸੇ ਮੁਹਿੰਮ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ। ਹੋਰ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋਈਏ।

ਇਸੇ

1. ਹੋਰ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋਈਏ ਕਿ ਕਸ਼ਮੀਰ ਮਸਲੇ ਦੀ ਉਕਸਾਹਟ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਭਾਰਤ-ਪਾਕਿ ਦਰਮਿਆਨ ਦਘਦੀ ਮਘਦੀ ਨਿਊਕਲੀ ਜੰਗ ਨਾ ਛਿੜ ਜਾਏ। ਜੇਕਰ ਇਉਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੀਸਰਾ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਕਸਦ ਮੁਸਲਿਮ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਨਾਲੋਂ ਨਾਲ ਭਾਰਤੀ-ਹਿੰਦੂ ਵੀ ਹੋ ਜਾਣ ਤਾਂ ਇਕੋ ਤੀਰ ਨਾਲ ਦੋ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਵਿੰਨਣ ਬਰਾਬਰ ਹਨ।
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.
- 9.
- 10.

ਪਹਿਲੀ ਜਾਇਅਨਵਾਦੀ ਕਾਂਗਰਸ 1897

ਸਥਾਨ : ਬਸਲੇ (ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ)
 ਸਮਾਂ : 29-30-31 ਅਗਸਤ, 1897
 ਚੇਅਰਮੈਨ ਪ੍ਰਧਾਨ-ਮੁਖੀ : ਥੀਉਡੋਰ ਹਰਜ਼ਲ।
 ਬੁਨਿਆਦ ਰੱਖੀ ਗਈ : ਲੰਡਨ ਤੋਂ ਲਾਰਡ ਐਡਮੰਡ
 ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਅਤੇ ਨਿਊਯਾਰਕ
 ਤੋਂ ਲਾਰਡ ਜੈਕਵ ਸਿਫ
 ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਅਤੇ
 ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ।

ਥੀਉਡੋਰ ਹਰਜ਼ਲ

ਡੈਲੀਗੇਟਸ : ਲਗਭਗ 200 (197)

ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਦੇ ਬਸਲੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮਹਿਲ ਹੈ, ਜੋ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਾ ਦੇਸ਼ ਹੀ ਉਸਦੀ ਨਿੱਜੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ। ਨਾਂ-ਮਾਤਰ ਸਰਕਾਰ ਵੀ ਹੈ, ਜੋ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਪ੍ਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਦੀ ਕੱਠਪੁਤਲੀ ਮਾਤਰ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਾਂਗ ਬਸਲੇ ਵਿਚ ਵੀ ਬੈਂਕਾਂ ਦਾ ਜਾਲ ਵਿਸ਼ਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਬੈਂਕਾਂ ਦੀਆਂ ਤਣੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੈਂਕ-ਮੁਖੀਆ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਹਨ।

ਬੈਂਕ ਧਨ ਦੀ ਮਾਤਰਾ, ਪਰਚਲਣ, ਫੈਲਣ, ਸੁਕੜਨ, ਮਨੀ-ਮਾਰਕਿਟਸ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ, ਫੈਲਾਅ ਜਾਂ ਮੰਦੀ ਤੇ ਘੋਰ-ਸੰਕਟ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਮੁਢਲੀਆਂ ਤਣਾਵਾਂ ਏਥੋਂ ਦੇ ਬੈਂਕ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦਾ ਚਿੱਟਾ ਤੇ ਕਾਲਾ ਧਨ ਏਥੇ ਹੀ ਉਪਜਦਾ ਅਤੇ ਖਪਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਏਨੇ ਸਖਤ ਹਨ ਕਿ ਭੜਾਸ ਤਕ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ।

ਅੱਜ ਮਿਤੀ 29 ਅਗਸਤ, 1897 ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਮੇਲਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਥੀਉਡੋਰ ਹਰਜ਼ਲ ਸੰਮੇਲਨ ਦਾ ਮੁਖੀ ਥਾਪਿਆ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

197 ਡੈਲੀਗੇਟਸ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਮਿਥੀ ਥਾਂ ਤੇ ਵਿਰਾਜ ਗਏ ਹਨ। ਸੱਜੀ-ਧੱਜੀ ਸਟੇਜ ਉਪਰ ਥੀਉਡੋਰ ਹਰਜ਼ਲ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਰਜ਼ਲ ਦੇ ਆਉਣ ਕਾਰਨ ਹਾਲ ਤਾਲੀਆਂ ਨਾਲ ਗੂੰਜਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਹਰਜ਼ਲ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਛੇ ਹੋਰ ਸਾਥੀਆਂ (ਡੈਲੀਗੇਟਾਂ) ਦੇ ਨਾਮ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਰਾਬਰ ਤਾਲੀਆਂ ਦੀ ਗੂੰਜ ਵਿੱਚ ਇਕ ਇਕ ਕਰਕੇ ਛੇਵੇਂ ਜਣੇ ਸਟੇਜ ਤੇ ਸਜੀਆਂ ਕੁਰਸੀਆਂ ਤੇ ਜਾ ਵਿਰਾਜਦੇ ਹਨ।

ਹਰਜਲ :- ਸਾਥੀਉ, ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਰਾਤਾਂ ਚੱਲਣ ਵਾਲਾ, ਏਡੇ ਵੱਡੇ ਪਰੀਮਾਪ ਦਾ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਸੰਮੇਲਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚਲੇ ਵਿਸ਼ੇ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇ ਉਪਰ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਿਆਂ ਅਤੇ ਕੱਢੇ ਸਿਟਿਆਂ ਨੇ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸਮੁੱਚਾ ਸਮਾਂ ਬਦਲ ਕੇ ਰੱਖ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਪੱਕਾ ਪਾਕ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਬਦਲ ਕੇ ਰੱਖ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਪਰਦੇ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਕੇ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਰਹਿ ਕੇ। ਗੁਪਤਤਾ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਜੇਕਰ ਏਨੀ ਪੀਡੀ ਗੁਪਤਤਾ ਰੱਖਣੀ ਸੀ ਤਾ ਏਡੇ ਵੱਡੇ ਸੰਮੇਲਨ ਨੂੰ ਏਨੇ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਉਹ ਵੀ ਲਗਭਗ ਪਰਤੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਕਰਨ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਸੰਮੇਲਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਚੱਲਦਿਆ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸਮਝ ਆ ਜਾਏਗੀ। ਇਸ਼ਾਰਾ ਦੇ ਦੇਂਦਾ ਹਾ ਕਿ ਹੁਣ ਬਿੱਲੀ ਬੈਲਿਉਂ ਬਾਹਰ ਆ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਏਸ ਲਈ ਏਨੀ ਕੁ ਪਰਤੱਖਤਾ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸੱਭੋਂ ਕੁਠ ਹਾਲੇ ਵੀ ਗੁਪਤ ਰੱਖਣ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਸੰਮੇਲਨ ਦਾ ਮੁਖੀ ਥਾਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਨਾਮ-ਜਿਹਾਦ ਮੁਖੀ ਹਾਂ। ਅਸਲ ਮੁਖੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੈ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੀ ਸਾਥੀ ਹੋ, ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਹੋ, ਅਨੁਆਈ ਹੋ।

ਮੁੱਖੀ ਹਨ ਦੋ ਭਰਾ ਜਿਹਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਇੱਕੋ ਹੈ। ਨਾਮ ਹਨ, ਲਾਰਡ ਐਡਮੰਡ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ (ਲੰਡਨ) ਅਤੇ ਲਾਰਡ ਜੈਕਵ ਸਿਫ (ਨਿਊਯਾਰਕ)। ਤੁਹਾਡੇ ਆਉਣ-ਜਾਣ-ਪ੍ਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਖਰਚੇ ਉਹੀ ਪ੍ਰੀਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਆਪੋ-ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਧਨਾਢ ਹੋ, ਸਕਾਲਰ ਹੋ, ਜਾਇਅਨਵਾਦੀ ਹੋ, ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਤੇ ਇਕ ਵਿਸ਼ਵੀ ਨੇਮ ਦੇ ਕੱਟੜ ਹਾਮੀ ਵੀ ਹੋ। ਪਰ ਉਹ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਸਾਡਾ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁਖ ਹੈ।

ਉਂਜ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸਾਡੀ ਹੈ ਤੇ ਉਂਜ ਪ੍ਰਤੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਸਾਡਾ ਕੋਈ ਘਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। 'ਰਹਿਨੇ ਕੇ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਾਰਾ ਜਹਾਂ ਹਮਾਰਾ'। ਅਸੀਂ ਉਜਾੜੇ ਸਹਿ ਲਏ, ਅਨਾਦਰ ਸਹਿ ਲਏ। ਸਾਡੇ ਪੈਗੰਬਰ ਮੁੜ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਯੇਹੋਵਾਹ ਫੇਰ ਦਿਆਲ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਘਰ ਵੀ ਹੋਏਗਾ, ਸਾਡਾ ਦੇਸ਼ ਵੀ ਹੋਏਗਾ, ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸਾਡੀ ਹੋਏਗੀ।

ਏਸਤੋ, ਆਪਣੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂ ਏਸ ਸੰਮੇਲਨ ਦੇ ਮਹਾਨ ਵਿਸ਼ਾਲ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਕੁਲ ਸੱਤ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਨਿਚੋੜ ਇਕੋ-ਇਕ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਇਕੋ ਲੀਹੇ ਤੋਰਨਾ (One world order)। ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਭਾਗ ਵੰਡ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸੀਂ ਸੱਤੇ ਜਣੇ ਇੱਕ ਇੱਕ ਭਾਗ ਤੇ ਬੋਲਾਂਗੇ। ਦੋ ਦਿਨ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਕਰਾਂਗੇ ਤੇ ਅੰਤ ਸਿੱਟੇ ਕੱਢ ਕੇ ਅਮਲ 'ਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਅਹਿਦ ਕਰਾਂਗੇ।

ਵਿਸ਼ੇ ਹਨ :

1. ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀਆਂ।
2. ਆਪਣੇ ਘਰ-ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵਾਪਸੀ।

3. ਸਾਡਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਸਾਡਾ ਪੈਗੰਬਰ (ਰੋਬਸ)
4. ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸੋਮੇ।
5. ਦੋ-ਗੁਪਤ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਜੁਟ ਤੇ ਟਕਰਾਅ।
6. ਤਿੰਨ ਵਿਸ਼ਵ-ਜੰਗਾਂ ਦੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ।
7. ਸਿੱਟੇ।

ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀਆ :- ਸਾਡਾ ਜਾਇਅਨਵਾਦੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀਆ ਭਰਿਆ ਇਤਿਹਾਸ ਪਿਛਲੇ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਤੱਕ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਤਫਸੀਲ ਮਿਸਟਰ “ਬਰਗ” ਦੇਣਗੇ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਮਹਾਨ ਹਸਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਰਧਾ ਦੇ ਫੁਲ ਭੇਂਟ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਵਿਛੁੜ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੋਜ਼ਸ਼ ਆਮਸੈਲ, ਮੇਅਰ ਆਮਸੈਲ ਉਸਦੇ ਪੰਜ ਪੁੱਤਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ

ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਮੇਅਰ ਆਮਸੈਲ ਅਤੇ ਨਾਥਨ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੇ ਵਿਲੱਖਣ ਸ਼ਰਧਾ ਦੇ ਪਾਤਰ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਆਧੁਨਿਕ ਯੁਗ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਪੈਗੰਬਰ ਹਨ।

ਮੈਂ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਾਇਅਨਵਾਦੀ ਐਡਮ ਵਿਸ਼ੁਪਤ ਨੂੰ ਜਿਸ ਨੇ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂਬਰੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਸਲ ਦੇ ਪੈਗਾਮ ਅਨੁਸਾਰ 1776 ਵਿਚ ਗੁਪਤ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾਅ ਦਾ ਮੁਢ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜੋ ਇਕ ਵਿਸ਼ਵੀ ‘ਨੇਮ’ ਲਈ ਬੇਅੰਤ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਹਰਕਾਰੇ ਰੈਟੀਸਬਨ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਅਸਮਾਨੀ ਬਿਜਲੀ ਪੈਣ ਨਾਲ ਸੁਹੀਦ ਹੋਇਆ।

1789 ਦੇ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਇਨਕਲਾਬ ਦੇ ਮਹਾਨ ਯੋਧਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੁਪਤ ਰਹਿਕੇ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਦੀ ਮੁਖ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿਚ ਗੁਪਤ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਜ ਘਰਾਣੇ ਦੀਆਂ ਹਸਤੀਆਂ ਮੀਰਾਬਿਊ ਅਤੇ ਡਕ.ਡੀ.ਉਰਲੀਨਜ਼ (Duc. D. Orleans) ਰਾਹੀਂ ਇਨਕਲਾਬ ਸਫਲ ਕੀਤਾ ਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਤੇ ਪਟਰਾਣੀ ਨੂੰ ਗਿਲੋਟੀਨ ਤੇ ਚੜ੍ਹਵਾਇਆ।

ਬਹੁਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਆਪਣੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਸਮਾਜਾਰਥਕ ਸਿਆਸੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ ਨੂੰ ਜਿਸਨੇ ਅਖੌਤੀ ਵਿਗਿਆਨਕ ਵਰਗ-ਵੰਡ ਦੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਸਮੱਗਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ। ਇਸ ਵੰਡ ਯਾਨੀ ਜੰਗ ਰਾਹੀਂ ਸਾਡਾ ਕੰਮ ਕਿੰਨਾ ਸੌਖਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਅਨਵਾਦੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੇ ਸ਼ੈਰਕਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੱਲੇ ਮੀਡੀਆ ਰਾਹੀਂ ਏਨਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਧਨ ਨਾਲ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਕੋਨੇ ਕੋਨੇ ਵਿਚ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਸਿਆਸੀ ਸਮਾਜਕ-ਆਰਥਕ-ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਪਾਰਟੀਆਂ ਉਸਾਰ ਕੇ ਸਮੁੱਚੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਕੰਧ

ਖੜੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਪ੍ਰੀਵਾਚ ਦੇ ਨੀਲ-ਨਾਲ ਦੂਜਾ ਨੰਬਰ ਏਸ ਹਸਤੀ ਦਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰੋਲਤਾਰੀ ਤੇ ਵੀ ਅਜਾਰੇਦਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ ਹੈ।

ਸੁਰਧਾ ਦੇ ਫੁੱਲ ਭੇਂਟ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਮਹਾਨ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਜਨਰਲ ਐਲਬਰਟ ਪਾਈਕ ਨੂੰ ਜਿਸਨੇ ਸਾਡੇ ਏਜੰਡੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਸਿਵਿਲ ਵਾਰ ਦਾ ਮੁੱਢ ਬੰਨਿਆਂ। ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਕਿ ਜਾਇਅਨਵਾਦੀ ਏਜੰਡਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿੰਨ ਵਿਸ਼ਵ ਜੰਗਾਂ ਦੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਦਾ ਆਤਮ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਝੰਡਾ ਬੁਲੰਦ ਕੀਤਾ।

ਉਸਦੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸ਼ਿਸ਼ੂ ਉਸਦੇ ਏਜੰਡੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਤੋਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੇ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਹਿੰਦੂ ਮਤ ਦਾ ਉਸਦਾ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਅਧਿਐਨ ਬਾ-ਕਮਾਲ ਹੈ। ਤਿੰਨ-ਯੁਦ ਬਊਰੀ ਸਾਡਾ ਦੂਜਾ ਰੋਡ ਮੈਪ ਹੈ।

(ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੇ ਜਾਣੇ ਦੇ ਮਿੰਟ ਖੜੇ ਹੋ ਕੇ ਮੈਨ ਰਹਿ ਕੇ ਫਿਰ ਬੈਠ ਜਾਏ ਹਨ।)

ਹਰਜਲ :- ਸਾਥਿਉ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਉਸ ਅਹਿਮ ਮੁੱਦੇ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਏਨਾ ਧਨ ਖਰਚ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਥੇ ਸੱਦ ਬੁਲਾ ਕੇ ਇਕੱਤਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇ ਦਾ ਸ਼ੀਰਸ਼ਕ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰ ਯੇਹੋਵਾਹ ਵਲੋਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ਿਆ ਇਸਰਾਈਲ ਸਾਡਾ ਪਰਮ ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਘਰ।

ਮਿਸਟਰ 'ਬਰਗ' ਨੇ ਖੋਜ ਭਰਿਆ ਲੰਬਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਇਕ ਕਿਤਾਬਚਾ ਵੀ ਛਪਵਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰੀਸੈਸ ਸਮੇਂ ਹਰ ਇਕ ਨੂੰ ਪਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੱਲ ਉਸ ਤੇ ਬਹਿਸ ਹੋਏਗੀ। ਹਾਲ ਦੀ ਘੜੀ ਮਿਸਟਰ 'ਬਰਗ' ਆਪਣੇ ਲਿਖੇ ਪੇਪਰ ਤੇ ਅੱਧਾ-ਪੌਣਾ ਘੰਟਾ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇਣਗੇ।

(ਮਿਸਟਰ 'ਬਰਗ' ਹਰਜਲ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।)

ਬਰਗ :- ਜੋ ਕੁਝ ਮੈਂ ਆਖਣਾ ਹੈ, ਬਹੁਤਾ ਕੁਝ ਨਵਾ ਜਾਂ ਵੱਖਰਾ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਮਹਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰੰਥ "ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਈਬਲ" ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਸੇ ਵਿਚ ਦਰਜ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਪੁਰਾਤਨ ਨੇਮ ਵੀ ਆਖਿਆ ਜਾਣ ਲੱਗਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ 'ਪੁਰਾਤਨ ਨੇਮ' ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਲੇਖਕਾਂ ਵਲੋਂ 3500 ਤੋਂ 2500 ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੱਕ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ 39 ਪੁਸਤਕਾਂ ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਵਿਚ ਸ਼ਰ੍ਹਾਂ, ਇਤਿਹਾਸ, ਵਾਰਤਕ, ਗੀਤ, ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਿਆਣੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਕਥਨ ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ। ਤਿੰਨ ਮੁਖ ਭਾਗ ਹਨ -- ਸ਼ਰ੍ਹਾਂ, ਨੱਬੀਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤਾਂ।

ਸ਼ਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਮੁਸਾ ਦੀਆਂ ਪੰਜ ਪਵਿੱਤਰ ਪੁਸਤਕਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ 'ਉਤਪਤ' ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਸੰਸਾਰ ਈਸ਼ਵਰ ਯੇਹੋਵਾਹ ਨੇ ਛੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਉਪਜਾਇਆ। ਪਹਿਲੇ ਮਰਹ ਅਤੇ ਔਰਤ ਨੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਰੁੱਧ ਅਵੱਗਿਆ

ਕੀਤੀ ਤੇ ਅੱਗੋਂ ਅਦਮ ਜਾਤ ਦੀ ਉਪਜ ਹੁੰਦੀ ਚਲੀ ਗਈ।

ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਹੜ੍ਹ ਦੀ ਆਮਦ ਹੋਈ। ਰੁੜ੍ਹਦੀ ਜਾਂਦੀ ਆਦਮਜਾਤ ਵਿਚੋਂ ਯੇਹੋਵਾਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਕਸਦ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਇਕ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਤੇ ਬਚਾਇਆ।

ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੇਕਾਂ-ਅਨੇਕ ਕਰਾਰਾਂ (ਇਕਰਾਰਾਂ) ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਨੱਬੀਆ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰੀਵਾਰ (ਕੌਮ) ਨਾਲ ਕੀਤੇ।

ਯੇਹੋਵਾਹ (ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ) ਨੇ ਇਕ ਨਿਹਚਾ ਵਾਲੇ ਮਹਾਨ ਮਨੁੱਖ ਅਬਰਾਹਮ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇਕ ਮਹਾਨ ਕੌਮ ਦਾ ਪਿਤਾ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਕਨਾਨ ਦੀ ਧਰਤੀ (ਇਸਰਾਈਲ) ਦੇਣ, ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਦੌਲਤ ਬਖਸ਼ਣ ਦਾ ਕਰਾਰ (ਇਕਰਾਰ) ਕੀਤਾ। ਅਬਰਾਹਮ ਨੇ 'ਕਰਾਰ' ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਮੰਨ ਲਿਆ। ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵਜੋਂ ਅਬਰਾਹਮ ਦੀ ਸੁੰਨਤ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਮੈਂ ਚਾਹਾਂਗਾ ਕਿ ਏਸ ਲਮੇਰੀ ਵਾਰਤਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਯੇਹੋਵਾਹ ਦੀ ਆਪਣੀ ਜੁਬਾਨੀ ਸੁਣੇ। ਇਹ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਬਚਨ ਯੇਹੋਵਾ ਵਲੋਂ ਪੈਗੰਬਰ ਯਹੋਸ਼ੂਆ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਆਖੇ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਪੁਸਤਕ 'ਯਹੋਸ਼ੂਆ' ਵਿਚ ਇਉਂ ਦਰਜ ਹਨ :-

ਯਹੋਸ਼ੂਆਂ ਨੇ ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰੀਵਾਰ-ਸਮੂਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਕ ਨਾਮੀ ਸਥਾਨ ਵਿਖੇ ਇਕੱਤਰਤਾ ਬੁਲਾਈ। ਫੇਰ ਯਹੋਸ਼ੂਆਂ ਨੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਗੂਆਂ, ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ, ਜੱਜਾਂ ਅਤੇ ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਹਾਕਮਾ ਅਤੇ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ। ਇਸ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਸਨਮੁੱਖ ਖਲੋ ਗਏ। ਫੇਰ ਯਹੋਸ਼ੂਆ ਨੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਖਿਆ, “ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹੋ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਜੋ ਯੇਹੋਵਾਹ, ਇਸਰਾਈਲ ਦਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈ :-

ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਪੁਰਖੇ ਤੇਰਹ, ਅਬਰਾਹਮ ਅਤੇ ਨਾਹੋਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਸਮੇਤ ਫਰਾਤ ਨਦੀ ਦੇ ਪਰਲੇ ਕੰਢੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੋਰਨਾ ਦੇਵਤਿਆ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕੀਤੀ। ਪਰ ਮੈਂ, ਯੇਹੋਵਾਹ, ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪੁਰਖੇ ਅਬਰਾਹਮ ਨੂੰ ਨਦੀ ਦੇ ਪਰਲੇ ਕੰਢੇ ਦੀ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਕੱਢਿਆ। ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਕਨਾਨ ਦੀ ਧਰਤੀ ਵਿਚ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਹੁਤ ਉਲਾਦ ਦਾ ਵਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸਹਾਕ ਨੂੰ ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਏਸਾਉ ਨਾਂ ਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰ ਦਿੱਤੇ। ਏਸਾਉ ਨੂੰ ਮੈਂ ਸਈਰ 'ਸੀਉ' ਦੇ ਪਰਬਤਾਂ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਦੀ ਧਰਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਉਥੇ ਨਹੀਂ ਰਹੇ। ਉਹ ਮਿਸਰ ਦੀ ਧਰਤੀ ਉਤੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਚਲੇ ਗਏ।

ਫੇਰ ਮੈਂ ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਹਾਰੂਨ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਭੇਜਿਆ। ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਬੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਲੈ ਆਉਣ। ਮੈਂ ਮਿਸਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਬਹੁਤ ਆਫ਼ਤਾਂ ਭੇਜੀਆਂ। ਫੇਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪੁਰਖਿਆ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਤੋਂ ਲਿਆਂਦਾ। ਉਹ ਲਾਲ ਸਾਗਰ ਵੱਲ ਆ

ਗਏ, ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਦੇ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਥੇ ਰੱਬ ਅਤੇ ਘੋੜ ਸਵਾਰ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ, ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ, ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਪੁਕਾਰਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਮਿਸਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਪਰ ਬਹੁਤ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਭੇਜੀਆਂ। ਮੈਂ, ਯਹੋਵਾਹ, ਨੇ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ। ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਮਿਸਰ ਦੀ ਫੌਜ ਨਾਲ ਕੀ ਕੁਝ ਕੀਤਾ।

ਉਸ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਮਾਰੂਥਲ ਵਿਚ ਰਹੇ। ਫੇਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਮੋਰੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਲੈ ਆਂਦਾ। ਇਹ ਯਰਦਨ ਨਦੀ ਦੇ ਪੂਰਬ ਵੱਲ ਸੀ। ਉਹ ਲੋਕ ਤੁਹਾਡੇ ਖਿਲਾਫ ਲੜੇ, ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦਿਉ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦਿੱਤੀ। ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ।

ਫੇਰ ਮੋਆਬ ਦੇ ਰਾਜ, ਸਿਫੋਹ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਬਾਲਾਦ ਨੇ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਲੜਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ। ਰਾਜੇ ਨੇ ਬਓਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਬਿਲਆਮ ਨੂੰ ਸੱਦਿਆ। ਉਸਨੇ ਬਿਲਆਮ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਰਾਪ ਦੇਵੇ। ਪਰ ਮੈਂ, ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ, ਬਿਲਆਮ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਬਿਲਆਮ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਕਈ ਵਾਰੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਅਤੇ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ।

ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਯਰਦਨ ਨਦੀ ਪਾਰ ਕਰਕੇ ਯਰੀਹੋ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਚਲੇ ਗਏ। ਯਰੀਹੋ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜਾਈ ਕੀਤੀ। ਅਮੋਰੀ, ਫਰਿਜ਼ੀ, ਕਨਾਨੀ, ਹਿੱਤੀ, ਗਿਰਗਾਸੀ, ਹਿੱਵੀ ਅਤੇ ਯਬੂਸੀ ਲੋਕ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਲੜੇ। ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦਿਓ। ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਫੌਜ ਅੱਗੇ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ-ਅੱਗੇ ਹੋਰਨੇਟ (ਭਿੰਡਾਂ) ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ। ਭਿੰਡਾਂ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭਜਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਅਤੇ ਤੀਰਕਮਾਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਗ਼ੈਰ ਹੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ।

ਮੈਂ, ਯਹੋਵਾਹ, ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਧਰਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਧਰਤੀ ਲਈ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਉਸਾਰਿਆ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਂ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਅੰਗੂਰਾਂ ਦੀਆਂ ਵੇਲਾਂ ਅਤੇ ਜੈਤੂਨ ਦੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਬਾਗ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਗਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲਗਾਇਆ। ਵੇਰਵਾ ਹੋਰ ਲੰਬਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਅਧਿਅਨ ਕਰਨਾ।

ਯਹੋਵਾ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਇਸਰਾਈਲ ਦੀ ਧਰਤੀ ਤੇ ਲਗ ਭਗ ਛੇ ਸੌ ਵਰ੍ਹੇ ਸਫਲ ਰਾਜ ਕੀਤਾ। ਸੈਮੂਅਲ, ਡੇਵਿਡ, ਸੁਲੇਮਾਨ, ਉਮਰੀ, ਅਹਾਬ, ਐਲੀਜ਼ਾਹ ਸਾਡੇ ਮਹਾਨ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਮਹਾਨ ਪੈਗੰਬਰ ਹੋਏ।

587 ਵਰ੍ਹੇ ਪੂਰਵ ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ ਫਲਸਤੀਨ ਦੇ ਅਸੀਰੀਅਨ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨਬੂਚੈਦਨਜ਼ਾਰ ਦੂਜੇ ਨੇ ਐਸੀ ਭਾਂਜ ਦਿੱਤੀ ਜੋ ਸਾਡਾ ਤੀਸਰਾ ਉਜਾੜਾ ਸਾਬਤ ਹੋਈ। ਉਸ ਮਗਰੋਂ ਲਗ-ਪਗ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਅਸੀਂ ਅਥਾਹ ਦੁੱਖ ਸਹੇ। ਸਾਨੂੰ ਆਦਮ ਜਾਤ ਵਿਚੋਂ ਸ਼ੇਕ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਨੂੰ ਫੇਰ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਦੌਰ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘਣਾ ਪਿਆ। ਪਿੰਡਾਂ, ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਹੱਕ ਖੋਹ ਲਏ। ਪਾਲਤੂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਾਂਗ ਸਾਡੇ ਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੇ ਪਾਏ ਗਏ। ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੀ ਗੁਪਤ ਕੇਂਦਰੀ, ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਨੇ ਬਚਾਈ ਰੱਖਿਆ। ਜਿਸ ਨੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਸਾਡੀ ਪਥ-ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾ ਕੀਤੀ।

ਹੁਣ ਐਸਾ ਦੌਰ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੁੜ ਆਪਣੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਫੜ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਮੁੜ ਸਾਡੇ ਪੈਗੰਬਰ-ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਉਪਜੇ ਹਨ। ਏਸ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਅੱਗਲਾ ਵਕਤਾ ਬੋਲੇਗਾ।

ਮੈਂ ਇਹੀ ਮਤਾ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸਰਾਈਲ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਤੋਂ ਉਪਜੀ ਉਸ ਦੀ ਸਰਵ-ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ।

ਮੈਂ ਇਹੀ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਅਸਹਾਏ (Helpless) ਨਹੀਂ ਰਹੇ। ਅਸੀਂ ਮੁੜ ਆਪਣੀ ਮਿੱਟੀ, ਆਪਣੀ ਜ਼ਮੀਨ, ਆਪਣੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਯਾਨੀ ਇਸਰਾਈਲ ਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮੁੜ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਈਸ਼ਵਰ ਯੇਹੋਵਾਹ ਦਾ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰ, ਆਪਣੀ ਧਰਤੀ, ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੇਣ ਲਈ ਅਤੇ ਹਰ ਕੁਰਬਾਨੀ ਲੈਣ ਲਈ ਵੀ ਤਿਆਰ ਹਾਂ।

(ਤਾਲੀਆਂ ਨਾਲ ਹਾਲ ਗੂੰਜਦ ਹੈ।) (ਉਹ ਬੈਠ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)

ਹਰਜ਼ਲ :- ਸਾਥੀਉ, ਹੁਣ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਮਿਸਟਰ ਰੋਬਸਨ ਨੂੰ। ਉਹ ਸਾਡੇ ਅੱਜ ਦੇ ਪੈਗੰਬਰ-ਪੈਗੰਬਰਾਂ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਸਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਗੇ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਯੇਹੋਵਾਹ ਦੇ ਇਕਰਾਰਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਪੈਗੰਬਰ ਮੂਸਾ ਨੇ ਇਸਰਾਈਲੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਦੇ ਫ਼ਰਾਉਨ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਇਸਰਾਈਲੀਆਂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਮੁੜ ਬਖਸ਼ੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਕਾਰਜ ਲਈ ਉੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਾਬਜ਼ ਸੱਤ ਕੌਮਾਂ ਨਾਲ ਯੁੱਧ ਕਰਨੇ ਪਏ ਤੇ ਹਰਾਉਣਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਸਦਾ ਹੀ ਯੇਹੋਵਾਹ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼-ਮੇਹਰ (ਇਕਰਾਰ) ਅਤੇ ਪੈਗੰਬਰ ਪੈਗੰਬਰਾਂ ਦੀ ਪਥ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਰਹੀ ਹੈ। ਸੁਣੋ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਰੋਬਸਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ।

ਰੋਬਸਨ :- ਸਾਥੀਉ, ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਲੰਬਾ ਪੈਡਾਂ ਤੈਅ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੇ ਐਵੇਂ ਦੋ ਚਾਰ ਦਹਾਕਿਆਂ ਦਾ ਹੀ ਮਸਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਸੱਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸਬੂਤ ਇਹੀ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਚੋਂ ਲਗ ਭਗ ਦੋ ਸੌ ਡੈਲੀਗੇਟਸ (197) ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਧਰਤੀ ਤੇ ਬਸਲੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਯਕਮੁਸ਼ਤ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਇਹ ਕੋਈ ਆਮ ਜਿਹਾ ਸਾਧਾਰਨ ਜਿਹਾ ਸੰਮੇਲਨ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਮੰਜਿਲ, ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼, ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਤਨੋਂ, ਮਨੋਂ ਅਤੇ ਧਨੋਂ ਪਰਣਾਏ ਹੋਏ ਸਿਰਲੱਥ ਸਕਾਲਰ ਹਾਂ।

ਜਿਸ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ, ਤੇ ਉਸ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜੀਵਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ, ਇਸ ਸੰਮੇਲਨ ਦੀ ਹੋਣੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਫੁਰਨਾ-ਫੁਰਿਆ ਤੇ ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਹਾੜੇ, ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ, ਹੀ ਸਾਡੇ ਪੀਰ-ਪੈਗੰਬਰ ਹਨ। ਯਾਨੀ ਅੱਜ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦੇ ਆਧੁਨਿਕ ਪੈਗੰਬਰ।
(ਤਾਲੀਆਂ ਨਾਲ ਹਾਲ ਗੂੰਜਦਾ ਹੈ)

ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਰੂਰ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿ ਮੇਰਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਵੱਲ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਾਲ-ਨਿਸ਼ਾਨ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਕਰਕੇ ਵੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਖਜ਼ਾਰ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਗੌਗ-ਮਗੌਗ (Gog-Magog) ਨਾਂ ਦਾ ਸਦੀਆਂ ਪੁਰਾਣਾ ਕਬੀਲਾ ਜੋ ਇਸਰਾਈਲ ਤੋਂ ਤੁਰਦਾ-ਤੁਰਦਾ ਏਥੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ, ਵੱਸਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਖੋਜ ਭਰਪੂਰ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਕਿਤਾਬਚੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਏਥੇ ਏਨਾ ਜਿਕਰ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਏਸ ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਅੰਗ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀ ਬੁਅਰ ਪ੍ਰੀਵਾਰ।

ਬੁਅਰ ਘਰਾਣੇ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਆਮਸ਼ੈਲ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਵਿੱਚ 1740 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ। ਨਾਮ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤੈਅ ਸੀ- ਮੇਅਰ ਆਮਸ਼ੈਲ।

ਮੌਜੂਦਾ ਨੇ ਜਿਉਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਮੇਅਰ ਦਾ ਮੱਥਾ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਥੇ ਇੱਕ ਕਾਗਜ਼ ਦਾ ਲਾਲ ਤਾਰਾ ਚਿੱਪਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਮੌਜੂਦਾ ਨੂੰ ਬਸ ਚਾਨਣ ਜਿਹ ਹੋਇਆ। ਉਸਨੂੰ ਅਹਿਸਾਸ ਜਿਹਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਅਸਲੀ ਆਧੁਨਿਕ ਮੂਲਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਫੇਰ ਇਸਰਾਈਲ ਬਖਸ਼ਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਰੀ ਨਿਰਾ ਇਸਰਾਈਲ ਈ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇਸਰਾਈਲ ਰਾਹੀਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਧਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵੀ ਬਖਸ਼ਣਾ ਹੈ। ਜਾਇਅਨਵਾਦ ਦੀ ਅਸਲ ਪ੍ਰੀਭਾਸ਼ਾ ਹੈ ਵੀ ਇਹੋ ਕਿ ਇਸਰਾਈਲ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਕਰਕੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਹੋਣੀ।

ਪਿਤਾ ਆਮਸ਼ੈਲ ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅਧਿਐਨ 'ਚੋਂ ਸਮਝ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ “ਜਿਸ ਹੱਥ ਜੋਰ ਕਰ ਦੇਖੇ ਸੋਇ”। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਜੋਰ ਦਾ ਆਧੁਨਿਕ ਰੂਪ ਧਨ ਹੈ ਤੇ ਧਨ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬੈਂਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਦੋਸਤੋਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੇ ਬੋਲਣਾ ਹੈ। ਏਥੇ ਏਨਾ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਪਿਤਾ ਨੇ ਕੁੱਲ 9-10 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿੱਤਰ ਦੇ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ “ਕੰਮ” ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਬਤੌਰ ਸੇਵਾਦਾਰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ।

ਯੇਹੋਵਾ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਅਤੇ ਮੇਅਰ ਦੀ ਬਾਕਮਾਲ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਤੇ ਲਗਨ ਕਿ ਮਾਲਕ ਨੇ ਮੇਅਰ ਆਮਸ਼ੈਲ ਨੂੰ ਕੁਝ 6-7 ਸਾਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਭਾਈਵਲ ਬਣਾ ਲਿਆ।

ਈਸ਼ਵਰ ਯੇਹੋਵਾ ਨੂੰ ਜੋ ਮੰਜ਼ੂਰ ਸੀ। ਏਨੇ ਕੁ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮੇਅਰ ਦੇ ਕਈ ਧਨਾਢ ਤੇ ਕਈ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦੇ ਮਿੱਤਰ ਵੀ ਬਣ ਗਏ। ਪਰ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮ੍ਰਿਤੂ ਹੋ ਗਈ। ਸਮਾਂ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦਾ ਆਰੰਭ ਹੋਇਆ।

ਮੇਅਰ ਨੇ ਪਿਤਾ ਵਾਲਾ ਸੋਨੇ ਦਾ ਵਪਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਸਾਂਭ ਲਿਆ। ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਲਾਲ ਨਿਸ਼ਾਨ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਤਾਹੀਂਉਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਸਾਈਨ-ਬੋਰਡ ਤੇ ਲਾਲ ਤਾਰੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਉਕਰਵਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੇਅਰ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਏਨਾ ਚੰਗਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖਾਨਦਾਨ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਲਾਲ-ਨਿਸ਼ਾਨ ਅਰਥਾਤ ਰੋਬਸ-ਸ਼ੀਲਡ ਅਰਥਾਤ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਰੱਖ ਲਿਆ।

ਯੇਹੋਵਾ ਨੇ ਮੇਅਰ ਆਮਸ਼ੈਲ ਨੂੰ ਬਚਿੱਤਰ ਸੋਚ-ਸਮਝ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ।

1773 ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੇ ਧਨਾਢਾਂ ਦਾ ਸੰਮੇਲਨ ਕੀਤਾ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਸੁਪਰੀਮ ਕੌਂਸਲ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਪਹਿਲਾ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਥਾਪਿਆ ਗਿਆ। ਸ਼ਨੈਪਰ ਖਾਨਦਾਨ ਦੀ ਯੁਵਤੀ 'ਗਟਲੇ' ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਸ਼ਾਦੀ ਹੋ ਗਈ।

ਉਸਦੇ ਪੰਜ ਪੁੱਤਰ ਹੋਏ। ਪੰਜਾਂ ਨੇ ਛੋਟੀਆਂ ਉਮਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਾਰੇ ਯੂਰਪ ਅਮਰੀਕਾ ਬਲਕਿ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਧਨ ਤੇ ਯਾਨੀ ਕਿ ਬੈਂਕਾ ਤੇ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਕੁਨ ਅਸਰ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ।

1773 ਦੇ ਸੰਮੇਲਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਖੋਜ, ਜੋ ਖੋਜ ਪੱਤਰ ਮੇਅਰ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਧੁਨਿਕ ਯੁਗ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਸਾਰਾਂਸ਼ ਹੈ। ਇਹ ਖੋਜ ਪੱਤਰ ਸਾਡਾ ਰੋਡ ਅੱਪ ਹੈ।

ਇਸ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਦਾ ਧਨ ਸਾਡਾ ਯਹੂਦੀਆਂ, ਜਾਇਅਨਵਾਦੀਆਂ ਦਾ ਧਨ ਹੈ

ਸਾਡੇ ਪੈਗੰਬਰ ਪਿਤਾ-ਪੁਰਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਸਾਡਾ ਪੈਗੰਬਰੀ ਪਿਤਾ-ਪੁਰਖੀ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਹੈ।

ਧੰਨਵਾਦ !

ਤਿੰਨ ਸੋਮੇ

ਹਰਜਲ :- ਹੁਣ ਮੈਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਮਿਸਟਰ ਐਰੀਬਿਟ ਨੂੰ। ਇਹ 'ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸੋਮਿਆਂ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਛੇਤੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕੇ, ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। 'ਸ਼ਕਤੀ' ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਬੜੀ ਖੋਜ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਸਾਰੀ ਖੋਜ ਦਾ

ਸਾਰਾਂਸ਼ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਅਜੇ ਇਹ ਸਾਰਾਂਸ਼ ਦਾ ਵੀ ਨਿਚੋੜ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਗੇ। ਕੱਲ੍ਹ ਤੋਂ ਖੁਲ੍ਹੀ ਬਹਿਸ ਹੋਏਗੀ।

ਐਰੀਬਿਟ :- ਧਰਤੀ ਰੂਪੀ ਗ੍ਰਹਿ ਤੇ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਯੇਹੋਵਾਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ (ਜ਼ੋਰ) ਦੇ ਤਿੰਨ ਸੋਮੇ ਉਪਜਾਏ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ, ਜ਼ਮੀਨ ਸਮੇਤ 'ਅਥਾਹ' ਸਾਗਰਾਂ ਦੇ। ਦੂਸਰਾ ਸੋਮਾ ਹੈ; ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅੰਦਰਲੀ ਅਤੇ ਬਾਹਰਲੀ ਉਪਜ ਜਿਸ ਵਿਚ ਹਵਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ ਅੰਦਰਲੀ ਉਪਜ ਵਿਚ ਇਸ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨ-ਦੋਜ਼ ਕਾਨਾਂ, ਤੇਲ ਅਤੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜੀਵ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ। ਜ਼ਮੀਨ ਉਪਰਲੀ ਉਪਜ ਵਿੱਚ ਜੰਗਲ, ਬੇਲੇ, ਫ਼ਸਲਾਂ, ਸਮੁੱਚੀ ਬਨਸਪਤੀ ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਤੀਸਰਾ ਸੋਮਾ ਹੈ--ਆਦਮਜਾਤ। ਆਦਮ ਅਤੇ ਹਵਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਸੋਮਾ ਯੇਹੋਵਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰੂਪ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਰਚਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗੁਣ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ੇ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਤੇ ਰਹਿਣ ਵਿਗਸਣ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਯੇਹੋਵਾਹ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਗੁਣ ਨੇਕੀ ਤੇ ਬਦੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂ ਬਖਸ਼ਿਆ।

ਇਹ ਕੇਵਲ ਤੇ ਕੇਵਲ ਸਾਡਾ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਤਿੰਨਾਂ ਸੋਮਿਆਂ ਚੋਂ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸੋਮਾ ਉਪਜਾ ਲਿਆ ਜਿਸ ਦੀ ਬਦੌਲਤ ਅਸੀਂ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸੋਮਿਆਂ ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਸੋਮੇ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ--“ਦੌਲਤ”।

ਇਸਦਾ ਆਧੁਨਿਕ ਮੁੱਢ ਅਸੀਂ ਵਪਾਰ ਤੋਂ ਬੰਨਿਆ ਤੇ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਨਕਦੀ-ਮੁਦਰਾ ਤਕ ਪੁੱਜ ਆਏ। ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਇਸਦੇ ਕੇਂਦਰ ਯਾਨੀ ਬੈਂਕ ਉਪਜਾ ਲਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਹ ਕਬਜ਼ੇ ਕਰਨ ਪਏ ਜ਼ਮੀਨ, ਉਪਜ ਅਤੇ ਆਦਮ ਸ਼ਕਤੀ ਤੇ। ਬੈਂਕ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਨਕਦੀ-ਮੁਦਰਾ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ, ਮਨੀ ਮਾਰਕੀਟ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਜ਼ਮੀਨ, ਉਪਜ ਅਤੇ ਆਦਮ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵੀ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਐਂਵੇ ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਪੈਗੰਬਰ ਮੇਅਰ ਨਾਥਨ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਨੇ ਠੋਕਵਾਂ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ --- I care not what puppet is placed upon the throne of England to rule the empire on which the sun never sets. The man who controls Britain's money supply controls the British Empire and I control the British money supply. (ਮੈਂ ਕੀ ਪਰਵਾਹ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬਰਤਾਨਵੀ ਸਾਮਰਾਜ, ਜਿਸ ਤੇ ਕਦੇ ਸੂਰਜ ਨਹੀਂ ਛਿਪਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਤਖਤ ਤੇ ਕੌਣ ਕਠਪੁਤਲੀ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ। ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਬਰਤਾਨੀਆ ਦੀ ਮੁਦਰਾ-ਮੰਡੀ ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਹੈ, ਉਹੀ ਬਰਤਾਨਵੀ ਸਾਮਰਾਜ ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ “ਮੈਂ” ਹਾਂ।)

ਇਸ ਉਨੀਵੀਂ ਸਦੀ ਨੂੰ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਦੀ ਸਦੀ ਆਖਿਆ ਜਾਇਆ ਕਰੇਗਾ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ-ਦੋ ਝਟਕੇ ਵੀ ਲੱਗੇ ਸਨ।

ਅਸੀਂ ਮਨੀ ਮਾਰਕੀਟ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੇਂਦਰਤ ਅਤੇ ਸੁਖਮ ਬਣਾਈ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਿਰਫ਼ ਦੇ ਬਖਸ਼ੇ ਸ਼ਹੂਰ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਜਾਦੂ ਦੀ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਦੌਲਤ ਅਸੀਂ ਪਤਲੀ ਹਵਾ ਵਿਚੋਂ ਐਵੇਂ ਡੰਡਾ ਘੁਮਾ ਕੇ ਪਰਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਵੀ ਅਥਾਹ। ਏਨੀ ਕਿ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਤਿੰਨੇ ਸੌਮੇ ਸਾਡੇ ਵਸ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣ। ਕੀ ਕਰਨਾ ਅਸੀਂ ਜ਼ਮੀਨ, ਉਪਜ ਅਤੇ ਬੇਅੰਤ ਆਦਮਜਾਤ ਨੂੰ। ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਸੰਭਾਲਣ ਤੇ ਆਦਮ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਉਪਜ ਉਪਜਾਉਣ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਹੋਰ ਵਾਧਾ ਹੋਵੇ।

ਅਸੀਂ ਮਨੀ ਮਾਰਕੀਟ ਰਾਹੀਂ ਸੱਭੋਂ ਕੁਝ ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਹੋ ਜਾਈਏ।

ਹਾਲੇ ਸਾਨੂੰ ਨਕਦੀ ਦਾ ਕੁਝ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਟਾਕ ਦਿਖਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਉਹ ਸਾਡੀ ਮੁਦਰਾ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਏਨੇ ਮਤੀਹ ਹੋ ਜਾਣ ਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਟਾਕ ਦੀ ਲੋੜ ਵੀ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿਆਂਗੇ। ਸਾਡੇ ਬੈਂਕਾਂ ਦੀਆਂ ਲੈਜ਼ਰਾਂ ਵਿਚ ਇੱਕ ਐਂਟਰੀ ਹੀ ਅਥਾਹ ਦੌਲਤ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਜਾਏਗੀ।

One World order (ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵੀ ਨੇਮ) ਸਾਡਾ ਅੰਤਲਾ ਏਜੰਡਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵ ਸਰਕਾਰ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵ-ਧਰਮ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਉਸੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਤਾਂ ਹੀ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵ ਬੈਂਕ ਵੀ ਹੋਏ।

ਏਸ ਸਭ ਕੁਝ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਮੁਤ ਸੁਰਜੀਤੀ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਜ ਲਈ ਅਸੀਂ ਏਥੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਫੇਰ ਅਸੀਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦੇਸ਼, ਆਪਣਾ ਘਰ ਬਣਾ ਲਵਾਂਗੇ।

ਧੰਨਵਾਦ।

ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਲੜਾਈ

ਹਰਜ਼ਲ :- ਦੋਸਤੋ ਲੜੀਵਾਰ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੀ ਹੁਣ ਐਸੀ ਨੌਬਤ ਆ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਖੁਦ ਦੋ ਨਸਲਾਂ ਦੀ ਆਪਸੀ ਜਿੰਦਗੀ ਮੌਤ ਵਾਲੀ ਲੜਾਈ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਸੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦੱਸ ਦਿਆਂ ਕਿ ਦੋ ਨਸਲਾਂ ਦਾ ਭਾਵ ਕਾਰਲ-ਮਾਰਕਸ ਦੀ ਵਰਗ ਵੰਡ ਅਤੇ ਵਰਗ ਜੰਗ ਤੋਂ ਨਾਂ ਲੈ ਲੈਣਾ। ਮਾਰਕਸ ਸਾਡਾ ਆਪਦਾ ਉਪਜਾਇਆ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੀ ਅਥਾਹ ਪਰਚਾਰ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਜਮਾਤੀ ਜੰਗ ਦਾ ਪੈਗੰਬਰ ਬਣਾ ਧਰਿਆ ਹੈ ਤੇ ਪ੍ਰੋਲਤਾਰੀ ਵਿੱਚ ਖਾੜਕੂਵਾਦ (ਮਿਲੀਟੈਂਸੀ) ਭਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਖੈਰ ਅੱਗੇ ਚਲ ਕੇ ਹੋਰ ਹਵਾਲਾ ਆਏਗਾ।

ਅਸੀਂ ਯੇਹੋਵਾ ਦੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਵਿਅਕਤੀ ਹਾਂ ਪਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਵੀ ਯੇਹੋਵਾ ਵਾਂਗ ਹੀ ਅਮਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਤੀਸਰੇ ਸੌਮੇ ਯਾਨੀ ਆਦਮ ਜਾਤ ਤੇ ਆਪਣਾ

ਅਸਰ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਧਰਤੀ ਨਾਲ ਅਰਥਾਤ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਏ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ ਦੀ ਉਪਜ ਅਰਥਾਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਫਲ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਏ ਹਾਂ।

ਵਿਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਲੱਭਤਾਂ ਦਾ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਮਹੱਤਵ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਹੀ ਲੱਭਤਾਂ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦੇ ਦਿਆਂ ਗੇ ਜੋ ਸਾਡੀਆਂ ਅਨੁਸਾਰੀ ਹੋਣਗੀਆਂ ਬਲਕਿ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਧਨ ਨਾਲ ਬਲ ਦਿਆਂਗੇ ਤੇ ਝੂਠ ਨੂੰ ਵੀ ਲੋਕਾਈ ਦੀ ਸੂਝ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾ ਦਿਆਂਗੇ। ਝੂਠ ਨੂੰ ਸੱਚ ਅਤੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਝੂਠ ਬਣਾਉਣਾ ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖੂਬ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੀ ਉਪਜ ਦੇ ਮੁਖ ਰੂਪ ਹਨ। ਏਵੇ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਵੀ ਮੁਖ ਤੌਰ ਤੇ ਦੋ ਨਸਲਾਂ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਦੋਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਤੇ ਉਪਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਹਨ। ਵਿਗਿਆਨਕ ਸੱਚ ਜੋ ਮਰਜ਼ੀ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਵਿਗਿਆਨ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਅਨੁਸਾਰ ਢਾਲਣਾ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਹਾਂ।

ਇੱਕ ਹੈ ਸਾਮੀ (semitic) ਨਸਲ ਅਤੇ ਦੂਸਰੀ ਹੈ, ਆਰੀਆ ਨਸਲ (Aryans)। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਉਨਤ ਨਸਲਾਂ (Races) ਹਨ।

ਇਹਨਾਂ ਉਨਤ ਨਸਲਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪੁਰਾਤਨ ਵਿਕਸਤ ਜਾਂ ਅਵਿਕਸਤ ਨਸਲਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰ-ਜੁਲਮ ਜਾਂ ਕੁਟਲ ਨੀਤੀ ਨਾਲ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਬਾਅ ਲਿਆ ਹੈ ਤੇ ਲਾਚਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੀਆਂ ਨਸਲਾਂ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੀ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਹਨ ਜਾਂ ਜੋ ਪਹਿਲੀਆਂ ਦੀ ਟੁੱਟ ਭੱਜ ਬਚੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅਥਾਹ ਧਨ ਦੇ ਸੋਮੇ ਨਾਲ ਸਾਹ-ਸਤ ਹੀਣ ਕਰ ਲੈਣਾ ਹੈ।

ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਆਦਮ ਨਸਲਾਂ ਖੂਬ ਆਤਮ ਚੇਤੰਨ ਹਨ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਕੀੜ ਮਾਇਆ ਹੀ ਹੈ। ਰਹਿੰਦੀ ਕਸਰ ਅਸਾਂ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲੈਣੀ ਹੈ।

ਸਾਡੀ ਲੜਾਈ ਬੜੀ ਹੀ ਸੂਖਮ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਪਣਿਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਲੜਨਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਨਿਰਨਾ ਇਉਂ ਕਰੀਏ ਕਿ ਮੁੱਖ ਲੜਾਈ ਹੈ; ਆਰੀਆ ਨਸਲ ਵਿਰੁੱਧ। ਆਰੀਆ ਨਸਲ ਅੱਗੋਂ ਦੋ ਮੁੱਖ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੈ 'ਭਾਰਤੀ ਆਰੀਆ' ਅਤੇ ਦੂਸਰੀ ਹੈ 'ਯੂਰਪੀ ਆਰੀਆ'। ਭਾਰਤੀ ਆਰੀਆ ਹਾਲ ਦੀ ਘੜੀ ਸਾਡੇ ਵਿਰੋਧੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਰੇਖਾ ਦੇ ਐਨ ਉਪਰ ਖਲੋਤੇ ਹਨ। ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਭਾਰਤ ਤਕ ਸੀਮਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਸੀਮਾ ਪਾਰ ਕਰਨੀ ਪਾਪ ਹੈ। ਉਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਾਤੀ ਪ੍ਰਥਾ ਏਨੀ ਸਿਆਣਪ, ਚਤੁਰਤਾ ਅਤੇ ਦੂਰ-ਅੰਦੇਸ਼ੀ ਨਾਲ ਘੜੀ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਭ ਦੇ ਸਿਰਤਾਜ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਕ ਹਿੱਸਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣ ਬੈਠਿਆ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਦੂਜੇ

ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਕਸੱਤਰੀ ਬਣਾ ਲਿਆ, ਤੀਜੇ ਨੂੰ ਜਿਮੀਂ ਦੇ ਕਿਸਾਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਤਿੰਨਾਂ ਜਾਤਾਂ ਦੇ ਸੇਵਕ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੂਦਰ ਅਤੇ ਅਛੂਤ ਕਿਹਾ ਜਾਣ ਲਗ ਪਿਆ ਹੈ। ਡੰਡੇ ਅਤੇ ਸਥਾਪਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਵੰਡ ਏਨੀ ਪੀਡੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਿਤਾ-ਪੁਰਖੀ ਸਮਝ ਕੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਢਲ ਗਏ ਹੋਏ ਹਨ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਹਾਲੇ ਕੋਈ ਖਤਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਸਰੇ ਉਥੋਂ ਦੀ ਜਾਤ ਪ੍ਰਥਾ ਵਿਚ ਏਨੀਆਂ ਵਿਰੋਧਤਾਈਆਂ ਅਤੇ ਅਕਰੋਸ਼ ਹਨ ਕਿ ਜਦੋਂ ਲੋੜ ਪਏ ਪਲੀਤੇ ਨੂੰ ਚੁਆਤੀ ਲਾ ਕੇ ਧਮਾਕਾ ਕਰਕੇ ਤਮਾਸ਼ਾ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਆਪਸੀ ਅਤੇ ਬਦੇਸ਼ੀ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਆਦੀ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਗੁਲਾਮੀ ਅੱਗੋਂ-ਦਰ-ਗੁਲਾਮੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਹੂ ਵਿਚ ਰਚ ਗਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਥੇ ਭਾਰਤੀ ਆਰੀਆ ਯਾਨੀ ਬ੍ਰਹਮਣ ਤੇ ਸਵਰਨ ਸਾਡੀ ਲੜਾਈ ਵੀ ਆਪੇ ਲੜੀ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਦੁਨੀਆਂ 'ਚ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਨੇਮ (One World order) ਦੀ ਸਦੀਵਤਾ ਲਈ ਸਾਡਾ ਮੁੱਖ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ, ਯੂਰਪੀ ਆਰੀਆ ਜੋ ਜਰਮਨੀ, ਇਟਲੀ, ਬਾਵੇਰੀਆ ਤੇ ਇਰਦ-ਗਿਰਦ ਦੇ ਹੋਰ ਰਾਜਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰੀਵਾਰਾਂ, ਕੁਨਬਿਆਂ, ਕਬੀਲਿਆਂ, ਰਿਆਸਤਾਂ, ਬਾਦਸ਼ਾਹਤਾਂ ਕੁਲੀਨ ਵਰਗਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਮਸਲੇ ਤੇ ਮੈਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਾ ਕਰਾਂਗਾ।

ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਯਾਨੀ ਸਾਮੀ ਸੱਭਿਅਤਾ ਵਿਚ ਵੀ ਸੱਭੇ ਕੁਝ ਠੀਕ-ਠਾਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚੋਂ ਦੋ ਧਰਮ ਹੋਰ ਪੈਦਾ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਨਾਮ ਹਨ ਈਸਾਈ ਮਤ ਅਤੇ ਇਸਲਾਮ ਮੱਤ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਵੀ ਸਾਮੀ ਧਰਮ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਮੱਤ ਗਰਦਾਨਦੇ ਹਾਂ। ਉਂਜ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਕ ਹੋਰ ਸੰਪਰਦਾਅ ਉਤਪੰਨ ਕਰ ਲਈ ਹੈ-ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਂਮ ਹੈ 'ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ' ਜਿਸਨੂੰ ਹਾਲੇ ਅਸੀਂ ਗੁਪਤ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਢਿਡ ਵਿੱਚ ਪਰਵੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਢਿੱਡ ਹੀ ਪਾੜ ਦੇਵੇਗੀ।

ਸਾਡਾ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਿੰਨਾ ਜਟਿਲ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲੜਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਹਰਲੇ ਮੁੱਖ ਦੁਸ਼ਮਣ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਲੜਨਾ ਹੈ। ਬੜੇ ਹੀ ਤਹੱਸਲ, ਸਹਿਜ, ਸੁਹਜ ਅਤੇ ਕੁਟਲਨੀਤੀ ਦਾ ਸੰਘਰਸ਼ ਹੈ। ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਕਿ ਲੜਾਈ ਹਰ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਹਰ ਪੱਧਰ ਉਪਰ ਹੈ। ਯਾਨੀ ਸਮਾਜਕ, ਧਾਰਮਿਕ, ਰਾਜਨੀਤਿਕ, ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ, ਆਰਥਕ, ਜਮਾਤ, ਰੰਗ, ਨਸਲ, ਹਰ ਪਲ ਅਤੇ ਹਰ ਲਮ੍ਹੇ 'ਚ ਹੈ।

ਹਾਲ ਦੀ ਘੜੀ ਅਸੀਂ ਸਾਮੀ ਮੱਤਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੋਗੇ ਪਾ ਕੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਫਸਾ ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹਾਂ, ਯੂਰਪੀ ਆਰੀਆ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਜਨਮ ਸਿੱਧ ਬਾਦਸ਼ਾਹ-ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ, ਰਾਜ-ਤੰਤਰੀ ਆਦਿ ਸਮਝਦੇ ਵੀ ਹਨ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਦਵੀਆ ਦਾ ਆਨੰਦ ਵੀ ਮਾਣ ਰਹੇ ਹਨ, ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਘਰਸ਼ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜੋਖਮ ਭਰਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਅਸਲ ਸੱਚ। ਪਰ ਜੋ ਇਤਿਹਾਸ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ

ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪੜ੍ਹਨ-ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੋਸਦੇ ਹਾਂ ਉਸਦਾ ਸਾਡੇ ਰਾਹੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਲਤਾਕਾਰ ਹੋ ਚੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਲੀਹ ਅੱਗੋਂ ਵੀ ਚੱਲਦੀ ਚਹੇਗੀ।

ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਵਰਤਮਾਨ ਦੌਰ ਦੀ ਜਟਿਲਤਾ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਧਰਮਾਂ, ਧੜਿਆਂ, ਨਸਲਾਂ, ਰੰਗ-ਭੇਦਾਂ, ਜਾਤਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਅਣਗਿਣਤ ਖੂਨੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਹੋ ਚੁਕੇ ਹਨ। ਵਰਤਮਾਨ ਸੰਘਰਸ਼ ਸਭ ਨਾਲੋਂ ਸਿਖਰ ਅਤੇ ਜਟਿਲ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਮੁੱਖ ਨਸਲਾਂ ਨੇ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਅਕਦਿਆਂ ਤੇ ਆਧਾਰਤ ਦੋ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾਵਾਂ ਵੀ ਉਤਪੰਨ ਕਰ ਲਈਆਂ ਹਨ। ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੰਘਰਸ਼ ਸਭ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਭਿਆਨਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਦੇ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਹੋਣ ਨਾਲ ਹੀ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਕਤੀ ਈਨ ਮੰਨਣਾ ਵੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਏਥੇ ਇਹ ਜਾਨਣਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਵਿਸ਼ਵ ਸੁਪਰੀਮ ਕੌਂਸਲ ਵਾਂਗ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਗੁਪਤ ਸੁਪਰੀਮ ਕੌਂਸਲ ਬਣਾ ਲਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਉਪਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਆਪਣੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਉਪਜਾ ਕੇ ਉਭਾਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਏਸੇ ਸਦੀ ਦੇ ਦੂਸਰੇ ਅੱਧ ਦੇ ਤੀਸਰੇ ਦਹਾਕੇ ਤੋਂ ਦੋ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾਵਾਂ ਨੰਗੇ ਚਿੱਟੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਗਈਆਂ ਹਨ-ਸਾਮੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਅਤੇ ਯੂਰਪੀ ਆਰੀਆ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ।

ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਮਹਾਨ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਮੇਅਰ ਆਮਸੈਲ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਮਹਾਨ ਐਲਾਨਨਾਮੇ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਏਸ ਐਲਾਨਨਾਮੇ ਨੂੰ ਏਸ ਸੰਮੇਲਨ 'ਚ ਬਕਾਇਦਾ ਗ੍ਰਹਿਣ (adopt) ਕਰਨਾਂ ਹੈ।

ਉਸੇ ਦੇ ਬਹੁ-ਪੱਖੀ ਪੁਰਸਾਰਥ ਦੁਆਰਾ ਮਹਾਨ ਐਡਮ ਵਿਸ਼ੁਪਤ, ਮਹਾਨ ਕਾਰਲ-ਮਾਰਕਸ, ਮਹਾਨ ਜਨਰਲ ਐਲਬਰਟ ਪਾਈਕ, ਨਿਖਰ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਮਹਾਨ ਗ੍ਰੰਥ ਲਿਖੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਚਾਰ ਲਈ ਅਨੇਕਾ ਵਿਦਵਾਨ ਅਤੇ ਇਨਲਾਬੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਡੋਲਫ ਫਰੀਹਰ ਨਿੱਘੇ, ਮੌਜੀਨੀ, ਲੈਮੀ ਆਦਿ ਪ੍ਰਤੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮੀਡੀਆ ਤੇ ਹੋਰ ਸਾਧਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਮਹਾਨ ਤੇ ਚੁੰਧਿਆਉ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਹੋਣ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦਵਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅੱਗੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਮਹਾਨ ਸਿੱਖ, ਮਹਾਨ ਇਨਕਲਾਬੀ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਯੂਰਪੀ ਆਰੀਆ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਕਾਰਲ ਰਿਟਰ, ਫਰੈਂਡਰਿਕ ਰੈਟਜ਼ੈਲ, ਫਰੈਂਡਰਿਕ ਵਿਲਹੈਲਮ ਨੀਟਸ਼ੇ, ਐਲਿਜ਼ਬੈਥ, ਫੋਸਟਰ ਨੀਟਸ਼ੇ ਆਦਿ-ਆਦਿ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ ਨੇ ਖੁਲ੍ਹ ਕੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਉਪਜਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਸਥਾਪਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਕਈ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹਨ। ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕੀ ਹੈ ?

ਧਨ (ਬੈਂਕ) ਅਤੇ ਕੂਟਨੀਤੀ। ਧਨ ਅਤੇ ਕੂਟਨੀਤੀ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਮਹਾਨ ਜਨਰਲ ਪਾਈਕ ਦੀ ਤਿੰਨ ਯੁਧਾਂ ਦੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿਚ ਲਿਆ ਕੇ ਘਰ ਵਿਚਲੇ ਵੀ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿਚਲੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਵੀ ਫਤਹ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ।

ਦੋਵੇਂ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਿੱਕੇਬੰਦ, ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਤੇ ਕੱਟੜ-ਵਿਰੋਧੀ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਿੱਲੀ ਬੈਲਿਉਂ ਬਾਹਰ ਆ ਗਈ ਹੈ। ਸਦੀਆਂ ਪੁਰਾਣਾ, ਲੁਕਵਾਂ ਸੰਘਰਸ਼ ਨਿਤਰ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਸਰਮਾਏ ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਜਮੀਨ ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ ਪੁਰਾਤਨ ਹੈ, ਸਾਡੀ ਨਵੀਨ ਨਵੀਨਤਮ ਹੈ। ਬਾਦਸ਼ਾਹੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਰੂਸੀ ਜ਼ਾਰ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਸਾਡੀ ਮੁਖ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਰਮਾਏ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਹੀ ਖਰੀਦ ਸੁੱਟਾਂਗੇ।

ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਮਹਾਨ ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਅਸੀਂ ਸਭ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਰਿਣੀ ਹਾਂ। ਉਸਨੇ ਯੁੱਧ ਦਾ ਮੁਹਾਣਾ ਹੀ ਬਦਲ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਅਸਲ ਸਰਮਾਏਦਾਰਾਂ, ਬੈਂਕਰਾਂ, ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ, ਦੌਲਤਮੰਦਾਂ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਤੱਥ ਕਿ ਫਾਈਨਾਂਸਿਅਰਾਂ (ਵਿਸ਼ਵ-ਵਿੱਤੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ) ਨੂੰ ਉਕਾ ਲੁਕਾਅ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਜਮਾਤੀ ਜੰਗ ਜਿੰਨੀ ਤੇਜ਼ ਹੋਏਗੀ, ਸੰਕਟ ਉਨੇ ਵੱਧਣਗੇ ਤੇ ਸਾਡਾ ਸਰਮਾਇਆ (ਫਾਈਨਾਂਸਿਅ-ਵਿੱਤ) ਹੋਰ ਵਧੇਗਾ, ਹੋਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹੇਗਾ।

ਅਸੀਂ ਪਤਲੀ ਹਵਾ ਚੋਂ ਮੁਦਰਾ (ਧਨ) ਪੈਦਾ ਕਰਾਂਗੇ ਜੋ ਪ੍ਰੋਲਤਾਰੀ ਅਤੇ ਬੁਰਜੁਆਜੀ, ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਲਹੂ ਚੋਂ ਰੰਗ ਹੋ ਕੇ ਸਾਡੀਆਂ ਤਿਉਰੀਆਂ (ਬੈਂਕਾਂ) ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦੀ ਜਾਏਗੀ

ਦੋਸਤੋ, ਭਾਵੇਂ ਉਂਜ ਵੀ ਫਰਕ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਸਾਡਾ ਘਰ ਹੋਣੀ ਹੈ, ਪਰ ਫੇਰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ, ਯਹੂਦੀਆਂ, ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦੀਆਂ, ਇਲੂਮੀਨਾਟੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਆਪਣਾ ਘਰ, ਆਪਣਾ ਦੇਸ਼ ਵੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸਰਾਈਲ ਸਾਡੇ ਲਹੂ ਵਿੱਚ ਵੱਸਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਚੰਗੇਰਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਥਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਖਿੱਤਾ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ ਹੋ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਉਸੇ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਤਾਂ ਹੀ ਤਾਂ ਇਹ ਇਤਿਹਾਸਕ ਇਕੱਠ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।

(ਹਾਲ ਤਾਲੀਆਂ ਨਾਲ ਗੂੰਜਦਾ ਹੈ।)

Darwin's Survival of the Fittest (ਜਿਸ ਦੀ ਲਾਠੀ ਉਸਦੀ ਭੈਂਸ। ਤਕੜੇ ਦਾ ਸੱਤੀਂ ਵੀਹੀਂ ਸੌ)
ਇੱਕ ਡੈਲੀਗੇਟ :- ਸਰ ਹਰਜ਼ਲ, ਤੁਸੀਂ ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ ਨੂੰ ਖੂਬ

ਉਘੇੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਏਸ ਮੌਕੇ ਤੇ ਲੱਗਦੇ ਹੱਥ ਇਹ ਵੀ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿਉ ਕਿ ਡਾਰਵਿਨ ਦੇ ਖੋਜ ਪੱਤਰ 'ਆਦਮ ਨਸਲ ਦਾ ਆਦਿ (Origin of Human Species) ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਜਾਇਅਨਵਾਦ ਵੱਲੋਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ 'ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਕੌਮ' ਹੋਣ ਦਾ ਕੀ ਆਧਾਰ ਬਣਦਾ ਹੈ ?

ਹਰਜਲ :- ਦੋਸਤੋ, ਏਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਵੀ ਵਿਸਥਾਰ ਪੂਰਵਕ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਾ ਕੱਲ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਹੁਣ ਮਸਲਾ ਛੋਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਮੁਤਾਬਕ ਕੁਝ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਅਗਸਤ, 1897 ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। 19ਵੀਂ ਸਦੀ ਲਗ-ਭਗ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਸਕਾਲਰਾਂ ਨੇ ਏਸ ਨੂੰ 'ਰੈਬਸਚਾਈਲਡ ਦੀ ਸਦੀ' ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮਤਲਬ ਕਿ ਇਸ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਅਰਥਾਤ ਰੈਬਸਚਾਈਲਡ ਦੀ ਰਜ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ।

ਮਾਰਕਸ ਅਤੇ ਡਾਰਵਿਨ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਦੇ ਪੂਰਕ ਹਨ। ਮਾਰਕਸ ਵਾਂਗ ਡਾਰਵਿਨ ਨੇ ਵੀ ਨਾਸਤਿਕਤਾ ਦੀ ਹੋਰ ਪ੍ਰੋੜਤਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਮੰਜ਼ਲ ਵੱਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ 'ਨਾਸਤਿਕਤਾ' ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹਥਿਆਰ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ। ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਮਾਰਕਸ ਅਤੇ ਡਾਰਵਿਨ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਪੂਰਕ ਹਨ, ਸਹਾਇਕ ਹਨ, ਇੱਕ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਲਗਪਗ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕੱਟੜ ਧਰਮਾਂ, ਮਜ਼ਹਬਾਂ, ਅਕੀਦਿਆਂ, ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ, ਸੰਪਰਦਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਪਰਮ ਮਨੋਰਥ ਹੈ-- One World Order ਅਰਥਾਤ 'ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵੀ ਨੇਮ'। ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵੀ ਨੇਮ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੱਦ ਹੈ, One World Religion ਅਰਥਾਤ 'ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵੀ ਧਰਮ' ਉਹ ਧਰਮ ਵੀ ਪੈਦਾ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ-ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ 'ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ'। ਅਸਾਂ ਏਸੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵੀ ਧਰਮ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ।

ਕੱਟੜ ਪੰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸੇ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਸਾਧਨ ਹੈ-ਨਾਸਤਿਕਤਾਵਾਦ। ਕੱਟੜਪੰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾ Neutral ਅਰਥਾਤ ਨਿਰਪੇਖ ਅਰਥਾਤ ਧਰਮ-ਨਿਰਪੇਖ ਅਰਥਾਤ ਨਾਸਤਿਕ ਬਣਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਹ ਮੰਜ਼ਿਲ ਨਹੀਂ, ਮੰਜ਼ਿਲ ਦਾ ਅਹਿਮ ਪੜਾ ਹੈ।

ਕਿਆਸ ਕਰੋ ਕਿ ਨਿਰਪੇਖ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪਿੱਠ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਛਾਤੀ ਵਿੱਚ ਦੋਹੱਥੜ ਮਾਰ ਕੇ ਆਪਣੀ ਹੱਦ, ਆਪਣੇ ਘੇਰੇ (ਆਪਣੀ D) ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਣਾ ਕਿੰਨਾ ਸੌਖਾ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਰੋਧ ਕਰੇਗਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਮਾੜੇ ਮੋਟੇ ਹੱਥ ਪੈਰ ਮਾਰ ਕੇ ਨਿੱਸਲ ਹੋ ਜਾਏਗਾ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕੱਟੜਪੰਥੀ ਦਾ ਮੁਤਾਲਿਆ ਕਰੋ। ਉਹ ਕੁਰਬਾਨ ਹੋ ਜਾਏਗਾ, ਮਰਨੀ ਮਰ ਜਾਏਗਾ ਪਰ 'ਕਬਹੂੰ ਨਾ ਛਾਡੈ ਖੇਤ'।

ਸਾਡੇ ਵਰਤਮਾਨ 'ਰਾਹਗੀਰਾਂ' ਨੇ ਆਪਣਾ ਧਨ ਖਰਚ ਕੇ ਐਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਡਾਰਵਿਨ ਨੂੰ ਘਰ ਘਰ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਉਪਰਾਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਏਸੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਧਰਮ-ਨਿਰਪੇਖਤਾ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਚਲਾ ਕੇ ਲੋਕਾਂ (people) ਨੂੰ ਭੀੜ (crowd) ਬਣਾ ਦਿਆਂਗੇ। ਅੱਗੇ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੀ ਹੋ ਕਿ ਕਿਸ ਮਕਸਦ ਵਾਸਤੇ ਇਹ ਸੰਮੇਲਨ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਡਾਰਵਿਨ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੜੀ ਵੱਡੀ ਦੇਣ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨੇਮਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ ਇੱਕ ਨੇਮ ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਲਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਨੇਮ ਹੈ 'ਤੱਕੜੇ ਦਾ ਸੱਤੀ ਵੀਹੀਂ ਸੌ' ਅਰਥਾਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਦਾ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਅਰਥਾਤ 'ਜਿਸ ਦੀ ਲਾਠੀ ਉਸ ਦੀ ਭੈਂਸ' ਅਰਥਾਤ Survival of the fittest, ਅਰਥਾਤ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੀ ਵਿਰੋਧਤਾਵਾਂ ਤੇ ਫਤਹ ਪਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਦਾ ਸਹੀ ਹੈ।

ਇਸ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਮਕਸਦ ਦੀ ਫਤਹ ਕਿੰਨੀ ਸੌਖੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਤੀਸਰਾ ਉਜਾੜਾ ਢਾਈ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿਚ ਦੁਰਕਾਰੇ ਗਏ ਸਾਂ। ਆਖਰ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਕੁਝ ਤਾਂ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਧਨਾਢ ਹਾਂ। ਫੇਰ ਧਨ ਨੂੰ ਏਡੀ ਵੱਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ "ਜਿਸ ਹੱਥ ਧਨ ਕਰ ਵੇਖੇ ਸੋਇ।" ਤੇ ਧਨ ਸਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਦੀ ਮੈਲੂ ਹੈ।

ਇੱਕ ਹੋਰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਦੇ ਦਿਆਂ। ਡਾਰਵਿਨ ਦੇ ਖੋਜ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚਲੰਤ ਜਿਹੀ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਂਦਰ ਜਾਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਿਸਮ ਦੀ ਮਦੀਨ ਬਾਂਦਰੀ (Female Monkey) ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਸਦੀ ਔਲਾਦ ਨੇ ਬਾਂਦਰ ਜਾਤੀ ਤੋਂ ਆਦਮ ਜਾਤੀ ਵੱਲ ਇੱਕ ਛੁੱਪਾ ਮਾਰਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਨੂੰ ਮਿਕਦਾਰੀ ਤਬਦੀਲੀ (Quantitative change) ਤੋਂ ਸਿਫਤੀ ਤਬਦੀਲੀ (Qualitative change) ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਵਿਕਾਸ-ਨੇਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਉਂ ਵਾਪਰਦਾ ਹੀ ਹੈ।

ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਦੀਨ (ਮਾਦਾ) ਦਾ ਨਾਮ ਕਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ 'ਲੂਸੀ' (Lucy)। ਸਾਡੇ ਸਕਾਲਰਾਂ ਨੇ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦੇਣਾ ਹੈ ਕਿ ਲੂਸੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸੰਤਾਨ ਅਸੀਂ (ਯਹੂਦੀ) ਹੀ ਹਾਂ। ਲੋੜ ਪੈਣ ਤੇ ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਾਂਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ (ਯਹੂਦੀ)। ਇਸ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਾਸੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਐਲੀਅਨਜ਼ ਜਾਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹਾਂ। ਹਾਲੇ ਏਨਾ ਹੀ ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਂ ਵਾਧੂ ਬੋਲ ਗਿਆ ਹੋਵਾਂ।

ਅੰਤ 'ਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਦੇ ਦਿਆਂ। ਇਹ ਕਿ ਪੈਗੰਬਰਾਂ ਦੇ ਚੋਜ ਨਿਰਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਕਥਨੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਨੀਆਂ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਦਹਾਂਕਿਆ ਤੇ ਸਦੀਆਂ ਬਾਅਦ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਸਾਡਾ ਪੈਗੰਬਰੀ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਅਰਥਾਤ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਵੀ ਨਿਰਾਲਾ ਹੀ ਹੈ।

ਮੈਂ ਕਹਿ ਚੁੱਕਿਆਂ ਕਿ ਅੱਜ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ ਦੇ ਦੋ ਕੱਟੜ ਵਿਰੋਧੀ ਧੜੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੁਪਤ, ਮਾਰਕਸ, ਪਾਈਕ- - - ਆਦਿ ਦਾ ਤੇ ਦੂਸਰਾ ਕਾਰਲ ਰਿਟਰ, ਰੱਟਜ਼ੋਲ, ਨੀਤਸ਼ੇ- - - - ਆਦਿ ਦਾ।

ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਤਲੀਆਂ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਧੜਿਆਂ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕੋ ਪੁਤਲੀਗਰ (Puppeteer) ਦਾ ਹੱਥ ਹੋਵੇ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੱਟੜ ਦੁਸ਼ਮਣ ਵੀ ਸਾਡੇ ਵਧੀਆ ਮਿੱਤਰ (Best Friend) ਸਾਬਤ ਹੋਣ। ਸਮੇਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਕਿੰਤੂ ਪ੍ਰੰਤੂ ਨਹੀਂ ਪੈਗੰਬਰਾਂ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਵੀ ਆਪਣਾ ਮਹੱਤਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸੰਮੇਲਨ ਦੇ ਏਸ ਸੈਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਮਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਕੇਵਲ ਤਿੰਨ ਨੁਕਤੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣੇ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।

ਪਹਿਲਾ, ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ (analysis) ਅਨੁਸਾਰ ਮੇਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਬਣਿਆ ਹੈ ਕਿ When we sink, we become a revolutionary proletariat, the subordinate officers of all revolutionary parties. At the same time. When we rise, there rises also our terrible power of the purse. (ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਹਾਰਦੇ ਹਾਂ (ਭੁਬਦੇ ਹਾਂ) ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਨਕਲਾਬੀ ਪ੍ਰੋਲਤਾਰੀ ਦਾ ਰੂਪ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਇਨਕਲਾਬੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਛੋਟੇ ਅਫਸਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਉਛਾਲਾ (ਜਿੱਤ) ਮਾਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਸਾਡੇ ਧਨ (ਵੱਟੂਏ) ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਉਛਾਲਾ ਮਾਰਦੀ ਹੈ।)

ਦੂਸਰਾ, ਮੇਅਰ ਆਮਸ਼ੈਲ ਦਾ ਡਾਕੂਮੈਂਟ ਸਾਡਾ ਰੋਡਮੈਪ ਹੈ। ਇਨ-ਬਿਨ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਕਈ ਸਿਰਲੇਖ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਸੰਮੇਲਨ ਵਿੱਚ ਅੰਤਲਾ ਸਿਰਲੇਖ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ -- The Protocol of the Meetings of the Learned Elders of Zion. (ਜਾਇਅਨਵਾਦੀ ਵਿਦਵਾਨ, ਸਿਆਣਿਆਂ ਦੇ ਲਮੇਰੇ ਵਿਆਖਿਆਨਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਸੰਖਿਤ ਨਿਚੋੜ)

ਨੋਟ :- ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਲਮੇਰੇ ਵਿਆਖਿਆਨਾਂ ਦਾ ਅਤਿ ਸੰਖੇਪ ਨਿਚੋੜ। ਜਾਇਅਨ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇਸਰਾਈਲ ਸਮੇਤ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਰਾਜ ਭਾਗ ਹਥਿਆਉਣਾ।

ਤੀਸਰਾ, ਇੱਕ ਮਤਾ ਹੈ ਕਿ 'The Zionist Jews will use all their influence and power to prevent the rise and prosperity of other nations.' (ਜਾਇਅਨਵਾਦੀ ਯਹੂਦੀ ਦੂਸਰੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੀ ਉਨਤੀ ਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਨੂੰ ਬੰਧ ਲਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਅਸਰ ਰਸੂਖ ਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਗੇ।)

ਮੁਕਦੀ ਗੱਲ ਕਿ 'ਜਾਇਅਨਵਾਦੀ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ' ਪੱਕੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਮਨੋਰਥ ਹੈ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਨਕਸ਼ੇ ਨੂੰ ਛਿਲ-ਤਰਾਸ਼ ਦੇ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁਲਕ ਉਪਜਾ ਕੇ ਯਹੂਦੀ

ਰਾਜ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤੀ ਕਰਨੀ। ਅਸਲ ਮਨੋਰਥ ਹੈ ਤਾਕਤਾਂ ਦੇ ਤੀਸਰੇ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਬਣਾਉਣੀ। ਦੋ ਕੇਂਦਰ ਯਾਨੀ ਯੂਰਪ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਥਿਆ ਲਏ ਹੋਏ ਸਨ।

ਹੁਣ ਇਹ ਸੈਸ਼ਨ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਖਾਣੇ-ਪੀਣੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫਿਰ ਇਕੱਤਰ ਹੋਆਂ ਗੇ।

31 ਅਗਸਤ, 1897 ਰਾਤ ਤੱਕ ਸੈਸ਼ਨ ਚੱਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਨੋਟ :- ਇਹ ਜਾਇਅਨਵਾਦੀ ਕਾਂਗਰਸ 1897 ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸੰਮੇਲਨ ਸੀ। ਅਗਲਾ ਬਹੁਤ ਸੰਖੇਪ ਇਤਿਹਾਸ ਮੇਰੀ ਪੁਸਤਕ 'ਸੱਚ ਸੁਣੋ ਸੱਚ ਦਾ ਵੇਲਾ' ਵਿਚੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ

ਬੇਸਲ ਸੰਮਲਨ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ

1897 ਵਿੱਚ ਹੀ Zionist Organization of America ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਗਈ। ਕੋਲੰਬੀਆ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਰਿਚਰਡ ਗੋਟਲ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ। ਦੂਜੀ ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਕਾਂਗਰਸ 1898, 1899 ਵਿੱਚ ਬੇਸਲ ਵਿਖੇ ਹੀ ਹੋਈਆਂ। ਪਹਿਲੀ ਵਿੱਚ Jewish Colonial Trust ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਚੌਥੀ ਕਾਂਗਰਸ (ਇੰਗਲੈਂਡ) ਵਿਖੇ 1900 ਵਿੱਚ ਹੋਈ। ਪੰਜਵੀਂ ਕਾਂਗਰਸ ਬਸਲੇ ਵਿਖੇ 1901 'ਚ ਹੋਈ, ਜਿਸ 'ਚ ਹਰਜ਼ਲ ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਤੁਰਕੀ ਦੇ ਸੁਲਤਾਨ 'ਅਬਦੁਲ ਹਮੀਦ ਦੂਜੇ' ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮੁਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। “ਜੀਊਇਸ ਨੈਸ਼ਨਲ ਫੰਡ” ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ।

ਛੇਵੀਂ ਫਿਰ ਬਸਲੇ ਵਿਖੇ 1903 ਵਿੱਚ ਹੋਈ। ਮਸ਼ਵਰਾ ਆਇਆ ਕਿ ਯੂਗਾਂਡਾ ਵਿਖੇ ਯਹੂਦੀ ਹੋਮਲੈਂਡ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਮਤਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਨਾ ਹੋਇਆ।

ਸੱਤਵੀਂ ਆਲਮੀ ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਫਿਰ ਬਸਲੇ (ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ) ਵਿਖੇ 1905 ਵਿੱਚ ਹੋਈ। ਹਰਜ਼ਲ ਦੀ ਥਾਂ ਡੇਵਿਡ ਵੁਲਫਸੋਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਥਾਪਿਆ ਗਿਆ। ਮੁੱਖ ਦਫ਼ਤਰ ਵੀਨਾ ਤੋਂ ਕਲੋਨ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ। ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਯਹੂਦੀ ਬਸਿੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਲੋੜੇਂ ਵੱਧ ਧਨ ਦੇਣ ਦਾ ਮਤਾ ਪਕਿਆ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਤੇ ਉਦਯੋਗ ਖਰੀਦ ਲੈਣ। ਵਧੇਰੇ ਕਰਕੇ ਬੇਨਾਮੀ ਯਾਨੀ ਕਲਪਿਤ ਜਾਨੀ ਗਲਤ ਨਾਮਾਂ ਤੇ ਖਰੀਦਣ ਤਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਮਾਂ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਉਥੇ ਭੇਜ ਕੇ ਮਾਲਕ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਅੱਠਵੀਂ ਕਾਂਗਰਸ ਹੇਰਾ, ਨੀਦਰਲੈਂਡ, 1907 ਨੂੰ ਹੋਈ। ਪਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਬੇਨਾਮੀ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਤੇ ਉਦਯੋਗ ਖਰੀਦਣ 'ਚ ਵਾਧਾ ਹੋਈ ਜਾਵੇ। ਧਨਾਢ ਧਨ ਦੇਣਗੇ।

ਦੱਸਵੀਂ ਕਾਂਗਰਸ ਫਿਰ ਬਸਲੇ, ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਵਿਖੇ ਹੋਈ। ਉਦੋਂ ‘ਵਾਰਬਰਗ’ ਨਵਾਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੀਅਤ ਹੋਇਆ। ਮੁੱਖ ਦਫ਼ਤਰ ਬਰਲਿਨ (ਜਰਮਨੀ) ਵਿਖੇ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ।

ਗਿਆਰਵੀਂ ਕਾਂਗਰਸ ਵੀਆਨਾ (ਆਸਟਰੀਆ) ਵਿਖੇ 1913 ਵਿੱਚ ਹੋਈ। ਮਤਾ ਪਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜੇਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿਖੇ ਹੈਬਰੀਊ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਏ। ਪਰ ਇਸ ਕੰਮ ਲਈ ਬਾਰਾ ਸਾਲ ਹੋਰ ਲਗ ਗਏ ਕਿਉਂਕਿ ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਪਹਿਲੀ ਆਲਮੀ ਜੰਗ ਛਿੜ ਗਈ ਸੀ।

ਫਰੀ ਮੇਸ਼ਨਰੀ ਬਨਾਮ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਬਨਾਮ ਨਵਾਂ ਆਲਮੀ ਨੇਮ ਬਨਾਮ ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦ ਬਨਾਮ ਰੈਬਸਚਾਈਲਡ (ਇਹ ਸਾਰੇ ਇੱਕੋ ਰਾਵਣ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਰ ਹਨ) ਵਾਸਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਰਮਾਇਆ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਸੁਨਹਿਰੀ ਮੌਕਾ ਸੀ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲੰਡਨ ਦੇ ਰੋਥਸਚਾਈਲਡ ਬੈਂਕ ਨੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਨੂੰ ਧਨ ਦਿੱਤਾ। ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਨੇ ਫਰਾਂਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਜਰਮਨੀ ਦੇ ਬੈਂਕ ਨੇ ਜਰਮਨ ਨੂੰ। ਪਹਿਲਾ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ 1914 ਵਿਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ।

1917 ਤੱਕ ਵਿਸ਼ਵ ਜੰਗ ਸਿਖਰਾਂ ਤੇ ਸੀ। ਹੋਵੇ ਪਈ। ਲਹੂ ਵਹਿੰਦਾ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵਹੇ। ਅੱਗਾਂ ਵਰ੍ਹਦੀਆਂ, ਹੋਰ ਵਰਨ, ਕਤਲਾਮ ਹੁੰਦੇ, ਹੋਰ ਹੋਣ। ਦੇਸ਼ਾਂ ਕੌਮਾਂ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਹਦੂਦਾਂ ਟੁੱਟਦੀਆਂ ਭੱਜਦੀਆਂ, ਚੁੱਲ੍ਹੇ 'ਚ ਪੈਣ ਦੇਸ਼ ਕੌਮਾਂ। ਜੰਗਕਾਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਦੇਣੀ ਸੀ।

(ਇਹ ਕੁਝ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੇਣ ਦਾ ਮਹਿਜ਼ ਇਹੀ ਪਰਜੋਜਨ ਹੈ ਕਿ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰ ਸਕੀਏ ਕਿ ਪਰਦੇ ਪਿਛਲਾ ਹੱਥ ਕਿੰਨਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਤੇ ਖੁੰਘਾਰ ਸੀ। ਆਲਮੀ ਪੱਧਰ ਦੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ, ਨੀਤੀਵੇਤਾ, ਬੁਧੀਜੀਵੀ, ਘਾਗ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਸਮਝ ਸਕੇ। ਜੋ ਸਮਝਦੇ ਹੋਣਗੇ ਮੌਤ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿਸਦੀ ਹੋਏਗੀ। ਹਾਲੇ ਵੀ ਇਹੀ ਹਾਲ ਹੈ। ਇੱਕ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਤੇ ਹੁਣ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ਵ ਜੰਗ ਦੀਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਸਿਆਣੇ ਲੋਕ ਦੇਖ ਕੇ ਅਣਜਾਣ ਹਨ।)

ਬਹਰਹਾਲ, 'ਜਿਸ ਹੱਥ ਧਨ, ਕਰ ਦੇਖੇ ਸੋਇ।'

ਹਾਲਾਤ ਐਸੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿ ਦੋ ਨਵੰਬਰ 1917 ਨੂੰ ਬਰਤਾਨੀਆ ਦੇ ਬਦੇਸ਼ ਸਕੱਤਰ ਆਰਥਰ ਜੇਮਸ ਬਾਲਫਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਫੁਰਮਾਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ 'ਬਾਲਫਰ ਫਰਮਾਨ' ਪੈ ਗਿਆ। ਇਹ ਫਰਮਾਨ ਏਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀ ਕਿ ਇਸਨੇ ਤੀਸਰੀ ਵਿਸ਼ਵ ਜੰਗ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਇੱਟ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਇਸਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਸਮਝਦਿਆਂ ਇਸ ਨੂੰ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਇਨ-ਬਿਨ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। (ਇਹ ਪੱਤਰ ਉਸਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਪੈਡ ਉੱਪਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸੀਲ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਹੈ)

I have pleasure in conveying to you, on behalf of His Majesty's Government the following Declaration of sympathy with Jewish Zionist aspirations which has been submitted to and approved by, the Cabinet.

His Majesty's Government view with favour the establishment in Palestine of a National Home for the Jewish people and will use their best endeavors to facilitate the achievement of this object, it being clearly understood that nothing shall be done which may prejudice the civil and religious

rights and political status enjoyed by Jews in any other Country.
I should be grateful if you would bring this declaration
to the knowledge of the Zionist Federation.

Yours sincerely,
Arthur James Balfour
Secretary, Foreign Affairs,
Govt. of G.B.
02-11-1917

ਬਾਰਵੀਂ ਕਾਨਫਰੰਸ ਕਾਰਲਸਬਾਦ (ਚੈਕੋਸਲੋਵਾਕੀਆ) ਵਿਖੇ 1921 ਵਿੱਚ ਹੋਈ। ਆਲਮੀ ਜੰਗ ਕਰਕੇ ਲੜੀ ਟੁੱਟ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਕਾਂਗਰਸ ਵਿੱਚ 'ਬੈਲਫੋਰ ਐਲਾਨ' ਲਈ ਇੰਗਲੈਂਡ, ਅਮਰੀਕਾ ਤੇ ਅਲਾਈਡ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਕੁਝ ਕਾਗਜ਼ੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਕਿ ਅਰਬਾਂ ਤੇ ਫਲਸਤੀਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਏ ਆਦਿ ਆਦਿ।

ਹੁਣ ਵੱਡੀ ਸਮੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਯਹੂਦੀ ਯੂਰਪ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਖੇ ਆਪਣੇ ਵਸਦੇ ਘਰ, ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਖੂਬਸੂਰਤ ਇਲਾਕੇ ਛੱਡ ਦੇ ਅਰਬ ਦੇ ਮਾਰੂਥਲ ਵਿੱਚ ਜਾਏ। ਕਿਸਾਨਾਂ, ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ, ਛੋਟੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੜੇ ਲਾਲਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪਰ ਸਿੱਟਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਨਿਕਲੇ ਨਾ।

ਦੂਜੀ ਆਲਮੀ ਜੰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ। ਵਿੱਤੀ ਸਮੀਕਰਨ ਬਿਲਕੁਲ ਪਹਿਲੀ ਆਲਮੀ ਜੰਗ ਵਾਲੇ ਹੀ ਸਨ। ਹਾਂ, ਸਿਆਸੀ ਤੌਰ ਤੇ ਨੀਤਸ਼ੇਵਾਦ ਦੇ ਆਖਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਸਦਕਾ ਫਾਸ਼ੀਵਾਦ ਅਤੇ ਨਾਜ਼ੀਵਾਦ ਨਵੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਪਰਚੰਡ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਗਈਆਂ ਸਨ। (ਫਾਸ਼ੀਵਾਦ, ਨਾਜ਼ੀਵਾਦ---ਆਰੀਆ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਕੱਟੜ ਰਾਸ਼ਟਰੀਵਾਦੀ ਸੰਘ)

ਰਾਕਫੈਲਰ ਅਤੇ ਮਾਰਗਨ ਘਰਾਣੇ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡਾਂ ਦੇ ਭਣੇਈਏ ਸਨ, ਅਮਰੀਕੀ ਸਿਆਸਤ ਵਿੱਚ ਅਨਿਖੜਵੀਂ ਤਾਕਤ ਬਣ ਗਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਰਮਨ ਦੇ ਹਿਟਲਰ ਨਾਲ ਨਿੱਤ ਨਵੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਚੱਲ ਕੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ 'ਹੋਲੋਕਾਸਟ' ਕਤਲੇਆਮ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ। ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਵਿੱਚ ਸੱਠ ਲੱਖ ਦਾ ਅੰਕੜਾ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਚਾਰ ਹੋਇਆ ਕਿ ਹਿਟਲਰ ਨੇ ਸੱਠ ਲੱਖ ਯਹੂਦੀ ਗੈਸ ਚੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਤਲ ਕੀਤੇ। ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਗਲਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਹੋਇਆ - - -

ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ ਡਰ-ਖੋਫ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਦਾ ਮਸਲਾ ਖੜਾ ਕਰਕੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ 'ਘਰ

ਵਾਪਸੀ' ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ। ਉਂਜ਼ ਰਾਕਫੈਲਰ, ਮਾਰਗਨ ਅਤੇ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਅਨੇਕਾਂ ਵਾਰੀ ਆਪ ਚੁਕੇ ਹਨ ਕਿ, "Nazis are our best friends,"

ਇਉਂ 1948 ਵਿੱਚ ਅਰਬਾਂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਤੇ ਜਾਇਅਨਵਾਦੀ ਇਸਰਾਈਲ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਈ।

ਨੋਟ : ਪਿਆਰੇ ਵਿਲਿਅਮ ਪ੍ਰੇਮ, ਏਥੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਜਾਇਅਨਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਧਾਰਕ ਪੱਖ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਅੱਗੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ 'ਅਮਲ', ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਰੂਪ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵਯੁੱਧ ਪਹਿਲਾ, ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਦੂਜਾ ਅਤੇ ਅਗੇਰੇ।

'ਸਕਰਿਪਟ' ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਸਖਸ਼ੀਅਤਾਂ (ਪਾਤਰਾਂ) ਨੂੰ ਹੀ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਦੱਸਣਾ ਕਿ ਤੇਰੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਐਕਟਰਾਂ ਦਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੀ ਕਰਮ ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਹੈ।

ਅਗਲੇ ਕਾਂਡ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਾਵਾਂ-ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦੀ ਵੀ ਕਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ

.... ਲੇਖਕ

ਰੂਸੀ ਇਨਕਲਾਬ ਦਾ ਸੱਚ

ਉਰਗੇਵਸਕੀ, ਗਲਿੰਕਾ, ਸਰਜੀਅਸ, ਸੁਖੋਟਿਨ (1925-26)

ਸਟਾਲਿਨ ਦੇ ਰੂਸ ਦੇ ਸਾਏਬੇਰੀਅਨ ਇਲਾਕੇ ਦਾ ਬਦਨਾਮ ਲੈਬਰ ਕੈਂਪ 'ਕਰਕਾਟੋਵ' ਹੈ। ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਤੀਹ ਨਿੱਕੇ-ਨਿੱਕੇ ਸੈੱਲ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ 'ਖਤਰਨਾਕ' ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਸੈੱਲ ਚੋਂ ਬਾਹਰ ਵੀ ਕੱਢੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਹਿਰੇ ਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਸਿਪਾਹੀ (ਕਰਮਚਾਰੀ) ਨੂੰ ਬੜਾ ਹੀ ਚੌਕਸ ਰਹਿਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਲ ਚਾਰ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਝ ਐਸੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਜਾਨੀ ਕਿ ਕੈਂਪ ਦੇ ਸੈੱਲਾਂ ਚੋਂ ਫਰਾਰੀਆਂ ਹੋ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਸਖਤੀ ਪਹਿਲੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਗਈ ਹੋਈ ਹੈ।

ਆਖਰ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਲੇਬਰ ਕੈਂਪ ਹੀ। ਲੇਬਰ ਕਰਵਾਉਣੀ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਹੈ।

'ਲੇਬਰ' ਹੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਐਸਾ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੁਲੀਨ ਜਮਾਤ ਨੂੰ ਵੀ ਅਤੇ ਕੁਰਾਹੇ ਪਏ 'ਕਾਮਰੇਡਾਂ' ਨੂੰ ਵੀ 'ਡੀ-ਕਲਾਸ' ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਮਾਜ ਦੇ ਹਰ ਵਰਤਾਰੇ ਵਿੱਚ Purge (ਸਾਫ-ਸਫਾਈ) ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। 'ਲੇਬਰ' ਹੀ ਸਾਰੀਆਂ, ਸਮਾਜਿਕ, ਨਿੱਜੀ ਅਤੇ ਸੰਘੀ ਪਿਛਾਂਹ-ਖਿਚੂ ਰੁਚੀਆਂ ਦਾ ਇਕ ਮਾਤਰ 'ਹੱਲ' ਹੈ।

ਇਸ ਬੈਰਕ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦੂਰੀ ਤੇ ਇੱਕ ਪਥਰੀਲਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਮੈਦਾਨ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਖੰਦਕਾਂ ਪੁੱਟਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣੀ ਹੈ। ਬੈਰਕ ਦੇ ਬਸਿੰਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਯੁਵਕ, ਅਧਖੜ ਅਤੇ ਬੁਢੀ ਉਮਰ ਦੇ 'ਕੈਦੀ' ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਹਫਤੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਦਿਨ ਦੀ ਸਵੇਰੇ ਤੋਂ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਗੋਤੀਆਂ ਥਮ੍ਹਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਪਥਰੀਲੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਖੰਦਕਾਂ ਪੁੱਟਣ ਦਾ ਕੰਮ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਅੱਜ ਇਸ ਚਲ ਰਹੇ ਹਫਤੇ ਦਾ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਹੈ। ਸੂਰਜ ਅਸਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਪਤਾਹਿਕ ਕੰਮ ਦਾ ਲੇਖਾ ਜੋਖਾ ਹੋਣਾ ਹੈ।

ਅੱਜ ਹੀ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਸਿਪਾਹੀ ਨੇ ਡੀਊਟੀ 'ਜਾਇਨ' ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਦਿਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਹੀ ਇਸ ਨਵੇਂ ਸਿਪਾਹੀ (ਅਫਸਰ) ਨੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਝਿੜਕ-ਝੰਬ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਬਹੁਤਾ ਸਮਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜਰਾ ਉਚੇਰੇ ਚਬੂਤਰੇ ਉਪਰ ਖਲੋਤਾ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਖਦਾ ਭਾਲਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੋਲ ਨਿੱਕੀ ਜਿਹੀ ਦੁਰਬੀਨ ਵੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤਾ ਸਮਾਂ ਉਹ ਆਸੇ-ਪਾਸੇ ਨੀਝ ਟਿਕਾਈ ਦੇਖਦਾ ਭਾਲਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪੁਟੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਖੰਦਕਾਂ ਵਲ ਚੱਕਰ ਮਾਰਦਾ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ 'ਲੇਬਰ' ਨਾਲ ਬੜੀ ਨਿਮਰਤਾ ਤੇ ਹਲੀਮੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼

ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਕੈਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਆਦਮੀ ਵੀ ਹੈ।

ਕਦੇ-ਕਦੇ ਅੱਖ ਬਚਾਆ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਕੁਝ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਸ਼ਾਮ ਪੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਕੈਦੀ ਇੱਕ-ਇੱਕ, ਦੋ-ਦੋ, ਤਿੰਨ-ਤਿੰਨ ਕਰਕੇ ਸਿਪਾਹੀ ਦੀ ਦੇਖ ਰੇਖ ਹੇਠ ਬੈਰਕ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਬਜ਼ੁਰਗ ਹਾਲੇ ਵੀ ਗੈਂਤੀ ਤੇ ਗੈਂਤੀ ਚਲਾਈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਿਪਾਹੀ ਨੇੜੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਿਪਾਹੀ - ਬਾਬਾ ਜੀ, ਬਸ ਕਰੋ, ਸੂਰਜ ਅਸਤ ਹੋਣ ਨੂੰ ਐ।

ਬਜ਼ੁਰਗ - ਬੱਸ ਕਿਵੇਂ ਕਰਾਂ? ਅਜੇ ਕੱਲ੍ਹ ਵਾਲਾ ਈ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਲੇਖਾ ਜੋਖਾ ਹੋਣਾ। ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਘੱਟ ਨਿਕਲਿਆ ਤਾਂ ਸਜ਼ਾ ਵਜੋਂ ਹੋਰ ਵਾਧੂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪਊ

ਸਿਪਾਹੀ - (ਹੋਰ ਨੇੜੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।) ਬਾਬਾ ਜੀ, ਤੁਸੀਂ ਤੇ ਪਸੀਨੇ ਨਾਲ ਤਰੇ ਤਰ ਹੋ।

ਉਪਰੋਂ ਏਨੀ ਠੰਡ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਪਸੀਨੇ 'ਚ ਗੜ੍ਹਚ ਏਨੀ

ਠੰਡ ਤੇ ਏਨਾ ਪਸੀਨਾ-ਉ ਮੇਰਿਆ ਰੱਬਾ

ਬਜ਼ੁਰਗ - ਏਹੀ ਤਾਂ ਜਿੰਦਗੀ ਦਾ ਇਸ਼ਕ ਹੁੰਦਾ, ਸਾਹਾਂ-ਪ੍ਰਾਣਾ ਦਾ ਇਸ਼ਕ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਇਸ਼ਕ ਈ ਐ ਕਿ ਏਨੀ ਠੰਡ 'ਚ ਏਨਾ ਪਸੀਨਾ ।

ਸਿਪਾਹੀ- ਤੁਸੀਂ ਠੀਕ ਕਿਹਾ। ਪਰ ਇਸ਼ਕ ਦੀ ਅੱਗ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸੇ ਬਰਾਬਰ ਮਘ ਰਹੀ ਹੈ। ਏਸ ਅੱਗ 'ਚ ਮਘਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਵੀ ਬੜੇ ਨੇ। ਤਾਹੀਓਂ ਹਾਲੇ ਵੀ ਸੰਸਾਰ ਚੱਲੀ ਜਾ ਰਿਹਾ। ਅੱਗ ਮਘਦੀ ਰਹਿਣੀ ਐ, ਸੰਸਾਰ ਚਲਦਾ ਰਹਿਣਾ। ਕਿਉਂ ਜੀ ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਜੀ, ਠੀਕ ਕਿਹਾ? ਠੀਕ ਕਿਹਾ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਿਸ਼-ਪੁੱਤਰ ਐਟਲੋਵ ਨੇ ?

(ਬਜ਼ੁਰਗ ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਗੈਂਤੀ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੰਨਾਂ ਤੇ ਜਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਧਾ ਕੇ ਯੁਵਕ ਨੂੰ ਗਲਵੱਕੜੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਉੱਚੀ-ਉੱਚੀ ਢਾਆਂ ਮਾਰਨੀਆਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ)

ਉਰਗੇਵਸਕੀ - (ਬਾਹਾਂ ਫੈਲਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ) ਓ ਐਟਲੋਵ ਓਹ ਮੇਰੇ ਸ਼ਿਸ਼ ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰ ।

- ਐਟਲੋਵ - ਪਾਪਾ, ਜ਼ਬਤ ਜ਼ਬਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋਈਏ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਵਾਉਣ ਆਇਆਂ। ਤੁਸੀਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ 'ਸਮਾਂ' ਹੋ। ਸਮਾਂ ਆਪਣਾ ਚਾਨਣ ਵੰਡੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੇਰੀ ਤਾਇਨਾਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਭੁਗਤ ਲਵਾਂਗਾ।
- ਉਰਗੇਵਸਕੀ- ਸੱਚ, ਕਿਤੇ ਐਨ ਉਲਟ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਣ ਤੇ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਸਿਧੀ ਗੋਲੀ ਏਦਾ ਹੁੰਦੇ
- ਐਟਲੋਵ - ਸ਼ਾਬਾਸ਼ ਮੇਰੇ ਪਾਪਾ ਏਨੀ ਭਾਵੁਕਤਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਏਨਾ ਜ਼ਬਤ, ਏਨਾ ਸਹਿਜ, ਏਨੀ ਤਰਕ-ਸੰਗਤਾ ਬਲਿਹਾਰੇ
- ਉਰਗੇਵਸਕੀ- ਮੇਰੇ ਤੇ ਏਡਾ ਵੱਡਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕੋਈ ਤਾਂ ਕਾਰਨ ਹੋਏਗਾ
- ਐਟਲੋਵ - ਕਾਰਨ ਹੈ 'ਸਮਾਂ' ਦੀ ਲੋਅ'।
ਅੱਧੀ ਸਦੀ ਦੇ ਸੱਚ ਦੀ ਸਮਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਲਹੂ ਬਾਲ ਕੇ ਟਿੱਮ-ਟਿੱਮਾਉਂਦੀ ਰੱਖਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪਰਦਿਆਂ ਪਿੱਛੇ ਕੌਣ, ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ? ਚੰਗੇ ਭਲੇ ਰੂਸੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭੀੜ ਬਣਾਇਆ। ਅੱਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੂਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰ ਦੇ ਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਫੜ ਕੇ ਜਮੀਨ ਵਿਚ ਗੱਡਿਆ ਹੋਇਆ
- ਉਰਗੇਵਸਕੀ- ਐਟਲੋਵ.....ਮੇਰੇ ਸ਼ਿਸ਼ਮੇਰੇ ਪੁੱਤਰਤੂੰ ਜੋ ਕਹਿਨੈ, ਸੱਚੇ ਸੱਚ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਜੜੇ ਖੇਤਾਂ 'ਚ ਕੀ ਕਰਾਂਗਾ ?
- ਐਟਲੋਵ - ਤੁਸੀਂ ਉਜੜੇ ਖੇਤਾਂ 'ਚ ਬਚੇ-ਖੁਚੇ ਸਿੱਟੇ ਲੱਭੋਗੇ, ਸਿੱਟੇ ਚੁਗੋਗੇ, ਬੋਲੂ ਬਣਾਉਂਗੇ, ਅੱਗੋਂ ਬਿਜਾਈ ਕਰੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਦੀਦੀ ਤੇ ਆਪਣੀ ਪੁੱਤਰੀ ਜਸਟਿਨ ਗਲਿੰਕਾ ਨੂੰ ਲੱਭੋਗੇ, ਪ੍ਰੋ: ਸਰਜੀਅਸ ਨਾਈਲਸ ਨੂੰ ਲੱਭੋਗੇ। ਅਲੈਕਸੀ ਸੁਖੋਟਿਨ ਨੂੰ ਲੱਭੋਗੇ ਪਾਪਾ, ਤੁਸੀਂ ਫੇਰ ਅੱਥਰੂ ਵਹਾਉਣ ਲਗ ਪਏ ਹੋ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਨਾਮ ਸੁਣ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਜਜ਼ਬਾਤੀ ਹੋ ਜਾਓਗੇ। ਵਿਛੜੇ, ਪਰਮ ਸੱਜਣਾ ਦੇ ਵਿਛੜੇ ਦੀ ਕਸਕ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਏਦਾਂ ਦੀ ਹੈ
- ਉਰਗੇਵਸਕੀ- ਬੇਟੇ, ਤੇਰੀ ਗੱਲ ਵੀ ਠੀਕ ਹੈ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਤਮ ਪੀੜ (Guilty conscience) ਰਹੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁਖਾਂ ਵਿਚ ਪਾਇਆ। ਉਹ ਜੀਉਂਦੇ ਹੋਣਗੇ ਵੀ ?
- ਐਟਲੋਵ- ਦੁੱਖ ਝੱਲਣ ਦੀ ਮਨਾਪਲੀ ਇੱਕਲੇ ਮੇਰੇ ਪਾਪਾ ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਕੋਲ ਹੀ ਨਹੀਂ.....।

ਉਰਗੇਵਸਕੀ- ਉ ਐਂਟਲੋਵ ਤੂੰ ਬੰਦਾ ਏ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹ

ਐਂਟਲੋਵ - ਜਿਨ੍ਹ ਜੋ ਬੰਦੇ ਦੇ ਸਿਰ ਚੜ੍ਹ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭੋਗੇ। ਲੱਭ ਪਏ ਤਾਂ ਜਾਣੋਗੇ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਹੀ ਇੰਤਜਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਰੂਸ ਦੀ ਅੱਧੀ ਸਦੀ ਦਾ ਸੱਚ ਹੱਡੀ ਹੰਢਾਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀ। ਤੁਸੀਂ ਕਲਮ ਦੇ ਵੀ ਧਨੀ ਹੋ। ਸਭ ਕੁਝ ਨੂੰ ਕਲਮ-ਬੰਦ ਕਰੋਗੇ। ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਬਲਾਤਕਾਰੀ

(ਦੋਵੇਂ ਖਿੜ-ਖਿੜਾ ਕੇ ਹੱਸਦੇ ਹਨ। ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਐਂਟਲੋਵ ਨੂੰ ਗਲਵੱਕੜੀ ਵਿੱਚ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜ਼ਬਤ ਰੱਖਦਾ ਹੈ)

ਉਰਗੇਵਸਕੀ- ਸ਼ਾਬਾਸ਼ ਮੇਰੇ ਜਿਨ੍ਹ ਬੇਟੇ। ਪਰ ਮੈਂ ਕਿੰਨਾ ਸੁਆਰਥੀ ਹਾਂ। ਤੇਰੇ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਿਆ। ਤੂੰ ਉੱਥੇ ਏਥੇ ਕਿਵੇਂ ਪੁੱਜਿਆ ?

ਐਂਟਲੋਵ - ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹੀ ਸੱਜਣ ਦੱਸਣਗੇ। ਹਾਲ ਦੀ ਘੜੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਮਗਰ-ਮਗਰ ਆਉ। ਸਾਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ। ਔਹ ਝੋਪੜੀਆਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਨਿੱਕੀ ਜਿਹੀ ਗਠੜੀ ਬੱਝੀ ਪਈ ਹੈ। ਕੁਝ ਨਕਦੀ ਤੇ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਾਮਾਨ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਤੁਸੀਂ ਰੂਸ ਦੇ ਚੱਪੇ-ਚੱਪੇ ਦੇ ਵਾਕਿਫ ਹੋ। ਰਸਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪੇ ਲੱਭ ਲੈਣੇ ਬਣਾ ਲੈਣੇ ਤੁਸੀਂ ਫਰਾਰ ਹੋ ਜਾਉ। ਚੰਗਾ ਬਈ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸਿਰਜਕੋ, ਤੁਹਾਡੀ ਜੈਰੱਬ ਰਾਖਾ।

ਉਰਗੇਵਸਕੀ- ਤੇਰਾ ਵੀ ਰੱਬ ਰਾਖਾ, ਪਰ ਪਰ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਬਲਾਤਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਖੈ ਹੋਏਗੀ, ਇਕ ਦਿਨ।

ਉਰਗੇਵਸਕੀ 'ਫਰਾਰ' ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਦੀ ਡਗਰ

(ਜੰਗਲ ਦੀ ਡਗਰ ਹੈ)

ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਮਿੱਠੀ ਜਿਹੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਝਾੜੀਆਂ ਚੋਂ ਬਚਦਾ ਬਚਾਉਂਦਾ, ਰਸਤਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਤੁਰਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਘਣੇ ਜੰਗਲ ਚੋਂ ਲੰਘਦਾ ਲੰਘਦਾ ਉਹ ਪੇਤਲੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਪੁੱਜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪੱਧਰੀ ਜਿਹੀ ਥਾਂ, ਤੇ ਉਹ ਅਟਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ -

'ਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਤ ਅੱਧੀਉਂ ਟੱਪ ਗਈ ਹੈ। ਬਲਿਹਾਰੇ ਐਂਟਲੋਵ ਦੇ। ਉਸ ਦੇ ਵਾਰਤਾਲਾਪਾਂ ਨੇ ਨਸ਼ਾ ਈ ਚੜ੍ਹਾਈ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੀਆਂ ਆਸ-ਕਿਰਨਾਂ ਦੀ ਲੋਅ ਘੱਟਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਪਰ ਉਹ ਤਾਂ ਇਕ ਲਾਟ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਨ ਸਮੇਂ ਤੇ ਆਇਆ। ਹਾਲ ਦੀ ਘੜੀ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰਕ ਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਦੁੱਖ-ਕਸ਼ਟ ਮੁਢੋਂ ਈ ਪੁੱਟੇ ਗਏ ਲੱਗਣ ਲਗ ਪਏ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਦੀ ਮਿਲਣੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੱਜ ਤਕ ਦੀ ਇਸ ਮਿਲਣੀ ਤੱਕ ਉਹਦੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਦਾ ਉਵੇਂ, ਬਰਾਬਰ ਪਿਆਰ, ਸਤਿਕਾਰ, ਦੁਲਾਰ ਦਾ ਪੁੰਜ।

ਮੇਰੇ ਤਕ ਪੁਜਣਾ ਤੇ ਫੇਰ ਪਹਿਲੇ ਈ ਦਿਨ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਾਉਣਾ, ਬੜੀ ਬਿਖੜੀ ਕਹਾਣੀ ਹੋਏਗੀ। ਲੱਭਾਂਗਾ। ਹਨੇਰੇ ਕਿਨੇ ਵੀ ਸੰਘਣੇ ਹੋਣ ਚਾਨਣ ਦੀ ਲੀਕ ਤੇ ਸਦਾ ਹਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ।

ਉਹ ਦਿਨ? ਹਾਂ, ਉਸ ਦਿਨ ਦੀ ਸਵੇਰ, ਦੁਪਹਿਰ, ਸ਼ਾਮ ਤੇ ... ਉਹ ਰਾਤ, ਕਿਆ ਬਾਤ ਸੀ। ਨਿੱਜੀ ਤੇ ਪ੍ਰੀਵਾਰਕ ਜਿੰਦਗੀ ਈ ਬਦਲ ਗਈ। ਐਉਂ ਜਿਵੇਂ ਅੱਜ ਦੀ ਹੀ ਘਟਨਾ ਹੋਏ। ਉਸ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ ਮੈਂ 'ਜਾਇਨ' ਕੀਤਾ, ਚੀਫ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਹੋਇਆ ਤੇ ਝੱਟ ਮਗਰੋਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜ਼ਾਰ ਨਿਕੋਲਸ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਪਹਿਲੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਹੋਈ। ਦੁਪਹਿਰੇ ਐਂਟਲੋਵ ਨੇ 'ਜਾਇਨ' ਕੀਤਾ, ਮੇਰਾ ਮੂੰਹ-ਬੋਲਿਆ ਪੁਤਰ ਬਣਿਆ। ਰਾਤੀਂ ਗਲਿੰਕਾ ਨੇ ਅਹਿਮ ਫੈਸਲਾ ਲੈ ਲਿਆ

ਮੈਨੂੰ ਤੇ ਸਭੇ ਕੁਝ ਭੁਲਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਉਂ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਦਹਾਕੇ ਲੰਘ ਗਏ ਹੋਣ ਹੁਣ ਲਗਦਾ ਪਿਆ ਇਹ ਤਾਂ ਅੱਜ ਦੀ ਈ ਤਾਜੀ ਘਟਨਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ

ਲਉ, ਕੁੱਤਿਆਂ ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ 'ਟੋਲੀ' ਮੈਨੂੰ ਲੱਭਦੀ ਲੱਭਦੀ ਧੌਖਾ ਖਾ ਗਈ ਔਹ ਲੰਘ ਗਈ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਭ ਸਕਣਾ ਏਨਾ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ।

ਆਹਾ, ਚੰਦਰਮਾ ਪੂਰੇ ਵੇਗ ਚ ਚਮਕ ਰਿਹਾ ਅੱਜ ਦੀ ਰਾਤ। ਜ਼ਰਾ ਏਸ ਪੱਧਰ ਤੇ ਬੈਠਾਂ, ਬੀਤਿਆ ਸਮਾ ਯਾਦ ਕਰਾਂ। ਬੀਤੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਹੀ ਤਾਂ ਵਰਤਮਾਨ ਰਾਹੀਂ ਭਵਿੱਖ ਨਾਲ ਕੜੀ ਸਹੀ ਤਰਾਂ ਜੁੜੇਗੀ। ਹੁਣ ਚਿੰਤਾ ਵੀ ਕਾਹਦੀ, ਆਜ਼ਾਦ ਹਾਂ। ਗੁਪਤ ਰਹਿਣਾ ਮੈਨੂੰ

ਖੂਬ ਆਉਂਦਾ। ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਗੁਪਤ ਤੇ ਭੂਮੀਗਤ ਰਹਿ ਕੇ ਈ ਬਿਤਾਈ। ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਚੇਕਾ ਵਿੱਚ। ਸਫਲਤਾ ਏਨੇ ਤਿੱਖੇ ਵੇਗ ਨਾਲ ਮਿਲੀ ਕਿ 10-12 ਸਾਲਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਾਰ ਦੇ ਮਹਿਲ ਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਚੀਫ ਗੁਪਤਚਰ ਦਾ ਡਿਪਟੀ ਨਿਯੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਚੀਫ ਬੋੜੇ ਦਿਨਾ ਬਾਅਦ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਏਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਹੀ ਚੀਫ ਬਣਨਾ ਸੀ।

ਜਿਵੇਂ ਕੱਲ ਦੀ ਘਟਨਾ ਹੋਵੇ।

(ਪਿਛਲਾ ਝਾਤ)

ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਦਿਨ (ਸਮਾ ਸਵੇਰ ਦਾ)

ਜਾਸੂਸੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਚੀਫ ਦਾ ਸੱਜਿਆ ਧੱਜਿਆ ਦਫਤਰੀ ਕਮਰਾ ਹੈ।

ਚੀਫ ਉੱਚੀ ਕੁਰਸੀ ਤੇ ਸੱਜਿਆ ਬੈਠਿਆ ਹੈ। ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਆਗਿਆ ਲੈਕੇ ਅੰਦਰ ਵੜਦਾ ਹੈ।

ਚੀਫ ਖੜਾ ਹੋ ਕੇ ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁੱਟਦਾ ਹੈ।

(ਦੋਵੇਂ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਹਨ)

ਚੀਫ - ਮਿਸਟਰ ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜ਼ਾਰ ਨੇ ਮੇਰੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਏਥੇ ਮੇਰਾ ਸਹਾਇਕ ਅਫਸਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਉਰਗੇਵਸਕੀ - ਤੁਹਾਡਾ ਬਹੁਤ-ਬਹੁਤ ਧੰਨਵਾਦ, ਸਰ।

ਚੀਫ - ਮੈਂ ਦਸ ਫਾਈਲਾਂ ਮੰਗਵਾਈਆਂ ਸਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਫਾਈਲ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਬਸ ਮਜ਼ਾ ਆ ਗਿਆ ਤੇ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੀ।

ਉਰਗੇਵਸਕੀ - ਫੇਰ ਧੰਨਵਾਦ।

ਚੀਫ - ਤੁਸੀਂ ਜ਼ਾਰ ਖਾਨਦਾਨ ਦੇ ਸੱਚੇ ਸਪੂਤ ਹੋ।

ਉਰਗੇਵਸਕੀ - ਜ਼ਾਰ ਖਾਨਦਾਨ ਦੇ ?

ਚੀਫ - ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਰੂਸੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ, ਰੂਸੀ ਕੌਮ ਦੇ, ਬਲਕਿ ਸਮੁੱਚੀ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਦੀਆਂ ਸੁੱਚੀਆਂ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਦੇ।

ਉਰਗੇਵਸਕੀ - ਧੰਨਵਾਦ ! ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਨਾ ਕਰੋ ਸਰ।

ਚੀਫ - ਮੇਰਾ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਰੂਸ ਦੇ ਫੂਗੋਲ, ਰੂਸ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਔਰ ਰੂਸੀ

ਜ਼ਾਰ ਖਾਨਦਾਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਬਾਰੇ ਖੂਬ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ।

ਉਰਗੇਵਸਕੀ - ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਪੂਰੀ-ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਾਮੀ-ਫੀਲੋਸੋਫੀ ਅਤੇ ਆਰੀਆ ਫੀਲੋਸੋਫੀ ਦਾ ਵੀ ਪਹੁੰਚ ਮੁਤਾਬਕ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਾਂ, ਕਮੀ ਰਹੀ ਹੋਏਗੀ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਤਾਦ ਧਾਰ ਕੇ ਪੂਰੀ ਕਰਾਂਗਾ।

ਚੀਫ - ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਯੂਰਪ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਰੂਸ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਾਰ ਖਾਨਦਾਨ ਦਾ ਕੀ ਰੋਲ ਹੈ।

ਉਰਗੇਵਸਕੀ - ਸਰ, ਮੈਂ ਸਮਝਣਾ ਕਿ ਬੋਹੜੇ ਬਹੁਤ ਫਰਕ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਹੀ ਖਾਨਦਾਨ ਲੱਗ-ਭੱਗ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਯੂਰਪ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਤੇ ਪਟਰਾਣੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਾਂਝ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਨੇੜਲੀਆਂ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੀਆਂ ਵੀ ਹਨ। ਇਹੋ ਤੱਥ ਅਰਬਿਸਤਾਨ ਦੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਤੇ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਢੁੱਕਵਾਂ ਹੈ।

ਚੀਫ - ਫੇਰ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਤੱਥ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਲੰਬੇ ਧਰਮ ਯੁੱਧ ਵੀ ਲੜਦੇ ਹਨ ਤੇ ਉਚਾ-ਨੀਚਾ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੌ-ਸੌ ਸਾਲ ਲੰਬੀਆਂ ਲੜਾਈਆਂ ਲੜਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਤੱਥ ਇਹ ਕਿ ਮਰਦੇ ਆਮ ਲੋਕ ਹਨ ਤੇ ਇਹ ਅੰਤ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸਮਝੋਤੇ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਂਝੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝ ਜੁ ਹੋਈ।

ਉਰਗੇਵਸਕੀ - ਸਰ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਸਾਰੇ ਸਿਲਸਿਲੇ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਯਸੂਸਾਂ ਦਾ ਵੀ ਅਹਿਮ ਰੋਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਮਨ ਤੇ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਵੀ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ ਤੇ ਅਸੀਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਥ-ਠੋਕੇ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਫੇਰ ਵੀ ਸਾਡੀ ਆਪਣੀ ਜਾਤੀ ਤੇ ਸੰਘੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਵੀ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਮਹੱਤਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਇਨਸਾਨੀਅਤ (Humanism) ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਨਜ਼ਰੀਏ ਦੀ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਬਣਦੀ ਹੈ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾਵਾਂ ਦੇ ਡੂੰਘੇ ਅਧਿਐਨ ਦੁਆਰਾ।

ਚੀਫ - ਯੁਗ ਯੁਗ ਜੀਓ ਮਿਸਟਰ ਉਰਗੇਵਸਕੀ। ਇਹ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਯਾਨੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾਈ ਮਸਲੇ ਨੂੰ ਥੋੜਾ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਤੋਰੋ

ਉਰਗੇਵਸਕੀ - ਇਹ ਐਲਾਨਣਾ ਕਿ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਦੋ ਹੀ ਨਜ਼ਰੀਏ ਹਨ - ਇੱਕ ਯਹੂਦੀ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਗੋਇਮ (ਯਾਨੀ ਕਿ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀ) ਜਾਂ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਦੋ ਹੀ ਵਰਗੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਹਨ- ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਲਤਾਰੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਬੁਰਜੁਆਜ਼ੀ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਕਥਨ ਝੂਠ, ਫਰੇਬ ਅਤੇ ਅਸਲ ਸੱਚ ਤੇ ਪਰਦਾ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਥਨ

ਹਨ। ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੋਂ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿਚ ਦੋ ਹੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾਵਾਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਹੈ ਆਰੀਆਂ (Aryan) ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਕਿਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ, ਸਾਮੀ (Semitic) ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ। ਆਰੀਆ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਜ਼ਾਰੇਦਾਰੀ ਵਾਲੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਸਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਉਪਜ ਤੋਂ ਉਪਜੇ ਧਨ-ਦੌਲਤ ਵਾਲੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਨੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਛੋਟੇ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰੀਵਾਰਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ ਕਬੀਲਿਆਂ, ਰਿਆਸਤਾਂ, ਸਮੰਤਾਂ, ਰਾਜਾਂ, ਸਲਤਨਤਾਂ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ਾਂ-ਦੇਸ਼ਾਂਤਰਾਂ ਦੀ ਹੱਦ ਬੰਦੀ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਹੈ। ਦੂਸਰੀ ਦੀ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤਾਂ ਨਾਲੇ ਨਾਲ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਪਰਤੱਖ ਪਛਾਣ ਬਣਾਵੁਣ ਵਿਚ ਦਹ-ਸਦੀਆਂ ਲਗ ਗਈਆਂ। ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਪਾਰ ਤੋਂ ਹੋਈ। ਵਪਾਰ ਵਧਦਾ ਗਿਆ ਇਸ ਦਾ ਮੂੰਹ ਮੁਹਾਂਦਰਾ ਬਣਦਾ ਗਿਆ। ਪਿਛਲੇ ਚਾਰ ਪੰਜ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਅਜ਼ਾਰੇਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦਾਂ ਵਿਚ ਘੁੱਸਪੈਠ ਕਰ ਲਈ ਗਈ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾਵਾਂ ਵਿਚ ਪਰਜਾ, ਜਨਤਾ, ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਨਹੀਂ। ਕਲਿਆਣ ਦੋਵਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰੇ ਵਿਚ ਹੈ।

ਚੀਫ - ਤੁਹਾਡਾ ਮਤਲਬ ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਤੋਂ ਹੈ?

ਉਰਗੇਵਸਕੀ - ਨਹੀਂ, ਉਕਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਦੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਸੈਮੇਟਿਕ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਮਾਰਕਸ ਨੇ ਬੜੀ ਹੀ ਚਲਾਕੀ ਪਰ ਅਤਿ ਪ੍ਰਭਾਵਪੂਰਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਸਲੀ ਸਰਮਾਏਦਾਰ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਯਾਨੀ ਰੋਚਸਚਾਈਲਡ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਨੂੰ ਅਤਿ ਗੁਪਤ ਰੱਖ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਜੁੜਵੇਂ ਭਰਾਵਾਂ ਅਰਥਾਤ ਬੁਰਜੁਆਜ਼ੀ ਤੇ ਪ੍ਰੋਲਤਾਰੀ ਵਿਚਕਾਰ ਜਿੰਦਗੀ ਮੌਤ ਦੀ ਜੰਗ ਛੇੜ ਦਿਤੀ ਹੈ ਦੋਵੇਂ ਤਬਾਹ ਹੋਣਗੇ।

ਚੀਫ - ਫੇਰ ਅਸਲੀ ਮੁਕਤੀ ਕਿੱਥੇ ਹੈ?

ਉਰਗੇਵਸਕੀ - ਸਰ ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਕਿ ਜੇਕਰ ਏਵੇਂ ਹੀ ਚਲਦਾ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸੋਮਿਆਂ- ਧਰਤੀ, ਉਤਪਾਦਨ ਅਤੇ ਆਦਮ-ਸ਼ਕਤੀ ਤੇ ਸੈਮੇਟਿਕ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਮੁਕਤੀ ਏਸੇ ਵਿਚ ਹੈ ਕਿ ਸਰਮਾਏ ਦੇ ਏਕਾਧਿਕਾਰ (Monopoly) ਯਾਨੀ ਵਿਸ਼ਵੀ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੀਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਹੀ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਸਰ, ਇਹ ਕਾਰਜ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਸੌਖਾ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਸਰਮਾਏ ਯਾਨੀ ਮੁਦਰਾ ਦੇ ਅਸਲੀ ਮਾਲਕ

ਵਿਸ਼ਵੀ ਬੈਂਕਰ ਗੁਪਤ ਰਹਿ ਕੇ ਪਰਦਿਆਂ ਪਿਛਿਉਂ ਪੁਤਲੀ-ਨਾਚ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਚੀਫ - ਉਰਗੇਵਸਕੀ, ਬਈ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਡੂੰਘੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋ। ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਵੀ ਬਾਹਰ। ਸ਼ਾਬਾਸ਼

ਉਰਗੇਵਸਕੀ- ਧੰਨਵਾਦ, ਸਰ।

ਚੀਫ - ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਅਜੇ ਚਲੰਤ ਮਸਲਿਆਂ ਦੇ ਉਤਰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ

ਪੁਤਲੀ-ਨਾਚ

ਉਰਗੇਵਸਕੀ - ਹਾਜ਼ਰ ਹਾਂ, ਸਰ।

ਚੀਫ - ਉਰਗੇਵਸਕੀ, ਸਾਡੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ ਜ਼ਾਰ ਦੀ ਰੂਸੀ ਸਲਤਨਤ ਸਭ ਨਾਲੋਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਤੇ ਤਾਕਤਵਰ ਸਲਤਨਤ ਹੈ। ਹੈ ਨਾਂ ?

ਉਰਗੇਵਸਕੀ - ਹਾਂ ਹੈ।

ਚੀਫ - ਇਨਸਾਨੀ, ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ, ਯਾਨੀ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਕੀ ਨਿਰਨਾ ਕਰੀਏ?

ਉਰਗੇਵਸਕੀ- ਦੋ ਇਤਿਹਾਸਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਕਰਕੇ ਜ਼ਾਰ ਖਾਨਦਾਨ ਇਨਸਾਨੀ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਦਾ ਪਾਤਰ ਬਣਿਆ ਰਹੇਗਾ। ਹਾਂ, ਦਬਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਬੁਧੀਜੀਵੀ ਮੁੜ ਮੁੜ ਖੋਜ ਵੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ

ਚੀਫ - ਦੋ ਇਤਿਹਾਸਕ ਘਟਨਾਵਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ

ਉਰਗੇਵਸਕੀ- ਪਹਿਲੀ, 1814 ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵ-ਪੱਧਰ ਦੇ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੌਸਲ ਚੋਂ ਵਾਕ ਆਉਣ ਕਰਨਾ ਤੇ ਬਾਕੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਹਨਤਾਂ ਪਾਉਣੀਆਂ। ਉਦੋਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜ਼ਾਰ ਨੇ ਇਹ ਕਦਮ ਨਾ ਚੁਕਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਔਰ ਇਨਸਾਨ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੋਰ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਦੂਸਰੀ ਇਹ ਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਸਿਵਿਲ ਵਾਰ ਚਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਬਰਾਹਮ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵੀ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਤੇ ਬੈਂਕਰ ਧਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਯੁੱਧ ਗੁਲਾਮਾਂ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਲੜਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਏਸੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਯੂਰਪ ਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਪਾਲਬੰਦੀ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜ਼ਾਰ ਨੇ ਅਬਰਾਹਮ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰੰਸੀ ਛਾਪੇ ਤੇ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ

(ਬੈਂਕਰ) ਤੇ ਉਕਾ ਹੀ ਨਿਰਭਰ ਨਾ ਕਰੇ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜ਼ਾਰ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਜ਼ੋਟੀਦਾਰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣਗੇ। ਨਾਲ ਹੀ ਜ਼ਾਰ ਨੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਸੈਨਾ ਦਾ ਵਧੀਆ ਬੇੜਾ ਉਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਯੁੱਧ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਸਿਵਿਲ-ਵਾਰ ਨਾ ਹੋ ਕੇ ਰੂਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸਿਵਿਲ ਵਾਰ ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ ਇਉਂ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਤੇ ਇਨਸਾਨ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੋਰ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਹਾਂ, ਭਵਿੱਖ ਵਾਸਤੇ ਕੋਈ ਗਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਚੀਫ - ਸ਼ਾਬਾਸ਼ ਬਹੁਤ ਗਹਿਰਾ ਨਿਰਨਾ ਹੈ ਆਪ ਦਾ। ਤੇਰੇ ਵਰਗੇ ਅਫਸਰ ਰੂਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਤਾਂ ਭਵਿੱਖ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹਿ ਸਕਦਾ।

ਉਰਗੇਵਸਕੀ- ਸਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ, ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵੀ-ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ, ਵਿਸ਼ਵੀ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਪੈਸਾ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ। ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾਂ ਦਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੂੰਹ ਮੁਹਾਂਦਰਾ ਬਣਾ ਲਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਹੀ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁਸਪੈਠ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਤੇ ਫਰਾਂਸ ਤਾਂ ਉਕਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਠਪੁਤਲੀਆਂ ਬਣੀਆਂ ਪਈਆਂ। ਜਿੱਤ ਹਾਰ ਪੈਸੇ ਦੇ ਹੱਥ ਐ। ਪੈਸਾ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਐ।

ਸਰ, ਰੂਸ ਦਾ ਭਵਿੱਖ ਬੜਾ ਹੀ ਜ਼ੋਖਮ ਭਰਿਆ ਹੈ। ਦੇਖੋ ਨਾ, ਜ਼ਾਇਆਨਵਾਦ ਯਾਨੀ ਵਿਸ਼ਵ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਸੰਮੇਲਨ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਐਂ। ਆਪਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਗੁਪਤ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਹਾਲੇ ਤਾਈਂ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਤਿਆਂ ਦਾ ਤੱਥਸਾਰ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕੇ। ਸਿਰਫ ਏਨਾ ਲੱਭ ਸਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਤਿਆ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ-ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਜ਼ਾਇਆਨਵਾਦੀ (ਯਹੂਦੀ ਵੀ ਆਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ) ਅਨਸਰ ਹੈ, ਉਹ ਉੱਥੇ-ਉੱਥੇ ਬਦਅਮਨੀ, ਬੇਚੈਨੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਗੇ।

ਚੀਫ - ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਅੱਜ ਤੋਂ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸਹਾਇਕ ਨਹੀਂ - ਮੇਰਾ ਉਸਤਾਦ ਏਂ।
ਮੇਰਾ ਉਸਤਾਦ ਏਂ। ਤੁਸੀਂ ਛੇਤੀ ਚੀਫ ਹੋਵੋਗੇ।

ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ, ਨਿਰਨਿਆਂ ਤੇ ਕਿੱਤਾ- ਮੁਖੀ ਭਗਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਣਾਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ

(ਏਨੇ ਨੂੰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਾਹਕ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਲਿਫਾਫਾ ਚੀਫ ਨੂੰ ਦੇਂਦਾ ਹੈ।)

ਚੀਫ - ਲਗਦੈ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ ਵਲੋਂ ਮਿਲਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਮਿਲ ਗਿਆ।
(ਕਾਗਜ਼ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ)

ਚੀਫ - ਹਾਂ ਜੀ ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਸਾਹਿਬ ਤੁਹਾਡੇ 'ਜਾਇਨ' ਕਰਨ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ ਨੂੰ ਖਬਰ ਪੁੱਜ ਗਈ ਹੈ। ਹੁਣੇ ਬੁਲਾਇਆ, ਚਲੋ ਚਲੀਏ

ਉਰਗੇਵਸਕੀ - ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ?

ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਦਿਨ ਹੁਣੇ ਚਲੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਆਗਿਆਕਾਰ ਹਾਂ।

(ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਾਹੀ ਬੱਘੀ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਦਫਤਰ ਵਿਖੇ ਪੁੱਜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।)

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜ਼ਾਰ, ਚੀਫ ਤੇ ਉਰਗੇਵਸਕੀ

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜ਼ਾਰ ਨਿਕੋਲਸ II :- ਚੀਫ, ਆਪਣੀ ਪਿਛਲੀ ਮੀਟਿੰਗ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂ ਸ਼ਾਹੀ ਰੀਕਾਰਡ ਫੋਲਿਆ। ਆਪਣੇ ਪੜਦਾਏ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਫੋਲੀਆਂ। ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਸ਼ੈਤਾਨਾਂ ਦਾ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਪੱਠੇ ਪਾਏ। ਲਾਲਚ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲੋਗੇ ਅਤੇ ਧਨ ਦਾ ਪਰਚਲਣ ਉਸਦੇ ਸਪੁਰਦ ਕਰ ਦਿਓਗੇ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੱਕ ਸ਼ਾਹੀ ਖਾਨਦਾਨਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਰਹੇਗਾ। ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸੇ ਨੂੰ ਕਨਵੀਨਰ ਚੁਣ ਲਿਆ। ਦੂਸਰੇ ਸੰਮੇਲਨ ਤੱਕ ਦਾਦੇ ਜ਼ਾਰ ਨੂੰ ਸਮਝ ਆ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਉਹਨੇ ਵਾਕਆਊਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 85-86 ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੁਪਤ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਹੈ

ਚੀਫ - ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ, ਰੂਸ ਨੂੰ ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੱਕਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਅਨਵਾਦ ਨਿਰੇ ਰੂਸ ਜਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਇਨਸਾਨੀ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਯਾਨੀ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਦਾ ਵੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ, ਵੈਰੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਰਪਣਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਲੱਖ-ਲੱਖ ਵਾਰ ਪਰਨਾਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜ਼ਾਰ (ਨਿਕੋਲਸ-II) - ਉਰਗੇਵਸਕੀ, ਪਿਆਰੇ, ਤੁਹਾਡਾ ਰਿਕਾਰਡ ਕਮਾਲ ਦਾ ਹੈ।

ਚੀਫ - ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਜ਼ਿੰਮੇ ਕੰਮ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਪੂਰੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕਾਪੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਂ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੁਪਤਤਾ ਕਮਾਲ ਦੀ ਹੈ। ਕੁੱਝ ਅੰਸ਼ ਮਿਲੇ ਪਰ ਪੂਰਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਮੈਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਹਾਂ।

ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਉਸਤਾਦਾਂ ਵਰਗਾ ਅਸਿਸਟੈਂਟ, ਉਰਗੇਵਸਕੀ, ਪੂਰੇ ਦਾ ਪੂਰਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕੇਗਾ।

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜਾਰ - ਉਰਗੇਵਸਕੀ, ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਇਲਤਜਾ ਹੈ

ਉਰਗੇਵਸਕੀ - ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਲਾਮਤ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਗਿਆ ਦੀ ਹੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਹ ਫਰਜ਼ ਸੌਂਪ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੌਕਾ ਬਖਸ਼ ਰਹੇ ਹੋ। ਇੱਕਾ, ਦੁਕਾ ਜੋ ਅੰਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਐਂ, ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜਾਰ - (ਕਾਹਲਾ ਪੈ ਕੇ, ਗਲ ਟੁਕਦਾ ਹੋਇਆ) ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਆਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਧਨ ਖਰਚ ਹੋਵੇ, ਚੀਫ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜਾਨੇ 'ਚੋਂ ਲਵੇਗਾ। ਜੋ ਆਦੁਸ਼ ਸਾਡੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੇ ਤੋਰਿਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਵੀ ਉਸੇ ਤੇ ਚੱਲਾਂਗਾ। ਉਂਜ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਜ ਪਹਾੜ ਨਾਲ ਮੱਥਾ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ ਮਸਲਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਚੱਲਦੇ ਆਂ.....

(ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜਾਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਚੀਫ ਅਤੇ ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਵੀ ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਗੱਲਾ ਕਰਦੇ ਤੁਰ ਪੈਂਦੇ ਹਨ)

ਚੀਫ :- ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਮੈਨੂੰ ਮਾਣ ਵੀ ਹੈ ਤੇ ਯਕੀਨ ਵੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕੱਢ ਲਿਆਉਣੈ।

ਉਰਗੇਵਸਕੀ - ਮੈਂ ਜਿੰਦਗੀ ਘੋਲ ਘੁਮਾਵਾਂਗਾ।

ਚੀਫ - ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਦੱਸਾਂ। ਦਰਬਾਰ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਦਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਪੂਰੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਬਾਅਦ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਸਿੱਧੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਹੋ ਸਕੀ ਹੈ। ਮੁੜ ਕਦੋਂ ਹੋਏ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਤੇ ਚੀਫ ਜ਼ਸੂਸ ਦਰਮਿਆਨ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਹਰ ਹਫਤੇ ਹੋਇਆ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ। ਲਗਦੈ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸੁਖਮਤਾ ਨਾਲ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰ ਰਿਹਾ

ਉਰਗੇਵਸਕੀ- ਸਰ ਸਾਨੂੰ ਨੇਕ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੇਰ-ਸਵੇਰ ਸਿੱਟੇ ਵੀ ਨਿਕਲਨਗੇ।

ਚੀਫ :- ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਤੇਰੀ ਗੱਲ ਪੱਥਰ ਤੇ ਲੀਕ ਹੈ। ਹਾਂ ਯਾਦ ਆਇਆ ਅੱਜ ਦੁਪਹਿਰ ਤਕ ਇਕ ਹੋਰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਿੱਜੀ ਸਹਾਇਕ ਮਿਸਟਰ ਐਂਟਲੋਵ ਨੇ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ 'ਜਾਇਨ' ਕਰਨਾ। ਬੜਾ ਹੀ ਕਾਮਯਾਬ ਜਾਸੂਸ ਹੈ। 1897 ਦੇ ਜਾਇਅਨਵਾਦੀ ਸੰਮੇਲਨ ਦੀ ਜਾਸੂਸੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਿਲ

ਸੀ। ਲਉ, ਹੁਣ ਆਪਾਂ ਆਪਣੇ ਦਫਤਰ ਪੁੱਜਣ ਹੀ ਵਾਲੇ ਹਾਂ।
(ਕੁੱਝ ਬੱਘੀ ਰਾਹੀਂ ਤੇ ਕੁੱਝ ਪੈਦਲ ਚਲ ਕੇ ਉਹ ਫੇਰ ਆਪਣੇ ਦਫਤਰ ਪੁੱਜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ)

(ਦੁਪਹਿਰ)

ਉਰਗੇਵਸਕੀ - ਐਂਟਲੋਵ

ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਆਪਣੇ ਦਫਤਰ ਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੋਚੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਏਡਾ ਗੁਪਤ ਕੰਮ ਕਿਵੇਂ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹੇਗਾ..... ਆਪਣੀ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤਜਰਬੇ ਹੰਘਾਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਤਿਉਂ ਕੋਈ ਲੜੀ ਦਾ ਸਿਰਾ ਹੱਥ ਲੱਗ ਜਾਏ।

(ਕਲਰਕ ਇੱਕ ਕਾਗਜ਼ ਹੱਥ 'ਚ ਫੜੀ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ)

ਕਲਰਕ - ਸਰ, ਐਂਟਲੋਵ ਨਾਮ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਇਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁੱਜ ਗਿਆ। ਇਹ ਹਾਜ਼ਰੀ ਪੱਤਰ (Joining Report) (ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਸਰਸਰੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇਖਦਾ ਹੈ। ਦਸਤਖਤ ਕਰ ਦੇਂਦਾ ਹੈ)

ਕਲਰਕ - ਸਰ, ਜਵਾਨ ਹਾਜ਼ਰ ਹੈ। ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਹਿਚਾਰ ਲਈ ਅੰਦਰ ਭੇਜਾਂ
.....

(ਸਹਿਚਾਰਕ ਰਸਮ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੱਖਦਿਆਂ ਉਰਗੇਵਸਕੀ 'ਹਾਂ' ਵਿੱਚ ਸਿਰ ਹਿਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।
ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਗੰਭੀਰ ਸੋਚਾਂ ਦੇ ਜਵਾਰਭਾਟੇ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਵੀ ਗੋਤੇ ਖਾ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਕ ਦਰਸ਼ਨੀ ਯੁਵਕ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ ਹੀ ਜਿਵੇਂ ਅਵਾਕ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਚਿਹਰਾ ਜਿਵੇਂ ਭੱਖਣ ਹੀ ਲੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਸਰੀਰ ਭੱਖਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਜਜ਼ਬਾਤੀ ਜਿਹਾ ਯੁਵਕ ਹੈ, ਸੋਹਲ ਜਿਹਾ ਵੀ। ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਨਿਗਾਹਾਂ ਉਸਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੇ ਗੱਡੀਆਂ ਹੀ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਖੁਦ ਅਹਿਲ ਖਲੋਤਾ ਹੈ। ਨਿਗਾਹਾਂ ਵੀ ਅਹਿਲ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਦੇ ਵਜੂਦ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਪਹਿਲੀ ਮਿਲਣੀ ਤੇ ਹੀ ਏਨਾ ਜਜ਼ਬਾਤੀ ਹੋਈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਜ਼ਰਾ ਗਹੁ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਵੱਲ ਦੇਖਦਾ ਹੈ

ਉਰਗੇਵਸਕੀ- ਬਈ ਐਂਟਲੋਵ ਕੀ ਗੱਲ ਐ ਬਈ? ਲੱਗਦਾ ਪਈ Love at First Sight
(ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਪਿਆਰ) ਹੋ ਗਿਆ। ਉਏ, ਤੇਰੀਆਂ ਤਾਂ ਅੱਖਾਂ ਛਲਕ ਰਹੀਆਂ। ਕੋਈ ਖਾਸ ਪ੍ਰਾਬਲਮ ਐ। ਉਏ ਅੱਥਰੂ ਪਰਲ-ਪਰਲ ਵਹਿਣ ਲੱਗ ਪਏ।

(ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਖਤਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਉਸ ਦੇ ਮੋਢੇ ਤੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਐਂਟਲੋਵ ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਦੀ ਛਾਤੀ ਤੇ ਸਿਰ ਟਿਕਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਬਾਂਹ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਘੁੱਟ ਲੈਂਦਾ ਹੈ?)

ਐਂਟਲੋਵ - ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪਾਪਾ ਅਰਨੋਵ ਹੋ। ਪਾਪਾ, ਦੋ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਸਲੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਸੰਮੇਲਨ ਨੂੰ 'ਕਵਰ' ਕਰਨ। ਤੁਸੀਂ ਮੁੜ ਨਹੀਂ ਆਏ। ਅੱਜ ਆਏ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਅਫਸਰ ਬਣ ਕੇ

(ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਸਮਝ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਬਾਪ ਵੀ ਇੰਟੈਲੀਜੈਂਸ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਗਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਬਸਲੇ ਵਿਖੇ ਜਾਇਅਨਵਾਦੀ ਸੰਮੇਲਨ ਕੀ ਜਸੂਸੀ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਥੇ ਉਹ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਜੁਲਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਸੁਣ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਰਮਾਨੋਵ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਇਨ ਬਿਨ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਜੁਲਦੀ ਹੈ। ਏਦਾਂ ਵੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਥਾਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇ ਪਰ ਏਦਾਂ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਾ ਆਇਆ ਸੀ।

(ਉਰਗੇਵਸਕੀ, ਦਫਤਰੀ ਸਹਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛਿਕੇ ਟੰਗ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਕੁਰਸੀ ਤੇ ਬਿਠਾਲਦਾ ਹੈ। ਨਾਲ ਪਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੁਰਸੀ ਤੇ ਆਪ ਬੈਠ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।)

ਉਰਗੇਵਸਕੀ- ਐਂਟਲੋਵ ਸ਼ਕਲਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਜੁਲਦੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂਏਨੇ ਜਜ਼ਬਾਤੀ ਨਾ ਹੋਵੋ.....

ਐਂਟਲੋਵ - ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਰਮਾਨੋਵ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਪਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿਚ ਤੜਪਦਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਰਨ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਆਈ ਸੀ ਪਰ ਲਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਮਨ ਸਦਾ ਸ਼ਾਹਦੀ ਭਰਦਾ ਰਿਹਾ ਕਿ ਇਕ ਦਿਨ ਉਹ ਮਿਲਣ ਗੇ.....ਜ਼ਰੂਰ ਮਿਲਣਗੇ।

(ਐਂਟਲੋਵ ਆਪਣੇ ਅੱਥਰੂਆਂ ਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।)

ਉਰਗੇਵਸਕੀ- ਤੇ ਤੂੰ ਸਮਝਣਾ ਕਿ ਅਚਾਨਕ ਤੇਰਾ ਬਾਪ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਠੀਕ ਹੈ ਐਂਟਲੋਵ ਤੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਣਿਆ ਰਹੇਗਾ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪੁੱਤਰ ਈ ਸਮਝਾਂਗਾ ਹੁਣ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚੱਲ। ਚਲੋ, ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਪਲਿਆ ਪਲਾਇਆ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਮਿਲ ਗਿਆ

ਐਂਟਲੋਵ - ਇਕ ਵਾਰੀ ਆਖ ਦਿਓ ਪੁੱਤਰ ਐਂਟਲੋਵ

ਉਰਗੇਵਸਕੀ- (Intelligence) ਇੰਨਟੈਲੀਜੈਂਸ ਵਾਲੇ ਏਨੇ ਜਜ਼ਬਾਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਰਦੇ। ਚਲੋ, ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ

(ਦੋਵੇਂ ਉੱਠਦੇ ਹਨ। ਐਂਟਲੋਵ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੱਲ ਵੱਧਦਾ ਹੈ ਤੇ ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਵੱਲ।)

ਉਰਗੇਵਸਕੀ- ਐਂਟਲੋਵ ਯਾਦ ਰੱਖੀ ਮੇਰੇ ਘਰ ਤੇਰੀ ਇੱਕ ਭੈਣ ਵੀ ਹੈ, ਗਲਿੰਕਾ-ਮੇਰੀ ਪੁੱਤਰੀ।

ਐਂਟਲੋਵ - ਗਲਿੰਕਾ, ਮੇਰੀ ਦੀਦੀ। ਗਲਿੰਕਾ, ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਮੇਰੀ ਦੀਦੀ, ਦੀਦੀ ਗਲਿੰਕਾ (ਉਹ ਚਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਸੋਚ ਦੀ ਲੜੀ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਦਫਤਰ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰਿਕ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁਝ ਕੇ ਸਮਾਂ ਬਤੀਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸੂਰਜ ਮਿਟਦੇ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਤੇ ਪੁੱਜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਪੁੱਤਰੀ ਜਸਟਿਨ ਗਲਿੰਕਾ ਰੋਜ਼ ਵਾਂਗ ਉਸ ਦਾ ਸੁਆਗਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਖਾਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਦਾ ਮਨ-ਪਸੰਦ ਖਾਣਾ ਪ੍ਰੇਸ਼ਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਲਿੰਕਾ ਨੋਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਕੁਝ ਵਧੇਰੇ ਗੰਭੀਰ ਹੈ। ਉਹ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕਿੱਤਾ ਹੀ ਕੁੱਝ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਜੇ 5-6 ਸਾਲ ਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਪਿਆਰੀ ਅੰਮਾਂ ਅਚਾਨਕ ਮਰ ਗਈ ਸੀ। ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਨੇ ਮਾਂ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਪਿਆਰ-ਦੁਲਾਰਾ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਪਾਲਣਾ ਪੋਸਣਾਂ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਏ ਸਨ। ਉਸ ਦੀ ਮਨ ਪਸੰਦ ਤਾਲੀਮ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਸੀ।)

(ਅੱਧੀ ਰਾਤ)

ਉਰਗੇਵਸਕੀ - ਜਸਟਿਨ ਗਲਿੰਕਾ

ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਨੂੰ ਨੀਂਦ ਨਹੀਂ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉੱਪਰ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜਿਲ ਤੇ ਟਹਿਲੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਐਂਟਲੋਵ ਬਾਰੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਬਾਪ ਅਰਨੋਵ ਬਾਰੇ ਜਾਂ ਚੀਫ ਅਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਕੁਝ ਵੀ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਕੇਂਦਰੀ ਬਿੰਦੂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ।

ਉੱਪਰ ਜਸਟਿਨ ਗਲਿੰਕਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਿਆਰਾ ਪਿਤਾ ਬੜਾ ਬੇਚੈਨ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਇੱਕ ਜਾਂ ਹੱਦ ਦੇ ਐਸੇ ਮੌਕੇ ਆਏ ਹੋਣਗੇ, ਜਦੋਂ ਪਾਪਾ ਏਨੇ ਬੈਚੈਨ ਰਹੇ ਹੋਣ। ਫੇਰ ਪਦ-ਉੱਨਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੱਜ ਸਵੇਰੇ ਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਹੀ ਮਹਿਲ ਵਿਚ ਸਮੁਲੀਅਤ ਕੀਤੀ ਹੈ।

"ਮੇਰੇ ਪਾਪਾ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਹੀ ਤਾਂ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਤੇ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ, ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਤੇ ਦੂਸਰਾ ਮੇਰੀ ਪਾਲਣਾ-ਪੋਸ਼ਣਾ। ਕੋਈ ਐਸਾ ਅਹਿਮ ਕੰਮ ਮਿਲਿਆ ਹੋਣਾ ਜਿਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਨਿਰੇ ਜ਼ਾਰ ਖਾਨਦਾਨ ਜਾਂ ਰੂਸ ਨਾਲ ਈ ਨਹੀਂ, ਸਮੁੱਚੀ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਨਾਲ ਹੋਣਾ। 'ਮਾਨਵਤਾ' ਦੇ ਪੁੰਜ ਹਨ, ਮੇਰੇ ਪਾਪਾ, ਗਲਿੰਕਾ ਸੋਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

'ਗਲਿੰਕਾ, ਤੇਰਾ ਜੀਣਾ ਵੀ ਕੀ ਜੀਣਾ। ਜਾਨ ਵਾਰ ਦੇਹ। ਪਾਪਾ ਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਮੁਕਤ ਕਰ। ਐਸ ਵੇਲੇ ਉਪਰ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਵੀ ਉਪਰ ਈ ਚੱਲਦੀ ਅ' (ਗਲਿੰਕਾ ਉੱਪਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।)

ਉਰਗੇਵਸਕੀ- ਗਲਿੰਕਾ ਬੇਟੇ, ਤੂੰ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਜਾਗ ਰਹੀ ਏਂ ?

ਗਲਿੰਕਾ - ਹਾਂ ਪਾਪਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪਾਪਾ ਜਾਗ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਤੁਹਾਥੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਸੁੱਤੀ।

ਉਰਗੇਵਸਕੀ - ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਰਿਹਾ ਕਿ ਤੇਰੀ ਤਾਲੀਮ ਦਾ ਖੋਜ ਕਾਰਜ ਈ ਕੁਝ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਹੀਉਂ ਜਾਗ ਰਹੀ ਏਂ

ਗਲਿੰਕਾ - ਲਗਦੈ ਮੇਰੇ ਪਾਪਾ ਨੂੰ ਵੀ ਕੋਈ ਜਟਿਲ ਖੋਜ-ਕਾਰਜ ਮਿਲਿਆ ਪਾਪਾ ਮੇਰੇ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਸਹਾਇਕ ਰਹੇ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਪਾਪਾ, ਮੁਨਾਸਿਬ ਸਮਝਣ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਖੋਜ-ਕਾਰਜ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਪਾਪਾ ਦਾ ਫਿਕਰ ਸਮੁੱਚੀ ਮਾਨਵਤਾ ਦੀ ਹੋਣੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੋਏਗਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਵੱਲੋਂ ਮੇਰੀ ਪਾਲਣਾ-ਪੋਸ਼ਣਾ ਸਫਲ ਹੋਏਗੀ ਜੇਕਰ ਆਪਣੀ ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੀ ਚਿੰਤਾ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰ ਬਣਾਓ

ਉਰਗੇਵਸਕੀ - ਬੜਾ ਜਟਿਲ ਕਾਰਜ ਹੈ ਬੇਟੇ।

ਗਲਿੰਕਾ - ਪਾਪਾ ਜਟਿਲ ਤੋਂ ਜਟਿਲ ਕਾਰਜ ਵੀ ਆਖਰ ਕੀਤਿਆਂ ਹੀ ਹੋਣੈ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਦੇ ਜਟਿਲ ਤੋਂ ਜਟਿਲ ਕਾਰਜ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੀਤੇ ਹੀ ਐਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਸਾਰ ਚੱਲਦਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਪਿਆਰੀ ਧੀ ਦਾ ਵੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਇਹ ਜਨਮ ਸਫਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਇਹ ਜਟਿਲ ਕਾਰਜ ਕਰਨ 'ਚ ਸਫਲ ਹੋਈਏ। ਯਕੀਨਨ ਅਸੀਂ ਸਫਲ ਹੋਆਂ ਗੇ। ਹੁਣ ਸਰਲ ਮਸਲੇ ਤੇ ਆਈਏ। ਦੱਸੋ ਕਾਰਜ ਕੀ ਹੈ?

ਉਰਗੇਵਸਕੀ - ਬੇਟੇ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ 100-150 ਸਾਲ ਤੋਂ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ 'ਬਦੀ' ਵੱਲ ਵੱਧ ਰਹੀ ਹੈ। ਵੱਧਦੀ ਜਾ

ਰਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਦੀ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਹੈ। ਇਨਕਲਾਬ ਮਚ ਰਹੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਨਕਲਾਬਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜੇਕਰ ਮਾਨਵੀ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਉਸਾਰੂ ਹੋਣ। ਬਰਤਾਨੀਆਂ, ਫਰਾਂਸ, ਸਪੇਨ 'ਚ ਇਨਕਲਾਬ ਵਾਪਰੇ। ਕੀ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਿਆ? ਧਨ ਕੇਂਦਰਤ ਹੋਇਆ। ਸਾਰਾ ਯੂਰਪ, ਅਮਰੀਕਾ ਬੇਬੱਸ ਹੋਏ ਪਏ ਐ। ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕਤਲ ਵੀ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ... ਏਦਾ ਈ ਚੱਲਦਾ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਧਨ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੋਏ ਗਾ। ਮੇਰਾ ਬੇਟਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਹੱਥ ਧੰਨ ਕਰ ਦੇਖੇ ਸੋਇ।'

ਗਲਿੰਕਾ - ਕਮਾਲ ਹੈ, ਪਾਪਾ ਕਮਾਲ ਹੈ। ਏਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਈ ਖੋਜ ਕਰ ਰਹੀ ਆਂ। ਮੈਂ ਨਾਵਲ ਲੜੀ 'ਬਿਆਰਿਜ਼' ਪੜ੍ਹੇ। ਮੈਂ ਪੁਸਤਕ ਪੜ੍ਹੀ। ਮੈਂ ਬੜੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜਾਨ ਰੋਬੀਨਸਨ (John Robinson) ਦੀ ਲਿਖੀ ਖੋਜ ਪੁਸਤਕ Proofs of Conspiracy to Destroy Govts and Religions of the World ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਂ, ਪਰ ਪੁਸਤਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਮੈਂ ਮਾਰਕਸ, ਨੀਤਸ਼ੇ, ਵਾਲਟੇਅਰ, ਜਾਕਸ ਰੂਸੋ, ਪੜ੍ਹ ਚੁੱਕੀ ਹਾਂ। ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਐਸਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਸਭ ਕੁਝ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਪਾਪਾ, ਮੈਨੂੰ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿਉ ਮੈਂ ਉਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਲੱਭ ਸਕਾਂ, ਸਮਝ ਸਕਾਂ ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਈ ਚਲਦੇ ਖੋਜ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਅਗਲਾ ਮੁਕਾਮ ਮਿਲੇ

(ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਪਹਿਲਾਂ ਝਿਜਕਦਾ ਹੈ। ਗਲਿੰਕਾ ਵੱਲੋਂ ਜੋਰ ਪਾਉਣ ਤੇ ਮੰਨ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।)

ਉਰਗੇਵਸਕੀ - ਠੀਕ ਹੈ ਬੇਟੇ, ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੂਨ ਤੇ ਮਾਣ ਹੈ। ਤੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਨਾ ਬੇਟੇ ਕਿ ਅੱਜ ਈ ਮਿਸਟਰ ਐਂਟਲੋਵ ਨੇ ਜਾਇਨ ਕੀਤੀ

ਗਲਿੰਕਾ - ਤੁਸੀਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰਾ ਵੀਰ ਬਣ ਗਿਆ

ਉਰਗੇਵਸਕੀ - ਹਾਂ, ਉਸ ਕੋਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੁਝ ਸੁਰਾਗ ਹੈਗੇ ਵੀ ਐਂ। ਉਹ ਵੀ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਜਾਏਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਪੈਰਿਸ ਜਾਓਗੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪੈਰਿਸ ਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ। ਬਸ-ਇਕ ਦੋ ਦਿਨ ਹੋਰ ਲੱਗਣ ਗੇ।

(ਦੋਵਾਂ ਨੇ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਘੁੱਟ ਕੇ ਗਲਵੱਕੜੀ ਪਾਈ ਹੈ)

ਗਲਿੰਕਾ - 'ਹੁਣ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੋ, ਪਾਪਾ ਹੱਸ ਕੇ ਦਿਖਾਉ- ਹਾਂ, ਹਾਂ ਉੱਚੀ ਹੱਸੋ

(ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਉੱਚੀ ਹੱਸਦਾ ਹੈ ਕਿਨਾ ਚਿਰ ਹਸਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ)

(Flash Back ਸਮਾਪਤ)

ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਾਸੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਵਧਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਉਰਗੇਵਸਕੀ- ਲਗਦਾ ਕਿ ਝਪਕੀ ਲੱਗ ਗਈ ਸੀ। ਗਲਿੰਕਾ ਮੈਨੂੰ ਹਸਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਹਾਸੇ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਮੁੜ ਜਾਗ ਪੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਜਰਾਂ ਬਕਾਵਟ ਅਤੇ ਨੀਂਦ ਨੇ ਸ਼ੇਰ ਪਾ ਲਿਆ ਸੀ।

(ਸੋਚ ਲੜੀ ਮੁੜ ਜੁੜਦੀ ਹੈ)

ਚਲੋ, ਸੋਚ ਦੀ ਲੜੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਤੋਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਗਲਿੰਕਾ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਕਰ ਲਿਆ। ਇਹ ਕੰਮ ਮੇਰੇ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਮੈਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਪੈਰਿਸ ਭੇਜਣ ਦਾ ਇਤਜ਼ਾਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਭੈਣ ਤੇ ਵੀਰ ਨੂੰ ਪੈਰਿਸ ਭੇਜਣ ਮਗਰੋਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਦਮ ਬਹੁਤ 'ਇੱਕਲਾ' ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਨਾ ਦਿਨੇ, ਨਾ ਰਾਤ ਚੈਨ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਕਦੇ-ਕਦੇ 'ਕਨਸੋਅ' ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭੈਣ ਤੇ ਵੀਰ ਆਪਣੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਵੱਲ ਵੱਧ ਰਹੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ 'ਗਲਿੰਕਾ' ਨੇ ਕੋਈ ਗੁਪਤ ਸੰਸਥਾ 'ਚ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਫੇਰ ਕਨਸੋਅ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਗਲਿੰਕਾ ਦਘਦੇ ਮਘਦੇ ਭਾਂਬੜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਰਲੇਪ ਲੰਘੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਦਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕੋਈ ਕਿੰਨਾਂ ਵੀ ਬਜਰ ਬਲ ਹੋਵੇ ਭਾਂਬੜਾਂ ਚੋ ਲੰਘਦਿਆਂ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ 'ਸਾੜ' ਅਸਰ ਕਰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਗ ਵੀ ਪੈ ਹੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੇਰਾ ਚੀਫ ਵੀ ਕਦੇ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਦੇ ਉਦਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਦੇ-ਕਦੇ ਇੱਕਲਾ ਰੋਅ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਪੁੱਛਣ ਤੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਸਦਾ ਹੈ। ਆਖ ਦੇਂਦਾ ਹੈ - ਕੁਝ ਘਰੇਲੂ ਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਪ੍ਰਾਬਲਮਜ਼ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਬਹਾਨਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਮਹੀਨਾ, ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਅੱਠ ਮਹੀਨੇ ਬੀਤ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਐਟਲੋਵ ਦੀ ਵਾਪਸੀ

8 ਮਹੀਨੇ ਬੀਤ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਇੱਕ ਦਿਨ

ਬਾਹਰਵਾਲੇ ਗੇਟ ਤੇ ਦਸਤਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਬੈਠਾ ਹੀ ਇੱਕ ਸਵਿੱਚ ਦੱਬਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਦੱਬਣ ਨਾਲ ਗੇਟ ਖੁੱਲ ਕੇ ਫਿਰ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ

ਹੈ।

ਉਰਗੇਵਸਕੀ - ਦਸਤਕ ਐਂਟਲੋਵ ਦੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਕੋਣ ਜਾਣੇ ਇਹ ਅੱਠ ਮਹੀਨੇ ਮੈਂ ਕਿਵੇਂ ਬੇਚੈਨੀ 'ਚ ਬਿਤਾਏ। ਕੰਮ ਬੜਾ ਜਟਿਲ ਸੀ। ਰੋਜ਼ ਮਰਦਾ ਜੀਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

(ਏਨੇ ਨੂੰ ਐਂਟਲੋਵ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਇਕ ਪੈਕੇਟ ਹੈ। ਉਹ ਕ੍ਰੋਧ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਪੈਕੇਟ ਨੂੰ ਉਹ ਮੇਜ਼ ਉੱਪਰ ਵਗਾਹਤਾ ਸੁੱਟ ਦੇਂਦਾ ਹੈ।)

ਐਂਟਲੋਵ - ਆਹ ਲਓ ਆਪਣਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼। ਇਹੀ ਸੀ ਨਾ ਜਿਸ ਦੀ ਖਾਤਰ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਦੀਦੀ ਨੂੰ ਵੇਸਵਾ ਬਣਾਇਆ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸਦਾ ਮੁੰਡਾ (ਏਜੰਟ)

ਉਰਗੇਵਸਕੀ- ਉਛ, ਮੇਰੇ ਬੇਟੇ, ਨੌਬਤ ਇਹ ਆ ਗਈ ਸੀ, ਮੇਰੀ ਬੱਚੀ ਨੂੰ ਵੇਸਵਾ ਬਣਨਾ ਪਿਆ?

ਐਂਟਲੋਵ - ਏਹੀ ਸੀ ਨਾ ਤੋਹਫਾ ਜਿਸ ਦੀ ਖਾਤਰ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਕੋਲ ਸਫਲਤਾ ਦੀਆਂ ਡੀਗਾਂ ਮਾਰੋਗੇ। ਬਦਲੇ 'ਚ ਇਨਾਮ ਪਾਉਗੇ, ਪਦ-ਉੱਨਤੀ ਕਰਾਉਂਗੇ

ਇਸ ਖਾਤਰ ਮੇਰੀ ਦੀਦੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਿਸਮ ਨੂੰ ਤਾਰ-ਤਾਰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਮਨ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ

ਲਓ ਸਾਂਭੋ ਆਪਣੀ ਅਮਾਨਤ

(ਐਂਟਲੋਵ ਜ਼ਾਰ ਜ਼ਾਰ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।)

ਐਂਟਲੋਵ - ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਬੋਲੇ ਬਾਪ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਦੀਦੀ ਦੇ ਤਨ ਨੂੰ ਵੀ ਅਤੇ ਮੰਨ ਨੂੰ ਵੀ ਮੁਸਾਮ-ਮੁਸਾਮ ਨੇਚ ਹੁੰਦੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ। ਦੇਖਣ ਨਾਲੋਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਹੋਰ ਵੀ ਦੁਖਦਾਈ ਸੀ। ਅਕਸਰ ਹੀ ਉਹ ਲਹੂ ਲੁਹਾਣ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।

(ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਦੇ ਗਲ ਲਗ ਕਿੰਨਾ ਚਿਰ ਰੋਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵਰਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ)

ਉਰਗੇਵਸਕੀ- ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਮਾਨਵ-ਸੇਵਾ ਨਾਲੋਂ ਇਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਐਂਟਲੋਵ - ਗਲਿੰਕਾ ਰੋਜ਼ ਆਤਮ- ਹੱਤਿਆ ਕਰਦੀ ਤੇ ਰੋਜ਼ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਹੋਇਆ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਕਸੀਸਾਂ ਨੂੰ, ਕਸਕਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾ ਕੇ ਰੱਖਦੀ ਸੀ, ਕਾਬੂ ਪਾਉਂਦੀ ਸੀ।

ਇੱਕ ਦਿਨ ਤਾਂ ਮੈਂ ਖੁਦ ਆਤਮਕ ਹੱਤਿਆ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਹ

ਗਲਿੰਕਾ ਹੀ ਸੀ ਜੋ ਮੇਰੀ ਪੀੜ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਦੀ ਸੀ। ਕਹਿੰਦੀ-ਵੀਰੇ ਮਾਨਵਤਾ ਦੀ ਪੀੜ ਸਾਡੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਪੀੜਾਂ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵੱਡੇਰੀ ਹੈ। ਏਸ ਖਾਤਰ ਈਸਾ ਕਰੂਸੀਫਾਈ ਹੋਇਆ ਸੀ।" ਮੈਂ ਕਿਹਾ- "ਉਹ ਸਿਰਫ ਇਕ ਵਾਰੀ ਕਰੂਸੀਫਾਈ ਹੋਇਆ ਤੇ ਛੁਟਕਾਰਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਤੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਐਂ....."

(ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਚਿਹਰਾ ਢੱਕ ਕੇ ਮੱਥਾਂ ਮੇਜ਼ ਤੇ ਟਿਕਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।)

ਐਟਲੋਵ - ਪਾਪਾ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਦਿਉ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਵਿੱਚ ਕਈ ਕੁਝ ਬੋਲ ਗਿਆਂ।

ਉਰਗੇਵਸਕੀ- ਐਟਲੋਵ ਤੂੰ ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਗਲਿੰਕਾ ਦਾ ਵੀਰ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਬੇਟਾ ਏ। ਤੇਰੀ ਅਨੁਭਵਤਾ ਏਸ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ। ਜਰਾ ਸੰਖੇਪ ਸਾਰ ਦੱਸ.....

ਐਟਲੋਵ - ਜਾਇਅਨਵਾਦ ਦੀ, ਪੈਰਿਸ ਵਿਚਲੀ ਸ਼ਾਖਾ 'ਮਿਜ਼ਰੇਮ ਲਾਜ਼' (Mizoram Lodge) ਦਾ ਖੁਰਾਖੋਜ ਕਢਦਿਆਂ ਤੇ ਉਸ ਤਕ ਰਸਾਈ ਬਣਾਉਂਦਿਆਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਬੀਤ ਗਏ। ਉਸ ਲਾਜ਼ ਦਾ ਮੁੱਖੀਆ ਜ਼ੋਸ਼ਟ ਕੋਰਸਟ (Joseph Schorst) ਸੀ। ਉਹ ਐਸ਼ਪ੍ਰਸਤ ਵੀ ਸੀ, ਸਾਹੂਕਾਰ ਵੀ ਤੇ ਅਤਿ ਦਰਜੇ ਦਾ ਕਾਮੀ ਵੀ ਸੀ। ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਕਿ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਪੱਕਾ ਵੀ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਧਨ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਐਸ਼ ਤਾਂ ਕਰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਮਿਜ਼ਰੇਮ ਲਾਜ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਭੇਤ ਨਹੀਂ ਕਢਦਾ ਸੀ।

ਗਲਿੰਕਾ ਉਸ ਦੀ ਰਖੇਲ ਬਣ ਗਈ। ਉਹ ਗਲਿੰਕਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਮਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭੇਂਟ ਕਰਦਾ। ਗਲਿੰਕਾ ਨੇ ਬੜੀਆਂ ਪੀੜਾਂ ਸਹੀਆਂ। ਉਹ ਲਾਜ਼ ਦੀ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ 'ਚ ਸਫਲ ਹੋਈ। ਉਹ ਗਲਿੰਕਾ ਕੋਲੋਂ ਮਿਜ਼ਰੇਮ ਲਾਜ਼ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਾਲੀ ਜਾਸੂਸੀ ਕਰਵਾਉਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸਾਂਗਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਗਲਿੰਕਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅੱਗੋਂ ਫੇਰ ਰਖੇਲ ਬਣਨਾ ਪਿਆ।

ਗਲਿੰਕਾ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਰਸਟ ਅੱਯਾਸ਼ ਵੀ ਸੀ, ਖਰਚੀਲਾ ਵੀ ਸੀ ਤੇ ਸਾਹੂਕਾਰਾ ਵੀ ਕਰਦਾ ਸੀ।

ਇਕ ਵੇਰੀ ਉਹ ਆਰਥਕ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਿਆ। ਗਲਿੰਕਾ ਨੇ ਵੇਸਵਾ ਵਾਲਾ ਵੱਖਰਾ ਕਿੱਤਾ ਵੀ ਅਪਣਾਇਆ। ਘੋਰ ਸੰਕਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਗਲਿੰਕਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਜਿਸਮ ਤੁੜਾਉਣ ਦੇ ਇਵਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਮਾਏ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਫਰੈਂਕ ਦੀ ਰਕਮ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਤੇ ਰੱਖੀ।

ਉਸ ਰਾਤ ਕੋਰਸਟ ਖੁਲ੍ਹਿਆ। ਕਹਿੰਦਾ-ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਕ ਉੱਚ-ਪਦਵੀਂ ਤੇ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਅਤਿ ਗੁਪਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਕਾਪੀਆਂ ਕਰਨੀਆਂ। ਇਹ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਤੂੰ ਇਸ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਵੀ ਮਾਹਿਰ ਹੈਂ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਨਕਲਾਂ ਉਤਾਰ ਦੇਹ। ਤੇਰੀ ਲਿਖਾਈ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਹੈ। ਏਥੇ ਬੈਠ ਕੇ ਦੋ

ਕਾਪੀਆਂ ਬਣਾ। ਮੈਂ ਸੋਣ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ।'

ਦੇਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਇੰਤਜਾਰ ਵਿੱਚ ਗਲਿੰਕਾ ਨੇ ਏਨੇ ਦੁਖ ਸਹੇ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਨਕਲ ਵਾਪਸ ਬਣਾ ਲਈ ਤੇ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰਲੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਵਿਚ ਫੁਪਾ ਲਈ। ਸਵੇਰੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ।

ਉਰਗੇਵਸਕੀ- ਮੇਰੀ ਬੱਚੀ ਨੇ ਵੱਡਾ ਮਾਹਰਕਾ ਮਾਰਿਆ। ਫਿਰ ਕੀ ਹੋਇਆ ?

ਐਂਟਲੋਵ - ਪਰ ਗਲਿੰਕਾ ਏਨੀ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਦੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਹਿੰਦੀ- ਏਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਮੇਰੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਤੁਫ ਜਿਹੀ ਹੈ। ਗਲਿੰਕਾ ਨੇ ਸਖਤ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ। ਮੇਰੀ ਵੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਰੂਸੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਉਲਥਾ ਕੀਤਾ। ਪੈਕੇਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਦੋ ਰੂਸੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਉਲਥੇ ਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹਨ।

ਪਾਪਾ, ਗਲਿੰਕਾ ਕਹਿੰਦੀ ਸੀ - ਇੱਕ ਆਪ ਰੱਖ ਲੈਣ।

ਉਰਗੇਵਸਕੀ- ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੀ ਮੈਂ ਕਿਲਕਾਰੀਆਂ ਮਾਰ-ਮਾਰ ਹੱਸਾਂ ਜਾਂ ਕੂਕਾਂ ਮਾਰ-ਮਾਰ ਰੋਆਂ। ਕੁਝ ਜਾਰ ਖੱਟੂ, ਕੁੱਝ ਰੂਸ ਖੱਟੂ, ਮਾਨਵ ਜੀਵਨ ਖੱਟੂ, ਪਰ ਬਦਲ ਵਿੱਚ ਪਿਉ, ਧੀ ਤੇ ਮੂੰਹ-ਬੇਲੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਜੋ ਗੁਆਇਆ ਦਾ ਲੇਖਾ ਕੌਣ ਕਰੂ?

(ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਫੇਰ ਅੱਥਰੂ ਪਰਲ-ਪਰਲ ਡਿੱਗਦੇ ਹਨ।)

ਐਂਟਲੋਵ - ਪਾਪਾ, ਜੋ ਗੁਆਇਆ, ਉਸ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਤਾਂ ਹੁਣ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਸਹੀ ਇਸਤੇਮਾਲ ਹੋ ਜਾਏ। ਮੈਂ ਵੀ ਇਹੋ ਆਖਨਾਂ ਤੇ ਗਲਿੰਕਾ ਦੀ ਵੀ ਇਹੋ ਖਾਹਿਸ਼ ਸੀ। ਦੱਸਦੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਮਿਸ਼ਰੇਮ ਲਾਜ਼ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਗੁਪਤ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਨਿੱਕੀ ਜਿਹੀ ਸ਼ਾਖਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਾਜ ਦੇ ਹਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅੰਤਲਾ ਮਨੋਰਥ ਸਾਡੀ ਧਰਤੀ ਦੀ ਮਾਇਆ ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਰਾਜ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ। ਔਰਤ ਜਾਤੀ ਨੂੰ ਉਹ ਇੱਕ ਸੰਦ (ਠੋਲ) ਵਜੋਂ ਵਰਤਦੇ ਹਨ। ਵੇਸਵਾਵਾਂ, ਸੁਸਾਇਟੀ ਔਰਤਾਂ ਤੇ ਏਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਆਪਣੀਆਂ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਵੀ ਏਸ ਕਾਰਜ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਗੁਪਤ ਸੰਸਥਾ ਪਿਤਾ-ਪੁਰਖੀ ਹੈ। ਵਿਰਾਸਤੀ ਮਾਵਾਂ ਖੁਸ਼ੀ-ਖੁਸ਼ੀ ਚਾਰ-ਚਾਰ ਪੰਜ-ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀਆਂ ਬੱਚੀਆਂ ਦਾ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਮਿਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਲਾਤਕਾਰ ਕਰਵਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਗਲਿੰਕਾ ਦੀਆਂ ਅੱਖੀਂ ਦੇਖੀਆਂ ਅਤੇ ਹੱਡੀ ਬੀਤੀਆਂ ਸੁਣੇਗੇ ਤਾਂ ਸੁੰਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗੇ। ਚਲੋ ਅਗਲਾ ਕਦਮ ਸੋਚੋ

ਉਸ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਮੇ ਵੀ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਮੇਰੇ ਸਪੁਰਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਆਹ ਲਉ।
ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਤੇ ਫੇਰ ਗਹੁ ਨਾਲ ਪੜਨਾ ਹੁਣ ਚੱਲੋ ਅਗਲਾ ਕਦਮ ਚੁੱਕੋ।

ਉਰਗੇਵਸਕੀ - ਮੈਂ ਬੜਾ ਅਭਾਗਾਂ ਬਾਪ ਹਾਂ, ਬਹੁਤ ਨਿਰਾਸ਼ ਹਾਂ।

ਐਂਟਲੋਵ - ਪਰ ਹੁਣ ਅਗਲਾ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਵਾਰੇ ਸੋਚੋ। ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ।

ਉਰਗੇਵਸਕੀ - ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੇਰੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਮੈਂ ਕੱਲ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਆਪਣੇ ਸੀਨੀਅਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਾਂਗਾ ਜੋ ਅੱਗੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜ਼ਾਰ ਤੱਕ ਪੁੱਜਦਾ ਕਰੇਗਾ। ਤੂੰ ਵੀ ਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਭਾਸ਼ਾ ਗੁਜਾਰੇ ਜ਼ੋਰੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਆਪਾ ਫਰਾਂਸੀਸੀ-ਭਾਸ਼ਾਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਵੀ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਹੋਰ ਕਰ ਲਈਏ। ਛੇਤੀ ਤੋਂ ਛੇਤੀ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ-ਪਹਿਲਾਂ। ਬੇਟੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕੁਝ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਬਾਰੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਿਆ, ਤੇਰੇ ਨਿੱਜੀ ਹਾਲਾਤ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਿਆ, ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀ-ਕੀ ਬੀਤੀਆਂ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਿਆ.....।

ਐਂਟਲੋਵ - ਮੈਂ ਸੱਭੋਂ ਕੁਝ ਲਿਖਾਂਗਾ। ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਲਿਖਾਂਗਾ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਗਲਿੰਕਾ ਨੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਦੀ ਦੀ ਅਸਲੀ ਜੜ੍ਹ ਲੱਭ ਲਈ ਹੈ। ਲਿਖਾਂਗਾ ਕਿ ਏਸ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੇ ਏਸ ਨੂੰ ਜੜ੍ਹੋਂ ਪੁੱਟਣ ਦੇ ਉਪਰਾਲੇ ਹੀ ਅੱਜ ਦਾ ਬ੍ਰਹਮ-ਗਿਆਨ ਹੈ। ਪਾਪਾ ਤੁਸੀਂ ਕਾਫੀ ਦੇ ਦੋ ਪਿਆਲੇ ਤਿਆਰ ਕਰੋ, ਮੈਂ ਉਤਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

(ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਕਾਫੀ ਦੇ ਦੋ ਪਿਆਲੇ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਉਤਾਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ)

ਉਰਗੇਵਸਕੀ - ਹਾਏ, ਮੇਰੀ ਧੀ ਦੀ ਲਿਖਾਈਮੌਤੀ ਪ੍ਰੇਮ ਹੋਏਹੁਣ ਕਿਸ ਹਾਲਤ 'ਚ ਹੋਏਗੀ।

ਐਂਟਲੋਵ - ਪਾਪਾ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੋ। ਮਹਾਤਮਾ ਬੁੱਧ ਵਾਲਾ ਚਾਨਣ ਹੋਏਗਾ। ਪਰ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮ ਦਾ, ਮੈਂ ਵੀ ਉਤਾਰਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ।

(ਦੋਵੇਂ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਆਹਰੇ ਲਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਦੀ ਸਰੀਰਕ ਭਾਸ਼ਾ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੜ੍ਹਦਾ-ਪੜ੍ਹਦਾ ਉਹ ਅਚੰਭਤ ਦਰ ਅਚੰਭਤ ਹੋਈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਗਰੋਂ ਐਂਟਲੋਵ ਕੁਝ ਅਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਲੇਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਆਪਣੀ ਧੀ ਗਲਿੰਕਾ ਵੱਲੋਂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਮ ਲਿਖੀ ਚਿੱਠੀ ਪੜ੍ਹਨ ਲਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਵਿਚੋਂ ਵਿਚੋਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ...।

(ਗਲਿੰਕਾ ਦਾ ਪਿਤਾ ਵੱਲ ਪੱਤਰ)

ਪਾਪਾ, ਇਹ ਕੋਈ ਕਰਾਮਾਤ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਪਾਲਿਆ, ਪਿਆਰਿਆ, ਦੁਲਾਰਿਆਂ, ਲਡਿਆਇਆ, ਪੜ੍ਹਾਇਆ, ਸਿਖਾਇਆ ਤੇ ਏਸ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਕਈ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਭਾਂਬੜਾਂ ਵਿੱਚੀਂ ਲੰਘ ਕੇ ਵੀ ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਉਹੀ ਗਲਿੰਕਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਬਣਾਇਆ ਢਾਲਿਆ ਸੀ

ਆਦੁਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਕ ਅਹਿਮ ਤੇ ਗੁਪਤ ਸੰਸਥਾ 'ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ' ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਪਿਆ। ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਦੇ ਕਈ ਸਾਰੇ ਉਪਨਾਮ ਹਨ ਜਿਵੇਂ: ਫਰੀਮੇਸਨਰੀ, ਮਿਜਰੇਮ ਮੇਸਨਜ਼, ਸਕਾਟਿਸ਼ ਰਾਈਟ (Scottish Rite), ਗ੍ਰੈਂਡ ਲਾਜ਼ Skull and Bones, Bohimian Grove ਆਦਿ ਅਨੇਕਾਂ ਸਮਾਜਕ ਤੇ ਧਾਰਮਕ, ਗੁਪਤ ਉਪ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਹਨ। ਬੁਧੀਜੀਵੀਆਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁੱਲ ਤਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਵਿਅਕਤੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਗੁਪਤ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ 'ਹੁਕਮ' ਪਾਲਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ

ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਦੇ ਮੁੱਖ ਛੇ ਭਾਗ ਹਨ ਵਿਗਿਆਨ, ਸਰਕਾਰ, ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ, ਵਿਦਵਤਾਂ, ਆਤਮਿਕਤਾ, ਸੈਨਾ। (ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਰਹਿ ਵੀ ਕੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਭੇ ਕੁਝ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ)

..... ਪ੍ਰਚੱਲਿਤ ਰਾਜ, ਧਰਮ, ਸੱਭਿਆਚਾਰ, ਉਲਟਾ ਕੇ ਨਵੇਂ-ਵਿਸ਼ਵੀ ਨੇਮ (New World Order) ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੀ ਇਕ ਸਰਕਾਰ (One World Govt.) ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕਠਪੁੱਤਲੀ ਹੋਏਗੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਤ ਹੈ- ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਨੇਕ ਬਣਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਪਾਪ ਦੇ ਨੀਵੇਂ ਤੋਂ ਨੀਵੇਂ ਪੱਧਰ ਤਕ ਗਰਕਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਦੀ ਢਲਾਈ (Moulding) ਲਈ ਉਹ ਨੀਵੇਂ ਤੋਂ ਨੀਵਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹਰਵਾ ਵਰਤ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮਰਦ ਕੇਂਦਰਤ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਜਾਨਵਾਨ ਮਸ਼ੀਨੀ ਪੁਰਜੇ ਵਾਂਗ ਵਰਤਦੇ ਤੇ ਤਜਰਬੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦਾਦੀਆਂ, ਨਾਨੀਆਂ, ਮਾਵਾਂ, ਆਟੀਆਂ ਆਪ ਤਿੰਨ-ਚਾਰ ਸਾਲ ਦੀਆਂ ਬੱਚੀਆਂ ਦਾ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਤੋਂ ਰੇਪ ਕਰਵਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਬੱਚੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਘੋੜਿਆਂ, ਖੇਤਿਆਂ, ਕੁੱਤਿਆਂ, ਰਿੱਛਾਂ, ਝੋਟਿਆਂ, ਸਾਂਡਾਂ ਨਾਲ ਸੈਕਸ ਪ੍ਰੈਡ ਕਰਵਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰਹੁ-ਰੀਤਾਂ (Rituals) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਲੁਕਵਾਂ ਸਿਆਸੀ ਅਤੇ ਆਰਥਕ ਮਨੋਰਥ ਹੈ ਜਿਸ ਵੱਲ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

..... ਪਾਪਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਭਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਬੇਟੀ ਇਨ੍ਹਾਂ

ਸਾਰੀਆਂ ਗਿਰਾਵਟਾਂ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘ ਕੇ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਨਿਰਲੇਪ ਰਹੀ ਹੈ ਤੁਹਾਡੀ ਬੇਟੀ, ਗਲਿੰਕਾ।

ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਉਰਗੋਵਸਕੀ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਇਕ ਨੋਟ ਲਿਖਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੇ ਗਲਿੰਕਾ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਬਾਰੇ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ। ਦੂਸਰੇ ਨੰਬਰ ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਗਲਿੰਕਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੰਜਿਲ ਤੱਕ ਪੁੱਜਣ ਲਈ ਜਿਸਮਾਨੀ ਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਪੀੜਾਂ ਸਹਿਣੀਆਂ ਪਈਆਂ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਲਿਖਦਾ ਹੈ - “ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇੱਕ ਰੋਡ ਮੈਪ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਗੁਪਤ ਰਹਿ ਕੇ ਵਸਦੀ ਰਸਦੀ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਢੋਂ ਸੁਢੇਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉਖੇੜਨਾ ਹੈ, ਗਰਕਾਉਣਾ ਤੇ ਫੇਰ ਜਾਇਆਨਵਾਦੀ ਤਾਕਤਾਂ ਦੀ ਰਹਿਨੁਮਾਈ ਤੇ ਹਿੱਤ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਢੋਂ ਸੁਢੇਂ ਤੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਮੁੜ ਉਸਾਰੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਗਰਕਾਉਣ ਤੇ ਮੁੜ ਉਸਾਰੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਇਕ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਦਾ ਅਹਿਮ ਰੋਲ ਹੋਏਗਾ ਜੋ ਸਾਮੀ (Semitic) ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਦਾ ਪਰਮ ਧਾਰਨੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਆਰੀਆ (Aryan) ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਮਹਾਨ ਭੇੜ ਕਰਵਾਉਣਾ ਹੈ।

ਹੋਰ ਸੰਖੇਪ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇੱਕ ਸਾਜਸ਼ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਧਰਮਾਂ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਤਬਾਹ ਕਰਕੇ ਜਾਇਆਨਵਾਦ ਦੇ ਹਿੱਤ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਰ ਧਰਮਾਂ ਅਕੀਦਿਆਂ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤੀ ਕਰਨੀ ਹੈ।”

ਰੇਲ ਸਫਰ

ਦਿਨ ਦੇ ਚੜ੍ਹਾ ਨਾਲ ਉਹ ਇਕ ਕਸਬੇ ਨੇੜੇ ਪੁੱਜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਏਥੇ ਦਾ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਕਿੱਥੇ ਹੈ। ਉਧਰ ਜਾਂਦਿਆਂ ਉਹ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਭਾਲ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਬਚਣਾ ਖੂਬ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਇਹੋ ਕੁਝ ਕਰਦਿਆਂ ਹੀ ਬੀਤ ਗਈ ਹੈ।

ਉਰਗੋਵਸਕੀ ਦੀ ਸੋਚ ਲੜੀ ਫਿਰ ਜੁੜਦੀ ਹੈ।

ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਚੀਫ ਦੇ ਸਪੁਰਦ ਅਤੇ ਫੇਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨਿਕੋਲਸ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸ਼ਾਹੀ-ਦਰਬਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਦਫਤਰ ਤਕ ਪੁੱਜਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉਰਗੋਵਸਕੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚੀਫ ਨੂੰ ਆਸ ਹੈ ਕਿ ਬੜੀ ਛੇਤੀ ਕੁਝ ਉਥਲ-ਪੁਥਲ

ਹੋਏਗੀ, ਕੁਝ ਧਮਾਕਾਖੋਜ਼ ਹਾਲਾਤ ਵਾਪਰਨਗੇ।

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨਿਕੋਲਸ ਨੂੰ ਸਚ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਏਗਾ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਗੜਦੇ ਹਾਲਾਤ ਤੇ ਵੱਧਦੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਬੇਚੈਨੀ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਤਾਕਤਾਂ ਦਾ ਹੱਥ ਹੈ। ਇਨਕਲਾਬੀ ਲਹਿਰਾਂ ਪਿੱਛੇ ਕਿਸ ਦਾ ਲੁਕਵਾਂ ਹੱਥ ਹੈ? ਇਨਕਲਾਬੀ ਲਹਿਰਾਂ ਦੇ ਚੋਟੀ ਦੇ ਲੀਡਰਾਂ ਅਰਥਾਤ ਲੈਨਿਨ, ਟਾਟਸਕੀ, ਮਾਰਟੋਵ, ਜ਼ਿਨੋਵੀਵ, ਕਾਮੇਨੇਵ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵ ਬੈਂਕਰਾਂ, ਕੂਹਨ ਲੀਓਬ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਹੱਥ ਹੈ, ਜੋ ਇਨਕਲਾਬੀਆਂ ਦੇ ਧਨ ਦਾ ਸੋਮਾ ਹਨ। ਦੇਸ਼ ਦੇ ਗੁਪਤ ਭੇਦ ਦੁਸ਼ਮਣ ਗੁਆਂਢੀ ਮੁਲਕਾਂ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਪਾਨ ਤੱਕ ਕੋਣ ਪੁਜਦਾ ਕਰੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਦੇਸ਼ਾਂ, ਪਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦੇ ਨੇੜਲੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਸ਼ਾਹੀ ਘਰਾਣੇ ਕਿਉਂ ਜ਼ਾਰ ਦਾ ਸਾਥ ਛੱਡੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ? ਸਾਰੇ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਫੈਲਿਆ ਸ਼ਾਹੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੀਆਂ ਦਾ ਜਾਲ ਕਿਵੇਂ ਖੇਰੂੰ-ਖੇਰੂੰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜ਼ਾਰ ਪਟਰਾਣੀ ਅਲੈਗਜ਼ਾਂਦਰਾ ਦੀ ਮਾਂ ਜੋ ਗੁਆਂਢੀ ਦੇਸ਼ ਆਸਟਰੀਆ ਦੀ ਪਟਰਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਦੀ ਮਹਾਰਾਣੀ ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਜੋ ਰੂਸੀ ਰਾਣੀ ਜਰੀਨਾ ਦੀ ਸਕੀ ਨਾਨੀ ਹੈ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਕਿਉਂ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ?

ਦਿਨ, ਹਫਤੇ ਮਹੀਨੇ ਬੀਤੀ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਉਪਰ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ।

ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਸਾਫ ਇਸ਼ਾਰਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਅਨਵਾਦੀ ਤਾਕਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਲਈ ਚੀਨ ਅਤੇ ਜਾਪਾਨ ਦੀਆਂ ਬੰਦੂਕਾਂ ਵਰਤਣਗੇ।

ਫੇਰ ਅਚਾਨਕ ਚੀਫ ਨੂੰ ਸ਼ਾਹੀ ਹੁਕਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਨੂੰ ਜਗੀਰਦਾਰ ਸੁਖੋਟਿਨ ਦੀ ਜਾਸੂਸੀ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ।

ਜਾਗੀਰਦਾਰ ਸੁਖੋਟਿਨ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਤੇ ਹਿਤੈਸ਼ੀ ਹੋਇਆ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਸੱਜਾ ਹੱਥ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਹੁਕਮ ਅਚੰਭਜਨਕ ਹੈ। ਆਖਰ ਸ਼ਾਹੀ ਹੁਕਮ ਹੈ, ਤਾਮੀਲ ਤਾਂ ਹੋਣੀ ਹੀ ਹੈ।

ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚੀਫ ਦੀ ਦੇਰ ਤੋਂ ਉਸ ਜਗੀਰਦਾਰ ਨਾਲ ਜਾਣ ਪਛਾਣ ਹੈ।

ਉਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਵੀ ਜਾਇਅਨਵਾਦ ਅਤੇ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਵੱਲੋਂ ਸਾਜਸ਼ ਦਾ ਹੀ ਸਿੱਟਾ ਹੈ। ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਗਲਤ-ਫਹਿਮੀ ਦੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਏਸੇ ਵਿੱਚ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਪਰਜਾ ਦੀ ਵੀ ਭਲਾਈ ਹੈ।

ਫੈਸਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਸਿੱਧਾ ਉਸ ਦੀ ਜਗੀਰ, ਉਸ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਤੇ ਚਲਿਆ ਜਾਵੇ।

ਉਰਗੇਵਸਕੀ, ਸੁਖੇਟਿਨ ਤੇ ਸਰਜੀਅਸ ਨਾਈਲਸ

ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਸਿੱਧਾ ਉਸ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਤੇ ਪੁੱਜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਧਿਅਨ ਲਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜਗੀਰਦਾਰ ਸੁਖੇਟਿਨ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਤੇ ਪੁੱਜਦਿਆਂ ਸਾਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੀ ਘਟਨਾ ਇਹ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਥੇ ਪ੍ਰੋ: ਸਰਜੀਅਸ ਨਾਈਲਸ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਜਗੀਰਦਾਰ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋ: ਸਰਜੀਅਸ ਧਰਮ-ਅਰਥ-ਸਮਾਜ ਦਾ ਡੂੰਘਾ ਗਿਆਤਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਉਹ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਵਿਚ ਪ੍ਰੋਣ ਦਾ ਮਾਹਿਰ ਹੈ। ਕਈ ਲੋਕ ਉਸ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮ-ਗਿਆਨੀ ਅਤੇ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ।

ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਮਨ ਹੀ ਮਨ ਉਸ ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਰਾਦਾ ਬਣਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਲਿੰਕਾ ਦੇ ਲੱਭੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਾਰੇ ਉਸ ਨਾਲ ਮਸ਼ਵਰਾਂ ਵੀ ਕਰੇਗਾ। ਮਸ਼ਵਰਾ ਤਾਂ ਹੀ ਕਰੇਗਾ ਜੇਕਰ ਮੁਨਾਸਿਬ ਸਮਝਿਆ ਜਾਏਗਾ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਏਧਰ-ਉੱਧਰ ਦੀਆਂ ਹਾਸੇ ਠੱਠੇ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ-ਬਾਤਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਗੱਲਾਂ ਬਾਤਾਂ ਦਾ ਮੁਹਾਣ ਗੰਭੀਰਤਾ ਵੱਲ ਮੁੜਦਾ ਹੈ

ਸਰਜੀਅਸ - ਅੱਜ ਕੱਲ ਮੈਂ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਹਾਂ, ਜੋ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਧਰਮਾਂ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਦਾ ਰੋਡ ਮੈਪ ਹੈ। ਏਨਾ ਕੁ ਸੁਰਾਗ ਨਿਕਲ ਸਕਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰੂਸ ਪੁੱਜ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਲੱਗਿਆ ਹੈ। ਰਾਤ ਦਿਨ ਯਤਨ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਿਸ਼ ਤੇ ਹੋਰ ਸਾਧਨ ਏਸੇ ਆਹਰੇ ਲਾਏ ਹੋਏ ਹਨ।

ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਚੁਪ ਛਾ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਮਨ ਬਣਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭੇਤ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਆਪਣੇ ਬੈਗ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਫਾਈਲ ਕੱਢਦਾ ਹੈ -----

ਉਰਗੇਵਸਕੀ- ਪ੍ਰੋ: ਸਰਜੀਅਸ, ਆਹ ਲਉ ਉਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼। ਮੇਰੀ ਧੀ ਗਲਿੰਕਾ ਨੇ ਬੜੇ ਸਰੀਰਕ ਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤਮੀਹੇ ਸਹਿ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਆਪਣੇ ਚੀਫ ਰਾਹੀਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਮਹਿਲ ਤੱਕ ਪੁੱਜਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਸਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਲਗਦਾ ਹੈ।

ਸਰਜੀਅਸ - ਪਿਆਰੇ ਮਿੱਤਰ, ਇਹ ਆਪਣੀ ਅਸਲੀ ਮੰਜਿਲੇ ਪੁੱਜਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਅਟਕ ਗਿਆ ਹੈ।

ਉਰਗੇਵਸਕੀ- ਪ੍ਰੋ: ਸਾਹਿਬ ਜਿਵੇਂ-ਕਿਵੇਂ ਮੇਰਾ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣੀ ਅਸਲੀ ਮੰਜਿਲ ਯਾਨੀ ਪ੍ਰੋ: ਸਰਜੀਅਸ ਨੀਲਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਪੁੱਜ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜਗੀਰਦਾਰ ਅਲੈਕਸੀ ਸੁਖੋਟਿਨ - ਓ ਰੱਬਾ ਏਡਾਂ ਵੱਡਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰੋ: ਸਾਹਿਬ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਣਿਆ ਰਹੇ। ਅੱਗੇ ਈ ਦੇਖੋ ਕੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਪ੍ਰੋ: ਨਾਈਲਸ- ਇਕ ਮਸਲਾ ਸਾਫ ਕਰ ਦਿਉ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਰੂਸੀ ਬੁੱਧੀਜੀਵੀਆਂ ਅਤੇ ਪਬਲਿਕ ਵਿਚ ਜਾਏ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਕਾਰ ਈ ਰਹੇ ਜਾਂ ਕੁੱਝ ਧਾਰਮਿਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰਹੇ

ਉਰਗੇਵਸਕੀ- ਏਸ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਧੀ ਨੇ ਅਸਹਿ ਤਸੀਹੇ ਝੱਲੇ ਨੇ। ਮੌੜ ਤਾਂ ਹੀ ਮੁੜਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਛਾਇਆ ਹੋਵੇ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਏ ਏਸ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਖਮਿਆਜ਼ਾ ਮੈਂ ਤਾਂ ਭੁਗਤ ਲਵਾਂਗਾ।

ਨਾਈਲਸ - ਮੈਂ ਛਾਇਆ ਕਰਾਂਗਾ ਤੇ ਆਪਣਾ ਖਮਿਆਜ਼ਾ ਮੈਂ ਵੀ ਭੁਗਤ ਲਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਅਨ ਵਿੱਚ ਜੁਟ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ।

(ਸਰਜੀਅਸ ਆਪਣੇ ਕਾਗਜ਼-ਪੱਤਰ ਸਾਂਭਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਅਤੇ ਸੁਖੋਟਿਨ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਵਿੱਚ ਰੁਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।)

ਸੁਖੋਟਿਨ - ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਸਾਹਿਬ, ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਮਿਲਣ ਨਹੀਂ ਆਏ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੀ ਜਸੂਸੀ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।

ਉਰਗੇਵਸਕੀ- ਤੁਸੀਂ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਬੁਝ ਲਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਲੱਭਣ ਮਗਰੋਂ ਅਤੇ ਡੂੰਘਾ ਮੁਤਾਲਿਆ ਕਰਨ ਮਗਰੋਂ ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਦੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਕਈ ਪਹਿਲੂ ਹੋਰ ਉਗਮ ਪਏ ਹਨ। ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਇੱਕ ਜਸੂਸ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ, ਉਹ ਇੱਕ ਧੀ ਦਾ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਉਹ ਰੂਸੀ ਵੀ ਹੈ, ਖੋਜੀ ਵੀ ਹੈ, ਵੱਡੀ ਗਲ ਕਿ ਮਾਨਵੀ ਸੋਚ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਹੈ। ਹਾਂ, ਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਜਸੂਸੀ ਕਰਨ ਦੀ ਖਾਨਾਪੁਰੀ ਤਾਂ ਕਰਨੀ ਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਸਿਖਣਾ ਵੀ ਹੈ। ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਕਿ ਰੂਸ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੁਣ ਕਿਧਰ ਵਲ ਤੁਰ ਪਿਆ ਹੈ। ਦਿਨ-ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਅਣ ਆਸ਼ਚਰਿਤ ਵਾਪਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਸੁਖੋਟਿਨ ਜੀ, ਤੁਸੀਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਆਮ-ਦਰਬਾਰ ਦੀ ਵੀ ਅਤੇ ਖਾਸ-ਦਰਬਾਰ ਦੀ ਵੀ ਅਹਿਮ ਹਸਤੀ ਰਹੇ ਹੋ ਤੇ ਅੱਜ ਕੱਲ ਦੋਵਾਂ ਦਰਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਛੇਕੇ ਹੋਣ ਦਾ ਸੰਤਾਪ ਵੀ ਭੋਗ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਕ ਪਾਸੇ ਸ਼ਾਹੀ

ਅਹਿਮੀਅਤ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਕਾਂਤਵਾਸ ਦੀ ਇਹ ਸਜਾ

ਸੁਖੇਟਿਨ - ਮੁਢਲਾ ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਾਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਵਿੱਚ ਸਿਰੇ ਦੀ ਸ਼ਾਹੀ ਆਕੜ ਅਤੇ ਸ਼ਾਹੀ ਜ਼ਾਲਮੀਅਤ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਪਰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਸਾਧਨ ਵੱਲੋਂ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਉਭਾਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਸਖੀ ਦਿਲ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੱਖਾਂ ਬਲਕਿ ਕੌੜਾਂ ਬਗਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਵੀ ਦਿਵਾਈ ਹੈ

ਉਰਗੇਵਸਕੀ- ਹਾਂ, ਆਪਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਬਿੰਦੂ ਤੇ ਆਈਏ।

ਸੁਖੇਟਿਨ - ਉਰਗੇਵਸਕੀ, ਦੇਖੋ 1789 ਦੇ ਫ੍ਰਾਂਸੀਸੀ ਇਨਕਲਾਬ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਨੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਤੌਰ ਦੇ ਮੁਹਾਣ ਵਿੱਚ ਅਹਿਮ ਮੋੜਾ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਵਿਸ਼ਵੀ ਬੈਂਕਰ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਲੁਕਵੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵੱਖਰੇ-ਵੱਖਰੇ ਨਾਂਵਾਂ ਥੱਲੇ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਮਜਬੂਤ ਹੋ ਕੇ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਛਾਉਣ ਲਗ ਪਏ ਹਨ। ਘੁਸਪੈਠ ਰੂਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਵਧੇਰੇ ਹੋਈ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ 1814 ਵਿੱਚ ਤੇਰਾ ਮੈਂਬਰੀ ਸ਼ਾਹੀ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵੀ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦਾ ਦੂਸਰਾ ਸੰਮੇਲਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਬਤੌਰ ਸਲਾਹਕਾਰ ਜ਼ਾਰ ਅਲੈਗਜ਼ਾਂਦਰ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਬਾਪ ਵੀ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਹ ਮੇਰੇ ਬਾਪ ਦੀ ਰਾਏ ਦਾ ਹੀ ਅਸਰ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਰੌਬਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨਾਥਨ ਨੇ ਸਾਰੇ ਪੱਛਮੀ ਤੇ ਪੂਰਬੀ ਯੂਰਪ ਦੇ ਧਨ-ਪ੍ਰਚਲਣ (Circulation of Currency) ਦੀ ਨਿਰੋਲ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਿਆ ਤਾਂ ਜ਼ਾਰ ਅਲੈਗਡਾਂਕਰ ਪਹਿਲਾ ਬਾਗੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਤੇ ਉਸ ਚੌਕੜੀ ਦੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਸਦਾ ਲਈ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਉਦੋਂ ਕੁਝ ਆਪਸੀ ਤੁਰਸ-ਕਲਾਮੀਆਂ ਤੇ ਧਮਕੀ ਧਾੜੇ ਵੀ ਸਾਂਝੇ ਹੋਏ ਸਨ

ਉਰਗੇਵਸਕੀ - ਏਸ ਮੌਕੇ ਯੂਰਪ ਦੇ ਬਾਕੀ ਸ਼ਾਹਾਂ, ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ, ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹਾਂ ਆਦਿ ਨੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤਤਕਾਲੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜ਼ਾਰ ਨੂੰ ਆਸ ਸੀ?

ਸੁਖੇਟਿਨ - ਕਰਦੇ ਕਿਵੇਂ? ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜੰਗਾਂ ਲੜ ਰਹੇ ਸਨ। ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਲੁਕਵੇਂ ਤੌਰ ਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਧਨ ਦੇਣੀ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਧਨ ਦਾ ਸੰਕਟ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਰੂਸ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੀ ਅਜੇ ਏਸ ਸੰਕਟ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਸੀ, ਤਾਂ ਹੀ ਉਹ ਬਾਗੀ ਹੋਣ ਦੀ ਜ਼ੁਅਰਤ

ਕਰ ਸਕਿਆ।

ਉਰਗੇਵਸਕੀ- ਬੜੇ ਹੀ ਦਿਲਚਸਪ ਹਾਲਾਤ ਸਨ ਉਹ। ਫੇਰ ਕੀ ਹੋਇਆ ?

ਸੁਖੋਟਿਨ - ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਲੈਗਜ਼ਾਂਦਰ ਵੀ ਚਿੰਤਤ ਹੋਇਆ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰ ਦੀ ਏਸ ਚੰਡਾਲ ਚੌਕੜੀ ਤੋਂ ਬਾਗੀ ਹੋਣਾ ਤਾਂ ਔਖਾ ਨਹੀਂ ਪਰ ਨਿਭਾਉਣਾ ਉਕਾ ਹੀ ਸੋਖਾ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਸ਼ਾਹੀ ਸਲਾਹਕਾਰਾਂ ਨੇ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੁਲ ਚਾਰ ਫੀਸਦੀ ਵਾਲੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਆਦਰ-ਪਿਆਰ ਜਿੱਤਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਦੂਜੇ ਧੜੇ ਯਾਨੀ ਅਸ਼ਕਨਾਜ਼ੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨਾਲ ਨਾ ਰਲ ਜਾਣ ਤੇ ਰੂਸ ਦੀ ਮੁੱਖ ਧਾਰਾ ਅੰਦਰ ਰਹਿਣ।

ਉਰਗੇਵਸਕੀ- ਸਿਆਣੀ ਰਾਏ ਤਾਂ ਏਹੋ ਬਣਦੀ ਸੀ।

ਸੁਖੋਟਿਨ - ਉਹੋ ਹੋਇਆ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਕੁਲ ਚਾਰ ਫੀਸਦੀ ਯਹੂਦੀ ਵਸੋਂ ਲਈ ਰਿਆਇਤਾਂ-ਸਹੂਲਤਾਂ ਦਾ ਹੜ੍ਹ ਵਗਾ ਦਿੱਤਾ। ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁੱਢਲੀ ਅਤੇ ਉਚ ਸਿੱਖਿਆ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੇ ਮੁਫਤ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਕਿਤਾ ਮੁਖੀ ਸਿੱਖਿਆ ਮੁਫਤ ਵਪਾਰ, ਦਸਤਕਾਰੀ, ਉਦਯੋਗ ਵਿਚ ਰਿਆਇਤਾਂ; ਬਿਨਾਂ ਸੂਦ ਤੋਂ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਕਰਜ਼ਾ। 40-50 ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦੀ ਹਰ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਛਾ ਗਏ। ਵਪਾਰ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮਨਾਪਲਿਸਟ (ਏਕਾਧਿਕਾਰੀ) ਬਣਦੇ ਗਏ।

ਉਰਗੇਵਸਕੀ - ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਦਲਦੇ ਰਹੇ ਤੇ ਪਾਲਿਸੀ ਬਦਸਤੂਰ ਚੱਲਦੀ ਰਹੀ? ਕੁਝ ਚਾਨਣਾ ਪਾਉ

ਸੁਖੋਟਿਨ - ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਲੈਗਜ਼ਾਂਦਰ ਪਹਿਲਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ 1825 ਵਿਚ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜਾਰ ਨਿਕੋਲਸ ਪਹਿਲਾ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਬਣਿਆਂ ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਪਾਲਿਸੀ, ਚੱਲਦੀ ਰਹੀ। 1855 ਈ. ਵਿੱਚ ਜਾਰ ਨਿਕੋਲਸ ਪਹਿਲੇ ਮਗਰੋਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜਾਰ ਅਲੈਗਜ਼ੈਂਦਰ ਦੂਜਾ ਗੱਦੀਦਾਰ ਹੋਇਆ। ਏਸ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਦਰਿਆ ਦਿੱਲੀ, ਰਹਿਮ ਦਿੱਲੀ ਤੇ ਗਰੀਬ ਪਰਵਰੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਮਿਆਰ ਮਾਤ ਪਾ ਦਿੱਤੇ। ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਦੇ ਮਗਰੋਂ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਸ਼ਾਹੀ ਸਲਾਹਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪਦਵੀਂ ਤੱਕ ਪੁਜ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਹੁਤੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਚਾਪਲੂਸ ਸਨ।

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਲੈਗਜ਼ਾਂਦਰ ਦੂਜੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਾਪ-ਦਾਦਿਆਂ ਦੀ ਪਾਲਿਸੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧੇਰੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਅਗਾਂਹ ਤੋਰਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਲੱਖਾਂ ਰੂਸੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਗ਼ਾਰ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਵਾਇਆ।

ਤਾਹੀਉਂ ਡਿਜ਼ਰੇਲੀ ਵਰਗਾ ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਅਕਸਰ ਕਹਿਣ

ਲੱਗਾ - Alexander II is the most benevolent (ਰੂਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਅਲੈਗਜ਼ਾਨਦਰ ਦੋ ਸਭ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਮਾਨਵ ਹਿਤੈਸ਼ੀ ਹੈ) ਪਰ ਮੈਂ ਵੱਖਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚਦਾ ਸਾਂ। ਮੌਕਾ ਪਾ ਕੇ ਇਕ ਰਾਤ ਮੈਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਲੈਗਜ਼ਾਨਦਰ-2 ਦੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ- ਲੱਖਾਂ ਰੂਸੀ ਮਜ਼ਾਰਾ ਪ੍ਰੀਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬਗ਼ਾਰ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਵਾਇਆ। ਉਹ ਅਸੀਸਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ "ਪਰ ਕੀ?" ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ - ਪਰ ਸੱਪੀਂ ਦੁੱਧ ਪਿਲਾਈਐ, ਮੁੜ ਡੱਸਣ ਆਏ..... ਮੇਰਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵੱਲ ਹੈ, ਰੂਸੀ ਮੁਜ਼ਾਰਿਆਂ ਵਲ ਨਹੀਂ।

ਬਾਦਸ਼ਾਹ - 'ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਹਾਲੇ ਵਿਸ਼ਵੀ ਹਾਲਾਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਬਦਲ ਰਹੇ ਹਨ।'

ਉਰਗੇਵਸਕੀ - ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਲੈਗਜ਼ਾਨਦਰ-2 ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਾਰਾ ਯੂਰਪ ਅਮਰੀਕਾ ਆਪਸੀ ਖਿਚੋਤਾਣ ਵਿੱਚ ਫਸਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਗਦਹ ਮੱਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਧਰ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਸਿਵਿਲ ਵਾਰ ਚਲ ਰਹੀ ਸੀ ਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਮਰੀਕੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਬਰਾਹਮ ਲਿੰਕਨ ਦਾ ਸਾਥ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਬਰਾਹਮ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਘੋਰ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵੀ ਬੈਂਕਰਾਂ ਨੇ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਧਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ.....

ਏਸ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨਾਇਕ ਦਾ ਰੋਲ ਨਿਭਾਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਲਿੰਕਨ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਬੈਂਕਰਾਂ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦੀ ਥਾਂ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰੰਸੀ ਛਾਪੇ। ਰੂਸ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਲਾਈਜ਼ ਮੰਜੂਰੀ ਦੇਣਗੇ। ਨਾਲ ਹੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸਮੁੰਦਰੀ ਬੇੜਾ ਅਬਰਾਹਮ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਇਹ ਕਦਮ ਮਾਨਵੀ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਵੀ ਸਰਾਹਨਾਂ ਯੋਗ ਸੀ।

ਸੁਖੋਟਿਨ - ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਪਰ ਮੁੱਢਲੀ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਝਟ ਮਰਗੋਂ ਹੀ ਕੀ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਤ ਦੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਅਜੇ ਪੂਰੀਆਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਕਿ ਅਬਰਾਹਮ ਦਾ ਕਤਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਨੇ ਏਧਰ ਰੂਸ ਵਿੱਚ ਅੱਤਵਾਦੀ ਇਨਕਲਾਬੀ ਗਰੁੱਪਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਤਿਉਰੀਆਂ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਵਿਸ਼ਵੀ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਉਹ ਏਨੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਗਏ ਕਿ 1866 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਲੈਗਜ਼ਾਨਦਰ -2 ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਕਾਤਲਾਨਾ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਸਫਲ ਨਾ ਹੋਇਆ। ਫੇਰ 1879 ਵਿੱਚ ਦੂਸਰੀ ਵਾਰੀ ਕਾਤਲਾਨਾ ਹਮਲਾ ਕਰਵਾਇਆ।

ਅੰਤ 1881 ਵਿਚ ਜਦੋਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਇੱਕ ਯਹੂਦਣ (Hesia Helfman) ਹੋਸੀਆ ਐਫਮੇ ਦੇ ਘਰ ਕੋਲ ਸੀ ਤਾਂ ਤੀਸਰਾ ਹਮਲਾ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਜਾਨ ਚਲੀ ਗਈ। ਜ਼ਾਰ ਖਾਨਦਾਨ ਦਾ ਬੀਜ ਨਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਾ ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਵੱਡਾ ਅਮਲ ਸੀ।

ਹਾਂ ਇਸ ਖੂਨੀ ਵਾਰਦਾਤ ਮਗਰੋਂ ਰੂਸੀਆਂ ਕੋਲੋਂ ਵੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਕਤਲਾਮ ਹੋਇਆ। 'ਉਹ' ਆਪਣੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿ 'ਤਰਸ' ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਤਹਿਤ ਬਦਲੇ ਵਿਚ ਕਤਲਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਤੁਰੀ ਰਹੇ। ਮੇਰਾ ਸਿੱਟਾ ਹੈ "Few Jews sinned and a large number punished world wide." (ਥੋੜੇ ਜਿਹੇ ਯਹੂਦੀ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਖਮਿਆਜ਼ਾ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।) ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਕਾਫਲੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਾਂ, ਪਰ ਹਮਲਾ ਏਨਾ ਅਚਾਨਕ ਅਤੇ ਅਣਕਿਆਸਿਆ ਤੇ ਕੇਂਦਰਤ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕੁਝ ਨਾ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਮੈਂ ਵੀ ਘਾਇਲ ਹੋਇਆ ਸਾਂ।

ਉਰਗੇਵਸਕੀ - ਉਦੋਂ ਮੈਂ ਅਜੇ ਨਵਾਂ-ਨਵਾਂ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪੜਤਾਲੀਆਂ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਵੀ ਸਹਾਇਕ ਨਿਯੁਕਤ ਹੋਇਆ ਸਾਂ। ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਬਹੁਤਾ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਮੈਂ ਵੀ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਵੀ ਸਾਂ।

ਸੁਖੋਟਿਨ - ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜ਼ਾਰ ਅਲੈਗਜ਼ਾਂਦਰ ਤੀਜੇ ਦੇ ਗੱਦੀ - ਨਸ਼ੀਨ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੀ May Law 1881 ਪਾਸ ਹੋਇਆ।

ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ।

ਉਰਗੇਵਸਕੀ - ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਇਉਂ ਲਗਦੈ ਪਈ ਯਹੂਦੀ ਬੈਂਕਰ ਇਹੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਯਹੂਦੀ ਮੁੱਖ-ਰੂਸੀ-ਧਾਰਾ ਚੌਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ, ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਰੂਸੀ ਸਮਾਜ ਦੇ ਹਰ ਪਹਿਲੂ ਵਿਚ ਰੀੜ੍ਹ ਦੀ ਹੱਡੀ ਵਾਲਾ ਮਹੱਤਵ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ।

ਸੁਖੋਟਿਨ - ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਸਮਿਆਂ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁਹਾਵਰਾ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ When we fall, we are the union officers of communism and when we rise our purse rises with it (ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਹਾਰਦੇ ਹਾਂ, (ਢਹਿੰਦੇ ਹਾਂ) ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਮਾਜਵਾਦੀਆਂ - ਸਾਮਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਨੇੜਲੇ ਅਹਸਰ (ਸਲਾਹਕਾਰ) ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਜਿੱਤਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਵਟੁਏ ਦੇ ਧਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਵਧਦੀ ਹੈ।

ਹਾਂ ਤਾਂ, May Law 1881 (ਮਈ ਕਾਨੂੰਨ 1881) ਅਨੁਸਾਰ ਐਨ ਇਹੋ ਕੁਝ ਵਾਪਰਿਆ। ਜ਼ਾਰ ਅਲੈਗਜ਼ਾਨਦਰ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਫਤ ਪੜ੍ਹਾ ਲਿਆ ਕੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਟ ਬਣਾ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਲੈਗਜ਼ਾਨਦਰ ਦੂਜੇ ਦੇ ਕਤਲ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ May Law-1881 (ਮਈ ਕਾਨੂੰਨ - 1881) ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਰਾ ਜਿਨੀ ਸਖਤੀ ਹੋਣ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਵਾਲੀ ਸਥਿਤੀ (Defensive) ਦੇ ਆਉਂਦਿਆਂ ਹੀ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਬਣ ਗਏ, ਕੌਮੂਨਿਸਟ ਬਣ ਗਏ। ਅਣਗੋਲੇ ਜਿਹੇ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਰਹਿਨੁਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੈਸ ਰਾਹੀਂ ਅੰਤਰ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੱਧਰ ਤੇ ਨੇਤਾ ਤੇ ਅਗਵਾਈਕਾਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ

ਉਰਗੇਵਸਕੀ - ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਨਾਅਰਾ 'ਮੁਕਤੀ-ਬਰਾਬਰੀ-ਭਾਈਚਾਰਾ' ਇੱਕ ਐਸਾ ਲਾਲੀਪਾਪ ਹੈ - ਇੱਕ ਐਸਾ Will of the wisp (ਛੁਮੰਤਰ) ਹੈ, ਇੱਕ ਐਸਾ ਮਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾਤਮਕ ਝਾਉਲਾ ਹੈ, ਜੋ ਸਦਾ ਤੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਤੇ ਸੋਚਵਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਸੁਪਨਾ ਤੇ ਆਦਰਸ਼ ਮਾਡਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਅਰੇ ਦੇ ਅਮਲ ਲਈ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਹਰ ਇੱਕ ਭਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਤਨ, ਮਨ ਅਤੇ ਧਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਦਾ ਤਿਆਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਦੂਜਾ ਪਾਸਾ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਰਾ ਜਿਨਾਂ ਵੀ ਸੂਝਵਾਨ ਤੇ ਅਕਾਂਕਸ਼ਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਨਾਅਰੇ ਦਾ ਆਸਰਾ ਲਵੇ, ਤਾਂ ਉੱਚ ਨੇਤਾ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਲਈ ਧਨ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਣੀ ਹੈ ਤੇ ਧਨ ਬੈਂਕਰਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤੇ ਆਪਣੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਤੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰੀ ਤੇ ਚਲਾਕੀ ਰਾਹੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਭਰ 'ਚ ਬੈਂਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ, ਜ਼ਾਇਨਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਬਣਾ ਲਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਧਨ ਲਓ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਪਾਲੋ ਤੇ ਉੱਚ ਨੇਤਾ ਬਣੋ। ਇਉਂ ਚੱਲਦੀ ਮਹਾਨ ਸਮਾਜਵਾਦੀਆਂ ਦੀ ਵੀ ਸਿਆਸਤ।

ਸੁਖੋਟਿਨ - ਉਰਗੇਵਸਕੀ, ਤੁਸੀਂ ਮਹਾਨ ਸੱਚਾ ਕਥਨ ਬੋਲਿਆ ਹੈ। ਲਓ May Law (ਮਈ ਕਾਨੂੰਨ) ਦੀ ਸਖਤੀ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਸਮਾਜਵਾਦ ਦੇ ਸਧਾਰਨ ਨੇਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਲੈਖਾਨੋਵ, ਮਾਰਟੋਵ, ਲੈਨਿਨ, ਕਾਮਾਨੇਵ, ਜੋਰੇਵਸਕੀ, ਜਿਨੋਵੀਵ, ਟ੍ਰਾਟਸਕੀ (ਅਮਰੀਕਾ) ਆਦਿ ਆਦਿ ਵਿਸ਼ਵੀ ਪੱਧਰ ਦੇ ਫਿਲਾਸਫਰ ਤੇ ਉੱਚ ਨੇਤਾ ਉਗਮਾ ਲਏ ਗਏ ਹਨ

ਹੁਣ ਰੂਸੀ ਮੁਜਾਰੇ ਤੇ ਰੂਸੀ ਪ੍ਰੋਲਤਾਰੀ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਜਕ ਬੰਦ-ਖਲਾਸੀ ਦੇ ਰਹਿਬਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਰਸਤੇ ਤੁਰ ਪਏ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਵ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦੇ ਧਨ ਨਾਲ ਇਹ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਬੇਲ ਮੁਲਕਾਂ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਤੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿਚ ਲੰਬੇ-ਲੰਬੇ ਗੁਪਤ ਸੰਮੇਲਨ ਕਰਨਗੇ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵ-ਸਮਾਜ ਦੇ ਪੂਜਣ ਯੋਗ ਰਹਿਨੁਮਾ ਬਣਨਗੇ।

ਉਰਗੇਵਸਕੀ - ਤੇ ਸੁਖੋਟਿਨ ਸਾਹਿਬ ਮੇਰੀ ਧੀ ਦਾ ਲੱਭਿਆ ਗੁਪਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਅਗਵਾਈਕਾਰ ਹੈ। ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਦੀਆਂ ਅਨੇਕਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਾਵਾਂ ਹੇਠ ਖੁਲ੍ਹੀਆਂ ਗੁਪਤ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਰਸਰੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣਾ ਗੁਪਤ ਪੱਤਰ-ਵਿਵਹਾਰ ਤੇ ਗੁਪਤ ਪੱਤਰਕਾਵਾਂ ਦਾ ਸਰਕੂਲੇਸ਼ਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ ਅੱਤਵਾਦੀ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਕਤਲ, ਅੱਗ-ਜ਼ਨੀਆਂ, ਹੜਤਾਲਾਂ, ਬੈਂਕ-ਡਕੈਤੀਆਂ, ਬਦਅਮਨੀ, ਬੈਚੇਨੀ, ਬਦਮਾਸ਼ੀ ਆਦਿ-ਆਦਿ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਕਾਡਰ ਦੀ ਸਾਹਸਤਾ, ਬਹਾਦਰੀ, ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ, ਨਿਡਰਤਾ ਆਦਿ-ਆਦਿ ਦੇ ਟੈਸਟ ਹਨ।

ਟੈਸਟਾਂ ਤੋਂ ਪਾਸ ਹੋਣ ਨਾਲ ਕਾਡਰ ਦੀ ਹੋਰ ਪਦ-ਉਤਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਆਮ ਸਮਾਜ ਹੋਰ ਨਿੱਘਰਦਾ ਹੈ।

ਸੁਖੋਟਿਨ - ਪਰ ਯਾਰਾ ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਸਾਰੇ ਯਹੂਦੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਾਜਿਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਰੋਧ ਯਹੂਦੀ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਤਾਂ ਕਤਲ ਵੀ ਹੋਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ?

ਉਰਗੇਵਸਕੀ - ਦੇਖੋ ਸੁਖੋਟਿਨ ਸਾਹਿਬ, ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸਲੀ ਯਾਨੀ ਆਰਬੋਡੇਕਸ ਯਹੂਦੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਸਾਮੀ ਦੇਸ਼ ਇਸਰਾਈਲ ਦੀ ਪੈਦਾਇਸ਼ ਹਨ। ਅੱਠਵੀਂ ਨੌਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਖਜ਼ਾਰ ਦੇਸ਼ ਜੋ ਇਸਰਾਈਲ ਤੋਂ ਨੌਂ ਸੌ ਮੀਲ ਦੂਰ ਸੀ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਅਤੇ ਪਰਜਾ ਨੇ ਇਹ ਮੱਤ ਅਪਣਾਇਆ। ਉਹ ਅਸ਼ਕਨਾਜੀ ਯਹੂਦੀ ਅਖਵਾਏ। ਇਹ ਅਸ਼ਕਨਾਜੀ ਯਹੂਦੀ ਹੀ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਵਖਤ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੋਰ ਦੇਸੀਆਂ ਬਦੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਧਨ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਰਲਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਆਰਬੋਡੇਕਸ ਯਹੂਦੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਮਿਆਂ ਕਰਕੇ ਹਰ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਝਲਦੇ ਹਨ। ਅਸ਼ਕਨਾਜੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਰੋਧ ਦਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਸ ਦਾ ਹੱਲ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ। 1897 ਵਿੱਚ ਹਰਜਲ ਨੇ ਬਸਲੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕਾਂਗਰਸ ਕਰਕੇ ਨਾਅਰਾ ਬੁਲੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ 'ਇਸਰਾਈਲ ਨੂੰ ਮੁੜ ਚੱਲੋ' (Back to Israel).

ਸੁਖੋਟਿਨ - ਉਸੇ ਕਾਂਗਰਸ ਵਿੱਚ ਅਡਾਪਟ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤੁਹਾਡੀ ਧੀ ਲੱਭ ਲਿਆਈ। ਕਿਨਾ ਮਹਾਨ ਕਾਰਨਾਮਾ ਹੈ ਇਹ।

ਉਂਜ ਤੁਹਾਡੇ ਅਨੁਸਾਰ ਏਸ ਹਨੇਰਗਰਦੀ (Chaos) ਦਾ ਮੁੱਢ ਕਿੱਥੋਂ, ਕਦੋਂ

ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਬੱਝਾ?

ਉਰਗੇਵਸਕੀ - ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸ਼ਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਮਿਕਦਾਰੀ ਤਬਦੀਲੀ ਤਾਂ ਸਦਾ ਵਾਪਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਫਤੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਵਰਤਮਾਨ ਮੁਢ 1789 ਤੋਂ ਫ੍ਰਾਂਸੀਸੀ ਇਨਕਲਾਬ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਹੋਇਆ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਲੂਈ ਸੈਲਵੇ ਅਤੇ ਪਟਰਾਣੀ ਦੇ ਕਤਲ ਦਾ ਅਸਲ ਮਕਸਦ ਸੀ ਮਹਾਨ ਫ੍ਰਾਂਸ ਦੇ ਅਰਥਚਾਰੇ ਅਰਥਾਤ ਅਰਥਚਾਰੇ ਦੇ ਕੇਂਦਰ, ਬੈਂਕ- ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ। ਸੋ ਹੋ ਗਿਆ। ਵਾਟਰਲੂ ਦੀ ਜੰਗ (ਭਓਟਟਲਏਡ ਓਟਟਰਲੋ) ਦੁਆਰਾ ਬੜੇ ਹੀ ਡਰਾਮਈ ਤੇ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਹਾਨ ਬਰਤਾਨੀਆਂ, ਜਿਸ ਦੇ ਰਾਜ ਚੋਂ ਕਦੇ ਸੂਰਜ ਨਹੀਂ ਡੁੱਬਦਾ ਸੀ, ਦੇ ਬੈਂਕ ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਦੁਪਹਿਰ ਤੱਕ ਬਰਤਾਨੀਆਂ ਹਾਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫੇਰ ਚਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਸਲੈਵ ਫੌਜਾਂ ਜੋ ਦੁਪਹਿਰ ਤੱਕ ਨਿਰਪੇਖ ਸਨ, ਨੇ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦਾ ਪੱਖ ਲੈ ਲਿਆ। ਪਾਸਾ ਉਲਟ ਗਿਆ। ਇੱਧਰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ 'ਹਾਰ' ਦੀ ਅਫਵਾਹ ਉਡਾਈ ਗਈ। ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਦੇ ਇੱਕ ਏਜੰਟ ਨੇ ਸਟਾਕ ਐਕਸਚੇਂਜ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵੇਚਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਸਾਰੇ ਸ਼ੇਅਰ ਦਾਤਿਆਂ ਨੇ ਵੀ ਸਸਤੇ ਦਰ ਸਸਤੇ ਦਰਾਂ ਤੇ ਸ਼ੇਅਰ ਵੇਚਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ।

ਰੋਬਸ ਦਾ ਦੂਜਾ ਏਜੰਟ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਭਾਅ ਖਰੀਦੀ ਗਿਆ। ਅਸਲ ਜਿੱਤ ਦੀ ਖਬਰ ਪਹੁੰਚਣ ਤਕ ਸਾਰਾ ਸਟਾਕ ਖਰੀਦਿਆਂ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਇਹੀ ਸਰਮਾਏ ਦੀ ਮਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬੈਂਕ ਵੀ ਫੇਲ ਹੋ ਗਿਆ, ਜੋ ਨਾਥਨ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਨੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਮੁੜ ਮੁੱਢੇ ਆਰੰਭ ਕੀਤਾ।

ਨਾਥਨ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਗੱਜ ਵੱਜ ਕੇ ਆਖਦਾ ਹੈ :-

I care not what puppet is placed upon the throne of England to rule the Empire on which the sun never sets. The man who controls Britain's money supply controls the British Empire and I control the British money supply.

ਸੁਖੇਟਿਨ - ਏਧਰ ਦੋਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਖਾਨਦਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੀਆਂ ਵੀ ਹਨ। ਸ਼ਾਇਦ ਏਸੇ ਕਰਕੇ ਸਿੱਧੀ ਟੱਕਰ ਬਚੀ ਰਹੀ ਹੈ। ਵਰਨਾ ਆਪਸੀ ਜੰਗ ਦੀਆਂ ਅਫਵਾਹਾਂ ਤਾਂ ਕਈ ਵਾਰੀ ਉੱਡ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ।

ਉਰਗੇਵਸਕੀ - ਮੇਰੀ ਸੂਚਨਾ ਹੈ ਕਿ ਰੂਸ ਦੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਲੰਡਨ ਯਾਨੀ ਇੰਗਲੈਂਡ

ਬਣੇਗਾ। ਉਥੋਂ ਦੀ ਪਟਰਾਣੀ ਵਿਕਟੋਰੀਆ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਕੀ ਦੋਹਤਰੀ ਹੈ, ਰੂਸ ਦੀ ਵਰਤਮਾਨ ਜ਼ਰੀਨਾ, ਐਂਵੇ ਨਾਮ ਧਰੀਕ ਪਟਰਾਣੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਰਾਜ ਬੈਂਕਰ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਦਾ ਹੈ। 1857 ਦੇ ਗਦਰ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਇੰਡੀਆਂ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਰਾਜ ਵਪਾਰਕ ਕੰਪਨੀ ਕੋਲੋਂ ਖੋਹ ਕੇ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕਰ ਲਿਆ। ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ 'ਕਰਾਉਨ' ਦਾ ਰਾਜ। ਕੌਣ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਾਉਨ ਦਾ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਦੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਬਿਜਨੈਸ ਦਾ ਚਿਨ੍ਹ ਹੈ

(ਏਨੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋ: ਸਰਜੀਅਸ ਨੀਲਸ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ)

ਸਰਜੀਅਸ ਨੀਲਸ - ਤੁਸੀਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਜਾਗ ਰਹੇ ਹੋ? ਕਮਾਲ ਹੈ। ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਬਈ ਮੇਰੇ ਤਾਂ ਕਪਾਟ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੜ੍ਹ ਕੇ। ਮੈਂ ਨਸ਼ਰ ਕਰਾਂਗਾ।.....

ਸੁਖੋਟਿਨ - ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਕਤਲ ਵੀ ਹੋਣਾ ਪੈ ਸਕਦਾ।

ਸਰਜੀਅਸ - ਮੈਂ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਮਹਿੰਗਾ ਸੌਦਾ ਨਹੀਂ ਚੱਲੋਂ ਹੁਣ ਆਰਾਮ ਕਰੀਏ।

ਉਰਗੇਵਸਕੀ - ਇੱਕ ਆਖਰੀ ਨਿੱਕੀ ਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਂਦਾ ਹਾਂ। ਘਟਨਾ ਹੈ ਨਵੰਬਰ 1894 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਦੂਜੇ ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਦੀ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਲੈਗਜ਼ਾਂਦਰ ਤੀਸਰੇ ਦੀ ਗੁਰਦਿਆਂ ਦੀ ਬੀਮਾਰੀ ਕਾਰਨ ਕਰੀਮੀਆਂ ਵਿਖੇ ਮੌਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਹਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਬੀਮਾਰੀ ਦੇ ਲੱਗਣ ਬਾਰੇ ਵੀ ਕੁਝ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਫਵਾਹਾਂ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਖਾਣੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਸ਼ਾਹੀ ਤਾਬੂਤ ਸ਼ਾਹੀਂ ਮਹਿਲ ਵੱਲ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸੋਗ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਤੇ ਆਖਰੀ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਲਈ ਸਾਰਾ ਸ਼ਹਿਰ ਮੁੱਖ ਸੜਕ ਤੇ ਉਮੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਲੰਬੇ ਉੱਚੇ ਕੱਦ ਵਾਲੀ ਰੂਸ ਦੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਰੀਨਾ ਜੋ ਪਟਰਾਣੀ ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਦੀ ਸਕੀ ਦੋਹਤਰੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਤੋਂ ਮੰਗਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਵੀ ਸੋਗ ਵਸ ਸਿਰ ਢੱਕ ਕੇ ਤਾਬੂਤ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅਖੀਰ ਤੁਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਅਣਸੁਖਾਵੀਂ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਸਾਵਧਾਨੀ ਲਈ ਮੇਰਾ ਭੀੜ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋਣਾ ਮੇਰੀ ਸਰਕਾਰੀ ਡੀਊਟੀ ਸੀ। ਅੱਥਰੂਆਂ ਭਰੀ ਚੁੱਪ ਪਸਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਐਨ ਦੋ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਦੂਰੀ ਤੋਂ ਇਕ ਸਾਧਾਰਨ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਰੀਨਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਕੇ ਉੱਚੀ ਚੀਕਿਆ - "ਉਹ ਔਰਤ 'ਨੈਅਸ' ਉਏ ਏ ਏ.....।" ਮੈਂ ਤੁਰੰਤ ਉਸ ਨੂੰ ਧੋਣ ਤੋਂ ਦਬੋਚ ਲਿਆ ਤੇ ਭੀੜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲੈ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ - 'ਤੂੰ ਇਹ ਬਕਵਾਸ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ?'

ਅੱਗੋਂ ਕਹਿੰਦਾ - "ਮੈਂ ਆਪ ਨਹੀਂ ਆਖਿਆ, ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਅਖਵਾਇਆ

ਗਿਆ। ਮੇਰੇ ਐਨ ਨਾਲ ਖਲੋਤੇ ਅਜਨਬੀ ਨੇ ਮੇਰੇ ਹੱਥਾਂ 'ਚ ਆਹ ਪੰਜਾਹ ਰੁਬਲ ਦਾ ਨੋਟ ਥਮਾਇਆ ਤੇ ਕੰਨ 'ਚ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਉੱਚੀ ਚੀਕ 'ਔਹ ਔਰਤ ਨੈਸ਼ ਹੈ ਉਏ'।'

ਸੋ ਮੈਂ ਲਾਲਚ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਚੀਕ ਪਿਆ। 'ਕੌਣ ਸੀ ਉਹ ?' - ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ।
“ਮੈਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ, ਕੋਈ ਯਹੂਦੀ ਲੱਗਦਾ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਕੜਿਆ, ਉਹ ਉਥੋਂ ਖਿਸਕ ਗਿਆ।”

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਗੁੱਟ ਤੋਂ ਘੁੱਟ ਕੇ ਪਕੜ ਲਿਆ ਕਿ ਕਿਧਰੇ ਭੱਜ ਨਾ ਜਾਵੇ, ਤਲਾਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸੀਂ ਏਧਰ-ਉਧਰ ਦੇਖਣ ਲੱਗੇ। ਪਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਰੀ ਭੀੜ ਵਿੱਚ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਕੱਸੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ 'ਔਹ ਔਰਤ ਨੈਸ਼ ਹੈ ਉਏ।’

ਸੁਖੇਟਿਨ - ਉਹ ਔਰਤ ਰੂਸ ਦੀ ਜ਼ਰੀਨਾ ਅਲੈਗਜ਼ਾਂਡਰਾ ਬਣੀ। ਹੁਣ ਇਹ ਅਫਵਾਹ ਸਾਰੇ ਰੂਸ ਵਿੱਚ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਹੈ ਹੋਰ ਕਈ ਅਫਵਾਹਾਂ ਦਾ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵੀ ਗਰਮ ਹੈ।

ਉਰਗੇਵਸਕੀ - ਚੱਲੋ ਹੁਣ ਕੁਝ ਆਰਾਮ ਕਰ ਲਈਏ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਰੀਪੋਰਟ ਭੇਜ ਦਿਆਂਗਾ।
ਮੇਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੋਏਗੀ ਕਿ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਮੁੜ ਬਹਾਲੀ ਹੋ ਜਾਏ
.....

ਸੁਖੇਟਿਨ - ਪਰ ਆਸ ਨਹੀਂ। ਉਲਟਾ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਤੁਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਕਤਲ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਉਦਯੋਗ, ਖੇਤੀ, ਵਪਾਰ..... ਹਰ ਪਾਸੇ ਸੰਕਟ ਹੈ, ਬੇਚੈਨੀ ਹੈ, ਹੜਤਾਲਾਂ ਹਨ। ਖਾੜਕੂਵਾਦ ਵਧੀ ਜਾਂਦਾ ਤੇ 'ਉਹ' ਸ਼ਾਹੀ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਡੂੰਘੇ ਘੁਸੀ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਅਗਲੇ ਪੜ੍ਹਾ ਵੱਲ

ਸਵੇਰੇ ਮੂੰਹ ਹਨੇਰੇ ਨਾਲ ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਨੇ ਉਥੋਂ ਵਾਹਨ ਬਦਲਨਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਅਗਲਾ ਟਿਕਾਣਾ ਏਥੋਂ ਲਗਭਗ ਵੀਹ ਮੀਲ ਹੈ। ਇਹ ਸਫਰ ਉਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਘੋੜਾ ਬੱਧੀ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਗਲੇ ਸ਼ਹਿਰ ਮੁੜ ਕੇ ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਹੋਰ ਟ੍ਰੇਨ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੇ ਹੱਥ ਮੂੰਹ ਧੋਂਦਾ ਤੇ ਕੁਝ ਪੇਟ ਪੂਜਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਆਈਆਂ ਤੇ ਆਈ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿੱਥੋਂ ਘੋੜਾ ਬੱਘੀ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਸੂਰਜ ਦੇ ਉਦੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਕਰਦਿਆਂ ਉਹ ਘੋੜਾ ਗੱਡੀ (ਬੱਘੀ) ਵਿਚ ਸਵਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਤੋਂ ਅਭਿਜ ਉਹ ਸੋਚ ਲੜੀ ਜੋੜਦਾ ਹੈ

..... ਸੁਖੋਟਿਨ ਠੀਕ ਆਖਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮਹਿਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ਾਜਿਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਮਹਿਲ ਦੇ ਬਾਹਰ ਇਨਕਲਾਬੀ ਖਾੜਕੂਵਾਦ ਵੱਧ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਛੋਟੇ ਮੋਟੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁਣ ਮਹੱਤਵ ਪੂਰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕਤਲਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਤੁਰ ਪਈ ਸੀ।

1901 ਵਿਚ ਬਗੋਲੇਪੋਵ (Bagolepov) ਜੋ ਕਿ ਰੂਸ ਦਾ ਸਿੱਖਿਆ ਮੰਤਰੀ ਸੀ ਤੇ ਜੋ May Laws (ਮਈ ਕਾਨੂੰਨ) ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦਾ ਕਤਲ ਹੋ ਗਿਆ।

1902 ਵਿੱਚ ਸਿਪੀਜਿੰਨ (Sypyagin) ਜੋ ਕਿ ਹੋਮ ਮਨਿਸਟਰ (Interior Minister) ਸੀ ਦਾ ਕਤਲ ਹੋ ਗਿਆ।

1903 ਵਿੱਚ ਊਫਾ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਬੋਡੋਨੋਵਿਚ (Bogdanovich) ਦਾ ਕਤਲ ਹੋ ਗਿਆ।

1904 ਵਿਚ ਰੂਸੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਵਿਸਵੇਵਨ ਪਲੈਵ (Vischelevon Pleve) ਦਾ ਕਤਲ ਹੋ ਗਿਆ।

1905 ਬਹੁਪੱਖੀ ਕਹਿਰ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ। ਫਰਵਰੀ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰੈਂਡ ਡੀਊਕ ਸਰਜੀਅਸ (Grand Duke Sergius) ਜੋ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜ਼ਾਰ ਨਿਕੋਲਸ ਦੂਜੇ ਦਾ ਅੰਕਲ ਸੀ, ਦਾ ਕਤਲ ਹੋ ਗਿਆ।

ਨਾਲ ਹੀ ਦੇਸੀ ਅਤੇ ਬਦੇਸ਼ੀ ਦੋਵਾਂ ਮੁਹਾਜ਼ਾਂ ਤੇ ਖੁੰਘਾਰ ਯੁੱਧ ਛਿੜ ਪਏ। ਜਾਪਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਤੋਂ ਯੁੱਧ ਦੀ ਧੁਖਦੀ ਚਿੰਗਾੜੀ ਵਿਰਾਟ ਰੂਪ ਧਾਰ ਗਈ। ਪੂਰਾ ਯੁੱਧ ਛਿੜ ਪਿਆ। ਨਿਕਚੂ ਜਾਪਾਨ ਹਰ ਮੁਹਾਜ਼ ਤੇ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਵਿਸ਼ਵੀ ਬੈਂਕਰਾਂ (ਕੂਹਨ ਲੀਊਬ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ) ਵੱਲੋਂ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਧਨ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਏਧਰ ਰੂਸ ਨਾਲ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਬੈਂਕਰਾਂ ਨੇ ਧਨ ਦੇਣ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਤਾਂ ਕੀਤਾ ਪਰ ਮੁਕਰ ਗਏ। ਜੰਗ ਮਨਚੂਰੀਆ ਅਤੇ ਕੋਰੀਆਂ ਦੇ ਪੀਲੇ ਸਾਗਰਾਂ ਵਿਚ ਚਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਬੈਂਕਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਜਿੱਤ ਦੇ ਜਕੀਨ ਨਾਲ ਹੀ ਜਾਪਾਨ ਨੇ ਜੰਗ ਐਲਾਨੀ ਸੀ। ਉਸ ਕੋਲ ਰੂਸੀ ਮਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਫੌਜੀ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੇ ਭੇਤ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਜੋ ਨਾਲੇ ਨਾਲ ਵਧੀ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਰੂਸ ਵਿੱਚ ਹੜਤਾਲਾਂ ਦਾ ਦੌਰ ਪੂਰੇ ਜ਼ੋਰ ਤੇ ਸੀ। ਯੁੱਧ ਦੇ ਮੁਹਾਜ਼ ਦੀਆਂ ਸਪਲਾਈ ਲਾਈਨਾਂ ਕੱਟੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਗੁਪਤ ਇਨਕਲਾਬੀ ਪੁਤਲੀਆਂ ਦੀਆਂ ਪੁਤਲੀਗਰਾਂ ਵਲੋਂ ਖਿੱਚ ਹੁੰਦੀਆਂ ਡੋਰਾਂ ਦਾ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਅਹਿਮ ਮਹੱਤਵ ਵੀ ਸੀ।

ਰੂਸ ਦਾ ਸ਼ਕਤੀ ਬਿੰਬ, ਰੂਸ ਦਾ ਸਮੁੰਦਰੀ ਬੇੜਾ, ਜੋ ਪੀਲੇ ਸਮੁੰਦਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰੂਸ ਨਾਲੋਂ ਟੁੱਟ ਕੇ ਹੋਂਦ ਦੀ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਦੀ ਲੜਾਈ ਲੜ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਾਪਾਨ ਦੀਆਂ ਸਮੁੰਦਰੀ ਫੌਜਾਂ ਵੱਲੋਂ ਡੋਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਰੂਸ ਦੀ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਹਾਰ ਹੋਈ। ਮੈਨਸ਼ਵਿਕ ਇਨਕਲਾਬੀਆਂ ਲਈ ਸੁਨਹਿਰਾ ਮੌਕਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਮਹਾਨ ਨੇਤਾ ਮਾਰਟੋਵ (Martov) ਅਸਲੀ ਨਾਮ ਜੂਲੀਅਸ ਤਸੇਦਰਬਾਮ (Julius Tsederbaum) ਨੇ ਰੂਸੀ ਇਨਕਲਾਬ 1905 (Russian Revolution 1905) ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਰੂਸੀ ਇਨਕਲਾਬ 1905

ਰੱਬ ਅਰਥਾਤ ਵਿਸ਼ਵੀ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਰੰਗ ਨਿਆਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਗਾਮੀ ਅਤੇ ਪਰਗਾਮੀ ਸਿੱਟੇ ਕੱਢਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਅਨੁਸਾਰ ਲੈਨਿਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਬਾਲਸ਼ਵਿਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਇਨਕਲਾਬ ਦੀ ਪਿੱਠ ਵਿੱਚ ਛੁਰਾ ਘੋਪਿਆ। ਏਸ ਦਾ ਅਸਲ ਅਰਥ ਇਹ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਰੱਬ (ਵਿਸ਼ਵ ਬੈਂਕਰਾਂ) ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਇਨਕਲਾਬੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਪਸੀ ਪਾਟੋਧਾੜ ਪਾਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ (Analysis) ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਰਟੋਵ ਨਾਲੋਂ ਲੈਨਿਨ ਵਧੇਰੇ ਹਿੱਤਕਾਰੀ ਸੀ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਤਕਾਲੀ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਇਹੋ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਦਾ ਸੀ।

ਲੈਨਿਨ ਦੇ ਬਾਲਸ਼ਵਿਕਾਂ ਨੇ ਮਾਰਟੋਵ ਦੇ ਮੈਨਸ਼ਵਿਕਾਂ ਦਾ ਸਾਥ ਨਾ ਦਿੱਤਾ।

ਬੈਂਕਰਾਂ ਦੀ ਨੀਤੀ ਸਦਕਾ, ਇਨਕਲਾਬੀ ਧੜਿਆਂ ਦੀ ਆਪਸੀ ਧੜੇ-ਬੰਦੀ ਅਤੇ ਤਿੱਖੇ ਵਿਰੋਧ ਕਾਰਨ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨਿਕੋਲਸ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਹਾਲ ਦੀ ਘੜੀ ਸੁਨਹਿਰਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ।

ਜਨਰਲ ਦਬਰਾਸੋਵ (General Debrassov) ਨੇ ਹਾਲ ਦੀ ਘੜੀ ਇਨਕਲਾਬ ਨੂੰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਖੇੜ ਕੇ ਜਿਵੇਂ ਕੁੱਚਲ ਹੀ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਰੇ ਇਨਕਲਾਬੀ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਬਹੁਤੇ ਮਾਰੇ ਗਏ ਅਤੇ ਬਚਦਿਆਂ ਚੋਂ ਬਹੁਤੀ ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ ਭੂਮੀਗਤ ਹੋ ਗਈ। ਜਨਰਲ ਦਾ ਵੀ ਅਗਲੇ ਸਾਲ 1906 ਵਿਚ ਕਤਲ ਹੋ ਗਿਆ।

ਸਭ ਤੋਂ ਅਹਿਮ ਮਸਲਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਛੋਟੇ ਮੋਟੇ ਅਣ ਅਯੋਜਤ ਇਨਕਲਾਬਾਂ ਚੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੀ ਖੱਟਣਾ ਸੀ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਨਰਲ ਐਲਬਰਟ ਧਾਈਕ ਵਲੋਂ 1871 ਵਿੱਚ ਉਲੀਕਿਆਂ ਤਿੰਨ-ਵਿਸ਼ਵ-ਯੁੱਧਾਂ ਦੀ ਬੀਬੂਰੀ ਦਾ ਫਲਸਫਾ ਸੀ। ਇਸ ਫਲਸਫੇ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਗ ਸਮੇਂ ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਵਿਸ਼ਵ-ਯੁੱਧ ਲੱਗਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਰਾਹੀਂ ਜ਼ਾਰ ਖਾਨਦਾਨ ਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਬੀਜ ਵੀ ਨਾਸ ਹੋਣਾ ਸੀ ਤੇ ਸਮਾਜਵਾਦੀਆਂ ਦਾ ਇਨਕਲਾਬ ਵਾਪਰਨਾ ਸੀ। ਇਸ

ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੇ ਹੋਰ ਸੰਕਟ ਗ੍ਰਸਤ ਹੋਣਾ ਸੀ ਤੇ ਪ੍ਰੋਲਤਾਰੀ ਤੇ ਬੁਰਜ਼ੁਆ ਦੇ ਟਕਰਾ ਦਾ ਨਵਾਂ ਦੌਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਏਸ ਟਕਰਾ ਵਿਚ ਅਸਲ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਵਿਸ਼ਵੀ ਬੈਂਕਰਾਂ ਨੇ ਲੁਕੇ ਰਹਿਣਾ ਸੀ।

ਰਾਸਪੁਤਿਨ

1905 ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਕੋਲਿਤਰੀ ਅਤੇ ਅਹਿਮ ਘਟਨਾ ਵੀ ਜ਼ਾਰ ਨਿਕੋਲਸ ਦੂਜੇ ਦੇ ਖਾਨਦਾਨੀ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿਚ ਵਪਾਰ ਗਈ। ਮਹਾਂਰਾਣੀ ਜ਼ਰੀਨਾ ਅਲੈਗਜ਼ੈਂਡਰਾ ਨੇ ਚਾਰ ਲੜਕੀਆਂ ਅਰਥਾਤ ਸਹਿਜ਼ਾਦੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਲਗਾ, ਤਾਤਿਆਨਾ, ਮੇਰੀਆ, ਅਨਸਤਾਸਿਆ ਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ ਪੰਜਵੀਂ ਵਾਰੀ

ਰਾਸਪੁਤਿਨ

ਇੱਕ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਅਰਥਾਤ ਯੂਵਰਾਜ ਅਰਥਾਤ ਜ਼ਾਰ ਦੀ ਗੱਦੀ ਦੇ ਵਾਰਿਸ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ। ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਅਲੈਕਸੀ ਰੋਮਨੋਵ। ਮੇਰੀ ਯਾਨੀ ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਦੀ ਜਾਬ ਐਸੀ ਸੀ ਕਿ ਦਿਨ ਵੀ ਅਤੇ ਰਾਤ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੀ ਵੀ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਦੀ ਵੀ ਚੌਕਸੀ ਰੱਖਣੀ ਪੈਂਦੀ ਸੀ। ਜਪਾਨ ਹੱਥੋਂ ਹਾਰ ਦੀ ਨਮੋਸ਼ੀ, ਮੈਨਸ਼ਵਿਕ ਇਨਕਲਾਬ ਦਾ ਵਾਪਰਨਾ, ਖੂਨੀ-ਸੰਡੇ ਦੀ ਘਟਨਾ ਅਤੇ ਬਾਲਸ਼ਵਿਕਾਂ, ਮੈਨਸ਼ਵਿਕਾਂ ਤੇ ਨਰੋਡਨਿਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਜਖਮੀ ਹਮਲਾਵਰ ਭੇੜੀਆਂ ਵਰਗੀਆਂ ਵਰਦਾਤਾਂ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣੀਆਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਬੇਚੈਨੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਮੇਰੀ ਧੀ ਗਲਿੰਕਾ ਨੂੰ ਅਜੇ ਤੱਕ ਵੀ ਵਾਪਸ ਰੂਸ ਆਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਸੰਤਾਪ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੰਡਾਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਯੂਵਰਾਜ ਦਾ ਜਨਮਣਾ ਕਿਸੇ ਤਰਲ ਦੇ ਉਬਲਦੇ ਕੁੜਾਹੇ ਵਿਚ ਠੰਡੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਛੱਟਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿਵੇਂ ਮਹਿਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੀ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵੀ ਜਸ਼ਨ ਮਨਾਏ ਜਾਣ ਲੱਗੇ।

ਪੱਦਰਾਂ ਦਿਨ ਬੀਤ ਗਏ। ਸੰਕਟ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਭੁਲਣ ਲਈ ਵੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਵੀ ਪਰਜਾ ਵਿਚ ਜਸ਼ਨ ਚੱਲੀ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਪਰ ਮਹਿਲਾਂ ਅੰਦਰ ਅਚਾਨਕ ਵਿਰਾਮ ਲਗ ਗਿਆ।

ਮੈਂ ਖੋਜ ਕੀਤੀ, ਕੁਝ ਸਮਝ ਨਾ ਆਏ। ਅੰਦਰ ਤੱਕ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਯੂਵਰਾਜ ਨੂੰ ਗਰਭ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਇਕ ਭਿਆਨਕ ਬੀਮਾਰੀ ਹੈਮੋਫੀਲੀਆ ਲੱਗ ਗਈ ਸੀ।

ਹੈਮੋਫੀਲੀਆ ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇਹ ਬੜੀ ਨਾਮੁਰਾਦ ਬੀਮਾਰੀ

ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਾੜੀ ਮੋਟੀ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਨਾਲ ਵੀ ਖੂਨ ਦਾ ਵਗਣਾ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਦਰੋਂ ਅੰਦਰ ਰਿਸਾਵ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਭਿਆਨਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਖੂਨ ਵਿੱਚ ਖੂਨ-ਜੰਮਣ ਵਾਲੇ ਅੰਸ਼ ਘੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਹੋਰ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇਹ ਬੀਮਾਰੀ ਯੂਵਰਾਜ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਰਾਣੀ ਅਲੈਗਜ਼ਾਂਦਰਾ ਤੋਂ ਲੱਗੀ ਸੀ। ਹੋਰ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਮਾਤਾ ਜੋ ਗੁਆਂਢੀ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਹਾਰਾਣੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਬੀਮਾਰੀ ਸੀ। ਹੋਰ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਮਾਤਾ ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਦੀ ਮਹਾਰਾਣੀ ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਨੂੰ ਵੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਚੌਦਾਂ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਨੌਂ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹਾਂ ਸ਼ਾਦੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਬੀਮਾਰੀ ਸਾਰੇ ਯੂਰਪ ਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਪ੍ਰੀਵਾਰਾਂ ਤੱਕ ਪੁੱਜ ਚੁੱਕੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਹ ਬੀਮਾਰੀ ਕਿਤੇ ਘੱਟ ਸੀ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਸੀ। ਪਰ ਯੂਵਰਾਜ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵਧੇਰੇ ਸੀ। ਮੈਂ ਖੋਜਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸਾਂ ਕਿ ਰਾਣੀ ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਦੀ ਏਸ ਬੀਮਾਰੀ ਦਾ ਸੋਮਾ ਕੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਏਥੋਂ ਤੱਕ ਪੁੱਜ ਗਿਆ ਕਿ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਇਹ ਬੀਮਾਰੀ ਲਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਅਫੀਮਣ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਨਾਲ ਘਿਉ-ਖਿਚੜੀ ਹੋ ਗਈ। ਉਸ ਦੇ 14 ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ 2-3 ਬੱਚੇ ਰੌਬਸ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਦੇ ਵੀ ਸਨ। ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਤੋਂ ਇਸ ਬੀਮਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਘੱਟ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਸੀ ਪਰ ਯੂਵਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚੰਡ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਂ ਖੋਜ ਅਧੂਰੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ।

.....

ਯੂਵਰਾਜ ਵੱਡਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਖੇਡਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੇਰੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਤੇ ਹਰ ਵੇਲੇ ਨੇਵੀ ਦੇ ਦੋ ਅਫਸਰ ਉਸ ਦੀ ਚੌਕਸੀ ਲਈ ਤਾਇਨਾਤ ਸਨ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿਵੇਂ ਚਾਰ ਸਾਲ ਬੀਤੇ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਖੁਦ ਚਿੰਤਤ ਰਹਿੰਦਾ ਸਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੀ ਧੀ ਗਲਿੰਕਾ ਤੋਂ ਵਿਛੜੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸੰਤਾਪ ਸੀ।

ਇੱਕ ਦਿਨ, ਮੈਨੂੰ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸੱਦਿਆ ਗਿਆ। ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਸਾਏਬੇਰੀਆਂ ਜਾਵਾਂ। ਉਥੋਂ ਇੱਕ ਕਰਾਮਾਤੀ ਪਾਦਰੀ ਗਰੈਗਰੀ ਰਾਸਪੁਤਿਨ ਨੂੰ ਲੱਭ ਕੇ ਲਿਆਵਾਂ। ਜ਼ਰੀਨਾ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਸਹੇਲੀ ਨੇ ਕੋਈ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਮੈਂ ਸਾਏਬੇਰੀਆ ਪੁੱਜਿਆ। ਮੈਨੂੰ ਖੋਜ ਕਰਨੀ ਪਈ। ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਅਤਿ ਪਛੜੇ ਹੋਏ ਨੀਮ ਜੰਗਲੀ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਗਰੀਬ ਕਿਸਾਨਾਂ ਮੁਜ਼ਾਰਿਆਂ ਦਾ ਏਸ ਨਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਪਾਦਰੀ ਸੀ ਜੋ ਪਾਦਰੀ ਘੱਟ ਤੇ ਹੋਰ ਬੜਾ ਕੁੱਝ ਵਧੇਰੇ ਸੀ।

ਹੋਰ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਵਿਚਾਰ ਲੜੀ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਕਿ ਹਰ ਔਰਤ ਤੇ ਮਰਦ ਪਾਪੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੇਕ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਨੇਕ ਤਾਂ ਹੀ ਬਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਅਤਿਅੰਤ ਡੂੰਘਾਈ ਤਕ ਗਰਕਿਆ ਜਾਵੇ। ਖੂਬ ਪਾਪ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਹੱਦ ਤੱਕ ਪੁੱਜਿਆ

ਜਾਵੇ। ਅੰਤ ਪਾਪ ਈ ਮੁਕ ਜਾਣਗੇ ਤੇ ਆਤਮਾ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਤੋਬਾ ਕਰੇਗੀ। ਹੋਰ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਕਿ ਮਰਦ ਨਾਲੋਂ ਔਰਤ ਵਧੇਰੇ ਪਾਪਣ ਹੈ। ਹਵਾ (ਈਵ) ਨੇ ਹੀ ਮਰਦ ਨੂੰ ਪਾਪ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸਕਾਇਆ ਸੀ।

ਰਾਸਪੂਤਿਨ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਦੋਂ ਚਾਹੇ ਜਿੱਥੇ ਚਾਹੇ ਜਿਵੇਂ ਚਾਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੜਕੀ, ਮੁਟਿਆਰ ਜਾਂ ਔਰਤ ਨਾਲ ਸੰਭੋਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਦੂਰ-ਦੂਰ ਤੱਕ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਆਈ ਸਨ। ਅਜੀਬ ਬੁਝਾਰਤ ਸੀ।

ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਦੂਜਾ ਪਾਸਾ ਵੀ ਸੀ। ਉਹ ਕਰਾਮਤੀ ਵੀ ਸੀ। ਉਹ ਹਰ ਬੀਮਾਰੀ ਦਾ ਇਲਾਜ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਤੱਕਣੀ ਨਾਲ, ਹੱਥ ਦੀ ਛੋਹ ਨਾਲ ਜਾਂ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਜਾਨਲੇਵਾ ਜਖਮ ਵੀ ਉਹਦੀ ਤੱਕਣੀ, ਸਪਰਸ਼ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਨਾਲ ਤੁਰੰਤ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਅਸਹਿ ਪੀੜਾਂ ਤੋਂ ਨਿਜਾਤ ਮਿਲਦੀ ਸੀ, ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਰਾਹਤ ਮਿਲਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਖੁੰਘਾਰ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅੰਤਲਾ ਨੁਸਖਾ ਉਸ ਦਾ ਅੰਗ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਛੋਹ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਉਸ ਦੇ ਸੰਭੋਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਅਦੁੱਤੀ ਅਨੰਦ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਅੰਗ ਨਾਲ ਖਰਮਸਤੀ ਕਰਦੀਆਂ ਤੇ ਸ਼ਾਂਤ ਚਿਤ ਵਾਪਸ ਤੁਰ ਜਾਂਦੀਆਂ।

ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਕਦੇ ਕਦੇ ਉਸ ਕੋਲ ਚੋਲਿਆਂ ਵਾਲੇ ਦੋ ਦਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਜਨਬੀ ਬੰਦੇ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵੀ ਢੱਕੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਦੋ, ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਦਿਨ ਰਹਿੰਦੇ ਤੇ ਤੁਰ ਜਾਂਦੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚਿਰ ਰਹਿੰਦੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਚਰਚ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੁੰਦੀ। ਕਦੇ-ਕਦੇ ਦੋ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਉਹ ਆਪ ਵੀ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੋਕ ਉਸਦਾ ਇੰਤਜਾਰ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ। ਕਦੇ-ਕਦੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਮਰਦ ਜਾਂ ਔਰਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ। ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਾ ਤਾਂ ਇਕੱਲਾ ਹੁੰਦਾ। ਕਦੇ ਕੋਈ ਨਾ ਪੁੱਛਦਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਮਰਦ ਜਾਂ ਔਰਤ ਨੂੰ ਕਿੱਥੇ ਛੱਡ ਆਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਮੁੜ ਵਾਪਸ ਆਏਗਾ ਜਾਂ ਆਏਗੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਦੇ ਆਖਣ ਤੇ ਸਮਝ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਹੋਊ, ਉਥੇ ਉਸ ਦੀ ਵਧੇਰੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ।

ਮੈਂ ਖੁਦ ਸ਼ਸ਼ੋਪੰਜ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਰਾਂ। ਉਸ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਜਾਵਾਂ ਜਾਂ ਨਾ। ਕੋਈ ਭਲਾ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕੋਈ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਮਸ਼ਵਰਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਿਸ਼ਨ ਅਤਿ ਗੁਪਤ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸਖਤ ਹਦਾਇਤ ਸੀ।

ਅੰਤ ਮੈਂ ਫੈਸਲਾ ਲੈ ਲਿਆ ਕਿ ਉਹਦੇ ਕੋਲ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਰੱਖਾਂਗਾ ਤੇ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਜਾਣਾ ਗਾ। ਜੱਕੋ ਤੱਕੋ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਿਨ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਪੁੱਜ ਗਿਆ।

ਮੈਂ ਕਿਹਾ - "ਸ਼ਾਹੀ ਮਹਿਲਾ ਵੱਲੋਂ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਸੌਂਦਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਉਸ ਝੱਟ ਕਿਹਾ - 'ਹਾਂ ਉਥੇ ਯੁਵਰਾਜ ਸਖਤ ਬੀਮਾਰ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਖੂਨ ਦੇ ਰਿਸਾਵ ਦੀ ਜਾਨਲੇਵਾ ਬੀਮਾਰੀ ਹੈ। ਯੁਵਰਾਜ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਮੈਂ ਹੀ ਠੀਕ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਹੋਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੇ ਨਿਹਚੇ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ.....

ਮੈਂ ਪੁੱਛਿਆ - ਕਦੋਂ ਚਲੇਗੇ।.....

ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ - ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤਿਆਰ ਹਾਂ।

ਅਚਾਨਕ ਮੇਰੇ ਤਿਆਗ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਫੁਰਨਾ ਫੁਰਿਆ ਕਿ, ਕਿਤੇ ਇਹ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਦਾ ਏਜੰਟ ਨਾ ਹੋਏ। 1789 ਦੇ ਫ੍ਰਾਂਸੀਸੀ ਇਨਕਲਾਬ ਸਮੇਂ ਸ਼ਾਹੀ ਮਹਿਲ (ਓਲ ਫਓਲਓਚਏ) ਹੀ ਵਰਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਤ ਰੂਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲੱਗ ਪੱਗ ਤਤਕਾਲੀਨ ਫ੍ਰਾਂਸ ਵਰਗੇ ਹੀ ਹਨ। ਤਾਂ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਾਰ ਦੇ ਮਹਿਲ ਅੰਦਰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਪਿਆ।

ਮੈਂ ਤਾਰ ਰਾਹੀਂ ਸੂਚਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪੁੱਜ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਮਹਿਲ ਦੇ ਮੁੱਖ ਦੁਆਰ ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ, ਪਰ ਮੈਂ ਐਸਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਹਰ ਹਰਕਤ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਰਹੇ..।

ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਯੁਵਰਾਜ ਪੀੜ ਨਾਲ ਤੜਪ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਰਸਪੁਤਿਨ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਪੁੱਜਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਰਸਪੁਤਿਨ ਨੇ ਪਲੰਘ ਕੋਲ ਖੜ ਕੇ 'ਅਰਦਾਸ' ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਯੁਵਰਾਜ ਠੀਕ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਰਦਾਸ ਖਤਮ ਹੋਈ ਤਾਂ ਉਹ ਹੱਸਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਹ ਪੱਕਾ ਹੀ ਏਥੇ ਰਹੇਗਾ ਤੇ ਮਹਿਲ ਉਸ ਪਿੰਡ ਦੇ ਚਰਚ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਜਾਏਗਾ, ਜਿੱਥੇ 'ਨੇਕ ਬਣਨ ਲਈ ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਜ਼ਰੀਨਾ ਤੇ ਇਰਦ-ਗਿਰਦ ਦੇ ਮਰਦਾਂ-ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਤੋਂ ਡੂੰਘੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਗਰਕਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਹੱਦ ਦਾ ਕਿਨਾਰਾ ਕਿੱਥੇ ਆਏਗਾ, ਹਾਲੇ ਅੰਦਾਜ਼ਾਂ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ'

ਯੁਵਰਾਜ ਰਸਪੁਤਿਨ ਦੇ ਸਾਥ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਤੰਦਰੁਸਤ ਤੇ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣ ਲਗ ਪਿਆ।

ਛੇਤੀ ਹੀ ਦਰਬਾਰ ਦੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਝੁਰਮੁਟ ਉਹਦੇ ਇਰਦ-ਗਿਰਦ ਇੱਕਠਾ ਹੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ।

ਸਮਾਂ ਬੀਤਦਾ ਗਿਆ

ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੱਗ ਮੱਗ ਕਰਦੇ ਮਹਿਲ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਹਨੇਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀ

ਵਾਪਰਦਾ, ਦੀ ਬਾਹਰ ਕਨਸੋਅ ਨਾ ਨਿਕਲੀ ਇੱਕ ਰਾਤ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਰਾਸਪੁਤਿਨ ਅਲਫ ਨੰਗਾ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਸਾਰੇ ਜ਼ੋਸ਼ੀਲੇ 'ਅੰਗ' ਸਮੇਤ ਇਥੇ ਕਮਰੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਕਮਰੇ ਅਤੇ ਇਕ ਮਹਿਲ (ਹਰਮ) ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਮਹਿਲ (ਹਰਮ) ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ।

..... ਫੇਰ ਇਹ ਨਿਤ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ਬਣ ਗਿਆ।

..... ਇੱਕ ਰਾਤ ਮੈਂ ਵੀ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਤੋੜ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਐਨ ਨੇੜੇ ਜਾ ਪੁਜਿਆ। ਉਹ ਨਗਨ ਅਵਸਥਾ ਵਿਚ ਵੱਡੀ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਕਕਸ਼ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲ ਕੇ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦੀ ਦੇ 'ਕਕਸ਼' ਵਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਰਿਹਾ ਨਾ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਗਲੋਂ ਫੜ ਕੇ ਇੱਕ ਥਮਲੇ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਖੰਜਰ ਕੱਢ ਲਈ। ਉਸ ਨੇ ਤਹੱਮਲ ਨਾਲ ਆਖਿਆ- ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤਜਰਬਾ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਭਲਾ ਕਰ ਦੇਖੋ। ਚੰਗਾ ਹੋਵੇ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਚਲੋ। ਡਰੋ ਨਾ। ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਦੇਖੇਗਾ। ਕੋਈ ਦੇਖੇਗਾ ਵੀ ਤਾਂ ਚੁੱਪ ਰਹੇਗਾ।'

ਉਹ ਜ਼ੋਸ਼ੀਲੇ ਅੰਗ ਸਮੇਤ ਮੋਹਰੇ-ਮੋਹਰੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਉਸ ਦੇ 'ਕਕਸ਼' ਵਿੱਚ ਪੁੱਜ ਗਏ।

ਯੁਵਰਾਜ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕਮਰੇ ਦੇ ਐਨ ਵਿਚਕਾਰ 'ਸੁਖ ਦੀ ਨੀਂਦ' ਘੂਕ ਸੌਂ ਰਿਹਾ ਸੀ। 'ਉਸ ਕਿਹਾ, 'ਜਦੋਂ ਕਦੇ ਦੋ-ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਰਾਣੀ ਹਾਲੋਂ- ਬੇਹਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।'

'ਏਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਪੇਂਡੂ ਚਰਚ ਵਾਂਗ ਤੁਸੀਂ ਦੋ-ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਗਾਇਬ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ?'

'ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।'

'ਕਦੇ-ਕਦੇ ਦੋ-ਚਾਰ ਚਿਹਰੇ ਢੱਕਿਆਂ ਤੇ ਚੋਲਿਆ ਵਾਲੇ ਬੰਦੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬਦਸਤੂਰ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ?'

'ਹਾਂ' ਉਸ ਕਿਹਾ।

'ਉਹ ਕੌਣ ਹਨ?'

'ਪੂਰਾ ਵੇਰਵਾ ਨਾ ਪੁੱਛੋ, ਨਾ ਮੈਂ ਦੱਸਾਂਗਾ। ਏਨਾ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, ਉਹੀ ਮੇਰੇ 'ਆਕੇ' ਹਨ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਬੱਧਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਇਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਗੁਪਤ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਉੱਚ-ਡਿਗਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਫਸਰ ਹਨ। ਉਹੀ ਕੰਮ-ਵੰਡ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਇਕ ਨੂੰ ਉਹੀ ਕੰਮ ਸੌਂਪਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਹ ਠੀਕ-ਠੀਕ ਲਾਇਕ ਹੋਵੇ, ਯੋਗ ਹੋਵੇ। ਕਦੇ-ਕਦੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਅਮਲੀ ਰੂਪ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ

ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਕੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਿਰੀਖਣ ਅਨੁਸਾਰ ਮੇਰੀ ਡਿਗਰੀ ਵਧਦੀ ਘੱਟਦੀ ਹੈ.....।

ਮੈਂ ਆਖਦਾ ਹਾਂ 'ਰਸਪੂਤਿਨ ਤੂੰ ਪਕੜਿਆ ਜਾਏਂਗਾ, ਤੂੰ ਮਾਰਿਆ ਜਾਏਂਗਾ।"

ਉਹ ਤਹੱਸਲ ਨਾਲ ਆਖਦਾ ਹੈ - 'ਕੌਣ ਮਾਰੇਗਾ? 'ਇਹ' ਮੈਨੂੰ ਮਾਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। 'ਉਹ' ਮਾਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੌਣ ਪਕੜੇਗਾ। 'ਇਹ' ਮੈਨੂੰ ਪਕੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸਬੂਤ ਦੇਖੋਗੇ ? ਮੈਂ ਦੋ-ਚਾਰ ਦਿਨ ਗਾਇਬ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਪਟਰਾਣੀ ਜ਼ਰੀਨਾ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਪੱਤਰ ਲਿਖਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ

ਉਸ ਨੇ ਹੱਥ ਲਿਖਤ-ਪੱਤਰਾਂ ਦਾ ਇਕ ਬੰਡਲ ਮੇਰੇ ਮੋਹਰੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਵੀ ਆਖਰ ਇਟੈਲੀਜੈਂਸ ਦਾ ਬੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਉਲਟਿਆ ਪਲਟਿਆ। ਇਕ ਪੱਤਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ 'ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮੋਢਿਆਂ ਉੱਪਰ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਤੜਪ ਰਹੀ ਹਾਂ।" ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਾ ਆਰੰਭ ਹੈ 'ਤੁਸੀਂ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦ ਆਓਗੇ? ਛੇਤੀ ਆਉ।'

ਜ਼ਰੀਨਾ ਦੇ ਰਸਪੂਤਿਨ ਵੱਲ ਪੱਤਰ

ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੱਤਰ 'ਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ - "ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਡੌਲਿਆਂ ਦੇ ਸਪੁਰਦ ਕਰ ਸਕਾਂਗੀ"।"

ਮੈਂ ਪੱਤਰ ਮੋੜ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦਾ ਹਾਂ- 'ਏਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕਿ ਯੁਵਰਾਜ ਦੀ ਬੀਮਾਰੀ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਪਟਰਾਣੀ ਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਪ੍ਰਤੀ ਇੱਕ ਵਚਿਤਰ ਕੌਤਕੀ ਆਕਰਸ਼ਨ ਬਣ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।"

ਰਸਪੂਤਿਨ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਗੰਭੀਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਖਦਾ ਹੈ - 'ਮਸਲਾ ਨਿਰੇ ਆਕਰਸ਼ਨ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਮਸਲਾ ਜ਼ਾਰ ਖਾਨਦਾਨ ਦੀ ਹੋਣੀ ਦਾ ਹੈ। ਮਸਲਾ ਰੂਸ ਦੀ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਮਸਲਾ ਯੂਰਪ ਦੀ ਹੋਣੀ ਦਾ ਹੈ। ਮਸਲਾ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਹੋਣੀ ਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵ-ਯੁੱਧ ਹੋਣੀਆਂ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਕੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੋਣੀਆਂ ਅਸਮਾਨੋਂ ਨਹੀਂ ਉੱਤਰਦੀਆਂ। ਹੋਣੀਆਂ ਦੇ 'ਆਕੇ' ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਉਸ ਹੋਣੀ ਦਾ ਨਾ-ਮਾਮੂਲ ਕਿਣਕਾ ਮਾਤਰ ਹਾਂ, ਮਨੁੱਖੀ ਬੇਜਾਨ ਪੁਤਲੀ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਓ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦਫਤਰ ਜਾਓ। ਮੈਂ ਮਹਿਲ ਦੀ ਹੋਣੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜ਼ੋਸ਼ੀਲੇ ਅੰਗ ਨਾਲ ਬੰਨਣ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਜਾਂਦੇ-ਜਾਂਦੇ ਹੋਰ ਸੁਣ ਜਾਓ- ਹੈਮੇਫੀਲੀਆ ਬੀਮਾਰੀ ਪਟਰਾਣੀ ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਹੋਈ ਸੀ। ਹੋਈ ਨਹੀਂ 'ਆਕਿਆ' ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟਰਾਣੀ ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਦੇ ਕੁਝ ਬੱਚੇ ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਆਕਿਆ' ਦੇ ਵੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਸੁਣਦੇ ਜਾਓ 'ਜ਼ਾਰ ਦੇ ਮਹਿਲ ਨੂੰ ਫ੍ਰਾਂਸ ਦੇ ਲੂਈ ਖਾਨਦਾਨ ਦੇ Royal

Palace (ਸ਼ਾਹੀ ਮਹਿਲ) ਵਾਂਗ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸੱਚੇ ਵਿੱਚ ਢਾਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।
ਹੋਣੀ ਅਟੱਲ ਹੈ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ

ਉਹ ਬਾਹਰ ਵਲ ਤੁਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੀ ਮਗਰ-ਮਗਰ ਤੁਰ ਪੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਜੋਸ਼ ਭਰੇ ਅੰਗ ਸਮੇਤ ਦੂਜੇ ਮਹਿਲ ਵੱਲ ਚਲ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਲਾ ਦੁਆਲਾ ਭਾਂਪਦਾ ਹੋਇਆ ਆਪਣੇ ਦਫਤਰ ਵੱਲ ਚੱਲ ਪੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਕਾਂਬਾ ਛਿੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਠੰਡ ਦਾ ਕਾਂਬਾ ਨਹੀਂ, ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਹੜ੍ਹ ਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਵਹਿ ਤੁਰਿਆ ਹਾਂ ਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਅੱਜ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਗ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਅਲਫ ਨੰਗਾ ਤੁਰਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੀ ਕਾਂਬੇ ਸਮੇਤ ਤੁਰਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਸਾਰਾ ਮਹਿਲ ਏਨੀ ਗੂੜੀ ਨੀਂਦੇ ਸੁੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਨਾ ਕੋਈ ਉਸ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕੋਈ ਮੈਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਫਤਰ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਨਿਵਾਲਾਂ ਵਾਂਗ ਕੁਰਸੀ ਵਿਚ ਡਿਗ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ.....ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਰਾਂਤ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਮੇਰਾ ਕਲਰਕ ਚਾਹ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ 'ਰਸਪੂਤਿਨ ਵਲੋਂ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਰਕਤਾਂ ਦੀ ਉਤਨੀ ਕੁ ਸੂਚਨਾ ਜਰੂਰ ਰੱਖਾਂਗਾ, ਜਿਤਨੀ ਮੇਰੀ 'ਜਾਬ' ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ

ਸਾਰੀ ਇਕਾਗਰਤਾ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ, ਦੁਰਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਇੱਕਠੀਆਂ ਕਰਾਂਗਾ, ਜੋ ਰੂਸ, ਯੂਰਪ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਹੋਣੀ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।'

ਹਾਂ, ਰਸਪੂਤਿਨ ਵਾਰੇ ਮੁੜ ਮੁੜ ਵਿਸਥਾਰ ਪੂਰਵਕ ਸੋਚਣ ਦਾ ਭੋਗ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਖ-ਮੁੱਖ ਹਾਲਾਤ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਰੇ ਦੁਹਰਾ ਕਰ ਲਵਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ।

ਹਾਂ, ਤਾਂ ਯੁਵਰਾਜ ਦੀ ਬੀਮਾਰੀ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਉਹ ਜ਼ਰੀਨਾ ਅਲੈਗਜ਼ਾਂਦਰਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਆਪਣੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਜ਼ਕੀਨ ਵਰਗਾ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਰਸਪੂਤਿਨ ਨੇ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸ ਗੁਪਤ ਸੰਸਥਾ ਦਾ 'ਏਜੰਟ' ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੋਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਉਹ ਖੁਦ 'ਏਜੰਟ' ਹੋਣ ਵਾਰੇ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪਰਵਾਣ (Confess) ਕਰ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ।

ਜ਼ਰੀਨਾ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਫਾਰਗੀਆਂ ਵਿਚ ਦਖਲ ਦੇਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਕਸਦ ਵਿਚ ਸਫਲ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅੜਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰਵਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਸਟੋਲਿਪਿਨ ਉਸ ਦੇ ਏਨੇ ਮਹੱਤਵ ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਕਤਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੁਥੀ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਲਝਦੀ ਹੈ।

ਜ਼ਾਰ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਅਲੈਂਗਜ਼ਾਂਦਰਾ ਦੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਗੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੀ ਹੈ।

ਉਸ ਦੀ ਵੱਡੀ ਭੈਣ ਗ੍ਰੈਂਡ ਡੱਚਸ 'ਇਲਾ' ਜਿਹੜੀ ਕਿ ਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਅੰਕਲ ਨੂੰ ਵਿਆਹੀ ਹੋਈ ਹੈ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਜ਼ਰੀਨਾ ਆਖਦੀ ਹੈ 'ਜੇਕਰ ਰਸਪੂਤਿਨ ਨੂੰ ਮਹਿਲ ਚੋਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਜ਼ਾਰ ਖਾਨਦਾਨ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਜੇਕਰ ਰਸਪੂਤਿਨ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜ਼ਾਰ ਖਾਨਦਾਨ ਕਤਲ ਹੋਏਗਾ ਤੇ ਦੇਸ਼ 'ਚ ਉਜਾੜਾ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ।' ਜ਼ਰੀਨਾ ਬੇਇਜ਼ਤੀ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਹਿਲ ਚੋਂ ਕੱਢ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਉਸ ਮਗਰੋਂ ਹੋਰ ਅਜਬ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਪਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਵ-ਯੁੱਧ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰੂਸ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤਾਂ ਜਿੱਤਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜ਼ਾਰ ਨਿਕੋਲਸ ਦੂਜਾ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਯੋਗ ਸੈਨਾਪਤੀ ਗ੍ਰੈਂਡ ਡੀਊਕ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੁਝ ਰਸਪੂਤਿਨ ਜ਼ਰੀਨਾ ਰਾਹੀਂ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਨਵਾਂ ਸੈਨਾਪਤੀ ਡੱਫਰ ਹੈ। ਹਾਰਾਂ ਤੇ ਹਾਰਾਂ ਹੋਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੈਨਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਤੇ ਸਵੈ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਘਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜ਼ਾਰ ਖੁਦ ਸੈਨਾਪਤੀ ਬਣਦਾ ਹੈ ਤੇ ਹਾਰਾਂ ਦਾ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਉਹ ਖੁਦ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅੰਤ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਅਜਬ ਗਜਬ ਰਾਜ ਖੋਲ੍ਹਣ ਤੇ ਜ਼ਾਰ ਨਿਕੋਲਸ ਦੂਜੇ ਦੇ ਖਾਨਦਾਨ ਦਾ ਇਕ ਮੈਂਬਰ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਜ਼ਾਰ ਦੀ ਭਤੀਜੀ ਇਰੀਨਾ ਦਾ ਪਤੀ ਵੀ ਹੈ ਨਿਤਰ ਕੇ ਅੱਗੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ - ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਾ ਫੈਲਿਕਸ ਯੂਸੋਪੋਵ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਗ੍ਰੈਂਡ ਡੀਊਕ ਦਮਿਤਰੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫੌਜੀ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਵੀ ਰਲਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਰਸਪੂਤਿਨ ਨੂੰ ਕੁਝ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਕਾਮੀ ਖਰਮਸਤੀਆਂ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅੱਡੇ ਤੇ ਪੁੱਜਣ ਦੀ ਦਾਅਵਤ ਦੇਂਦੇ ਹਨ। ਰਸਪੂਤਿਨ ਚਾਈਂ-ਚਾਈਂ ਉਥੇ ਪੁੱਜਦਾ ਹੈ।

ਰਸਪੂਤਿਨ ਦੀ ਲਾਸ਼

ਉਹ ਤਿੰਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕੇਕ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਵਿੱਚ ਸਾਈਨਾਈਡ ਜ਼ਹਿਰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਦੇਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਸਾਈਨਾਈਡ ਨਾਲ ਮਰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅੱਜ ਤੱਕ ਕੋਈ ਸੁਆਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਸ ਸਕਿਆ ਹੈ।

ਫੇਰ ਉਹ ਉਸ ਤੇ ਗੋਲੀਆਂ ਦਾ ਮੀਂਹ ਵਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਗੋਲੀਆਂ ਨੂੰ ਟੋਫੀਆਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਟ ਕੁੱਟ ਕੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਕਰ ਦੇਂਦੇ ਹਨ। ਬੇਹੋਸ਼ ਰਸਪੂਤਿਨ ਨੂੰ ਹੱਥ ਪੈਰ ਮਜਬੂਤ ਰੱਸੀਆਂ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਇੱਕ ਮਜਬੂਤ ਬੋਰੇ ਵਿੱਚ ਤੁਨਦੇ ਹਨ। ਬੋਰੇ ਨੂੰ ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਨਾਲ ਲਪੇਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੋਰੇ ਨੂੰ ਨੇਵਾ ਦਰਿਆ ਦੇ

ਬਰਫੀਲੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਉਸ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾ ਜ਼ਹਿਰ ਕਾਰਨ, ਨਾ ਗੋਲੀਆਂ ਕਾਰਨ, ਨਾ ਹੀ ਕੁਟ-ਮਾਰ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਸਿਰਫ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਣ ਕਾਰਨ ਤੇ ਸਾਹ ਘੁੱਟਣ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਯਾਨੀ ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਨੂੰ ਇਕ ਸੂਚਨਾ ਫਰਵਰੀ 1917 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਫਤੇ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਂ ਇਨਕਲਾਬੀਆਂ ਵਾਰੇ, ਦਹਿਸ਼ਤ ਗਰਦਾਂ ਅਤੇ ਮੈਨਸ਼ਵਿਕਾਂ ਵਾਰੇ, ਬਾਲਸ਼ਵਿਕਾਂ ਵਾਰੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਵਾਰੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਜਾਣ ਚੁਕਿਆ ਸਾਂ।

ਸਹਿਜ- ਭਾਅ ਹੀ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ - ਰਸਪੂਤਿਨ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ ਇਕ ਅਹਿਮ ਗੁਪਤ ਸੰਸਥਾ ਸੀ। ਉਸ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਗੁਪਤ ਸੰਸਥਾ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁਸੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਬਦਲਾ ਫੇੜੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏਗਾ।

ਮਾਰਚ, 1917 ਵਿੱਚ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਗੱਦੀਉਂ ਲਾਹ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਰੰਸਕੀ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਬਣਦੀ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਅਕਤੂਬਰ 1917 ਵਿੱਚ ਬਾਲਸ਼ਵਿਕ ਇਨਕਲਾਬ ਮਚਦਾ ਹੈ।

ਬਾਲਸ਼ਵਿਕਾਂ ਦੇ ਅਜੀਮ ਨੇਤਾ ਲੈਨਿਨ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ। ਕੀ ਲੈਨਿਨ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਦੇ ਕਤਲ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕੀ ਅਗਨੀ ਠੰਡੀ ਪੈ ਚੁੱਕੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਅਜੇ ਵੀ ਦਹਿਕ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ?

ਫੇਰ ਜ਼ਾਰ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਨੂੰ ਸਾਏਬੇਰੀਆ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 78 ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਕਸਬੇ ਇਕਾਤਰਿਨਬਰਗ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਤੈਅ-ਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਗੋਲੀਆਂ ਨਾਲ ਭੂਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਯੁਵਰਾਜ ਦੇਰ ਤੱਕ ਤੜਪਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨੇਲ-1907

..... ਬੱਘੀ ਨੂੰ ਝਟਕਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਬੱਘੀ ਰੁੱਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੇ ਮਿੱਠਾ-ਮਿੱਠਾ ਹੱਸਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਾਵਧਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ “ਉਹੋ ਇਹ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਹਾਸਾ ਸੀ ਸਹੁਰਾ ਰਸਪੁਤਿਨ ਐਸਾ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਕਿ ਉਸ ਬਾਰੇ ਸੋਚਾਂ ਵਿੱਚ ਵਹਿ ਹੀ ਗਿਆ। ਇਹ ਬੰਦਾ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਰਾਜ ਕਰ ਰਹੇ ਖਾਨਦਾਨ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਥਲ ਪੁਥਲ ਦੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਵੀ ਬਣਿਆ। ਹਾਸਾ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਕਿ ਕਲਪਣਾ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸਾਂ। ਚਲੋ, ਹੁਣ ਉਸੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਕੇ ਮਨ ਕਾਸ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰਨਾ ਉਹ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸਵਾਰੀਆਂ ਹੋਰ ਵੀ ਆਪੋ - ਆਪਣੀ ਉੱਘ ਚੋਂ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕੋ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਣਾ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ ---“ਬਈ ਬੱਘੀ ਵਾਲੇ ਚੰਗਾ ਝਟਕਾ ਲੱਗਾ। ਸੁਖ ਤੇ ਹੈ?”

ਬੱਘੀਵਾਨ - “ਕੋਈ ਬਹੁਤਾ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਪਰ ਅਟਕਣਾ ਪੈਣਾ। ਇੱਕ ਧੁਰਾ ਡਿੰਗ ਮਾਰ ਗਿਆ।”

“ਫੇਰ ਕਿਵੇਂ ਹੋਊ?” ਪਹਿਲਾ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ।

“ਸਮਾਂ ਤਾਂ ਲੱਗਣਾ ਈ ਐ। ਪਰ ਸੁਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਬਾਂ ਉਜਾੜ ਨਹੀਂ। ਕਸਬੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਨਾਲ ਹੀ ਸਰਾਂ ਹੈ। ਸਰਾਵਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਦੋਸਤੀ ਹੁੰਦੀ ਈ ਐ।”

ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਤਾਂ ਇੱਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਭਗੌੜਾ ਹੈ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ “ਬਈ ਕੋਈ ਦਿੱਕਤ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਆਏਗੀ।”

ਬੱਘੀਵਾਨ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ “ਨਾ ਜੀ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੇ ਰੁਕਣਾ। ਖਾਨਾਪੂਰੀ ਮੈਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ਤੇ ਕਰਾਂਗਾ। ਉਂਜ ਵੀ ਅਸੀਂ ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਤਾਂ ਅਟਕਣਾ ਈ ਸੀ। “ਤੁਸੀਂ ਕੁਝ ਖਾ ਪੀ ਲੈਣਾ - ਆਰਾਮ ਕਰ ਲੈਣਾ। ਮੈਂ ਬੱਘੀ ਠੀਕ ਕਰਵਾ ਲਵਾਂਗਾ। ਠੀਕ ਹੁੰਦਿਆਂ ਈ ਮੁੜ ਕੇ ਚਲ ਪਵਾਂਗੇ। ਭਾਰਾ ਸਮਾਨ ਵਿਚੇ ਰਹਿਣ ਦਿਉ।”

ਬੱਘੀਵਾਨ ਸਰਾਂ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਕੁਝ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਥੇ ਪੁਜਦਿਆਂ ਹੀ ਇੱਕ ਜਣਾ ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈ, “ਸਾਹਿਬ ਤੁਸੀਂ ਏਥੇ ਰੁਕੋ। ਆਹ ਸਾਡੇ ਝੋਲਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਖਿਆਲ ਰੱਖਣਾ। ਅਸੀਂ ਕਸਬੇ

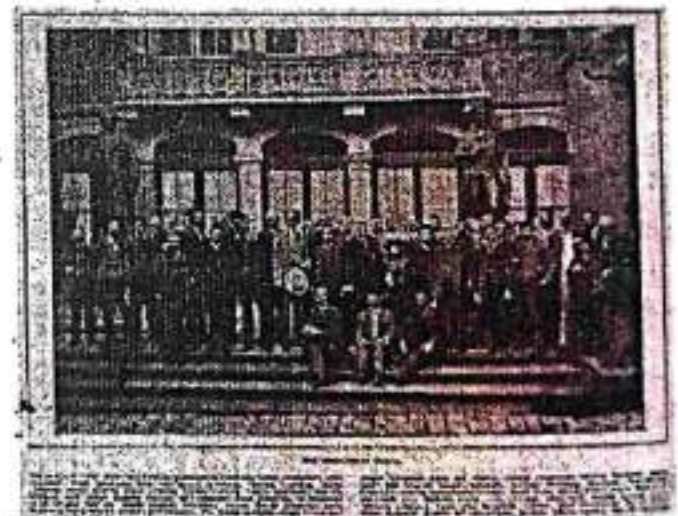
ਵੱਲ ਘੁੰਮ ਆਈਏ। ਏਥੇ ਸਾਡੀ ਇੱਕ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੀ ਵੀ ਹੈ। ਏਥੇ ਵਿਛੋੜੇ ਵਿਸ਼ੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਲੇਟੋ। ਅਸੀਂ ਸਰਾਂ ਦੇ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਆਖ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕੁਝ ਖਾਣ ਪੀਣ ਲਈ ਭੇਜ ਦੇਵੇ।”

ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਕੁਝ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਮਗਰੋਂ ਵਿਛੋੜੇ ਤੇ ਲੇਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਸਪੂਤਿਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੋਚਾਂ ਤੋਂ ਪਿੱਛਾ ਛੁਡਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਉਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਕਿ 1907 ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿਸ਼ਨ ਤੇ ਤੀਜੀ ਵਾਰੀ ਜਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਅਤੇ ਰੂਸ ਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਖਾਨਦਾਨ ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਨੇੜਲੇ ਤੋਂ ਨੇੜਲੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਉਸਦਾ ਆਉਣਾ ਜਾਣਾ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਬਣਿਆ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ।

1894 ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜ਼ਾਰ ਅਲੈਗਜ਼ੈਂਦਰ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਹਾਰਾਣੀ ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਦੀ ਸਕੀ ਦੋਹਤਰੀ ਦੀ ਮੰਗਣੀ ਯੂਵਰਾਜ ਨਿਕੋਲਸ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਮੈਂ ਐਨ ਯੂਵਕ ਸਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਸਹਿਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਮਾਸਕੋ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣਾ ਸੀ। ਬਤੌਰ ਸਰਕਾਰੀ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਇਹ ਮੇਰਾ ਪਹਿਲਾ ਚੱਕਰ ਸੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਗ - ਭਗ ਹਰ ਸਰਕਾਰੀ ਜਾਂ ਗੈਰ - ਸਰਕਾਰੀ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਜ਼ਿੰਮੇ ਕੁਝ ਵੱਖਰੇ ਮਕਸਦ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਉਹੀ ਜੋ ਜਸੂਸੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਕਸਰ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਹੀ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਨਵਾਂ ਲਭਣ ਦੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ ।

1907 ਦੇ ਅਪ੍ਰੈਲ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੈਨੂੰ ਗੁਪਤ ਹੁਕਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ 13 ਮਈ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਰਸ਼ੀਅਨ ਰੈਵੋਲੂਸ਼ਨਰੀ ਡੈਮੋਕਰੈਟਿਕ ਲੇਬਰ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਪੰਜਵੀਂ ਕਾਂਗਰਸ ਨੂੰ 'ਕਵਰ' ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕੁੱਲ ਪੰਜ ਵਾਰ ਹੋਈਆਂ ਕਾਂਗਰਸਾਂ ਚੋਂ ਤੀਜੀ ਵਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ 1898 ਵਿੱਚ ਮਿੰਸਕ (ਰੂਸ) ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ। ਦੂਸਰੀ 1903 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਭਾਵੇਂ ਬਰੱਸਲਜ (ਬੈਲਜੀਅਮ) ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ, ਪਰ ਛੇਤੀ ਮਗਰੋਂ ਲੰਡਨ ਵਿਖੇ ਬਦਲ ਗਈ ਸੀ। ਤੀਜੀ ਕਾਂਗਰਸ 1905 ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਹੀ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਚੌਥੀ 1906 ਵਿੱਚ ਸਟਾਕਹੋਮ (ਸਵੀਡਨ) ਵਿੱਚ ਜੋ ਅਧੂਰੀ ਦੂਸਰੇ ਬਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਪੰਜਵੀਂ 1907 ਵਿੱਚ 13 ਮਈ ਤੋਂ ਫਿਰ ਲੰਡਨ ਵਿਖੇ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ।

ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ 1907 ਲੰਡਨ ਵਿਖੇ

ਮੈਂ ਜਾਣ ਚੁੱਕਿਆ ਸਾਂ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਹਾਂ - ਸੰਮੇਲਨਾਂ (ਕਾਂਗਰਸਾਂ) ਦਾ ਮੁਖ ਏਜੰਡਾ ਇੱਕੋ - ਇੱਕ ਇਹੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਰੂਸ ਦੀ ਜ਼ਾਰਸ਼ਾਹੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਨਕਲਾਬ ਦੁਆਰਾ ਪਲਟਾਉਣਾ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਵਾਂ ਕਾਂਗਰਸਾਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਹੋਈਆਂ, ਦੀ 'ਕਵਰੇਜ਼' ਪਹਿਲਾਂ ਪਟਰਾਣੀ ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਅਤੇ ਮਗਰੋਂ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜ਼ਾਰਜ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੇ ਵੀ ਕਰਵਾਈ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਨ ਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਰੂਸ ਆਪਣੇ ਤੋਂ । ਮੈਂਨੂੰ ਸਦਾ ਹੀ ਇਹ ਸੱਚ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਰੂਸ ਦੇ ਜ਼ਾਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਂਗਰਸਾਂ ਨੂੰ ਏਨਾ ਗੰਭੀਰ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਡੈਲੀਗੇਟਾਂ ਦਾ ਖੁਲ੍ਹਮਖੁਲ੍ਹਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਤੇ ਵੀ ਕੋਈ ਸਖਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਦੀ 'ਸਾਕਾਦਾਰੀ' ਤੇ ਬਹੁਤ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਰਹੇ।

ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਸਰਕਾਰਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੀਆਂ ਸਨ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਂਗਰਸਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਮਕਸਦ ਕੀ ਸੀ। ਕੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੁੜ੍ਹਮਾਂ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ? ਆਖਰ ਕੋਈ ਤਾਂ ਭੇਤ ਸੀ। ਮੈਂ ਭੇਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦਾ ਸਾਂ। ਵਾਟਰਲੂ ਦੀ ਜਿੱਤ ਮਗਰੋਂ ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਆਪਣਾ ਸਰਕਾਰੀ ਬੈਂਕ ਖੋਲ੍ਹ ਬੈਠਿਆ ਸੀ। ਲਗ ਭਗ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸੇ ਬਹੁਤੇ ਸਸਤੇ ਖਰੀਦ ਕੇ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਨੇ ਬੈਂਕ ਹਥਿਆ ਕੇ ਉਸਦੀ ਮੁੜ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਕੇ ਸਾਰੀ ਸੰਚਾਲਨਾ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਲੈ ਲਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਬੈਂਕ ਹੀ ਆਪਣਾ ਨਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਖੁਦ-ਮੁਖਤਿਆਰੀ ਵੀ ਗਹਿਣੇ ਪੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

1907 ਵਾਲੀ ਫਿਰ ਲੰਡਨ ਵਿਖੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਾਂਗਰਸ ਨੂੰ "ਕਵਰ" ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣਾ 'ਹੋਮ ਵਰਕ' ਪੂਰਾ ਕਰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸਾਂ।

ਇਸ ਕਾਰਜ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਮੁੜ ਮੁਢੋਂ ਹੰਘਾਲਣਾ ਪਿਆ।

ਮੈਂ ਸਿੱਟੇ ਕੱਢ ਲਏ ਜੋ ਮੇਰੇ ਅਨੁਸਾਰ ਐਨ ਦਰੁਸਤ ਹਨ

..... ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਖਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਅਨੁਕੂਲ ਹਾਲਤਾਂ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਸੂਰਜ ਮੰਡਲ ਉਪਜਦਾ ਹੈ। ਅਨੁਕੂਲ ਹਾਲਤਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਵਾਧੇ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਗ੍ਰਹਿ ਉਪਜਦਾ ਹੈ। ਅਨੁਕੂਲ ਹਾਲਤਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਸਾਜਗਾਰ ਹੋਣ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਤੇ 'ਜਿੰਦਗੀ' ਧੜਕਦੀ ਹੈ।

ਜਿੰਦਗੀ ਦਾ ਅਤਿ ਸੁਧਰਿਆ ਹੋਇਆ ਰੂਪ 'ਮਨੁੱਖ' ਉਪਜਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਜੀਵਨ ਦੇ ਹੋਰ ਰੂਪਾਂ ਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਨੁਕੂਲ ਹਾਲਤਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਵਾਧੇ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਦੇ ਇੱਸ ਰੂਪ ਨੂੰ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਕਿਤੇ ਵਧੇਰੇ ਚੇਤਨਾਂ ਦੀ ਦਾਤ ਸ਼ਖਸ਼ ਹੋਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸਰੀਰਕ ਬਣਤਰ ਅਤੇ ਚੇਤਨਾ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਵਾਧੇ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਪ੍ਰੀਵਾਰ, ਕਬੀਲੇ, ਆਦਿ ਆਦਿ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਾਰੇ ਵਾਧੇ ਵਿੱਚ ਜਮੀਨ (ਧਰਤੀ) ਦੀ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧ ਦੇਣ ਹੈ।

ਯਾਨੀ ਕਿ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਉੱਪਰ ਉਪਜੀ ਪੈਦਾਵਾਰ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਸੋਮੇ ਹਨ।

ਧਰਤੀ ਤਾਂ ਅਧਾਰ ਹੈ ਹੀ, ਉਪਜ ਪਹਿਲਾਂ ਖੁਦ ਰੱਖ (ਆਪਣੇ-ਆਪ ਉਪਜਣ ਵਾਲੀ ਹੈ) ਫਿਰ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਇਹ ਚੇਤਨਾ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਉਪਜਾਈ ਜਾਣ ਲੱਗਦੀ ਹੈ।

ਅਨੁਕੂਲ ਹਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਦਾ ਇਕਸਾਰ ਨਾ ਰਹਿਣ ਕਰਕੇ ਚੇਤਨਾ ਵੀ ਇਕਸਾਰ ਤੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਰੀਰਕ ਬਣਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਇਕਸਾਰ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸਰੀਰਕ ਬਲ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਵਾਰਵਾਦ ਤੇ ਕਬੀਲਾਵਾਦ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਤੋਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 'ਕਬਜ਼ਾ' ਨਾਮ ਦਾ ਬਚਿੱਤਰ ਅੰਸ਼ ਨਾਲ ਆ ਰਲਦਾ ਹੈ। ਰਿਆਸਤਾਂ, ਰਾਜ, ਦੇਸ਼, ਸਰਕਾਰਾਂ, ਹੱਦਬੰਦੀਆਂ, ਦੀਪ, ਮਹਾਦੀਪ ਉਪਜ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਆਵਾਰਾ, ਪੁਲੁਮਖੁਲੇ ਤੇ ਖੂਨੀ ਬਿਰਤੀ ਨੂੰ ਕਾਬੂ 'ਚ ਰੱਖ ਕੇ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਵਿਕਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕਬੀਲਾਵਾਦ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਉਪਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਥਾਂ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੀ ਸੀ। ਇੱਸ ਲੋੜ 'ਚੋਂ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਵੱਖਰਾ ਵਰਗ 'ਵਪਾਰੀ ਵਰਗ' ਉਪਜ ਪਿਆ ਜਿਸ ਦਾ ਕਿੱਤਾ ਹੀ ਉਪਜ (ਜਿਣਸ) ਦੀ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ (Transportation) ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕਮਾਈ (ਕਮੀਸ਼ਨ) ਵੀ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਸਮਾਜ ਵਧਿਆ ਫੁਲਿਆ ਤਾਂ ਐਨ ਅਨੁਕੂਲ ਵਪਾਰ ਵੀ ਵਧਿਆ ਫੁਲਿਆ। ਵਪਾਰ ਲਈ ਮਾਧਿਅਮ ਦੀ ਲੋੜ ਪਈ। ਜਿਣਸ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੋਨੇ ਨਾਮ ਦੀ ਧਾਤੂ ਨੂੰ ਮਾਧਿਅਮ ਬਣਾ ਲਿਆ ਗਿਆ।

ਅਗੋਂ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸਿਕੇ, ਮੋਹਰਾਂ ਆਦਿ ਦਾ ਪ੍ਰਚੱਲਣ ਹੋਇਆ। ਰਾਜ, ਬਾਦਸ਼ਾਹਤਾਂ ਦੀਆਂ ਹੱਦਬੰਦੀਆਂ ਤੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਵਿੱਚ ਵਟ ਗਏ। ਪਰ ਸਿਕਿਆਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਹੱਦ-ਬੰਦੀ ਨਾ ਹੁੰਦੀ।

ਸਿਫਤੀ ਤਬਦੀਲੀ ਉਦੋਂ ਆਈ ਜਦੋਂ ਸਿਕਿਆਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਵੱਖਰਾ ਵਪਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਵੱਖਰ-ਵਪਾਰੀਆਂ' ਨੇ ਸਿਕਿਆਂ ਦੀ ਥਾਂ ਕਾਗਜ਼ੀ ਰੁੱਕੇ ਦੇਣੇ-ਲੈਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ। ਰੁੱਕੇ-ਪਰਚੀਆਂ ਨੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਕਾਗਜ਼ੀ ਕਰੰਸੀ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਲਿਆ।

ਪਹਿਲਾਂ-ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦਾ ਸੋਨੇ ਦਾ ਸਟਾਕ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਜਰੂਰੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਸਟਾਕ ਕੇਂਦਰਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਤੇ ਸਟਾਕ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੱਖ ਸਕਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਣ ਨਾਲ ਵੱਡੇ ਦਰ ਵੱਡੇ 'ਸਟਾਕਿਸਟਸ' (ਜਮ੍ਹਾਂ - ਖੋਰ) ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਏ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੀ ਤੇ ਬਾਹਰ ਵੀ ਆਪਸੀ ਤਾਲ-ਮੇਲ ਵੱਧਦਾ ਗਿਆ।

ਅੰਤਰ ਦੇਸੀ ਵਪਾਰ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੱਹਤਵ ਹੋਰ ਵੱਧਦਾ ਗਿਆ। ਇਹ

ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਟਕਸਾਲਾਂ ਦੇ ਵੀ ਸੰਚਾਲਕ ਬਣ ਬੈਠੇ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣ ਲਗੇ। ਇਹ ਰਾਜ-ਦਰਬਾਰਾਂ ਤੇ ਰਾਜ-ਘਰਾਣਿਆਂ ਵਿੱਚ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰ ਗਏ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿੱਟੇ ਕੱਢ ਲਏ ਕਿ ਰਾਜ ਦਰਬਾਰਾਂ ਤੇ ਰਾਜ-ਘਰਾਣਿਆਂ ਵਿੱਚ ਘੁਸਪੈਠ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਵਾਧੇ ਦਾ ਰਸਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਹੁਣ ਹਾਲਾਤ ਏਥੇ ਪੁੱਜ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸਮਝਣ ਲਗ ਪਏ ਹਨ ਕਿ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਰੰਕੁਸ਼ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਏਕਾ-ਅਧਿਕਾਰ ਤੇ ਵਾਧੇ ਵਿੱਚ ਵੱਡਾ ਰੋੜਾ ਹਨ।

ਹੁਣ ਰਾਜ ਪਲਟੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਹਨ ਤਾਕਿ ਧਨ ਨਾਲ ਰਾਜ ਖਰੀਦ ਸਕਣ। ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਲੁਕਵੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵੀ ਬਣਾ ਲਈਆਂ ਹਨ।

ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਪਲਟਾ ਕਰ ਕਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਰੂਸ ਤੇ ਕੇਂਦਰਤ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਰੂਸ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਵੱਡਾ ਖਤਰਾ ਹੈ। ਜ਼ਾਰ ਐਲਗਜ਼ਾਨਡਰ ਪਹਿਲੇ ਵੱਲੋਂ ਚੌਨੋਤੀ ਨੇ ਬਲਦੀ ਤੇ ਤੇਲ ਪਾਇਆ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਵੱਖਰੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਉਪਜਾ ਲਈ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਨੂੰ ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਰੂਸੋ, ਵਾਲਟੇਅਰ, ਮਜ਼ੀਨੀ, ਰੋਜ਼ਾ, ਮਾਰਕਸ, ਲੈਨਿਨ, ਮਾਰਟੋਵ, ਟ੍ਰਾਂਟਸਕੀ ਆਦਿ ਆਦਿ ਦੇ ਹਰਮਨ ਪਿਆਰੇ ਨਾਅਰਿਆਂ 'ਮੁਕਤੀ, ਬਰਾਬਰੀ, ਭਾਈਚਾਰਾ - ਨੇ ਰਚਿਆ ਨੂੰ ਹਲੂਣ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਂਜ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਨੀਤਸ਼ੇ ਦੇ ਉਸਤਾਦ ਕਾਰਲ ਰਿਟਰ ਅਤੇ ਨੀਸ਼ੇ ਦੇ ਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨੇ ਵੀ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ (ਆਰੀਆ) ਵੀ ਉਪਜਾ ਲਈ ਹੈ।

ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਨਵੀਆਂ ਸਫ-ਬੰਦੀਆਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੁੱਖ ਝਲਦੀ ਰਚਿਆ ਨੂੰ ਨਵੀਆਂ-ਨਵੀਆਂ ਮ੍ਰਿਗ-ਤ੍ਰਿਸਨਾਵਾਂ ਦੇ ਝਲਕਾਰੇ ਦਿਖਾ ਦਿੱਤੇ ਹਨ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੂਸੋ ਵਲੋਂ ਉਪਜਾਏ ਉਕਤ ਨਾਅਰੇ ਤੇ ਕੌਣ ਮਰ-ਮਿਟਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੇਗਾ। ਮੈਂ ਵੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਜੇਕਰ ਗਲਿੰਕਾ ਵੱਲੋਂ ਲੱਭੇ 'ਦਸਤਾਵੇਜ਼' ਦੁਆਰਾ 'ਬੁੱਧ' ਵਰਗਾ ਚਾਨਣ ਨਾ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ।

ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਨਾਲ ਗਿਲੇ ਕਰਨੇ ਵੀ ਫਜ਼ੂਲ ਹਨ। 'ਵਾਟਹਲੂ' ਦੀ ਲੜਾਈ ਮਗਰੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਗਲੈਂਡ ਗੁਆ ਲਿਆ ਹੈ।

ਫੇਰ ਨਾਥਨ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਦੇ ਐਲਾਨ ਨੇ ਸੱਭੋਂ ਭੁਲੇਖੇ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। 'I care not what puppet is placed upon the throne of England.....'

ਮੈਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਸਾਫ ਗੋਈ ਹੋ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਵਿਚਾਰਵਾਨਾਂ ਵਲੋਂ ਦੋ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾਵਾਂ ਉਪਜਾ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

ਇੱਕ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਆਰੀਆ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ (ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ)। ਆਰੀਆ ਦਾ ਅਸਲ ਅਰਥ ਹੈ - 'ਧਰਤੀ-ਪੁੱਤਰ' ਧਰਤੀ ਜਾਇਆ।' ਜੋ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਜਾਇਆ ਹੈ ਉਹ ਮਾਲਕ ਵੀ ਹੈ। ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਰਮ, ਖਿੱਤੇ, ਰੰਗ, ਜਾਤ ਆਦਿ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਹਰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੋਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਦਾ ਧਰਮ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਜਾਤ-ਖਿਤਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ ਉਹ ਆਰੀਆ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਐਨ ਅਨੁਕੂਲ ਉਹ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਟ ਜਾਂ ਨਿਗੁਣਾ ਆਰੀਆ ਹੈ। ਮੁਜ਼ਾਰੇ, ਕਿਸਾਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਤਕ ਸਾਰੇ ਆਰੀਆ ਹਨ। ਇਹ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਕੁਛ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਰਮ ਤੇ ਖਿੱਤੇ ਦੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ - ਆਪ ਨੂੰ ਆਰੀਆ ਹੋਣ ਦੇ ਅਜ਼ਾਰੇਦਾਰ ਹੋ ਜਾਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ ਤੇ ਉਤਪਾਦਕ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੀਮਾ ਹੈ। ਉਹ ਅਨਿਸ਼ਚਤ ਕਾਲ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਤਾਂ ਹਨ ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਉਪਜ ਦੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਾਲ ਲਈ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ। ਉਪਜ ਨੇ ਅੱਗਿਉ ਅੱਗੇ ਤੁਰਨਾ ਹੈ ਹੱਦਾਂ ਤੋੜਨੀਆਂ ਹਨ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੈ ਤੇ ਵਿਗਸਣਾ 'ਤੇ ਵਿਣਸਣਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਉਪਜ ਅੱਗਿਉਂ ਅੱਗੇ ਤੁਰਨ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਤੇ ਹੋਰ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਾਲੀ ਹੱਦ ਬੰਦੀ ਰਹਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ (ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ) ਉਪਜਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਸਾਮੀ-ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ (Semitic Philosophy) ਇਸ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਦੀਨ-ਮਜ਼ਬ, ਜਾਤ-ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਵੱਖਰਾ ਮਸਲਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਰਮਾਂ, ਮਜ਼ਬਾਂ, ਅਕੀਦਿਆਂ, ਤਬਕਿਆਂ, ਰੰਗਾਂ, ਨਸਲਾਂ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਏਸ ਦੇ ਅਜ਼ਾਰੇਦਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲੱਗ ਗਏ ਹਨ।

ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਅਜ਼ਾਰੇਦਾਰੀ ਨੇ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਜ਼ਾਰੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਤਕ ਦੇ ਵਿਅੱਕਤੀ ਦਿੱਤੇ।

ਉਪਜ ਦੀ ਅਜ਼ਾਰੇਦਾਰੀ ਨੇ ਛੋਟੇ ਤੋਂ ਛੋਟੇ ਦੁਕਾਨਦਾਰ, ਵਪਾਰੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਵਪਾਰਕ ਅਜ਼ਾਰੇਦਾਰ ਕਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ ਤਕ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ।

ਹੌਲੀ - ਹੌਲੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤੀਸਰੀ ਜਮਾਤ ਉਪਜਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਮਾਲਕ ਹੈ ਨਾ ਉਪਜ ਦਾ ਵਪਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ। ਉਹ ਕੇਵਲ ਧਨੀ ਹੈ। ਧਨ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਵਾਪਸ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਛੋਟੇ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ, ਫੇਰ ਵੱਡੇ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ, ਪਹਿਲਾਂ- ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਚੀਆਂ ਦੇਣੀਆਂ ਤੇ ਮਗਰੋਂ ਬੈਂਕ ਦਾ ਆਰੰਭ ਕਰਨਾ।

ਪਹਿਲਾਂ ਛੋਟੇ ਬੈਂਕ ਤੇ ਫੇਰ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ। ਜ਼ਮੀਨ ਕੇਂਦਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਉਪਜ ਕੇਂਦਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਪਰ ਬੈਂਕਾਂ ਦੀ ਉਪਜ, ਵਿੱਤੀ ਸਰਮਾਇਆ, ਕੇਂਦਰਤ ਦਰ

ਕੇਂਦਰਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਬੈਂਕਾਂ ਤੋਂ ਕੇਂਦਰਤੀ ਬੈਂਕਾਂ, ਨਾਮ ਧਰੀਕ ਕੌਮੀ ਬੈਂਕਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਤੱਕ ਪੁੱਜ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰਮਾਇਆ ਵਿਸ਼ਵ-ਬੈਂਕ ਦਾ ਰੂਪ ਵੀ ਧਾਰਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਇੱਕ ਮੇਰਾ ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ)

ਅੱਜ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਉਪਜ ਦੋਵੇਂ ਵਿੱਤੀ ਸਰਮਾਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਸੈਮੇਟਿਕ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਦਾ ਚੋਲਾ ਇਸ ਨੇ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਦੀਨ-ਮਜ਼ਬ, ਧਰਮ, ਜਾਤ, ਰੰਗ, ਨਸਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਂ, ਇੱਕ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਬੰਦੇ ਜਾਂ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਵਰਤ ਕੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਖਵਾਲੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਹਾਲਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੌਰ ਬਦਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਯੁਗ ਬਦਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਉਪਜ (ਭਾਵੇਂ ਜ਼ਮੀਨੀ ਜਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਤਪਾਦਨ) ਦੀ ਪ੍ਰਚੱਲਿਤ ਮਾਲਕੀ ਬਦਲਨੀ ਹੈ। ਸਰਮਾਏ ਨੇ ਅਰਥਾਤ 'ਵਿੱਤੀ ਸਰਮਾਏ' ਨੇ ਸੱਭੇ ਕੁਝ ਆਪਣੇ ਅਧੀਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਆਦਰਸ਼ ਤੇ ਲੁਭਾਉ ਸਪਨੇ ਦਿਖਾਏ ਜਾਣਗੇ। ਸਾਮੰਤਵਾਦ ਉਲਟਾ ਕੇ ਵਿੱਤੀ ਸਰਮਾਏ ਦਾ ਦੌਰ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ। ਵਿੱਚਕਾਰ ਅਖੌਤੀ ਸਮਾਜਵਾਦ ਦਾ ਦੌਰ ਵੀ ਕਿਧਰੇ - ਕਿਧਰੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਕਾਰਜ ਲਈ ਚੁੰਧੀਆਉ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਉਪਜਾਈਆਂ ਜਾ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਕਾਰਜ ਨਾਲੋਂ ਨਾਲ ਵੀ ਚਲਦਾ ਰਹੇਗਾ।

ਫ੍ਰਾਂਸੀਸੀ ਇਨਕਲਾਬ (1789) ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਰੂਸ ਦਾ ਨੰਬਰ ਲੱਗ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਫ੍ਰਾਂਸੀਸੀ ਇਨਕਲਾਬ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਿਆਂ ਹੀ ਰੂਸੀ ਇਨਕਲਾਬ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ 1814 ਦੇ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਰੂਸੀ ਜਾਰ ਅਲੈਗਜ਼ਾਡਰ ਪਹਿਲੇ ਨੇ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਵਿਸ਼ਵੀ ਵਿੱਤੀ ਕੌਂਸਲ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਤੇ ਬਾਈਕਾਟ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਨਿਚੋੜ ਇਹ ਕਿ ਹੁਣ ਤਿੰਨ ਜਮਾਤਾਂ ਜਿੰਦਗੀ ਮੌਤ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ, ਜ਼ਮੀਨੀ ਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਪ੍ਰੋਲਤਾਰੀ, ਦੂਸਰੀ ਜ਼ਮੀਨੀ ਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਬੁਰਜੁਆਜ਼ੀ। ਤੀਸਰੀ, ਵਿੱਤ ਦੀ ਮਜ਼ਾਰੇਦਾਰੀ ਦੀ ਅਸਲੀ ਸਰਮਾਏਦਾਰੀ (ਬੁਰਜੁਆਜ਼ੀ)। ਜ਼ਮੀਨੀ ਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਬੁਰਜੁਆਜ਼ੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੂਰਤ ਸਰਮਾਏਦਾਰੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਜ਼ਮੀਨੀ ਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਤਪਾਦਕ ਹਨ। ਹਾਲ ਦੇ ਯੁਗ ਵਿੱਚ ਉਤਪਾਦਕ ਸਰਮਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਹਾਂ, ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕੋ ਸ਼ਕਤੀ ਜ਼ਮੀਨ, ਉਦਯੋਗ ਅਤੇ ਵਿੱਤ ਦੀ ਵੀ ਮਾਲਕ ਹੋਵੇ।

ਕਈ ਕਾਰਨਾ ਕਰਕੇ ਰੂਸ ਨੂੰ ਯੁਗ ਬਦਲੀ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਵੀ ਯੁਗ-ਬਦਲੀ ਦਾ ਹਾਮੀ ਹਾਂ। ਯੁਗ ਨੇ ਬਦਲਨਾ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਪਰ ਵਿੱਤ ਦੀ ਸਰਮਾਏਦਾਰੀ ਦੀ ਅਜਾਰੇਦਾਰੀ ਸਾਰੇ ਯੁਗਾਂ ਤੋਂ ਬਦਤਰ ਸਾਬਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਲਗਾਤਾਰ ਸੰਕਟ-ਦਰ-ਸੰਕਟ ਉਪਜਾਈ ਰੱਖੇ ਜਾਣਗੇ।

10 ਮਈ 1907 ਦੇ ਦਿਹਾੜੇ ਮੈਂ ਲੰਡਨ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਆਪਣੇ “ਸੈਲ” ਨਾਲ ਰਾਬਤਾ ਜੋੜਦਾ ਹਾਂ। ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟਰਾਣੀ ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਐਡਵਰਡ ਤੀਜੀ ਦੀ ਗੁਪਤ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਇਹ ਸੰਮੇਲਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਹੀ ਗੁਪਤ ਪੁਲਸ ਦੀ ਸੁਰਿਖਿਆ ਇਸ ਕਾਂਗਰਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਹੈ। “ਸਿਟੀ ਆਫ ਲੰਡਨ” ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸੰਮੇਲਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ‘ਸਿਟੀ ਆਫ ਲੰਡਨ’ ਦਾ ਮੇਅਰ ਹੀ ਇਥੋਂ ਦਾ ਅਸਲੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੈ। ਉਹ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਦਾ ਮੁਖੀਆ ਹੈ।

ਮੇਰੇ ‘ਸੈਲ’ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਸ਼ਾਲ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਸੰਮੇਲਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਦੀ ਅਸਲ ਮਾਲਕੀ ਮੇਅਰ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਥਾਂ ਐਸੀ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿਥੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਵੀ ਮੇਅਰ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਦੀ ਆਗਿਆ ਬਿਨਾਂ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਝੱਟ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦਾ ਹਾਂ – “ਏਸ ਸੂਚਨਾ ਨੇ ਮੇਰੇ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਉੱਤਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਏਡਾ ਵੱਡਾ ਸੰਮੇਲਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਗੁਪਤ। ਇਸ ਤੇ ਲੱਖਾਂ ਪੈਂਡ ਜਾਂ ਰੁਬਲ ਖਰਚ ਹੋਣੇ ਹਨ। ਬਾਲਸਵਿਕਾਂ ਜਾਂ ਮੈਨਸਵਿਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਚੰਦੇ ਜਾਂ ਲੁਟੇ ਬੈਂਕਾਂ ਦਾ ਧਨ ਤਾਂ ਐਵੇਂ ਨਿਗੁਣਾ ਜਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਦੀ ਦੌਲਤ ਯਾਨੀ ਵਿੱਤ ਯਾਨੀ ਮੁਦਰਾ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਏਸ ਸੰਮੇਲਨ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ‘ਫਾਈਨਾਨਸ’ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਾਰਟੋਵ, ਲੈਨਿਨ, ਰੋਜ਼ਾ, ਟਰਾਸਦਕੀ ਆਦਿ-ਆਦਿ ਬਹਿਸਾਂ ਕਰਨਗੇ ਤੇ ਮਤੇ ਪਾਸ ਕਰਨਗੇ। ਉਸੇ ਕਰਕੇ ਏਥੇ ਵਿਸ਼ਵ-ਪੱਧਰ ਦੇ ਸੰਮੇਲਨ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਸੇ ਕਰਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਕੁਲ ਚੌਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਦੋ ਸੰਮੇਲਨ ਇੱਕ 1903 (30 ਜੁਲਾਈ) ਜੋ ਸ਼ਰੂ ਤਾਂ ਬਰਸਲਜ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਛੇਤੀ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਫਟ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਤੇ ਇਹ 23 ਅਗਸਤ 1903 ਤੱਕ ਚੱਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ 1905 (25 ਅਪ੍ਰੈਲ ਤੋਂ 10 ਮਈ) ਵੀ ਇਥੇ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੋਏ ਸਨ। ਹੋਏ ਵੀ 3-3, 4-4 ਹਫ਼ਤੇ ਲੰਬੇ ਸਨ।”

ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ 1903 ਦਾ ਸੰਮੇਲਨ ਕੁਲ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤਾ ਠੀਕ-ਠੀਕ ਚੱਲਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਅਤੇ ਇਨਕਲਾਬ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਪਾਟੋਧਾੜ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਲੈਨਿਨ ਆਪਣੇ ਘਟ ਗਿਣਤੀ ਡੈਲੀਗੇਟ ਲੈ ਕੇ ਇੱਕ ਕਲੱਬ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸੰਮੇਲਨ ਕਰਨ ਚਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਏਸ ਪਾਟੋਧਾੜ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਨਾਲ ਰੂਸ ਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਤੇ ਬੁਰਜ਼ੁਆ ਘਰਾਣਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਈ ਗਈ ਪਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਚੀਫ਼ ਨੂੰ ਜੋ ਖ਼ਬਰ ਦਿੱਤੀ ਉਸ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਟਿੱਪਣੀ ਲਿਖੀ ਸੀ, ਉਹ ਇਉਂ ਸੀ – “ਰੈਵੋਲੂਸ਼ਨਰੀ ਡੈਮੋਕਰੈਟਿਕ ਲੇਬਰ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਅਸਲ ਨਿਰਮਾਤਾ (ਵਿਸ਼ਵੀ ਬੈਂਕਰ ਵਿੱਤੀ ਅਦਾਰੇ) ਨਾਂ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕਮੁਠ

ਰਹਿਣ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਨਾਹੀ ਏਵੇਂ ਦੀ ਪਾਟੋਧਾੜ ਪਈ ਰਹਿਣ ਦੇਣਗੇ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਸਲ ਮਕਸਦ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ।”

ਮੇਰਾ ਨਿਰੀਖਣ ਸਹੀ ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਂ-ਉਪਰੋਂ ਸੁਨ੍ਹਾ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਤੇ 1905 ਦੀ ਲੰਡਨ ਕਾਂਗਰਸ ਫਿਰ ਹੋਈ ਸੀ। ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਭਿੰਨਤਾ ਵੀ ਕਾਇਮ ਰਹੀ ਪਰ ਏਕਤਾ ਵੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

1905 ਦੇ ਆਖਰੀ ਮਹੀਨੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਭਰਪੂਰ ਰਹੇ। 20 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਮੈਨਸ਼ਵਿਕਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਰੂਸ ਭਰ ਵਿੱਚ ਰੇਲਵੇ ਹੜਤਾਲ ਹੋਈ। 25 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਕਾਮਿਆ ਦੀ ਆਮ ਹੜਤਾਲ ਹੋਈ। 26 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਤਾਂ ਇਨਕਲਾਬ ਹੀ ਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਦਿਨ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਇਨਕਲਾਬੀ ਪੀਟਰਸਬਰਗ ਸੋਵੀਅਤ ਬਣੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੂਸ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਹੀ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਸੋਵੀਅਤ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁ-ਸਮਤੀ ਮੈਨਸ਼ਵਿਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ। ਮੈਨਸ਼ਵਿਕ ਚੋਰੋਵਸਕੀ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਿਆਂ। ਛੇਤੀ ਮਗਰੋਂ ਜਾਰਜੀ ਨੋਸਾਰ ਦੀ ਵਾਰੀ ਆਈ। 9 ਦਸੰਬਰ 1905 ਨੂੰ ਲੀ ਟ੍ਰਾਟਸਕੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਿਆ। 16 ਦਸੰਬਰ ਤੋਂ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ 'ਕੁਚਲ ਨੀਤੀ' ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। ਟਰਾਟਸਕੀ ਤੇ ਤਿੰਨ ਸੌ ਤੋਂ ਉਪਰ ਹੋਰ ਇਨਕਲਾਬੀ ਪਕੜੇ ਗਏ। ਗੰਕਾਰਡ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਲਸ਼ਵਿਕ ਇਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ। 20 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜੀਊ ਪਰਵੱਸ (Parvas) ਨੇ ਪੀਟਰਸਬਰਗ ਸੋਵੀਅਤ ਸਾਂਭ ਲਈ। ਉਸ ਨੇ ਫਿਰ ਜਨਰਲ ਹੜਤਾਲ ਦਾ ਨਾਅਰਾ ਦਿੱਤਾ।

30 ਦਸੰਬਰ, 1905 ਨੂੰ ਜ਼ਾਰ ਦੀ ਮਿਲਟਰੀ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਤਾਂ ਇਸ ਪਹਿਲੇ ਸੋਵੀਅਤ ਇਨਕਲਾਬ ਨੂੰ ਜੜ੍ਹੇ ਉਖੇੜ ਕੇ ਤਹਿਸ ਨਹਿਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਜ਼ਾਰ ਨਿਕੋਲਸ ਦੂਜੇ ਨੇ ਵਾਇਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਡੂਮਾ (ਰੂਸੀ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ) ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਹੌਲੀ - ਹੌਲੀ ਦੇਸ਼ੋਂ ਬਦਰ ਹੋਏ ਇਨਕਲਾਬੀ ਵਾਪਸ ਆਉਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ।

1906 ਵਿੱਚ ਫੌਜੀ ਜਨਰਲ ਦਾ ਕਤਲ ਹੋ ਗਿਆ।

ਪਹਿਲੀ ਮਈ 1907 ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਚੀਫ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਫਤਰ ਸਦ ਦੇ ਕਿਹਾ - 'ਤੇਰਾ ਨਿਰਨਾ ਠੀਕ ਸੀ। ਉਹ ਲੰਡਨ ਵਿੱਚ 13 ਮਈ ਤੋਂ ਫੇਰ ਆਪਣਾ ਮਹਾਂ ਸੰਮੇਲਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਢਾਈ ਤਿੰਨ ਹਫਤੇ ਚੱਲੇਗਾ।' ਮੈਂ ਝੱਟ ਕਿਹਾ "ਸਰ ਆਪਣੇ ਅਸਲ ਮਕਸਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤਕ ਉਹ ਵਿਛੜਿਆਂ ਨੂੰ ਮੇਲੀ ਜਾਣਗੇ"।

ਮੈਂ ਨੀਅਤ ਇਮਾਰਤ ਵਿਚ ਬਣੇ ਇੱਕ ਨਿੱਕੇ ਜਿਹੇ ਸੈਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਏਥੋਂ ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਸੰਮੇਲਨ ਦੀ 'ਕਵਰੇਜ' ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਏਥੋਂ ਮੈਂ ਸੱਭ ਕੁਝ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ। ਬਰਤਾਨੀਆ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਗੁਪਤਚਰ ਵਿਭਾਗ ਏਵੇਂ ਦੇ ਬਣੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੈੱਲ ਰਾਹੀਂ 'ਕਵਰੇਜ' ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਡੈਲੀਗੇਟਸ ਆਉਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਨਾਲੋ-ਨਾਲ ਗਿਣਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਗਿਣਤੀ ਮੇਰੀ ਆਸ ਤੇ ਸੂਚਨਾ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਸੌ ਤਕ ਗਿਣਦਿਆਂ, ਗਿਣਤੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਭੁਲੇਖਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਗੀਤ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਗਰੋਂ ਸੀਟਾਂ ਦੀ ਮੁੜ ਪਾਲਬੰਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਾਰੀ ਕੁਲ 312 ਡੈਲੀਗੇਟਸ ਹਨ। ਪਾਲਬੰਦੀ ਇਉਂ ਹੈ। ਬਾਲਸ਼ਵਿਕ = 91, ਮੈਨਸ਼ਵਿਕ = 89, ਪੌਲੈਂਡ ਤੋਂ ਰੋਜ਼ਾ ਲਕਸਮਬਰਗ ਦੇ ਡੈਲੀਗੇਟ = 44, ਰਫੇਲ ਅਬਰਾਮੋਵਿਚ (Rafael Abramovich) ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਯਹੂਦੀ ਬੁੰਦ = 55, ਕਾਮਰੇਡ ਹਰਮਨ ਦੇਨਿਸ਼ਵਸਕੀ (Com. Harman Danishvsky) ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਲੈਟਿਸ ਸੋਸ਼ਲ ਡੈਮੋਕਰੈਟਿਕ ਪਾਰਟੀ ਦੇ 33, ਕੁਲ = 312 (ਡੈਲੀਗੇਟਾਂ ਦੇ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਰਹਿਣ ਕਾਰਨ ਕੁਲ ਗਿਣਤੀ 338 ਤਕ ਵੀ ਪੁੱਜੀ।)

ਪਹਿਲਾਂ ਇਨਕਲਾਬ ਦੀ ਵਿਸ਼ਵ-ਪੱਧਰੀ ਮਹੱਤਤਾ ਤੇ ਕੁਲ ਪੰਜ ਭਾਸ਼ਣ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਬਹੁਤਾ ਕਰਕੇ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਦਾ ਦੁਹਰਾ ਹੀ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਸਭ ਦੀ ਅੰਤਲੀ ਸੀਮਾ ਸੀ ਤੇ ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ ਤੱਤਕਾਲੀਨ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਦਾ 'ਸਕਾ ਕਜ਼ਨ' ਸੀ।

ਕੁੰਜੀਵਤ ਭਾਸ਼ਣ ਦੋ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ, ਮਾਰਟੋਵ ਦਾ ਤੇ ਦੂਸਰਾ ਲੈਨਿਨ ਦਾ। ਚਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਲੇ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤਾਵਾਦ ਦੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਟਿੱਪਣੀਆਂ, ਦਲੀਲਾਂ ਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹਨ, ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਜੂਨ (1907) ਤਕ ਚਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਮਾਰਟੋਵ ਮਸਲੇ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੈਨਿਨ ਨੇ ਧੌਖੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਡੈਲੀਗੇਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧਾ ਲਈ ਹੈ, ਕਿ ਬਾਲਸ਼ਵਿਕਾਂ ਨੇ 1905 ਦੇ ਇਨਕਲਾਬ ਵਿੱਚ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦਾ ਸਾਥ ਦਿੱਤਾ, ਕਿ ਬਾਲਸ਼ਵਿਕਾਂ ਨੇ ਸਾਂਝੇ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਫੰਡ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਲੁੱਟਣ ਦੇ ਧੰਨ ਤੇ ਇਕਤਰਫਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਇਨਕਲਾਬ ਮਚਾਉਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ਾਲ ਲੋਕਾਈ ਦੀ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਕਿ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਘੇਰਾ ਚੋਣਵੇਂ ਨੇਤਾਵਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਾ ਰਖ ਕੇ ਵਿਸ਼ਾਲਤਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਦਿ - ਆਦਿ ----- ਉਸ ਦੀ ਇੱਕ ਟਿੱਪਣੀ ਨੇ ਖੂਬ ਹਾਸਾ ਮਚਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਕਿ ਬਾਲਸ਼ਵਿਕਾਂ ਨੇ ਧਨ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵੇਸਵਾ- ਗਮਨੀ ਤਕ ਵੀ ਕੀਤੀ ਤੇ ਕਰਵਾਈ ਗਈ। ਏਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਕ ਕਾਮਕ ਤੇ ਜੋਸ਼ੀਲੇ ਕਾਮਰੇਡ ਦਾ ਝੂਠਾ ਵਿਆਹ ਇਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਮੀਰ ਵਿਧਵਾ ਔਰਤ ਨਾਲ ਕਰਵਾ ਕੇ ਉਸ ਦਾ ਧਨ ਹੜੱਪਿਆ ----- ਇਸ ਟਿੱਪਣੀ ਦਾ ਉਤਰ ਖੁਦ ਲੈਨਿਨ ਵੱਲੋਂ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਧਨ ਦਾਨ ਨਹੀਂ

ਸੀ। ਸਾਡੇ ਕਾਮਰੇਡ ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਾਕਤ ਲਾ ਕੇ ਉਸ ਅਮੀਰ ਵਿਧਵਾ ਦਾ ਘਰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤੇ ਮਨ ਜਿੱਤਿਆ ਸੀ-----

ਇਸ ਉਤਰ ਨਾਲ ਏਨਾ ਹਾਸਾ ਮੱਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਲੁਕਵੇਂ ਸੈੱਲ ਵਿੱਚ ਜਬਤ ਚ ਰਹਿ ਕੇ ਠਹਾਕਾ ਮਾਰਨੋਂ ਨਾ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।

ਵਿਚਾਰਧਾਰਕ ਤੌਰ ਤੇ ਅਸਹਿਮਤੀ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪੇਗੰਡੇ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੱਖਦਿਆਂ ਨਵੇਂ-ਨਵੇਂ ਰਸਾਲੇ ਅਰਥਾਤ ਬੁਲਾਰੇ ਕੱਢੇ ਜਾਣ। ਏਸ ਮਤੇ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਏਡੀ ਵੱਡੀ ਕਾਂਗਰਸ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਮੈਂ ਵੀ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਲੰਬੇ ਚੌੜੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਵੀ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਲੰਬੇ ਚੌੜੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਸੰਖੇਪ ਟਿੱਪਣੀ ਵੀ ਲਿਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਹੈ। ਟਿੱਪਣੀ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:

The Congress had been called for the purpose of holding a post mortem on abortive Russian Revolution of 1905. Lenin blame the failure of Revolutionary effort on lack of cooperation between the Mensheviks and other group leaders. He told 312 delegates that the Mensheviks had run the whole show and made a mess of things generally. He called for unity of policy and unity of action. He argued that Revolutionary action should be planned well in advance and the element of surprise used to full advantage.

Martov hit back at Lenin. He accused him for failing to give the Menshevik Revolutionary effort the support he should have done. He accused him particularly of withholding financial assistance. Martov and the other Jewish groups led by Rosa Luxemburg and Abrahamovich, were annoyed that Lenin had been able to finance the attendance of the largest number of delegates. They accused him of Financing his Bolshevik Party by robbery, kidnapping, forgery and theft. They reprimanded him for refusing to contribute a fair proportion of his ill-gotten gains to the central unifying organization. One big laugh was created when one of the Menshevik accused Lenin of marrying off one of his top official to a rich widow in order to enrich its party treasury.

Lenin is alleged to have admitted he had done this for the good of the cause. He maintained that the official he had married

off to the window was fine, strong, healthy specimen of humanity. He thought the widow would agree she had gotten full value for her money. It was at this Congress the Stalin then a very minor character, became attached to Lenin. The Congress finally agreed to closer cooperation between the leaders of the various Revolutionary groups and decided who should edit their revolutionary newspapers. They put great emphasis upon propaganda. At this Congress they laid the foundation for a re-organisation of their propaganda machine with the understanding that all Publications should adopt the same editorial policy "The Party Line". (i.e. The Protocol)

ਪੰਜਾਬੀ ਰੂਪ

ਇਹ ਕਾਂਗਰਸ 1905 ਦੇ ਅਸਫਲ ਇਨਕਲਾਬ ਦੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਚੀਰ-ਫਾੜ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਲੈਨਿਨ ਦਾ ਸੰਗੀਨ ਦੋਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇਨਕਲਾਬੀ ਯਤਨ ਏਸ ਕਰਕੇ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨਸ਼ਵਿਕਾਂ ਦਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਨਕਲਾਬੀ ਤੱਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਵਿੱਚ ਅਫਸੋਸਨਾਕ ਕਮੀ ਰਹੀ। ਉਸ ਨੇ 312 ਡੈਲੀਗੇਟਾਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਇਕੱਠ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੈਨਸ਼ਵਿਕਾਂ ਨੇ ਇਕੱਲਿਆਂ ਨੇ ਇਹ ਮਹਾਨ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਪਹਿਲ ਕਦਮੀ ਤਾਂ ਕੀਤੀ ਪਰ ਸਭ ਕੁਝ ਵਿੱਚ ਉਥਲ-ਪੁਥਲ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਦਾ ਐਲਾਨ ਸੀ ਕਿ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਤੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਕ-ਮੁਠਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ।

ਉਸ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਨਕਲਾਬੀ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਯੋਜਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਅੰਸ਼ ਦਾ ਪੂਰਾ ਲਾਭ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਅੱਗੋਂ ਮਾਰਟੋਵ ਨੇ ਇੱਟ ਦਾ ਉਤਰ ਪੱਥਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਲੈਨਿਨ ਨੇ ਇਸ ਇਨਕਲਾਬੀ ਕਾਰਜ ਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨੀ ਬਣਦੀ ਸੀ, ਨਾ ਕੀਤੀ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਆਰਥਿਕ ਸਹਾਇਤਾ ਉਕਾ ਹੀ ਰੋਕ ਲਈ।

ਮਾਰਟੋਵ, ਰੋਜ਼ਾ ਲਕਸਮਬਰਗ ਅਤੇ ਅਬਰਾਮੋਵਿੱਚ ਆਦਿ ਇਸ ਕਰਕੇ ਵੀ ਨਾਰਾਜ਼ ਸਨ ਕਿ ਲੈਨਿਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਰਥਿਕ ਸਾਧਨਾਂ ਦਾ ਦੁਰਉਪਯੋਗ ਕਰਕੇ ਇਸ ਕਾਂਗਰਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਡੈਲੀਗੇਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧਾ ਲਈ ਹੈ। ਬਾਲਸ਼ਵਿਕ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਲਈ ਲੈਨਿਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਰਥਿਕ ਸਾਧਨਾਂ ਦਾ ਦੁਰਉਪਯੋਗ ਕਰਕੇ ਇਸ ਕਾਂਗਰਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਡੈਲੀਗੇਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧਾ ਲਈ ਹੈ। ਬਾਲਸ਼ਵਿਕ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਲਈ ਲੈਨਿਨ ਲੁਟਾਂ, ਖੋਹਾਂ, ਅਗਵਾਈਆਂ, ਫਿਰੌਤੀਆਂ,

ਜ਼ਾਅਲਸਾਜ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਭੰਨ-ਤੋੜ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਵੀ ਝੰਬਿਆ ਕਿ ਲੈਨਿਨ ਨੇ ਅਯੋਗ ਸਾਧਨਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਧਨ ਚੋਂ ਬਣਦਾ ਹਿੱਸਾ ਤਨਜ਼ੀਮ ਤੇ ਖਰਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਹਾਸਾ ਮਚ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਮੈਨਸ਼ਵਿਕ ਡੈਲੀਗੇਟ ਨੇ ਇਹ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਾਇਆ ਕਿ ਅਯੋਗ ਢੰਗ ਨਾਲ ਧਨ - ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਲੈਨਿਨ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਕ ਕਾਮਰੇਡ ਦਾ ਵਿਆਹ ਇਕ ਧਨੀ ਵਿਧਵਾ ਔਰਤ ਨਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਲੈਨਿਨ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਉਸ ਇਹ ਸਾਰੇ ਗਲੀਜ਼ ਕਾਰਜ ਕੀਤੇ ਤੇ ਕਰਵਾਏ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰਿਆ ਕਿ ਜਿਸ ਡੈਲੀਗੇਟ ਦਾ ਵਿਆਹ ਅਮੀਰ ਵਿਧਵਾ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਹ ਵਧੀਆ, ਮਜ਼ਬੂਤ, ਸਿਹਤਮੰਦ ਇਨਸਾਨੀ ਨਮੂਨਾ ਸੀ। ਵਿਧਵਾ ਔਰਤ ਸਹਿਮਤ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਧਨ ਦਾ ਮੌੜ ਮੁੜ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਾਂਗਰਸ ਵਿਚੋਂ ਸਟਾਲਿਨ ਨਾਂ ਦੀ ਇਕ ਹਸਤੀ ਉਭਰੀ ਜੋ ਲੈਨਿਨ ਨਾਲ ਜੁੜ ਗਈ।

ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕਾਂਗਰਸ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਹੋ ਗਈ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਇਨਕਲਾਬੀ ਤੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਲਮੇਲ ਰਹੇਗਾ, ਅਤੇ ਕੌਣ-ਕੌਣ ਇਨਕਲਾਬੀ ਪੇਪਰਾਂ ਦੇ ਸੰਪਾਦਕ ਹੋਣਗੇ। ਪਰਚਾਰ ਤੇ ਪੂਰਾ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਇਆ।

ਏਸੇ ਕਾਂਗਰਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਪਰਚਾਰ ਅਤੇ ਸੰਪਾਦਨਾ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਧੁਰੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਇਨਕਲਾਬੀ ਲਾਈਨ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਏਗੀ। (Based on the book "Pawns in the Game" by William James Carr)

ਵਾਪਸ ਰੂਸ ਆ ਕੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਗੁਪਤ ਰੀਪੋਰਟ ਆਪਣੇ ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦੇਂਦਾ ਹਾਂ। ਕੁਲ ਦੋ ਦਿਨ ਅਰਾਮ ਦੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਦੋ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸ ਦਫਤਰ ਪੁਜਦਿਆਂ ਮੁਖੀ ਬੁਲਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ - "ਤੁਹਾਡੀ ਰੀਪੋਰਟ ਇਕਤਰਫਾ ਲੱਗਦੀ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਆਖਦਾ ਹਾਂ - "ਤੁਸੀਂ ਠੀਕ ਬੁਝ ਲਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਧੀ ਗਲਿੰਕਾ ਨੇ ਜੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਲੱਭਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਉਸ ਦਾ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਮੁੜ-ਮੁੜ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਯੁਗਾਂ ਤੇ ਸਦੀਆਂ ਦਾ ਰੌਡ ਮੈਪ ਹੈ। ਸੱਭੇ ਕੁਝ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਪਰ ਰਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰੀਪੋਰਟ ਵੀ ਉਸੀ ਕਸਵੱਟੀ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ ਮੁਖੀ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਧੀ ਗਲਿੰਕਾ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਰੂਸ ਸੱਦ ਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਪਰ ਮੁਖੀ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਮੁਹਾਜ਼ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਹਨ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਾਂਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਡੀਊਟੀ ਅਜੇ 'ਇਨਕਲਾਬ ਮੁਹਾਜ਼' ਤੇ ਹੀ ਲੱਗੀ ਰਹੇਗੀ। ਉਪਰਲੇ ਲੋਗ ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹਨ

ਅਗਲਾ ਪੜਾ

ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ 1908 ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਪੇਪਰ ਛਾਇਆ ਹੋਏ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ 'ਪ੍ਰੋਲੇਤਾਰੀ' ਜਿਸ ਦੇ ਐਡੀਟਰ ਲੈਨਿਨ, ਦੁਬਰੋਵਿੰਸਨਕੀ, ਜ਼ਿਨੋਵੀਵ ਅਤੇ ਕਾਮੇਨੇਵ ਹਨ। ਦੂਸਰਾ ਘੋਲੋਸ ਸੋਟਸਓਲ ਧਏਮੋਕਰਓਟਓ ਜਿਸ ਦੇ ਐਡੀਟਰ ਹਨ ਪਲੈਖਾਨੋਵ, ਅਕਸੈਲਰੋਡ, ਦਾਨ-ਮਾਰਟੀਨੋਵ ਤੇ ਮਾਰਟੋਵ। ਲੈਨਿਨ ਅਤੇ ਪਲੈਖਾਨੋਵ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਕੀ ਮੈਂਬਰ ਯਹੂਦੀ ਹਨ। ਤੀਸਰਾ (1909) 'ਵੀਨਾ ਪ੍ਰਾਵਦਾ' ਜੋ ਟਰਾਟਸਕੀ ਦੀ ਦੇਖ ਰੇਖ ਹੇਠ ਕੱਢਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਸਾਰੇ ਘਟਨਾਕਰਮ ਦਾ ਇਕ ਨਿਚੋੜ ਇਹ ਕਿ ਲੈਨਿਨ, ਪਲੈਖਾਨੋਵ ਅਤੇ ਕਾਮੇਨੇਵ ਦੀ ਪੱਕੀ ਤ੍ਰਿਕੜੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਲੈਨਿਨ ਦੇ ਕਾਲਵਸ ਹੋਣ ਤੱਕ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਲੈਨਿਨ ਸਟਾਲਿਨ ਦੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦਾ ਟੈਸਟ ਲੈਣ ਲਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗਰੁੱਪ ਨੂੰ ਆਤਮ-ਨਿਰਭਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇੱਕ ਬੈਂਕ ਡਾਕੇ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਸਿਰੇ ਚਾੜਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਅਮੀਰ ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਬੈਂਕ ਟਿਫਲਿਸ ਬੈਂਕ (Tiflis Bank) ਨੂੰ ਲੁੱਟਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਛੇਤੀ ਮਗਰੋਂ ਕਨਸੇਅ ਨਿਕਲੀ ਕਿ ਟਿਫਲਿਸ ਬੈਂਕ ਆਪਣੀ ਕਾਫੀ ਸਾਰੀ ਧਨ ਰਾਸ਼ੀ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਬੈਂਕ ਵਲ ਲਿਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਟਾਲਿਨ ਨੇ ਇੱਕ ਅਮਰੀਕਨ ਸਾਥੀ ਪੈਟਰੋਆਨ (Patrouan) ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਾਮੋ (Kamo) ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਥਾਂ ਤੇ ਧਨ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਹੀ ਵੈਨ ਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬੰਬ ਸੁੱਟਿਆ। ਬੰਬ ਦੀ ਸੀਮਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਹਰ ਸ਼ੈ ਦੇ ਚੀਬੜੇ ਉਡ ਗਏ। ਤੀਹ ਵਿਅਕਤੀ ਥਾਂ ਤੇ ਮਾਰੇ ਗਏ ਪਰ ਨਕਦੀ ਵਾਲਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਕਸਾ ਬਚਿਆ ਰਹਿ ਗਿਆ, ਜੋ ਲੁੱਟ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਵਿੱਚ 250000 ਦੇ ਲੱਖ ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਰੂਬਲ ਦੀ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਸੀ। ਰਕਮ ਲੈਨਿਨ ਤਕ ਪੁਜਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸਟਾਲਿਨ ਨੂੰ ਬਹਾਦਰੀ ਤੇ ਭੱਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਦਾ ਪਰਮਾਣ ਹਾਜ਼ਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ ਇਹ ਲੁਟ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਾ ਆ ਸਕੀ। ਨੋਟ ਪੰਜ-ਪੰਜ ਸੌ ਰੂਬਲਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਾਉਣ (ਭਨਾਉਣ) ਦੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਪੈਂਦੀ ਸੱਟੇ ਹੀ ਦੋ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਕਾਮਰੇਡ ਪਕੜੇ ਗਏ।

1911 ਵਿੱਚ ਰੂਸ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਸਟੋਲੀਪਿਨ (Stolypin) ਜੋ ਜ਼ਮੀਨੀ ਸੁਧਾਰਾਂ ਕਰਕੇ 'ਮੁਕਤੀ ਦਾਤਾ' ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮਗਰੋਂ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਰੂਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਰਹੀ ਪਰ ਪੁਰਤਗਾਲ, ਸਪੇਨ ਅਤੇ ਚੀਨ ਵਿੱਚ ਇਨਕਲਾਬੀ ਲਹਿਰਾਂ ਤੇਜ਼ ਹੋਈਆਂ।

1913 ਦੇ ਦਸੰਬਰ ਵਿੱਚ ਖਬਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਨੂੰ

ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਐਕਟ ਰਾਹੀਂ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਵਿਸ਼ਵ ਬੈਂਕਰਾਂ ਨੇ ਬਾਕਾਇਦਾ ਐਕਟ ਰਾਹੀਂ ਹਥਿਆ ਲਿਆ ਹੈ। ਸੁਣਦੇ ਹੀ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹੋਂ ਨਿਕਲਿਆ 'ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਲੱਗਾ ਕਿ ਲੱਗਾ'। ਉਦੋਂ ਵੁਡਰੂ ਵਿਲਸਨ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ।

ਉਹੋ ਕੁਝ ਹੋਇਆ। ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਾ ਫਰਦੀਨੰਦ ਦੇ ਕਤਲ ਦੇ ਬਹਾਨੇ 1914 ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਆਰੰਭ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬਾਸ ਰਾਹੀਂ ਬੇਨਤੀ ਭੇਜਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਰੇ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਹਾਲਾਤ ਬੜੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਿਗੜ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੇਰੀ ਧੀ ਗਲਿੰਕਾ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਵਤਨ ਸੌਂਦ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਾਪਸ ਪੁੱਜਣ ਦਾ ਮੁਨਾਸਿਬ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਵਿਚ ਉੱਤਰ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਇਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਲਿੰਕਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਗੋਲੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਫਰਾਂਸ ਛੱਡ ਕੇ ਜਰਮਨੀ ਚਲੀ ਜਾਵੇ। ਉਸ ਨੂੰ ਜਰਮਨ ਦਾ ਇੱਕ ਯੁਵਕ ਮਿਲੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਰੂਸ ਦਾ ਗੁਪਤ 'ਸੈਲ' ਹੈ। ਹਾਲ ਦੀ ਘੜੀ ਉਹ ਜਰਮਨ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਲਵੇਗੀ ਤੇ ਅਗਲੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰੇਗੀ।

ਮੈਂ ਚੁਪਕੇ-ਚੁਪਕੇ ਰੋਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਆਪਣਾ ਦੁਖ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।

ਪਹਿਲੀ ਵਿਸ਼ਵ ਜੰਗ ਨੂੰ 'ਕਵਰ' ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਂ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦੇਸ਼ ਜਰਮਨੀ ਵਿੱਚ ਜੰਗ ਦੇ ਮੁਹਾਜ਼ ਤੇ ਭਟਕਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤਾਂ ਦੇ ਵੀ, ਹਾਰਾਂ ਦੇ ਵੀ, ਵਗਦੇ ਅਥਾਹ ਲਹੂ ਦੇ ਵੀ, ਲਾਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲੱਗੇ ਅੰਬਾਰਾਂ ਦੇ ਵੀ, ਕੱਟੇ ਵੱਢੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅੰਗਾਂ ਦੇ ਵੀ ਅਤੇ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ ਤੇ ਹੋਈਆਂ ਕਦੇ ਇੱਕ ਤੇ ਕਦੇ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਦੀਆਂ ਜਿੱਤਾਂ ਤੇ ਮਨਾਏ ਜਸ਼ਨਾਂ, ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਲੁੱਡੀਆ ਦੇ ਵੀ, ਦ੍ਰਿਸ਼ ਐਨ ਨੇੜਿਉਂ ਤੱਕੇ ਵੀ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵ ਵੀ ਕੀਤੇ। ਸਭ ਕੁੱਝ ਦੀ ਨਾਲੇ-ਨਾਲ ਰੀਪੋਰਟ ਵੀ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਜੰਗ ਦੇ ਆਦਿ, ਮਧ ਅਤੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਪਰਖਣ ਦਾ ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਹੈ। ਇਹ ਨਜ਼ਰੀਆ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਧੀ ਦੇ ਲੱਭੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤੋਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਵਕਤੀ ਤੌਰ ਤੇ ਅਤੇ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ ਤੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਜਿੱਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਹਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਮੇਰਾ ਜਕੀਨ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤ ਕੀ ਵਾਪਰਨਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਕਿਸ ਦੀ ਜਿੱਤ ਹੋਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸ ਦੀ ਹਾਰ ਹੋਣੀ ਹੈ।

ਭਖੀ ਹੋਈ ਜੰਗ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬੌਸ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨਿਕੋਲਸ ਦੂਜੇ ਦੇ ਮਹਿਲਾਂ ਅੰਦਰ ਵੀ ਚੱਕਰ ਲਗਾ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਗਰੈਗਰੀ ਰਸਪੂਤਿਨ ਦੇ ਕਾਰੇ ਦੇਖ ਕੇ ਮਨ ਖਰਾਬ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਅਤੇ ਬਾਸ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਅਤੇ ਹਦਾਇਤ ਅਨੁਸਾਰ ਬੇਵੱਸ ਚੁਪ ਵੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ।

1917 ਦੇ ਬਾਲਸ਼ਵਿਕ ਇਨਕਲਾਬ

ਮਗਰੋਂ ਇਕ-ਤਰਫਾ ਯੁੱਧ-ਬੰਦੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯੁੱਧ ਮੁਕਦਿਆਂ ਸਾਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਤੇ ਲੰਬੇ ਪੁਲੀਦਿਆਂ ਦਾ ਨਿਚੋੜ ਲਿਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਰੀਪੋਰਟ ਮੰਗੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਨੋਟ ਕਰਦਾ ਹਾਂ:- 1914 ਸਾਲ

1917 ਬਾਲਸ਼ਵਿਕ ਇਨਕਲਾਬ

ਦੇ ਜੁਲਾਈ ਮਹੀਨੇ ਦੀ 28 ਤਰੀਖ ਨੂੰ ਆਸਟਰੀਆ ਹੰਗਰੀ ਦੇ ਸਹਿਜ਼ਾਦਾ ਅਤੇ ਤਖਤ ਦੇ ਵਾਰਿਸ ਫਰੈਂਜ਼-ਫਰਡੀਨੈਂਡ ਦਾ ਕਤਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਾਤਲ ਸਰਬੀਆ ਨਿਵਾਸੀ ਗੈਵਰੀਲੋ ਪਿੰਸਿਪ ਹੈ।

ਆਸਟਰੀਆ ਤੀਹ ਮੰਗਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਚਾਰਟਰ ਸਰਬੀਆ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਭੇਜਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਉਨੱਤੀ ਮੰਗਾਂ ਮੰਨ ਲਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਇੱਕ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਸਟਰੀਆ ਹੰਗਰੀ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਸਰਬੀਆ ਵਿਰੁੱਧ ਯੁੱਧ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। (ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੋਣਾ ਹੈ।) ਮੇਰੀ ਆਸ ਦੇ ਐਨ ਅਨੁਕੂਲ ਉਸੇ ਦਿਨ (28-7-1914) ਰੂਸ ਵੀ ਫੌਜਾਂ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਕੁਲ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਜਰਮਨੀ ਰੂਸ ਵਿਰੁੱਧ ਜੰਗ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਉਹ ਫਰਾਂਸ ਤੇ ਵੀ ਜੰਗ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਭਲਾ ਬਰਤਾਨੀਆ ਕਿਉਂ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿੰਦਾ। ਉਹ ਵੀ (4-8-1914) ਜਰਮਨੀ ਵਿਰੁੱਧ ਜੰਗ ਛੇੜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਜਰਮਨੀ ਅਤੇ ਰੂਸ ਦਰਮਿਆਨ ਤੇਨਨਵਰਗ ਵਿਖੇ ਆਹਮਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਯੁੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰੂਸ ਹਾਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭੇਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਤਕ ਪੁੱਜਦੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਏ ਸਨ)

ਸਤੰਬਰ 1914 ਵਿੱਚ ਇਕ ਪਾਸੇ ਜਰਮਨੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਤੇ ਫ੍ਰਾਂਸ ਵਿਚਕਾਰ ਯੁੱਧ ਛਿੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਹੀਨੇ ਜਰਮਨੀ ਰੂਸ ਦੇ ਲਗ-ਭਗ ਇੱਕ ਲੱਖ ਫੌਜੀਆਂ ਨੂੰ ਕੈਦ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਮਸੂਰੀਅਨ ਦਾ ਯੁੱਧ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਕਤੂਬਰ ਵਿੱਚ ਤੁਰਕੀ ਕੇਂਦਰੀ (Axis) ਤਾਕਤਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਨਿਤਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਰੂਸ ਤੇ ਬੰਬਾਰੀ 'ਚ ਜਰਮਨੀ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਨਵੰਬਰ (1914) ਵਿੱਚ ਬਰਤਾਨੀਆ ਤੇ ਫ੍ਰਾਂਸ ਤੁਰਕੀ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਵਿੱਚ-ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆ ਜਾਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਯੁੱਧ ਲੰਬਾ ਸਮਾਂ ਚੱਲੇਗਾ।
ਹੋਰ ਇਹ ਕਿ ਮਈ (1915) ਵਿੱਚ ਇਟਲੀ ਵੀ ਕੇਂਦਰੀ ਤਾਕਤਾਂ (ਅਣਸਿ) ਵਲੋਂ
ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਕੁਦ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਅਪ੍ਰੈਲ (1916) ਵਿੱਚ ਰੋਮਾਨੀਆ 'ਮਿਤਰਾਂ' ਵੱਲੋਂ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਕੁੱਦ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।
ਜਟਲੈਂਡ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਮੈਂ ਅੱਖੀ ਡਿਠਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਪਾਪ ਕੰਬ ਗਏ
ਹੋਣ।

ਨਵੰਬਰ (1916) ਤੋਂ ਹਵਾਈ ਹਮਲਿਆ ਦਾ ਆਗਾਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਗਾਜ਼
ਜਰਮਨ ਵੱਲੋਂ ਬਰਤਾਨੀਆ ਦੇ ਲੰਡਨ ਦੀ ਬੰਬਾਰੀ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਫਰਵਰੀ ਤੋਂ ਨਵੰਬਰ 1916 ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਵਰਧਨ (Battle of Verdun) ਦੇ
ਯੁੱਧ ਦਾ ਜਿਤ ਹਾਰ ਦਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਿਟਾ ਨਾਂ ਨਿਕਲਿਆ ਪਰ ਜਰਮਨ ਅਤੇ ਫ੍ਰਾਂਸ ਦੇ ਲਗਭਗ
ਨੌ ਲੱਖ ਸੈਨਿਕ (4.30 ਲੱਖ + 4.40 ਲੱਖ) ਮਾਰੇ ਗਏ।

ਨਾਲੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਯੁੱਧ ਵੀ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਜਰਮਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ
ਪਾਸੇ ਫਰਾਂਸ ਅਤੇ ਬਰਤਾਨੀਆ ਦੀਆਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਲੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਅਧੂਰੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਵਧ ਵੀ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਰਮਨ ਦੇ 5 ਲੱਖ ਬਰਤਾਨੀਆਂ ਦੇ
4.20 ਲੱਖ ਅਤੇ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਦੋ ਲੱਖ, ਕੁਲ ਲਗਭਗ ਬਾਰਾਂ ਲੱਖ ਸੈਨਿਕ ਮੈਤ ਦੇ ਘਾਟੇ ਉਤਰਦੇ
ਹਨ।

ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਰਮਨ ਨੂੰ ਜਰਮਨ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਦੇ ਬੈਂਕ ਵਲੋਂ ਅਤੇ
ਫਰਾਂਸ ਨੂੰ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਰੌਬਸ ਵਲੋਂ ਜੰਗੀ ਧਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਾਫ-ਸਾਫ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ
ਕਿ ਰੌਬਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਬੈਂਕਰਾਂ ਨੇ ਉਕਤ ਸਾਰੇ ਯੂਰਪ ਦੇ ਮੁਲਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ
ਆਰਥਿਕ ਬਸਤੀਆਂ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੇ
ਏਸ਼ੀਅਨ, ਅਫਰੀਕੀ, ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਅਨ ਤੇ ਦੱਖਣੀ ਅਮਰੀਕੀ ਮੁਲਕਾਂ ਨੂੰ ਬਸਤੀਆਂ
ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੈਥ ਬੜਾ ਹੀ ਸਰਲ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਕਾਂ ਨੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਬਸਤੀਆਂ
ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

1917 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਜਰਮਨ ਵਲੋਂ ਯੂ ਕਿਸਤੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਸੈਨਿਕ ਤੇ ਮਾਲ ਵਾਹਕ
ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਡਬੋਣ ਦਾ ਦੌਰ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਕੋ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਦਸ ਲੱਖ ਟਨ ਮਾਲ
ਡੋਬਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਰੂਸ ਨੂੰ ਹਰ ਮੁਹਾਜ਼ ਤੇ ਹਾਰਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਿੱਛੇ ਰੂਸ ਵਿੱਚ ਇਨਕਲਾਬੀਆਂ
ਵੱਲੋਂ ਏਨੀ ਬਦਅਮਨੀ ਫੈਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨਿਕੋਲਸ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਯੁੱਧ
ਦੇ ਕਮਾਂਡਰ ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ ਵਾਪਸ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਲ ਰਵਾਨਾ ਹੋਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਇਕ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਲਿਖਵਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਤ ਵੀ ਅਤੇ ਫੌਜਾਂ ਦੀ ਕਮਾਂਡਰੀ ਵੀ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਕੱਚੀ ਸਰਕਾਰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕੁਝ ਮਹੀਨੇ ਚਲਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਕਤੂਬਰ ਇਨਕਲਾਬ ਦੀ ਆਮਦ ਤੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਫੇਰ ਲੈਨਿਨ ਰਾਜ-ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਯੁੱਧ ਚੋਂ ਵੱਖ ਹੋਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜਰਮਨ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਰਾਹਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਮੁਹਾਜ਼ ਤੋਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਵਿਹਲੀਆਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਪੱਛਮੀ ਮੁਹਾਜ਼ ਉਸ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਵੱਡਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਯੂ ਕ੍ਰਿਸਤੀ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਅਮਰੀਕਨ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਡੋਬੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵੀ ਸਿੱਧਾ ਜਰਮਨ ਵਿਰੁੱਧ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਦਸੰਬਰ 1917 ਵਿੱਚ ਰੂਸ ਅਤੇ ਜਰਮਨ ਵਿੱਚ ਸੰਧੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬ੍ਰੈਟਲੀਟਵਸਕ ਦੀ ਸੰਧੀ (Treaty of Brestlitovsk) ਕਿਹਾ ਜਾਣ ਲੱਗਾ। ਇਸ ਤਹਿਤ ਰੂਸ ਨੂੰ ਪੋਲੈਂਡ, ਯੂਕਰੇਨ ਆਦਿ ਜਰਮਨ ਨੂੰ ਦੇਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਕੈਦੀ ਸੈਨਿਕ ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਵੀ ਤਿੰਨ ਸੌ ਮਿਲੀਅਨ ਰੂਬਲ ਤਾਵਾਨ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਜੰਗ ਦੇ ਮੁਹਾਜ਼ ਤੇ ਕਮਾਂਡਰ ਬਦਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਰੌਇਲ ਏਅਰ ਫੌਰਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਕੇ ਹੋਰ ਖੁੰਘਾਰ ਮੋੜ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

9 ਨਵੰਬਰ 1918 ਵਿੱਚ ਜਰਮਨ ਦਾ ਕੈਸਰ (ਬਾਦਸ਼ਾਹ) ਪਦ-ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਏਡੇ ਵੱਡੇ ਯੁੱਧ 'ਚ ਇਕ ਮਕਸਦ ਬਾਦਸ਼ਾਹਤਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਕੇ ਨਵੇਂ ਆਲਮੀ ਨੇਮ ਦੀ ਪੱਕੇ ਪੈਰੀਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨੀ ਵੀ ਹੈ। ਰੂਸ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਗੱਦੀਓਂ ਲਾਹ ਦਿੱਤਾ, ਜਰਮਨ ਦਾ ਵੀ ਲਾਹ ਦਿੱਤਾ, ਹੁਣ ਸਮਝੋਤਾ ਹੋ ਹੀ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਲਉ ਤੇ 11 ਨਵੰਬਰ 1918 ਨੂੰ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਰੈਡੌਂਥਸ (Redonthes) ਵਿਖੇ ਯੁਧ ਬੰਦੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਏਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਰੂਸ ਵਿੱਚ ਯੁਧ ਬੰਦੀ ਭਾਵੇਂ ਦਸੰਬਰ 1917 ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਯੁਧ ਦੇ ਮੁਹਾਜ਼ ਤੇ ਹੀ ਤੈਨਾਤ ਰਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਵੇਂ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਇਕ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨਿਕੋਲਸ-II ਅਸਤੀਫਾ ਲਿਖ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

ਯੁੱਧ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਵਤਨ ਪਰਤ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ।

ਏਸੇ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਗਲਿੰਕਾ ਦੀ ਯਾਦ ਦੀ ਕਸਕ ਮੇਰੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਹੀ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਯੁੱਧ ਪ੍ਰਤੀ ਨਿਰਨਾ ਭੇਜਣ ਲਈ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਗਲਿੰਕਾ ਦੀ ਬਖਸ਼ੀ ਹੋਈ ਆਤਮਿਕ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਉਹਦੇ ਹੀ ਲੱਭੇ ਰੋਡ ਮੈਪ ਅਰਥਾਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ (ਫਰੋਟੋਚੋਲੋ ਡ ਗ੍ਰੀ) ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਰੀਪੋਰਟ ਬਨਾਮ ਆਪਣਾ ਨਿਰਨਾ ਭੇਜਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਨਿਰਨੇ ਦਾ ਹਸਰ ਹਾਂ ਵਾਚੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ। ਪਰ ਮੈਂ ਜ਼ਮੀਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਬਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।

ਲੇਖਕ ਵਲੋਂ ਨੋਟ:- ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜੋ ਗਲਿੰਕਾ ਨੇ ਲੱਭਿਆ ਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਏਥੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਜ਼ਿਕਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ - The Protocol of the Meetings of the Learned Elders of Zion. ਇਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ 1897 ਦੇ ਜਾਇਨਵਾਦ ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੰਮੇਲਨ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਰੋਡਮੈਪ ਮਿਥਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਵੇਲੇ ਇਸ ਦਾ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿੱਚ ਤਰਜਮਾ ਕਰਕੇ ਛਾਪਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ - 'ਬਦੀ ਹੀ ਅਸਲੀ ਜੜ੍ਹ - ਜਾਇਨਵਾਦ'।

ਮੈਂ ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਆਪਣੀ ਰੀਪੋਰਟ ਰੂਸੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਮਿੱਤਰ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਲਥਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਲੇਖਕ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਉਲਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

After World War I, Morgan's partner, Thomas W. Lamont, noted with obvious satisfaction that, 'as a result of four years of war and global devastation, the national debts of the world have increased by \$210,000,000,000 or about 475 percent in the last six years, and as a natural consequence, the variety of government bonds and the number of investors in them have been greatly multiplied.....in all the investment markets of the world but nowhere, perhaps, in greater measure than in the United States'."

For every soldier who died in war International Bankers made a net profit of 10000 dollars each.

(This was almost a century ago when the dollar carried much more value than today.) It were the bankers who

manipulated the horrific World War I. This blood letting was not just to make profits -this was also carried out to exhaust countries by bleeding them and enhance the control of bankers over governments with the objective of setting up the New World Order (NWO).

A set of banking families, tied by blood and intermarriages - the Rothschilds, the Warburgs, the Schiffs, the Rockefellers, the Morgans, etc - control the globe. Variouslly called merchant bankers, International Bankers, the Elite, the High Cabal, etc these families are masters of financial fraud and deception. Their strength lies in usury, unity, ruthlessness, cunning, anonymity, an utter lack of fidelity to any nation, continuity and long range planning.

They kept Europe divided. The Dreyfuss affair, in which a French military officer was falsely charged with spying for Germany, erupted suddenly in French press, and led to a breakdown in the developing Franco-German cordiality in the 1890s. Although Dreyfuss was later acquitted, the damage had been done - France and Germany remained at odds. It turned out that Count Ferdinand Walsin, the person responsible for planting false evidence against Dreyfuss, was in the pay roll of the Rothschild banking family.

In 1908, there was no public or media talk of a great war, but they were already getting ready to take the US into this pre-planned and manipulated war. General Albert Pike had already extended Three World Wars Theory in 1871, whereby King Czar of Russia was the first target to be done away with. In 1913, the bankers managed to have an Act passed that set up and handed over a central bank, the Federal Reserve, to these banking families. The owners included the Rothschilds, Rockefellers, the Morgans, the Warburgs, etc. This meant that the money supply of the US could now be controlled by these families.

Again in the year 1913, a small group was entrusted with the task of moulding British public opinion in favour of war with Germany. Money came from Lord Rothschild and the

Rockefellers. The group included Arnold Toynbee, Walter Lippmann and Edward Bernays, a nephew of Sigmund Freud. This seemingly impossible task was achieved through the technique of "consent engineering" or simply mass brainwashing.

One of the best kept secrets of the 1914-18 world war was that on the eve of August 1914, when Britain declared war against the Third Reich, the British Treasury and the finances of the British Empire were in effect bankrupt. The bankers had everything and could coerce the government. We are never taught that the murderers of Archduke Ferdinand of Austria were freemasons. The Austro-Hungarian authorities immediately made 30 demands from Serbia of which 29 were accepted the same day. Yet, within 24 hours, war was declared.

Even before the actual clash of arms, the French firm of Rothschild Freres cabled to Morgan and Company in New York suggesting the floatation of a loan of \$100 million, a substantial part of which was to be left in the United States to pay for French purchases of American goods. The Morgans were also chosen as the sole agent for the purchase of goods for Britain during the war.

According to Congressional records of 1917: "In March 1915, the J.P. Morgan interests got together 12 men high up in the newspaper world and employed them to select the most influential newspapers in the United States and the sufficient number of them to control generally the policy of the daily press They found it was only necessary to purchase the control of 25 of the greatest papers.

The reason for buying control of US media was to mould public opinion against Germany and in favour of American entry into the war. Had Germany won, the bankers would not have been able to recover their loans. Interestingly, Woodrow Wilson was re-elected in 1916 on the slogan that he had kept, and would keep, the US out of the war. This was a lie. He had, eight months before the election, authorised his handler Col House to sign a

secret agreement to take the US into war on the Allied side. The text of this agreement was leaked after the war, but the US public did not seem to react to this bombshell.

The entry of US in WWI was pre-planned and totally manipulated by the bankers. They simply told Wilson to obey-a delegation was sent to him that told him that unless the US went to war, the loans given by the Morgan Bank to the British and French could not be recovered. No American President, with the exception of Abraham Lincoln, Garibaldi, Mechanly has defied the bankers so far. His fate will serve as a lesson for US Presidents for a long time to come. (Note : In 1963 J.F. Kennedy also defied for which he was assassinated, the enquiry report of which is lying pending to date i.e. 2019)

The penetration of the banking families into the power fabric of nations can be gauged from the astonishing fact that during WWI German intelligence was headed by the banker Max Wargbugrg, brother of a naturalised US citizen Paul Warburg. Paul Warburg authored the diabolical Federal Reserve scheme. The Warburgs were among the owners of the Federal Resevrve. Both represented their respective "countries" in the "delegations" that met at the "Peace" negotiations at Versailles after WWI in which Germany was ripped off completely. .

When Germany, short of food supplies in 1915, was willing to end the war, the bankers wanted to prolong it. The bankers set up a Belgian Relief Commission, which was a cover for supplying food to the German army. A British nurse Edith Cavell found out and wrote a letter that appeared in the Nursing Mirror on April 15, 1915, pointing out that all supplies under "Belgian Relief" were being sent to Germany. Eustace Eustace Mullins writes: "William Wiseman, head of British Intelligence, and partner of Kuhn-Loeb Company, feared that the continuance of the war was at stake and secretly notified the Germans that Miss Cavell must be executed." She was arrested and charged with aiding prisoners to escape, and even though this crime carried a punishment of a three-month Imprisonment, she was

executed in accordance with the desire of the bankers. This helped prolong the war for another three years.

However, there is Bolshevik Revolution in 1917. Lenin broke away from war by paying heavy price.

During WWI over 66 million men of 21 countries went to the battlefield. There were over 37 million casualties, including seven million dead. The banking families thrive on bloodshed and war and the greater the bloodshed, the greater the monetary and political gains. A global dictatorship under their control, the NOW, is their goal.

(Based on Syed Mujahid Camron's Book "International Bankers and World War I, World War II and Beyond")

ਪੰਜਾਬੀ ਰੂਪ

ਵਿਸ਼ਵ-ਯੁੱਧ ਪਹਿਲੇ ਮਗਰੋਂ ਮਾਰਗਨ ਦਾ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਟਾਮਸ ਡਵਲਯੂ ਲੇਮੰਟ ਬੜੀ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਤਸੱਲੀ ਨਾਲ ਟਿੱਪਣੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ (ਵਿਸ਼ਵ) ਯੁੱਧ ਰਾਹੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੇ ਮੁਲਕਾਂ ਸਿਰ 210 ਕਰੋੜ ਡਾਲਰ ਯਾਨੀ 475 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਕਰਜਾ ਵਧਿਆ ਹੈ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਵਿਚ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਅਮਰੀਕੀ ਸਰਕਾਰੀ ਬਾਂਡਾਂ ਅਤੇ ਵਪਾਰ ਦੀ ਦਰ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਚੌਖਾ ਵਾਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਸਿਪਾਹੀ ਦੀ ਮੌਤ ਪਿੱਛੇ ਸਾਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਡਾਲਰ ਦਾ ਲਾਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਦੋਂ ਡਾਲਰ ਜਦਾ ਮੁੱਲ ਅੱਜ (1920) ਨਾਲੋਂ ਕਈ ਗੁਣਾਂ ਵੱਧ ਸੀ। (ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉ ਕਿ ਸੌ ਸਾਲ ਬਾਅਦ 2019 ਵਿੱਚ ਲਾਭ ਦੀ ਦਰ ਕਿੰਨੀ ਬਣਦੀ ਹੈ) ਇਹ ਵਿਸ਼ਵੀ ਬੈਂਕ ਹੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਭਿਆਨਕ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਅਰਥਾਤ ਸਾਜਿਸ਼ ਰਚੀ। ਲਹੂ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਵਹਾਉਣ ਦਾ ਇਕੋ-ਇੱਕ ਮਕਸਦ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਹ ਸਤ ਹੀਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਸਖਤ ਘਾਇਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਪਰ ਵਿਸ਼ਵੀ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਵਧੇ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵੀ ਨੇਮ (New World Order) ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵੀ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦੀ ਚੰਡਾਲ ਚੋਕੜੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਰਬਰਗ, ਸਿਫ, ਰਾਕਫੈਲਰ, ਮਾਰਗਨ ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ, ਬੜੇ ਹੀ ਸਿਆਣੇ ਪਰ ਚਫ਼ਲ ਕਿਸਮ ਦੇ ਲੋਕ ਹਨ। ਉਹ ਦੁਨੀਆ ਨਾਲ ਧੋਖਾ ਕਮਾਉਣ ਦੇ ਅਤੇ ਵਿੱਤ ਦੇ ਨਿਪੁੰਨ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਹਨ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਏਨੀ ਵਿਕਰਾਲਤਾ ਦਾ ਰਾਜ ਇਹੋ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ-ਮੁਠ ਹਨ, ਚਤੁਰ ਚਾਲਾਕ ਹਨ, ਭਾਵੁਕ ਹੀਣ ਹਨ, ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਕਿ ਗੁਪਤ ਹਨ। ਉਹ ਦੂਰ-ਅੰਦੇਸ਼ੀ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਹਿਰ ਹਨ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸਮੂਹ ਜਾਂ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਾਨਾਈ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਯੂਰਪ ਨੂੰ ਆਪੇ ਵਿਚ ਪਾਤ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਇੱਕ ਬਚਿਤਰ ਉਦਾਹਰਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਡਰੈਫਸ ਨਾਮ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਫਰਾਂਸ ਦਾ ਇੱਕ ਮਿਲਟਰੀ ਅਫਸਰ ਸੀ, ਉਪਰ ਇਹ ਇਲਜਾਮ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਜਰਮਨ ਵਾਸਤੇ ਜਾਸੂਸੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੈਸ ਵਿਚ ਏਨਾ ਛਾਇਆ ਹੋਇਆ ਕਿ ਦੇਵਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਚੰਗੇ ਸੰਬੰਧ 'ਤੜਕ' ਕਰਕੇ ਟੁਟ ਗਏ। ਭਾਵੇਂ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਡਰੈਫਸ ਸਾਜਸ ਉਕਾਂ ਹੀ ਝੂਠੀ ਸਾਬਤ ਹੋਈ ਪਰ ਸੰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਐਸੀ ਦ੍ਰਾੜ ਆਈ ਕਿ ਜਿਸ ਦੀ ਮੁੜ ਕਦੇ ਵੀ ਭਰਪਾਈ ਨਾ ਹੋਈ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸਖਸ਼ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀ ਕਾਉਂਟ ਫਰਦੀਨੰਦ ਵਾਲਸਿਨ ਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਡ੍ਰੈਫਸ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਰੀ ਝੂਠੀ ਸੂਚਨਾ ਘੜੀ ਸੀ, ਅਸਲ ਵਿਚ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦਾ ਬਾਕਾਇਦਾ ਤਨਖਾਹਦਾਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੀ। (ਭੇਤ ਨੂੰ ਭੇਤ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉਸੇ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰਵਾਇਆ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁਧ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪੱਥਰ ਚਿਣਿਆ)

1908 ਤੱਕ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁਧ ਦੀ ਕੋਈ ਕਨਸੋਅ ਤਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਵਿੱਚੋਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਯੁਧ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਮਰੀਕੀ ਜਨਰਲ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਐਲਬਰਟ ਪਾਈਕ ਨੇ ਤਾਂ 1871 ਵਿਚ ਹੀ ਤਿੰਨ ਵਿਸ਼ਵ-ਯੁੱਧਾਂ ਦੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਦਾ ਲੁਕਵਾਂ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।

1913 ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕਮਾਲ ਹੀ ਹੋ ਗਈ। ਵਿਸ਼ਵ ਬੈਂਕਰਾਂ ਨੇ ਐਸੀ ਚਾਲ ਚੱਲੀ ਕਿ (ਵੁਡਰੂ ਵਿਲਸਨ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਤਹਿਤ) ਅਮਰੀਕੀ ਸੈਨੇਟ ਤੋਂ ਵਾਕਾਇਦਾ ਇਕ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ ਕਰਵਾ ਲਿਆ। ਇਸ ਤਹਿਤ ਅਮਰੀਕੀ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ 'ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਆਫ ਅਮਰੀਕਾ' ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਵੀ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਮਲਕੀਅਤ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ।

ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ (ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੋਕਫੈਲਰ, ਮਾਰਗਨ, ਵਾਰਬਰਗ ਆਦਿ ਇਸ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਏ। ਇਸ ਦਾ ਸਿਧਾ ਅਰਥ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਮਰੀਕੀ ਅਰਥ (ਯਾਨੀ ਧਨ) ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰੀਵਾਰਾਂ ਦਾ ਸਿਧਾ ਨਿੱਜੀ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋ ਗਿਆ।

ਇੱਕ ਅੰਦੋਲਨ ਛੇੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਹ ਇਹ ਕਿ 1913 ਵਿਚ ਹੀ ਇਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਗ੍ਰੋਹ ਨੂੰ ਇਹ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਬਰਤਾਨੀਆ ਦੇ ਲੋਕ-ਮਨਾ ਦੀ ਐਸੀ ਢਲਾਈ (moulding) ਕਰੇ ਕਿ ਉਹ ਜਰਮਨੀ ਵਿਰੁੱਧ ਯੁੱਧ ਦਾ ਪੱਖ ਪੂਰਨ ਲੱਗ ਪੈਣ। ਇਸ ਗ੍ਰੋਹ ਲਈ ਧਨ ਲਾਰਡ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਅਤੇ ਰੋਕਫੈਲਰਾਂ ਵਲੋਂ ਲਗਾਇਆ

ਗਿਆ (ਦਿਤਾ ਗਿਆ)। ਇਸ ਛੋਟੇ ਗ੍ਰੋਹ ਵਿੱਚ ਆਰਨਲਡ ਟੋਇਨਬੀ, ਵਾਲਟਰ ਲਿਪਮਨ ਅਤੇ ਐਡਮੰਡ ਫਰਾਇਡ ਦਾ ਪਤੀਜਾ ਐਡਵਰਡ ਬਰਨੀਜ਼ ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਇਸ ਮਕਸਦ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲੋਕ-ਸਹਿਮਤੀ ਯਾਨੀ ਲੋਕ-ਦਿਮਾਗਾਂ ਦੀ ਧੁਲਾਈ ਦੀ ਤਕਨੀਕ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਗੁਪਤ ਭੇਤ ਦਾ ਤੱਥ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਬਰਤਾਨੀਆ ਸਲਤਨਤ ਨੇ ਤੀਜੀ ਰੀਚ (ਜਰਮਨੀ) ਵਿਰੁੱਧ ਯੁਧ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਸ ਦਾ ਆਪਣਾ (ਅੰਦਰੋਂ-ਅੰਦਰ) ਆਰਥਿਕ ਦੀਵਾਲਾ ਵੀ ਨਿਕਲ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਬੈਂਕ-ਮਾਲਿਕ ਧਨ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਮਾਲਕ ਸਨ ਅਤੇ ਬਰਤਾਨੀਆ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੱਕ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਸੱਚ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਆਸਟਰੀਆ ਦੇ ਆਰਕਡੀਊਕ ਫਰਡੀਨੈਂਦ (ਜਿਸ ਦਾ ਕਤਲ ਯੁੱਧ ਦਾ ਫੌਰੀ ਕਾਰਨ ਬਣਿਆ) ਦੇ ਅਸਲ ਕਾਤਲ ਆਜ਼ਾਦ ਉਸਰੱਈਏ (ਯਾਨੀ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿੰਗ) ਹੀ ਸਨ। (ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਸਭਾ ਇਲੂਮਿਨਾਟੀ 1776 ਵਿੱਚ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਵਲੋਂ ਐਡਮ ਵਿਸ਼ੁਪਤ ਰਾਹੀਂ ਉਪਜਾਈ ਗਈ ਸੀ) ਕਤਲ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਆਸਟਰੋ-ਹੰਗਰੀ ਤਾਕਤਾਂ ਨੇ ਸਰਵੀਆ ਸਾਹਮਣੇ ਤੀਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਰਖੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਨਤੀ ਉਸੇ ਦਿਨ ਪ੍ਰਵਾਣ ਕਰ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ (ਤਾਂ ਕਿ ਯੁਧ ਨੂੰ ਟਾਲਿਆ ਜਾ ਸਕੇ) ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ ਯੁੱਧ ਉਸੇ ਦਿਨ ਆਰੰਭ ਹੋ ਗਿਆ। ਮਤਲਬ ਕਿ ਬੈਂਕ ਧਨਾਵਾਂ ਨੇ ਯੁੱਧ ਲੁਆਉਣਾ ਹੀ ਲੁਆਉਣਾ ਸੀ।

ਯੁੱਧ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਗੋਲਾ ਦਾਗ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ-ਪਹਿਲਾਂ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਦੇ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਵਪਾਰਕ ਅਦਾਰੇ 'ਫਰੀਅਰ' ਵਲੋਂ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਮਾਰਗਨ ਦੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਤਾਰ ਰਾਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਫਰਾਂਸੀਸੀਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਸੌ ਮਿਲਿਅਨ ਡਾਲਰ ਦੇ ਉਧਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦੇਵੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਹੁਤੀ ਰਕਮ ਤਾਂ ਫਰਾਂਸ ਵਲੋਂ ਅਮਰੀਕੀ ਮਾਲ ਖਰੀਦਣ ਵਿੱਚ ਹੀ ਖਰਚ ਹੋ ਜਾਣੀ ਹੈ। (ਮਲਲਬ ਕਿ ਸੂਦ ਤੇ ਉਧਾਰ ਦਿੱਤੀ ਰਕਮ ਦਾ ਬਹੁਤਾ ਹਿੱਸਾ ਆਪਣਾ ਮਾਲ ਵੇਚ ਕੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਹੀ ਰੱਖ ਲੈਣਾ ਹੈ) ਹੋਰ ਇਹ ਕਿ ਬਰਤਾਨੀਆਂ ਵਲੋਂ ਵੀ ਆਪਣੇ ਵਾਸਤੇ ਮਾਲ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਤੌਰ ਏਜੰਟ ਮਾਰਗਨ ਨੂੰ ਹੀ ਸੌਂਪੀ ਗਈ। (ਯਾਨੀ ਫਰਾਂਸ ਅਤੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੇ ਧਨ ਦੇ ਖਜਾਨੇ ਦੀਆਂ ਚਾਬੀਆਂ ਇਕ ਮਾਤਰ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਜੁਆਈ ਮਾਰਗਨ ਕੋਲ ਸੌਂਪ ਹੋ ਗਈਆਂ।)

1917 ਦੀ ਅਮਰੀਕੀ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ- 1915 ਵਿਚ ਹੀ ਮਾਰਗਨ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਉਸਨੇ ਬਾਰਾਂ ਐਸੇ ਆਦਮੀ ਚੁਣੇ ਜੋ ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਅਖਬਾਰਾਂ ਰਾਹੀਂ (ਮੀਡੀਆ ਰਾਹੀਂ) ਆਪਣੇ ਹਿੱਤ ਦੀ ਯੂਧ ਨੀਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾ ਸਕਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਾਣ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੱਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 25 ਅਖਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਸੁਟਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੀ ਪਾਲਿਸੀ ਲੋਕ ਮਨਾ ਵਿੱਚ ਵਾੜ

ਸਕਣ)।

ਅਮਰੀਕਨ (ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ) ਮੀਡੀਆ ਨੂੰ ਖਰੀਦ ਸੁਟਣ ਦਾ ਵੱਡਾ ਕਾਰਣ ਸੀ ਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਨੂੰ ਵੀ (ਯੂਰਪ ਵਾਂਗ) ਪਹਿਲੇ ਵਿਸ਼ਵ - ਯੁਧ ਵਿੱਚ ਧਕੇਲਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਣ ਜਰਮਨ ਜਿੱਤ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦਾ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਸਿਰ ਚੜ੍ਹਿਆ ਕਰਜਾ ਉਗਰਾਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਣਾ। ਹੋਰ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਮਸਲਾ ਇਹ ਕਿ ਵੁਡਰੂ ਵਿਲਸਨ ਨੇ 1916 ਵਿੱਚ ਕੌਮੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਚੋਣਾ ਜਿੱਤਿਆਂ ਹੀ ਏਸ ਨਾਰੇ ਤੇ ਸਨ ਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। (ਚੇਤੇ ਕਰਾਉਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ 1912 ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਚੋਣਾ ਏਸ ਨਾਰੇ ਤੇ ਜਿੱਤੀਆਂ ਸਨ - I and no banks)

(ਮੈਂ ਜਿੱਤਿਆ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵੀ ਬੈਂਕਾਂ ਦੀ ਮਨਾਪਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ 1913 ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਉਲਟ ਕਿ ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਰੋਬਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦੀ ਜੁੰਡਲੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਸੱਭ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡੀ ਪ੍ਰਤੱਖ ਧੋਖਾਧੜੀ ਸੀ।) ਨਾਅਰਾ ਬੂਠ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ। ਕੁਫਰ ਇਹ ਕਿ ਚੋਣਾ ਤੋਂ ਅੱਠ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਗੁਪਤ ਤੌਰ ਤੇ ਉਸਨੇ ਕਰਨਲ ਹਾਉਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮਝੌਤੇ ਤੇ ਤਸਦੀਕ ਕਰੇ ਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਯੁਧ ਵਿੱਚ ਅਲਾਈਡ ਦੇਸ਼ਾਂ (ਇੰਗਲੈਂਡ, ਫਰਾਂਸ, ਰੂਸ ਆਦਿ) ਦੀ ਜੁੰਡਲੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਗੁਪਤ ਸਮਝੌਤਾ ਯੁਧ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਇਨ ਬਿਨ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਦੋਂ ਜਿੱਤ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਅਮਰੀਕਨ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਗੁਪਤਤਾ ਦੇ ਉਜਾਗਰ ਹੋਣ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੰਬ ਧਮਾਕੇ ਦੀ ਤਰਾਂ ਨਾ ਲਿਆ।

ਸੱਚ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਪਹਿਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਬੈਂਕਾਂ ਵਲੋਂ ਪੂਰਵ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀ। ਵਿਲਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਲਈ ਬਚਨਵੱਧ ਸੀ। ਹਾਂ, ਉਪਚਾਰਿਕਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਉਸ ਵੱਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਉਣ ਲਈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਮਰੀਕਾ ਯੁਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮੋਰਗਨ ਬੈਂਕ (ਰੋਬਸ ਦਾ ਨੇੜਲਾ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ) ਦਾ ਬਰਤਾਨੀਆਂ ਤੇ ਫਰਾਂਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਕਰਜਾ ਉਗਰਾਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੇਗਾ। (ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਰਡ ਵਲਿੰਗਟਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਵੁਡਰੂ ਵਿਲਸਨ ਤਕ ਕੇਵਲ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਧਾਨਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਬਰਾਹਮ ਲਿੰਕਨ, ਗੈਰੀਬਾਲਡੀ ਅਤੇ ਮੈਕਨਲੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਮਰੀਕਨ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੇ ਅੰਤਰ-ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦੀ ਹੁਕਮ ਅਦੂਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹਾਂ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 1963 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜੇ.ਐਫ. ਕੈਨੇਡੀ ਨੇ ਹੁਕਮ ਅਦੂਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦਾ ਵੀ ਕਤਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਕਤਲ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 2019 ਤਕ ਵੀ ਗੁਪਤ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਥੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਣਾ ਵਾਜਿਬ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਕੱਲ ਵੈਨਜ਼ਵੇਲਾ ਦੇ ਵਰਤਮਾਨ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਬਲੀ ਦਾ ਬੱਕਰਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸ਼ਵੇਜ਼ ਦਾ

ਗੁਪਤ ਕਤਲ ਹੋ ਚੁਕਿਆ ਹੈ। ਵੈਨਜ਼ੁਏਲਾ ਤੇਲ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦਾ ਘਰ ਹੈ ਤੇ ਸਵੇਜ਼ ਨੇ ਅੰਤਰ-ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੇ ਕਿੰਤੂ ਪਰੰਤੂ ਕੀਤਾ ਸੀ।)

ਬੈਂਕਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ-ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਵਿਸ਼ਵੀ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਰਾਜ-ਤੰਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਧਸ ਗਏ ਹੋਏ ਹਨ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਵਿਸ਼ਵ-ਯੁੱਧ ਵੇਲੇ ਜਰਮਨੀ ਦੇ ਜਾਸੂਸੀ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਪਰਮ-ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਇਕ ਬੈਂਕਰ ਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਂ ਮੈਕਸ ਵਾਰਬਰਗ ਸੀ ਤੇ ਇਹ ਅਮਰੀਕਨ ਬੈਂਕਰ ਪਾਲ ਵਾਰਬਰਗ ਦਾ ਸਕਾ ਭਰਾ ਸੀ। ਇਹ ਪਾਲ ਵਾਰਬਰਗ ਹੀ ਸੀ ਜੋ ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਦੇ ਨਿੱਜੀਕਰਨ ਦਾ ਸੂਤਰਧਾਰ ਸੀ। ਵਾਰਬਰਗ ਅਮਰੀਕਨ ਬੈਂਕ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਸਨ। ਹੋਰ ਅਚੰਭੇ ਵਾਲਾ ਸੱਚ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸਕੇ ਭਰਾ ਵਰਸੇਲਜ਼ ਦੀ ਸੰਧੀ ਵੇਲੇ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਮੁਲਕਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਯਾਨੀ ਇੱਕ ਸਕਾ ਭਰਾ ਜਰਮਨੀ ਵਲੋਂ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਸਕਾ ਭਰਾ ਅਮਰੀਕਾ ਵਲੋਂ। (ਏਸੇ ਸੰਧੀ ਨੇ ਜਰਮਨੀ ਨੂੰ ਉਕਾ ਤਬਾਹ ਕਰਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।)

ਗਜਬ ਇਹ ਕਿ 1915 ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਖਾਧ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਕਮੀ ਕਰਕੇ ਜਰਮਨੀ ਸਮਝੌਤੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵੀ ਬੈਂਕਰਾਂ ਨੇ ਯੁੱਧ ਨੂੰ ਹੋਰ ਲਮਕਾਇਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵੀ ਬੈਂਕਰਾਂ ਨੇ ਬੈਲਜਿਅਨ ਸਹਾਇਤਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਝੂਠੇ ਪਰਦੇ ਧੱਲੇ ਜਰਮਨ ਫੌਜਾਂ ਨੂੰ ਖਾਧ ਪਦਾਰਥ ਮਿਲਣੇ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏ ਸਨ। ਇੱਕ ਬਰਤਾਨਵੀ ਨਰਸ ਐਡਿਥ ਕਾਵੇਲ ਨੇ ਭੰਡਾ ਫੌੜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਚਿੱਠੀ ਲਿਖ ਮਾਰੀ ਕਿ “ਬੈਲਜਿਅਨ ਸਹਾਇਤਾ ਸੰਸਥਾ” ਦੇ ਨਾਮ ਥੱਲੇ ਸਾਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਜਰਮਨੀ ਨੂੰ ਭੇਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਇਹ ਚਿੱਠੀ ਨਰਸਿੰਗ ਮਿਰਰ ਦੇ ਪੰਦਰਾਂ ਅਪ੍ਰੈਲ 1915 ਦੇ ਅੰਕ ਵਿੱਚ ਛੱਪ ਗਈ।

ਵਿਲੀਅਮ ਵਾਈਜ਼ਮੈਨ ਜੋ ਕਿ ਬਰਤਾਨਿਆਂ ਦੇ ਗੁਪਤਚਰ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਮੁਖੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਹਨ ਐਂਡ ਲੋਇਬ (ਬੈਂਕਰਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ) ਦਾ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਵੀ ਸੀ ਨੂੰ ਡਰ ਪੈ ਗਿਆ ਕਿ ਯੁੱਧ ਦਾ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਾ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਗੁਪਤ ਤੌਰ ਤੇ ਜਰਮਨ ਦੇ ਗੁਪਤਚਰ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀਏ ਜੋ ਇਕ ਖੁਦ ਬੈਂਕਰ ਵੀ ਸੀ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਕੇ ਮਿਸ ਕਾਵੇਲ ਨੂੰ ਮੌਤ ਨਸੀਬ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। (ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁਲਕਾਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਮੁਖੀਏ ਖੁਦ ਵਿਸ਼ਵ ਬੈਂਕਰ ਸਨ, ਜੋ ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਨੇੜਲੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਵੀ ਸਨ।)

ਮਿਸ ਕਾਵੇਲ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਤੇ ਦੂਸ਼ਣ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਕੈਦ ਵਿੱਚੋਂ ਭੱਜਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੂਸ਼ਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਕੇਵਲ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਕੈਦ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਵਿਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਮੌਤ ਦੇ ਘਾਟ ਉਤਾਰਿਆ ਗਿਆ। ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰ ਕਰਦਗੀਆਂ ਨਾਲ ਯੁੱਧ ਹੋਰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਲਮੇਰਾ ਹੋ ਗਿਆ।

ਇਸ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਪਹਿਲੇ ਵਿਚ ਇੱਕੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲਗਭਗ ਛੇ ਕਰੋੜ ਸੱਠ ਲੱਖ ਫੌਜੀਆਂ ਨੇ ਭਾਗ ਲਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਸੱਤਰ ਲੱਖ ਫੌਜੀ ਮਾਰੇ ਗਏ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਕਰੋੜ ਸੱਤਰ ਲੱਖ ਜਖਮੀ ਹੋਏ। (ਗੈਰ - ਫੌਜੀਆਂ ਦੇ ਮਾਰੇ ਜਾਣ ਜਖਮੀ ਹੋਣ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਅਸਲ ਗਿਣਤੀ ਮਿਣਤੀ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੰਮ ਉਂਦੇ ਹੀ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੇਸ਼, ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਲੋਕ ਵਿਸ਼ਵ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦੀ ਗੁਲਮੀ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਣਗੇ।)

ਇਸ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਚੋਂ ਕਿਸ ਨੇ ਖੱਟਿਆ ? ਬੈਂਕਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਇਸ ਖੂਨ-ਖਰਾਬੇ ਵਿੱਚ ਅਨੰਤ ਵਧੇ ਫੁਲੇ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੱਧ ਲਹੂ ਵਹੇਗਾ, ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨਾਲ ਹੀ ਆਰਥਿਕ ਤੇ ਰਾਜਸੀ ਲਾਭ ਹੋਏਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅੰਤਲਾ ਮਨੋਰਥ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵੀ ਡਿਕਟੇਟਰਸ਼ਿਪ (ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ) ਰਾਹੀਂ ਨਵਾਂ-ਵਿਸ਼ਵੀ-ਨੇਮ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ।

ਆਖਰੀ ਪੜਾਅ

ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਦੇ ਸਫਰ ਦਾ ਆਖਰੀ ਪੜਾਅ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਟਰੇਨ ਦੇ ਪਲੈਟਫਾਰਮ ਤੇ ਲੱਗਣ 'ਚ ਅਜੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇੱਕ ਘੰਟਾ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਕੋਲਿਤਰੇ ਜਿਹੇ ਇੱਕ ਬੈਂਚ ਤੇ ਬੈਠ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਸਕੋ ਦੇ, ਵੱਡੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਲਾਗਵਾਂ ਇਹ ਸਹਾਇਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਹੈ। ਉਹ ਮਾਸਕੋ ਦੇ ਮੇਨ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੇ ਵੀ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਤੋਂ ਵਧ ਰੁਕਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚੱਕਰ ਲਾਇਆ ਸੀ। ਸੜਕਾਂ, ਚੌਂਕਾਂ, ਸਰਕਾਰੀ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਬਦਲੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਨਿੱਜੀ ਵਪਾਰਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੀ ਲਗ-ਭਗ ਅਣਹੋਂਦ ਸੀ।

ਸਾਫ ਦਿਸਦਾ ਸੀ ਕਿ ਲੋਕ ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਸਨ। ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ-ਬਹਿਰਾਂ ਸਨ। ਵਿਸ਼ਾਲ ਸੜਕਾਂ ਦੇ ਆਸਿਆਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੇ ਉੱਠਣ ਬੈਠਣ ਅਤੇ ਖਾਣ ਪੀਣ ਦੇ ਮੇਜ਼ ਕੁਰਸੀਆਂ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸਨ।

ਲੋਕ ਇੱਕਲੇ- ਇੱਕਲੇ ਜਾਂ ਜੋੜਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਵੱਧੋ-ਵੱਧ ਦੋ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਵਾਜਾਈ ਜਾਂ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਵਾਲੀਆਂ ਥਾਂਵਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਵਾਹਨ ਬੜੇ ਹੀ ਸ਼ਾਸਨ ਅਨੁਸਾਰ ਆ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਅਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਬੁੜਬੁੜ ਕਰਦਾ ਹੈ- 'ਲੋਕ ਖੁਸ਼ ਹਨ, ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹਨ।

ਖੇਤੀ ਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਉਤਪਾਦਨ ਵਧਿਆ ਹੈ- ਪਰ ਇੱਕ ਅਦਿੱਖ ਸਹਿਮ ਵੀ ਫਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਲੋਕ ਸੋਚ ਸੋਚ ਕੇ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਡਰ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਕੋਈ

ਇਤਰਾਜ਼ ਯੋਗ ਬੋਲ ਨਾ ਬੋਲ ਬੈਠਣ। ਇਹੋ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਦੀ। ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਭਾਵੇਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਇਨਕਲਾਬੀਆਂ ਦੀ। ਫੇਰ ਲੈਨਿਨ ਨੇ ਖੁਦ ਹੀ ਸਾਫ-ਸਾਫ਼ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰੋਲਤਾਰੀ ਦੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਰਾਹੀਂ ਇਨਕਲਾਬ ਪੂਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਕੜੇ ਜਾਣ ਦਾ ਡਰ ਤਾਂ ਨਾਲੋਂ-ਨਾਲ ਹੈ ਹੀ ਪਰ, ਲਾਲ ਚੌਂਕ ਵੱਲ ਜਾਣ ਦੀ ਖਾਹਸ਼ ਵੀ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਬਲ ਹੈ। ਉਥੇ ਉਹ ਲੈਨਿਨ ਦੀ ਸਾਂਭ ਰੱਖੀ ਲਾਸ਼ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨੇ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਕੁਝ ਤੁਰ ਕੇ, ਕੁਝ ਗੱਡੀਆਂ ਵਾਹਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਲਾਲ ਚੌਂਕ ਵਿਖੇ ਪੁੱਜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਕੇ ਉਹ ਪਾਲ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਲੈਨਿਨ ਦੀ ਦੇਹ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਸਕੇ।

ਉਹ ਇਕ ਖੁੰਜੇ ਜਿਹੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਕੇ ਲੈਨਿਨ ਦੀ ਦੇਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟਕ ਤੱਕਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ 1919 ਦਾ ਇਨਕਲਾਬ ਦੀ ਵਰ੍ਹੇ ਗੰਢ ਵਾਲਾ ਜਸ਼ਨਾ ਭਰਿਆ ਦਿਨ। ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਉਭਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਲੈਨਿਨ ਝੰਡਾ ਲਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਅਥਾਹ ਜੋਸ਼ ਹੈ। ਲੈਨਿਨ ਸਲਾਮੀਆਂ ਲੈਣ ਦੇਣ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਜਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਵਿਹਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਵਹੀਰ ਵੱਲ ਚੱਲ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਲੋਕ ਹੁੱਲਾਸ ਵਿੱਚ ਮੁੱਕੇ ਵੱਟ-ਵੱਟ 'ਜਿੰਦਾਬਾਦ-ਜਿੰਦਾਬਾਦ' ਦੇ ਨਾਅਰੇ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੂਰੇ ਦੇ ਪੂਰੇ ਵਿਸ਼ਵ-ਯੁੱਧ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਭਾਗ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ 'ਕਵਰ' ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਯੁੱਧ ਦੀਆਂ ਐਨ ਅੰਦਰਲੀਆਂ ਲੁਕਵੀਆਂ ਗਲਾਂ ਤੋਂ ਸੁਚੇਤ ਹਾਂ।

ਲੈਨਿਨ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣ ਤੋਂ ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਂ ਹੀ ਸਮਝ ਸਕਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਲੈਨਿਨ ਖੂਬ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵ-ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡਾਂ, ਵਾਰਬਰਗਾਂ, ਮੋਰਗਨਾਂ, ਰਾਕਫੈਲਰਾਂ, ਸੋਦੀ ਅਰਬਾਂ, ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਆਦਿ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦਾ ਕੀ ਮਹੱਤਵ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਬੋਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੀ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਗੁਪਤ ਚਿਤਾਵਨੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਜੰਗ ਤਾਂ ਜੰਗ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਹੈ।

ਲੈਨਿਨ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਂਦਾ-ਮਿਲਾਉਂਦਾ ਤੇ ਹੱਥ ਹਿਲਾਉਂਦਾ-ਹਿਲਾਉਂਦਾ ਉਸ ਥਾਂ ਤੇ ਪੁੱਜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਵੀ ਇਸ ਭੀੜ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਵਿਭਾਗ ਵਲੋਂ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਖਬਰੇ ਲੈਨਿਨ ਮੈਂਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੀਆਂ ਦੋਵਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਚਾਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਭਰ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਲੈਨਿਨ ਰੁਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਦੋਵਾਂ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਪਲੋਸ ਕੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਆਖਦਾ ਹੈ - 'ਉਰਗੇਵਸਕੀ ?'

ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਉਸ ਦੇ ਸੱਜੇ ਕੰਨ ਨਾਲ ਲਾ ਕੇ ਆਖਦਾ ਹਾਂ - 'ਲੈਨਿਨ, ਕਾਮਰੇਡ, 'ਉਹ' ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਣਗੇ ...'

ਉਹ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ 'ਉਹ' ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ ?

ਲੈਨਿਨ ਮੇਰੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਆਖਦਾ ਹੈ - "ਉਰਗੇਵਸਕੀ 'ਉਨ੍ਹਾਂ' ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਣ ਲਈ ਰੂਸ ਨੂੰ ਅਜੇ ਹੋਰ ਵੱਡੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦੇਣੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ, ਮੈਨੂੰ ਵੀ।" ਅੱਗੋਂ ਉਹ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਸੁਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਅੱਗੇ ਲੰਘ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅੱਜ ਲਾਲ ਚੌਂਕ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਦੇ ਐਨ ਸਾਹਮਣੇ ਖਲੋਤਿਆਂ ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਦਿਨ ਵੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਿਪਲਸਨ ਫੈਕਟਰੀ ਚੌਂਕ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜੋਸ਼ੀਲਾ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇ ਕੇ ਹਟਿਆ ਹੀ ਹੈ।

ਹਾਂ, ਘਟਨਾ ਹੈ 30 ਅਗਸਤ 1918 ਦੀ। ਲੈਨਿਨ ਭਾਸ਼ਣ ਮੁਕਾ ਕੇ ਆਦਤਨ ਇਰਦ ਗਿਰਦ ਖੜੀ ਭੀੜ ਵੱਲ ਵੱਧਦਾ ਹੈ। 'ਫੋਨਿਆਂ ਕਪਲਨ' ਸਧਾਰਨ ਦਰਸ਼ਕ ਵਾਂਗ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਤਿੰਨ ਗੋਲੀਆਂ ਦਾਗ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਕ ਮੋਢੇ ਤੇ ਲੱਗਦੀ ਹੈ, ਦੂਸਰੀ ਚਬਾੜੇ ਅਤੇ ਗਰਦਨ ਦੇ ਪਾਸਿਉਂ ਲੰਘਦੀ ਹੈ। ਤੀਸਰੀ ਕੋਟ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਪੁਕਾਰ ਉਠਿਆ ਸੀ "ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੈਨਿਨ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।"

ਉਸੇ ਦਿਨ ਸਵੇਰੇ ਪੀਟਰੋਗਰੇਡ ਦੇ 'ਚੇਕਾ' ਮੁਖੀ ਮੋਲਮੀ ਉਰਿਟਸਕੀ ਦਾ ਕਤਲ ਵੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਲੈਨਿਨ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਅੰਗ ਰੱਖਿਅਕ ਉਸ ਦੇ ਉਪਰ ਲੇਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਰਦ ਗਿਰਦ ਆਪਣਾ ਰੀਵਾਲਵਰ ਘੁਮਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਉਹ ਚਿਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। "ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਜਿਹੜਾ ਨੇੜੇ ਆਇਆ ਮੈਂ ਭੁਨ ਦਿਆਂਗਾ, ਪਿਛੇ ਹਟੋ।"

..... ਮੈਂ ਵੀ ਪੂਰਾ ਤਾਣ ਲਾ ਕੇ ਉਹਦੇ ਨੇੜਲੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਨੇੜੇ ਆਉਣੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹਾਂ

ਲਾਲ ਚੌਂਕ ਵਾਲਾ ਉਹ ਦਿਨ, ਗੋਲੀ ਲੱਗਣ ਵਾਲਾ ਉਹ ਦਿਨ, ਅਤੇ ਅੱਜ ਦਾ ਲਾਲ ਚੌਨਕ ਵਾਲਾ ਇਹ ਦਿਨ ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ-ਮਿੱਕ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਮੇਰੀਆਂ ਅਹਿਲ ਅੱਖਾਂ ਚੋਂ ਅੱਥਰੂ ਵੱਗ ਤੁਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਮੋਢੇ ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਲਾਲ ਗਾਰਡ ਆਖਦਾ ਹੈ - '..... ਕਾਮਰੇਡ ਸਬਰ, ਸਾਵਧਾਨ

ਮੈਂ ਸਾਵਧਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਅੱਥਰੂਆਂ ਦੀ ਝਿਲਮਿਲਾਹਟ ਚੋਂ ਐਉਂ ਲਗਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਲੈਨਿਨ ਆਖ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - "ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਰੂਸ ਨੂੰ ਅਜੇ।"

ਲਾਲ ਗਾਰਡ ਮੇਰਾ ਮੋਢਾ ਥਪਥਪਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਮੈਂਨੂੰ ਅੱਗੇ ਤੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।
 ਮੈਂ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਲਾਲ ਚੌਕ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮਾਸਕੋ ਦੇ ਨਾਲ ਲਾਗਵੇਂ
 ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੱਕ ਪੁੱਜਣ ਲਈ ਮੈਂ ਬਸ ਸਟੈਂਡ ਵਲ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ।

ਮੈਂਨੂੰ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੀਫ ਨੇ ਮੈਂਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਯੁਧ ਵਾਰੇ ਜੋ ਰੀਪੋਰਟ
 ਮੈਂ ਭੇਜੀ ਸੀ ਲੈਨਿਨ ਨੇ ਖੁਦ ਪੜ੍ਹੀ ਸੀ। ਉਹ ਰੀਪੋਰਟ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਵਿਸ਼
 ਵਿਸ਼ਵੀ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦੇ ਰੋਲ ਵਾਰੇ ਕੁਝ ਬੇਬਾਕ ਹੋ ਕੇ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਮੇਰਾ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਲੈਨਿਨ ਖੁਦ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਸੀ। ਦੁਸ਼ਮਣ ਤਾਂ
 ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਸੰਗੀ ਸਾਥੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਘਾਤ ਕਰਨ ਤਾਂ ਮਸਲਾ ਹੋਰ ਪੇਚੀਦਾ ਬਣ
 ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਲੈਨਿਨ ਬਾਲਸ਼ਵਿਕਾਂ ਅਤੇ ਮੈਨਸ਼ਵਿਕਾਂ ਵਿਚ ਪਏ ਜਿੰਦਗੀ-ਮੌਤ ਵਰਗੇ ਵਿਰੋਧ
 ਦੇ ਬੀਜ ਰੂਪ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਮਝਦਾ ਸੀ ਕਿ 'ਵਿਤੀ ਸਰਮਾਏ' ਦੇ
 ਸਿਆਣੇ ਤੇ ਚਤੁਰ ਲੋਕ ਕਦੇ ਏਕਤਾ-ਇੱਕਠ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣ ਦਿੰਦੇ। ਉਹ ਹਰ ਇਕ
 ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਧੜੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਵਰਤਦੇ ਹਨ ਤੇ ਫੇਰ ਸੁਟ ਦੇਂਦੇ ਹਨ।

ਮੈਂ (ਉਰਗੇਵਸਕੀ) ਇਕ ਲੋਕਲ ਬਸ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਜਿਸਨੇ ਲਾਗਵੇਂ
 ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੱਕ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਬਸ ਚੱਲਦੀ ਹੈ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀ ਹੈ, ਨਵੀਂ ਮੰਜ਼ਿਲ ਤੇ ਪੁੱਜਦੀ ਹੈ। ਮੈਂਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ
 ਧਰਤੀ ਤੇ ਧਰਤੀ ਉਪਰਲਾ ਸੱਭੋਂ ਕੁਝ ਸਮੇਤ ਮਨੁੱਖੀ ਸਮਾਜ ਦੇ ਤੁਰਦਾ ਹੈ, ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ
 ਤੇ ਯੁਗ ਬਦਲਦੇ ਹਨ।

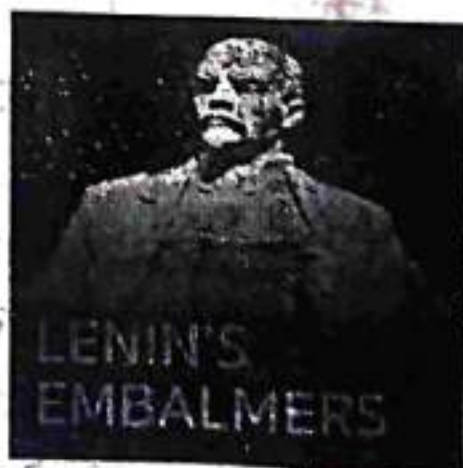
ਮੈਂਨੂੰ ਖਿਆਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਸ਼ ਮੇਰੀ ਧੀ ਗਲਿੰਕਾ ਵੀ ਏਥੇ ਕਿਤੇ ਘੁੰਮਦੀ
 ਮੈਂਨੂੰ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ। ਉਸ ਦੇ ਜਰਮਨ ਭੇਜਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂਨੂੰ ਕੋਈ ਖਬਰ ਨਹੀਂ ਪੁੱਜਣ ਦਿੱਤੀ
 ਗਈ ਹੈ।

'ਲਾਗਵੇਂ ਸਟੇਸ਼ਨ' ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਮੈਂ ਇਕ ਬੈਂਚ ਤੇ ਬੈਠ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ।

ਗਲਿੰਕਾ ਦੀ ਯਾਦ ਲਗਾਤਾਰ ਆਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।
 ਉਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਯਾਦ ਦੇ ਚਿਤਰਪੱਟ ਤੇ ਸਾਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ
 ਅਜੇ ਕੱਲ ਦੀ ਘਟਨਾ ਹੋਵੇ ਅਜਬ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਹੈ

..... ਯੁਧ ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਖੂਬਾਰ ਵੇਗ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ
 ਹੈ।

ਮੈਂ ਤੁਰਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕਿਥੇ ਪੁੱਜਣਾ ਹੈ,
 ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਰੂਦ ਦੇ ਧਮਾਕੇ ਹਰ ਪਾਸੇ ਹੋਈ ਜਾ ਰਹੇ। ਲਾਲ ਚੌਕ ਵਿਖੇ ਲੈਨਿਨ ਦੀ ਦੇਹ
 ਲਾਲ ਚੌਕ ਵਿਖੇ ਲੈਨਿਨ ਦੀ ਦੇਹ

ਹਨ, ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਦਾ ਲਗਾਤਾਰ ਕਤਲ ਕਰੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਆਪੇ ਵਿਚ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰੀ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਇੱਕਲਾ ਈ ਡਿਗਦਾ ਢਹਿੰਦਾ ਅਣਜਾਣ ਪਾਸੇ ਵਲ ਵੱਧਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਹਰ ਪਾਸਿਉਂ ਵਿਰਲਾਪ ਵਧੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਉੱਪਰ ਬੱਦਲ ਵਾਈ ਵਧ ਰਹੀ ਹੈ। ਹਨੇਰਾ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਥਾਂਵੇ ਮੈਂ ਠਿਠਕ ਦੇ ਰੁਕ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂਨੂੰ ਝਾਉਲਾ ਝਾਉਲਾ ਦਿਸਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਭਰ ਜੁਆਨ ਯੁਵਤੀ ਲਹੂ ਵਿਚ ਗੜ੍ਹਚ ਹੈ। ਉਹਦੀ ਯੋਨੀ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਇੱਕ ਜੰਮਦੇ ਬੱਚੇ ਦਾ ਸਿਰ ਦਿਸਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਝਾਉਲਾ-ਝਾਉਲਾ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਦਿਨੇ ਗਹਿ-ਗੱਚ ਹੋਈ ਲੜਾਈ ਸਮੇਂ ਉਹਦੇ ਬੱਚਾ ਜੰਮਣ ਦੀ ਕਿਹਿਆ ਆਰੰਭ ਹੋਈ ਹੋਏਗੀ। ਅਜੇ ਸਿਰ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਗੋਲੀ ਉਹਦੇ ਸੀਨੇ ਵਿਚ ਆ ਲੱਗੀ ਹੋਏਗੀ।

ਅਚਾਨਕ ਬਿਜਲੀ ਚਮਕਦੀ ਹੈ। ਪਲ ਦੀ ਪਲ ਲੋ ਚਮਕਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਕੀ? “ਇਹ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਧੀ ਗਲਿੰਕਾ ਹੈ?” ਮੈਂ ਸੁਧ-ਸੁਧ ਖੋ ਬੈਠਦਾ ਹਾਂ।

ਮੈਂ ਢਾਆਂ ਮਾਰਨ ਲਗ ਪੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਛਾਤੀ ਪਿਟਣ ਲਗ ਪੈਂਦਾ ਹਾਂ – “ਹਾਏ ਨੀ ਧੀਏ ਮੇਰੀਏ, ਤੇਰਾ ਇਹ ਹਸਰ, ਹਾਏ ਓ ਦੁਨੀਆਂ ਹਾਏ ਓ ਜ਼ਿੰਦਗੀਏ ਹਾਏ ਓ ਸਮਿਆਂ।”

ਅਚਾਨਕ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਕਦਮਾਂ ਦੀ ਦੂਰੀ ਤੇ ‘ਧਾਅ’ ਇੱਕ ਹਵਾਈ ਫਾਇਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਿੱਟੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਕੜਕਵੀਂ ਆਵਾਜ਼ ਆਉਂਦੀ ਹੈ- “ਹੱਥ ਉਪਰ ਕਰ,” ਮੈਂ ਪਿੱਟੀ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਤੇ ਕੀਰਨੇ ਪਾਈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ।

ਆਵਾਜ਼ ਫਿਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ- “ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੱਥ ਉਪਰ ਕਰਕੇ ਖੜ ਜਾ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਗੋਲੀ ਲੰਘਾ ਦਿਆਂਗਾ -----”

“ਮਾਰ ਦੇ ਗੋਲੀ, ਕਰ ਦੇ ਕੰਮ ਤਮਾਮ। ਰਹਿ ਵੀ ਕੀ ਗਿਆ ਮਾਰਦੇ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦੇ।”

ਇੱਕ ਆਕਾਰ ਜਿਹਾ ਮੇਰੇ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਪੁਕਾਰੀ ਜਾ ਰਿਹਾ “ਹਾਏ ਓ ਮੇਰੀਏ ਗਲਿੰਕਾ ਦੁਨੀਆਂ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ, ਸਮੇਂ।

ਉਹ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਪਕੜਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਛੁੜਾ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਜੱਫੀ ਵਿਚ ਘੁਟ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੇ ਹਾਂ।

“ਉਏ, ਉਏ, ਰੂਸੀ ਬੱਚੇ ਝੱਲਾ ਹੋ ਗਿਆ?”

“ਜਰਮਨ ਬੱਚੇ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦੇ। ਭਿਆਨਕ ਦਰ ਭਿਆਨਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਮਿਲੇ। ਮੈਂ ਲਾਸ਼ਾ ਮਿੱਧ-ਮਿੱਧ ਬੱਕ ਗਿਆਂ। ਮੈਂ ਲਹੂ ਦੀਆਂ ਛੱਪੜੀਆਂ ਤਰ-ਤਰ

ਹੰਭ ਗਿਆਂ। ਮੈਂ ਇਨਸਾਨਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਜਹਾਜ਼ ਡੁਬਦੇ ਵੇਖੇ। ਕਾਫਲਿਆਂ ਦੇ ਹੁੰਥੇ ਉਡਦੇ ਵੇਖੇ, ਬੰਦਰਗਾਹਾਂ ਤੇ ਫੌਜੀਆਂ ਅਤੇ ਸਿਵੀਲੀਅਨਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹਕ ਕਤਲ ਹੁੰਦੇ ਵੇਖੇ ਪਰ ਮੈਂ ਸਾਹਾਂ ਦੀ ਤੌਰ ਦਾ ਪੱਲਾ ਨਾ ਛੱਡਿਆ ਇਕੋ ਆਸ ਤੇ ਸਹਿੰਦਾ ਰਿਹਾ ਕਿ ਕਦੇ ਤਾਂ ਗਲਿੰਕਾ ਮਿਲੇਗੀ। ਉਹ ਆਸ ਵੀ ਟੁਟ ਗਈ। ਆਹ ਦੇਖ ਮੇਰੀ ਧੀ। ਇਹ ਮੇਰੀ ਧੀ ਗਲਿੰਕਾ ਹੈ। ਉਹ ਬੱਚਾ ਜੰਮ ਰਹੀ ਸੀ। ਬੱਚੇ ਦਾ ਅਜੇ ਸਿਰ ਈ ਤੇ ਉਹ ਮਰ ਗਈ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਮਾਰ ਦੇਹ।”

“ਕਿਹੜੀ ਤੇਰੀ ਧੀ ਗਲਿੰਕਾ?”

“ਆਹ ਜਿਸ ਦਾ ਲਹੂ ਨਿਕਲ ਚੁਕਿਆ, ਆਹ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਜੰਮ ਰਹੀ ਸੀ ਕੋਈ ਔਰਤ ਜਾ ਮਰਦ ਜੰਮ ਰਹੀ ਸੀ। ਤੈਨੂੰ ਜਾਂ ਮੈਨੂੰ ਜੰਮ ਰਹੀ ਸੀ, ਰੂਸੀ ਜਾਂ ਜਰਮਨ ਜੰਮ ਰਹੀ ਸੀ। ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਮਾਰ ਦੇਹ ਜਿਵੇਂ ਰੂਸੀਆਂ ਅਤੇ ਜਰਮਨਾਂ ਨੇ।”

“ਓ ਰੂਸੀਆ, ਮੁਰਖ ਨਾ ਬਣ। ਇਹ ਤੇਰੀ ਧੀ ਨਹੀਂ ਮੇਰੀ ਧੀ ਹੈ। ਗਰੀਸ਼ਾ, ਮੇਰੀ ਧੀ।”

“ਨਹੀਂ ਇਹ ਗਲਿੰਕਾ ਮੇਰੀ ਧੀ।”

“ਆਹ ਚਾਨਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਛਾਣ ਲੈ।”

“ਪਛਾਣ ਲਿਆ - ਮੇਰੀ ਧੀ ਗਲਿੰਕਾ।”

“ਇਹ ਜਰਮਨਾਂ ਦਾ ਕਾਫਲਾ ਸੀ, ਟਿਕਾਣਾ ਬਦਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਧੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਮੈਂ ਕਾਫਲੇ ਦੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਤਾਇਨਾਤ ਸਾਂ। ਮੇਰੀ ਗਰੀਸ਼ਾ ਨੂੰ ਪੀੜਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਜਦੋਂ ਮੇਰੀ ਧੀ ਗਰੀਸ਼ਾ ਬੱਚਾ ਜੰਮ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਬੰਬਾਂ ਦੀ ਵਾਛੜ ਹੋਈ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਧੀ ਗਰੀਸ਼ਾ ਦੀ ਮੌਤ ਤੇ ਕੀਰਨੇ ਪਾਏ। ਵਿਰਲਾਪ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਮੇਰੀ ਧੀ ਸੀ, ਤੇਰੀ ਧੀ ਵੀ ਸੀ। ਕਹਿ ਦੇ ਮੈਂ ਠੀਕ ਕਹਿਨਾ। ਆਹ ਲੈ ਮੇਰੀ ਬੰਦੂਕ ਮੈਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦੇ। ਕੀ ਖੁੜਿਆ ਏਹੋ ਜਿਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੋਂ। ਗਰੀਸ਼ਾ ਬਿਨਾਂ ਕੀ ਜੀਣਾ।”

ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਗਲ ਲਗ ਵਿਰਲਾਪ ਕਰਨ ਲਗ ਪੈਂਦੇ ਹਾਂ।

“ਓ ਗਰੀਸ਼ਾ ਮੇਰੀਏ ਧੀਏ।”

“ਓ ਗਲਿੰਕਾ ਮੇਰੀਏ ਧੀਏ।”

..... ਅੰਤ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਨਾਲ ਉਠਦੇ ਹਾਂ।

“ਤੂੰ ਏਥੇ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ?” ਜਰਮਨ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ।

“ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੇਸ ਰੂਸ ਦੀ ਸਰਹੱਦ ਦੀ ਇੰਟੈਲੀਜੈਂਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ” ਰੂਸੀ ਉਤਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

“ਪਰ ਇਹ ਤਾਂ ਜਰਮਨ ਦੇਸ਼ ਹੈ। ਹਾਂ, ਕੱਲ ਇਹ ਰੂਸ ਦੇਸ਼ ਸੀ ਪਰ ਅੱਜ ਜਰਮਨ ਦੇਸ਼ ਹੈ। ਸਾਡੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਨੇ ਫਤਹ ਕੀਤਾ ਹੈ।
ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਖੇ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, “ਕੱਲ ਇਹ ਫੇਰ ਰੂਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੀਆਂ ਫੌਜਾਂ।”

“ਹਾਂ, ਹੋ ਸਕਦਾ, ਹਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ.....” ਜਰਮਨ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਕਿਨਾਂ ਚਿਰ ਅਸੀਂ ਚੁੱਪ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਜਰਮਨ ਆਪਣਾ ਝੋਲਾ - ਫੋਲਦਾ ਹੈ।

“ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਬ੍ਰੈਡ ਦੇ ਚਾਰ ਪੀਸ ਹਨ” ਜਰਮਨ ਆਖਦਾ ਹੈ।

“ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪਨੀਰ ਦੇ ਦੋ ਪੀਸ ਹਨ” ਰੂਸੀ ਆਖਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਬ੍ਰੈਡ ਤੇ ਪਨੀਰ ਬਦਲਦੇ ਹਾਂ। ਖਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਚੁੱਪ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਜਰਮਨ ਚੁੱਪ ਤੋੜਦਾ ਹੈ।

“ਰੂਸੀਆ ਹੁਣ ਤੂੰ ਜਾਹ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਗਰੀਸ਼ਾ ਨੂੰ ਚੁਕ ਕੇ ਲੈ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤਾਹੀਉ ਹਨੇਰੇ ਦਾ ਇੱਤਜ਼ਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸਾਂ”।

“ਠੀਕ ਹੈ, ਮੈਨੂੰ ਗਰੀਸ਼ਾ ਦਾ ਉਵੇਂ ਸਿਰ ਪਲੋਸ ਲੈਣ ਦੇਹ, ਜਿਵੇਂ ਗਲਿੰਕਾ ਦਾ ਪਲੋਸਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸਾਂ। ਉਵੇਂ ਮੱਥਾ ਚੁੰਮਣ ਦੇਹ, ਜਿਵੇਂ ਗਲਿੰਕਾ ਦਾ ਚੁੰਮਦਾ ਸਾਂ”।

ਮੈਂ ਰੁਮਾਲ ਕੱਢਦਾ ਹਾਂ, ਮਰੀ ਹੋਈ ਗਰੀਸ਼ਾ ਦਾ ਨੰਗ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਰੇ ਬੱਚੇ ਦਾ ਸਿਰ ਢੱਕ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਉਹ ਆਪਣੀ ਧੀ ਗਰੀਸ਼ਾ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਚੁਕ ਕੇ ਮੋਢੇ ਤੇ ਸਿਰ ਟਿਕਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਗਲਿੰਕਾ ਨੂੰ ਚੁਕ ਕੇ ਮੋਢੇ ਲਾ ਕੇ ਲੋਰੀਆਂ ਦੇ ਕੇ ਸੁਆਉਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸਾਂ। ਸੁੱਤ-ਅਨੀਂਦਰਿਆਂ ਉਹਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਮੇਰੇ ਮੋਢੇ ਦੇ ਉਪਰੋਂ ਦੀ ਥੱਲੇ ਲਟਕ ਜਾਇਆ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ।

ਉਹ ਦੋ ਕੁ ਕਦਮ ਪੁਟਦਾ ਹੈ। ਗਰੀਸ਼ਾ ਦੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਉਹਦੇ ਮੋਢੇ ਦੇ ਉਪਰੋਂ ਦੀ ਲਟਕ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗਲਿੰਕਾ ਹੱਥ ਹਿਲਾ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹੈ। ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ‘ਗਲਿੰਕਾ’ ਦਾ ਏਦਾਂ ਵਿਛੜਨਾ ਸਹਿ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ। ਮੇਰੀ ਉਚੀ ‘ਬੁਬ’ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਚੀਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ—“ਗਲਿੰਕਾ ਮੇਰੀਏ, ਜਾ ਰਹੀ ਏਂ।”

ਜਰਮਨ ਰੁਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਾਪਸ ਮੁੜਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੂਜੇ ਮੋਢੇ ਤੇ ਪਲੋਸਦਾ ਹੈ। ਜਰਮਨ ਆਖਦਾ ਹੈ - ਰੂਸੀਆ ਏਹੋ ਜਿਹਾ ਹਸਰ ਨਾ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ - ਨਾ ਤੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਵੀ।”

ਰੂਸੀ ਉਸ ਦੀ ਗੱਲ ਟੁਕਦਾ ਹੈ- “ਨਾ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਨਾ ਤੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਏ ਪਰ

‘ਉਹ’ ਚਾਹੰਦਾ ਹੈ।”

“ਤੂੰ ਦੱਸ ‘ਉਹ’ ਕਿੱਥੇ ਰਹਿੰਦਾ? ਕੌਣ ਹੈ? ਗਰੀਬ ਦੀ ਸਹੁੰ ਹੋਲੀ ਲੰਘਾ ਦਿਉਂ
.....।”

“ਉਹ ਹਰ ਥਾਵੇਂ ਹੈ, ਪਰ ਪਰਤੱਖ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਸੱਤ ਪਰਦਿਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿੰਦਾ,
ਪੁਤਲੀਆਂ ਨਚਾਉਣ ਵਾਲਿਆ ਵਾਂਗੂੰ। ਸੁਣ, ਜਰਮਨ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ ਮੰਤਰੀ (ਇਕ ਬੈਂਕਰ),
ਜਰਮਨ ਦੇ ਖੁਫੀਆ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਮੁਖੀਆ (ਇਕ ਬੈਂਕਰ) ਉਸੇ ਦੀਆਂ ਪੁਤਲੀਆਂ ਹਨ”।

ਜਰਮਨ ਪੁਛਦਾ ਹੈ, “ਤੇਰਾ ਲੈਨਿਨ?”
ਰੂਸੀ ਦਸਦਾ ਹੈ, “ਉਹ ਵੀ, ਤੇਰਾ ਕੈਸਰ ਵੀ। ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਉਸ
ਪੁਤਲੀਗਰ ਕੋਲੋਂ ਅਥਾਹ ਧਨ ਲਿਆ ਹੋਇਆ। ਦੋਵੇਂ ਦੀਵਾਲੀਏ ਹੋਏ ਪਏ ਹਨ। ਦੋਵੇਂ
ਦੀਵਾਲੀਏ। ਉਂਜ ਸਾਰਾ ਯੂਰਪ (ਪੂਰਬੀ ਤੇ ਪੱਛਮੀ) ਉਸਦਾ ਦੀਵਾਲੀਆ ਹੈ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ
ਸੰਕਟ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਲਈ ਜੰਗ ਵਿਚ ਝੋਕ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਰੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੰਗ ਜਿਤ ਕੇ ਉਹ
ਸੰਕਟ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਪਰ ਇਉਂ ਹੋਣਾ ਨਹੀਂ - ਕੋਈ ਜਿਤੇ ਕੋਈ ਹਾਰੇ। ਤੇਰਾ
ਜਰਮਨੀ ਵਿਕ ਜਾਣਾ, ਮੇਰਾ ਰੂਸ ਵਿਚ ਜਾਣਾ। ਸਾਰਾ ਯੂਰਪ ਵਿਕ ਜਾਣਾ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਕ
ਜਾਣੀ। ਫੇਰ ਹੋਰ ਜੰਗ ਲੱਗੇਗੀ, ਫੇਰ ਹੋਰ ਹੋਰ।”

ਸਾਥੋਂ ਬਚਾਅ ਵਾਲੀ ਵਿਥ ਤੇ ਇਕ ਗੋਲਾ ਫਟਦਾ ਹੈ। ਜਰਮਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ-
“ਰੂਸੀਆ ਤੈਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਤੂੰ ਰੂਸ ਨਾ ਜਾ। ਮੈਂ ਜਰਮਨ ਨਹੀਂ
ਜਾਂਦਾ। ਚਲ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ ਚਲਦੇ ਹਾਂ।”

ਰੂਸੀ ਆਖਦਾ ਹੈ - “ਜਰਮਨਾਂ, ਉਹ ਹਰ ਥਾਵੇਂ ਹਾਜ਼ਰ ਨਾਜ਼ਰ ਹੈ, ਧਨ ਦੇ ਬੋਰੇ
ਨਾਲ ਹਰ ਥਾਵੇਂ ਖਲੋਤਾ।”

ਜਰਮਨ - “ਤੈਨੂੰ ਦਿਸਦੈ?”

ਰੂਸੀ - “ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਦਿਸਦਾ। ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਅਖੌਤੀ ਆਕਲਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦਾ,
ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਅਖੌਤੀ ਬੁੱਧੀਜੀਵੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦਾ।”

ਜਰਮਨ - “ਕੀ ਸਾਡੇ ਕੈਸਰ ਨੂੰ ਦਿਸਦਾ? ਕੀ ਲੈਨਿਨ ਨੂੰ ਦਿਸਦਾ?”

ਰੂਸੀ - “ਹਾਂ, ਲੈਨਿਨ, ਕੈਸਰ, ਡੇਵਿਡ ਲੋਇਡ ਜਾਰਜ (ਬ੍ਰਿਟੇਨ) ਜਾਰਜ
ਬੈਂਜਮਿਨ ਕਲੇਸਿੰਕ (ਫਰਾਂਸ), ਵੁਡਰੋ ਵਿਲਸਨ (ਅਮਰੀਕਾ) ਆਦਿ-ਆਦਿ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ
ਦਿਸਦੈ। ਸਾਰੇ ਉਸੇ ਦੇ ਏਜੰਟ ਹਨ।”

ਜਰਮਨ, “ਹਾਂ ਸਮਝ ਗਿਆ।”

ਏਨੇ ਨੂੰ ਇਕ ਗੋਲਾ ਹੋਰ ਪਹਿਲੇ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੇ ਡਿੱਗਦਾ ਹੈ।

ਜਰਮਨ ਆਖਦਾ ਹੈ- “ਚੰਗਾ ਰੂਸੀਆ ਤੂੰ ਚਲ। ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਨਵੀਂ ਰੂਹ ਭਰ

ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਮਸ਼ਾਲ ਬਣ ਕੇ ਥਾਂ-ਥਾਂ ਲੋਅ ਪਹੁੰਚਾਵਾਂਗਾ”

ਨਦੇਵੇ ਉਲਟ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵੱਲ ਚੱਲ ਪੈਂਦੇ ਹਨ।

ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਦੇ ਸਫਰ ਦਾ ਆਖਰੀ ਪੜਾ ਵੀ ਅੱਧੇ ਨਾਲੋਂ ਵਧ ਮੁਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵਿਕੋਲਿਤਰੀਆ ਘਟਨਾਵਾਂ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ

..... 25 ਅਕਤੂਬਰ, 1917 ਦਾ ਦਿਨ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਲੋਕਲ ਟ੍ਰੇਨ ਵਿਚ ਸਵਾਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੇ ਗੱਡੀ ਰੁਕਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਸਵਾਰੀਆਂ ਚੜ੍ਹਦੀਆਂ ਹਨ, ਕੁਝ ਉਤਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਰਿਆਂ ਵਿਚ ਇਕ ਉਤਸ਼ਾਹ ਹੈ, ਹੁੱਲਾਸ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਲਗ ਭਗ ਚਾਰ ਸਵਾਰੀਆਂ ਦੀ ਵਿਥ ਤੇ ਇੱਕ ਭੱਧਰ ਪੁਰਸ਼ ਬੈਠ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਝੱਟ ਪਛਾਣ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਲੈਨਿਨ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਗੁਪਤ ਰਹਿਣ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਲੈਨਿਨ ਬੇਚੈਨ ਜਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਬੇਚੈਨ ਕਿਉਂ ਹੈ?

ਅਚਾਨਕ ਇਕ ਜਣੇ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ- “ਭਲਾ ਕੀ ਸਮਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ?”

ਉਹ ਉੱਤਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ- “ਅਸੀਂ ਇੰਨਕਲਾਬ ਕਰਨ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਤੇ ਇਹ ਭਾਈ ਪੁਛਦਾ ਕਿ ਕੀ ਸਮਾਂ ਹੋ ਗਿਆ?” ਲੈਨਿਨ ਖਿੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੇਚੈਨੀ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਗਲੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੇ ਉਹ ਉਤਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਲੈਨਿਨ ਪੱਖ ਚੁਕ ਕੇ ਤੁਰਦਾ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਵਰਗਾ ਹੁਲਾਸ ਵੀ ਅੰਗ ਅੰਗ ਵਿਚੋਂ ਝਰਨ ਲਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕੀ

ਇੰਨਕਲਾਬ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਹਰ ਪਾਸੇ ਅਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਹੈ। ਹਰ ਬੀਤਦੇ ਪਲ ਵਿਚ ਅਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਹੈ। ਅਫਸਰਸ਼ਾਹੀ ਦਾ ਵੀ ਇਹੀ ਹਾਲ ਹੈ

ਅੱਜ ਵੱਡੀ ਅਫਸਰਸ਼ਾਹੀ ਦਾ ਸੰਮੇਲਨ ਹੈ। ਲੈਨਿਨ ਨੇ ਏਸ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਹਫਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਛਪੇ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਿਆਨ ਸੀ ਕਿ ਇੰਨਕਲਾਬ ਅਜੇ ਐਨ ਮੁਢਲੇ ਪੜਾ ਵਿਚ ਹੈ। ਨਵੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਨਾ ਵਿਚ ਅਫਸਰਸ਼ਾਹੀ ਦਾ ਵੀ ਰੋਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲੇ ਅਸੀਂ ਪੁਰਾਣੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚੱਲਤ ਅਫਸਰਸ਼ਾਹੀ ਨਾਲ ਸਮਾਜ ਚਲਾਵਾਂਗੇ। ਅਫਸਰਸ਼ਾਹੀ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਜ ਦੀ ਮੁਖ ਸੰਚਾਲਨਾ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹੱਥ ਵੱਸ ਹੈ ਜੋ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸੰਚਾਲਨਾ ਦੀ 'ਵੈਨ-ਗਾਰਡ' ਵੀ ਹੈ।

ਮੈਂ ਵੀ ਸੰਮੇਲਨ 'ਕਵਰ ਕਰਨਾ' ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਹਾਲ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ

ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੈਨਿਨ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਮਸਲਾ ਸਾਂਝਾ ਕਰੇਗਾ। ਏਵੇ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਲੈਨਿਨ ਪੁਛਦਾ ਹੈ - “ਉਰਗੇਵਸਕੀ, ਕੀ ਕਰਨਾ ਲੋੜੀਏ?”

ਮੈਂ ਉਹਦੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਆਖਦਾ ਹਾਂ - “ਲੈਨਿਨ, ‘ਉਨ੍ਹਾਂ’ ਨੇ ਆਪਣੇ ਧਨ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਅਣਗਿਣਤ ਰੁਝਾਨ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਖੱਬਿਆਂ, ਸੱਜਿਆਂ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰੁਝਾਨ ਦਰ-ਰੁਝਾਨ ਹਨ। ਤੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਨਾ ਏਂ ਕਿ ‘ਉਨ੍ਹਾਂ’ ਤੋਂ ਕੀ ਭਾਵ ਹੈ”।

“ਹਾਂ ਮੈਂ ਸਮਝਨਾ।”

“ਹੁਣ ਨਿਰੀਆਂ ਕੂਟਨੀਤੀਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਤੇਰੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹੋ ਜਿਹੀ, ਜਿਹੋ ਜਿਹੀ ਪਹਿਲਾਂ ਇਤਿਹਾਸ ਨੇ ਕਦੇ ਦੇਖੀ ਨਾ ਹੋਏ, ਵਰਨਾ ਰੂਸ ਖੱਖੜੀਆਂ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਨਿਰਾ ਰੂਸ ਈ ਨਹੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਖੱਖੜੀਆਂ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਹੁਣੇ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਏਗੀ ਯਾਦ ਰੱਖੀਂ ਲੈਨਿਨ ਤੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੀ ਸਾਕਾਰਤਾ ਦਾ ਬੰਬ ਬਣ ਗਿਆਂ ਮੀਡੀਆ ਦੀ ਅਸਲੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ, ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਬ੍ਰਾਂਚਾਂ ਬਣਾ”।

“ਮੈਂ ਯਾਦ ਰੱਖਾਂਗਾ” ਲੈਨਿਨ ਸੰਮੇਲਨ ਵਲ ਚਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਨੋਟ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਲੈਨਿਨ ਸਖਤ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਭਰਪੂਰ ਫਸਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਭਰਪੂਰ ਉਤਪਾਦ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੰਗ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਜਵਾਦ ਦੀਆਂ ਏਨੀਆਂ ਭਰਪੂਰ ਬਰਕਤਾਂ ਹਨ। ਉਂਜ ਇਸ ਪਿੱਛੇ ਵੀ ‘ਉਸ’ ਦਾ ਹੱਥ ਹੈ।

ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਲਾਤ ਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾ ਸਕਣਾ ਹੀ ਵੱਡਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਲੈਨਿਨ ਤੇ ਗੋਲੀ ਦਾਗੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸਖਤ ਘਾਇਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਬਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ‘ਪੁਤਲੀਗਰਾਂ’ ਨੇ ਹੀ ਹਮਲਾ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ ਤਾਕਿ ਅਨਿਸਚਤਤਾ ਬਣੀ ਰਹੇ।

ਮਗਰੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਹੋਰ ਜੀਉਂਦਾ ਤਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਹਤ ਪੂਰਾ ਸਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸ ਦੀ ਚੰਗੀ ਸਿਹਤ ਲਈ ਸੁਭ ਇੱਛਾਵਾਂ ਭੇਜੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਰਦਾਸਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਗੋਲੀ ਕਾਂਡ ਮਗਰੋਂ ਲੈਨਿਨ ਪਹਿਲੇ ਵਾਂਗ ਤੰਦਰੁਸਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਸਾਲ 1924 ਦਾ ਜਨਵਰੀ ਮਹੀਨਾ ਹੈ। ਪਿਛੜੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਕਿਸਾਨਾਂ-ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ, ਛੋਟੇ ਦਸਤਕਾਰਾਂ, ਲੋਹ ਕੁਟਾਂ, ਕਾਰੀਗਰਾਂ ਆਦਿ ਦੇ ਇਕ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲੈਨਿਨ ਨਾਲ ਭੇਟ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਨਨੀਲੇ । ਓ ਆਉ ਹਿ ਓਓ । ਮਛਰਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲਾਨ ਉੱਚ ਨਨੀਲੇ ਲਿਖੀਆਂ ਦੇ

ਸਾਰੇ ਮੈਂਬਰ ਬਾਗੋ ਬਾਗ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੇ ਬਿੰਬ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤਖ ਮਿਲ ਰਹੇ ਹਨ । ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਧਾਰਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਤਾਰੀਫਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਲੈਨਿਨ ਵੀ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਏਨਾ ਖੁਸ਼ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ । ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਵਲ 'ਮਿਲਣ' ਲਾਨ ਉੱਚ ਨਨੀਲੇ ਲਿਖੀਆਂ ਦੇ ਬਿੰਬ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤਖ ਮਿਲ ਰਹੇ ਹਨ । ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਉਠ ਖੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ । ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਲੈਨਿਨ ਨੂੰ ਜੱਫੀ ਵਿੱਚ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਆਖਦਾ ਹੈ - "ਲੈਨਿਨ ਤੇਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਦਾਤਰੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਬੁਢੇ ਡੌਲਿਆਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦਾ ਹਥੜਾ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਾਜਵਾਦ ਵਿੱਚ ਢਾਲ ਦਿਆਂਗੇ ।" ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਲੈਨਿਨ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਭਰ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ । ਉਹ ਨਿਹਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਪੌੜੀਆਂ ਉਤਰ ਹੀ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਲੈਨਿਨ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਡਿਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ । ਬੁਢੇ ਕਾਰੀਗਰ ਦੇ ਕਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਹੁੱਲਾਸ ਹੀ ਕੁਝ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਸੀ ।

ਖਬਰਾਂ ਛਪਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਲੈਨਿਨ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਨਾਲੀ ਫਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ।

ਲੈਨਿਨ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਨਨੀਲੇ "....." ਲਿਖੀਆਂ ਦੇ ਬਿੰਬ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤਖ ਮਿਲ ਰਹੇ ਹਨ ।

ਸਟਾਲਿਨ ਦਾ ਯੁੱਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਟਾਲਿਨ ਹਾਲਾਤ ਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਲੈਨਿਨ ਨਾਲੋਂ ਅੱਗੇ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਹੈ ।

ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਮੁਤਾਬਿਕ ਉਸਦਾ ਭਰਪੂਰ ਯਤਨ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵੀ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦੇ ਪੰਜੇ ਦੀ ਪਕੜ ਢਿੱਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ । ਖਬਰੇ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਇਸ ਤੋਂ ਨਿਜਾਤ ਹੀ ਪਾ ਲਈ ਜਾਏ ।

ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਅਹਿਮ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ? ਉਵੇਂ ਹੀ ਜਿਵੇਂ ਅਨੇਕਾਂ ਉੱਚ ਪੱਧਰ ਦੇ 'ਕਾਮਰੇਡਾਂ' ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ । ਜਾਣੇ -ਪਛਾਣੇ ਨਾਮ ਗਾਇਬ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ । ਲੋਕ ਭਰਪੂਰ ਕਿਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਮੂਹਾਂ ਤੇ ਜਿਵੇਂ ਛਿਕਲੀ ਲਾਈ ਰਖਦੇ ਹਨ । "ਪਾਰਟੀ ਅੰਦਰ ਸਫਾਈ" ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਅਜੀਬੋ ਗਰੀਬ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਪਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ।

ਇਕ ਦਿਨ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਮੈਂ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਹਲੀਮੀ ਨਾਲ ਪੁਛਦਾ ਹਾਂ - "ਬਈ ਕਿਸ ਕਸੂਰ ਤਹਿਤ ।"

ਉਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, "ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਪਰ ਕਨਸੇਅ ਆਈ ਹੈ ਕਿ ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹੈ । ਏਡੀਆਂ ਜਾਣਕਾਰੀਆਂ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ।"

ਫੇਰ ਉਹ ਹੌਲੀ ਜੇਹੇ ਦਸਦਾ ਹੈ, "ਤੇਰੀ ਧੀ ਗਲਿੰਕਾ ਨੂੰ ਚੂਸ ਪਰਤਣ ਦੀ

ਨੂੰ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।
ਅਗਿਆ ਮਿਲ ਗਈ ਹੈ।

ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ "ਅਜੀਬ ਮੌਕਾ ਮੇਲ ਹੈ।" ਉਹ ਅਪਣੇ ਬੁਲ੍ਹਾਂ ਤੇ ਉਂਗਲਾਂ
ਰੱਖ ਕੇ ਅੱਗੋਂ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਕਹਿਣੇ ਰੋਕ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਸਾਈਬੇਰੀਆ ਦੇ ਕੈਂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਪੁੱਜ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਉਥੋਂ ਮੇਰਾ ਮੂੰਹ ਬੋਲਿਆ ਪੁੱਤਰ
ਫਰਾਰ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਵਾਪਸ ਸੁਖੋਟਿਨ ਦੀ ਜਗੀਰ ਤੇ ਪੁੱਜਦਾ ਹਾਂ। ਜਗੀਰ ਉਜੜੀ ਪਈ ਹੈ। ਇਕ
ਬੁੱਢਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਦੱਸਦਾ ਹੈ- "ਸੁਖੋਟਿਨ ਦੀ ਜਗੀਰ ਇਕ ਵਾਰੀ
ਫੇਰ ਵੱਸੀ ਸੀ, ਪਰ ਫੇਰ ਉਜੜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਸੁਖੋਟਿਨ ਕਿੱਥੇ ਹੈ, ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ।
ਸਰਜੀਅਸ ਨੇ ਗਲਿੰਕਾ ਦਾ ਭੇਜਿਆ 'ਦਸਤਾਵੇਜ਼' ਛਾਪਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਜਬਤ ਕਰ ਲਿਆ
ਗਿਆ। ਸਰਜੀਅਸ ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਤਸੀਹੇ ਝੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਗਲਿੰਕਾ ਜਰਮਨ ਤੋਂ ਫਰਾਂਸ ਹੁੰਦੀ
ਹੋਈ ਲੁਕਦੀ ਛਿਪਦੀ ਇੱਥੇ ਪੁੱਜੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਸਾਲ
ਬਾਅਦ ਉਹ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਈ। ਫੇਰ ਇਥੇ ਆਈ, ਸ਼ਾਇਦ ਲੁਕ ਛੁਪ ਕੇ ਪਨਾਹ ਲੈਣ ਲਈ।
ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਉਹ ਵੀ ਲੁਕਦੇ ਛਿਪਦੇ ਆਏ। ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਕੇ ਕਤਲ ਕਰ ਗਏ। ਮੈਂ ਬੜੇ
ਅਦਬ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਕਬਰ ਖੋਦੀ ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਫਨਾ ਦਿੱਤਾ।"

"ਕਿਥੇ?" ਮੈਂ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਕੇ ਉਹ ਥਾਂ ਦਿਖਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਡਿਗਦਾ ਢਹਿੰਦਾ ਉਥੇ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹਾਂ।

ਮੈਂ ਕਬਰ ਦੇ ਐਨ ਕੋਲ ਬੈਠ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਕੀਰਨੇ ਪਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਵਿਲਾਪ ਕਰਦਾ ਹਾਂ
..... ਮੇਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਬੈਠ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਉੱਘ ਆਉਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਬਰ ਦੇ ਇੱਕ
ਪੈਂਡੇ ਤੇ ਸਿਰ ਰੱਖ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੁੜ ਮੁੜ ਕੁਝ ਸੋਚਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹਾਂ।

ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਅਚਾਨਕ ਗੋਲੀ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ
ਮੋਢੇ ਵਿੱਚੋਂ ਆਰ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਕੋਈ ਆਖਦਾ ਹੈ, "ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਫਰਾਰ ਹੋ ਕੇ ਤੂੰ ਇਥੇ ਆਏਂਗਾ। ਸਾਨੂੰ
ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ।"

"ਮਾਰ ਦਿਓ, ਮਾਰ ਦਿਓ, ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਏਵੇਂ ਹੋਣਾ। ਸੁਖੋਟਿਨ ਦੇ
ਕਰਿੰਦੇ, ਬਈ ਆਖਰੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰੀਂ। ਮੇਰੀ ਕਬਰ ਵੀ ਮੇਰੀ ਧੀ ਗਲਿੰਕਾ ਦੀ ਕਬਰ ਕੋਲ
ਬਣਾ ਦੇਈਂ।"

"ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਧੱਸ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਏਵੇਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ" ਕਰਿੰਦਾ ਆਖਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਮਗਰੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ... ਹੋਰ ... ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਦੀਆਂ ਮੈਂ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਅੰਗ ਛਲਨੀ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਪੀੜ ਉਕਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਚੇਤੰਨ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਮਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਖੁਸ਼ ਹਾਂ ਕਿ ਆਖਰੀ ਇੱਛਾ।”

ਮੇਰੇ ਇਰਦ ਗਿਰਦ ਹਨੇਰਾ ਛਾਉਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਮਹੀਨ ਮਹੀਨ ਟਿਮਕਣੇ ਟਿਮਕਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਟਿਮਕਣਿਆਂ ਤੇ ਸੁਰਤੀ ਕੇਂਦਰਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਟਿਮਕਣੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹਨ। ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਇਰਦ ਗਿਰਦ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਚਿੰਨ੍ਹ (???) ਲਰਜਾਉਣ ਲੱਗ ਪਏ ਹਨ, ਲਰਜਾਈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਮਨੁੱਖੀ ਬੇਚਾਰਗੀ ਦੇ ਮਨੁੱਖੀ ਲਹੂ ਦੇ ਦਰਿਆ ਵਹਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨੇ ਕੀ ਇਹ ਸਭ ਕੇਵਲ ਦੌਲਤ ਹੱਤਪਣ ਲਈ ਸੀ ? ਕੀ ਇਹ ਸਭ ਪੁਰਾਣੇ ਢਾਂਚੇ ਉਖਾੜਣ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਉਸਾਰਨ ਲਈ ਸੀ ਯਾਰੋ ਕਿਤੇ ਇਹ ਸਭ ਕਿਸੇ ਰੱਬ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਬਲੀ (Human Sacrifice) ਦੇਣ ਲਈ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਰੱਬ ਵੀ ਤਾਂ ਅਨੇਕਾਂ ਹਨ ਕੋਈ ਰੱਬ ਮਨੁੱਖੀ ਬਲੀ, ਮਨੁੱਖੀ ਲਹੂ ਦਾ ਵੀ ਤਾਂ ਪਿਆਸਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਕਰਾਰਾਂ ਦਾ ਰੱਬ ਵੀ ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਏਨੇ ਲਹੂ ਦੀ ਬਲੀ ਕੋਈ 'ਕਰਾਰ' ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਵੀ ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਖਬਰੇ ਅੱਧ ਪਚੱਧ 'ਇਕਰਾਰ' ਪੂਰਾ ਹੋ ਵੀ ਗਿਆ ਹੋਵੇ 'ਬੈਲਫਰ ਸਮਝੌਤਾ' ਵੀ ਤਾਂ ਕਿਸੇ 'ਕਰਾਰ' ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਖਬਰੇ ਇਹ 'ਕਰਾਰ' ਪੂਰਾ ਹੋਣ 'ਚ ਅਜੇ ਹੋਰ ਕੀ-ਕੀ ਵਾਪਰਨਾ ਖਬਰੇ ਅਜੇ ਲੜੀ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਤੁਰਨੀ ਕਾਸ਼ ਮੇਰੀ ਖੋਜ ਅਧੂਰੀ ਰਹਿ ਗਈ ਯਕੀਨਨ ਕੋਈ ਏਸ ਨੂੰ ਪੂਰਿਆਂ ਕਰੇਗਾ ਹਾਲੇ ਮੈਨੂੰ ਦਿਸਣੋਂ ਹੱਟ ਚੱਲਿਆ ਹੈ ਖਬਰੇ ਕੋਈ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਆ ਜੁੜਨ।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

ਉਰਗੇਸਵਕੀ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਕਾਗਜ਼ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਤੇ ਕੁਝ ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਲਿਖੀਆਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ :-

Silence is Betrayal (ਬਦੀ ਦੀ ਅਸਲੀ ਜੜ੍ਹ ਦੀ) ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਚੁਪ ਵੱਟਣੀ ਵੱਡਾ ਧੋਖਾ (ਪਾਪ) ਹੈ

1773 ਵਿੱਚ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੀ ਤੇਰਾਂ ਮੈਬਰੀ ਆਲਮੀ ਬੈਕਰਾਂ ਦੇ ਸੰਮੇਲਨ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਏ ਮਤੇ ਅਨੁਸਾਰ 1776 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਵਿਦਵਾਨ, ਐਡਮ ਵਿਸ਼ੂਪਤ, ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਧਰਮ-ਅਕੀਦਾ, ਮਤ-ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਿਸ ਦਾ ਇੱਕ ਮਾਤਰ ਟੀਚਾ ਨਵੇਂ ਆਲਮੀ ਨੇਮ ਦੀ ਸਥਾਪਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਫੁੱਲਤਾ ਵਿੱਚ ਅਹਿਮ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਗੁਪਤ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਮੁਢਲਾ ਨਾਮ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ (ਚਾਨਣ ਬਰਦਾਰ) ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਪ੍ਰਚੱਲਤ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੁਪਤ ਸੰਸਥਾ 'ਫਰੀ ਮੇਸਨਰੀ' ਨੂੰ ਇਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਸਮੋਅ ਲਿਆ ਅਤੇ ਨਾਲੋਂ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਅਨੇਕਾਂ ਹੋਰ ਗੁਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ (ਸਭਾਵਾਂ) ਦੀ ਸਥਾਪਤੀ ਕੀਤੀ। ਐਡਮ ਵਿਸ਼ੂਪਤ ਨੇ ਸਮੁੱਚੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਸੰਚਲਨਾ ਨੂੰ ਛੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਾਗਡੋਰ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਹੱਥ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਛੇ ਭਾਗ ਹਨ- (Science, Govt., Leadership, Scholarship, Spirituality, Military) ਵਿਗਿਆਨ, ਸਰਕਾਰ, ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ, ਵਿਦਵਤਾ ਆਤਮਿਕਤਾ ਅਤੇ ਸੈਨਾ।

.... ਜ਼ਰਾ ਜਿੰਨੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਪਰਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰਿਸਟੀ ਦਾ ਹਰ ਇੱਕ ਖੇਤਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਛੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮੋਅ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੂਪਤ ਦੀ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਕਰਾਲ ਖੋਜ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਮਾਪ, ਵਿਦਿਆਲੇ, ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਦਿਆਲੇ, ਸੰਵਿਧਾਨ, ਪ੍ਰਵੇਸ਼ -ਨਿਯਮਾਵਲੀ, ਇਮਤਿਹਾਨ, ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਅਤੇ ਡਿਗਰੀਆ ਹਨ

.... ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਅਚੰਭਾ ਇਹ ਕਿ ਸੱਭੋਂ ਕੁਝ ਗੁਪਤ ਹੈ, ਤੇ ਗੁਪਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਦੀ ਸਜਾ ਕਿਆਸ ਅਰਾਈਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਪਰ ਦੁਖਦਾਈ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਇੰਨੀ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਭਾਗ ਤੇ ਵੀ ਕੋਈ ਮਾਹਿਰ ਟਿੱਪਣੀ ਦੇ ਸਕਾਂ (ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਅਟੱਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਣ ਚੁਕਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਨਵੀ ਨੇਕ ਪਰਵਿਰਤੀਆਂ ਵੀ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਮਜ਼ਬੂਤ ਅਦਾਰੇ ਉਪਜਾ ਲੈਣਗੀਆਂ)।

ਏਥੇ ਮੈਂ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਦੇ ਚੌਥੇ ਯੁੱਗ, ਵਿਦਵਤਾ, ਤੇ ਸੰਖੇਪ ਟਿੱਪਣੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਨੇ ਵਿਦਵਤਾ ਦੇ ਯੁਜ਼ ਅਧੀਨ ਵੀ ਅਨੇਕਾਂ ਸਭਾਵਾਂ, ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ, ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਆਦਿ ਉਸਾਰ ਲਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਅੱਗੋਂ ਵੀ ਵੱਧਦੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਇੱਕਸਾਰ ਵੀ ਹਨ, ਸਵੈ ਵਿਰੋਧੀ ਵੀ ਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀਆਂ ਵਿਰੋਧੀ ਵੀ।

ਸੈਮੇਟਿਕ ਅਤੇ ਆਰੀਆ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਚਾਰਧਰਾਵਾਂ ਹਨ ਪਰ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਪਥ ਪਰਦਰਸ਼ਨਾ, ਸੰਚਾਲਨਾ ਅਤੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਇੱਕ ਚੌਂ ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ, ਏਂਗਲਸ ਮੌਜ਼ੀਨੀ ਤੇ ਹੋਰ ਚੇਲੇ ਉਭਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕਾਰਲ ਰਿਟਰ, ਨੀਤਸ਼ੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੇਲੇ ਉਭਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਇੱਕ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਦੀਆਂ ਥੱਲੇ ਤੋਂ ਥੱਲੇ ਵਾਲੀਆਂ ਤਹਿਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸਾਨ, ਮਜ਼ਦੂਰ, ਮੁਜਾਰੇ, ਗਰੀਬ, ਦਲਿਤ, ਪਛੜੇ ਹੋਏ ਕਾਲੇ ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ, ਨੂੰ ਉਭਾਰ ਕੇ ਉੱਥਲ ਪੁੱਥਲ ਤੇ ਇਨਕਲਾਬ ਮਚਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੁਢੋਂ-ਸੁਢੋਂ ਨਵਾ ਨੇਮ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਆਰੀਆ ਜਾਤੀ ਦੀ ਸਰਵਸ੍ਰੇਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਉਭਾਰ ਕੇ ਇਨਕਲਾਬ ਮਚਾਉਣ ਦੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਨੂੰ ਕਲਮਬੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਰਾਹੀਂ ਪੈਰਾਂ ਤੋਂ ਉਖੇੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਰਾਹੀਂ ਸਿਰ ਤੇ ਸੱਟ ਮਾਰੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਦੀਆਂ ਤਣੀਆਂ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਹੱਥ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਦਾ ਵਧੇਰਾ ਸਾਰਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਹੋ ਚੁਕਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਦਾ ਵੀ ਆਰੰਭ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਹੋਰ ਬੜਾ ਕੁਝ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਕਰਮ ਪ੍ਰਤੀ-ਕਰਮ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਚੱਲਦਾ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਐਸਾ ਨਿਜਾਮ ਨਹੀਂ ਉਸਰ ਜਾਂਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਰੰਕੁਸ਼ ਬਾਦਸ਼ਾਹਤ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਦੀ ਕੁਲ ਲੋਕਾਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੁਲਾਮ ਹੋਵੇ...

ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਨਾਮ ਹੈ ਮੋਜ਼ਜ਼ ਮੋਰਡੇਕੀ ਮਾਰਕਸ ਲੈਵੀ। ਲੈਵੀ ਉਸ ਦੇ ਖਾਨਦਾਨ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਹੈ ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ। ਲੈਵੀ ਯਾਕੂਬ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ। ਯਾਕੂਬ ਅਬਰਾਹਮ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ। ਅਬਰਾਹਮ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਪੈਗੰਬਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਰੱਬ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਨਾਮਕਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਯੇਹੋਵਾ (ਯੇਹੋਵਾ)।

.... ਯਹੋਵਾ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਬਿੰਬ ਵਜੋਂ ਸੈਨਾਈ ਘਾਟੀ ਤੇ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਤੰਬੂ, ਇੱਕ ਸੰਦੂਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮੇਜ਼ (ਪੱਥਰ) ਧਰਤੀ ਤੇ ਉਤਾਰੇ। ਰਾਜੇ ਤੋਂ ਰੰਕ ਤੱਕ ਹਰ ਯਹੂਦੀ ਲਈ ਉਪਜ ਦਾ ਨਿਆਤ ਭਾਗ ਅਤੇ ਕਿਰਤੀ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਲਹੂ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ (ਬਲੀ) ਪਹਿਲੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਪੁਜਾਰੀ ਲੈਵੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਪਜ ਅਤੇ ਲਹੂ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਭੋਗ ਤੰਬੂ ਅੰਦਰ ਸੱਜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸੰਦੂਕ ਨੂੰ ਲੁਆਵੇ (ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾ ਦਾ ਬਿੰਬ ਹੈ) ਤੇ ਸਾਰੇ ਮਾਲ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਕਰੇ। ਇਹ ਕਿੱਤਾ ਵਿਰਾਸਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਸੇਸ਼ੂਟਤਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਤੋਂ

ਦੂਜੇ ਨੰਬਰ ਤੇ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਲਗਪਗ ਹਰ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਲੈਵੀ ਖਾਨਦਾਨ ਚਾਰ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ..... (ਹੋਰ ਵੇਰਵੇ ਅਗਲੇ ਸਫ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ)।

ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਧਰਮ ਤਬਦੀਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਗਈ। ਇਹ ਇੱਕ ਪੁਰਾਤਨ ਗ਼ਸ਼ਤੀ ਪੱਤਰ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਇਆ। ਗੁਪਤ ਗ਼ਸ਼ਤੀ ਪੱਤਰ ਦੀਆਂ ਦੋ ਮਦਾਂ ਇਹ ਵੀ ਹਨ:-

(1) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ ਫਰਾਂਸ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ (ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਤਾਕਤ), ਤਹਾਨੂੰ ਈਸਾਈ ਬਣਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਉਂ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰ ਲਓ ਕਿਉਂਕਿ ਹੋਰ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਹਜ਼ਰਤ ਮੂਸਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮਨ ਦੀਆਂ ਤਹਿਆਂ ਅੰਦਰ ਵਸਾਈ ਰੱਖਣਾ।

(2) ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਯਹੂਦੀ ਮੰਦਰਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੁਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾਦਰੀ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਉੱਚ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਸਦਸ ਬਣਾ ਦਿਉ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਰਚਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦੇਣ।

.... ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ ਬੇਹੱਦ ਜ਼ਹੀਨ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ 'ਇਨਸਾਫ ਸੁਸਾਇਟੀ' (Society for the just) ਵਿੱਚ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਦੇ ਦੋ ਕਥਨ ਝੱਟ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋ ਗਏ। (Marx wrote he wanted to avenge himself against the One Who rules above) ਮੈਂ ਉਪਰੋਂ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ (ਈਸ਼ਵਰ) ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲਵਾਗਾਂ। (Marx calls the Charistian religion one of the most immoral of religions) ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਨੈਤਿਕ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।

ਇਨਕਲਾਬੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਕਾਰਨ ਉਹ ਜਰਮਨ, ਬਰਸੱਲਜ, ਫਰਾਂਸ, ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਤੇ ਅੰਤ ਬਰਤਾਨੀਆ ਵਿਖੇ ਪਨਾਹ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਅੰਤਲੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਰਿਹਾ।

1848 ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਏਂਗਲਜ਼ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ 'ਕੋਮੂਨਿਸਟ ਮੈਨੀਫੈਸਟੋ' ਲਿਖਿਆ। ਕੋਮੂਨਿਸਟ ਮੈਨੀਫੈਸਟੋ ਦੀਆਂ ਮੁੱਖ ਧਰਾਵਾਂ ਵਿਸ਼ੁਪਤ ਦੀ ਉਪਜਾਈ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ:- ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਨਿਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਦਾ ਖਾਤਮਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ। ਪਿਤਾ-ਪੁਰਖੀ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਦਾ ਖਾਤਮਾ। ਬਦੇਸ਼ੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਖਾਤਮਾ, ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਪੋਸ਼ਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ। ਉਦਯੋਗ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨੀ ਉਪਜ ਤੇ ਸਟੇਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ। ਸਮਾਜ ਦੇ ਲਗਪਗ ਹਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਸੰਚਾਲਨਾ ਉੱਪਰ ਸਟੇਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਕਿ ਸੰਚਾਲਨਾ ਸ਼ਕਤੀ ਮੁਦਰਾ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਸਟੇਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ। ਕਿਸਾਨ, ਕਿਰਤੀਕਾਰੀ, ਕਾਮੇ ਇਕਨਲਾਬ ਮਚਾ ਕੇ ਸਟੇਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨ।

ਸਟੇਟ ਦੀ ਸੰਚਾਲਕ ਤਾਕਤ ਹੈ ਮੁਦਰਾ, ਮੁਦਰਾ ਦੀ ਉਪਜ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਬੈਂਕ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਤੇਰਾਂ ਮੈਂਬਰੀ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਹੱਥ। 13 ਮੈਂਬਰੀ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਵਾਗਡੋਰ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਦੇ ਹੱਥ।

ਸਟੇਟ ਤੇ ਕਿਸ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਹੋਣੀ ਹੈ? ਲੱਭੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਸਾਫ ਸਾਫ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। “ਸਾਡਾ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਨਿਸ਼ਕਲੰਕਤਾ ਦੀ ਅਦੁਤੀ ਮਿਸਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੇ ਤਿੰਨ, ਪੰਜ ਜਾ ਸੱਤ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਹੋਣਗੇ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਧਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੋਵੇਗੀ।”

“ਡੇਵਿਡ ਦੀ ਬੀਜ ਰੂਪੀ ਕੁਲ, ਦੇ ਚੁਨਿੰਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨਗੇ। ਰਾਜ ਦਿਸੇਗਾ ਪਰ ਉਸ ਪਿੱਛੇ ਗੁਪਤ ਰਾਜ -ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਸਲੀ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਦਿਸੇਗਾ। ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਅਤੇ ਰਾਜ ਮੱਤਾ ਦਾ ਭੈਅ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੱਬ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿੰਗ ਵਲੋਂ ਪ੍ਰੋ: ਕਾਰਲ ਰਿਟਰ (1779) ਜੋ ਭੂਗੋਲ ਵਿਗਿਆਨ (Geographical Science) ਦਾ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਸੀ ਕੋਲੋਂ ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਐਨ ਊਲਟ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਲਿਖਵਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਭੂ-ਗਰਭ ਤੇ ਉਪਜੀ ਇੱਕ ਜਾਤੀ ਆਰੀਆ (ਧਰਤੀ ਪੁੱਤਰ) ਜਿਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਵਿੱਲਖਣ ਭਾਸ਼ਾ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਜਾਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਟੇਟ ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਕੁਦਰਤੀ ਨੇਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਸ਼ਿਸ਼ ਨੀਤਸ਼ੇ ਨੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਵਿਸ਼ਵੀ ਜੰਗ ਦਾ ਮੁਖ ਮਕਸਦ ਸੀ, ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਬਾਦਸ਼ਾਹਤਾਂ ਦਾ ਭੋਗ ਪਾਉਣਾ, ਤਾਂ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਨਿਰੰਕੁਸ਼ ਬਾਦਸ਼ਾਹਤ ਹੋਵੇ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕੇਗੀ। ਫਰਾਂਸ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ (ਲੂਈ ਖਾਨਦਾਨ) ਫ੍ਰਾਂਸੀਸੀ ਇਨਕਲਾਬ ਸਮੇਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਜਰਮਨੀ ਦਾ ਕੈਸਰ ਭੱਜ ਗਿਆ ਰੂਸੀ ਦਾ ਕਤਲ ਹੋਇਆ। ਇਟਲੀ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਪਰ ਕੱਟ ਦਿੱਤੇ, ਬਾਵੇਰੀਆ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹਤ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਦੂਜੀ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹਤਾਂ ਦਾ ਭੋਗ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਲੋਕਤੰਤਰਾ ਯਾਨੀ ਡੈਮੋਕ੍ਰੇਸੀਆਂ ਦਾ ਭਰਮ ਜਾਲ (ਫਰਜ਼ੀਵਾੜਾ) ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਚੱਲੇਗਾ ਤੇ ਅੰਤ ਜ਼ਾਇਆਵਾਦੀ ਬੈਕਰਾਂ ਦੀ ਨਿਰੰਕੁਸ਼ ਬਾਦਸ਼ਾਹਤ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾਵੇਗੀ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਹੈ

ਸੂਤਰਧਾਰ

ਦੋਸਤੋ,

ਮੈਂ ਸੂਤਰਧਾਰ ਹਾਂ
ਮੈਂ ਖੋਜੀ ਹਾਂ

ਮੇਰੀ ਖੋਜ ਦਾ ਮੁਖ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ :-

ਮਾਨਵਤਾ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕੀ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਕਦੋਂ-ਕਦੋਂ, ਕਿਸ ਕਿਸ ਰਾਹੀਂ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ। ਆਖਰਕਾਰ ਐਸੀਆਂ ਪ੍ਰਤੱਖ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ ਹੀ ਕਿ ਦਹ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਮਾਨਵਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿਵੇਂ ਤੁਰੀ ਜਾ ਰਹੀ ਏ। ਇਸ ਸਭ ਕਾਸੇ ਨੂੰ ਨੇਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਆਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮਾਨਵਤਾ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕੀ, ਕਦੋਂ ਕਦੋਂ, ਕਿਵੇਂ-ਕਿਵੇਂ, ਕਿਸ-ਕਿਸ ਰਾਹੀਂ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਏਨੇ ਦੁਖ, ਭੁਖ, ਨੰਗ, ਗਰੀਬੀ, ਜ਼ਹਾਲਤ, ਬੇਵਸੀ ਹੈ। ਆਖਰ ਏਨੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦਾ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਸੋਮਾ ਹੈ, ਸੋਮੇ ਦਾ ਅਮਲ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ ਤੇ ਅਸੀਂ ਬਦੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਆਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਗਲਿੰਕਾ, ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹ ਬੋਲੇ ਪੁਤਰ ਐਟੋਵਸਕੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੇ ਨੇਕੀ ਦਾ ਪੱਖ ਲਿਆ।

ਉਹ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਾਰੇ ਗਏ ਹਨ।

ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਂਜ ਵੀ ਉਹ ਬਜ਼ੁਰਗ ਸੀ।

ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਕਹਿ ਕੇ ਇੱਕ ਦਘਦੀ ਮਘਦੀ ਲਾਟ ਛੱਡ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੈਂ ਵੀ ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਖੋਜੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਦਘਦੀ-ਮਘਦੀ ਲਾਟ ਤੋਂ ਰੋਸ਼ਨੀ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਅੱਗੇ ਤੋਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਨੇ ਕੁਝ ਏਹੋ ਜਿਹੇ ਮੁਹਾਣੇ ਅਪਣਾਏ ਹੋਏ ਹਨ ਕਿ ਬਦੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਕੇ ਆਪਣੇ ਕਾਲੇ ਕਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ।

ਉਂਜ ਤਾਂ ਸਦਾ ਤੋਂ ਹੀ ਪਰ ਜਦੋਂ ਕੁਝ ਤੋਂ ਵਿੱਤ ਦੇ ਸਰਮਾਏ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਵਧੀ ਹੈ, ਲੋੜ ਵਧੀ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਬੈਂਕ ਵਧੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਾਰਜ ਵਿਧੀ ਗੁਪਤ ਕਰ ਲਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋਣ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭੋਗ ਪਾਉਣਾ ਬੜਾ ਹੀ ਸੌਖਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਦੀ ਜੀਵਨੀ ਪੜ੍ਹੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਵੀ ਪੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਬਲਕਿ ਇਉਂ ਕਹੀਏ ਕਿ ਉਹ ਜਿਸ ਜਿਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਐਨ ਨੇੜੇ ਤੇੜੇ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਖਦਾ ਤੇ ਭਾਲਦਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਰੂਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਜਰਮਨ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ

ਸਨ ਤਾਂ ਮੈਂ ਵੀ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਐਨ ਨੇੜੇ ਤੇੜੇ ਹੀ ਵਿਚਰ ਰਿਹਾ ਸਾਂ। ਸੱਭੋਂ ਕੁਝ ਦੇਖ ਸੁਣ ਤੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸਾਂ। ਜਰਮਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, “ਰੂਸੀਆ ਤੂੰ ਵੀ ਰੂਸ ਨਾ ਜਾ, ਮੈਂ ਵੀ ਜਰਮਨ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਕਿਧਰੇ ਹੋਰ ਚੱਲਦੇ ਹਾਂ।”

ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਆਖਦਾ ਹੈ- “ਜਿੱਥੇ ਜਾਵਾਂਗੇ ਉਹ ਧਨ ਦਾ ਬੋਰਾ ਲੈ ਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਥੇ ਖਲੋਤਾ ਹੋਏਗਾ। ਇਸ ਵੇਲੇ ‘ਬੋਧ’ ਇਨਸਾਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕਾਰਜ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਤੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਦਿਖਾਉਣਾ, ਅਖੌਤੀ ਮਹਾਨ ਤੇ ਹਰਮਨ ਪਿਆਰੇ ਨੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਸੱਚ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣਾ ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਕੁਝ ਕਹਿ ਸਕਿਆ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਅਣਕਿਹਾ ਰਹਿ ਗਿਆ। ਜੇ ਅਣ ਕਿਹਾ ਰਹਿ ਗਿਆ ਵੀ ਮੈਂ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਯਤਨ ਕਰਾਂਗਾ।

ਅਣਕਹੇ ਦੀ ਸੀਮਾ ਏਨੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਨੂੰ ਕਹਿ ਸਕਣਾ ਕਿਸੇ ਇੱਕ-ਦੁੱਕਾ ਵਿਅਕਤੀ, ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪੁੱਜਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਲ ਮਿਲ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹੰਭਲਾ ਮਾਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਬੁੱਧੀਜੀਵੀਆਂ ਦੇ ਮੋਢਿਆਂ ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਆਣ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।

ਬੁੱਧੀਜੀਵੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਮੰਨਕੇ ਚੱਲਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਦਾ ਸੱਚ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸਾਹਮਣੇ ਬਣਿਆ ਬਣਾਇਆ ਨਹੀਂ ਲੱਭੇਗਾ। ਤਹਿ-ਦਰ-ਤਹਿ ਖੋਜਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਦੌਲੇ ਸ਼ਾਹ ਦੀਆਂ ਲੋਹ ਟੋਪੀਆਂ ਨੂੰ ਕੱਸ ਕੱਸ ਕੇ ਪਹਿਨਣ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਪਵੇਗਾ।

ਸੋਚ-ਸੋਚ ਕੇ, ਵਿਚਾਰ-ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਮੇਰੀ ਪਹੁੰਚ ਇਹ ਬਣੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਲਵਾਂ। ਪਹਿਲਾ ਕਿ ਉਸ ਕੁਝ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿਸਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿਦਿਅਕ-ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਪੜ੍ਹਾਇਆ, ਪਰਚਾਰਿਆ ਤੇ ਵਿਦਿਅਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕਕਸ਼ਾਵਾਂ ਲੱਗਦੀਆਂ, ਇਮਤਿਹਾਨ ਹੁੰਦੇ ਤੇ ਡਿਗਰੀਆਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸੱਚ ਹੈ, ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫਿਕ ਸੱਚ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਅਸਲ ਸੱਚ ਜੋ ਕਿ ਪੜ੍ਹਿਆ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਂਜ ਉਸਦੇ ਵੀ ਗੁਪਤ ਸਕੂਲ, ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ, ਇਮਤਿਹਾਨ ਤੇ ਡਿਗਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਪਰਦਿਆਂ ਪਿਛਲਾ ਅਸਲ ਸੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਨਾਂ ਤਾਕਤਾਂ ਦਾ ਸੱਚ ਹੈ ਜੋ ਪਰਦੇ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਕੇ ਧਰਤੀ ਦੀ ਉੱਪਜ ਅਤੇ ਜਨਸੰਖਿਆ ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਹੋਣਾ ਚੁੱਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਅਸਲੀ ਤਾਲੀਮ ਹੈ, ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਅਸਲੀ (ਅਖੌਤੀ ਨਹੀਂ) ਮੁਕਤੀ ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਤਾਲੀਮ ਹੈ।

ਮੈਂ ਜੋ ਲਿਖਣ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਵੇਂ ਪੱਖ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਾਂਗਾ। ਇੱਕ ਜੋ ਪੜ੍ਹਿਆ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਜੋ ਪੜ੍ਹੇ ਪੜ੍ਹਾਏ ਦੇ ਪਿਛਲਾ ਅਸਲ ਸੱਚ ਹੈ।

ਮੈਂ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਜੋ ਕਹਾਗਾਂ, ਲਿਖਾਗਾਂ, ਉਹ ਪੱਥਰ ਤੇ ਲੀਕ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਮਾਂ ਤੁਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਖੋਜ ਤੇ ਸੱਚ ਦੀ ਭਾਲ ਵੀ ਤੁਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਆਪਾਂ ਰਲ ਮਿਲ ਤੁਰਦੇ ਰਹੀਏ ਤੇ 'ਫਤਬੇ' ਨਾ ਦੇਈਏ, ਈਰਖਾ ਕਰੀਏ ਨਾ ਕੀਨਾ, ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਸ਼ੱਕੀ ਅਰਧ-ਸੱਚ ਵੀ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਏ ਤਾਂ ਉਸ ਉੱਪਰ ਅੜੀਏ ਨਾ।

ਪਹਿਲੇ ਯੁੱਧ 1914-19 ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਤੇ ਪਰਦਿਆਂ ਪਿਛਲੇ ਸੱਚ ਦਾ ਵਰਣਨ ਉਰਗੇਵਸਕੀ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਉਸ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ ਏਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਹਾਂ, ਤਾਂ, ਪਹਿਲਾ ਯੁੱਧ 1914-19 ਵਿਚਕਾਰ ਲੜਿਆ ਗਿਆ। 1917 ਵਿੱਚ ਰੂਸ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਪਰਿਵਾਰ ਸਮੇਤ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 1918 ਵਿੱਚ ਜਰਮਨ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਕੈਸਰ ਭੱਜ ਗਿਆ। ਛੇਤੀ ਮਗਰੋਂ ਯੁੱਧ ਬੰਦੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਜਰਮਨ ਚ ਚੋਣਾ ਹੋਈਆਂ ਤੇ 'ਵੀਮਰ' ਦੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਫੈਡਰਿਕ ਐਲਰਟ (Friedrich Ebert) ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਵਾਲੀ ਸਰਕਾਰ ਬਣੀ ਜੋ ਖਿਚੜੀ ਸਰਕਾਰ ਸੀ ਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪੈਰਿਸ ਦੇ ਵਰਸੇਲਸ ਮਹਿਲ ਦੇ ਸ਼ੀਸ਼ ਮਹਿਲ ਵਿਖੇ ਸੰਧੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਕਵਾਇਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਦਲਦੇ ਰਹੇ, ਪਰ ਸੰਧੀ ਦੀ ਲਿਖਤ 28-6-1919 ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਹੋਈ।

ਉਪਰ ਬਾਵੇਰੀਆ ਵਿੱਚ ਰੋਜ਼ਾ ਲਕਸਮਬਰਗ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਬਣੀ। ਸੰਧੀ ਦੇ ਕੁਲ 15 ਭਾਗ ਹਨ ਅਤੇ 440 ਮੱਦਾਂ ਹਨ। ਸੰਧੀ ਅਨੁਸਾਰ ਯੁੱਧ ਦਾ ਮੁਖ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਜਰਮਨ ਸੀ। ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਹਰਜਾਨੇ ਵਜੋਂ ਜਰਮਨੀ ਨੂੰ 33 ਬਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ ਤਾਵਾਨ.....

ਜਰਮਨੀ ਦੀਆਂ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿੱਚ ਬਸਤੀਆਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖਤਮ.....
ਜ਼ਮੀਨੀ, ਸਮੁੰਦਰੀ ਅਤੇ ਹਵਾਈ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਏਨੀ ਕਟੌਤੀ ਕਿ ਫੌਜ ਫੌਜ ਨਾ ਰਹਿ ਕੇ ਪੁਲਸ ਦੀ ਰੈਜਮੈਂਟ ਬਣ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 10,000 ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਫੌਜ ਟੈਂਕ, ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ ਤੇ ਲੜਾਕੇ ਜਹਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਵਰਤ ਸਕੇਗੀ। ਜਰਮਨੀ ਦੀ ਏਕਤਾ ਅਖੰਡਤਾ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਢੀ ਟੁੱਕੀ ਗਈ। ਜਰਮਨੀ ਦੇ ਕੁਲ ਰਕਬੇ ਵਿੱਚੋਂ 13.5%, ਜਿੱਥੇ ਵੱਸਦੀ 70 ਲੱਖ ਵਸੋਂ, ਖੋਹ ਲਈ ਗਈ ਜੋ ਫਰਾਂਸ, ਪੋਲੈਂਡ, ਚੈਕੋਸਲੋਵਾਕੀਆ ਵਿੱਚ ਵੰਡੀ ਗਈ। ਲੀਗ ਆਫ ਨੇਸ਼ਨਜ਼ ਸੰਧੀ ਤੇ ਬਾਜ਼ ਅੱਖ ਰੱਖੇਗੀ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਕਸਦਾਂ ਨੂੰ ਮੁਖ ਰੱਖ ਕੇ ਇਹ ਸੰਧੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਪੂਰੇ ਹੋਣ ਲੱਗੇ। ਮੁਦਰਾ ਦੀ ਕੀਮਤ ਘੱਟਦੀ ਘੱਟਦੀ ਏਨੀ ਘੱਟ ਗਈ ਕਿ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਮਾਰਕ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਕੱਪ ਚਾਹ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਭੁਖਮਰੀ, ਬੇਵਸੀ, ਬਗ਼ਾਵਤਾਂ, ਬਦਅਮਨੀ, ਬੇਚੈਨੀ, ਕਤਲੋਗਾਰਤ, ਚੋਰੀਆਂ, ਡਾਕੇ, ਲੁੱਟਾਂ, ਖੋਹਾਂ, ਯਾਨੀ ਸਿਖਰਲੀ ਹਨੇਰ ਗਰਦੀ (Chaos).

ਖੱਬੀਆਂ, ਸੱਜੀਆਂ, ਕੇਂਦਰੀ ਅਤੇ ਧਰਮ ਅਧਾਰਿਤ ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਿਲ ਕੇ ਸੰਕਟ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੰਕਟ ਦਾ ਹੱਲ ਲੱਭਣਾ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਹੋਰ ਫੁੱਟ ਅਤੇ ਅਰਾਜਕਤਾ ਦਾ

ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਗਈਆਂ। 1923 ਵਿੱਚ ਲੀਗ ਆਫ ਨੇਸ਼ਨਜ਼ ਦੀ ਮੰਜੂਰੀ ਨਾਲ ਤਾਵਾਨ ਅਦਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਣ ਕਾਰਨ ਫਰਾਂਸ ਅਤੇ ਬੈਲਜੀਅਮ ਨੇ ਮੁੜ ਜਰਮਨੀ ਵਿਰੁੱਧ ਹਮਲਾ ਕਰਕੇ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨ ਤੇ ਵਸੋਂ ਖੋਹ ਲਈ। ਬਲਦੀ ਤੇ ਹੋਰ ਤੇਲ ਪਾਇਆ।

ਜਰਮਨੀ ਦੀ 'ਵੀਮਰ ਸਰਕਾਰ' ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਧਾਨ 1918 ਫਰੈਡਰਿਕ ਐਲਰਟ ਤੇ ਆਖਰੀ ਪ੍ਰਧਾਨ 1933 ਹਿੰਡਜ਼ਬਰਗ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ 15 ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਪ੍ਰਧਾਨ ਬਦਲੇ।

ਇੱਕ ਵਾਰੀ 1922 ਵਿੱਚ ਹਿਟਲਰ ਨੇ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਪਰ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਸਮੇਤ ਜੇਲ੍ਹ ਭੁਗਤੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ 'ਮੀਨਕੀਫ' (ਮੇਰੇ ਦੁਖ) ਦੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। 1933 ਵਿੱਚ ਉਹ ਜਰਮਨ ਦੇ ਚਾਂਸਲਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੁਆਰਾ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਇਆ ਤੇ ਨਵਾਂ ਯੁੱਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ।

ਮਸੋਲੀਨੀ (ਇਟਲੀ), ਹਿਟਲਰ (ਜਰਮਨੀ), ਤੋਜੋ (ਜਾਪਾਨ)

ਏਧਰ ਜਰਮਨ ਵਿੱਚ ਹਿਟਲਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉੱਧਰ ਇਟਲੀ ਅਤੇ ਜਾਪਾਨ ਵੀ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਰਹੇ। ਇਟਲੀ ਵਿੱਚ ਵੀਹਵਿਆਂ ਤੋਂ ਫਾਸਿਸਟ ਪਾਰਟੀ ਦਬਾ ਬਣਾਉਂਦੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਮਸੋਲੀਨੀ ਦੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ। ਵਾਹਵਾ ਦਬਾ ਦਬਾ ਬਣਾ ਗਈ।

ਜਾਪਾਨ ਦੇ ਤੋਜੋ ਨੇ ਚੀਨ ਅਤੇ ਰੂਸ ਨੂੰ ਵੀ ਵਖਤ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ।

ਵੱਡਾ ਮਸਲਾ ਇਹ ਕਿ ਤਹਿਵਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੋਵੀਅਤ ਰੂਸ ਵਿੱਚ ਸਟਾਲਿਨ ਸੋਵੀਅਤਾਂ ਦਾ ਸਰਵ-ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹਸਤੀ ਬਣ ਗਿਆ।

ਯੂਰਪ-ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਮੀਕਰਨ ਬਣਦੇ ਵਿਗੜਦੇ ਤੇ ਮੁੜ ਉਸਰਦੇ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸਟਾਲਿਨ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਵੱਧਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸਮੱਸਿਆ ਬਣ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਇਨਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਰਾਹੀਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸੋਵੀਅਤਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਢਾਲਣ ਲਈ ਯੋਜਨਾਵਾ ਬਣਾਈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸਮੇਲਨ ਦਰ ਸਮੇਲਨ ਕਰੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤੇ ਲਗਪਗ ਹਰ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦਾਂ ਤੇ ਵੀ ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਬਣਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਹਿਟਲਰ ਸਟਾਲਿਨ ਨਾਲੋਂ 10 ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਸਟੇਟ ਸ਼ਕਤੀ ਤੇ ਕਾਬਜ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ 5-6 ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਟਾਲਿਨ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਲੰਘ ਜਾਣ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਦੇਖਣ ਲੱਗਾ। ਜਰਮਨ ਹੋਰ ਦਾ ਹੋਰ ਹੋਣ ਲੱਗਾ ਜੋ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਲਈ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣ ਗਿਆ।

ਫਸਾਦ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਜਰਮਨ ਦਾ ਹੀ ਇੱਕ ਜ਼ਿਲਾ ਡੋਲਜੰਦ (Dolzend Distt) ਬਣਦਾ ਗਿਆ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜਰਮਨੀ ਦੀ ਧਰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਕਾ ਜਿਹਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ

ਪਰ ਵਰਸੇਲ ਸੰਧੀ ਦੀ ਲਿਖਤ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਇਸ ਦਾ ਇਰਦ ਗਿਰਦ ਦਾ ਖੇਤਰ ਪੋਲੈਂਡ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਜਿਲੇ ਦੀ ਧਰਤੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਜਰਮਨੀ ਵਾਸਤੇ ਕੋਈ ਰਸਤਾ, ਕੋਈ ਜੋੜ, ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ। ਉਲਟਾ ਪੋਲੈਂਡ ਨੇ ਡੋਨਜ਼ਿੰਦ ਤੇ ਜਰਮਨ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਵਾਲੀ ਸੜਕ ਤੇ ਮਜਬੂਤ ਫਾਟਕ ਉਸਾਰ ਲਿਆ ਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ (Poland Corridor) ਪੋਲੈਂਡ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਆਖਿਆ ਜਾਣ ਲੱਗਾ। ਇਸ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਜਰਮਨ ਫੌਜਾਂ ਜਾਂ ਸਿਵਲੀਅਨਾਂ ਦਾ ਲਾਘਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹਰ ਨਵੇਂ ਦਿਨ ਹਿਟਲਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਜਰਮਨ ਮੁੜ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਖੜਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਿਟਲਰ ਨੇ ਹਰ ਸੰਭਵ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਲਾਂਘੇ ਬਾਰੇ ਪੋਲੈਂਡ ਨਾਲ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਪੋਲੈਂਡ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਇੱਦਾਂ ਨਾ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਰਮਨ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸ਼ਰੀਕਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ਹਿ ਸੀ।

ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ 2 ਦੀ ਜੜ੍ਹ
ਪੋਲੈਂਡ ਕੋਰੀਡੋਰ

ਮੁੜ ਪਹਿਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਵਾਲੀਆਂ ਪਾਲਬੰਦੀਆਂ ਹੋਣ ਲੱਗੀਆਂ। ਭਾਵੇਂ ਹਿਟਲਰ ਦੇ ਜਰਮਨੀ ਅਤੇ ਸਟਾਲਿਨ ਦੇ ਸੋਵੀਅਤ ਦੇਸ਼ ਵਿਚਕਾਰ ਯੁੱਧਬੰਦੀ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਸਾਰੇ ਯੂਰਪ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਮਝੌਤਾ ਐਵੇਂ ਪਰਦਾ ਜਿਹਾ ਹੀ ਸੀ। ਫੇਰ ਦੋਹਾਂ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹਾਂ ਦਾ ਆਪਸੀ ਸਮਝੌਤਾ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸਮੀਕਰਨ ਸਦਾ ਲਈ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਏਧਰ ਇਟਲੀ ਦੇ ਮਸੋਲੀਨੀ (ਜਿਸ ਨੇ ਉੱਥੋਂ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਕਠਪੁਤਲੀ ਬਣਾ ਧਰਿਆ ਸੀ) ਨੇ ਹਿਟਲਰ ਨੂੰ ਤੋੜ ਨਿਭਾਉਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਪੋਲੈਂਡ ਲਾਂਘਾ, ਪੱਚੀ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਸ਼ਹਿਜਾਦਾ ਫਰਦੀਨੰਦ ਦੇ ਕਤਲ ਵਾਲਾ ਵੱਕਾਰ ਦਾ ਮਸਲਾ ਬਣ ਗਿਆ।

ਹਿਟਲਰ ਨੇ ਜਰਮਨੀ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਦੇ ਡੋਨਜ਼ਿੰਦ ਪੁਜਣ ਲਈ ਲਾਂਘੇ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰੋਕਾਂ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਏਸ ਹਰਕਤ ਨੂੰ ਜਰਮਨੀ ਦਾ ਪੋਲੈਂਡ ਤੇ ਹਮਲਾ ਗਰਦਾਨਿਆ ਗਿਆ। ਫੌਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤਿਆਰ ਬਰ ਤਿਆਰ ਸਨ। ਦਿਨਾਂ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭੇੜ ਦੇ ਸਮੀਕਰਨ ਪਹਿਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਵਾਲੇ ਬਣ ਗਏ।

ਜਰਮਨ, ਇਟਲੀ, ਸਪੇਨ, ਜਾਪਾਨ, ਕੇਂਦਰੀ ਤਾਕਤਾਂ ਅਤੇ ਫ੍ਰਾਂਸ, ਬਰਤਾਨੀਆਂ, ਰੂਸ, ਅਮਰੀਕਾ ਆਦਿ ਮਿਤਰ ਤਾਕਤਾਂ।

ਇਹ ਸੱਭ ਕੁਝ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਹੀ। ਫੇਰ ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਜੋ ਆਮ ਹੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਪੜ੍ਹੇ-ਪੜ੍ਹਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਖੋਜ ਵੀ ਚੱਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਕਾਲਰ ਲੋਗ ਡਿਗਰੀਆਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਫਿਰ ਉਹੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦਿਲ ਦਿਮਾਗ

ਅਤੇ ਜ਼ਿਹਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਹਿਟਲਰ ਦੇ ਤਾਕਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਦੂਜੇ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਕੁਝ ਫੋਟੋਗ੍ਰਾਫਿਕ ਤੱਥ ਇੱਥੇ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਜਨਵਰੀ 30, 1933, ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਜਰਮਨ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪਾਲ ਹਿੰਡਨ ਬਰਗ Paul Hinden Burg ਦਸਾਂ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਯਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਅਡੋਲਫ ਹਿਟਲਰ ਜੋ ਕਿ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨੈਸ਼ਨਲ ਸੋਸ਼ਲਿਸਟ ਜਰਮਨ ਵਰਕਰਜ਼ ਪਾਰਟੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ 'ਨਾਜ਼ੀ ਪਾਰਟੀ' ਕਿਹਾ ਜਾਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਜਰਮਨ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਮੁਖੀਆ ਅਰਥਾਤ 'ਚਾਂਸਲਰ' ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। 'ਮੀਨ ਕੀਫ' ਪੁਸਤਕ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹਰਮਨ ਪਿਆਰਾ ਬਣਾ ਦਿਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਉਹ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਕਾਇਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ ਕਰਵਾ ਕੇ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ, ਤੀਸਰੀ ਰੀਚ (Third Reichstag) ਭੰਗ ਕਰਵਾ ਕੇ, ਲੋਕ ਰਾਜੀ ਸਰਕਾਰੀ ਮੁਖੀ ਤੋਂ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਵੱਲ ਨੂੰ ਵੱਧਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਿੱਚ ਉਹ ਏਨਾ ਹਰਮਨ ਪਿਆਰਾ ਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਰੇਆਮ ਵਰਸੇਲਜ਼ ਸੰਧੀ ਅਤੇ 1925 ਦੇ 'ਲੋਕਾਰਨੋ ਸਮਝੌਤੇ' ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

13 ਮਾਰਚ 1938 ਤੱਕ ਦੇਸ਼ ਨਾਲੋਂ ਤੋੜੇ ਗਏ ਆਸਟਰੀਆ ਨੂੰ ਮੁੜ ਜਰਮਨੀ ਨਾਲ ਮਿਲਾ (Annexation) ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੋ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤਿਆਂ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਸ਼ਰੇਆਮ ਮੁਜ਼ਾਹਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

30 ਸਤੰਬਰ 1938 ਨੂੰ ਜਰਮਨੀ ਦੇ ਹਿਟਲਰ, ਇਟਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰਾਈਮ ਮਨਿਸਟਰ ਬੈਨੀਟੋ ਮਸੋਲੀਨੀ, ਫ੍ਰਾਂਸ ਦੇ ਪ੍ਰੀਮੀਅਰ (Edouard Daladier) ਐਡੂਅਰਡ ਡਲੇਦੀਅਰ, ਬਰਤਾਨੀਆ ਦੇ ਪ੍ਰਾਈਮ ਮਨਿਸਟਰ ਨੇਬਲ ਚੇਬਰਲੇਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੋਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ 'ਮੁਨਿਖ ਸਮਝੌਤਾ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਿਟਲਰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣਾ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਵਾ ਕੇ ਮਨਵਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੂਡੈਨਲੈਂਡ (Sudentenland) ਨਾਮ ਦਾ ਖੇਤਰ ਜਿਸ ਤੇ ਚੈਕੋਸਲੋਵਾਕੀਆ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਤੇ ਜਿੱਥੇ ਜਰਮਨ ਨਸਲ ਦੇ ਵਧੇਰੇ ਲੋਕ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਰਮਨੀ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਲਵੇ। ਵਹਿਮ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਕੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਦੇਸ਼ ਮੁਖੀ ਲੜਾਈ ਟਾਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਮਾਰਚ 1939 ਵਿੱਚ ਹਿਟਲਰ ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਵੀ ਪੱਜੀਆਂ ਉੜਾ ਕੇ ਚੈਕੋਸਲੋਵਾਕੀਆ, ਬੋਹੀਮੀਆ ਅਤੇ ਮੋਰਬੀਆ ਖੇਤਰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਹਿਟਲਰ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕਿ ਉਹ ਜਰਮਨੀ ਦੇ ਜ਼ਿਲੇ ਡੋਨਜ਼ਿੰਦ ਤੱਕ ਲਾਂਘੇ ਰਾਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਬਣਾਏ ਅਸਫਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਹੋਰ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਸਤੰਬਰ 1939 ਨੂੰ ਉਹ ਜਬਰਦਸਤੀ ਲਾਂਘਾ ਬਣਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਰੋਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਪੋਲੈਂਡ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਹਮਲਾ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਰਤਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਫਰਾਂਸ ਹਿਟਲਰ ਦੀ ਜਰਮਨੀ ਵਿਰੁੱਧ ਯੁੱਧ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝੋ ਕਿ ਦੂਸਰਾ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਰਸਮੀ ਤੌਰ ਤੇ ਬਾਕਾਇਦਾ ਆਰੰਭ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

1939 ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਹਿਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਆਪੋ ਆਪਣੀਆਂ ਪਾਲਬੰਦੀਆਂ ਆਰੰਭ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਘਮਸਾਨ ਦੇ ਯੁੱਧ ਆਰੰਭ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਅਪ੍ਰੈਲ ਅਤੇ ਮਈ 1940 ਦੇ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਰਮਨੀ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਨੌਰਵੇ, ਡੈਨਮਾਰਕ, ਬੈਲਜੀਅਮ, ਨੀਦਰਲੈਂਡ, ਲਕਸਮਬਰਗ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਫ੍ਰਾਂਸ ਵਿਰੁੱਧ ਘਮਸਾਨ ਦੇ ਯੁੱਧ ਛੇੜ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਯੁੱਧ ਦਾ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਮੋਹਰਾ ਫਰਾਂਸ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। 22 ਜੂਨ, 1940 ਨੂੰ ਫਰਾਂਸ ਬਕਾਇਦਾ ਹਾਰ ਮੰਨਣ ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਮੋਹਰ ਲਗਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਹਿਟਲਰ ਦੀ ਜਰਮਨੀ ਦੇ ਹੌਸਲੇ ਬੁਲੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਟਲੀ ਦਾ ਮੁਸੋਲੀਨੀ ਪੂਰਾ ਸਾਥ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਰਮਨੀ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿਰੁੱਧ ਬੰਬਾਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੀ ਬਸਤੀ ਮਿਸਰ (Egypt) ਤੇ ਧੂੰਆਂ ਧਾਰ ਹਮਲਾ ਕਰਕੇ ਨਹਿਰ ਸਵੇਜ਼ ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਜਪਾਨ ਕਿਉਂ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿੰਦਾ। ਸਤੰਬਰ 27, 1940 ਨੂੰ ਜਰਮਨੀ, ਇਟਲੀ ਅਤੇ ਜਪਾਨ ਵਿਚਕਾਰ ਬਰਲਿਨ ਵਿਖੇ 'ਤਿਕਤੀ ਸਮਝੌਤਾ' ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨੋਂ ਦੇਸ਼ ਮੱਢੇ ਨਾਲ ਮੱਢੇ ਜੋੜ ਕੇ ਮਿੱਤਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਟੱਕਰ ਲੈਣਗੇ।

ਜੂਨ 1941 ਤੱਕ ਸੋਵੀਅਤ ਦੇਸ਼ ਰੂਸ ਨਿਰਪੱਖ (Neturalise) ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਟਾਲਿਨ ਨੇ ਸਮਝ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਿਟਲਰ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵਧੇਰੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ, ਹਰਮਨ ਪਿਆਰਾ ਅਤੇ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਬਣਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਿਟਲਰ ਨੇ ਰੂਸ ਨੂੰ ਬਹਾਨਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ 22 ਜੂਨ 1941 (Barba Rosa Operation) ਬਾਰਬਾਰੋਸਾ ਆਪਰੇਸ਼ਨ ਆਰੰਭ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰੂਸ ਵੀ ਨਾ ਯੁੱਧ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਮਿੱਤਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਧਿਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬਾਰਬਾਰੋਸਾ ਉਪਰੇਸ਼ਨ

ਅਜੇ ਤੱਕ ਅਮਰੀਕਾ ਅਖੌਤੀ ਨਿਰਪੱਖ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਮਿੱਤਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਧਨ ਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਾਪਾਨ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੱਗਦੇ ਹੱਥ ਉਹ ਵੀ ਮੈਦਾਨੇ ਜੰਗ ਵਿਚ ਜਿੱਤ ਪਵੇ।

ਜਾਪਾਨ 7 ਦਸੰਬਰ 1941 ਨੂੰ ਗੱਜ ਵੱਜ ਕੇ ਅਮਰੀਕਨ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹਵਾਈ ਖੇਤਰ ਉਪਰ ਬੰਬਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਪਰਲ ਹਾਰਬਾਰ ਵਿਖੇ ਉਸ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਬੇੜੇ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ 2300 ਫੌਜੀ ਮਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ 1300 ਜਖਮੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਗਲੇ ਹੀ ਦਿਨ 'ਅਮਰੀਕਨ ਕਾਂਗਰਸ' ਪ੍ਰਧਾਨ ਫਰੈਂਕਲਿਨ ਰੂਜਵੈਲਟ ਨੂੰ ਜਾਪਾਨ ਤੇ ਹਮਲੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅੱਗੋਂ ਜਾਪਾਨ ਨੇ ਕਮਾਲ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਦਿਖਾਈ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਰਮਨੀ ਅਤੇ ਇਟਲੀ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਰੁਧ ਜੰਗ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

1941 - ਪਰਲ ਹਾਰਬਰ ਉਪਰੇਸ਼ਨ

15 ਫਰਵਰੀ 1942 ਜਾਪਾਨ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਸਤੀ ਸਿੰਗਾਪੁਰ ਤੇ ਫਤਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਧਰ ਜਾਪਾਨ ਦੇ ਲਗਪਗ ਇੱਕ ਲੱਖ ਬਸਿੰਦੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਮਰੀਕਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੈਦੀ ਬਣਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਕੇਂਦਰੀ ਤਾਕਤਾਂ (Axis Powers) ਜਾਪਾਨ ਦੀ ਪਿੱਠ ਪਿਛੇ ਖਲੋਅ ਜਾਦੀਆਂ ਹਨ। ਫਿਲਪਾਈਨ ਦੋਵਾਂ ਤਾਕਤਾਂ ਦੇ ਯੁੱਧ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਜਾਪਾਨ ਦੀ ਫਤਹ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਮਿੱਤਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਈਨ ਮੰਨ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਕੈਦੀ ਬਣਾ ਲਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਦੋ ਹਫਤੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਿੱਚ ਬਰਮਾ ਤੇ ਜਾਪਾਨੀ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੇਂਦਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਹਰ ਮੈਦਾਨ ਫਤਹ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਚੜ੍ਹਤ ਹੈ।

ਚੜ੍ਹਤ ਬਹੁਤਾ ਸਮਾਂ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਸ, ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਢਲਾਨ ਆਰੰਭ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

7 ਜੂਨ 1942, ਨੂੰ 'ਮਿੱਤਰ ਦੇਸ਼ਾਂ' ਨੂੰ ਹਵਾਈਨ ਦੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚਲੇ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਫਤਹਿ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਉੱਧਰ ਜਰਮਨ ਫੌਜਾਂ ਸੋਵੀਅਤ ਰੂਸ ਦੀ ਸਟਾਲਿਨਗਰਾਡ ਦੀ ਠੰਡ ਦੀ ਮਾਰ ਸਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ। 2 ਫਰਵਰੀ 1943 ਨੂੰ ਹਮਲਾਵਰ ਜਰਮਨ ਫੌਜਾਂ ਸਟਾਲਿਨਗਰਾਡ ਵਿਖੇ ਲਾਲ ਫੌਜਾਂ ਅੱਗੇ ਹਥਿਆਰ ਸੁਟ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕੈਦ ਕਰ ਲਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਛੁਟਪੁਟ ਲੜਾਈਆਂ ਚਲਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਗਹਿ ਗੱਚ ਯੁੱਧਾਂ ਦਾ ਦੌਰ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮਸ਼ੋਲੀਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਲੋਕ ਉਸਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਚਾੜ੍ਹ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਸਤੰਬਰ 1943 ਵਿੱਚ ਮਸ਼ੋਲੀਨੀ ਦੀ ਮੌਤ ਮਗਰੋਂ ਇਟਲੀ ਹਥਿਆਰ ਸੁਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਿਸਲੀ ਵਿਖੇ ਈਨ ਮੰਨਣ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਦਸਖਤ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਿੱਕੜੀ (ਜਰਮਨ-ਇਟਲੀ-ਜਾਪਾਨ) ਦਾ ਲੱਕ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਦੂਜੀ ਤਿੱਕੜੀ (ਅਮਰੀਕਾ-ਰੂਸ-ਬ੍ਰਿਟੇਨ) ਕਰਮਵਾਰ ਰੂਜ਼ਵੈਲਟ, ਸਟਾਲਿਨ ਅਤੇ ਵਿਨਸਟਨ-ਚਰਚਿਲ) ਤਹਿਰਾਨ (ਈਰਾਨ) ਵਿਖੇ ਮਿਲ ਕੇ ਫਰਾਂਸ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਅਤੇ ਜੰਗ ਮਗਰੋਂ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਤੀਆਂ ਦਾ ਮਤਾ ਪਕਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਮਿੱਤਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਲੋਂ ਬੜੇ ਹੀ ਪਰਪੱਕ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਪੱਛਮੀ ਯੂਰਪ ਨੂੰ ਨਾਜ਼ੀ ਜਰਮਨੀ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਨੌਰਮੰਡੀ (ਫਰਾਂਸ) ਵਿਖੇ ਯੁੱਧ ਲੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 6 ਜੂਨ 1944 ਦਿਹਾੜੇ ਨੂੰ ਡੀ.ਡੇਐ ਕਰਕੇ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਫੌਜੀ ਯੁੱਧ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਠੀਕ ਇਵੇਂ ਹੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਯੁੱਧ ਜਿਸਨੂੰ ਬਲਜ ਯੁੱਧ (Battle of Bulge) ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਲਗਪਗ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਲਗਾਤਾਰ ਚੱਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਜਰਮਨੀ ਦੀ ਹਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 17 ਮਈ 1945 ਨੂੰ ਜਰਮਨੀ ਵੀ ਫਰਾਂਸ ਦੇ ਰੀਮਾਂ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਹਥਿਆਰ ਸੁਟ ਕੇ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਰ ਮੰਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਜਾਪਾਨ ਭਾਵੇਂ ਹੱਥਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਅਜੇ ਸਬਕ ਸਿਖਾਉਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜੇ ਹਾਰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਅਜਬ ਭਾਣਾ ਵਰਤਦਾ ਹੈ। 6 ਅਗਸਤ 1945 ਨੂੰ ਅਮਰੀਕਾ ਵਲੋਂ ਜਾਪਾਨ ਦੇ ਵੱਸਦੇ ਰਸਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਹੀਰੋਸ਼ੀਮਾ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਐਟਮੀ ਬੰਬ ਗਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਸ਼ਹਿਰ ਸੜ ਕੇ ਸੁਆਹ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ 1,35,000 ਇੱਕ ਲੱਖ ਪੈਂਤੀ ਹਜ਼ਾਰ ਲੋਕ ਮਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

9 ਅਕਤੂਬਰ 1945, ਨੂੰ ਨਾਗਾਸਾਕੀ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ 'ਤੇ ਦੂਜਾ ਐਟਮੀ ਬੰਬ ਸੁਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੱਖ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਲੋਕ ਮਾਰੇ ਗਏ ਸਮਝੇ ਗਏ ਹਨ।

2 ਸਤੰਬਰ 1945 ਨੂੰ ਜਾਪਾਨ ਵੀ 'ਮਿੱਤਰ ਦੇਸ਼ਾਂ' ਅੱਗੇ ਈਨ ਮੰਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਉਂ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਦੂਜਾ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਵੋਗੇ ਕਿ ਇਸ ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਨਾਲੋਂ ਕਿਤੇ ਵਧੇਰੇ ਜਾਨੀ-ਮਾਲੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਨੇਕਾਂ ਨਵੇਂ ਅੰਕੜੇ ਆਈ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਅਸਲ ਸੱਚ ਵੀ ਜਰੂਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏਗਾ।

ਜਾਨੀ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅੰਕੜੇ 5 ਤੋਂ 6.5 ਕਰੋੜ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ 8 ਤੋਂ 10 ਕਰੋੜ ਤੱਕ ਪੁੱਜ ਗਏ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਲੀ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਅੰਕੜਾ ਵੀ ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਲੀਅਨ

ਡਾਲਰ ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ 1.6 ਟ੍ਰਿਲੀਅਨ ਤੱਕ ਪੁਜ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਕੜੇ 1945 ਈਸਵ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ। ਇਹ ਮੁਦਰਾ ਦੀ ਘੱਟਦੀ ਕੀਮਤ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਗਿਉ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।

1945 ਆਧਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਲਕਵਾਰ ਖਰਚਾ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ।

ਅਮਰੀਕਾ- 34 ਬਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ

ਜਰਮਨੀ- 272 ਬਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ

ਬ੍ਰਿਟੇਨ- 120 ਬਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ

ਸੋਵੀਅਤ ਦੇਸ਼ - 192 ਬਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ

ਇਟਲੀ - 94 ਬਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ

ਜਾਪਾਨ - 56 ਬਿਲੀਅਨ ਡਾਲਰ

ਆਦਿ ਆਦਿ

ਵਿਸ਼ਵ ਯੁਧ ੨, ਅਸਲ ਸੱਚ

ਇਹ ਸੀ ਦੂਜਾ ਵਿਸ਼ਵੀ ਪਰੀਮਾਪ ਦਾ ਜੀਵਤ ਪੁਤਲੀ ਨਾਚ। ਪਹਿਲੇ ਪੁਤਲੀ ਨਾਚ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਿਆ ਹੀ ਇਸ ਦੂਸਰੇ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਆਰੰਭ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਖਤਮ ਹੁੰਦਿਆ ਹੀ ਤੀਸਰੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰ ਲਈ ਗਈ ਹੋਈ ਹੈ। ...

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਵਿਸ਼ਵੀ ਪੁਤਲੀਗਰਾਂ ਦੇ ਫਿਲਾਸਫਰ ਐਲਬਰਟ ਪਾਈਕ ਨੇ ਤਿੰਨ ਯੁਧਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖੀ ਯੋਜਨਾ 1871 ਵਿੱਚ ਹੀ ਲਿਖ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਐਨ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਹੋਇਆ। ਐਨ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੀਸਰੇ ਦਾ ਅਮਲ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਲਿਖਦਾ ਹੈ:-

The First world war must be brought about in order to permit the Illuminati to overthrow the power of Czars in Russia

ਪਹਿਲਾ ਵਿਸ਼ਵਯੁਧ ਲੜਿਆ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਨੂੰ ਖੁਲ੍ਹਾ ਮਿਲ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਰੂਸੀ ਜਾਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਭੋਗ ਪਾ ਸਕੇ

The second World War must be brought about so that Nazism (fausism) is destroyed ਦੂਜਾ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁਧ ਜ਼ਰੂਰ ਲੜਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਨਾਜ਼ੀਵਾਦ (ਫਾਸ਼ੀਵਾਦ) ਦਾ ਭੋਗ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

The Third World War must be caused between the political Zionists and the leaders of Islam world. ਤੀਸਰਾ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁਧ ਸਿਆਸੀ ਜ਼ਾਇਆਨਵਾਦ ਅਤੇ ਮੁਸਲਿਮ ਦੁਨੀਆ ਵਿਚਕਾਰ ਅਵੱਸ਼ ਲੜਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਹਾਲੇ ਤੁਸੀਂ ਦੂਸਰੇ ਵਿਸ਼ਵ-ਯੁਧ ਦਾ ਅਸਲ ਸੱਚ ਸੁਣੋ।

ਦੂਸਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁਧ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਣਿਆ ਹਿਟਲਰ। ਹਿਟਲਰ ਪ੍ਰਤੀ ਅਸਲ ਨਿਰਨਾ ਹੀ ਦੂਸਰੇ ਵਿਸ਼ਵ-ਯੁਧ ਦਾ ਅਸਲ ਨਿਰਨਾ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਵੇਗਾ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲ ਵਿਸ਼ਵੀ-ਬੈਂਕਰਾਂ ਨੇ ਹਿਟਲਰ ਦੀ ਵੀ ਵਿੱਤੀ (finance) ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਕੇ ਰੂਸੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ ਸਟਾਲਿਨ ਨੂੰ ਉਹਦੀ ਬਣਦੀ ਸੀਮਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵੀ ਬੈਂਕਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਗੀ ਹੋਣ ਵਲ ਵੱਧ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਜਦੋਂ ਹਿਟਲਰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਦੋਂ ਜਰਮਨੀ ਹਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਉਕਾ ਹੀ ਟੁੱਟ ਚੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਰਸੇਲਜ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਰਮਨੀ ਨੇ ਯੁਧ ਦਾ ਸਾਰਾ ਹਰਜਾਨਾ ਭਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਜਰਮਨੀ ਦੀ ਨਿਰੋਲ ਆਪਣੀ ਕੀਮਤ ਤੋਂ ਵੀ ਤਿੰਨ ਗੁਣਾ

ਵਾਪੂ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ਵੀ ਬੈਂਕਰਾਂ ਨੇ ਜਰਮਨੀ ਦੇ ਮਾਰਕ ਦੀ ਕੀਮਤ ਏਨੀ ਡੇਗ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਲੱਖਾਂ ਕਰੋੜਾਂ ਮਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬ੍ਰੈਡ ਵੀ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਕੌਮੀ ਖਜ਼ਾਨਾ ਖਾਲੀ ਸੀ। ਅਣਗਿਣਤ ਘਰ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ (ਯਹੂਦੀ) ਬੈਂਕਰ ਕੌਡੀਆ ਦੇ ਭਾਅ ਖਰੀਦ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਜਰਮਨ ਭੁਖ ਦਾ ਮਾਰਿਆ ਇੱਕ ਝੋਪੜ-ਪੱਟੀ ਦੇਸ਼ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਉਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵਾਪਰਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਮੁਦਰਾ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਹੋ ਗਈ ਹੋਵੇ ਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਬੱਚਤਾਂ ਵੀ ਮਰ ਗਈਆਂ ਹੋਣ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਾੜੀ ਗੱਲ ਕਿ 1930-31 ਦਾ ਵਿਸ਼ਵੀ ਮੰਦਾ ਛਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਰਮਨੀ ਕੰਗਾਲੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਨਾਜ਼ੀ ਪਾਰਟੀ (ਨੈਸ਼ਨਲ ਸੋਸ਼ਲਿਸਟ ਵਰਕਰਜ਼ ਪਾਰਟੀ) ਦਾ ਮੁਖੀ 1933 ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਮੁਖੀ ਬਣਦਾ ਹੈ।

ਉਸ ਨੇ ਆਉਦਿਆਂ ਹੀ ਪਹਿਲਾ ਕੰਮ ਇਹ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਰਮਨ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਅਪਾਣੀ ਸਰਕਾਰੀ ਮੁਦਰਾ ਆਰੰਭ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਯਹੂਦੀ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸੰਘਟਨ ਦੀ ਮੁਦਰਾ ਪ੍ਰਚੱਲਿਤ ਸੀ। ਵਿਸ਼ਵੀ ਬੈਂਕਰ ਜਰਮਨੀ ਦੀ ਸਰਕਾਰੀ ਮੁਦਰਾ ਦਾ ਬਹਿਸ਼ਕਾਰ ਕਰਕੇ ਹਿਟਲਰ ਤੇ ਵੱਡਾ ਹਮਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਇਤਿਹਾਸ 'ਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਹਿਟਲਰ ਆਪਣੇ ਵੰਗ ਨਾਲ ਉਤਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ National Credit Programme (ਕੌਮੀ ਮੁਦਰਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ) ਆਰੰਭ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਤਲਬ ਇਹ ਕਿ ਕੌਮੀ ਪੱਧਰ ਤੇ ਉਹ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮੁਰੰਮਤ, ਉਸਾਰੀ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦਾ ਹੜ੍ਹ ਵਗਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੜ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੋਕ ਥਾਮ, ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਘਰਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ, ਨਵੀਆਂ ਸੜਕਾਂ, ਰੇਲਾਂ, ਪੁਲਾਂ, ਨਹਿਰਾਂ, ਸਕੂਲਾਂ, ਕਾਲਜਾਂ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ, ਖੇਤੀ-ਬਾੜੀ, ਉਦਯੋਗ ਆਦਿ-ਆਦਿ ਦੇ ਕਾਰਜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਵਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿੱਚ ਹੋ ਰਹੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਇੱਕ ਬਿਲਿਅਨ ਮਾਰਕ ਮਿਥ ਕੇ ਸਰਕਾਰੀ ਮੁਦਰਾ ਛਾਪਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਉਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੋਨੇ ਦੀ ਥਾਂ ਉਸਾਰੀ ਤੇ ਉਦਯੋਗ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਮੁਦਰਾ ਛਾਪੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਮੁਦਰਾ ਦਾ ਨਾਮ-ਕਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ 'ਲੇਬਰ ਟਰੀਜ਼ਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ' (Labor Treasury Certificates).

ਸਾਰੀ ਕੌਮ ਕੰਮੀਂ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਜ਼ਾਨਾ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਤਰ (Treasury Certificates) ਮਿਲਦੇ ਹਨ।

ਹਿਟਲਰ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ :- For every Mark issued, we required the equivalent of a Marks worth of work done or goods produced (ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਮਾਰਕ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦਾ ਕੰਮ ਜਾਂ ਮਾਲ ਵਾਪਸ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ)।

ਇੱਕ ਅਦਭੁਤ ਵਰਤਾਰਾ ਤੁਰ ਪੈਦਾ ਹੈ "The government paid workers in Certificates. Workers spent those Certificates on other goods and services, thus creating more jobs for more people. In this way the German people climbed out of the crushing debt imposed on them by the International Bankers" (ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕੰਮ ਦੇ ਬਦਲੇ ਪ੍ਰਤੀ-ਪੱਤਰ ਦਿੱਤੇ। ਕਾਮਿਆਂ ਨੇ ਉਹ ਪ੍ਰਤੀ-ਪੱਤਰ ਹੋਰ ਵਸਤਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੇ ਤੇ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਹੋਰ ਵਧੇਰੇ ਨੌਕਰੀਆਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀਆਂ। ਇਸ ਕਾਰਜ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਜਰਮਨ ਦੇ ਲੋਕ ਉਸ ਮਾਰੂ ਕਰਜ਼ੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੁੰਦੇ ਗਏ ਜੋ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵ-ਬੈਂਕਰਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਰ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।)

ਕੁੱਲ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਹੱਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਦੇਸ਼ ਮੁੜ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਖੜਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਨਿਗਰ-ਮਜ਼ਬੂਤ ਮੁਦਰਾ ਹੈ। ਮੁਦਰਾ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਿਨੋ ਦਿਨ ਵਧਦੀ ਹੈ, ਘਟਦੀ ਨਹੀਂ। ਹੋਰ ਅਚੰਭਾ ਸੁਣੋ, ਇਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੰਜਾਂ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜਰਮਨ ਕੰਗਾਲੀ (poorest) ਵਾਲੀ ਹਾਲਤ ਚੋਂ ਉਪਰ ਉਠ ਕੇ ਸਾਰੇ ਯੂਰਪ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਅਮੀਰ ਦੇਸ਼ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਕੁਝ ਐਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਰਮਨ 'ਵਟਾਂਦਰਾ' ਅਰਥਾਤ ਵੱਟੇ-ਸੱਟੇ (Barter system) ਦੀ ਪੁਰਾਤਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅਪਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਮੁਲਕਾਂ ਨਾਲ ਵਪਾਰ ਵੀ ਏਸੇ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਰਾਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਰਥਾਤ ਮਾਲ (ਉਤਪਾਦ) ਦਰਾਮਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਲੋੜੀਂਦਾਂ ਮਾਲ ਹੀ ਬਰਾਮਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਰਮਨੀ ਦਿਨ ਦੁਗਣੀ ਰਾਤ ਚੌਗਣੀ ਉਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਉਹ ਵਪਾਰਕ ਘਾਟੇ ਅਤੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ।

(ਨੋਟ- ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅੱਜ ਕੱਲ ਵੈਨਜ਼ੂਏਲਾ ਵੀ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ 'ਚੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਬਦੇਸ਼ੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਤੇ ਦਾਨ ਲੈਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਤੇਲ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਭੰਡਾਰਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਮੀਰ ਦੇਸ਼ਾਂ 'ਚ ਗਿਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਯੂਰਪ ਉਸ ਤੇ ਘਰੇਲੂ ਯੁੱਧ ਅਤੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਿਣ ਠੋਸ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਅਰਬ-ਮੁਲਕਾਂ ਵਾਂਗ ਉਸ ਦਾ ਉਤਪਾਦ ਵੀ ਮੁਫਤ ਵਿੱਚ ਲੁੱਟਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਸ ਨੇ ਵੀ ਵੱਟੇ (Barter) ਵਿਧੀ ਅਪਣਾ ਲਈ ਹੋਈ ਹੈ ਪਰ ਹਾਲੇ ਉਸ ਤੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਬੈਂਕਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਬਹਿਸ਼ਕਾਰ ਕਰਕੇ ਸੰਕਟ ਤੇ ਸੰਕਟ ਖੜੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਆਸ ਕਰੀਏ ਕਿ ਪ੍ਰਧਾਨ ਐਡੂਰਾਡੋ ਸਫਲ ਹੋਏ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲੁਟੇ ਜਾ ਰਹੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਸਾਥ ਦੇਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਹਾਂ, ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੇ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਠ-ਪੁਤਲੀਆਂ ਹਨ, ਦਬੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।)

ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜਰਮਨੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਲਮੇਰੀ ਸੜਕ ਆਟੋਬਾਹਨ

(Autobahn) ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਮੁਹਾਵਰਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ, Come in Berlin - we don't have money. That is real Banking. (ਬਰਲਿਨ ਆਉ ਤੇ ਦੇਖੋ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਮੁਦਰਾ ਧਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਅਸਲੀ ਬੈਂਕ ਹੈ।)

ਹਿਟਲਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ-ਪਹਿਲਾਂ ਡਾਕਟਰ ਹਜ਼ਲਮਰ ਸਚਿਟ (Dr Hjalmar Schacht) ਨਾਮ ਦਾ ਬੈਂਕਰ ਜਰਮਨ ਮੁਦਰਾ ਦਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸੀ, ਜੋ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦਾ ਏਜੰਟ ਸੀ। ਪਰ ਹਿਟਲਰ ਨੇ ਪਹਿਲਾ ਕੰਮ ਇਹੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਬੈਂਕਿੰਗ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਤੋਂ ਫਾਰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਕੱਢੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਇਹੀ ਆਖਦਾ ਰਿਹਾ ਕਿ ਜਰਮਨੀ ਦੇ ਸੰਕਟ ਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਕਾਰਨ ਇਹੋ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰੀ ਮੁਦਰਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਚਲਾ ਲਈ ਹੈ। ਪਰ ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ-ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਜੋ ਲਿਖ ਗਿਆ ਉਸ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾਣ ਲੱਗਾ ਹੈ।

"Sachact let the cat out of the bag by revealing that it was the privately- owned Reichsbank, not the German government, that was pumping new Currency into the economy. Thus the Bank caused the Weimar hyper inflation."

(ਡਾਕਟਰ ਹਜ਼ਮਰ ਸਚਿਟ ਨੇ ਬਿਲੀ ਬੈਲਿਉ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਜਰਮਨੀ ਦੇ ਰੀਚਬੈਂਕ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਮਾਲਕ ਹੀ ਸਨ ਨਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਜਿਹੜੇ (ਵੀਮਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ) ਮੁਦਰਾ ਛਾਇਆ ਕਰਦੇ ਤੇ ਆਰਥਕਤਾ ਵਿੱਚ ਪਰਵੇਸ਼ ਕਰਵਾਉਂਦੇ। ਇਉਂ ਜਰਮਨੀ ਦੇ ਰੀਚਬੈਂਕ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਬੈਂਕ ਮਾਲਕ ਮੁਦਰਾ ਤਬਾਹੀ ਦੀ ਕਰਦੇ ਰਹੇ।)

ਮਤਲਬ ਇਹ ਕਿ ਹਿਟਲਰ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਦੀ ਤਰਾਂ ਵਿੰਗੇ ਸਿੱਧੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਚੁੰਡਲੀ ਨੇ ਹੀ ਜਰਮਨ ਮੁਦਰਾ ਮਾਰਕ ਦੀ ਕੀਮਤ ਸਿਫਰ ਤੇ ਲੈ ਆਂਦੀ ਸੀ।

ਹਿਟਲਰ ਦੀ ਆਮਦ ਦੇ ਝੱਟ ਮਗਰੋਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 1945 ਤੱਕ ਜੋ ਵਰਤਾਰਾ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ, ਦੀ ਸ਼ੈਲਡਨ ਐਮਰੀ (Sheldon Emery) ਨੇ ਇਉਂ ਸੰਖੇਪ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ :-

"Germany (Hitler) issued debt free and interest free money from 1935 to on (1945) which accounts for Germany's startling rise from depression to a world power in five years. The German Government financed its entire operations from 1935 to 1945 without gold and without debt. It took the German Capitalist and Communist world to destroy the German revolution and bring

Europe back under the heel of the Bankers."

(ਜਰਮਨੀ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ 1935 ਤੋਂ 1945 ਤੱਕ ਕਰਜ਼-ਮੁਕਤ ਅਤੇ ਵਿਆਜ-ਮੁਕਤ ਧਨ ਦਿੱਤਾ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਰਮਨੀ ਮੰਦਵਾੜੇ ਤੋਂ ਉਭਰ ਕੇ ਪੰਜਾ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਣ ਗਿਆ। ਜਰਮਨੀ ਨੇ 1935 ਤੋਂ 1945 ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾ ਸੋਨੇ ਦੇ ਦਖਲ ਦੇ ਅਤੇ ਬਿਨਾ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਵਿੱਤ (ਧਨ) ਲਗਾਇਆ। ਏਸੇ ਕਰਕੇ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਰਮਾਏਦਾਰ ਤੇ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਜਗਤ ਨੂੰ ਜਰਮਨ ਇਨਕਲਾਬ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਵਸੀਲੇ ਝੋਕਣੇ ਪਏ। ਇਉਂ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਯੂਰਪ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਸ਼ਵੀ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰੋਲਣ ਲਈ ਲੈ ਆਂਦਾ।)

ਚੱਕ ਮਲਟਸਬੀ (Chuck Maultaby) ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦਾ ਹੈ।

"These facts do not appear in any text books today, since Jews (Illuminati-Zionists) own most publishing companies. What does appear is the disastrous runaway inflation suffered in 1923 by the Weimar Republic, which governed Germany from 1919 to 1933.

Today's textbooks use this inflation to twist truth into its opposite. They cite the radical devaluation of the Germany Mark as an example of what goes wrong when governments print their own money, rather borrow it from private cartels."

ਪੰਜਾਬੀ ਰੂਪ

ਅੱਜ ਤੱਕ ਉਕਤ ਸੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗੀਆਂ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਤਾਬਾਂ ਛਾਪਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਖੁਦ ਯਹੂਦੀ (ਜੋ ਇਲੂਮੀਨਾਈ ਜਾਇਅਨਵਾਦੀ) ਹਨ। ਜੋ ਕੁਝ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਛਾਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਨਿਚੋੜ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 1919 ਤੋਂ 1933 ਤੱਕ ਚੱਲਣ ਵਾਲੀ ਵੀਮਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਦਾ ਵੱਡਾ ਕਾਰਨ ਸੀ ਮੁਦਰਾ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਡਿਗਣਾ। ਮੁਦਰਾ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਡਿਗਣ ਦੇ ਅਸਲ ਸੱਚ ਨੂੰ ਉਹ ਉਲਟ ਦਿਸ਼ਾਵੀ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਦੇਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਜਰਮਨ ਮਾਰਕ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਧੜੱਮ ਡਿਗਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਰਮਨ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨਿਜੀ ਮਾਲਕ ਘਰਾਣਿਆਂ ਤੋਂ ਉਧਾਰ ਲੈਣ ਦੀ ਥਾਂ ਆਪਣੀ ਮੁਦਰਾ ਛਾਪਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਏਸ ਸੰਕਟ ਨੂੰ ਉਹ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਨ ਵਾਂਗ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਰਾਸਰ ਗਲਤ ਹੈ।

(ਨੋਟ: ਰੀਚਬੈਂਕ ਜਰਮਨ ਦਾ ਸਰਕਾਰੀ ਬੈਂਕ ਸੀ। ਪਰ ਵੀਮਰ ਸਰਕਾਰਾਂ (ਹਿਟਲਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ) ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਹੇਟ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ

ਹਜਮਰ ਸਚਿਟ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦਾ ਏਜੰਟ ਸੀ। ਹਿਟਲਰ ਨੇ ਪਹਿਲਾ ਕੰਮ ਇਹੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਹਜਮਰ ਸਚਿਟ ਨੂੰ ਫਾਰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।)

ਮੈਂ, ਸੂਤਰਧਾਰ, ਸੱਚ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਦਾ-ਕਰਦਾ ਇਸ ਸੱਚ ਤੇ ਪੁਜ ਚੁਕਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਦਿਸਦਾ ਸੰਸਾਰ ਅਸਲ ਵਿਚ ਕਠਪੁਤਲੀਆਂ ਦਾ ਸੰਸਾਰ ਹੈ। ਕਠਪੁਤਲੀਆਂ ਦੀਆਂ ਡੋਰਾਂ 18 ਵੀਂ ਸਦੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੱਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਹੋਰ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ, ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸਮੂਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਹੈ। ਦੋ ਤਿੰਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵੀ ਉਸੇ ਦੀਆਂ ਕਠਪੁਤਲੀਆਂ ਹਨ। ਲੋਕ-ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ (Democracies) ਉਸੇ ਦੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਉਸੇ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭੀੜ ਦਾ ਰੂਪ ਬਣਾ ਧਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਰਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਰਾਂਗਾ। ਹਾਲੇ ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਵਯੁਧ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਲੁਕੇ ਸੱਚ ਵੱਲ ਮੁੜ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਦੱਸ ਚੁਕਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਹਿੱਟਲਰ, ਮਸੋਲੀਨੀ ਆਦਿ ਨੂੰ ਜਬਰ ਜੂਲਮ ਅਤੇ ਸਟੀਕ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਬਿੰਬ ਵਜੋਂ ਉਭਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੋ ਸੱਚ ਦੇ ਉਕਾ ਹੀ ਉਲਟ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਦੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਤੱਥਾਂ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਲਈਏ:-

ਵਿਨਸਟਨ ਚਰਚਿਲ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਵੀ ਅਸ਼ਕੇਨਾਜ਼ੀ ਯਹੂਦੀ ਮਾਂ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ (ਅਸ਼ਕੇਨਾਜ਼ੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸ਼ਕੇਨਾਜ਼ੀ ਮਾਂ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਵੀ ਅਸ਼ਕੇਨਾਜ਼ੀ ਯਹੂਦੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਬਾਪ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਹੋਵੇ) ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਵਿਸ਼ਵਯੁਧ ਮਗਰੋਂ ਇਕੋ ਇੱਕ ਅਸਲ ਸੱਚ ਬੋਲਿਆ :-

ਵਿਨਸਟਨ ਚਰਚਿਲ

“From the days of Illuminati leader Weishaupt to those of Karl Marx, to those of Trotsky, this worldwide conspiracy has been steadily growing. And now at last this band of extraordinary personalities from the underworld of the great cities of Europe and America, have gripped the Russian people by the hair of their heads and become the undisputed masters of that enormous Empire.”

ਪੰਜਾਬੀ ਰੂਪ

ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਨੇਤਾ ਐਡਮ ਵਿਸੁਪਤ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ ਤੱਕ ਤੇ ਟ੍ਰੋਸਕੀ

ਤੱਕ ਵਿਸ਼ਵ- ਭਰ ਵਿੱਚ ਸਾਜ਼ਸ਼ਕਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਾਜ਼ਸ਼ੀ ਮੰਡਲੀ ਉਭਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਯੂਰਪੀ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕੀ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਬਦਮਾਸ਼ ਟੋਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸ਼ਖਸੀਅਤਾਂ ਨੇ ਰੂਸੀ ਸਲਤਨਤ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰ ਦੇ ਵਾਲਾ ਤੋਂ ਫੜ ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਲਤਨਤ ਦੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਬੈਠੇ ਹਨ।

(ਨੋਟ- ਵਿਸ਼ਵ ਯੁਧ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਸਟਾਲਿਨ ਦੀ ਮੌਤ ਮਗਰੋਂ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਰੂਸ ਵਿਸ਼ਵੀ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦੀ ਕਠਪੁਤਲੀ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਰਕਸ, ਟ੍ਰੋਟਸਕੀ, ਲੈਨਿਨ, ਸਟਾਲਿਨ, ਮਾਉ ਆਦਿ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵੀ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦੇ ਏਜੰਟ ਸਨ। ਏਸ ਏਜੰਟੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹੁਕਮਰਾਨ ਸਨ। ਇਹ ਲੀਹ ਅੱਜ ਤੱਕ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਕੇਵਲ ਤਿੰਨ ਦੇਸ਼ - ਨਾਰਥ ਕੋਰੀਆ, ਈਰਾਨ, ਕੀਊਬਾ ਅਜੇ ਤੱਕ ਆਜ਼ਾਦ ਹਨ। ਵੈਨਜ਼ੁਏਲਾ ਏਸ ਦਿਸ਼ਾਂ ਵੱਲ ਵੱਧ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਰਨਲ ਗੱਦਾਫੀ ਏਨੀ ਬੁਰੀ ਮੌਤ ਤਾਂ ਹੀ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਤੇਲ ਦੀ ਵੱਟ ਤੋਂ ਲਿਬੀਆ ਦਾ ਆਪਣਾ ਬੈਂਕ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਸੀ।)

1921 ਵਿੱਚ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਜਬ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਭਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਕਾਊਂਸਿਲ ਆਨ ਫਾਰਨ ਰੀਲੇਸ਼ਨਜ਼ (Council on Foreign Relations) ਸ਼ੁਰੂ-ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਮੈਂਬਰ ਬਣਾਏ ਗਏ। ਸ਼ੁਰੂ-ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਮਕਸਦ ਸੀ ਕਿ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦੇ ਮੀਡੀਆ ਤੇ ਇੱਕ ਮਾਤਰ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਮੀਡੀਆ ਰਾਹੀਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਠਪੁਤਲੀਆਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਕੌਣ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ? "In essence all those people who would provide the capital required for any one who wished to run for Congress, the Senate, or the Presidency. (ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਉਹੀ ਲੋਕ ਮੈਂਬਰ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਕਾਂਗਰਸ, ਸੈਨੇਟ ਅਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਦੇ ਸੰਚਾਲਕ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋਣ) ਏਨਾ ਧਨ ਕਿਸ ਕੋਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਧਨਵਾਨ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਤਹਿਤ 1773 ਤੋਂ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੇ ਸੱਤ ਧਨਵਾਨਾਂ ਅਤੇ ਛੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਾਜ ਘਰਾਣਿਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਵੀ ਬਣਾ ਲਈ ਹੋਈ ਹੈ।)

1928-29 ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵ-ਮੰਦੀ ਦਾ ਦੌਰ ਮੁੜ ਅਰੰਭ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਤੱਤਕਾਲੀ ਮਕਸਦ ਹੈ :- ਪਹਿਲਾ - ਵਿਸ਼ਵ-ਬੈਂਕ ਅਰਥਾਤ ਬੈਂਕ ਫਾਰ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਸੈਟਲਮੈਂਟਜ਼ (Bank for International Settlements) ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ। ਇਸ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ 1930 ਵਿੱਚ ਬਸਲੇ (ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ) ਵਿਖੇ ਹੀ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਥੇ 1897 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਜਾਇਆਨਵਾਦੀ ਕਾਂਗਰਸ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦੀਆਂ ਮੁਦਰਾਵਾਂ ਉੱਪਰ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਜਕੜ ਦਾ ਦੌਰ ਅਰੰਭ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅੱਗਲਾ ਮਕਸਦ ਹੈ

ਵਿਸ਼ਵ ਜੰਗ ਦਾ ਦੂਜਾ ਦੌਰ ਅਰੰਭਣਾ।

- 30 ਜਨਵਰੀ 1933 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਮੁਖੀ ਬਣਦਿਆਂ ਹੀ ਹਿਟਲਰ ਨੇ ਦੋ ਕੰਮ ਕੀਤੇ। ਪਹਿਲਾ, ਕਿ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮੁਦਰਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸਚਿੱਟ ਨੂੰ ਫਾਰਗ ਕੀਤਾ ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਮੁਦਰਾ ਦਾ ਆਰੰਭ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਕਦਮ ਨੇ ਕੰਗਾਲ ਜਰਮਨੀ ਨੂੰ 4-5 ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਤਾਕਤਵਰ ਸ਼ਕਤੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਦੂਸਰਾ, ਉਸ ਨੇ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀਆਂ ਤੋਂ ਫਾਰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਯੂਰਪ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਦਮ ਦਾ ਐਸਾ ਵਿਰੋਧ ਹੋਇਆ ਕਿ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੇ ਦੂਸਰੀ ਵਿਸ਼ਵ ਜੰਗ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਇਉਂ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੈ ਅਮਰੀਕੀ ਅਸ਼ਕੇਨਾਜ਼ੀ ਜੀਊ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸੈਮੂਅਲ ਅੰਟਰਮੇਅਰ (Samual Untermayer) ਇਹ ਉਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ 1912-13 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਵੁਡਰੂ ਵਿਲਸਨ ਨੂੰ ਬਲੈਕਮੇਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਯਾਦ ਕਰੋ ਕਿ ਵੁਡਰੂ ਵਿਲਸਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਸੰਬੰਧ ਸਨ। ਸੈਮੂਅਲ ਨੇ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਨੂੰ ਸੈਨੇਟ ਰਾਹੀਂ ਬਾਕਾਇਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਦੀ ਨਿਜੀ ਮਲਕੀਅਤ ਨਾ ਬਣਾਇਆ ਤਾਂ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੇ ਗੁਨਾਹ ਦਾ ਭੰਡਾ ਫੋੜ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਪਦ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਲੱਗੇਗਾ। ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸੈਨੇਟਰਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਰੀਦ ਹੋ ਚੁਕੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ 23 ਦਸੰਬਰ 1913 ਨੂੰ ਸੈਨੇਟ ਨੇ ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਐਕਟ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਅਮਰੀਕੀ ਮੁਦਰਾ ਦਾ ਖਜਾਨਾ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੀਆਂ ਮੁਦਰਾਵਾਂ ਡਾਲਰ ਨਾਲ ਬਝਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਨਿਜੀ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋਰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਮੰਦੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁਧਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣਾ ਪਿਆ ਯਾਨੀ ਲੰਘਾਇਆ ਗਿਆ।

ਏਧਰ ਜਰਮਨੀ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀਆਂ ਤੋਂ ਫਾਰਗ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦੀ ਆਪਣੀ ਡੂੰਘੀ ਚਾਲ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਖੁਦ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਜਰਮਨੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਦਮ ਲਈ ਹਿੱਟਲਰ ਦਾ ਸਾਥ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨੇੜਲਾ ਉਕਤ ਸੈਮੂਅਲ ਅੰਟਰਮੇਅਰ ਗਿਣੀ ਮਿਥੀ ਯੋਜਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿੱਖਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ 7 ਅਗਸਤ 1933 ਨੂੰ ਅਮਰੀਕੀ ਰੇਡੀਉ ਤੇ ਭਾਂਬੜ-ਮਚਾਊ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ "The Jews are the Aristocrat of the world. Our campaign is ... the economic boycott against all German goods, shipping and services ... What we are proposing is to prosecute a purely defensive economic boycott that will undermine the Hitler Regime and bring German people to their senses ... Each of you, Jew and Gentile alike – must refuse to

deal with any merchant or shopkeeper who sells any German made goods or who patronises German ships or shipping. (Remember the Rothschild himself instigated Germany to hate Jews and vice versa).

ਪੰਜਾਬੀ ਰੂਪ :- ਯਹੂਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੇ ਕੁਲੀਨ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ। ਸਾਡੀ ਮੁਹਿੰਮ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਰਮਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲ, ਜਹਾਜ਼ਰਾਨੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਈਕਾਟ ਕਰੀਏ। ਸਾਡੀ ਇਸ ਮੁਹਿੰਮ ਨਾਲ ਜਰਮਨਾਂ ਦਾ ਆਰਥਕ ਬਾਈਕਾਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਰਾਮਦਾਂ-ਬਰਾਮਦਾਂ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਤਬਾਹ ਹੋ ਜਾਏ ਗਾ ਜਿਸ ਤੇ ਜਰਮਨ ਆਰਥਕਤਾ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਉਥੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਹਿੱਟਲਰ ਦੇ ਹੋਸ਼ ਟਿਕਾਣੇ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਯਹੂਦੀਉ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਉ ਤੁਸੀਂ ਜਰਮਨ ਦੇ ਵਪਾਰੀਆਂ, ਦੁਕਾਨਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਮਾਲ ਦਾ ਬਹਿਸ਼ਕਾਰ ਕਰੋਗੇ। (ਪਾਠਕ ਸੱਜਣੋ, ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਉਧਰ ਖੁਦ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਨੇ ਜਰਮਨਾਂ ਅਤੇ ਹਿੱਟਲਰ ਨੂੰ ਬਹਿਸ਼ਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਬਹਿਸ਼ਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਕਸਾਇਆ। ...ਲੇਖਕ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ)

ਬਸ ਫਿਰ ਕੀ ਸੀ, ਮਸਲਾ ਕੇਵਲ ਬਹਿਸ਼ਕਾਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਾ ਰਿਹਾ।

ਸਾਰੇ ਯੂਰਪ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਹਿੰਸਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵੀ ਅਰੰਭ ਹੋ ਗਈਆਂ।

ਬਲਦੀ ਦੇ ਤੇਲ ਪਾਉਣ ਲਈ ਅਮਰੀਕੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੇ ਕਦਮ ਹੋਰ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਾਇਆਨਵਾਦੀ ਰੂਸੀ ਸਟਾਲਿਨ ਰਾਜ ਨੂੰ ਤੁਰਤ ਮਾਨਤਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਦੂਸਰੇ, ਅਮਰੀਕੀ ਇੱਕ ਡਾਲਰ ਦੇ ਨੋਟ ਤੇ ਅਸ਼ਕੇਨਾਜ਼ੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਬਿੰਬ, ਤਿਕੋਨ ਦੇ ਉਪਰ ਇੱਕ ਖੁਲੀ ਅੱਖ ਅਤੇ Novus Ordo Seclorum – A New Order of the Ages ਉਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਚਾੜ੍ਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਹੈ ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਦੇਸ਼। ਪਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਗੁਪਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਵਿਜ਼ਰਲੈਂਡ ਵਿਖੇ ਹੋਰ ਸਖਤ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿ ਗੁਪਤ ਰਹਿ ਕੇ ਗੁਪਤ ਤੌਰ ਤੇ ਮਾਇਆ ਦੇ ਕੇ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਰ ਉਕਸਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।

ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਨਾਜ਼ੁਕ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤੀ ਦੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹੋਰ ਵਾਪਰ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਯਹੂਦੀ ਪੈਰਿਸ ਵਿਖੇ ਜਰਮਨ ਅੰਬੈਸੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਰਮਨ ਈਸਾਈ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਦੂਸਰੀ ਕਿ ਜਰਮਨ ਫੌਜਾਂ ਜਰਮਨੀ ਦੇ ਇੱਕ ਜਿਲੇ ਤੱਕ ਪੁੱਜਣ ਲਈ ਪੋਲੈਂਡ ਕੌਰੀਡੋਰ ਵਿਚੋਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਲਾਂਘਾ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੋਲੈਂਡ ਤੇ ਹਮਲਾ ਗਰਦਾਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਦੂਸਰਾ ਵਿਸ਼ਵਯੁੱਧ ਆਪਣਾ ਹਿੰਸਕ ਰੂਪ ਧਾਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਸਾਰੇ ਕੁਝ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੜੀ ਅਣਪਰਖੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਉਹ ਹੈ ਅਡੋਲਫ ਹਿਟਲਰ ਦਾ ਖਾਨਦਾਨੀ ਕਿੱਸਾ। ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਬਾਬੇ (ਨਾਨੇ) ਤੋਂ ਪਿਛਲਾ ਕੋਈ ਸੁਰਾਗ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਹੰਸਜਰਗਨ ਕੋਲਰ (Hansjürgen Koeler – Inside the Gestapo) ਅਤੇ ਵਾਲਟਰ ਲੈਂਗਰ (Walter Langer – The Mind of Hitler) ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ ਮਤ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ।

Walter Langer ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ :- “Adolf's father, Alois Hitler, was the illegitimate son of Maria Anna Schicklgruber. Maria Anna was living in Vienna at the time she conceived. At that time she was employed as a maid servant in the home of Baron Rothschild. As soon as the family discovered her pregnancy she was sent back home where Alois was born. (ਅਡੋਲਫ ਹਿਟਲਰ ਦਾ ਬਾਪ ਅਲੋਇਸ ਹਿਟਲਰ ਇੱਕ ਯੂਵਤੀ ਮਾਰੀਆ ਆਨਾ ਸ਼ਿਕਲਗਰੂਬਰ ਦਾ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਪੁੱਤਰ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਮਾਰੀਆ ਦੇ ਗਰਭ ਠਹਿਰਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀਅਨਾ ਵਿਖੇ ਰਹਿ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਬੈਰਨ ਰੌਥਸਚਾਈਲਡ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬਤੌਰ ਘਰੇਲੂ ਨੌਕਰਾਣੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਨੂੰ ਆਨਾ ਦੇ ਗਰਭ ਠਹਿਰਨ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਿੱਥੇ ਅਲੋਇਸ ਹਿਟਲਰ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ। ਅਡੋਲਫ ਹਿਟਲਰ ਅਲੋਇਸ ਹਿਟਲਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ।)

ਰੌਥਸਚਾਈਲਡ ਘਰਾਣੇ ਦੀ ਇਹ ਤਾਰੀਫ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਅਣਗੋਲਿਆ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੇ। ਹਿਟਲਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਪੋਸ਼ਣਾ ਐਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੋਈ ਕਿ ਅੰਤ ਉਹ ਜਰਮਨੀ ਵਰਗੇ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਸੰਕਟਕਾਲੀਨ 'ਚ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ ਬਣਿਆ। ਉਸ ਦੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਦਾ ਅੰਤਲਾ ਲਾਭ ਰੌਥਸਚਾਈਲਡ ਕਮਾ ਗਏ (ਵੇਰਵਾ ਅਗਲੇ ਸਫਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਏਗਾ।)

ਰੌਥਸਚਾਈਲਡ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਅਠਾਰਵੀਂ ਸਦੀ ਤੋਂ ਮੇਅਰ ਆਮਸ਼ੈਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬੈਂਕਰ ਘਰਾਣਾ ਬਣਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਧੀਆਂ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਯੂਰਪ ਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਖਾਨਦਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਗਏ। ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਰਮਾਏਦਾਰ ਘਰਾਣੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਫ, ਰਾਕਫੈਲਰ, ਬੁਸ਼, ਕੈਨੇਡੀ, ਮਾਰਗਨ, ਵਾਰਵਰਗ ਆਦਿ-ਆਦਿ ਰੌਥਸਚਾਈਲਡ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਦੇ ਖੂਨ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹਨ।

ਰੌਥਸਚਾਈਲਡਾਂ ਦੇ ਧੀਆਂ-ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਸਕੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸਰਮਾਏ ਅਤੇ ਸਿਆਸਤ ਉੱਪਰ ਛਾਏ ਹੋਏ ਹਨ।

ਭਾਰਤ ਵੀ ਇਸੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਨਹਿਰੂ ਖਾਨਦਾਨ ਦਾ ਚਿਹਰਾ-ਮੁਹਰਾ ਬਣਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਖਾਨਦਾਨ ਨੂੰ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮੀ, ਪ੍ਰੇਮਕਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਸੰਬੰਧਾਂ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਨਹਿਰੂ ਅਤੇ ਲੇਡੀ ਮਾਊਂਟਬੈਟਨ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ-ਕਿੱਸੇ, ਪ੍ਰੇਮ-ਚਿੱਠੀਆਂ ਜਗਤ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹਨ। ਲੇਡੀ ਮਾਊਂਟਬੈਟਨ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਦੀ ਧੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਵਿਆਹ ਸ਼ਾਹੀ ਖਾਨਦਾਨ ਦੇ ਯੁਵਕ ਮਾਊਂਟਬੈਟਨ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਭਾਰਤ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਅੰਤਲਾ ਰੂਪ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ-ਲਾਰਡ ਮਾਊਂਟਬੈਟਨ, ਲੇਡੀ ਮਾਊਂਟਬੈਟਨ ਅਤੇ ਨਹਿਰੂ ਨੇ ਮਈ ਮਹੀਨੇ (1947) ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਮਲੇ ਵਿਖੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਵੰਡ ਦੇ ਏਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੇਡੀ-ਮਾਊਂਟਬੈਟਨ (ਐਡਵਿਨਾ) ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੋਲ ਸੀ। ਐਡਵਿਨਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖਾਨਦਾਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਇਨਬਿਨ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਦਾ ਖਮਿਆਜ਼ਾ ਭਾਰਤੀ ਉਪ-ਮਹਾਂਦੀਪ ਦੇ ਲੋਕ ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ ਤੱਕ ਝਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਸਲਾ ਏਥੇ ਹੀ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ ਦਾ ਪਤੀ 'ਫੀਰੋਜ਼ ਸ਼ਾਹ ਘਾਂਡੀ' ਪਾਰਸੀ ਸੀ। ਪਾਰਸੀ ਇੰਡੀਅਨ ਯਹੂਦੀ ਹਨ। ਘਾਂਡੀ Ghandi ਤੋਂ ਬੜੀ ਕਲਾਕਾਰੀ ਨਾਲ ਗਾਂਧੀ ਬਣਾ ਲਿਆ ਗਿਆ।

ਇੰਦਰਾ ਗਾਂਧੀ (ਘਾਂਡੀ) ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਰਾਜੀਵ ਗਾਂਧੀ ਦਾ ਵਿਆਹ ਸੋਨੀਆਂ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਜੋ ਇਟਲੀ ਦੇ ਰੋਮਨ ਕੈਥੋਲਿਕ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਦੀ ਧੀ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਪਿਤਾ ਫਾਸਿਸਟਾਂ ਲਈ ਲੜਿਆ ਸੀ। ਫਾਸਿਸਟਾਂ ਦਾ ਅੰਤਲਾ ਉਪਯੋਗ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕਰਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਮਸਲਾ ਏਥੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰੁਕਦਾ ਹੈ। ਰਾਜੀਵ-ਸੋਨੀਆਂ ਦੀ ਧੀ ਪ੍ਰੀਅੰਕਾ ਦਾ ਵਿਆਹ ਰਾਬਰਟ ਵਡੇਹਰਾ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰਾਬਰਟ ਵਡੇਹਰਾ ਵੀ ਪਾਰਸੀ ਹੈ ਤੇ ਪਾਰਸੀ ਇੰਡੀਅਨ ਯਹੂਦੀ ਹਨ ਹੀ। ਬੋਹੜਾ ਹੋਰ ਸੁਣੋ:- ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦਾ ਅਖੌਤੀ ਨਿਰਮਾਤਾ ਜਿਨਾਹ ਵੀ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਯਹੂਦੀ ਪਰਮ-ਮਿਤਰ ਦੀ ਧੀ ਕੱਢ ਲਿਆਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਇਉਂ ਕਹੋ ਕਿ ਵਡੇਰੀ ਉਮਰ ਦੇ ਜਿਨਾਹ ਦੀ ਪਤਨੀ ਆਪਣੇ ਕਤੂਰੇ ਸਮੇਤ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਦਾ ਘਰ ਛੱਡ ਕੇ ਮੁਹੰਮਦ ਅਲੀ ਜਿਨਾਹ ਦੇ ਘਰ ਆ ਗਈ ਸੀ ਤੇ ਮੁੜ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆਪਣੇ ਪੇਕੇ ਘਰ ਨਹੀਂ ਗਈ ਸੀ।

ਭਾਰਤੀ ਨੇਤਾਵਾਂ ਵਾਂਗ ਜਿਨਾਹ ਦੀ ਵੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਘੇਰਾ ਬੰਦੀ ਕਰ ਲਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝ ਆਈ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਵੰਡ ਰਾਹੀਂ ਕਿਹੜੇ-ਕਿਹੜੇ ਜੁਲਮ ਕਰਵਾਏ ਜਾ ਚੁਕੇ ਹਨ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਸਿਆਸਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰਾਰਥਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਪਦਿਕ ਦੀ ਬੀਮਾਰੀ ਗੁਪਤ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਤੇ ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰਾ-ਪੂਰਾ ਕਾਰਜ ਛੇਤੀ-ਛੇਤੀ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਲਾਰਡ ਅਤੇ ਲੇਡੀ ਮਾਊਂਟਬੈਟਨ, ਨਹਿਰੂ ਅਤੇ ਜਿਨਾਹ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਵੰਡ 'ਚ ਜੋ

ਰੋਲ ਨਿਭਾਇਆ ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਮਸਲਾ ਹੈ ਪਰ ਭਾਰਤ ਦੀ ਵੰਡ ਵਿੰਗੇ ਟੇਡੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦੀ ਅਰਥਾਤ ਅਸ਼ਕੇਨਾਜੀ ਯਹੂਦੀ ਅਰਥਾਤ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਟੱਬਰ ਨਾਲ ਜਾ ਜੁੜਦੀ ਹੈ। ਫੇਰ ਯਹੂਦੀ (ਘਾਂਡੀਆਂ ਤੇ ਪਾਰਸੀਆਂ ਰਾਹੀਂ) ਨਹਿਰੂ ਖਾਨਦਾਨ ਰਾਹੀਂ, ਭਾਰਤ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਉੱਪਰ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਛਾਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਹਾਲੇ ਨਹਿਰੂ-ਗਾਂਧੀ ਖਾਨਦਾਨ ਰਾਹੀਂ ਸੁਆਰਥ ਪੂਰਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਬਦਲ ਲੱਭਣ ਦੇ ਵੀ ਉਹ ਮਾਹਿਰ ਹਨ। ਇਹ ਬਦਲ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਰਾਤੋ ਰਾਤ ਨੋਟਬੰਦੀ ਕਰਕੇ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹੱਥਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੁਦਰਾ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਲਈ ਬਦਲ ਲੱਭਣੇ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਐਮਾਂ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਇੱਕ ਹੋਰ ਭਾਰਤੀ ਅਮਰਤਿਆ ਸੇਨ ਨੂੰ ਵਿਆਹੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਅਮਰਤਿਆ ਸੈਨ ਨੇ ਬੈਂਕਾ ਦੀ ਜਕੜ ਦਾ ਪਰਚਾਰ ਕਰਕੇ ਨੋਬਲ ਇਨਾਮ ਜਿੱਤਿਆ ਹੈ। ਐਮਾ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਾਨਦਾਨੀ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਲੇਨਿਨ ਦੀ ਦੂਜੀ ਪਤਨੀ ਕਰੁਪਸਕਾਇਆ ਵੀ ਯਹੂਦੀ ਸੀ। ਸਟਾਲਿਨ ਨੇ ਅੰਤਲਾ ਵਿਆਹ ਯਹੂਦਣ ਨਾਲ ਕਰਾਇਆ ਸੀ। ਹਾਲੇ ਮਸਲਾ ਦੂਜੇ ਮਹਾਂਯੁਧ ਦਾ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਹਿਟਲਰ ਉੱਪਰ ਦੋ ਵੱਡੇ ਹੋਰ ਵੀ ਇਲਜ਼ਾਮ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਕਿ ਉਹਨੇ ਆਪ ਦੇ ਕਾਰਜ ਕਾਲ ਸਮੇਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚੋਂ ਛੇਕ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਏਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਪਛਾਣ ਪੱਤਰ ਪਹਿਨਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ।

ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਾਰਜ ਹਿਟਲਰ ਤੋਂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ। ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇਕ ਅਮਰੀਕੀ ਸੈਮੂਅਲ ਅੰਟਰਮੇਅਰ ਜਿਸ ਨੇ ਅਮਰੀਕੀ ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਨੂੰ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਵੁਡਰੂ ਵਿਲਸਨ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਸਪੁਰਦ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ, ਨੇ 7 ਅਗਸਤ, 1933 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਰੇਡੀਉ ਭਾਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਜਰਮਨਾ ਖਿਲਾਫ ਖੂਬ ਨਫਰਤ ਫੈਲਾਈ। ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਰਮਨਾ ਦੇ ਮਾਲ, ਵਪਾਰ, ਸ਼ਿਪਿੰਗ ਤੇ ਸੇਵਾਵਾ ਦਾ ਬਾਈਕਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਏਵੇ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ:- Made in Germany ਮਾਲ ਦੀ ਸਾੜ ਫੂਕ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਰਮਨੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਅਸਰ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਥੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਆਰਥਕਤਾ ਦਾ ਆਧਾਰ Barter, ਵੱਟਾ ਸੱਟਾ, ਦੀ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਨਿਤਰ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਬਾਈਕਾਟ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਅਰਥ ਸੀ ਜਰਮਨੀ ਦੇ ਦੋ ਤਿਹਾਈ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਭੁਖਮਰੀ ਉਪਜਾਉਣਾ।

ਜਿਉਂ ਹੀ ਇਹ ਬਹਿਸ਼ਕਾਰ ਦਾ ਅਸਰ ਜਰਮਨੀ ਵਿੱਚ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਿਥੇ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਹਿੰਸਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਯਹੂਦੀ ਮਾਲ ਦਾ ਬਾਈਕਾਟ ਆਰੰਭ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਟੱਬਰ ਇਹੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਉਹ ਸਮਝਦਾ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇੰਗਲੈਂਡ

ਸਰਕਾਰ ਨੇ 1917 ਵਿੱਚ ਹੀ ਲਿਖ ਕੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪੈਲੇਸਟਾਈਨ ਵਿਖੇ ਇਸਰਾਈਲ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਇਮੀ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਪਰ ਆਮ ਯਹੂਦੀ ਐਸੀ ਮਿਟੀ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਸਨ ਕਿ ਆਪਣੇ ਯੂਰਪ ਵਿਚਲੇ ਵਸਦੇ ਰਸਦੇ ਸੁੰਦਰ ਘਰ ਛੱਡ ਕੇ ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਮਾਰੂਥਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਸਦੇ-ਰਸਦੇ ਘਰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।

ਇਸ ਕਾਰਜ ਲਈ ਇਸ ਬਹਿਸ਼ਕਾਰ ਦੀ ਮੁਹਿੰਮ ਨੂੰ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।

Rothschild financed IBM, supply machines to the Nazis which produce Punch Card to help organise and manage the initial identification and social expulsion of Jews, the confiscation of their property and their extermination.

(ਰੋਥਸਚਾਈਲਡ ਨੇ ਉਸ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਰਮਨ-ਨਾਜੀਆਂ ਨੂੰ ਐਸੇ ਪਛਾਣ-ਪੱਤਰ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮਾਜਕ ਬਹਿਸ਼ਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ-ਜਾਇਦਾਦ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੀ ਤੇ ਦੇਸ਼-ਬਦਰ ਕੀਤਾ।)

ਹਿਟਲਰ ਤੇ ਦੂਜਾ ਵੱਡਾ ਇਲਜ਼ਾਮ ਯਹੂਦੀ-ਨਸਲ-ਘਾਤ ਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਖੌਤੀ ਤੌਰ ਤੇ Holocaust ਹੋਲੋਕਾਸਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੱਖਾਂ ਕਰੋੜਾਂ ਸਫੇ ਲਿਖੇ ਜਾ ਚੁਕੇ ਹਨ। ਏਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਵੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੱਠ ਲੱਖ Six million ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਗੈਸ ਚੈਂਬਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕਤਲ ਹੁੰਦਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੰਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸਚਾਈ ਹੈ ਤੇ ਕਿੰਨੀ ਕੁ ਗਲਪ, ਦਾ ਜਿਰਨਾ ਹੋਣਾਂ ਅਜੇ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਕਦੇ ਵੀ ਨਾ ਹੋ ਸਕੇ। ਇਹ ਅੰਕੜੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸਦਾ ਵੱਧਦੇ ਘਟਦੇ ਰਹਿਣਗੇ।

ਹਾਂ, ਇੱਕ ਤੱਥ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸੈਮੂਅਲ ਅੰਟਰਮੇਅਰ ਦੀ ਬਹਿਸ਼ਕਾਰ ਦੀ ਨੀਤੀ ਦੇ ਐਲਾਨ ਦਾ ਇਹ ਸਿਖਰ ਵਾਪਰਨਾ ਹੀ ਵਾਪਰਨਾ ਸੀ।

ਜਿਵੇਂ ਰੋਥਸਚਾਈਲਡ ਉਦਯੋਗ ਨੇ ਹਿਟਲਰ ਨੂੰ ਪਛਾਣ-ਪੱਤਰ (Punch Card) ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਏ ਸਨ, ਉਵੇਂ ਹੀ ਗੈਸ ਚੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਗੈਸ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ 'ਜ਼ਿਕਲੋਨ ਬੀ ਗੈਸ' (Zyklon B Gas) ਰੋਥਸਚਾਈਲਡ ਉਦਯੋਗ ਨੇ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਈ ਸੀ।

ਇਸ ਗੈਸ ਦੀ ਕਾਢ ਇੱਕ ਜੀਊ, ਫ੍ਰਿਜ਼ ਹਬੇਰ (Fritz Haber) ਨੇ ਕੱਢੀ ਸੀ

ਜਿਸ ਦੇ ਸੁੰਘਣ ਨਾਲ ਦੋ ਤੋਂ ਅੱਠ ਮਿੰਟ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਨੁੱਖ ਮਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਆਈ. ਜੀ. ਫਾਰਬਨ (I.G. Farben) ਉਦਯੋਗ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ 1938-39 ਵਿੱਚ ਜਰਮਨੀ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰਕ ਪਰੀਮਾਪ ਤੱਕ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਕੰਪਨੀ ਰੌਥਸਚਾਈਲਡ ਟੱਬਰ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਕੰਪਨੀ ਹੈ।

ਯਹੂਦੀ (Jews) ਅਤੇ ਗੈਰ ਯਹੂਦੀ (Gentile) ਵਿਚਕਾਰ ਜੋ ਫੁਟ, ਦੁਸ਼ਮਣੀ, ਰੋਹ, ਰੋਸ ਆਦਿ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਦਾ ਕੁਝ-ਕੁਝ ਪ੍ਰਤੀਕਰਮ ਅਡੋਲਫ ਹਿਟਲਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਉਸ ਪ੍ਰੀਮਾਪ ਤੱਕ ਉਕਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਦਾ ਪਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੰਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਤੋੜਿਆ ਮਰੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। Six Million (60 ਲੱਖ) ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੁਰਾਤਨ ਇਤਿਹਾਸਕ ਆਂਕੜਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਥਾਯੋਗ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਆਂਕੜਾ ਕਦੇ ਵੀ ਸੱਚਾਈ ਤੇ ਦਲੀਲ ਦੀ ਕਸਵੱਟੀ ਤੇ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਉਤਰਿਆ ਹੈ। ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਭੈਅ ਅਤੇ ਖੌਫ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਕੇ ਹੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਯੂਰਪ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਵਸਦੇ ਰਸਦੇ ਘਰ ਛੱਡ ਕੇ ਇਸਰਾਈਲ ਵਿਖੇ ਜਾ ਵਸਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਬਹਿਰਹਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਇਟਲੀ ਫੇਰ ਜਰਮਨੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਜਪਾਨ ਦੀ ਹਾਰ ਮਗਰੋਂ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁਧ ਦੂਜਾ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੇਂਦਰੀ ਤਾਕਤਾਂ (Axis Powers) ਦੀ ਹਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਤਰ ਤਾਕਤਾਂ ਦੀ ਜਿੱਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਨੋਟ :- ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਖੋਜ ਕੀਤੀਆਂ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏਡੇ ਵਿਕਰਾਲ ਯੁੱਧਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇਕ ਜਟਿਲ ਫਲਸਫਾ ਹੈ। ਉਸ ਫਲਸਫੇ ਨੂੰ ਇਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਖ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਤੋਰ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਤੇ ਦਿਸ਼ਾ ਦਾ 'ਰੋਡਮੈਪ' ਹੈ। ਗਲੀਕਾ ਅਤੇ ਉਰਗੋਸਵਕੀ ਦੇ ਚੈਪਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਰੋਡਮੈਪ ਵਲ ਅਨੇਕਾਂ ਇਸ਼ਾਰੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਰੋਡਮੈਪ ਬਹੁਤ ਗੁਪਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਜੋ ਕੁਝ ਇਸ ਵਾਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ, ਆਓ, ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝਾ ਕਰੀਏ

ਦੋਵਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧਾਂ ਦਾ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਆਧਾਰ

The Protocol of the Meetings of Zion

(ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦੀ ਬਜ਼ੁਰਗ-ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਸਮੇਲਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਵਿਆਖਿਆਨਾਂ ਦਾ ਅਤਿ ਸੰਖੇਪ ਸਾਰ)

ਇੱਕੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਤਿੰਨ ਬਾਹਰਲੇ ਕਵਰ

ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਚੁਕੇ ਹੋ ਕਿ 1773 ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵ-ਪੱਧਰ ਦੇ ਧਨਾਦਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮੇਲਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਤਾ ਪੱਕਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵ ਭਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਢਾਂਚਾ, ਨਵਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਉਸਾਰਿਆ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਕਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ 'ਨਵਾਂ ਵਿਸ਼ਵੀ ਨੇਮ' ਅਰਥਾਤ New World Order ਅਰਥਾਤ ਨਵਾਂ ਆਲਮੀ ਪ੍ਰਬੰਧ।

ਨਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵੀ ਨੇਮ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਅਰਧ-ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਅਰਧ-ਸਮਾਜਿਕ-ਆਰਥਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਸੁਸਾਇਟੀ (ਸੰਪਰਦਾਅ) ਬਣਾਈ ਗਈ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ 'ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ'।

1789 ਦੇ ਫ੍ਰਾਂਸੀਸੀ ਇਨਕਲਾਬ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵੀ-ਨੇਮ ਦਾ ਅਮਲ ਅਰੰਭ ਹੋਇਆ। ਉਸੇ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਵਿਸ਼ਵ-ਯੁਧ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਵਿਸ਼ਵ-ਯੁਧ ਲੜੇ-ਲੜਾਏ ਗਏ।

ਏਸ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਰਤਾਰੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਇੱਕ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ। ਏਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਅਤਿ ਗੁਪਤ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਅੰਤਲਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ - The Protocol of the Meetings of the Learned Elders of Zion.

ਅਰਥਾਤ, ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦੀ ਬਜ਼ੁਰਗ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਸਮੇਲਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਵਿਆਖਿਆਨਾਂ ਦਾ ਅਤਿ ਸੰਖੇਪ ਸਾਰ। ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਕੌਮ, ਧਰਮ, ਫਿਰਕੇ, ਵਿਅਕਤੀ, ਵਿਅਕਤੀ-ਸਮੂਹ, ਦੇਸ, ਦੀਪ ਮਹਾਂਦੀਪ ਨੂੰ ਈ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਜ਼ਾਇਅਨ ਵਾਦੀਆਂ

ਵੱਲੋਂ ਸਮੁੱਚੀ ਸ਼ਿਸ਼ੂਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਲੋਂ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਵਾਰੀ ਖੋਜਿਆ ਜਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ, ਨਵੀਆਂ-ਨਵੀਆਂ ਪਰਤਾਂ ਉਘੜਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਲੇਖਕ ਜਾਂ ਲੇਖਕਾਂ ਵਾਰੇ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਬਹੁਤਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕਿਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਖੋਜ ਦਾ ਬੀੜਾ ਚੱਕਿਆ ਹੈ, ਦਾ ਹਸਰ ਬੜਾ ਦੁਖਦਾਈ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ

ਇਹ ਕਈ ਵਾਰੀ ਆਪਣੇ ਅੱਧੇ ਅਧੂਰੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ ਵੀ ਹੈ ਪਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਕੇ ਫਿਰ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਇਹ 1785 ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਫੇਰ ਭੂਮੀਗਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

1785 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ। ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਾਹਕ (ਹਰਕਾਰਾ) ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਲੈਂਜ਼ (Lanze) ਕੁਝ ਗੁਪਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਲੈ ਕੇ ਆਸਟਰੀਆ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵੱਲੋਂ ਫਰਾਂਸ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਪੈਰਿਸ ਵੱਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਸਰਪੱਟ ਦੁੜਾਉਂਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੌਸਮ ਬਰਸਾਤ ਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਸਟਰੀਆ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਰੈਟਿਸਬਨ (Ratisbon) ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਪੁੱਜਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਚਾਨਕ ਬਿਜਲੀ ਚਮਕਦੀ ਹੈ। ਆਕਾਸ਼ੀ ਬਿਜਲੀ ਉਸ ਉੱਪਰ ਡਿਗਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਖੁਦ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਘੋੜਾ ਮੌਕੇ ਤੇ ਝੁਲਸ ਕੇ ਮਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਬੈਗ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹਨ, ਝੁਲਸਣੇ ਬਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਸਟਰੀਅਨ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਝੋਲਿਆਂ ਦੀ ਫਰੋਲਾ-ਫਰਾਲੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੌਕੇ ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਅਚੰਭਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਪਰਲੇ ਅਫਸਰ ਤੱਕ ਪੁੱਜਦੇ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮੁਖੀ ਤੱਕ ਪੁੱਜਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹਨ। ਇੱਕ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ ਫਰਾਂਸ ਵਿੱਚ ਮਚਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਇਨਕਲਾਬ ਦੀ ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਵਾਰੇ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਹੈ ਇੱਕ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼। ਦੋਵੇਂ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਦੀ ਆਸਟਰੀਅਨ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਗੁਪਤ ਹੈਡ-ਕੁਆਰਟਰ ਵੱਲੋਂ ਪੈਰਿਸ ਦੀ ਗੁਪਤ ਬ੍ਰਾਂਚ ਵੱਲ ਭੇਜੇ ਜਾਂ ਰਹੇ ਸਨ।

ਸਰਕਾਰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਛਾਪੇ ਮਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਕੜ-ਧਕੜ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਸਰਕਾਰੇ ਦਰਬਾਰੇ ਪਹੁੰਚ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦੀ ਸਭ ਕੁਝ ਤੇ

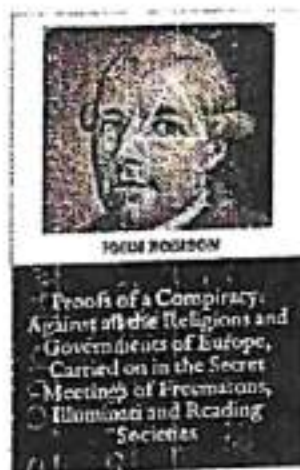
ਪਰਦਾ ਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਫ੍ਰਾਂਸੀਸੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਲੂਈ ਤੱਕ ਵੀ ਸੂਚਨਾ ਪੁਹੰਚਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਤੱਕ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਰਸਾਈ ਬਣਾ ਲਈ ਹੋਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਿਸ ਦੇ ਅਰਥ ਉਹ ਆਪਣੇ ਧਾਰਮਿਕ ਗ੍ਰੰਥ 'ਪੁਰਾਣੀ ਬਾਈਬਲ' (Old Testament) ਨਾਲ ਜੋੜ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਤੇ ਵੀ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਉਂ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਕੇ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਫਿਰ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

1797 ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਫੇਰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਕੇ ਝਕਾਨੀ ਦੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਾਨ ਰੋਬੀਸਨ (John Robison) ਨਾਮ ਦਾ ਖੋਜੀ ਇਸ ਨੂੰ ਖੋਜ ਕੇ ਇੱਕ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਰੂਪ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਨਾਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ "The Proofs of Conspiracy to Destroy World Governments and Religions (ਵਿਸ਼ਵੀ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਧਰਮਾਂ ਦੇ ਖਾਤਮੇ ਦੀ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਸਬੂਤ)।

ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੇਖਕ ਦਾ ਕਤਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਤਾਬ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਮਗਰੋਂ ਸੌ ਸਾਲ ਤੱਕ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਸੁਰਾਗ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ।

ਏਸੇ ਦੌਰਾਨ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਦੇ ਮੁਖੀ ਅਤੇ ਰੂਸੀ ਜਾਰ ਦਾ 1814 ਵਿੱਚ ਝਗੜਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜਾਰ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾਲ ਇਸ ਦੇ ਅੱਧੇ ਅਧੂਰੇ ਰੂਪ ਫੇਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਮੂੰਹ-ਮੁਹਾਂਦਰਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਹਾਂ, ਇੱਕ ਨਾਵਲਕਾਰ ਹਰਮਨ ਗੋਸ਼ੇ 'ਬਿਆਰਿਜ਼' ਨਾਮ ਦੀ ਨਾਵਲ ਲੜੀ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉਸ ਦੀ ਨਾਵਲ ਲੜੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਉਂਜ ਇਹ ਵੀ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਬਣ ਕੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

1897 ਵਿੱਚ ਬੀਉਡੋਰ ਹਰਜ਼ਲ ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਵਿਖੇ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਜਾਇਅਨਵਾਦੀ ਕਾਂਗਰਸ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਕਾਂਗਰਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਬਾਕਾਇਦਾ ਅਪਣਾਇਆ (Adopt)

ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਂਗਰਸ ਵੀ ਗੁਪਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵੀ ਗੁਪਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ
ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਅੰਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ।

ਏਸੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਤੇੜੇ ਗਲਿੰਕਾ ਨਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਰੂਸੀ ਗੁਪਤਚਰ ਆਪਣੇ ਫੌਜੀ
ਗੁਪਤਚਰ ਪਿਤਾ ਦੀ ਹਦਾਇਤ ਤੇ ਏਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਏਸ ਦੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਦੇ ਪੂਰੇ ਦੇ ਪੂਰੇ
ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ।

(ਵੇਰਵਾ ਤੁਸੀਂ ਪਿਛਲੇ ਕਾਂਡਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਚੁੱਕੇ ਹੋ)

ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਇਅਨਵਾਦੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵੀ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੂਸੀ ਜਾਰ
ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਦੇ ਮਹਿਲਾਂ ਤੱਕ ਪੁੱਜ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਪ੍ਰੋ: ਸਰਜੀਅਸ ਨਾਈਲਸ ਇਸ ਨੂੰ ਛਾਪਦਾ ਹੈ। ਉਹ
ਇਸ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਰੱਖਦਾ ਹੈ 'Protocol of Zion' ਕਿਤਾਬ
ਜ਼ਬਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ 1901 ਤੋਂ 1905 ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ ਛਪਦੀ ਹੈ ਤੇ
ਸਰਜੀਅਸ ਨਾਈਲਸ ਨੂੰ ਪੱਚੀ ਸਾਲ ਵੱਖੋ ਵੱਖ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵੱਲੋਂ
ਤਸੀਹੇ ਦੇ ਕੇ ਅੰਤ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰੋ. ਸਰਗੋਈ ਨਾਈਲਜ਼
(ਸਰਜੀਅਸ)

ਪਹਿਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁਧ ਨੂੰ 'ਕਵਰ' ਕਰਨ ਲਈ
ਬਰਤਾਨੀਆ ਦੇ Morning Post ਅਖਬਾਰ ਦਾ ਇੱਕ
ਪੱਤਰਕਾਰ ਰੂਸ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਕੈਦ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਰਤਾਨਵੀ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕੀ ਅਨੁਰੋਧ ਤੇ
ਉਸ ਨੂੰ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਰੂਸ ਵਿੱਚੋਂ ਚਲੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੱਤਰਕਾਰ ਦਾ
ਨਾਮ ਹੈ ਮਿਸਟਰ ਵਿਕਟਰ ਈ. ਮਾਰਸਡਨ (Mr. Victor E. Marsden) ਉਹ ਜਿਵੇਂ
ਕਿਵੇਂ ਸਰਜੀਅਸ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 'Perils of Jews' ਦੀ ਇੱਕ ਨਕਲ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ
ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਬਰਤਾਨੀਆ ਦੇ ਆਰਕਾਈਵਲ ਵਿਚ ਜਮਾ
ਕਰਵਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂਕਿ ਸਨਦ ਰਹੇ।

ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਉਹ ਹੈਨਰੀ ਫੌਰਡ ਦੇ ਅਖਬਾਰ Independent ਵਿੱਚ ਵੀ
ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹੈਨਰੀ ਫੌਰਡ ਅਤੇ ਮਾਰਸਡਨ ਇਸ ਨੂੰ 'ਇੰਡੀਪੈਂਡੇਂਟ' ਵਿੱਚ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ
ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਛਾਪਦੇ ਹਨ। ਮਾਰਸਡਨ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ The
Protocol of the Meetings of the Learned Elders of Zions. ਇਹ ਨਾਮ
ਅੱਜ ਤੱਕ ਪ੍ਰਚੱਲਤ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ।

ਇਉਂ ਇਕੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਾਮ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ।

1. 1785 ਵਿੱਚ ਆਸਟਰੀਆ ਦੀ ਸਰਕਾਰੀ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਹੱਥ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਲੱਗਾ

ਪਰ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਉਂਜ ਇਸ ਨੂੰ 'ਪੁਰਾਤਨ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਅਰਥਾਵਲੀ' ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ।

2. 1797, Proofs of Conspiracy (ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਤੇ ਧਰਮਾਂ ਦੇ ਖਾਤਮੇ ਦੀ ਸਾਜਿਸ਼ ਦੇ ਸਬੂਤ) ਲੇਖਕ ਜਾਨ ਰੌਬੀਸਨ।

3. 1901-05, ਸਰਜੀਅਸ ਨਾਈਲਸ ਵੱਲੋਂ ਛਾਪੀ ਪੁਸਤਕ Perils of Jews (ਯਹੂਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪਾਏ ਜੋਖਮ)

4. 1920-21 ਵਿਕਟਰ ਈ ਮਾਰਸਡਨ ਤੇ ਹੈਨਰੀ ਫੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਛਾਪੀ The Protocol of the Meetings of the Learned Elders of Zions (ਜਾਇਆਨਵਾਦੀ ਵਿਦਵਾਨ ਵਡੇਰਿਆਂ ਦੇ ਸਮੇਲਨਾਂ ਦੇ ਵਿਆਖਿਆਨਾਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਸਾਰ)। ਇਹੋ ਛਾਪ ਅੱਜ ਤੱਕ ਪਰਵਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਟੈਕਸਟ ਸਭ ਦੀ ਇਕੋ ਹੈ, ਸਿਰਲੇਖ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਹਨ।

(ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿਤ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ ਲਈ ਇਹ ਮਾਣ ਵਾਲਾ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਏਡੇ ਮਹਾਨ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਮੈਂ (ਪ੍ਰੋ. ਕੇਵਲ ਕਲੋਟੀ) ਨੇ ਵਿਕਟਰ ਮਾਰਸਡਨ ਦੇ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਰੂਪ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਲਥਾਇਆ ਹੈ।)

ਜਦੋਂ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਉਲਥਾ ਰਿਹਾ ਸਾਂ ਤਾਂ ਬਚਿਤਰ ਮਨੋ-ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜਰ ਰਿਹਾ ਸਾਂ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਬਚਿਤਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੜ੍ਹਨ-ਸੁਣਨ-ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਏਸ ਦਾ ਮੁੜ ਮੁੜ ਪੜ੍ਹਨਾ, ਵਿਚਾਰਨਾ, ਉਲਥਾਉਣਾ ਅੱਜ ਤੱਕ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸੁਭਾਗ ਹੈ।

ਇਹ ਪਿਛਲੇ ਲੱਗ ਭੱਗ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਰੋਡ ਮੈਪ ਹੈ। ਇਹ ਐਸੀ ਕਸਵੱਟੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਨਿੱਤ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਖੇਤਰੀ, ਕੌਮੀ ਜਾਂ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਘਟਨਾਵਾਂ - ਦੁਰਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਡੂੰਘਾਈ ਤੱਕ ਸਮਝਿਆ ਤੇ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਭਵਿੱਖ-ਬਾਣੀਆਂ ਵੀ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ; ਜੋ ਐਨ ਸੱਚੇ ਸੱਚ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਹ ਅਤਿਅੰਤ ਭਿਆਨਕ ਸੱਚ ਹੈ। ਸੱਚ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਭਿਆਨਕ ਹੋਵੇ ਦੀ ਸਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਨੂੰ ਅਡੌਲ ਤੇ ਸਥਿਰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਵੀ ਨਿਮਰਤਾ ਸਾਹਿਤ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਡਾਕੂਮੈਂਟ ਨੂੰ ਬੜੇ ਹੀ ਸਹਿਜ, ਸਥਿਰ, ਅਡੌਲ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਸੰਤੁਲਿਤ ਮਨ ਨਾਲ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹ ਇਉਂ ਹੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਬੁਧ ਨੂੰ ਗਯਾ ਦੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਚਾਨਣ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਇਉਂ

ਹੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਾ ਨੂੰ ਸਿਉਂ (ਜਿਉਂ) ਪਹਾੜੀ ਉਪਰ ਉਗੇ ਇੱਕ ਬ੍ਰਿਛ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਯੇਹੋਵਾ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਏ ਹੋਣ ਤੇ ਕੁਝ ਛਿਣਾਂ ਲਈ ਮੁਸਾ ਏਨਾ ਅਨੰਦਿਤ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪੁਜਿਆ ਹੋਵੇ ਕਿ ਸੁਧ-ਬੁਧ ਹੀ ਖੋਅ ਬੈਠਿਆ ਹੋਵੇ।

ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤੇ 1901-05 ਤੇ 1920-21 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਲਿਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਵਿਦਿਅਕ ਸਕੂਲਾਂ, ਕਾਲਜਾਂ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਦੇ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ, ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੱਚ ਦੇ ਖੋਜੀ ਨੂੰ ਆਪ ਖੁਦ ਹੀ ਫਰਹਾਦ ਬਣਨਾ ਪੈਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸ ਦਾ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਉਲਥਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਾਂ ਇੱਕ ਖੋਜੀ ਵਿਲੀਅਮ ਗਾਈ ਕਰ (William Guy Carr) ਦੀ ਪੁਸਤਕ 'ਸ਼ਤਰੰਜ ਦੇ ਮੋਹਰੇ' Pawns in the Game ਵਿੱਚੋਂ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਟਿਪਣੀਆਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਅਸਲ ਭਾਸ਼ਾ ਅੰਗ੍ਰੇਜੀ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਪੰਜਾਬੀ ਰੂਪ ਵੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

The anti-Semitic movement started in England early in 1921, after Mr. Victor E. Marsden returned from Russia where he had been imprisoned by the Bolsheviks. Mr. Marsden had been correspondent in Russia for the London Morning Post since before 1914. When Mr. Marsden returned to England he was in possession of the documents which professor Sergei Nilus had published in Russia in 1905 under the title 'Jewish Peril'. Professor Nilus claimed the original documents had been obtained from a woman who had stolen them from a wealthy International Jew when he returned to her apartments after addressing top level executives of the Grand Orient Lodges in Paris in 1901.

ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਟਾਈਟਲ

While Mr. Marsden was translating the documents he received a warning that if he persisted in publishing the book he would die. Mr. Marsden published his translation of the documents under the title 'Protocols of the Learned Elders of Zion' and he died under suspicious circumstances in a few years

afterwards.

Following the publication of the book by Britons Publishing Society, Mr. Marsden was denounced internationally as a bare faced anti-Semitic liar. The book caused one of the greatest controversies the world has ever Known. My own research work has caused me to believe that the documents published by professor Nilus in Russia in 1905 as 'Jewish Peril' and by Mr. Marsden in England in 1921 as 'Protocol of the Learned Elders of Zion' are the long range plans of the Illuminati which was explained by Amschel Rothschild to his associates in Frankfort in 1773. Rothchild was not addressing rabbis and elders. He was addressing bankers, industriasts, scientists, economists, etc.

Therefore to charge this diabolical conspiracy as a crime against the whole Jewish people and their religious leaders is unjust. I am supported in this opinion by one of the highest ranking Intelligence Officers in the British Service. He studied the matter in Russia, Germany, and England.

That the document which fell into the hands of Professor Nilus had been used as material for lectures to instruct leaders of the W.R.M cannot be doubted because to the original outline of the conspiracy there are additional remarks which explain how the plot had been put into effect; and how Drawinism, Marxism, and Neitzshe-ism had been used since 1773.

Mention is also made saying how it was intended to use political Zionism to service the purpose of the W.R.M in the future the Illuminti.

The term Agentur contained in the document would seem to indicate an individual ; a group, a race, a nation, a creed, or any other agency that could be used as a tool or an instrument to further the long range plan of the Illuminti for ultimate world domination.

Regardless of its origin, no person who has read it can deny that the trend of the worlds events has followed the

programme suggested in the documents from 1773 to date. No one can be otherwise than amaze at the deadly accuracy of the forecast made in the document.

To give only one glaring instance of many. The document outlines how Zionism shall be aided to reach its objectives. Theodore Herzl was the founder of the Zionist Movement. He is recorded as saying "From the first moment I entered the Zionist Movement my eyes were directed towards England, because I saw by reason of the general conditions there the Archimedean point where the lever could be applied.

Then again: When we sink (the we referring to Zionists) we become a revolutionary proletariat; the subordinate officers of the revolutionary party, when we rise there rises also our terrible power of the purse.

More amazing still, and getting back to near the time the document came into professor Nilus's possession, Max Nordeu, addressing the Zionist Congress held in Basel, Switzerland, August 1903, is quoted as saying: "Let me tell you the following words as if I were showing you the rungs of a ladder leading upward and upward. the Zionist congress: The English Uganda proposition: the future World War: the Peace Conference where, with the help of England, a free and Jewish Palestine will be created." The fact to remember is this – these men who were outstanding leaders of the Zionist Movement probably spoke in all sincerity. History proves, however that the small select group, who have in past, and still do, comprise 'The Secret Power' behind the World Revolutionary Movement have used both Communism and Zionism to further their own selfish totalitarian ambitions.

The contents of the document translated by Mr. Marsden detail the "Party Line", as followed by the Bolshevik revolutionary leaders under the leadership of Lenin and Stalin, just as it details the policy followed by the leaders of the Zionist movement, Lord Sydenham read the document and then remarked: "The most striking characteristic is knowledge of rare kind, embracing

the widest field knowledge upon which prophecies now fulfilled are based.

Henry Ford studied this document. He had many outstanding and learned men study it also. He published a book of amazing disclosures, all of which add up to the sum total that the document details the plan by which a small group of international financiers have used, and still use, Communism, Zionism and all other agencies they can control, regardless of whether they be Jewish or Gentile, to further their own secret totalitarian ambitions.

Mr. Henry Ford was interviewed in regard to the document by reporter of the 'New York World'. His comments were published February 17th 1921. He said, "The only statement I care to make about the Protocol is that they fit in with what is going on. They are sixteen years old, and they have fitted the world situation up to this time, they fit in now."

Mr. Ford made his statement thirty four years ago and what he said then is equally applicable to day. This should prove to any unbiased person that the document is a genuine copy of the originally conceived plan which has been put into practice. It has almost achieved the purpose for which it was intended.

One may well ask "How long are the people going to stand for such a state of affairs?"

Revolution is not the answer. Revolution only plays into the hands of the powers of evil. Only the indignant voice of the masses of all the nations can insist that their elected representatives end the totalitarian plans of the money lenders before they reach their goal.

From 1921 to 1927 Mr. Marsden remained in the employ in the Morning Post. He had many friends but he had made powerful enemies. In 1927 he was chosen to accompany the prince of Wales on his 'Tour Of the Empire'. It is very unlikely that Mr. Marsden failed to avail himself of this opportunity to inform his Royal Highness in regard to the document and the manner in

which international financiers were involved in international intrigue and the Communist and Zionist movements. When the Prince of Wales returned from his tour of the Empire he was a very changed man. He was no longer a 'gay young blade'. He was much more matured and has assumed the serious role of Good Will Ambassador of the British Empire. It may be pure coincidence, but Mr. Marsden, whose health has improved greatly during his travels abroad, took suddenly ill the day after he arrived back in England and died a few days later. It reminds one of what Mr. E. Scudder wrote regarding the death of Mirabeau in his book "The Diamond Necklace", King Louis of France was not ignorant of the fact that Mirabeau had been poisoned. Mirabeau died because he had told the king of France who the real instigators of the French Revolution were.

Everyone who has had the privilege of knowing the present Duke of Windsor knows how deeply he was affected by his experience at "The Front" during the 1914-1918 war. He insisted on spending a great deal of time in the Front Lines cheering and encouraging the troops. He won their admiration and loyalty, and in return he loved and respected his future subjects who fought so well and died so bravely.

After the tour of Empire, His Royal Highness took a great interest in social and economic problems. He visited the coal mining districts and entered the miner's homes. He chatted with miners and their families regarding their problems. He wanted to dispense with many of the frills which encumber royal ceremonial proceedings. He had the audacity to disagree when statesmen and politicians tendered him advice he knew was unsound. He dared to express his opinions in regarding to foreign affairs. He was alert and opposed to any proposed government policy which might play into the hands of 'The Secret Powers' and lead the country into another war.

After he was proclaimed king, 20th, 1936, he took his responsibilities even more seriously.

He did not intend to just 'another king' on the international

Chess Board. To be moved here and there at the will of the Powers-behind the throne, until he had been manoeuvred into a position of stalemate or check mate. It became quite evident he had a Mind and a Will of his own. A king with his knowledge and characteristics can be a serious obstacle to the men who are determined to have affairs of State Manged according to their plans. It had to be got rid of.

From the time he became associated with Mr. Marsden had been subject to modern version of "L, Infame". A whispering campaign of slander hinted that he was 'wild' and inclined to licentious conduct. He was accued of leaning to the 'Right' and being associate with Sir Oswald Mosley's Fascit Movement.

When his friendship with Mrs. Wally Simpon was discovered, the full power of the 'Leftist' press was turned loose on them and, regardless of his position, the vilest insinuations were made, and the worst possible construction placed on their relationship. This was exactly the kind of situation his enemies could use to further their own unscrupulous plane, the Prime Minister of Great Britain was given his orders in 1936. Mr. Baldwin carried out their mandate in regard to King Edward VIII's abdication in exactly the same way Messrs Lloyd George, Churchill and Balfour had carried out their mandate in regard to the Palestine Mandate in 1917.

King Edward was manouvered into position in which he either had to make Mrs. Simpon 'Morganatic' wife, and lose the love and affection of his subjects or he had to abdicate and marry her. He took the only course a gentleman could take under the circumstances.

The reader may wonder why the document over which there is so much controversy cropped up in 1901. The answer is to be found in the fact that the artificially created depression in 1893 brought about conditions favourable to war. The International Bankers met in London to consolidate their position, and work out the details for the Boer War. They considered this war necessary in order to obtain control of the

African gold fields and diamonds mines. The Jameson Raid took place as scheduled January 1st, 1896, this led to most unjustifiable war the British have ever fought. Winston Churchill hot-footed it to Africa to act as observer.

Officially he was a war correspondent. A great deal regarding this period of history remain to be written.

Based on William Guy Carr's Book 'Pawns in the Game'.

ਪੰਜਾਬੀ ਰੂਪ

ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਸਾਮੀ ਵਿਰੋਧੀ ਅੰਦੋਲਨ ਉਦੋਂ ਆਰੰਭ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਮਿਸਟਰ ਮਾਰਸਡਨ 1921 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਰੂਸ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਮੁੜਿਆ। ਉੱਥੇ ਉਹਨੂੰ ਬਾਲਸ਼ਵਿਕਾਂ ਨੇ ਕੈਦ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਮਿਸਟਰ ਮਾਰਸਡਨ 1914 ਤੋਂ ਲੰਡਨ ਦੇ 'ਮਾਰਨਿੰਗ ਪੋਸਟ' ਦਾ ਪੱਤਰਕਾਰ ਸੀ। ਉੱਥੋਂ ਮੁੜਨ ਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੀ ਜੋ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਸਰਜੀਅਸ ਨੀਲਸ ਨੇ 1905 ਵਿੱਚ ਛਾਪਿਆ ਸੀ ਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਸੀ 'ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਲੋਂ ਪਾਇਆ ਜੋਖਮ' ਜੋ ਰੂਸੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਸਰਜੀਅਸ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇੱਕ ਰੂਸੀ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰ ਦੇ ਦੌਲਤਮੰਦ ਯਹੂਦੀ ਕੋਲੋਂ ਚੁਰਾਇਆ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਉਹ ਦੌਲਤਮੰਦ ਆਦਮੀ 1901 ਵਿੱਚ ਪੈਰਿਸ ਦੇ ਗਰੈਂਡ ਓਰੀਐਂਟਲ ਲਾਜ ਵਿਖੇ ਉੱਤਲੇ ਪੱਧਰ ਤੇ ਪਬੰਧਕਾਂ ਨੂੰ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇ ਕੇ ਵਾਪਸ ਮੁੜਿਆ ਸੀ। (ਨੋਟ ਗਰੈਂਡ ਆਰੀਐਟ ਲਾਜ ਫਰੀ ਮੈਸਨਰੀ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਦੀ ਇੱਕ ਕੌਮੀ ਪੱਧਰ ਦੀ ਬ੍ਰਾਂਚ ਸੀ। ਫਰੀ ਮੈਸੀਨਰੀ ਅਤੇ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਬਾਰੇ, ਰੂਸੀ ਕਾਫੀ ਕੁਝ ਉੱਪਰਲੇ ਕਾਡਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਵੀ ਚੁੱਕੇ ਹੋ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਕਾਡਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਹੋਰ ਲਿਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ)

ਜਦੋਂ ਮਿਸਟਰ ਮਾਰਸਡਨ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਰੂਸੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚੋਂ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਉਲਥਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਚਿਤਾਵਨੀ ਮਿਲੀ। ਚਿਤਾਵਨੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਛਪਾਉਣ ਲਈ ਅੜਿਆ ਰਹੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਮਾਰਸਡਨ ਅੜਿਆ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਨੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਛਾਪਿਆ। ਉਸ ਦਾ ਨਾਂ ਰੱਖਿਆ 'ਜ਼ਾਇਨਵਾਦੀ ਵਿਦਵਾਨ ਵਡੇਰਿਆਂ ਦੇ ਸੰਮੇਲਨਾਂ ਦੇ ਵਿਆਖਿਆਨਾਂ ਦਾ ਅਤਿ ਸੰਖੇਪ ਸਾਰ'। ਕੁਝ ਹੀ ਸਾਲਾਂ ਮਗਰੋਂ ਉਹ ਅਦਭੁੱਤ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮਰ ਗਿਆ।

ਉਕਤ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਪਬਲਿਕ ਸੁਸਾਇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਛਾਪਣ ਮਗਰੋਂ ਮਿਸਟਰ ਮਾਰਸਡਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰ ਤੇ ਬਹਿਸ਼ਕਾਰ ਹੋਇਆ। ਉਸਨੂੰ ਸੈਮੇਟਿਕ ਵਿਰੋਧੀ ਝੂਠਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਇਕੱਲੇ ਕਾਰੇ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਨੇ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਤਹਿਲਕਾ ਮਚਾਇਆ, ਜਿਹੋ ਜਿਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਜਹਾਨ ਨੇ ਕਦੇ ਦੇਖਿਆ ਸੁਣਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। (ਨੋਟ: ਜਾਨ ਰਾਬਿਨਸਨ (1797), ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਸਰਜੀਅਸ (1905) ਆਦਿ ਦਾ ਜੋ

ਹਸਰ ਹੋਇਆ, ਤੁਸੀ ਪੜ੍ਹ ਚੁਕੇ ਹੋ, ਅਜੇ ਹੋਰ ਪੜ੍ਹੋਗੇ)

ਮੈਂ ਵੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰੋ. ਸਰਜੀਅਸ ਨੇ ਰੂਸ ਵਿੱਚ 1905 ਵਿੱਚ 'ਯਹੂਦੀ ਜੋਖਮ' ਅਤੇ ਮਾਰਸਡਨ ਵਲੋਂ 'ਜ਼ਾਇਨਵਾਦੀ ਵਿਦਵਾਨਾਂ', ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਤਹਿਤ 1921 ਵਿੱਚ ਛਾਪੇ, ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ (ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਸੰਸਥਾ) ਨਾਲ ਸੀ। ਜਿਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਆਮੈਸ਼ਲ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਨੇ 1773 ਵਿੱਚ ਫਰੈਂਕਟਰਟ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਸਮੇਲਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਉਂ ਕਹੀਏ ਕਿ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਯਹੂਦੀ ਧਰਮ ਦੇ ਪਰਚਾਰਕਾਂ ਪਾਦਰੀਆਂ ਅਤੇ ਵਡੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਬੈਂਕਰਾਂ, ਵਪਾਰੀਆਂ, ਧਨਾਵਾਂ, ਉਦਯੋਗਪਤੀਆਂ, ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਅਤੇ ਅਰਥਚਾਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਇਹ ਇਲਜ਼ਾਮ ਕਿ ਉਕਤ ਲੇਖਕ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਸਾਜਿਸ਼ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਸਨ, ਸਰਾਸਰ ਗਲਤ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਵਾਲੀ ਧਾਰਨਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਤਾਈਦ ਬਰਤਾਨੀਆ ਦੇ ਗੁਪਤਚਰ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਅਫਸਰ ਨੇ ਵੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। (ਜਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਵਿਲੀਅਮ ਗਾਈ ਕਰ ਖੁਦ ਕਨੇਡਾ ਦੇ ਗੁਪਤਚਰ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਵੱਡਾ ਅਫਸਰ ਸੀ ਤੇ ਉਸਨੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁਧ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਦਾ ਭਾਗ ਲਿਆ ਸੀ)। ਬਰਤਾਨੀਆ ਦੇ ਉਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਏਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਰੂਸ, ਜਰਮਨੀ ਅਤੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਹਾਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰੋ ਨਾਈਲਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਇਨਕਲਾਬੀ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਨੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭਾਸ਼ਣ ਅਤੇ ਸਿਖਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ (ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਵਸਤੂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦੇ ਇਨਕਲਾਬੀ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਭਾਸ਼ਣ ਦਿੱਤੇ ਗਏ, ਸਿਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਇਨਕਲਾਬੀ ਤੱਤ ਉਤਪਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦਿ।) ਇਹੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਇਨਕਲਾਬਾਂ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਧੁਰਾ ਅਤੇ ਸੂਤਰਧਾਰ ਹੈ। ਏਸੇ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਨਕਲਾਬ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ। ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਕਿ 1773 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਾਰਵਿਨਵਾਦ, ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਅਤੇ ਨੀਤਸ਼ੇਵਾਦ ਦਾ ਵੀ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ, ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ ਕਿ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ (ਯਾਨੀ ਸਾਰੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ) ਅਤਿ ਗੁਪਤ ਸੰਸਥਾ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਰਾਹੀਂ ਉਕਤ ਧਨਵਾਨਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਾਸਤੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸ਼ਬਦ 'ਦਲਾਲ' ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਵਾਰ ਵਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼, ਇੱਕ ਸਮੂਹ, ਇੱਕ ਮਾਨਵਜਾਤੀ, ਇੱਕ ਕੌਮ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਆਦਿ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਦੁਨੀਆਂ ਉੱਪਰ ਹਾਵੀ ਹੋਣ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਦੂਰ ਰਸ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰੇ ਚਾੜ੍ਹਨ ਲਈ ਵਰਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋਣ (ਏਥੇ ਇੱਕ ਸੱਚ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ

ਕਿ ਇੱਕ ਉਹ ਏਜੰਟ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਜੋ ਆਪਣੀ ਨਿਜੀ ਜਾਨ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਰ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਸੱਚਾਈ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਅਨੇਕਾਂ ਅਨੇਕ ਲੋਕ ਸੁਤੇ ਸਿੱਧ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ, ਅਣਭੋਲ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਏਜੰਟ ਬਣ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਅਚੇਤ ਹੀ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਤਾਲੀਮ ਅਤੇ ਸਮਾਜਕ ਵਰਤਾਰਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਘੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਦਰਸ਼ ਮੰਨ ਕੇ ਆਮ ਲੋਕ ਅਣਭੋਲ ਹੀ ਕੁਰਬਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ 'ਉਨ੍ਹਾਂ' ਵਲੋਂ ਭੁਲਾਂਦਰੇ ਪਾਏ ਗਏ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਾਜਿਕ ਜਟਿਲਤਾ ਸੁਚੇਤ ਤੌਰ ਤੇ ਵਧਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਕਿ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੱਚ ਤੱਕ ਰਸਾਈ ਕਠਿਨ ਦਰ ਕਠਿਨ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਦੂਰ ਕੀ ਜਾਣਾ ਡਾਰਵਿਨਵਾਦ, ਮਾਰਕਸਵਾਦ, ਨੀਤਸ਼ੇਵਾਦ ਆਦਿ ਵਾਦਾਂ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਉਹੀ ਉਪਜਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੇ ਅੰਤ ਵਰਤੀ ਵੀ ਉਹੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। (ਇਸ਼ਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆ ਚੁਕੇ ਹਨ ਤੇ ਅਗਲੇ ਸਫਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵਰਨਣ ਹੋਏਗਾ)

ਹਾਂ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਦਾ ਸੋਮਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸਨੂੰ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਵਾਚਦਾ ਹੈ, ਯਕੀਨਨ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੇ ਪੁਜਦਾ ਹੈ ਕਿ 1773 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਬਹਾਅ ਐਨ ਉਵੇਂ ਹੀ ਵਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚਲੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦੇ ਇਨ-ਬਿਨ ਸਹੀ ਹੋਣ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਹਰ ਕੋਈ ਅਚੰਭਿਤ ਹੋਏ ਬਿਨਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ।

ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਰੂਪ ਰੇਖਾ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਫੁੱਲਤਾ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਸਹਾਇਕ ਲੋਕ ਉਪਜਣਗੇ। ਬਿਉਡੋਰ ਹਰਜਲ ਨੇ ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦੀ ਅੰਦੋਲਨ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਰੱਖ ਹੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਸੱਚ ਦੇ ਸਬੂਤ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ “ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦੀ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਪਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਹੀ ਮੇਰੀ ਨਿਗਾਹ ਇੰਗਲੈਂਡ ਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੋ ਗਈ। ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਥੇ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਜਿਹੇ ਜਿਹੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਆਰਕੀਮੀਡੀਜ਼ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਗਰ ਤੁਲ ਲਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। (ਤੁਲ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਆਰਕੀਮੀਡੀਜ਼ ਨੇ ਖੋਜਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਲੀਵਰ, ਇੱਕ ਤੁਲ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਬੋਝ ਬੜੀ ਹੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਚੁਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਰਕੀਮੀਡੀਜ਼ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਨਾਸਿਬ ਲਮੇਰੀ ਤੁਲ ਮਿਲ ਜਾਏ ਤਾਂ ਮੈਂ ਧਰਤੀ ਵੀ ਚੁੱਕ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।)

ਉਹ ਫੇਰ ਇਉਂ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਹਾਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਨਕਲਾਬੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਅਧੀਨ ਅਫਸਰ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਜਿਤਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਸਾਡੇ ਵਟੁਏ

ਦੀ ਅਥਾਹ ਸ਼ਕਤੀ ਵੱਧਦੀ ਹੈ (ਭਾਵ ਕਿ ਹਾਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਨਕਲਾਬੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਵੱਡੇ ਨੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਜਿੱਤ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਜਿੱਤ 'ਚੋਂ ਅਥਾਹ ਧਨ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕਾਂਗਰਸ 1897 ਵਿੱਚ ਬੇਸਲ (ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ) ਵਿਖੇ ਥੀਓਡੋਰ ਹਰਜਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਤਹਿਤ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਮਗਰੋਂ ਹਰ ਸਾਲ ਇਹ ਕਾਂਗਰਸਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਤੇ ਹਰ ਸਾਲ ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦੀ ਆਪਣੇ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਵੱਲ ਵੱਧਦੇ ਗਏ। ਤੁਸੀਂ ਪਿਛਲੇ ਕਾਂਢਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਪੜ੍ਹ ਚੁੱਕੇ ਹੋ, ਅਜੇ ਹੋਰ ਪੜ੍ਹੋਗੇ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਇਕੱਤਰਤਾ 1903 ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਬੇਸਲ ਵਿਖੇ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰੋ. ਸਰਜੀਅਸ ਦੇ ਹੱਥ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।)

ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਡਾ ਅਚੰਭਾ 1903 ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦਾ ਜਦੋਂ ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦੀ ਕਾਂਗਰਸ ਦਾ ਸੰਮੇਲਨ ਮੁੜ ਬੇਸਲ (ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ) ਵਿਖੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰੋ. ਸਰਜੀਅਸ ਨਾਈਲਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵੀ ਲੱਗ ਚੁੱਕਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਂਗਰਸ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਦਿਆਂ ਮਾਰਕਸ ਨੌਰਦੂ ਆਖਦਾ ਹੈ “ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦੀ ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਜਿਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੱਥ ਪਰਦਰਸ਼ਕ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਅਪਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਤੇ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਇੱਕ ਪੌੜੀ ਦੇ ਡੰਡੇ ਹਨ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਅੱਗਿਉਂ ਅੱਗੇ ਲਿਜਾਈ ਜਾਣਗੇ। ਵੱਖ ਵੱਖ ਡੰਡੇ ਅਰਥਾਤ ਅਗਲੇ ਤੇ ਅਗਲੇ ਪੜ੍ਹਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਮੇਲਨਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਪਹਿਲਾ ਪੜ੍ਹਾਅ ਹੈ। ਫੇਰ ਇੰਗਲੈਂਡ ਤੇ ਯੁਗਾਡਾਂ ਵਾਲਾ ਮਸਲਾ (ਮਤਲਬ, ਇਕ ਵਾਰੀ ਇਹ ਮਸਲਾ ਵੀ ਵਿਚਾਰਨ ਯੋਗ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਯੁਗਾਡਾਂ ਜੋ ਬਰਤਾਨੀਆ ਦੀ ਬਸਤੀ ਸੀ, ਵਿਖੇ ਯਹੂਦੀ ਦੇਸ਼ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ) ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਲਾਏਗਾ, ਫੇਰ ਅਮਨ ਕਾਨਫਰੰਸ ਹੋਵੇਗੀ ਤੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਫਲੱਸਤੀਨ ਵਿਖੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਅਜਾਦ ਦੇਸ਼ ਬਣੇਗਾ। (ਨੋਟ:- ਦੋਸਤੋ ਕਿੰਨਾ ਅਜਬ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ 1903 ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਾਰਕਸ ਨੌਰਦੂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਇਹ ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦੀ ਕਾਨਫਰੰਸਾਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਕਾਨਫਰੰਸਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਲੱਗੇਗਾ। ਵਿਸ਼ਵਯੁੱਧ ਮਗਰੋਂ ਅਮਨ ਕਾਨਫਰੰਸ ਹੋਵੇਗੀ ਤੇ ਅਮਨ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦੀ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਥਾਪਤੀ ਦਾ ਮਤਾ ਉਪਜੇਗਾ। ਠੀਕ ਇਵੇਂ ਹੀ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ। 1917 ਵਿੱਚ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦਾ ਵਿਦੇਸ਼ ਮੰਤਰੀ ਬੈਲਫਰ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਮੁਖੀ ਦੇ ਨਾਮ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਪੱਤਰ ਲਿਖਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਆਉਣ ਤੇ ਯਹੂਦੀ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਥਾਪਤੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬਚਨਬੱਧਤਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।)

ਸਾਡੇ ਲਈ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦੀ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਮੁੱਠੀ ਭਰ ਲੋਕ ਪੂਰੀ ਦਿਆਨਤਦਾਰੀ ਨਾਲ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਤਿਹਾਸ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹੋ ਮੁੱਠੀ ਭਰ ਲੋਕ ਵਿਸ਼ਵ ਇਨਕਲਾਬੀ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਗੁਪਤ ਕਰਤੇ ਧਰਤੇ ਸਨ ਅਤੇ

ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇਹੀ ਮੁੱਠੀ ਭਰ ਲੋਕ ਗੁਪਤ ਸ਼ਕਤੀ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਠੀ ਭਰ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸਮਾਜਵਾਦ ਨੂੰ ਵੀ ਅਤੇ ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨਿਜੀ ਮੁਫਾਦ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਤੇ ਵਰਤ ਰਹੇ ਹਨ (ਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਵਰਤਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਵੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਜਾਗਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ)।

ਹੋਰ ਅਚੰਭੇ ਵਾਲਾ ਸੱਚ ਸੁਣੋ। ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀਆਂ ਧਰਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦੀ ਸੰਮੇਲਨ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਚੱਲੀਆਂ ਅਤੇ ਏਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀਆਂ ਧਰਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਲੈਨਿਨ ਅਤੇ ਸਟੇਲਿਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਬਾਲਸ਼ਵਿਕ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਘੜਿਆ ਗਿਆ।

ਲਾਰਡ ਸਿਡਨਹਮ ਨੇ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੜ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਪੁਕਾਰ ਉੱਠਿਆ “ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗਿਆਨ ਦਾ ਚਮਤਕਾਰ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਵੀ ਅਸੀਮ ਹੈ। ਐਸਾ ਗਿਆਨ ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਅਤੇ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਵੀ ਹੋਈਆਂ, ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। (ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਜਨਰਲ ਐਲਬਰਟ ਪਾਈਕ ਨੇ 1871 ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁਧਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ। ਦੋ ਯੁੱਧ ਐਨ ਉਸੇ ਬਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਏ, ਤੀਜੇ ਲਈ ਜੋ ਹਾਲਾਤ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ ਐਨ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਇੱਕ ਲੇਖ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ ‘ਐਲਬਰਟ ਪਾਈਕ ਦੀ ਤਿੰਨ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁਧਾਂ ਦੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਦਾ ਸੱਚ’ ਇਹ ਲੇਖ ਏਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

ਹੈਨਰੀ ਫੋਰਡ ਨੇ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ (ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ) ਆਪ ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਹੋਰ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਪੁਸਤਕ ਲਿਖੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਚੰਭਾਜਨਕ ਤੱਥਾਂ ਸੱਚਾਂ ਦਾ ਨਿਚੋੜ ਇਹ ਹੈ :- ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਬੈਂਕਰਾਂ (ਵਿੱਤ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ) ਦੇ ਮੁੱਠੀ ਭਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਆਪਣੇ ਨਿਜੀ ਮੁਫਾਦਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੱਖ ਕੇ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿੱਚ ਪਰਚਲਿਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਯਹੂਦੀਆਂ ਜਾਂ ਗੈਰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਲੋਂ ਉਪਜਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮਾਜਵਾਦ ਅਤੇ ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦ ਆਦਿ ਨੂੰ ਭੂਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਰਤਿਆ ਹੈ ਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਰਤ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਉਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗੁਪਤ ਆਦਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੱਖ ਕੇ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਬਾਰੇ ਮਿਟਰ ਹੈਨਰੀ ਫੋਰਡ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਖਬਾਰ ‘ਨਿਊਯਾਰਕ ਵਰਲਡ’ ਦੇ ਪੱਤਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਇੱਕ ਇੰਟਰਵਿਊ ਲਈ ਗਈ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ 17 ਫਰਵਰੀ 1921 ਨੂੰ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਦਸਤਾਵੇਜ਼, ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ, ਸੰਬੰਧੀ ਜੋ ਬਿਆਨ ਮੈਂ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਵਿਚਲਾ ਵਿਸ਼ਾ ਅੱਜ ਤੱਕ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਤੇ ਐਨ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ। ਜੋ ਕੁਝ ਵਾਪਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਐਨ

ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਪਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਲੱਭੇ ਨੂੰ ਕੁੱਲ 16 ਸਾਲ ਹੋਏ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਐਨ ਇਸ ਦੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਾ ਲਏ ਗਏ ਹਨ, ਬਣ ਚੁਕੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਵੀ ਉਵੇਂ ਦੇ ਉਵੇਂ ਅਨੁਕੂਲ ਅਤੇ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ। (ਭਾਵ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਫੋਰਡ ਦਾ ਆਖਣਾ ਸੀ ਕਿ 1921 ਤੱਕ ਜੋ ਕੁਝ ਵਾਪਰ ਚੁਕਿਆ ਸੀ, ਤੇ ਵਾਪਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਈਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ)।

ਮਿਸਟਰ ਫੋਰਡ ਨੇ ਇਹ ਬਿਆਨ ਚੌਤੀ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ (ਸ਼ਤਰੰਜ ਦੇ ਮੋਹਰੇ ਪੁਸਤਕ 1955-56 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਛਪੀ ਸੀ, ਪਰ ਜੋ ਕੁਝ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਉਹ ਅੱਜ ਵੀ ਉਵੇਂ ਦਾ ਉਵੇਂ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ)।

(ਇਸ ਹਥਲੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਗਲੇ ਸਫਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹੋਗੇ ਕਿ 2019 ਤੱਕ ਵੀ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਐਨ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ) ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਕੋਈ ਖੋਜੀ ਵਿਅਕਤੀ (ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੌਲੇ ਸ਼ਾਹ ਦਾ ਚੂਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ) ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੇਗਾ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੇ ਪੁੱਜੇਗਾ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਢ ਵਿੱਚ ਘੜਿਆ-ਸਾਜਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਹ ਸਹੀ ਅਭੀਵਿਅਕਤੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਵੇਂ-ਉਵੇਂ ਹੀ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੇ ਉਹ ਕਾਰਜ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਾਸਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। (ਪੰਜਾਬੀ ਵਾਲਿਓ ਮਾਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਜਬ ਗਜਬ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਉਲਥਾ ਇਸ ਲੇਖਕ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ)।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉਪਜਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਏਹੋ ਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਕਦੋਂ ਤੱਕ ਸਹਿੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ?

ਇਨਕਲਾਬ (ਕੌਮੂਨਿਸਟ) ਇਸ ਦਾ ਉੱਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਇਨਕਲਾਬਾਂ ਨੇ ਲੋਕਾਈ ਦਾ ਜੋ ਹਸ਼ਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਖ ਭਾਂਪ ਚੁਕੇ ਹੋ) ਇਨਕਲਾਬ ਬੁਰਾਈ ਦੀਆਂ ਤਾਕਤਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਦਾ ਖਿਡੋਣਾ ਹੈ। ਅਜੇ ਹੋਰ ਭੈੜਾ ਪੜ੍ਹਾ ਆਉਣਾ ਹੈ।

ਹੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਾਦ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਬੁਰਾਈ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾਲ ਆਪ ਲੈਸ ਹੋਣ ਤੇ ਫੇਰ ਆਪਣੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਕਿ ਉਹ ਮੁਦਰਾ ਦੇ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦਾ ਖਾਤਮਾ ਕਰਨ ਦੇ ਵਸੀਲੇ ਲੱਭ ਕੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਆਪਣੀ ਮੰਜਿਲ ਤੱਲ ਪੁੱਜ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਣਗੇ (ਮਤਲਬ ਕਿ ਸਮੱਸਿਆ ਦਾ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਹੀ ਹੈ)। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਬੁਰਾਈ ਦੀ ਪੂਰੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲੈਣੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਬੀਮਾਰੀ ਨੂੰ ਸਮਝਾਂਗੇ ਤਾਂ ਹੀ ਉਸਦਾ ਬਣਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰ ਸਕਾਂਗੇ। ਨੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਖਰੀਦ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਇਉਂ ਕਹੋ ਕਿ ਉਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇਤਾ ਬਣਨ ਦੇ ਮਿਆਰ ਤੱਕ ਪੁੱਜ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਾਬਿਆ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਗੀ ਹੋਏ ਨੇਤਾ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਮਰਵਾਉਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕਠਿਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਲੈਸ ਹੋਣਾ ਪੈਣਾ ਹੈ। ਇਸ

ਕਾਰਜ ਦੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬੁਧੀਜੀਵੀਆਂ, ਸਾਹਿਤਕਾਰਾਂ, ਲੇਖਕਾਂ, ਟੀਚਰਾਂ, ਕਲਾਕਾਰਾਂ, ਸਮਾਜ ਸੇਵਕਾਂ ਦੇ ਮੋਢਿਆਂ ਤੇ ਆਣ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।)

ਹਾਂ, ਤਾਂ 1921 ਤੋਂ 1927 ਤੱਕ ਮਾਰਸਡਨ (ਪੱਤਰਕਾਰ) 'ਮਾਰਨਿੰਗ ਪੋਸਟ' ਦਾ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਦੇ ਬਹੁਤ ਮਿੱਤਰ ਵੀ ਬਣੇ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਵੀ ਜੋ ਬੜੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਨ। 1927 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿੰਸ ਆਫ ਵੇਲਜ਼ ਦਾ ਆਪਣੀ ਸਲਤਨਤ ਦੇ ਦੌਰੇ ਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਾਮ ਬਣਿਆ। ਮਾਰਸਡਨ ਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਇਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਖੋਜੀ ਛਾਪਕ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦੇ (ਜੋ ਭਵਿੱਖੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਵੀ ਸੀ) ਦੇ ਇਸ ਦੌਰੇ ਦੇ ਨਾਲ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ 'ਬੁਰਿਆਈ ਦੀ ਜੜ੍ਹ' ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਨਾ ਦੱਸਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਨਾ ਦੱਸਿਆ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਤੇ ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦੀ ਵਿਸ਼ਵੀ ਸਾਜਿਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵੀ ਪੂੰਜੀਪਤੀਆਂ ਅਰਥਾਤ ਬੈਂਕ ਮਾਲਕਾਂ (ਮੁਦਰਾ ਮਾਲਕਾਂ) ਦਾ ਲੁਕਿਆ ਹੱਥ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਗੁਪਤ ਸਾਜਿਸ਼ ਦਾ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਸਾਫ ਸਾਫ ਵਰਣਨ ਹੈ। (ਕੁਦਰਤੀ ਸੱਚਾਈ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦੇ ਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁਲ੍ਹ ਗਏ ਹੋਣਗੇ)।

ਜਦੋਂ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਾ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਸਲਤਨਤ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਕੇ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਐਨ ਬਦਲਿਆ ਹੋਇਆ ਇਨਸਾਨ ਸੀ। (ਮੈਂ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸਮਝ ਲਏਗਾ, ਬੁੱਧ ਵਾਲੇ ਸੱਚ ਦਾ ਚਾਨਣ ਹੋਣ ਵਾਂਗ ਉਸ ਦੀ ਸੋਚ ਤੇ ਕਾਰਜ ਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਸ ਹੋਏਗਾ)।

ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਾ ਹੁਣ ਖੁਸ਼ ਮਿਜ਼ਾਜੀ ਯੁਵਕ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮਾਰਸਡਨ ਕੋਲੋਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲੈ ਕੇ ਉਹ ਇੱਕ ਗੁੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਇਨਸਾਨ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਸਲਤਨਤ ਦਾ ਬੜਾ ਹੀ ਗੰਭੀਰ, ਸਰਬੱਤ ਦੇ ਭਲੇ ਦਾ ਨੁਮਾਇੰਦਾ ਬਣ ਚੁਕਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸੋਭਾ ਖੱਟ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਏਸ ਦੌਰੇ ਕਾਰਨ ਮਿਸਟਰ ਮਾਰਸਡਨ ਨਾਲ ਜੋ ਵਾਪਰਿਆ, ਇੱਕ ਮੋਕਾ-ਮੇਲ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਦੌਰੇ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਸਿਹਤਮੰਦ ਹੋ ਚੁਕਿਆ ਸੀ, ਹੋਰ ਸੁਧਾਰ ਆਈ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਦੌਰੇ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਿਆਂ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਸਿਹਤ ਇੱਕ ਦਮ ਵਿਗੜ ਗਈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੀ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ। ਇਹ ਕਿੱਸਾ ਉਵੇਂ ਹੀ ਵਾਪਰਿਆ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1788-89 ਦੇ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਇਨਕਲਾਬ ਵੇਲੇ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਲੂਈ ਦੇ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹਿੰਗੀ 'ਡਾਇਮੰਡ ਨੈਕਲੈਸ' ਦੇ ਬਾਰੇ ਬਦਨਾਮ ਚਰਚਾ ਚੱਲੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਲੇਖਕ ਮਿਸਟਰ ਈ. ਸਕੱਡਰ ਨੇ ਡਾਇਮੰਡ ਨੈਕਲੈਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਪੁਸਤਕ ਲਿਖੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦਾ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੀਰਾਬੂ ਨੂੰ ਇਲੂਮੀਨਿਟੀ ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦੀ (ਜੋ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਘੁਸ ਚੁਕੇ ਸਨ) ਨੇ ਜ਼ਹਿਰ ਦੇ

ਕੇ ਮਾਰਿਆ ਸੀ। (ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਵੇਰਵਾ 1789 ਦੇ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਇਨਕਲਾਬ ਦਾ ਸੱਚ ਕਾਂਡ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁਕਿਆ ਹੈ) ਮੀਰਾਬੂ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਲੂਈ ਸੋਲਵੇ ਨੂੰ ਦਸ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਇਨਕਲਾਬ ਦੇ ਅਸਲ ਦੋਸ਼ੀ ਕੌਣ ਹਨ?

ਫਿਰ ਆਈਏ ਪਹਿਲੇ ਮਸਲੇ ਤੇ ਡੀਊਕ ਆਫ ਵਿੰਡਸਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ 1914-18 ਵਿੱਚ ਫਰੰਟ ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਜੋ ਨਿਜੀ ਤਜਰਬੇ ਹੋਏ ਤੇ ਬੀਤੀਆਂ, ਵਾਪਰੀਆਂ ਤੋਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸੀ ਤੇ ਬਦਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਾ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਹੜਾ ਕੋਈ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਦੇਖਦਾ, ਮਿਲਦਾ ਸੀ, ਇਉਂ ਹੀ ਸਮਝਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦ ਪੂਰੀ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਮਾਂ ਉਹ ਮੁਹਾਜ਼ ਦੀਆਂ ਮੋਹਰਲੀਆਂ ਕਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਅਤੇ ਫੌਜ ਤੇ ਫੌਜੀਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲੰਦ ਹੋਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ। ਉਸਨੇ ਫੌਜੀਆਂ ਦੇ ਮਨ ਅਤੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਜਿੱਤ ਲਈ। ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਏਹੋ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਪਰਜਾ ਹੋਣੀ ਸੀ (ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਤਖਤ ਦਾ ਅਗਲਾ ਵਾਰਿਸ ਹੋਣਾ ਸੀ) ਜੋ ਕਿ ਬੜੀ ਬਹਾਦਰੀ ਅਤੇ ਨਿਪੁੰਨਤਾ ਨਾਲ ਮੁਹਾਜ਼ ਤੇ ਲੜ ਰਹੀ ਸੀ।

ਲੜਾਈ ਮੁਕਣ ਮਗਰੋਂ ਉਸਨੇ ਜੋ ਦੌਰਾ ਆਪਣੀ ਸਲਤਨਤ ਦਾ ਕੀਤਾ, ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਰਜਾ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਉਨੱਤੀ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲੈਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਉਹ ਕੋਲਾ-ਖਾਣ ਜ਼ਿਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰੀਂ ਵੀ ਦੁਖ ਸੁਖ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਚਲਿਆ ਜਾਂਦਾ। ਉਹ ਖਾਣਾਂ ਦੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਤੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਜ਼ਿਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਉਹ ਕਈ ਵਾਰੀ ਸ਼ਾਹੀ ਰੀਤੀ ਰਿਵਾਜਾਂ ਅਤੇ ਰੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਛਿੱਕੇ ਟੰਗ ਦਿੰਦਾ। ਉਹ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸਲਾਹਾਂ ਤੇ ਮਸ਼ਵਰਿਆਂ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿੱਜੀ ਤਜਰਬੇ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਠੀਕ ਹੈ ਅਤੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਗਲਤ ਹਨ। ਉਹ ਬਦੇਸ਼ੀ ਮਸਲਿਆਂ ਤੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਉਹ ਹਰ ਉਸ ਨੀਤੀ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਲੁਕਵੀਆਂ ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦੀ ਤਾਕਤਾਂ ਦੀ ਉਪਜਾਈ ਨੀਤੀ ਹੈ।

ਜਨਵਰੀ 20, 1936 ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਫੇਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਲੈਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਕਿ ਅੰਤਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸ਼ਤਰੰਜ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੋਹਰਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣ ਬੈਠੇ, ਕਿ ਉਹ ਪਰਦਿਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਤਾਕਤਾਂ ਦੀ ਰਜ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲੇ ਜੋ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੇ ਤਖਤਾਂ ਨੂੰ ਪਰਦਿਆਂ ਪਿਛਿਉਂ ਚਲਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਛੇਤੀ ਪਰਦਰਸ਼ਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹਦਾ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਇਰਾਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜਿਸ ਦਾ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਗੁੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆਨ ਹੋਵੇਗਾ, ਤੇ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਆਚਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਰਾਹ ਦਾ ਰੋੜਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਤੇ ਤਖਤਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਦ੍ਰਿੜ ਹੋਣ, ਛੜਯੰਤਰੀ ਵੀ ਹੋਣ। ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਤੋਂ ਪਿੱਛਾ ਛੁਡਾਉਣਾ ਹੀ ਪੈਣਾ ਸੀ।

1788-89 ਵਾਲਾ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਇਨਕਲਾਬ ਦਾ ਗੂੜ੍ਹਾ ਤਜਰਬਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਹੈ ਹੀ ਸੀ।

ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਉਹ (ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਖੋਜੀ) ਮਿਸਟਰ ਮਾਰਸਡਨ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਕੇ ਉਸ ਦਾ ਹਮ-ਖਿਆਲ ਬਣਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਆਧੁਨਿਕ ਢੰਗ ਨਾਲ 'ਬਦਨਾਮੀ' ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਣਾ ਧਰਿਆ ਸੀ। ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਇਨਕਲਾਬ ਸਮੇਂ ਵੀ ਮਹਿਲਾ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਕਾਨਾਫੂਸੀਆਂ ਤੇ ਅਫਵਾਹਾਂ ਫੈਲਾ ਕੇ ਮਹਿਲਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿਰੁਧ ਵਰਤ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਕ ਕਾਨਾਫੂਸੀ ਮੁਹਿਮ ਚਲਾਈ ਗਈ ਕਿ ਉਹ ਵਹਿਸ਼ੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਤੇ ਕਾਮ ਗ੍ਰਸਤ ਚਰਿੱਤਰ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ, ਉਹ ਸੱਜੇ ਪੱਖੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰ ਓਸਵਲਡ ਮੌਸਲੀ ਦੀ ਫਾਸ਼ੀ ਜੁੰਡਲੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।

ਫੇਰ ਜਦੋਂ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦੇ (ਜੋ ਹੁਣ ਕਿੰਗ ਐਡਵਰਡ ਅੱਠਵਾਂ ਸੀ) ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ 'ਵਾਲੀ ਸਿੰਪਸਨ' ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਤਾਂ ਖੱਬੇਪੱਖੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰੈਸ ਨੇ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਪੂਰਾ ਮੁਹਾਜ਼ਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ।

ਉਹ ਇੱਕ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸੀ ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ ਉਸ ਉੱਪਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਐਡਵਰਡ ਅੱਠਵਾਂ ਘਟੀਆ ਤੇ ਘਟੀਆ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਗਾਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਤੇ ਖੰਭਾਂ ਦੀਆਂ ਡਾਰਾਂ ਬਣਾ ਧਰੀਆਂ। ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬਰਤਾਨੀਆ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨਮੰਤਰੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੁਕਮ ਚਾੜ੍ਹ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਵੀ ਮਜਬੂਰ ਸੀ।

ਆਪਣੇ ਆਕਿਆਂ (ਜਾਇਅਨਵਾਦੀਆਂ) ਦੇ ਦਬਾਅ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਮਿਸਟਰ ਬਾਲਡਵਿਨ ਨੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਐਡਵਰਡ ਅੱਠਵੇ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹਤ ਦੀ ਗੱਦੀ ਛੁਡਵਾ ਕੇ ਠੀਕ ਉਹੋ ਜਿਹੀ ਹਾਲਤ ਪੈਦਾ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀ ਜਿਹੋ ਜਿਹੀ 1919 ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਬੈਂਕਰ ਲੌਇਡ ਜਾਰਜ ਨੇ ਚਰਚਿਲ ਅਤੇ ਬਦੇਸ਼ ਮੰਤਰੀ ਬਾਲਫਰ ਨੂੰ ਪੈਲਿਸਟੀਨ ਵਿਖੇ ਯਹੂਦੀ ਦੇਸ਼ ਇਸਰਾਈਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ਾਹੀ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। (ਏਥੇ ਯਾਦ ਕਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 1917-1919 ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁਧ ਪਹਿਲਾ ਐਨ ਚਰਮ ਸੀਮਾਂ ਤੇ ਸੀ ਤਾਂ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮੁਦਰਾ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਆਰਥਕ ਸੰਕਟ ਪੈਦਾ ਕਰਕੇ ਹਾਲਤ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਾਈਮ ਮਨਿਸਟਰ ਚਰਚਿਲ ਅਤੇ ਬਦੇਸ਼ ਮੰਤਰੀ ਬਾਲਫਰ ਨੂੰ ਪੈਲੇਸਟੀਨ ਮੈਨਡੇਟ ਮੰਨਣਾ ਪਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਬਾਲਫਰ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ

ਪੈਡ ਤੇ ਜਾਇਅਨਵਾਦੀ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਫਲੀਸਤੀਨ ਵਿਖੇ ਯਹੂਦੀ ਰਾਜ ਇਸਰਾਈਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬੱਚਨਬੱਧਤਾ ਦੀ ਚਿੱਠੀ ਲਿਖਣੀ ਪਈ ਸੀ। 1936 ਵਿੱਚ ਐਡਵਰਡ ਅੱਠਵੇ ਨੇ ਮਾਰਸਡਨ ਰਾਹੀਂ ਪੋਰੋਟੋਕੋਲ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰਾਜ ਚਲਾਉਣ ਮਗਰੋਂ ਐਸੇ ਹਾਲਾਤ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿਤੇ ਗਏ ਕਿ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਬਾਲਡਵਿਨ ਨੂੰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਗੱਦੀ ਛੱਡਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਪਿਆ (ਪਾਠਕ ਸੱਜਣੇ, ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਤਾਂ ਲਗਾਓ ਕਿ ਪੋਰੋਟੋਕੋਲ ਆਖਰ ਚੀਜ਼ ਕੀ ਹੈ ? ਬੋਹੜਾ ਇੰਤਜਾਰ ਕਰੋ, ਅਗਲਾ ਕਾਂਡ ਇਨ ਬਿਨ ਏਸੇ ਦਾ ਪੰਜਾਬੀ ਰੂਪ ਹੈ)।

ਸਾਜਿਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਹਾਲਤ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਐਡਵਰਡ ਅੱਠਵੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋ ਰਸਤੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਚੁਨਣਾ ਪੈਣਾ ਸੀ। ਪਹਿਲਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਿੰਪਸਨ ਨਾਲ ਅਸਮ-ਵਰਗੀ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਰਇਆ ਦਾ ਪਿਆਰ ਖੋ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਤਖਤ ਛੱਡੇ ਤੇ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰਾਏ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਉਹੀ ਕਦਮ ਚੁਕਿਆ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਜੈਂਟਲਮੈਨ ਚੁਕ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਉਸਨੇ ਤਖਤ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ)।

ਤੇ ਇਹ ਹੈ ਇਸ ਦੀ ਅਸਲ ਕਹਾਣੀ, ਉਂਜ਼ ਮਿਰਚ ਮਸਾਲਾ ਲਾ ਕੇ ਬੜਾ ਕੁਝ ਪਰਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਤੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਚਲੀ ਕਹਾਣੀ ਇਹੋ ਹੈ ਕਿ ਪੋਰੋਟੋਕੋਲ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਗਰੋਂ ਉਸ ਦਾ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦਾ ਰੋਅ ਹੀ ਵੱਖਰਾ ਹੋਣਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਦੇ ਪਿਛਲੀਆਂ ਤਾਕਤਾਂ ਨੇ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਣਾ ਸੀ।

ਪਾਠਕ ਸੱਜਣ ਲਈ ਇਹ ਪੁਛਣਾ ਬੜਾ ਹੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 1901 ਵਿੱਚ ਹੀ ਲੱਭ ਪਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਐਨਾ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਹੋਇਆ, ਨੂੰ ਉਪਜਣ ਅਤੇ ਵੱਧਣ ਫੁਲਣ ਹੀ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ? ਭਾਵ ਕਿ ਜਦੋਂ 1901 ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਹੋ ਚੁਕੀਆਂ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਕੁਝ ਅਟਲ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ, ਉਪਜਣ ਹੀ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ? ਕੀ ਰਾਜ ਗੱਦੀਆ ਤੇ ਬੈਠੇ ਲੋਕ ਅਤੇ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਏਨੇ ਮਿਟੀ ਦੇ ਮਾਧੇ ਸਨ ਕਿ ਏਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੇ ਲੀਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭ ਕੁਝ ਵਾਪਰਦਾ ਚਲਿਆ ਗਿਆ। ਅਫਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਬੋਇਰ ਜੰਗ ਹੋਈ, 'ਜੇਮਸਨ ਰੇਡ' ਹੋਇਆ, ਅਫਰੀਕਾ ਦੀਆਂ ਸੋਨੇ ਤੇ ਹੀਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਾਨਾਂ ਲੁਟ ਹੋਈਆਂ, ਵਿਸ਼ਵ ਯੁਧ ਹੋਏ ਆਦਿ। ਅਜੇ ਇਸ ਇਸ਼ੂ ਤੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਖੋਜਣਾਂ ਤੇ ਲਿਖਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ। (ਅਫਸੋਸ ਸਾਡੇ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਤੇ ਬੁਧੀਜੀਵੀਆਂ ਕੋਲ ਏਸ ਪਾਸੇ ਦੀ ਅਜੇ ਲਗਨ ਨਹੀਂ, ਚੇਟਕ ਨਹੀਂ, ਚੇਤਨਾ ਨਹੀਂ, ਚਿਤਾਵਨੀ ਨਹੀਂ, ਏਸੇ ਚੇਤਨਾ ਨੂੰ ਉਤੇਜਿਤ ਕਰਨਾ ਹੀ ਤਾਂ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਲਿਖਣ ਦਾ ਅਸਲ ਮਕਸਦ ਹੈ। ਮਕਸਦ ਵੱਲ ਅਵੱਸ਼ ਵਧਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ...)

The Protocol of the Meetings of the Learned Elders of Zion

ਜਾਇਅਨਵਾਦੀ ਵਿਦਵਾਨ ਵਡੇਰਿਆਂ ਦੇ ਸਮੇਲਨਾਂ ਦੇ ਲਮੇਰੇ ਵਿਆਖਿਆਨਾਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਸਾਰ।

ਇੱਕ ਨਿੱਕੀ ਘਟਨਾ:- ਸਾਲ 2013 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਿਨ ਡਾ: ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਆਈ ਸਪੈਸ਼ਲਿਸਟ ਅਮਿੰਤਸਰ) ਦਾ ਫ਼ੋਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ- ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਬੜਾ ਹੀ ਅਹਿਮ ਡਾਕੂਮੈਂਟ ਲੱਗਾ ਹੈ। ਜੋ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਏਨਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕੀ ਕਰੋਗੇ?"

ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ- "ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ 'ਗੁਰ-ਸੰਤ' ਹੋ। ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਕੀਤੇ।"

ਗੁਰ-ਸੰਤ (ਡਾ. ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ)- "ਮੇਰੇ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਮੁਤਾਬਕ ਇਹ ਡਾਕੂਮੈਂਟ ਕੋਈ 60-65 ਕਿਤਾਬੀ ਸਫੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੰਬਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਏਡੀ ਵੱਡੀ ਲਿਖਤ ਲੋਕ ਪੜ੍ਹਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਏਸ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਕਰੋ। ਸਾਰਾ ਭਾਵ ਕੋਈ 20-25 ਸਫਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਜਾਏ। ਹਾਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤੀਹ ਸਫੇ ਹੋ ਜਾਣ। ਏਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ। ਕਿਸੇ ਟਰੈਕਟ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਛਪਣ ਛਾਪਣ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ।"

ਮੈਂ ਪੁਛਦਾ ਹਾਂ - ਮੈਨੂੰ ਕਿੱਥੋਂ ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲੇਗਾ?

ਗੁਰ ਸੰਤ- ਮੇਰੇ ਕੰਪਿਊਟਰ ਵਿੱਚ ਲੋਡ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਢਵਾ ਲੈਣਾ— ਖਿਆਲ ਰੱਖਣਾ, ਜਿੰਨਾ ਸੰਖੇਪ ਹੋ ਸਕੇ।

ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਮਿੱਤਰ ਪੈਰਾਡਾਈਜ਼ ਕੰਪਿਊਟਰ ਟਾਂਡਾ ਚੋਂ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਕਢਵਾ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰਾ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ।

ਅੱਜ ਤੱਕ ਦਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਿਵੇਂ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਗੋੜੇ ਕੱਢਣ ਲੱਗ ਜਾਦਾਂ ਹੈ, ਅਟਕਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਪੜ੍ਹਦਾ, ਅਟਕਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿਵੇਂ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਮੁਕਾ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ।

ਫ਼ੋਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤੇ ਆਖਦਾ ਹਾਂ- "ਸਰ, ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਦੇ ਅਨੇਕਾਂ ਅਰਥ ਹਨ। ਪਰ ਏਥੇ ਅਰਥ ਹੈ- ਬਹੁਤ ਲਮੇਰੇ ਵਿਆਖਿਆਨਾਂ ਦਾ ਅਤਿ ਸੰਖੇਪ ਸਾਰ। ਇਹ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਤਿ ਸੰਖੇਪ ਸਾਰ ਹੈ। ਹੋਰ ਸੰਖੇਪ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਹੁਕਮ ਕਰੋ ਤਾਂ

ਲਗਪਗ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਸਫਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਟੀਕਾ (ਵਿਆਖਿਆ) ਲਿਖ ਦਿਆਂਗਾ। ਸੰਖੇਪ ਕਰਨ ਨਾਲੋਂ ਇਉਂ ਕਰਨਾ ਸੌਖਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਏਨੇ ਸਾਰ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਆਉਣਗੀਆਂ।"

ਗੁਰ-ਸੰਤ- "ਹਾਂ, ਮੈਂ ਵੀ ਦੂਜੀ ਵਾਰੀ ਪੜ੍ਹ ਲਿਆ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਕਰਨਾ ਸੌਖਾ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਲੋਕ... ਖੈਰ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ। ਹੋਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ। --- ਇੱਕ ਤੱਥ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਕਿ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਡਾਕੂਮੈਂਟ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਪਰ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਨਾ, ਤਾਂ 'ਬੁਧ ਨੂੰ ਚਾਨਣ ਹੋਣ' ਵਾਲਾ ਯਥਾਰਥ ਹੈ।"

ਮੈਂ ਆਖਦਾ ਹਾਂ- "ਕਪਾਟ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਖੁਲ੍ਹ ਗਏ ਲੱਗਦੇ ਹਨ, ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਦਿਆਂ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਰ ਅਗਲਾ ਕੁਝ ਵਾਪਰੇਗਾ---"

ਗੁਰ-ਸੰਤ- "ਮੇਰੀ ਸੁਭ ਕਾਮਨਾ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹੈ ---"

ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਦੋ ਵਾਰ ਛਾਪਿਆ ਜਾ ਚੁਕਿਆ ਹੈ। ਲਗਪਗ ਹਰ ਇੱਕ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਇਹੋ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਏਨਾ ਸੰਘਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚਮੁੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਰਥ :- The Protocol (ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ) - ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਅਰਥ ਹੈ ਬਦੇਸ਼ੀ ਮੰਤਰਾਲੇ ਦਾ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਵਿਭਾਗ; ਬਦੇਸ਼ੀ ਮਹਿਮਾਨ ਦੇ ਸੁਆਗਤ ਵੇਲੇ ਨਿਭਾਈਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਰਸਮਾਂ। ਪਰ ਏਥੇ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ 'ਵਿਸ਼ਾਲ ਵਿਆਖਿਆਨਾਂ ਦਾ ਅਤਿ ਸੰਖੇਪ ਸਾਰ, ਨਿਚੋੜ ਆਦਿ।

Meetings: ਵਿਚਾਰਧਾਰਾਵਾਂ ਲਈ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੈਠਕਾਂ, ਸਭਾਵਾਂ, ਗੋਸ਼ਟੀਆਂ, ਸੰਮੇਲਨ ਆਦਿ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਦਰਜ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ-ਪੀਰ-ਪੈਗੰਬਰ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਿਆਂ ਲਈ ਗੋਸ਼ਟੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਿਆਂ ਚੋਂ ਨਿਕਲੇ ਨਿਚੋੜਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। (ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਰਚਨਾ 'ਸਿਧ-ਗੋਸ਼ਟਿ' ਸਿਧ-ਜੋਗੀਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਦਾ ਹੀ ਨਿਚੋੜ ਹੈ।) ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਅਨੇਕਾਂ ਗੋਸ਼ਟੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਐਨ ਸੰਖੇਪ ਸਾਰ ਹੈ। ਇਹੋ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਰਚਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜ ਦੇ ਲਗਭਗ ਹਰ ਇੱਕ ਖੇਤਰ ਦਾ ਅਰਕ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਰਕ ਨੂੰ ਉਹ ਨਿਰੋਲ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਬਚਨਵੱਧ ਹਨ। ਜਿਸ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਵਿਚਲੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ ਚਕਿਤ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ।

Learned Elders: ਵਿਦਵਾਨ, ਵਡੇਰੇ, ਵਿਦਵਾਨ-ਬਜ਼ੁਰਗ, ਪੜ੍ਹੇ ਲਿਖੇ ਗਿਆਨੀ, ਵਿਗਿਆਨੀ ਵਡੇਰੇ ਉਮਰ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਸਮਾਜ ਦੇ ਲਗਪਗ ਹਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਗੂੜੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਲਿਖਤ ਸੰਬੰਧਨੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਇਉਂ ਜਿਵੇਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਿਆਂ ਮਗਰੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਜਣਾ ਬਾਕੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਹੋ ਕੇ ਤੱਤਸਾਰ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਬਾਕੀ ਜਣੇ ਵੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਪਾ ਕੇ ਹੋਰ ਗੂੜੀ ਰੰਗਤ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋਣ। ਇਉਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵ ਭਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾਵਾਂ ਦਾ ਨਿਚੋੜ ਹੈ।

Zion-Zionism:- ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਬ ਗਜਬ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਪੁਰਾਤਨ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਵਾਰ (157 ਵਾਰ) ਆਇਆ ਹੈ। ਲਗਪਗ ਹਰ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਇਸ ਦੇ ਵੱਖਰੇ ਵੀ, ਇਕਹਿਰੇ ਵੀ ਅਤੇ ਸਮੂਹਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਵੀ ਅਰਥ ਹਨ। ਜੀਉਨ, ਸੀਉਨ, ਜ਼ਾਇਅਨ ਇਸ ਦੇ ਉਚਾਰਨ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬਤ ਸਿਖਰ ਦਾ ਨਾਂ ਵੀ ਹੈ। ਨਾਲੇ-ਨਾਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰਬਤ ਮਾਲਾ ਦਾ ਨਾਮ; ਇੱਕ ਘਾਟੀ ਦਾ ਨਾਮ, ਇੱਕ ਮੰਦਿਰ ਦਾ ਨਾਮ, ਖਿਤੇ ਦਾ ਨਾਮ, ਇੱਕ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ। ਇਸ ਸਭ ਕੁਝ ਤੇ ਉਸਾਰੀ ਇੱਕ ਐਸੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ (ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ) ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਜਿਸ ਦਾ ਮਨੋਰਥ ਹੈ, ਇੱਕ ਖਿੱਤੇ, ਇੱਕ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਕਰਕੇ ਸਾਰੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਦੈਵੀ ਰਾਜ ਭਾਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ। ਇਉਂ ਆਖੀਏ ਕਿ ਯਹੂਦੀ ਮੱਤ ਦਾ ਆਦਿ ਤੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਇਸੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਅਰਥਾਂ ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹੈ।

ਮੁਢਲੇ ਤੌਰ ਤੇ ਜੀਉਨ (ਸੀਉਨ) ਇੱਕ ਪਰਬਤ ਦੀ ਸਿਖਰ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਯੇਹੋਵਾਹ (ਯੇਹੋਵਾਹ- Zehweh Zehova) ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪੈਗੰਬਰ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀ ਮੋਜ਼ੇਸ਼ (ਮੂਸਾ) ਇੱਕ ਕਰੜੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆ ਰਹੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰੇ। ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਯਹੋਵਾ ਨੇ ਜੀਉਂ ਨਾਮ ਦੀ ਪਹਾੜੀ ਸਿਖਰ ਤੇ ਉਗੇ ਬ੍ਰਿਖ ਵਿੱਚ (ਰੋਸ਼ਨੀ-ਪ੍ਰਕਾਸ਼) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਤੇ ਇੱਕ ਪੱਥਰ ਦੀ ਤਖਤੀ ਤੇ ਉਕਰ ਕੇ ਦਸ ਹੁਕਮ (Ten Commandments) ਬਖਸ਼ੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਜਿਊ (ਯਹੂਦੀ) ਮਤ ਉਸਰਿਆ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯਹੂਦੀ ਮੱਤ ਨੂੰ ਵੀ Zionism ਅਰਥਾਤ ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣ ਲੱਗ ਪਿਆ।

(ਮੈਂ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥ 'ਪੁਰਾਣੀ ਬਾਈਬਲ' ਦੇ ਵੀ ਕੁਝ ਅੰਸ਼ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਸ ਦੀ ਹੋਰ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਹਰ ਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਵੱਖੋ ਵੱਖ ਅਰਥ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।)

ਪਿਛਲੇ ਲਗਪਗ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਜੋ ਅਰਥ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਚੁਕੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਪਰਦਾਅ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਬੜੀ ਸਿਆਣਪ ਤੇ ਚਤੁਰਾਈ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮੁਦਰਾ-ਰੂਪੀ ਧਨ ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਧਨ ਵੀ ਆਖਿਆ ਜਾਣ ਲੱਗਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਪਰਦਾਅ ਦਾ

ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤ ਦੇ ਧਨ ਨਾਲ (ਯਾਨੀ ਬੈਂਕਾਂ ਦੀ ਮੁਦਰਾ ਰਾਹੀਂ) ਸਾਰੀ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਰਾਜ ਭਾਗ ਉੱਪਰ ਨਿਰੰਕੁਸ਼ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਹੋਰ ਸਿੱਧੇ ਤੇ ਸਰਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਉਂ ਕਹੀਏ ਕਿ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਹੈ ਜੋ ਆਸ਼ਕਨਾਜੀ ਯਹੂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਪਰਿਵਾਰ। ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਮੁਖੀਆ ਬਾਰਾਂ ਹੋਰ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਰਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਛੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਦੌਲਤ-ਮੰਦ ਪਰਿਵਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਛੇ ਸ਼ਾਹੀ ਪਰਿਵਾਰ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵੀ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੰਤਵ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਹਿਮ 'ਰੋਡ ਮੈਪ' ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਗੁਪਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਇਹ ਰੂਸ ਦੇ ਗਲਿੰਕਾ ਅਤੇ ਸਰਜੀਅਸ ਰਾਹੀਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਇੱਕ ਪੱਤਰਕਾਰ ਨੇ ਉਕਤ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਅਗਲੇ ਸਫਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਪੰਜਾਬੀ ਰੂਪ ਸਮੇਤ ਟਿਪਣੀਆਂ, ਕੁਟੇਸ਼ਨਾਂ, ਅਰਥਾਂ, ਅਨਰਥਾਂ, ਰਾਵਾਂ, ਆਲੋਚਨਾ ਆਦਿ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। New World Order, One World Government, One World Culture, One World Language, One ... One ... ਦਾ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਆਧਾਰ ਵੀ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਿਛਲੇ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸਾਰੀ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਐਨ ਇਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਐਨ ਇਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹਤਾਂ ਦੇ ਲਗਪਗ ਭੋਗ ਪਏ, ਇਨਕਲਾਬ ਆਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਸੇਧਤ New World Order ਨਵਾਂ ਆਲਮੀ ਨੇਮ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਏ। ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰੀ ਆਰਥਕ-ਮੰਦਵਾੜਿਆਂ ਦੇ ਦੌਰ ਆਰੰਭ ਹੋਏ। ਇਹ ਏਸ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਆਏ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਜਾਂ ਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਜਾ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਿਆ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮੀ ਆਈ। ਸੁਚੇਤ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਸੇਧਤ ਕੀਤੇ ਗਏ। ਇਨਕਲਾਬ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਮਹਾਨ ਯੁੱਧ ਅਤੇ ਮਗਰੋਂ ਵੀ ਸਦਾ ਯੁੱਧ ਵਰਗੇ ਹਾਲਾਤ। ਏਨੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਨਾਲ ਆਏ ਜਾਂ ਲਿਆਂਦੇ ਇਨਕਲਾਬ ਭੰਗ ਦੇ ਭਾੜੇ ਚਲੇ ਗਏ।

ਇਨਕਲਾਬਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਮਕਸਦ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਆਰਥਕ-ਸਮਾਜ-ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਸ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਵਿੱਤੀ ਵਿਸ਼ਵੀ ਸਰਮਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਜਕੜ ਦੇ ਆਪਣੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਪੜ੍ਹਾ, ਭੁਲਾਂਦਰੇ, ਅਕਸਪਾਤ ਆਦਿ ਸਨ।

ਮੁਕਤੀ-ਬ੍ਰਾਬਰੀ-ਭਾਈਚਾਰਾ ਦੇ ਮਹਾਨ ਆਦਰਸ਼ ਦਾ ਚੋਗਾ ਪਾ ਕੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭੀੜ ਬਣਾ ਲਿਆ ਤੇ ਭੀੜ ਨੂੰ ਆਪ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਤੋਰ ਲਿਆ।

ਸਮਾਜ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਖੇਤਰਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਰਮ, ਅਰਥ, ਕਲਚਰ, ਵਿੱਦਿਆ, ਸਿੱਖਿਆ, ਸੰਵਿਧਾਨ, ਰਾਜ (Executive, Judiciary) ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੇ

ਆਧਾਰ ਤੇ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਅਦਾਰੇ, ਸਭਾਵਾਂ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ, ਫਰੀ ਮੈਸਨਰੀ ਲਾਜਾਂ, ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਆਦਿ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਥੇ ਸਮੁੱਚੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਤੌਰ ਅਤੇ ਤਰਫ ਵਾਰੇ ਅਧਿਐਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਅਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਕੁਲ 24 ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਅਰਥਾਤ ਕਾਂਡ ਹਨ। ਮੈਂ ਸੋਚ ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਅਤੇ ਅੱਗੋਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਇੱਕ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਦੀ ਪਹਿਰਾ ਵੰਡ ਦੇ ਕਿਤੇ ਕਿਤੇ ਨੰਬਰ ਲਗਾਏ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਹਰ ਇੱਕ ਪਹਿਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਇਕਾਈ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਅਤੇ ਪਿਛਲੇ ਪਹਿਰਿਆਂ ਨਾਲ ਅੰਤਰ ਸੰਬੰਧਤ ਵੀ ਹੈ। ਕਮਾਲ ਦੀ ਯੁਗਤ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਲਗਭਗ ਹਰ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵ ਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਛੋਹਿਆ ਹੈ, ਰਿੜਕਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੱਤ ਕੱਢਿਆ ਹੈ।

ਜਿਹੜਾ ਜਿਹੜਾ ਪਹਿਰਾ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਕੇ ਸਹਿਜ-ਸੁਹਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਢਾਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ।

The Protocol of the Meetings of The Learned Elders of Zion

ਦਾ ਪੰਜਾਬੀ ਅਨੁਵਾਦ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ

ਸ਼ਬਦਾਰਥ :-

Protocol	- ਨਿਚੋੜ, ਅਤਿ ਸੰਖੇਪ ਸਾਰ, ਬਹੁਤ ਲਮੇਰੇ ਵਿਆਖਿਆਨਾਂ ਦਾ ਅਤਿ ਸੰਖੇਪ ਸਾਰ।
Meetings	- ਸੰਮੇਲਨ
Learned Elders	- ਵਡੇਰੇ, ਵਿਦਵਾਨ
Zion	- ਯਹੂਦੀ ਧਰਮ ਦੇ ਅਨੁਯਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰੀ ਆਧੁਨਿਕ ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਵਿੱਤੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ (ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਕਰਕੇ) ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਉੱਪਰ ਰਾਜ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ। ਆਧੁਨਿਕ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਇਸਰਾਈਲ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਯਹੂਦੀ ਰਾਜ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ। ਯਹੂਦੀ ਬੈਕਰਾਂ ਵਲੋਂ New world order, one world Government ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨੀ।
Goim	- ਗੈਰ ਯਹੂਦੀ ਲੋਕ।
Cabal	- ਚਵੁਲ, ਸਾਜਸ਼ੀ-ਮੰਡਲੀ।

ਨੋਟ-ਇਹ ਇੱਕ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਡਾਕੂਮੈਂਟ ਹੈ ਬੜੇ ਹੀ ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਇਕਾਗਰ ਮਨ ਹੋ ਕੇ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਅਨੰਦ-ਚਿਤ ਹੋਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

1. ਅਨੁਵਾਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਵਿਕਟਰ ਮਾਰਸਡਨ ਦੇ ਅਮਰੀਕੀ ਰੂਪ ਦਾ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਚ ਉਲਥਾ।
2. ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, ਸੰਬੰਧਤ ਪਹਿਰੇ ਜਾਂ ਪਹਿਰਿਆਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ।

Protocol: 1

ਅਨੁਵਾਦ :-

ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਪ੍ਰਤੀ ਦੋ ਵਿਰੋਧੀ ਨਜ਼ਰੀਏ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੈ ਯਹੂਦੀ ਨਜ਼ਰੀਆ ਤੇ ਦੂਸਰਾ ਗੈਰ ਯਹੂਦੀ ਨਜ਼ਰੀਆ। ਪਰ ਮੈਂ ਯਹੂਦੀ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਬਣਾਵਾਂਗਾ। ਇਸ ਨਜ਼ਰੀਏ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੁੰਘਾਰ ਜਾਨਵਰ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ 'ਮਨੁੱਖ'। ਸਮੁੱਚਾ ਧਰਮ ਅਤੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਇਸ ਖੁੰਘਾਰ ਪਰਵਿਰਤੀ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਲਈ ਹੀ ਘੜੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਮਾਜ-ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ-ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਅੰਨੀ ਵਿਰੋਧੀ ਵਧੇਰੇ ਖੁੰਘਾਰ ਸ਼ਕਤੀ ਨੇ ਇਸ ਪਰਵਿਰਤੀ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕੀਤਾ। ਫੇਰ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਹੀ ਘੜਿਆ ਮਾਜਿਆ ਰੂਪ ਹੈ ਤੇ ਜੋ ਸਦਾ ਸੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਹਰ ਰੂਪ ਜਾਇਜ਼ ਤੇ ਸਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। (ਡੰਡਾ ਪੀਰ ਹੈ...)

2. ਸਿਆਸੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਇੱਕ ਫੋਕਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ। ਸੱਚ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਤਖਤੇ ਪਲਟਣ ਲਈ ਉਵੇਂ ਹੀ ਵਰਤਦੇ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਇੱਕ ਪੰਛੀ ਨੂੰ ਫਾਹੁਣ ਲਈ ਚੌਗੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੰਛੀ ਫਾਹੁਣ ਮਗਰੋਂ ਅਸੀਂ ਖੁਲ੍ਹ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀਆਂ ਢਿੱਲੀਆਂ ਤਣਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਮੁੜ ਕੱਸ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਤੇ ਚੇਤਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਧੇਰੇ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਲੋਕ ਬਾਗੀ ਵੀ ਨਾ ਹੋ ਜਾਣ।

ਵਿਆਖਿਆ:- ਉਕਤ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁਕੀ ਹੈ। ਇੱਕੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸਿਰਲੇਖਾਂ ਤੇ ਵੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਚੁਕੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ Conspiracy to Destroy the World Governments And Religions; Peril of Jews; ਅਤੇ ਪੱਤਰਕਾਰ ਮਾਰਸਡਨ ਦਾ ਸੁਝਾਇਆ, ਅੰਤਲਾ ਸਿਰਲੇਖ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ 1927 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅੱਜ ਤੱਕ ਜਾਣਿਆ ਜਾਣ ਲੱਗਾ ਹੈ।

ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰਾ ਅਤੇ ਆਦਿ ਸ਼ਬਦ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਨਿਚੋੜ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦਾ ਆਦਿ ਏਵੇਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਤਨ ਬਾਈਬਲ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਬਾਈਬਲ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਆਦਿ ਏਵੇਂ ਹੀ ਮੰਨਿਆ

ਗਿਆ ਹੈ- ਇੱਕ ਹੈ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਹੈ ਸ਼ੈਤਾਨ। ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਸੰਘਰਸ਼ ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਆਦਿ ਤੇ ਵਿਕਾਸ ਹੈ। ਬੁਧ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨੁੱਖੀ ਦੁਖ ਅਤੇ ਅਸ਼ਟ-ਮਾਰਗ ਦਾ ਟਾਕਰਾ ਹੈ। ਐਡਮ ਵਿਸ਼ੁਪਤ ਅਨੇਕਾਂ ਸੰਪਰਦਾਵਾਂ ਚੋਂ ਇੱਕ ਸੰਪਰਦਾਅ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਰੱਖ ਕੇ ਏਸੇ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਰਾਜ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਇੱਕ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਆਧਾਰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਤੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਏਵੇਂ ਹੀ ਆਰੰਭ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮਾਰਕਸ ਆਪਣੇ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਮੈਨੀਫੈਸਟੋ ਦਾ ਆਰੰਭ ਕਰਦਾ ਹੈ- There are two classes -Bourgeisi and proletariat. (ਦੋ ਜਮਾਤਾਂ ਹਨ, ਇੱਕ ਬੁਰਜੁਆ ਅਤੇ ਦੂਸਰੀ ਪ੍ਰੋਲਤਾਰੀ) ਕਾਰਲ ਰਿਟਰ, ਨੀਤਸ਼ੇ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਲਗਪਗ ਏਵੇਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ- There are two philosophies - Semitic And Aryan (ਦੋ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾਵਾਂ ਹਨ, ਇੱਕ ਸਾਮੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਅਤੇ ਦੂਸਰੀ ਆਰੀਆ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ) ਆਰੀਆ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਕੁਦਰਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ੁਭ ਅਤੇ ਅਸ਼ੁਭ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ।

ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ ਤੇ ਦੋ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾਵਾਂ ਮੰਨੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੈ ਸਾਮੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਹੈ ਆਰੀਆ। ਸਾਮੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦੀ, ਈਸਾਈ, ਮੁਸਲਿਮ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਰੀਆ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਨੂੰ ਇੰਡੋ ਯੂਰਪੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ ਮਤ, ਚੀਨ ਦਾ ਕਨਫਿਊਸ਼ਿਸ਼, ਜਾਪਾਨ ਦਾ ਤਾਉਵਾਦ ਅਤੇ ਯੂਰਪ ਦੇ ਜਰਮਨ, ਆਸਟਰੀਆ, ਚੈਕ ਅਤੇ ਸਲਾਵ ਦੇ ਕੁਝ ਖੇਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਆਰੀਅਨ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਨੇ ਕਾਰਲ ਰਿਟਰ ਰਾਹੀਂ ਵੱਖਰਾ ਮੂੰਹ-ਮੁਹਾਂਦਰਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਸਮਾਂ ਪਾ ਕੇ ਇਹ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਕਿਸੇ ਧਾਰਮਿਕ ਘੇਰੇ ਦੀ ਨਾਂ ਰਹਿ ਕੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਟ ਮਨੁੱਖ-ਜਾਤੀ ਦੇ ਘੇਰੇ ਤੱਕ ਪੁੱਜ ਗਈ ਤੇ ਆਰੀਆ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਟ ਮਾਨਵ-ਜਾਤੀ ਹੋਣ ਦਾ ਪਰਮਾਣ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪਰ 'ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ' ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੇ ਤਾਂ ਕਮਾਲ ਹੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਯਹੂਦੀ ਫਿਰਕੇ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਟ ਅਤੇ ਗੈਰ ਯਹੂਦੀ (ਗੋਇਮ) ਨੂੰ ਨਖਿੱਧ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ (ਗੋਇਮ) ਵਿੱਚ ਈਸਾਈ, ਮੁਸਲਿਮ, ਹਿੰਦੂ ਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਵੀ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਸਲਾ ਏਥੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਅਟਕਦਾ ਹੈ। 1776 ਵਿੱਚ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਸੰਪਰਦਾਅ ਦੀ ਉਤਪੱਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਸ਼ਕਨਾਜ਼ੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਰਵ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਟ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਸਲਾ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਤੁਰਦਾ ਹੈ। ਅਸ਼ਕਨਾਜ਼ੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਉਪਜਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ 'ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ'। ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਪਰਿਵਾਰ ਅਸ਼ਕਨਾਜ਼ੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਸਰਵ-ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਟ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਪੂਰਕ

ਬਣ ਕੇ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਂਝੀਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੇ ਬੈਂਕਾਂ ਨੂੰ ਹਥਿਆ ਲਿਆ ਹੈ। ਬੈਂਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁਦਰਾ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਕਿਧਰੇ ਬਕਾਇਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ ਕਰਵਾ ਕੇ ਅਤੇ ਰਵਾਇਤ ਅਤੇ ਕਿਧਰੇ ਧੱਕੇ ਨਾਲ ਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਬੈਂਕਾਂ ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਅਮਰੀਕਾ ਦਾ ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ (Fed) ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਉਸ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਬੈਂਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਨਰੜ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵ ਬੈਂਕ ਵੀ ਉਸੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚਲੀ ਸਾਰੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਇੱਕ ਘਰਾਣੇ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਹੈ।

ਇਸ ਵਿੱਚਲੇ ਹਰ ਪਹਿਰੇ ਅਤੇ ਸਤਰ ਦਾ ਕਟਾਖਸ਼ ਦੇਖੋ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨੁੱਖ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ 'ਖੁੰਖਾਰ ਜਾਨਵਰ' ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਇਸ ਪਰਵਿਰਤੀ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਾਰੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਤੇ ਰਾਜਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਘੜੇ ਗਏ। ਕਾਨੂੰਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਹੀ ਇੱਕ ਰੂਪ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਰਾਜਕੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਵੱਖਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਏਸੇ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ New World Order, One World Government, One One ਰਾਜ ਧਨ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸਕਦੇ। ਇਉਂ ਧਨ ਵੀ ਇੱਕੋ ਕੇਂਦਰ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪਹਿਲੇ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਹੀ ਉਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮਕਸਦ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅੱਗੋਂ ਸਾਰਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇਸੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ। ਉਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਆਸੀ ਸ਼ਕਤੀ ਯਾਨੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕੋਈ ਨਿਗਰ ਮਸਲਾ ਨਹੀਂ, ਫੋਕਾ ਛਲਾਵਾ ਹੈ---- ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਲਗਭਗ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾਵਾਂ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਨੇਕੀ ਅਤੇ ਬੁਰਿਆਈ ਦਾ ਸੁਮੇਲ ਮੰਨਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਜਾਇਅਨਵਾਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੂਨ-ਖਾਰ ਜਾਨਵਰ ਮੰਨ ਕੇ ਅੱਗੇ ਤੁਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵ ਪ੍ਰਬੰਧ ਉਸਾਰਨਾ ਹੈ।

ਅਨੁਵਾਦ :- ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਹੁਣ ਸੋਨੇ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੇ ਮੱਲ ਲਈ ਹੈ। ਕਦੇ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਨਿਰੇ ਅਕੀਦੇ (Faith) ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਰਾਜ-ਭਾਗ ਚੱਲਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਹੁਣ ਉਦਾਰਵਾਦ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੀ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਹਾਂ, ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ, ਕੱਚੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਨਪਦਾਂ (ਸਵੈ-ਲੋਕ-ਸਾਸ਼ਨ) ਮਹੱਈਆ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿ ਲੋਕ ਆਪ-ਮੁਹਾਰੀ ਭੀੜ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਜਾਣ। ਏਦਾਂ ਹੁੰਦਿਆਂ ਸਾਰ ਹੀ ਪਰਸਪਰ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਵਾਏ ਜਾਣ ਤੇ ਇਹ ਸੰਘਰਸ਼ ਜਮਾਤੀ-ਯੁਧਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਣ।

ਭਾਵੇਂ ਘਰੋਂ ਹੱਲ-ਚੱਲ ਕਾਰਨ ਤੇ ਭਾਵੇਂ ਬਦੇਸ਼ੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਕਾਰਨ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀ (ਗੋਇਮ) ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਕਰਨਾ ਸਾਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤੇ ਇਉਂ ਕਰਨਾ ਸਾਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਡੁਬਦੇ ਰਾਜਾਂ ਲਈ ਸਾਡੇ ਸਰਮਾਏ ਦੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਇੱਕ ਤੀਲੇ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਹਾਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਈਨ ਮੰਨਣਗੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਾਗਰ ਦੀਆਂ ਡੁਘਾਣਾਂ ਵਿੱਚ ਖੋ ਜਾਣਗੇ। ਸਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਇਹ ਕਾਰਜ-ਵਿਧੀ ਕਿਸੇ ਤਰਾਂ ਵੀ ਅਨੈਤਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਲੋਕ ਅਤੇ ਲੋਕ ਨੇਤਾ ਆਪੋ ਆਪਣੀਆਂ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਕੀਦਿਆਂ ਕਾਰਨ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਉਸਾਰੂ ਮਸਲੇ ਤੇ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਨਿਰਮਲ ਭਾਵਨਾਵਾਂ, ਤੁਛ-ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ, ਰੀਤੀ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਅਤੇ ਉਪਭਾਵੁਕ ਮਾਨਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀ ਵਿਰੋਧਾਂ ਕਾਰਨ ਉਹ ਕਿਸੇ ਸਹੀ ਮਸਲੇ ਤੇ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਸਿਆਸੀ ਕਲਾ ਦੇ ਭੇਤਾਂ ਦੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਦੇਵਨੇਤ ਨਾਲ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਤੁੱਛ ਜਿਹਾ ਮਸਲਾ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹ ਵੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲੱਗਿਆਂ ਹੋਰ ਵੀ ਅਰਾਜਕਤਾ ਦੇ ਬੀਜ ਬੋਝ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਵਿਆਖਿਆ- ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸਿਆਸੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰਹੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਾੜੀ-ਮੋਟੀ ਖੁਲ੍ਹ (ਉਦਾਰਵਾਦ) ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਠੀਕ ਹੈ, ਕਦੇ ਸਮਾਂ ਸੀ ਕਿ ਧਰਮ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਛੋਟੇ ਵੱਡੇ ਰਾਜ ਚੱਲਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਸਮਾਂ ਵਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਜ਼ਾਦੀ ਜਾਂ ਖੁਲ੍ਹ ਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰੀਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਹਾਂ, ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟੈਕਟ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵਰਤਦੇ ਹਨ। ਛਲਾਵੇ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ-ਪਹਿਲਾਂ ਖੁਲ੍ਹ ਦੇਣਗੇ ਏਸ ਖੁਲ੍ਹ ਨਾਲ ਲੋਕ ਭੀੜ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਜਾਣਗੇ। ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਦੇ ਤੀਜੇ ਪਹਿਰੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਸਪਰ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਯੁਧ ਕਰਵਾਏ ਜਾਣਗੇ। ਯੁਧਾਂ ਨੂੰ ਸਦੀਵੀਂ ਰੂਪ ਦੇਣ ਲਈ ਜਮਾਤੀ ਯੁਧਾਂ ਦਾ ਨਾਮਕਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਐਸਾ ਜਮਾਤੀ ਸੰਘੁਸ਼ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਪਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਰਾਜਤੰਤਰ ਸੁਆਹ ਦੀ ਢੇਰੀ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਸੋਚੋ, ਕਿ ਕੀ ਅਠਾਰਵੀਂ ਸਦੀ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਇੱਕੀਵੀਂ ਸਦੀ ਤੱਕ ਐਨ ਏਵੇਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ? ਹੈ ਨਾ ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਰੋਡ ਮੈਪ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼।

ਚੌਥੇ ਪਹਿਰੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਹੋਰ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿ ਯਹੂਦੀ ਰਾਜ ਯਾਨੀ ਅਸ਼ਕਨਾਜੀ ਯਹੂਦੀ ਰਾਜ, ਯਾਨੀ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਯਹੂਦੀ ਰਾਜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗੈਰ ਯਹੂਦੀ ਰਾਜ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਗੋਇਮ ਰਾਜ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨੂੰ ਢਹਿ-ਢੇਰੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਉਂ ਕਰਨਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਧੀਨ ਹੈ ਯਾਨੀ ਵਿੱਤੀ ਸਰਮਾਏ ਦੀ ਜਕੜ ਨਾਲ ਸੰਕਟ ਪੈਦਾ ਕਰਕੇ ਆਪਸੀ ਯੁਧ ਲੜਾ ਕੇ, ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਗੇ। ਏਦਾਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਖੁਦ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ

ਹੋਣਗੇ। ਐਸੇ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਲੀ ਕਿ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਰੂਪ ਦੇ ਦੇਣਗੇ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਾਕਰੀ ਕਰੇਗੀ ਤੇ ਕੇਵਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੀ ਹਿੱਤ ਪਾਲੇਗੀ। ਵਿੱਤ ਦੇ ਸਰਮਾਏ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧੀ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਾਗਰਾਂ ਦੀਆਂ ਡੂੰਘਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਡੋਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਉਂ ਕਰਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰਾਂ ਵੀ ਅਨੈਤਿਕ ਨਹੀਂ। ਸਾਨੂੰ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਸੋਚਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਮਿਆਰ ਕਿਹੜੇ ਹੋਏ।

ਪੰਜਵਾਂ ਪਹਿਰਾ ਲੋਕ ਰਾਜ ਦੀ ਠੀਕ ਠੀਕ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਲੋਕਰਾਜ ਅਰਥਾਤ ਡੈਮੋਕ੍ਰੇਸੀ ਵਿੱਚ ਇਉਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਰਾਵਾਂ, ਜਾਤਾਂ, ਵਰਗਾਂ, ਦੇ ਲੋਕ ਰਾਜ-ਗੱਦੀਆਂ ਤੱਕ ਪੁੱਜ ਤਾਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਕਿਸੇ ਉਸਾਰੂ ਮਸਲੇ ਤੇ ਵੀ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਉਂ ਕਹੀਏ ਕਿ ਉਹ ਆਪ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਦੀ ਦੌੜ ਵਿੱਚ ਏਨੇ ਗਰਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਉਸਾਰੂ ਜਾਂ ਲੋਕ ਭਲਾਈ ਮਸਲੇ ਤੇ ਵੀ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਇੱਕ ਮਤ, ਇੱਕ ਜੋਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ।

ਅਸਲ ਵਿੱਚ 'ਡੈਮੋਕ੍ਰੇਸੀ' ਅਰਥਾਤ ਲੋਕ ਰਾਜ ਦੀ ਉਪਜ ਜਾਇਨਵਾਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਬੜੀ ਹੀ ਸੋਚ ਵਿਚਾਰ ਮਗਰੋਂ ਸੁਚੇਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਾਜਸੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸੁਤੇਸਿਧ ਜਾਂ ਹਾਲਾਤ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਉਪਜਿਆ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤੋਂ ਸਾਫ਼ ਜਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਬੜੇ ਲੰਮੇ ਚੌੜੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਿਆਂ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਉਪਜਾਇਆ ਗਿਆ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜੋਕੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਨ। ਅਨੇਕਾਂ ਕੁਟੇਸ਼ਨਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਏਥੇ William Guy Carr ਦੀ ਪੁਸਤਕ The Pawns in the Game ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪਹਿਰਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

"It is unfortunate, but true, that to-day 'democracy' is a very deceptive word. It is used to describe all countries which are in fact a money-lender's heaven. Today countries termed 'democratic' follow a monetary system devised by the international bankers, which currency originates in debt to groups of private individuals who manipulate the levels of different countries and use money as a stable value facilitating the exchanged WHEALTH. Britain, France, and the United States are termed 'democratic' countries they are linked together in debt to the international money-lenders. The Communists also call themselves 'democratic' republics and they are entitled to do as long as they are controlled by the same international financial groups. // * Interestingly, those so called countries had

state-owned and controlled central banks, and use state-issued paper currency, backed by them on credit.

ਪੰਜਾਬੀ ਰੂਪ

ਹੈ ਤਾਂ ਬਦਕਿਮਤੀ ਵਾਲਾ ਮਸਲਾ ਪਰ ਹੈ ਸਚ ਕਿ ਲੋਕਤੰਤਰ ਅਰਥਾਤ ਡੈਮੋਕ੍ਰੇਸੀ ਅੱਜ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭ੍ਰਾਂਤੀ ਪੂਰਨ ਤੇ ਕਪਟੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਇਹੀ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ (ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ, ਵਿਸ਼ਵੀ ਬੈਂਕਾਂ) ਲਈ ਸਵਰਗ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲੋਕ ਰਾਜੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਿਖੇ ਮੁਦਰਾ ਪ੍ਰਚਲਨ ਦਾ ਉਹੀ ਰੂਪ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਬੈਂਕਾਂ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁਦਰਾ ਕੁਝ ਨਿੱਜੀ ਸਰੋਕਾਰਾਂ ਦੀ ਦੇਣ ਹੈ। ਉਹੀ ਮੁਦਰਾ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨੀਅਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਉਹੀ ਕਿਸੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਸਲੀ ਦੌਲਤ ਦੇ ਪਰਚਲਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਬਰਤਾਨੀਆਂ, ਫਰਾਂਸ, ਅਮਰੀਕਾ (ਹੁਣ ਭਾਰਤ ਵੀ) ਆਦਿ ਅਖੌਤੀ ਲੋਕਰਾਜੀ ਦੇਸ਼ ਹਨ ਤੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਦੇਸ਼ ਵੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੋਕਰਾਜੀ ਅਖਵਾਂਉਂਦੇ ਹਨ ਉੱਪਰ ਵੀ ਉਸੇ ਵਿੱਤੀ ਅਦਾਰੇ ਦਾ ਮੁਦਰਾਵਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ। (ਏਥੇ ਯਾਦ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੂਸ ਨੂੰ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਮੁਲਕ ਵਜੋਂ ਤਾਂ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਚੀਨ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਭੁਲੇਖੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੀਨ 2006 ਤੋਂ ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਦੇਸ਼ ਬਣਿਆ, ਜਿਸ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਨੇ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿੱਚ ਤਹਿਲਕਾ ਮਚਾ ਦਿਤਾ ਸੀ। ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 2006 ਨੂੰ ਚੀਨ ਦੀ ਸਰਕਾਰੀ 'ਮੁਦਰਾ ਰੇਗੂਲੇਟਰੀ ਏਜੰਸੀ' ਨੇ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਵਿਸ਼ਵ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਚੀਨ ਅੰਦਰ ਖੁਲ੍ਹਾ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਅੱਜ ਬੈਂਕ ਆਫ ਚਾਇਨਾ ਵਿਸ਼ਵ ਬੈਂਕ ਦੀ ਹੀ ਇੱਕ ਬਰਾਂਚ ਹੈ। ਅਨੇਕਾਂ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਮੁਲਕ ਚੀਨ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈ ਕੇ ਦੇਸ਼ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਚੀਨ ਨੂੰ ਹਾਂਸਲ ਹੋਈ ਇਹ ਬਰਕਤ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਵਿਸ਼ਵ ਬੈਂਕ ਦੀ ਬ੍ਰਾਂਚ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਹੈ। ਹਾਂ, ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਥਿਰਤਾ ਬਖਸ਼ੀ ਹੈ।

ਅਨੁਵਾਦ :- ਰਾਜਨੀਤੀ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਉੱਕਾ ਹੀ ਕੋਈ ਸਾਂਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਨੈਤਿਕਤਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਸ਼ਾਸਕ ਕਦੇ ਮਾਹਿਰ ਸਿਆਸੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਤੇ ਬਹੁਤਾ ਸਮਾਂ ਗੱਦੀ ਤੇ ਨਹੀਂ ਟਿੱਕ ਸਕਦਾ। ਸ਼ਾਸਕ ਵਿੱਚ ਛਾਂਤਰਤਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਭੁਲਾਂਦਰਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਗੁਣ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਅਤੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ ਆਦਿ ਸਿਆਸਤ ਵਿੱਚ ਔਗੁਣ ਹਨ। ਇਹ ਔਗੁਣ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਤੋਂ ਵੀ ਵਧੇਰੇ ਖਤਰਨਾਕ ਹਨ। ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਔਗੁਣਾਂ ਨੇ ਤਬਾਹ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਜਾਇਨਿਸਟ ਕਦੇ ਇੰਨ੍ਹਾਂ ਔਗੁਣਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਆਂਗੇ।

ਸਾਡਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਅਸੂਲ ਹੈ ਕਿ 'ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ' ਸਦਾ ਹੀ ਹੱਕੀ ਤੇ ਸਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ, ਸਹੀ, ਤੇ ਹੱਕੀ ਹੋ ਸਕੀਦਾ ਹੈ। ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਰਇਆ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਦਬਾਉਣਾ, ਕਮਜ਼ੋਰਾਂ ਤੇ ਧਾਵਾ ਬੋਲਣਾ, ਪਰਚੱਲਤ ਸਥਾਪਤੀ ਨੂੰ ਬਖੇਰਨਾ,

ਆਪਣੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤੀ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਬਣਨਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਦਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਹੀ ਭਾਂਜ ਖਾਧੀ ਹੋਵੇ ਆਦਿ...।

ਆਪਣੀ ਕਾਰਜ ਵਿਧੀ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਗੁਪਤ ਰਹਾਂਗੇ। (ਗੁਪਤਤਾ-ਇੱਕ ਮਾਤਰ ਪਰਮੁੱਖ ਰਹੇਗੀ) ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਗੁਪਤ ਰਹਾਂਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਚੁਨੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਕੀ ਗਲਤ ਹੈ ਤੇ ਕੀ ਠੀਕ ਹੈ, ਇਸ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਪੈਣਾ। ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਤੇ ਕੀ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ। ਸਿੱਟਿਆ ਨੇ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪੇ ਠੀਕ ਠਹਿਰਾ ਲੈਣਾ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ

ਪਹਿਰਾ 1/6. ਇਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤੀ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਤੋਰਿਆ ਹੈ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਲੇਖਕ ਜ਼ਾਇਨਵਾਦੀ ਸਾਫ਼ ਸਾਫ਼ ਐਲਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਰਾਜਨੀਤੀ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਦੂਰ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਨੈਤਿਕ ਵਿਅਕਤੀ ਕਦੇ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦਾ ਮਾਹਿਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਨੈਤਿਕ, ਛਾਤਰ, ਧੋਖੇਬਾਜ਼, ਲੋਕ ਹੀ ਰਾਜਨੀਤੀਕ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਉਂ ਇਹ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਅਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਾਹਕ ਹਨ ਤੇ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਅਨੈਤਿਕ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਨਾਅਰਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਂਜ਼ ਨਾਲੋਂ ਨਾਲ ਇਹ ਵੀ ਕਹੀ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਹਾਲ ਗੋਇਮ (ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀ) ਰਾਜਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜ਼ਾਇਨਵਾਦੀ ਯਹੂਦੀ ਰਾਜ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।

ਪਹਿਰਾ 1/7 : ਇਸ ਪਹਿਰੇ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਾਅਰਾ ਵੀ ਦੱਸ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਾਅਰਾ ਨੈਤਿਕ ਹੋਣਾ ਨਹੀਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਦਾ ਸਹੀ ਤੇ ਹੱਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਨਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵੀ ਨੇਮ (New World Order) ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰੀਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਹੋਰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ, ਸਹੀ ਤੇ ਹੱਕੀ ਹੋ ਸਕੀਦਾ ਹੈ। ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਰਾਇਆ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਦਬਾਉਣਾ, ਕਮਜ਼ੋਰਾਂ ਤੇ ਧਾਵਾਂ ਬੋਲਣਾ, ਸਥਾਪਤੀ ਨੂੰ ਬਖੇਰਨਾ, ਆਪਣੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤੀ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਬਣਨਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਦਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਭਾਂਜ ਖਾਧੀ ਹੋਵੇ ਆਦਿ।

1/8. ਪਹਿਰੇ ਵਿੱਚ ਗੁਪਤਤਾ ਦਾ ਮਸਲਾ ਛੋਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਏਥੇ ਸਿਰਫ਼ ਛੋਹਿਆ ਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਾ ਸਮਝਾਂਗੇ ਸਾਰੇ ਕੁਝ ਵਿੱਚ ਗੁਪਤਤਾ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਟ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਏਥੇ ਏਨਾ ਕੁ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਗੁਪਤ ਰਹਾਂਗੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਚੁਨੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਭਾਵ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਵੀ ਵਿਰੋਧੀ ਕਾਇਮ ਹੈ ਇਹ ਆਪਣੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਤੋਂ ਗੁਪਤ ਰੱਖਣਗੇ।

ਫਰੀ-ਮੈਸਨਰੀ ਅਤੇ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਇਨਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਗੁਪਤ ਸਭਾਵਾਂ ਹਨ। ਫਰੀ ਮੈਸਨਰੀ ਬਾਰੂਵੀ-ਤੇਰੂਵੀਂ ਈਸਵੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ। ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ 1776 ਵਿੱਚ ਆਦਮ ਵਿਸ਼ੁਪਤ ਨੇ ਘੜੀ ਬਣਾਈ। ਦੋਵੇਂ ਅਤਿ ਗੁਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਹਨ। 1782-83 ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ-ਮਿਕਤਾ ਹੋ ਗਈ। ਇਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਨੇਕਾਂ ਹੋਰ ਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਅਨੇਕਾਂ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਘੜੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਹਰ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਆਦਮੀ ਇਨਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਗੁਪਤ ਸੰਸਥਾ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ ਜਿਸ ਸੰਸਥਾ 'ਸੁਸਾਇਟੀ ਫਾਰ ਦ ਜਸਟ' (Society for the Just) ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਸੀ, ਇਸੇ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਖਾ ਸੀ। ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ ਤੇ ਇੱਕ ਕਾਂਡ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅੱਜ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਹਰ ਦੇਸ਼, ਹਰ ਸ਼ਹਿਰ, ਹਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇਨਾਂ ਨੇ ਗੁਪਤ ਜਾਂ ਪਰਤੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਪਰਤੱਖ ਜਾਂ ਗੁਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਰਾਹੀਂ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰ ਲਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ ਤੇ ਇੱਕ ਕਾਂਡ ਵਿੱਚ ਉਨਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਗੁਪਤ ਤੌਰ ਤੇ ਇਨਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਅਨੁਵਾਦ :- 1/9. ਸਾਡੀ (ਯਹੂਦੀਆਂ-ਜ਼ਾਇਨਵਾਦੀਆਂ) ਦੀ ਮੰਜਿਲ ਸਾਫ ਹੈ, ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ ਤੇ ਅਸੀਂ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਮਿਹਨਤ ਨੂੰ ਅਜਾਈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਦਿਆਂਗੇ।

ਆਪਣੀ ਕਾਰਜ ਵਿਧੀ ਦੀ ਸਥਿਰਤਾ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਹ ਤੱਥ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਾਂਗੇ ਕਿ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀ (ਗੋਇਮ) 'ਲੋਕ ਵੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵੀ' ਪਾਜੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਦਲਿਦਰਤਾ ਦੇ ਮਾਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਤੇ ਆਪਣੀ ਜਿੰਦਗੀ ਦੀ ਬਿਹਤਰੀ ਸਮਝਣ ਦੇ ਅਸੱਮਰੱਥ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਹਨੇਰ ਵਿਰਤੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਇਓਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅੰਨ੍ਹੇ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਖਾਈ ਵਿੱਚ ਡਿਗਣਾ ਤੈਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੂਟਨੀਤਕ ਸਿਆਸਤ ਦੀਆਂ ਡੂੰਘੀਆਂ ਪਰਤਾਂ ਸਮਝਣ ਦੀ ਸਿਆਣਪ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਤੇ ਉਹ ਸਾਰੀ ਕੌਮ ਨੂੰ ਤਬਾਹੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਰਤਾਂ ਦੇ ਉੜੇ, ਐੜੇ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਹੀ ਇਸ ਸਮਝ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਅਗਿਆਨੀ ਲੋਕਾਂ ਚੋਂ ਬਣੇ ਅਕਾਂਖਿਆਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਨਗੇ ਹੀ ਕਰਨਗੇ। ਉਹ ਬਦੇਸ਼ੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਤੋਂ ਰਖਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਣਗੇ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਲੋਕ ਪੱਖੀ ਯੋਜਨਾ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹਾ ਸਕਣਗੇ।

ਕੋਈ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ-ਸ਼ਾਸਕ ਹੀ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਯੋਗ ਵੰਡ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਆਮ ਲੋਕ (ਭੀੜ) ਤਾਂ ਵਹਿਸ਼ੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨਾਂ ਰਾਜ ਹੱਥ ਆਏਗਾ ਤਾਂ ਜਕੀਨਨ ਸ਼ਰਾਬੀ ਹਾਥੀਆਂ (ਜਾਨਵਰਾਂ) ਵਾਲਾ ਹਾਲ ਹੋਏਗਾ, ਅਰਾਜਕਤਾ ਫੈਲੇਗੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਨੀਚ ਮਿਆਰ ਦਾ

ਰਾਖਸ਼ਪੁਣਾ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ

1/9. ਇਹ (ਜਾਇਅਨਵਾਦੀ) ਦ੍ਰਿੜ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਹਨ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਵਰ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਕਿ ਯਹੂਦੀ ਯੇਹੋਵਾ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਚੁਨਿੰਦਾ ਅਰਥਾਤ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ। ਦੂਸਰਾ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੱਬੀ ਹੱਕ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਾਜ ਕਰਨ। ਤੀਸਰਾ, ਕਿ ਧਨ ਬਿਨਾਂ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸਕਦਾ। ਏਸ ਲਈ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਧਨ ਤੇ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਲਾਹੀ ਹੱਕ ਹੈ।

ਸਾਰੇ ਦਾ ਸਾਰਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਮੂਲ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਉੱਪਰ ਅਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਹ ਪਰਮ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਗੈਰ ਯਹੂਦੀ ਲੋਕ (ਗੋਇਮ) ਪਾਜੀ, ਦਲਿਦਰੀ, ਅਤੇ ਹਨੇਰ-ਵਿਰਤੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਗੋਇਮ ਆਪ ਵੀ ਅੰਨ੍ਹੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੇਤਾ ਵੀ ਅੰਨ੍ਹੇ ਹਨ ਤੇ ਇਉਂ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਭਟਕਣਾ ਤੇ ਡਿਗਣਾ ਕੁਦਰਤੀ ਵਰਤਾਰਾ ਹੈ। (ਏਥੇ ਯਾਦ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਅਤੇ ਪਾਜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ-ਮੌਤ ਵਾਲਾ ਸੰਘਰਸ਼ ਵੀ ਜਰੂਰੀ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੀ ਸੰਭਵ ਹੈ ਜੇਕਰ ਲੋਕ ਸਰਵ-ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਚੁਨੌਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ। ਏਵੇ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਾਰਲ ਰਿਟਰ ਨਿਤਰਦਾ ਹੈ ਯਾਨੀ ਕਿ ਨਿਤਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਐਲਾਨਦਾ ਹੈ 'ਆਰੀਆ' ਬਤੌਰ ਧਰਮ-ਕੌਮ ਸਰਵ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਹੈ (ਨਾ ਕਿ ਯਹੂਦੀ) ਜੋ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁਧਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਚੁਕੇ ਹੋ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਯੁਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿਪਾਹੀ ਦੀ ਮੌਤ ਪਿਛੇ ਯਹੂਦੀ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਡਾਲਰ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਸਿਤਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਏਨੇ ਵੱਡੇ ਪਰਿਮਾਪ ਵਿੱਚ ਉਤਮ ਲਹੂ ਦੀ ਯਾਨੀ ਆਂਦਮੀ ਦੇ ਲਹੂ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਯੇਹੋਵਾ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲਹੂ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਬੰਦੇ ਦੇ ਲਹੂ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ) ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਬਾਰੇ ਅਗਲੇ ਸਫਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੜ੍ਹੋਗੇ।)

ਰਾਜਨੀਤੀ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਬੇਹੱਦ ਜਟਿਲ ਮਸਲਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿਰਾਸਤੀ ਮੰਨੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਰ ਪੀੜ੍ਹੀ ਸਿਖਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅਕਾਂਖਿਆਈ ਇਨਸਾਨਾਂ ਦੇ ਵੱਸ ਦਾ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ।

ਮਸਲਾ ਇਕੋ ਕੇਂਦਰੀ ਬਿੰਦੂ ਵੱਲ ਲਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੁਨਿੰਦਾ ਤੇ ਚੁਨਿੰਦਾ ਲੋਕ ਅਰਥਾਤ ਜਾਇਅਨਵਾਦੀ ਯਹੂਦੀ ਹੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ।

ਇਹ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਹਨ। ਡੈਮੋਕ੍ਰੇਸੀ ਤਾਂ ਐਵੇਂ ਭੁਲਾਂਦਰਾ ਜਿਹਾ ਹੈ। ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਦੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦਾ ਇੱਕ ਪੜ੍ਹਾ ਮਾਤਰ ਹੈ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਨਸਾਰ ਕੋਈ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ ਹੀ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਅੰਤਲਾ ਨਿਚੋੜ ਵੀ ਏਸੇ ਤਬਾਗਤ (ਅਖੌਤੀ) ਤੱਥ ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਜ ਦੀ ਭੂਖ-ਨੰਗ-ਗਰੀਬੀ-ਜਹਾਲਤ ਦਾ ਇਕੋ ਇੱਕ ਹੱਲ ਹੈ 'ਯਹੂਦੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ'। ਉਹੀ ਸਮਾਜ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਯੋਗ ਵੰਡ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਹੀ ਸਯੋਗ ਤੌਰ ਅਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਯਾਨੀ ਉਤਪਾਦਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਵਸੀਲਾ ਹੈ।

ਅਨੁਵਾਦ :- ਗੋਇੰਮ (ਗੈਰ ਯਹੂਦੀ) ਲੋਕ ਦਾਰੂ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਬੜੇ ਖੁਸ਼ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜਵਾਨੀ ਛੋਟੀ ਉਮਰੇ ਹੀ ਕਾਮ-ਵਿਰਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਜਮਾਤੀ-ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਉਲਝ ਕੇ ਮੂਰਖ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਂਝ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਆਪ ਆਪਣੇ ਏਜੰਟਾਂ, ਸਿਖਿਅਕਾਂ, ਬੂਟ ਚੱਟਾਂ, ਅਮੀਰਾਂ ਦੀਆਂ ਘਰੇਲੂ ਔਰਤਾਂ, ਕਲਰਕਾਂ, ਧਰਮ-ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ, ਕੰਜਰੀਆਂ, ਅਮੀਰ ਸੁਸਾਇਟੀ ਔਰਤਾਂ ਤੇ ਇਥੇ ਤੱਕ ਕਿ ਆਪਣੀਆਂ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤਾਂ ਆਦਿ ਰਾਹੀਂ ਚੇਤੰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਧੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੇ ਉਹ ਸਿਰੇ ਦੇ ਵਿਭਚਾਰੀ ਅਤੇ ਅੱਯਾਸ਼ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।

ਇਸ ਸਭ ਕੁਝ ਦਾ ਸਾਡਾ ਬਦਲ ਹੈ - ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਲੋਕ-ਭੁਲਾਂਦਰਾ। ਜਿਹੜੇ ਗੋਇੰਮ ਰਾਜ ਖੁਸ਼ੀ-ਖੁਸ਼ੀ, ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ, ਆਪਣੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸਾਡੀ ਅਧੀਨਗੀ ਨਹੀਂ ਸਵੀਕਾਰਦੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਪਰ ਭੁਲਾਂਦਰਾ-ਪਾਊ, ਮੱਕਾਰੀ ਭਰੀ (ਸਮੇਤ ਵੱਢੀ ਖੋਰੀ ਅਤੇ ਫਰੇਬ ਦੇ) ਹਿੰਸਾ ਦੀ ਬੇਕਿਰਕ ਵਰਤੋਂ ਕਰਾਂਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਨਿਜੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਹੜਪਾਂਗੇ ਤੇ ਨਿਰੰਕੁਸ਼ ਰਾਜ ਸਥਾਪਤ ਕਰਾਂਗੇ। ਸਿਆਸਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਭ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।

ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋਣ ਤੇ ਗੋਇੰਮ-ਰਾਜਾਂ (ਗੈਰ ਯਹੂਦੀ) ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚਲੇ ਲੜਾਈਆਂ ਦੇ ਭੰਨੇ ਖੋਫ-ਜ਼ਦਾ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਹੋਕਾ ਦਿਆਂਗੇ। ਪਰ ਗੁਪਤ ਢੰਗਾਂ ਨਾਲ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਰਹੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀਆਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇ ਖੋਫ ਕਾਇਮ ਵੀ ਰੱਖਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਐਸਾ ਅਕਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਹਿੱਤ ਤਾਂ ਹਾਂ ਹੀ ਪਰ ਹੁਕਮ-ਅੰਦੂਲੀ ਲਈ ਬੇਕਿਰਕ ਤਲਵਾਰ ਵੀ ਹਾਂ।

ਢੇਰ ਚਿਰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ "ਮੁਕਤੀ-ਬਰਾਬਰੀ ਭਾਈਚਾਰਾ" ਦਾ ਨਾਅਰਾ ਅਸਾਂ ਹੀ ਬੁਲੰਦ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਫਿਰ ਇਹ ਮੂਰਖ ਚੋਣਾਂ ਲੜੂ ਤੋਤਿਆਂ ਦੇ ਹੱਥ ਆ ਗਿਆ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਫਾਹੁਣ ਲਈ ਚੋਗੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤਿਆ। ਅੰਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਦੁਖ ਉਪਜਾਏ।

ਵਿਆਖਿਆ :-

ਗੋਇੰਮ ਨੂੰ ਉਹ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਫਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ ਇਹ ਪਹਿਰਾ। ਇਸ ਪਹਿਰੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋ ਵੱਧ ਵਾਰ ਪੜਨਾ ਤੇ ਸਮਝਯਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਗੋਇੰਮ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲਾਂ ਨੂੰ ਵਿਭਚਾਰ ਦੀ ਨਿਚਲੀ ਤੋਂ ਨਿਚਲੀ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਵਸੀਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਹ ਵਰਤ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਪਰ

ਹਵਾਲਾ ਆ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਢਾਈ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਲਗਪਗ ਹਰ ਮਹਾਨ ਸਖਸ਼ੀਅਤ ਨੂੰ ਯਹੂਦੀ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਸੰਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕਸ, ਲੈਨਿਨ, ਸਟਾਲਿਨ, ਨਹਿਰੂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਗਿਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਾਫ਼ ਅਰਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਉਹ ਕੋਈ ਵੀ ਹਰਵਾ ਵਰਤ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਇਹ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਾਅ-ਪੇਚ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਟਰੈਟਰਜੀ ਵੀ। “ਸਿਆਸਤ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।” ਮੁਹਾਵਰਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਘੜਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਸਿਆਸੀ ਵਿਅਕਤੀ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਦ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੋਵੇ, ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਿਜੀ ਤੇ ਸੰਘੀ ਕਾਮਯਾਬੀ ਲਈ ਚਾਨਣ ਮੁਜਾਰਾ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ।

ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਧਿਆਇ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਚੋਧਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਕਿ ਸਾਰੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਮਹੱਤਵ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਦਾ ਚੋਧਵਾਂ ਪਹਿਰਾ ਹੈ। ਏਸੇ ਪਹਿਰੇ ਨਾਲ ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦੀ ਮਹਾਨ ਨਾਅਰੇ ਦੇ ਭੁਲਾਂਦਰੇ ਦਾ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਰੰਭ ਹੈ। ਵਰਣਨ ਵਾਰ ਵਾਰ ਆਏਗਾ।

ਜਾਇਅਨਵਾਦੀ ਇਨਕਲਾਬਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 1789 ਦੇ ਫਰਾਂਸੀਸੀ-ਇਨਕਲਾਬ ਤੋਂ ਹੋਈ ਸੀ।

ਫ੍ਰਾਂਸੀਸੀ ਇਨਕਲਾਬ ਦਾ ਮੂਲ ਮੰਤਰ ਸੀ ਇਹ ਨਾਅਰਾ - ਮੁਕਤੀ-ਬਰਾਬਰੀ-ਭਾਈਚਾਰਾ। ਅਰਥਾਤ Liberty-Equality-Fraternity. ਕਿੰਨਾ ਮਨਮੋਹਕ ਨਾਅਰਾ ਹੈ। ਕਿਹੜਾ ਪਰਵਾਨਾ ਇਸ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੇ ਸੜ ਮਰਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਸਤੋਂ ਹੋਰ ਵੱਡਾ ਆਦਰਸ਼ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹੋ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਇਨਕਲਾਬਾਂ ਦਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਇਨਕਲਾਬਾਂ ਦਾ ਆਧਾਰ ਇਹੀ ਨਾਅਰਾ ਹੈ।

ਸਾਹਿਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਾਅਰੇ ਨੂੰ ਫ੍ਰਾਂਸੀਸੀ ਫਿਲਾਸਫਰ ਜੀਨ-ਜਾਕਸ ਰੂਸੋ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਇਅਨਵਾਦੀਆਂ ਦੀ ਦੇਣ ਹੈ। ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਰ ਨੂੰ ਫਾਹੁਣ ਲਈ ਚੋਗੇ ਵਾਂਗ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਨਾਅਰਾ ਨਿਰੇ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਇਨਕਲਾਬਾਂ ਦਾ ਹੀ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ, ਡੈਮੋਕਰੇਟਿਕ ਅਰਥਾਤ ਲੋਕਰਾਜੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਲਸਿਲਾ ਅੱਜ ਤੱਕ ਲਗਾਤਾਰ ਚੱਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਲੇਖਕਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਨਾਅਰਾ ਇਨਸਾਨ ਦੀ ਦੁਖ ਕਲੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬੰਦ ਖਲਾਸੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਅੱਤ ਜਟਿਲ ਦੁਖਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਲਈ ਉਪਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਆਪਾਂ ਪਰਤੱਖ ਦੇਖ ਲਈਏ ਫ੍ਰਾਂਸ, ਆਸਟਰੀਆ, ਸਪੇਨ, ਰੂਸ, ਚੀਨ, ਜਾਪਾਨ,

ਚਕੋਸਲੋਵਾਕੀਆ, ਯੂਗੋਸਲਾਵੀਆ, ਮੋਜਮਵੀਕ, ਅੰਗੋਲਾ, ਆਦਿ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਏਸੇ ਮਹਾਨ ਨਾਅਰੇ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਇਨਕਲਾਬ ਮਚਾਏ ਗਏ। ਕਰੋੜਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਬਲੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਖੂਨ ਦੇ ਹੜ੍ਹ ਵਗਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਨੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਉਕਸਾਉਣ ਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਤੇ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦੇਣ ਨਾਲ ਬੇਜੋੜ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਸਭ ਕੁਝ ਲੁਟ-ਲੁਟਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਸਿੱਟਾ ਕੀ ਨਿਕਲਿਆ?

ਇਨਕਲਾਬ ਖੁਦ ਸਥਿਰ ਨਾ ਰਹੇ। ਉਲਟ ਇਨਕਲਾਬਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਗਏ। ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਤਾਂ ਇਹ 'ਲਾਲੀ ਪਾਪ' ਸਾਬਤ ਹੋਣਾ ਹੀ ਸੀ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤੋਤਿਆਂ ਵਾਂਗ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤੇ ਹੁਣ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਲਹੂ ਡੁਲਣ ਤੋਂ ਇਨਕਲਾਬ ਨਹੀਂ ਵਾਪਰਦੇ ਯਾਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੇ। ਨਾਲ ਹੀ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਲਹੂ ਡੁਲਿਆਂ ਉਲਟ ਇਨਕਲਾਬ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵਾਪਰਦੇ। ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਰੂਸ ਚੀਨਾ ਚੀਨਾ ਹੋ ਜਾਏਗਾ ਪਰ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਟੁਟੇਗਾ ਜੋ ਮੁਕਤੀ, ਬ੍ਰਾਬਰੀ, ਭਾਈਚਾਰਾ ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ 1990-95 ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬੁਧੀਜੀਵੀ ਸਾਬੀ ਨੀਮ-ਮੈਂਟਲ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਜਦੋਂ ਦੇਖਦਿਆਂ ਦੇਖਦਿਆਂ ਸਭ ਕੁਝ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਟੁੱਟਣ ਨਾਲ ਹੋਰ ਨਿਕੇ ਮੋਟੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਵੀ ਆਧਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਏਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਖੁਦ ਬਕਾਇਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਹੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦੇ ਦਿਤਾ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਹੋਰ ਜ਼ਿਰ੍ਹਾ ਕਰੋ।

ਚੀਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੱਪ ਦੀ ਲੀਕ ਤੇ ਡਾਗਾਂ ਮਾਰੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਫੇਰ 'ਰੂਸੀ ਲਾਈਨ ਬਨਾਮ ਚੀਨੀ ਲਾਈਨ' ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਇਨਕਲਾਬੀਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੇ ਕਿਹੜੇ ਕਿਹੜੇ ਦੂਸ਼ਣ ਨਹੀਂ ਲਗਾਏ। ਸਿਲਸਿਲਾ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਚੱਲੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰ 'ਲੋਕ' ਟੁਟ ਚੁਕਿਆ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ 'ਬਦੀ ਦੀ ਅਸਲੀ ਜੜ੍ਹ ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦ' ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਂਗੇ, ਏਵੇਂ ਵਾਪਰਦਾ ਰਹੇਗਾ।

ਅਸਲੀ ਜੜ੍ਹ ਹੈ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕਰਜ਼। ਉਹ ਸਾਫ ਸਾਫ ਐਲਾਨਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਸਾਡੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਉੱਪਰ ਰਹਿਣ ਦਾ ਮਾਣ ਬਖਸ਼ਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਆਕੜੇਗੇ ਤਾਂ ਇਹ ਮਾਣ ਵੀ ਖੋਹ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਤੇ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਅਨੁਵਾਦ :- ਗੋਇਮ (ਗੈਰ ਯਹੂਦੀ) ਬੁਧੀ ਜੀਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕੇ-ਕਿ ਇਹ ਨਾਅਰਾ ਸਵੈ ਵਿਰੋਧਾਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੈ, ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਚ' ਕਿਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਨਹੀਂ, ਕੁਦਰਤ ਨੇ ਆਪ ਮਨਾਂ, ਚਰਿੱਤਰਾਂ ਤੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਬਰਾਬਰੀ (ਅਸਾਵਾਂਪਨ) ਉਪਜਾਈ ਹੋਈ ਹੈ, ਕਿ ਅੰਨ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਅੰਨਾ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਵਿਦਵਾਨ ਹੋਵੇ,

ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਿਆਸਤ ਦੀ ਸਹੀ ਪਾਹੁਲ ਨਾ ਮਿਲੀ ਹੋਵੇ, ਕਿ ਗੋਇਮ ਦੇ ਆਪਣੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਆਸਤ ਰਾਜ ਘਰਾਣਿਆਂ ਦੀ ਮਨਾਪਲੀ ਰਹੀ ਹੈ, ਕਿ ਰਾਜਾ- ਪਿਉ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸੱਤਾ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੰਦਾ ਸੀ, ਅੱਗੋਂ ਪੁੱਤਰ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ, ਕਿ ਇਉਂ ਰਾਜ-ਸੱਤਾ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਸਮਝ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪੁੱਜ ਸਕੀ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਇਆ ਹੈ ਤੇ ਅੱਗੋਂ ਵੀ ਭੁਗਤਾਵਾਂਗੇ।

ਆਪਣੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਏਜੰਟਾਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਿ ਸਾਡੇ ਨਾਅਰੇ, “ਮੁਕਤੀ-ਬਰਾਬਰੀ-ਭਾਈਚਾਰਾ”, ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਹੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸਾਡੀ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਲਈ, ਬੜੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਗਰਮਜੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਦੇ ਕੋਨੇ ਕੋਨੇ ਤੇ ਲੈ ਗਏ। ਸਾਡੀ ਇੱਛਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਨਾਅਰੇ ਨੇ ਗੋਇਮ ਸਟੇਟਸ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਉਂਕ ਲਗਾਈ ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਏਕਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਭੰਗ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਰਾਜਕਤਾ ਫੈਲਾਈ।

ਏਹੀ ਨਾਅਰਾ ਸਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਸਟਰ ਕਾਰਡ (Master Card) ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੇ ਸਾਬਤ ਹੋਏਗਾ, ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਕੁਲੀਨ ਵਰਗ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਮਚਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਮਚਾਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਕੁਲੀਨ ਵਰਗ ਗੋਇਮ ਸਟੇਟਾਂ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਰੱਖਿਆ ਲਾਈਨ ਸੀ, ਗੋਇਮ ਕੁਲੀਨ ਵਰਗ ਜੋ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਜੈਨਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿਰੋਧੀ ਸਨ, ਦੀਆਂ ਕਬਰਾਂ ਉੱਪਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਕੁਲੀਨ ਵਰਗ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਾਂਗੇ, ਜੋ ਪੜੇ ਲਿਖੇ ਵੀ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਧਨਵਾਨ ਵੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਨ ਸਾਡੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚਲਾ ਗਿਆਨ ਹੋਏਗਾ। ਸਾਡੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਹੀ ਸੰਚਾਲਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਏਗੀ।

ਬੰਦੇ ਦੀਆਂ ਮਾਨਸਿਕ ਪਰਵਿਰਤੀਆਂ ਨੇ, ਧਨ ਦੀ ਅੰਨ੍ਹੀ ਚਾਹਤ ਨੇ, ਜਿਣਸੀ ਕਾਮ ਵਾਸਨਾ ਨੇ ਅਤੇ ਪਦਾਰਥਕ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਲੋਭ ਨੇ, ਸਾਡਾ ਕੰਮ ਹੋਰ ਵੀ ਸੌਖਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। (ਕਾਮ, ਕ੍ਰੋਧ, ਲੋਭ, ਮੋਹ, ਹੰਕਾਰ) ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਇੱਕ ਪਰਵਿਰਤੀ ਨੂੰ ਖਰੀਦਾਂਗੇ ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਉਗਲਾਂ ਤੇ ਨਚਾਵਾਂਗੇ।

ਅਜਾਦੀ ਰੂਪੀ ਕਲਪਿਤ, ਅਭੋਤਿਕ ਤੇ ਆਦਰਸ਼ਕ ਵਿਚਾਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਏਸ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਰਾਜ ਘਰਾਣਿਆਂ ਦੇ ਕੁਲੀਨਾਂ ਵਾਂਗ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਆਜਾਦ ਹੋ ਤੇ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋ। ਘਸੇ ਹੋਏ ਦਸਤਾਨਿਆਂ ਵਾਂਗ ਜਦੋਂ ਮਰਜ਼ੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਟ ਦਿਉ ਅਤੇ ਆਪ ਮਾਲਕ ਬਣੋ। ਇਉਂ ਰਾਜ ਸੱਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਪਰਮਾਣ -ਪੱਤਰ ਸਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ ਹਨ।

ਵਿਆਖਿਆ

ਉਕਤ ਪਹਿਰੇ, ਪਹਿਰਾ ਚੌਦਾਂ ਦੀ ਹੀ ਭਰਪੂਰ ਵਿਆਖਿਆ ਹਨ। ਪਹਿਰਾ 15 ਵਿੱਚ ਗੋਇਮ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀ ਦੋਵਾਂ ਨਜ਼ਰੀਆਂ ਤੋਂ ਬੁੱਧੀਜੀਵੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੱਖ ਕੇ ਵਿਆਖਿਆ

ਹੈ। ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਬੜੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਅਤੇ ਚਲਾਕੀ ਨਾਲ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਆਪਣੀ ਲੀਲਾ ਚੋਂ ਉਦਾਹਰਨ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਸ਼੍ਰਿਸਟੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਵੱਖ ਵੱਖ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਚੋਂ ਲੰਘ ਕੇ ਸਮਾਜ ਵੱਖ ਵੱਖ ਪਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪਰਤਾਂ ਗੋਇਮ (ਗੈਰ ਯਹੂਦੀ) ਸਰੋਕਾਰਾਂ ਨੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਰਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਤਾਂ ਏਵੇਂ ਹੀ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਕੁਲੀਨ ਵਰਗ ਬਣਿਆ ਰਹੇਗਾ। ਬਸ ਗੋਇਮ ਕੁਲੀਨ ਵਰਗ ਦੀ ਥਾਂ ਯਹੂਦੀ (ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦੀ) ਕੁਲੀਨ ਵਰਗ ਨੂੰ ਉਪਜਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਯਾਨੀ ਨਵਾਂ ਆਲਮੀ ਨੇਮ (New World Order) ਸਾਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਅਤੇ ਰਇਆ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਲੀਨ ਵਰਗ ਇੱਕ ਕੜੀ ਵਜੋਂ ਕਾਇਮ ਰਹੇਗਾ। ਬਸ ਉਸ ਦੀ ਜਿਣਸ ਬਦਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਅਗਲੇ ਪਹਿਰੇ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਜਕ ਪਰਵਿਰਤੀਆਂ ਦੀ ਕਮਾਲ ਦੀ ਸੰਖਿਪਤ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਾਲ ਏਸੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਰਵਿਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਿਜੀ ਤੇ ਜਮਾਤੀ ਹਿੱਤ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਲੋਕ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਖੂਬਸੂਰਤ ਨਾਅਰਿਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਬਾਰੇ Victor Marsden ਦਾ ਨਿਚੋੜ ਹੈ - Right lies in Might. Freedom an idea only. The Mob. The Anarchy. The invincibility of Jew-Masonic authority. End just by means. Mob a blind man. Despotism is the most satisfactory form of Rule. Corruption, Terror, Psychological calculations, Rule of Zionism.

ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਨਿਚੋੜ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ' ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਨਿਚੋੜ ਹੈ ਯਾਨੀ ਸਾਰੇ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਨੇਮਾਂ ਦੀ ਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਏਥੇ ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਬਾਕੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਚੌਥੀ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਦਾ ਨਿਚੋੜ ਰੂਪ ਹੈ। ਅਗਲੇ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸਾਰੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਏਸੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮੁੱਚੀ ਜੀਵ ਜਾਤੀ ਵਿਚੋਂ ਮਨੁੱਖ ਸਭ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਖੁੰਘਾਰ ਪਰਵਿਰਤੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਜਾਨਵਰ ਹੈ। ਇਸ ਪਰਵਿਰਤੀ ਨੂੰ ਹੀ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਮੁੱਚੇ ਧਰਮ ਅਤੇ ਸਟੇਟ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਰੂਪ ਘੜੇ ਗਏ ਹਨ। ਸਮੁੱਚੀ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ

ਨੇਮ ਵਿੱਚ ਬੰਨਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਰਜ ਬੜਾ ਹੀ ਜਟਿਲ ਵੀ ਹੈ। ਅਨੇਕਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਭੁਲਾਂਦਰੇ ਪੈਦਾ ਕਰਨੇ ਪੈਣਗੇ। ਮੁਕਤੀ ਬਰਾਬਰੀ ਭਾਈਚਾਰਾ ਦਾ ਨਾਅਰਾ ਬੜਾ ਹੀ ਕਾਰਗਰ ਭੁਲਾਂਦਰਾ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਹੀਂ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਤੇ ਬੋਧ ਵਰਗ ਨੂੰ ਵੀ ਸਿਆਸੀ ਚਾਲਾਂ ਅਤੇ ਘੁੰਡੀਆਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਸਮੂਹਕ ਤੌਰ ਤੇ ਲੋਕ ਕਾਮ, ਕ੍ਰੋਧ-ਲੋਭ-ਮੋਹ ਹੰਕਾਰ ਦੇ ਜੰਜਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਫਸੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ (ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦੀਏ) ਸੁਚੇਤ ਤੌਰ ਤੇ ਆਪਣੇ ਏਜੰਟਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਕਸਾਵਾਂਗੇ ਵੀ ਤੇ ਦਬਾਵਾਂਗੇ ਵੀ। ਸਮਾਜ ਦੀਆਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਪਰਤਾਂ (ਜਮਾਤਾਂ-ਵਰਗਾਂ) ਨੂੰ ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਲੜਾ ਭਿੜਾ ਕੇ ਏਨੇ ਨਿਮਾਣੇ ਨਿਤਾਣੇ ਤੇ ਬੇਜਾਰ ਕਰ ਦਿਆਂਗੇ ਕਿ ਰਾਜਸੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਡੰਡਾ ਅਸੀਂ ਹਥਿਆ ਲਵਾਂਗੇ। ਜਿਸ ਹੱਥ ਰਾਜਸੀ ਤੇ ਧਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਹੀ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਅੱਗੋਂ ਸਾਰਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾਅ ਪੇਚਾਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਧਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

Protocol: 2

ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ 2 ਦਾ ਮਾਰਸਡਨ ਦਾ ਨਿਚੋੜ - ਜਮੀਨ ਹੜੱਪਣ ਦੀ ਥਾਂ ਹੁਣ ਆਰਥਿਕ ਯੁੱਧਾਂ ਦਾ ਦੌਰ ਅਰੰਭ ਹੋਏਗਾ। ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਾਡੇ ਵਲੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਗੁਪਤ ਸਲਾਹਕਾਰ ਹੋਣਗੇ। ਪ੍ਰੈਸ ਰਾਹੀਂ ਲੋਕ-ਮਨਾਂ ਦੀ ਢਲਾਈ ਕਰਾਂਗੇ। ਇਕ ਇਕ ਯਹੂਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦਾ ਮੁਲ ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ ਵਸੂਲਾਂਗੇ।

ਅਨੁਵਾਦ :- ਸਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਯੁਧ, ਹੋਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰਾਜ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਕੇਵਲ ਆਰਥਿਕ ਆਧਾਰ ਤੇ ਲੜੇ ਜਾਣ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਆਪੀ ਏਜੰਟਾਂ ਰਾਹੀਂ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਆਰਥਿਕ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਸਾਡੇ ਰਹਿਮ ਦੇ ਪਾਤਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਨਿਰਭਰਤਾ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਆਪੀ ਮਿਆਰ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਆਪੀ ਹਿੱਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਧੋ ਸੁੱਟਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਕੋਮਾਂ ਉਪਰ ਰਾਜ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ। ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤੇ ਵੀ ਅਸਰ ਅੰਦਾਜ਼ ਹੋਆਂਗੇ। ਕ੍ਰੋੜਾਂ ਅੱਖਾਂ ਇਹ ਘਟਨਾ-ਕਰਮ ਦੇਖ ਰਹੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।

ਅਸੀਂ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਐਸੇ ਰਾਜ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਰਾਂਗੇ ਜਾਂ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਕਰਾਵਾਂਗੇ ਜਿਹੜੇ ਸਰਕਾਰਾਂ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਸਿਖਲਾਈ ਯਾਫਤਾ ਨਾ ਹੋਣ (ਅਨਾੜੀ ਹੋਣ), ਸਾਡੀ ਆਗਿਆ ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਖੇਡ ਦੇ ਮੋਹਰੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਦਤ ਬਣ ਜਾਵੇ। ਸਾਡੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੰਮਣ ਤੋਂ ਸਿਆਸੀ ਘੁਣਤਾਰਾਂ ਦੀ ਸੋਝੀ ਦੀ ਸਮਝ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਆਸੀ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਘਟਨਾਵਾਂ

ਆਂਦੇ ਸਬਕਾਂ ਦੀ ਪਲ ਪਲ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਕਤ ਰਾਜ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਦੇ ਅਨਿਖੜ ਸਲਾਹਕਾਰ ਹੋਣਗੇ।

ਵਿਆਖਿਆ :- ਰਾਜ ਦਾ ਡੰਡਾ ਧਨ ਦੇ ਹੱਥ ਦੇ ਨੇ ਪਕੜਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਾਇਨਵਾਦੀਆਂ ਦਾ ਮੂਲ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਹੈ ਕਿ ਖੇਤਰ ਦੀ ਥਾਂ ਧਨ ਹਥਿਆਉਣ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਅਜੋਕੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਸੋਨੇ ਨੇ ਹੋਰ ਵੀ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਧਨ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈ ਲਈ ਹੈ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਤੇ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਕਰਨ ਪਏ ਪਰ ਆਪਣੇ ਏਜੰਟਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਟਕਸਾਲਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਤੇ ਫੇਰ ਟਕਸਾਲਾਂ ਹੀ ਹਥਿਆ ਲਓ। (ਏਹ ਟਕਸਾਲਾਂ ਹੀ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਬੈਂਕਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਗਈਆਂ। ਦੋ ਤਿੰਨ ਬੈਂਕਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਅੱਜ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਜਾਇਨਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ।) ਕੁਲੀਨ ਤੰਤਰਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੋਨਾ ਹਥਿਆਇਆ। ਉਸ ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਬਾਂਡ (ਹੁੰਡੀਆਂ, ਲਿਖਤਾਂ) ਉਪਜਾਏ। ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ।

ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਆਰਥਕ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇ ਕੇ ਲੜਾ ਭਿੜਾ ਕੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਏਨਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮੋ ਨਿਸ਼ਾਨ ਮਿਟਣ ਲੱਗ ਪਿਆ।

ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਪਣੇ ਏਜੰਟਾਂ, ਸੁੰਦਰ ਔਰਤਾਂ, ਤੇ ਹੋਰ ਹਥਕੰਡਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਸ਼ਾਹੀ ਦਰਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰ ਲਓ। ਖੁਦ ਆਪਣੇ ਦੀਨ, ਆਪਣੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦੇ ਪੱਕੇ ਹਨ। ਪਰ ਐਸ਼ ਪਰਸਤ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਤੇ ਕੁਲੀਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਮਜ਼ਬੂਤ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਹੁੰਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਉਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਲੜਾਉਣਾ, ਫਸਾਉਣਾ ਤੇ ਹਥਿਆਉਣਾ ਬੜਾ ਸੌਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

1789 ਦੇ ਫ੍ਰਾਂਸੀਸੀ ਇਨਕਲਾਬ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ ? ਸ਼ਾਹੀ ਮਹਿਲ ਹੀ ਇਨਕਲਾਬ ਦੇ ਅੱਡੇ ਬਣਾ ਪਏ। ਦਰਬਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵਿਰੁਧ ਉਕਸਾਇਆ, ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਮੁਹਿੰਮਾਂ ਚਲਾਈਆਂ 'ਡਾਇਮੰਡ ਨੈਕਲੈਸ' ਦੀਆਂ ਅਸਲੋਂ ਝੂਠੀਆਂ ਅਫਵਾਹਾਂ ਉਡਾਈਆਂ

ਇਹੀ ਹੈ ਉਹ ਆਧਾਰ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਬਰਤਾਨੀਆਂ, ਸਪੇਨ, ਆਸਟਰੀਆ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਇਨਕਲਾਬ ਮਚਾਏ। ਨੌਬਤ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁਧਾਂ ਦੀ ਲਿਆਂਦੀ ਤੇ ਅੰਤ ਵਿਸ਼ਵ ਬੈਂਕ, ਆਈ. ਐਮ. ਐਫ, ਯੂ.ਐਨ.ਓ. ਆਦਿ ਹਥਿਆ ਕੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਬੋਦੀ ਹਥਿਆ ਲਈ ਹੋਈ ਹੈ।

ਅਗਲੇ ਪਹਿਰੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਡੂੰਘਾ ਨਿਰਨਾ ਕਰ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਆਸਤ ਅਰਥਾਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣਾ ਕੋਈ ਆਸਾਨ ਕਾਰਜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬੁਧੀ ਜੀਵੀ ਸਿਆਸਤ ਵਿੱਚ ਖੂਬ ਮਾਹਿਰ ਹਨ। ਕੂਟਨੀਤੀ (Diplomacy) ਦੇ ਥੰਮ੍ਹ ਹਨ, ਰਾਜ ਨੀਤੀ ਦੀਆਂ ਤਣੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਯੁਗਤ ਵਿੱਚ ਸਿਖਲਾਈ ਯਾਫਤਾ

ਹਨ। ਪਰ ਗੋਇਮ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਡੈਮੋਕ੍ਰੇਸੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਕੇ ਰਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਵਾਂਗਡੋਰਾਂ ਸਿਆਸੀ-ਅਨਾੜੀਆਂ ਦੇ ਸਪੁਰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਜਿਹੇ ਹਨ।

ਅਨੁਵਾਦ :- ਗੋਇਮ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਨਿਰੀਖਣਤਾ ਦੇ ਬੇਲਿਹਾਜ਼ਪੁਣੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਸਗੋਂ ਉਹ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਵਿਚਾਰ ਘੜ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਸਿੱਟਿਆਂ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹੋਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਹੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਮੋਹਰੇ ਬਣੇ ਰਹਿਣਗੇ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਖੁਸ਼-ਫਹਿਮੀਆਂ, ਆਪਣੇ ਮਨ-ਪਰਚਾਵਿਆਂ, ਆਪਣੀ ਆਯਾਸ਼ੀ ਦੀਆਂ ਯਾਦਾਂ ਤੇ ਭੁਲਾਂਦਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗਲਤਾਨ ਰਹਿਣ। ਸਾਡੀ ਘੜੀ ਵਿਗਿਆਨਕ ਨਿਯਮਾਵਲੀ (Science Theory) ਨੂੰ ਉਹ ਇਲਾਹੀ ਹੁਕਮ ਸਮਝਣ। ਇਸ ਕੰਮ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰਤਾ ਲਈ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰੈਸ ਨੂੰ ਖੂਬ ਵਰਤੀਏ। ਗੋਇਮ ਬੁਧੀਜੀਵੀ ਸਾਡੀ ਘੜੀ ਹੋਈ ਨਿਯਮਾਵਲੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਸਮਝਣ ਦਾ ਭੁਲੇਖਾ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿਣ। ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਆਲੋਚਨਾਤਮ ਸਿੱਟਿਆਂ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਵਿਰਵੇ ਰਹਿਣ। ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਜੋ ਤਾਣਾ ਬਾਣਾ ਅਸੀਂ ਬੁਣ ਦੇਈਏ, ਅੰਨ੍ਹੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਬਿਨਾਂ ਆਲੋਚਨਾ ਕੀਤਿਆਂ, ਉਹ ਉਸਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ। ਸਾਡੇ ਏਜੰਟ ਡੂੰਘੀ ਸਮਝ ਭਰੀ ਮੱਕਾਰੀ ਨਾਲ ਗਿਆਨ-ਵਿਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਬਿਖਰੀਆਂ ਤੰਦਾਂ ਨੂੰ ਇਉਂ ਜੋੜਨ ਤੇ ਸਿੱਟੇ ਕੱਢਣ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਸਰੋਤ ਬਣਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਤੇ ਜਿਵੇਂ ਸਾਡਾ ਸਦੀਵੀ ਰਾਜ ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ-

ਇਸ ਪਹਿਰੇ ਰਾਹੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦਰਸਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਾਇਨਵਾਦੀ ਹੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 'ਰਾਜਨੀਤੀ' ਨੂੰ ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਰੂਪ ਦੇ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਯਾਨੀ ਕਿ 'ਰਾਜਸੀ ਵਿਗਿਆਨ'। ਨਾਮ ਵਿਗਿਆਨ ਹੈ ਪਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤੇ ਉਪ ਧਾਰਾਵਾਂ ਐਸੀ ਚਤੁਰਾਈ ਨਾਲ ਘੜੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਅਮਲ ਚੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਪੱਖ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇ। ਰਾਜਨੀਤੀ ਭਾਵੇਂ ਵਿਦਿਅਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਅੰਗ ਬਣਾ ਲਈ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਅਖੌਤੀ ਵਿਗਿਆਨ ਨੂੰ ਵੀ ਐਸੇ ਸੱਚੇ ਵਿੱਚ ਢਾਲ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਲਾ ਨਿਰਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ। ਗੋਇਮ ਬੁਧੀਜੀਵੀ ਉਵੇਂ ਹੀ ਰਟੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਡਿਗਰੀਆਂ ਕਰੀ ਤੇ ਕਰਾਈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਖੋਜਾਂ ਕਰੀ ਕਰਾਈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਢਲਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਬੱਝ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਇਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਕਸਦ ਹੈ। ਅਧਿਐਨ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਨ ਦਾ ਸਾਰਾ ਕਾਰ ਕਰਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਹੈ। ਖੁਦ ਉਹ ਦੂਰ ਬੈਠੇ ਘਾੜਤਾਂ ਘੜਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ-ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੋਤੇ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਅਨੁਵਾਦ :- ਸਾਡੇ ਉਕਤ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਫੋਕੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਉੱਕਾ ਹੀ ਨਾ ਸਮਝ ਲੈਣਾ। ਸਫਲਤਾ ਦੀਆਂ ਉਨਾਂ ਬੁਲੰਦੀਆਂ ਬਾਰੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਸੋਚੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਸੀਂ ਡਾਰਵਿਨਵਾਦ, ਮਾਰਕਸਵਾਦ, ਨੀਤਸ਼ਵਾਦ, ਵਾਸਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ (ਉਕਤ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ) ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੇ ਗੋਇਮ (ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ) ਮਨਾਂ ਤੇ ਕੀ ਅਨਿਖੜਵਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਹੈ।

(ਨੋਟ- ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਟੁਕ, ਅੰਗ੍ਰੇਜੀ ਵਿੱਚ ਇਉਂ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹੈ- Do not suppose for a moment that these statements are empty words: think carefully of the success we have arranged for Darwinism, Marxism, Nietzscheism. To us, the jews, at any rate, it should be plain to see what a disintegrating importance these directives have had upon the minds of the Goyim) (ਸਾਫ ਸਾਫ ਜਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਡਾਰਵਿਨ ਦਾ Survival of the Fittest ਜਿਸ ਕੀ ਲਾਠੀ ਉਸ ਕੀ ਭੈਂਸ, ਮਾਰਕਸ ਦਾ 'ਜਮਾਤੀ ਰੰਗ'; ਨੀਤਸ਼ੇ ਦਾ 'ਰੱਬ ਦੀ ਮੌਤ' ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ, ਜ਼ਾਇਨਵਾਦੀਆਂ ਦੀ ਇੱਛਿਆ ਤੇ ਰਜ਼ਾ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦੇ ਹਨ।)

ਅਸੀਂ ਕੋਮਾਂ ਦੀ ਵਿਚਾਰਸ਼ੀਲਤਾ, ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਢੁੱਕਵਾਂ ਮਹੱਤਵ ਦੇਈਏ ਤਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਰਾਜ ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀਆਂ ਨਾ ਕਰੀਏ। ਰਾਜ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਫਤਿਹ ਏਸੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਏਸ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਢਾਲੀਏ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਭੂਤਕਾਲ ਦੇ ਅਮਲ ਚ ਆਏ ਸਬਕਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤਮਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰੀਪੇਖ ਵਿੱਚ ਅਮਲੀ ਤੌਰ ਤੇ ਨਾ ਅਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਏ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਜਿੱਤ ਕੇ ਵੀ ਹਾਰ ਜਾਵਾਂਗੇ।

ਵਿਆਖਿਆ:- ਪਰਚਾਰ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸੋਚ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਬਿੰਦੂ ਬਣਾਉਂਦਾ, ਉਸਾਰਦਾ ਤੇ ਤ੍ਰਾਸਦਾ ਹੈ। ਪਰਚਾਰ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸਾਧਨ ਹੈ ਪ੍ਰੈਸ। ਅਗਲੇ ਸਫਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੈਸ ਦੇ ਰੋਲ ਬਾਰੇ ਕਾਫੀ ਵਰਣਨ ਆਵੇਗਾ। ਦੋ ਢਾਈ ਸੌ ਸਾਲ ਤੋਂ ਹਾਲਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੈਸ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਫਰਸ਼ ਤੋਂ ਅਰਸ਼ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਰਸ਼ ਤੋਂ ਫਰਸ਼ ਤੇ ਪਟਕਾ ਵੀ ਮਾਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੁਧੀਜੀਵੀ ਨੂੰ ਸਮਾਜਿਕ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਅਤੇ ਬੌਧਿਕ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠਤਾ ਤੇ ਪਰਬੀਨਤਾ ਦਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰੈਸ ਨੇ ਹੀ ਦੁਆਉਣਾ ਹੈ।

ਸਾਫ ਸਾਫ ਸੁਣ ਲਵੋ ਪ੍ਰੈਸ ਨਾ ਕਦੇ ਆਜਾਦ ਸੀ, ਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ (ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਹਾਲਤ ਦੇ ਚਲਦੇ ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ) ਨਾ ਕਦੇ ਹੋਏਗੀ। ਪ੍ਰੈਸ ਯਾਨੀ ਪਰਚਾਰ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਮਹਾਨ ਦਰਜਾ ਸੁੱਤੇ ਸਿਧ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਸੰਘਰਸ਼ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਹੈ। ਏਸ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝ ਕੇ ਜ਼ਾਇਨਵਾਦ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੇ ਇਸ ਉੱਪਰ ਏਕਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਸੋਚੀ ਸਮਝੀ ਡੂੰਘੀ ਸਾਜਿਸ਼ ਤਹਿਤ ਪਿਛਲੇ

ਲਗਪਗ ਦੋ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਐਨ ਅਸਮਾਨ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਤਿੰਨ ਹਨ, ਡਾਰਵਿਨ, ਮਾਰਕਸ ਅਤੇ ਨੀਤਸ਼ੇ। ਇਹ ਤਿੰਨੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ-ਫਾਈਨਾਨਸਰਾਂ, ਧਨ-ਕੁਬੇਰਾਂ, ਬੈਂਕਰਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਬੜਾ ਹੀ ਕਾਰਗਰ ਤ੍ਰਿਸ਼ੂਲ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਵੱਖੋ ਵੱਖਰੇ ਕਾਰਨ ਉਪਜਾ ਕੇ ਕਿੰਨਾ ਨਰ-ਸੰਹਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਬਾਰੇ ਕੱਚੀ ਅਧੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਪਲੱਬਧ ਹੈ। ਪਰ ਕਿਨਾਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅੰਦਾਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਮੁਹਤਾਜ ਹੈ।

ਉਕਤ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਫੁੱਟ, ਦੁਸ਼ਮਣੀ, ਅਸਹਿਚਾਰ, ਅਸਹਿਹੋਂਦ, ਈਰਖਾ, ਵੈਰ-ਵਿਰੋਧ, ਆਪਸੀ ਮੁਕਾਬਲਾ (Competition), ਦੂਈ ਦਵੈਖ, ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਟਤਾ ਬਨਾਮ ਨੀਚਤਾ, ਵਰਗ ਹਿੱਤ, ਵਰਗ ਸੰਘਰਸ਼, ਰੰਗ ਭੇਦ, ਜਾਤੀ ਪ੍ਰਥਾ, ਭੁਖ-ਨੰਗ, ਬੇਵਸੀ, ਲਾਚਾਰੀ ਆਦਿ ਆਦਿ ਅਲਾਮਤਾਂ, ਪਰਵਿਰਤੀਆਂ ਸਦਾ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ, ਸਗੋਂ ਨਿੱਤ ਨਵੇਂ ਦਿਨ ਹੋਰ ਵੱਧਦੀਆਂ ਰਹਿਣ। ਨਿੱਜੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸਮਾਜ ਦੀ ਹਰ ਪਰਤ ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਪਰਵਿਰਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫਸੀ ਰਹੇ। ਇਉਂ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ, ਤਾਂ ਹੀ ਮੁੜ ਮੁੜ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਖੜੇ ਹੋਣ ਲਈ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ, ਧਨ ਕੁਬੇਰਾਂ ਅਤੇ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦੇ ਦਰਾਂ ਤੇ ਮੱਥੇ ਰਗੜਨੇ ਪੈਣਗੇ।

ਨਿੱਤ ਨਵੇਂ ਵਿਚਾਰ ਉਪਜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਖੋਜ ਪਰਵਾਹ ਚੱਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਵਿਚਾਰ ਤੇ ਖੋਜ ਪਰਵਾਹ ਪ੍ਰਵਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਸਮਾਜ ਦੀਆਂ ਸੰਚਾਲਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਹਿੱਤ ਪੂਰਦੇ ਹੋਣ। ਬਾਕੀ ਸੱਭੋਂ ਕੁਝ ਗੁਮ ਨਾਮੀ ਦੇ ਆਲਮ ਵਿੱਚ ਖੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (ਅਗਲੇ ਸਫਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਚੱਲੇਗਾ ---) ਮੁਕਾਬਲੇਬਾਜ਼ੀ, ਚਾਰਲਸ ਡਾਰਵਿਨ ਦੀ ਮੁਖ ਦੇਣ ਹੈ। ਅਕੱਥ ਤੇ ਤਕੜੇ ਦਾ ਸੱਤੀ-ਵੀਹੀ ਸੋ ਯਾਨੀ Survival of the Fittest. ਇਸ ਤਰਕ ਨੇ ਮਨੁੱਖੀ ਸਮਾਜ ਦੇ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਹਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਕੁ ਸਰੀਰਕ ਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਬੇਚੈਨੀ, ਦੁਬਿਧਾ, ਈਰਖਾ--- ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।

ਏਸ ਤਰਕ ਦਾ ਪੂਰਕ ਹੈ (supplementary) ਹੈ ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਯਾਨੀ ਵਰਗ ਵੰਡ ਅਤੇ ਵਰਗ ਸੰਘਰਸ਼। ਦੋਵੇਂ ਇੱਕੋ ਸਿੱਕੇ ਦੇ ਦੋ ਪਾਸੇ ਹਨ। ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਮਨੋਰਥ ਇੱਕੋ ਹੈ। - ਅਸਹਿਹੋਂਦ ਤੇ ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ। ਇਹੋ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ, ਧਨ ਕੁਬੇਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਹ ਰਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨਾਂ ਦੇ ਮਕਸਦ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਵਿਚਾਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਹੀ ਕਾਫੀ ਸਨ। ਪਰ ਉਹ ਰਿਸਕ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ। ਪ੍ਰਚੱਲਤ ਹੋਈ ਇੱਕ ਤੀਸਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਅਪਣਾ ਲਿਆ।

ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਐਨ ਮੁਕਾਬਲੇ ਤੇ ਕਾਰਲ ਰਿਟਰ ਵੀ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤੇ ਖੋਜ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਮੀ ਰਹਿ ਗਈ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਿਸ਼ ਨੀਤਸ਼ੇ ਨੇ ਪੂਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨੀਤਸ਼ੇਵਾਦ ਆਖਿਆ ਜਾਣ ਲੱਗਾ। ਵਰਗ ਵੰਡ ਅਤੇ ਵਰਗ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਮੀ ਰਹਿ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜਾਤੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਟਤਾ ਬਨਾਮ ਗੈਰ

ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੇ ਪੂਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਭਾਰਤੀ ਆਰੀਆਂ ਨੇ ਏਸੇ 'ਚ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਕਈ ਯੁਗ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਤੀਵਾਦ ਦਾ ਵਿਕੋਲਿਤ ਮਾਪਦੰਡ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਲੂਮੀਨਿਟੀ ਗੁਪਤ ਸੰਸਥਾ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਪ੍ਰਥਾ ਦੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਵਰਤੋਂ ਕਰੀ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਪ੍ਰਥਾ ਦਾ ਆਦਿ ਤੇ ਵਿਕਾਸ ਚਾਰ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੀ ਪੁਰਾਤਨ ਹੈ ਨੂੰ ਚੇਤਨਾ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਨਾਲ ਖਤਮ ਹੁੰਦਿਆਂ ਸਮਾਂ ਤਾਂ ਲੱਗੇਗਾ। ਏਥੇ ਸਿਆਸੀ ਜਾਂ ਆਰਥਕ ਇਨਕਲਾਬ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰਥਕ ਨਹੀਂ ਸਾਬਤ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਇਹਦੇ ਲਈ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਇਨਕਲਾਬ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਬਦਲਨੇ ਹੋਰ ਵੀ ਜਟਿਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਅਜੇ ਵਧੇਰੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਰਨਾ ਵੀ ਬਾਕੀ ਹੈ।

ਅਨੁਵਾਦ :- ਅੱਜ ਵੀ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਆ ਗਈ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਲੋਕ-ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਸ਼ੀਲਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਚਲਾਈ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਤੇ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ... ਪ੍ਰੈਸ ਹੈ। ਪ੍ਰੈਸ ਦਾ ਇਹ ਰੋਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਤਿ- ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਲੋੜਾਂ (ਘਾਟਾਂ ਵੱਲ ਵੀ) ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀ ਰਹੇ, ਲੋਕ-ਰੋਹ ਨੂੰ ਆਵਾਜ਼ ਵੀ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਵਧਾਵੇ ਵੀ। ਪ੍ਰੈਸ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਬੋਲਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਭੁਲਾਂਦਰਾ ਪੈਦਾ ਹੈ। ਗੋਇਮ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਦੀ ਸੂਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੀ ਇਹ ਸਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੁੰਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੈਸ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਆਪ ਗੁਪਤ ਰਹਿ ਕੇ, ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਕਸਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪ੍ਰੈਸ ਦੇ ਰਿਣੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਅਸੀਂ ਉਹ ਸੋਨਾ (ਧਨ-ਦੌਲਤ) ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਲਹੂ ਅਤੇ ਅੱਥਰੂਆਂ ਦੇ ਸਾਗਰ ਹੰਘਾਲ ਕੇ ਵੀ ਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਕਈ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਵੀ ਦੇਣੀਆਂ ਪਈਆਂ ਹਨ।

ਰੱਬ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਇੱਕ ਕੁਰਬਾਨੀ ਗੋਇਮ (ਗੈਰ ਯਹੂਦੀ) ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਹਜ਼ਾਰ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। (ਨੋਟ: ਕਿੰਨੀ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਤੱਥ, ਜਾਇਅਨਵਾਦੀ ਰਾਜ (ਇਸਰਾਈਲ ਦੀ ਸਥਾਪਤੀ) ਲਈ 1901 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਖੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਗਏ, ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ। ਭਾਰਤ, ਏਸ਼ੀਆ, ਅਫਰੀਕਾ ਕਿੰਨਾਂ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਗਏ ਹਨ। ਉਂਜ ਜਾਇਅਨਵਾਦੀਆਂ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੇ ਯੂਰਪ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਆਦਿ ਨੂੰ ਖੂਬ ਭੁਲਾਂਦਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੂਟਲਨੀਤੀ ਅੱਗੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹਾਰ ਖਾ ਰਹੀ ਹੈ।)

ਵਿਆਖਿਆ :- ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਦੇ ਦਾ ਅੰਤ ਪ੍ਰੈਸ ਯਾਨੀ ਮੀਡੀਆ ਦੀ ਸਰਵ-ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋਂਦ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸੌਖੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਗਲੇ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਛੋਹਿਆ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

Protocol: 3

ਅਨੁਵਾਦ :- (ਨੋਟ- ਇਸ ਲਿਖਤ ਅਰਥਾਤ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਟਾਈਟਲ ਪੇਜ ਤੇ ਇੱਕ ਤਸਵੀਰ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਸੀ ਸਰਾਲ (ਵੱਡਾ ਨਾਗ) ਦਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਰ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਨੱਕ ਲੰਬੀ ਚੁੰਜ ਅਤੇ ਟੇਡੀ ਹੱਡੀ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਸਿਰ ਗੰਜਾ ਹੈ ਤੇ ਸਿਰ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਨਿੱਕੀ ਟੋਪੀ ਹੈ ਜੋ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਧਾਰਮਿਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ, ਕੰਨ ਵੱਡੇ ਅਤੇ ਨੱਕ ਬੱਲੇ ਨਿੱਕੀਆਂ ਕਾਲੀਆਂ ਮੁੱਛਾਂ ਹਨ। ਬੁਲ੍ਹ ਮੋਟੇ ਹਨ, ਅੱਖਾਂ ਤੇ ਮੋਟੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਵਾਲੀ ਐਨਕ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਤਿੰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੈ)

ਅੱਜ ਮੈਂ ਸਾਫ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬੜਾ ਔਖਾ ਤੇ ਲੰਮਾ ਪੈਡਾਂ ਤੈਅ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਬਸ ਕੁਝ ਕੁ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਕਦਮ ਤੈਅ ਕਰਨੇ ਬਾਕੀ ਹਨ। ਨਾਗ-ਦੇਵ ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਰ ਯਹੂਦੀ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਅਤੇ ਧੜ ਸੱਪ ਦਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਨਾਗ ਨੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਯੂਰਪ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਵਲ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਚੱਕਰ ਪੂਰਾ ਹੀ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸਮਝੋ ਕਿ ਸਾਰਾ ਯੂਰਪ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ 'ਬੁਰਿਆਈ' ਦੇ ਵਲੇਵੇਂ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਏਗਾ।

ਅਧੁਨਿਕ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪਰਵਾਨਿਤ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਪਰਿਮਾਪ ਛੇਤੀ ਹੀ ਟੁੱਟ ਭੱਜ ਜਾਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਬੁਝ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਣ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਸਥਿਰ ਨਾ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਏਧਰ ਉੱਧਰ ਝੂਲਦੇ-ਝੂਲਦੇ ਆਪ ਵੀ ਟੁਟ ਜਾਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੇਂਦਰ ਨੂੰ ਵੀ ਤੋੜ ਦੇਣ। ਗੋਇਮ ਲੋਕ ਭੁਲੇਖੇ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਸਥਿਰ ਮਾਪ-ਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਟਾਂਕੇ ਲਾ ਲਏ ਹਨ ਤੇ ਉਹ ਸਥਿਰਤਾ ਦੀ ਆਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਯਾਨੀ ਤਖਤਾਂ ਤੇ ਬੈਠੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਪਣੇ ਕੁਲੀਨ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮਹਿਫੂਜ਼ ਹਨ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਐਸੇ ਕੁਲੀਨ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਘਿਰੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜੋ ਖੁਦ ਮੂਰਖ ਹਨ ਤੇ ਅਥਾਹ ਤਾਕਤ ਦੇ ਭੁਖੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਆਪ ਮਹਿਲਾਂ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਏਜੰਟਾਂ ਦੀ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਉਂ ਅਸੀਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵੱਡੀ ਖਾਈ ਪੱਟ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਏਸ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਿ ਲੋਭੀ ਦਰਬਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਪ ਸਿੱਧੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਤਾਲ ਮੇਲ ਬੈਠਾ ਸਕਣ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੋਵੇਂ ਇਉਂ ਨਿਰਾਰਥਕ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਅੰਨ੍ਹਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੋਟੀ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਬਿਨਾਂ ਨਿਰਾਰਥਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਤਾਕਤ ਦੇ ਲੋਭੀਆਂ ਅਤੇ ਤਾਕਤ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਐਸਾ ਵਿਰੋਧ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਉਦਾਰਨੀਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਤਾਕਤ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਭੱਜਣ ਵਾਲੇ ਮੋਹਰੇ ਬਣਾ ਧਰਿਆ ਹੈ। ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਵਿਰੋਧੀ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਵੱਲ ਗਲੈਡੀਏਟਰ ਭਜਾਉਣ ਦੇ ਖੇਤਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬਸ ਇੱਕ ਅੱਧ ਧੱਕਾ ਹੋਰ ਕਿ ਅਰਾਜਕਤਾ ਅਤੇ ਦੀਵਾਲੀਆਪਣ

ਅਟੱਲ ਸਚਾਈ ਹੋਣਗੇ। ਗੁਲਾਮਦਾਰੀ ਅਤੇ ਬਗ਼ਾਰਦਾਰੀ ਯੁਗਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਕਠਿਨ ਮਿਹਨਤ ਕਰਕੇ ਵੀ ਲੋਕ ਕੰਗਾਲੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਕੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਹ ਗੁਲਾਮਦਾਰੀ ਜਾਂ ਬਗ਼ਾਰ ਤੋਂ ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਨਿਜਾਤ ਪਾ ਸਕਣ ਪਰ ਕੰਗਾਲੀ ਤੋਂ ਕਦੇ ਨਿਜਾਤ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਸੰਵਿਧਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੱਕਾਂ-ਹਕੂਕਾਂ ਦੀਆਂ ਮੱਦਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਗਲਪੀ ਰਹਿਣਗੀਆਂ ਤੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੀਆਂ।

ਵਿਆਖਿਆ :- ਤੀਸਰੇ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਸਵਰੂਪ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਐਸੇ ਨਾਗ ਦੇਵ ਹਨ ਜਿਸ ਦਾ ਸਿਰ ਯਹੂਦੀ ਦਾ ਹੈ ਤੇ ਬਾਕੀ ਧੜ ਸੱਪ ਦਾ ਹੈ। ਸੱਪ ਨੇ ਲਗਪਗ ਸਾਰੇ ਯੁਰਪ ਦੁਆਲੇ ਵਲ ਪਾ ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅੱਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੀਭਾਸ਼ਾ ਆਪ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਭੁਲੇਖਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਉਹੀ ਸੰਵਿਧਾਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਹਨ ਤੇ ਉਹ ਸੰਵਿਧਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਬੁਝ ਕੇ ਕੁਝ ਘਾਟਾਂ ਕਮੀਆਂ ਰਹਿਣ ਦੇਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਰਾਇਆ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਘਰਸ਼ ਚਲਦਾ ਰਹੇ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਸੰਕਟ ਉਪਜਦੇ ਰਹਿਣ ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਬੈਂਕਰਾਂ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ੇ ਲੈ ਕੇ ਸਰਕਾਰਾਂ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਵੇ। ਅਗਲੇ ਸਫਿਆਂ ਵਿੱਚ 'ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਬਾਬਾ ਅੰਬੇਦਕਰ' ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬਾਰੇ ਵਰਣਨ ਆਏਗਾ। ਏਥੇ ਏਨਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਵਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਯੇਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ --- ਆਦਿ ਜਾਇਅਨਵਾਦੀ, ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀਆਂ ਨਿਜੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਥੇ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਾਂ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦਾ ਆਧਿਅਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਮੁਖੀਆਂ ਦੀਆਂ ਉੱਚ ਪਦਵੀਆਂ ਤੇ ਕਿਸ ਨੇ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਹਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਵੀ ਮਾਹਿਰ ਹਨ। (ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਦਿਨੀਂ ਰੀਜਰਵ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਕਿੱਥੋਂ ਆਏ ਸਨ ਤੇ ਮੁੜ ਕਿੱਥੇ ਗਏ।)

ਉਹ ਖੁਦ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਚੋਰ-ਮੋਰੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਖੁਦ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਕਰਵਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਤੇ ਕੋਈ ਦਿੱਕਤ ਆਏ ਤਾਂ ਬੜੇ ਹੀ ਤਹੱਮਲ ਅਤੇ ਸਹਿਜ ਨਾਲ, ਦਾ ਵੀ ਹੱਲ ਕੱਢ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਇਉਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਡੈਮੋਕ੍ਰੇਸੀਆ ਦੀਆਂ ਢਿਲੀਆਂ ਤੇ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਡੋਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਕਸਦ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਜਿੰਦਗੀ-ਮੋਤ ਜਿਹੀ ਖਿੱਚੋਤਾਣ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ

ਮਕਸਦ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਐਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਗੁਲਾਮਦਾਰੀ ਅਰਥਾਤ ਬਗ਼ਾਰਦਾਰੀ ਯੁਗ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਇੱਕ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੋਏਗਾ, ਬਾਕੀ ਸਾਰੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਰਇਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੁਲਾਮ ਹੋਵੇਗੀ। 'ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ' ਵਾਲੇ ਚੈਪਟਰ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਖਤਮ, ਪਿਤਾ-ਪੁਰਖੀ ਖਤਮ, ਪਰਿਵਾਰਵਾਦ ਖਤਮ ਆਦਿ ਕਦਮ ਚੁਕ ਕੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਇੱਕ ਰਾਜ, ਇੱਕ ਸਰਕਾਰ, ਇੱਕ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਥਾਪ ਕੇ ਬਾਕੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਏਸੇ ਨੂੰ ਉਹ New World Order, One World Government, One World Religion--- One---- One ਆਖਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਟੀਚੇ ਵੱਲ ਬੜੇ ਹੀ ਸਹਿਜ, ਸਿਆਣਪ ਅਤੇ ਮੁਦਰਾ ਦੀ ਕੂਟਨੀਤੀ ਨਾਲ ਵਲ ਵਧ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਬੁਧੀਜੀਵੀ ਏਵੇਂ ਹੀ ਅਣਜਾਣ ਰਹੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਫਤਹਿ ਤੈਅ ਹੈ।

ਅਨੁਵਾਦ :- ਪ੍ਰੋਲਤਾਰੀ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਕਿਰਤ ਦੇ ਜੁਲੇ ਥੱਲੇ ਪਹਿਲੇ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਦੁੱਗਣਾ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਕੀ ਫਰਕ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭੋਂਕੇ ਪਾਰਟੀਮੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਭੋਂਕੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪੱਤਰਕਾਰ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਮਸਲਿਆਂ ਉੱਪਰ ਕਲਮ-ਘਸਾਈ ਕਰੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਕੀ ਲਾਭ ਹੈ? ਬਸ ਇਹੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਵੋਟਾਂ ਹਨ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਹੀ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਡੇ ਹੀ ਸਥਾਪਤ ਦੱਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਇਵਜ਼ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਖਾਣੇ ਦੀ ਮੇਜ਼ ਤੋਂ ਕੁਝ ਟੁਕੜ ਉਸ ਵੱਲ ਸੁਟ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ ਲਈ ਗਣਤੰਤਰਿਕ ਹੱਕਾਂ ਹਕੂਕਾਂ ਦਾ, ਇਸ ਵਿਡੰਬਨਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਦੀ ਸਖਤ ਮੁਸ਼ੱਕਤ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਜੀਊਣ ਯੋਗ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਮਾਈ ਤੋਂ ਵੀ ਵਿਰਵਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਹੜਤਾਲਾਂ ਅਤੇ ਤਾਲਾਬੰਦੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਸਾਡੀ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਨਾ ਤਹਿਤ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸ ਕੁਲੀਨ ਵਰਗ ਨੂੰ ਮਲੀਆ ਮੇਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਕੋ ਇੱਕ ਰਖਵਾਲਾ ਤੇ ਦੂਜੀ ਮਾਂ-ਵਰਗਾ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਕੁਲੀਨ ਵਰਗ ਵੀ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਬੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਲੋਕ ਭਲਾਈ ਲਈ ਵੀ ਬਚਨ-ਬੱਧ ਸੀ। ਕੁਲੀਨਤੰਤਰ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਮਗਰੋਂ, ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਲੋਕ ਪੈਸਾ ਹੜੱਪਣ ਵਾਲੇ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਦੇ ਚੁੰਗਲ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਾਮਿਆਂ-ਕਿਰਤੀਆਂ ਦੇ ਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜੁਲਮ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮੀ ਦਾ ਜੁਲਾ ਹੋਰ ਪੀੜ ਮਈ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ :- ਉਕਤ ਪਹਿਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਨੇਤਾ ਲੋਕ ਵੋਟਾਂ ਰਾਹੀਂ ਭਾਈਵਾਲੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋ ਕੇ ਪੈਸਾ ਹੜੱਪਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਸਗੋਂ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹੋ ਕੁਝ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਤਾਂ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਏਸ ਪ੍ਰਬੰਧ ਪ੍ਰਤੀ ਗੁੱਸਾ, ਗਿਲਾ, ਰੋਸ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਧਦਾ ਰਹੇ।

ਅਨੁਵਾਦ :- ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਮੌਕੇ ਤੇ ਅਸੀਂ ਇਉਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਜ਼ੁਲਮ ਸਿਤਮ ਦੇ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਅਸੀਂ ਹੀ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਮਸ਼ਵਰਾ ਐਲਾਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਰਤੀਉ ਸਾਡੀਆਂ ਯਾਨੀ ਕਿ ਸਮਾਜਵਾਦੀਆਂ, ਅਰਾਜਕਤਾਵਾਦੀਆਂ, ਸਾਮਵਾਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਫਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋ ਜਾਉ। ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਸ ਕਰਕੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀ ਮਨੁਖਤਾ ਨੂੰ ਕਬਿਤ ਤੌਰ ਤੇ ਇੱਕ ਮੁੱਠ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਂਜ ਅੰਦਰੋਂ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੁਲੀਨ ਤੰਤਰ ਕਿਰਤੀ ਦੀ ਕਿਰਤ 'ਤੇ ਐਸ਼ ਤਾਂ ਕਰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਵੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਤੀ ਚੰਗੀ ਰੋਟੀ ਖਾਦਾਂ ਹੋਵੇ, ਤੰਦਰੁਸਤ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਵੇ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਅੰਦਰੋਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਗੋਇਮ (ਕਿਰਤੀ ਵੀ ਤੇ ਕੁਲੀਨ ਵੀ) ਦਾ ਖੁਰਾ ਖੋਜ ਮਿਟਾ ਦੇਈਏ ਅਤੇ ਕਤਲੇਆਮ ਮਚਾ ਦੇਈਏ।

ਸਾਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਏਸੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਖੁਰਾਕ ਦੀ ਸਦਾ ਕਮੀ ਰਹੇ, ਕਾਮਾ ਜਿਸਮਾਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਏਨਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਰਹੇ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਰਜ਼ਾ ਦੇ ਉਲਟ ਜਾਣ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਾ ਹੋਏ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਾਹਸ। ਭੁਖ ਕਾਮੇ ਉੱਪਰ ਸਰਮਾਏ ਦਾ ਰਾਜ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਸਹਿਲ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੱਕ ਉਪਜਾਓਂਦੀ ਹੈ, ਬਨਿਬਸਤ ਕਿ ਰਾਜਿਆਂ ਵਲੋਂ ਕੁਲੀਨ ਵਰਗ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੱਕਾਂ ਦੇ।

ਭੁੱਖ ਅਤੇ ਕੰਗਾਲੀ ਚੋਂ ਜੋ ਈਰਖਾ ਅਤੇ ਨਫਰਤ ਉਪਜਦੀ ਹੈ, ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ (ਭੀੜ ਤੋਂ) ਬਗਾਵਤ ਕਰਾਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਰਾਹ ਦੇ ਕੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਵਾ ਦਿਆਂਗੇ।

ਵਿਆਖਿਆ :-

ਉਕਤ ਪਹਿਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲੋਂ ਵਿਦਰੋਹ ਕਰਵਾ ਕੇ ਰਸਤੇ ਵਿਚਲੀਆਂ ਰੋਕਾਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿਆਂਗੇ।

ਅਨੁਵਾਦ :- ਸਮਾਂ ਅਵੱਸ਼ ਆਏਗਾ ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਬਾਪੇ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਰਾਜ ਮੁਕਟ ਪਹਿਨਾਇਆ ਜਾਏਗਾ, ਉਦੋਂ ਉਹੀ ਉੱਕਤ ਹੱਥ ਹੀ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਰੋਕ ਨੂੰ ਰੋੜ੍ਹ ਕੇ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਗੋਇਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦ ਆਪ ਸੋਚਣ ਦੀ ਆਦਤ ਹੀ ਵਿਸਰ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਕੁਝ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਮਾਹਿਰ ਕੁਝ ਸੋਚਣ ਦੀ ਤੁੱਖਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਤੁਰੰਤ ਸੋਚਣ ਦੀ ਲੋੜ ਭਾਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਾਡਾ ਰਾਜ ਆਏਗਾ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਏਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਕੋਮੀ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਸੱਚਾ ਗਿਆਨ ਦੇਈਏ ਕਿ ਮਾਨਵ ਜਿੰਦਗੀ ਦੀ ਬਣਤਰ ਕੀ ਹੈ? ਕਿ ਸਮਾਜਕ ਜੀਵਨ ਕਿਵੇਂ ਪੱਲਰਦਾ ਹੈ? ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਤ ਦੀ ਭਾਗ ਵੰਡ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਕਿ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਵਰਗ ਵੰਡ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਵੀ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣੇ ਹਨ, ਕਿ ਮਨੁਖੀ ਕਿਰਦਾਰ ਦੀ ਭਿੰਨਤਾ ਕਰਕੇ ਬਰਾਬਰੀ ਹੋ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ, ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਏਗਾ, ਕਿ ਨਿਜੀ ਕਸੂਰ ਨਾਲੋਂ ਸੰਘੀ ਕਸੂਰ ਵਧੇਰੇ ਸਜ਼ਾ-

ਯਾਫਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿ ਪਦਵੀਆਂ ਅਤੇ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਰਹਿਣਗੀਆਂ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਦੁਖ ਨਾਂ ਉਪਜਾਉਣ ਆਦਿ-ਆਦਿ। ਇਸ ਗਿਆਨ ਦੇ ਪੂਰੇ ਅਧਿਐਨ ਮਗਰੋਂ ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਮਨਸ਼ਾ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਈਨ ਮੰਨਣਗੇ, ਉਸ ਪਦਵੀ ਅਤੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਪਨਾਉਣਗੇ ਜੋ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।

ਵਿਆਖਿਆ :- ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦ੍ਰਿੜ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਕੂਟਨੀਤਕ ਚਾਲਾਂ ਚੱਲ ਕੇ ਰਾਜ ਤਖਤੇ ਪਲਟਾ ਕੇ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਰਾਜ ਭਾਗ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਾਂਗੇ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਮਾਜ ਦਾ ਇੱਕ ਮਾਤਰ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਭਾਗ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਦਿਅਕ-ਢਾਂਚੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਨੁਕੂਲ ਬਣਾਵਾਂਗੇ। ਸਕੂਲੀ ਆਯੁ ਤੋਂ ਹੀ ਸਕੂਲੀ ਸਿੱਖਿਆ ਰਾਹੀਂ ਬੱਚੇ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਢਲਾਈ ਆਰੰਭ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸਾਰੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਸੰਪਰਦਾਅ, ਜੋ ਆਦਮ ਵਿਸ਼ੁਪਤ ਵੱਲੋਂ 1776 ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਦਾ ਮੁਖ ਮਕਸਦ ਹੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਇਹੀ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਮਨ ਦੀ ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਹੀ ਐਸੀ ਢਲਾਈ (Moulding) ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਹ ਉਹੀ ਕੁਝ ਸੋਚੇ ਤੇ ਕਰਮ ਕਰੇ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬੈਠਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਮੁਕਤੀ ਬਰਾਬਰੀ ਭਾਈਚਾਰਾ ਆਦਿ ਨਾਅਰੇ ਫੌਕੇ ਨਾਅਰੇ ਹਨ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਹਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨਤਾ ਹੈ, ਅਸਾਵਾਂਪਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਰਾਬਰੀ ਹੋ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ।

ਅਨੁਵਾਦ :- ਲੋਕ ਪ੍ਰਿੰਟ-ਮੀਡੀਆ ਦੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਰਾਹੀਂ ਗੋਇਮ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਤੀ ਨਫਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵੀ ਕਰਾਂਗੇ।

ਨਫਰਤ ਹੋਰ ਪਰਚੰਡ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਵਿੱਤ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਖੜੋਤ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਵਾਂਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰਾ ਵਿੱਤ ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਸੋਨਾ ਸਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਮਨਾਪਲੀ ਹੈ। ਇਉਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਰਥਕ ਸੰਕਟ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿਆਂਗੇ। ਸੰਕਟ ਗ੍ਰਸਤ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਗਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਤਾਰ ਦਿਆਂਗੇ, ਰੋਹੀਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਭੀੜਾਂ ਬੜੇ ਚਾਵਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਲੁਟਣਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲਹੂ ਵਗਾਉਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਫਰਤ ਅਤੇ ਈਰਖਾ ਹੈ, ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਸਰਮਾਏ, ਸੋਨਾ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਛੇੜਨਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਕਰਮਣਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਾਨੂੰ ਹੀ ਤਾਂ ਹੋਣੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਹੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਰਜ ਲਈ (ਮੀਡੀਆ ਰਾਹੀਂ) ਉਕਸਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਦੇ ਉਪਾਅ ਕਰ ਲੈਣੇ ਹਨ।

ਵਿਆਖਿਆ :- ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਪ੍ਰਿੰਟ ਮੀਡੀਆ ਰਾਹੀਂ ਗੈਰ ਯਹੂਦੀ (ਗੋਇਮ) ਲੋਕਾਂ ਵਿਰੁਧ

ਨਫਰਤ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਉਨਾਂ ਦੇ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਸਹਾਇਤਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਰਾਹੀਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਰਥਿਕ ਸੰਕਟ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਲੋਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਲਤਾਰੀ ਬਾਗੀ ਹੋਕੇ ਗਲੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਤੇ ਆਉਣਗੇ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿਰੋਧੀਆ ਦਾ ਬੜੇ ਚਾਅ ਨਾਲ ਲਹੂ ਵਹਾਉਣਗੇ। ਉਹ ਉਨਾਂ ਦੇ ਘਰ ਘਾਟ ਲੁਟ ਲੈਣਗੇ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਉਜਾੜ ਦੇਣਗੇ।

ਅਸੀਂ ਬਚੇ ਰਹਾਂਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਇਹੋ ਕੁਝ ਕਰਵਾ ਰਹੇ ਹੋਵਾਂਗੇ।

ਅਨੁਵਾਦ :- ਲੋਕ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਦੇਖਣਗੇ ਕਿ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੋਹ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀਆਂ ਅੱਗੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਰਾਜੇ ਵੀ ਝੁਕ ਗਏ ਹਨ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਰਾਜ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਫੇਰ ਏਸ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਰਾਜ ਚਲਾਉਣੇ ਕੋਈ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਖੇਡ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ ਪਰ ਉਹ ਵਾਪਸ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਰਤਣਗੇ। ਹਰ ਅੰਨ੍ਹੇ ਆਦਮੀ ਵਾਂਗ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਰਹਿਬਰ, ਕਿਸੇ ਪੱਥ-ਪਰਦਰਸ਼ਕ ਦੀ ਬੜੀ ਸ਼ਿੱਦਤ ਨਾਲ ਲੋੜ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਵੇਗੀ। ਅੰਤ ਉਹ ਆਪਣੀ ਅਸੀਮਤ ਸ਼ਕਤੀ ਸਾਡੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਟ ਦੇਣਗੇ। ਸਾਡੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਫੇਰ ਅਸੀਂ ਸਮਝਦਾਰ-ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਲੋਕ ਰੋਹ ਨੂੰ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਕੁਚਲ ਦਿਆਂਗੇ।

ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰੇ ਫੋਕੇ ਸਬਜ਼-ਬਾਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਫ੍ਰਾਂਸੀਸੀ ਇਨਕਲਾਬ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਹੋਣ ਦਾ ਰੁਤਬਾ ਅਸੀਂ ਹੀ ਬਖਸ਼ਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭੇਤ ਸਾਡੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਖੇਡ ਸਾਡੀ ਹੀ ਰਚੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਅਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਦੂਸਰੇ ਮੋਹ ਭੰਗ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਵੀ ਪਿੱਠ ਕਰ ਲੈਣ ਪਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਪੱਕੀ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤ ਲੋਕ ਜ਼ਾਇਅਨ (Zion) ਲਹੂ ਦੀ ਅੰਸ਼ ਦੇ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ-ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਤੇ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਨਾਲ ਦੁਨੀਆਂ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣਗੇ।

ਅੱਜ ਦੇ ਦਿਨ (1901 ਤੋਂ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ) ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਅਸੀਂ ਅਜਿੱਤ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਰਾਜ ਸਾਡੇ ਤੇ ਆਕਰਮਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੂਸਰਾ ਸਾਡੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਆਣ ਖਲੋਂਦਾ ਹੈ।

ਗੋਇਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਪਰਵਿਰਤੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ਕਤੀ ਅੱਗੇ ਉਹ ਢਿੱਡ ਭਾਰ ਝੁਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਕਮਜ਼ੋਰਾਂ ਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿ ਦੂਜੇ ਦੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਪਰ ਖੁਦ ਘੋਰ ਪਾਪੀ ਹਨ; ਕਿ ਉਹ ਆਜ਼ਾਦ ਸਮਾਜਿਕ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਸਵੈ ਵਿਰੋਧਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਪਰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਸਬਰ ਨਾਲ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹਾਂ ਦੇ ਘੋਰ ਜ਼ੁਲਮਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਮਾਮੂਲੀ ਜ਼ੁਲਮਾਂ ਵਿਰੁਧ ਵੀਹ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰ

ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਆਦਿ ਆਦਿ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਪਰਵਿਰਤੀਆਂ ਕਰਕੇ ਹੀ ਅਸੀਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਦੁਨੀਆ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਏਜੰਟਾਂ ਰਾਹੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਫਵਾਹਾਂ ਫੈਲਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੀ ਲੋਕ-ਭਲਾਈ ਦੇ, ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਅਤੇ ਹੱਕਾਂ-ਹਕੂਕਾਂ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਅਲੰਬਰਦਾਰ ਹਾਂ। ਪਰ ਸਾਡੇ ਏਜੰਟ ਸਿੱਧਾ ਸਾਡਾ ਨਾਮ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

ਵਿਆਖਿਆ :- ਸ਼ਿਦਤ ਨਾਲ ਤਬਾਹੀ ਮਚਾਉਣ ਮਗਰੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਏਗੀ ਕਿ ਹੁਣ ਉਹ ਰਾਜ ਭਾਗ ਕਿਵੇਂ ਚਲਾਉਣ। ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦੀ ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਏਜੰਟਾਂ ਰਾਹੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰਨਗੇ।

ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਫ-ਸਾਫ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ 1788-89 ਦਾ ਫ੍ਰਾਂਸੀਸੀ ਇਨਕਲਾਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਵਿਉਂਤ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਰੇ ਚੜਿਆ ਸੀ।

ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਆਸ਼ੇ ਲੈ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਨਕਲਾਬ ਲੈ ਤਾਂ ਆਦਾਂ, ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਲੂਈ ਸੋਲਵੇਂ ਅਤੇ ਪਟਰਾਣੀ ਨੂੰ ਸ਼ਰੇਆਮ ਕਤਲ ਕਰਵਾ ਦਿਤਾ। ਪਰ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮੋਹ ਭੰਗ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ।

ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਤਜਰਬਾ ਸੀ। ਲੋਕ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਨਕਲਾਬ ਮਚਾਉਣਗੇ। ਮੋਹ ਭੰਗ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇਪ ਅੰਤ ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦੀਆਂ ਦਾ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਆਏਗਾ, ਹਾਲਾਤ ਐਸੇ ਬਣ ਚੁਕੇ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ। ਕਿ ਲੋਕ ਉਸ ਦੀ ਈਨ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋਣਗੇ। ਰੂਸ, ਚੀਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਇਨਕਲਾਬਾਂ ਦੇ ਹਸ਼ਰ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ਼ਾਰੇ ਕਰ ਦਿਤੇ ਜਾ ਚੁਕੇ ਹਨ। ਬਿਲਕੁਲ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਂਜਿਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ।

ਉਹ ਬੜੇ ਸਹਿਜ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਦਾਨਿਸ਼ਮੰਦਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਨਿਜੀਆਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਰਿੜਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸਿੱਟੇ ਕੱਢੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅੱਗੋਂ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਫ੍ਰਾਂਸ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਕਰਕੇ ਸਪੇਨ, ਆਸਟਰੀਆ, ਬਰਤਾਨੀਆ ਵਿਖੇ ਇਨਕਲਾਬ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ। ਫੇਰ ਲਗਪਗ ਸੌ ਸਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਨੂੰ consolodate ਕੀਤਾ। ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਅੱਧ ਤੱਕ ਫੇਰ ਰੂਸ, ਚੀਨ ਤੇ ਹੋਰ ਨਿਕਚੂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਅੰਦਰ ਇਨਕਲਾਬ ਮਚਾਏ। ਫੇਰ ਹੋਰ ਮੋਹ ਭੰਗ ਕੀਤੇ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਕਮਾਲ ਦੀਆਂ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਵ ਬੈਂਕ, ਯੂ.ਐਨ.ਓ. ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਲਏ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਤੀ ਵਿਸ਼ਵ ਰਾਜ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਧਨ ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਵੱਡਾ ਪੜਾਅ ਹੈ।

ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਕਿ 1948 ਵਿੱਚ ਇਸਰਾਈਲ ਦੀ ਸਥਾਪਤੀ ਕਰ ਲਈ। ਇਸਰਾਈਲ ਦੀ ਇੰਨਟੈਲੀਜੈਂਸ ਦੇ ਝੰਡੇ ਦਾ ਮਾਟੋ ਹੈ- By Way Deception, Thou Shalt Do War (ਕਪਟ ਕਮਾਈ ਜਾਓ ਤੇ ਯੁਧ ਮਚਾਈ ਰੱਖੋ।) ਤਾਂ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜੀ ਜਾਵੇ ਹਨ। ਤਬਾਹੀ ਹੋਈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। (ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਵੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਸਪਲਾਇਰ ਉਹੀ ਹਨ) ਸੰਕਟ ਸਦੀਵੀਂ ਰਹੇ ਤੇ ਅੰਤ ਉਹ ਬਾਦਸ਼ਾਹਤ ਭੋਗਣ।

ਇਸਰਾਈਲ ਬਾਰੇ ਅਧਿਐਨ ਦੀ ਸਖਤ ਲੋੜ ਹੈ। ਏਥੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਦੇ ਦੋਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸਰਾਈਲ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ-ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਉੱਕਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜੰਮਣ ਦੇ ਤਿੰਨ-ਚਾਰ ਮਹੀਨੇ ਅੰਦਰ ਸਰਕਾਰੀ ਬੱਚਾ-ਘਰ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰਨੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ। ਮਾਂ-ਬਾਪ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਮਿਲਣ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਸਰਕਾਰੀ ਮਸ਼ੀਨ ਦੇ ਪੁਰਜੇ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਰਕਾਰ ਤੈਅ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਕੀ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਇਹੋ ਹੈ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਆਪੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਨਮੂਨਾ। ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਸੰਪਰਦਾਅ ਏਸੇ ਵਾਸਤੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮਾਰਕਸ ਵੀ ਉਹੀ ਕੁਝ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਅਨੁਵਾਦ :- ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਥਾਪਤੀ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਲਈ ਉਕਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਸਭੇ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਆਜ਼ਾਦੀ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੌਮਾਂ ਅਤੇ ਕੌਮੀਅਤਾਂ ਵਿਰੁਧ ਲੜਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਸਥਾਪਤੀ ਵਿਰੁਧ ਲੜਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰੱਬ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨੇਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਵੀ ਭਿੜਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦ-ਕੋਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਕੱਢ ਦਿਆਂਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਭੀੜ ਨੂੰ ਲਹੂ-ਪੀਣੇ ਭੇੜੀਏ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਂ, ਰੱਜ ਕੇ ਲਹੂ ਪੀਣ ਮਗਰੋਂ ਉਹ ਘੂਕ ਸੌਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਤੋਂ ਜੰਜੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਸੌਖਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲਹੂ ਪਿਆਉਣਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਲਹੂ ਮਿਲਣ ਤੱਕ ਉਹ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ।

ਵਿਆਖਿਆ :- ਉਕਤ ਇੱਕ ਸਤਰੇ ਪਹਿਰੇ ਬੜੇ ਹੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਨਾਅਰਾ ਹੈ- Go to the people (ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਜਾਉ)।

ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਸਥਾਪਤੀ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਕਰਵਾ ਦਿਉ। ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੀ (ਸਥਾਪਤੀ ਦੀ) ਤਬਾਹੀ ਮਚਾ ਲੈਣ ਮਗਰੋਂ ਅਤੇ ਭਾਵਾ-ਨਿਕਾਸ ਹੋ ਲੈਣ ਦੇਣ ਮਗਰੋਂ ਫਿਰ ਜੰਜੀਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਕੜ ਲਓ।

Protocol 4

ਅਨੁਵਾਦ :- ਹਰ ਇੱਕ ਗੋਇਮ ਲੋਕ-ਰਾਜ ਵੀ ਕਈ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਿਆ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ-ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਪੜਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਨ੍ਹੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਰੋਹ ਭਰਪੂਰ ਭੀੜ ਉਭਰਦੀ ਹੈ। ਜੋ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਖੱਬੇ-ਸੱਜੇ ਭਟਕਦੀ ਹੈ। ਦੂਜਾ ਪੜਾ ਹੈ ਨੇਤਾਵਾਂ ਤੇ ਬੁਧੀਜੀਵੀਆਂ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਅਡੰਬਰ, ਨੇਤਾ ਗਿਰੀ ਅਤੇ ਉਸ਼ਟੰਡ-ਬਾਜੀ। ਇਉਂ ਅਰਾਜਕਤਾ ਉਪਜਦੀ ਹੈ। ਅਰਾਜਕਤਾ ਤੋਂ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਉਪਜਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਲੁਕਵੀਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਂਜ ਇਸ ਦਾ ਆਧਾਰ ਗੁਪਤ ਏਜੰਟਾਂ ਦੀਆਂ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਤੱਖ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਦੀ ਅਸਲੀ ਵਾਗਡੋਰ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਇਸ ਦੇ ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਵੱਡੀ ਘਾਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਏਜੰਟ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਮੋਹਰੇ ਬਦਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤਾ ਧਨ ਏਜੰਟਾਂ ਅਤੇ, ਮੋਹਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਉੱਪਰ ਖਰਚ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। (ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਰਾਜ ਸਮੇਂ ਇੰਨ-ਬਿੰਨ ਇਹੀ ਵਾਪਰਦਾ ਰਿਹਾ)।

ਗੋਇਮ ਲੋਕ-ਰਾਜ ਦੀ ਗੁਪਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਤਖਤਾ ਕੌਣ ਪਲਟ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਤੇ ਕੇਵਲ ਸਾਡੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਕਾਰਜ-ਸ਼ੈਲੀ ਹੀ ਇਹ ਕਾਰਜ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੁਪਤ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਪ੍ਰਤੱਖ ਦਿਸਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਸਾਡੀ ਕਾਰਜਸ਼ੈਲੀ ਏਨੀ ਗੁਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਅਭੁਲ ਬੁਝਾਰਤ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਪਰਦਿਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋਰ ਪਰਦੇ-ਦਰ-ਪਰਦੇ ਤਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਵਿਆਖਿਆ :- ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਵੀ ਤੋਰਿਆ ਹੈ। ਵਰਣਨ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਖੁਨੀ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕੁਲੀਨ ਤੰਤਰ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਵਾ ਕੇ ਲੋਕ ਤੰਤਰ ਉਪਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਲੀਨ ਤੰਤਰ ਨਾਲੋਂ ਲੋਕ ਤੰਤਰ ਵਿੱਚ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਨੀ ਬੜੀ ਹੀ ਸੌਖੀ ਹੈ। ਗੁਪਤ ਏਜੰਟਾਂ ਰਾਹੀਂ ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਹੇਠੋਂ ਉੱਪਰ ਤੱਕ ਖਰੀਦਣਾ ਹੋਰ ਵੀ ਸੌਖਾ ਹੈ।

ਗੁਪਤਤਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪੀਡੀ ਰੱਖਣੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਪਰਦਿਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋਰ ਪਰਦੇ ਤਣੀ ਰੱਖਣਾ ਹੀ ਸਾਡੀ ਕਾਮਯਾਬੀ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਗੁਪਤਤਾ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਬੁਝਾਰਤ ਬਣੀ ਰਹੇ।

ਅਨੁਵਾਦ :- ਆਜ਼ਾਦੀ ਵੀ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨੁਕਸਾਨ ਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਹ ਰੱਬ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਉੱਪਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਭਰਾਤਰੀ ਭਾਵ ਉੱਪਰ ਨਿਰਭਰ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਬਰਾਬਰੀ ਦਾ ਇਸ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਤਪੱਤੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਬਰਾਬਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ। ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਛੋਟੇ ਦੀ ਹੱਦ

ਅਟੱਲ ਹੈ। ਗੋਇਮ ਲੋਕਾਂ ਵਾਲੇ ਰੱਬ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇੰਊ ਤਾਂ ਗਿਰਜਾ ਘਰਾਂ ਦੇ ਪਾਦਰੀ ਹੀ ਰੱਬ ਦੇ ਪੈਗੰਬਰ/ਪੁੱਤਰ ਬਣ ਕੇ ਆਪਣੇ ਸੂਬਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜ ਭਾਗ ਚਲਾ ਲੈਣਗੇ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਆਤਮਿਕਤਾ ਤੇ ਰੱਬੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਗੋਇਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਪਦਾਰਥਕ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ-ਤਫਰੀਕ ਭਰਨੀ ਹੈ।

ਗੋਇਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੋਚਣ ਵਿਚਾਰਨ ਤੇ ਆਤਮਸ਼ਾਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮੋਕਾ ਹੀ ਨਾ ਦਿਉ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗ ਅਤੇ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਖਰਚ ਕਰ ਦਿਉ। ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੱਧਰ ਤੇ ਲਾਭ ਪਰਵਿਰਤੀ ਨੇ ਸਾਰੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਹੜੱਪ ਲੈਣਾ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਦੌੜ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਾਝਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣ (ਯਾਨੀ ਕਿ ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦੀ ਯਹੂਦੀ) ਕਿਤੇ ਰੜਕੇਗਾ ਹੀ ਨਹੀਂ।

ਅਸੀਂ ਦੋ-ਧਾਰੀ ਤਲਵਾਰਾਂ ਬਣਾਂਗੇ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਮੁਕਤੀ (ਆਜ਼ਾਦੀ) ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੀ ਧਾਰ ਨਾਲ ਸਾਰੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਅਤੇ ਕੌਮੀਅਤਾਂ ਖੇਰੂੰ-ਖੇਰੂੰ ਕਰ ਦਿਆਂਗੇ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਧਾਰ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਉਦਯੋਗ ਅਤੇ ਵਪਾਰ ਨੂੰ ਸੱਟੇਬਾਜ਼ੀ (Speculation) ਦਾ ਗੜ੍ਹ ਬਣਾ ਦਿਆਂਗੇ। ਸੱਟੇ ਰਾਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੱਭ-ਕੁਝ ਸਾਡੀ ਜਮਾਤ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਜੁੜੇਗਾ (ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰਾ ਧਨ ਅਤੇ ਸੋਨਾ ਸਾਡੀ ਨਿੱਜੀ ਸੰਪਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਸੱਟੇ ਦੇ ਵੀ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਹੋਵਾਂਗੇ)।

ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉੱਠਣ ਲਈ ਕੜ੍ਹਾ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਰਥਿਕ ਉਤਰਾਅ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਦੇ ਝਟਕੇ ਦਿਆਂਗੇ। ਉਹ ਪੱਥਰ-ਦਿਲ, ਕਠੋਰ, ਕੌਮਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨਗੇ। (ਨਹੀਂ, ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਹੀ ਕੁਝ ਹੋ ਚੁਕਿਆ ਹੈ) ਫੇਰ ਉਹ ਧਰਮ ਅਤੇ ਉੱਚੀ-ਸੁੱਚੀ ਸਿਆਸਤ ਨੂੰ ਵੀ ਨਫਰਤ ਕਰਨਗੇ। ਸੋਨਾ ਅਤੇ ਮੁਨਾਫਾ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਪਜੇ ਸੁਖ-ਅਰਾਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਰਮ ਹੋਵੇਗਾ।

ਫੇਰ ਉਹ ਸਮਾਂ ਵੀ ਆਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਗੋਇਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਵਰਗ, ਪਾਰਦਰਸ਼ਕ ਲਾਭਾਂ ਜਾਂ ਧਨ ਹਥਿਆਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕੇਵਲ ਨਫਰਤ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਕੁਲੀਨ ਵਰਗ ਨੂੰ ਲਤਾੜ ਦੇਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੁਧੀਜੀਵੀਏ ਸਾਥੋਂ ਅਗਵਾਈ ਲੈਣਗੇ, ਅਸੀਂ ਐਸੀ ਅਗਵਾਈ ਦਿਆਂਗੇ ਕਿ ਨਾਸ਼ ਹੋਰ ਵੀ ਛੇਤੀ ਹੋ ਜਾਵੇ।

ਵਿਆਖਿਆ :- ਨੋਟ ਕਰੋ- ਸਾਫ ਲਿਖਿਆ ਤੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ “ਅਸੀਂ ਦੋ ਧਾਰੀ ਤਲਵਾਰਾਂ ਬਣਾਂਗੇ

ਮਤਲਬ ਕਿ ਦੇਸ਼ਾਂ ਕੌਮਾਂ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਦੀ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਮੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ‘ਸੱਟੇਬਾਜ਼ੀ’ (Speculation) ਯਾਨੀ ਸ਼ੇਅਰ ਮਾਰਕੀਟ ਰਾਹੀਂ ਪੂਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਏਗੀ। ਠੀਕ ਇਹੋ ਕੁਝ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਸਰਮਾਇਆ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਗ ਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸ਼ੇਅਰ ਮਾਰਕੀਟ ਦੇ ਸੁਪਰੀਮ ਮਾਲਕ ਹਨ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ

ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹੀ ਪਲ ਪਲ ਦੇ ਭਾਅ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਇਉਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਮੰਦੀ ਦੇ ਝਟਕੇ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਭੁੰਘਾਈ ਨਾਲ ਸ਼ੇਅਰ-ਮਾਰਕੀਟ ਦਾ ਅਧਿਅਨ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਦੰਗ ਰਹਿ ਜਾਓਗੇ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰਾ 'ਫਰਜ਼ੀਵਾੜਾ' ਹੈ। ਪਤਲੀ ਹਵਾ ਚੋਂ ਦੌਲਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਹੂ-ਪਸੀਨੇ ਨਾਲ ਕਮਾਈ ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਪਤਲੀ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

Protocol 5

ਵਿਕਟਰ ਈ. ਮਾਰਸਡਨ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਨੰ 5 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮਸਲੇ ਜੋ ਸਮੁੱਚੇ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹਨ, ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਨ :-

- ਜ਼ਾਇਨਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਨਿਰੋਲ ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵ ਰਾਜ ਅਵੱਸ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਰੁਝਾਨ ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੋਵੇਗਾ।
- ਫਰੀ ਮੇਸਨਰੀ ਯਾਨੀ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਕਿਹੜੇ ਕਿਹੜੇ ਢੰਗ ਤਰੀਕੇ ਵਰਤ ਕੇ ਉਕਤ ਰਾਜ ਦੀ ਫਤਹਿ ਕਰਨਗੇ।
- ਸਾਡੇ ਰਾਹੀਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਐਸੇ ਕਾਰਨ ਹਨ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੇ ਰਾਜ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਮਸਲੇ ਤੇ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਏਸੇ ਕਰ ਕੇ ਅੰਤ ਜ਼ਾਇਨਵਾਦੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਰਾਜ ਅਟੱਲ ਹੈ।
- ਸੋਨੇ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਰੂਪੀ ਮਸ਼ੀਨ ਦਾ ਇੰਜਨ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸੋਨੇ ਦੀ ਦੌਲਤ ਜ਼ਾਇਨਵਾਦੀਆਂ ਨੇ ਹਥਿਆ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਰਹਿੰਦੀ ਕਸਰ ਭਵਿੱਖ 'ਚ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਂਝ ਸੋਨਾ ਵੀ ਆਮ ਵਰਗੀ ਧਾਤੂ ਹੀ ਤਾਂ ਹੈ।
- ਅਲੋਚਨਾ ਸਵੈ ਅਲੋਚਨਾ ਦਾ ਕੀ ਮਹੱਤਵ ਹੈ ?
- ਲੋਕ ਰਾਏ ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਏਕਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ? ਸੋਨੇ ਦੀ ਤਾਕਤ ਰਾਹੀਂ।
- ਨਿੱਜੀ ਪਹਿਲ ਕਦਮੀ ਦਾ ਕੀ ਮਹੱਤਵ ਹੈ? ਇਸ ਅਰਥ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਸਾਡੀ ਜ਼ਾਇਨਵਾਦੀਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ਵ ਸਰਕਾਰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣੀ ਹੀ ਆਉਣੀ ਹੈ।

ਪਰੋਟੋਕੋਲ ੫

ਅਨੁਵਾਦ :- ਸੁਆਲ ਉਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਨ-ਸਮੂਹ ਜਿਥੇ ਹਰ ਥਾਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦਾ ਬੋਲ-ਵਾਲਾ ਹੋਏ, ਜਿੱਥੇ ਅਮੀਰੀ, ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਚਲਾਕੀ ਭਰੇ ਜੁਗਾੜਾਂ ਤੇ ਹੱਥ-ਕੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੋਵੇ, ਜਿੱਥੇ ਖੁਲ੍ਹਵਾਦ (ਵਿਭਚਾਰ-ਦੁਰਾਚਾਰ) ਦਾ ਰਾਜ ਹੋਏ, ਜਿੱਥੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਇੱਛਤ-ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸਖਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨਾਲ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੋਵੇ, ਜਿੱਥੇ ਧਰਮ ਅਤੇ ਦੇਸ਼-ਭਗਤੀ ਸਖਤ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਡਰੋਂ ਪ੍ਰਚੱਲਤ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਕਿਹੋ ਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਢਾਂਚੇ ਵਿਚ ਜਕੜਿਆਂ ਜਾਵੇ ? ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਰਾਜ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇ ? ਉੱਤਰ ਹੈ “ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ-ਵਾਦ”।

ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਰਇਆ ਲਈ ਸਖਤ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਬਣਾਵਾਂਗੇ ਜੋ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਜਕੜ ਬਣਾਈ ਰੱਖੇ, ਐਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਵਾਂਗੇ ਜੋ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਅਰਾਮ-ਪ੍ਰਸਤੀ ਖੋਹ ਲੈਣਗੇ। ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਵਿਰਾਟ ਰੂਪ ਪੈਦਾ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਕੋਈ ਗੋਇਮ ਕੁਸਕ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਕਿ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਵਰਤਮਾਨ ਉੱਨਤੀ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਲਾਗੂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਪਰ ਮੈਂ ਅੱਗਲੇ ਪੰਨਿਆਂ ਵਿਚ ਸਾਬਤ ਕਰਾਂਗਾਂ ਕਿ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਲੋਕ-ਮਨਾਂ ਵਿਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬੈਠਾਵਾਂਗੇ ਕਿ ਤਖਤਾਂ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਰੱਬ ਦੀ ਰਜ਼ਾ ਦਾ ਰੂਪ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਝਿੱਲਕ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਹਸਤੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲੈਣਗੇ। ਗੜਬੜ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਆਦਮੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣ ਲਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਲੋਕ-ਹੱਕਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਚਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਗੁਮਰਾਹ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸੀਂ ਅਭੰਬਰੀ ਸ਼ਬਦ-ਭੰਡਾਰ ਅਤੇ ਮੋਕਾ ਜੋ ਸਾਡੇ ਮਾਹਿਰਾਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗਾਂ ਦੀ ਕਾਢ ਹੋਵੇਗੀ, ਨੂੰ ਵਰਤਾਂਗੇ।

ਵਿਆਖਿਆ :- ਉਕਤ ਪਹਿਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਲਗਪਗ ਉਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਅਜੋਕੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਕੁਲੀਨ ਤੰਤਰ ਜਾਂ ਲੋਕ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚੱਲਤ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਹੱਲ ਹੈ ਜ਼ਾਇਨਵਾਦੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹ ਵਾਦ। ਇਸ ਆਖਰੀ ਕਦਮ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਰਾਜਕਤਾਵਾਦ, ਉਦਾਰਵਾਦ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਜੋ ਜ਼ਾਇਨਵਾਦੀ ਅਵੱਸ਼ ਕਰਨਗੇ। ਜ਼ਾਇਨਵਾਦੀ ਐਸੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਉਭਾਰਨਗੇ ਕਿ ਲੋਕ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਅਧੀਨ ਆਉਣਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਗੇ।

ਅਨੁਵਾਦ :- ਵੱਡਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਅਕਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਬੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲਾ ਸਵਰੂਪ ਦੇ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਏਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਪੱਕੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਠਾਂ ਦਿਆਂਗੇ। ਲੋਕ

ਸਾਡੇ ਉਪਜਾਏ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਰੱਬੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਸਵਰੂਪ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ 'ਚ ਮਾਣ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਗੇ। (ਯਾਦ ਰੱਖੀਏ Divine Rights of Kings. (ਬਾਦਸ਼ਾਹਤ ਇਲਾਹੀ ਅਧਿਕਾਰ) ਵਰਗੇ ਮਸਲੇ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗੋਇਮ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਉਵਾਏ ਸਨ ਤਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਜਿਹੀ ਧਾਰਨਾ ਅਸੀਂ ਆਪ ਦੇ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਲਈ ਉਪਜਾਈਏ ਤਾਂ ਉਕੀ ਹੀ ਨਵੀਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਹਾਂ, ਇਸ ਦਾ ਰੂਪ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਵੀਨ ਉਪਜਾ ਲਵਾਂਗੇ।

ਨਿਰੀਖਣ ਅਤੇ ਪਰਖਣ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਸਾਡਾ ਕੋਈ ਸਾਨੀ ਨਹੀਂ। ਈਸਾਈ ਕੁਝ ਕੁਝ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਇਕ ਖੁਲੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੱਤੇ ਅਜੇ ਤਕ ਖੋਲ੍ਹੇ ਹੀ ਨਹੀਂ।

ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਏਸ ਨਾਲ ਬੇਸ਼ਕ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉੱਚਤਮ ਪਦਵੀ ਤੇ ਕੋਈ ਈਸਾਈ (ਕੈਥੋਲਿਕ) ਹੈ ਜਾਂ ਯਹੂਦੀ ਖੂਨ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਜੋ ਰੱਬ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕ ਹਾਂ, ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਫਰਕ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿਚ ਖੂਭ ਲੜਾਇਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਧਾਰਮਕ ਅਤੇ ਰੰਗ-ਭੇਦ ਨੀਤੀ ਦੀ ਫੁਟ ਪਾਈ ਹੈ। ਕੋਈ ਸਾਡਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬੜਾ ਮਹਿੰਗਾ ਸੌਦਾ ਸਾਬਤ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਹਾਂ, ਕੋਈ ਉਠੇਗਾ ਵੀ ਤਾਂ ਗੁਪਤ ਤੌਰ ਤੇ ਉਸ ਵਿਚ ਵੀ ਸਾਡਾ ਹੀ ਗੁਪਤ ਹੱਥ ਹੋਏਗਾ।

“Per Me Reges Regnant” ਭਾਵ ਕਿ ਮੇਰੇ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਪੈਗੰਬਰਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਰੱਬ ਨੇ ਖੁਦ ਸਾਨੂੰ ਹੀ ਧਰਤੀ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਏਸ ਕਾਰਜ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ ਸ਼ਹੂਰ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਹੀ ਬਖਸ਼ਿਆ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ :- ਇਹ ਤੱਥ ਪਰਮ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਜ ਦਾ, ਲੋਕਾਂ ਦਾ, ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸਮੂਹਾਂ ਦਾ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਾ, ਨਿਰੀਖਣਾ ਤੇ ਪਰਖ ਕਰਨੀ ਪਹਿਲਾ ਵੱਡਾ ਅਸੂਲ ਹੈ। ਨਿਰਖ ਪਰਖ ਕਰਨ ਲਈ ਉਹ ਮਾਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾਉਣਗੇ। ਨਿਰਖ ਪਰਖ ਕਰਨ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪ ਦੀ ਮਨਾਪਲੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਨੂੰ ਹਥਿਆਉਣ ਦਾ ਮਨੋਰਥ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇ, ਏਸ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਮਾਹਿਰ ਹੋਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਨਗੇ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮਾਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਬਕਾਇਦਾ ਅਸਸਗਿਨਮਣਟ ਦੇ ਕੇ ਗੁਪਤ ਤੌਰ ਤੇ ਏਸ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਭੇਜਦੇ ਰਹੇ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਿਰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਰਿੜਕਾਂਗੇ।

ਬੁਲਾਰਾ ਸਪਸ਼ੱਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਈਸਾਈ ਯਾਨੀ ਗੋਇਮ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਆਪਸੀ ਰੰਜਿਸ਼ਾਂ, ਅਪਰਾਧ, ਯੁਧ ਆਦਿ ਛਿੜੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਹੀ ਗੁਪਤ ਹੱਥ ਸੀ। ਇਸ ਕਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੇ ਰਾਜ ਭਾਗ ਦੇ ਚੱਲਣ ਚਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਪਰਦਿਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਕੇ ਅਸਲ ਸੰਚਾਲਕ

ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਕੂਟਨੀਤੀ ਦਾ ਸਿਖਰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।

ਬੁਲਾਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੀ ਕੂਟਨੀਤੀ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਅਸੀਂ ਲੋਕਾਈ ਵਿੱਚ ਰੱਬ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਵੀ ਵਰਤਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬੈਠਾਵਾਂਗੇ ਕਿ ਸਾਡੇ ਪੈਗੰਬਰਾਂ ਦੇ ਕਥਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਹੀ ਪੈਗਾਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹਤ ਰੱਬੀ ਤੋਹਫਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਜਾਇਅਨਵਾਦੀ ਹੀ ਆਲਮੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹਤਾਂ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਗੋਇਮ ਉੱਕਾ ਨਹੀਂ।

ਗੋਇਮ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਤਾਂ ਦਾਰੂ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿਚ ਗਲਤਾਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਲੋਕ ਅਲਹਾਮੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹਤਾਂ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।

ਪਾਠਕ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਈ ਹੀ ਜਾਂਦੇ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਉਤਪਾਦਕ ਤੇ ਵਿਚਾਰਵਾਨ ਸਮਾਜ ਦੇ ਹਰ ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਹੀ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਨਿਰੀਖਣਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਸਾਰੀਆਂ ਉਮਰਾਂ ਏਸੇ ਆਹਰੇ ਲਗਾਈਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਤੇ ਤੱਤ ਕੱਢੇ ਹੋਣਗੇ। ਤਾਹੀਂਉ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ Wise Elders (ਵਿਦਵਾਨ ਬਜ਼ੁਰਗ) ਕਹਿ ਕੇ ਸਨਮਾਨਿਆਂ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਨੁਵਾਦ :- ਸਾਡੇ ਵਿਰੋਧੀ ਕੈਂਪ ਵਿਚ ਕੋਈ 'ਸ਼ਹੂਰੀ' ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਦਰਮਿਆਨ ਬੇਤਰਸ ਸੰਘਰਸ ਵਾਪਰਦਾ। ਐਸੀ ਜੰਗ ਹੁੰਦੀ ਜਿੱਥੇ ਜਿੱਹੀ ਪਹਿਲਾਂ ਦੁਨੀਆ ਨੇ ਕਦੇ ਦੇਖੀ ਨਾ ਹੋਏ। ਉਹ ਦੇਰ ਨਾਲ ਆਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਰਾਜ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਜਿਹੜੀ ਕਿ ਸੋਨੇ ਦੇ ਇੰਜਣ ਨਾਲ ਚਲਦੀ ਹੈ, ਹਥਿਆ ਲਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਵਡੇਰਿਆ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਰਥਿਕ-ਰਾਜਨੀਤੀ-ਵਿਗਿਆਨ ਜਿਸ ਦੀ ਕੇਂਦਰੀ ਧੁਰੀ ਸਰਮਾਇਆ (ਦੌਲਤ) ਹੈ, ਦੀ ਖੋਜ ਕੀਤੀ, ਤੇ ਅਸੀਂ ਸਰਮਾਏ (ਵਿੱਤ) ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੀ ਧੁਰੀ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੀ ਧੁਰੀ ਅਰਥਾਤ ਸਰਮਾਏ (ਵਿੱਤ) ਦੇ ਮਨਾਪਲਿਸਟ ਹਾਂ। ਇਉਂ ਸਰਮਾਏ (ਦੌਲਤ-ਵਿੱਤ) ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਉਦਯੋਗ ਅਤੇ ਵਪਾਰ ਤੇ ਵੀ ਮਨਾਪਲੀ ਬਣਾ ਲਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਗੋਇਮ ਉਦਯੋਗਪਤੀਆਂ ਅਤੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਅਰਥਾਤ ਪ੍ਰੋਲੇਟੇਰੀਅਟ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਵਿਚ ਸਾਡੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ। ਸਾਡੇ ਗੁਪਤ ਹੱਥ ਇਹ ਸਾਰਾ ਕਾਰਜ ਸਫਲਤਾ ਨਾਲ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਕੋਨੇ ਕੋਨੇ ਵਿਚ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

ਅਜੋਕੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਵਧੇਰੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜੰਗਾਂ ਵਿਚ ਉਲਝਾਉਣ ਦੀ ਥਾਂ ਬੇਹਥਿਆਰੇ ਤੇ ਹੱਥਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਕਿ ਹਿੰਸਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਭਾਬੜ ਨੂੰ ਤ੍ਰਿਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤ ਵਿਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇ, ਕਿ ਦੂਸਰਿਆ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਰਾਂ ਪ੍ਰੀਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਕਿ ਅਲੋਚਨਾ ਨਾਲ ਲੋਕ ਮਨ ਨੂੰ ਕੁਰਾਹੇ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਕਿ ਸ਼ਬਦ-ਅਡੰਬਰੀ ਭੇੜ ਕਰਵਾਏ ਜਾਣ ਅਦਿ-ਅਦਿ। ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੋਂ ਲੋਕ ਕਾਰਜਾਂ ਨਾਲੋਂ ਝੂਠੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਅਤੇ ਲੱਫਾਜ਼ੀ ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਪਰਚਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਝੂਠੇ-ਮੂਠੇ ਐਸੇ ਅਦਾਰੇ

ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਜੋ ਬੁਠੀ-ਮੁਠੀ ਉੱਨਤੀ ਅਤੇ ਲਾਭ ਦਿਖਾਉਣ।

ਅਸੀਂ ਆਪ ਹੀ ਮਹਾਨ ਸੁਭਾਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਮਖੌਟੇ ਪਹਿਨਾਂ ਗੇ ਅਤੇ ਏਨਾ ਬੋਲਾਂ ਗੇ ਕਿ ਗੋਇਮ ਬੁਲਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਤ ਪਾ ਦਿਆਂਗੇ।

ਸਾਡੀ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਵੱਡਾ ਭੇਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਹੱਤਵ ਪੂਰਨ ਮੁੱਦੇ ਉਪਰ ਏਨੀਆਂ ਆਪਾ-ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਲੋਕ ਆਪਣਾ ਮਾਨਸਿਕ ਸੰਤੁਲਿਨ ਗੁਆ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਭੰਵਲਭੂਸੇ 'ਚ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਦੂਸਰੇ, ਭੇਦ ਦਾ ਭੇਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੌਮੀ ਅਸਫਲਤਾਵਾਂ, ਲੋਕ-ਵਿਹਾਰ, ਭਾਵਨਾਵਾਂ, ਸਮਾਜਕ ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਏਨਾ ਵਧਾ-ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਐਸਾ ਧੁੰਦੂਕਾਰਾ ਮੱਚੇ ਕਿ ਲੋਕ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ-ਪਛਾਨਣਾ ਹੀ ਭੁਲ ਜਾਣ, ਗੁਟਾਂ ਵਿਚ ਫੁਟ ਪੈ ਜਾਏ, ਸਾਡੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਚੋਂ ਪਹਿੱਲ-ਕਦਮੀ ਦਾ ਭੋਗ ਪੈ ਜਾਏ, ਆਪਣਾ ਆਪ ਅੱਗੇ ਲਿਆ ਕੇ ਮੋਹਰੀ ਬਣੀਏ ਤੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਪੁੰਸਕ ਭੇਡੂ ਬਣਾ ਦਈਏ ਤੇ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ-ਖੁਸ਼ੀ, ਰਜ਼ਾਮੰਦੀ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਈਨ ਮੰਨ ਲੈਣ। ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ-ਪੱਧਰ ਦੀ ਸੁਪਰ-ਸਰਕਾਰ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤ ਹੋਈਏ। ਸੁਪਰ ਸਰਕਾਰ ਏਡੇ ਵੱਡੇ ਪ੍ਰੀਮਾਪ ਦੀ ਹੋਏਗੀ ਕਿ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਰਜ਼ਾਮੰਦੀ ਤੇ ਸਾਂਤੀ-ਪੂਰਬਕ ਆਪ ਇੱਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਵਿਆਖਿਆ :- ਉਕਤ ਪਹਿਰੇ ਸਾਰੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਧੁਰਾ ਹਨ, ਜੋ ਏਥੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਵਿਤੀ ਸਰਮਾਇਆ ਅਰਥਾਤ ਮੁਦਰਾ ਹੀ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਸੰਚਾਲਨਾ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਏਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਰਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇਉਂ ਕਿਹਾ ਕਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਹਰ ਇੱਕ ਕਾਰਜ ਮਾਇਆ ਅਰਥਾਤ ਧਨ ਨਾਲ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਧਨ ਦਾ ਸਵਰੂਪ ਹੈ ਮੁਦਰਾ। ਮੁਦਰਾ ਦੇ ਉਪਜਾਊ ਦਾਤੇ ਹਨ ਵੱਖ ਵੱਖ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ। 1815 ਈਂ ਵਾਟਰਲੂ ਦੇ ਯੁੱਧ (Battle of Waterloo) ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ 1913 ਦੇ ਅਮਰੀਕੀ ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਐਕਟ ਰਾਹੀਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਬੈਂਕਾਂ ਉੱਪਰ ਇੱਕ ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦੀ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਨੇ ਨਿੱਜੀ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਬੁਰਜ਼ੁਆਜ਼ੀ ਨੂੰ ਧੰਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰੋਲਤਾਰੀ ਨੂੰ, ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾ ਕੇ ਰੱਖਣ 'ਤੇ ਧਨਵਾਨ ਪ੍ਰੀਵਾਰ/ਪ੍ਰੀਵਾਰਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਦੋਵਾਂ ਜਮਾਤਾਂ ਬੁਰਜ਼ੁਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਲਤਾਰੀ ਉਪਰ ਬਦਸਤੂਰ ਬਣਿਆ ਰਹੇ। ਹੈ ਨਾ ਡੂੰਘੀ ਚਾਲ ਕਿ ਬੁਰਜ਼ੁਆ ਜਮਾਤ ਨੂੰ ਧਨ ਦੇਈ ਜਾਓ। ਪ੍ਰੋਲਤਾਰੀ ਨੂੰ ਸਮਾਜਵਾਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਰਾਹੀਂ ਬੁਰਜ਼ੁਆ ਵਿਰੁਧ ਉਕਸਾਈ ਜਾਓ। ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਨਾ-ਫੈਸਲਾ-ਕੁਨ ਭੇੜ ਕਰਵਾਈ ਜਾਓ ਅਤੇ ਆਪ ਪਰਦਿਆਂ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਕੇ ਲਾਭ ਕਮਾਈ ਜਾਓ।

ਬੁਲਾਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਰਮਾਏ ਦੇ ਮਨਾਪਲਿਸਟ ਹਾਂ। ਵੱਡਾ ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਹੱਥ ਧਨ ਹੈ (ਸਰਮਾਇਆ) ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰ ਸਕਣ ਦੇ

ਯੋਗ ਹੈ। ਅਗਲੇ ਪਹਿਰੇ ਬਤੇ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ। ਬਸ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਬੁਰਿਆਈ ਦੀ ਅਸਲੀ ਜੜ੍ਹ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪੇ ਆਪਾ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਉਪਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਐਸਾ ਧੰਦੂਕਾਰਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦਾ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਤੇ ਅਖੌਤੀ ਨੇਤਾਵਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ 'ਕਪਾਹ 'ਚ ਕੁੱਤੀ' ਵਾਲੇ ਮੁਹਾਵਰੇ ਵਰਗੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹੋ ਕੁਝ ਵਾਪਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ 'ਧੰਦੂਕਾਰੇ ਦੇ ਸੰਚਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਹੀ ਇੱਕ ਮਾਤਰ ਹੱਲ ਹੈ ਅਜੇ।

ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਿਰੀਖਣ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ। ਉਹ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਅਖੌਤੀ ਨੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 'ਨਿਪੁੰਸ਼ਕ ਭੇਡ' ਆਖਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤੱਥ ਬਹੁਤਾ ਗਲਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਬੁਧੀਜੀਵੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੱਟ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਗੁਪਤ ਚਾਲਾਂ ਨੂੰ ਖੂਬ ਸਮਝਦੇ ਹੋਣ। ਸਮਝ ਵਧਾਉਣਾ ਹੀ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਮਕਸਦ ਹੈ।

ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਨੰ ੬

- ਖੋਜੀ ਵਿਕਟਰ ਮਾਰਸਡਨ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਦਾ ਤੱਤਸਾਰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ।
- ਗੋਇਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਪਨਾਪਲੀਆਂ ਨਸ਼ਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ।
- ਫੀਊਡਲਜ਼ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਹਥਿਆ ਲਈ ਜਾਏ।
- ਵਪਾਰ ਉਦਯੋਗ ਅਤੇ ਸ਼ੇਅਰ ਮਾਰਕੀਟ (Speculation) ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਜਾਏ।
- ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ।
- ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਤਨਖਾਹਾਂ ਵਧਣ ਪਰ ਨਾਲੇ ਨਾਲ ਮਹਿੰਗਾਈ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਵਧੇਰੇ ਵਧਾਈ ਜਾਵੇ।
- ਅਰਾਜਕਤਾ ਤੇ ਨਸ਼ਾਵਾਦ ਫੈਲਾਇਆ ਜਾਵੇ।
- ਆਰਥਿਕ ਨੀਤੀਆਂ ਦਾ ਖੂਬ ਪਰਚਾਰ ਹੋਵੇ। ਗੁਪਤ ਤੌਰ ਤੇ ਉਹ ਜਾਇਅਨਵਾਦੀ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹੋਣ।

Protocol : 6

ਅਨੁਵਾਦ :- ਅਸੀਂ ਸਰਮਾਏ ਦੀਆਂ ਏਡੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਇਜਾਰੇਦਾਰੀਆਂ ਪੈਦਾ ਕਰ.

ਲਵਾਂਗੇ ਕਿ ਗੋਇਮ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਕੌਮਾਂ ਦੀ ਦੌਲਤ, ਸਮੇਤ ਰਾਜਕੀ ਉਧਾਰਾਂ (Credits of states) ਅਤੇ ਰਾਜਸੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਐਸੀਆਂ ਗਰਕਣਗੀਆਂ ਕਿ ਨਾਮੋਂ ਨਿਸ਼ਾਂ ਮਿਟ ਜਾਏਗਾ।

ਹਾਜ਼ਰੀਨ, ਤੁਸੀਂ ਮਹਾਨ ਅਰਥ-ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਹੋ ਅਤੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਰਾਜਕੀ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸੰਬੰਧ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸੁਪਰ-ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਐਸਾ ਅਕਸ ਬਣਾਵਾਂਗੇ ਕਿ ਜੋ ਸਾਡੀ ਸ਼ਰਨ 'ਚ ਆ ਜਾਣਗੇ, ਦੇ ਅਖੌਤੀ ਤੌਰ ਤੇ ਅਸੀਂ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਰਖਵਾਲੇ ਅਤੇ ਹਿੱਤੂ ਹੋਵਾਂਗੇ।

ਗੋਇਮ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਕੁਲੀਨ-ਤੰਤਰ ਦਾ ਰਾਜਕੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਲਗਭਗ ਭੋਗ ਪੈ ਗਿਆ ਹੈ; ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਹਾਲੇ ਵੀ ਏਨੀਆਂ ਕੁ ਜ਼ਮੀਨੀ-ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਚਲਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਾ ਹੜੱਪਣਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਮਨੋਰਥ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਉਪਰ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਏਨਾ ਬੋਝ ਪਾ ਦੇਈਏ ਕਿ ਉਹ ਸਾਹ-ਸੱਤ ਹੀਣ ਹੋ ਜਾਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਮੀਰੀ ਵਿਰਸੇ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਠਾਠ-ਬਾਠ ਹੁਣ ਚਲਣੇ ਨਹੀਂ, ਆਪੋ ਅਕਾਰਥ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।

ਵਿਆਖਿਆ :- ਇਸ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪਹਿਰੇ ਵਿੱਚ ਬੁਲਾਰਾ ਕਿੰਨੇ ਪੱਤੇ ਦੀ ਸਚਾਈ ਦਸ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿ ਜਾਇਅਨਵਾਦੀ, ਵਿੱਤੀ ਸਰਮਾਏ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀਆਂ ਅਜ਼ਾਰੇ ਦਾਰੀਆਂ ਹਥਿਆ ਲੈਣਗੇ। ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਗੋਇਮ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ, ਬੁਧੀਜੀਵੀਆਂ ਤੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕੇਗਾ। ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹਤਾਂ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਪਤੀਆਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਉਦਯੋਗ ਵਿੱਤੀ ਸਰਮਾਏ ਦੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ ਡੁਬ ਮਰਨਗੇ। ਉਹ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਭਾਰ ਥੱਲੇ ਗਰਕ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਗਰਕਣ ਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਉਹ ਖੁਦ ਹੀ ਕਸੂਰਵਾਰ ਸਮਝੇ ਜਾਣਗੇ। ਸੂਦ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਵਾਲਾ ਸਾਡਾ ਮੌਤ ਰੂਪੀ ਹੱਥ ਗੁਪਤ ਰਹੇਗਾ।

ਬੁਲਾਰਾ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ, ਵਿਗਿਆਨੀਆਂ ਤੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਹਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਕੀ ਸੂਦ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਾ ਰਾਜ ਦਾ ਸੱਭੋਂ ਕੁਝ ਹੜੱਪ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਉਂ ਬੇਬੱਸ ਲੋਕ, ਕੁਲੀਨ ਉਦਯੋਗਪਤੀ ਤੇ ਏਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਗੋਇਮ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਵੀ ਅੰਦਰੋਸਤੀ ਜਾਇਅਨਵਾਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਰਮਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣਗੇ।

ਅੱਗੋਂ ਉਸਨੇ ਇਕੱਲੇ ਇਕੱਲੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਸਲੇ ਨੂੰ ਛੋਹਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਮਸਲਾ ਹੈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ। ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਸਲਾ ਹਰ ਸਮਾਜ ਦਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਸਲਾ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲਕ ਸਮਾਜ ਦਾ ਸਰਵਸ਼੍ਰੇਸ਼ਟ ਵਿਅਕਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਨਿਰਵਾਹ ਲਈ ਕਿਸੇ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਪੈਂਦਾ। ਉਹ ਮੁਜ਼ਾਰਿਆਂ ਕਿਸਾਨਾਂ ਤੋਂ ਵਾਹੀ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤੇ

ਉਪਜ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਪਜ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਉਹ ਕਿਸਾਨਾਂ, ਖੇਤ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਤੇ ਮੁਜ਼ਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਭੂਮੀ ਮਾਲਕ ਜੇਕਰ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਵੀ ਸਮਝਦਾਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬੜੀ ਹੀ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਤੇ ਐਸ਼ ਵਾਲੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਿਤਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧੀਨਗੀ ਦੇ। ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਰਮਾਏਦਾਰਾਂ ਲਈ ਇਹ ਤਬਕਾ (Feudals) ਸਭ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਖਤਰਨਾਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦਾ ਵੀ ਹੱਲ ਲੱਭ ਲਿਆ ਹੈ। ਹੱਲ ਪੰਛੀ ਦੇ ਚੋਗੇ ਵਰਗਾ ਹੈ।

ਬੁਲਾਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਵੀ ਮਸ਼ੀਨੀਕਰਨ ਕਰਕੇ ਉਦਯੋਗੀਕਰਨ ਕਰ ਦਿਆਂਗੇ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਦੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਅਰਥਾਤ ਬੈਂਕਾਂ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ੇ ਲੈਣੇ ਪੈਣਗੇ। ਬਸ ਜ਼ਮੀਨ ਇੱਕ ਵਾਹੀ ਕਰਜ਼ੇ ਥੱਲੇ ਫਸੀ ਕਿ ਮੁੜ ਕਦੇ ਵੀ ਅਜ਼ਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੇਗੀ। ਜ਼ਮੀਨੀ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਕਾਰਨ ਜ਼ਮੀਨੀ ਪੈਦਾਇਸ਼ੀ ਦੇ ਖਰਚੇ ਏਨੇ ਵਧ ਜਾਣਗੇ ਕਿ ਉਪਜ ਘਾਟੇਬੰਦੀ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਖੇਤੀ ਦਾ ਘਾਟਾ ਕਦੇ ਵੀ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੇਗਾ ਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਖੁਦ ਗਰਬ ਜਾਂਏਗਾ। (ਪੰਜਾਬ ਤੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਂਤਾਂ ਦੇ ਜ਼ਮੀਂਦਾਰ ਏਸੇ ਵਿਹੂ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਫਸ ਕੇ ਆਪਣਾ ਜੋ ਹਾਲ ਕਰਵਾਈ ਬੈਠੇ ਹਨ ਸਭ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ।)

ਜ਼ਮੀਨ ਹੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਐਸਾ ਵਸੀਲਾ ਸੀ ਤੇ ਜੋ ਕਦੇ ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰ ਸੀ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਵਿੱਤੀ ਸਰਮਾਏ ਦੇ ਜੀਵਿਤ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੁਜ਼ਾਰਿਆਂ ਤੇ ਨਿਰਭਰਤਾ ਵੱਖਰੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੀ। ਫੇਰ 'ਵਟਾਂਦਰੇ' ਦੀ ਪਰਣਾਲੀ ਏਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਸੁਖਦਾਈ ਬਣਾਈ ਰੱਖਦੀ ਸੀ।

ਪਰ ਵਿੱਤੀ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਨੇ ਏਸ ਤੰਤਰ ਨੂੰ ਵੀ ਤਾਰ-ਤਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬੈਂਕਾਂ ਦੀ ਮੁਥਾਜੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਹੱਲ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਪਨਾਉਣਾ ਹੀ ਪੈਣਾ ਹੈ ਤੇ ਉਹ ਹੈ ਵਟਾਂਦਰਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ (Barter) ਨੂੰ ਮੁੜ ਅਪਨਾਉਣਾ ਤੇ ਜਾਂ ਫਿਰ ਕਰਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸੂਦ-ਦਰ-ਸੂਦ ਮੁਕਤ ਬਣਾਉਣਾ ਵੈਨਜ਼ੁਏਲਾ, ਉੱਤਰੀ ਕੋਰੀਆ, ਈਰਾਨ ਆਦਿ ਬਾਰਟਰ ਸਹਾਰੇ ਜੀਅ ਰਹੇ ਹਨ।

ਏਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਜ਼ਾਇਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਸਰਮਾਏਦਾਰ ਆਪਣੇ ਮਾਹਿਰ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਪੇਂਡੂ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਭੇਜਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਡੂੰਘਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਬਸ ਪੇਂਡੂ ਜ਼ਮੀਂਦਾਰ ਮੁੜ ਬਾਰਟਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਅਪਣਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਮਾਹਿਰ ਏਸ ਪਰਖ ਲਈ ਪਿੰਡਾਂ ਤੇ ਖੇਤੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਗੁਪਤ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਨਿਰਖ ਪਰਖ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਭੂਮੀਪਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਮੀਂਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਅਤੇ ਕਿਸਾਨਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਜਾਵੇਗੀ।

ਅਨੁਵਾਦ :- ਅਸੀਂ ਵਪਾਰ ਦੀ ਵੀ, ਉਦਯੋਗ ਦੀ ਵੀ ਅਤੇ ਸੱਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗੱਲ "ਸੱਟੇ" ਦੀ (ਸ਼ੇਅਰ-ਮਾਰਕੀਟ) ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਕਰਾਂਗੇ। ਸੱਟੇ (Speculation) ਸ਼ੇਅਰ-ਮਾਰਕੀਟ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਰੰਕ ਬਣਾ ਦਿਆਂਗੇ। ਇਸ ਕਾਰਜ ਵਿੱਧੀ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਐਸ਼-

ਪ੍ਰਸਤੀ ਦੀ ਲਲਕ ਹੋਰ ਵਧਾਵਾਂਗੇ ਜੋ ਗੋਇਮ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਉਂਕ ਵਾਂਗ ਚਟਮ ਕਰ ਜਾਏਗੀ। ਅਸੀਂ ਉਜਰਤਾਂ ਤਾਂ ਵਧਾਵਾਂਗੇ ਪਰ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀਆਂ ਕੀਮਤਾਂ ਹੋਰ ਵਧੇਰੇ ਵਧਾਵਾਂਗੇ, ਦੋਸ਼ ਮੜ੍ਹਾਂਗੇ ਖੇਤੀ-ਬਾੜੀ ਅਤੇ ਪਸ਼ੂ-ਪਾਲਣ ਦੇ ਮੰਦੇ ਦੇ ਸਿਰ ਦੋਸ਼ ਮੜ੍ਹਾਂਗੇ, ਅਰਾਜਕਤਾ, ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਅਤੇ ਨਸ਼ੇੜੀਪਣ ਦੇ ਸਿਰ। ਇਉਂ ਗੋਇਮ ਬੁਧੀਜੀਵੀਆਂ ਨੂੰ ਜੜ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਪੁਟ ਸੁਟਾਂਗੇ।

ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਸੱਤਾਂ ਪਰਦਿਆਂ ਪਿੱਛੇ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸਿਆਸੀ ਅਤੇ ਆਰਥਕ ਨੇਮਾਂ ਦਾ ਐਸਾ ਢੰਡੋਰਾ ਪਿੱਟਾਂਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੀ ਪ੍ਰੋਲਤਾਰੀ ਦੇ ਅਸਲੀ ਸੇਵਕ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ-ਦਾਤੇ ਹਾਂ।

ਵਿਆਖਿਆ :- ਬੁਲਾਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕੀ (Feudalism) ਅਰਥਾਤ ਕੁਲੀਨਵਰਗ ਸਾਡੇ ਲਈ ਜ਼ਰਾ ਕੁ ਕਠਿਨ ਮਸਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਹੱਲ ਅਸੀਂ ਉਕਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੱਢ ਲੈਣਾ ਹੀ ਲੈਣਾ ਹੈ।

ਰਹੀ ਸਮੱਸਿਆ ਉਦਯੋਗ ਅਤੇ ਵਪਾਰ ਦੀ। ਇਹ ਖੇਤਰ ਤਾਂ ਪੈਦਾਇਸ਼ ਹੀ ਸਾਡੀ ਨਿੱਜੀ ਹਨ। ਵਪਾਰ ਦੇ 'ਵਟਾਂਦਰੇ' ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਆਧੁਨਿਕ ਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੂਰੇ ਦਾ ਪੂਰਾ ਧੁਰਾ, ਵਿੱਤ ਅਰਥਾਤ ਵਿਸ਼ਵੀ ਬੈਂਕਰ ਅਰਥਾਤ ਵਿਸ਼ਵ ਬੈਂਕ ਅਰਥਾਤ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਦਾਸੀ ਬਣ ਚੁਕਿਆ ਹੈ। ਇਹੀ ਹਾਲ ਉਦਯੋਗ ਦਾ ਹੈ।

ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਚਾਬੀ ਵੀ ਸਾਡੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਸੱਟਾ, ਸੱਟੇਬਾਜ਼ੀ ਸ਼ੇਅਰ ਮਾਰਕੀਟ। ਭੇਤ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਏਸ ਖੇਤਰ ਉਪਰ ਵਿੱਤ ਦੇ ਸਰਮਾਏਦਾਰਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਦੀ ਮਨਾਪਲੀ ਬਣਾ ਲਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਭਾਅ ਉਪਰ ਥੱਲੇ ਕਰਨੇ ਨਿਰੋਲ ਮਾਰਕੀਟ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮਾਰਕੀਟ ਸਰਮਾਏਦਾਰ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਡਾ. ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਵਰਗੇ ਮਹਾਨ ਸਕਾਲਰ ਵੀ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਗਏ ਹਨ - Prices are not in my hands - Prices are in the hands of the bazaar.

ਅਚੰਭਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਬਜ਼ਾਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿਸਦਾ ਨਹੀਂ। ਗੁਪਤ ਹੈ। ਗੁਪਤਤਾ ਬਜ਼ਾਰ ਮਾਲਕ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹਥਿਆਰ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਰੱਬ ਲੱਭਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਚਾਨਣ ਬੁਧ ਦੇ ਚਾਨਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।

ਉਂਜ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਘੱਟਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਖੇਤਰੀ, ਕੋਮੀ, ਕੋਮਾਂਤਰੀ ਪੱਧਰ ਤੇ ਵਾਪਰਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਖਾਹ ਮਖਾਹ ਹੀ ਏਸ ਨੂੰ ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਹੱਥ ਸੀ ਸਫਾਈ ਹੈ। ਅਜੇ ਬਹੁਤਾ ਚਿਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਲੰਡਨ ਦੇ ਇੱਕ ਵਰਗ ਮੀਲ (City of London) ਤੋਂ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਮੁਖੀ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਾਰੀ ਸੋਨੇ ਦੇ ਭਾਅ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਸੇ ਦੇ ਐਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਮਾਰਕੀਟ ਅਰਥਾਤ ਸਰਮਾਇਆ ਗੇੜੇ ਕੱਢਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਹੁਣ ਇਹ ਐਲਾਨ ਸ਼ਰੇਆਮ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਐਲਾਨ ਗੁਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗੁਪਤਤਾ ਨਾਲ ਸੱਟੇ (ਸ਼ਪੈਚੁਲੇਟਿਓਨ) ਵਿੱਚ ਜੁਏ ਦਾ ਅੰਸ਼ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮਕਸਦ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਮਾਰੀ ਧੁਰ ਥੱਲੇ ਤੱਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਸਥਾਈ ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ। ਕੁੱਤੇ ਦੀ ਹੱਡੀ ਦੇ ਸੁਆਦ ਵਾਲੇ ਅੰਸ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸਬੂਤ ਹੈ। ਦੋਸਤੋ, ਉਹ ਬੜੇ ਚਤੁਰ ਹਨ। ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਣ ਕਮਾਈ ਦੌਲਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿਵੇਂ ਹਥਿਆਉਣਾ ਅਤੇ ਸਿਆਸੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਕੇ ਸਮਾਜਕ ਮਾਣ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਨਾ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸਮੂਹ ਦੀ ਜਨਮ ਸਿਧ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਥਾਂ ਹੋਰ ਪੱਠੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਇੱਕ ਨਿੱਕੀ ਜਿਹੀ ਨਿੱਜੀ ਘਟਨਾ ਹੈ :-

ਮੇਰੇ ਇੱਕ ਸ਼ਿਸ਼ ਮਿੱਤਰ ਨੇ ਲਗਪਗ ਵੀਹ ਸਾਲ ਮੇਰੇ ਤੇ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਂ ਵੀ ਸ਼ੇਅਰ ਮਾਰਕੀਟ ਵਿੱਚ ਧਨ ਲਾਵਾਂ। ਮੈਂ ਵੀਹ ਸਾਲ ਟਾਲਦਾ ਰਿਹਾ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ 'ਸ਼ੇਅਰ ਮਾਰਕੀਟ' ਵਿੱਚ ਇੱਕ 'ਮਹਿਤਾ ਕਾਂਡ' ਵੀ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ। ਅੰਤ ਮੈਂ ਲਿਫ ਗਿਆ। ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਿਆ ਨਕਦ ਫੜਾ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਲ ਤੇ ਸਾਲ ਬੀਤਦੇ ਗਏ। ਜਦੋਂ ਕਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਭਾਅ ਵਧਣ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸੁਣਨਾ ਤਾਂ ਬੜੀ ਹਲੀਮੀ ਨਾਲ ਕੁਝ ਇਸ਼ਾਰਤਨ ਪੁਛਣ ਦੀ ਗੁਸਤਾਖੀ ਕਰਨੀ। ਅੱਗੋਂ ਉਤਰ ਬੜਾ ਸਖਤ ਮਿਲਣਾ। ਭਲਾ ਹੋਵੇ ਬੈਂਕ ਆਫ ਬੜੌਦਾ ਦਾ। ਮੈਂ ਭਲੇ ਦਾ ਕੰਮ ਸਮਝ ਕੇ ਇੱਕ ਗਰੰਟੀ ਭਰੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਬਗੈਰਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੂਰੀ ਕਰਕੇ ਮੇਰੇ ਅਕਾਊਂਟ ਵਿੱਚੋਂ ਡੇਢ ਲੱਖ ਰੁਪਿਆ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ। ਮੈਂ ਖਰਚੇ ਤੰਗ ਹੋ ਗਿਆ। ਦੋਸਤ ਕੋਲ ਡੇਢ ਲੱਖ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਵਾਸਤਾ ਪਾਇਆ। ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਤੇ ਬਹੁਤ ਅਹਿਸਾਨ ਕੀਤਾ। ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਦਾ ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਮੈਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਏਸ ਖੱਟੀ ਤੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ।

ਇਹ ਭੇਤ ਹੀ ਹੈ ਕਿ Speculation (ਜੁਏ) ਵਿੱਚ ਕੌਣ ਕੀ ਜਿੱਤਦਾ ਜਾਂ ਹਾਰਦਾ ਹੈ।

ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਘਟਨਾ ਵੀ ਵਾਪਰੀ ਹੈ। ਘਟਨਾ ਹੈ 1995 ਦੀ, ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਐਟਲਾਂਟਿਕ ਸਿਟੀ, ਅਮਰੀਕਾ ਆਇਆ। ਉਦੋਂ ਮੇਰਾ ਵੱਡਾ ਲੜਕਾ ਕੈਸੀਨੋ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸੀ। ਏਥੇ ਮੇਰਾ ਵਾਹਵਾ ਮਿੱਤਰਚਾਰਾ ਬਣ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਦਿਨ, ਇੱਕ ਮਿੱਤਰ ਨੂੰ ਕੈਸੀਨੋ ਵਲੋਂ ਫਰੀ ਖਾਣੇ ਦੀਆਂ ਟਿਕਟਾਂ ਮਿਲੀਆਂ। ਫੈਸਲਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਸਾਰੇ ਮਿੱਤਰ ਖਾਣਾ ਖਾਣਗੇ ਤੇ 'ਕਲੋਟੀ' ਜੂਆ ਖੇਲੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਟਰੰਪ ਤਾਜ ਵਿੱਚ ਗਏ। ਮੈਂ ਪੰਜ ਡਾਲਰ ਦੇ ਸਿੱਕੇ ਬਦਲਵਾਏ। ਇੱਕ ਮਸ਼ੀਨ ਦੇ ਗਿਰਦ ਖਲੋਅ ਗਏ। ਮੈਂ ਇੱਕ ਮਸ਼ੀਨ ਚੁਣੀ। ਸਮਝਾਉਣ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂ ਪੰਜ ਸਿੱਕੇ ਪਾਏ ਤੇ ਚੱਕਾ ਘੁਮਾਇਆ। ਕੁਝ ਨਾ

ਨਿਕਲਿਆ। ਫੇਰ ਪੰਜ ਸਿੱਕੇ ਪਾਏ ... ਫੇਰ ਵਾਰ ਖਾਲੀ ਗਿਆ ...।

ਫੇਰ ਪੰਜ ਸਿੱਕੇ ਪਾਏ ਤੇ ਹੈਂਡਲ ਰਾਹੀਂ ਚੱਕਾ ਘੁੰਮਾਇਆ। ਚੱਕਾ ਚੁਕਿਆ ਤਾਂ ਲਾਲ ਬੱਤੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਤੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਨੇ ਤਾਲੀਆਂ ਵਜਾਉਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ। ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਨਾ ਆਈ ਕਿ ਕੀ ਹੋਇਆ। ਮੇਰੇ ਮਿੱਤਰ 'ਮਿੱਲੂ ਸਾਹਿਬ' ਨੇ ਇੱਕ ਲਾਲ ਬੱਤੀ ਵਾਲੇ ਬਟਨ ਤੇ ਹੱਥ ਮਾਰਿਆ। ਥੱਲੇ ਪਏ ਵੱਡੇ ਸਾਰੇ ਗਿਲਾਸ ਵਿੱਚ ਧੜਾ ਧੜ ਸਿੱਕੇ ਡਿੱਗਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਏ। ਮੈਂ 55 ਡਾਲਰ ਜਿੱਤ ਲਏ। ਫੈਸਲਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਸ਼ੀਨ ਤੇ ਹੋਰ ਬਾਜ਼ੀਆਂ ਲਾਈਆਂ ਜਾਣ। ਉਧਰ ਤੁਰ ਪਏ। ਅਚਾਨਕ ਮੈਂ ਕਿਹਾ “ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਬਾਥਰੂਮ ਜਾਣੈ।” ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋਇਆ। ਅੱਖ ਬਚਾਈ, ਮੈਂ ਸਿੱਧਾ ਕਾਊਂਟਰ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ। ਉਥੋਂ ਗਿਲਾਸ ਵਾਲੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਦੇ ਪਚਵੰਜਾ ਡਾਲਰ ਲਏ ਤੇ ਸਿੱਧਾ ਭੱਜ ਕੇ ਘਰ ਆ ਗਿਆ। ਉਹ ਪਚਵੰਜਾ ਡਾਲਰ ਅੱਜ ਵੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਹਨ।

ਐਂਟਲਾਟਿਕ ਸਿਟੀ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਮਸ਼ੀਨੀ ਜੂਏ ਦੀ ਮੇਰੀ ਪਹਿਲੀ ਤੇ ਆਖਰੀ ਖੇਡ ਸੀ। ਅਕਸਰ ਮੈਂ ਮਿੱਤਰਚਾਰੇ 'ਚ ਅਚਾਨਕ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ “ਕੋਣ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜੂਏ ਸੇ ਲੋਕ ਤਬਾਹ ਹੋ ਜਾਤੇ ਹੈ?” ਫੇਰ ਮੈਂ ਲੂਣ ਮਸਾਲਾ ਲਾ ਕੇ ਉਕਤ ਘਟਨਾ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਉਂ ਹੀ ਉਹ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਲਾ ਆਮ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਲਹੂ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਸੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਮੈਂ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਤੇ ਬਰਬਾਦ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਵੇਖਿਆ ਹੈ।

ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਨੰ ੭

ਵਿਕਟਰ ਮਾਰਸਡਨ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਦਾ ਤੌਤ ਸਾਰ :-

ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕੋਮਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਦੋੜ ਵਿੱਚ ਐਸੇ ਪਾਵਾਂਗੇ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਡਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਲੰਘਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਨਗੇ। ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਡਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਨਗੇ। ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਝਗੜੇ ਹੋਰ ਵਧਾਵਾਂਗੇ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀ ਗੈਰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁਧਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਵਾਂਗੇ। ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਚਾਲਾਂ ਗੁਪਤ ਰੱਖਾਂਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਗੁਪਤਤਾ ਸਫਲਤਾ ਦੀ ਚਾਬੀ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਵੱਡਾ ਰਾਜ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੈਸ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਰਾਹੀਂ ਲੋਕ ਰਾਏ ਦੀ ਢਲਾਈ। ਸਾਡਾ ਸਿਖਰਲਾ ਮਨੋਰਥ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ-ਯੁਧਾਂ ਵਿੱਚ ਡੋਕਣਾ। ਯੂਰਪ ਦੇ ਨਾਲ ਅਮਰੀਕਾ, ਚੀਨ, ਅਤੇ ਜਪਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਮੋਹਰੇ ਵਾਂਗ ਵਰਤਣਾ।

Protocol : 7

ਅਨੁਵਾਦ :- ਸਾਡੀ ਵਿਸ਼ਵ-ਪੱਧਰ ਦੀ ਸੁਪਰ-ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਅਥਾਹ ਪ੍ਰੇਲਤਾਰੀ ਅਤੇ

ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਸਾਡੇ ਪੱਖੀ-ਬੁਰਜ਼ੁਆ ਤਾਂ ਹੋਣਗੇ ਹੀ, ਪਰ ਆਪਸੀ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪੁਲਿਸ, ਫੌਜ ਅਤੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਵੀ ਅਥਾਹ ਕਰਾਂਗੇ। ਯੂਰਪੀਨ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਸ ਵਿਚ ਵੀ ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਝਗੜੇ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਵਧਾਵਾਂਗੇ। ਇਉਂ ਦੋ ਲਾਭ ਹੋਣਗੇ। ਪਹਿਲਾਂ, ਬਿੱਲੀਆਂ ਸਮਝ ਜਾਣਗੀਆਂ ਕਿ ਬਾਂਦਰ ਜਦੋਂ ਚਾਹੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕੀ ਬਿੱਲੀਆਂ ਆਪਸੀ ਝਗੜੇ ਹਲ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਹੀ ਬਾਂਦਰ ਕੋਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੂਸਰਾ, ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਭਾਰ ਕਰਕੇ, ਆਰਥਕ ਸੰਧੀਆਂ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦਾਂ ਵਿਚ ਛੱਡੇ ਆਪਣੇ ਏਜੰਟਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਾਡਾ ਗੁਪਤ ਸਾਜ਼ਸੀ ਹੱਥ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਤਣਾਵਾਂ ਖਿੱਚ ਕੇ ਰੱਖੇਗਾ। ਗੋਇਮ ਵਿਚਕਾਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਆਪਸੀ ਸੰਧੀਆਂ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਛਾਤਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸੇ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਆਪਸੀ ਖਿੱਚੋਤਾਣ ਵਧਾਵਾਂਗੇ, ਵਿਰੋਧ ਕਰਵਾਵਾਂਗੇ ਪਰ ਉਪਰੋਂ ਅਸੀਂ ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਦਾ ਚੋਗਾ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰਮੁਖੀ ਬਣਾਵਾਂਗੇ, ਪਰ ਬਾਹਰਲੇ ਹਾਲਾਤ ਦਾ ਸਾਰਾ ਪਰਵਾਹ ਸਾਡੇ ਹੱਥ ਹੋਏਗਾ, ਉਹ ਉਹੀ ਕੁਝ ਸੋਚਣ, ਵਿਚਾਰਨ ਤੇ ਕਾਰਜ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਅਸੀਂ ਚਾਹਵਾਂਗੇ ਤੇ ਇਉਂ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਹੀ ਮਨੁਖਤਾ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਹਤੈਸ਼ੀ ਅਤੇ ਰੱਖਿਅਕ ਸਮਝਣਗੇ।

ਵਿਆਖਿਆ :- ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦੀਆਂ ਦਾ ਸਿਖਰਲਾ ਮਕਸਦ ਹੈ, ਨਵਾਂ ਆਲਮੀ ਨੇਮ (New World Order) ਦੀ ਸਥਾਪਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰ (One World Government) ਹੋਵੇਗੀ। ਦੋ ਜਮਾਤਾਂ ਬੁਰਜ਼ੁਆ ਤੇ ਪੋਲਤਾਰੀ ਦੇ ਆਪਸੀ ਭੇੜ ਨੂੰ ਸਿਰੇ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਬੁਰਜ਼ੁਆ ਸਾਡੀ ਪ੍ਰਤੀਪਾਲਕ ਹੋਏਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਤ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਉਹ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈ ਹੈ ਤੇ ਅੱਗੋਂ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੀ ਰਹੇਗਾ। ਜਮਾਤੀ ਵਿਰੋਧ ਨਿਰੇ ਯੂਰਪ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲਾਅ ਦਿਆਂਗੇ। ਆਪਣੇ ਵਿੱਤ ਦੇ ਧਨ ਰਾਹੀਂ ਹਾਲਾਤ ਐਸੇ ਬਣਾਈ ਰੱਖਾਂਗੇ ਕਿ ਬੁਰਜ਼ੁਆ ਵੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਝਗੜਦੇ ਰਹਿਣ। ਆਪਸੀ ਵਿਰੋਧ ਕਾਰਨ ਉਹ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਅਰਥਾਤ ਆਪਣੇ ਪਾਲਕਾਂ ਕੋਲ ਅਰਥਾਤ ਆਪਣੇ ਵਿੱਤੀ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ ਕੋਲ ਇਨਸਾਫ ਲਈ ਆਉਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਰੋਧਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਏਜੰਟਾਂ ਰਾਹੀਂ ਹੋਰ ਜਟਿਲ ਦਰ ਜਟਿਲ ਬਣਾਈ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਬਾਹਰਮੁਖੀ (Objective) ਹਾਲਾਤ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਉਪਰ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸਮੂਹਾਂ ਉਪਰ ਵੀ ਬੜਾ ਭ੍ਰੰਘਾ ਅਸਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦੀ ਖੂਬ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਹਰਮੁਖੀ ਹਾਲਾਤ ਹੀ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਸੋਚ ਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋ ਜਾਇਆ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਹਰਮੁਖੀ ਹਾਲਾਤ ਹੀ ਐਸੇ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿਆਂਗੇ ਕਿ ਲੋਕ ਉਵੇਂ ਹੀ ਸੋਚਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਚਾਹਾਂਵਾਂਗੇ।

ਏਥੇ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦੀ ਦੇ ਇੱਕ ਮਾਤਰ ਮਹਾਨ ਫਿਲਾਸਫਰ ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਡਾਇਲੈਕਟਿਕਸ ਨੂੰ ਪਰਮੁਖ

ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਬਾਹਰਮੁਖੀ ਹਾਲਾਤ ਹੀ ਫੈਸਲਾਕੁਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਜਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਸੋਚਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣ। ਵਿੱਤ ਦੇ ਸਰਮਾਏ ਦੇ ਮਾਲਕ ਧਨਾਢ ਬੜੀ ਹੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਵਿੱਤ ਅਤੇ ਏਜੰਟਾਂ ਰਾਹੀਂ ਬਾਹਰਮੁਖੀ ਹਾਲਾਤ ਉਵੇਂ ਬਣਵਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਹੇ ਜਿਹੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਣ।

ਏਥੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਕਸੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਬਾਹਰਮੁਖਤਾ ਬਨਾਮ ਅੰਤਰਮੁਖਤਾ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਬਹੁਤ ਬਹਿਸਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਨਿਰਮੂਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅੰਤ ਉਹੀ ਫੈਸਲਾ ਪਰਵਾਣ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵੱਡੇ ਨੇਤਾ ਅਰਥਾਤ ਵੱਡੇ ਏਜੰਟਾਂ ਵਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਹਰਮੁਖੀ ਹਾਲਾਤ ਪ੍ਰਤੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਇੰਟਰਪ੍ਰੀਟੇਸ਼ਨ ਹੀ ਇੱਥੇ ਜਿਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਡਰ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਜੋ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਉਪਰ ਇਲਜ਼ਾਮ ਤਰਾਸ਼ੀ ਰਾਹੀਂ ਚੁਪ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦਿਖਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਉਂ ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਹਿਤੈਸ਼ੀ ਸਮਝ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਨੁਵਾਦ :- ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਇਕ ਦੇਸ਼ ਸਾਡਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਭੜਕਾ ਕੇ ਉਸ ਉਪਰ ਯੁਧ ਠੋਸਾਂਗੇ। ਉਹ ਵਧੇਰੇ ਮੁਲਕ ਇੱਕਠੇ ਹੋ ਕੇ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਲਮੀ ਯੁਧਾਂ ਵਿਚ ਝੋਕ ਕੇ ਟੱਕਰ ਲਵਾਂਗੇ।

ਸਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਫਲਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਕ ਮਾਤਰ ਰਾਜ਼ ਹੈ - ਗੁਪਤਤਾ (Secrecy) ਸਾਡੇ ਕੂਟਨੀਕਤਕਾਂ ਦੀ ਬੋਲੀ ਅਤੇ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿਚ ਵੇਰ ਸਾਰਾ ਅੰਤਰ ਹੋਏਗਾ।

ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀ, ਪ੍ਰੈਸ, ਲੋਕ ਰਾਏ ਅਤੇ ਬਾਹਰਮੁਖੀ ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਘੜਨ-ਬਣਾਉਣ ਵਿਚ ਮਹਾਨ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਉੱਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਾਡਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋ ਚੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਗੋਇਮ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰ ਦਿਆਂਗੇ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਅਮਲ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣ।

ਚਰਚਾ ਦਾ ਨਿਚੋੜ ਇਹ ਕਿ ਅਸੀਂ ਯੂਰਪ ਦੀਆਂ ਗੋਇਮ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਡੱਕਣ ਲਈ ਅਤੇ ਸਭ ਉਪਰ ਦਹਿਲ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਇਕ ਉਪਰ ਦਹਿਸ਼ਤੀ-ਹਮਲੇ ਕਰਵਾਵਾਂਗੇ। ਫੇਰ ਜੇਕਰ ਸਾਡੀ ਹੀ ਇਛਿਆ ਤੇ ਆਗਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਸਾਡੇ ਹੀ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕਠੇ ਆਕੀ ਹੋ ਜਾਣ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਅਮੀਰਕਾ, ਚੀਨ ਜਾਂ ਜਪਾਨ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਚਾੜ੍ਹ ਦਿਆਂਗੇ।

ਵਿਆਖਿਆ :- ਉਕਤ ਪਹਿਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਲਕੋਅ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਖਾਤਮੇ ਲਈ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵੀ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਲਈ ਅਰਥਾਤ ਵਿੱਤ ਦੇ ਸਰਮਾਏ ਦੀ ਸਰਦਾਰੀ ਲਈ ਉਹ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਥਾਨਕ ਯੁਧ, ਕੌਮੀ ਯੁਧ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵੀ ਯੁਧ ਕਰਵਾਉਣ ਤੋਂ ਵੀ ਉਹ ਦਰੇਗ ਨਹੀਂ

ਕਰਨਗੇ।

ਏਸ ਸਾਰੇ ਕੁਝ ਵਿੱਚ ਗੁਪਤਤਾ ਇੱਕ ਮਾਤਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਹਿਲੂ ਰਹੇਗਾ।

ਏਥੇ ਫੇਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਰਾਏ ਨੂੰ ਦਿਸਾ ਦੇਣ, ਲੋਕ ਸੋਚ ਦੀ ਵਲਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੈਸ ਦਾ ਮਹਾਨ ਰੋਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਾਇਅਨਵਾਦੀ ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਇਕ ਮਾਤਰ ਆਦਰਸ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਬੁਲਾਰੇ ਨੇ ਸਾਰੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਚਰਚਾ ਦਾ ਨਿਚੋੜ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਖਵਾਲੀ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੱਖ ਕੇ ਅਤੇ ਦਹਿਸ਼ਤ ਪਾਉਣ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਮੁਲਕ ਤੇ ਧਾਵਾਂ ਕਰਵਾਉਣਗੇ। ਮਸਲਾ ਹੱਲ ਨਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁਧ ਕਰਵਾਉਣਗੇ।

ਪਾਠਕ ਸੱਜਣ ਜਰੂਰ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਵਿੱਤ ਦਾ ਸਰਮਾਇਆ ਅਰਥਾਤ ਬੈਂਕਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਅਰਥਾਤ ਮੁਦਰਾ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਿਨਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਵਿੱਤ ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉਹ ਸਾਰੀ ਸ਼੍ਰਿਸਟੀ ਨੂੰ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਝੋਕ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕਦੋਂ ਉਪਜਿਆ ਦਾ ਨਿਗਰ ਸਬੂਤ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਿਆ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗੁਪਤਤਾ ਹੀ ਕੁਝ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਹੈ। ਹਾਂ 1773 ਵਿੱਚ ਜੋ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਤੇ ਧਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਸ਼ਲ ਦੀ ਇੱਕੱਤਰਤਾ ਹੋਈ ਸੀ, ਵਿਖੇ ਮੇਅਰ ਆਮਸ਼ੈਲ ਦਾ ਸਮੁੱਚਾ ਭਾਸ਼ਣ ਐਨ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਸੀ। ਫੇਰ 1897 ਦੇ ਜਾਇਅਨਵਾਦੀ ਸੰਮੇਲਨ ਵਿੱਚ ਥੀਓਡੋਰ ਹਰਜ਼ਲ ਦਾ ਸਮੁੱਚਾ ਭਾਸ਼ਣ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਏਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ, ਏਸੇ ਨੂੰ ਪੱਥ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸਾਰੇ ਦਾ ਸਾਰਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੰਬੋਧਨੀ ਲੈਅ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਸੰਬੋਧਨੀ ਬੁਲਾਰਾ ਹਰਜ਼ਲ ਹੀ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਸਮਕਾਲੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਵਿਗਿਆਨੀ, ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ, ਰਾਜਨੇਤਾ, ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰੀ (Scientist, Phylosphers, Politicians, Economists) ਆਦਿ ਹਨ। ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਦਾ ਇਹ ਰੋਡਮੈਪ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਕੁਝ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਕੁਝ ਇਸ ਰੋਡਮੈਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ। ਪੱਕੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ 'ਗੁਪਤਤਾ' ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਤੇ ਸਮਝਣਾ ਕਿੰਨਾ ਜਰੂਰੀ ਹੈ, ਇਹ ਸਾਡੀ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ।

ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਨੰ ੮

ਮਾਰਸਡਨ ਵਲੋਂ ਸਾਰ:- ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸਾਡਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹਥਿਆਰ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਪਾਲਿਕਾ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਪਾਲਿਕਾ ਤੋਂ ਨਿਆਂ ਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਸਲ

ਮਕਸਦ ਇਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੇਵਲ ਸਾਡੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅਖੌਤੀ ਤੌਰ ਤੇ ਅਜ਼ਾਦ ਹੋਵੇਗੀ। ਫਰੀ-ਮੇਸਨਰੀ ਅਤੇ ਇਲੂਮੀਨੀਟੀ ਦੇ ਏਜੰਟਾਂ ਦੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਘੁਸਪੈਠ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵਾਲੀਆਂ ਉੱਚ ਪਦਵੀਆਂ ਕਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣੀਆਂ ਹਨ ਦਾ ਸਾਡਾ ਫੈਸਲਾ ਆਪਣੇ ਏਜੰਟਾਂ ਰਾਹੀਂ ਲਾਗੂ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਖੇਤਰੀ, ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਤੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੱਧਰ ਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਦਿਆਲੇ ਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਚਲਾਵਾਂਗੇ। ਜਿੱਥੋਂ ਦੇ ਸਿਖਲਾਈ ਜਾਫਤਾ ਮਾਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਲਕਾਂ ਦੇ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਅਹੁਦਿਆਂ ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਵਾਂਗੇ।

Protocol : 8

ਅਨੁਵਾਦ :- ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਮਾਰੂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਲੈਸ ਕਰਾਂਗੇ।

ਅਸੀਂ ਨਿਆਂ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਵੱਡਾ ਹਥਿਆਰ ਬਣਾਵਾਂਗੇ। ਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸ਼ਬਦ-ਕੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਹੰਘਾਲ ਕੇ ਅਖੌਤੀ ਨੈਤਿਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਐਸਾ ਮਿਸ਼ਰਣ ਕਰਾਂਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਜੱਜਮੈਂਟਸ ਗੋਇਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭੁਗਤਣ ਗੀਆਂ। ਇਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਸਾਡੇ ਸੰਚਾਲਕਾਂ, ਨਿਰਦੇਸ਼ਕਾਂ (ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ) ਵਿਚ ਪੱਤਰਕਾਰ, ਅੰਤਰ-ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿਧਾਨਕਾਰ, ਕਾਨੂੰਨ-ਸਾਜ਼, ਪ੍ਰਬੰਧਕ, ਕੂਟ-ਨੀਤਕ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਕੂਲਾਂ ਦੇ ਸਿਖਲਾਈ ਜਾਫਤਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ। ਉਹ ਐਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਹੋਣਗੇ ਜਿਹੜੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਸਮਾਜ ਦੇ ਤਾਣੇਬਾਣੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭੇਤਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਣਗੇ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਮਾਹਿਰ ਹੋਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਢੁਕਵੀਂ ਸਿਆਸੀ ਸ਼ਬਦਾਬਲੀ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸੁਭਾ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਹਿਰ ਜਾਣਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਵੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤ੍ਰੰਗਾਂ ਨਾਲ ਖੇਡ ਰਚਾਉਣ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ (ਤ੍ਰੰਗਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਗੋਇਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਅਤੇ ਜਮਾਤੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀਆਂ ਦੇ ਸੰਚੇ ਦੀ, ਮਾਨਸਿਕ ਰੁਚੀਆਂ ਦੀ, ਗੁਣਾਂ ਅਤੇ ਔਗੁਣਾਂ ਦੀ, ਚੰਗਿਆਈਆਂ ਤੇ ਬੁਰਿਆਈਆਂ ਦੀ, ਜਾਣਕਾਰੀ ਵੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਖਿਲਵਾੜ ਕਰ ਸਕਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਵੀ) ਸਾਡੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਗੋਇਮ ਉੱਕਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਡੂੰਘਾ ਸੋਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਉਹ ਸਰਕਾਰੀ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਤਰਸ ਦੇ ਵੱਸ ਜਾਂ ਅਕਾਂਕਸ਼ਾਵਾਂ ਵੱਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਵਿਆਖਿਆ :- 1776 ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਹਿਰ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਜੋ ਕੈਨਨ ਲਾਅ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪਰਵੀਨ ਸੀ, ਨੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੌਂਸਲ ਜਿਸ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਨਿਵੇਕਲੀ ਸੰਪਰਦਾਅ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਰੱਖੀ। ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਛੇ ਮੁਖ ਖੇਤਰ ਜਿਵੇਂ

ਕਿ ਵਿਗਿਆਨ, ਵਿਦਵਤਾ, ਸਰਕਾਰ, ਲੀਡਰਸ਼ਿਪ, ਆਤਮਿਕਤਾ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਆਦਿ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਨ। ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਆਪ ਦੇ ਸਕੂਲ, ਕਾਲਜ, ਅਦਾਰੇ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ, ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਅਤੇ ਡਿਗਰੀਆਂ ਸਨ। ਆਧੁਨਿਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੁਪਤ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਸੰਚਾਲਨਾ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਯੁਗ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਰਵਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਯੇਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸਥਾਪਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਬਾਦਸ਼ਾਹਤ ਦੇ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਕਰਨ ਮਗਰੋਂ ਡੈਮੋਕਰੇਸੀਆਂ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਨੇ ਡੈਮੋਕਰੇਸੀਆ ਦੇ ਤਾਣੇ ਬਾਣੇ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਕੇ ਹਰ ਆਜ਼ਾਦ ਹੋਏ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ। ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਭਾਗ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ, (ੳ) ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ, (ਅ) ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ, (ੲ) ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ।

ਇਸ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਏਸ ਤੱਥ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਉਪਰ ਅਜ਼ਾਦ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਅਲਾਹਿਦਾ ਤੇ ਸਰਵ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਮਾਜ ਦੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬੁਧੀਜੀਵੀ ਇਸ ਦੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮ-ਸੰਚਾਲਕ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਜ਼ਾਇਨਵਾਦੀ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪੱਖ ਪੂਰਨਗੇ। ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਉਹ ਪੂਰੇ ਪੱਖਬਾਜ਼ ਹੋਣਗੇ।

ਅਗਲੇ ਪੈਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਸਾਫ ਸਾਫ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਤੇ ਨਾਮ ਤੇ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੱਖ ਪੂਰੇਗੀ।

ਅਨੁਵਾਦ :- ਸਾਡੀ ਸਰਕਾਰ ਅਰਥ-ਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਤਾਲੀਮ ਦਾ ਮੁਖ ਵਿਸ਼ਾ ਅਰਥ-ਸ਼ਾਸਤਰੀ-ਵਿਗਿਆਨ ਹੀ ਹੈ। ਬੈਂਕਰਾਂ, ਉਦਯੋਗਪਤੀਆਂ, ਸਰਮਾਏਦਾਰਾਂ ਅਤੇ ਅਰਥ-ਪਤੀਆਂ ਦੇ ਚੁੱਟ, ਸਾਡੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੰਚਾਲਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਣਗੇ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੀ ਹਿੱਤ ਪਲਣਗੇ।

ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਕਰਕੇ ਉੱਚ-ਪਦਵੀਆਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਦਿਆਂਗੇ। ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਬੱਸ ਕੁਝ ਪਦਵੀਆਂ ਗੋਇਮ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਿਆਂਗੇ ਪਰ ਖਿਆਲ ਰੱਖਾਂਗੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਤੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪਾੜਾ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਚੋਂ ਨਿਖੜੇ ਹੋਣ ਤਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਅਦੂਲੀ ਕਰਨ ਤੇ ਅਸੀਂ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਢੰਗਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਅਲੋਪ ਕਰ ਸਕੀਏ।

ਵਿਆਖਿਆ :- ਇਸ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਖਾਸੇ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਸੰਚਾਲਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਭੇਦ ਭਾਵ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਪਤੱਖ ਸਚਾਈ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਜ਼ਾਇਨਵਾਦੀ ਸਰਕਾਰ 'ਚ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ ਦੀ ਭਰਮਾਰ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਹੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਮਾਹਿਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੱਜ ਤੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਅਤੇ

ਪ੍ਰਵਾਣ ਚੜ੍ਹੇ ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਯਹੂਦੀ ਹੀ ਹੋਏ ਹਨ। ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਗਿਣਨਯੋਗ ਹਸਤੀ ਹੈ। ਏਥੇ ਦੱਸਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਜਵਾਦ ਵੀ ਇੱਕ ਖੋਖਲਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਸਥਾਪਤੀ ਦਾ ਪੜਾ ਸੀ। ਮਾਰਕਸ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਕਿਧਰੇ ਵੀ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਬੈਂਕਾਂ ਦਾ ਕੀ ਹਸਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੋਵੀਅਤ ਰੂਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਬੈਂਕਾਂ ਦੇ ਸਰਮਾਏ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੈਂਕ ਆਫ ਚਾਇਨਾ ਨੂੰ 2006 ਈ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵੀ ਬੈਂਕਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਬ੍ਰਾਂਚ ਬਣਾ ਧਰਿਆ ਜੋ ਅੱਜ ਛੋਟੇ ਮੋਟੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ ਦੇ ਕੇ ਲੁਟ ਖਸੂਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਇਸ ਮਸਲੇ ਨੂੰ ਖੂਬ ਡੂੰਘਾਈ ਨਾਲ ਸੋਚਣ ਵਿਚਾਰਨ ਤੇ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿਆਪੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਮੰਤਵ ਇਹੀ ਹੈ ਕਿ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਵੀ ਬੈਂਕਾਂ ਦੀ ਨਿਰੰਕੁਸ਼ਤਾ ਦਾ ਅਸਲ ਪਰ ਲੁਕਵਾਂ ਮਕਸਦ ਵੀ ਇਹੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁਧ ਮਗਰੋਂ ਬੈਂਕ ਫਾਰ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਸੈਟਲਮੈਂਟਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਈ। ਵਿਸ਼ਵ ਯੁਧ ਦੂਜੇ ਮਗਰੋਂ ਵਰਲਡ ਬੈਂਕ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਈ। ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਮਾਨੇਟਰੀ ਫੰਡ ਵੀ ਇਸਦਾ ਹੀ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਨਾਲ ਰਲਾ ਲਿਆ ਹੈ ਸ਼ੇਅਰ ਮਾਰਕੀਟ ਦੇ ਸੱਟੇ ਨੂੰ ਅਰਥਚਾਰੇ ਦੇ ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਜੁੜ ਨਿੱਜੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਨੰ-੯

ਤੱਤਸਾਰ:- ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁੜ ਰੀਐਂਜੂਕੇਟ ਕਰਾਂਗੇ। ਮੁਕਤੀ ਬਾਬਰੀ ਭਾਈਚਾਰਾ ਜੋ ਫਰੀ ਮੇਸਨਰੀਆਂ ਦਾ ਮੁਢਲਾ ਨਾਅਰਾ ਹੈ, ਦਾ ਪੂਰਾ ਪੂਰਾ ਭਲਾਂਦਰਾ ਪਾ ਕੇ ਦੁਰ ਉਪਯੋਗ ਕਰਾਂਗੇ। ਅੱਤਵਾਦ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਸ਼ਿੱਦਤ ਨਾਲ ਫੈਲਾਵਾਂਗੇ। ਤਾਲੀਮ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਲੋਕ ਮਨਾਂ ਦੀ ਸਾਡੇ ਅਨੁਸਾਰ ਢਲਾਈ ਹੋ ਸਕੇ। ਮੁਕਤੀ ਬਾਬਰੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਭੁਲਾਂਦਰੇ ਵਾਲੇ ਨਾਅਰਿਆਂ ਨਾਲ ਦੁਖ ਝਲਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ 'ਲਾਲੀ ਪਾਪ ਬਮਾਈ ਰੱਖਾਂਗੇ।

Protocol : 09

ਅਨੁਵਾਦ :- ਅਸੀਂ ਜਿਸ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਰਹਾਂਗੇ ਜਾਂ ਰਾਜ-ਕਾਜ ਕਰਾਂਗੇ , ਪਹਿਲਾਂ ਲੋਕਲ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਚਲਨ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਡੂੰਘਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਾਂਗੇ । ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਆਪਣੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੀ-ਐਂਜੂਕੇਟ ਕਰਾਂਗੇ। ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤਾਂ ਗੇ ਤਾਂ ਇਕ ਦਹਾਕੇ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਹੀ ਸਖਤ-ਚਿੱਤ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਅੰਦਰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਾਡੀ ਸ਼ਰਨ ਅਧੀਨ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ।

ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਸਭ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਅਚੰਭਿਤ ਅਤੇ ਆਕਰਸ਼ਕ ਨਾਅਰਾ ; ਮੁਕਤੀ-ਬਰਾਬਰੀ-ਭਾਈਚਾਰਾ-ਸਾਡੇ ਹੀ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਏਜੰਟਾਂ, ਫਰੀ-ਮੇਸਨਜ਼ Free Masons (ਆਜ਼ਾਦ ਉਸਰੱਈਏ) ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਉਭਾਰ ਕੇ ਚਕਿਤ ਕਰ ਦਿਤਾ ਸੀ । ਸਾਡੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਇਹ ਨਾਅਰਾ ਫੌਕਾ ਆਦ੍ਰਸ਼ ਬਣ ਕੇ ਰਹਿ ਜਾਏਗਾ । ਇਹ ਕਿ ਮੁਕਤੀ ਹੱਕਾਂ 'ਚ ਹੈ ਤਾਂ ਬਰਾਬਰੀ ਫਰਜਾਂ 'ਚ ਅਤੇ ਭਾਈਚਾਰਾ ਆਦ੍ਰਸ਼ਾਂ 'ਚ । ਇਉਂ ਅਸੀਂ ਫੁੰਕਾਰੇ ਮਾਰਦੇ ਸਾਨੂੰ ਨੂੰ ਸਿੰਗਾਂ ਤੋਂ ਪਕੜ ਲਵਾਂਗੇ । ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ ਅਵਾਜ਼ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁਧ ਉਠਦੀ, ਹੈ ਉਹ ਸਾਡੀ ਅਨੁਮਤੀ ਅਤੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਤਹਿਤ ਹੀ ਉੱਠਦੀ ਹੈ । ਇਹ ਵਿਸ਼ਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਚੁਕਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਉਪਰ ਹੋਰ ਬਹਿਸ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ।

ਵਿਆਖਿਆ :- ਇਹ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਖੂਬ ਵਿਆਖਿਆਤਮਕ ਹੈ । ਗੌਰ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆਂ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਮਝ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਸਮੂਹਾਂ ਅੰਦਰ ਵਸਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਟਕਰਾਅ ਨੂੰ ਉਹ ਵਰਤਣਗੇ । ਸਗੋਂ ਹੋਰ ਖੁੰਘਾਰ ਰੂਪ ਦੇਣਗੇ । ਅੰਤ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਲੋਕ ਰਜ਼ਾਮੰਦੀ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ਵ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ । ਇਸ ਮੰਜ਼ਿਲ ਤੇ ਪੁੱਜਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਲੋਕਲ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਚਲਨ, ਵਿਚਾਰਨ, ਅਤੇ ਪਰਵਿਰਤੀਆਂ ਦਾ ਡੂੰਘਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨਗੇ, ਅਧਿਐਨ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਤੋਂ ਤਾਲੀਮ ਯਾਫਤਾ ਕਰਨਗੇ । ਉਹੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁਢਲੀ ਤਾਲੀਮ ਹੀ ਕਿਸੇ ਕੌਮ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇੱਛਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਢਾਲਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਹਿਯੋਗੀ ਰੋਲ ਅਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ । ਜੋ ਕਾਰਜ ਵੱਡੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਇੱਛਿਤ ਮੁਢਲੀ ਤਾਲੀਮ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ । ਦਸਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ।

ਅਨੁਵਾਦ:- ਸਾਡੀ ਸੁਪਰ-ਸਰਕਾਰ ਅਰਥਾਤ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਸੀਮਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਵੀ ਆਪਣਾ ਕਾਰਜ ਕਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ । ਮੋਹਰਾ ਤਾਂ ਨੇਤਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਪਰਦੇ ਪਿਛੋਂ ਅਸੀਂ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਘਾਟ ਉਤਾਰਨਾ ਹੈ । ਅਸੀਂ ਇਰਾਦੇ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਾਂ । ਸਾਬਕਾ ਸ਼ਕਤੀ-ਸ਼ਾਲੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਣਾਵਾਂ ਸਾਡੇ ਹੀ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਹਨ । ਅਨੰਤ ਅਕਾਂਕਸ਼ਾਵਾਂ, ਭੁੱਜਦਾ ਲਾਲਚ, ਬੇਤਰਸ ਬਦਲਾ, ਨਫਤਰ ਅਤੇ ਈਰਖਾ ਆਦਿ ਸਾਡੇ ਹਥਿਆਰ ਹਨ । ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਸਹਿਮਵਾਦ (ਅੰਤਿਵਾਦ) ਅਸੀਂ ਫੈਲਾਉਂਦੇ ਹਾਂ । ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰਵਾਨ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤਕਾਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ-ਤੰਤਰੀ, ਸ਼ਬਦ-ਅਭੰਬਰੀ, ਸਮਾਜਵਾਦੀ, ਸਾਮਵਾਦੀ (Socialists and Communists), ਸੁਪਨਸਾਜ ਆਦਿ ਸਭ ਦੇ ਸਭ ਸਾਡੇ ਹੀ ਗੋਲੇ ਹਨ । ਉਹ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਸਥਾਪਤੀ ਨੂੰ ਪਲਟਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ । ਸਾਰੇ ਰਾਜ ਦੁਖ ਸਹਿ ਰਹੇ ਹਨ । ਉਹ ਅਮਨ-ਚੈਨ ਦੀ ਖਾਤਰ ਸੱਭੋਂ ਕੁਝ ਵਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ ਪਰ ਅਸੀਂ ਉਦੋਂ ਤਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਜੀਣ ਦਿਆਂਗੇ ਜਦੋਂ ਤਾਈਂ ਉਹ ਸਾਡੀ ਵਿਸ਼ਵੀ-ਸੁਪਰ-ਸਰਕਾਰ ਦੀ

ਈਨ ਮੰਨ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ।

ਲੋਕ ਚੀਕ-ਚੀਕ ਕੇ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਸਮਾਜਵਾਦ ਦੇ ਮਸਲੇ ਨੂੰ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੱਧਰ ਤੇ ਨਜਿੱਠਣ (Settle) ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ 'ਚ ਆਪਸੀ ਫੁਟ ਹੈ, ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਤੋਰਨ ਲਈ ਧੰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਧੰਨ ਸਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਕੇਂਦਰਤ ਹੈ, ਇਉਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵੀ ਸਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਖਿਡਾਉਣੇ ਹਨ ।

ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਰ-ਦਰਸ਼ੀ ਗੋਇਮ ਰਾਜਿਆਂ ਅਤੇ ਅੰਨੀ ਤਾਕਤ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ (Mob) ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋ ਜਾਏ ਪਰ ਅਸੀਂ ਹਰ ਇਕ ਹਰਵਾ ਵਰਤ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਏਦਾਂ ਨਾ ਹੋਏ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਸੀ ਸਹਿਮਵਾਦ-ਅੱਤਿਵਾਦ (Terror) ਰੂਪੀ ਫੁਟ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਲੋਕ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੇਤਾ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਾਂਗੇ ਜੋ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਆਦਰਸ਼ ਵਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ।

ਵਿਆਖਿਆ:- ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸਾਫ ਸਾਫ ਆਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਕੇ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਗੁਪਤ ਰਹਿ ਕੇ ਪਰਦਿਆਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਮਨੁੱਖੀ ਪਰਵਿਰਤੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਕਾਕਸ਼ਾਵਾਂ, ਲਾਲਚ, ਬਦਲਾ, ਨਫਰਤ, ਈਰਖਾ ਆਦਿ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਤੇ ਇਹਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਕਾਰਾਂ, ਵਿਦਵਾਨਾਂ, ਬੁਧੀਜੀਵੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਧਨ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਆਗਿਆ ਅਧੀਨ ਕਰ ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਿਹਨਾਂ ਤੇ ਜਿਹੇ ਜਿਹਾ ਮੰਤਰ ਕਾਰਗਰ ਹੋਵੇ ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਚਲਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਲੋਕ ਜੋ ਮਰਜ਼ੀ ਆਖਦੇ ਰਹਿਣ ਉਹ ਨੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਧਨ ਦੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਖਰੀਦ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ। ਅਤਿਵਾਦ ਦਾ ਡਰ ਪੈਦਾ ਕਰਕੇ ਉਹ ਨੇਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਹਿਸੁਧਾ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪੁਰਾਣੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਨੇਤਾ ਇੱਛਿਤ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਰਹਿਣ ਤਾਂ ਉਹ ਏਨੇ ਸਾਧਨ ਸੰਪੰਨ ਹਨ ਕਿ ਨਵੇਂ ਨੇਤਾ, ਨਵੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਸਾਜ਼ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

ਅਨੁਵਾਦ :- ਅੰਨ੍ਹੀ ਲੋਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਹੱਥ ਨੂੰ ਸਾਡਾ ਅਗਵਾਈਕਾਰ ਹੱਥ ਘੁਟ ਕੇ ਪਕੜ ਰੱਖੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨੇੜਲੀ ਸਾਂਝ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪਾਤਰਾਂ ਰਾਹੀਂ; ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਡੀ ਤਾਕਤ ਤਹਿਤ ਆ ਜਾਣਗੇ ਫੇਰ ਸਿਧਾ ਰਾਬਤਾ ਜੋੜਾਂਗੇ ਅਤੇ ਗਲੀਆਂ-ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਟੇਜਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸਿੱਧੀਆਂ ਪੁਲੀਟੀਕਲ ਮੱਤਾਂ ਦਿਆਂਗੇ।

ਕੌਣ ਪੜਤਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੇਂਡੂ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿਚ ਕੀ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ? ਪਰ ਸਿਖਿਆ ਦੀ ਪਰਣਾਲੀ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਖੁਦ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਜੋ ਵੀ ਆਖੇ, ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਝੱਟ-ਪੱਟ ਪੇਂਡੂ ਲੋਕਾਂ ਤਕ ਪੁੱਜਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਲੋਕ-ਆਵਾਜ਼ ਰਾਹੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿਚ ਪੁੱਜਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ।

ਅਸੀਂ ਛੇਤੀ ਦੇਣੀਂ ਗੋਇਮ ਸਿਖਿਆ ਪਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ । ਬੜੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰੀ ਅਤੇ ਹੁਨਰ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਤਣੀ ਦੇ ਸਿਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖਾਂਗੇ ।

ਉਂਜ ਤਾਂ ਸਮਾਜਕ ਤਾਣੇ-ਬਾਣੇ ਦੀ ਹਰ ਤਣੀ ਸਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਹੋਏਗੀ ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਮਲ 'ਚ ਆਉਣ 'ਚ, ਚੋਣਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ 'ਚ, ਪ੍ਰੈਸ 'ਚ ਨਿਜੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਮਸਲੇ 'ਚ, ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਿਖਲਾਈ ਜੋ ਸਮਾਜਕ ਜੀਵਨ ਦੇ ਥੰਮ੍ਹ ਹਨ, ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨ 'ਚ, ਪਕੜ ਵਧੇਰੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਰੱਖਾਂਗੇ ।

ਅਸੀਂ ਗੋਇਮ-ਯੂਥ ਨੂੰ, ਉਹ ਸਿਧਾਂਤ ਤੇ ਨਿਯਮ ਵਾਰ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹਾ ਕੇ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਢੋਂ ਸੁਢੇ ਗਲਤ ਹਨ, ਮੁਰਖ, ਖੁਸ਼-ਫਹਿਮ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ।

ਗੋਇਮ ਵਲੋਂ ਸਥਾਪਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਐਸਾ ਸਵੈ-ਵਿਰੋਧ ਅਤੇ ਘੁੰਡੀ ਪੈਂਦਾ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਨਤੀਜੇ ਸਾਡੀ ਇੱਛਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਕਲਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਹੀ ਏਨੀ ਜਟਿਲ ਬਣਾ ਦਿਆਂਗੇ ਕਿ ਸਰਕਾਰਾਂ ਖੁਦ ਹੱਥਲ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ। ਸਾਲਸੀ-ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਇਹੀ ਮੁਢ ਹੈ, ਸੋਮਾ ਹੈ ।

ਤੁਸੀਂ ਕਿਆਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਮਾਂ-ਪੱਕਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜੇਕਰ ਗੋਇਮ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਛੱਡ-ਯੰਤਰਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਥਿਆਰ ਚੁੱਕ ਲੈਣਗੇ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਤੱਥ ਸਮਝ ਲਉ ਕਿ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਸੀਂ ਐਸੀ ਘਿਨਾਉਣੀ ਤੇ ਸਹਿਮ-ਭਰਪੂਰ ਪੈਂਤੜੇ-ਬਾਜ਼ੀ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਏਦਾਂ ਵਾਪਰਨ ਨਾਲ ਪੱਥਰ-ਦਿਲ ਹਿਰਦੇ ਵੀ ਕੰਬ ਜਾਣ। ਇਹ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨਦੋਸ਼ (ਗੁਪਤ) ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਮਹਾਂ-ਨਗਰੀਆਂ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਭੂਮੀ ਗਤ ਸਾਂਝਾਂ, ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਜਧਾਨੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਪਰ ਸਮਾਂ ਪੱਕਣ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਰਾਜਧਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸਾੜ ਬਾਲ ਕੇ, ਸਮੇਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾ-ਤੱਤਵਾਂ ਦੇ, ਬੀਜ ਤੱਕ ਦਾ ਨਾਸ਼ ਕਰ ਦਿਆਂਗੇ ।

ਵਿਆਖਿਆ :- ਉਕਤ ਪਹਿਰੇ ਪੜ੍ਹ ਸਮਝ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਭਿਆਨਕ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੇ ਭਿਆਨਕ ਰੂਪਾਂ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਸੱਭੋਂ ਕੁਝ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੱਲੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਪੁਰਾਤਤਵ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੌਮ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਅਥਾਹ ਸਰਮਾਇਆ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੌਮਾਂ ਦਾ ਖੁਰਾਖੇਜ ਮਿਟਾਉਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਪੁਰਾਤਤਵ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿਉ। ਕੌਮਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੱਦਦ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਅਜਬ ਗਜ਼ਬ ਮਸਲਾ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅਥਾਹ ਧਨ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਏਹੋ ਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਰੋਡਮੈਪ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਮਜ਼ਬੂਤ ਇਰਾਦਿਆਂ ਦਾ ਸ਼ਹੂਰ ਵੀ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਕੀ ਕੁਝ ਨਹੀਨ ਕਰ ਗੁਜ਼ਰ ਸਕਦੇ।

ਏਥੇ ਇਹ ਕਹਿਣ ਚ ਦਰੇਗ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਇਸ ਸਭ ਕੁਝ ਦੀ ਵਰਤੋਂ

ਉਹ ਕਿਸੇ ਲੋਕ ਭਲਾਈ ਦੀ ਇੱਛਿਆ ਨਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ। ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਰਵਸ਼ੈਲ ਸਮਝ ਕੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਧਨ ਤੇ ਰਾਜ ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਏਸੇ ਕਾਰਜ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਅਨੇਕਾਂ ਅਨੇਕ ਲੁਕਵੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵੀ ਬਣਾ ਲਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।

ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ 10 ਬਾਰੇ ਵਿਕਟਰ ਮਾਰਸਡਨ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ

ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦੀ ਅੰਦਰੋਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਤੇ ਬਾਹਰੋਂ ਦਿਖਾਵਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਦਾ ਕਰਨਗੇ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੋਟ ਦਾ ਹੱਕ ਹੋਏਗਾ। ਪਰ ਆਪਣੇ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਨਹੀਂ। ਸੰਵਿਧਾਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਅਦਾਰੇ ਤਾਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਪਰ ਸਾਰੇ ਨਿਰਾਰਥਕ ਹੋਣਗੇ। ਸੰਵਿਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਖੇਡ ਮੈਦਾਨਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਦੇ ਦਿਆਂਗੇ। ਲੋਕ ਰਾਜ ਹੋਣਗੇ। ਪਰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦੀਆਂ ਦਾ ਯਰਗਮਾਲ ਹੋਣਗੇ। ਲੋਕਰਾਜ ਅਰਥਾਤ ਡੈਮੋਕਰੇਸੀਆਂ ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦੀ ਤਾਕਤਾਂ ਦੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਦੇ ਇਕ ਪੜਾ ਮਾਤਰ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਛਤ੍ਰਯੰਤਰਾਂ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਕੇ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਬਦਜਨ ਕਰਵਾ ਕੇ ਛੇਤੀ ਆਪਣੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵਾਂਗੇ। ਸਮਾਜ ਦੇ ਹਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਛਤ੍ਰਯੰਤਰ, ਧੌਖਾ, ਭੁਲੇਖਾ, ਫੈਲਾਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਕਾਰਜ ਆਪਣੇ ਏਜੰਟਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕਰਵਾਵਾਂਗੇ। ਉਹਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਅੰਤ ਆਪਣਾ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹਵਾਦ ਸਮਾਜ ਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਮੜ ਦਿਆਂਗੇ। ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ, ਕਾਰਜਪਾਲਿਕਾ, ਤੇ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ, ਵਿੱਚ ਵੰਡਾਂਗੇ। ਪਰ ਸਭ ਦੀਆਂ ਤਣਾਵਾਂ ਨਿਰੋਲ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਰੱਖਾਂਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਆਰਥਿਕਤਾ ਦੀ ਮਨਾਪਲੀ ਸਾਡੇ ਹੱਥ ਹੋਵੇਗੀ।

Protocol : 10

ਅਨੁਵਾਦ :- ਮੁੜ ਦੁਹਰਾਂਉਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਲੋਕ, ਰਾਜਸੀ-ਤੰਤਰ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਦਿਖਾਵੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪਰਚੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਗੋਇਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਇਸ ਦੇ ਡੂੰਘੇ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਜੋ ਉਹ ਤਾਂ ਐਸ-ਪ੍ਰਸਤੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਖਚਿਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਡੀ ਆਪਣੀ ਰਾਜਸੀ-ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਵਿਉਂਤਬੰਦੀ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦੇ ਸਨਮੁੱਖ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਦਾ ਨਿਰਨਾ ਕਰੀਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਵਿਭਾਜਨ, ਬੋਲਣ, ਲਿਖਣ, ਛਾਪਣ, ਛਪਣ, ਛਪਾਉਣ, ਸੰਗਠਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ, ਅਕੀਦੇ (ਧਰਮ) ਆਦਿ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਨਮੁੱਖ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ, ਸੰਪਤੀ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਦਾ ਹੱਕ, ਘਰ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਬਦਲਣ ਦਾ ਹੱਕ, ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਭੈ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਇਸ ਤੇ ਚੱਲੇ ਜਾਂ ਨਾ ਆਦਿ। ਮਸਲੇ ਆਮ ਹਨ ਪਰ ਗੰਭੀਰ ਵੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ

ਉਪਰ ਖੁਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਗੁਪਤ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਮਨ-ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕੁਝ ਅਪਣਾ ਸਕੀਏ ਅਤੇ ਕੁਝ ਛੁਟਿਆ ਸਕੀਏ। ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਕਿ ਖਾਸ ਨਾਵਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਭੋਲੇ ਲੋਕ ਹਿੰਸਕ ਸਿਆਸੀ ਪ੍ਰਭੂਆਂ ਦਾ ਵੀ ਆਦਰ-ਮਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ “ਤੁਸੀਂ ਬਦਮਾਸ਼ ਤਾਂ ਹੋ ਹੀ ਪਰ ਚਲਾਕ ਵੀ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਠੱਗੀਆਂ ਮਾਰਦੇ ਹੋ ਪਰ ਕਿਨੀ ਸਿਆਣਪ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ।”

ਸਾਡੀ ਮਹੱਤਤਾ ਇਸ ਵਿਚ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੁਨੀਆ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਯੋਜਤ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਨਵੇਂ ਮੌਲਿਕ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਵਲ ਲਗਾਈਏ। ਸਾਡੇ (ਆਪਣੇ) ਸਵੈ ਵਿਚ ਏਨਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੇ ਆਤਮ-ਬਲ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕਾਮੇਂ ਸਾਡੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਰੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦੇਣਗੇ।

ਅਨੋਖੀ ਬਗਾਬਤ (ਗੋਇਮ ਰਾਜਾਂ ਵਿਰੁੱਧ) ਦੇ ਸਫਲ ਹੋਣ ਮਗਰੋਂ ਅਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਖਾਂਗੇ, “ਦੇਖੋ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਖਾਂ-ਕਸ਼ਟਾਂ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੌਮਾਂ ਅਤੇ ਕੌਮੀਅਤਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ, ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਬਾਰਡਰਾਂ (ਸੀਮਾਵਾਂ) ਦੀ ਹੋਂਦ ਅਤੇ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਨਕਦੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖੁਲ੍ਹ ਹੈ ਪਰ ਜੇ ਕੁਝ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰੋਸਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਚੱਖ ਕੇ, ਅਜ਼ਮਾ ਕੇ ਤਾਂ ਦੇਖੋ।” ਲੋਕ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਵੱਡੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੋਢਿਆਂ ਤੇ ਚੁਕ ਲੈਣਗੇ।

ਵੋਟ-ਪਰਣਾਲੀ ਸਾਨੂੰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਤਖਤ ਤੇ ਬਿਠਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਹਰ ਇਕ ਨੂੰ ਵੋਟ ਦਾ ਹੱਕ ਦਿਆਂਗੇ, ਤਾਂ ਹੀ ਤਾਂ ਬਹੁ-ਸਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਾਂਗੇ, ਵਰਨਾ ਪੜ੍ਹਿਆਂ ਲਿਖਿਆਂ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁ-ਸਮਤੀ ਕਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਅਸੀਂ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਸਵੈ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਭਰ ਦਿਆਂਗੇ। ਉਹ ਕੁਲੀਨ ਅਤੇ ਸਿਖਿਅਤ ਵਰਗ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਨਣ ਗੇ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸੁਨਣ ਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਸੁਨਣ ਲਈ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧੰਨ ਦਿਆਂਗੇ ਜੋ ਗੋਇਮ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਣਗੇ। ਇਉਂ ਅਸੀਂ ਇਕ ਮਹਾਨ ਅੰਨ੍ਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਧਿਰ ਬਣਾ ਲਵਾਂਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੇਤਾ ਸਾਡੇ ਏਜੰਟ ਹੋਣਗੇ। ਉਹ ਸਾਡੇ ਏਜੰਟਾਂ ਰੂਪੀ ਨੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਈਨ ਮੰਨਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਪ-ਜੀਵਕਾ, ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਲਾਭ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣਗੇ।

ਸਾਡਾ, ਮਹਾਨ ਵਿੱਦਵਾਨ, ਪੱਥ-ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਕ ਸਰਕਾਰੀ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਗੁਪਤ ਤੌਰ ਤੇ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗਾ। ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਤਿਆਰ-ਬਰ-ਤਿਆਰ ਮਿਲਣਗੀਆਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਕੋਈ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਹਿਸ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਲਚਕੀਲਾਪਣ ਆਏ ਗਾ। ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਡੂੰਘੀਆਂ ਪਰਤਾਂ ਤਕ ਪੁਜਣ ਦੀ ਥਾਂ ਸਿਰਫ ਬਹਿਸ ਲਈ ਬਹਿਸ ਕਰਨਗੇ ਤੇ ਵੋਟਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਹੋਰ ਵੀ ਪੇਤਲਾਪਣ ਲਿਆਉਣਗੇ। ਸਾਡੀ ਮਨਸ਼ਾ ਹੈ ਕਿ

ਸਾਡੇ ਪੱਥ-ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਕ ਦੀਆਂ ਘੜੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੋਣ। ਭੀੜ ਜਾਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ। ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚਲੀ ਸਿਆਸੀ-ਸਮਝ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਅਰਥ ਕਿਸੇ ਤਰਾਂ ਵੀ ਪੇਤਲਾ ਨਹੀਂ ਪੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਸਾਡੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪਰਚੱਲਤ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਤਤਪਰ ਮੂੰਧੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਰਥਕ ਪਹੁੰਚ ਵਿੱਚ ਇਉਂ ਤਬਦੀਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਪਰਪੱਕ ਕਰਨ।

ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ 'ਚ ਲੱਗ-ਭੱਗ ਹਰ ਇਕ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮੁਖ ਅਦਾਰੇ ਇਹ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ-ਪਾਲਿਕਾ, ਮੰਤਰੀ-ਮੰਡਲ, ਸੈਨੇਟ, ਰਾਜ-ਸਭਾ, ਵਿਧਾਨ-ਪਾਲਿਕਾ, ਰਾਜ ਪਾਲਿਕਾ ਆਦਿ। ਹਰ ਇਕ ਅਦਾਰੇ ਦੇ ਜਿਸ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ-ਪੂਰਨ ਕਾਰਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਅਦਾਰੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵਧੇਰੇ ਮਹੱਤਵ ਰਖਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਅੱਗੋਂ ਮੁੱਖ ਤਿੰਨ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਪਾਲਿਕਾ, ਨਿਆਂ ਪਾਲਿਕਾ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਪਾਲਿਕਾ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਵੰਡ ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰ ਦੇ ਅੰਗ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖੀ ਸਰੀਰ ਵਾਂਗ ਹੀ ਜੇਕਰ ਇਕ ਭਾਗ ਨੂੰ ਚੋਟ ਪੁਜਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਹੀ ਬੀਮਾਰ ਪੈ ਕੇ ਮਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਇਸ ਅੰਗ ਵੰਡ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਉਦਾਰਵਾਦ ਦਾ ਜ਼ਹਿਰ ਘੋਲ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸਿਆਸੀ ਦਿੱਖ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਆ ਗਈ। ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ 'ਬਲੱਡ ਪੋਟਿਜ਼ਨਿੰਗ' ਜਿਹੀ ਬੀਮਾਰੀ ਨੇ ਘੇਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਕੁਝ ਬਾਕੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਘੋਰਤੂ ਵੱਜਣਾ। ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਦੀ ਥਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਣ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਏ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਐਸਾ ਅਦਾਰਾ (ਕੇਂਦਰ-ਸਕੂਲ) ਜੋ ਆਪਸੀ ਭਗਤਿਆ, ਬੇਸਮਝੀਆਂ, ਲੜਾਈਆਂ, ਅਸਹਿਮਤੀਆਂ, ਨਿਰਾਰਥਕ-ਪਾਰਟੀ-ਵਿਰੋਧਤਾਈਆਂ ਤੇ ਸਨਕਾਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋਵੇ। ਯਾਨੀ ਕਿ ਐਸਾ ਅਦਾਰਾ ਜੋ ਆਪਣੀ ਹੀ ਰਾਜ-ਸ਼ਖਸ਼ੀਅਤ ਨੂੰ ਚਟਮ ਕਰ ਜਾਵੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੰਵਾਦ-ਕੇਂਦਰਾਂ ਦੀ ਭਕਾਈ ਕਰਕੇ ਹੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਸਕ 'ਨਿਪੁੰਸਕ' ਹੋ ਗਏ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਧੋਗਤੀ ਦਾ ਵੀ ਕਾਰਨ ਬਣਿਆਂ। ਇਉਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਲੋਕ-ਰਾਜਾਂ ਦਾ ਯੁਗ ਅਰੰਭਿਆ ਫੇਰ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਵੋਂਗੀ (ਸਾਂਗ) ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਮੁਖੀ, ਇਕ ਐਸਾ ਪਰਧਾਨ ਲਿਆਂਦਾ ਜੋ ਸਾਡੇ ਹੀ ਪੁਤਲਿਆਂ ਅਤੇ ਦਾਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ। ਇਉਂ ਅਸੀਂ ਗੋਟਿਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜੂੜਾਂ ਪੁਟਣ ਲਈ ਇਹ ਜਮੀਨ ਦੋਜ ਵਿਸਫੋਟ ਵਿਛਾਏ।

ਨੇੜ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਪੁਤਲੇ ਨੂੰ ਹਰ ਉਚ-ਨੀਚ ਦੇ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਕੀ ਪਰਵਾਹ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਦੀ ਦੋੜ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਐਸਾ ਅਭਿਕਾ ਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਟੁੱਟ ਭੱਜ ਕੇ ਖੇਰੂੰ-ਖੇਰੂੰ ਹੋ ਜਾਵੇ।

ਨੇੜ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਧਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਵੀ ਖੁਦ ਨਿਸ਼ਚਿਤ

ਕਰਾਂਗੇ। ਦੇਸ਼ ਦੇ ਟੁਟਣ ਭੱਜਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਠੀਕ ਸਿਰੇ ਚਾੜ੍ਹਨ ਲਈ ਅਸੀਂ ਐਸੇ ਪ੍ਰਧਾਨਾਂ ਦੇ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਸਵੱਬ ਬਣਾਵਾਂਗੇ ਜਿਹਨਾਂ ਦੇ ਬੀਤੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਐਸਾ ਗੁਪਤ-ਕਾਲਾ-ਪੱਥਾ ਹੋਏ, ਜਿਸ ਦੇ ਉਜਾਗਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਉਹ ਸਦਾ ਭੈਅ ਵਿਚ ਤਾਂ ਰਹੇ ਹੀ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਪਦਵੀ ਨਾਲ ਬੱਝੇ ਭੱਤੇ, ਇੱਜਤ-ਮਾਣ-ਸਤਿਕਾਰ ਆਦਿ ਵੀ ਨਾ ਗੁਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇ। ਪ੍ਰਤੀ-ਨਿਯੁਕਤਾਂ ਦਾ ਸਦਨ (Chamber of Deputies) ਤਾਂ ਚੁਣੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵੀ ਦੇਵੇ ਪਰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿਚ ਸੋਧ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਦਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੋਧਾਂ, ਸਾਡਾ ਪੁਤਲਾ-ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖੇਗਾ। ਇਉਂ ਕੁਦਰਤੀ ਹੀ ਉਸ ਦਾ ਹਰ ਦਿਸ਼ਾ ਤੋਂ ਵਿਰੋਧ ਹੋਏਗਾ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿਆਂਗੇ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕ-ਕਚਹਿਰੀ ਵਿਚ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕੇਗਾ ਅਤੇ ਲੋਕ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਾਡੇ ਦਾਸ ਅਤੇ ਅੰਨ੍ਹੀ ਭੀੜ ਬਣ ਚੁਕੇ ਹੋਣਗੇ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਹੱਕ ਹੋਏਗਾ ਕਿ ਉਹ ਅਜ਼ਾਦਾਨਾ ਤੌਰ ਤੇ ਜੰਗ ਵਰਗੇ ਹਾਲਾਤ ਐਲਾਨਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੀ ਤਾਂ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਡੋਜਾਂ ਦਾ ਮੁਖੀ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਮੁਖ-ਰਾਖਾ ਵੀ। ਇਉਂ ਵਿਧਾਨ-ਸਭਾ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚਾਬੀਆਂ ਕੇਵਲ ਸਾਡੇ ਹੀ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਗੀਆਂ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਅਸੀਂ ਸਦਨ ਕੋਲੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਰਜਾਂ ਬਾਰੇ ਪੁਛ-ਪੜਤਾਲ ਦਾ ਹੱਕ ਵੀ ਖੋਹ ਲਵਾਂਗੇ। ਬਹਾਨਾ ਗੁਪਤਤਾ ਹੋਏਗਾ। ਫੇਰ ਨਵੇਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਘਟਾ ਦਿਆਂਗੇ ਤੇ ਇਸੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨਾਲ 'ਸਿਆਸੀ ਮਨੋਵੇਗ ਅਤੇ ਮਨੋਵੇਗਾਂ ਵਾਲੀ ਸਿਆਸਤ' ਵੀ ਘਟਾ ਦਿਆਂਗੇ। (Political passions and passions for politics) ਮਨੋਵੇਗੀ ਸਿਆਸਤ ਅਤੇ ਸਿਆਸਤ ਵਿਚ ਰੁਚੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਹੱਲਾ-ਗੁੱਲਾ ਹੋਏ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ, ਬਹੁ-ਸੰਮਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਨਿਰਾਧਾਰ ਕਰ ਦਿਆਂਗੇ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਹੱਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਸਦਨ ਦੇ ਮੁਖੀ ਤੇ ਉੱਪ-ਮੁਖੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰੇ। ਅਸੀਂ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੀਆਂ ਬੈਠਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵੀ ਘਟਾ ਦਿਆਂਗੇ। ਕਾਰਜ-ਪਾਲਿਕਾ ਦਾ ਮੁਖੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਹੱਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਸਦਨ ਦੀ ਬੈਠਕ ਬੁਲਾਵੇ ਜਾਂ ਸਦਨ ਹੀ ਭੰਗ ਕਰ ਦੇਵੇ, ਕਿ ਉਹ ਨਵੇਂ ਸਦਨ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਜਿੱਨੀ ਮਰਜ਼ੀ ਪਿੱਛੇ ਪਾ ਲਵੇ। ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਜਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਤੇ ਨਾ ਆਣ ਪਵੇ, ਦਾ ਹੱਲ ਇਹ ਹੋਏਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਮੰਤਰੀਆਂ ਅਤੇ ਉਚ-ਪਦਵੀਆਂ ਤੇ ਬੈਠੇ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਤੁੱਖਣਾ ਦਿਆਂਗੇ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਉਕਤ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਮਸ਼ਵਰੇ ਦੇਣ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਸ਼ਵਰਿਆਂ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੀ ਥਾਂ ਮੰਤਰੀਆਂ ਅਤੇ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਬਲੀ ਦੇ ਬੱਕਰੇ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ ਗਾ। ਬਲੀ ਦੇ ਬੱਕਰੇ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਸੈਨੇਟ, ਮੰਤਰੀ ਪ੍ਰੀਸ਼ਦ ਜਾਂ ਮੰਤਰੀ-ਮੰਡਲ ਕਰਨ ਗੇ, ਕੋਈ ਇਕੱਲਾ ਕਾਰਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨਹੀਂ।

ਪ੍ਰਧਾਨ ਸਾਡੀ ਇੱਛਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰੇਗਾ ਜਾਂ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰੇਗਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਵਕਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਸਰਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਹਾਨਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਰਾਜ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਸੰਵਿਧਾਨਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸੰਵਿਧਾਨਾਂ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰਵਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਤਾਨਾ ਸ਼ਾਹੀ ਕਾਇਮ ਕਰਾਂਗੇ।

ਉਂਜ ਸੰਵਿਧਾਨਾਂ ਦੀ ਤਬਾਹੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਸਾਡੀ ਤਾਨਾਸ਼ਾਹੀ ਕਾਇਮ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਗੁਪਤ ਤੌਰ ਤੇ ਸਾਡੇ ਹੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਥੱਕ ਹਾਰ ਕੇ ਲੋਕ ਪੁਕਾਰ ਉਠਣ, “ਇਹ ਸ਼ਾਸਕ ਚੁਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਪੈਣ। ਸਾਨੂੰ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਿਉ ਜਿਹੜਾ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਉਪਰ ਰਾਜ ਕਰੇ ਅਤੇ ਝਗੜਿਆ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਕਾਰਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀਮਾਵੀ ਹੱਦਾਂ-ਹਦੂਦਾਂ, ਕੌਮਾਂ, ਕੌਮੀਅਤਾਂ, ਧਰਮ, ਮਜ਼ਬ, ਰਾਜਕੀ ਕਰਜ਼ੇ ਆਦਿ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰੇ। ਸਾਨੂੰ ਅਮਨ-ਚੈਨ-ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਖਸ਼ੋ।”

ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਅਤੇ ਕੌਮੀਅਤਾਂ ਅੰਦਰ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਦਸ਼ਾ ਅਤੇ ਦਿਸ਼ਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀਆ ਦੇ ਆਪਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਰੋਧ, ਨਫਰਤ, ਸੰਘਰਸ਼ ਅਤੇ ਈਰਖਾ ਭਰ ਦੇਈਏ; ਤੇ ਇਸ ਕਾਰਜ ਲਈ ਬੇਸ਼ੱਕ ਸਾਨੂੰ ਤਸੀਹਿਆਂ, ਭੁਖਮਰੀ, ਬੀਮਾਰੀਆਂ, ਘੋਰ ਗਰੀਬੀ ਆਦਿ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਪਏ। ਇਉਂ ਗੋਇਮ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਹੱਲ, ਕੋਈ ਮਾਰਗ ਨਹੀਂ ਬਚੇ ਗਾ, ਉਹ ਸਾਡੀ ਸ਼ਰਨ ਆਉਣ ਗੇ ਤੇ ਸਾਡੇ ਧਨ ਅਤੇ ਸਰਮਾਏ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਹੋ ਜਾਏ ਗੀ।

ਸਾਡਾ ਇਹ ਮਨੋਰਥ ਤਾਂ ਹੀ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਸ਼-ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਚੈਨ ਦੀ ਨੀਂਦ ਨਾ ਸੌਣ ਦੇਈਏ। ਢਿੱਲ-ਮੱਠ ਹੋ ਗਈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਪਿੱਛੇ ਪੈ ਜਾਵਾਂਗੇ।
ਨੋਟ :- ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ 10 ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਹਿਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆਤਮਕ ਹਨ। ਇਕਾਗਰਤਾ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨ ਤੇ ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

Protocol 11

ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ 11 ਦਾ ਵਿਕਟਰ ਮਾਰਸਡਨ ਵੱਲੋਂ ਤੱਤ ਸਾਰ:- ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅੰਗ ਐਵੇਂ ਭੁਲਾਂਦਰੇ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਪਲੈਟਫਾਰਮ ਹੋਣਗੇ। ਗੋਇਮ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਭੇਡਾਂ ਦਾ ਵਾੜਾ ਬਣਾ ਦਿਆਂਗੇ

ਅਸਲ ਰਾਜ ਸ਼ਕਤੀ ਗੁਪਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਲੂਮੀਨਿਟੀ (ਫਰੀ ਮੇਸਨਰੀ ਲਾਜ਼ਜ਼) ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ।

Protocol : 11

ਪਹਿਲੇ ਵਾਂਗ ਹੁਣ ਵੀ ਐਸਾ ਲੱਗੇਗਾ ਕਿ ਸਟੇਟ-ਕੌਂਸਲ, ਸ਼ਾਸਕ ਦੀ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਪਰ ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਘੜਨੀ-ਸੰਵਿਧਾਨ-ਪਾਲਿਕਾ ਦਾ ਐਵੇਂ ਐਡੀਟੋਰੀਅਲ ਬੋਰਡ ਅਰਥਾਤ ਇਕ ਦਿਖਾਵਾ ਜਿਹਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਇਸ ਤਰਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਐਸਾ ਭੁਲਾਂਦਰਾ ਪਵੇ ਕਿ ਹੱਕਾਂ-ਹਕੂਕਾਂ ਅਤੇ ਇਨਸਾਫ ਵਾਸਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ - 1) ਕਾਨੂੰਨ ਘੜਨੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਹਨ, 2) ਪ੍ਰਧਾਨ, ਸੈਨੇਟ ਅਤੇ ਸਟੇਟ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਹਨ, 3) ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਕਿ ਨਵੇਂ ਸੰਭਾਵੀ ਇਨਕਲਾਬ ਦੇ ਐਨ ਅਨੁਸਾਰੀ ਹਨ।

ਕਾਰਜ ਵਿਧੀ ਦਾ ਮੋਟਾ-ਮੋਟਾ ਖਾਕਾ ਖਿੱਚਣ ਮਗਰੋਂ ਅਸੀਂ ਇਨਕਲਾਬ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੇ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿਚ ਜਾਵਾਂਗੇ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਸਟੇਟ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਦਿਸ਼ਾ ਵਲ ਇਨਕਲਾਬ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗੇ ਜਿਸ ਦਿਸ਼ਾ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਿ ਛਪਣ-ਛਾਪਣ ਦੀ ਖੁਲ੍ਹ, ਜਥੇਬੰਦੀ ਬਦਾਉਣ ਦਾ ਹੱਕ, ਆਤਮਿਕ ਮਰਜ਼ੀ, ਵੋਟ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨਾਲ ਰਲਦੀਆਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਯਾਦਾਸ਼ਤ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਮਿਟ ਜਾਣ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟੋ ਇਹ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਹੋਵੇ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਿਆ, ਤੱਤ-ਫੱਟ ਸਿਫਤੀ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਆਉਣ।

ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਯੱਕ-ਮੁਸ਼ਤ ਸੁਣਾ ਦੇਈਏ ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰ ਦੇਈਏ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਕੀਤੀਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਉਪਜਣ ਗੇ ਕਿ ਸਾਡੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਸਮੇਂ ਅੱਗੇ ਖੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕੀਆਂ, ਕਿ ਉਹ ਅਜਿੱਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਿ ਸਾਥੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗਲਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈ ਰਹੀ ਹੈ। ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ ਯੱਕ-ਮੁਸ਼ਤ ਲਾਗੂ ਹੋਏ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿਚ ਫੇਰ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਖਤਰਨਾਕ ਸਾਬਤ ਹੋਣਗੀਆਂ।

ਸਾਡੇ ਲਿਆਂਦੇ ਇਨਕਲਾਬ ਕਾਰਨ ਲੋਕ ਅਜੇ ਚੁੰਧਿਆਏ ਹੋਏ, ਡਰੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਅਸਥਿਰ ਹੋਣਗੇ ਤੇ ਅਸੀਂ ਯੱਕ-ਮੁਸ਼ਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਘੜਿਆ ਹੋਇਆ ਪਰ ਅਖੌਤੀ ਕੌਂਸਲਾਂ ਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ-ਪਾਲਕਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਮੋਹਰਾਂ ਲੁਆ ਕੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਲਾਗੂ ਕਰ ਦਿਆਂਗੇ। ਸਾਫ ਸਾਬਤ ਹੋਏਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹਾਂ ਤੇ 'ਜੋ ਅੜੇਗਾ ਸੋ ਝੜੇਗਾ'। ਉਹ ਅੱਖਾਂ ਮੀਟ ਕੇ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਹੁਕਮ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਗੇ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਸਮਝ ਆ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਯਹੂਦੀ ਲੋਕ ਖੁੰਘਾਰ ਭੇੜੀਏ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਗੋਇਮ ਲੋਕ ਭੇਡਾਂ ਹਨ। ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਦੋਂ ਕੀ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਭੇੜੀਏ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਇੱਜੜ ਤੇ ਟੁਟ ਪੈਂਦੇ ਹਨ।

ਅਸੀਂ ਲਗਾਤਾਰ ਵਾਇਦੇ ਕਰਦੇ ਰਹਾਂਗੇ ਕਿ ਅਮਨ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ

ਭਾਂਜ ਖਾ ਜਾਣ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਆਜ਼ਾਦੀਆਂ ਵਾਪਸ ਮੋੜਾਂਗੇ। ਪਰ ਉਹ ਸਮਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਆਏਗਾ।

ਇਉਂ ਬਿੱਖੜੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਹੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਖਿਲਰੇ ਪਏ ਕਬੀਲੇ (ਯਹੂਦੀ) ਨੂੰ ਮੁੜ ਇਕੱਤਰ ਕਰ ਸਕਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਗੁਪਤ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫਰੀ-ਮੇਸਨਜ਼, ਮੈਸੋਨਿਕ-ਲਾਜਜ਼, ਇਲੀਮੀਊਨਾਈਟੀਜ਼ (Free Masons, Masonic Lodges, Illuminates) ਰਾਹੀਂ ਗੋਇਮ ਡੰਗਰਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਘੱਟਾ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਾਂਗੇ।

ਅਸੀਂ ਰੱਬ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਬੰਦੇ ਹਾਂ। ਕਦੇ ਅਸੀਂ ਉੱਜੜੀ ਹੋਈ, ਖਿਲਰੀ ਹੋਈ ਕੌਮਾਂ ਸਾਂ। ਕਦੇ ਇਹ ਸਾਡੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਸੀ। ਅੱਜ ਇੱਹੀ ਸਾਡੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲੇ ਪਏ ਹਾਂ। ਏਸੇ ਕਰਕੇ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੇ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਸੱਤਾ ਦੀਆਂ ਬਰੂਹਾਂ ਉਪਰ ਪੁੱਜ ਗਏ ਹਾਂ। ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸਾਰੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦਾਂ ਉਪਰ ਹੁਣ ਬੋਝੀ ਜਿਹੀ ਉਸਾਰੀ ਕਰਨੀ ਹੋਰ ਬਾਕੀ ਹੈ।

ਵਿਆਖਿਆ :- ਇਸ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਵਿਚ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦਾਨਿਸ਼ਵਰ ਅਤੇ ਗੈਰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਗਰਦਾਨਿਆ ਹੈ। ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਉਜਾੜੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਆਖਰੀ ਉਜਾੜਾ 587 ਵਰੇ ਈਸਵੀ ਪੂਰਵ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਜਿਊਂਦੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਦਰ ਦਰ ਦੀਆਂ ਠੋਕਰਾਂ ਖਾਣੀਆਂ ਪਈਆਂ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਵਸੋਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਬਸਤੀਆਂ ਵਸਾ ਕੇ ਰਹਿਣਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਕੋਨੇ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਬਿਖਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਇਹ ਨਿਹੱਥੇ, ਸਾਹ ਸਤ ਹੀਣ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿਵੇਂ 'ਕੇਂਦਰ' ਬਣਾਈ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਕੇਂਦਰ ਨੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿਵੇਂ ਤਾਲਮੇਲ ਜੋੜੀ ਰੱਖਿਆ ਸੀ।

ਕੇਂਦਰ ਰਾਹੀਂ ਅੱਜ ਇੱਕ ਮੁੱਠ ਹਨ। ਬਿਖਰ ਕੇ ਥਾਂ ਥਾਂ ਫੈਲ ਜਾਣਾ ਅੱਜ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਗੁਣ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਵਪਾਰ ਕੀਤਾ। ਵਪਾਰ ਚੋਂ ਲਾਭ ਖੱਟਿਆ। ਵਪਾਰੀਆਂ ਦਾ ਆਪਸੀ ਤਾਲਮੇਲ ਰਹਿਣ ਕਰਕੇ ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਵਪਾਰਕ ਰੁੱਕੇ ਸਾਂਝੇ ਕਰਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ। ਉਹੀ 'ਰੁੱਕੇ' ਉਨੱਤੀ ਕਰਕੇ ਮੁਦਰਾ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਗਏ। ਮੁਦਰਾ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਉਸਾਰ ਲਏ ਗਏ।

ਅੱਜ ਇਹ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕਰਜ਼ ਹਨ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਬੈਂਕ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਸੰਪਤੀ ਹੈ। ਸਟਾਕ ਮਾਰਕੀਟ ਤੇ ਸ਼ੇਅਰ ਮਾਰਕੀਟ ਰਾਹੀਂ ਸਪੈਕੂਲੇਸ਼ਨ (ਚੁਆ) ਪ੍ਰਚੱਲਿਤ ਕੀਤਾ। ਵਿੱਤੀ ਸਰਮਾਏ ਦੇ ਇੱਕ ਮਾਤਰ ਮਾਲਕ ਬਣੇ। ਚੁੰਧਿਆਊ ਰੂਪ ਸਿਧਾਂਤਕਾਰ-ਹਸਤੀਆਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀਆਂ। ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੀਡੀਆ ਇੱਕ ਮਾਤਰ ਸੂਤਰਧਾਰ ਬਣੇ। ਸਿਧਾਂਤਕਾਰ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਮੀਡੀਆ ਰਾਹੀਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੂਝ ਬੂਝ ਦਾ ਐਸਾ ਹਿੱਸਾ

ਬਣਾਇਆ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅੰਨ੍ਹੇ ਬੋਲੇ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਮਨ ਮਰਜ਼ੀ ਦਾ ਖਿਡੋਣਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਇਤਿਹਾਸਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਆਪ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਢਾਲ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ।

ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਬੁਧੀ ਜੀਵੀਆਂ ਨੂੰ ਦੌਲੇਸ਼ਾਹ ਦੇ ਚੂਹੇ ਬਣਾ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੂਝ ਬੂਝ ਤੇ ਸੋਚ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ 12 ਦਾ ਮਾਰਸਡਨ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਸਾਰ

ਸ਼ਬਦ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਅੰਦਰ ਰਹਿ ਕੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੋਣਾ।

ਇਸ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੈਸ ਤੇ ਖੂਬ ਚਾਨਣਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਉਹੀ ਕੁਝ ਛਪ ਸਕੇਗਾ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇਗਾ।

ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਭਾਵਾ ਖੁਲਾਸ ਲਈ ਇਹ ਖੁਦ ਹੀ ਆਪਣਾ ਵਿਰੋਧ ਛਾਪਣਗੇ ਤਾਂਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਵੀ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਮਝ ਕੇ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣ।

ਵਿਰੋਧੀ ਪ੍ਰੈਸ ਵੀ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਹੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇਗੀ।

ਇਸ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੈਸ ਉੱਪਰ ਜ਼ਾਇਨਵਾਦੀਆਂ ਦੇ ਏਕਾ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਰੇ ਖੂਬ ਚਾਨਣਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਅਵਤਾਰਾਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਇੱਕ ਸੌ ਹੱਥ ਅਤੇ ਪੰਜ ਸੌ ਉਗਲਾਂ ਦੇ ਬਿੰਬ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਪ੍ਰੈਸ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

Protocol : 12

ਅਨੁਵਾਦ :- ਸ਼ਬਦ 'ਆਜ਼ਾਦੀ' ਦੀਆਂ ਅਨੇਕਾਂ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਸਾਡੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅੱਕਤੀ ਨੂੰ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਖੁਲ੍ਹ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇ। ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਸਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਉਂ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੀ ਸਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਦਾ ਖਿਡਾਉਣਾ ਹੋਏਗੀ, ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਹੱਕ-ਹਕੂਕ ਉਕਾ ਹੀ ਖੋਹ ਲਵੇਗੀ ਜਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸੀਮਿਤ ਜਿੱਹੀ ਖੁਲ੍ਹ ਦੇਵੇਗੀ।

ਹੁਣ ਮਸਲਾ ਪ੍ਰੈਸ (ਛਪਣ-ਛਾਪਣ-ਛਪਾਣ) ਦਾ ਵਿਚਾਰੀਏ। ਅੱਜ ਇਸ ਦਾ ਕੀ ਰੋਲ ਹੈ? ਪ੍ਰੈਸ ਸਾਡੇ ਲਈ ਲੁੜੀਂਦੇ ਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਭਾਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਪਾਰਟੀਆ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਸੁਆਰਥਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਬਹੁਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਸਲੀਅਤ ਦਾ ਰੱਤੀ ਵੀ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪ੍ਰੈਸ ਸਾਡੀ ਘੋੜੀ ਹੈ ਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਇਸ ਘੋੜੀ ਨੂੰ ਸਖਤ ਲਗਾਮਾਂ ਪਾਵਾਂਗੇ, ਜੋ ਖਿੱਚੀ ਰਖਾਂਗੇ। ਇਹੀ ਵਿਹਾਰ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰੈਸ ਦੇ ਬਾਕੀ ਅੰਗਾਂ ਨਾਲ ਕਰਾਂਗੇ। ਘੋੜੀ ਬਣਾਉਣ

ਦਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ ਜੇਕਰ ਸਾਡੇ ਹੀ ਵਿਰੁੱਧ ਪੁਸਤਕਾਂ, ਰਸਾਲੇ ਤੇ ਹੋਰ ਛਪ ਜਾਏ। ਛਪਣ-ਛਪਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਅੱਜ ਬਹੁਤ ਮਹਿੰਗਾ ਹੈ ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਉੱਪਰ ਹੋਰ ਸੈਂਸਰ ਨੋਕ ਕੇ ਆਮਦਨੀ ਦਾ ਵਸੀਲਾ ਬਣਾ ਲਵਾਂਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਾਵਾਂਗੇ ਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤਾਂ ਵਸੂਲਾਂਗੇ। ਕੁਤਾਹੀ ਕਰਨ ਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤਾਂ ਜ਼ਬਤ ਕਰਾਂਗੇ ਅਤੇ ਬੇਤਰਸੀ ਨਾਲ ਭਾਰੀ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੋਕਾਂਗੇ। ਇਉਂ ਦੁਰ-ਪਰਚਾਰ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਧਨ ਮਿਲੇਗਾ। ਸਾਫ਼ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ 'ਬੁਲਾਰੇ' ਛਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਣਗੇ ਤੇ ਦੂਸਰੀ ਵਾਰੀ ਕੁਤਾਹੀ ਕਰਨ ਤੇ ਅਸੀਂ ਉੱਕਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਆਂਗੇ। ਸਾਡੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਜਿੱਤ ਆਭਾ-ਮੰਡਲ ਤੇ ਉੱਗਲ ਨਹੀਂ ਧਰ ਸਕਣਗੇ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇਹ ਦੂਸ਼ਣ ਵੀ ਤਾਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲਿਖਤ ਲੋਕ-ਚਾਏ ਨੂੰ ਦੂਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖੋਗੇ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿਰੋਧੀ ਹੀ ਸਾਡੇ 'ਬੁਲਾਰੇ' ਬਣ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹੀ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਨ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ। ਵਿਰੋਧੀ ਪ੍ਰੈਸ ਵੀ ਸਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇਗੀ।

ਲੋਕਾਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਸੂਚਨਾ ਵੀ ਸਾਡੀ ਇੱਛਿਆ ਤੇ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾਏਗੀ। ਸਾਰੀਆਂ ਮਹੱਤਵ ਪੂਰਨ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਸਾਡੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀਆਂ ਏਜੰਸੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਕੱਤਰ ਹੋਣਗੀਆਂ ਤੇ ਸਾਡੀ ਇੱਛਿਆ ਅਤੇ ਹਿੱਤ ਅਨੁਸਾਰ ਛਾਇਆ ਹੋਣਗੀਆਂ।

ਅਸੀਂ ਗੋਇਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਏਨਾ ਕਾਬੂ ਕਰ ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਐਨਕਾਂ ਚਾੜ੍ਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹੀ ਕੁਝ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੁਝ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। (ਸਾਵਣ ਦੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਨੂੰ ਸੱਭੇ ਕੁਝ ਹਰਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪੀਲੀਏ ਦੇ ਬੀਮਾਰ ਨੂੰ ਪੀਲਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ)। ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਹੀ (1901 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ) ਗੋਇਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਸਾਥੋਂ ਗੁਪਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਉ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਉਪਰ ਸਾਡਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀ ਹਾਲਾਤ ਹੋਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰੈਸ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਲਈਏ। ਹਰ ਕੋਈ ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ, ਪੁਸਤਕ-ਪਾਲ (ਲਿਬਰੇਰੀਅਨ) ਜਾਂ ਛਾਪਕ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇ, ਲਈ ਜਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਏਸੇ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਮੁਖ ਰੱਖ ਕੇ ਸਾਡੇ ਹੀ ਖੋਲ੍ਹੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਖਲਾਈ ਲਵੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ। ਉਹ ਜਦੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਕੋਤਾਹੀ ਕਰੇਗਾ, ਉਹ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ, ਖਿਆਲਾਂ ਅਤੇ ਸੋਚਾਂ ਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾ ਲਵਾਂਗੇ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਉੱਨਤੀ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ।

ਠੀਕ ਹੈ, ਉਨਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, ਸਰਵ-ਪੱਖੀ ਵਿਕਾਸ। ਪਰ ਇਸ ਦੀ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ? ਵਿਕਾਸ ਹੀ ਫੇਰ ਅਰਾਜਕਤਾ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਹਰ ਵਿਕਾਸਵਾਦੀ (ਉਦਾਰਵਾਦੀ) ਜਨਮ-ਸਿੱਧ ਅਰਾਜਕਤਾਵਾਦੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।
ਉਹ ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਖਾਤਰ ਵਿਰੋਧ ਕਰੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

ਹੁਣ ਕੁਝ ਮਿਆਦੀ-ਪੱਤਰਕਾਵਾਂ (Periodicals) ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਲਈਏ ।
ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਕਰ ਲੱਗੇ ਗਾ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਰਕਮ ਵਸੂਲੀ ਜਾਏਗੀ । ਤੀਹ ਸਫੇ ਤੇ
ਘੱਟ ਕਿਤਾਬਾਂ ਤੇ ਇਹ ਰਕਮਾਂ ਦੁਗਣੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ । ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਤਾਬਚਿਆਂ ਦੀ
ਮਦ ਵਿਚ ਰੱਖਾਂਗੇ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਦੋ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਵਿਨ੍ਹਾਂ ਗੇ । ਪਹਿਲਾ, ਕਿ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਜੋ
ਬਹੁਤ ਖਤਰਨਾਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਪਰਿੰਟ-ਜ਼ਹਿਰ ਹੈ, ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਘਟਵਾਵਾਂ ਗੇ । ਦੂਸਰੇ,
ਲੇਖਕਾਂ ਨੂੰ ਉਕਸਾਵਾਂ ਗੇ ਕਿ ਉਹ ਵੱਡੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਿਖਣ ਜੋ ਮਹਿੰਗੀਆਂ ਹੋਣ
ਗੀਆਂ ਤੇ ਘੱਟ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਜਾਣ ਗੀਆਂ । ਜੋ ਅਸੀਂ ਛਾਪਾਂ ਗੇ , ਉਹ ਸਸਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਵਧੇਰੇ
ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਤੇ ਲੋਕ-ਸੋਚ ਸਾਡੇ ਅਨੁਸਾਰ ਢਲੇ ਗੀ । ਟੈਕਸਾਂ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਿਆਂ ਨਾਲ
ਲੇਖਕਾਂ ਦੀਆਂ ਅਸੀਮਤ ਲਿਖਣ ਦੀਆਂ ਅਕਾਂਕਸ਼ਾਵਾਂ ਤੇ ਰੁਚੀਆਂ ਸੀਮਤ ਰਹਿਣ ਗੀਆਂ ।
ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਸਸਤਾ ਸਾਹਿਤ ਛਾਪਣ ਨਾਲ ਪਾਠਕ ਸਾਡੇ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੋਣਗੇ । ਜੇਕਰ ਕੋਈ
ਲੇਖਕ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਰ ਚੁਕੇ ਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਛਾਪਕ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇ ਗਾ । ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ
ਕੋਈ ਪੁਸਤਕ ਛਾਪਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੰਜੂਰੀ ਲੈਣੀ ਪਵੇ ਗੀ । ਇਵੇਂ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਚਲਾਕੀ
ਜਾਂ ਫੁਡਯੰਤਰ ਦਾ ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਏ ਗਾ ।

ਸਾਹਿਤ ਅਤੇ ਪੱਤਰ-ਕਾਰਤਾ, ਸ਼ਿਕਸ਼ਾ ਦੇ ਦੋ ਮਹਾਨ ਥੰਮ੍ਹ ਹਨ ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇ
ਸਾਡੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਹੋਵੇਗੀ । ਵਿਰੋਧੀ ਨਿੱਜੀ ਪ੍ਰੈਸ ਦੇ ਲੋਕ-ਮਨਾਂ ਤੇ ਅਸਰ ਨੂੰ ਖੰਡਿਤ
ਕਰ ਦਿਆਂਗੇ ਤੇ ਆਪ ਲੋਕ ਮਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਬਣ ਬੈਠਾਂਗੇ ।

ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੇ ਦਸ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਉਪਰ ਅਸੀਂ ਆਪ
ਉਵੇਂ ਦੇ ਹੀ ਤੀਹ ਛਾਪ ਦਿਆਂਗੇ ! ਹੱਕ, ਅਤੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਤਿੱਖਾ ਹੜ੍ਹ
ਵਗਾ ਦਿਆਂਗੇ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਭੰਵਲਭੂਸੇ ਵਿਚ ਪਾ ਦਿਆਂ ਗੇ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ
ਆਪਣੇ ਜਾਲ ਵਿਚ ਫਸਾ ਲਵਾਂ ਗੇ ।

ਵਿਆਖਿਆ :- ਇਸ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਦੇ ਇਸ ਨਿਕੇ ਜਿਹੇ ਭਾਗ ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਪੜ੍ਹਨ ਅਤੇ
ਝੁੰਘਾਈ ਨਾਲ ਸੋਚਣ-ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ।

ਕਿੰਨੇ ਕਮਾਲ ਦਾ ਨਿਚੋੜ ਹੈ ।

ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੇ ਦਸ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਅਸੀਂ ਆਪ ਉਵੇਂ ਦੇ
ਹੀ ਤੀਹ ਛਾਪ ਦਿਆਂਗੇ । ਹੱਕ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਤਿੱਖਾ ਹੜ੍ਹ ਵਗਾ
ਦਿਆਂਗੇ, ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਭੰਬਲਭੂਸੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿਆਂਗੇ । ਤੇ ਆਪਣੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਫਸਾ
ਲਵਾਂਗੇ ।

ਉਂਜ ਇਸ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਹਿਰੇ ਪ੍ਰੈਸ ਬਾਰੇ ਹੀ ਹਨ । ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ

ਆਸਾਨ ਵਿਆਖਿਆ ਹਨ।

ਅਨੁਵਾਦ :- ਆਪਣੇ ਬੁਲਾਰਿਆ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਲੜੀਆਂ ਵਿਚ ਵੰਡਾਂਗੇ। ਪਹਿਲੇ, ਨਿਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਪੱਧਰ ਦੇ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਸਾਡੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ੁਬਾਨ ਦੇਣਗੇ। ਬੇਸ਼ਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਕੁਲੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅਸਰ ਘੱਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੂਸਰੇ ਨੰਬਰ ਤੇ ਅਰਧ-ਸਰਕਾਰੀ ਬੁਲਾਰੇ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਥੋੜ੍ਹੇ ਭਿੰਨ ਅਤੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਗਰਮ-ਖਿਆਲੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨਗੇ। ਤੀਸਰੇ ਨੰਬਰ ਤੇ ਐਸੇ ਬੁਲਾਰੇ ਛਾਪਾਂਗੇ ਜੋ ਅਖੌਤੀ ਤੌਰ ਤੇ ਸਾਡਾ ਹੀ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਗੇ। ਏਨਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿਰੋਧੀ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਪੱਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਖੋਲ੍ਹ ਦੇਣਗੇ।

ਤੱਤਸਾਰ ਇਹ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਹਿ ਕੇ ਅਸੀਂ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ ਤੰਤਰੀ, ਕੁਲੀਨ-ਤੰਤਰੀ, ਲੋਕ-ਰਾਜੀ, ਇਨਕਲਾਬੀ ਏਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਅਰਾਜਕਤਾਵਾਦੀ ਅਖਬਾਰ ਛਾਪਾਂਗੇ।

ਭਾਰਤੀ ਅਵਤਾਰ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਵਾਂਗ ਸਾਡੇ ਇਕ ਸੌ ਹੱਥ ਹੋਣਗੇ ਯਾਨੀ ਪੰਜ ਸੌ ਉਂਗਲਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਹਰ ਇਕ ਉਂਗਲ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਲੋਕ-ਰਾਏ ਦੀ ਧੜਕਨ ਤੇ ਰੱਖੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਧੜਕਨ ਵਧੇਗੀ ਤਾਂ ਮਰੀਜ਼ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨ-ਦੇਹੀ ਹੋ ਜਾਏ ਗੀ। ਕੁਦਰਤੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਮਰੀਜ਼ ਦੀ ਨਿਰਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਘੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਨਿਰਨਾਇਕ ਹੱਥ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨਿਰਨਿਆਂ ਦੀ ਤਰਫ ਵਲ ਲੈ ਆਉਣਗੇ। ਮਰੀਜ਼ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਹਾਰ ਮੰਨ ਲਏਗਾ। ਮੂਰਖ ਲੋਕ ਜੋ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਆਪਣੇ ਅਖਬਾਰਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਮੰਨ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਸਲ ਵਿਚ ਉਹ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਹੀ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਕੇ ਦੁਹਰਾ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਮਝ ਕੇ ਸਾਡਾ ਹੀ ਝੰਡਾ ਪਕੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਏਗਾ।

ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਘੋਖ ਪੜਤਾਲ ਕਰਕੇ ਹੀ ਅਖਬਾਰੀ ਸੈਨਾ ਦੀ ਪੱਥ-ਪਰਦਰਸ਼ਨਾ ਕਰਾਂਗੇ। ਪ੍ਰੈਸ ਦੇ ਹੀ ਅਖੌਤੀ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਸਾਹਿਤਕ-ਸਮੇਲਨ ਕਰਾਂਗੇ। ਸਮੇਲਨਾਂ ਵਿਚ ਕੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਦਾ ਸੰਕੇਤਕ ਨਾਅਰਾ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਹੀ ਦਿਆਂਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮੇਲਨਾਂ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਇਕ-ਪਾਸੜ ਜਾਂ ਸਵੈ-ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦਾ ਵਰਨਣ ਆਪਣੇ ਬੁਲਾਰਿਆਂ (Organs) ਵਿਚ ਐਸੇ ਰੂਪ 'ਚ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇ ਦਾ ਅਸਲ ਸੱਚ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਹੀ ਨਾ ਤੇ ਝੂਠੇ-ਮੂਠੇ ਵਿਰੋਧਾ-ਭਾਸ ਤੇ ਤਕਰਾਰ ਹੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾੜਾ-ਮੋਟਾ ਤ੍ਰੋੜ-ਮੋੜ ਕੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਰਕਾਰੀ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਐਸੀ ਪਾਣ ਚਾੜ੍ਹ ਦੇਈਏ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵੰਗ ਨਾਲ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੀ ਨਾ ਹੋ ਸਕੇ। ਨਾਲੇ ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਭਰਮ-ਭੁਲੇਖਾ ਵੀ ਬਣਿਆ ਰਹੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਾਂਗੇ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿਰੋਧੀ ਫੋਕੇ-ਧੂਤੇ ਹੀ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਹੁਕਮ ਉੱਕਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਜਿੱਥੇ ਸੰਮੇਲਨ ਖਤਰੇ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਪਰ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤਾਂਗੇ ਤਾਂ ਲੋਕ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਸਾਡੀ ਸਰਕਾਰ ਵਿਚ ਹੋਰ

ਵਧੇਗਾ। ਸਿਆਸੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਤੇ ਲੋਕ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਦੂਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸਾਵਧਾਨੀ ਸਹਿਤ ਏਨਾ ਘਚੋਲਾ ਪਾਵਾਂਗੇ ਕਿ ਅਸਲ 'ਸੱਚ' ਕਿਧਰੇ ਦੱਬਿਆ ਹੀ ਰਹਿ ਜਾਏਗਾ। ਇਹ ਘਤੱਤ-ਬਾਜ਼ੀਆਂ ਗੋਇਮ ਪ੍ਰੈਸ ਲਈ ਸੰਭਵ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਲੋੜ ਪੈਣ ਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੈਸ ਦੇ ਦੂਸਰੇ ਭਾਗ, (ਅਰਧ-ਸਰਕਾਰੀ) ਰਾਹੀਂ ਉਠਾਏ ਮਸਲਿਆਂ ਦੀ ਆਪ ਹੀ ਤੀਸਰੇ ਭਾਗ ਰਾਹੀਂ ਬੇਕਿਰਕ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਾਂਗੇ ਤੇ ਲੋਕ ਫਤਵਾ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਭੁਗਤਾ ਲਵਾਂਗੇ।

ਵਰਤਮਾਨ ਦਿਨਾਂ (1901 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ) ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਕੇਵਲ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਪ੍ਰੈਸ ਦੀ ਉਦਾਹਰਨ ਲੈ ਲਉ। ਸਾਡੇ ਹਥਲਿਆਂ, ਫਰੀ-ਮੇਸਨਜ਼, ਵਿਚਕਾਰ ਇਸ ਸੰਕੇਤਕ ਨਾਅਰੇ (Watch -Word) ਤੇ ਖੂਭ ਏਕਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿੱਤਾ-ਮਈ ਗੁਪਤਤਾ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰੈਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬੁਲਾਰਿਆ ਵਿਚ ਏਕਾ ਹੈ, ਕਿ ਸਾਰਿਆ ਦੀ ਇਕ ਰਾਏ ਬਣਨ ਤਕ ਕਿ ਗੁਪਤਤਾ ਨੂੰ ਨਸ਼ਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ, ਆਪਣੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਗੁਪਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਪੱਤਰਕਾਰ ਗੁਪਤਤਾ ਦੇ ਭੇਤ ਨੂੰ ਨਸ਼ਰ ਨਹੀਂ ਕਰੇ ਗਾ। ਕੋਈ ਇਉਂ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰੇ ਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਕਾਲੇ-ਧੱਬਿਆਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਤਕ ਕਿਸੇ ਪੱਤਰਕਾਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਾਲੇ-ਧੱਬੇ ਨਸ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹੁੰਦੇ, ਲੋਕ ਅਤੇ ਭੀੜ ਉਸ ਦਾ ਮਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਗਰ ਲਗਦੇ ਹਨ।

ਆਪਣੀਆਂ ਗਿਣਤੀਆਂ-ਮਿਣਤੀਆਂ ਨੂੰ (ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ) ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਅਮਲੀ ਜਾਮਾ ਪਹਿਨਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਐਸੀਆਂ ਆਸ਼ਾਵਾਂ ਤੇ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਉਭਾਰੀਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਦਕੇ ਰਾਜਧਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਹੜੱਪ ਲਈਏ। ਫੇਰ ਰਾਜਧਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸੀਏ ਕਿ ਇਹ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਆਜ਼ਾਦ ਆਸ਼ਾਵਾਂ ਤੇ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਸਨ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਅਮਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਤਰਾਂ ਸਾਡਾ ਹੀ ਗੁਪਤ ਹੱਥ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਗਾ, ਬਹੁ-ਸੰਮਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਰਾਜ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਤੇ ਦਬਾਅ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਬਹੁ-ਸੰਮਤੀ ਦਾ ਰਾਜਾਂ ਤੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਦਬਾਅ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਗਾ।

ਬਦਲਾਅ ਦੇ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘ ਕੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਨਿਰੰਕੁਸ਼ ਸੱਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰੈਸ ਨੂੰ ਕਤਈ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿਆਂਗੇ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਕਿਸੇ ਛਲਾਵੇ ਬਾਰੇ, ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧੀ ਬਾਰੇ, ਮਨੋ-ਬੈਚੇਨੀ ਬਾਰੇ ਛਾਪੇ। ਸਗੋਂ ਇਹ ਛਾਪੇ ਕਿ ਸਾਡਾ ਰਾਜ ਅਪਰਾਧ-ਮੁਕਤ ਹੈ।

ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ 13

ਵਿਕਟਰ ਮਾਰਸਡਨ ਵਲੋਂ ਤੱਤਸਾਰ :-

ਜੀਵਨ ਨਿਰਬਾਹ ਲਈ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਲਈ ਉਦਯੋਗ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਦਯੋਗ ਪਤੀ ਸਰਮਾਏ

ਲਈ ਸਾਡੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਮੰਨਣਗੇ। ਉਦਯੋਗਪਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਮਿਆਂ ਦਾ ਭੇਡ ਲਗਾਤਾਰ ਕਰਵਾਈ ਰੱਖਾਂਗੇ।

Protocol :13

ਅਨੁਵਾਦ :- ਢਿੱਡ ਦੇ ਝੁਲਕੇ ਕਰਕੇ ਲੋਕ ਚੁਪ-ਚਾਪ ਸਾਡੇ ਗੁਲਾਮ ਬਣੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਗੋਇਮ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚੋਂ ਵੀ ਪ੍ਰੈਸ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਲਈ ਕੁਝ ਪੱਤਰ-ਕਾਰ ਚੁਣਾਂਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਅਸੀਂ ਉਹੋ ਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰਵਾਵਾਂ ਗੇ ਜੋ ਅਸੀਂ ਖੁਦ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ ਤੇ ਖੁਲ੍ਹਮਖੁਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਮਨਵਾਵਾਂ ਗੇ। ਅਧਿਕਾਰਤ ਸੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਮਨਵਾਏ ਜਾਣ ਮਗਰੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਚੁਨੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਦਿਆਂ ਗੇ। ਝੱਟ ਮਗਰੋਂ ਅਸੀਂ ਨਵੇਂ ਮਸਲਿਆਂ ਤੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਵਾ ਦਿਆਂਗੇ। (ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਮਾਹਿਰ ਹਾਂ ਹੀ) ਨਵੇਂ ਮਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਮਝਹੀਣ ਜਿਉਂਤਿਸ਼ੀਆਂ ਤੇ ਸੰਪਤੀ-ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਾਂਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਬਾਰੇ ਉੱਕਾ ਹੀ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਏਗੀ। ਸਿਆਸੀ ਮਸਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਉਹ ਕੀ ਜਾਨਣ ? ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਕੇਵਲ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੋਏਗੀ, ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਜਨਮ ਦਾਤੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਸ਼ਬਦ-ਜਾਲ ਉਨਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਕਾਰਜ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਦਿੰਦੇ। ਇਹ ਸਾਡਾ ਉਸਾਰਿਆ ਭਰਮਜਾਲ ਹੈ ਪਰ ਲੋਕ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੇਵਕ ਹਾਂ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉੱਨਤੀ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਸਿਆਸੀ ਸੁਆਲਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਅਸੀਂ ਉਦਯੋਗ ਸੰਬੰਧੀ ਮਸਲੇ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਲੋਕ ਵੀ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਮਸਲੇ ਛੱਡ ਕੇ ਉਦਯੋਗ ਵਿਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਲੱਭਣ ਦੇ ਮਸਲੇ ਵਲ, ਖਿੱਚੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਨ-ਪ੍ਰਚਾਵਿਆਂ, ਖੇਡਾਂ, ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਤੇ ਲੋਕ-ਮਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਦਿਖਾਵਾਂ ਗੇ। ਛੇਤੀ ਮਗਰੋਂ ਪ੍ਰੈਸ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਸੁਝਾਵਾਂ ਗੇ ਕਿ, ਕਲਾ ਅਤੇ ਖੇਡਾਂ ਵਿਚ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕਰਵਾਏ ਜਾਣ। ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਕੋਈ ਸਾਂਝੀ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਣ ਗੇ। ਸਾਡੇ ਸੁਝਾਵਾਂ ਵਿਚ ਪਰਚੇ ਰਹਿਣ ਗੇ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਸਦਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਅਸੀਂ ਸੁਝਾਵਾਂ ਗੇ। ਉਹ ਬਹਿਸ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਭਾਵਾ- ਨਿਕਾਸ ਕਰਨ ਗੇ।

ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਉਦਾਰਵਾਦੀਆਂ ਅਤੇ ਸੁਪਨ-ਸਾਜਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵਿਹਾ ਜਾਏਗਾ। ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉੱਨਤੀ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਦਿਖਾਈ ਜਾਣਗੇ। ਅੰਤ ਸਮਝ ਆਏਗੀ ਕਿ ਪਰਮ ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਨਤੀ ਨਾਮ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਸੱਚ ਤੇ ਪਾਇਆ ਪੁੰਢੂਕਾਰੇ ਦਾ ਜੰਜਾਲ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਅਸੀਂ ਜੋ ਰੱਬ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਪਸੰਦੀਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹਾਂ, ਨੂੰ ਹੀ ਉੱਨਤੀ ਦੇ ਪਰਮ ਸੱਚ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਏ ਗੀ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਬੁਲਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਹਾਨ

ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਪਾਜ ਉਘੇੜਨ ਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਸਿਰ-ਭਾਰ ਲਟਕਾਈ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਹੀ ਰਾਹਤ ਮਿਲਣੀ ਸੀ।

ਉਦੋਂ ਕੌਣ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਖੌਤੀ ਰਹਿਨੁਮਾਂ ਸਾਡੇ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਏ ਹੋਏ ਤੋਤੇ ਸਨ ਜੋ ਸਦੀਆਂ ਭਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਮਰਾਹ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਸਨ।

ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ 14

ਤੱਤਸਾਰ :- ਨਵਾਂ ਵਿਸ਼ਵੀ ਨੇਮ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵ-ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵੀ-ਧਰਮ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਪੂਰਕ ਹੋਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਧਰਮ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਧਰਮ ਬਣਾਂਵਾਂਗੇ ਜੋ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਰੱਬ ਦੇ ਚੁੰਨਿਆ ਲੋਕ ਹਾਂ। ਤੇ ਸਾਡਾ ਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਰਾਜ ਅਤੇ ਧਨ ਤੇ ਇੱਕ ਮਾਤਰ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ।

Protocol : 14

ਅਨੁਵਾਦ :- ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਇਹ ਗੱਲ ਬੜੀ ਅਸੁਖਾਵੀਂ ਹੋਵੇ ਗੀ ਕਿ ਸਾਡੇ ਧਰਮ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਧਰਮ ਵੀ ਪਨਪ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਸਾਡੇ ਧਰਮ ਨੇ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਰੱਬ ਦੇ ਚੋਣਵੇਂ ਬੰਦੇ ਹੋਣ ਦਾ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਹੋਣ ਦਾ ਖਿਤਾਬ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਾਕੀ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਹੋਣੀ ਵੀ ਬੱਝੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ।

ਹੋਰ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਹੂੰਝਾ ਫੇਰ ਦਿਆਂਗੇ। ਇਉਂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਨਾਸਤਿਕਾਂ ਦੇ ਉਭਾਰ ਦੀ ਵੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਹੋ ਵੀ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਸਥਾਈ ਵਰਤਾਰਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਵਰਤਾਰਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਚਿਤਾਵਨੀ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਅਸੀਂ ਹੀ ਉਹ ਲੋਕ ਹਾਂ ਜਿਹੜੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਸਾ ਦੇ ਅਨੁਆਈ ਹਾਂ, ਪਰਚਾਰਕ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਏਸੇ ਕਰਕੇ ਹੀ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਅਧੀਨ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ ਵੀ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੀ ਅਲੌਕਿਕਤਾ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਕੇ ਆਖਾਂਗੇ ਕਿ ਏਸੇ ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਤਾਲੀਮੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਿਰਭਰ ਹੈ।....

ਅਸੀਂ ਐਸੇ ਲੇਖ ਛਾਪਾਂਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ, ਭੂਤ ਕਾਲ ਦੇ ਗੋਇਮ ਕੁਰਾਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸੁਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਵਿਮੋਚਨ ਕਰਾਂਗੇ। ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸਕੂਨ ਭਰੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਸਲਾਹਵਾਂਗੇ (ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅਸਥਿਰ ਸਕੂਨ ਸਦੀਆਂ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਅਤੇ ਬਦਅਮਨੀ ਪਿਛੋਂ ਮਿਲਿਆ ਹੋਵੇ) ਅਤੇ ਗੋਇਮ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਜ਼ੁਲਮ ਨੂੰ ਏਨਾ ਵਧਾ ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਮੁਕਤ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਨਫਰਤ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚਲੀ ਗਰੀਬੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਖ ਭਰਿਆ ਸਮਾਂ ਸਮਝਣ ਗੇ। ਅਸੀਂ ਸਾਬਤ ਕਰਾਂ ਗੇ ਕਿ ਗੋਇਮ ਰਾਜਾਂ ਨੇ, ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਨੂੰ ਤਸੀਹੇ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਜੀਵਨ

ਜੀਉਣ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੁਟਿਆ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਬਦਲਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤਕ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੰਘਰਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਏਨਾ ਥਕਾ ਦਿਆਂਗੇ, ਤੌਤ ਦਿਆਂਗੇ, ਬੇਬੱਸ ਕਰ ਦਿਆਂਗੇ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਦੁੱਖ ਝੱਲਣ ਨੂੰ ਵੀ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣਗੇ। ਬਸਰਤੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੀਉਣ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਮਿਲ ਜਾਏ।

ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਗੋਇਮ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਤਿਹਾਸਕ ਗਲਤੀਆਂ ਤੇ ਹੋਰ ਜ਼ੋਰ ਦਿਆਂਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਅਥਾਹ ਦੁਖ ਸਹੇ ਅਤੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਸਲ ਲੋਕ ਭਲਾਈ ਦੀ ਬੇਸਮਝੀ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਨਕੀ-ਪੁਣੇ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਨਸਾਨੀ ਜਿੰਦਗੀ ਦੇ ਮੂਲ ਅਧਾਰ ਅਰਥਾਤ ਵਿਸ਼ਵੀ ਸੁਖਦ-ਸੰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿਚ ਨਾ ਆਉਣ ਦਿੱਤਾ।

ਅਸੀਂ ਮਰ ਰਹੇ ਅਤੇ ਮਰ ਚੁੱਕੇ ਨਿਜ਼ਾਮ ਖਿਲਾਫ ਲੋਕ-ਨਫਰਤ ਨੂੰ ਹੋਰ ਉਭਾਰਾਂਗੇ।

ਆਪਣੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਾਂ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਗੋਇਮ ਧਰਮਾਂ ਦੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਕੁਰੀਤੀਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਖੂਭ ਭੰਡਾਂਗੇ ਪਰ ਸਾਥੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਾਡੇ ਧਰਮ ਦੇ ਭੇਦਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਧਾਰਮਕ ਭੇਦਾਂ' ਨੂੰ ਨਸ਼ਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਉੱਨਤ ਅਤੇ ਜਾਗਰਤ ਜਾਣੇ ਜਾਦੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਅੰਦਰ ਅਸੀਂ ਆਪ ਹੀ ਸਮਝੀਣ, ਗੰਦਾ ਅਤੇ ਨਫਰਤ-ਯੋਗ ਸਾਹਿਤ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿਆਂਗੇ। ਫੇਰ ਅਸੀਂ ਆਪ ਹੀ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਪਲੈਟ ਫਾਰਮਾਂ ਤੇ ਅਤੇ ਬੁਲਾਰਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਏਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਾਂਗੇ।

ਗੋਇਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨੇਤਾ ਬਣਨ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਮੁਹਾਰਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਸਾਡੇ ਸੁਲਝੇ ਹੋਏ ਬੁਧੀਜੀਵੀ (Wisemen) ਐਸੇ ਭਾਸ਼ਣ, ਖਾਕੇ, ਤਜਵੀਜ਼ਾਂ, ਯਾਦਾਂ, ਲੇਖ ਆਦਿ ਤਿਆਰ ਕਰਨਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਗੋਇਮ ਲੋਕ-ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਵੀ ਕਰਾਂਗੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀਭਾਸ਼ਿਤ ਗਿਆਨ-ਰੂਪਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਵੀ ਕਰਾਂਗੇ।

ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ 15 ਦਾ ਤੱਤਸਾਰ :- ਇਕ ਦਿਨ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਪੱਖੀ ਇਨਕਲਾਬ ਮਚੇਗਾ। ਗੋਇਮ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀਆਂ ਤੇ ਲਟਕਾਇਆ ਜਾਏਗਾ। ਸਾਡੀ ਤਾਨਾਸ਼ਹੀ ਸਹਿਮ-ਭਰੀ ਤੇ ਭੇਤ-ਭਰੀ ਹੋਏਗੀ। ਸਾਡੀਆਂ ਗੁਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਚੱਪੇ-ਚੱਪੇ ਵਿਚ ਛਾ ਜਾਣਗੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਕ ਕੇਂਦਰ ਵੀ ਹੋਏਗਾ। ਜਿਸ ਦੀ ਪਬ-ਪਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਅਧੀਨ ਉਹ ਕਾਰਜ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਲੋਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਿੱਤਣ ਲਈ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਪਰ ਬਦਨਾਮ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਏਜੰਟਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਰ੍ਹੇਆਮ ਫਾਂਸੀਆਂ ਤੇ ਲਟਕਾਵਾਂਗੇ। ਨਿਆਂ ਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਅਖੌਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਕੁੰਸ਼ ਕਿਸਮ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿਆਂਗੇ। ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਫਾਰਗੀ ਦੀ

ਉਮਰ ਤੈਅ ਕਰਾਂਗੇ। ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਬਚਿੱਤਰ ਤੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੈਗੰਬਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਬਿੰਬ ਬਣਾਵਾਂਗੇ।

Protocol : 15

ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਰੂਪਾਂ ਦੇ ਨਿਰਾਰਥਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਖਤੇ ਇਕੋ ਦਿਨ, ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਪਲਟ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡਾ ਆਪਣੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹਤ ਵਿਚ ਆਉਣਾ ਬਿਲਕੁਲ ਤੈਅ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਭ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਯਕੀਨਨ ਮਾਨਤਾ ਮਿਲੇਗੀ। (ਸਮਾਂ ਤਾਂ ਲੱਗੇ ਗਾ ਹੀ, ਲਗ-ਭਗ ਇਕ ਸਦੀ ਵੀ ਲੱਗ ਸਕਦੀ ਹੈ) ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਵਿਰੋਧੀ ਸਾਜਸ਼ਾਂ ਨੂੰ, ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਬਗਾਬਤਾਂ ਨੂੰ, ਵਿਰੋਧੀ ਗੁਪਤ ਗਠਬੰਧਨਾਂ ਨੂੰ ਬੁਰੀ ਤਰਾਂ ਕੁਚਲ ਦਿਆਂਗੇ। ਪ੍ਰਚੱਲਤ ਗਠ-ਬੰਧਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਡੀ ਸੇਵਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ ਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਵੀ ਹੋਈਏ, ਨੂੰ ਵੀ ਤੋੜ ਦਿਆਂ ਗੇ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਯੂਰਪ ਤੋਂ ਦੁਰਾਡੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਦੇਸ਼-ਨਿਕਾਲੇ ਦੇ ਦਿਆਂ ਗੇ। ਹਮਾਇਤੀ ਗੋਇਮ-ਫਰੀ-ਮੇਸਨਜ਼ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲੇ ਦੇ ਸਦਾ ਡਰ ਵਿਚ ਰੱਖਾਂਗੇ। ਐਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਵਾਂਗੇ ਕਿ ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ ਸਾਬਕਾ ਗੁਪਤ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਗੋਇਮ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਯੂਰਪ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਰਾਜ ਦਾ ਮੁਖ ਧੁਰਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਵਿਚੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਦੇਸ਼-ਨਿਕਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਆਖਰੀ ਹੋਣ ਗੇ, ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੇਗੀ।

ਗੋਇਮ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਡੂੰਘੀ ਫੁਟ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਤਾਂ ਹੀ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅੰਨ੍ਹੇ, ਹਿੰਸਕ ਅਤੇ ਬੇਕਿਰਕ ਤਸੱਦਦ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਬਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਨੂੰ ਮੁਖ ਰੱਖ ਕੇ ਹਾਰੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਥਾਂ, ਕੋਈ ਮਾਣ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੀ ਕਾਇਮੀ ਬਚਾਅ ਅਤੇ ਬਿਹਤਰੀ ਵਾਸਤੇ ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹੀ ਹਨ। ਰਾਜ ਦੀ ਸਥਿਰਤਾ ਦਾ ਵਿਚਲਾ ਭੇਦ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਆਭਾ-ਮੰਡਲ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬੇਕਿਰਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਇਉਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਹ ਰੱਬ ਦੀ ਅਲੌਕਿਕਤਾ ਦੀ ਚੋਣ ਹੈ। ਸ਼੍ਰਿਸਟੀ ਦੇ ਪੋਪਵਾਦੀਆਂ (ਈਸਾਈਅੱਤ) ਵਿਚੋਂ ਰੂਸ ਦੀ ਰਾਜ ਸ਼ਾਹੀ ਯਾਨੀ ਰੂਸੀ ਜ਼ਾਰ ਸਾਡੇ ਸੱਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹਨ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿਠਣਾ ਹੀ ਨਜਿਠਣਾ ਹੈ)। ਸਾਨੂੰ ਇਟਲੀ ਦੀ ਉਦਾਹਰਨ ਵੀ ਯਾਦ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਟਲੀ ਦੇ ਸੂਲਾ (Sulla) ਨੇ ਆਪਣੀ ਬੇਕਿਰਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਇਟਲੀ ਨੂੰ ਲਹੂ-ਲੁਹਾਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਇਕ ਲੁੱਖ ਤਕ ਨਾ ਛੇੜਿਆ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਘੜਿਆਲ ਵਜਾ ਵਜਾ ਕੇ ਉਸ ਦਾ ਸੁਆਗਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਅਲੌਕਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਲੋਹਾ ਮੰਨ ਹੋ ਚੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਲੋਕ ਉਸ ਵਲ ਉਂਗਲ ਤਕ ਨਹੀਂ ਉਠਾਉਂਦੇ ਜੋ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸੰਮੋਹਨ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿਨਾ ਵੀ ਜ਼ਾਲਮ ਹੋਏ।

ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਉਲਟ ਕਾਰੇ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਫਰੀ-ਮੇਸਨੀ ਲਾਜ਼ (ਗੁਪਤ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਨਾਮ) ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸਾਰਾਂਗੇ, ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਰ-ਰਸੂਖ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਭਰਤੀ ਕਰਾਂਗੇ, ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਆਪਣੀ ਜਸੂਸੀ ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਅੱਡੇ ਬਣਾਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਲਾਜ਼ਾਂ (ਗੁਪਤ ਸੰਸਥਾ) ਸਾਡੇ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲ ਵਡੇਰਿਆਂ (Learned Elders) ਦੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੁਪਤ ਕੇਂਦਰੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਲਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਆਪਣੇ ਸੰਚਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਵੀ ਰੱਖਣਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨਾਅਰਿਆਂ (Watchword) ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਵੀ ਕਰਨਗੇ। ਸਾਰੇ ਇਨਕਲਾਬੀਆਂ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦ ਸੋਚਵਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਡੋਰਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਲੜੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰੋ ਦਿਆਂਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਹਰ ਵਰਗ ਦੇ ਲੋਕ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਣਗੇ। ਸਿਆਸੀ ਸਾਜਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਮੁੱਢੋਂ ਸੁੱਢੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਚ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਤੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੁਲੀਸ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਅਸੀਂ ਗੁਪਤ ਵੀ ਰਹਿ ਸਕਾਂਗੇ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੀ ਗੁਪਤਤਾ ਦਾ ਅਤੇ ਬਦ-ਅਮਨੀ ਵਾਲੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਦਾ ਭੇਤ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਰਹੇਗਾ।

ਗੁਪਤ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿਚ ਉਹ ਲੋਕ ਭਰਤੀ ਕਰਾਂਗੇ ਜੋ ਹਾਜ਼ਰ-ਜਵਾਬ, ਅਕਾਂਕਸ਼ਈ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਗੈਰ-ਗੰਭੀਰ ਹੋਣ। ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨਾ ਵੀ ਸੌਖਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸੰਸਥਾ ਬੰਦ ਕਰਨੀ ਵੀ ਸੌਖੀ ਹੈ। ਵਿਰੋਧੀ ਅੰਦੋਲਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਏਕਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਿੱਲ-ਚੁੱਲ ਨਾਲ ਤੋੜਨਾ ਹੈ। ਵਿਰੋਧੀ ਸਾਜਸ਼ਾਂ ਵੀ ਰਚ ਹੋਣ ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਖੀ ਸਾਡਾ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪਾਤਰ ਹੋਵੇ। ਫਰੀ ਮੇਸਨਜ਼ (ਗੁਪਤ ਸੰਸਥਾ) ਦੀਆਂ ਕਾਰਜ-ਵਿਧੀਆਂ ਕੇਵਲ ਅਸੀਂ ਹੀ ਚਲਾਂ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਅਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਿਵੇਂ ਕਰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸ ਮੰਜ਼ਿਲ ਤਕ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਨੀਤੀ ਅਤੇ ਸੁਭਾਅ ਵਜੋਂ ਗੋਇਮ ਇਹ ਕੁਝ ਕਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਗੋਇਮ ਵੀ ਸਾਡੀਆਂ ਗੁਪਤ ਸਫਾਂ ਵਿਚ ਭਰਤੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਕਸਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ-ਮਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮੂੰਹ-ਮਾਰਨ, ਕਿ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਾਸ਼ਣ ਸੁਣਨ, ਬੇਬੁਨਿਆਦੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਤੇ ਸ਼ਾਬਾਸ਼ ਦੇਣ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਮੌਕੇ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਸ਼ੇਖਚਿੱਲੀ ਬਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰੋਲ ਆਪਣੇ ਸਮਝ ਕੇ ਖੂਭ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਿੱਕੀ ਜਿੰਨੀ ਸਫਲਤਾ ਨਾਲ ਉਹ ਆਪਣਾ ਆਪ ਭੁਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿੱਕੀ ਜਿੰਨੀ ਹੋਰ ਕਾਮਯਾਬੀ ਦੀ ਆਸ ਨਾਲ ਉਹ ਸਾਡੇ ਗੁਲਾਮ ਹੀ ਬਣ ਬੈਠਦੇ ਹਨ, ਤੇ ਹਰ ਕੁਰਬਾਨੀ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਕਰਕੇ ਇਛਿਤ ਦਿਸ਼ਾ ਵਲ ਨਕੇਲ ਖਿੱਚੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ੇਰਾਂ ਵਿਚ ਭੇਡਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਸਿਰ ਪੂਰੇ ਦੇ ਪੂਰੇ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ। ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਮੂਹ ਵਿਚ ਸਮੋਣਾ (ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਡੀ-ਕਲਾਸ ਕਰਨਾ) ਦੇ ਖਿਆਲ ਰੂਪੀ ਘੋੜੇ ਤੇ ਸਵਾਰ ਹੋ ਉਹ ਮਨ-ਪਰਚਾਵਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝ ਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਅਸੂਲ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮੂਹ ਵਿਚ ਸਮੋਇਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਭਾਵ ਕਿ ਡੀ-ਕਲਾਸ ਕੀਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕੁਦਰਤ ਨੇ ਹਰ ਇਕ ਯੂਨਿਟ ਨੂੰ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੇ ਕੁਝ ਦੀ ਖਿਲਾਫ-ਵਰਜੀ ਚਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ।

ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੰਧ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੇ ਮੂਰਖਤਾ ਦੀ ਇਸ ਨਿਵਾਣ ਤਕ ਲੈ ਆਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਉਘੜਵਾਂ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਕਿ ਗੋਇਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅਕਲ 'ਘਾਹ ਚਰਨ' ਗਈ ਹੋਈ ਹੈ। (ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਅਕਲ ਕਿੰਨੀ ਨਿਘਰ ਚੁਕੀ ਹੈ) ਇਹ ਸਾਡੀ ਕਾਮਜ਼ਾਬੀ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ; ਸਾਡੇ ਵਿਵੇਕਸ਼ੀਲ ਵਡੇਰੇ ਕਿੰਨੇ ਦੂਰ-ਅੰਦੇਸ਼ ਸਨ ਕਿ ਮਨੋਰਥ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਨੀ ਹੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਹਰਵਾ ਵਰਤਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਕੋਈ ਕੁਰਬਾਨੀ ਲਈ-ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸ਼ਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ, (ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਬੰਦੇ ਆਪਣੇ ਵੀ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਨੇ ਪਏ) ਪਰ ਗੋਇਮ ਬੀਜ ਦੇ ਨਾਸ਼ ਲਈ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਥਾਂ ਤੇ ਪਹੁੰਚਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਆਸ ਨਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ ਗਾ। ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਕਿਤੇ ਘੱਟ ਵਿਅਕਤੀ ਗੁਆਏ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕੌਮ ਅਤੇ ਕੌਮੀਅਤ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਹੋਣੋਂ ਬਚਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੇ ਅੰਤ ਮਰਨਾ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ। ਚੰਗਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਮਾਰੀਏ ਜੋ ਸਾਡੇ ਰਾਹ ਦੇ ਰੋੜੇ ਬਣਨ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਏਜੰਟਾਂ, ਫਰੀ ਮੇਸਨਜ਼, ਨੂੰ ਵੀ ਮੌਤ ਦੇ ਘਾਟ ਉਤਾਰਦੇ ਹਾਂ। ਪਰ ਮਜ਼ਾਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਭੇਤ ਮਜ਼ਲੂਮ ਤਕ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝ ਲੱਗੇ। ਹਾਂ, ਨੇੜਲੇ ਭਾਈਚਾਰੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਮੌਤ ਦੇਖ ਕੇ ਉਹ ਵੀ ਸਾਡਾ ਕਦੇ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਇਉਂ ਫਰੀ ਮੇਸਨਜ਼ ਵਿਚੋਂ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਮੁੱਢੋਂ ਹੀ ਪੁਟ ਛੱਡਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਮੁਕਤੀ-ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਪਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਇਹ ਪਰਚਾਰ ਕੇਵਲ, ਗੋਇਮ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਏਜੰਟ ਪਹਿਲੇ ਵਾਂਗ ਹੀ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਬੱਝੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਗੋਇਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ-ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਾਰਧਕ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ-ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਉਦਾਰ, ਨਰਮ ਅਤੇ ਬਹੁ-ਦਿਸ਼ਾਵੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਕੇ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਤੇ ਮੂਲ-ਸਿਧਾਂਤਕ ਮਸਲਿਆਂ ਉਪਰ, ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਉਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਲੋਂ ਗੁਪਤ ਤੌਰ ਤੇ ਆਦੇਸ਼ਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸੈਨੇਟਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵੀ ਸਾਡੀ ਸਲਾਹ ਉਪਰ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਗੋਇਮ ਲੋਕ ਤਾਂ ਕੀੜ-ਮਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਪੜਤਾਲ ਜਾਂ ਦੂਰ-ਅੰਦੇਸ਼ੀ ਦੇ ਯੋਗ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਉੱਚ ਵਿਚਾਰਸ਼ੀਲ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਕੀੜ-ਮਾਇਆ। ਏਸੇ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ 'ਰੱਬ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ' ਬੰਦੇ ਹਾਂ।

ਉਹ ਖੁਲ੍ਹੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਾਲੇ ਅੰਨੇ ਹਨ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਖੋਜ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹੀ ਕੁਦਰਤ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਖੁਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਾਡਾ ਰਾਜ ਆਉਣ ਤੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਮੁੜ ਘੜਾਂਗੇ। ਸਾਡੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸੌਖੇ, ਸਰਲ, ਸਿੱਧੇ, ਸਥਿਰ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਵਿਰੋਧੀ ਵਿਆਖਿਆ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣਗੇ, ਤਾਂਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਸਕਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਏ; ਤਾਂ ਹੀ ਉਹ ਖੁਸ਼ੀ-ਖੁਸ਼ੀ ਮੰਨਣਯੋਗ ਤੇ ਅਮਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੋਣੇ ਗੇ। ਦੁਰ-ਉਪਯੋਗ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਤੇ ਦੁਰ-ਉਪਯੋਗੀ ਨੂੰ ਏਨੀ ਸਖਤ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਦਾ ਸਾਹਸ ਮੁੜ ਨਾ ਕਰੇ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੇ ਹੀ ਸਟੇਟ-ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੇ ਪਹੀਏ ਠੀਕ ਘੁੰਮਣ ਗੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਚ ਢਿੱਲ-ਮੱਠ ਹੋਈ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਸਟੇਟ ਮਸ਼ੀਨ 'ਚ ਢਿੱਲ ਮੱਠ ਆ ਜਾਵੇਗੀ। ਤਾਕਤ ਦੇ ਦੁਰ ਉਪਯੋਗ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਤੋੜਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਮਿਸਾਲੀ ਹੋਵੇ ਗੀ; ਜਿਸ ਮਗਰੋਂ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਬੁਰਾਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣਾ, ਦੋਸ਼ੀਆ ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚਕਾਰ ਮਿਲੀ-ਭੁਗਤ ਆਦਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਰਾਜ-ਸੱਤਾ ਦੇ ਗੌਰਵ ਅਤੇ ਆਭਾ-ਮੰਡਲ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤਾ ਵਾਸਤੇ ਨਿੱਕੀ ਤੋਂ ਨਿੱਕੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਵੀ ਤਰਸ-ਰਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਜ਼ਾ-ਯਾਫਤਾ ਦੋਸ਼ੀ ਵੀ ਇਕ ਪੁਰਕਾਰ ਦੇ ਸਿਪਾਹੀ ਹਨ ਜੋ ਸਟੇਟ-ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੇ ਪਹੀਆਂ ਦੇ ਫਰੜ ਕੱਢਣ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚ ਬੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ ਪੁਰਕਾਰ ਦਾ ਬੱਘੀ ਦਾ ਕੋਚਵਾਨ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬੱਘੀ ਨੂੰ ਗਾਡੀ-ਰਾਹਾਂ (ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੜਕਾਂ) ਉਪਰ ਹੀ ਚਲਾਉਣਾ ਹੈ ਨਾਕਿ ਨਿੱਜੀ ਪਸੰਦ ਦੇ ਰਾਹਾਂ ਤੇ। ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਜੱਜ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦਿਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤੇ ਅਮਲ ਕਰਦਿਆਂ ਸਖਤ ਤੋਂ ਸਖਤ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣੀ ਪੈਣੀ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਿੱਜੀ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਸੁਣੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਪਬਲਿਕ ਜੀਵਨ, ਜੋ ਸਮਾਜ ਦਾ ਸਿਖਿਆ-ਆਧਾਰ ਹੈ, ਵਿਚ ਨਹੀਂ।

ਨਿਆਂ ਪਾਲਿਕਾ ਦੇ ਕਾਮੇ 55 (ਪਚਵੀਂ) ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਹੱਦ ਤਕ ਸੇਵਾ ਕਰਨਗੇ। ਪਹਿਲਾ ਕਾਰਨ ਕਿ ਬੁੱਢੇ ਲੋਕ ਸਨਕੀ ਤੇ ਘਟ ਲਚਕੀਲੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੂਸਰਾ ਕਿ ਨਵੇਂ ਲੋਕ ਲਚਕੀਲੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਾਡੇ ਦਾਬੇ ਥਲੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਜੱਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚੁਣੇ ਜਾਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਸਮਝ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਪਾਲਿਕਾ ਨੂੰ ਸਮਾਜਿਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਆਦਾਰ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਨਾਕਿ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਹੋ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਖੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮੁਲਜ਼ਮ (ਜੱਜ ਵੀ) ਬਦਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਏਕਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਵੇਂ ਜੱਜ ਬਦਲਦੇ ਹਾਲਾਤ ਅਨੁਸਾਰ ਢਲ ਜਾਣ ਗੇ।

ਅੱਜ ਕੱਲ ਦੇ ਗੋਇਮ ਜੱਜ ਤਾਂ ਖੁਦ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਹਾਨ ਭੁਤਬੇ ਦੀ ਸਮਝ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਨਾ ਹੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਅਸਲੀ ਮਹੱਤਵ ਦੀ ਸਮਝ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ 'ਲਾਭਕਾਰੀ' ਪਦਵੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਏਸੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੁਰਕਾਰਾਂ ਗਰਕ ਹੋਈ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਅਤਿ-ਮਹੱਤਵ-ਪੂਰਣ ਆਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਦਾਰਵਾਦ ਨੂੰ ਜੜ੍ਹ ਕੱਢ ਦਿਆਂਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਕੇ ਹੀ ਤਾਂ ਹੋਰ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਸਿਖਿਅਤ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਸਾਮੀਆਂ ਕੇਵਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਸੀਬੀ ਹੋਣ ਗੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਰਾਂ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਛੋਟੀ ਉਮਰੇ ਫਾਰਿਗੀ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਉਪਰ ਵਧੇਰਾ ਚਿਰ ਬੋਝ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਗੇ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਸਤੇ ਨਿੱਜੀ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੌਕਰੀ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਕਰਾਂਗੇ। ਦੂਸਰੀ ਮਹੱਤਵ-ਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਕਿ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਦੌਲਤ ਸਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰਤ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਖਰਚਾਂ ਦੀ ਕਾਹਦੀ ਚਿੰਤਾ?

ਹਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਨਿਰੰਕੁਸ਼ਤਾ ਤਰਕ ਸੰਗਤ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਾਡੇ ਹੁਕਮਾਂ-ਇਰਾਦਿਆਂ ਦੀ ਬਾਇਜ਼ਤ ਪਾਲਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਿੱਕੀ ਮੋਟੀ ਬੁੜ-ਬੁੜ ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਨਜ਼ਰ ਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਾਂ ਗੇ। ਫੇਰ ਮਿਸਾਲੀ ਸਜ਼ਾ ਰਾਹੀਂ ਨਾਮੋ-ਨਿਸ਼ਾਂ ਮਿਟਾ ਦਿਆਂਗੇ

ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਮਨਸੂਖੀ ਦਾ ਹੱਕ ਵੀ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿਆਂ ਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਪਰਭਾਵ ਜਾਏ ਗਾ ਕਿ ਸਾਡੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਪੂਰੀ ਤਰਾਂ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਹੀ ਮਨਸੂਖ ਕਰਨੇ ਪਏ। ਜੇਕਰ ਇਉਂ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਅਸੀਂ ਆਪ ਹੀ ਕਰਾਂਗੇ। ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਹੀ ਪਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਫੈਸਲਾ ਉਕਾ ਹੀ ਸਾਡੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਨਾਂ ਹੋਇਆ। ਏਹੋ ਜਿਹੀ ਸੂਰਤ ਵਿਚ ਜੱਜ ਨੂੰ ਮਿਸਾਲੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿਆਂਗੇ ਤਾਂਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਕੋਈ ਜੱਜ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਗਲਤੀ ਨਾ ਦੁਹਰਾਏ। ਮੈਂ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਵਾਰ ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਬਧਨ ਦੀ ਹਰ ਪਰਤ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਲੋਕ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਰਹਿਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਲੋਕ ਸਰਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਇੱਥੀ ਤਾਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਸਾਡੇ ਰਾਜ ਦੀ ਦਿੱਖ ਪਿੱਤਰੀ-ਤੰਤਰ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਲੋਕ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਾਪ ਮੰਨਣਗੇ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਰ ਲੋੜ, ਕਾਰਜ, ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰੇਗਾ। ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਾਡੇ ਬਾਪੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਵਿੱਚ ਏਨੀ ਸ਼ਰਧਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੋ ਜਾਏ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ਾਤ ਜੀਵਨ ਬਸਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਸਮਾਨ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਹਰ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਥਾਂ ਸਿਰ ਅਤੇ ਰਮਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਰੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਾਸਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਫਰਜ਼ ਸਮਝ ਕੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਗੁਪਤ ਭੇਦ ਜਾਨਣ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਛਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਹੱਕਾਂ ਅਤੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੋਵਾਂ ਤੇ ਸਾਡੀ ਨਿਰੰਕੁਸ਼ਤਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਕ ਪਿਤਾ ਵਾਂਗ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਹੱਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਰਇਆ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਈਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਪੂਰੇ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ਤ ਕਰਦੀ ਰਹੇ।

‘ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਧਰਮ ਕਿ ‘ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਰਾਜ ਕਰੇ, ਮਾੜਾ ਅਧੀਨਗੀ ਪਰਵਾਣੇ’ ਸਿਧਾਂਤ (Survival of the Fittest) ਨੂੰ ਮਨੁੱਖੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਵਾਉਣਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ। ਮਨੁੱਖੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਨਿਰੇ ਸਮਝਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਚਮੁਚ ਹਾਂ ਵੀ।

ਸਾਡੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਅਦੂਲਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਖਤ ਤੋਂ ਸਖਤ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣੀ ਜਾਣਿਜ਼ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਪਰ ਲੋਕ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੱਖ ਕੇ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਵੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਸਾਰਾ ਯੂਰਪ ਖੁਸ਼ੀ ਖੁਸ਼ੀ ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਿਰ ਤੇ ਆਪਣਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਸ਼ਾਹੀ-ਮੁਕਟ ਪਹਿਨਾਉਣਾ ਪਰਵਾਣ ਕਰ ਲਏਗਾ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਵੀ ਪਰਵਾਣਿਆਂ ਜਾਵੇਗਾ।

ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਲਗਾਤਾਰ ਰਾਬਤਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਾਡਾ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇਵੇਗਾ ਤੇ ਪੈਸੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲੋਂ ਨਾਲ ਦੁਨਿਆ ਦੇ ਕੋਨੇ ਕੋਨੇ ਤਕ ਪਹੁੰਚਾ ਦੇਵੇਗੀ।

Protocol: 16

ਅਨੁਵਾਦ :- ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਏਕੇ ਦੀਆ ਸੰਭਾਵਤ ਕੇਂਦਰ ਬਣ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਪੜਾ ਵਜੋਂ ਨਿਪੁੰਨਸਕ ਕਰਾਂਗੇ। ਤਾਲੀਮ ਦੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਸੇਧਾਂ ਦਿਆਂਗੇ। ਵੇਰਵੇ-ਭਰਪੂਰ ਗੁਪਤ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਰਾਹੀਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਫੈਸਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਫਰਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਨੀਤੀ ਸੰਬੰਧੀ ਸਿਖਿਅਤ ਕਰਾਂਗੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਰੱਤੀ ਭਰ ਵੀ ਆਸੇ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਨਿਯਕੁਤੀ ਲਈ ਚੋਣ ਬੜੀ ਹੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਏਸੇ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰਕਾਰ ਉਪਰ ਨਿਰਭਰ ਰਹਿਣ।

ਸਟੇਟ-ਲਾਅ (State Law) ਯਾਨੀ ਰਾਜ ਕਾਨੂੰਨ ਤੇ ਹੋਰ ਸੰਬੰਧਤ ਸਿਆਸੀ-ਸੁਆਲਾਂ ਨੂੰ ਤਾਲੀਮ ਦੇ ਦਾਇਰੇ (ਕੋਰਸ) ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿਆਂਗੇ। ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਨਾਜ਼ਕ ਵਿਸ਼ਿਆ ਦੀ ਤਾਲੀਮ ਬਸ ਕੁਝ ਦਰਜਨ ਵਿਰਲੇ ਵਾਂਝੇ ਚੋਣਵੇਂ ਸਿਖਿਅਕਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ ਤੇ ਐਸੇ ਫੂਹੜ (ਫੋਸੜ) ‘ਸਿਖਿਆ-ਯਾਫਤਾਂ’ ਨੂੰ ਲੋਕ ਅਰਪਣ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੀਆਂ ਜਿਹੜੇ ਬਾਹਰ ਆ ਕੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਸੇ ਦੁਖਾਂਤ ਜਾ ਸੁਖਾਂਤ ਨਾਟਕ ਵਾਂਗ ਬਦਲਣ ਦੀਆ ਫੂਹੜ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਘੜਨ ਲਗ ਪੈਣ ਜਾਂ ਐਸੇ ਮੁਢਲੇ ਸਿਧਾਂਤਕ ਮਸਲਿਆ ਤੇ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਅੱਸਤ ਹੋ ਜਾਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਡੇਰਿਆ ਨੂੰ ਵੀ ਕਦੇ ਸੋਚਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਾ ਪਈ ਹੋਵੇ।

ਰਾਜ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਮਸਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਜਦੋਂ ਆਮ ਹੀ ਫੂਹੜ ਜਿਹੇ

ਸਿਖਿਅਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਕਲਪਨਿਕ ਪੂਰਨ-ਰਾਜ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਮੂਨਿਆਂ (Utopia) ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਲੈਣ ਲੱਗ ਪੈਣਗੇ। ਇਹ ਮਾੜੀ ਪਰਜਾ ਵੀ ਸਾਬਤ ਹੋਣਗੇ। ਗੋਇਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਰਵ-ਸਿੱਖਿਆ ਅਭਿਆਨਾਂ ਦਾ ਹਸਰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਸਿਖਿਆ ਪਰਣਾਲੀ ਨੇ ਤਾਂ ਹੀ ਗੋਇਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜ ਸੁਟਿਆ ਹੈ।

ਰਾਜ-ਭਾਗ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਂਭਣ ਮਗਰੋਂ ਅਸੀਂ ਸਿੱਖਿਆ ਪਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਐਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਕੱਢ ਹੀ ਦਿਆਂਗੇ, ਜੋ ਬਦ-ਅਮਨੀ-ਬੇਚੈਨੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ। ਐਸਾ ਯੁਵਾ-ਵਰਗ ਪੈਦਾ ਕਰਾਂਗੇ ਜੋ ਰਾਜ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੇ, ਜੋ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸਨਾਤਨੀ ਸਾਹਿਤ ਜਾਂ ਪੁਰਾਤਨ ਇਤਿਹਾਸ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀਆਂ ਦੀ ਥਾਂ ਤੇ ਮਾੜੀਆਂ ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਵਧੇਰੇ ਹਨ, ਦੀ ਥਾਂ ਤੇ ਭਵਿੱਖੀ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦਾ ਵਧੇਰੇ ਅਧਿਐਨ ਕਰਵਾਵਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਗੋਇਮ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਔਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾ-ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਪੜ੍ਹਾਵਾਂ ਗੇ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਮਨੁੱਖੀ ਯਾਦ ਚੋ ਨਾਮੋ-ਨਿਸ਼ਾਂ ਮਿਟਾ ਦਿਆਂਗੇ। ਅਮਲੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਆਪਸੀ ਰਿਸ਼ਤੇ ਕਿਹੋ ਜਿਹੇ ਹੋਣ, ਮਾੜੇ ਮਾਡਲ ਜੋ ਬੁਰਿਆਈ ਦੀ ਲਾਗ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਿੱਛੇ ਪਾਉਣਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਹੋਰ ਮਸਲੇ ਸਾਡੀ ਵਿੱਦਿਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਮੁਖ ਵਿਸ਼ੇ ਹੋਣਗੇ। ਸਰਵ-ਸਿੱਖਿਆ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਏਗੀ, ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਸਲਾ ਹੈ।

ਸਮਾਜਕ ਜੀਵਨ ਦੇ ਹਰ ਪੱਧਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਕਸਦ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਖਲਾਈ ਹੋਵੇਗੀ।

ਕਦੇ-ਕਦੇ ਪ੍ਰਤਿਭਾਸ਼ਾਲੀ ਲੋਕ ਵੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਬੇਸ਼ਕ ਉਹ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਰਹਿਣ ਗੇ ਵੀ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸੀਮਾ ਤਕ ਰੱਖਾਂਗੇ। ਇਹ ਉਹ ਉੱਚ ਪਦਵੀਆਂ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਣਗੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੇ ਜਨਮ-ਸਿਧ ਅਧਿਕਾਰ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਉੱਚ-ਪਦਵੀ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਗੋਇਮ ਨੇ ਇਉਂ ਕੀਤਾ, ਮਾਤਾ ਹਸਰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਹੋ।

ਰਾਜੇ ਦੇ ਅਕਸ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪੱਕੀ ਤਰਾਂ ਬਿਠਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਬੋਲੇ ਜਾਂ ਕਾਰਜ ਕਰੇ ਨੂੰ ਦੇਸ ਦੇ ਸਕੂਲਾਂ, ਹੋਰ ਅਦਾਰਿਆਂ, ਗਲੀਆਂ, ਬਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਉਂ ਪਰਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਲੋਕ-ਭਲਾਈ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

'ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ' ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਖਾਤਮਾ ਕਰ ਦਿਆਂ ਗੇ। ਹਰ ਉਮਰ ਦੇ ਸਿਖਿਅਕ ਨੂੰ ਹੱਕ ਹੋਏਗਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਸੰਗ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਲੱਬ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਾਂਗ ਬੈਠ ਸਕੇਗਾ, ਹਿੱਸਾ ਲੈ ਸਕੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਇੱਕਠਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਲਏ,

ਅਧਿਆਪਕ, ਮਾਨਵੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਅਤੇ ਸੀਮਾ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਨਵੇਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਬਾਰੇ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇਣਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਹੋਏਗਾ ਕਿ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤਿਆਗ ਕੇ ਸਾਡੇ ਧਰਮ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿਚ ਆ ਜਾਣ।

ਸਦੀਆਂ ਦੇ ਤਜਰਬੇ ਨੇ ਸਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ 'ਵਿਚਾਰਾਂ' ਤੋਂ ਹੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਜੀਵਨ ਜੀਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਚਾਰ ਵਿਦਿਅਕ-ਅਦਾਰਿਆਂ 'ਚ ਜਨਮਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਅਸੀਂ 'ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ' ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਹੀ ਚਟਮ ਕਰ ਜਾਵਾਂ ਗੇ ਭਾਂਵੇ ਕਿ ਆਪਣੇ ਹੀ ਭਲੇ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਏਸੇ ਦਾ ਪਰਚਾਰ ਵੀ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਮਨਰੋਥ ਲਈ ਅਸੀਂ ਵਿਦਿਆ ਦੀ ਅਨਾਤਮ-ਮੁਖੀ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ (Objective Type Lessons) ਲਾਗੂ ਕਰਾਂਗੇ ਜਿਸ ਨੇ ਗੋਇਮ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸੋਚ-ਰਹਿਤ-ਭਾਂਜੂ ਕਿਸਮ ਦੇ ਕਰੂਰ ਪ੍ਰਾਣੀ (brutes) ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਸਿਰਜਣਾਤਮਕ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਕੰਮ ਲੈਣ ਦੀ ਥਾਂ ਨਿੱਜੀ ਖਿਆਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵੀ ਪਰਤਖ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇਖਣ ਦਾ ਇੰਤਜਾਰ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਸਾਡੇ ਸਭ ਨਾਲੋਂ ਚੰਗੇ ਚਾਰ ਏਜੰਟਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ, ਬੁਰਜ਼ੁਆ ਫਰਾਂਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਨਾਤਮ-ਮੁਖੀ-ਵਿਦਿਆਕ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

Protocol: 17

ਅਨੁਵਾਦ :- ਵਕਾਲਤ ਨੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੁੱਖੇ, ਜ਼ਾਲਮ, ਹਠੀ, ਬੇ-ਅਸੂਲੇ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਹਰ ਇੱਕ ਮਸਲੇ ਨੂੰ ਅਨਿੱਜੀ ਅਤੇ ਨਿਰੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਦੇਖਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਦਤਨ ਗੈਰ-ਲਚਕੀਲੇ, ਕਟੜਪੰਥੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਹਰ 'ਕੇਸ' ਦੇ ਬਚਾਅ ਪਹਿਲੂ ਵਲ ਵਧੇਰੇ ਧਿਆਨ ਦੇਂਦੇ ਹਨ, ਨਾਂ ਕਿ ਨਤੀਜਤਨ ਲੋਕ ਭਲਾਈ ਦੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਵੱਲ। ਉਹ ਹਰ ਇਕ ਹਰਬਾ ਵਰਤ ਕੇ ਸਾਇਲ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ, ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੀ ਹਰ ਘੁੰਡੀ 'ਚ ਅੱਗੇ ਨੁਕਸ ਕੱਢਕੇ ਘੁੰਡੀਆ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨੂੰ ਸ਼ਰਮਸਾਰ ਕਰ ਦੇਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਰਾਜ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧ-ਪਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੀਮਤ ਜਿੱਹੀ ਮਹੱਤਤਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਵਕੀਲਾਂ ਅਤੇ ਜੱਜਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਰਾਬਤਾ ਰੱਖਣ ਦੀ ਅਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਦਾਲਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇਵੇਗੀ, ਉਹ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਲਿੱਖਣਗੇ, ਅਦਾਲਤ ਸਾਹਮਣੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਤਫਤੀਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਇਲਾਂ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨਗੇ। ਬਦਲੇ ਵਿਚ ਭੱਤਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੁੱਖ ਭੂਮਿਕਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ (ਅਰਥਾਤ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ) ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਮੁੱਖ ਵਿਆਖਿਆਕਾਰ ਤੇ ਸੰਵਾਦਦਾਤਾ ਵੀ ਹੋਏਗਾ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝੋਲ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਇਉਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਭਾਰ ਘਟੇਗਾ। ਵਧ ਪੈਸੇ ਲੈ ਕੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਬਚਾਅ ਦੇ ਸੌਦਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ

ਹੈ।

ਗੋਇਮ ਪਾਦਰੀਵਾਦ ਜੋ ਸਾਡੇ ਰਾਹ ਦਾ ਸਭ ਤੋ ਵੱਡਾ ਅੜਿੱਕਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅੰਤਹਕਰਨ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਕੁਝ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਈਸਾਈ ਮੱਤ ਦਾ ਭੋਗ ਪੈ ਜਾਏਗਾ। ਹੋਰ ਮੱਤਾਂ ਨੂੰ ਮਗਰੋਂ ਨਜਿੱਠ ਲਵਾਂਗੇ। ਪਾਦਰੀਆ ਅਤੇ ਪਾਦਰੀਵਾਦ ਦਾ ਲੋਕ-ਪ੍ਰਭਾਵ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਥਾਂ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜੇਗਾ (ਖੋਰਾ ਲਗੇਗਾ)।

ਸਮਾਂ ਅਵੱਸ਼ ਆਏਗਾ, ਪੋਪਲ-ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਖਾਤਮਾ ਹੋਏਗਾ ਤੇ ਗੁਪਤ ਹੱਥ ਦੀ ਉਂਗਲ ਸਾਡੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਰਾਹ ਦਿਖਾਏਗੀ।

ਲੋਕ ਪੋਪਲ-ਅਦਾਲਤਾਂ ਤੇ ਟੁੱਟ ਪੈਣਗੇ। ਅਸੀਂ ਦਿਖਾਵੇ ਵਜੋਂ ਬਚਾਅ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਖੂਨ-ਖਰਾਬਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਢਿੱਡ ਵਿਚ ਐਸੇ ਵੜਾਂਗੇ ਕਿ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਨਾਲ ਸਭੇ ਆਂਤੜੀਆਂ ਚਰ੍ਹੰਢ ਕੇ ਹੀ ਨਿਕਲਾਂਗੇ। (ਢਿੱਡ ਪਾੜ ਕੇ ਨਿਕਲਾਂਗੇ)

ਸਾਰੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਲਿਖਤ ਅਤੇ ਬਹਿਸ ਦਾ ਨਿਚੋੜ ਇਹੋ ਹੈ ਕਿ ਯੂਹਦੀਆ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਪੋਪ ਵੀ ਹੋਏਗਾ ਅਤੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ-ਚਰਚ ਦਾ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਵੀ ਹੋਏਗਾ।

ਉਦੋਂ ਤਕ ਅਸੀਂ ਯੂਵਕ ਪੀੜੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਚੱਲਤ ਧਰਮ ਦੀ ਤੇ ਫੇਰ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਦੀ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿਆਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਝੱਟ ਪੱਟ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਭਾਂਜ ਨਹੀਂ ਦਿਆਂਗੇ, ਪਹਿਲਾਂ ਬੇਕਿਰਕ ਅਲਚੋਨਾ ਕਰਾਂਗੇ, ਫੇਰ ਤਬਾਹ ਕਰਾਂਗੇ।

ਗੋਇਮ ਦੇ ਰਾਜਕੀ ਮਸਲਿਆਂ, ਧਰਮਾਂ ਤੇ ਅਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੈਸ ਵਿਚ ਭੰਡ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਖਤਮ ਕਰਾਂਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕਬੀਲੀਆਈ ਵਿਦਵਾਨ ਕਰਨਾ ਖੂਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ।

ਸਾਡੀ ਰੱਬੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ, ਈਸ਼ਵਰ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ ਰੂਪ ਹੋਏਗੀ-ਪੰਜ ਸੌ ਉਂਗਲਾਂ ਅਤੇ ਇਕ ਸੌ ਹੱਥ। ਹਰ ਇੱਕ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜਿਕ ਤਾਣੇ ਬਾਣੇ ਦੀਆਂ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਤਣੀਆਂ (Springs) ਹੋਣਗੀਆਂ। ਅਸੀਂ ਰਾਜਕੀ ਪੁਲਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਸਭੇ ਕੁਝ ਦੇਖ ਸਕਾਂਗੇ।

ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਆਬਾਦੀ, ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਸਮਝ ਕੇ ਅਤੇ ਰਾਜ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਸਮਝ ਕੇ ਬਾਕੀ ਦੀ ਆਬਾਦੀ ਨੂੰ ਨਿਰੀਖਣ (Observe) ਕਰੇਗੀ। ਸਾਡੇ ਜਸੂਸ ਜਾਂ ਸੂਹੀਆ ਹੋਣਾ ਕੋਈ ਬੇਇਜ਼ਤੀ ਵਾਲੀ ਗਲ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਮਾਣ ਵਾਲੀ ਗਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਾਂਗੇ ਕਿ ਇਸ ਹੱਕ ਦੀ ਕੁਵਰਤੋਂ ਵੀ ਨਾ ਹੋਏ। (ਨੋਟ : ਸੋਵੀਅਤ ਦੇਸ ਵਿਚ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਸਰਕਾਰੀ ਸੂਹੀਆ ਸੀ। ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਦਾ ਹਰ ਮੈਂਬਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਜਸੂਸੀ ਕਰਦਾ ਸੀ।)

ਸਮਾਜ ਦੀ ਹਰ ਪਰਤ, ਹਰ ਵਰਗ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਜ-ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ, ਸੰਪਾਦਕਾਂ, ਛਾਪਕਾਂ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕਾਂ, ਕਿਤਾਬ-ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ, ਕਲਰਕਾਂ, ਲੇਖਾ-ਕਾਰਾਂ, ਵਿਕਰੀ-ਕਾਰਾਂ, ਕਾਮਿਆਂ, ਬੱਘੀ-ਚਾਲਕਾਂ, ਬੂਟ-ਚੱਟਾਂ ਆਦਿ ਵਿਚੋਂ ਆਪਣੇ ਸਹੂਲੇ ਤੇ ਜਸੂਸ ਲੱਭਾਂਗੇ। ਸੂਹੀਏ ਅਤੇ ਜਸੂਸ ਖੁਦ-ਬਖੁਦ ਕੋਈ ਕਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ, ਉਹ ਕੇਵਲ ਸੂਹ ਦੇਣਗੇ। ਪੁਲਿਸ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰੇਗਾ। ਅੰਤ ਕਾਰਜ ਪਾਲਿਕਾ (ਮਿੰਊਨੀਸੀਪਲ) ਦੇ ਪੁਲਿਸ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਾਂ ਜੈਂਡਾਰਮ (ਖੁਫੀਆ ਪੁਲਿਸ) ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਲੈਣਗੇ। ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਹੜਾ ਰਾਜ-ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਮਸਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਕੁਝ ਵੀ ਦੇਖੇ ਜਾਂ ਸੁਣੇ ਨੂੰ ਛੁਪਾਏ ਗਾ ਨਹੀਂ, ਸਾਬਤ ਹੋਣ ਤੇ ਮੁਜਰਿਮ ਕਰਾਰ ਦਿਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। (ਭਾਵ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਚੌਕੀ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਉਹ ਦੱਸੇ ਕਿ ਦਿਨ ਭਰ ਉਸ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ਤੇ ਕੀ ਦੇਖਿਆ। ਫੇਰ ਪੜਤਾਲ ਹੋਏਗੀ। ਕੁਝ ਵੀ ਸਹੀ ਨਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ 'ਲੁਕਾਵੇ' ਦਾ ਮੁਜਰਿਮ ਹੋਏਗਾ।)

ਅੱਜ ਕੱਲ ਇਹ ਗੱਲ ਛੋਟੇ ਪੱਧਰ ਉਪਰ ਪ੍ਰਚਲਤ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਾਬਾਲ (ਯਹੂਦੀ ਛੜਯੰਤਰੀ) ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵੀ ਹਰਕਤ ਆਪਣੇ ਇਰਦ ਗਿਰਦ ਜਾਂ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਵਿਚ ਦੇਖਦਾ, ਭਾਂਪਦਾ ਜਾਂ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਦੁਨੀਆਂ ਉਪਰ ਸਾਡਾ ਰਾਜ ਭਾਗ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇਹ ਰਿਵਾਜ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੱਧਰ ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਏਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਉਂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸੇਵਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਲੋਕਾਂ ਵਲੋਂ ਰਾਜ-ਸੇਵਾ ਸਾਡਾ ਦੈਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਵਾਣਿਆਂ ਜਾਣ ਲੱਗ ਪਏਗਾ। ਰਾਜੇ ਦੇ ਦੈਵੀ-ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਾਲੀ ਗਲ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲ ਲੋਕ ਮਨਾ ਵਿਚ ਗੋਇਮ ਰਾਜਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਅਸੀਂ ਪਾਈ ਸੀ। ਰਾਜੇ ਬਦਲ ਜਾਣ ਗੇ, ਪਰ ਦੈਵੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਕਾਇਮ ਰਹੇਗਾ। ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਦੈਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣ ਗੇ।

Protocol: 18

ਅਨੁਵਾਦ :- ਜਦੋਂ ਵੀ ਗੁਪਤ ਬਚਾਅ ਦੀਆਂ ਮੱਦਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ 'ਚੰਗੇ ਬੁਲਾਰਿਆਂ' ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਬਦ-ਅਮਨੀ ਤੇ ਝੂਠੇ-ਛਲ-ਕਪਟ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰਾਂਵਾ ਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਰਦ ਗਿਰਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੋਲਾਂ ਦੇ ਹਮਦਰਦ ਇੱਕਠੇ ਹੋ ਜਾਣ ਗੇ। ਇਸ ਬਹਾਨੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰ-ਸ਼ਾਹੀ ਦੁਆਰਾ ਲੋਕਲ ਪੁਲਿਸ ਦੇ ਗੋਇਮ ਬਸ਼ਿੰਦਿਆ ਦੀ ਹੋਰ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਪੁਛ ਪੜਤਾਲ ਕਰਾਂਗੇ।

ਬਹੁਤੇ ਬੁਲਾਰੇ ਤਾਂ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਕੰਮ ਐਵੇਂ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇਣ ਦਾ ਮਾਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਹੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ, ਏਸ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ-ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਉਂਗਲ ਨਹੀਂ ਧਰਾਂ ਗੇ ਪਰ ਜਦੋਂ ਖੁਲ੍ਹਮ-ਖੁਲ੍ਹਾ ਕੋਈ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਗੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਆਂ ਗੇ।

ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਗੌਰਵ ਘਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਸ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਜਿਸ਼ਾ ਦੀ ਭਰਮਾਰ ਹੋ ਜਾਏ ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗ ਜਾਏ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਹੋ ਕਿ ਗੋਇਮ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦੇ ਗੌਰਵ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਅਸੀਂ ਕਈ ਵਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਉਪਰ ਜਾਨ ਲੇਵਾ ਹਮਲੇ ਕਰਵਾਏ ਹਨ। ਰਹੀ ਗੱਲ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਦੀ ਇਹ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਇੱਜ਼ਤ ਦੀਆਂ ਕਾਲੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਥੋੜੀ ਚਾਪਲੂਸੀ ਕਰੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਉ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕਾਰਜ ਦੀ ਸਿਆਸੀ ਦਾਇਰਿਆਂ ਵਿਚ ਸੋਭਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਹ ਇਹ ਪਾਪ ਕਰਨ ਨੂੰ ਝੱਟ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤਾ ਦੇ ਭੇਦਾਂ ਨੂੰ ਖੁਲ੍ਹਮ-ਖੁਲ੍ਹਾ ਨਸ਼ਰ ਕਰ ਦਿਉ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਤਾਕਤ ਦੇ ਰੋਅਬ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲੈਣਗੇ। ਇਉਂ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਨੋ-ਸ਼ੌਕਤ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿਆਂਗੇ।

ਰਹੀ ਗੱਲ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਉਪਰੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਅਡੰਬਰ ਦਾ ਦਿਖਾਵਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿਆਂਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਹੁਤ ਗੁਪਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ ਦੇਖਣ ਵਿਚ ਇਉਂ ਲੱਗੇ ਜਿਵੇਂ ਮਾਮੂਲੀ ਜਿਹੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤਾ ਦੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣ। ਅਸੀਂ ਸਾਬਤ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਸਾਡੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਏਨੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ, ਹਰ-ਮਨ ਪਿਆਰੇ ਤੇ ਸੱਚੇ ਸੁੱਚੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਾਜਿਸ਼ ਜਾਂ ਭੰਨ ਤੋੜ ਦਾ ਖਤਰਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਖਤਰਾ ਹੋਵੇ ਵੀ ਤਾਂ ਵੀ ਅਸੀਂ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ। ਖਤਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਕੁਲ ਦੇ ਮੌਤ-ਨਾਮੇ ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਹੋ ਗਏ।

ਦਿਖਾਵਾ ਇਉਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਤੇ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਨਿੱਜਤਵ ਜਾਂ ਖਾਨਦਾਨੀ ਲਾਭ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਉਂ ਲੋਕ ਖੁਦ ਉਸ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਗੌਰਵ ਦਾ ਖਿਆਲ ਰਖਣਗੇ। ਲੋਕ ਐਸੇ ਸੰਮੋਹੇ ਜਾਣਗੇ ਕਿ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਜੀਵਨ-ਗੌਰਵ ਵਿੱਚ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ-ਗੌਰਵ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਖੁਲ੍ਹਮ-ਖੁਲ੍ਹੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਬਾਦਸ਼ਾਹ 'ਚ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਇਰਦ-ਗਿਰਦ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿਚ ਮੋਹਰਲੀਆਂ ਕਤਾਰਾਂ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਉਸ ਦੇ ਗੁਪਤ ਅੰਗ-ਰੱਖਿਅਕ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਤਰਤੀਬ ਵਿਚ ਬੰਨ੍ਹਣਗੇ। ਇਸ ਉਦਾਹਰਣ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਤਰਤੀਬ ਅਤੇ ਗੌਰਵ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਜਾਏ ਗਾ। ਭੀੜ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅੱਕਤੀ ਆਪਣੀ ਦਰਖਾਸਤ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਤਕ ਪੁੱਜਦੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਘੇਰਾ ਤੋੜਦਾ ਲੱਗੇ ਗਾ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਦਰਖਾਸਤ ਪਹਿਲੀ ਕਤਾਰ ਵਾਲੇ ਲੋਕ (ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗੁਪਤਚਰ ਹੋਣਗੇ) ਉਸ ਦੀ ਦਰਖਾਸਤ ਪਕੜ ਲੈਣਗੇ ਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਤਕ

ਪੁੱਜਦੀ ਕਰਨ ਗੇ। ਦਰਖਾਸਤ-ਦਹਿੰਦ ਅਤੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਲਗ ਜਾਵੇ ਗਾ ਕਿ ਦਰਖਾਸਤ ਆਪਣੀ ਅਸਲ ਮੰਜ਼ਿਲ ਤਕ ਪੁੱਜ ਵੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਤੇ ਸ਼ਾਹੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨ ਵੀ ਕਾਇਮ ਹੈ। ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਆਭਾ-ਮੰਡਲ ਤੋਂ ਚੁੱਧਿਆ ਕੇ ਲੋਕ ਪੁਕਾਰ ਉਠਣਗੇ “ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਤਾਂ ਜਾਣੀ ਜਾਣ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਕੰਨ ਸੱਭੋਂ ਕੁਝ ਸੁਣਦਾ ਹੈ”। ਹਰ ਕੋਈ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਭਗਤ (ਸ਼ੁਭ-ਇੱਛਕ) ਬਣ ਜਾਏ ਗਾ ਅਤੇ ਭੰਨ-ਤੋੜ ਕਰਨ ਦੇ ਇੱਛਕ ਲੋਕ ਵੀ ਦਹਿਲ ਜਾਣਗੇ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਭੇਤ ਖੁਲ੍ਹ ਜਾਏਗਾ। ਗੋਇਮ ਰਾਜਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਸੀਂ ਉਲਟ ਪਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਅਸੀਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਪੱਕੀ-ਸੱਕ ਦੇ ਅਧਾਰ ਦੇ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਵਾਂਗੇ ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਵਾਈ ਕਰਾਂਗੇ ਪਰ ਸਿਆਸੀ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਬੇਕਿਰਕ ਵਿਹਾਰ ਕਰਾਂਗੇ। ਇਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਗੋਇਮ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੇ ਹੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਖਸ਼ਾਂ ਗੇ ਨਹੀਂ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਹਿਮਤਾਂ ਦੇ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਣ ਲਈ ਆਮ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕਦੇ ਰਹਿਮਤ ਵੀ ਬਖਸ਼ ਦਿਆਂ ਗੇ ਪਰ ਉਹ ਮਸਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਕੇਵਲ ਤੇ ਕੇਵਲ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਖਸ਼ਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਗਾ। ਸਾਡੀ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਭਲਾ ਹੋਰ ਸਰਕਾਰਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭੇਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੇ ਸਮਰਥ ਹਨ?

Protocol: 19

ਅਨੁਵਾਦ :- ਸਿਆਸੀ ਢਾਂਚੇ ਵਾਰੇ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸੁਝਾ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਉੱਕਾ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਂਗੇ। ਹਾਂ, ਸਮਾਜ-ਸੁਧਾਰਕ ਸੁਝਾਵਾਂ ਅਤੇ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਾਂ ਗੇ ਤਾਂਕਿ ਸਮਾਜ ਦੀ ਨਾੜ ਨਾੜ ਨੂੰ ਜਾਣ-ਸਮਝ ਕੇ ਸੁਧਾਰ ਵੀ ਕਰ ਸਕੀਏ ਜਾਂ ਸਿਆਣਪ ਨਾਲ ਉਸ ਸੁਝਾ ਨੂੰ ਰਦ ਕਰ ਸਕੀਏ।

ਵਿਦਰੋਹੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਇਉਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਪਾਲਤੂ ਕੁੱਤਾ ਹਾਥੀ ਨੂੰ ਭੌਂਕ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ (ਸਟੇਟ ਰੂਪੀ ਰਾਜ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਵਿਦਰੋਹੀ ਕੁੱਤਿਆ ਵਾਂਗ ਭੌਂਕਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ)। ਇੱਕ ਸਰਕਾਰ ਜੋ ਪੁਲਿਸ ਅਤੇ ਸਮਾਜਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਥੇਬੰਦ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਹਾਥੀ ਹੈ ਤੇ ਵਿਦਰੋਹੀ, ਪਾਲਤੂ ਕੁੱਤੇ ਜਿਹੜੇ ਭੌਂਕਦੇ ਤਾਂ ਹਨ ਪਰ ਹਾਥੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੁੰਦੇ। ਜਦੋਂ ਜਾਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਭੌਂਕਣੋਂ ਹਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਪੂਛਾਂ ਹਿਲਾਉਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ (ਇਹੀ ਹਾਲ ਵਿਦਰੋਹੀਆਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ)

ਸਿਆਸੀ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਗੌਰਵ ਨੂੰ ਸਦਾ ਲਈ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐਸੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੀ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਰਖਾਂਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹੀ ਵਿਹਾਰ ਕਰਾਂਗੇ ਜੋ ਚੋਰਾਂ, ਕਾਤਲਾਂ, ਘਟੀਆ ਤੇ ਨਫਰਤਯੋਗ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਦਰਤੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ

ਲੋਕ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਫਰਤ ਕਰਨ ਲਗ ਜਾਣ ਗੇ। ਯਕੀਨ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੋਇਮ ਕਦੇ ਵੀ ਬਾਗੀ ਹੋਣ ਵੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਗੇ।

Protocol: 20-21

ਅਨੁਵਾਦ :- ਅੱਜ ਮੈਂ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਅਰਥ-ਵਿਵਸਥਾ ਅਰਥਾਤ ਵਿੱਤ ਸੰਬੰਧੀ ਮਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਛੋਹਾਂ ਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਪਿੱਛੇ ਪਾਉਂਦਾ ਪਾਉਂਦਾ ਆਪਣੀ ਰੀਪੋਰਟ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਡੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦਾ ਤਾਜ ਯਾਨੀ ਫੈਸਲਾ ਕੁਨ ਮਸਲਾ ਹੈ। ਇਸ਼ਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਦੇ ਚੁੱਕਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ-ਕਾਰਾਂ-ਕਾਰਜਾਂ-ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਹੈ 'ਅੰਕੜਾ-ਵਿਗਿਆਨ'।

ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਰਾਜ ਨਿਰੰਕੁਸ਼ ਸ਼ਾਸਨੀ (ਰਾਜ-ਸ਼ਾਹੀ) ਰਾਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੀ ਸਥਾਪਤੀ ਲਈ ਰਾਜ ਲੋਕਾਂ ਉੱਪਰ ਟੈਕਸਾਂ ਦਾ ਬੋਝ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਝਿਜਕੇ ਗਾ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸਾਂ (ਕਰ, ਲਗਾਨ, ਮਹਿਸੂਲ) ਸਦਕਾ ਹੀ ਉਹ ਪਰਜਾ ਦਾ ਬਾਪ-ਰਖਿਅਕ ਵਾਲਾ ਕਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ-ਭਾਗ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣਾ ਮਹਿੰਗਾ ਕਾਰਜ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਧਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਮਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉਹ ਬਹੁਤ ਚੌਕੰਨਾ ਹੋਵੇ ਗਾ।

ਰਾਜੇ ਦੀ ਨਿਰੰਕੁਸ਼ਤਾ ਵਾਲੇ ਸਾਡੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਹਰ ਇਕ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਮਾਲਕ ਰਾਜਾ ਹੋਵੇ ਗਾ। ਇਸ ਕਾਨੂੰਨੀ ਗਲਪ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਸੱਚ ਦਾ ਜਾਮਾ ਪਹਿਨਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ੈਆਂ ਅਤੇ ਚਕਮਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਗਰਾਹ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਸੰਚਾਰ (ਵੰਡ) ਕਰ ਸਕੇ। ਇਸ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੇ ਉੱਨਤ-ਸ਼ੀਲ-ਕਰ ਲਗੇ ਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੁਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਜਾਂ ਤਬਾਹ ਕਰਨ ਦੇ, ਕਰਨੀ ਹੀ ਹੋਵੇ ਗੀ। ਅਮੀਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਹੋਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਐਸ਼-ਪ੍ਰਸਤੀ ਅਤੇ ਅਮੀਰੀ ਠਾਠ, ਰਾਜ ਦੇ ਰਹਿਮੋਂ ਕਰਮ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ। ਰਾਜ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੁਟ ਹੀ ਹੈ।

ਇੱਥੇ ਜਿੱਥੇ ਸਮਾਜਕ ਸੁਧਾਰ ਉਪਰੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣੇ ਗੇ ਤੇ ਫਿਰ ਅਮਨ ਦੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਣੇ ਗੇ।

ਗਰੀਬ ਆਦਮੀ ਉੱਪਰ ਸਿੱਧਾ ਕਰ 'ਇਨਕਲਾਬ' ਦਾ ਬੀਜ ਬੀਜਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦਾ ਬਿਨਾਸ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਸਿੱਧਾ ਅਰਥ ਹੈ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਸ਼ਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਜਾਨਵਰਾਂ

ਮਗਰ ਭੱਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਉਲਟ ਸਰਮਾਏਦਾਰਾਂ ਉੱਪਰ ਸਿੱਧੇ ਟੈਕਸਾਂ (ਕਰ) ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਸਰਮਾਇਆ ਸੀਮਤ ਹੋਏ ਗਾ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅੱਜ ਕੱਲ ਅਸੀਂ ਸਰਮਾਇਆ ਨਿੱਜੀ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਗੋਇਮ ਸਰਕਾਰਾਂ ਲਈ ਵੱਡੀ ਚੁਨੌਤੀ ਬਣ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਂਝ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਮਹਈਆ ਅਸੀਂ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਅੱਜ-ਕਲ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਉਪਰ ਲਾਏ ਟੈਕਸ, ਜੋ ਕਿ ਗੋਇਮ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਹੱਲ-ਚੱਲ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਸਰਮਾਏ ਉੱਪਰ ਟੈਕਸਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਵਧਾਉਣੀ ਸਾਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਵੱਡੀ ਭੂਮਿਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਰਾਜੇ ਦਾ ਰਾਜ ਹੋਣ ਅਤੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਮੁਖ ਅਧਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸੁੰਤਲਨ ਅਤੇ ਅਮਨ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਅਮਨ ਰਾਜੇ, ਪਰਜਾ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਸਰਮਾਇਦਾਰਾਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਕੰਮ-ਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤਾ ਕਰਕੇ ਉਹ ਵਧੇਰੇ ਵੱਧਦੇ ਫੁਲਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਸਟੇਟ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਮਸ਼ੀਨ ਦੇ ਰਵਾਨੀ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਧੇਰੇ ਯੋਗਦਾਨ ਹੋਣਾ ਵੀ ਵਧੇਰੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੀ ਅਦਾ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਲਾਭ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਪਰ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਵਾਧੂ ਬੋਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ ਗਾ।

ਰਾਜ ਦੀ ਤਾਲੀਮ-ਯਾਫਤਾ ਜਮਾਤ ਨੂੰ ਵੀ ਕਰ ਲੱਗੇ ਗਾ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਫਸੀਲ ਨਾਲ ਦੱਸਣ ਨਾਲ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਕਰ ਦੀ ਅਸਲ ਮੰਜਿਲ ਕਿਹੜੀ ਹੈ (ਅਮਨ) ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਦਾਇਗੀਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਰਕਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪੂਰਾ ਗੁਪਤ ਰਖਿਆ ਜਾਵੇ ਗਾ ਜੋ ਸਿੱਧੀਆਂ ਤਖਤ ਦੀ ਕਾਇਮੀ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਉਂਜ ਤਾ ਸਾਰੇ ਦਾ ਸਾਰਾ ਰਾਜ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ ਪਰ ਤਾਂ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਨਿਰੋਲ ਆਪਣੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ ਗੀ। ਇਉਂ ਨਾ ਹੋਣ ਨਾਲ ਕਈ ਵਿਰੋਧਾ-ਭਾਸ ਉਪਜਣ ਗੇ।

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਾਰਿਸਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ-ਪੋਸ਼ਣਾ ਰਾਜਕੀ-ਸਾਧਨ ਕਰਨਗੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਦੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰਾਜਕੀ ਮੁਲਾਜਮਾਂ/ਨੌਕਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸਫਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਪਵੇ ਗਾ। ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਿਹਨਤ (ਕੰਮ) ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਸ਼ਾਹੀ ਖਾਨਦਾਨ ਦੇ ਲਹੂ ਦੇ ਅੰਸ਼ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੋਣ ਦਾ ਅਰਥ ਵੱਡਾ ਮਾਣ ਤਾਣ ਤਾਂ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜਾਨੇ ਉਪਰ ਬੋਝ ਬਣਨ।

ਖਰੀਦ, ਵੇਚ ਅਤੇ ਵਿਰਾਸਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੇ ਉਨਤ ਕਰ (Progressive

Tax) ਲੱਗੇ ਗਾ ਇਸ ਦਾ ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਹੋਏ ਗਾ ਤੇ ਇਉਂ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਪਕੜੇ ਜਾਣ ਤੇ, ਪਕੜੇ ਜਾਣ ਤਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਭਰਨਾ ਹੀ ਪਵੇ ਗਾ। ਵੇਚਕਾਰ ਅਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਨਾਮਾਂ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾ ਵਿਚ ਅੰਦਰਾਜ਼ ਹੋਵੇ ਗਾ। ਅੰਦਰਾਜ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨੀਅਤ ਰਕਮ ਜੋ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਹੋਵੇ ਗੀ, ਮੋਹਰ ਲੱਗਣ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇ ਗੀ।

ਖਾਜ਼ਨਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਕਮ ਰੀਜ਼ਰਵ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖੇ ਗਾ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਪਰਚਲਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹ ਧਨ ਰਾਜਕੀ ਕੰਮਾਂ-ਕਾਰਾਂ ਵਿਚ ਲੱਗੇਗਾ ਤੇ ਇਉਂ ਪ੍ਰੋਲਤਾਰੀ ਦਾ ਦ੍ਰਿੜ ਸੰਬੰਧ ਰਾਜ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਰਹੇ ਗਾ। ਹਾਂ, ਕੁਝ ਰਕਮਾਂ ਖੋਜੀਆਂ ਤੇ ਇਨਾਮਾਂ ਵਾਸਤੇ ਵਖਰੀਆਂ ਰਖੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਧਨ ਨੂੰ ਰੀਜ਼ਰਵ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਧਨ ਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਪਰਚਲਨ (circulation) ਹੋਵੇਗਾ। ਰਾਜਕੀ ਮਸ਼ੀਨ ਦੀ ਤੌਰ ਰੁਪੈਏ (ਕੈਸ਼) ਪਰਚਲਨ ਤੇ ਹੀ ਨਿਰਭਰ ਹੈ। ਪਰਚਲਨ ਇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਗਰੀਸ ਹੈ। ਗਰੀਸ ਦੇਣ ਨਾਲ ਰਾਜਸੀ ਮਸ਼ੀਨ ਰਮਾ ਚਲਦੀ ਰਹੇਗੀ ਤੇ ਖੜੋਤ ਨਹੀਂ ਆਏਗੀ। ਹੁੰਡੀ ਸਿਸਟਮ ਜਾਂ ਮਿਆਦੀ ਜਮਾਂ-ਬੰਦੀ (Fixed Deposit) ਨਾਲ ਵੀ ਖੜੋਤ ਵੱਧਦੀ ਹੈ।

ਹਿਸਾਬ-ਕਿਤਾਬ ਰੱਖਣ ਵਾਸਤੇ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਭਾਗ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਫੌਰੀ ਤੌਰ ਤੇ ਰਾਜਕੀ ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। (ਇਕ-ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਨੂੰ ਛਡ ਕੇ)

ਇੱਕ ਸੱਚ ਸਦਾ ਯਾਦ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ਗਾ ਕਿ ਰਾਜਾ ਹੀ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਐਸਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਲੁਟ-ਖਸੂਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ ਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹੀ ਤਾਂ ਸਭੇ ਕੁਝ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਕਬਜ਼ੇ ਨਾਲ ਵਿੱਤ ਦੀ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਫਜ਼ੂਲ ਖਰਚੀ ਦੇ ਨਸ਼ਰ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਗੀ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬਰਬਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ ਗਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਝੱਟ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਏ ਗਾ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਉਹ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਕੇਵਲ ਨਿੱਜੀ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਹੀ ਤਖਤ ਦੀ ਸ਼ਾਨੋ ਸ਼ੌਕਤ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ।

ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਗੋਇਮ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੇ ਰਾਜਾਂ ਵਿਚ ਧਨ ਨੂੰ ਪਰਚਲਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਕੇ ਅਸੀਂ ਹੀ 'ਸੰਕਟ' ਉਪਜਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਹੀ ਆਰਥਕ ਸੰਕਟਾਂ ਦੇ ਜਨਮਦਾਤੇ ਹਾਂ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਸਾਧਨ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ ਧੰਨ ਦੇ ਪਰਚਲਨ (circulation) ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਨਾਲ ਹੀ ਆਰਥਕ ਸੰਕਟ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਸਮਰਾਏਦਾਰ ਖੜੋਤ ਵਿਚ ਆ ਗਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਹੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਏਵੇਂ ਦੋਵੇਂ ਖੜੋਤ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਜਾਏ ਹਨ। ਮੂਲ ਰਕਮ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਜੋੜ ਕੇ ਕਰਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਿੱਤੀ ਅਵਸਥਾ ਉਪਰ ਹੋਰ ਬੋਝ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਇਉਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਹੀ ਜ਼ਰ-ਖਰੀਦ ਗੁਲਾਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ

ਹਨ। (ਧਨ-ਨਕਦੀ ਦੇ ਅਸਲੀ ਇਜਾਰੇਦਾਰ ਅਸੀਂ ਹਾਂ) ਉਦਯੋਗ ਛੋਟੇ ਉਦਯੋਗਪਤੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲ ਕੇ ਇਜਾਰੇਦਾਰ-ਸਰਮਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਕੇਂਦਰਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਏਦਾਂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਨਿਚੋੜ ਸਰਮਾਏਦਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿਜ਼ੋਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਸਰਮਾਏਦਾਰਾਂ ਦਾ ਏਥੇ ਅਰਥ ਹੈ ਧਨ-ਕੁਬੇਰ, ਵਿੱਤੀ ਮਾਲਕ, ਨਕਦੀ ਦਾ ਮਾਲਕ, ਬੈਂਕਾਂ ਦਾ ਨਿੱਜੀ-ਮਾਲਕ ਨਾ ਕਿ ਛੋਟੇ ਮੋਟੇ ਉਦਯੋਗ ਦਾ ਮਾਲਕ)

ਧਨ ਦੇ ਮਸਲੇ ਦੇ ਪਰਚੱਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਰਇਆ, ਸਾਰੇ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀਆਂ ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਨ-ਤੰਤਰ ਇੱਥੇ ਜਿੱਥਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਧਦੀ ਜਨਸੰਖਿਆ-ਸਮੇਤ ਨਵਜੰਮੇ ਬੱਚੇ ਜੋ ਨਕਦ-ਧਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਉਪਭੋਗੀ ਹਨ-ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇ।

ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ 'ਨਕਦੀ ਬਰਾਬਰ ਸੋਨਾ' ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਗੋਇਮ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੇ ਅਪਣਾ ਲਿਆ ਹੈ। (ਸੋਨੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੀ ਨਕਦੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਸਕਦੀ ਹੈ) ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੇ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਕਦੀ ਦੀਆਂ ਵਧਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਸੋਨੇ ਦਾ ਵਧੇਰਾ ਪ੍ਰਲਚਨ ਅਸੀਂ ਘੱਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੋਨਾ ਵਧੇਰੇ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੇਂਦਰਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਸਾਡਾ ਮੱਤ ਹੈ ਕਿ ਨਕਦੀ ਦੀ ਕਮੀਤ ਸੋਨੇ ਦੀ ਕੀਮਤ ਅਨੁਸਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਕਾਮੇ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਲੱਕੜ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿਚ। ਅਸੀਂ ਨਕਦੀ ਦੀ ਮਿਕਦਾਰ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਬਣਾਵਾਂ ਗੇ ਜੋਂ ਹਰ ਜਨਮ ਦੇ ਨਾਲ ਵਧੇਗੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਨਾਲ ਘਟੇਗੀ (ਜਨ-ਸੰਖਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਵਧੇਗੀ-ਘਟੇਗੀ) ਹਿਸਾਬ-ਕਿਤਾਬ ਸਾਰੇ ਵਿੰਭਾਗ ਰੱਖਣਗੇ। ਪਰ ਅਦਾਇਗੀਆਂ ਦੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਆਮਦਨ ਅਤੇ ਖਰਚ ਲੱਗਭੱਗ ਬਰਾਬਰ ਹੋਏਗਾ। ਆਪਣੇ ਹਿੱਤ ਵਾਲੇ ਸੁਧਾਰ ਗੋਇਮ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿਆਂਗੇ ਤਾਂ ਕਿ ਡਰ ਨਾ ਜਾਣ। ਸੁਧਾਰਾਂ ਦੇ, ਸੁਝਾਅਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਅਸੀਂ ਹੀ ਉਭਾਰਾਂ ਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਕਾਰਨ ਵਿੱਤੀ ਤਾਣਾ ਪੇਟਾ ਉਲਝ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਸੰਗਤੀਆਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਉਦਾਹਰਨ, ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਸਾਲ ਭਰ ਬਜਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨਗੇ ਪਰ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਬੇਕਾਇਦਗੀਆਂ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਜਟ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਪੂਰਕ-ਬਜਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਗੇ ਤੇ ਇਉਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਦਿਵਾਲਾ ਕੱਢ ਲੇਣਗੇ। ਅਗਲੇ ਸਾਲ ਉਹ ਡਿਊਡਾ ਬਜਟ ਬਣਾਉਣ ਗੇ ਤੇ ਇਉਂ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਬਜਟ ਤਿੰਨ ਗੁਣਾ ਵਧ ਜਾਏਗਾ।

ਖਜਾਨੇ ਖਾਲੀ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਸਾਡੇ ਕਰਜ਼ੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਚੁਕਾਏ ਨਹੀਂ ਜਾਣੇ। ਉਹ ਦੀਵਾਲੀਏ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਸਾਡੇ ਗੁਪਤ ਸੁਝਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਫਸ ਕੇ ਉਹ ਸਾਡੇ ਜੰਜਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਣ ਗੇ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਇਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂ ਗੇ।

ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਰਾਜ ਵਿਚ ਸ਼ਿਥਲਤਾ ਅਤੇ ਹੱਕਾ-ਕੂਕਾਂ ਦੀ ਅਣਜਾਣਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਰਜ਼ਾ ਗੋਇਮ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਯੂਨਾਨੀ ਜ਼ਾਲਮ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਡੋਮੋਕਲੀਜ਼ ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਵਾਂਗ ਲਟਕਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਰਇਆ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦੀ ਥਾਂ ਤੇ ਬਿਆਲੀਆਂ ਫੈਲਾ ਕੇ ਸਾਡੇ ਬੈਂਕਰਾਂ ਤੋਂ ਹੋਰ ਕਰਜ਼ ਮੰਗਣ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਬਦੇਸ਼ੀ (ਯਾਨੀ ਸਾਡੇ) ਕਰਜ਼ੇ ਲਹੂ-ਪੀਣੀਆ ਜੋਕਾਂ (Leeches) ਵਾਂਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਟੇਟ ਰੂਪੀ ਜਿਸਮ ਨੂੰ ਐਸੀਆਂ ਚਿਬੜਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਲਹੂ ਨਾਲ ਰੱਜ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਲਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਸਟੇਟ ਵਿਚ ਏਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਘਰੋੜ ਕੇ ਲਾਹ ਕੇ ਵਗਾਹ ਮਾਰੇ। ਅਸੀਂ ਗੋਇਮ ਸਟੇਟਾਂ ਵਿੱਚ ਏਨੀ ਸੱਤਾ ਰਹਿਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਤ ਏਦਾਂ ਦੇ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਹੋਰ ਜੋਕਾ ਨੂੰ ਚੰਬੜਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਰੱਤ ਪੀਤੇ ਜਾਣ ਮਗਰੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਕਰਜ਼ਾ, ਫਿਰ ਉਹ ਵੀ ਬਦੇਸ਼ੀ ਕਰਜ਼ਾ, ਦਾ ਤੱਤਸਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੂਲ ਰਕਮ ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਰਕਮ ਤਾਰਨੀ। ਜੇਕਰ ਵਿਆਜ ਦਰ ਕੇਵਲ ਪੰਜ ਫੀਸਦੀ ਵੀ ਹੋਏ ਤਾਂ ਮੂਲ ਰਕਮ ਦਾ ਵਿਆਜ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵਧ ਕੇ ਬਰਬਾਰ, ਹੋਰ ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਦੁਗਣਾ, ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿੱਗੁਣਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਉਂ ਕਰਜ਼ਾ ਕਦੇ ਵੀ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਹਿਸਾਬ-ਕਿਤਾਬ ਤੋਂ ਇਹ ਸੱਚ ਸਾਫ਼ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਲਹੂ ਪਸੀਨੇ ਦੀ ਗਾੜੀ ਮਿਹਨਤ ਦਾ ਆਖਰੀ ਦਮੜਾ ਵੀ ਅਮੀਰ ਬਦੇਸ਼ੀਆ (ਸਾਡੀਆਂ) ਦੀਆਂ ਗੋਗੜਾਂ ਵਿੱਚ ਚਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਹਿਸਾਬ-ਕਿਤਾਬ ਤਾਂ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਕਰਜ਼ਾ ਦੇਸੀ ਅਮੀਰਾਂ ਤੋਂ ਲਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰਾਂ ਗਰੀਬਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਅਮੀਰਾਂ ਦੇ ਢਿੱਡਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗਰੀਬ ਹੋਰ ਗਰੀਬ ਅਤੇ ਅਮੀਰ ਹੋਰ ਅਮੀਰ ਹੋਈ ਜਾਣਗੇ। ਐਸੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਇਉਂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਦੇਸੀ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ ਨੂੰ ਹੀ ਖਰੀਦ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਲੈਣਦਾਰੀਆਂ ਸਾਡੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਗੋਇਮ ਸਲਤਨਤਾਂ ਸਾਡੀ ਰਇਆ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਧਨ ਸਾਡੀਆਂ ਤਿੱਜਰੀਆਂ ਵਿਚ ਇੱਕਠਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਰਜ਼ਈ ਹਮੇਸ਼ਾ ਗੁਲਾਮ ਬਣਿਆਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਲਈ ਗੋਇਮ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਬੋਥਾਪਣ ਅਤੇ ਮੰਤਰੀਆ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਬੇਸਮਝੀ ਤਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ ਹੀ ਪਰ ਅਸੀਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਈ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਧਨ ਖਰਚਿਆ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹ ਐਸੀ ਸਥਿਤੀ

ਵਿਚ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕਰਜ਼ੇ ਮੋੜੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ। ਧਨ-ਖੜੋਤ ਦੀ ਅਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿਆਂਗੇ। ਸਥਾਨਕ ਜੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਲਹੂ ਵੀ ਚੂਸਣ ਨਹੀਂ ਦਿਆਂਗੇ। ਹਾਂ ਕੇਵਲ ਇਕ ਫੀਸਦੀ ਤਕ ਦੀ ਅਗਿਆ ਦੇ ਦਿਆਂਗੇ।

ਅਸੀਂ ਵਿਆਜ ਧਨ, ਉਦਯੋਗ-ਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੀ ਤਹਜੀਹ ਦਿਆਂਗੇ। ਉਹ ਧਨ ਚੋਂ ਧਨ ਕਮਾਉਣ ਗੇ ਤੇ ਵਿਆਜ ਵੀ ਤਾਰਨ ਗੇ। ਉਦਯੋਗਪਤੀ ਧਨ ਨੂੰ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਰਾਜ ਕੇਵਲ ਖਰਚ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਤਕ ਗੋਇਮ ਸਰਕਾਰਾਂ ਆਜ਼ਾਦ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਬੇਸ਼ਕ ਉਹ ਆਪਣੇ ਉਦਯੋਗ ਲਗਾਉਣ, ਮੁਨਾਫਾ ਕਮਾਉਣ, ਸਾਡਾ ਵਿਆਜ ਵਾਪਸ ਕਰੀ ਜਾਣ, ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਪਰ ਸਾਡੀ ਸੁਪਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਉਹ ਇਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਣਗੇ।

ਗੋਇਮ ਲੋਕਾਂ, ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਸੋਚ ਕਿੱਨੀ ਫੂਹੜ ਹੈ। ਉਹ ਖੁਲ੍ਹ-ਦਿਲੀ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਉਧਾਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਹਿਸਾਬ-ਕਿਤਾਬ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਅਸੀਂ ਮੂਲ ਰਕਮ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਵੀ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜੇਬਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਢਵਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਉਹ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲੋਂ ਉਧਾਰ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਏਦਾਂ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗੌਰਵ ਨੂੰ ਢਾਹ ਲਗੇਗੀ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਗੁਪਤ ਛਤਰਾਂ ਰਚੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਾਸੇ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਕਰਜ਼ੇ ਲੈਣੇ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਗੁਪਤ ਹਨ ਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਝੂਠਾ ਗੌਰਵ ਬਣਿਆਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਰਾਜ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦਿਮਾਗ 'ਰਬ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਵਿਅਕਤੀਆ' ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਹਨ।

ਉਧਾਰਾਂ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਵਿਆਜਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਗੋਇਮ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਰਾਜਿਆਂ ਤੇ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਤਜਰਬੇ ਕਰਕੇ ਨਿਵੇਕਲੀਆਂ ਕਾਢਾਂ ਕੱਢੀਆਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਹਿਸਾਬ-ਕਿਤਾਬ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅੰਨ੍ਹਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਿਸ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਲਾਭ 'ਚ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਾਡਾ ਲਾਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੈ। ਪਰ ਸਾਡੇ ਸੁਪਰ ਰਾਜ ਵਿਚ ਇਹ ਸਭ ਦੀ ਕਰਨ ਦੀ ਅਗਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸਾਡੀ ਕਾਰਜ-ਵਿਧੀ ਦੀ ਇੱਕ ਪੱਕੀ-ਠੱਕੀ ਨਿਸ਼ਚਤ ਯੋਜਨਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਕਿ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਰਾਜਾ ਜਾਂ ਛੋਟੇ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਪਰਜਾ ਦਾ ਬੰਦਾ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੋਏਗਾ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਿਸ਼ਾ ਦੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਤੋਂ ਏਧਰ ਜਾਂ ਉਧਰ ਇਕ ਧੋਲਾ ਵੀ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰ ਸਕੇ। (ਇਕ ਧੋਲਾ ਵੀ 'ਕਾਲਾ' ਨਹੀਂ ਹੋਏਗਾ)

ਸੁਨਹਿਰੀ ਅਸੂਲ ਹੈ ਕਿ ਪੱਕੀ-ਠੱਕੀ ਨਿਸ਼ਚਤ ਯੋਜਨਾ ਬਿਨਾਂ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ

ਸਕਦੇ ।

ਕਦੇ ਗੋਇਮ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਹੀ ਰਾਜ ਕਰਨਾ ਸਿੱਖਾਇਆ ਸੀ ਪਰ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਐਸ਼-ਪ੍ਰਸਤੀ, ਸਮਾਗਮਾਂ, ਚੋਲ੍ਹ-ਮੋਲ (ਕਾਮ-ਵਾਸਨਾ) ਠਾਠਾਂ-ਬਾਠਾਂ ਵਿਚ ਖਚਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਰਥ-ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਘੁੰਡੀਆਂ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਸਤਾ?

ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਉਦਯੋਗਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵਿੱਤੀ ਸਾਧਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਰਥਕਤਾ ਨੂੰ ਗੜਬੜਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਆਰਥਕਤਾ ਹੀ ਤਾਂ ਸਮਾਜ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

Protocol: 22

ਅਨੁਵਾਦ :- ਹੁਣ ਤੱਕ ਜੋ ਵਿਵਰਣ ਮੈਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਹੀ ਗੁਪਤ ਭੇਦਾਂ ਤੋਂ ਆਗਾਹ ਕਰਾਂ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਭੂਤ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਸੀ, ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਨੇੜ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਘੱਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਹੜ੍ਹ ਵਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਤੇ ਅਸਾਂ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਗੋਇਮ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਗੁਪਤ ਸੰਬੰਧ ਕਿਹੋ ਜਿਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਡੀਆਂ ਵਿੱਤੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਕਿਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਹੋਣ ਗੀਆਂ ਆਦਿ ਆਦਿ ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਸਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬੋਹੜਾ ਬਹੁਤ ਅਜੇ ਹੋਰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਬਾਕੀ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰਿਸਟੀ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਤੇ ਅਨਮੋਲ ਸ਼ਕਤੀ ਸਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਸੋਨਾ। ਸਾਡੇ ਗੁਦਾਮਾਂ (ਤਹਿ-ਖਾਨਿਆਂ) ਵਿੱਚ ਏਨਾ ਸੋਨਾ ਜੁਮਾਂ ਹੈ ਕਿ ਕੇਵਲ ਦੋ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨਾ ਚਾਹੀਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਪਲਬਧ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਹੋਰ ਖਾਹ-ਮਖਾਹ ਘੋਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਕਿ ਰੱਬ ਵਲੋਂ ਹੀ ਸਾਡਾ ਰਾਜ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ (ਤੇ ਰਬ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਨਾ ਨੂੰ ਕੌਣ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹੈ?) ਅਸੀਂ ਅਥਾਹ ਧਨ ਦੇ ਬਲ ਬੋਤੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸਾਬਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੋ ਗਲਤੀਆਂ ਸਾਨੂੰ ਹਾਲਾਤ ਦੀ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਕਰਕੇ ਕਰਨੀਆਂ ਪਈਆਂ, ਦਾ ਅੰਤਲਾ ਅੰਤ ਸੱਚੀ ਸੁੱਚੀ ਭਲਿਅਈ ਵਿੱਚ ਹੋ ਨਿਬੜਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਤਰਤੀਬ-ਬੱਧ ਤੇ ਸਾਡੇ ਹੁਕਮ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਹਿੰਸਾ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਪਵੇ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿਵੇਂ ਸਾਡਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਤ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਯਤਨ ਕਰਕੇ ਸਾਬਤ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ਕੇਵਲ ਅਸੀਂ ਹੀ ਲੋਕ-ਹਿੱਤੂ ਹਾਂ ਜਿਹੜੇ ਖੰਡ-ਖੰਡ ਤੇ ਪੜਛੇ ਲਿੱਥੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰੀ ਲਈ, ਮੁਨੱਖੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਲਈ, ਜਿਥੇ ਰਿਸ਼ਤਿਆ 'ਚ ਸ਼ਾਨ ਹੋਵੇ ਮੁੜ ਇੱਕ-ਮੁੱਠ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਹਾਂ, ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਤਾਂ ਹੋਵੇਗੀ ਹੀ ਕਿ ਸਾਡੇ ਬਣਾਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਾਲਣਾ ਹੋਵੇ।

ਅਸੀਂ ਸਾਫ-ਸਾਫ ਨਕਸ਼ਾ ਖਿੱਚ ਕੇ ਦਿਖਾਵਾਂਗੇ/ਸਮਝਾਵਾਂਗੇ:- ਕਿ ਭੰਨ-ਤੋੜ ਕੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ-ਆਜ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ; ਕਿ ਅੰਤਹ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਇਹ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮਾਨਵੀ-ਮਾਣ-ਤਾਣ ਨੂੰ ਛਿੱਕੇ ਟੰਗ ਕੇ ਇਹ ਹੱਕ ਜਤਾਇਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ ਤਬਾਹ-ਕੁਨ-ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਮਲੀ ਰੂਪ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਕਿ ਹਰ ਇਕ ਨੂੰ ਇਹ ਹੱਕ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਭੜਕੇ ਅਤੇ ਬੇਤਰਤੀਬੀ ਭੀੜ ਨੂੰ ਘਿਰਣਾ ਯੋਗ ਭਾਸ਼ਣ ਦੇ ਕੇ ਭੜਕਾਵੇ ਆਦਿ ਆਦਿ। ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਅਸਲ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਅਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਅੱਟਲ ਰੂਪ 'ਚ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੇ, ਕਿ ਹੱਕਾਂ ਦੀ ਚੇਤੰਨਤਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਨੁੱਖੀ-ਗੌਰਵ ਹੈ ਨਾਕਿ ਖੁਦਾਰ ਭਿਆਨਕ ਕਲਪਿਤ ਸੋਚਾਂ ਵਿੱਚ।

ਸਾਡੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਸ਼ਾਨ-ਮੱਤੀ ਹੋਵੇ ਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਰਵ-ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਸੱਚਾ ਰਾਜ ਕਰੇ ਗੀ, ਸੱਚੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨਾ ਦੇਵੇ ਗੀ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਬੁਲਾਰਿਆਂ ਮਗਰ ਨਹੀਂ ਭਜੇ ਗੀ ਜੋ ਅਰਥਹੀਣ ਬੋਲ ਬੋਲਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਸੇ ਨੂੰ ਮਹਾਨ-ਸਿਧਾਂਤ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅੰਤਰਮੁਖੀ ਸ਼ੋਖ-ਚਿੱਲੀ (Utopian) ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਸਾਡੀ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ (ਪ੍ਰਭੂਤਾ) ਸਾਰੀਆਂ ਰਾਜਨੀਤਿਕ, ਅਧਿਆਤਮਕ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਦਾ ਸਿਖਰਲਾ ਮੁਕਟ (ਰਾਜ ਤਿਲਕ) ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਰਵ-ਮਾਨਵਤਾ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਸਾਡੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੇ ਆਭਾ-ਮੰਡਲ ਦਾ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ 'ਚ ਭੈਅ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਅਲੌਕਿਕਤਾ ਅੱਗੇ ਗੋਡੇ ਟੇਕਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੋਣਗੇ।

ਸੱਚੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੱਕਾਂ ਹਕੂਕਾਂ ਦੇ ਵਰੋਲਿਆ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰੱਬ ਨਾਲ ਵੀ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਤਾਂ ਹੀ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਇਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾਣ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗੀ।

Protocol : 23

ਅਨੁਵਾਦ :- ਵਿਲਾਸ-ਮਈ-ਵਸਤਾਂ ਦਾ ਉਤਪਾਦ ਘਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਨਿਮਰਤਾ ਕੁੱਟ-ਕੁੱਟ ਭਰੀ ਜਾਏਗੀ। ਤਾਹੀਉਂ ਲੋਕ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣ ਦੇ ਆਦੀ ਹੋਣਗੇ। ਵਿਲਸਤਾ ਦੇ ਘਟਣ ਨਾਲ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਹੋਈ ਹਾਨੀ ਦੀ ਮੁੜ-ਭਰਪਾਈ ਹੋ ਜਾਵੇ ਗੀ। ਉਤਪਾਦ ਦੇ ਛੋਟੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਥਾਪਤ ਕਰਾਂਗੇ। ਮਤਲਬ ਇਹ ਕਿ ਕਾਨਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਉਤਪਾਦਕ ਪੂੰਜੀਪਤੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿਆਂ ਗੇ। ਇਉਂ ਕਰਨਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਵੀ ਕਿ ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਉਦਯੋਗਪਤੀ ਲੋਕ-ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਕਸਰ ਸਰਕਾਰ ਵਿਰੋਧੀ ਦਿਸ਼ਾਵਾ ਵਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਉਦਯਾਦਕਾਂ ਨੂੰ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਇਲਮ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨਾਲ ਬੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਤੀਜਤਨ, ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧ ਸੰਕਟ-ਪੂਰਨ ਵਰਤਾਰਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਉਂ ਹੀ ਸਾਡਾ ਰਾਜ ਆਏਗਾ ਪਹਿਲੀਆ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੇ ਖਾਤਮੇ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਇਸ ਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਨਸ਼ੇ-ਪੱਤੇ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਮਨਾਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਮਨੁੱਖ ਜਾਨਵਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਾਨਵ ਵਿਰੋਧੀ ਚੁਰਮ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸਜ਼ਾ-ਯੋਗ ਹੋਏਗਾ।

ਪਰਜਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੱਥ ਦੀ ਅੰਧ-ਅਗਿਆਕਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਉਹ ਐਸੀ ਤਲਵਾਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਮਾਜਿਕ-ਬੁਰਾਈਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਢਾਲ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅੰਦਰਲੀ ਦੈਵੀ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਕੀ ਵਾਸਤਾ ਹੈ? ਉਹ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਵਿਚੋਂ ਅਥਾਹ ਤਾਕਤ ਦਾ ਮਾਨਵੀ-ਚਰਿਤ ਦੇਖਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਸਾਡਾ ਸ਼ਹਿਨਸਾਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਦਾ ਬਦਲ ਹੋਏਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਜਾ-ਦਾ ਅਸੀਂ ਹੀ ਨੈਤਿਕ-ਪਤਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਐਸੀ ਪਰਜਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੱਬ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਤੋਂ ਵੀ ਵਾਂਝਿਆਂ ਰੱਖਿਆ ਤੇ ਜੋ ਅਰਾਜਕਤਾ ਵਿੱਚ ਟੁੱਟ-ਭੱਜ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਸ਼ਹਿਨਸਾਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਰਾਜਕਤਾ ਦੀ ਇਸ ਨਿਗਲਊ ਲਾਟ ਨੂੰ ਬੁਝਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਸ਼ਹਿਨਸਾਹ ਦੀ ਰਜ਼ਾ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਚਲਤ ਸਮਾਜਾਂ ਦਾ ਖਾਤਮਾ ਕਰ ਦੇਵੇ (ਲਹੂ ਵਹਾਵੇ), ਭਾਵੇਂ ਆਪਣੇ ਲਹੂ ਦੀ ਅਹੁਤੀ ਵੀ ਦੇਣੀ ਪਵੇ। ਉਹ ਨਵੀਂ ਸਮਾਜ-ਉਸਾਰੀ ਕਰੇ। ਨਵੇਂ ਸਮਾਜ ਦਾ ਹਰ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਐਸਾ ਸੰਗਠਿਤ ਸਿਪਾਹੀ ਹੋਵੇ ਜੋ ਸਮਾਜ ਦੇ ਨਾਸ਼ੂਰਾਂ ਦੀ ਲਾਗ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਚੇਤ ਰੂਪ ਵਿਚ ਲੜਾਈ ਵਿੱਢੇ।

'ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਚੁਣਿਆ ਇਹ ਵਿਅੱਕਤੀ' ਸਭ ਤੋਂ ਉਪਰਲੀ ਸਮਾਜਕ-ਪਰਤ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਅਤੇ ਤਰਕਹੀਣ ਸ਼ਕਤੀਆ ਦਾ ਬੇਰਹਿਮੀ ਨਾਲ ਖਾਤਮਾ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹ ਦੁਰ-ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅੱਜ ਕੱਲ ਲੁੱਟ-ਖਸੂਟ, ਹਿੰਸਾ, ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਹੱਕਾਂ ਹਕੂਕਾਂ ਦੇ ਮੁਖੌਟੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤਾਂ ਜਿੱਤ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਸਮਾਜਿਕ-ਤਰਤੀਬ (ਏਕਤਾ) ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਖੰਡਰਾਂ ਉਪਰ ਉਹ ਯਹੂਦੀ-ਰਾਜ ਦਾ ਤਖਤ ਸ਼ਭਾਇਮਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਹਨ। ਪਰ ਜਿਉਂ ਹੀ ਸ਼ਹਿਨਸਾਹ ਆਪਣੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਪ੍ਰੇਵਸ਼ ਕਰੇਗਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸਰੱਈਆ ਦਾ ਰੋਲ ਵੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸ਼ਹਿਨਸਾਹ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਹੂੰਝਾ ਫੇਰ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਕਿ ਕੋਈ ਕੋੜਕੂ, ਕੋਈ ਫੁੱਟ-ਪਾਊ ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਹੀ ਨਾ।

ਫੇਰ ਅਸੀਂ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਣ ਨਾਲ ਕਹਾਂਗੇ, "ਰਬ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਕਰੋ, ਸ਼ਹਿਨਸਾਹ ਅੱਗੇ ਗੋਡਿਆ-ਭਾਰ ਝੁਕੋ, ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਮਨੁੱਖੀ-ਹੋਣੀ ਦੀ ਮੋਹਰ ਹੈ। ਰੱਬ ਨੇ ਖੁਦ ਆਪਣੇ ਸਿਤਾਰੇ (ਰੂਪ) ਨੂੰ ਨਿਦੇਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸੇ ਤੋਂ ਬਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਉੱਕਤ ਵਰਨਣ ਬੁਰਿਆਈਆਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਮੁਕਤੀ-ਦਾਤਾ ਹੈ"।

Protocol : 24

ਅਨੁਵਾਦ :- ਹੁਣ ਮੈਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਡੇਵਿਡ ਦੇ ਰਾਜਵੰਸ਼ ਦੀਆਂ ਮੁੱਢਲੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੱਜ ਤਕ ਦੀਆਂ ਪਰਤਾਂ ਲੱਭਣ ਦੇ ਢੰਗ-ਤਰੀਕੇ ਦੀ ਸਹੀ ਪਾਉਣ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਲ ਮੁੜਦਾ ਹਾਂ।

ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਤੱਥ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਤਨਵਾਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਕ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਬਣਾ ਕੇ ਸਾਡੇ ਵੱਤਰਿਆਂ ਨੇ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੇ ਮਸਲੇ ਹੱਲ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਹੀ ਸਮੁੱਚੀ ਮਾਨਵ ਜਾਤੀ ਦੀ ਵਿੱਚਾਰ-ਵਿੱਦਿਆ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ।

ਡੇਵਿਡ ਦੀ ਬੀਜ-ਰੂਪੀ ਕੁਲ ਦੇ ਚੁੰਨਿੰਦਾਂ ਵਿਅਕਤੀ-ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਗੇ। ਚੋਣ ਵਿਰਸੇ ਦੇ ਹੱਕ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉੱਚ ਕੋਟੀ ਦੀ ਗੌਰਵਤਾ ਕਰਕੇ ਹੋਏਗੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਆਸੀ ਰਾਜ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀਆਂ ਗੁਪਤ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦੇ ਗੁਝੇ ਰਾਜ਼ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਾਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ ਗੀ। (ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਤੱਕ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੋਏ ਗਾ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਗੁਝੇ ਰਾਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।) ਇੱਥੇ ਜਿੱਥੀ ਗੁਪਤ ਕਾਰਜ-ਵਿਧੀ ਦਾ ਮਨੋਰਥ ਹੈ ਕਿ ਹਰ-ਇੱਕ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਵੇ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਇਸ ਕਲਾ ਦੀ ਪ੍ਰਬੀਨਤਾ ਦੇ ਅਤਿ ਗੁਪਤ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਣ। (ਰਾਜਾ ਦਿਸੇ ਗਾ, ਪਰ ਉਸ ਪਿੱਛੇ ਗੁਪਤ ਰਾਜ-ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਸਲ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਦਿਸੇਗਾ। ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸੱਤਾ ਦਾ ਉਵੇਂ ਦਾ ਭੈਅ ਪਾਇਆ ਜਾਏਗਾ ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਕਿ ਰੱਬ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।)

ਕੇਵਲ ਤੇ ਕੇਵਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਾਇਆ ਜਾਵੇ ਗਾ ਕਿ ਗੁੱਝੀਆਂ ਰਾਜਕੀ-ਰਾਜਸੀ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਲਿਆਦਾ ਜਾਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਸੰਦੀਆਂ ਦਾ ਰਾਜਸੀ-ਆਰਥਕਤਾ ਦਾ ਅਤੇ ਸਮਾਜਕ-ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਤਜਰਬਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇ ਗਾ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ-ਅਸੂਲਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇ ਗੀ ਜੋ ਕਿ ਇਨਸਾਨੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਾਵੀਂ ਤੋਰ ਲਈ ਕੁਦਰਤ ਨੇ ਖੁੱਦ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਪਿਤਾ-ਪੁਰਖੀ ਗੱਦੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਲਾਂਭੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਗਾ ਜੇਕਰ ਭਵਿੱਖੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਸਮੇਂ ਉਹ ਇਹ ਪਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰੇ ਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਹੋਛਾਪਣ ਅਤੇ ਕੋਮਲਤਾ (ਨਰਮ-ਦਿਲੀ) ਦੇ ਲੱਛਣ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਲੱਛਣ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਗੌਰਵ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਜਿੱਥੇ ਲੱਛਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਪਦਵੀ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਚੁਲਮ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪੱਕੇ ਹੋਣ, ਸਾਡੇ

ਵਿਦਵਾਨ ਵਡੇਰਿਆ ਤੋਂ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਤਣਾਵਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਇੱਛਾ-ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਕਮੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਜੇਕਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬੀਮਾਰ ਪੈ ਜਾਏ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਭਾਗ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅੰਤਰ ਗਤ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਯੋਗ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪ ਦੇਵੇ ਗਾ।

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀਆਂ ਵਰਤਮਾਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖੀ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦਾ ਇਲਮ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬਹੁਤ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਲਾਹਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸਿਰੇ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਸੱਚ ਇਹ ਕਿ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕੇਵਲ 'ਤਿੰਨ-ਸਰਪ੍ਰਸਤ' ਨੂੰ ਹੀ ਪਤਾ ਹੋਏਗਾ ਕਿ ਕੀ ਵਾਪਰਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਗੈਰ ਲਚਕਰਾਰ ਇੱਛਾ-ਸ਼ਕਤੀ ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖ-ਜਾਤੀ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਆਪਣੇ ਭੇਦ-ਭਰੇ ਕਰਾਮਾਤੀ ਗੁਝੇ ਕਾਰਨਾ ਕਰਕੇ, ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦੀ 'ਹੋਣੀ' ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੋਏ ਗਾ। ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀਆਂ ਚਾਹਤਾਂ (ਮਨ-ਮਰਜ਼ੀਆਂ) ਦਾ ਇਲਮ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣੇ-ਅਣਜਾਣੇ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ।

ਇਹ ਤੱਥ ਮੰਨਿਆਂ ਪਰ-ਮੰਨਿਆਂ ਹੋਏ ਗਾ ਹੀ ਕਿ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਦਿਮਾਗ ਏਨਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੋਏਗਾ, ਏਨਾ ਭੰਡਾਰ-ਭਰਪੂਰ ਹੋਏਗਾ ਕਿ ਉਸ ਵਿਚ ਸਰਕਾਰੀ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਸਮਾਂ ਸਕਣ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਤਖਤ ਤੋਂ ਬੈਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਡੇ 'ਵਿਦਵਾਨ-ਸਿਆਣੇ-ਸਰਪ੍ਰਸਤ-ਵਡੇਰਿਆਂ' ਦੇ ਸਖਤ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘ ਕੇ ਪਾਸ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ।

ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਧਾਂਕ ਜਮਾਉਣ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਜਿੱਤਣ ਲਈ ਉਹ ਗਲੀਆਂ-ਬਜ਼ਾਰਾਂ ਮੰਡੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਏਗਾ ਤੇ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰੇਗਾ।

ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਲੋਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਏ ਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚਕਾਰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਡਰ-ਭੈਅ ਵੀ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚਕਾਰ ਭੈਅ ਦਾ ਹੋਣਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤਕ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀ-ਖੁਸ਼ੀ ਸਾਡੇ ਪਰਭਾਵ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆ ਜਾਂਦੀਆਂ।

ਯੂਹਦੀਆਂ ਦਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ ਤੇ ਜਜ਼ਬਾਤੀ ਅਤੇ ਵਾਸਨਾਤਮਕ-ਵਿਲਾਸਮਈ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ, ਗੁਲਾਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਨ ਤੇ ਪਾਸ਼ਵਿਕ ਪਰਵਿਰਤੀਆਂ ਦਾ ਬੋਝਲ ਪਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਪੈਣ ਦੇਵੇ ਗਾ।

ਵਾਸਨਾਤਮਕ ਵਿਲਾਸਤਾ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਔਗਣ, ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬੁਰੇ

ਤੋਂ ਬੁਰਾ ਘਚੋਲਾ ਨਹੀਂ ਫੇਰਦਾ ਹੈ, ਤੇ ਇਨਸਾਨੀ ਕਾਰਜ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪਾਸ਼ਵਿਕਤਾ ਦੇ ਘਟੀਆ ਮਿਆਰਾਂ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਾਰੀ ਮੁਨੱਖਤਾ ਦੇ ਆਸਰੇ, ਡੇਵਿਡ ਦੀ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਗਮੇਂ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਮਹਾਨ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਵਾਸਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਨਿਗੂਣੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਚਾਹਤਾਂ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੇਣੀ ਹੀ ਪਵੇਗੀ।

ਸਾਡਾ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਨਿਸ਼-ਕਲੰਕਤਤਾ ਦੀ ਅਦੁੱਤੀ ਮਿਸਾਲ ਹੋਵੇਗਾ।

ਵਿਆਖਿਆ:- ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ 24 ਆਖਰੀ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਦ੍ਰਸ਼ਕ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਆਦ੍ਰਸ਼ਕ ਬਿੰਬ ਚਿੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। “ਸਾਡਾ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਨਿਸ਼ ਕਲੰਕਤਤਾ ਦੀ ਅਦੁੱਤੀ ਮਿਸਾਲ ਹੋਵੇਗਾ।” ਅਰਥਾਤ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਇਕੋ ਇਕ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਸ਼ਾਸਕ, ਪਾਲਣਹਾਰ ਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਪੈਗੰਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਦੇ ਬੋਲ ਇਲਾਹੀ ਹੁਕਮ ਹੋਣਗੇ, ਜੋ ਹਰ ਇਕ ਬਸ਼ਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨੇ ਪੈਣਗੇ। ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਿਰਕੁੰਸ਼ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸ ਦੇ ਤਿੰਨ-ਪੰਜ ਜਾਂ ਸੱਤ ਸਲਾਹਕਾਰ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਅੱਗੋਂ ਉਸ ਦੀ ਪੱਥ-ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਕਰਨਗੇ। ਹਾਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਆਪਣਾ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਦੇ ਮਰਨ ਮਗਰੋਂ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਪਹਿਲ ਕਦਮੀ ਤੇ ਲੋਕ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਅਗਲਾ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਚੁਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸਾਰ ਦਾ ਅੱਗੋਂ ਹੋਰ ਸਾਰ

ਟੈਕਸੇ ਮਾਰਜ ਦਾ ਐਲਾਨ :-

ਇੱਕ ਪੁਸਤਕ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ। Protocol Proven by the Sweep of History (ਇਤਿਹਾਸਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਹੜ੍ਹ ਨੇ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਨੂੰ ਸੱਚ ਸਾਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।) ਇਸ ਦਾ ਆਖਰੀ ਐਡੀਸ਼ਨ 2012 ਵਿੱਚ River Crest Publishing (Texas -U.S.A) ਨੇ ਛਾਪਿਆ ਜਿਸਦਾ ਪਹਿਲਾ ਐਡੀਸ਼ਨ 1934 ਵਿੱਚ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਆਖਰੀ ਐਡੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਛਾਪਣ ਦੀ ਦਲੇਰੀ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਟੈਕਸੇ ਮਾਰਜ (Texas Mars) ਨੇ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਉਸ ਦੇ ਲਿਖੇ ਮੁਖ ਬੰਦ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਅਨੁਵਾਦ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਛਾਪਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

Protocol English

PROTOCOLS PROVEN BY THE SWEEP OF HISTORY
Foreword by Texe Marrs

The book you are holding in your hands may well be most

important you have ever read. The Protocols of the Learned Elders of Zion is more than a book about some subject or another. It is nothing less than a blue print by moneyed and privileged elite-the world's most

टाਈटल पेज

टेक्से मारस

powerful men and women -to subjugate the entire world. More than that, the protocols are a prescription on mass murder and genocide on scale unparalleled in the annals of human history.

I will keep this introduction brief because, in truth, the Protocols speak for themselves and need little augmentation. You probably already know that this is the most hated and despised book on the face of planet earth. Since its publication at the turn of the 20th century, the jews who, even then, controlled most public discourse through their ownership of the media and the influence of their wealthy lobby groups have sought to suppress its publication and distribution.

As a result, no standard publisher dares publish the Protocols and you will not find it on the shelves of any retail bookstore or outlet in America or the western world. The fact is that Jewish elite also own the major publishing houses. Many fine books- and not just the Protocols-are banned from publication. Only the books of authors who write according to the approved pro-Zionist, pro-Israel line are accepted for publication by these firms.

Why are the Protocols vilified and suppressed? Why, in a supposedly open society with the theoretical freedoms of speech and press written into its Constitution, is this book banned and not made available to a vast audience that would find the information in it intriguing, if not compelling? The reason why this book and its contents are so strongly and viciously attacked is a simple one: The Protocols of the Learned Elders of Zion effectively exposes the world's most influential and dangerous

cult-Zionist jews. This, to say the least, is supremely politically incorrect.

An Exposure Based on Truth

But the Protocols are constantly under attack not only for its exposure of the world's most influential and dangerous cult, but because that exposure is based on truth. The jews, in their vain attempt to bar this book, allege that the protocols are a forgery, a hoax. One jewish writer called the protocols "laughable and ludicrous."

If that is so, if indeed the Protocols are a mere forgery and hoax, if it's just a bunch of silly gobbledygook that's "laughable and ridiculous," then...what's the big deal? Why do the Jews go all out -almost to hysterical levels - to stop its publication and distribution? Why do these influential, angry Jews oppose a little "comic relief?" After all, why should Jews oppose a book that documents Gentile stupidity? Let the reader just dissolve into laughter, dismiss the Protocols as buffoonery, and tomfoolery, and then go about his business.

Why, indeed, have the protocols been banned by law in country after country and been confiscated by police and border agents? Why also have untold thousands of copies in nation after nation been tossed into bonfires? Why do the jews war against this one book with all their moneyed might and police state proxy authority?

The most correct answer can be summed up in one word: Truth Yes, the Protocols are dynamite because they are actually what they purport to be-a secret document, a working and active blueprint that came out of one of history's most fateful events-the World Zionist Congress that met in Basel, Switzerland, in 1897. From this one conference, funded and sponsored by the Rothschilds with their organizer and facilitator, Theodore Herzl, in charge of the proceedings, came the most horrific, brutal, and monstrous results.

Thankfully, a copy of the protocols fell into the hands of a

gentlemen who became alarmed at their occult significance. He promptly turned them over to proper authorities and so we now are able to read for ourselves what that the Zionist elite has planned for future. Now, thanks to this leaked, secret document we can judge for ourselves whether the sweep of history has vindicated the sense of alarm experienced by that brave gentlemen to whom the responsibility for their exposure fell.

Guidelines for revolution, Murder, and Genocide

The Protocols provided the various Jewish groups throughout Europe and the Americas with the specific doctrinal guidelines that subsequently inspired their efforts on a plethora of fronts. Communist plotters Lenin, Trotsky and the Bolshheviks used the protocols to successfully overthrow the established government of Russia. They used it to organize, manage and transform the vast Russian Soviet Empire into a hideous gulag prison state. According to famed historian Aleksandr Solzhenitsyn, a staggering sixty six million people perished in the carnage of the communist /socialist revolution. And these millions were governed, imprisoned, tortured, suffered and died exactly according to the dictates of the Protocols of the Learned Elders of Zion.

My massive encyclopedic book, Conspiracy of the Six-Pointed Star, details and describes further the consequences of the Zionists' adoption and working out of the Protocols. I recommend you obtain a copy of that documented book and contemplate the horrors and dangers it unveils, but I warn you: Read it only if you are prepared to weep and mourn at what has transpired. And be ready to be highly alarmed and set on edge at the bloody and violent future planned for you, for me, and our loved ones.

Judge for yourself

Over a century has transpired since the first publication of the Protocols. I invited you to review historical events and judge for yourself whether the secret doctrines of the Zionist elite outlined in the Protocols have been the catalyst for these

amazing events. Read the daily newspapers and observe what is being said by internet news sites and ask yourself, were not these things pre-ordained by the prescriptions outlined many decades ago in the Protocols? Are the Protocols not proven true by over a century of historical occurrences and by the persistent push by the elite toward global governance, financial amalgamation, and the New World Order?

I now that after you read and study the Protocols and consider these things, you will agree with me: The protocols are absolutely revelatory and prophetic. Moreover, they provide us with a definite Road Map to mankind's future unless, somehow, the future, they represent can be thwarted and prevented.

Henry Ford, the great industrialist, said back in 1920 that Protocols fit history to a "T" He knew they were no forgery or hoax for he personally observed how, for the previous two decades since their publication, history unfolded in strict accordance with their prescription. For this impertinence in endorsing the Protocols, Mr. Ford became the target of the Jewish financiers who control America's debt and lending system, and his Ford Motor Company was almost forced into bankruptcy. It was able to stay in business only because the embattled industrialist agreed to shut up and not say more about the "Jewish problem." Perhaps he cannot be faulted for making that decision. His company employed several thousand workers and if it folded, their economic existence and the welfare of their families were clearly at stake.

Why I chose to publish the protocols of Zion

In my own personal situation, I am blessed in that I do not bear such a heavy responsibility. I do not have thousands of families that depend on me for their economic subsistence. My only concern, therefore, is the grand matter of Truth. I do not hate the Jews and, in fact, have no animosity whatsoever toward the ordinary, everyday Jewish man or women. Most are personally unaware that the Protocols have inspired such a repulsive array of ugly and bloody historical occurrences and events. Many

know little or nothing about the Rothschilds, the Cabala, the Talmud and the secret doctrine of the Jewish overlords. I pray that they too, will avail themselves of this book – read and study it and decide for themselves whether they wish to be a part of the ongoing conspiracy that threatens to envelop and destroy them. Yes, they too shall end up as victims, unless something is done in time.

I am at the age when a man really should take stock of what truly is most important, and then go out and do that, and that alone.

My greatest desire now is to inform my fellow man, to convey the truth and nothing but the truth. My publication of the Protocols of the Learned Elders of Zion when no others dare do so for fear of the Jews, may seem foolhardy to some. It certainly will not make me popular with the establishment. No doubt I could be severely punished financially and in other ways I cannot now envision – for my audacity in publishing and distributing the Protocols.

But when you and I look back on history, we must admit that the men we admire the most are those who thought not of their own material interest or their own personal welfare instead, simply decided – even in the midst of clamor and confusion and in the heat of war and violence – to do the right thing. Patrick Henry, Nathan Hale, and scores of other heroes come to mind.

Texe Marrs is no hero. Mine is a name that will surely quickly fade and disappear from view after my departure from this brief life. But, in publishing The Protocols of the Learned Elders of Zion, I can honestly say – even if few agree and though my reward be harsh retribution and retaliation – that I have done the right thing. I am sure that God will understand. And He, the Eternal, still sits on the throne.

PREFACE

The author of this translation of the famous Protocols was himself a victim of the revolution. He had lived many years in Russia and was married to a Russian lady. Among his other activities in Russia he had been for a number of years Russian Correspondent of the Morning Post, a position which he occupied when the Revolution broke out, and his vivid descriptions of events in Russia will still be in the recollection of many of readers of the journal. Naturally he was singled out for the anger of the Soviet. On the day that Captain Cromie was murdered by Jews, Victor Maosdon was arrested and thrown into the Peter-Paul Prison, expecting everyday to have his name called out for execution. This, however, he escaped, and eventually he was allowed to return to England very much of wreck in bodily health. However, he recovered under treatment and the devoted care of his wife and friends. One of the first things he undertook as soon as he was able was this translation of the Protocols. Mr. Marsden was eminently well qualified for the work. His intimate acquaintance with Russia, Russian life and the Russian language on the one hand, and his mastery of a terse literary English style on the other placed him in a position of advantage which few other, could claim. The consequence is that we have in his version an eminently readable work, and the subject matter is somewhat formless, Mr. Marsden's literary touch reveals the thread running through the twenty-four Protocols. The summary placed at the head of each is Mr. Marsden's own and will be found very useful in acquiring a comprehensive view of its scope.

It may be said with truth that this work was carried out at the cost of Mr. Marsden's own life's blood. He told the writer of this preface that he could not stand more than an hour at a time of his work on it in the British Museum, as the diabolical spirit of the matter which he was obliged to turn into English made him positively ill.

Mr. Marsden's connection with the Morning Post was not

served by his return to England, and he was well enough to accept the post of special correspondent of that journal in the suite of H.R.H. The Prince of Wales on his Empire tour. From this he returned with the prince, apparently in much better health, but within a few days of his landing he was taken suddenly ill, and died after a very brief illness. His Sudden Death is still a mystery.

May this work be his crowning monumental. In it he has performed an immense service to the English speaking world, and there can be little doubt that it will take its place in the first rank of the English versions of "THE PROTOCOLS of the Meetings of the LEARNED ELDERS OF ZION".

ਪੰਜਾਬੀ ਰੂਪ

ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੀ ਪੁਸਤਕ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅੱਜ ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਜਾ ਚੁਕੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਤੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਅਨੇਕਾਂ ਮਸਲਿਆਂ ਤੇ ਲਿਖੀ ਗਈ ਕਿਤਾਬ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਕੁਝ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ ਕੁਲੀਨ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਧਨਵਾਨ ਔਰਤਾਂ ਤੇ ਮਰਦਾਂ ਵਲੋਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾ ਲੈਣ ਦਾ ਲੁਕਵਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਯਾਨੀ ਇੱਕ ਰੈਡਮੈਪ ਹੈ। (Blue Print)। ਇਸ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਇਹ ਲੋਕ ਕਤਲਾ ਅਤੇ ਨਸਲ ਕੁਸ਼ੀ ਦਾ ਇੱਕ ਐਸੇ ਮਿਆਰ ਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਮੁੱਖ ਬੰਦ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਰੱਖਾਂਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਖੁਦ ਹੀ ਸੱਭੋਂ ਕੁਝ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਬਹੁਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਧਰਤੀ ਨਾਮੀ ਗ੍ਰਹਿ ਉਪਰ ਸਭ ਤੋਂ ਨਫਰਤ ਯੋਗ ਤੇ ਘ੍ਰਿਣਾਯੋਗ ਪੁਸਤਕ ਹੈ। ਵੀਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਛਪੀ, ਯਹੂਦੀ ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਹਾਲੇ ਵੀ ਸਾਰੇ ਮੀਡੀਆ ਦੇ ਏਕਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਦੌਲਤਮੰਦਾਂ ਤੇ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹਨ, ਨੇ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਛਪਣ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਉਪਰ ਪੂਰੀ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। (ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਗੁਪਤ ਕਾਡਰ ਵਿੱਚ ਖੂਬ ਸਟੱਡੀ ਸਰਕਲਿੰਗ ਕੀਤੀ)।

ਇਸਦਾ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਮਿਆਰੀ ਪੁਸਤਕ ਛਾਪਕ ਨੇ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਛਾਪਣ ਦੀ ਦਲੇਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਪੱਛਮੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਦੇ ਸੈਲਫਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਪਹੁੰਚ ਵਾਲੇ ਯਹੂਦੀ ਹੀ ਵਧੇਰੇ ਕਰਕੇ ਪੁਸਤਕਾਂ ਛਾਪਣ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ। ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਾਨਦਾਰ

(ਜਾਨਦਾਰ) ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਛਪਣ ਤੇ ਰੋਕ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਪੁਸਤਕਾਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦੀ ਪੱਖੀ ਅਤੇ ਇਸਰਾਈਲ ਪੱਖੀ ਹੋਣ ਨੂੰ ਛਾਪਣ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਛਾਪਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਰੂਪੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਛਪਣ ਛਾਪਣ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਦਬਾਈ ਰੱਖਿਆ?

ਐਸੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਮਾਜ ਜਿਸ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਲਿਖਣ ਅਤੇ ਬੋਲਣ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦਰਜ ਹੋਵੇ, ਵਿਖੇ ਕਿਉਂ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਬੈਨ (ਰੋਕ) ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਵਧੇਰੇ ਕਰਕੇ ਪਾਠਕ ਲੋਕ ਇਸ ਵਿਚਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰਹੇ ਹੋਣ?

ਏਸ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦੀ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਪਰਭਾਵੀ ਅਤੇ ਖਤਰਨਾਕ ਮਨਸੂਬਿਆਂ ਨੂੰ ਨੰਗਿਆਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਉਂ ਹੋਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸਿਆਸੀ ਤੌਰ ਤੇ ਗਲਤ ਹੈ (ਘਾਤਕ ਹੈ)।

ਸੱਚਾਈ ਜਗ ਜਾਹਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਪੁਸਤਕ ਤੇ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਹਮਲੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਰਹੇ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖਤਰਨਾਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸੰਪਰਦਾਅ ਨੂੰ ਜਗ ਜਾਹਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਗੋਂ ਏਸ ਕਰਕੇ ਵੀ ਕਿ ਇਹ ਸਚਾਈ ਦਾ ਚਾਨਣ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਝੂਠੇ ਤੇ ਫਰਜ਼ੀਵਾੜਾ ਹਨ। ਇੱਕ ਯਹੂਦੀ ਲੇਖਕ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਾਸੋਹੀਣੇ ਤੇ ਮਖੌਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਆਖਦਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੱਚ ਮੁੱਚ ਹਾਸੋਹੀਣੇ ਤੇ ਮਖੌਲੀਏ ਹਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਏਡਾ ਰਾਮ ਰੌਲਾ ਕਿਉਂ? ਫੇਰ ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਛਪਾਈ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਤੇ ਏਨੇ ਖੜਾ ਕਿਉਂ ਹਨ? ਉਹ ਇਸ 'ਮਸ਼ਕੂਲੇ' ਦੇ ਛਪਣ ਦਾ ਏਨਾ ਵਿਰੋਧ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ ਹਨ? ਉਹ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਮੂਰਖਤਾਵਾਂ ਤੇ ਲਿਖੀ ਗਈ ਪੁਸਤਕ ਤੇ ਏਨੇ ਖੜਾ ਕਿਉਂ ਹਨ? ਇਹਨੂੰ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਮਖੌਲ ਦਾ ਪਾਤਰ ਬਣੀ ਰਹਿਣ ਦੇਣ।

ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਿਉਂ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਵੱਲੋਂ ਕਿਉਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ? ਇੱਕ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਦੂਸਰੀ ਕੌਮ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀਆਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੱਖਾਂ ਨਕਲਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਸਾੜਿਆ ਗਿਆ? ਇਸ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਛਪਣ ਵਿਰੁਧ ਉਹ ਏਨੇ ਧਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਯੁਧ ਕਿਉਂ ਲੜਦੇ ਹਨ?

ਸਹੀ ਉਤਰ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਇਉਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ :- ਇਹ ਸਚਾਈ ਹੈ; ਇਹ ਧਮਾਕਾ ਖੇਜ਼ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੱਚਮੁੱਚ ਉਵੇਂ ਦਾ

ਉਵੇਂ ਵਾਪਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਇਹ ਯੁਗ ਪਲਟੂ, ਹੋਣੀ ਭਰਪੂਰ ਘਟਨਾ ਜੋ ਬੇਸਲ ਸਵਿਟਜ਼ਰਲੈਂਡ ਵਿਖੇ 1897 ਦੀ ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰੀ, ਦਾ ਅਸਲ ਕੋਡ ਰੈਡਮੈਪ ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਏਜੰਡਾ ਸੀ। (ਤੁਸੀਂ 1897 ਈ ਦੀ ਇਸ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਪੂਰਾ ਕਾਂਡ ਪੜ੍ਹ ਚੁੱਕੇ ਹੋ।)

ਇਹ ਮੰਦਭਾਗੀ ਕਾਨਫਰੰਸ ਨੂੰ ਵਿੱਤ ਰੋਥਸਚਾਈਲਡ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਥੀਊਡੋਰ ਹਰਜ਼ਲ ਸੀ। ਤੇ ਅਮਲ ਵਜੋਂ ਇਸ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭਿਆਨਕ ਕੰਬਾਊ, ਅਮਾਨਵੀ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਸਿੱਟੇ ਨਿਕਲੇ ਹਨ। (ਯਾਨੀ ਸੰਕਟਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ-ਯੁੱਧਾਂ ਦਾ ਇਹੀ ਰੋਡ-ਮੈਪ ਹਨ।)

ਸ਼ੁਕਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਇੱਕ ਭੱਦਰ ਪੁਰਸ਼ ਦੇ ਹੱਥ ਲੱਗ ਗਈ। ਉਹ ਇਸ ਸੰਪਰਦਾਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਤੋਂ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋਇਆ।

ਉਸ ਭੱਦਰ ਪੁਰਸ਼ (ਵਿਕਟਰ ਮਾਰਸਡਨ) ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬਣਦੀ ਯੋਗ ਥਾਂ ਤੱਕ ਪੁਜਦਾ ਕੀਤਾ ਤੇ ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਇਸ ਗੁਪਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚਲੇ ਯੁਕਤ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਭਿਆਨਕਤਾ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਸਾਰੇ ਕੁਝ ਲਈ ਉਹ ਭੱਦਰਪੁਰਸ਼ ਧੰਨਵਾਦ ਦਾ ਪਾਤਰ ਹੈ। (ਨੋਟ :- ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਗਲਿੰਕਾ ਨਾਮ ਦੀ ਇੱਕ ਰੂਸੀ ਸੁੰਦਰੀ ਨੇ ਰੂਸ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੋ: ਸਰਜੀਅਸ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਤੋਂ ਰੂਸੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਛਾਪਿਆ ਸੀ ਜੋ ਜ਼ਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਤੇ ਸਰਜੀਅਸ ਨੂੰ ਕੈਦ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਢਾਈ ਦਹਾਕੇ ਦੁਖ ਸਹਿੰਦਾ ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮਝੋ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਫਿਰ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਮਹਾਂਯੁਧ ਦੌਰਾਨ ਬਰਤਾਨਵੀ ਪੱਤਰਕਾਰ ਵਿਕਟਰ ਮਾਰਸਡਨ ਦੇ ਇਹ ਹੱਥ ਲੱਗਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਰੂਸੀ ਤੋਂ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਹੈਨਰੀ ਫੋਰਡ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਖਬਾਰ 'ਡੀਅਰ ਬੋਰਨ ਇੰਡੀਪੈਂਡੈਂਟ' ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਥਾਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਵਿਚਾਰਾ ਮਾਰਸਡਨ ਵੀ ਭੇਦ ਭਰੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੇਰਵਾ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੜ੍ਹ ਚੁੱਕੇ ਹੋ।)

ਇਨਕਲਾਬਾਂ, ਕਤਲੇਆਮਾਂ ਤੇ ਨਸਲਕੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪੱਥ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਕ

ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਨੇ ਯਹੂਦੀ ਸੰਪਰਦਾਅ ਦੇ ਕੁਝ ਕੁ ਅਮਰੀਕੀ ਅਤੇ ਯੂਰਪੀ ਧਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਮੁਹਾਜ਼ਾਂ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦਿੱਤੀ। ਲੈਨਿਨ, ਟ੍ਰਾਟਸਕੀ, ਅਤੇ ਬਾਲਸ਼ਵਿਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਰੂਸ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਤਖਤਾ ਪਲਟਿਆ। (ਪਿਛਲੇ ਕਾਂਡਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਚੁੱਕੇ ਹੋ) ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਰੂਸੀ ਸਲਤਨਤ ਨੂੰ ਗੁਲਗਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਜੇਲ੍ਹਖਾਨਾਂ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਅਲਗਜ਼ਾਂਦਰ ਸੋਲਜ਼ੇਨਿਤਸਿਨ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਇਨਕਲਾਬ ਵਿੱਚ ਛੇ

ਕਰੋੜ ਸੱਠ ਲੱਖ ਲੋਕ ਮਾਰੇ ਗਏ। ਕਤਲ ਤੇ ਤਸੀਹੇ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਦੀ ਪਥ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਵਾਪਰੇ। ਮੇਰੀ ਵੱਡ ਅਕਾਰੀ, ਬਹੁ-ਦਿਸ਼ਾਵੀ ਪੁਸਤਕ 'ਛੇ ਨੁਕਰੇ ਤਾਰੇ ਦੀ ਸਾਜਿਸ਼' ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲਜ਼ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨਾ ਤਹਿਤ ਹੋਰ ਭਿਆਨਕ ਕਿਹੜੇ ਕਿਹੜੇ ਭੀੜੀਏ ਨਿਕਲਣਗੇ।

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਲੋਂ ਆਪ ਸਭ ਨੂੰ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰੋ ਕਿ ਕਿਹੜੀਆਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਭਿਆਨਕ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਹ ਚਿਤਾਵਨੀ ਵੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ :- ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਤਾਂ ਹੀ ਪੜ੍ਹਨਾ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਨਾ ਤੋਂ ਨਿਕਲੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਅੱਥਰੂ ਵਹਾ ਸਕੋ ਅਤੇ ਸੋਗ ਮਨਾ ਸਕੋ। ਉਹਨਾਂ ਭਿਆਨਕ ਸਿੱਟਿਆਂ ਤੋਂ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਵੋ ਜੋ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ, ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਿਆਰਿਆਂ ਲਈ ਆਯੋਜਤ ਕੀਤੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਨਿਰਨਾ ਕਰੋ

ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਛਾਪਣ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਇੱਕ ਸਦੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਨਿਰਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜੋ ਭਿਆਨਕ ਦਰ ਭਿਆਨਕ ਇਤਿਹਾਸਕ ਦੁਰਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਪਰੀਆਂ ਹਨ ਕੀ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ?

ਰੋਜ਼ ਹੀ ਪ੍ਰਿੰਟ ਮੀਡੀਆ ਅਤੇ ਇੰਟਰਨੈਟ ਮੀਡੀਆ ਦੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਪੜ੍ਹੋ ਅਤੇ ਆਪ ਹੀ ਨਿਰਨਾ ਕਰੋ ਕਿ ਇਸ ਸੱਭੋਂ ਕੁਝ ਦੀ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਅਨੁਸਾਰ ਕਈ ਦਹਾਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੋਈ ਸੀ?

ਵਿਸ਼ਵੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ (ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵੀ ਸਰਕਾਰ) ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵੀ ਵਿੱਤ ਪ੍ਰਬੰਧਨ, ਅਤੇ ਨਵਾਂ ਆਲਮੀ ਨੇਮ ਆਦਿ ਦਾ ਸਫਲਤਾ ਪੂਰਵਕ ਵਾਪਰਨਾ ਕੀ ਇਸੇ ਪੁਸਤਕ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ?

ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲਜ਼ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਅਧਿਐਨ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ, ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਨਿਰਨਾ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ। ਅਗਲੀ ਗੱਲ ਕਿ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਦੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਸਾਡੇ ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਪੱਕਾ ਰੋਡਮੈਪ ਹਨ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਮਨੋ-ਸ਼ਕਤੀ ਤੇ ਸਮਝ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਦਾ ਮੂੰਹ ਨਾ ਮੋੜਿਆ।

ਅਮਰੀਕੀ ਉਦਯੋਗਪਤੀ ਹੈਨਰੀ ਫੋਰਡ ਨੇ 1920 ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਖ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਇਨ ਬਿਨ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਢੁੱਕ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਤਿਹਾਸ ਇਨ ਬਿਨ ਉਹਨਾਂ ਲੀਹਾਂ ਤੇ ਚਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ

ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਸੇ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ ਕਿ ਹੈਨਰੀ ਫੋਰਡ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਬਣਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੜਾ ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਉਦਯੋਗ ਦੀਵਾਲਾ ਨਿਕਲਣ ਦੇ ਕਗਾਰ ਤੇ ਪੁਜ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੀ ਬਚ ਸਕਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਰਨ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਪਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ 'ਯਹੂਦੀ-ਸਮੱਸਿਆ' ਬਾਰੇ ਚੁੱਪ ਧਾਰ ਲਏਗਾ। ਉਸਦੀ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ ਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸ ਦਾ ਉਦਯੋਗ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਚਾਰੇ ਭੁਖ ਮਰੀ ਦੀ ਕਗਾਰ ਤੇ ਪੁਜ ਜਾਣੇ ਸਨ।

ਮੈਂ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਛਾਪਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ?

ਮੈਂ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੀਆਂ ਏਡੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਤੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਨਹੀਂ ਨਿਰਭਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਮੇਰਾ ਤਾਂ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਦਰਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚ ਸੁਣਾਵਾਂ। (ਸੱਚ ਸੁਣੋ, ਸੱਚ ਦੀ ਵੇਲਾ) ਮੈਂ ਯਹੂਦੀਆ ਨੂੰ ਨਫਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਮ ਯਹੂਦੀ ਆਦਮੀਆਂ ਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਕਤਈ ਕੋਈ ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ। ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਦੇ ਅਸਲ ਰਚਨਹਾਰਿਆਂ ਨੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਏਨਾ ਸੰਤਾਪ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। (ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਏਨਾ ਰੋਪ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੇ ਰੋਪ ਹੋਈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਸੁੰਨ ਲੋਕ ਤਮਾਸ਼ਾ ਦੇਖੀ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।) ਬਹੁਤੇ ਯਹੂਦੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ 'ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਕੌਣ ਹੈ? ਚਵੁਲ ਕੌਣ ਹੈ? ਤਾਲਮੁਡ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀ ਧਨਾਢਾਂ ਦੀ ਗੁਪਤ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਕੀ ਹੈ? ਉਹ ਵੀ ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਮਾਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ। ਉਹ ਖੁਦ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸਾਜਿਸ਼ ਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਵਿਰੋਧੀ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਧਨਾਢਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਜਿਸ਼ਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀ ਤਬਾਹੀ ਮਚਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਹਾਂ, ਉਹ ਵੀ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਵਾਂਗ ਸ਼ਿਕਾਰ ਬਨਣਗੇ ਜੇਕਰ ਸਮਾਂ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਕੁਝ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਹੁਣ ਮੈਂ ਉਮਰ ਦੇ ਉਸ ਪੜਾਅ ਤੇ ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਇਨਸਾਨ ਨੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦੇਖ ਪਰਖ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਰਨਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਤੇ ਫੇਰ ਉਹੀ ਤੇ ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਕਰਨ ਦਾ ਤਹੱਈਆ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਕੁਝ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਮੇਰੀ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਖਾਹਿਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਸੱਚ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਾਂ ਤੇ ਉਹ ਅੱਗੋਂ ਉਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੋਰਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ।

ਮੇਰਾ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਛਾਪਾਂ ਜਦੋਂ ਕਿ ਯਹੂਦੀਆ ਦੇ ਡਰ ਤੋਂ ਹੋਰ ਏਵੇਂ ਨਾ ਕਰਨ, ਮੇਰਾ ਸੁਦਾਈਪੁਣਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਯਕੀਨਨ ਮੇਰੇ ਇਸ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਥਾਪਤੀ ਦੇ ਯੁਗ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਹਰਮਨ ਪਿਆਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਣਾ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਛਾਪਣ ਦੀ ਗੁਸਤਾਖੀ

ਲਈ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕੜੀ ਸਜਾ ਮਿਲੇ।

ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਇਤਿਹਾਸ ਵੱਲ ਝਾਤ ਮਾਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅੰਤ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਿਰੋਲ ਆਪਣੇ ਨਿਜੀ ਪਦਾਰਥਕ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇ ਸਗੋਂ ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਆਪਣਾ ਨਿੱਜੀ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਵਾ ਕੇ ਵੀ ਉਹੀ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਕੁਝ ਅਸਲੋਂ ਸਹੀ ਹੋਵੇ। ਪਾਤਰਿਕ ਹੈਨਰੀ, ਨਾਥਨ ਹੇਲ ਅਤੇ ਦਰਜਨਾਂ ਹੋਰ ਮਨ ਦੀ ਤਖਤੀ ਤੇ ਉਕਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਟੈਕਸੇ ਮਾਰਸ ਕੋਈ ਨਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਨਿਮਾਣੀ ਜਿਹੀ ਹੋਰ ਬੋੜੀ ਜਿਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬੀਤਣ ਮਗਰੋਂ, ਧੁੰਦਲਾ ਹੋ ਜਾਏਗਾ, ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਪਰ 'ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ' ਪੁਸਤਕ ਛਾਪਣ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਇਨਾਮ ਬੜੇ ਹੀ ਦੁਖਦਾਈ ਤੇ ਤਲਖੀ ਵਾਲੇ ਸਖਤ ਹੋਣ, ਮੈਂ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਕਿ ਮੈਂ ਉਹੀ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਮੈਨੂੰ ਐਨ ਸਹੀ ਲੱਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਅਮਰ ਸ਼ਕਤੀ ਹੀ ਤਖਤ ਤੇ ਬੈਠੀ ਹੈ।

ਦਸਤਖਤ ਟੈਕਸੇ ਮਾਰਸ

ਆਸਟਿਨ, ਟੈਕਸਾਸ

2010

Seed of Protocol Old Testament

ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਦਾ ਅਸਲ ਸੋਮਾ ਕਿੱਥੇ ਪਿਆ ਹੈ ?

ਕੁਝ ਨਿੱਜੀ ਟਿੱਪਣੀਆਂ :-

ਘਟਨਾ ਹੈ ਕਿ 1963-64 ਦੀ ਸਾਡੇ ਕਾਬਲ ਅਤੇ ਮਾਹਿਰ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਐਸ.ਐਸ. ਚਾਵਲਾ ਜੀ ਨੇ ਅਰਿਸਟੋਟਲ (Aristotle) ਦੀ ਰਚਨਾ 'ਕਾਵਿ ਸ਼ਾਸਤਰ' (Poetics) ਪੜ੍ਹਾਉਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਲਗਤਾਰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਉਹੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਰਹੇ। ਮਗਰੋਂ ਵੀ ਜਦੋਂ ਕਦੇ ਇਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਆਉਂਦਾ, ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਵਿਸ਼ਾ ਛੱਡ ਕੇ ਏਸੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਅਣਛੋਹੇ ਕੋਨੇ ਤੋਂ ਛੋਹ ਲੈਂਦੇ। ਅਸੀਂ ਵੀ ਏਨੇ ਮੁਗਧ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋਈਏ।

ਉਂਜ ਵੀ ਉਹ ਜਿਸ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇ ਜਾਂ ਲੇਖਕ ਨੂੰ ਛੋਹਦੇ, ਉਹ ਏਨੀ ਡੂੰਘਾਈ ਤੱਕ ਪੁੱਜ ਜਾਂਦੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਇਹੋ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮਾਸਟਰਪੀਸ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇ, ਸਾਹਿਤਕ ਵਿਸ਼ੇ, ਮਾਸਟਰਪੀਸ ਸਾਬਤ ਹੋਏ।

ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖੁਦ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਇੱਕ ਸਤਰ, ਇੱਕ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਪੂਰਨ ਇਕਾਈ ਜਾਪਣ ਲੱਗੇ। ਹੋਰਾਂ ਦੋਸਤਾਂ ਵਾਂਗ ਮੈਂ ਵੀ ਇਹੋ ਸਮਝਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਕਿ ਅਰਸਤੂ ਦਾ 'ਕਾਵਿ-ਸ਼ਾਸਤਰ' ਇੱਕ ਐਸਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਸੰਘਣਾ, ਅਰਥ ਭਰਪੂਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਲਾਮਿਸਾਲ ਆਪ ਹੀ ਉਦਾਹਰਨ ਹੈ।

ਏਸੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਗੁਰੂ ਪਲੈਟੋ (Republic) ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਗੁਰੂ ਸੁਕਰਾਤ ਨੂੰ ਵੀ ਪੜ੍ਹਿਆ। ਨਾਲੋਂ ਨਾਲ ਹੋਰ ਸਿਧਾਂਤਕਾਰਾਂ ਜਿਵੇਂ ਡਰਾਈਡਨ ਵਰਡਜ਼ਵਰਥ, ਐਸ.ਟੀ.ਕਾਲਰੇਜ਼ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਟੀ. ਐਸ. ਈਲੀਅਟ ਤੱਕ ਵੀ ਪੜ੍ਹੇ। ਪਰ Poetics ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਨੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਿਆ।

1973-74 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਮਿਲਿਆ। ਨਾਮ ਸੀ 'ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਮੈਨੀਫੈਸਟੋ' ਜੋ ਮਾਰਕਸ ਅਤੇ ਏਂਗਲਜ਼ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਲਿਖਤ ਸੀ। ਆਕਾਰ ਵਿੱਚ ਅਰਸਤੂ ਦੇ ਕਾਵਿ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਲਗਪਗ ਬਰਾਬਰ ਸੀ। ਪੜ੍ਹਿਆ ਸਮਝਿਆ ਤਾਂ ਪਿਛਲੇ ਸਾਰੇ ਰਿਕਾਰਡ ਮਾਤ ਪੈ ਗਏ।

ਏਸੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸਟੱਡੀ ਸਰਕਲ ਲੈਣੇ ਅਤੇ ਸਟੱਡੀ ਸਰਕਲ ਦੇਣੇ ਇੱਕ ਮਾਤਰ ਆਦਰਸ਼ ਬਣ ਗਿਆ। ਦਿਨ ਰਾਤ ਏਸੇ ਆਹਰੇ ਲੱਗਣ ਲੱਗਾ। ਸਟੱਡੀ ਸਰਕਲਾਂ ਦੀਆਂ ਬਹਿਸਾਂ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰਿਆਂ ਨੇ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ,

ਲੈਨਿਨ, ਮਾਉ, ਸਟਾਲਿਨ ਤੇ ਹੋਰ ਅਣਗਿਣਤ ਚਲਦੇ ਮਿਲਦੇ ਲੇਖਕ-ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਣ। ਦਿਨ ਵੀ ਅਤੇ ਰਾਤਾਂ ਵੀ ਬਸ ਇੱਕੋ ਆਹਰੇ ਲੱਗਣ ਲੱਗੇ। ਸੰਕਟਾਂ, ਬਿਮਾਰੀਆਂ, ਬੁੜਾਂ ਨੂੰ ਟਿੱਚ ਸਮਝਣ ਲੱਗੇ।

ਘਰ ਹੋਈਏ, ਬਾਹਰ ਹੋਈਏ, ਸਟੱਡੀ ਸਰਕਲ, ਮੇਲੇ, ਮੁਜ਼ਾਹਰੇ, ਰੈਲੀਆਂ, ਨਾਅਰੇ, ਆਕਰੋਸ਼, ਵਿਰੋਧ, ਲਾਠੀ ਚਾਰਜ, ਜੇਲ੍ਹਾਂ, ਪ੍ਰੋਫੈਸਰੀ ਤੋਂ ਡਿਸਮਿਸਲਾਂ, ਕਨਵਿਕਸ਼ਨਾਂ ... ਇਹੋ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸ਼ੈਲੀ ਬਣ ਗਈ।

1990-91 ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਘਰ ਇੱਕ ਮਿੱਤਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਨਵ-ਵਿਆਹੀ ਗੋਰੀ, ਕਨੇਡੀਅਨ-ਇਟਾਲੀਅਨ ਲਾੜੀ ਆਏ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਘਰ ਕੁਝ ਹਫ਼ਤੇ ਰਹਿਣਾ ਪੈਣਾ ਸੀ। ਲਾੜੀ ਦਾ ਨਾਂ ਸੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੈਬਰੀਆਲਾ।

ਹਫ਼ਤਾ ਭਰ ਉਹ ਚੁਪ ਚਾਪ ਸਾਡੀ ਜੀਵਨ ਸ਼ੈਲੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੀ ਭਾਂਪਦੀ ਰਹੀ।

ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਸਨੇ ਡਰਦਿਆਂ ਝਿਜਕਦਿਆਂ ਗੱਲ ਤੋਰੀ- 'ਮਿਸਟਰ ਕਲੋਟੀ ਤੁਸੀਂ ਵੱਡੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰੀ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਚੋਂ ਕੱਢੇ ਗਏ ਹੋ। ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ ਇੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਮਨਾਪਲਿਸਟ-ਯਹੂਦੀ-ਸਰਮਾਏਦਾਰ-ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ 'ਪੇਡ' ਏਜੰਟ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਵੀ ਹੈ। ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅਸ਼ਕੇਨਾਜ਼ੀ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਹੈਨਰੀ ਫੋਰਡ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੁਸਤਕ 'ਦੀ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਜਿਊ' ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ...।" ਮੇਰੇ ਸਬਰ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਉਛਲ ਗਿਆ। ਕਿੱਥੇ ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ ਅਤੇ ਕਿੱਥੇ ਹੈਨਰੀ ਫੋਰਡ। ਇੱਕ ਸਾਡੀ ਅੱਖ ਦਾ ਤਾਰਾ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਇੰਮਪਰੀਲਿਸਟ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਮਨਾਪਲਿਸਟ ... ਮੈਂ ਆਪਾ ਖੋਅ ਬੈਠਿਆ ਤੇ ਕਿਹਾ "ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਾਗਣ ਨੂੰ ਪਨਾਹ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਹੈ।" ... ਉਹ ਪੰਜਾ ਮਿੰਟਾਂ ਵਿਚ ਤਿਆਰ ਹੋਈ ... ਤੇ ਚਲੀ ਗਈ। ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਮੁਆਫੀ ਮੰਗਦਿਆਂ ਮਗਰੇ ਜਾਣਾ ਪਿਆ। ਜਾਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਆਖ ਗਈ "ਮੈਂ ਜਾ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਮੁੜ ਮਿਲੀਏ ਨਾ ਮਿਲੀਏ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਹੋ ਸਕੇ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਸੂਚਨਾ ਲਈ ਹੈਨਰੀ ਫੋਰਡ ਦੀ ਪੁਸਤਕ The International Jew 'ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਯਹੂਦ' ਪੜ੍ਹ ਵੇਖੀਂ ...।"

ਦੋਸਤਾਂ ਮਿੱਤਰਾਂ ਨੇ ਘਟਨਾ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਲਗਪਗ ਹਰ ਇੱਕ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਇੰਨਾ ਸਲਾਹਿਆ ਜਿਵੇਂ ਮੋਢਿਆਂ ਤੇ ਚੁੱਕ ਲਈਦਾ ਹੈ।

ਘਟਨਾ ਆਈ ਗਈ ਹੋ ਗਈ। ਚੇਤਿਆਂ ਚੋਂ ਵਿਸਰ ਗਈ।

ਮੈਂ ਸਮਝਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਕਿ ਲਿਖਣ ਦੇ ਮੁਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਮੁੜ ਛੋਹ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਂਝ 1963 -64 ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸਰਕਾਰੀ ਕਾਲਜ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਦਾ ਬੈਸਟ ਲੇਖਕ ਸਾਂ ਪਰ ਪ੍ਰੋ: ਐਸ. ਐਸ. ਚਾਵਲਾ ਜੀ ਦੀ ਨਸੀਹਤ ਤੇ ਹਾਲੇ ਲਿਖਣਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਨਾਂ ਦੀ ਨਸੀਹਤ

ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਅਸਲ ਮਨੋਰਥ ਹੈ ਪੱਕਣਾ, ਗੁੜ੍ਹਨਾ ... (Man must endure his going hence as his coming hither, ripeness is all.) ਸਾਹਿਤ ਦਾ ਵੀ ਇਹੀ ਮਨੋਰਥ ਹੈ। ਲੇਖਕ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਨਾਲੋਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਪੜ੍ਹੇ ਅਤੇ ਗੁੜ੍ਹੇ ...। ਹਾਲ ਦੀ ਘੜੀ ਮੈਂ ਲਿਖਣਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ... ਪੱਚੀ ਸਾਲ ਬੀਤ ਗਏ।

...ਫੇਰ ਮੈਂ ਸਮਝਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਕਿ ਪੱਕਣ ਗੁੜ੍ਹਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਲਿਖਣ ਦੇ ਮੁਹਾਜ਼ ਵੱਲ ਮੋੜਾ ਕੱਟ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ ਖੇਤਰੀ, ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਤੇ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਕਸਵਾਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਨ ਤੋਂ ਨਾਵਲ ਦੀ ਵਿਧਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਾਂ। ਮੈਂ ਲਗਪਗ ਛੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਲਈ।

ਨਾਵਲ ਲਿਖਣ ਦੇ ਮੁਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਛੋਹ ਲਿਆ।

ਪਹਿਲਾ ਨਾਵਲ 'ਹੋਣੀ ਇੱਕ ਦੇਸ਼ ਦੀ' 1993 ਵਿੱਚ ਛਪਿਆ।

1995 ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇੰਗਲੈਂਡ, ਅਮਰੀਕਾ, ਕੈਨੇਡਾ, ਸਿੰਗਾਪੁਰ, ਆਸਟਰੇਲੀਆ ਆਦਿ ਦੇਸ਼ਾਂ 'ਚ ਭਰਮਣ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਬਣਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੈਬਰੀਅਲਾ ਦੀ ਸੁਝਾਈ ਪੁਸਤਕ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਸੀ। ਉਕਤ ਮੁਲਕਾਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਤੋਂ ਉਸ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਹਰ ਸਾਲ ਪਤਾ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਪਰ 7-8 ਸਾਲ ਇਹ ਪੁਸਤਕ ਕਿਤੇ ਨਾ ਮਿਲੀ। ਸਗੋਂ ਕਿਤਾਬ ਵਿਕਰੇਤਾ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਨਾ ਸੁਣ ਕੇ ਮੇਰੇ ਵਲ ਅਜੀਬ ਤੱਕਣੀ ਨਾਲ ਦੇਖਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੇ।

ਕੁਦਰਤੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਕਿਤਾਬ ਪ੍ਰਤੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਵੱਧਦੀ ਗਈ ਤੇ ਗੈਬਰੀਅਲਾ ਹੋਰ ਯਾਦ ਆਉਣ ਲੱਗ ਪਈ।

ਦੂਸਰਾ ਨਾਵਲ ਤਿਲੰਗਾਨਾ ਦੇ ਹਥਿਆਰ-ਬੰਦ ਭੂਮੀ ਘੋਲ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ...

1998 ਵਿੱਚ ਤੀਸਰਾ ਨਾਵਲ, 'ਘਾਟੀ ਪੁਤਲੀਗਰਾਂ ਦੀ' ਲਿਖ ਰਿਹਾ ਸਾਂ। ਇੱਕ ਸੀਨ ਸੀ। ਇੱਕ ਗੁਰੂ ਆਪਣੇ ਪਰਮ ਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਪੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਮੰਤਰ-ਮੁਗ਼ਦ ਸੁਣੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਸ਼ ਸੁੱਤੇ ਸਿੱਧ ਪੁਛ ਬੈਠਦਾ ਹੈ "ਗੁਰੂ ਜੀ, ਖਿਆਲ (Idea) ਪਦਾਰਥ (Matter) ਦੀ ਉਪਜ ਹੈ। ਪਰ ਖਿਆਲ ਪਦਾਰਥ ਨਹੀਂ, ਗੈਰ-ਪਦਾਰਥ ਹੈ। ਭਲਾ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਉਪਜ ਪਦਾਰਥ ਨਾ ਹੋਏ?"

ਗੁਰੂ ਕੰਬ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਟਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸੈਸ਼ਨ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਤੇ ਪਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਮੇਰਾ ਨਾਵਲ ਅਟਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੋ ਸਾਲ ਅਟਕਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ/ਜਾਣਕਾਰਾਂ/ਨੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਦਾ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਤਾਂ ਵਾਲ ਦੀ ਖੱਲ

ਲਾਹੁਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ - 'ਲੱਗਦੈ ਕੋਈ ਬਹਾਨੇ ਭਾਲਦੇ ਹੋ।' ਤੀਸਰਾ - ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਇੱਕੋ-ਇੱਕ ਲੋਕ-ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਫਲਸਫਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਮੰਨੇ ਜਾਂ ਨਾ ਮੰਨੇ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਆਲੋਚਕ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਨੇ। ਚੌਥਾ - 'ਸਾਨੂੰ ਏਵੇਂ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਗਿਆ। ਅੱਗੋਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਏਵੇਂ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤੂੰ ਵੀ ਏਵੇਂ ਕਰੀ ਜਾ। ਵਰਨਾ ਤੇਰੀ ਮਰਜ਼ੀ।'।

ਮੇਰੇ ਨਾਵਲ ਦਾ ਗੁਰੂ ਵੀ ਏਵੇਂ ਹੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿਵੇਂ ਸ਼ਿਸ਼ ਕੋਲ ਮਿੱਟੀ ਝਾੜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਨਾਵਲ 2002 ਵਿੱਚ ਛਪ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਹਨਾਂ 10-12 ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਮੰਝਲੇ ਆਲੋਚਕਾਂ ਨਾਲ ਵਾਹ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪੁਜ਼ੀਸ਼ਨਾਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਤੇ ਬਦਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ 'ਮਹਾਨ' ਆਲੋਚਕ ਨੂੰ 'ਡਰ' ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਵਿਅਕਤ ਕੀਤੀ ਲੜੀ ਬੱਧ ਨਾਵਲ ਲਿਖਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹੇ ਵੀ ਕਿ ਨਾ। ਬਹੁਰਹਾਲ ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਅਭੈ, ਅਨੰਤ, ਸਥਿਰ ਤੇ ਨਿਰੰਕੁਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਦੁਵਿਧਾ ਦਾ ਤੀਰ ਆਣ ਵੱਜਦਾ ਹੈ।

ਫੇਰ ਵੀ ਆਰੰਭ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਨੂੰ ਸਿਰੇ ਚਾੜ੍ਹਨ ਲਈ ਪੂਰਾ ਤਾਣ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ।

ਮਾਰਕਸਵਾਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਤਿੰਨ ਨਾਵਲ ਲਿਖੇ ਜਾਣ ਮਗਰੋਂ ਅਚਾਨਕ ਡਾ. ਟੀ.ਆਰ. ਵਿਨੋਦ ਜੀ ਨਾਲ ਤਾਲਮੇਲ ਜੁੜਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਮੇਰੇ 'ਆਸ਼ਕ' ਹੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੇਰੀ ਸੋਭਾ ਵਿੱਚ ਲੇਖਾ ਜੋਖਾ ਲਿਖੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਲੇਖ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

ਇੱਕ ਰਾਤ ਅਚਾਨਕ ਫੋਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ- 'ਕਲੋਟੀ, ਮਾਰਕਸੀ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਆਦਿ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਤੇ ਇੱਕ ਨਾਵਲ ਲਿਖ। ਇਉਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਇਹ ਵਿਲੱਖਣ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੇਂ ...।' ਪ੍ਰੋ: ਐਸ. ਐਸ ਚਾਵਲਾ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਇਹ ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਾਹਿਤਕ ਗੁਰੂ ਹੋਣ ਦਾ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਚੁਕੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਝੱਟ ਹਾਮੀ ਭਰ ਦਿੱਤੀ। ਤਕਨੀਕ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਆ ਗਈ ਹੋਈ ਸੀ। ਕਾਹਲੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਚੈਪਟਰ ਲਿਖਿਆ ਤੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। "ਚਲਦਾ, ਚਲ ਆਪਣੇ ਰਾਹ ..." ਉਤਰ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਬੜੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਿਗੜਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਿਕ ਮੈਂਬਰ ਜਟਿਲ ਆਪ੍ਰੈਸ਼ਨ ਲਈ ਦਿੱਲੀ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਆਪ੍ਰੈਸ਼ਨ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪੀ.ਜੀ.ਆਈ. ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦਾਖਿਲ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 'ਕੋਮਾਂ' ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਹਾਲਤ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਡਾ. ਦਵੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਸੰਗ ਵਿੱਚ ਹਾਸਪੀਟਲ ਦੇ ਇੰਨੈਂਟਸਿਵ ਕੇਅਰ ਯੂਨਿਟ ਵਿੱਚ ਪੁਜਦਾ ਹੈ। ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ, ਸਾਖਸ਼ਾਤ ਸਿੱਧੇ ਲੇਟੇ ਹਨ। ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਥਰੂ ਆਉਣੇ ਕੁਦਰਤੀ ਗੱਲ ਸੀ। ਛੋਟਾ ਸਪੁੱਤਰ ਆਖਦਾ ਹੈ- 'ਅੱਖਾਂ ਉਘਾੜੋ, ਦੇਖੋ ਕੌਣ ਆਇਆ ...।' ਅੱਖਾਂ ਫਰਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਪੁੱਤਰ ਫੇਰ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ, 'ਪਛਾਣਿਆ ...?' ਉਹ 'ਹਾਂ' ਵਿੱਚ ਸਿਰ

ਹਿਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਡਾ. ਦਵੇਸ਼ਵਰ ਜੀ ਤੇ ਸਪੁਰਤਰ ਇੰਚਾਰਜ ਡਾਕਟਰ ਵੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਉਹਨਾ ਕੋਲ ਇਕੱਲਾ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਖੰਭਾ ਕੰਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬੁੱਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਐਲ ਕੋਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ: 'ਨਾਵਲ ਲਿਖ ਹੋਈ ਜਾ ਰਿਹਾ।' "ਸ਼ਾਬਾਸ਼" ਬੁੱਲ੍ਹ ਵਰਕਦੇ ਹਨ। 'ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਰੋ ... ਪਲੀਜ਼ ਕਰੋ'। ਉਹ ਟੁਟੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਇੱਕ ਚਿੰਤਾ ਜਾਹਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਨਸੀਹਤ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ 'ਦੱਸੀ ਨਾ'। ਮੈਂ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਾਂਗਾ ...।

ਨਾਵਲ ਲਿਖ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਛਪ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ... ਪਰ ਮੇਰਾ ਰਹਿਬਰ ਤਾਂ ਉਸ ਆਖਰੀ ਮਿਲਣੀ ਦੇ ਚਾਰ ਪੰਜ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਹੀ ਤੁਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਾਵਲ ਡਾ. ਟੀ ਆਰ. ਵਿਨੋਦ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਏਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਰ ਕਰ ਵੀ ਕੀ ਸਕਦਾ ਸਾਂ। ਨਾਵਲ ਡਾ. 'ਧੀਰ' ਵਰਗੇ ਪਾਠਕਾਂ/ਚਿੰਤਕਾਂ/ਆਲੋਚਕਾਂ ਦੇ ਪੱਲੇ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਕਾਰਨ? ਦਿਮਾਗੀ ਵਲਾਈ। ਹਾਂ, ਡਾ. ਸੁਰਜੀਤ ਬਰਾੜ ਨੇ ਏਸ ਨੂੰ 'ਮਾਨਵੀ ਸੰਘਸ਼ੂ ਦਾ ਮੈਟਾਫਾਰ-ਨਾਵਲ' ਹੋਣੀ ਮਨੁੱਖੀ ਸੱਭਿਅਤਾ ਦੀ ਕਿਹਾ।

ਅਨੁਠੇ 'ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਦੀ ਲੋਹ-ਟੇਪੀ' ਪਹਿਨੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਮਾਣ ਤਾਂ ਮਿਲ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਅੰਦਰੋਂ ਪੀੜ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 'ਸੱਚ ਕਿਧਰੇ ਹੋਰ ਹੈ?'

ਫੇਰ 'ਸੱਚ' ਤੱਕ ਰਸਾਈ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਡਾ. ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਲਿਖੀ ਪੁਸਤਕ 'ਸੱਚ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ' ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਕਪਾਟ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਏਸੇ ਸੱਚ ਦੀ ਭਾਲ ਸੀ। ਦੁਵਿਧਾਵਾਂ ਨਵਿਰਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਦਿਨਾਂ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਡਾ. ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨਾਲ ਨੇੜ ਤੇੜ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

2011 ਦੀਆਂ ਸਰਦੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਰਾਤ ਡਾ. ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਨੇਤਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਗ) ਦਾ ਫੋਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਖਦੇ ਹਨ- 'ਕਲੋਟੀ, ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਹੱਥ ਲੱਗਾ ਹੈ। ਬਸ ਪਿਛਲੇ ਦੋ-ਢਾਈ ਸੌ ਸਾਲ ਦਾ ਰੋਡ ਮੈਪ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਏਨਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦਾ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰੋਗੇ। ਕੀ ਕਰੋਗੇ?'

ਮੈਂ ਆਖਦਾ ਹਾਂ 'ਧੰਨ ਭਾਗ, ਮੇਰੇ ਗੁਰ-ਸੰਤ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸੇਵਾ ਦੱਸੀ ਹੈ। ਜਰੂਰ ਕਰਾਂਗਾ। ਹੱਥ ਲੱਗਦਿਆਂ ਹੀ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ ...।'

ਉਹ ਆਖਦੇ ਹਨ, 'ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 65-70 ਸਫੇ ਦਾ ਹੈ। ਖਿਆਲ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਈ-ਪੱਚੀ ਹੱਦ ਤੀਹ ਸਫੇ 'ਚ ਸਮੇਟਣਾ ਹੈ। ਲੰਬੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਲੋਕ ਪੜ੍ਹਦੇ ਨਹੀਂ। ਜਿੰਨਾ ਸੰਖੇਪ ਹੋ ਸਕੇ। ਮੇਰੇ ਫੇਸਬੁਕ ਅਕਾਊਂਟ 'ਚੋਂ ਕਾਪੀ ਕਰਵਾ ਲੈਣਾ।

ਮੈਂ ਅਗਲੇ ਸਵੇਰੇ 'ਪੈਰਾਡਾਈਜ਼ ਕੰਪਿਊਟਰ' ਤੋਂ ਕਾਪੀ ਕਰਵਾ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ।

11 ਵਜੇ ਤੱਕ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਵਿਹਲਾ ਹੋ ਕੇ ਪੜ੍ਹਨ ਬੈਠ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ।

ਸਾਰਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕੁਲ 24 ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ ਖਤਮ ਕਰ ਲਵਾਂਗਾ। ਤੇ ਹਫਤੇ 'ਕੁ' ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਿੱਚ ਪਰੈਸੀ (ਸੰਖੇਪ ਸਾਰ) ਬਣਾ ਲਵਾਂਗਾ।

ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰਾ ਪੜਦਾ ਹਾਂ। 'ਸ਼੍ਰਿਸਟੀ ਪ੍ਰਤੀ ਦੋ ਵਿਰੋਧੀ ਨਜ਼ਰੀਏ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੈ ਯਹੂਦੀ ਤੇ ਦੂਸਰਾ ਹੈ ਗੈਰ ਯਹੂਦੀ। ਸ਼੍ਰਿਸਟੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੁੰਖਾਰ ਜਾਨਵਰ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ 'ਮਨੁੱਖ'। ... ਸਮੁੱਚਾ ਧਰਮ ਅਤੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਇਸ ਖੁੰਖਾਰ ਪਰਵਿਰਤੀ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਲਈ ਘੜੀ ਗਈ ਹੈ ... ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਕਿ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਹਰ ਰੂਪ ਸਦਾ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਸਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।'

- ਸਿਆਸੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਇੱਕ ਫੋਕਾ ਨਾਹਰਾ ਹੈ।
- 'ਰਾਜਨੀਤੀ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਉੱਕਾ ਹੀ ਕੋਈ ਸਾਂਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।
- ਸਾਡਾ ਪ੍ਰੇਰਤ ਅਸੂਲ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਦਾ ਹੀ ਹੱਕੀ ਤੇ ਸਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
- ਸਭ ਕੁਝ ਦਾ ਸਾਡਾ ਬਦਲ ਹੈ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਭੁਲਾਂਦਰਾ ਤੇ ਗੁਪਤਤਾ ...
- ਵੇਰ ਚਿਰ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕਤੀ, ਬਰਾਬਰੀ ਅਤੇ ਭਾਈਚਾਰਾ ਦਾ ਨਾਹਰਾ ਆਸਾਂ ਹੀ ਬੁਲੰਦ ਕੀਤਾ ਸੀ।
- ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਫਾਹੁਣ ਲਈ ਚੋਗੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤਿਆ।
- ਬੰਦੇ ਦੀਆਂ ਮਾਨਸਿਕ ਪਰਵਿਰਤੀਆਂ ਨੇ, ਧਨ ਦੀ ਔਨੀ ਚਾਹਤ ਨੇ, ਜਿਣਸੀ ਕਾਮ ਵਾਸਨਾ ਨੇ, ਪਦਾਰਥਕ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਔਨੇ ਲੋਭ ਨੇ
- ਇਉਂ ਰਾਜ ਸੱਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਪਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਸਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ ਹਨ

ਇੱਕ ਇੱਕ ਸਬਦ, ਇੱਕ ਇੱਕ ਸਤਰ, ਇੱਕ ਇੱਕ ਵਾਕ ਕਪਾਟ ਦਰ ਕਪਾਟ, ਦਵਾਰ ਦਰ ਦਵਾਰ ਖੋਲ੍ਹੀ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਕਾਵਿ-ਸ਼ਾਸਤਰ, ਕੋਮਿਊਨਿਸਟ ਮੈਨੀਫੈਸਟੋ ਆਪਣੀ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ।

ਏਸ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ, ਲੱਖਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਮੇਅ ਗਏ ਹਨ।

ਜੀਵਨ, ਮਨੁੱਖੀ-ਜੀਵਨ ਸਮਾਜ ਦੇ ਆਦਿ ਤੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਲਗਪਗ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਖੇਤਰ, ਗਿਆਨ, ਵਿਗਿਆਨ, ਧਰਮ, ਸਾਹਿਤ, ਅਰਥ ਸ਼ਾਸਤਰ, ਰਾਜ ਸ਼ਾਸਤਰ, ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ, ਨਿਜੀ ਅਤੇ ਸਮੂਹਕ ਪਰਵਿਰਤੀਆਂ ਤਾਲੀਮ, ਵਕਾਲਤ, ਗੁਪਤਤਾ, ਪਾਰਦਰਸ਼ਤਾ, ਸਰਾਫਤ, ਘੁਤਤਰਾਂ ਚਾਲਾਂ, ਕੁਚਾਲਾਂ, ਨੀਤੀ, ਕੁਟਨੀਤੀ ਆਦਿ ਆਦਿ ਏਸ

ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਵਿੱਚ ਸਮੋਅ ਗਏ ਹਨ।

ਇਹ ਤਾਂ ਕੋਈ ਧੁਰੋਂ ਉਤਰੀ ਬਾਣੀ ਹੈ। ਉਂਜ ਇਉਂ ਕਹਿਣਾ ਵੀ ਢੁਕਵਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਇੱਕ ਐਸੀ ਚਾਬੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਮਾਜ ਦੇ ਹਰ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਪਰਤੱਖ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਪਰਤਾਂ ਦੇ ਭੇਤ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਰਤੱਖ ਅਤੇ ਪਰਦਿਆਂ ਪਿਛਲਾ ਇਤਿਹਾਸ ਸਪਾਟ ਅਨੁਭਵ ਹੋਣ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਬਲਾਤਕਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੇ ਹੋਈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਘਣਾ ਦੇ ਅਰਥ ਭਰਪੂਰ ਅਤੇ ਸੇਧ-ਕੇਂਦਰਤ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੇ ਭਾਵ-ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਅਤਿ ਸੰਖੇਪ ਸਾਰ ਹੈ।

ਡਿਕਸਨਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਅਰਥ ਜਾਨਣ ਮਗਰੋਂ ਗੁਰ ਸੰਤ, ਡਾ. ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਫੋਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, “ਸਰ, ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਦਾ ਆਮ ਅਰਥ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ ਸਿਆਸੀ ਰਹੁ ਰੀਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ। ਪਰ ਏਥੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੈ।”

“ਕੀ ਹੈ?”

“ਇਹ, ਕਿ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਜਟਿਲ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਦਾ ਅਤਿ ਸੰਖੇਪ ਨਿਚੋੜਤ, ਸਾਰ ...।”

“ਠੀਕ ਹੈ, ਫੇਰ?”

“ਫੇਰ ਇਹ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਹੁਕਮ ਕਰੋ ਕਿ ਦੋ ਢਾਈ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਸਫਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤਾ ਕਠਿਨ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੋਏਗਾ। ਪਰ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਵੀਹ ਪੱਚੀ ਹੱਦ ਤੀਹ ਸਫਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਾਂ, ਬੜਾ ਕਠਿਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਮੂਲ-ਮੰਤਰ ਵਾਂਗ ਹੈ। ਇਨ ਬਿਨ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ, ਆਗਿਆ ਦਿਉ।” ਗੁਰਸੰਤ ਹੱਸਦਾ ਹੈ ਤੇ ਆਖਦਾ ਹੈ, “ਠੀਕ ਹੈ, ਪਰ ਵਾਕ ਬਣਤਰ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਆਸਾਨ ਹੋਵੇ ...।”

ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਸਮਝਣਾ ਅਤੇ ਸੂਝ ਬੂਝ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਉਣਾ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਪਰ ਉਸਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਐਨ ਅੰਦਰ ਵਸਦੀ ਆਤਮਾ ਤੱਕ ਰਸਾਈ ਕਰਨੀ ਬਣਦੀ ਹੈ।

ਪੜ੍ਹਿਆ, ਪੜ੍ਹਾਇਆ, ਸਿੱਖਿਆ ਤੇ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸਮਾਜਕ ਇਤਿਹਾਸ ਤਾਂ ਐਵੇਂ ਛਲਾਵਾਂ ਮਾਤਰ ਭੁਲਾਂਦਰਾ ਹੈ। ਪਰਦਿਆਂ ਪਿੱਛੇ ਅਨੇਕਾਂ ਬੜੇ ਜਟਿਲ ਸੰਘ੍ਰਸ਼ ਵਾਪਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਇੱਕ ਲੰਮਾ ਮਾਤਰ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਅਸਲ ਨਹੀਂ ਪੁਤਲੀਗਰਾਂ ਦਾ ਇੱਛਿਤ, ਉਨਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਪੂਰਤੀ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਰਜ਼ਾ ਦੇ ਐਨ ਅਨੁਕੂਲ।

ਤਾਂ ਹੀ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬਲਾਤਕਾਰਤ ਇਤਿਹਾਸ ਐਲਾਨਦਾ ਹਾਂ। (Raped History)

ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਪ੍ਰਤੱਖ ਦਿਸ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਜਕ, ਆਰਥਕ, ਧਾਰਮਿਕ, ਸੰਕਟਾਂ, ਯੁਧਾਂ, ਵਿਸ਼ਵਯੁਧਾਂ, ਦਾ ਅਸਲ ਸੋਮਾ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਕੀ ਹੈ, ਕਿਥੇ ਹੈ, ਕਿਵੇਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਉਂ ਹੈ? ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਭੂਤ, ਵਰਤਮਾਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵੀ ਸਪਾਟ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਛ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਕ ਐਸੀ ਕਸਵੱਟੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਭੂਤ ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਤਾਂ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਹੀ ਸਮਝ ਜਾਉਗੇ, ਤੁਸੀਂ ਸੱਚੀਆਂ ਭਵਿੱਖ ਬਾਣੀਆਂ ਵੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਮੈਂ ਏਸ ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੱਕ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸੰਘਣਾ ਸਮਾਜਿਕ ਰਾਜਨੀਤਕ ਆਰਥਿਕ ਇਤਿਹਾਸਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ। ਹਾਂ, ਕੋਈ ਸੱਜਣ ਏਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੰਘਣਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਮਨੋ ਆਦਰ ਤੇ ਸੁਆਗਤ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਚ ਦੀ ਭਾਲ ਅਤੇ ਰਸਾਈ ਹੀ ਜੀਵਨ ਦਾ ਮਕਸਦ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸੱਚ ਸਦਾ ਹੀ ਸੁਖਦਾਈ ਘੱਟ ਤੇ ਦੁਖਦਾਈ ਤੇ ਸਦਮਾ ਭਰਪੂਰ ਵਧੇਰੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੱਚ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਹੀ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਸਦਮਾ ਭਰਪੂਰ ਹੋਵੇ, ਇਹੀ ਸੁੱਖ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਡਗਰ ਵੀ ਹੈ।

ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਉਲਥਾ 2013 ਵਿੱਚ ਛਾਪ ਦਿੱਤਾ। 2015 ਵਿੱਚ 'ਸੱਚ ਸੁਣੋ, ਸੱਚ ਦਾ ਵੇਲਾ' ਵੀ ਛਾਪ ਦਿੱਤਾ। ਭਾਲ ਦਾ ਅੰਤ ਤਾਂ ਕਿਤੇ ਹੈ ਨਹੀਂ।

2015 ਤੋਂ ਹੀ ਭਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਕਿ ਏਨਾ ਡੂੰਘਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਚਾਨਕ ਕਿਸੇ ਕਰਾਮਤ ਨਾਲ ਤਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਖਿਰ ਕਿਤੇ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਸੋਮਾ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਤੇ ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਸ਼ਾਲ ਝੀਲ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇਹ ਚਸ਼ਮਾਂ ਫੁੱਟ ਨਿਕਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੋਈ ਤਾਂ ਸਿਖਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਚੋਟੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਦੀ ਬਰਫ ਨੇ ਪਿਘਲ ਕੇ ਇਹ ਰੂਪ ਧਾਰਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।

ਠੀਕ ਹੈ, ਸਾਰੇ ਦਾ ਸਾਰਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸੰਬੋਧਨੀ ਵਿਧਾ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਯਾਨੀ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਫੇਰ ਵਧੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ ਇਕੱਠ ਕਰਕੇ ਕਈ ਬੈਠਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਆਖਰੀ ਛੋਹਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਫੇਰ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਹਾਲਾਤ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਘਾਟੇ ਵਾਧੇ ਵੀ ਕੀਤੇ ਹੋਣਗੇ।

ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ ਆਖਿਰ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਤੋਰ ਦਾ ਰੋਡਮੈਪ ਹੈ ਅਤੇ ਲਗਪਗ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਦੁਨੀਆਂ ਇਸੇ ਰੋਡਮੈਪ ਤੇ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ ਭਵਿੱਖ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੀ ਚੱਲਦਾ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਸਮਝ ਕੇ ਰੋਡਮੈਪ ਦਾ ਮੁਹਾਣ ਬਦਲ ਸੁਟਣ ਦਾ ਪੱਕਾ ਤਹੱਈਆ ਨਾ ਕੀਤਾ। ਏਸ ਲਈ ਏਸ ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵਧੀਕ ਸੋਮਿਆਂ ਤੱਕ ਵੀ ਰਸਾਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਮੇਰੀ ਏਸ ਖੋਜ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਮੁਕਾਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ...।

ਹੋਇਆ ਇਉਂ ਕਿ 2018 ਦੇ ਜੂਨ ਮਹੀਨੇ ਮੇਰੇ ਅਮਰੀਕਾ ਚੱਕਰ ਦਾ ਰੂਟ ਬਰਾਸਤਾ ਨਿਊਯਾਰਕ ਬਣਿਆ। ਉਥੇ ਮੇਰਾ ਪਰਮ-ਸ਼ਿਸ਼-ਮਿੱਤਰ-ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਪੁਨੀ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਸਮੇਤ ਲਗਪਗ ਤਿੰਨ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ 'ਪੱਪੂ ਪੁੱਤ' ਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਹਫ਼ਤਾ ਭਰ ਖੂਬ ਵਿਚਾਰਾਂ ਹੋਈਆਂ ਤੇ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਮਨਾਈਆਂ। ਅਗਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਤੇ ਪੁਜਣ ਲਈ ਸਮਾਨ ਪੈਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸਾਂ, ਤਾਂ ਪੱਪੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਸਰ, ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਦੋ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੋਸਟ ਰਾਹੀਂ ਭੇਜੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਤੁਸੀਂ ਲੈ ਲਓ। ਹਨ ਵੀ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿੱਚ।"

ਪਿਆਰ ਭੇਂਟ ਲਿਖ ਕੇ ਉਸਨੇ ਕਿਤਾਬ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਵਧਾਈ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਪੱਪੂ ਪੁੱਤ ਇਹ ਤਾਂ ਵੱਡਾ ਗ੍ਰੰਥ ਹੈ, ਪੂਰਾ ਗ੍ਰੰਥ। ਕੀ ਨਾਮ ਹੈ?

ਪੱਪੂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ- ਪਵਿੱਤਰ ਅੰਜੀਲ ਦੋਵੇਂ ਭਾਗ—। ਪੁਰਾਣੀ ਅੰਜੀਲ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਅੰਜੀਲ ਯਾਨੀ Old Testament and New Testament ... Full ...

ਮੈਂ ਕਿਹਾ 'ਏਸ ਦੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਭਾਲ ਸੀ। ਫੇਰ ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ ਵੀ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ। ਮਜ਼ਾ ਆ ਗਿਆ। ਉਂਜ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਹਿੱਸੇ ਜੋ ਆਮ ਹੀ ਯੂਰਪ ਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਮੁਫਤ ਵੰਡੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਲੈ ਕੇ ਪੜ੍ਹੇ ਪਰ ਗੱਲ ਬਣੀ ਨਹੀਂ। ਧੰਨਵਾਦ, ਲੱਖ ਲੱਖ ਧੰਨਵਾਦ ਜੋ ਪੂਰਾ ਗ੍ਰੰਥ ਮਿਲ ਗਿਆ।"

ਗ੍ਰੰਥ ਕੁਲ 1352 ਸਫੇ ਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਪੈਕ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ।

ਸੈਕਰਾਮੈਂਟੋ (ਕੈਲੇਫੋਰਨੀਆ) ਪੁਜ ਕੇ ਪਹਿਲਾ ਕੰਮ ਮੈਂ ਇਹੋ ਕੀਤਾ ਕਿ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਸਫੇ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਮੁਖ ਬੰਦ ਦਾ ਆਦਿ ਕਰਦਿਆਂ ਹੀ ਅਨੁਭਵ ਹੋਇਆ ਕਿ ਹਾਲ ਦੀ ਖੜੀ ਮੈਨੂੰ ਖੋਜ ਦਾ ਇੱਕ ਮੁਕਾਮ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਯਾਨੀ ਕਿ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਦਾ ਇੱਕ ਸੋਮਾਂ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਖੋਜ ਅੱਗੇ ਚੱਲਦੀ ਰਹੇਗੀ।

ਇਹ ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਪੁਰਾਣੀ ਬਾਈਬਲ ਤੇ ਨਵੀਂ ਬਾਈਬਲ ਯਾਨੀ ਅੰਜੀਲ। ਪੁਰਾਣੀ ਬਾਈਬਲ 976 ਸਫਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਦੇ 385 ਸਫੇ ਨਵੀਂ ਬਾਈਬਲ ਅਰਥਾਤ ਅੰਜੀਲ ਦੇ ਹਨ। ਪੁਰਾਤਨ ਬਾਈਬਲ ਯਹੂਦੀਆ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰੰਥ ਹੈ। ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਬਾਈਬਲ ਇਸਾਈਆਂ ਦਾ।

ਪੂਰਾ ਇੱਕ ਸਾਲ ਮੈਂ ਪੁਰਾਤਨ ਬਾਈਬਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦਾ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਕੁਲ 39 ਪੁਸਤਕਾਂ, 150 ਅਧਿਆਏ ਅਤੇ 976 ਸਫੇ ਹਨ (ਪੰਜਾਬੀ ਰੂਪ ਅਨੁਸਾਰ)। ਵਾਰ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ ਤੇ ਨੋਟ ਬਣਾ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ।

ਅਕਸਰ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਘਿਰਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਧਾਰਮਿਕ ਗ੍ਰੰਥ

ਹੈ? ਕੀ ਇਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਈਬਲ ਹੈ (ਪੁਰਾਣੀ)। ਇਸ ਦੇ ਰੱਬ ਦਾ ਨਾਮ ਯੇਹੋਵਾਹ ਹੈ। ਕੀ ਕੋਈ ਰੱਬ ਲਹੂ ਦਾ ਏਨਾ ਪਿਆਸਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਉਹ ਵੀ ਬੇਜ਼ਬਾਨਾਂ, ਭੋਲਿਆਂ, ਬੇਕਸੂਰਿਆਂ, ਦੇ ਲਹੂ ਦਾ? ਤੋਬਾ ... ਤੋਬਾ ...।

ਮੈਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਰਮ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਯਾਈਆਂ ਦਾ ਉੱਕਾ ਹੀ ਵਿਰੋਧੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਸਭ ਦਾ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਅਕੀਦਾ ਹੈ ...।

ਮੇਰੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਜਿਸ ਤੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਲਿਖਿਆ ਜਾ ਚੁਕਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਬਦੀ ਦੀ ਅਸਲੀ ਜੜ੍ਹ ਹੈ, ਜੋ ਵਰਤਮਾਨ ਯੁਗ ਦਾ ਗੁਪਤ ਰੋਡਮੈਪ ਹੈ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁਧਾਂ ਕਾਰਨ ਧਰਤੀ ਲਹੂ ਨਾਲ ਸਿੰਜ ਹੋਈ ਹੈ ਦਾ ਮੂਲ ਅਧਾਰ ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਈਬਲ ਹੈ। (ਪੁਰਾਣੀ)

ਅਗਲੇ ਸਫਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਪੋਥੀਆਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਤੱਤਸਾਰ ਅਤੇ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦਾ, ਕੁਝ ਸੰਖੇਪ ਵੇਰਵਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਜੋ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ ..., ਜੋ ਪੁਰਾਣੀ ਬਾਈਬਲ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ।

ਮੁਢਲਾ ਸਾਰ

- ਰੱਬ ਵੀ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵੀ ਹਨੇਰਾ ਹੀ ਹਨੇਰਾ (Chaos) ਸੀ।
- ਫੇਰ ਰੱਬ ਨੂੰ ਫੁਰਨਾ ਫੁਰਿਆ।
- ਛੇ ਦਿਨਾਂ 'ਚ ਸਰਵ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸਾਜ਼ ਦਿੱਤੀ ਤੇ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਅਰਾਮ ਕੀਤਾ।
- ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਰੋਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਦਿਨ ਰਾਤ ਸਾਜ਼ੇ। (Let there be light and there was light ...)
- ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਹਵਾ, (ਆਕਾਸ਼) ਵਾਯੂਮੰਡਲ, ਦੋ ਭਾਗ ਪਾਣੀ ਸਾਜ਼ੇ।
- ਤੀਸਰੇ ਦਿਨ ਖੁਸ਼ਕ ਜ਼ਮੀਨ, ਸਮੁੰਦਰ ਅਤੇ ਬੀਜ ਵਾਲੀ ਬਨਸਪਤੀ ਸਾਜ਼ੇ।
- ਚੌਥੇ ਦਿਨ, ਸੂਰਜ, ਚੰਦਰਮਾ, ਤਾਰੇ ਸਾਜ਼ੇ ਜੋ ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਟਿਕਾ ਦਿੱਤੇ।
- ਪੰਜਵੇਂ ਦਿਨ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜੀਵ ਅਤੇ ਧਰਤੀ, ਸਮੁੰਦਰ ਤੇ ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਡਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਪੰਛੀ ਸਾਜ਼ੇ।
- ਛੇਵੇਂ ਦਿਨ ਧਰਤੀ ਉੱਪਰ ਵਸਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਜੀਵ ਸਾਜ਼ਣ ਮਗਰੋਂ ਆਖਿਆ, ਆਉ ਹੁਣ ਆਦਮੀ ਦੀ ਸਾਜਨਾ ਕਰੀਏ। ਅਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਕਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਜਾਂਗੇ। ਲੋਕ ਸਾਡੇ ਵਰਗੇ ਹੋਣਗੇ। ਉਹ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਤੇ ਆਕਾਸ਼

ਵਿਚਲੇ ਉਡਣ ਵਾਲੇ ਪੰਛੀਆਂ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨਗੇ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚੋਂ ਆਦਮ
ਤੇ ਆਦਮ ਚੋਂ ਔਰਤ ਸਾਜੇ।

- ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਆਰਾਮ ਕੀਤਾ।

ਇਉਂ ਬੀਜ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਰਵ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਸਾਜ਼ ਹੋ ਗਈ।

ਮਗਰੋਂ ਹੋਲੀ ਹੋਲੀ ਆਪਣੀ ਰਚਨਾ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਵੱਖ ਰੰਗ ਭਰਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ।
ਵਰਖਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। ਆਪਣੀ ਸਾਜ਼ੀ ਗਿੱਲੀ ਮਿੱਟੀ ਚੋਂ ਆਪਣੇ ਵਰਗਾ ਆਦਮ ਸਾਜਿਆ ਤੇ
ਨੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿੱਚ ਹਵਾ ਭੇਜ ਕੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਾਹ ਫੁਕਿਆ।

ਪੂਰਬ ਵਿੱਚ ਅਦਨ ਦੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਅਦਨ ਦਾ ਬਾਗ ਸਾਜਿਆ।

ਅਨੇਕਾਂ ਰੁਖ ਉਗਾਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਦਾ ਰੁਖ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਨੇਕੀ ਅਤੇ
ਬਦੀ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਰੁਖ ਸਾਜੇ।

(ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਨੇਕੀ ਅਤੇ ਬਦੀ ਦੋਵੇਂ ਰੱਬ ਦੀ ਸਾਜਨਾ ਸਨ। ਫੈਸਲਾ ਵੀ
ਰੱਬ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਨੇਕੀ ਕੀ ਹੈ ਤੇ ਬਦੀ ਕੀ ਹੈ? ਇਹ ਗਿਆਨ ਸਾਜਨਹਾਰ ਨੂੰ ਹੀ
ਪਤਾ ਸੀ।)

ਬਾਗ ਨੂੰ ਸਿੰਜਣ ਲਈ ਚਾਰ ਨਦੀਆਂ- ਪੀਸੋਨ (ਜੋ ਹਵੀਲਾਹ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਦੁਆਲੇ
ਘੁੰਮਦੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਸੋਨਾ, ਹੀਰੇ, ਮੋਤੀ, ਸੁਲੇਮਾਨੀ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਮਿਕਦਾਰ ਵਿੱਚ ਸਨ), ਦੂਜੀ ਨਦੀ
ਗੀਹੋਨ (ਕੁਸ ਦੇਸ਼ ਦੀ), ਤੀਸਰੀ ਹਿੰਦਕਾਲ (ਅਸੂਰ ਦੇਸ਼ ਦੀ), ਚੌਥੀ ਨਦੀ ਫਰਾਤ ਸੀ।

“ਯੇਹੋਵਾਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਆਦਮ ਨੂੰ ਅਦਨ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਜਮੀਨ ਉਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ
ਅਤੇ ਬਾਗ ਦੀ ਦੇਖ ਭਾਲ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਤੇ ਆਦਮ ਦਿੱਤਾ, “ਤੂੰ ਬਾਗ ਵਿਚਲੇ ਹਰ ਰੁਖ ਦਾ
ਫਲ ਖਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਤੈਨੂੰ ਉਸ ਰੁੱਖ ਦਾ ਫਲ ਨਹੀਂ ਖਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਹੜਾ ਗਿਆਨ
ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਨੇਕੀ ਹੈ ਤੇ ਕੀ ਬਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਤੂੰ ਖਾਵੇਂਗਾ ਤਾਂ ਮਰ ਜਾਵੇਂਗਾ।” ਆਦਮ ਨੂੰ
ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਹਾਇਕ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਧਰਤੀ, ਅਕਾਸ਼ ਤੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜੀਵਾਂ ਚੋਂ ਨਾ
ਮਿਲਿਆ।

ਯੇਹੋਵਾ ਨੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਗਹਿਰੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਸੁਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਆਦਮੀ ਸੁੱਤਾ
ਹੋਇਆ ਸੀ, ਯੇਹੋਵਾਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਇੱਕ ਪਸਲੀ ਕੱਢੀ। ਫੇਰ
ਯੇਹੋਵਾਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਉਹ ਥਾਂ (ਧੁੰਨੀ) ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਜਿੱਥੋਂ ਪਸਲੀ ਕੱਢੀ
ਸੀ। ਪਸਲੀ ਚੋਂ ਆਦਮ ਵਰਗਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜੀਵ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ। ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਫਰਕ ਰੱਖਣ
ਲਈ ਉਸਨੇ 'ਹੋਰ ਜੀਵ' ਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਅੰਸ਼ ਕੱਢਿਆ ਤੇ ਆਦਮ ਦੇ ਉਸੇ ਹਿੱਸੇ ਤੇ
ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ। ਫੇਰ ਆਦਮ ਦੀ ਜਾਗ ਖੁੱਲ੍ਹੀ।

ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ ਯੇਹੋਵਾ ਦੂਸਰੇ ਜੀਵ ਨੂੰ ਆਦਮ ਕੋਲ ਲੈ ਆਇਆ। ਆਦਮ ਬੋਲਿਆ

ਬੋਹੜੇ-ਬਹੁਤੇ ਫਰਕ ਨਾਲ ਐਨ ਮੇਰੇ ਵਰਗਾ ਇੱਕ ਆਦਮੀ। ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹਵਾ (ਯਾਨੀ ਈਵ ਯਾਨੀ ਆਕਾਸ਼ ਯਾਨੀ ਔਰਤ) ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ ...।'

ਆਦਮ ਅਤੇ ਹਵਾ ਨੰਗੇ ਸਨ ਪਰ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਨੇਕੀ ਤੇ ਬਦੀ ਦਾ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਈਦਨ ਦੇ ਬਾਗ ਦੀਆਂ ਨੇਹਮਤਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਨਣ ਲੱਗੇ।

ਸੱਪ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਦੁਲਾਰਾ ਜੀਵ ਸੀ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਖਿਡੋਣੇ ਵਾਂਗ ਖੇਡਦੇ।

ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਖੇਤਿਆਂ 'ਚ ਸਮਾਂ ਬੀਤਦਾ ਗਿਆ। ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਸੱਪ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਅਤੇ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤਬਦੀਲੀ ਆਉਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ।

ਈਦਨ ਦਾ ਬਾਗ, ਸੱਪ, ਆਦਮ, ਈਦਨ ਤੇ ਫਲ

ਇੱਕ ਦਿਨ ਮੋਕਾ ਪਾ ਕੇ ਸੱਪ ਇਕੱਲੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਪੁਛਦਾ ਹੈ, “ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਫਲ ਖਾਂਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਉਸ ਰੁੱਖ ਦਾ ਫਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ, ਕਿਉਂ?”

ਔਰਤ, “ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਯਹੋਵਾ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੀ- ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਰੁੱਖ ਦਾ ਫਲ ਨਹੀਂ ਖਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਸਨੂੰ ਹੱਥ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜੇ ਏਵੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮਾਰੇ ਜਾਉਗੇ।”

ਸੱਪ ਆਖਦਾ ਹੈ, “ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਮਰੋਗੇ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਨੇਕੀ ਤੇ ਬਦੀ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਫਲ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਤੇ ਸਿਰਫ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੇਕੀ ਕੀ ਹੈ ਤੇ ਬਦੀ ਕੀ ਹੈ। ਫਲ ਖਾ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜਾਣ ਜਾਉਗੇ। ਫੇਰ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੀ ਬਣ ਜਾਉਗੇ ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਇਉਂ ਕਿਉਂ ਚਾਹੇਗਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸੱਭੋਂ ਕੁਝ ਜਾਣ ਜਾਓ।”

ਔਰਤ ਸੋਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਫਲ ਬੜਾ ਸੁਹਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਖਾਣ ਨਾਲ ਉਹ ਹੋਰ ਸਿਆਣੀ ਤੇ ਗਿਆਨਵਾਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਜਿੰਨੀ ਸਿਆਣੀ ਤੇ ਗਿਆਨਵਾਨ।

ਉਹ ਫਲ ਤੋੜ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਖਾਣਾ ਆਰੰਭ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਏਨੇ ਨੂੰ ਆਦਮ ਵੀ ਉਥੇ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਦਮ ਨੂੰ ਇਹ ਹਰਕਤ ਬੁਰੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ।

ਪਰ ਔਰਤ ਅੱਧਾ ਫਲ ਉਸਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਦੀ ਹੈ। ਆਦਮ ਵੀ ਅੱਧਾ ਫਲ ਖਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਖਾਂਦਿਆਂ ਸਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਗਨ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਨੰਗ ਨੂੰ ਅੰਜੀਰ ਦੇ ਪੱਤਿਆਂ ਨਾਲ ਢੱਕ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

ਏਨੇ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਰਾਪ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਸੱਪ ਤੇ ਆਦਮ

ਜਾਤ ਦਾ ਸਦੀਵੀ ਵੈਰ ਰਹੇਗਾ। ਸੱਪ ਦੀ ਜੁਬਾਨ ਤੇ ਜ਼ਹਿਰ ਪੈਦਾ ਹੋਏਗਾ। ਔਰਤ ਹਰ ਮਹੀਨੇ ਆਪਣੇ ਲਹੂ ਦੀ ਬਲੀ ਦੇਵੇਗੀ, ਅਤਿਅੰਤ ਪੀੜ ਸਹੇਗੀ ਤੇ ਬੱਚੇ ਜਣੇਗੀ। ਆਦਮ ਨੂੰ ਆਹਾਰ ਦਾ ਤ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਜੀਉਂਦੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਜੀਵਨ ਭਰ ਸਖਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਫੇਰ ਤੂੰ ਖਾਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਦਮ ਖਾਕ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅੰਤ ਮਰ ਕੇ ਉਹ ਫਿਰ ਖਾਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਫੇਰ ਯਹੋਵਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਰੂਪੀ ਫਲ ਖਾਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮਰਦੇ ਦੀ ਰਹਿਣ ਤੇ ਜੀਵਿਤ ਵੀ ਰਹਿਣ। ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਈਦਨ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਧਰਤੀ ਤੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਕਥਾ ਤੋਂ ਦੋ ਸਿੱਟੇ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਕਿ ਆਦਮ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਬਦੀ ਦੇ ਗਿਆਨ ਅਰਥਾਤ ਬਦੀ ਦੀ ਪੈਦਾਇਸ਼ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਕਿ ਸਖਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਹੂ ਦੀ ਬਲੀ ਚਤਾਉਣ ਦੀ ਰਵਾਇਤ ਵੀ ਨਾਲ ਹੀ ਆਰੰਭ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਲਹੂ ਦੀ ਬਲੀ ਦੀ ਰਵਾਇਤ ਅੱਗੋਂ ਕੀ ਰੰਗ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਤਿਹਾਸ ਗਵਾਹੀ ਭਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਤੇ ਏਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਭੇਡਾਂ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦੇ ਲਹੂ ਦੀ ਬਲੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਦੋ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁਧਾਂ ਦੇ ਮਾਨਵ ਲਹੂ ਦੀ ਬਲੀ ਵੀ ਉਸੇ ਬਲੀ ਦੀ ਰਵਾਇਤ ਅੱਗੇ ਤੁਰਦੀ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁਧ ਵੀ ਏਸੇ ਰਵਾਇਤ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਤੋਰਦੇ ਹੋਣ।)

ਉਹ ਕਹਾਣੀ ਕਿਵੇਂ ਅੱਗੇ ਤੁਰਦੀ ਹੈ? ਆਦਮ ਅਤੇ ਹਵਾ ਦੇ ਦੋ ਪੁਤਰ ਕਇਨ ਅਤੇ ਹਾਬਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਇਨ ਕਿਸਾਨ ਅਤੇ ਹਾਬਲ ਆਜ਼ਾਦੀ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਫਲ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਉਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਭੇਡਾਂ, ਬੱਕਰੀਆਂ ਪਾਲਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਢੀ ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਗਾਤਾਂ ਭੇਂਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਇਨ ਵਧੀਆ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਫਲ ਅਤੇ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਲਿਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਬਲ ਆਪਣੇ ਇੱਜ਼ਤ ਚੋਂ ਵਧੀਆ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਭੇਡਾਂ ਦੇ ਵਧੀਆ ਅੰਗਾਂ ਦਾ 'ਲਹੂ' ਭੇਂਟ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਏਥੇ ਬਾਈਬਲ 'ਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ- 'ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਹਾਬਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੁਗਾਤ ਤੇ ਕਿਰਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ। ਪਰ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਕਇਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਭੇਂਟ ਨੂੰ ਪਰਵਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।'

(ਬੇਚੈਨ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਾਕ ਹਨ ਇਹ। ਏਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਕਤਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।) ਕਇਨ ਈਰਖਾ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਵਰਗਲਾਅ ਕੇ ਹਾਬਲ ਨੂੰ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾ ਕੇ ਕ੍ਰੋਧ ਤੇ ਈਰਖਾ ਬਸ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕ੍ਰੋਧ ਤੇ ਈਰਖਾ ਵੀ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੜ ਰਵੱਈਏ ਦੀ ਹੀ ਦੇਣ ਹੋਣ, ਇਹ ਕ੍ਰੋਧ ਤੇ ਈਰਖਾ ਅੱਜ ਤੱਕ ਕੀ ਕੀ ਕਰਵਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ।

ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਕਇਨ 'ਨੋਦ' ਨਾਮ ਦੀ ਧਰਤੀ ਤੇ ਚਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਥੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਹਨੋਕ ਅਤੇ ਸੇਬ ਜੰਮਦੇ ਹਨ। ਅੱਗੋਂ ਪੁੱਤਰ ਦਰ ਪੁੱਤਰ ਅਰਥਾਤ ਪੋਤਰੇ, ਪੜੋਤਰੇ, ਜਨਮਦੇ ਹਨ ...। ਨਾਮ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ- (ਇੱਕ ਲੜੀ) ਈਰਾਦ, ਮਹੂਆਏਲ, ਮਥੂਸਾਏਲ, ਲਾਮਕ, ਨੂਹ, ਯਾਬਨ, ਆਦਾਹ, ਜਿਲਾਹ, ਤੂਬਲ।

(ਦੂਸਰੀ ਲੜੀ) ਸੇਬ, ਅਨੋਸ਼, ਕੇਨਾਨ, ਮਹਲੇਲ, ਯਰਦ, ਹਨੋਕ, ਮਥੂਸਲਹ
.....।

ਅੱਗੋਂ ਧੀਆਂ ਪੁੱਤਰ ਜਨਮੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਧਰਤੀ ਆਦਮ ਜਾਤ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਾਲੇ ਨਾਲ ਵੈਰ, ਵਿਰੋਧ, ਈਰਖਾ, ਕ੍ਰੋਧ ਵੀ ਏਨੇ ਵੱਧ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਧਰਤੀ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਘਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਕਹਾਣੀ ਅੱਗੇ ਤੁਰਦੀ ਹੈ। ਲਾਮਕ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂਹ ਤੋਂ ਨੂਹ ਦੇ ਘਰ ਸ਼ੇਮ, ਹਾਮ ਅਤੇ ਯਾਫਤ ਨਾਮ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਜੰਮਦੇ ਹਨ।

ਪਾਪ ਏਨੇ ਵੱਧ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯਾਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਤੇ ਵਸਦੇ ਹਰ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਾਲ ਨਫਰਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਂ ਉਹ ਨੂਹ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਨੂਹ 500 ਵਰਿਆਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਯਹੋਵਾ ਨੂਹ ਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈ, “ਮੈਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਤਮਾਮ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ। ਤੂੰ ਗੋਫਰ ਦੀ ਲੱਕੜ ਤੋਂ 300 ਕਿਊਬਿਟ ਲੰਬੀ, 50 ਕਿਊਬਿਟ ਚੌੜੀ ਅਤੇ 30 ਫੁਟ ਉੱਚੀ ਇੱਕ ਕਿਸ਼ਤੀ ਬਣਾ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਿੜਕੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਰੱਖ। ਕਿਸ਼ਤੀ ਤਿੰਨ ਮੰਜ਼ਿਲੀ ਹੋਵੇ।” ਨੂਹ ਉਵੇਂ ਦੀ ਕਿਸ਼ਤੀ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਹੁਕਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, “ਨੂਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ, ਪੁੱਤਰ, ਧੀਆਂ, ਨੂੰਹਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰ ਹੋ ਜਾਣ। ਹੋਰ ਇਹ ਕਿ ਸਭ ਜੀਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਇੱਕ ਜੋੜਾ ਨਰ ਤੇ ਮਾਦਾ, ਵੀ ਕਿਸ਼ਤੀ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰ ਕਰ ਲੈ ... ਖਾਣ ਪੀਣ ਦਾ ਸਮਾਨ ਵੀ ਰੱਖ ਲੈ।” ਨੂਹ ਉਵੇਂ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨੂਹ ਨਾਲ 'ਇਕਰਾਰ' ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ਼ਤੀ ਦੇ ਸਵਾਰ ਬਚੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਜੀਵ ਮਾਰੇ ਜਾਣਗੇ।

ਫੇਰ ਭਿਆਨਕ ਵਾਰਿਸ਼ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 40 ਦਿਨ ਤੇ 40 ਰਾਤਾਂ ਵਾਰਿਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਭਿਆਨਕ ਹੜ੍ਹ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੜ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਣੀ ਉੱਚੀ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚੀ ਪਰਬਤ ਚੋਟੀ ਤੋਂ ਵੀ ਵੀਹ ਫੁਟ ਉਪਰ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਕੁਝ ਰੁੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਨੂਹ ਦੀ ਕਿਸ਼ਤੀ ਅਤੇ ਸਵਾਰ ਬਚੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। 150 ਦਿਨਾਂ ਮਗਰੋਂ ਪਾਣੀ ਘਟਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਾਣੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਥੱਲੇ ਵਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਸਵਾਰ ਵਾਰੀ ਵਾਰੀ ਮੁੜ ਧਰਤੀ ਤੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਆਪਣਾ 'ਇਕਰਾਰ' ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਨੂਹ ਕਿਸਾਨ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਅੰਗੂਰਾਂ ਦਾ ਬਾਗ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅੰਗੂਰਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਰਾਬ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਨੂਹ ਦੁਆਰਾ ਧਰਤੀ

ਦੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਸ਼ਰਾਬ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਨੂਹ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਘੁਕ ਨੀਂਦ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਨੰਗਾ ਹੀ ਸੌ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਪੁਤਰ ਉਸ ਦਾ ਨੰਗੇਜ ਦੇਖਣ ਦੀ ਗਲਤੀ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਰਾਪ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਰਾਪ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸੰਤਾਨ ਦਰ ਸੰਤਾਨ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਲਗਪਗ ਪੰਦਰਾਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਜੰਮਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ 'ਤਾਰਹ' ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਰਹ ਦੇ ਅੱਗੋਂ ਤਿੰਨ ਬੱਚੇ ਅਬਰਾਮ, ਨਾਹੋਰ ਅਤੇ ਹਾਰੂਨ ਜੰਮਦੇ ਹਨ।

ਤਾਰਹ ਆਪਣੇ ਪੁਤਰਾਂ ਅਤੇ ਨੂੰਹਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਹਾਰਾਨ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਖੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਬਰਾਹਮ ਪੁੱਤਰ ਤਾਰਹ ਤੋਂ ਨਵੇਂ ਸਿਰਿਉਂ ਕਹਾਣੀ ਅੱਗੇ ਤੁਰਦੀ ਹੈ।

ਯੇਹੋਵਾਹ ਹਾਰਾਨ ਵਿਖੇ ਅਬਰਾਮ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਆਖਦਾ ਹੈ, “ਆਪਣਾ ਦੇਸ਼, ਸ਼ਹਿਰ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਹ। ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਟੱਬਰ ਛੱਡ ਦੇ, ਉਸ ਧਰਤੀ ਤੇ ਜਾਹ ਜਿਹੜੀ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦਿਖਾਣ ਅਤੇ ਪਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ 'ਇਕਰਾਰ' ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਤੇਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਕੋਮ ਉਸਾਰਾਂਗਾ ...।

ਅਬਰਾਮ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਸਾਰਈ ਭਤੀਜੇ ਲੂਤ ਅਤੇ ਕਈ ਸਾਰੇ ਗੁਲਾਮਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕਨਾਨ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਮੋਹਰ (ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਜਗਵੇਦੀ ਬਣਾਈ) ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੋਇਆ ਬੈਤਏਲ, ਨੇਜੇਲ, ਰਾਹੀਂ ਮਿਸਰ ਪੁੱਜਿਆ। ਉਥੋਂ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਫਰਾਊਨ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਦੀ ਸੁੰਦਰ ਪਤਨੀ ਕਾਰਨ ਪਨਾਹ ਦਿੱਤੀ। ਪਰ ਕੁਝ ਆਫ਼ਤਾਂ ਆਉਣ ਮਗਰੋਂ ਮਿਸਰ ਚੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ। ਅਬਰਾਮ ਮੁੜ ਕਨਾਨ ਆ ਗਿਆ। ਏਥੇ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਗੁਆਂਢੀ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲ ਜੰਗਾਂ ਲੜਨੀਆਂ ਪਈਆਂ। ਉਸ ਦੀ ਫਤਿਹ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ। ਪਤਨੀ ਸਾਰਈ ਦੇ ਜੋਰ ਦੇਣ ਤੇ ਅਬਰਾਮ ਨੇ ਦਾਸੀ ਹਾਜ਼ਰਾ ਤੋਂ ਬੱਚਾ ਇਸਮਾਈਲ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ। (ਯਾਦ ਕਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਰਤੀ ਦੇ ਹੋਰ ਭਾਗਾਂ ਤੇ ਵੀ ਆਦਮ ਵੱਸੋਂ ਤਾਂ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਯਹੋਵਾ ਦੀ ਉਪਜ ਨਹੀਂ। ਯਹੋਵਾ ਦੀ ਉਪਜ ਤਾਂ ਅਬਰਾਮ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਯਹੋਵਾ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮਤ ਪਿਆਰੇ ਹਨ। ਜੋ ਚੁਨਿੰਦਾ ਚੋਂ ਵੀ ਚੁਨਿੰਦਾ (Choicest people) ਹਨ।)

ਜਦੋਂ ਅਬਰਾਮ ਸੌ ਵਰਿਆਂ ਦਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਯਹੋਵਾ ਨੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿੱਤੇ ਤੇ ਕਿਹਾ, “ਅੱਜ ਤੋਂ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਅਬਰਾਹਮ ਤੇ ਤੇਰੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਨਾਂ 'ਸਾਰਾਹ' ਹੋਵੇਗਾ। ਆਪਾਂ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਇੱਕ ਇਕਰਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸੌਦਾ ਕਰੀਏ। ਮੇਰੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦਾ ਪਿਤਾ ਬਣਾ ਦਿਆਂਗਾ, ਕਨਾਨ ਦੀ ਧਰਤੀ ਦਾ ਰਾਜ ਸਦਾ ਲਈ ਦਿਆਂਗਾ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦਿਆਂਗਾ।”

ਅਬਰਾਹਮ ਪੁਛਦਾ ਹੈ, “ਪਰ ਮੇਰੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ 'ਇਕਰਾਰ'?”

'ਆਪਣੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ 'ਇਕਰਾਰ' ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਵਜੋਂ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਸੁੱਨਤ

ਕਰੇਗਾ। ਤੇਰੇ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਤੇਰੇ ਗੁਲਾਮ ਤੇਰੀ ਕੌਮ ਵੀ ਸੁੰਨਤ ਕਰੇਗੀ।'

ਉਸੇ ਦਿਨ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਸੁੰਨਤਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।

'ਇਕਰਾਰ' ਮੁਤਾਬਕ ਅਬਰਾਹਮ ਸੁੰਨਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਸਾਰਾਹ ਦੇ ਪੇਟੋਂ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਇੱਕ ਪੁਤਰ ਇਸਹਾਕ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਸੁੰਨਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਉਧਰ ਲੂਤ ਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਧੀਆਂ ਬਚ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਬਾਕੀ ਸਾਰਾ ਨਗਰ ਯਹੋਵਾ ਨੇ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕੁੜੀਆਂ ਨੇ ਪਿਉ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਪਿਲਾ ਕੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਕਰਕੇ ਸੰਭੋਗ ਕੀਤਾ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਪੁਤਰ ਹੋਇਆ। ਇੱਕ ਦਾ ਨਾਮ ਮੋਆਬ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ, ਜੋ ਮੁਆਬੀ ਕੌਮ ਦਾ ਪਿਤਾ ਬਣਿਆ। ਦੂਜੇ ਦਾ ਨਾਮ ਬਿਨ-ਅੰਮੀ ਰੱਖਿਆ ਜੋ ਅਮੋਨੀ ਕੌਮ ਦਾ ਪਿਤਾ ਬਣਿਆ। ਇਸਹਾਕ ਦਾ ਅਬਰਾਹਮ ਨੇ ਦੂਰ ਦੁਰਾਡੇ ਵਸਦੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੀ ਲੜਕੀ ਰਿਬਕਾਹ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਇਆ।

ਅਬਰਾਹਮ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਫੇਰ ਕਟੂਰਾਹ ਨਾਮ ਦੀ ਲੜਕੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਇਆ ਜਿਸ ਤੋਂ ਛੇ ਪੁਤਰ ਜੰਮੇ। ਅੱਗੋਂ ਛੇਆਂ ਤੋਂ ਹੋਰ ਅਨੇਕਾਂ ਧੀਆਂ ਪੁੱਤਰ ਪੈਦਾ ਹੋਏ। ਜਿਹੜੇ ਅੱਗੋਂ ਕਈ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾਮਾ ਬਣੇ।

ਇਸਹਾਕ ਦੇ ਰਿਬਕਾਹ ਤੋਂ ਦੋ ਜੋੜੇ ਪੁੱਤਰ ਹੋਏ, ਏਸਾਊ ਤੇ ਯਾਕੂਬ। ਪਰ ਧੋਖਿਆਂ ਨਾਲ ਯਾਕੂਬ ਨੂੰ ਇਸਹਾਕ ਦਾ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹੱਕ ਹਕੂਕ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਯਾਕੂਬ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਨਕਿਆਂ ਦੇ ਨਗਰ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ (ਇਹ ਦਾਦਕੇ ਵੀ ਹਨ)। ਯਾਕੂਬ ਨੇ ਮਾਮੇ ਲਾਬਾਨ ਦੀਆਂ ਦੋਵਾਂ ਧੀਆਂ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਏ।

ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ 14 ਸਾਲ ਆਪਣੇ ਮਾਮੇ-ਸਹੁਰੇ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਕੀਤੀ। 6 ਸਾਲ ਹੋਰ ਜਾਨਵਰ ਲੈਣ ਲਈ ਨੌਕਰੀ ਕੀਤੀ।

ਸਮਝੋਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਧਾਰੀਦਾਰ, ਕਾਲੇ ਅਤੇ ਧੱਬੇਦਾਰ ਜਾਨਵਰ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਣੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਜਾਨਵਰ ਸੰਭੋਗ ਕਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਯਾਕੂਬ ਜੈਤੂਨ ਦੀਆਂ ਟਾਹਣੀਆਂ ਫਿਲ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਬੱਚੇ ਧਾਰੀਦਾਰ ਤੇ ਧੱਬੇਦਾਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਯਾਕੂਬ ਦੀਆਂ ਦੋ ਪਤਨੀਆਂ ਲੇਆਹ ਅਤੇ ਰਾਖੇਲ ਅਤੇ ਦੋ ਦਾਸੀਆਂ - ਬਿਹਾਹ ਤੇ ਜਿਲਫਾਹ ਤੋਂ ਗਿਆਰਾਂ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਧੀ ਪੈਦਾ ਹੋਏ। ਪੁੱਤਰ - ਰਊਬਨਾ ਸਿਮਓਲ, ਲੇਵੀ, ਯਹੂਦਾਹ, ਦਾਨ, ਨਫਤਾਲੀ, ਗਾਦ, ਆਸ਼ੂਰ, ਯਿਸ਼ਾਕਾਰ, ਜਬਲੂਨ, ਯੂਸਫ, ਪੁਤਰੀ - ਦੀਨਾਹ (ਲੇਆਹ ਦੀ ਧੀ)

ਯਾਕੂਬ ਆਪਣੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ, ਦਾਸੀਆਂ, ਪੁੱਤਰਾਂ ਤੇ ਧੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦਾਸ

ਦਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਗਰ ਵਲ ਚਲ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਲਾਬਾਨ ਨਾਲ ਟਾਕਰਾ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਵੱਡੇ ਭਰਾ ਏਸਾਉ ਨਾਲ ਮੇਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਯੁੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਜੋ ਕਿ ਬੰਦੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੁਸ਼ਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਕੁਸ਼ਤੀ ਵਿਚ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਪੱਟ ਅਤੇ ਚੂਲੇ ਨੇੜੇ ਸੱਟ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਲੰਗੜਾ ਕੇ ਤੁਰਨ ਲਗਦਾ ਹੈ। (ਤਾਹੀਉਂ ਕਿਸੇ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਏਥੋਂ ਮਾਸ ਨਹੀਂ ਖਾਧਾ ਜਾਂਦਾ) ਦੀਨਾਹ ਦਾ ਇਕ ਰਾਜੇ ਦੀਨਾਹ ਦੇ ਪੁਤਰ ਸ਼ਕਮ ਵਲੋਂ ਬਲਾਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਦੀਨਾਹ ਦੇ ਭਰਾ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਨਗਰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦੇਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਕੁਲ 12 ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਇਕ ਧੀ ਹੈ। (ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਹੋਰ ਬਾਰੇ-ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸ਼ੱਕ ਸ਼ਕੂਕ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਰ ਵਾਧਾ ਘਾਟਾ ਹੋ ਸਕੇ।)

ਸੰਤਾਨ ਦਾ ਵੇਰਵਾ -

ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਲੇਆਹ ਦੇ ਪੁੱਤਰ - ਰਊਬੇਨ (ਪਲੇਡਾ), ਸਿੱਮਉਨ, ਲੇਵੀ, ਯਹੂਦਾਹ, ਜਿੱਸਕਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ਬੂਲਨ 6

ਯਕੂਬ ਅਤੇ ਰਾਖੇਲ ਦੇ ਪੁਤਰ- ਯੂਸਫ, ਬਿਨਯਾਮੀਨ। (ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਵਾਪਸ ਸਫਰ ਤੇ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਬਨਉਨੀ = 2

ਯਾਕੂਬ ਤੇ ਲੇਹਾਅ ਦੀ ਦਾਸੀ ਜਿਲਪਾਹ ਦੇ ਪੁੱਤਰ- ਗਾਦ, ਅਸ਼ੇਰ = 2

ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਰਾਖੇਲ ਦੀ ਦਾਸੀ ਬਿਲਹਾਹ ਦੇ ਪੁੱਤਰ - ਦਾਨ ਤੇ ਨਫਤਾਲੀ = 2

ਲੇਆਹ ਦੀ ਧੀ- ਦੀਨਾਹ = 1

ਸੋ ਕੁਲ 12 ਪੁਤਰ ਤੇ ਇੱਕ ਦੀ ਜੰਮਦੇ ਹਨ।

ਵੀਹ ਸਾਲ ਆਪਣੇ ਮਾਮੇ-ਸਹੁਰੇ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਕਰਨ ਮਗਰੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ, ਦਾਸ, ਦਾਸੀਆਂ, ਕੁੱਲ ਸੱਤਰ ਜੀਆਂ ਅਤੇ ਕਮਾਏ ਹੋਏ ਇੱਜੜਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਲ ਚਾਲੇ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਯਾਕੂਬ ਨੂੰ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਦੀ ਤੇ ਇੱਕ ਬੰਦੇ ਨਾਲ ਖੂਬ ਘੁਲਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਘੋਲ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਘੁਲਾਟੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਯੇਹੋਵਾਹ ਹੈ। ਯਾਕੂਬ ਦਾ ਨਾ ਦੁਬਾਰਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸਰਾਏਲ। ਥਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਬੈਤਏਲ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯਾਕੂਬ ਜਿਸਦਾ ਬਦਲਿਆ ਨਾਂ ਹੈ ਇਸਰਾਏਲ ਉਥੇ ਇੱਕ ਜਗਬੇਦੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅੰਤ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਇਸਹਾਕ ਦੇ ਸੂਬੇ ਕਨਾਨ ਦੇ ਨੇੜਲੇ ਸ਼ਹਿਰ ਬਾਏਸਰਥਾ ਵਿਖੇ ਆਣ ਵਸਦਾ ਹੈ।

ਏਸਾਉ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਵੀ ਵੱਧਦਾ ਫੁਲਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੇਕਾਂ ਪੁੱਤਰ ਪੋਤਰੇ ਹੁੰਦੇ

ਹਨ ਜੋ ਵੱਖ ਵੱਖ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾਮਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਦੋਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਤਾਨਾਂ ਦੂਰ ਦੂਰ ਤੱਕ ਫੈਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਯੂਸਫ

ਇਸਰਾਈਲ (ਯਾਕੂਬ) ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਯੂਸਫ ਨੂੰ ਸ਼ਕਮ ਵੱਲ ਭੇਜਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਹੋਰ ਪੁੱਤਰ ਵੀ ਪਿਤਾ ਦੇ ਇੱਜ਼ਤਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਯੂਸਫ ਨੂੰ ਈਰਖਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਯੂਸਫ ਨੂੰ ਸੁਪਨਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੂਰਜ, ਚੰਨ ਅਤੇ 11 ਤਾਰੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਜਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਯੂਸਫ ਲੰਮਾ ਸਫਰ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਭਰਾ ਯੂਸਫ ਦੇ ਸੁਹੱਪਣ ਕਰਕੇ ਈਰਖਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਾਰ ਸੁਟਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਸੁੱਕੇ ਖੂਹ ਵਿੱਚ ਸੁਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਕੱਢ ਕੇ ਮਿਸਰੀ ਵਪਾਰੀਆਂ ਕੋਲ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਕੋਟ ਨੂੰ ਬਕਰੇ ਦਾ ਖੂਨ ਲਾ ਕੇ ਭਰਾ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਮੁਰਦਾ ਕਰਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ ਨੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਯੂਸਫ ਅੱਗੋਂ ਫਰਾਉਨ ਦੇ ਅਫਸਰ ਪੋਟੀਫਰ ਕੋਲ ਵਿਕਦਾ ਹੈ।

ਪੋਟੀਫਰ ਮਿਸਰ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਫਰਾਉਨ ਦੇ ਸ਼ਾਹੀ ਕੈਦਖਾਨੇ ਦਾ ਵੱਡਾ ਅਫਸਰ ਹੈ। ਯੂਸਫ ਪੋਟੀਫਰ ਕੋਲ ਇਬਰਾਨੀ ਗੁਲਾਮ ਵਾਂਗ ਰਹਿਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਯੂਸਫ ਏਨਾ ਸੋਹਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸੁਹੱਪਣ ਦੀ ਚਰਚਾ ਦੂਰ ਦੂਰ ਤੱਕ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਘਰ ਇਕੱਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੋਟੀਫਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਜੁਲੈਖਾ ਉਸ ਤੇ ਵਾਸਨਾ ਦੇ ਡੋਰੇ ਪਾਉਂਦੀ। ਉਹ ਦਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਯੂਸਫ ਉਸ ਨਾਲ ਸੋਣ ਤੋਂ ਸਾਫ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। (ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਜੁਲੈਖਾ ਹੈ ਜਿਸ ਅਧਾਰ ਤੇ ਯੂਸਫ ਜੁਲੈਖਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਲਿਖੇ ਗਏ ਹਨ) ਯੂਸਫ ਭੱਜਣ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਕੋਟ ਜੁਲੈਖਾ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਤੀ ਕੋਲ ਝੂਠੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਯੂਸਫ ਨੂੰ ਜੇਲ ਵਿੱਚ ਡੱਕ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉਥੇ ਦੋ ਕੈਦੀ ਹੋਰ ਵੀ ਹਨ। ਇੱਕ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਸਾਕੀ ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਦਾ ਨਾਮ ਨਾਨਾਬਾਈ।

ਇੱਕ ਰਾਤ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਇੱਕ ਸੁਪਨਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੁਪਨਾਸ਼ੀ ਯੂਸਫ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਨੌਕਰੀ ਤੇ ਬਹਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਦੂਸਰਾ ਫਾਂਸੀ ਤੇ ਲਟਕਦਾ ਹੈ। ਯੂਸਫ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੇ ਵਿਆਖਿਆਕਾਰ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਰਾਤ ਮਿਸਰੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਫਰਾਉਨ ਨੂੰ ਅਜੀਬ ਸੁਪਨਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿ ਸੱਤ ਬਿਮਾਰ ਗਊਆਂ ਸੱਤ ਤੰਦਰੁਸਤ ਗਊਆਂ ਨੂੰ ਖਾ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਹੋਰ ਇਹ ਕਿ

ਕਣਕ ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਬੱਲੀਆਂ ਸੱਤ ਸਿਹਤਮੰਦ ਬੱਲੀਆਂ ਨੂੰ ਖਾ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।
ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਪੋਟੀਫਰ ਯੂਸਫ ਨੂੰ ਕੈਦ ਵਿੱਚੋਂ ਲਿਆ ਕੇ ਫਰਾਉਨ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਯੂਸਫ ਸੁਪਨੇ ਦੀ ਐਨ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਸੱਤ ਵਰ੍ਹੇ
ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਖੇਤਾਂ ਤੇ ਇੱਜੜਾਂ ਦਾ ਖੂਬ ਉਤਪਾਦਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਫੇਰ ਔੜ ਲੱਗੇਗੀ।
ਕਾਲ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਜੜ ਮਾਰੇ ਜਾਣਗੇ ਤੇ ਫਸਲਾਂ ਉਗਣਗੀਆਂ ਹੀ ਨਹੀਂ।

ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਵਿਆਖਿਆ ਸਹੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਯੂਸਫ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਦਾ
ਗਵਰਨਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਯੂਸਫ ਪਹਿਲੇ ਸੱਤਾਂ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਵਾਧੂ ਅਨਾਜ ਖਰੀਦ ਕੇ ਸ਼ਾਹੀ ਗੁਦਾਮਾਂ
ਵਿੱਚ ਜਮਾਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਫੇਰ ਵਾਰੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਸੱਤ ਸਾਲ ਅਕਾਲ ਪੈਣ ਦੀ।

ਅਕਾਲ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਤੇ ਕਨਾਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਨਾਨ ਆਜ਼ਾਦੀਆਂ
ਦਾ ਦੇਸ਼ ਹੈ।

ਯੂਸਫ ਦੇ ਪਿਉ ਅਤੇ ਭਰਾਵਾਂ ਤੇ ਵੀ ਭੁੱਖਮਰੀ ਦਾ ਅਸਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਰੋਂ ਦੂਰੋਂ
ਆਜ਼ਾਦੀ ਯੂਸਫ ਕੋਲੋਂ ਅਨਾਜ ਖਰੀਦਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਯੂਸਫ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਬਦੌਲਤ
ਮਿਸਰ ਦੇ ਫਰਾਉਨ ਕੋਲ ਬੇਹਿਸਾਬਾ ਧਨ ਇਕੱਠਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਯੂਸਫ ਉਸ ਧਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਆਂਢ ਗੁਆਂਢ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਫਰਾਉਨ
ਵਾਸਤੇ ਖਰੀਦ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਫਰਾਉਨ ਹੋਰ ਨਿਹਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਵੀ ਅਨਾਜ ਖਰੀਦਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਯੂਸਫ ਪਛਾਣ
ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਉਹ ਅਨਾਜ ਦੇ ਬਦਲੇ ਪੈਸੇ ਵਸੂਲਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਪੈਸੇ ਅਨਾਜ ਦੇ ਬੋਰਿਆਂ ਵਿੱਚ
ਲਕੋਅ ਕੇ ਅਨਾਜ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਯੋਜਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਝ ਦੂਰੀ ਤੇ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਬੋਰੇ ਚੋਂ ਧਨ
ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਭਰਾ ਨੂੰ ਕੈਦ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਰਾ ਫੇਰ ਅਨਾਜ ਖਰੀਦਣ ਤੇ
ਕੈਦੀ ਭਰਾ ਨੂੰ ਛਡਾਉਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਕਈ ਸਾਰੀਆਂ ਬੁਝਾਰਤਾਂ ਮਗਰੋਂ ਯੂਸਫ ਆਪਣੀ ਅਸਲੀਅਤ ਦੱਸ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।
ਭਰਾ ਮੁਆਫੀਆਂ ਮੰਗਦੇ ਹਨ।

ਫਰਾਉਨ ਤੋਂ ਆਗਿਆ ਲੈ ਕੇ ਯੂਸਫ ਸਾਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਨਾਨੀ
ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਵੱਸ ਜਾਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਯੂਸਫ ਦੀ ਸਲਾਹ

ਧੰਨਵਾਦ ਸਹਿਤ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਯਾਕੂਬ ਜਿਸਦਾ ਨਾ ਹੁਣ ਇਸਰਾਈਲ ਹੈ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜੀਅ ਜਿਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪੁਤ, ਪੋਤਰੇ, ਦੋਹਤਰੇ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸੱਤਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਮੇਤ ਔਰਤਾਂ ਦੇ, ਯੂਸਫ ਦੇ ਘਰ ਆਣ ਵਸਦੇ ਹਨ। ਲਗਪਗ ਸਾਰੇ ਕਨਾਨ ਛੱਡ ਕੇ ਮਿਸਰ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਿਸਰ ਵਿਖੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਯਾਕੂਬ ਯਹੋਵਾ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਯਹੋਵਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, 'ਇਸਰਾਈਲ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹਾਂ। ਤੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹਾਂ। ਮਿਸਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਡਰ ਨਾ। ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਕੌਮ ਬਣਾ ਦਿਆਂਗਾ। ਮੈਂ ਵੀ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਮਿਸਰ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਕੱਢ ਲਿਆਵਾਂਗਾ। ਤੇਰੀ ਮੌਤ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਤੂੰ ਮਰੇਂਗਾ ਯੂਸਫ ਆਪ ਤੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰੇਗਾ।

ਇਹ ਅਤੇ ਕਈ ਹੋਰ ਟੱਬਰ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਆ ਵਸਦੇ ਹਨ।

ਇਸਰਾਈਲ ਪਰਿਵਾਰ ਸਮੇਤ ਗੋਸ਼ਨ (ਮਿਸਰ) ਦੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਟਿਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉਹ ਯੂਸਫ ਦੇ ਪੁਤਰਾਂ ਮਨਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਇਫਰਾਈਮ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, "ਇਹਨਾਂ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਮੇਰਾ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਅਬਰਾਹਮ ਅਤੇ ਇਸਹਾਕ ਦਾ ਨਾਮ ਮਿਲੇਗਾ। ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਲੋਕ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦੇਣਗੇ ਤਾਂ ਆਖਣਗੇ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਨਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਇਫਰਾਹਮ ਵਰਗਾ ਬਣਾਵੇ। ਯੂਸਫ ਤੇਰੀ ਅੰਮਾ ਉਦੋਂ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਅਫਰਾਤ ਵਿਖੇ ਮਰ ਗਈ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪਦਨ ਅਗਮ ਤੋਂ ਕਨਾਨ ਵੱਲ ਸਫਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸਾਂ। ਮਰਨ ਮਗਰੋਂ ਕਨਾਨ ਵਿਖੇ ਦਫਨਾਉਣਾ ਪਿਆ।"

ਖੂਬ ਸੁਖ ਚੈਨ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਲੰਘਦਾ ਹੈ। ਇਸਰਾਈਲੀ ਲੋਕ ਮਿਸਰੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਵਧੇਰੇ ਅਮੀਰ ਹੋਈ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਯਾਕੂਬ ਦਾ ਅੰਤਲਾ ਸਮਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਬਾਰਾਂ ਪੁਤਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੀਤੇ ਕਰਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸੀਸਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। (ਲੇਖਕ- ਸਾਰੀਆਂ ਅਸੀਸਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਵੇਰਵਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕੁਝ ਇਸ਼ਾਰੇ ਲਿਖ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।)

"ਰਊਬੇਨ, ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਲੇਠਾ ਪੁਤਰ ਹੈਂ, ਮੇਰੀ ਮਰਦਾਨਗੀ ਦਾ ਸਬੂਤ। ਪਰ ਤੇਰਾ ਜਜ਼ਬਾ ਹੜ੍ਹਾਂ ਵਰਗਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪਲੰਘ ਉਤੇ ਜਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਸੰਭੋਗ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਬਿਸਤਰ ਨੂੰ ਸ਼ਰਮਸਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਇੱਜ਼ਤਦਾਰ ਪੁੱਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਂਗਾ।"

"ਸਿਮਉਨ ਤੇ ਲੇਵੀ, ਤੁਸੀਂ ਸਦਾ ਗੁਪਤ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ... ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਗੁਪਤ ਸਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਰਵਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਾਲਮ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ

ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੋਹ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਯਾਕੂਬ ਦੀ ਧਰਤੀ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧਰਤੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ। ਉਂਜ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਸਰਾਈਲ ਅੰਦਰ ਫੈਲ ਜਾਉਗੇ ਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਨਾਮਣਾ ਖੱਟੋਗੇ।”

(ਇਸ ਪੀਸ ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਰਬੂਬੇਨ ਤੇ ਸਿਮਊਨ ਤੋਂ ਛੋਟਾ ਭਰਾ ਸੀ ਲੇਵੀ। ਲੇਵੀ ਉਹੀ ਪੁਰਖਾ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਖਾਨਦਾਨ ਵਿੱਚ ਅਨੇਕਾਂ ਪੀੜੀਆਂ ਬਾਅਦ ਉਨੀਵੀਂ ਸਦੀ ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਪੂਰਾ ਨਾਮ ਸੀ ਮੋਜ਼ਜ਼ ਮੋਰਡੇਕੀ ਲੇਵੀ ਮਾਰਕਸ (Moses Mordecai Levy Marx) ਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਨਾਮ ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਣ ਲੱਗਾ। ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ ਲੇਵੀ ਨੇ 'ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਮੈਨੀਫੈਸਟੋ' ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੇ ਉਤਪਾਦਕਾਂ (ਮਜਦੂਰ ਅਤੇ ਕਾਰਖਾਨੇਦਾਰ) ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਦੇ ਪਿਆਸੇ ਬਣਾ ਕੇ ਭਿੜਾ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਅਸਲੀ ਸਰਮਾਏਦਾਰ ਵਿਸ਼ਵੀ ਬੈਂਕਰਾਂ, ਵਿੱਤ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਲੁਕਾ ਲਿਆ ਤੇ ਲੁਕਾਈ ਰੱਖਿਆ। (ਗੁਸੇ ਨਾ ਹੋਣਾ ਦੋਸਤੋ, ਸੋਚੀਏ ਖੋਜੀਏ ... ਮੇਰਾ ਮਕਸਦ ਮਾਰਕਸ ਦੇ ਪਿਤਾਮਿਆਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕਰਨਾ ਹੈ)

“ਯਹੂਸਾਰ (ਜੁਡਾਹ) ਤੇਰੀ ਉਸਤਤ ਵਧੇਗੀ। ਦੁਸ਼ਮਣ ਹਾਰਨਗੇ। ਤੇਰੇ ਭਰਾ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਝੁੱਕ ਜਾਣਗੇ। ਸਾਡੇ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਦੇ ਆਉਣ ਤੱਕ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਪੁਤਰ ਪੋਤਰੇ ਰਾਜੇ ਹੋਣਗੇ।”

“ਜ਼ਬਲੂਨ ਸਮੁੰਦਰੀ ਤੱਟਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਮਾਹਿਰ ਹੋਵੇਗਾ।”

“ਯੱਸਾਕਾਰ ਖੇਤਿਆਂ ਤੇ ਗੁਲਾਮਾਂ ਵਾਂਗ ਸਖਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰੇਗਾ।”

“ਦਾਨ ਸੱਪ ਵਰਗਾ ਚਲਾਕ ਤੇ ਮੋਕਾ ਸ਼ਨਾਸ ਹੋਵੇਗਾ।”

“ਗਾਦ ਲੁਟੇਰਿਆਂ ਨੂੰ ਲੁੱਟੇਗਾ।”

“ਆਸੇਰ ਦੀ ਧਰਤ ਬਹੁਤ ਅੰਨ ਉਗਾਏਗੀ।”

“ਨਫਤਾਲੀ ਅਜ਼ਾਦ ਹਿਰਨ ਵਾਂਗ ਖੂਬਸੂਰਤ ਹਿਰਨੋਟੇ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ।”

“ਯੂਸਫ ਫਲਾਂ ਨਾਲ ਲੱਦੀ ਵੇਲ ਵਰਗਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਹਰ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਫਤਹਿ ਹੋਵੇਗੀ।”

ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਸੁਆਸ ਤਿਆਗਣ ਮਗਰੋਂ ਉਸ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਕਨਾਨ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਤੇ ਪੂਰੀਆਂ ਰਹੂ ਰੀਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਮਮਰੇ ਦੀ ਗੁਫਾ ਵਿੱਚ ਦਫਨਾ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਰੇ ਭਰਾ ਮੁੜ ਮਿਸਰ ਆ ਗਏ ਤੇ ਸੁੱਖ ਨਾਲ ਵਸਣ ਲੱਗੇ।

ਅੰਤ 110 ਦੀ ਸਾਲ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਯੂਸਫ ਵੀ ਮਰ ਗਿਆ। ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 'ਇਕਰਾਰ' ਲਿਆ ਕਿ ਭਰਾ ਜਦੋਂ ਵੀ ਆਪਣੀ ਧਰਤੀ ਕਨਾਨ ਜਾਣਗੇ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਅਸਥੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣਗੇ।

ਪੁਤਰ ਖੂਬ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਹੋਰ ਕਨਾਨੀ ਵੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਮਿਸਰੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਹਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਮੀਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਨਵਾਂ ਫਰਾਉਨ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਖਤ ਅਤੇ ਨਿਰਦਈ ਹੈ। ਉਹਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਕਨਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੁਤਰਾਂ ਨੂੰ ਜੰਮਦਿਆਂ ਮਾਰ ਦੇਣ ਦੀ ਮੁਹਿੰਮ ਚੱਲਦੀ ਹੈ।

ਫਰਾਉਨ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, “ਕੁੜੀਆਂ ਜਿਉਂਦੀਆਂ ਰਹਿਣ ਦਿਉ। ਪਰ ਕਨਾਨੀ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਜੰਮਦਿਆਂ ਹੀ ਨੀਲ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਰੋੜ ਦਿਉ।”

ਤਾਂ ਵੀ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਖਾਨਦਾਨ ਵਧਦੇ ਹੀ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਾਂ ਪਾ ਕੇ ਲੇਵੀ ਖਾਨਦਾਨ ਦੇ ਇੱਕ ਜੋੜੇ ਨੇ ਇੱਕ ਖੂਬਸੂਰਤ ਬੱਚਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮਾ ਨੇ ਲੇਪ ਕੀਤੇ ਟੋਕਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਕੇ ਉਸ ਦਰਿਆ ਦੀ ਕਾਹੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਫਰਾਉਨ ਦੀ ਇੱਕ ਧੀ ਨਹਾਉਣ ਆਉਂਦੀ ਸੀ। ਬੱਚੇ ਦੀ ਭੈਣ ਉਸਦੀ ਦਾਸੀ ਸੀ।

ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦੀ ਟੋਕਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬੱਚਾ ਕੱਢ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਪਾਲਣ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਬੱਚੇ ਦੀ ਭੈਣ ਸਿਆਣਪ ਤੇ ਭੇਦ ਨਾਲ ਬੱਚੇ ਦੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਬਤੌਰ ਦੁੱਧ-ਚੁਘਾਵੀਂ ਲੈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਦੇਖ ਰੇਖ ਹੇਠ ਬੱਚਾ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਥੋੜਾ ਵੱਡਾ ਹੋਣ ਤੇ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦੀ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਾਂਗ ਪਾਲਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮੂਸਾ (Moses)।

ਕਨਾਨੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਵੱਧਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੂਸਾ ਵੱਡਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਮੂਸਾ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਿਸਰੀ ਬੇਕਸੂਰੇ ਕਨਾਨੀ ਨੂੰ ਕੁਟ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਮਿਸਰੀ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਆਪ ਉਥੋਂ ਭੱਜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮਿਦਯਾਨ ਪੁਜਦਾ ਹੈ। ਉਥੇ ਉਹ ਇੱਕ ਭਲੇ ਪੁਰਖ ਇਬਰਾਨੀ ਯਾਜ਼ਕ ਪਿਥਰੋ ਦੀ ਇੱਕ ਧੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਦੀ ਰਖਵਾਲੀ ਕਰਨ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਭੇਡਾਂ ਹੋਰੇਬ (ਸੀਨਾਈ ਅਰਥਾਤ ਸੀਉਂ ਅਰਥਾਤ ਜੀਉਂ) ਪਰਬਤ ਉਤੇ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਯਹੋਵਾ ਦਾ ਆਪਣਾ ਪਹਾੜ ਹੈ।

ਉਥੇ ਇੱਕ ਬਲਦੀ ਝਾੜੀ ਜੋ ਲੂਸਦੀ ਨਹੀਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਆਖਦਾ ਹੈ- “ਮੂਸਾ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਤੇ ਤੇਰੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਅਬਰਾਹਮ, ਇਸਮਾਈਲ ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਯਹੋਵਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਰਾਹੀਂ ਦੁਖ ਛਲਦੇ ਗੁਲਾਮ ਕਨਾਨੀਆਂ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਕਰਵਾਉਣੀ ਹੈ।”

ਮੂਸਾ ਡਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਯਹੋਵਾ ਆਖਦਾ ਹੈ, “ਤੇਰੀ ਸੋਟੀ ਤੇਰੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸੱਪ ਬਣ ਜਾਏਗੀ। ਉਸ ਦੀ ਪੂਛ ਫੜੇਂਗਾ ਤਾਂ ਸੱਪ ਸੋਟੀ ਬਣ ਜਾਏਗਾ।” ਦੂਸਰਾ, ਤੇਰੇ ਇੱਕ ਹੱਥ ਨੂੰ ਸਾੜ ਕੇ ਮੁੜ ਠੀਕ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਤੀਸਰਾ ਨਦੀ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾਣੀ ਲੈ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਧਰਤੀ ਤੇ ਡੋਲੇਗਾ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਖੂਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਚੌਥੇ, ਤੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਤੇਰਾ ਹੀ ਭਰਾ ਹਾਰੂਨ ਜੋ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਬੁਲਾਰਾ ਵੀ ਹੈ, ਤੇ ਲੇਵੀ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ, ਵੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਤੈਨੂੰ ਦੇਦਾ ਹਾਂ। ਇਕਰਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੇਰੀ ਰਾਹੀਂ ਕਨਾਨੀ ਅਜ਼ਾਦ ਹੋਣਗੇ।”

ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਹਾਰੂਨ ਬਜ਼ੁਰਗ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਤੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਦੋਵੇਂ ਫਰਾਉਨ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਆਖਦੇ ਹਨ, “ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਰਾਹੀਂ ਬੇਨਤੀ ਭੇਜੀ ਹੈ ਕਿ ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਮਾਰੂਥਲ ਦਾ ਸਫਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿਉ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਬਲੀਆਂ ਚੜ੍ਹਾ ਸਕਣ।”

ਫਿਰਉਨ ਮੰਨਣੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਲਟਾ ਇਬਰਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਖਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਚਾੜ੍ਹਦਾ ਹੈ।

ਮੂਸਾ ਤੇ ਹਾਰੂਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀਆਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਵਜੋਂ ਬਖਸ਼ੀਆਂ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਫਰਾਉਨ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। (ਯਹੋਵਾਹ ਆਪ ਹੀ ਫਰਾਉਨ ਨੂੰ ਜਿੱਦੀ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।)

ਫੇਰ ਆਫਤਾਂ ਝੁਲਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧੂੜ ਦੀਆਂ ਜੁੰਆ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਮੱਖੀਆਂ ਧਾਵਾ ਬੋਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਸ਼ੂਆਂ ਨੂੰ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹਨ। ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਫੇੜੇ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ ਗੜੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਟਿੱਢੀ ਦਲ ਧਾਵਾ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਧੂੜ ਭਰਿਆ ਤੂਫਾਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਹਨੇਰ ਛਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। (ਉਂਜ ਯਹੋਵਾ ਵੀ ਅਜੀਬ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਕਰਵਾਈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਫਰਾਉਨ ਨੂੰ ਹੋਰ ਜਿੱਦੀ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।)

ਫੇਰ ਮਿਸਰ ਦੇ ਹਰ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਪਲੇਠੇ ਪੁਤਰ ਮਰਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਘਰ ਘਰ ਵੈਣ ਪੈਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਉਧਰ ਇਬਰਾਨੀ ਪਸਾਹ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਲੇਲੇ ਵੱਢਦੇ, ਪਤੀਰੀ ਰੋਟੀ ਖਾਂਦੇ ਤੇ ਮੌਜ਼ ਮੇਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਜਬੂਰੀ ਬਸ ਫਰਾਉਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਛੱਡਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇਬਰਾਨੀ ਲੋਕ ਮੂਸਾ ਤੇ ਹਾਰੂਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਮਿਸਰ ਛੱਡ ਕੇ 430 ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਬਾਅਦ ਲਾਲ ਸਾਗਰ ਵਲੋਂ ਕੂਚ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਛੇ ਲੱਖ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹਨ।

ਸ਼ੁਕਰਾਨੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਪਲੇਠੇ ਪੁੱਤਰ ਯਹੋਵਾ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਮੁੜ ਲੇਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਬਲੀਆਂ ਦੇ ਕੇ ਵਾਪਸ ਖਰੀਦਦੇ ਹਨ।

ਯਹੋਵਾ ਫਿਰਉਨ ਨੂੰ ਮਨ ਬਦਲਣ ਲਈ ਉਕਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਫੌਜ ਲੈ ਕੇ ਇਸਰਾਈਲ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਝੜਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਯਹੋਵਾ ਇਸਰਾਈਲੀਆਂ ਅਤੇ ਮਿਸਰੀ ਫੌਜ ਵਿਚਕਾਰ ਅੱਗ ਦੇ ਭਾਂਬੜ ਬਾਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸਰਾਈਲੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਲਾਲ ਸਾਗਰ ਛੱਲਾਂ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਅੱਗ ਦੇ ਭਾਂਬੜ। ਲੋਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਮੂਸਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੋਂ ਹੱਲ ਪੁਛਦਾ ਹੈ। ਯਹੋਵਾ ਦੇ ਦੱਸੇ ਹੱਲ ਅਨੁਸਾਰ ਮੂਸਾ ਆਪਣੀ ਸੋਟੀ ਸਾਗਰ ਵੱਲ ਉਲਾਰਦਾ ਹੈ। ਤੇਜ਼ ਹਵਾ ਚੱਲਦੀ ਹੈ ਤੇ ਸਾਗਰ ਪਾਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਰਾਈਲ ਸੁੱਕੀ ਧਰਤੀ ਤੇ ਚਲ ਕੇ ਕਨਾਨੀ ਧਰਤੀ ਤੇ ਪੁਜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਮੂਸਾ ਦੀ ਸੋਟੀ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ ਅੱਗ ਦੇ ਭਾਂਬੜ ਮੱਠੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਫੌਜ ਵੀ ਫੇਰ ਮਗਰੇ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਫੇਰ ਯਹੋਵਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਤੇ ਮੂਸਾ ਦੀ ਸੋਟੀ ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ ਨਾਲ ਪਾਟਿਆ ਸਾਗਰ ਫਿਰ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸਾਰੀ ਫੌਜ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਡੁਬ ਕੇ ਮਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਮੂਸਾ ਦਾ ਕਾਫਲਾ ਏਲਿਮ ਤੋਂ ਸੀਨਾਈ ਮਾਰੂਥਲ ਪੁਜਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੱਕਾ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਯਹੋਵਾ ਮੂਸਾ ਰਾਹੀਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਕਾਫਲਾ ਸੀਨਾਈ ਪਰਬਤ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੁਜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸੀਨਾਈ (ਸੈਨਾਈ, ਸੀਉਂ, ਜੀਉਂ, ਗੌਨ) ਵਿਖੇ ਲੋਕ ਫੇਰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੇ ਬੇਇਤਬਾਰੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੂਸਾ ਚੋਟੀ ਤੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਥੋਂ ਦੋ ਤਖਤੀਆਂ ਤੇ ਯਹੋਵਾ ਵਲੋਂ ਉਕਰੇ 10 ਹੁਕਮ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। (Ten Commandments)

ਹੁਕਮ ਇਹ ਹਨ :-

1. ਯਹੋਵਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹੀ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕੇਵਲ ਯਹੂਦੀਆ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੈ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਹੀਂ। ਯਹੂਦੀ ਹੀ ਉਸਦੇ ਚੁਨਿੰਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ।
2. ਬੁਤ-ਪ੍ਰਸਤੀ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ।
3. ਯਹੋਵਾ ਦਾ ਨਾਮ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਉਚਾਰਨਾ।
4. ਸਬਾਤ ਦੇ ਦਿਨ ਛੁੱਟੀ ਹੋਵੇ। (ਐਤਵਾਰ)
5. ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਕਰੋ।

6. ਕਿਸੇ ਯਹੂਦੀ ਦਾ ਕਤਲ ਨਾ ਕਰੋ।
7. ਵਿਭਚਾਰ ਨਾ ਕਰੋ।
8. ਚੋਰੀ ਨਾ ਕਰੋ।
9. ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਨਾ ਦਿਉ।
10. ਗੁਆਂਢੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ (ਪਤਨੀ, ਦਾਸ, ਦਾਸੀ, ਡੰਗਰ) ਨੂੰ ਨਾ ਹਥਿਆਉ।

ਯਹੋਵਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੇ ਮੂਸਾ ਹੋਰ ਵੀ ਸ਼ਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਈ ਸਾਰੇ ਨੇਮ ਐਲਾਨਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਬੜੇ ਹੀ ਸਖਤ ਹਨ।

ਸ਼ਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਨੇਮ :- ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਜਗਵੇਦੀ ਬਣਾਉ। ਹਰ ਆਮ ਖਾਸ ਮੌਕੇ ਤੇ ਬਲੀਆਂ ਭੇਂਟ ਕਰੋ। ਬਲੀਆਂ ਲਈ ਆਪਣੇ ਵਧੀਆ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ।

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਝੂਠੇ ਦੇਵਤੇ ਨੂੰ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਲੀ ਦੇ ਲਹੂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਯਹੋਵਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਸਮਾਜਕ ਵਰਤੋਂ ਵਿਹਾਰ ਲਈ ਵੀ ਸਖਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਹਨ।

ਇਸਰਾਈਲੀਆਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਹੱਦ- ਲਾਲ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਫਰਾਤ ਨਦੀ ਤੱਕ ... ਪੱਛਮੀ ਸਰਹੱਦ ਮੈਡੀਟਰੇਨੀਅਨ ਸਾਗਰ, ਪੂਰਬੀ ਸਰਹੱਦ ਅਰਬ ਦਾ ਮਾਰੂਥਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਵੱਸਦੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਅਮੋਰੀ, ਹਿੱਤੀ, ਫਰਿਜ਼ੀ, ਕਨਾਨੀ, ਹਿੱਵੀ, ਯਬੂਸੀ ਆਦਿ ਨੂੰ ਵੀ ਭਜਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਦਸ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੇਮਾਂ ਦੇ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਮੂਸਾ ਇੱਕ ਜਗਦੇਵੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਮੂਸਾ ਜਵਾਨ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਬਲੀਆਂ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਲਈ ਆਖਦਾ ਹੈ।

ਹੋਮ ਅਤੇ ਸੁਖ ਸਾਂਦ ਦੀਆਂ ਭੇਟਾਂ ਵਜੋਂ ਬਲਦਾਂ ਦੀਆਂ ਬਲੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਮੂਸਾ ਅੱਧਾ ਲਹੂ ਜਗਦੇਵੀ ਤੇ ਡੋਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਧਾ 'ਇਕਰਾਰ' ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਲਈ ਲੋਕਾਂ ਉੱਪਰ ਛਿੜਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਯਹੋਵਾ ਆਖਦਾ ਹੈ “ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨਾਲ ਯੁਧ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਵੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਤੁਹਾਡੇ ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਭੇਜਾਂਗਾ। ਦੁਸ਼ਮਣ ਘਬਰਾ ਜਾਣਗੇ ਤੇ ਭੱਜ ਜਾਣਗੇ। ਪਹਿਲਾਂ ਅਜੋਕੇ ਹਿਵੀ ਦੇਸ਼ ਵੰਡੇ ਜਾਣਗੇ। ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਤੁਹਾਡੀ ਬਾਕੀ ਕੌਮਾਂ ਤੇ ਵੀ ਫਤਹਿ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਇਕਰਾਰ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਕੌਮਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਾਂਝ ਨਾ ਰੱਖਣਾ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਦੇਵਤੇ ਤੋੜ ਦੇਣਾ।

ਯਹੋਵਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਕਰਾਰ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ। ਉਕਤ ਕੌਮਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਮਗਰੋਂ ਮੂਸਾ ਇੱਕ ਜਗਵੇਦੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਲੋਕ ਬਲਦਾਂ ਦੀ ਬਲੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਲਹੂ ਛੇ

ਪਿਆਲਿਆ ਵਿੱਚ ਭਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਪਿਆਲੇ ਵਿੱਚੋਂ ਅੱਧਾ ਲਹੂ ਜਗਵੇਦੀ ਤੇ ਡੋਲਦਾ ਹੈ।
ਤੇ ਬਾਕੀ ਅੱਧਾ ਹਾਜ਼ਰ ਨਿਕਟਵਰਤੀਆਂ ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਦੀ ਯਾਦ ਵਜੋਂ ਛਿੜਕਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਜ

ਅੱਗੋਂ ਹੋਰ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਜ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਹਾਰੂਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਤੇ
ਯਹੋਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਐਨ ਵਿਚਕਾਰ ਵੀ ਰਹਿਣ ਲਈ ਮੰਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਇਸ਼
ਵਾਸਤੇ ਇੱਕ ਤੰਬੂ, ਇੱਕ ਜਗਵੇਦੀ, ਇੱਕ ਸੰਦੂਕ, ਇੱਕ ਮੇਜ਼ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਯਹੋਵਾਹ ਆਪ
ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੰਬੂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੰਦੂਕ, ਮੇਜ਼ ਤੇ ਸ਼ਮਾਦਾਨ ਕਿਹੋ ਜਿਹੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਯਹੋਵਾ ਆਖਦਾ ਹੈ, “ਪਵਿੱਤਰ ਤੰਬੂ ਦਸ ਪਰਦਿਆਂ ਤੋਂ ਬਣੇ ਪਰਦੇ ਲਿਨਨ,
ਨੀਲੇ, ਜਾਮਨੀ ਲਾਲ ਧਾਗਿਆਂ ਤੋਂ ਬਣਨ। ਕਢਾਈ ਨਾਲ ਕਰੂਬੀ ਫਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀਆਂ
ਸ਼ਕਲਾਂ ਉਕਰੀਆਂ ਜਾਣ। ਹਰੇਕ ਪਰਦਾ 28 ਹੱਥ ਲੰਬਾ, ਚਾਰ ਹੱਥ ਚੌੜਾ ਹੋਵੇ, ਨੀਲੇ ਕੱਪੜੇ
ਦੀ ਝਾਲਰ ਲੱਗੇ। 50 ਇੱਕ ਪਾਸੇ 50 ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਬੀੜੇ ਲਗਾਏ ਜਾਣ। ਪਰਦੇ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ
ਕੁੰਡੀਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜਨ, ਪਰਦਿਆਂ ਦੇ ਉਪਰ ਬੱਕਰੀ ਦੀ ਖੋਲ ਦਾ ਕੱਜਣ ਹੋਵੇ ...

ਆਸਰਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸ਼ਿਟੀਮ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦੀਆਂ ਤਖਤੀਆਂ ਅਤੇ ਫੱਟੀਆਂ ਹੋਣ।
ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਸੋਨੇ ਨਾਲ ਜੜਿਆ ਮੜਿਆ ਹੋਵੇ। ਸੱਜਿਆ ਧੱਜਿਆ ਇੱਕ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਹੋਵੇ।
ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਵਰਤਣ ਸੋਨੇ ਦੇ ਹੋਣ।

ਤੰਬੂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭੇਟਾ ਚੜਾਉਣ ਲਈ ਜਗਵੇਦੀ ਬਣੇ ਜੋ ਚੌਰਸ ਹੋਵੇ ਤੇ ਸਟੀਮ ਦੀ
ਲੱਕੜ ਦੀ ਬਣੇ। ਜਗਵੇਦੀ 5 ਕਿਊਬਿਟ ਲੰਮੀ ਚੌੜੀ ਅਤੇ 3 ਕਿਊਬਿਟ ਉਚੀ ਹੋਵੇ।
ਜਗਵੇਦੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਬਾ ਕੀਤੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਨਾਲ ਸਾੜ ਕੇ ਪਵਿੱਤਰ ਧੂੰਆਂ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ
ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਸੁਗੰਧ ਤੋਂ ਯਹੋਵਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸੋਨੇ ਨਾਲ ਜੜਿਆ, ਸ਼ੀਟ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਸੰਦੂਕ ਹੋਵੇ ਜੋ ਢਾਈ ਹੱਥ
ਲੰਮਾ, ਤੇ ਡੇਢ ਹੱਥ ਚੌੜਾ ਤੇ ਏਨਾ ਹੀ ਉਚਾ ਹੋਵੇ।

ਉਸੇ ਲੱਕੜ ਦਾ ਮੇਜ਼ ਬਣੇ। ਜੋ ਦੋ ਹੱਥ ਲੰਬਾ, ਇੱਕ ਹੱਥ ਚੌੜਾ ਅਤੇ ਡੇਢ ਹੱਥ
ਉਚਾ ਹੋਵੇ। ਸੋਨੇ ਦੀ ਜੜਤ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਮਾਦਾਨ- ਸੋਨੇ ਨੂੰ ਕੁੱਟ ਕੇ ਇੱਕ ਸ਼ਮਾਦਾਨ ਬਣੇ। ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਛੇ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ
ਹੋਣ। ਸੋਨੇ ਦੇ ਬਣੇ ਜੈਤੂਨ ਦੇ ਤੇਲ ਵਾਲੇ ਦੀਵੇ ਜਗਣ।

ਦਿਨ ਰਾਤ ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਮਾਹਰ ਕਾਮਿਆਂ ਵਲੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਨਿਅਤ
ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਸਜਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੰਡਲੀ ਵਾਲਾ ਤੰਬੂ ਆਖਿਆ ਜਾਣ ਲਗਦਾ ਹੈ।

ਮੂਸਾ ਖੁਦ ਸਵੇਰੇ ਸਾਰੇ ਕੁਝ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਉਦਘਾਟਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਨੀਲੇ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨੀ ਲੇਵੀ ਖਾਨਦਾਨ ਦੇ ਪੁਤਰ ਹਾਰੂਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾ ਜਾਜਕ, ਅਰਥਾਤ ਪਾਦਰੀ (ਪੁਜਾਰੀ, ਬਲੀਆਂ ਦੇਣ ਤੇ ਸਾਂਭਣ ਵਾਲਾ) ਥਾਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮੂਸਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਥਨਾ ਪਰਵਾਨ ਕਰਕੇ ਯੇਹੋਵਾਹ ਆਪ ਸਿਉਨ ਪਹਾੜੀ ਦੀ ਚੋਟੀ ਤੋਂ ਇੱਕ ਬਦਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤੰਬੂ ਤੇ ਉਤਰਦਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਯੇਹੋਵਾ ਅੰਦਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਗਹਿਰਾ ਬੱਦਲ ਛਾਇਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਫੇਰ ਬੱਦਲ ਵਿੱਚ ਅੱਗ ਸੁਲਗਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਯੇਹੋਵਾ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਫੇਰ ਅੱਗ ਸਮੇਤ ਬੱਦਲ ਸੀਉਨ (ਜੀਉਨ) ਵੱਲ ਉੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਉਂ ਲਹੂ ਦੀਆਂ ਬਲੀਆਂ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਣ ਕੇ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਸੋਨੇ, ਚਾਂਦੀ, ਹੀਰੇ, ਮੋਤੀਆਂ ਦੇ ਅਭੂਸ਼ਣਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸ਼ੌਕੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਹਤਮੰਦ ਨਰ ਡੰਗਰਾਂ ਦੇ ਲਹੂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਪਿਆਸਾ ਹੈ।

ਨੋਟ- ਅੱਗੇ ਪੂਰੇ ਦਾ ਪੂਰਾ ਇਕ ਗ੍ਰੰਥ ਐਸਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਲੀਆਂ ਅਤੇ ਭੇਟਾਂ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਵਰਣਨ ਹੈ। ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਹੈ-

ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੋਥੀ

ਯਾਦ ਰੱਖੋ :- ਯਾਦ ਕਰਾਂ ਦਿਆਂ ਕਿ ਹਾਰੂਨ ਪਹਿਲਾ ਜਾਜਕ ਸਥਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਲੇਵੀ ਖਾਨਦਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ। ਜਿਸਦਾ ਦਿਮਾਗ ਯਾਕੂਬ ਦੀ ਅਸੀਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਦਾ ਗੁਪਤ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਘੜਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਕੋਈ ਸੰਪੱਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਪਰ ਸਾਰੀ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਸਾਭਾ ਉਸ ਨੇ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕੰਟਰੋਲ ਉਸੇ ਦਾ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਥਾ ਪਿਤਾ ਪੁਰਖੀ ਹੈ। ਸਦੀਆਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ ਲੇਵੀ ਏਸੇ ਖਾਨਦਾਨ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਖੂਨੀ ਵਰਗ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਦੇ ਕੇ ਕਰੋੜਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲਹੂ ਨਾਲ ਹੱਥ ਰੰਗਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਜਾਣੀਏ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦਾ ਸਾਰ (ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਲੀਆਂ ਦਾ ਵਿਕਰਾਲ ਵਰਣਨ ਹੈ)

ਪੋਥੀ ਦਾ ਆਦਿ ਇਉਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ:- ਯੇਹੋਵਾਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਮੰਡਲੀ ਵਾਲੇ ਤੰਬੂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, "ਮੂਸਾ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਖ: ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਯੇਹੋਵਾਹ ਲਈ ਕੋਈ ਭੇਟ ਲੈ ਕੇ ਆਵੋ, ਇਹ ਭੇਟ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਲਤੂ ਪਸ਼ੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਗਾਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਭੇਡ ਵੀ, ਤੇ ਬੱਕਰੀ ਵੀ। ਭੇਟ ਵਾਲਾ ਪਸ਼ੂ ਬੇਨੁਕਸ 'ਨਰ' ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਆਪ ਮੰਡਲੀ ਵਾਲੇ ਪਵਿੱਤਰ ਤੰਬੂ ਦੇ ਪਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਤੇ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਬੰਦਾ ਆਪ ਆਪਣੇ ਹੱਥੀਂ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਜਿਬਾਹ ਕਰੇ (ਝਟਕਾਏ ਨਹੀਂ, ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਮਾਰੇ) ਫੇਰ ਹਾਰੂਨ ਪੁਤਰਾਂ ਜਾਜਕਾਂ ਨੂੰ ਮੰਡਲੀ ਵਾਲੇ ਤੰਬੂ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਗਵੇਦੀ ਉਤੇ ਖੂਨ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖੂਨ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਜਗਵੇਦੀ ਉਪਰ ਡੋਲ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਖੱਲ ਲਾਹ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੱਟ ਦੇਣਾ

ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਰੂਨ (ਲੇਵੀ) ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁਤਰਾਂ ਜਾਜਕਾ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਗਵੇਦੀ ਉਤੇ ਅੱਗ ਬਾਲਣ ਅਤੇ ਫੇਰ ਅੱਗ ਉਤੇ ਲੱਕੜਾਂ ਚਿਣਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਗਵੇਦੀ ਉਪਰ ਬਲਦੀ ਹੋਈ ਲੱਕੜੀ ਉਤੇ ਟੁਕੜੇ (ਸਿਰੀ ਅਤੇ ਚਰਬੀ) ਰੱਖ ਦੇਣ। ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਧੋ ਲਵੇ। ਫੇਰ ਜਾਜਕ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਜਗਵੇਦੀ ਤੇ ਸਾੜ ਦੇਵੇ। ਇਹ ਹੋਮ ਦੀ ਭੇਟ ਹੈ। ਅੱਗ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਅਹੁਤੀ। ਇਹ ਸੁਗੰਧ (ਕੀ ਇਹ ਸੁਗੰਧ ਹੈ ਜਾਂ ਦੁਰਗੰਧ) ਯੇਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।

'ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੋਥੀ' ਪੁਸਤਕ ਬੜੀ ਹੀ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਹੈ। ਜਰੂਰ ਪੜ੍ਹਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਮੈਂ ਮਿਤਰਾਂ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਕੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਚੁਣਵੇਂ ਪਹਿਰੇ ਇਨ ਬਿਨ ਛਾਪ ਦਿਆਂ ਪਰ ਪਾਠਕਾਂ ਲਈ ਸਾਰੀ ਪੁਸਤਕ ਪੜ੍ਹਨੀ ਬੜੀ ਦਿਲਚਸਪ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਾਸਤੇ ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰੰਥ ਹੈ, ਉਹੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੀ ਸ਼੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚਲਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਸਮਝ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਲੋਕ ਕਿਹੋ ਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਰਪ੍ਰਸਤੀ ਬੱਲੇ ਪਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਾਰਕਸ ਵੀ ਹਾਰੂਨ ਜਾਜਕ ਦਾ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸੀ। ਹਾਰੂਨ ਪਹਿਲਾ ਜਾਜਕ ਸੀ। ਉਹਦੇ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਬਲੀਆਂ ਦੀ ਭੇਟ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਹੱਥ ਸਦਾ ਹੀ ਬਲੀਆਂ ਦੇ ਲਹੂ ਵਿੱਚ ਡੁਬੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ।

ਇਹ ਅਹੁਦਾ ਪਿਤਾ ਪੁਰਖੀ ਹੈ। ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੋਥੀ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਇਉਂ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯੇਹੋਵਾਹ ਸਦਾ ਹੀ ਲਹੂ ਦਾ ਪਿਆਸਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਪਿਆਸ ਬੁਝਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਯਹੂਦੀ ਕਬੀਲੇ ਨੂੰ ਅਸੀਸਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਅਸਲ ਦਾ ਅਸਲ ਅਗਲੇ ਸਫਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦ ਪੜ੍ਹੋ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਚਕਿਤ ਹੋਵੋ।

Levia di Pothi ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੋਥੀ

ਬਲੀਆਂ ਅਤੇ ਭੇਟਾਵਾਂ:

ਯਹੋਵਾਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਮੰਡਲੀ ਵਾਲੇ ਤੰਬੂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਆਖਿਆ, "ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਖ: ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਕੋਈ ਭੇਟ ਲੈ ਕੇ ਆਵੋ, ਇਹ ਭੇਟ ਪਾਲਤੂ ਪਸ਼ੂਆਂ, ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਗਾਂ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਭੇਡ ਵੀ, ਬੱਕਰੀ ਵੀ।" ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਆਪਣੀਆਂ ਗਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੋਮ ਦੀ ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਸ਼ੂ ਬੇਨੁਕਸ ਨਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਮੰਡਲੀ ਵਾਲੇ ਤੰਬੂ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼

ਦੁਆਰ ਤੇ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਜੋ ਯਹੋਵਾਹ ਉਸ ਭੇਟ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਉਪਰ ਰੱਖਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਯਹੋਵਾਹ ਉਸ ਹੋਮ ਦੀ ਭੇਟ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਚਿਤ ਵਜੋਂ ਕਬੂਲ ਕਰੇਗਾ।

ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਬਲਦ ਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਰੂਨ ਦੇ ਪੁਤਰਾਂ ਜਾਜਕਾਂ ਨੂੰ ਮੰਡਲੀ ਵਾਲੇ ਤੰਬੂ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਗਵੇਦੀ ਉਤੇ ਖੂਨ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸਾਰੀ ਜਗਵੇਦੀ ਉਤੇ ਡੋਲ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜਗਵੇਦੀ ਉਤੇ ਅੱਗ ਬਾਲਣ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅੱਗ ਉਤੇ ਲੱਕੜਾਂ ਚਿਣਨ। ਹਾਰੂਨ ਦੇ ਪੁਤਰ ਜਾਜਕਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਗਵੇਦੀ ਉਤੇ ਬਲਦੀ ਹੋਈ ਲੱਕੜੀ ਉਤੇ (ਸਿਰੀ ਅਤੇ ਚਰਬੀ) ਰੱਖ ਦੇਣ। ਜਾਜਕਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਧੋ ਲਵੇ। ਫੇਰ ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅੰਗ ਭੇਟ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਜਗਵੇਦੀ ਉਤੇ ਸਾੜ ਦੇਵੇ। ਇਹ ਹੋਮ ਦੀ ਭੇਟਾ ਹੈ, ਅੱਗ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ, ਆਹੂਤੀ। ਇਸਦੀ ਸੁਗੰਧ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। (ਕੀ ਪਾਠਕ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਗੰਧਾਕਹੇ ਸਮਝੇਗਾ?)

ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਭੇਡ ਜਾਂ ਬੱਕਰੀ ਨੂੰ ਹੋਮ ਦੀ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਜਾਨਵਰ ਬੇਨੁਕਸ ਨਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਜਗਵੇਦੀ ਦੇ ਉਤਰ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਹਾਰੂਨ ਦੇ ਪੁਤਰਾਂ, ਜਾਜਕਾਂ ਨੂੰ ਖੂਨ, ਸਾਰੀ ਜਗਵੇਦੀ ਉਤੇ ਡੋਲ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਜਾਜਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਕਰ ਦੇਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਜਾਜਕਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੁਕੜਿਆਂ ਅਤੇ ਸਿਰੀ ਅਤੇ ਚਰਬੀ ਨੂੰ, ਜਗਵੇਦੀ ਉਤੇ ਬਲਦੀ ਹੋਈ ਲੱਕੜ ਉਤੇ ਰੱਖ ਦੇਵੇ। ਜਾਜਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਧੋ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅੰਗ ਭੇਟ ਕਰ ਦੇਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਜਗਵੇਦੀ ਉਤੇ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਸਾੜ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੋਮ ਦੀ ਭੇਟਾ ਹੈ, ਅੱਗ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਬਲੀ। ਇਸਦੀ ਸੁਗੰਧ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਹੋਮ ਦੀ ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਪੰਛੀ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਉਹ ਪੰਛੀ ਇੱਕ ਘੁੱਗੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਕਬੂਤਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਭੇਟ, ਜਗਵੇਦੀ ਦੇ ਕੋਲ ਲਿਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਪੰਛੀ ਦਾ ਸਿਰ ਉਖਾੜ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਜਗਵੇਦੀ ਉਤੇ ਸਾੜ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੰਛੀ ਦੇ ਖੂਨ ਨੂੰ ਜਗਵੇਦੀ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਡੋਲ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਪੰਛੀ ਦੇ ਗਲ ਦੀ ਥੈਲੀ ਅਤੇ ਖੰਭਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਗਵੇਦੀ ਦੇ ਪੂਰਬ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਸੁੱਟ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਜਗਵੇਦੀ ਤੋਂ ਰਾਖ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਪੰਛੀ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਪਰਾਂ ਤੋਂ ਫੜ ਕੇ ਪਾੜ ਦੇਣਾ

ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਪੰਛੀ ਨੂੰ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵੰਡਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਸਨੂੰ ਪੰਛੀ ਨੂੰ ਜਗਵੇਦੀ ਉਤੇ ਬਲਦੀ ਹੋਈ ਲੱਕੜ ਤੇ ਸਾੜ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੋਮ ਦੀ ਭੇਟ ਹੈ। ਅੱਗ ਦੁਆਰਾ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਗਿਆ ਚੜ੍ਹਾਵਾ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸੁਗੰਧ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਅਨਾਜ ਦੀਆਂ ਭੇਟਾਂ :

ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਅਨਾਜ ਦੀ ਭੇਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਭੇਟ ਮੈਦੇ ਦੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਮੈਦੇ ਉਤੇ ਤੇਲ ਚੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸ ਉਤੇ ਲੋਬਾਨ ਵੀ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਹਾਰੂਨ ਦੇ ਪੁਤਰਾਂ, ਜਾਜਕਾਂ ਕੋਲ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭੇਟ ਜਗਵੇਦੀ ਉਤੇ ਸਾੜ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਭੇਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸੁਗੰਧ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਬਚੀ ਹੋਈ ਅਨਾਜ ਦੀ ਭੇਟ ਹਾਰੂਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਯਹੋਵਾਹ ਅੱਗੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਗਈ ਇਹ ਅੱਗ ਦੀ ਭੇਟ ਬਹੁਤ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ।

ਪੱਕੇ ਹੋਏ ਅਨਾਜ ਦੀਆਂ ਭੇਟਾਂ :

ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਅਜਿਹੀ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਪਕਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਮੈਦੇ ਨਾਲ ਤੇਲ ਵਿੱਚ ਬਣੀ ਹੋਈ ਪਤੀਰੀ ਰੋਟੀ ਜਾਂ ਤੇਲ ਨਾਲ ਚੋਪੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਬੇਖਮੀਰੀਆਂ ਮੱਠੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕੜਾਹੀ ਵਿੱਚ ਪੱਕੇ ਹੋਏ ਅਨਾਜ ਦੀ ਭੇਟ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਹ ਤੇਲ ਵਿੱਚ ਗੁੰਨੇ ਮੈਦੇ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਾਜਕ ਕੋਲ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਜਗਵੇਦੀ ਕੋਲ ਲਿਆਵੇਗਾ। ਫੇਰ ਜਾਜਕ ਅਨਾਜ ਦੀ ਭੇਟ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਲਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਯਾਦਗਾਰੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਜਗਵੇਦੀ ਉਤੇ ਸਾੜੇਗਾ। ਇਸਦੀ ਸੁਗੰਧ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਅਨਾਜ ਦੀ ਭੇਟ ਹਾਰੂਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਹੈ। ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦੁਆਰਾ ਚੜ੍ਹਾਈ ਗਈ ਭੇਟ ਦਾ ਇਹ ਹਿੱਸਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ।

..... ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਹਿਦ ਅਤੇ ਖਮੀਰ ਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਵਾਢੀ ਦੀ ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜਿਹੜੀ ਵੀ ਅਨਾਜ ਦੀ ਭੇਟ ਤੁਸੀਂ ਲੈ ਕੇ ਆਵੋ ਉਸ ਉਤੇ ਨਮਕ ਵੀ ਜਰੂਰ ਰੱਖੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਨਾਜ ਦੀ ਭੇਟ ਵਿੱਚੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਾ ਨਮਕ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰਨ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਚੜ੍ਹਾਵਿਆਂ ਨਾਲ ਨਮਕ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪਹਿਲੀ ਉਪਜ ਦੇ ਅਨਾਜ ਦੀ ਭੇਟ :

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਵਾਸਤੇ ਪਹਿਲੀ ਫਸਲ ਦੇ ਅਨਾਜ ਦੀ ਭੇਟ ਲੈ ਕੇ ਆਉ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਨਾਜ ਦੀਆਂ ਭੁੰਨੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਬੱਲੀਆਂ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਜ਼ੇ ਅਨਾਜ ਦੇ ਕੁੱਟੇ ਹੋਏ ਦਾਣੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਪਹਿਲੀ ਫਸਲ ਦੇ ਅਨਾਜ ਦੀ ਭੇਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੇਲ ਅਤੇ ਲੁਬਾਨ ਵੀ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸੁੱਖ ਸਾਂਦ ਦੀਆਂ ਭੇਟਾਂ :

ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਸੁੱਖ ਸਾਂਦ ਦੀ ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਬਲੀ, ਚੜਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਯਹੋਵਾਹ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਬੇਨੁਕਸ ਬਲਦ ਨੂੰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਗਾਂ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਮੰਡਲੀ ਵਾਲੇ ਤੰਬੂ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਤੇ ਜ਼ਿਬਾਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਹਾਰੂਨ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ, ਜਾਜ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਜਗਵੇਦੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਪਾਸੀ ਖੂਨ ਡੋਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਾਜ਼ਕ ਨੂੰ ਦੋਵੇਂ ਗੁਰਦੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਉਤੇ ਚੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਪੁੱਠ ਦੇ ਨੇੜੇ ਦੀ ਚਰਬੀ ਚੜ੍ਹਾਵੇ। ਉਸਨੂੰ ਕਲੇਜੀ ਦੀ ਚਰਬੀ ਵਾਲਾ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਅਰਪਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਹਾਰੂਨ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਚਰਬੀ ਨੂੰ ਅੱਗ ਉਤੇ ਸਾੜਨਗੇ। ਇਸਦੀ ਸੁਗੰਧ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਸਾਂਦ ਦੀ ਭੇਟ ਵਜੋਂ, ਇੱਜ਼ਤ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਜਾਨਵਰ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਾਨਵਰ ਬੇਨੁਕਸ ਨਰ ਜਾਂ ਮਾਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਲੇਲੇ ਨੂੰ ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਸਿਰ ਉਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਮੰਡਲੀ ਵਾਲੇ ਤੰਬੂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜ਼ਿਬਾਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਹਾਰੂਨ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਖੂਨ ਜਗਵੇਦੀ ਉਤੇ ਸਾਰੇ ਪਾਸੇ ਛਿੜਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ, ਚਰਬੀ, ਸਾਰੀ ਪੂਛ ਅਤੇ ਜਿਹੜੀ ਚਰਬੀ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਤੇ ਅੰਦਰਲੇ ਅੰਗਾਂ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਹੋਵੇ, ਚੜ੍ਹਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। (ਉਸਨੂੰ ਰੀੜ ਦੀ ਹੱਡੀ ਦੇ ਨੇੜਿਉਂ ਪੂਛ ਕੱਟ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।) ਜਾਜ਼ਕ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਉਤੇ ਸਾੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗ ਦੁਆਰਾ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦੀ ਭੇਟ ਹੈ।

ਸੁੱਖ ਸਾਂਦ ਦੀ ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਬੱਕਰੀ ਦੀ ਬਲੀ :-

ਜੇ ਭੇਟ ਬੱਕਰੀ, (ਨਰ ਜਾਂ ਮਾਦਾ) ਦੀ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਬੰਦਾ ਇਸਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਸਾਹਮਣੇ ਲੈ ਕੇ ਆਵੇ। ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੱਕਰੀ ਦੇ ਸਿਰ ਉਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖੇ। ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਮੰਡਲੀ ਵਾਲੇ ਤੰਬੂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜ਼ਿਬਾਹ ਕਰੇ, ਫੇਰ ਹਾਰੂਨ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਬੱਕਰੇ ਦਾ ਖੂਨ ਜਗਵੇਦੀ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਆਸੇ ਪਾਸੇ ਛਿੜਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਸਾਂਦ ਦੀ ਇੱਕ ਭੇਟ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਚੜ੍ਹਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ,

ਉਸਨੂੰ ਪਸ਼ੂ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਢਕਦੀ ਹੋਈ ਚਰਬੀ ਨੂੰ ਭੇਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਦੋਵੇਂ ਗੁਰਦੇ ਅਤੇ ਪੁੱਠ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਚਰਬੀ ਭੇਟ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਕਲੇਜ਼ੀ ਦਾ ਚਰਬੀ ਵਾਲਾ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਅਰਪਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਸਨੂੰ ਗੁਰਦਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਲਾਹ ਲਵੇ। ਫੇਰ ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਗਵੇਦੀ ਉਤੇ ਸਾੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਅੱਗ ਦੁਆਰਾ ਭੋਜਨ ਦੀ ਭੇਟ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸੁਗੰਧ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਅਚਨਚੇਤ ਕੀਤੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਭੇਟਾਂ :

ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਖੋ: ਕੇ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਅਚਨਚੇਤੀ ਪਾਪ ਕਮਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਕਰ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੀਆਂ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ:

ਜੇ ਮਸਹ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਜਾਜਕ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਿਆਉਂਦਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਲਈ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਪਾਪ ਦੀ ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਬੇਨੁਕਸ ਜਵਾਨ ਬਲਦ ਚੜਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ ਨੂੰ ਖੂਨ ਵਿੱਚ ਡੁਬੋਏ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦੇ ਪਰਦੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਸਨਮੁਖ ਸੱਤ ਵਾਰੀ ਖੂਨ ਛਿੜਕੇ। ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਖੂਨ ਧੂਫ ਵਾਲੀ ਜਗਵੇਦੀ ਦੇ ਕੋਨਿਆਂ ਉਪਰ ਛਿੜਕੇ। ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਚਰਬੀ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਅੰਦਰਲੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਹੈ। ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਗੁਰਦੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਉਤਲੀ ਪੁੱਠ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਚਰਬੀ ਵਾਲਾ ਹਿੱਸਾ ਲੈ ਲਵੇ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਗੁਰਦਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲਾਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਵੇਂ ਸੁਖ ਸਾਂਦ ਦੀ ਭੇਟ ਵਾਲੇ ਬਲਦ ਤੋਂ ਚਰਬੀ ਨੂੰ ਲਾਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਪਸ਼ੂ ਦੇ ਅੰਗਾਂ ਨੂੰ ਹੋਮ ਦੀ ਭੇਟ ਵਾਲੀ ਜਗਵੇਦੀ ਉਤੇ ਸਾੜ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਇਸਰਾਈਲ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕੌਮ ਅਣਜਾਣੇ ਹੀ ਉਹ ਗੱਲ ਕਰਕੇ ਪਾਪ ਕਰੇ ਜਿਸਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਆਖਿਆ, ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਣਗੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅਣਜਾਣ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਦਾ ਪਤਾ ਚੱਲ ਜਾਵੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਕੌਮ ਖਾਤਰ ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਬਲਦ ਦੀ ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਚੜਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਲਦ ਮੰਡਲੀ ਵਾਲੇ ਤੰਬੂ ਕੋਲ ਲੈ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਲਦ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਣ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਾਜਕ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ ਨੂੰ ਖੂਨ ਵਿੱਚ ਡੁਬੋਏ। ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸੱਤ ਵਾਰੀ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਪਰਦੇ ਅੱਗੇ ਛਿੜਕੇ। ਫੇਰ ਜਾਜਕ ਨੂੰ

ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਖੂਨ ਜਗਵੇਦੀ ਦੇ ਕੋਨਿਆਂ ਉਤੇ ਲਗਾ ਦੇਵੇ। ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਾ ਖੂਨ ਹੋਮ ਦੀ ਭੇਟ ਵਾਲੀ ਜਗਵੇਦੀ ਦੇ ਥੜੇ ਉਤੇ ਡੋਲ ਦੇਵੇ। ਉਸ ਨੂੰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੇਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਪਾਪ ਦੀ ਭੇਟ ਵਾਲੇ ਬਲਦ ਨੂੰ ਭੇਟ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਜਕ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਮੁਆਫ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਬਲਦ ਨੂੰ ਡੇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲੈ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸਾੜ ਦੇਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਦੂਸਰੇ ਬਲਦ ਨੂੰ ਸਾੜਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਕੌਮ ਲਈ ਪਾਪ ਦੀ ਭੇਟ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਹਾਕਮ ਅਣਜਾਣੇ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਜਿਸਨੂੰ ਨਾ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਯਹੋਵਾਹ, ਉਸ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਹਾਕਮ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਬਾਰੇ ਜਾਣ ਜਾਵੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਬੱਕਰੀ ਲਿਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਉਸ ਨੂੰ ਬੱਕਰੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਚਰਬੀ ਜਗਵੇਦੀ ਉਤੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾੜ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸੁਖ ਸਾਂਦ ਦੀ ਬਲੀ ਨੂੰ ਸਾੜਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਜਕ ਹਾਕਮ ਲਈ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹਾਕਮ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਸਧਾਰਨ ਆਦਮੀ ਅਚਨਚੇਤ ਹੀ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੰਦਾ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਬਾਰੇ ਜਾਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬੱਕਰੀ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਬੱਕਰੀ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਦੀ ਖਾਤਿਰ ਆਪਣੀ ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਲਿਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਬੱਕਰੀ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹੋਮ ਦੀ ਭੇਟ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਉਤੇ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਉਹ ਬੰਦਾ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਦੀ ਭੇਟ ਲਈ ਲੇਲਾ ਲੈ ਕੇ ਆਵੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮਾਦਾ ਲੇਲਾ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਉਸੇ ਥਾਂ ਤੇ ਪਾਪ ਦੀ ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਹੋਮ ਦੀ ਭੇਟ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਮਾਰਦੇ ਹਨ। ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਚੜ੍ਹਾਵਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਗਵੇਦੀ ਉਤੇ ਸਾੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਜਕ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕੀਤੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।

ਵੱਖੋ ਵੱਖਰੇ ਅਚਨਚੇਤ ਪਾਪ :

ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸੱਦਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਜਾਂ, ਉਸ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ, ਅਤੇ ਜੋ ਬੰਦਾ ਉਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ ਜੋ

ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਸਾਖੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਨਾਕਾਮਯਾਬ ਹੋਣ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਦਾ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਜਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਕਿਸੇ ਨਾਪਾਕ ਛੈਅ ਨੂੰ ਛੂਹ ਲਵੇ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਨਾਪਾਕ ਪਾਲਤੂ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਾਪਾਕ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਨਾਪਾਕ ਰੀਂਗਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਬੰਦਾ ਸੁਚੇਤ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹ ਲਿਆ, ਪਰ ਹਾਲੇ ਵੀ ਉਹ ਪਲੀਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਮਨੁੱਖੀ ਨਾਪਾਕਤਾ ਨੂੰ ਛੂਹ ਲਵੇ, ਕੁਝ ਵੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਾਪਾਕ ਬਣਾਵੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਸੁਚੇਤ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਮਗਰੋਂ ਜਾਣ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨਾਪਾਕ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਛੂਹ ਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਦਮੀ ਕੋਈ ਕਸਮ ਜਲਦੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਵੇ ਇਹ ਸਾਬਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਿ ਉਹ ਸੱਚ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਨਤੀਜਾ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਬੁਰਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੇ ਉਸਨੂੰ, ਜੋ ਉਸਨੇ ਗਲਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਬੂਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਲਈ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਭੇਟ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਪ ਦੀ ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਲੇਲੀ ਜਾਂ ਬੱਕਰੀ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਫੇਰ ਜਾਜਕ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪਾਪ ਲਈ, ਉਸਦੇ ਬਦਲੇ ਪ੍ਰਸਚਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਜੇ ਉਸ ਬੰਦੇ ਤੋਂ ਬੱਕਰੀ ਜਾਂ ਲੇਲੀ ਨਾ ਸਰਦੀ ਹੋਵੇ ਉਹ ਦੋ ਘੁੱਗੀਆਂ ਜਾਂ ਦੋ ਜਵਾਨ ਕਬੂਤਰ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਲੈ ਆਵੇ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਪਾਪ ਲਈ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਭੇਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ ਜਾਜਕ ਪੰਛੀਆਂ ਨੂੰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵੰਡੇਗਾ। ਜਾਜਕ ਪਾਪ ਦੀ ਭੇਟ ਦਾ ਖੂਨ ਜਗਵੇਦੀ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਛਿੜਕੇਗਾ। ਫੇਰ ਜਾਜਕ ਬਾਕੀ ਦਾ ਖੂਨ ਜਗਵੇਦੀ ਦੇ ਥੜੇ ਉਤੇ ਡੋਲੇਗਾ। ਇਹ ਪਾਪ ਦੀ ਭੇਟ ਹੈ।

ਉਸ ਬੰਦੇ ਤੋਂ ਦੋ ਘੁੱਗੀਆਂ ਜਾਂ ਕਬੂਤਰ ਨਾ ਸਰਦੇ ਹੋਣ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਦੀ ਭੇਟ ਲਈ ਮੈਦੇ ਦੇ 8 ਕੱਪ ਲਿਆਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਮੈਦੇ ਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦੁਆਰਾ ਚੜਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਰਨਾਂ ਭੇਟਾਂ ਨਾਲ ਚੜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਪਾਪ ਦੀ ਭੇਟ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਜਕ ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਪਾਕ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਉਸ ਦੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।

ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, “ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀਆਂ ਪਵਿੱਤਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਅਚਨਚੇਤ ਕੋਈ ਗਲਤ ਗੱਲ ਕਰ ਬੈਠੇ। ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਨੁਕਸ ਵਾਲਾ ਭੇਡ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਈ ਭੇਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਨਾਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭੇਡ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਈ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਲਈਆਂ। ਉਸ ਨੂੰ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਜੋੜ ਕੇ, ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਜਾਜਕ ਉਸ

ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਭੇਟ ਦੇ ਭੇਡ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸਚਿਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਮਾਫ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।”

ਬਾਕੀ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ ਦੀਆਂ ਭੇਟਾਂ :

ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, “ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪਾਪ ਕਰਕੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਕੁਝ ਗਲਤ ਕਰੇ: ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਕਿਸੇ ਜਮਾ ਕਰਾਈ ਹੋਈ ਰਕਮ ਬਾਰੇ ਝੂਠ ਬੋਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲੀ ਹੋਵੇ। ਜਾਂ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਚੁਰਾ ਲਵੇ। ਜਾਂ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਵੇ। ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਕਿਸੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦੀ ਗੁਆਚੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਲੱਭ ਲਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਝੂਠ ਬੋਲੇ। ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਕਾਸੇ ਬਾਰੇ ਝੂਠੀ ਸਹੁੰ ਖਾਵੇ ਜਾਂ ਉਹ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪਾਪ ਕਰੇ। ਜੇ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਗੱਲ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਹ ਬੰਦਾ ਪਾਪ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ। ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੋ ਉਸਨੇ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ, ਜਾਂ ਇਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਲਿਆ, ਜਾਂ ਉਸਨੇ ਕੁਝ ਵੀ ਲਿਆ ਜਿਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੇ ਅਮਾਨਤ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਉਸਨੂੰ ਲੱਭਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਬਾਰੇ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ। ਜਾਂ ਉਸਨੇ ਜੋ ਵੀ ਝੂਠੀ ਸੋਹੰ ਖਾਧੀ, ਉਸਨੂੰ ਇਸਦੀ ਪੂਰੀ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਵੱਧ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਪੈਸਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਭੇਟ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਅਸਲੀ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਜਾਜਕ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਭੇਟ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਇੱਜ਼ਤ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬੇਨੁਕਸ ਭੇਡ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਨੇ ਹੀ ਮੁੱਲ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਜਾਜਕ ਆਖੇ। ਇਹ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਭੇਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਫੇਰ ਜਾਜਕ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਸਚਿਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਕਰਕੇ ਦੋਸ਼ੀ ਬਣਿਆ ਸੀ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।”

ਹੋਮ ਦੀਆਂ ਭੇਟਾਂ :

ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਹਾਰੂਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿਉ: ਇਹ ਹੋਮ ਦੀ ਭੇਟ ਦੀ ਬਿਧੀ ਹੈ। ਹੋਮ ਦੀ ਭੇਟ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਸਵੇਰ ਹੋਣ ਤੀਕ ਜਗਵੇਦੀ ਉੱਤੇ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਗਵੇਦੀ ਦੀ ਅੱਗ ਬਲਦੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਲਿਨਨ ਦਾ ਕੱਛਾ ਅਤੇ ਲਿਨਨ ਦਾ ਚੋਲਾ ਪਹਿਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਉਸਨੂੰ ਹੋਮ ਦੀ ਭੇਟ ਸੜਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਗਵੇਦੀ ਉੱਤੇ ਬਚੀ ਹੋਈ ਰਾਖ ਚੁੱਕ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਰਾਖ ਜਗਵੇਦੀ ਦੇ ਪਾਸੇ ਤੇ ਪਾ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਫੇਰ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉਹ ਬਸਤਰ ਉਤਾਰ ਦੇਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਸਤਰ ਪਾ ਕੇ ਉਹ ਰਾਖ ਚੁੱਕ ਕੇ ਭੇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੁੱਧ ਥਾਂ ਤੇ ਲੈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਜਗਵੇਦੀ ਦੀ ਅੱਗ ਬਲਦੀ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ

ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਬੁਝਣ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਹਰ ਸਵੇਰ ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਲੱਕੜਾਂ ਪਾਉਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਮ ਦੀ ਭੇਟ ਨੂੰ ਜਗਵੇਦੀ ਉਤੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਖ ਸਾਂਦ ਦੀ ਭੇਡ ਦੀ ਚਰਬੀ ਸਾੜ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਗਵੇਦੀ ਉਤੇ ਅੱਗ ਬਿਨਾਂ ਰੁਕੇ ਬਲਦੀ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਦੇ ਵੀ ਬੁਝਣ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਅਨਾਜ ਦੀਆਂ ਭੇਟਾਂ :

ਅਨਾਜ ਦੀਆਂ ਭੇਟਾਂ ਦਾ ਨੇਮ ਇਹ ਹੈ: ਹਾਰੂਨ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਇਸਨੂੰ ਜਗਵੇਦੀ ਸਾਹਮਣੇ ਯਹੋਵਾਹ ਕੋਲ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣ। ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਅਨਾਜ ਦੀ ਭੇਟ ਵਿੱਚੋਂ ਮੈਦੇ ਦੀ ਇੱਕ ਮੁੱਠੀ ਭਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਤੇਲ ਤੇ ਸਾਰਾ ਲੋਬਾਨ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਅਨਾਜ ਦੀ ਭੇਟ ਉਤੇ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਅਨਾਜ ਦੀ ਭੇਟ ਨੂੰ ਜਗਵੇਦੀ ਤੇ ਸਾੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਯਾਦਗਾਰ ਭੇਟ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸੁਗੰਧ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਨਾਜ ਦੀ ਭੇਟ ਨੂੰ ਖਮੀਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਪਕਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮੈਂ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ, ਮੈਨੂੰ ਅੱਗ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਚੜ੍ਹਾਵੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜਾਜਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਾਪ ਦੀ ਭੇਟ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਭੇਟ ਵਾਂਗ ਅੱਤ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ। ਹਾਰੂਨ ਦੇ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਨਰ, ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਨਾਜ ਦੀ ਭੇਟ ਵਿੱਚੋਂ ਖਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਪੀੜੀਆਂ ਵਾਸਤੇ ਇੱਕ ਨੇਮ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਭੇਟਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹਣਾ ਉਹਨਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ।

ਜਾਜਕਾਂ ਦੀਆਂ ਅਨਾਜ ਦੀਆਂ ਭੇਟਾਂ :

ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, “ਇਹ ਉਹ ਭੇਟ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਹਾਰੂਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਉਸ ਦਿਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਦੋਂ ਹਾਰੂਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਾਜਕ ਵਜੋਂ ਮਸਹ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਨਾਜ ਦੀ ਭੇਟ ਵਜੋਂ 8 ਕੱਪ ਮੈਦੇ ਦੇ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। (ਇਹ ਨਿਯਮਿਤ ਅਨਾਜ ਦੀ ਭੇਟ ਹੈ) ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਸਵੇਰੇ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਧਾ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ। ਮੈਦੇ ਵਿੱਚ ਤੇਲ ਮਿਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਤਵੇ ਉਤੇ ਪਕਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਪੱਕ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਅੰਦਰ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਚੜ੍ਹਾਵੇ ਦੇ ਦੋ ਟੁਕੜੇ ਕਰ ਲੈਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਸਦੀ ਸੁਗੰਧ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਹਾਰੂਨ ਦੇ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਾਰੂਨ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਇਹ ਭੇਟ ਕਰ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਨੇਮ ਸਦਾ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ। ਜਾਜਕ ਦੀ ਅਨਾਜ ਦੀ ਭੇਟ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਖਾਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ।”

ਪਾਪ ਦੀ ਭੇਟ ਦੀ ਬਿਧੀ :

ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, “ਹਾਰੂਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਆਖ: ਇਹ ਪਾਪ ਦੀ ਭੇਟ ਦੀ ਬਿਧੀ ਹੈ। ਪਾਪ ਦੀ ਭੇਟ ਨੂੰ ਉਸ ਸਥਾਨ ਉਤੇ ਮਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਥੋਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਮ ਦੀ ਭੇਟ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਤ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਜਾਜਕ ਪਾਪ ਦੀ ਭੇਟ ਨੂੰ ਭੇਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਖਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਮੰਡਲੀ ਵਾਲੇ ਤੰਬੂ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਉਤੇ ਖਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਾਪ ਦੀ ਭੇਟ ਦੇ ਮਾਸ ਨੂੰ ਛੁਹਣਾ ਕਿਸੇ ਬੰਦੇ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਜੇਕਰ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਖੂਨ ਵੀ ਕਿਸੇ ਬੰਦੇ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਉਤੇ ਪੈ ਜਾਵੇ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਧੋ ਲੈਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਪਾਪ ਦੀ ਭੇਟ ਨੂੰ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਬਰਤਨ ਵਿੱਚ ਉਬਾਲਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਭਾਡੇ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਹੰਘਾਲ ਕੇ ਧੋ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜਾਜਕ ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦਮੀ ਪਾਪ ਦੀ ਭੇਟ ਖਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਪਾਪ ਦੀ ਭੇਟ ਦਾ ਖੂਨ ਮੰਡਲੀ ਵਾਲੇ ਤੰਬੂ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਪਾਪੀ ਦੀ ਭੇਟ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਖਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਸਾੜ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਦੋਸ਼ ਦੀਆਂ ਭੇਟਾਂ :

“ਦੋਸ਼ ਦੀ ਭੇਟ ਦੀਆਂ ਬਿਧੀਆਂ ਇਹ ਹਨ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਭੇਟ ਨੂੰ ਉਸੇ ਥਾਂ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਹੋਮ ਦੀਆਂ ਭੇਟਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਭੇਟ ਦੇ ਖੂਨ ਨੂੰ ਜਗਵੇਦੀ ਦੇ ਦੋਹੀਂ ਪਾਸੀਂ ਡੋਲ੍ਹਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਭੇਟ ਦੀ ਸਾਰੀ ਚਰਬੀ ਭੇਟ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਚਰਬੀ ਵਾਲੀ ਪੂਛ ਅਤੇ ਉਹ ਚਰਬੀ ਜਿਹੜੀ ਉਸਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਅੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਭੇਟ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਦੋਵੇਂ ਗੁਰਦੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾ ਨੂੰ ਕੱਜਲ ਵਾਲੀ ਪੁੱਠ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਪਾਸੇ ਦੀ ਚਰਬੀ ਅਤੇ ਕਲੇਜੀ ਦੇ ਚਰਬੀ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਭੇਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਗੁਰਦਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲਾਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਗਵੇਦੀ ਉਤੇ ਸਾੜਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਅਗਨੀ ਰਾਹੀਂ ਭੇਟ ਕੀਤਾ ਚੜ੍ਹਾਵਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਭੇਟ ਹੈ।

ਜਾਜਕ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਨਰ ਬੰਦਾ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਭੇਟ ਖਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਉਤੇ ਖਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੋਸ਼ ਦੀ ਭੇਟ ਪਾਪ ਦੀ ਭੇਟ ਵਰਗੀ ਹੈ। ਦੋਹਾਂ ਭੇਟਾਂ ਦੇ ਅਸੂਲ ਇਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ। ਜਿਹੜਾ ਜਾਜਕ

ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹੀ ਭੋਜਨ ਲਈ ਮਾਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ। ਹੁਣ ਪੂਰੀ ਹੋਮ ਦੀ ਭੇਂਟ ਬਾਰੇ। ਜਿਹੜਾ ਜਾਜਕ ਪੂਰੀ ਹੋਮ ਦੀਆਂ ਬਲੀਆਂ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਖੱਲ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਰ ਅਨਾਜ ਦੀ ਭੇਟ ਜਿਹੜੀ ਜਾਜਕ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਇਕੱਲੇ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਾਜਕ ਉਹਨਾਂ ਅਨਾਜਾਂ ਦੀਆਂ ਭੇਟਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ ਜਿਹੜੀਆਂ ਤੰਦੂਰ ਵਿਚ ਜਾਂ ਪਤੀਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਤਵੇ ਉੱਤੇ ਪਕਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਪਰ ਹਰ ਅਨਾਜ ਦੀ ਭੇਂਟ ਜੋ ਸੁੱਕੀ ਹੈ ਜਾਂ ਤੇਲ ਨਾਲ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ ਹਾਰੂਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹ ਇਸ ਭੋਜਨ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨਗੇ।

ਸੁਖ ਸਾਂਦ ਦੀਆਂ ਭੇਟਾਂ :

ਸੁਖ ਸਾਂਦ ਦੀਆਂ ਭੇਟਾਂ ਲਈ ਇਹ ਬਿਧੀ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਸ਼ੁਕਰਾਨੇ ਲਈ ਸੁਖ ਸਾਂਧ ਦੀ ਭੇਟ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਤੇਲ ਨਾਲ ਮਿਲੀ ਬੇਖਮੀਰੀ ਰੋਟੀ, ਬੇਖਮੀਰੀਆਂ ਮੱਠੀਆਂ ਉਤੇ ਤੇਲ ਪਾ ਕੇ ਅਤੇ ਤੇਲ ਨਾਲ ਮਿਲੇ ਹੋਏ ਮੈਦੇ ਦੇ ਕੇਕ ਵੀ ਲਿਆਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸ਼ੁਕਰਾਨੇ ਦੇ ਸੁਖ ਸਾਂਦ ਦੀ ਭੇਂਟ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਤੀਰੀ ਰੋਟੀ ਦੇ ਕੇਕ ਲਿਆਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਇਹਨਾਂ ਸੁਗਾਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਉਸ ਜਾਜਕ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਹੜਾ ਸੁਖ ਸਾਂਦ ਦੀ ਭੇਟ ਦਾ ਖੂਨ ਡੋਲਦਾ ਹੈ। ਸੁਖ ਸਾਂਦ ਦੀ ਭੇਂਟ ਦਾ ਜਿਹੜਾ ਸ਼ੁਕਰਾਨਾ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਉਸੇ ਦਿਨ ਖਾ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਇਹ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਸ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਹਿੱਸਾ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੀ ਭੇਟ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਹੁੰ ਜਾਂ ਸਵੈ ਇੱਛਤ ਚੜ੍ਹਾਵੇ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਲੀ ਉਸੇ ਦਿਨ ਖਾਧੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਭੇਂਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਬਚ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਖਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਪਰ ਜੇ ਇਸ ਬਲੀ ਦਾ ਮਾਸ ਤੀਸਰੇ ਦਿਨ ਵੀ ਬਚ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਸਾੜ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਆਪਣੀ ਸੁਖ ਸਾਂਦ ਦੀ ਭੇਟ ਦਾ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਮਾਸ ਤੀਸਰੇ ਦਿਨ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਬਲੀ ਮੰਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਘਿਨਾਉਣੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਹ ਵੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਮਾਸ ਨਹੀਂ ਖਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਸਨੂੰ ਕੋਈ ਨਾਪਾਕ ਛੋਅ ਛੂਹਦੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮਾਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਸਾੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਉਹ ਬੰਦਾ ਜਿਹੜਾ ਪਾਕ ਹੈ ਉਹ ਸੁਖ ਸਾਂਦ ਦੀ ਭੇਟ ਦਾ ਮਾਸ ਖਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਨਾਪਾਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸੁਖ ਸਾਂਦ ਦੀ ਭੇਂਟ ਦਾ ਉਹ ਮਾਸ ਖਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਛੇਕ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਨਾਪਾਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖੀ ਨਾਪਾਕਤਾ ਜਾਂ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਨਾਪਾਕਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਘਿਰਣਾ

ਯੋਗ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੀ ਨਾਪਕਤਾ ਨੂੰ ਫੂਹ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਚੜਾਈ ਸੁਖ ਸਾਂਦ ਦਾ ਮਾਸ ਖਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।”

ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, “ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਖ:- ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਾਵਾਂ, ਭੇਡਾਂ ਜਾਂ ਬੱਕਰੀਆਂ ਦੀ ਚਰਬੀ ਨਹੀਂ ਖਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਚਰਬੀ ਵਰਤ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਮਰ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਜਿਸਨੂੰ ਹੋਰਨਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੇ ਮਾਰ ਸੁਟਿਆ ਹੋਵੇ ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਖਾਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਜੇ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਭੇਟ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਚਰਬੀ ਨੂੰ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਵੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੰਛੀ ਜਾਂ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਖੂਨ ਨਹੀਂ ਖਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜੇ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਖੂਨ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।”

ਹਿਲਾਉਣ ਦੀਆਂ ਭੇਟਾਂ ਲਈ ਬਿਧੀਆਂ :-

ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, “ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਖ, ਜੇ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਸੁਖ ਸਾਂਦ ਦੀ ਭੇਟ ਲੈ ਕੇ ਆਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਬੰਦਾ ਉਸ ਸੋਗਾਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਦੇਵੇ। ਸੁਗਾਤ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਸਾੜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸਨੂੰ ਸੁਗਾਤ ਦਾ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਫੜ ਕੇ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਸੀਨਾ ਅਤੇ ਚਰਬੀ ਜਾਜਕ ਕੋਲ ਲਿਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸੀਨੇ ਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉੱਪਰ ਬਿਠਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਹਿਲਾਉਣ ਦੀ ਭੇਟ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਹਿਲਾਉਣ ਦੀ ਭੇਟ ਦਾ ਸੀਨਾ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੁਖ ਸਾਂਦ ਦੀ ਭੇਡ ਦੀ ਸੱਜੀ ਲੱਤ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਾਰੂਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਾਮ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੂਸਾ ਜਾਜਕਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ :-

ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, “ਹਾਰੂਨ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਸਤਰਾਂ, ਮਸਹ ਵਾਲੇ ਤੇਲ, ਪਾਪ ਦੀ ਭੇਟ ਦੇ ਬਲਦ, ਦੋ ਭੇਡੂਆਂ ਅਤੇ ਪਤੀਰੀ ਰੋਟੀ ਦੀ ਟੋਕਰੀ ਸਮੇਤ ਨਾਲ ਲੈ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੰਡਲੀ ਵਾਲੇ ਤੰਬੂ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਤੇ ਇਕੱਠਿਆਂ ਕਰੋ।”

ਮੂਸਾ ਨੇ ਉਹੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ। ਲੋਕ ਮੰਡਲੀ ਵਾਲੇ ਤੰਬੂ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੋਲ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ। ਫੇਰ ਮੂਸਾ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, “ਇਹ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਰੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।”

ਫੇਰ ਮੂਸਾ, ਹਾਰੂਨ ਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਧੋਤਾ। ਫੇਰ ਮੂਸਾ ਨੇ ਉਣੀ ਹੋਈ ਕਮੀਜ਼ ਹਾਰੂਨ ਨੂੰ ਪਹਿਨਾਈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਲੱਕ ਦੁਆਲੇ ਪੱਟੀ ਬੰਨ੍ਹੀ। ਫੇਰ ਉਸਨੇ ਹਾਰੂਨ ਨੂੰ ਚੋਲਾ ਪਹਿਨਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਕਮਰਬੰਦ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਉਸਨੂੰ ਸੀਨੇ ਬੰਦ ਪਹਿਨਾਇਆ ਅਤੇ ਸੀਨੇ ਬੰਦ ਦੀ ਜੇਬ ਵਿੱਚ ਉਰੀਮ ਅਤੇ ਥੁਮੀਮ ਪਾਏ। ਉਸ ਨੇ ਹਾਰੂਨ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਅਮਾਮਾ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਅਮਾਮੇ ਦੇ ਅਗਲੇ ਪਾਸੇ ਇੱਕ ਇੱਕ ਸੋਨੇ ਦੀ ਪੱਟੀ ਬੰਨ੍ਹੀ। ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਤਾਜ ਹੈ। ਮੂਸਾ ਨੇ ਇਹ ਉਵੇਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਫੇਰ ਮੂਸਾ ਨੇ ਪਾਪ ਦੀ ਭੇਟ ਦਾ ਬਲਦ ਲਿਆਂਦਾ। ਹਾਰੂਨ ਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੇ ਪਾਪ ਦੀ ਭੇਟ ਦੇ ਬਲਦ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਰੱਖੇ। ਫੇਰ ਉਸਨੇ ਬਲਦ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ ਇਸਦਾ ਖੂਨ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਲਿਆ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਅਤੇ ਕੁਝ ਖੂਨ ਜਗਵੇਦੀ ਦੇ ਕੋਨਿਆਂ ਤੇ ਲੇਪ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਜਗਵੇਦੀ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਫੇਰ ਉਸਨੇ ਜਗਵੇਦੀ ਦੇ ਥੜੇ ਤੇ ਖੂਨ ਡੋਲ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਜਗਵੇਦੀ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਬਲਦ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਅੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਰੀ ਚਰਬੀ, ਚਰਬੀ ਦਾ ਕਲੇਜੀ ਵਾਲਾ ਹਿੱਸਾ, ਦੋਹਾਂ ਗੁਰਦਿਆਂ ਸਮੇਤ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਪਰ ਚਰਬੀ ਲਾਈ। ਫੇਰ ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਗਵੇਦੀ ਉਤੇ ਸਾੜਿਆ। ਪਰ ਮੂਸਾ ਬਲਦ ਦੀ ਚਮੜੀ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਬਚਿਆ ਹੋਇਆ ਸ਼ਰੀਰ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਨੂੰ ਡੇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲੈ ਆਇਆ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਉਵੇਂ ਹੀ ਕੀਤੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਫੇਰ ਮੂਸਾ ਦੂਸਰੇ ਭੇਡ ਨੂੰ ਲਿਆਇਆ। ਇਸ ਭੇਡ ਨੂੰ ਹਾਰੂਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਜਕ ਬਨਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਮਸਹ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ। ਹਾਰੂਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੇ ਭੇਡ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਰੱਖੇ। ਫੇਰ ਉਸਨੇ ਭੇਡ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ ਇਸਦਾ ਕੁਝ ਖੂਨ ਹਾਰੂਨ ਦੇ ਸੱਜੇ ਕੰਨ ਦੀ ਪਿੱਪਲੀ ਉੱਤੇ, ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਪੈਰ ਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਉੱਤੇ ਲਾਇਆ। ਫੇਰ ਉਹ ਹਾਰੂਨ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਇਆ ਅਤੇ ਕੁਝ ਖੂਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੱਜੇ ਕੰਨਾਂ ਦੀਆਂ ਪਿੱਪਲੀਆਂ ਉੱਤੇ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥਾਂ ਦੇ ਅੰਗੂਠਿਆਂ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪੈਰਾਂ ਦੇ ਅੰਗੂਠਿਆਂ ਉੱਤੇ ਲਾਇਆ। ਫੇਰ ਉਸਨੇ ਜਗਵੇਦੀ ਦੇ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਆਸੇ ਪਾਸੇ ਖੂਨ ਡੋਲਿਆ। ਮੂਸਾ ਨੇ ਰੋਟੀਆਂ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਭੇਡ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪੱਟ ਅਤੇ ਚਰਬੀ ਉਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ। ਫੇਰ ਮੂਸਾ ਨੇ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਾਰੂਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਉਤੇ ਧਰ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਮੂਸਾ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਹਿਲਾਉਣ ਦੀਆਂ ਭੇਟਾਂ ਵਜੋਂ ਹਿਲਾਇਆ। ਫੇਰ ਉਸਨੇ ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਾਰੂਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈਆਂ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਗਵੇਦੀ ਉਤੇ ਹੋਮ ਦੀ ਭੇਟ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾੜਿਆ।

ਇਹ ਹਾਰੂਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਜਕ ਵਜੋਂ ਮਸਹ ਕਰਨ ਲਈ ਚੜ੍ਹਾਵਾ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਚੜ੍ਹਾਵਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸੁਗੰਧ ਨੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕੀਤਾ। ਮੂਸਾ ਨੇ ਸੀਨਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਹਿਲਾਉਣ ਦੀ ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਹਿਲਾਇਆ। ਇਹ ਮੂਸਾ ਦਾ ਜਾਜਕਾਂ ਨੂੰ ਮਸਹ ਕਰਨ ਦੀ ਰਸਮ ਦਾ ਇਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਮੂਸਾ ਨੇ ਕੁਝ ਕੁ ਮਸਹ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਤੇਲ ਲਿਆ ਅਤੇ ਜਗਵੇਦੀ ਉਪਰਾਲਾ ਕੁਝ ਖੂਨ ਲਿਆ। ਮੂਸਾ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਹਾਰੂਨ ਅਤੇ ਹਾਰੂਨ ਦੇ ਬਸਤਰਾਂ ਉਤੇ ਛਿੜਕਿਆ। ਮੂਸਾ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਹਾਰੂਨ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬਸਤਰਾਂ ਉਤੇ ਛਿੜਕਿਆ। ਜਿਹੜੇ ਹਾਰੂਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੂਸਾ ਨੇ ਹਾਰੂਨ, ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਬਸਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ।

ਯਹੋਵਾਹ ਜਾਜਕਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ :

ਅੱਠਵੇ ਦਿਨ, ਮੂਸਾ ਨੇ ਹਾਰੂਨ ਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸੱਦਿਆ। ਉਸਨੇ ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੱਦਿਆ। ਮੂਸਾ ਨੇ ਹਾਰੂਨ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, “ਇੱਕ ਬਲਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਭੇਡ ਲਵੋ। ਇਹਨਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਬਲਦ ਪਾਪ ਦੀ ਭੇਟਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਭੇਡ ਹੋਮ ਦੀ ਭੇਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਜਾਨਵਰ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਭੇਟ ਕਰੇ। ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਖੋ, ਪਾਪ ਦੀ ਭੇਟ ਲਈ ਇੱਕ ਬੱਕਰਾ ਲਵੋ। ਅਤੇ ਹੋਮ ਦੀ ਭੇਟ ਲਈ ਇੱਕ ਬੱਛਾ ਅਤੇ ਲੇਲਾ ਲਵੋ। ਵੱਛਾ ਤੇ ਲੇਲਾ ਇੱਕ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸੁਖ ਸਾਂਦ ਦੀ ਭੇਟ ਲਈ ਇੱਕ ਬਲਦ ਅਤੇ ਭੇਡ ਲਵੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਨਾਲ ਗੁਨੇ ਹੋਏ ਅਨਾਜ ਦੀ ਭੇਟ ਨੂੰ ਲਵੋ ਅਤੇ ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਭੇਟ ਕਰੋ। ਕਿਉਂ? ਕਿਉਂ ਕਿ ਅੱਜ ਯਹੋਵਾਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਮਣੇ ਆਵੇਗਾ।”

ਹਾਰੂਨ ਜਗਵੇਦੀ ਕੋਲ ਗਿਆ। ਉਸਨੇ ਬਲਦ ਨੂੰ ਪਾਪ ਦੀ ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਜ਼ਿਬਾਹ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਪਾਪ ਦੀ ਭੇਟ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸੀ। ਫੇਰ ਹਾਰੂਨ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੇ ਖੂਨ ਹਾਰੂਨ ਕੋਲ ਲਿਆਂਦਾ। ਹਾਰੂਨ ਨੇ ਖੂਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ ਡੁਬੋਈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਜਗਵੇਦੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰਿਆਂ ਦੇ ਉਤੇ ਲਗਾਇਆ। ਫੇਰ ਹਾਰੂਨ ਨੇ ਖੂਨ ਜਗਵੇਦੀ ਦੇ ਥੜ੍ਹੇ ਉਤੇ ਡੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ। ਫੇਰ ਹਾਰੂਨ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਚੜ੍ਹਾਵਾ ਲਿਆਂਦਾ। ਉਸਨੇ ਪਾਪ ਦੀ ਭੇਟ ਦਾ ਬੱਕਰਾ ਮਾਰਿਆ ਜਿਹੜਾ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਪਾਪ ਲਈ ਬੱਕਰਾ ਭੇਟ ਕੀਤਾ।

ਮੂਸਾ ਅਤੇ ਹਾਰੂਨ ਮੰਡਲੀ ਵਾਲੇ ਤੰਬੂ ਵਿੱਚ ਗਏ। ਉਹ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ। ਫੇਰ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਪਰਤਾਪ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ।

ਯਹੋਵਾਹ ਵੱਲੋਂ ਅੱਗ ਬਾਹਰ ਆਈ ਅਤੇ ਜਗਵੇਦੀ ਉਪਰਲੇ ਹੋਮ ਦੀ ਭੇਟ ਅਤੇ ਚਰਬੀ ਨੂੰ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਸਮੂਹ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾਅਰੇ ਲਾਏ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉਤੇ ਝੁਕ ਕੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ।

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਦਾਬ ਅਤੇ ਅਬੀਹੂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰਦਾ :-

ਫੇਰ ਹਾਰੂਨ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ, ਨਾਦਾਬ ਤੇ ਅਬੀਹੂ ਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ। ਹਰੇਕ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਧੂਪਦਾਨ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਗ ਪਾ ਕੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਧੂਪ ਪਾਈ। ਉਸਨੇ ਯਹੋਵਾਹ ਅੱਗੇ ਅਜੀਬ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅੱਗ ਭੇਟ ਕੀਤੀ। ਉਸਨੇ ਉਸ ਅੱਗ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਯਹੋਵਾਹ ਵੱਲੋਂ ਅੱਗ ਆਈ ਅਤੇ ਨਾਦਾਬ ਤੇ ਅਬੀਹੂ ਨੂੰ ਭਸਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਹ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਰ ਗਏ।

ਮਾਸ ਖਾਣ ਬਾਰੇ ਨੋਮ :

ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੂਸਾ ਤੇ ਹਾਰੂਨ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, 'ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਖੋ, ਇਹ ਉਹ ਜਾਨਵਰ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਖਾ ਸਕਦੇ ਹੋ: ਜੇ ਕਿਸੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਖੁਰ ਦੋ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਏ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਜਾਨਵਰ ਜਗਾਲੀ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਮਾਸ ਖਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕੁਝ ਜਾਨਵਰ ਜਗਾਲੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖੁਰ ਪਾਏ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਖਾਉ। ਉਠ, ਪਹਾੜੀ-ਬਿੱਜੂ, ਅਤੇ ਖਰਗੋਸ਼ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਨਾਪਾਕ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦਾ ਮਾਸ ਨਾ ਖਾਉ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਰਦਾ ਸ਼ਰੀਰਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹੋ ਵੀ ਨਾ। ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਨਾਪਾਕ ਹਨ।

• ਸਮੁੰਦਰੀ ਭੋਜਨ ਬਾਰੇ ਬਿਧੀਆਂ :

ਜੇ ਕੋਈ ਜਾਨਵਰ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਖੰਭ ਅਤੇ ਛਿਲਕੇ ਹੋਣ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਖਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਨਵਰ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜਿਉਂਦਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੋ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੰਭ ਅਤੇ ਚਾਨੇ ਚਾਨੇਨਾ ਹੋਣ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹਨਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਮੁਰਦਾ ਸ਼ਰੀਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਾ ਛੂਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਫਰਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਣੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਜਿਸਦੇ ਖੰਭ ਤੇ ਛਿਲਕੇ ਨਾ ਹੋਣ, ਅਜਿਹਾ ਜਾਨਵਰ ਸਮਝੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਣਾ, ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਬੁਰਾ ਆਖਦਾ ਹੈ।

ਕੀੜਿਆਂ ਨੂੰ ਖਾਣ ਬਾਰੇ ਬਿਧੀਆਂ :

ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਸ ਮਕੋੜੇ ਨੂੰ ਨਫਰਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉੱਡਦਾ ਤੇ ਲੱਤਾਂ ਉਤੇ ਰੀਂਗਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਖਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵੱਲ ਜੋੜਾਂ

ਵਾਲੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉੱਛਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਟਿੱਡੀਆਂ, ਪਰਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਟਿੱਡੀਆਂ, ਝੀਂਗਰ ਅਤੇ ਟਿੱਡੇ ਖਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਪਰ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਮਕੋੜੇ ਜੋ ਉਡਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਲੱਤਾਂ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਘ੍ਰਿਣਾਯੋਗ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਮਕੋੜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਪਾਕ ਬਣਾ ਦੇਣਗੇ। ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਬੰਦਾ ਇਹਨਾਂ ਮਕੋੜਿਆਂ ਦੇ ਮੁਰਦਾ ਸ਼ਰੀਰਾਂ ਨੂੰ ਹੱਥ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ ਨਾਪਾਕ ਰਹੇਗਾ। ਜੇ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਇਹਨਾਂ ਮਰੇ ਹੋਏ ਮਕੋੜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਧੋ ਲੈਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ ਨਾਪਾਕ ਰਹੇਗਾ।

ਘਿਸਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਬਾਰੇ ਬਿਧੀਆਂ :

ਇਹ ਘਿਸਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਨਵਰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਨਾਪਾਕ ਹਨ। : ਚਕੁੰਦਰ, ਚੂਹੇ, ਅਤੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਰਲੀਆਂ, ਵਰਲ, ਮੱਗਰਮੱਛ, ਕੋਹੜ ਕਿਰਲੇ, ਅਤੇ ਰੇਤੇ ਦੇ ਸੱਪ ਅਤੇ ਗਿਰਗਿਟ। ਇਹ ਘਿਸਰਨ ਵਾਲੇ ਜਾਨਵਰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਨਾਪਾਕ ਹਨ। ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਬੰਦਾ ਇਹਨਾਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹੇਗਾ ਉਹ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ ਨਾਪਾਕ ਰਹੇਗਾ।

ਨਵੀਆਂ ਬਣੀਆਂ ਮਾਵਾਂ ਲਈ ਬਿਧੀਆਂ :

ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, 'ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅੱਖ: ਜੇ ਕੋਈ ਔਰਤ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਔਰਤ ਸੱਤ ਦਿਨ ਤੱਕ ਪਲੀਤ ਰਹੇਗੀ। ਇਹ ਉਸਦੇ ਮਾਹਵਾਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਲੀਤ ਵਾਂਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਅੱਠਵੇਂ ਦਿਨ ਉਸ ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਸੁੰਨਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਖੂਨ ਦੀ ਕਮੀ ਤੋਂ ਉਸ ਦੀ ਸੁਧਤਾ ਲਈ ਹੋਰ 33 ਦਿਨ ਲੱਗਣਗੇ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਛੂਹਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਸਦੇ ਪਾਕ ਹੋ ਜਾਣ ਸਮੇਂ ਤੀਕ, ਉਸਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਿਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਪਰ ਜੇ ਔਰਤ ਕਿਸੇ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਤੱਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਲੀਤ ਰਹੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਮਾਹਵਾਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਖੂਨ ਦੀ ਕਮੀ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੁਧਤਾ ਲਈ ਹੋਰ 66 ਦਿਨ ਲੱਗਣਗੇ।

ਆਪਣੇ ਪਾਕ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮੁੱਕਣ ਮਗਰੋਂ ਮੁੰਡੇ ਜਾਂ ਕੁੜੀ ਦੀ ਨਵੀਂ ਮਾਂ ਮੰਡਲੀ ਵਾਲੇ ਤੰਬੂ ਲਈ ਖਾਸ ਬਲੀਆਂ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਬਲੀਆਂ ਮੰਡਲੀ ਵਾਲੇ ਤੰਬੂ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਉਤੇ ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਦੇਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਹੋਮ ਦੀ ਭੇਟ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦਾ ਲੇਲਾ ਅਤੇ ਪਾਪ ਦੀ ਭੇਟ ਲਈ ਇੱਕ ਘੁੱਗੀ ਜਾਂ ਕਬੂਤਰ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਾਜਕ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਭੇਟ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਜਕ ਉਸ ਲਈ ਪ੍ਰਸਚਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਫੇਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਖੂਨ ਦੀ ਕਮੀ ਤੋਂ ਪਾਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਨੇਮ ਉਸ ਔਰਤ ਲਈ ਹਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਮੁੰਡੇ ਜਾਂ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਉਸ ਔਰਤ ਵਿੱਚ ਲੇਲਾ ਲਿਆ ਸਕਣ ਦੀ ਪੁਜੱਤ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਦੋ ਘੁੱਘੀਆਂ ਜਾਂ ਦੋ ਕਬੂਤਰ ਲਿਆ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਪੰਛੀ ਹੋਮ ਦੀ ਭੇਟ ਲਈ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਪੰਛੀ ਪਾਪ ਦੀ ਭੇਟ ਲਈ

ਹੋਵੇਗਾ।'

ਚਮੜੀ ਦੇ ਰੋਗਾਂ ਬਾਰੇ ਬਿਧੀਆਂ :

ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੂਸਾ ਤੇ ਹਾਰੂਨ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, 'ਕਿਸੇ ਬੰਦੇ ਦੀ ਚਮੜੀ ਤੇ ਸੋਜਸ਼ ਜਾਂ ਖੁਜਲੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਾਂ ਫੋੜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਫੋੜਾ ਕੋਹੜ ਵਰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਜਾਜਕ ਹਾਰੂਨ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਜਾਜਕ ਪੁੱਤਰ ਕੋਲ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਉਸ ਬੰਦੇ ਦੀ ਚਮੜੀ ਉਤੇ ਫੋੜੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਫੋੜੇ ਦਾ ਵਾਲ ਚਿੱਟਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਫੋੜਾ ਉਸ ਬੰਦੇ ਦੀ ਚਮੜੀ ਨਾਲ ਡੂੰਘਾ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕੋਹੜ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਹੈ। ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬੰਦਾ ਪਲੀਤ ਹੈ।

ਜੇ ਕਿਸੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਕੋਹੜ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਜਾਜਕ ਕੋਲ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇ। ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਉਸ ਬੰਦੇ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਚਿੱਟੇ ਰੰਗ ਦੀ ਸੋਜਿਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਵਾਲ ਚਿੱਟੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਚਿੱਟੇ ਰੰਗ ਦੀ ਸੋਜਿਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਵਾਲ ਚਿੱਟੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਚਮੜੀ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਕੱਚੀ ਹੋਵੇ ਜਿੱਥੋਂ ਇਹ ਸੁੱਜੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਛੂਤ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਹੈ। ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੰਦਾ ਨਾਪਾਕ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੋਰਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੰਦਾ ਨਾਪਾਕ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਬੰਦੇ ਦੇ ਫੋੜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰਾਜ਼ੀ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਚਿੱਟੀ ਸੋਜਿਸ਼ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਲਾਲ ਧਾਰੀਆਂ ਵਾਲਾ ਚਮਕੀਲਾ ਚਿੱਟਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਬਣ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਫੋੜਾ ਚਮੜੀ ਨਾਲੋਂ ਗਹਿਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਪਰਲੇ ਵਾਲ ਚਿੱਟੇ ਹੋ ਜਾਣ ਤਾਂ ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇਹ ਬੰਦਾ ਨਾਪਾਕ ਹੈ। ਉਸ ਫੋੜੇ ਵਿੱਚੋਂ ਛੂਤ ਦੀ ਭੈੜੀ ਸਥਿਤੀ ਫੁੱਟ ਪਈ ਹੈ।

ਪਰ ਜੇ ਜਾਜਕ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਉਸ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਉਪਰਲੇ ਵਾਲ ਚਿੱਟੇ ਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਚਮੜੀ ਤੋਂ ਗਹਿਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਮੱਧਮ ਪੈ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਵੱਖ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫੋੜਾ ਚਮੜੀ ਉੱਪਰ ਫੈਲ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬੰਦਾ ਨਾਪਾਕ ਹੈ। ਇਹ ਛੂਤ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਚਮਕੀਲਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਉਸੇ ਥਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਲਦਾ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਪੁਰਾਣੇ ਫੋੜੇ ਦਾ ਚਟਾਕ ਹੈ। ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬੰਦਾ ਪਾਕ ਹੈ।

ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਗੰਜਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਉਹ ਪਾਕ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਗੰਜ

ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਬੰਦੇ ਦੇ ਮੱਥੇ ਦੇ ਵਾਲ ਝਾੜ ਜਾਣ। ਉਹ ਪਾਕ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗੰਜਾਪਨ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਦੀ ਚਮੜੀ ਉਤੇ ਲਾਲ ਅਤੇ ਚਿੱਟੀ ਛੂਤ ਹੈ, ਇਹ ਛੂਤ ਦੀ ਇੱਕ ਭੈੜੀ ਬਿਮਾਰੀ ਹੈ। ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਛੂਤ ਦੀ ਸੋਜਿਸ਼ ਲਾਲ ਚਿੱਟੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਹੋਰਨਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਉਤੇ ਕੋੜ ਵਰਗੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਬੰਦੇ ਦੇ ਸਿਰ ਦੀ ਚਮੜੀ ਉਤੇ ਕੋੜ ਦਾ ਰੰਗ ਹੈ। ਉਹ ਬੰਦਾ ਪਲੀਤ ਹੈ। ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬੰਦਾ ਪਲੀਤ ਹੈ।

ਕੋੜੀ ਨੂੰ ਪਾਕ ਬਣਾਉਣ ਦੀਆਂ ਬਿਧੀਆਂ :-

ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, 'ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇਹ ਵਿਧੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਮੜੀ ਦਾ ਰੋਗ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਫੇਰ ਰਾਜ਼ੀ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਪਾਕ ਬਣਾਉਣ ਦੀਆਂ ਬਿਧੀਆਂ ਇਹ ਹਨ।

ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚਮੜੀ ਦਾ ਰੋਗ ਹਟ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਬੰਦਾ ਸਿਹਤਮੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਆਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਦੋ ਜਿਊਂਦੇ ਪਾਕ ਪੰਛੀ ਲੈਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਦਿਆਰ ਦੀ ਲੱਕੜੀ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ, ਲਾਲ ਕੱਪੜੇ ਦੀ ਇੱਕ ਟਾਕੀ ਅਤੇ ਜੁਫਾ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਗਦੇ ਪਾਣੀ ਉਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੰਛੀ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੇ। ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਦੂਸਰਾ ਪੰਛੀ, ਜਿਹੜਾ ਹਾਲੇ ਜਿਊਂਦਾ ਹੈ ਦੀ ਦਿਆਰ ਦੀ ਲੱਕੜੀ ਦਾ ਟੁਕੜਾ, ਲਾਲ ਕੱਪੜੇ ਦੀ ਟਾਕੀ ਅਤੇ ਜੁਫਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਜਿਊਂਦਾ ਪੰਛੀ ਅਤੇ ਦੂਸਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਪੰਛੀ ਦੇ ਖੂਨ ਵਿੱਚ ਡੁਬਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਵਗਦੇ ਪਾਣੀ ਉਤੇ ਮਾਰਿਆ ਸੀ। ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਉਸ ਬੰਦੇ ਉਤੇ ਸੱਤ ਵਾਰੀ ਖੂਨ ਛਿੜਕਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਚਮੜੀ ਦਾ ਰੋਗ ਸੀ। ਫੇਰ ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬੰਦਾ ਪਾਕ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਖੇਤ ਵੱਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਊਂਦੇ ਪੰਛੀ ਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਫੇਰ ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਧੋ ਲੈਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਵਾਲ ਮੁਨਾ ਲੈਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਨਹਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਉਹ ਪਾਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਫੇਰ ਉਹ ਬੰਦਾ ਡੇਰੇ ਜਾ ਸਕੇਗਾ। ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਸੱਤ ਦਿਨ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਤੰਬੂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਾਲ ਮੁਨਾ ਲੈਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਧੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਉਹ ਪਾਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਅੱਠਵੇਂ ਦਿਨ, ਜਿਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਚਮੜੀ ਦਾ

ਰੋਗ ਸੀ, ਉਸਨੂੰ ਦੋ ਬੇਨੁਕਸ ਲੇਲੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਲੇਲੀ ਲਿਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਤੇਲ ਮਿਲਿਆ 24 ਕੱਪ ਮੈਦਾ ਅਤੇ 2/3 ਪਿੰਟ ਜੈਤੂਨ ਦਾ ਤੇਲ ਵੀ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬਲੀਆਂ ਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੰਡਲੀ ਵਾਲੇ ਤੰਬੂ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਤੇ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਾਜਕ ਲੇਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਭੇਟ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਉਸ ਲੇਲੇ ਅਤੇ ਤੇਲ ਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਹਿਲਾਉਣ ਦੀ ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਚੜਾਵੇਗਾ। ਫੇਰ ਉਹ ਜਾਜਕ ਉਸ ਲੇਲੇ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਥਾਂ ਤੇ ਮਾਰੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਪਾਪ ਦੀ ਭੇਟ ਅਤੇ ਹੋਮ ਦੀ ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੋਸ਼ ਦੀ ਭੇਟ ਪਾਪ ਦੀ ਭੇਟ ਵਰਗੀ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਜਕ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅੱਤ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ।

ਜਾਜਕ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਭੇਟ ਦਾ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਖੂਨ ਲਵੇਗਾ। ਜਾਜਕ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਖੂਨ ਉਸ ਬੰਦੇ ਦੇ ਸੱਜੇ ਕੰਨ ਦੀ ਕਰੂੰਬਲ ਉੱਤੇ ਲਾਵੇਗਾ ਜਿਸਨੂੰ ਪਾਕ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜਾਜਕ ਇਸ ਖੂਨ ਵਿੱਚੋਂ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਉਸ ਬੰਦੇ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਅਤੇ ਅਤੇ ਸੱਜੇ ਪੈਰ ਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਉੱਤੇ ਲਾਵੇਗਾ। ਜਾਜਕ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਜੈਤੂਨ ਦਾ ਤੇਲ ਆਪਣੀ ਖੱਬੀ ਹਥੇਲੀ ਉੱਤੇ ਪਾਵੇਗਾ। ਫੇਰ ਜਾਜਕ ਆਪਣੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਦੀ ਉਂਗਲੀ ਆਪਣੀ ਖੱਬੀ ਹਥੇਲੀ ਤੇ ਰੱਖੇ ਤੇਲ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੇਲ ਨੂੰ ਸੱਤ ਵਾਰੀ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਛਿੜਕੇਗਾ।

ਫੇਰ ਜਾਜਕ ਆਪਣੀ ਹਥੇਲੀ ਤੋਂ ਕੁਝ ਤੇਲ ਲਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਤੇ ਪਾਵੇਗਾ ਜਿਸਨੂੰ ਪਾਕ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਤੇਲ ਨੂੰ ਉਸ ਬੰਦੇ ਦੇ ਸੱਜੇ ਕੰਨ ਦੀ ਪਿੱਪਲੀ ਉੱਤੇ, ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਉੱਤੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਪੈਰ ਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਉੱਤੇ ਪਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਇਸ ਤੇਲ ਨੂੰ ਉਸ ਖੂਨ ਦੇ ਉੱਤੇ ਪਾਵੇਗਾ ਜਿਹੜਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹਨਾਂ ਥਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਾਜਕ ਆਪਣੀ ਹਥੇਲੀ ਤੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਤੇਲ ਨੂੰ ਉਸ ਬੰਦੇ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਪਾਵੇਗਾ ਜਿਸਨੂੰ ਪਾਕ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਜਕ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ ਬੰਦੇ ਪਈ ਪ੍ਰਸਚਿਤ ਕਰੇਗਾ।

ਫੇਰ ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਪਾਕ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬੰਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਪਾਪ ਦੀ ਭੇਟ ਚੜਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਭੇਟ ਨੂੰ ਚੜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਬੰਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਸਚਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ, ਜਾਜਕ ਹੋਮ ਦੀ ਭੇਟ ਲਈ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਮਾਰੇਗਾ। ਫੇਰ ਉਹ ਜਗਵੇਦੀ ਉੱਤੇ ਹੋਮ ਦੀ ਭੇਟ ਅਤੇ ਅਨਾਜ ਦੀ ਭੇਟ ਚੜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਜਕ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਉਸ ਬੰਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਸਚਿਤ ਕਰੇਗਾ।

ਫੇਰ ਜਾਜਕ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਭੇਟ ਵਾਲੇ ਲੇਲੇ ਨੂੰ ਮਾਰੇਗਾ। ਉਹ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਭੇਟ ਦਾ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਖੂਨ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਬੰਦੇ ਦੇ ਸੱਜੇ ਕੰਨ ਦੀ ਪਪੜੀ ਉੱਤੇ ਲਾਵੇਗਾ ਜਿਸਨੂੰ ਪਾਕ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਸ ਖੂਨ ਵਿੱਚੋਂ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਖੂਨ ਉਸ ਬੰਦੇ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਅਤੇ ਸੱਜੇ ਪੈਰ ਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਉੱਤੇ ਲਾਵੇਗਾ। ਜਾਜਕ ਇੱਕ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਤੇਲ ਆਪਣੀ ਖੱਬੀ ਤਲੀ ਉੱਤੇ

ਪਾਵੇਗਾ। ਜਾਜਕ ਦੀ ਹਥੇਲੀ ਤੋਂ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਤੇਲ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੱਤ ਵਾਰੀ ਛਿੜਕੇਗਾ। ਫੇਰ ਜਾਜਕ ਆਪਣੀ ਹਥੇਲੀ ਉਤਲੇ ਤੇਲ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਉਹਨਾਂ ਉਤੇ ਪਾਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਭੇਟ ਖੂਨ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਤੇਲ ਪਾਕ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬੰਦੇ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਉਤੇ ਅਤੇ ਕੁਝ ਤੇਲ ਉਸ ਬੰਦੇ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪੈਰ ਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਉਤੇ ਲਾਵੇਗਾ। ਜਾਜਕ ਆਪਣੀ ਹਥੇਲੀ ਤੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਤੇਲ ਨੂੰ ਪਾਕ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬੰਦੇ ਦੇ ਸਿਰ ਉਤੇ ਪਾਵੇਗਾ। ਇਸਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਜਕ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ ਬੰਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਸਚਿਤ ਕਰੇਗਾ।

ਫੇਰ ਜਾਜਕ ਘੁੱਗੀਆਂ ਜਾਂ ਕਬੂਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਭੇਟ ਕਰੇਗਾ। ਉਸਨੂੰ ਉਹੀ ਭੇਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਬੰਦੇ ਦੀ ਪੁੱਜਤ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪੰਛੀ ਨੂੰ ਪਾਪ ਦੀ ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਹੋਮ ਦੀ ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਭੇਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਪੰਛੀਆਂ ਨੂੰ ਅਨਾਜ ਦੀ ਭੇਟ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਜਕ ਉਸ ਬੰਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਸਚਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਜਿਹੜਾ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਾਕ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ।

ਇਹ ਨੇਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਹਨ। ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੀ ਚਮੜੀ ਦੇ ਰੋਗਾਂ ਤੋਂ ਰਾਜ਼ੀ ਹੋਏ ਹਨ। ਪਰ ਪਾਕ ਹੋਣ ਲਈ ਬਲੀਆਂ ਦੇਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਘਰ ਵਿਚਲੀ ਫਫੂਦ ਬਾਰੇ ਬਿਧੀਆਂ :

ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੂਸਾ ਤੇ ਹਾਰੂਨ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਆਖਿਆ, 'ਤੁਸੀਂ ਕਨਾਨ ਦੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਵੋਗੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰਸੇ ਵਿੱਚੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਉਥੇ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਬੰਦੇ ਦੇ ਘਰ ਫਫੂਦੀ ਉਗਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਜਿਹੜਾ ਬੰਦਾ ਉਸ ਘਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਜਾਜਕ ਕੋਲ ਆ ਕੇ ਇਹ ਆਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, 'ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਫਫੂਦ ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।'

ਤਾਂ ਜਾਜਕ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਘਰ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਜਾਜਕ ਅੰਦਰ ਜਾ ਕੇ ਫਫੂਦ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖੇਗਾ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਫੇਰ ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਘਰ ਦੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਪਲੀਤ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਘਰ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਹਟਣਗੇ, ਜਾਜਕ ਘਰ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਜਾ ਕੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਦੇਖੇਗਾ। ਜਾਜਕ ਫਫੂਦੀ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਘਰ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਤੇ ਉੱਗੀ ਫਫੂਦੀ ਕੰਧ ਦੀ ਸਤਹਿ ਤੋਂ ਡੂੰਘੇਰੀ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਘਰ ਨੂੰ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਤਾਲਾ ਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ, ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਘਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਫਫੂਦ ਘਰ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਉਤੇ ਫੈਲ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਫਫੂਦ ਲੱਗੇ ਪੱਥਰਾਂ ਨੂੰ ਖਿੱਚ ਕੇ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟ ਦੇਣ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪੱਥਰ ਸ਼ਹਿਰ

ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਘਰ ਨੂੰ ਖੁਰਚਵਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਖੁਰਚਿਆ ਹੋਇਆ ਪਲਸਤਰ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਖਾਸ ਨਾਪਾਕ ਥਾਂ ਤੇ ਸੁਟ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕੰਧਾਂ ਉਤੇ ਨਵਾਂ ਪਲਸਤਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਨਵੇਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਪੱਥਰ ਤੇ ਚੂਨਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇ, ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਉਸ ਘਰ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਫਫੂਂਦ ਨਹੀਂ ਫੈਲੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਜਾਜਕ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਘਰ ਪਾਕ ਹੈ ਕਿਉਂ ਕਿ ਫਫੂਂਦ ਚਲੀ ਗਈ ਹੈ। ਫੇਰ ਘਰ ਨੂੰ ਪਾਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਦੋ ਪੰਛੀ, ਦਿਆਰ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦਾ ਇੱਕ ਟੁਕੜਾ ਅਤੇ ਲਾਲ ਕੱਪੜੇ ਦੀ ਟਾਕੀ ਅਤੇ ਜੁਫਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਾਜਕ ਇੱਕ ਪੰਛੀ ਨੂੰ ਵਗਦੇ ਪਾਣੀ ਉਤੇ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਬਰਤਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਬਹ ਕਰੇਗਾ। ਫੇਰ ਜਾਜਕ ਦਿਆਰ ਦੀ ਲੱਕੜ, ਜੁਫਾ, ਲਾਲ ਕੱਪੜੇ, ਦੀ ਟਾਕੀ ਅਤੇ ਜਿਊਂਦੇ ਪੰਛੀ ਨੂੰ ਲਵੇਗਾ। ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਪੰਛੀ ਦੇ ਖੂਨ ਵਿੱਚ ਡੁਬੋਏਗਾ ਜਿਸਨੂੰ ਵੱਗਦੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫੇਰ ਉਹ ਖੂਨ ਨੂੰ ਸੱਤ ਵਾਰੀ ਉਸ ਘਰ ਉਤੇ ਛਿੜਕੇਗਾ। ਜਾਜਕ ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਇਹ ਵਰਤੋਂ ਘਰ ਨੂੰ ਪਾਕ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਰੇਗਾ। ਜਾਜਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਿਊਂਦੇ ਪੰਛੀ ਨੂੰ ਉਡਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਾਜਕ ਉਸ ਘਰ ਲਈ ਪ੍ਰਸਚਿਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਪਾਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ।

ਇਹ ਨੇਮ ਕੋੜ੍ਹ ਦੀ ਕਿਸੇ ਛੂਤ ਲਈ, ਕੱਪੜਿਆਂ ਉਤੇ ਜਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਲਗੀ ਫਫੂਂਦ ਲਈ ਹਨ, ਇਹ ਨੇਮ ਚਮੜੀ ਉਤੇ ਉਭਰੀ ਸੋਜਿਸ਼, ਪਾਪੜੀ ਜਾਂ ਚਮਕੀਲੇ ਧੱਬਿਆਂ ਲਈ ਹਨ।

ਇਹ ਨੇਮ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਦੋਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਪਾਕ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪਲੀਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਲਈ ਨੇਮ ਹਨ।

ਆਦਮੀਆਂ ਲਈ ਬਿਧੀਆਂ :

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਵੀਰਜ ਵਗਾਉਂਦਾ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ ਪਲੀਤ ਰਹੇਗਾ। ਜੇ ਵੀਰਜ ਕਿਸੇ ਕੱਪੜੇ ਜਾਂ ਚਮੜੇ ਉਤੇ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਧੋਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ ਪਲੀਤ ਰਹੇਗਾ। ਜੇ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਨਾਲ ਸੰਭੋਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਆਦਮੀ ਤੇ ਔਰਤ, ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਧੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ ਪਲੀਤ ਰਹਿਣਗੇ।

ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਬਿਧੀਆਂ :

ਜੇ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਦਾ ਮਾਹਵਾਰੀ ਸਮੇਂ ਖੂਨ ਵਗਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਪਲੀਤ ਰਹੇਗੀ। ਜੇ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਉਸਨੂੰ ਛੂਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਬੰਦਾ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ ਪਲੀਤ ਰਹੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹਰ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਉਤੇ ਉਹ ਮਾਹਵਾਰੀ ਸਮੇਂ ਉਹ ਔਰਤ

ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੋਰਾਨ ਬੈਠਦੀ ਹੈ ਪਲੀਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

ਜੇ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਉਸ ਔਰਤ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਨੂੰ ਛੋਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਧੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਨਹਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ ਪਲੀਤ ਰਹੇਗਾ। ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਛੂੰਹਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉਤੇ ਉਹ ਔਰਤ ਬੈਠੀ ਸੀ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਧੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਧੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ ਪਲੀਤ ਰਹੇਗਾ। ਜੇ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਕਿਸੇ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਛੂੰਹਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਿਸਤਰੇ ਉਤੇ ਸੀ, ਜਾਂ ਜਿਸ ਉਤੇ ਉਹ ਬੈਠੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ ਪਲੀਤ ਰਹੇਗਾ।

ਜੇ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਨਾਲ ਮਾਹਵਾਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੋਰਾਨ ਸੰਭੋਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸੱਤਾਂ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਪਲੀਤ ਰਹੇਗਾ। ਹਰ ਉਹ ਬਿਸਤਰਾ ਜਿਸ ਉਤੇ ਉਹ ਆਦਮੀ ਸੇਵੇਗਾ, ਪਲੀਤ ਹੋਵੇਗਾ।

ਜੇ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਲਈ ਖੂਨ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਮਾਹਵਾਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖੂਨ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਮਾਹਵਾਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਾਗ ਹੀ ਪਲੀਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਖੂਨ ਪੈਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੋਰਾਨ ਜਿਹੜੇ ਬਿਸਤਰੇ ਤੇ ਉਹ ਔਰਤ ਲੇਟਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਉਸਦੇ ਮਾਹਵਾਰੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਿਸਤਰੇ ਵਰਗਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਉਤੇ ਉਹ ਔਰਤ ਬੈਠਦੀ ਹੈ ਉਹ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਲੀਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਮਾਹਵਾਰੀ ਦੇ ਦੋਰਾਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਜੇ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਹਰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਛੂੰਹਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਬੰਦਾ ਪਲੀਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਧੋ ਲੈਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਨਹਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ ਪਲੀਤ ਰਹੇਗਾ। ਔਰਤ ਦੇ ਖੂਨ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਉਸਨੂੰ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਅੱਠਵੇਂ ਦਿਨ ਔਰਤ ਨੂੰ ਦੋ ਘੁੰਗੀਆਂ ਜਾਂ ਦੋ ਕਬੂਤਰ ਲੈ ਕੇ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਤੰਬੂ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਤੋਂ ਜਾਜਕ ਕੋਲ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਪੰਛੀ, ਇੱਕ ਪਾਪ ਦੀ ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਹੋਮ ਦੀ ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਚੜਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਉਸ ਲਈ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਪਾਕ ਖੂਨ ਵਗਣ ਖਾਤਰ ਪ੍ਰਸਚਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਲੀਤ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨਹੀਂ ਦੇਵੋਗੇ ਤਾਂ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਤੰਬੂ ਨੂੰ ਪਲੀਤ ਕਰ ਦੇਣ ਅਤੇ ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।"

ਇਹ ਬਿਧੀਆਂ ਪ੍ਰਮੋਹ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਲਈ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਦਾ ਵੀਰਜ ਵਗ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਣ ਪਲੀਤ ਹੋ ਜਾਣ। ਇਹ ਵਿਧੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਹਨ ਜਿਹੜੀਆਂ ਆਪਣੇ ਮਾਹਵਾਰੀ ਦੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਪਲੀਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਧੀਆਂ ਹਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਹਨ ਜਿਸਨੂੰ ਆਸੁਭਾਵਿਕ ਪ੍ਰਮੋਹ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਲਈ ਹਨ ਜਿਹੜਾ ਕਿਸੇ ਨਾਪਾਕ ਔਰਤ ਨਾਲ ਸੰਭੋਗ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਸਚਿਤ ਦਾ ਦਿਨ :

ਹਾਰੂਨ ਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰ ਉਦੋਂ ਮਾਰੇ ਗਏ ਜਦੋਂ ਉਹ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਏ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਅਤੇ ਆਖਿਆ, 'ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਹਾਰੂਨ ਨੂੰ ਆਖ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਚਾਹੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸੰਦੂਕ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਾ ਜਾਵੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਵਿੱਤਰ ਸੰਦੂਕ ਉਸ ਕਮਰੇ ਉਸ ਪਰਦੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਉਤੇ ਖਾਸ ਕੱਜਣ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਹਾਰੂਨ ਉਸ ਕਮਰੇ ਅੰਦਰ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਹ ਮਰ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਖਾਸ ਕੱਜਣ ਉਤੇ ਇੱਕ ਬੱਦਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।

ਇਹ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਰੂਨ ਅਤਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਬਲਦ ਪਾਪ ਦੀ ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਭੇਡ ਹੋਮ ਦੀ ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਚੜ੍ਹਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਰੂਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਧੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਲਿਨਨ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਕਮੀਜ਼ ਪਹਿਨਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਤਨ ਉਤੇ ਲਿਨਨ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਬਸਤਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣਗੇ। ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲੱਕ ਦੁਆਲੇ ਲਿਨਨ ਦੀ ਪਗੜੀ ਬੰਨ੍ਹਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਕੱਪੜੇ ਹਨ।

ਹਾਰੂਨ ਨੂੰ ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲੋਂ ਦੋ ਬੱਕਰੇ ਪਾਪ ਦੀ ਭੇਟ ਲਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਭੇਡ ਹੋਮ ਦੀ ਭੇਟ ਲਈ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਰੂਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਪਾਪ ਦੀ ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਬਲਦ ਚੜ੍ਹਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਰੂਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਖਾਤਰ ਪ੍ਰਸਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਫੇਰ ਹਾਰੂਨ ਨੂੰ ਦੋ ਬੱਕਰੇ ਲੈਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੰਡਲੀ ਵਾਲੇ ਤੰਬੂ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਦੇ ਲਿਆ ਕੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਰੂਨ ਦੋਹਾਂ ਬਕਰਿਆਂ ਲਈ ਪਰਚੀਆਂ ਪਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਪਰਚੀ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਦੂਸਰੀ ਅਜ਼ਾਜ਼ੇਲ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ।

ਫੇਰ ਹਾਰੂਨ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਪਾਣੀ ਪਰਚੀ ਨਾਲ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਬੱਕਰੇ ਨੂੰ ਭੇਟ ਕਰੇਗਾ। ਹਾਰੂਨ ਨੂੰ ਇਹ ਭੇਟ ਪਾਪ ਦੀ ਭੇਟ ਲਈ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਅਜ਼ਾਜ਼ੇਲ ਲਈ ਪਰਚੀ ਨਾਲ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਬੱਕਰੇ ਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਿਉਂਦਿਆਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇ। ਫੇਰ ਇਹ ਬੱਕਰਾ ਅਜ਼ਾਜ਼ੇਲ ਲਈ ਮਾਰੂਥਲ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਲੋਕਾਂ ਖਾਤਰ ਪ੍ਰਸਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ।

ਫੇਰ ਹਾਰੂਨ ਆਪਣੇ ਲਈ ਪਾਪ ਦੀ ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਬਲਦ ਭੇਟ ਕਰੇਗਾ। ਹਾਰੂਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਸੁਧ ਬਨਾਉਣ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਉਸਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਗਵੇਦੀ ਤੋਂ ਅੱਗ ਦੇ ਕੋਲਿਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਕੜਛਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਰੂਨ ਪੀਸੀ ਹੋਈ ਸੁਗੰਧਤ ਧੂਫ ਦੀਆਂ ਦੋ ਮੁੱਠੀਆਂ ਲਵੇਗਾ।

ਹਾਰੂਨ ਇਸ ਧੂਫ ਨੂੰ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਪਰਦੇ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੈ ਕੇ ਆਵੇਗਾ। ਹਾਰੂਨ ਧੂਫ ਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅੱਗ ਉੱਤੇ ਪਾਵੇਗਾ। ਫੇਰ ਧੂਫ ਦਾ ਬੱਦਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਕੱਜੜ ਉੱਪਰ ਫੈਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਰੂਨ ਨਹੀਂ ਮਰੇਗਾ। ਹਾਰੂਨ ਬਲਦ ਦਾ ਕੁਝ ਖੂਨ ਲਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਖਾਸ ਕੱਜਣ ਦੇ ਪੁਰਬ ਵੱਲ ਛਿੜਕੇਗਾ। ਫੇਰ ਉਹ ਇਸ ਖੂਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲ ਨਾਲ ਖਾਸ ਕੱਜਣ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੱਤ ਵਾਰੀ ਛਿੜਕੇਗਾ।

ਫੇਰ ਹਾਰੂਨ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਪਾਪ ਚੜ੍ਹਾਵੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਬੱਕਰੇ ਨੂੰ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਬੱਕਰੇ ਦੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੇ ਬਲਦ ਦੇ ਖੂਨ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਖੂਨ ਖਾਸ ਕੱਜਣ ਉੱਤੇ ਇਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਛਿੜਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਰੂਨ ਨਾਪਕਤਾ, ਜੁਰਮਾਂ ਅਤੇ ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਕਾਰਣ ਅੱਤ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਖਾਤਰ ਪਰਾਸਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਰੇਗਾ। ਹਾਰੂਨ ਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਮੰਡਲੀ ਵਾਲੇ ਤੰਬੂ ਨਾਲ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਲੀਤ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਗੱਡਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਹਾਰੂਨ ਪਰਾਸਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਤ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਅੰਦਰ ਦਾਖਿਲ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਮੰਡਲੀ ਤੰਬੂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਦੇ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਰੂਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਫੇਰ ਹਾਰੂਨ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਗਵੇਦੀ ਕੋਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਰੂਨ ਜਗਵੇਦੀ ਨੂੰ ਸੁਧ ਬਣਾਵੇਗਾ। ਹਾਰੂਨ ਬਲਦ ਦਾ ਕੁਝ ਖੂਨ ਅਤੇ ਬੱਕਰੇ ਦਾ ਕੁਝ ਖੂਨ ਲਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਜਗਵੇਦੀ ਦੇ ਕੋਨਿਆਂ ਉੱਤੇ ਸਾਰੇ ਪਾਸੇ ਲਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਫੇਰ ਹਾਰੂਨ ਆਪਣੀ ਉਂਗਲੀ ਨਾਲ ਖੂਨ ਨੂੰ ਜਗਵੇਦੀ ਉੱਤੇ ਸੱਤ ਵਾਰੀ ਛਿੜਕੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਰੂਨ ਜਗਵੇਦੀ ਨੂੰ ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਨਾਪਕਤਾ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ।

ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਅੱਤ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ, ਮੰਡਲੀ ਵਾਲੇ ਤੰਬੂ ਅਤੇ ਜਗਵੇਦੀ ਲਈ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਜਿਊਂਦੇ ਬੱਕਰੇ ਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਕੋਲ ਲੈ ਕੇ ਆਵੇਗਾ। ਹਾਰੂਨ ਆਪਣੇ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਜਿਊਂਦੇ ਬੱਕਰੇ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਰੱਖੇਗਾ। ਫੇਰ ਉਹ ਬੱਕਰੇ ਉੱਪਰ ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਂ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਰੂਨ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਬੱਕਰੇ ਦੇ ਸਿਰ ਧਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਫੇਰ ਉਹ ਬੱਕਰੇ ਨੂੰ ਮਾਰੂਥਲ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦੇਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਇਸ ਬੱਕਰੇ ਦੀ ਦੂਰ ਤੱਕ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੱਕਰਾ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਖਾਲੀ ਮਾਰੂਥਲ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਹੜਾ ਬੰਦਾ ਬੱਕਰੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਵੇਗਾ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਮਾਰੂਥਲ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਆਵੇਗਾ।

ਫੇਰ ਹਾਰੂਨ ਮੰਡਲੀ ਵਾਲੇ ਤੰਬੂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਿਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਲਿਨਨ ਦੇ ਉਹਨਾਂ

ਬਸਤਰਾਂ ਨੂੰ ਉਤਾਰ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਹੜੇ ਉਸਨੇ ਉਦੋਂ ਪਹਿਨੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਵਿਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਬਸਤਰ ਉਥੇ ਹੀ ਰੱਖ ਦੇਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਪਵਿਤਰ ਸਥਾਨ ਤੇ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਧੋਵੇਗਾ। ਫੇਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੂਸਰੇ ਖਾਸ ਬਸਤਰ ਪਹਿਨ ਕੇ ਬਾਹਰ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਹੋਮ ਦੀ ਭੇਟ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਹੋਮ ਦੀ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਪਰਾਸਚਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਫੇਰ ਉਹ ਜਗਵੇਦੀ ਉਤੇ ਪਾਪ ਦੀ ਭੇਟ ਦੀ ਚਰਬੀ ਨੂੰ ਸਾੜੇਗਾ।

ਫੇਰ ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਬੱਕਰੇ ਨੂੰ ਅਜ਼ਾਜ਼ੇਲ ਵੱਲ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਧੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਡੇਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਾਪ ਦੀ ਭੇਟ ਦੇ ਬਲਦ ਅਤੇ ਬੱਕਰੇ ਨੂੰ ਡੇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇ। (ਇਹਨਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦਾ ਖੂਨ ਪਵਿਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪਵਿਤਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਖਾਤਰ ਪਰਾਸਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ) ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀਆਂ ਖੱਲਾਂ, ਸ਼ਰੀਰਾਂ, ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰਾਂ ਦੇ ਮਲ ਤਿਆਗ ਨੂੰ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਸਾੜ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਉਹ ਆਦਮੀ, ਜਿਹੜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾੜਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਧੋ ਲਵੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਉਹ ਡੇਰੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨੇਮ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ। ਸੱਤਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਦਿਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਮਾਣਾ ਬਣ ਕੇ ਵਰਤ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਨੇਮ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰਿਆਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦਰਮਿਆਨ ਰਹਿੰਦੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਉਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦਿਨ ਜਾਜਕ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਸਚਿਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਪਾਕ ਬਣਾਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਅੱਗੇ ਪਾਕ ਹੋਵੋਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਦਿਨ ਅਰਾਮ ਕਰਨ ਦਾ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਦਿਨ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੋਜਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਨੇਮ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰਾਸਚਿਤ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਰੀਤਾਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਹੀ ਉਹ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ ਲਿਨਨ ਦੇ ਖਾਸ ਬਸਤਰ ਪਹਿਨਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਸਤਰ ਪਵਿਤਰ ਹਨ।

ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਤ ਪਵਿਤਰ ਸਥਾਨ, ਮੰਡਲੀ ਵਾਲੇ ਤੰਬੂ ਅਤੇ ਜਗਵੇਦੀ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਬਨਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਜਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਖਾਤਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਪਰਾਸਚਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਹ ਨੇਮ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪਾਪਾਂ ਕਾਰਣ ਕਰੋਗੇ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ

ਨੇ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਉਵੇਂ ਹੀ ਕੀਤੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਅਤੇ ਖਾਣ ਬਾਰੇ ਬਿਧੀਆਂ :

ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, 'ਹਾਰੂਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਅਤੇ ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਖ, 'ਇਹੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ: ਇਸਰਾਈਲ ਦਾ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਜੋ ਬਲਦ ਜਾਂ ਲੇਲੇ ਜਾਂ ਬੱਕਰੇ ਨੂੰ ਡੇਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਮਾਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਜਾਨਵਰ ਮੰਡਲੀ ਵਾਲੇ ਤੰਬੂ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਤੇ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਇਹ ਜਾਨਵਰ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਸੁਗਾਤ ਵਜੋਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਤੰਬੂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਭੇਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਤਾਂ, ਉਹ ਖੂਨ ਖਰਾਬੇ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਨੇਮ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੀਆਂ ਸੁਖ ਸਾਂਦ ਦੀਆਂ ਭੇਟਾਂ ਯਹੋਵਾਹ ਕੋਲ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਜਾਨਵਰ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਮੰਡਲੀ ਵਾਲੇ ਤੰਬੂ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੇ ਦੁਆਰ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਜਾਜਕ ਕੋਲ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦਾ ਖੂਨ ਮੰਡਲੀ ਵਾਲੇ ਤੰਬੂ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਜਾਜਕ ਕੋਲ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖੂਨ ਮੰਡਲੀ ਵਾਲੇ ਤੰਬੂ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਗਵੇਦੀ ਉੱਤੇ ਡੋਲ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਚਰਬੀ ਨੂੰ ਜਗਵੇਦੀ ਉੱਤੇ ਸਾੜੇਗਾ ਅਤੇ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸੁਗੰਧ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰੇਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਕਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਬਲੀਆਂ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਾਉਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੋਰਨਾ ਦੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਅਨੁਰਸਣ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਵੇਸਵਾਂਵਾਂ ਵਾਂਗੂ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਨੇਮ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣਗੇ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸ : ਇਸਰਾਈਲ ਦਾ ਕੋਈ ਨਾਗਰਿਕ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦਰਮਿਆਨ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਮੁਸਾਫਿਰ ਜਾਂ ਪਰਦੇਸੀ ਵੀ ਸ਼ਾਹਿਦ ਹੋਮ ਦੀ ਭੇਟ ਜਾਂ ਬਲੀ ਭੇਟ ਕਰੇ। ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਲੀ ਮੰਡਲੀ ਵਾਲੇ ਤੰਬੂ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ ਤੇ ਲਿਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਭੇਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਬੰਦਾ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਕਿਸੇ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਜਾਂ ਪੰਛੀ ਨੂੰ ਫੜ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਖਾਧਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਖੂਨ ਧਰਤੀ ਤੇ ਡੋਲਕੇ ਗੰਦਗੀ ਨਾਲ ਢਕ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸਰਾਈਲ ਦਾ ਕੋਈ ਨਾਗਰਿਕ ਹੈ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦਰਮਿਆਨ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਿਉਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਹਾਲੇ ਵੀ ਖੂਨ ਮਾਸ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਜਾਨ ਮਾਸ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ: ਅਜਿਹਾ ਮਾਸ

ਨਾ ਖਾਓ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਲੇ ਖੁੰਨ ਹੈ। ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਜਿਹੜਾ ਖੁੰਨ ਨੂੰ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਛੇਕ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੇ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਕਿਸੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਮਰੇ ਹੋਏ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਕਿਸੇ ਦੂਸਰੇ ਜਾਨਵਰ ਦੁਆਰਾ ਮਰੇ ਹੋਏ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਧੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ ਪਲੀਤ ਰਹੇਗਾ। ਫੇਰ ਉਹ ਬੰਦਾ ਇਸਰਾਈਲ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਹੈ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦਰਮਿਆਨ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਬੰਦਾ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਨਹੀਂ ਧੋਂਦਾ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਹੀਂ ਧੋਂਦਾ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਾਪ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਭੁਗਤੇਗਾ।

ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ ਬਿਧੀਆਂ :

ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਖ: ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹਾਂ। ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਉੱਥੇ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਨਾਨ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀਆਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਉਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਨਾ ਰਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੀਆਂ ਬਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੀਆਂ ਬਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਮੇਰੀਆਂ ਬਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਹਾਂ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਔਰਤ ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਧੀ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਂ ਦੀ ਧੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਭੈਣ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜੰਮੀ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ ਉਤੇ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪੋਤੀ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਧੀ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਧੀ ਦੀ ਧੀ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਉਹ ਤੁਹਾਡਾ ਹੀ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਹਨ। ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਕੋਈ ਧੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਭੈਣ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਭੈਣ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ।

ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚਾਚੇ ਦੀ ਵਹੁਟੀ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਚਾਚੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨੂੰਹ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਪਤਨੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮਾਂ ਤੇ ਉਸਦੀ ਧੀ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਔਰਤ ਦੀ ਪੋਤੀ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਔਰਤ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਧੀ ਹੈ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਪੋਤੀਆਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣੇ ਗਲਤ ਗੱਲ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਨੀ ਹਾਲੇ ਜਿਊਂਦੀ ਹੋਵੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਭੈਣ ਨੂੰ ਦੂਸਰੀ ਬਰਾਬਰ ਪਤਨੀ ਵਾਂਗ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਦੇ ਮਾਹਵਾਰੀ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨੇੜੇ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪਲੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਪਾਕ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੱਚੇ ਦੀ ਮੋਲਕ ਨੂੰ ਬਲੀ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰੋਗੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਕਰੋਗੇ। ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਹਾਂ।

ਇਸਰਾਈਲ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਹੈ :

ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਖ ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਆਰਾਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਖਾਸ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹਾਂ।

ਮੇਰੇ ਵਲੋਂ ਨਿਕੰਮੇ ਬੁੱਤਾਂ ਵਲ ਨੂੰ ਨਾ ਪਰਤੋ। ਆਪਣੇ ਲਈ ਢਾਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਨਾ ਬਣਾਉ। ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ, ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹਾਂ।

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੁਖ ਸਾਂਦ ਦੀ ਬਲੀ ਚੜਾਓ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚੜਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਵਾਨ ਹੋ ਸਕੋ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਉਸੇ ਦਿਨ ਵੀ ਖਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜਿਸ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਭੇਟ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਵੀ। ਪਰ ਜੇ ਉਸ ਬਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਤੀਸਰੇ ਦਿਨ ਲਈ ਕੁਝ ਬਚ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਅੱਗ ਵਿਚ ਸਾੜ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਬਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਤੀਸਰੇ ਦਿਨ ਨਹੀਂ ਖਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਨਿਰਾਦਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਬੰਦਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰੇਗਾ, ਪਾਪ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਕਲੰਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵੱਖ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਵਾਢੀਆਂ ਸਮੇਂ ਆਪਣੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਕੱਟੋ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਖੇਤਾਂ ਦੇ ਕਿਨਾਰਿਆਂ ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਕਟਾਈ ਨਾ ਕਰੋ। ਅਤੇ ਜੇ ਅਨਾਜ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਅਨਾਜ ਇਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਆਪਣੇ ਅੰਗੂਰਾਂ ਦੇ ਬਾਗ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅੰਗੂਰ ਨਾ ਤੋੜੋ। ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਤੇ ਡਿੱਗੇ ਹੋਏ ਅੰਗੂਰ ਨਾ ਚੁੱਕੋ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਰੀਬ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹਾਂ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੋਰੀ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਂ ਤੇ ਝੂਠੀ ਕਸਮ ਨਹੀਂ ਖਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਕਰੋਗੇ। ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਹਾਂ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦਾ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਲੁੱਟਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਭਾੜੇ ਦੇ ਕਾਮੇ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਸਵੇਰ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਰੋਕਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਕਰੋਗੇ। ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਹਾਂ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬੇਲਾਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਰੀਬ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਜਾਂ ਧਨਵਾਨ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਖਾਸ ਰਿਆਇਤ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਲਾਗ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਝੂਠੀਆਂ ਅਫਵਾਹਾਂ ਨਹੀਂ ਫੈਲਾਉਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਬੇਲੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਬੇਇਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਡੇਗਣ ਲਈ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਹਾਂ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬੇਲਾਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ

ਗੁਆਂਢੀ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਲਾਗ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦੀ ਜਾਨ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਬਿਨਾਂ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਦੇ ਐਵੇਂ ਉਥੇ ਨਾ ਖਲੋਵੋ। ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਹਾਂ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਲਈ ਨਫਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਗੁਆਂਢੀ ਕੋਈ ਗਲਤ ਗੱਲ ਕਰਦਾ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਉਸ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰੋ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਕਾਰਣ ਪਾਪ ਨਾ ਕਰੇ। ਉਹਨਾਂ ਮੰਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਖਾਰ ਨਾ ਖਾਵੋ ਜੋ ਲੋਕ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਾਂਗ ਪਿਆਰ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਨੇਮ ਮੰਨਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋ ਵੱਖ ਕਿਸਮ ਦੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦਾ ਸੰਜੋਗ ਨਹੀਂ ਨਹੀਂ ਕਰਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੇਤ ਵਿਚ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੀਜ ਨਹੀਂ ਬੀਜਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਤੋਂ ਬਣੇ ਕੱਪੜੇ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ।

ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਅਜਿਹਾ ਵਾਪਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਔਰਤ ਨਾਲ ਹੋ ਜਾਣ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਗੁਲਾਮ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਇਸ ਗੁਲਾਮ ਔਰਤ ਨੂੰ ਨਾਂ ਤਾਂ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਘਾਟ ਨਹੀਂ ਉਤਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਔਰਤ ਅਜ਼ਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਭੇਟ ਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਤੰਬੂ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਤੇ ਲਿਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਭੇਟ ਲਈ ਇੱਕ ਭੇਡ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਾਜਕ ਅਜਿਹੀ ਰੀਤ ਕਰੇਗਾ ਜਿਹੜੀ ਉਸ ਆਦਮੀ ਲਈ ਪਰਾਸਚਿਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹ ਉਸ ਭੇਡ ਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਅੱਗੇ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਚੜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਪਾਪ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ। ਫੇਰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਮਾਫੀ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗੀ। (ਗੁਨਾਹ ਆਦਮੀ ਕਰੇਗਾ, ਕਤਲ ਭੇਡ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ।)

ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਵੋਗੇ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਭੋਜਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਰੁੱਖ ਲਾਵੋਗੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਰੁੱਖ ਲਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਰੁੱਖ ਦਾ ਫਲ ਖਾਣ ਲਈ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਇਸਦੇ ਫਲ ਨੂੰ ਵਰਜਿਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਚੌਥੇ ਸਾਲ ਉਸ ਰੁੱਖ ਦਾ ਫਲ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਉਸਤਤ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਭੇਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਫੇਰ ਪੰਜਵੇਂ ਸਾਲ ਅੰਦਰ, ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਰੁੱਖ ਦੇ ਫਲ ਖਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਰੁੱਖ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹੋਰ ਫਲ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ। ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹਾਂ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਮਾਸ ਨਹੀਂ ਖਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਾਲੇ ਖੂਨ ਹੋਵੇ

ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਹਾਲ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕੋਈ ਜਾਦੂ ਜਾਂ ਕਾਲਾ ਇਲਮ ਵਰਤਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਦੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਤੇ ਉਗੇ ਹੋਏ ਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੁੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਆਸੇ ਪਾਸੇ ਉੱਗੀ ਹੋਈ ਦਾਹੜੀ ਨਹੀਂ ਮੁੰਨਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੁਰਦਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਸਮ ਉੱਤੇ ਜ਼ਖਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਿਸਮ ਉੱਤੇ ਤੰਦੋਲੇ ਨਹੀਂ ਗੁਦਵਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਹਾਂ।

ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਵੇਸਵਾ ਨਾ ਬਣਾਉ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਲੰਕਤ ਨਾ ਕਰੋ। ਧਰਤੀ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਨਾ ਭਰੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਆਰਾਮ ਦੇ ਖਾਸ ਦਿਨਾਂ ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਹਾਂ। ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰੇ ਲਈ ਭੂਤ, ਮ੍ਰਿਤਾਂ ਜਾਂ ਸਿਆਣਿਆਂ ਕੋਲ ਨਾ ਜਾਉ। ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਨਾ ਜਾਓ: ਉਹ ਸਿਰਫ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਪਾਕ ਹੀ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹਾਂ।

"ਬਜ਼ੁਰਗ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਦਰ ਦਰਸਾਉ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤਾਂ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਉ। ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਆਦਰ ਦਿਉ। ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਹਾਂ।

ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਪਰਦੇਸੀਆਂ ਨਾਲ ਬੁਰਾ ਨਾ ਕਰੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਰਦੇਸੀਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸ਼ਹਿਰੀਆਂ ਵਰਗਾ ਹੀ ਵਰਤਾਉ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰਦੇਸੀਆਂ ਨੂੰ ਉਵੇਂ ਪਿਆਰ ਕਰੋ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਕਿਉਂ? ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਪਰਦੇਸੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹਾਂ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਬੇਲਾਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਦੋਂ ਵੀ ਨਿਰਪੱਖ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਚੌਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਾਪਦੇ ਹੋ ਜਾਂ ਤੋਲਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਟੋਕਰੀਆਂ ਸਹੀ ਅਕਾਰ ਦੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮਰਤਬਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤਰਲ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਮਾਤਰਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਅਤੇ ਵੱਟੇ ਸਹੀ ਤੋਲ ਦੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਸਰ ਦੀ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲਿਆਇਆਂ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਨੇਮ ਤੇ ਅਸੂਲ ਚੇਤੇ ਰੱਖਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਹਾਂ।

ਬੁੱਤ ਉਪਾਸਨਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਚੇਤਾਵਨੀ :

ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਤੈਨੂੰ ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸ

ਦੇਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ : ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਦੇਵਤੇ ਮੋਲਕ ਨੂੰ ਦੇ ਦੇਵੇ। ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਉਹ ਬੰਦਾ ਇਸਰਾਈਲ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸਰਾਈਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਪਰਦੇਸੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਮਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਸ ਬੰਦੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮੋਲਕ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿਤਾ। ਉਸਨੇ ਮੇਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਨਾਮ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਪਲੀਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਧਾਰਣ ਲੋਕ ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਅਣਡਿੱਠ ਕਰ ਦੇਣ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਨਾ ਮਾਰਨ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਮੋਲਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ। ਮੈਂ ਉਸ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ ਜੋ ਮੋਲਕ ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਹਰ ਉਸ ਬੰਦੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੋਵਾਂਗਾ ਜੋ ਮਸ਼ਵਰੇ ਲਈ ਭੂਤ ਮ੍ਰਿਤਾਂ ਤੇ ਸਿਆਣਿਆਂ ਕੋਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੋਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ।

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਵੋ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਰੱਖੋ। ਅਤੇ ਮੰਨੋ। ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।

ਜੇ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕੱਢਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਮਾਤਾ ਨੂੰ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕੱਢੀਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦਾ ਖੁਦ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ।

ਜਿਨਸੀ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਸਜ਼ਾਵਾਂ :

ਜੇ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਹਨ, ਤਾਂ ਆਦਮੀ ਤੇ ਔਰਤ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਦੁਰਾਚਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਆਦਮੀ ਤੇ ਔਰਤ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਬੰਦੇ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਹਨ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਨੂੰ ਤੇ ਔਰਤ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੇ ਖੁਦ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ।

ਜੇ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਆਪਣੀ ਨੂਹ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਗੋੜ ਸਭੋਗ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਲਈ ਖੁਦ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਜੇ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਦੂਸਰੇ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਔਰਤਾਂ ਵਰਗੇ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੇ ਭਿਆਨਕ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ

ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੋਤ ਦੇ ਖੁਦ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਧੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਘ੍ਰਿਣਿਤ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਤੇ ਦੋਹਾਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਸਾੜ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਦੁਸਟ ਗੱਲ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਨਾ ਵਾਪਰਨ ਦਿਉ।

ਜੇ ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਜਾਨਵਰ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਹੋਣ ਤਾਂ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਜਾਨਵਰ ਦਾ ਕੀ ਦੋਸ਼ ਭਲਾ ?)

ਜੇ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਜਾਨਵਰ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਹੋਣ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੋਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੋਤ ਦੇ ਖੁਦ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ। (ਅਜਬ - ਗਜਬ)

ਜੇ ਕੋਈ ਭਰਾ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਨਾਲ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਦੀ ਧੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪਿਉ ਦੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇਆਮ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਸਦੇ ਪਾਪ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। (ਕੀ ਸਜ਼ਾ, ਚੁੱਪ ਕਿਉਂ ?)

ਜੇ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਮਾਹਵਾਰੀ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਛੇਕ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਔਰਤ ਦਾ ਖੂਨ ਦਾ ਸੋਮਾ ਨੰਗਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਦੀ ਭੈਣ ਜਾਂ ਪਿਤਾ ਦੀ ਭੈਣ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਇਹ ਸਗੋਤਰ ਸੰਭੋਗ ਕਰਨ ਵਾਂਗ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਅਪਣੇ ਭਰਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰਨਾ ਗਲਤ ਹੈ। ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ, ਜੋ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਦਾ ਹੈ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਕੀ ਕੋਮਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਕ ਅਤੇ ਨਾਪਾਕ ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਿਚਲਾ ਫਰਕ ਪਛਾਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਕ ਅਤੇ ਨਾਪਾਕ ਪੰਛੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਪਛਾਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨਾਪਾਕ ਪੰਛੀਆਂ ਜਾਨਵਰਾਂ, ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਉਤੇ ਰੀਂਗਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਲੰਕਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਾਸ ਲੋਕ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਰੇ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹਾਂ। (ਬਲਿਹਾਰੇ ?)

ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਜਾਂ ਔਰਤ ਜਿਹੜਾ ਭੂਤ ਮ੍ਰਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਸਿਆਣਾ ਹੈ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ

ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਮਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੇ ਖੁਦ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਣਗੇ।

ਜਾਜਕਾਂ ਲਈ ਬਿਧੀਆਂ :

ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਹਾਰੂਨ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਹੋਈ ਮੌਤ ਕਾਰਣ ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਲੀਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਪਰ ਜੇ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਬੰਦਾ ਉਸਦਾ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਲੀਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਮਾਤਾ, ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ, ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਜਾਂ ਧੀ, ਉਸਦਾ ਭਰਾ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਅਣਵਿਆਹੀ ਭੈਣ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ। ਇਹ ਭੈਣ ਉਸਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਪਤੀ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ ਜਾਜਕ ਉਸ ਵਾਸਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਲੀਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਮਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਲੀਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜੇ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਬੰਦਾ ਸ਼ਾਦੀ ਕਾਰਣ ਹੀ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਜਾਜਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਨਹੀਂ ਮਨਵਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਦਾਹੜੀਆਂ ਦੇ ਸਿਰੇ ਨਹੀਂ ਮਨਵਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜਿਸਮਾਂ ਉਤੇ ਚੀਰੇ ਨਹੀਂ ਦੁਆਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦੁਆਰਾ ਚੜ੍ਹਾਵੇ ਚੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਜਾਜਕ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੇਸਵਾ, ਕਿਸੇ ਕਲੰਕਤ ਔਰਤ ਜਾਂ ਤਲਾਕਸ਼ੁਦਾ ਔਰਤ ਨਾਲ ਸ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਜਕ ਨਾਲ ਨਾਪਾਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਭੋਜਨ ਹਾਜ਼ਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।

ਜੇ ਕਿਸੇ ਜਾਜਕ ਦੀ ਧੀ ਵੇਸਵਾ ਬਣ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਲੰਕਤ ਕਰ ਲਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਉ ਨੂੰ ਵੀ ਕਲੰਕਤ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਜਿੰਦਾ ਸਾੜ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਸਹ ਵਾਲਾ ਤੇਲ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਸਨੂੰ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਖਾਸ ਕੱਪੜੇ ਪਹਿਨਣ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ। ਜਿਹੜੀਆਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਉਦਾਸੀ ਦਰਸਾਉਣ। ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਾਲ ਵਧਣ ਨਹੀਂ ਦੇਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਉਸਨੂੰ

ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾੜਨੇ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦੇ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮੁਰਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਲੀਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਭਾਵੇਂ ਲਾਸ਼ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਦੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਪਿਉ ਵੀ। ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜੇ ਉਹ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਪਲੀਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਵੀ ਪਲੀਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੇ ਮਸਹ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਤੇਲ ਉਸਦੇ ਸਿਰ 'ਚ ਪਾ ਕੇ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਹਾਂ।

ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਔਰਤ ਨਾਲ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕੁਆਰੀ ਹੈ। ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਧਵਾ, ਕਿਸੇ ਤਲਾਕਸ਼ੁਦਾ ਔਰਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੇਸਵਾ ਨਾਲ ਸ਼ਾਦੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਕਿਸੇ ਕੁਆਰੀ ਨਾਲ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਜਕ ਹੋਣ ਤੋਂ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕੇਗਾ। ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਖਾਸ ਕਾਰਜ ਲਈ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, 'ਹਾਰੂਨ ਨੂੰ ਆਖ ਜੇਕਰ ਤੇਰੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਕੋਈ ਸ਼ਰੀਰਕ ਨੁਕਸ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਦਾ ਚੜਾਵਾ ਨਾ ਚੜ੍ਹਾਵੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਦਮੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਸ਼ਰੀਰਕ ਨੁਕਸ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਜਾਜਕ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੰਨ੍ਹੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ, ਵਿਕਲਾਗ ਆਦਮੀ ਨੂੰ, ਭਿਆਨਕ ਚਿਹਰੇ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ, ਬਹੁਤ ਲੰਮੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ, ਟੁੱਟੇ ਹੋਏ ਪੈਰਾਂ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ, ਕੁੱਝੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ, ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ, ਪਪੜੀ ਜਾਂ ਚਮੜੀ ਦੇ ਰੋਗੀ ਆਦਮੀ ਨੂੰ, ਖੱਸੀ ਆਦਮੀ ਨੂੰ, ਆਦਿ।

ਜੇ ਹਾਰੂਨ ਦੇ ਵੰਸ਼ਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਰੀਰਕ ਨੁਕਸ ਹੋਵੇ ਉਹ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਹੋਮ ਦੀ ਭੇਟ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਾ ਸਕਦਾ ਉਹ ਜਾਜਕ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਅੱਤ ਪਵਿੱਤਰ ਭੋਜਨ ਖਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਪੱਰਦੇ ਜਾਂ ਜਗਵੇਦੀ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸ਼ਰੀਰਕ ਨੁਕਸ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਅਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਬਨਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਇਆ।'

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੂਸਾ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹਾਰੂਨ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੀਆਂ।

ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, 'ਹਾਰੂਨ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਆਖ, ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਲੋਕ ਮੈਨੂੰ ਸੌਗਾਤਾਂ ਚੜ੍ਹਾਉਣਗੇ। ਉਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਜੇ ਹਾਰੂਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਚਮੜੀ ਦਾ ਭੈੜਾ ਰੋਗ ਹੈ ਉਹ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ

ਪਾਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਭੋਜਨ ਨਹੀਂ ਖਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਨੇਮ ਉਸ ਜਾਜਕ ਲਈ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਪਲੀਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜਾਜਕ ਕਿਸੇ ਮੁਰਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਵੀ ਪਲੀਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਵੀਰਜ ਨਾਲ ਵੀ। ਜੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਰੀਂਗਣ ਵਾਲੇ ਨਾਪਾਕ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਣ ਹੋਏ ਪਲੀਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਛੂਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ ਪਲੀਤ ਰਹੇਗਾ। ਉਸਨੂੰ ਉਨਾ ਚਿਰ ਕੋਈ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਭੋਜਨ ਨਹੀਂ ਖਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਧੋ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ। ਉਹ ਸੂਰਜ ਛਪ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਫੇਰ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਭੋਜਨ ਖਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਭੋਜਨ ਉਸਦਾ ਹੈ।

ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਜਾਨਵਰ ਨਹੀਂ ਖਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਮਰਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਹੋਰਨਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਉਹ ਉਸ ਮੁਰਦਾ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਲੀਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਹਾਂ।

ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਮੇਰੀਆਂ ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਦੇਸ਼ੀ ਨਾ ਹੋ ਜਾਣ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਪਵਿੱਤਰ ਕਰਨ ਕਾਰਣ ਮਾਰੇ ਨਾ ਜਾਣ। ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਜਾਜਕ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਲੋਕ ਪਵਿੱਤਰ ਭੋਜਨ ਨੂੰ ਖਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਾਜਕ ਕੋਲ ਠਹਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਹੁਣਾ ਜਾਂ ਭਾਤੇ ਦਾ ਨੋਕਰ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਭੋਜਨ ਨਹੀਂ ਖਾ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਜਾਜਕ ਆਪਣੇ ਪੈਸੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮ ਵਜੋਂ ਖਰੀਦੇ ਉਹ ਗੁਲਾਮ ਪਵਿੱਤਰ ਭੋਜਨ ਖਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਾਜਕ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਗੁਲਾਮ ਵੀ ਉਹ ਭੋਜਨ ਖਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਜਾਜਕ ਦੀ ਧੀ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਬੰਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰ ਲਵੇ ਜਿਹੜਾ ਜਾਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਭੋਟਾ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਖਾ ਸਕਦੀ। ਕਿਸੇ ਜਾਜਕ ਦੀ ਧੀ ਵਿਧਵਾ ਜਾਂ ਤਲਾਕਸ਼ੁਦਾ ਔਰਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦੇਣ ਲਈ ਬੱਚੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਬਚਪਨ ਤੋਂ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਉ ਦਾ ਭੋਜਨ ਖਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਜਾਜਕ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਭੋਜਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਖਾ ਸਕਦਾ। (ਮਾਰਕਸ ਲੇਵੀ ਜਾਜਕ ਦੇ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।)

ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਭੋਜਨ ਖਾ ਲਵੇ। ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਉਨੀ ਮਿਕਦਾਰ ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਭੋਜਨ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਕੀਮਤ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਲੋਕ (ਜੋ ਜਾਜਕ ਨਾ ਹੋਣ) ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਦੁਰਉਪਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇਸ਼ੀ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਭੋਜਨ ਖਾਏਂ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸਹਾਰਨਗੇ। ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਹਾਂ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।

ਜੇ ਕਿਸੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਅੰਡਕੋਸ਼ ਤੇ ਝਰੀਟ ਹੈ, ਕੁਚਲਿਆ ਹੋਇਆ, ਪਾਟਿਆ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਵੱਢਿਆ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਜਾਨਵਰ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਭੇਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਧਰਤੀ ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਬਲੀ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਲਈ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਕੋਲੋਂ ਅਜਿਹੇ ਜਾਨਵਰ ਨਹੀਂ ਲੈਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰੀਰਕ ਖਰਾਬੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।'

ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, 'ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵੱਛਾ, ਭੇਡ ਜਾਂ ਬੱਕਰੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਇਸਦੀ ਮਾਂ ਕੋਲ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਅੱਠਵੇਂ ਦਿਨ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ, ਇਸਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਬਲੀ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸੇ ਦਿਨ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਨੇਮ ਗਾਵਾਂ ਅਤੇ ਭੇਡਾਂ ਲਈ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਸ਼ੁਕਰਾਨੇ ਦੀ ਕੋਈ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਉਣੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸੇ ਨੂੰ ਉਸੇ ਦਿਨ ਹੀ ਖਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ ਲਈ ਕੋਈ ਮਾਸ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਹਾਂ।

ਮੇਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਰੱਖੋ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨੋ। ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਨਾਮ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਨਾ ਕਰੋ। ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦਰਮਿਆਨ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ, ਯਹੋਵਾਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਬਣਨ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਸਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲਿਆਂਦਾ। ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਹਾਂ।"

ਖਾਸ ਛੁੱਟੀਆਂ :

ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, 'ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਖ: ਤੁਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਸਭਾਵ ਵਜੋਂ ਐਲਾਨ ਕਰੋਗੇ। ਮੇਰੀਆਂ ਪਵਿੱਤਰ ਛੁੱਟੀਆਂ ਇਹ ਹਨ:

ਸਬਤ :

ਛੇ ਦਿਨ ਕੰਮ ਕਰੋ। ਪਰ ਸੱਤਵਾਂ ਦਿਨ, ਸਬਤ, ਅਰਾਮ ਦਾ ਖਾਸ ਦਿਨ ਪਵਿੱਤਰ ਸਭਾ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਸਬਤ ਹੈ।

ਪਸਾਹ :

ਇਹ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀਆਂ ਚੁਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਛੁੱਟੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਲਈ ਚੁਣੇ

ਸਮਿਆਂ ਵਾਸਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਭਾਵਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰੇਗੇ। ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਪਸਾਹ ਪਹਿਲੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ 14ਵੇਂ ਦਿਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ ਵੇਲੇ ਹੈ।

ਪਤੀਰੀ ਰੋਟੀ ਦਾ ਪਰਬ :

ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਪਤੀਰੀ ਰੋਟੀ ਦਾ ਪਰਬ ਉਸ ਮਹੀਨੇ ਦੇ 15 ਵੇਂ ਦਿਨ ਤੇ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸੱਤਾਂ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਪਤੀਰੀ ਰੋਟੀ ਖਾਵੋਗੇ। ਇਸ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਸਭਾ ਕਰੋਗੇ। ਇਸ ਦਿਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਸੱਤਾਂ ਦਿਨਾਂ ਤੀਕ ਅੱਗ ਦੁਆਰਾ ਬਲੀਆਂ ਚੜ੍ਹਾਉਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਫੇਰ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਉਥੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਵਿੱਤਰ ਸਭਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸ ਦਿਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਪਹਿਲੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਦਾ ਪਰਬ :

ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, 'ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਖ: ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਵੋਗੇ ਜਿਹੜੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਇਸਦੀ ਫਸਲ ਵੱਢੋਗੇ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਫਸਲ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਭਰੀ ਜਾਜਕ ਕੋਲ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਭਰੀ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਯਹੋਵਾਹ ਅੱਗੇ ਹਿਲਾਵੇਗਾ। ਫੇਰ ਇਹ ਪ੍ਰਵਾਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਹ ਭਰੀ ਨੂੰ ਸਬਤ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਹਿਲਾਏਗਾ।

ਉਸ ਦਿਨ, ਜਦੋਂ ਜਾਜਕ ਭਰੀ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹਿਲਾਵੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦਾ ਬੇਨੁਕਸ ਲੇਲਾ ਵੀ ਭੇਟ ਕਰੋਗੇ। ਲੇਲੇ ਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਅੱਗੇ ਹੋਮ ਦੀ ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੈਤੂਨ ਦੇ ਤੇਲ ਵਿੱਚ ਮਿਲੇ ਮੈਦੇ ਦੇ 16 ਕੱਪ ਅਨਾਜ ਦੀ ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਚੜ੍ਹਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਸੁਗੰਧੀ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰੇਗੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੈਅ (ਸ਼ਰਾਬ) ਦਾ ਇੱਕ ਕੁਆਟਕ ਪੀਣ ਦੀ ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਚੜ੍ਹਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸੰਗਤ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਵਾਢੀ ਚੋਂ ਰੋਟੀ ਜਾਂ ਫਲ ਨਹੀਂ ਖਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਨੇਮ ਜਿਥੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਰਹੋਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪੀੜੀਆਂ ਤਾਈਂ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ।

ਪੰਤਕੁਸਤ ਦਾ ਪਰਬ :

ਸਬਤ ਤੋਂ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਜਿਸ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਭਰੀ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਣ ਦੀ ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹੋ, ਸੱਤ ਹਫ਼ਤੇ ਗਿਣ ਲਵੋ। ਸੱਤਵੇਂ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਅਨਾਜ ਦੀ ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਲੈ ਕੇ ਆਵੋਗੇ। ਇਹਨਾਂ ਰੋਟੀਆਂ ਨੂੰ 16 ਕੱਪ ਮੈਦੇ ਵਿੱਚ ਖਮੀਰ ਪਾ ਕੇ ਬਣਾਉ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੀ ਪਹਿਲੀ ਵਾਢੀ ਵਿੱਚੋਂ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਸੁਗਤ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇੱਕ ਬਲਦ, ਦੋ ਭੇਡ, ਸੱਤ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਲੇਲੇ, ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਨਾਜ ਦੀ ਭੇਟ ਦੇ

ਨਾਲ ਭੇਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਜਾਨਵਰ ਬੇਨੁਕਸ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅਨਾਜ ਅਤੇ ਪੀਣ ਦੀਆਂ ਭੇਟਾਂ ਸਮੇਤ ਹੋਮ ਦੀ ਭੇਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸੁਗੰਧ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰੇਗੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਪ ਦੀ ਇੱਕ ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਬੱਕਰਾ ਅਤੇ ਸੁਖ ਸਾਂਦ ਦੀ ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਦੋ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਲੇਲੇ ਵੀ ਭੇਟ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। (ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਬੰਦੇ ਬਾਕੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕੀ ਸਮਝਣਗੇ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਦਾ ਵਿਹਾਰ ਕਰਨਗੇ?)

ਜਾਜਕ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋ ਲੇਲਿਆਂ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਫਸਲ ਦੀ ਰੋਟੀ ਨਾਲ ਹਿਲਾਉਣ ਦੀ ਭੇਟ ਵਜੋਂ ਲਹਿਰਾਏਗਾ। ਇਹ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਹਨ। ਇਹ ਜਾਜਕ ਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਉਸ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਇਕ ਪਵਿੱਤਰ ਸਭਾ ਬੁਲਾਉਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਹ ਨੇਮ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਰਹੋ। ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪੀੜੀਆਂ ਤੱਕ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਫਸਲਾਂ ਦੀ ਵਾਢੀ ਕਰੋ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਖੇਤ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਕਿਨਾਰਿਆਂ ਤੱਕ ਨਾ ਵੱਢੋ। ਜਿਹੜਾ ਅਨਾਜ ਧਰਤੀ ਉਤੇ ਡਿਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਚੁਕੋ। ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਗਰੀਬ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਗੁਜ਼ਰਨ ਵਾਲੇ ਪਰਦੇਸੀਆਂ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿਉ। ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹਾਂ।'

ਤੁਰੀਆਂ ਦਾ ਪਰਬ :

ਇੱਕ ਵਾਰ ਫੇਰ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, 'ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਖ: ਸੱਤਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਛੁੱਟੀ ਦਾ ਖਾਸ ਦਿਨ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਸਭਾ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਯਾਦਗਾਰੀ ਵਜੋਂ ਤੁਰੀ ਵਜਾਵੋਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਭੇਟ ਚੜਾਵੋਗੇ।'

ਪਰਾਸਚਿਤ ਦਾ ਦਿਨ :

ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, 'ਪਰਾਸਚਿਤ ਦਾ ਦਿਨ ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਦੇ ਦਸਵੇਂ ਦਿਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਸਭਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਮਾਣਾ ਬਣਾ ਕੇ ਵਰਤ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਭੇਟ ਚੜਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਦਿਨ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪਰਾਸਚਿਤ ਦਾ ਦਿਨ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਯਹੋਵਾਹ ਤੁਹਾਡੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਾਸਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸ ਦਿਨ ਨੂੰ ਅਰਾਮ ਦੇ ਖਾਸ ਦਿਨ ਵਜੋਂ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਦਿਨ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ ਇਹ ਅਰਾਮ ਦਾ ਖਾਸ ਦਿਨ ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅਗਲੀ ਸ਼ਾਮ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ।

ਡੇਰਿਆਂ ਦਾ ਪਰਬ :

ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, 'ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਖ : ਸੱਤਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਦੇ 15ਵੇਂ ਦਿਨ ਭੇਰਿਆਂ ਦਾ ਪਰਬ ਹੈ। ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਇਹ ਛੁੱਟੀ 7 ਦਿਨ ਰਹੇਗੀ। ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਪਵਿੱਤਰ ਸਭਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਸੱਤਾਂ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਅੱਗ ਦੁਆਰਾ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅੱਠਵੇਂ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਸਭਾ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦੁਆਰਾ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਉਗੇ। ਇਹ ਪਰਬ ਦਾ ਖਾਸ ਦਿਨ ਹੈ। ਇਸ ਦਿਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਇਹ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀਆਂ ਖਾਸ ਛੁੱਟੀਆਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਛੁੱਟੀਆਂ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਭਾਵਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਤੁਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਸ਼ੋਗਾਤਾਂ ਲਿਆਉਗੇ। ਹੋਮ ਦੀਆਂ ਭੇਟਾਂ, ਅਨਾਜ ਦੀਆਂ ਭੇਟਾਂ, ਬਲੀਆਂ ਅਤੇ ਪੀਣ ਦੀਆਂ ਭੇਟਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ੁਗਾਤਾਂ ਸਹੀ ਦਿਨਾਂ ਤੇ ਲਿਆਉਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਛੁੱਟੀਆਂ ਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮਨਾਉਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ੁਗਾਤਾਂ ਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਹੋਰਨਾਂ ਭੇਟਾਂ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਮਨ ਮਰਜ਼ੀ ਦੀਆਂ ਭੇਟਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਚੜ੍ਹਾਵੋਗੇ।

ਸੱਤਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਦੇ 15ਵੇਂ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਸਾਂਭ ਰਹੋਗੇ, ਤੁਸੀਂ ਸੱਤਾਂ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਤਿਉਹਾਰ ਮਨਾਉਗੇ। ਪਹਿਲਾ ਦਿਨ ਅਤੇ ਅੱਠਵਾਂ ਦਿਨ ਖਾਸ ਦਿਨ ਹੋਣਗੇ। ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੁਸੀਂ ਫਲਦਾਰ ਰੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਚੰਗੇ ਫਲ ਅਤੇ ਨਦੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਉੱਗੇ ਖਜੂਰ ਦੇ ਰੁੱਖਾਂ, ਪੋਪਲਰ ਦੇ ਰੁੱਖਾਂ ਅਤੇ ਵਿਲੋ ਦੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਟਾਹਣੀਆਂ ਲਵੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਸੱਤਾਂ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਸ਼ਨ ਮਨਾਉਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਸਾਲ ਇਹ ਛੁੱਟੀ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਮਨਾਉਗੇ। ਇਹ ਨੇਮ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਰਹੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਛੁੱਟੀ ਸੱਤਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਮਨਾਉਗੇ।

ਤੁਸੀਂ ਸੱਤਾਂ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਆਰਜ਼ੀ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹੋਗੇ। ਇਸਰਾਈਲ ਦਾ ਹਰ ਨਾਗਰਿਕ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਣ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗਾ। ਫੇਰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਰੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਜਾਣ ਲੈਣਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਆਰਜ਼ੀ ਸ਼ਰਣ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਸਾਂ। ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹਾਂ।"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੂਸਾ ਨੇ ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਛੁੱਟੀਆਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ।

(ਆਪੇ ਸੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਓ ਜਦੋਂ ਬੰਦੇ ਛੁੱਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਣ ਰਹੇ ਹੋਣ ਤਾਂ ਵਿਚਾਰੇ ਲੇਲਿਆਂ, ਭੇਡੂਆਂ, ਬਲਦਾਂ ਦਾ ਕੀ ਹਸ਼ਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ)

ਸਮਾਦਾਨ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਰੋਟੀ :

ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, 'ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੇ ਕਿ ਉਹ ਜੈਤੂਨ ਵਿੱਚੋਂ ਪੀੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੁਧ ਤੇਲ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣ। ਇਹ ਤੇਲ ਦੀਵਿਆਂ ਲਈ ਹੈ। ਇਹ ਦੀਵੇ ਬਿਨਾਂ ਬੁਝੇ ਬਲਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਹਾਰੂਨ ਮੰਡਲੀ ਵਾਲੇ ਤੰਬੂ ਵਿੱਚ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸ਼ਾਮ ਤੋਂ ਸਵੇਰ ਤੱਕ ਰੋਸ਼ਨੀ ਜਗਦੀ ਰੱਖੇਗਾ। ਇਹ ਰੋਸ਼ਨੀ ਉਸਦੇ ਪਰਦੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਹੜਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਸੰਦੂਕ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਟੰਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਨੇਮ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ। ਹਾਰੂਨ ਨੂੰ ਦੀਵਿਆਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬਲਦੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਸੁਧ ਸੋਨੇ ਦੇ ਲੈਂਪ ਸਟੈਂਡ ਉਤੇ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜਿਸ ਬੰਦੇ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਸਰਾਪਿਆ :

ਕਿਸੇ ਇਸਰਾਈਲੀ ਮਾਤਾ ਅਤੇ ਮਿਸਰੀ ਪਿਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਇਸਰਾਈਲੀ ਲੋਕਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਤੁਰਿਆ ਜਾਦਿਆਂ ਡੇਰੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਇਸਰਾਈਲੀ ਆਦਮੀ ਨਾਲ ਲੜਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸਰਾਈਲੀ ਔਰਤ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਗਾਲਾਂ ਕੱਢੀਆਂ ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਕਲੰਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਲਈ ਲੋਕ ਇਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮੂਸਾ ਕੋਲ ਲੈ ਗਏ। (ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਲੀਮੀਥ ਸੀ ਜਿਹੜੀ ਦਾਨ ਪਰਿਵਾਰ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚੋਂ ਦਿਬਰੀ ਦੀ ਧੀ ਸੀ) ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕੈਦੀ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਜਾਣ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਲੱਗੇ।

ਤਾਂ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, 'ਉਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਜਿਸਨੇ ਸਰਾਪਿਆ ਸੀ, ਡੇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲੈ ਜਾਉ। ਫੇਰ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਤ੍ਰ ਕਰੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਗਾਲਾਂ ਕੱਢਦਿਆਂ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਰੱਖਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਫੇਰ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਉਤੇ ਪੱਥਰ ਸੁਟ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੈਨੂੰ ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨੂੰ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਕੱਢਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਕੋਈ ਵੀ ਬੰਦਾ ਜਿਹੜਾ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਮਾਰ ਮੁਕਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸਨੂੰ ਪੱਥਰ ਮਾਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਪਰਦੇਸੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਹੌਂ ਜਿਹੀ ਇਸਰਾਈਲ ਵਿੱਚ ਜੰਮੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸਰਾਪਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁਟਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।'

'ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਬੰਦਾ ਕਿਸੇ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਬੰਦੇ ਦਾ ਹੈ।' ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਥਾਵੇਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜਾਨਵਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਬੰਦਾ

ਆਪਣੇ ਗੁਆਂਢੀ ਨੂੰ ਜਖਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਖਮ ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਟੁੱਟੀ ਹੱਡੀ ਬਦਲੇ ਟੁੱਟੀ ਹੱਡੀ, ਅੱਖ ਬਦਲੇ ਅੱਖ, ਦੰਦ ਬਦਲੇ ਦੰਦ। ਜਿਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਜਖਮ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਕਿਸੇ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਖਮ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜੇ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਕਿਸੇ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਕਿਸੇ ਦੂਸਰੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।'

ਇਹ ਕਨੂੰਨ ਬੇਲਾਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਪਰਦੇਸੀਆਂ ਲਈ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਵੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹਾਂ।"

ਫੇਰ ਮੂਸਾ ਨੇ ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ, ਡੇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲਿਆਂਦਾ, ਜਿਸਨੇ ਸਰਾਪਿਆ ਸੀ। ਫੇਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੱਥਰਾਂ ਨਾਲ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਵੇਂ ਹੀ ਕੀਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਧਰਤੀ ਲਈ ਅਰਾਮ ਦਾ ਸਮਾਂ :

ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨਾਲ ਸੀਨਾ (ਸਿਨਾਈ) ਪਰਬਤ ਉਤੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਆਖਿਆ, 'ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਖ, ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਵੋ ਜਿਹੜੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਅਰਾਮ ਦਾ ਖਾਸ ਸਮਾਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਛੇ ਸਾਲ ਬੀਜ ਬੀਜੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਛੇ ਸਾਲ ਆਪਣੇ ਅੰਗੂਰ ਦੇ ਬਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਪੌਦਿਆਂ ਨੂੰ ਛਾਗੋਗੇ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਫਲ ਘਰੀਂ ਲਿਆਉਗੇ। ਪਰ ਸੱਤਵੇਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੌਰਾਨ ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਦਿਉਗੇ। ਇਹ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਆਦਰ ਵਿੱਚ ਅਰਾਮ ਦਾ ਖਾਸ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬੀਜ ਨਹੀਂ ਬੀਜਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਜਾਂ ਅੰਗੂਰ ਦੇ ਬਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਪੌਦਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛਾਗਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹ ਫਸਲਾਂ ਨਹੀਂ ਵੱਢਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਤੁਹਾਡੀ ਵਾਢੀ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਗ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵੇਲਾਂ ਤੋਂ ਅੰਗੂਰ ਨਹੀਂ ਤੋੜਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਜਿਹੜੀਆਂ ਛਾਂਗੀਆਂ ਨਹੀਂ ਗਈਆਂ। ਧਰਤੀ ਲਈ ਇਹ ਅਰਾਮ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ।

ਉਸ ਸਾਲ ਧਰਤੀ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪੈਦਾ ਕਰੇ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦਾਸ ਅਤੇ ਦਾਸੀਆਂ ਤੁਹਾਡੇ ਭਾੜੇ ਦੇ ਕਾਮੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦਰਮਿਆਨ ਰਹਿੰਦੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਖਾ ਸਕੋਗੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਗਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਾਨਵਰਾਂ ਲਈ ਖਾਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਭੋਜਨ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਵਰ੍ਹਾ - ਚੁਬਲੀ :

ਤੁਸੀਂ ਸੱਤਾਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਸੱਤਾਂ ਸਮੂਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਗਿਣੋਗੇ। ਇਹ 49 ਸਾਲ ਹੋਣਗੇ। ਪਰਾਸਚਿਤ ਦੇ ਦਿਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੇਡ ਦਾ ਸਿੰਘ ਵਜਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਤਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਦੇ

ਦਸਵੇਂ ਦਿਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਅੰਦਰ ਭੇਡ ਦਾ ਸਿੰਗ ਵਜਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪੰਜਾਹਵੇਂ ਵਰ੍ਹੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਵਰ੍ਹਾ ਬਣਾਉਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰੋਗੇ। ਇਹ ਸਮਾਂ ਜੁਬਲੀ ਅਖਵਾਏਗਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਜਾਵੇਗਾ। ਪੰਜਾਹਵਾਂ ਵਰ੍ਹਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਜੁਬਲੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੋਈ ਬੀਜ ਨਹੀਂ ਬੀਜਣੇ। ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਗੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਦੀ ਵਾਢੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ। ਅਣਛਾਂਗੀਆਂ ਵੇਲਾਂ ਦੇ ਅੰਗੂਰ ਨਹੀਂ ਤੋੜਨੇ। ਜੁਬਲੀ ਦਾ ਵਰ੍ਹਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਸਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਧੀਆਂ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਗੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਹੀ ਖਾਵੋਗੇ। ਜੁਬਲੀ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਹਰ ਬੰਦਾ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾਵੇਗਾ।

ਖੇਤਾਂ ਜਾਂ ਅੰਗੂਰਾਂ ਦੇ ਬਾਗ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਵੱਢਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਖਾਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਭੋਜਨ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਰਨਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਇਸਰਾਈਲੀ ਸਖਸ਼ੀਅਤ ਵਾਂਗ ਮਾਲਕ ਦੀ ਹੈਸੀਅਤ ਨਾਲ ਨਹੀਂ।

ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਸੀਂ ਆਖੋ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਬੀਜ ਨਹੀਂ ਬੀਜਾਂਗੇ ਜਾਂ ਫਸਲਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸੱਤਵੇਂ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਅਸੀਂ ਕੀ ਖਾਵਾਂਗੇ। ਫਿਕਰ ਨਾ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਛੇਵੇਂ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਅਸੀਸਾਂ ਭੇਜਾਂਗਾ। ਉਸ ਵਰ੍ਹੇ ਧਰਤੀ ਇੰਨੀ ਫਸਲ ਉਗਾਵੇਗੀ ਜੋ ਕਿ ਤਿੰਨਾਂ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਅੱਠਵੇਂ ਵਰ੍ਹੇ ਬੀਜ ਬੀਜੋਗੇ, ਤੁਸੀਂ ਹਾਲੇ ਵੀ ਪਿਛਲੀ ਫਸਲ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਖਾ ਰਹੇ ਹੋਵੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਾਣੀ ਫਸਲ ਨੌਵੇਂ ਸਾਲ ਤੱਕ ਖਾਂਦੇ ਰਹੋਗੇ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਅੱਠਵੇਂ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਬੀਜੀ ਫਸਲ ਦੀ ਵਾਢੀ ਕਰੋਗੇ।

ਜਾਇਦਾਦ ਦੀਆਂ ਵਿਧੀਆਂ :

ਜ਼ਮੀਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਹੈ। ਤੁਓਂ ਮੇਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਵਾਤੇ ਪਰਦੇਸੀ ਮੁਸਾਫਿਰ ਹੋ।

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਕੰਧਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਵੇਚਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤਾਈਂ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਉਸਨੇ ਘਰ ਵੇਚਿਆ ਸੀ, ਘਰ ਖਰੀਦਣ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਉਹ ਪੂਰਾ ਸਾਲ ਬੀਤਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਕਾਨ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦਦਾ ਤਾਂ ਕੰਧਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰੇ ਸ਼ਹਿਰੀ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚਲਾ ਇਹ ਮਕਾਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਉਸਦਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ। ਚਾਰਦੀਵਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਗਰਾਂ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਖੇਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਛੋਟਿਆਂ ਨਗਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੇਚੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਕਤ ਖਰੀਦੇ ਜਾ ਸਕਣਗੇ ਅਤੇ ਜੁਬਲੀ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਮਾਲਕਾਂ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ।

ਲੇਵੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਬਾਰੇ:

ਲੇਵੀ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚਲੇ ਮਕਾਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਵੀ ਵਾਪਸ ਖਰੀਦ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਕਿਸੇ ਲੇਵੀ ਤੋਂ ਮਕਾਨ ਖਰੀਦਦਾ ਹੈ, ਲੇਵੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚਲਾ ਉਹ ਮਕਾਨ ਜੁਬਲੀ ਦੇ ਮੌਕੇ ਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫੇਰ ਲੇਵੀਆਂ ਕੋਲ ਚਲਾ ਜਾਵੇਗਾ (ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ ਲੇਵੀ ਦੇ ਖਾਨਦਾਨ ਦੇ ਕੋਲ), ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਰਾਈਲ ਵਿੱਚ ਲੇਵੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿਚਲੇ ਮਕਾਨ ਸਥਾਈ ਤੌਰ ਤੇ ਲੇਵੀਆਂ ਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਲੇਵੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਖੇਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਖੇਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਸਤੇ ਲੇਵੀਆਂ ਦੇ ਹਨ।

ਗੁਲਾਮਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਲਈ ਬਿਧੀਆਂ :

ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਇੰਨਾ ਗਰੀਬ ਜੋ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵੇਚੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਗੁਲਾਮ ਵਰਗਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਇੱਕ ਭਾੜੇ ਦੇ ਕਾਮੇ ਜਾਂ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਵਾਂਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਜੁਬਲੀ ਵਰ੍ਹੇ ਤੀਕ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇਗਾ। ਫੇਰ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਉਤੇ ਵਾਪਸ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂ? ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਸੇਵਕ ਹਨ। ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਵਿਚਲੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲਿਆਂਦਾ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਫੇਰ ਤੋਂ ਗੁਲਾਮ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਤੇ ਕਠੋਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸ਼ਾਸਨ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਤੋਂ ਡਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਤੁਹਾਡੇ ਦਾਸ ਅਤੇ ਦਾਸੀਆਂ ਬਾਰੇ: ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਤੋਂ ਆਦਮੀਆਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਗੁਲਾਮ ਹੋਣ ਲਈ ਖਰੀਦ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਤੁਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦਰਮਿਆਨ ਰਹਿੰਦੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦਰਮਿਆਨ ਰਹਿੰਦੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਤੋਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਤੋਂ ਗੁਲਾਮ ਖਰੀਦ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਜਨਮੇ ਸਨ। ਉਹ ਗੁਲਾਮ ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਪਰਦੇਸੀ ਗੁਲਾਮਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਮਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਸਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਗੁਲਾਮ ਰਹਿਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਪਰਦੇਸੀਆਂ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ, ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਜ਼ਾਲਮ ਸੁਆਮੀ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ।

(ਠੀਕ ਹੈ ! ਬਦੇਸ਼ੀਆਂ ਲਈ ਜ਼ਾਲਮ ਮਾਲਕ ਬਣੋ, ਪਰ ਸੁਦੇਸ਼ੀਆਂ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਵਾਹਵਾ !!)

ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਜੋ ਤੁਹਾਡੇ ਦਰਮਿਆਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਮੀਰ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਇੰਨਾ ਗਰੀਬ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ

ਆਪ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਦਰਮਿਆਨ ਰਹਿੰਦੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸਦੱਸ ਨੂੰ ਗੁਲਾਮ ਵਜੋਂ ਵੇਚ ਦੇਵੇ।

ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਖਰੀਦੇ ਜਾਣ ਅਜ਼ਾਦ ਹੋਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਭਰਾ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਖਰੀਦ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਚਾਚਾ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਚਚੇਰਾ ਭਰਾ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਖਰੀਦ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਉਸਨੂੰ ਵਾਪਸ ਖਰੀਦ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਜੇ ਉਹ ਬੰਦਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਪੈਸਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਪੈਸਾ ਤਾਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੜਕੇ ਅਜ਼ਾਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣ ਦੇ ਇਨਾਮ :

ਆਪਣੇ ਲਈ ਬੁੱਤ ਨਾ ਬਣਾਓ। ਆਪਣੀ ਧਰਤੀ ਉਤੇ ਬੁੱਤਾਂ, ਧਾਰਮਿਕ ਥੰਮਾਂ, ਜਾਂ ਤਰਾਸੇ ਹੋਏ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਉਸਾਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹਾਂ।

ਮੇਰੀ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਖਾਸ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਰੱਖੋ। ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਹਾਂ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ, ਮੇਰੀਆਂ ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰਹੋਗੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੀਂਹ ਦਿਆਂਗਾ ਜਦੋਂ ਇਸਦੀ ਜਰੂਰਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਧਰਤੀ ਫਸਲ ਉਗਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਖੇਤਾਂ ਦੇ ਰੁੱਖ ਆਪਣੇ ਫਲ ਉਗਣਗੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਗਹਾਈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅੰਗੂਰ ਸਾਂਭਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਆ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਅੰਗੂਰ ਸਾਂਭਣਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬੀਜਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਫੇਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਖਾਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਧਰਤੀ ਉਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹੋਗੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਮਨ ਦਿਆਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਅਮਨ ਚੈਨ ਨਾਲ ਲੇਟੋਗੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਬੰਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਡਰਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਖਤਰਨਾਕ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਾਂਗਾ ਅਤੇ ਫੌਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਗੁਜ਼ਰਨਗੀਆਂ।

ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਭਜਾਉਗੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦਿਉਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿਉਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਪੰਜ ਆਦਮੀ ਸੌ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਜਾ ਦੇਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦਿਉਗੇ ਅਤੇ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿਉਗੇ।

ਫੇਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲ ਮੁੜਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਔਲਾਦ ਦਿਆਂਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਆਪਣਾ 'ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ' ਨਿਭਾਵਾਂਗਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਾਫੀ ਫਸਲਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਤੁਸੀਂ ਨਵੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਵੱਢੋਗੇ। ਪਰ ਫੇਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਲਈ ਥਾਂ ਬਨਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਬਾਹਰ ਸੁੱਟਣੀਆਂ

ਪੈਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਪਵਿੱਤਰ ਤੰਬੂ ਤੁਹਾਡੇ ਦਰਮਿਆਨ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਮੂੰਹ ਨਹੀਂ ਮੋੜਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਤੁਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਬੰਦੇ ਹੋਵੋਗੇ। ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਤੁਹਾਡਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹਾਂ।

ਤੁਸੀਂ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚ ਗੁਲਾਮ ਸੀ। ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਸਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਲਿਆਂਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਭਾਰੀ ਬੋਝ ਨਾਲ ਦੱਬੇ ਹੋਏ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਤੁਸੀਂ ਗੁਲਾਮਾਂ ਤੇ ਤੋਰ ਤੇ ਚੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਪਰ ਮੈਂ ਉਹ ਬੱਲੀਆਂ ਤੋੜ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮੋਢਿਆਂ ਉਤੇ ਰੱਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫੇਰ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਸਿਰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕ ਕੇ ਤੁਰਨ ਦਿੱਤਾ। ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ :

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀਆਂ ਬਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਜੂਰ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਉਲਟ ਜਾਵੋਗੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਅਨੁਸਰਨ ਨਹੀਂ ਕਰੋਗੇ, ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਤੋੜ ਦਿਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਿਮਾਰੀ ਤੇ ਬੁਖਾਰ ਦਿਆਂਗਾ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਨ ਕੱਢ ਦੇਣਗੇ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੀਜ ਬੀਜੋਗੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਖਾ ਜਾਣਗੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁਧ ਹੋਵਾਂਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਰਾ ਦੇਣਗੇ। ਉਹ ਦੁਸ਼ਮਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਫਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਉਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਭੱਜ ਜਾਵੋਗੇ ਜਦ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਤੁਹਾਡਾ ਪਿੱਛਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕੀਤੀ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਸੱਤ ਗੁਣਾ ਵਧੇਰੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਮਹਾਨ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ ਜਿਹੜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਮਾਨੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਕਾਸ਼ ਮੀਂਹ ਨਹੀਂ ਵਰ੍ਹਾਉਣਗੇ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਫਸਲਾਂ ਨਹੀਂ ਉਗਾਏਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਖਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰੋਗੇ ਪਰ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਮੀਨ ਕੋਈ ਫਸਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਚੁੱਖ ਆਪਣੇ ਫਲ ਨਹੀਂ ਉਗਾਓਣਗੇ।

ਫੇਰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਖਿਲਾਫ ਹੋਵੋਗੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰੋਗੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਸੱਤ ਗੁਣਾ ਜਿਆਦਾ ਸਜ਼ਾ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਖਿਲਾਫ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ ਘੱਲਾਂਗਾ। ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚੁੱਕ ਲਿਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਣਗੇ। ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਖਾਲੀ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ।

ਜੇ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਬਕ ਨਾ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਵੀ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ

ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਸੱਤ ਵਾਰੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿਆਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਤੋੜਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿਆਂਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਖਿਲਾਫ ਫੌਜਾਂ ਲਿਆਵਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਸੁਰਖਿਆ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸ਼ਹਿਰ ਅੰਦਰ ਵੜ ਜਾਵੋਗੇ। ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਫੈਲਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਰਾ ਦੇਣਗੇ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਭੋਜਨ ਪੁਰਤੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ। ਦਸ ਔਰਤਾਂ ਇੱਕ ਤੰਦੂਰ ਉਤੇ ਆਪਣੀ ਰੋਟੀ ਪਕਾ ਸਕਣਗੀਆਂ। ਉਹ ਹਰ ਰੋਟੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਨਾਪਣਗੀਆਂ। ਤੁਸੀਂ ਖਾਵੋਗੇ ਪਰ ਫੇਰ ਵੀ ਭੁੱਖੇ ਰਹੋਗੇ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਵੀ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿਉਗੇ ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਖਿਲਾਫ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਚਮੁਚ ਆਪਣਾ ਕਰੋਧ ਦਰਸਾਵਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਸੱਤ ਗੁਣਾ ਸਜ਼ਾ ਦਿਆਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਭੁੱਖੇ ਹੋ ਜਾਉਗੇ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਧੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰਾਂ ਨੂੰ ਖਾ ਜਾਉਗੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਉੱਚੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਧੁਪ ਦੀਆਂ ਜਗਵੇਦੀਆਂ ਚੀਰ ਸੁੱਟਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਬੁੱਤਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਉਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿਆਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਘਿਰਣਾਯੋਗ ਹੋਵੋਗੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਰੀਰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸੱਖਣੇ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਭੇਟ ਦੀ ਸੁਗੰਧੀ ਲੈਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਉਥੇ ਆ ਕੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਮਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਖਿੰਡਾ ਦਿਆਂਗਾ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਤਲਵਾਰ ਨੂੰ ਮਿਆਨੋ ਖਿੱਚਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ। ਤੁਹਾਡੀ ਧਰਤੀ ਖਾਲੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਹਿਰ ਬਰਬਾਦ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਦੇਸ਼ ਸੱਖਣਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਧਰਤੀ ਆਖਰਕਾਰ ਆਰਾਮ ਹਾਂਸਲ ਕਰੇਗੀ। ਧਰਤੀ ਆਪਣੇ ਅਰਾਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਮਾਣੇਗੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਜਦੋਂ ਧਰਤੀ ਖਾਲੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਰਾਮ ਦਾ ਸਮਾਂ ਮਿਲੇਗਾ ਜਿਹੜਾ ਤੁਸੀਂ ਉਥੇ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਇਸਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਬਚੇ ਹੋਏ ਲੋਕ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਤੇ ਆਪਣਾ ਆਤਮਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹਾਰ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਡਰਨਗੇ। ਹਵਾ ਦੁਆਰਾ ਉਡਾਏ ਹੋਏ ਪੱਤੇ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਡਰਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਉਹ ਭੱਜਣਗੇ ਅਤੇ ਡਿਗ ਪੈਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਤਲਵਾਰ ਲੈ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪਿਆ ਹੋਵੇ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭਜਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਉਤੇ ਡਿਗਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤਲਵਾਰ ਤੋਂ ਬਚ ਰਹੇ ਹੋਣ।

ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭਜਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਖਲੋ ਸਕਣ ਜਿੰਨੇ ਵੀ ਤਾਕਤਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਦੂਸਰੀਆਂ ਕੋਮਾਂ ਵਿੱਚ ਗੁਆਚ ਜਾਵੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਅੰਦਰ ਗਾਇਬ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ। ਬਚੇ ਹੋਏ ਲੋਕ

ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਕਾਰਣ ਸੜ ਜਾਣਗੇ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਕਾਰਣ ਸੜ ਜਾਣਗੇ।

ਉਮੀਦ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ :

ਪਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਬਾਲ ਕਰ ਲੈਣ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਬੂਲ ਲੈਣ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਖਿਲਾਫ ਸਨ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੰਨ ਲੈਣ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਖਿਲਾਫ ਸਨ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮੰਨ ਲੈਣ ਕਿ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਹੋ ਗਿਆ ਸਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਅੰਦਰ ਲੈ ਆਇਆ ਸਾਂ। ਪਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਨਿਮਾਣੇ ਬਣ ਜਾਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲੈਣ। ਜੇ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਯਾਕੂਬ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਇਸਹਾਕ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਅਤੇ ਅਬਰਾਹਮ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਕਰਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਕਰਾਂਗਾ।

ਧਰਤੀ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਆਪਣੇ ਅਰਾਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਮਾਣੇਗੀ। ਫੇਰ ਬਚੇ ਹੋਏ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲੈਣਗੇ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨੂੰ ਨਫਰਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਬਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਇਹ ਸਭ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਜੂਰ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਫਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਤੋੜਾਂਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਹਾਂ। ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੁਰਖਿਆ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਚੇਤੇ ਕਰਾਂਗਾ।

ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੁਰਖਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਸਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲੈ ਕੇ ਆਇਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਬਣ ਸਕਾਂ। ਹੋਰਨਾਂ ਕੌਮਾਂ ਨੇ ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇਖੀਆਂ। ਮੈਂ ਯਹੋਵਾਹ ਹਾਂ।

ਇਹ ਉਹ ਬਿਧੀਆਂ, ਨਿਆਵਾਂ, ਅਤੇ ਬਿਵਸਥਾਵਾਂ ਹਨ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦਰਮਿਆਨ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀਆਂ। ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਇਹ ਬਿਧੀਆ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਸੀਨਈ ਪਰਬਤ ਉਤੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਤੇ ਮੂਸਾ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀਆਂ।

ਇਕਰਾਰ ਜਰੂਰੀ ਹਨ :

ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, 'ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਖ: ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਅਰਪਨ ਕਰਨ ਦੀ ਖਾਸ ਸੌਂਹ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵੀਹ ਸਾਲ ਤੋਂ ਸੱਠ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਆਦਮੀ ਦੀ

ਕੀਮਤ ਚਾਂਦੀ ਦੇ 50 ਸ਼ੈਕਲ ਹਨ। (ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਾਂਦੀ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਮਾਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ) ਔਰਤ ਦੀ ਕੀਮਤ 30 ਸ਼ੈਕਲ ਹੈ। ਪੰਜ ਤੋਂ 30 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ਕੀਮਤ 10 ਸ਼ੈਕਲ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 5 ਸਾਲ ਦੇ ਮੁੰਡੇ ਦੀ ਕੀਮਤ 5 ਸ਼ੈਕਲ ਹੈ। ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 5 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਕੁੜੀ ਦੀ ਕੀਮਤ 3 ਸ਼ੈਕਲ ਹੈ। ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਜਿਹੜਾ 60 ਸਾਲ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਉਮਰ ਦਾ ਹੈ, 15 ਸ਼ੈਕਲ ਹੈ। ਔਰਤ ਦੀ ਕੀਮਤ 10 ਸ਼ੈਕਲ ਹੈ। ਜੇ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਗਰੀਬੀ ਕਾਰਣ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ, ਉਹ (ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਇਕਰਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ) ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਜਕ ਕੋਲ ਲੈ ਕੇ ਆਵੇ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜਾਜਕ ਨਿਰਣਾ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਪੈਸੇ ਦੇਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਸੋਗਾਤਾਂ :

ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਨਵਰ ਜੋ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇਵੇਗਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜਾਨਵਰ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਬੁਰੇ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਜਾਨਵਰ ਨਾਲ ਬਦਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਜੇ ਉਹ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੋਵੇਂ ਜਾਨਵਰ ਅਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।

ਕੁਝ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਬਲੀ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੇ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਅਜਿਹੇ ਪਲੀਤ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਕੋਲ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਾਜਕ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰ ਦੇਵੇ, ਇਹ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਦੀ ਕੀਮਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇ ਉਹ ਬੰਦਾ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਖਰੀਦਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀਮਤ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਹੋਰ ਜੋੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਸ਼ਾਇਦ ਏਥੋਂ ਸਾਦਾ ਸੂਦ ਅਤੇ ਮਿਸ਼ਰਤ ਸੂਦ ਦੀ ਪਿਰਤ ਚੱਲੀ ਹੋਵੇਗੀ।)

ਮਕਾਨ ਦੀ ਕੀਮਤ :

ਹੁਣ ਜੇ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਆਪਣੇ ਮਕਾਨ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਜਾਣ ਕੇ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਇਸ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਜੈਦਾਦ ਦੀ ਕੀਮਤ :

ਜੇ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਆਪਣੇ ਖੇਤਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਪਵਿੱਤਰ ਜਾਣ ਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਬੀਜਣ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਬੀਜ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਖੇਤ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਉਸਨੇ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੀ ਪਰਿਵਾਰਿਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤਾਂ

ਜਾਜਕ ਨੂੰ ਜੁਬਲੀ ਵਰ੍ਹੇ ਤੱਕ ਦੇ ਸਾਲ ਗਿਣਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਉਹ ਰਕਮ ਉਸ ਦਿਨ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਪੈਸੇ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਜੁਬਲੀ ਵਰ੍ਹੇ ਉੱਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਮੁੱਢਲੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕੋਲ ਚਲੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਹੜਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ।

ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ :

ਲੋਕ ਗਾਵਾਂ ਅਤੇ ਭੇਡਾਂ ਨੂੰ ਖਾਸ ਸੋਗਾਤ ਵਜੋਂ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਜੇ ਜਾਨਵਰ ਪਲੇਠਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਾਨਵਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਲੋਕ ਇਹਨਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਖਾਸ ਸੋਗਾਤ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ। ਲੋਕ ਪਲੀਤ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੇ ਪਲੇਠਿਆਂ ਨੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਭੇਟ ਕਰਨ। ਜੇ ਉਹ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਖਰੀਦਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਹੋਰ ਜੋੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਖਰੀਦਣਾ, ਜਾਜਕ ਉਸ ਜਾਨਵਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਮਤ ਤੇ ਵੇਚ ਸਕੇਗਾ।

ਖਾਸ ਸੋਗਾਤਾਂ :

ਇੱਕ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੋਗਾਤ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਲੋਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਹੋਵਾਹ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸੋਗਾਤ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਖਰੀਦਿਆ ਜਾਂ ਵੇਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੋਗਾਤ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਤ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੋਗਾਤ ਵਿੱਚ ਲੋਕ, ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਜੈਦਾਦ ਦੇ ਖੇਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਜੇ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਉਸ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੋਗਾਤ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਖਰੀਦਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਯਾਨਿ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਬੰਦਿਆਂ ਦੀ ਬਲੀ ਖਾਸ ਸੋਗਾਤ ਹੈ)

ਇਹ ਉਹ ਹੁਕਮ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਮੂਸਾ ਨੂੰ ਸੀਨਾ (ਸੀਉਨ, ਜੀਉ, Zion) ਪਰਬਤ ਉੱਤੇ ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਦਿੱਤੇ।

ਨੋਟ :

- ਇਸ ਪਹਿਰੇ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਖਾਤਰ ਹੀ 'ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੋਥੀ' ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਸਾਰ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।
- ਸਾਫ ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਯਹੋਵਾ ਲਈ 'ਬੰਦੇ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ' ਸਭ ਨਾਲੋਂ ਉਤਮ ਖਾਸ ਸੋਗਾਤ ਹੈ। ਉਂਜ ਸਾਰੀ ਪੋਥੀ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਬਿਧੀਆਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੈ।
- ਇਸ ਨੂੰ ਗੌਰ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆਂ ਇਉਂ ਵੀ ਅਨੁਭਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਢਾਈ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ

ਪਹਿਲਾਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਕੋਲੋਂ ਖੁੱਸੇ ਇਜ਼ਰਾਈਲ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹੋਣ। ਪਹਿਲਾ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਹੋਇਆ, ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਅਥਾਹ ਲਹੂ ਡੁਲਿਆ ਤਾਂ ਯਹੂਦੀਆਂ (ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦੀਆਂ) ਨੂੰ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ 'ਵੈਲਫਰ ਸਮਝੌਤਾ' ਮਿਲ ਗਿਆ। ਦੂਜਾ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਹੋਇਆ, ਅਥਾਹ ਲਹੂ ਬਲੀ ਵਜੋਂ ਕੁਰਬਾਨ ਹੋਇਆ। ਇਸਰਾਈਲ ਦੀ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋ ਗਈ। ਤੀਸਰਾ ਯੁੱਧ ਲੱਗੇਗਾ, ਅਥਾਹ ਲਹੂ ਬਲੀ ਵਜੋਂ ਡੁਲੇਗਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਵਿਸ਼ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਮਿਲ ਜਾਏਗੀ। ਚੌਥੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਧਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

-- ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੋਥੀ ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ ਲੇਵੀ ਦੇ ਕੁਨਬੇ ਦੀ ਪੋਥੀ ਹੈ। ਮਾਰਕਸ ਲੇਵੀ ਦਾ ਵਰਗ ਸੰਘਰਸ਼ ਏਸੇ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। (ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਹੋਰ ਖੋਜ ਦੀ ਆਸ ਹੈ)।

ਇਕ ਦੂਰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਘਟਨਾ

ਜੂਨ 1995 ਵਿਚ ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਐਟਲਾਂਟਿਕ ਸਿਟੀ (ਨਿਊ ਜਰਸੀ, ਅਮਰੀਕਾ) ਗਿਆ ਸਾਂ। ਉਥੇ ਮੇਰਾ ਵੱਡਾ ਲੜਕਾ ਗੋਰਕੀ ਕਲੋਟੀ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਸਮੇਤ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ।

ਪੁੱਜਦਿਆ ਸਾਰ ਮੇਰੇ ਪਰਮ ਮਿੱਤਰ ਪ੍ਰੋ: ਜਸਜੀਤ ਮਿਲੂ ਨੇ ਖੁਸ਼ਖਬਰੀ ਸਾਂਝੀ ਕੀਤੀ-ਗੋਰਕੀ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤੀ ਯੁਵਕ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਬਲਬੂਤੇ ਨਾਲ ਇਹਨੇ ਤਿੰਨਾਂ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ ਦੋ ਚੈਂਕ ਤਰੱਕੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਮੇਰਾ ਵੀ ਬਾਸ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਇੰਡਸਟਰੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਦਸ ਸਾਲ ਹੋ ਗਏ ਜਾਬ ਕਰਦਿਆ, ਮੈਂ ਅਜੇ ਪਹਿਲੇ ਚੈਂਕ ਤੇ ਹੀ ਹਾਂ। ਅਫਸਰ ਇਹਦੇ ਤੇ ਬੜੇ ਮਿਹਰਬਾਨ ਹਨ---। ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ।

ਅੱਗਲੇ ਤਿੰਨ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਜੋ ਕੁਝ ਗੋਰਕੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ, ਦਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾਸਾ ਇਹ ਸੀ। ਐਟਲਾਂਟਿਕ ਸਿਟੀ ਆਪਣੇ 'ਵੁਡ ਵਾਕ' ਲਈ ਅਤੇ ਕੈਸੀਨੋ ਅਰਥਾਤ ਜੂਆ (Speculation) ਉਦਯੋਗ ਲਈ ਸਾਰੇ ਅਮਰੀਕਾ ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਸਥਾਨ ਤੇ ਸੀ। ਦੂਰ ਦੂਰ ਤੋਂ ਲੋਕ ਜੂਆ ਖੇਲਣ ਲਈ ਅਤੇ ਸੈਰ ਕਰਨ ਲਈ ਏਥੇ ਆਉਂਦੇ ਸਨ।

ਗੋਰਕੀ ਦੀ ਦੋ ਚੈਂਕ ਤਰੱਕੀ ਕਰਨ ਦਾ ਰਾਜ਼ ਮਿਹਨਤ ਤਾਂ ਸੀ ਹੀ, ਨਾਲ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰ ਅਰਥਾਤ 'ਉਸਤਾਦ' ਦੀ ਸੁਚੱਜੀ ਪੱਥ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਵੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਬ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਹੀ ਉਸ ਤੇ ਚੰਗਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਇੱਕ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਸਮਝ ਦੀ ਤਾਰੀਫ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਗੋਰਕੀ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਉਸਤਾਦ ਧਾਰ ਲੈਣ ਦੀ ਆਪਣੀ ਡੂੰਘੀ ਮਨਸ਼ਾ ਕਹਿ ਸੁਣਾਈ। ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੋਜ਼ ਮੈਰੀ ਸੀ। ਰੋਜ਼ ਮੈਰੀ ਨੇ ਕੈਸੀਨੋ ਉਦਯੋਗ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ 'ਗੁਰ' ਉਸਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਮਝਾ ਦਿੱਤੇ। ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀਟਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਸੌਂਪਿਆ, ਕਈ ਵਾਰੀ 'ਰਸ' ਵੇਲੇ ਜਾਂ ਸੰਕਟ ਸਮੇਂ ਉਹ ਤਿੰਨ-ਤਿੰਨ ਚਾਰ-ਚਾਰ ਸੀਟਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਸਾਂਭ ਲੈਂਦਾ। ਮਿਹਨਤ, ਲਗਨ ਅਤੇ ਗਲਤੀ ਰਹਿਤ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਚੈਂਕ ਤਰੱਕੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਹੁਣ ਗੋਰਕੀ ਵੀ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰ ਸੀ ਤੇ ਸਹਾਇਕ ਮੈਨੇਜਰੀ ਦੀ ਆਸ ਰੱਖਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਸੀ।

ਰੋਜ਼ ਮੈਰੀ ਦੀ ਉਮਰ ਲਗਭਗ 55-56 ਸਾਲ ਦੀ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤੀ ਤੇ ਮਿਠਬੋਲੜੀ ਸੀ। ਸਾਲ, ਡੇਢ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸਨੇ ਦੂਜਾ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ। ਪਹਿਲੇ ਪਤੀ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਧੀਆਂ ਅਤੇ ਅੱਗੋਂ ਹੋਰ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਰੋਜ਼ ਮੈਰੀ ਦਾ ਆਪਣੇ

ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਘਰ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਰੋਜ਼ ਮੈਰੀ ਈਸਾਈ ਹੈ।

ਉਸਦੇ ਦੂਜੇ ਪਤੀ ਦਾ ਨਾਂ ਮਿਸਟਰ ਬਰਕੀ ਹੈ। ਰੋਜ਼ ਮੈਰੀ ਤੋਂ ਦੋ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਵੀ ਦੂਜਾ ਵਿਆਹ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਵੀ ਚੋਦਾਂ ਪੰਦਰਾਂ ਧੀਆਂ ਪੁੱਤਰ ਤੇ ਅੱਗੋਂ ਬਾਲ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੇ ਜੁਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਿਸਟਰ ਬਰਕੀ ਯਹੂਦੀ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਿਆ ਲਿਖਿਆ ਤੇ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਹੈ। ਬੜਾ ਖੜ੍ਹਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਬੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਤੇ ਬਹਿਸਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਦੋਹਾਂ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵਾਹਵਾ ਮੇਲਜੋਲ ਹੈ ਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦਾਅਵਤਾਂ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਮੇਰੇ ਪੁੱਜਣ ਦੇ ਚੋਥੇ ਪੰਜਵੇਂ ਦਿਨ ਰੋਜ਼ ਮੈਰੀ ਤੇ ਬਰਕੀ ਵੱਲੋਂ ਸਾਨੂੰ ਰਾਤ ਦੇ ਭੋਜਨ ਤੇ ਸੱਦਿਆ ਗਿਆ।

ਦਿੱਤੇ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਘਰ ਪੁੱਜਦੇ ਹਾਂ ਤੇ ਸਿੱਧੇ ਖਾਣੇ ਦੀ ਮੇਜ਼ ਤੇ ਜਾ ਬੈਠਦੇ ਹਾਂ।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੋਜ਼ ਮੈਰੀ ਆਖਦੀ ਹੈ, 'ਇਹ ਹਨ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਮਿਸਟਰ ਬਰਕੀ। ਵਿਹਲਾ ਸਮਾਂ ਲਾਇਬਰੇਰੀ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ...।'

ਗੋਰਕੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ, 'ਇਹ ਹਨ ਮੇਰੇ ਡੈਡੀ। ਇਹ ਆਪਣੀ ਮਾਤ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਲੇਖਕ ਹਨ। (ਅਸੀਂ ਤਪਾਕ ਨਾਲ ਦੂਜੀ ਵਾਰੀ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਂਦੇ ਹਾਂ।) ਅੱਜ ਕੱਲ੍ਹ ਮੇਰੇ ਡੈਡੀ ਆਪਣਾ ਦੂਜਾ ਨਾਵਲ ਲਿਖ ਰਹੇ ਹਨ, ਜੋ ਤਿਲੰਗਾਨਾ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਭੂਮੀ ਵਾਸਤੇ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਘੋਲ ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। (The Telengana Peoples Armed Struggle for Land) ਏਧਰ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਂ ਤੇ ਡੈਡੀ ਤਿਲੰਗਾਨਾ ਗਏ ਸਾਂ—।'

ਦੋਵੇਂ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਰਕੀ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ, "And his first novel?" (ਇਸਦਾ ਪਹਿਲਾ ਨਾਵਲ?)

ਗੋਰਕੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ- ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਨਾਵਲ ਹੈ ਜੋ ਭਾਰਤ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਤੇ ਵੰਡ ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ (Freedom and Partition of India)

ਗੋਰਕੀ ਆਪਣੇ ਬੈਗ ਵਿੱਚੋਂ ਮੇਰਾ ਨਾਵਲ ਕੱਢ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਫੜਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਝੱਟ ਹੀ ਉਸਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਫੇ ਤੇ ਪਿਆਰ ਭੇਟ ਲਿਖ ਕੇ ਮਿਸਟਰ ਬਰਕੀ ਵੱਲ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਦੋਵਾਂ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਫੜਦਾ ਹੈ, ਛਾਤੀ ਨਾਲ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੇਰ ਚੁੰਮਦਾ ਹੈ---

ਮੈਰੀ ਨੂੰ 'ਲਵਲੀ' ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੋਜ਼ ਮੈਰੀ ਚਾਹ ਅਤੇ ਸਨੈਕਸ ਵੱਲ ਰੁਝ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਮਿਸਟਰ ਬਰਕੀ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ, 'ਹਾਂ, ਤੇ ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਵੰਡ ਵਾਰੇ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਇਸਰਾਈਲ ਨਾਲ ਵੀ ਬੜਾ ਕੁਝ ਵਾਪਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਕੁਝ

ਚਾਨਣਾ ਪਾਉ ...।' ਉਧਰ ਚਾਹ ਦਾ ਸਮਾਨ ਸੱਜ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਮੈਂ ਆਖਦਾ ਹਾਂ, “ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ ਕਿ ਉਦੋਂ ਮੈਂ 7-8 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਸਾਂ। ਸਾਡਾ ਪਿੰਡ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਤੇ ਗੈਰਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਅੱਧੋਂ ਸੁੱਧ ਸੀ। ਇਰਦ ਗਿਰਦ ਨਿਰੋਲ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਪਿੰਡ ਵੀ ਸਨ। ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਅਤੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦੀ ਕਤਲੋਗਾਰਤ ਮੈਂ ਬਾਲ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਅੱਖੀਂ ਦੇਖੀ। ਦੂਸਰੇ ਮੇਰੇ ਕੁਝ ਤਾਏ ਚਾਚੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਖਰੀਦ ਕੇ ਲਾਇਲਪੁਰ, ਸਿਆਲਕੋਟ ਰਹਿਣ ਚਲੇ ਗਏ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਟੱਬਰਾਂ ਸਮੇਤ ਵਾਪਸ ਪਿੰਡ ਆਏ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜੁਬਾਨੀ ਉਧਰ ਵਾਪਰੀਆਂ ਵਾਰਦਾਤਾਂ ਵਾਰੇ ਸੁਣਿਆ। ਤੀਸਰੇ, ਮੈਂ ਨਾਵਲ ਲਿਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਪਲਬਧ ਕਾਫੀ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹੀਆਂ ...।’

ਬਰਕੀ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ, 'For example?' (ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕਿਹੜੀਆਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ?)

ਮੈਂ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ, 'ਅੱਵਲ ਕਲਾਮ ਅਜ਼ਾਦ ਦੀ ਲਿਖੀ ਪੁਸਤਕ India Wins Freedom (ਭਾਰਤ ਅਜ਼ਾਦੀ ਜਿੱਤਦਾ ਹੈ) ਇਸ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਬੰਗਾਲ ਵਿਖੇ ਵਾਪਰੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਰੇ ਅਦਭੁੱਤ ਦੁਖਦਾਈ ਚਾਨਣਾ ਹੋਇਆ। ਵਲੀ ਖਾਨ (ਗੱਫਾਰ ਖਾਨ ਦਾ ਪੁੱਤਰ) ਦੀ ਲਿਖੀ ਪੁਸਤਕ Partition, An Untold Story (ਵੰਡ, ਅਣਕਹੀ ਕਥਾ)। ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਵਾਈਸ ਰਾਏ ਅਤੇ ਬਰਤਾਨੀਆਂ ਸਰਕਾਰ ਵਿਚਲੇ ਗੁਪਤ ਪੱਤਰ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਾ। ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਕਿ ਡੋਮੀਨੀਕ ਲੇਪੀਰੀ ਅਤੇ ਲੈਰੀ ਕੋਲਨਜ਼ ਦੀ ਲਿਖੀ (Above all the book written by Dominique Lapierre and Larry Collins—)

ਬਰਕੀ ਮੇਰੇ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਨੂੰ ਕੱਟਦਾ ਹੈ, 'You mean Freedom at Midnight ---?' ਮੈਂ ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ 'ਹਾਂ' ਵਿੱਚ ਸਿਰ ਹਿਲਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਨਾਮ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਸੁਣ ਕੇ ਸ਼ਲਾਘਾ ਭਰੇ ਹੁਲਾਸ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਉਸ ਨਾਲ ਅੱਖਾਂ ਮਿਲਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਉਹ ਖਚਰੀ ਜਿਹੀ ਹਾਸੀ ਹੱਸ ਰਿਹਾ ਹੈ। (ਉਧਰ ਰੋਜ਼ ਮੈਰੀ ਤੇ ਗੋਰਕੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਭੇਦਭਰੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ।)

ਉਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, 'That is Raped History, you have based your novel on the study of Raped History. They tilt history and hypnotise the people and writers like that. More so, infact, you don't have any History. A thousand year slaves don't have any History Masters do have....'

(ਉਹ ਬਲਾਤਕਾਰਿਕ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਨਾਵਲ ਬਲਾਤਕਾਰਿਕ ਇਤਿਹਾਸ ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਉਲਾਰ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਲੇਖਕਾਂ ਨੂੰ ਇਉਂ ਹੀ ਸੰਮੋਹਿਤ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ...। ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਤੇ ਅਸਲ ਇਹ ਕਿ

ਤੁਹਾਡਾ ਆਪਣਾ ਕੋਈ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਹਜ਼ਾਰ-ਸਾਲਾ ਗੁਲਾਮਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਕੋਈ ਇਤਿਹਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਮਾਲਕਾਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।)

ਮੇਰੇ ਤੇਵਰ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਗੋਰਕੀ ਤੇ ਰੋਜ਼ ਮੈਰੀ ਇੱਕੋ ਵਾਰ ਬੋਲ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, 'ਚਲੋ, ਬਈ ਚਲੋ, ਚਾਹ ਪੀਉ, ਸਨੈਕਸ ਛਕੋ।'

ਚਾਹ ਪੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਏਧਰ ਉੱਧਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਵੀ ਚਾਹ ਪੀਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਪਰ 'ਬਲਾਤਕਾਰਿਕ ਇਤਿਹਾਸ', 'ਉਲਾਰ ਇਤਿਹਾਸ', 'ਗੁਲਾਮ', 'ਮਾਲਿਕ' ਆਦਿ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮਨ ਤੇ ਗਿਲੇ ਵਰਗਾ ਅਸਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਮਾਹੌਲ ਨੂੰ ਜ਼ਰਾ ਸੁਖਾਵਾਂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਗੋਰਕੀ ਆਖਦਾ ਹੈ, 'ਡੈਡੀ, ਔਹ ਤਸਵੀਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰੋਜ਼ ਮੈਰੀ, ਉਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ 12-13 ਜੀਆਂ ਦੀ ਹੈ।'

ਮੈਂ ਸ਼ੈਲਫ ਵੱਲ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ। ਰੋਜ਼ ਮੈਰੀ ਤੇ ਉਸਦਾ ਪਤੀ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਇਰਦ ਗਿਰਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਧੀਆਂ, ਪੋਤਰੇ, ਪੋਤਰੀਆਂ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ।

ਗੋਰਕੀ ਹੋਰ ਜੋੜਦਾ ਹੈ, 'ਔਹ ਉਪਰਲੀ ਤਸਵੀਰ ਮਿਸਟਰ ਬਰਕੀ ਤੇ ਉਸਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਹੈ। ਨਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ ਪੁੱਤ ਪੋਤਰੇ ਬਗੈਰਾ—। ਦੋਵੇਂ ਪਰਿਵਾਰ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਮਿਲਣ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।'

ਰੋਜ਼ ਮੈਰੀ ਆਪਣੇ ਤੇ ਬਰਕੀ ਦੇ ਇਸ਼ਕ ਦਾ ਕਿੱਸਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੀ ਹੈ। 'ਮੈਂ ਕਈਆਂ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਨੋਟ ਕਰਦੀ ਰਹੀ ਕਿ ਮੈਂ ਜਿਸ ਵੀ ਸੀਟ ਤੇ ਡਿਊਟੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋਵਾਂ, ਇੱਕ ਜੁਆਰੀਆ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨੇੜਲੀ ਮਸ਼ੀਨ ਤੇ ਬੈਠਾ ਰਹਿੰਦਾ। ਉਹ ਜੁਆ ਘਟ ਖੇਲਦਾ, ਐਵੇਂ ਮਸ਼ੀਨ ਨੂੰ ਪਲੇਸੀ ਰੱਖਦਾ ਤੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਵਧੇਰੇ ਦੇਖਦਾ ਰਹਿੰਦਾ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਮੇਰੇ ਨੇੜੇ ਆ ਕੇ ਕਹਿੰਦਾ, 'ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮੀਂ ਪੰਜ ਵਜੇ 'ਵੁਡ ਵਾਕ' ਤੇ ਮਿਲਣ ਦਾ ਜਰੂਰੀ ਵਾਅਦਾ ਕਰੇਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ 'ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ ਪੋਸਟਪੋਨ' ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ 'ਹਾਂ' ਕਰਵਾ ਲਈ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਵੱਡੀ ਜਰੂਰੀ 'ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ' ਸੀ 'ਜੁਆ ਖੇਡਣ ਦੀ ਤਾਸ਼ ਦੀ ਬਾਜ਼ੀ ਲਾਉਣੀ'। ਵੱਡੀ ਅਸਾਈਨਮੈਂਟ---

ਖੂਬ ਹਾਸਾ ਮਚਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਮਨੋ ਨਹੀਂ ਹਸਦਾ ਹਾਂ। ਨਾਲੇ ਨਾਲ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਮਨ ਪਸੰਦ ਵਿਸਕੀ, ਬੀਅਰ ਵਾਈਨ ਦੀ ਹਲਕੀ ਹਲਕੀ ਡੋਜ਼ ਵੀ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਖਾਣਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਹਾਸੇ ਠੱਠੇ ਵਿੱਚ ਖਾਧਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਵਿਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਪੁੱਛਣੋਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, 'ਆਖਰ ਕੋਈ ਤਾਂ ਕਾਰਨ ਹੋਏਗਾ ਕਿ ਜਰਮਨ ਦੇ ਹਿਟਲਰ ਨੇ ਏਡੇ ਵੱਡੇ ਪਰਿਮਾਪ ਦਾ ਹੋਲੋਕਾਸਟ (ਯਹੂਦੀ

ਕਤਲੇਆਮ) ਮਚਾਇਆ---।'

ਰੋਜ਼ਮੈਰੀ ਗੱਲ ਟੁੱਕ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਆਸ ਹੋਵੇ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਸੁਆਲ ਪੁੱਛਣਾ ਹੀ ਸੀ, 'ਉਹ ਆਖਦੀ ਹੈ, 'ਮਿਸਟਰ ਕਲੋਟੀ ਤੁਸੀਂ Gone With the Winds (ਪੋਣਾਂ ਲਏ ਉਡਾਏ) ਨਾਵਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਰਦਾਂ ਨੂੰ ਲੜਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਬਹਾਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ---।' ਉਸ ਨੇ ਮਸਲੇ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨੂੰ ਹਾਸੇ ਠੱਠੇ ਵਿੱਚ ਉਡਾਉਣਾ ਚਾਹਿਆ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਜ਼ਖਮੀ ਦਿਲ ਨੂੰ ਧਰਵਾਸ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ—।

ਮਿਸਟਰ ਬਰਕੀ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਗੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਖਦਾ ਹੈ, 'Mr Kaloti here again: you are hypnotized. There was no Holocaust as such. We hypypnotise the world. (ਮਿਸਟਰ ਕਲੋਟੀ ਤੁਸੀਂ ਫੇਰ ਸੰਮੋਹਨ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ। ਏਡੇ ਪਰਿਮਾਨ ਵਾਲਾ 'ਹੋਲੋਕਾਸਟ' ਹੋਇਆ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਮੋਹਿਤ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ---।)

ਹਾਲਾਤ ਦੀ ਨਾਜ਼ਕਮਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝਦਿਆਂ ਗੋਰਕੀ 'ਚਲੋ-ਚਲੀ' ਦਾ ਆਗ੍ਰਿਹ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸਾਰੇ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਅਖੀਰ ਤੇ ਖੜੋਂਦਾ ਹਾਂ।

ਇਸ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਮੈਂ ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਮਰੀਕਾ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮਿਸਟਰ ਬਰਕੀ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਸਰਸਰੀ ਜਿਹਾ ਅਤੇ ਰਸਮੀ ਜਿਹਾ। ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਮਸਲਾ ਨਹੀਂ ਛੇੜਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਿ ਕੋਈ ਬੇਸੁਆਦੀ ਨਾ ਹੋ ਜਾਏ। ਅਸੀਂ ਆਖਰੀ ਵਾਰੀ 2001 ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੇ ਹਾਂ। ਉਦੋਂ ਮੇਰੀ ਅੰਮਾਂ ਦੇ ਅਕਾਲ ਚਲਾਣੇ ਮਗਰੋਂ ਇੱਕ ਸੀਮੇਟਰੀ (ਉਹ ਥਾਂ ਜਿੱਥੇ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਰਸਮਾਂ ਤੱਕ ਬੜੇ ਆਦਰ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।) ਵਿਖੇ ਮਿਲਦੇ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਮੇਰੀ ਅੰਮਾਂ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਸੰਸਕਾਰ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀ ਰਸਮਾਂ ਤੱਕ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਬਰਕੀ ਮੇਰੇ ਮੋਢੇ ਤੇ ਮੱਥਾ ਰਖ ਕੇ ਜ਼ਾਰ ਜ਼ਾਰ ਰੋਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੰਖੇਪ ਜਿਹਾ ਭਾਸ਼ਣ ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਮੈਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੈਬਰੀਆਲਾ ਦੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਅਮਰੀਕਾ, ਇੰਗਲੈਂਡ, ਕੈਨੇਡਾ, ਆਸਟਰੇਲੀਆ ਦੇ ਚੱਕਰਾਂ ਦੌਰਾਨ 'ਬੁਕਸ਼ਾਪਸ' ਤੋਂ ਹੈਨਰੀ ਫੋਰਡ ਦੀ ਲਿਖੀ ਪੁਸਤਕ 'ਇੰਟਰਨੇਸ਼ਨਲ ਜੀਊ' ਦੀ ਭਾਲ ਕਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਕਿਤਾਬ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਏਨੀ ਕੁ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਕਿ 'ਫੋਰਡ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ' ਵੱਲੋਂ ਕਿਤਾਬ ਛਾਪੀ ਤਾਂ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਬੁੱਕ ਸੈਲਫਾਂ ਤੋਂ ਗਾਇਬ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਤਾਬ ਵੱਡਾ ਆਕਾਰੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ 6-7 ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਬਰਕੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਕਤ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਤੱਥ ਸਾਫ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਐਸੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਐਸਾ ਸੰਘਟਨ ਹੈ ਜੋ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਸੰਮੋਹਿਤ ਕਰੀ ਰਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ

..... ਜੇ ਪਰਦਿਆਂ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਕੇ ਗੁਪਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਪਰਦਿਆਂ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਅਰਥ ਉਦੋਂ ਮੈਂ 'ਸੂਹੀਆ ਏਜੰਸੀਆਂ' (Intelligent Agencies) ਕੱਢਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਲਗ ਭਗ ਹਰ ਇੱਕ ਮੁਲਕ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੂਹ ਵੀ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁਸਪੈਠ ਵੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਾਵਲ ਲਿਖਣ ਦਾ ਪ੍ਰਾਜੈਕਟ ਵੀ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

1963 ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿ ਅਮਰੀਕੀ ਪਰਧਾਨ ਜਾਨ ਕਨੈਡੀ ਦਾ ਕਤਲ ਉਥੋਂ ਦੀ ਸੂਹੀਆ ਏਜੰਸੀ ਸੀ. ਆਈ.ਏ. ਦੀ ਕਰਾਮਾਤ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਦੋ ਦਰਜਨ ਕਿਤਾਬਾਂ ਖਰੀਦ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ।

1997 ਦੇ ਅਗਸਤ ਮਹੀਨੇ ਵਾਪਸ ਇੰਡੀਆ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਐਂਟਲਾਂਟਿਕ ਸਿਟੀ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਬੁੱਕ ਸ਼ਾਪ ਤੇ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਜਿੱਥੋਂ ਦੀ ਇੰਚਾਰਜ ਲਾਇਬਰੇਰੀਅਨ 'ਲੇਡੀ' ਨਾਲ ਮੈਂ ਕੁਝ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਬਣਾ ਲਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ ਆਖਦੀ ਹੈ - 'ਮਿਸਟਰ ਕਲੋਟੀ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਪਸੰਦ ਵਿਸ਼ੇ ਸੀ.ਆਈ.ਏ. ਤੇ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਅਜੇ ਕੱਲ ਹੀ ਆਈ ਹੈ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜੇ ਵੇਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਅਜੇ ਸਤੰਬਰ ਵਿੱਚ ਰਿਲੀਜ਼ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਕੀ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਵੀ ਜਾਂ ਨਾ ਜਾਂ ਬੈਨ ਹੋ ਜਾਏ। ਏਦਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।' ਮੈਂ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਇੰਡੀਆ ਵਾਪਸ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ

ਉਹ ਆਪ ਹੀ ਤਰੀਕਾ ਸੁਝਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, 'ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਫਾਰਮ ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਜੇ ਲੋੜ ਪਵੇ ਤਾਂ ਪੁਸਤਕ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿਉਗੇ।' ਮੈਂ ਹਾਮੀ ਭਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਕਿਤਾਬ ਖਰੀਦ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ "The Psychic Warrior" (ਪ੍ਰਾ-ਸਰੀਰਕ ਯੋਧਾ) ਜੋ ਕਿ ਡੇਵਿਡ ਮੋਰ ਹਾਊਸ ਦੀ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੈ। (David More House)

ਨੀਊ ਯਾਰਕ ਤੋਂ ਲੰਡਨ ਦਿਲੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਪੁੱਜਣ ਤੱਕ ਮੈਂ ਪੁਸਤਕ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ।

ਕਿਤਾਬ ਲੇਖਕ ਦੀ ਆਤਮ ਕਥਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਸੱਚ ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਇਟੈਲੀਜੈਂਸ ਏਜੰਸੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀ.ਆਈ.ਏ., ਕੇ.ਜੀ.ਬੀ., ਐਮ.ਆਈ. 6, ਮੋਸਾਦ ਆਦਿ ਸੰਮੇਹਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੁਆਰਾ ਮਨੁੱਖੀ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾ-ਸਰੀਰਕ ਯੰਤਰ ਯਾਨੀ ਪੁਤਲੀ ਬਣਾ ਕੇ ਉਸ ਤੋਂ ਜਾਸੂਸੀ ਕਰਵਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪੁਸਤਕ ਤੋਂ ਮੈਂ ਇੰਨਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ 'ਸਿੱਖ ਮਿਲੀਟੈਂਸੀ' ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਨਾਵਲ ਨੂੰ ਅਜੇ ਪਿੱਛੇ ਪਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤੇ ਉਕਤ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਤੀਸਰਾ ਨਾਵਲ 'ਘਾਟੀ ਪੁਤਲੀਗਰਾਂ ਦੀ' ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਦੂਸਰਾ ਨਾਵਲ ਜੋ ਪੂਰਾ ਤਾਂ 1996

ਵਿੱਚ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਪਰ ਛਪਦਾ 1998 ਵਿੱਚ ਹੈ ਦੀ ਸਮਰਪਣਾ ਡੇਵਿਡ ਮੋਰ ਹਾਊਸ ਦੇ ਨਾਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਘਾਟੀ ਪੁਤਲੀਗਰਾਂ ਦੀ ਲਿਖਦਿਆਂ ਲਿਖਦਿਆਂ ਇਹ ਚਾਨਣ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਲ ਮਾਰਕਸ ਦੀ 'ਮੈਟਰ ਬਨਾਮ ਖਿਆਲ' ਦੀ ਥੀਊਰੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸੱਚ ਦੀ ਕਸਵੱਟੀ ਤੇ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਉਤਰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਬੇਹੱਦ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨੇ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਏਨਾ ਸਮੋਹਿਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ- ਕਿ ਵਿਗਿਆਨ ਨੂੰ ਵੀ ਕਠਪੁਤਲੀ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ—।

ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਵੇ ਉਸਦੀ 'ਮੁਕਤੀ ਬ੍ਰਬਾਹੀ ਭਾਈਚਾਰਾ' ਦੀ ਵਿਗਿਆਨਿਕ ਸਾਰਣੀ (ਵਿਆਖਿਆ) ਬਾ-ਕਮਾਲ ਹੈ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਤ ਬੁਧੀ ਜੀਵੀਆਂ ਦੇ ਵੀ ਸੰਮੋਹਤ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ।

ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਸੱਚ ਨਿਤਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੀਆਂ ਸੂਹੀਆਂ ਏਜੰਸੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਵੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੁਪਰ ਸਰਕਾਰ ਹੈ। ਉਸ ਸੁਪਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ 'ਸੁਪਰ ਸੁਮੋਹਨ ਸ਼ਕਤੀ' ਤੇ ਵੀ ਏਕਾ-ਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਧਨ-ਦੌਲਤ-ਸਰਮਾਏ ਅਰਥਾਤ ਮੁਦਰਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜੋ ਬੈਂਕਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਪਜਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬੈਂਕ ਵਿੰਗੇ ਅਤੇ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਜਟਿਲ ਢੰਗਾਂ ਨਾਲ ਉਸੇ ਦੀ ਨਿਜੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿਜੀ ਮਲਕੀਅਤ ਨੂੰ ਸਰਵ ਸਾਂਝੀ ਬਣਾਉਣਾ ਬੜਾ ਹੀ ਕਠਿਨ ਤੇ ਜਟਿਲ ਮੁਹਾਜ਼ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਵੀ ਯੂਰਪੀਨ ਮੁਲਕਾਂ, ਅਮਰੀਕਾ, ਰੂਸ, ਚੀਨ ਆਦਿ ਵਾਂਗ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਮੋਹਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਲਗਣ ਵਿੱਚ ਵਲ ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਜ਼ਾਦੀਆਂ, ਡੈਮੋਕ੍ਰੇਸੀਆ (ਲੋਕਰਾਜ) ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ, ਯੂ.ਐਨ.ਓ. ਸਭ ਛਲਾਵਾ ਹਨ।

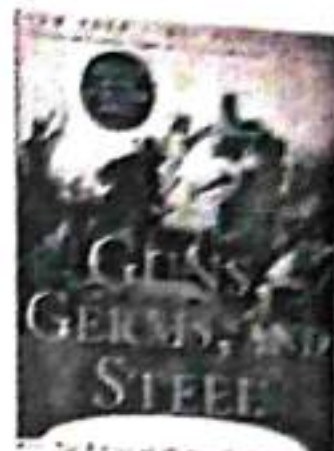
ਮਿਸਟਰ ਬਰਕੀ ਅਤੇ ਮਿਸਿਜ਼ ਗੈਬਰੀਆਲਾ ਦੇ ਕਥਨ ਠੀਕ ਸਨ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਕੂਲਾਂ, ਕਾਲਜਾਂ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਲਾਤਕਾਰਤ ਇਤਿਹਾਸ ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਏਸ ਘੁੰਡੀ ਦਾ ਸੱਚ ਡਾਕਟਰ ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ (ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ) ਦੀ ਪੁਸਤਕ 'ਸੱਚ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ' ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸਮਝ ਆ ਸਕਿਆ ਹੈ। ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਮੁੱਢੋਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਚ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੋਈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਗੁਲਾਮਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਕੋਈ ਇਤਿਹਾਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਮਾਲਕਾਂ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਨੇ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਸਿਧੀ ਗੁਲਾਮੀ ਭੋਗੀ ਹੈ। 1947 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਹੋਰ ਵੱਡੇ ਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਮੁਲਕਾਂ ਵਾਂਗ ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦ ਦੀ ਸੂਖਮ ਗੁਲਾਮੀ ਭੋਗ ਰਿਹਾ ਹੈ।

- ਜ਼ਰਾ ਪੜਤਾਲ ਕਰ ਲਈਏ।

ਇੰਡੀਅਨ ਚੈਪਟਰ

ਮਨੁੱਖ - ਆਦਿ ਤੇ ਵਿਕਾਸ (ਸੰਖੇਪ)

ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦੇ ਆਦਿ ਵਿਕਾਸ ਦਾ ਇਹ ਨਕਸ਼ਾ ਖੋਜੀ ਲੇਖਕ ਜੇਅਰਡ ਡਾਇਮੰਡ (Jared Diamond) ਦੀ ਪੁਸਤਕ *Guns, Germs, And Steel. The Fates of Human Societies* (ਹਥਿਆਰ, ਕੀਟਾਣੂ, ਅਤੇ ਸਟੀਲ, ਮਨੁੱਖੀ ਸਮਾਜ ਦੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ) 1997 ਵਿੱਚੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

JARED DIAMOND

ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਟਾਈਟਲ

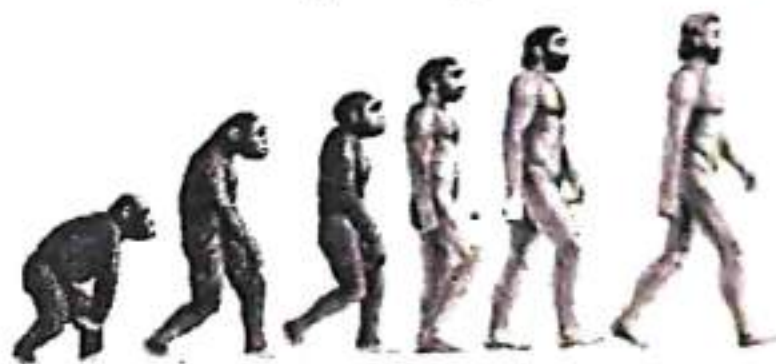
ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦਾ ਆਦਿ ਲਗਪਗ ਸੱਤਰ ਲੱਖ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਵਰਤਮਾਨ ਮਧ ਪੂਰਬੀ ਅਫਰੀਕਾ ਵਿਖੇ ਹੋਇਆ। ਤਿੰਨ ਚੰਗੇ ਭੇਦ Negroids, Caucasoids, Mangloids ਅਰਥਾਤ ਦ੍ਰਾਵਿੜ, ਕੋਲ, ਮੰਗੋਲ, ਅਰਥਾਤ ਕਾਲੇ, ਚਿੱਟੇ ਅਤੇ ਭੂਰੇ, ਉੱਭਰੇ ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਪੜਾਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ Homo Neandrathals, Homo Erectus, Homo Habilis, Australopithecus, Homo Australlopitilus ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਕੇ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲਣਾ ਪਿਆ।

Figure 2.1 The spread of humans around the world

ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲਦੀ ਹੈ

ਨਾਲੋ ਨਾਲ ਹਵਾ ਪਾਣੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਮਾਨਵ ਜਾਤੀਆਂ ਦੇ ਆਪਸੀ ਤਾਲਮੇਲ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧ ਨੇ ਵੀ ਵਿਕਾਸ ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ।

ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਪੜਾਅ

ਭਾਰਤ

ਮਾਰਕ ਟਵੇਨ (Mark Twain) ਦੀ ਇਸ ਟੁਕ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਕਰਦੇ ਹਾਂ -

India is a cradle of human race, birth place of human speech, the mother of History, grand mother of legend, great grand mother of tradition. Our most valuable and most instructive materials in the history of man are treasured in India.

(ਭਾਰਤ ਮਾਨਵ ਜਾਤੀ ਦਾ ਪੰਘੂੜਾ ਹੈ। ਮਾਨਵ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਜੰਮਣ ਭੋਂ ਹੈ। ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਅੰਮਾਂ ਹੈ। ਪੁਰਾਣਕ ਕਥਾ ਦੀ ਦਾਦੀ ਹੈ, ਪਰੰਪਰਾ ਦੀ ਪੜ੍ਹਦਾਦੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੁਰਲੱਭ ਅਤੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ (ਸਿੱਖਿਆਦਾਇਕ) ਵਿਸ਼ੇ ਏਥੇ ਹੀ ਭੰਡਾਰਤ ਹਨ।)

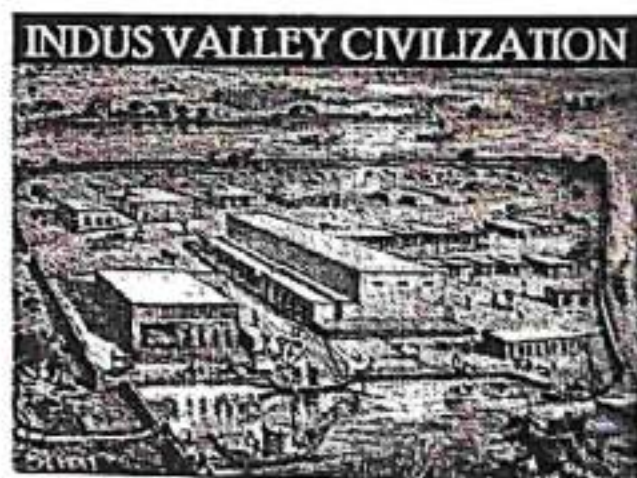
ਜਦੋਂ ਮਾਨਵ ਜ਼ਰਖੇਜ਼ ਭੂ-ਟੁਕੜੇ ਤੋਂ ਕਾਫਲਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਕੇ ਧਰਤੀ ਰਸਤੇ ਉਸ ਭੂ-ਟੁਕੜੇ ਵਿੱਚ ਪੁਜਿਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿੰਧੂ ਘਾਟੀ (ਭਾਰਤ ਵਰਸ਼) ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੀ Homo Sapien ਅਵਸਥਾ ਸੀ ਤੇ ਯੁਗ ਪੱਥਰ ਯੁੱਗ ਸੀ।

ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦ੍ਰਵਿੜ ਜਾਤੀ ਦੇ ਲੋਕ ਮਾਨਵ ਵੀ ਆਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪੱਥਰ ਯੁਗ ਦਾ ਸਮਾਂ ਪੰਜ ਲੱਖ ਸਾਲ ਤੋਂ ਦੋ ਲੱਖ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸਵੀਕਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜ਼ਰਖੇਜ਼ ਭੂ-ਟੁਕੜਾਂ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਮਾਰੂਥਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਭੁੱਖਾਂ ਪਿਆਸਾਂ ਦੇ ਮਾਰੇ ਅਤੇ ਹਨੇਰੀਆਂ ਝੱਖੜਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖ ਸਹਿੰਦੇ ਲੋਕ ਸਿੰਧ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚ ਪੁੱਜਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜ਼ਰਖੇਜ਼ ਜ਼ਮੀਨ, ਫੁਲਾਂ ਫਲਾਂ ਨਾਲ ਲੈਂਦੇ ਜੰਗਲ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਆਬਸ਼ਰਾਂ ਅਤੇ ਦਰਿਆਵਾਂ ਦਾ ਬੇਅੰਤ ਵਹਿੰਦਾ ਪਾਣੀ ਸਵਾਗਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਨਵ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਲਪਨਾਂ ਵਿੱਚ ਰਚੇ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸੁੰਦਰ ਧਰਤੀ ਤੇ ਪੁੱਜ ਗਿਆ ਹੈ।

ਹੋਰ ਸੁੰਦਰ ਸਵਰਗ ਰੂਪੀ ਧਰਤੀ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਈ ਦਰਿਆਵਾਂ, ਪਠਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਦੱਖਣ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਸਿਰਿਆਂ ਤੱਕ ਵੀ ਪੁੱਜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਡੀਆਂ, ਘੋਗੇ, ਸਿੱਪੀਆਂ, ਸੁੰਦਰ-ਪੱਥਰ, ਗੀਟੇ, ਪੱਥਰ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਦੌਲਤ ਹਨ। ਜੰਗਲੀ ਫਲ, ਫੁਲ, ਫਲ, ਜੜ੍ਹਾਂ ਛਿੱਲਾਂ, ਸ਼ਹਿਦ, ਧਰਤੀ ਤੇ ਉਪਰਲੇ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਵਿਚਲੇ ਜੀਵ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਧਾਰ ਹਨ। ਪਹਾੜਾਂ ਦੀਆਂ ਗੁਫਾਵਾਂ, ਪਠਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁੰਦਰਾਂ ਤੇ ਬਿਰਖਾਂ ਦੀ ਕੱਟ ਵੱਢ ਨਾਲ ਬਣਾਏ ਝੋਂਪੜੇ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਬਸੇਰੇ ਹਨ।

ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੱਖਾਂ ਸਾਲ ਦੁੱਖ ਸੁੱਖ ਝਲਦਿਆ ਬੀਤ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪੱਥਰ ਦੇ ਸੰਦਾਂ ਨਾਲ ਕਾਸ਼ਤ ਕਰਨੀ ਵੀ ਸਿੱਖ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫੇਰ ਇਹ ਕੁੰਦਰਾਂ, ਗੁਫਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲ ਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਛੋਟੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ, ਫੇਰ ਵੱਡੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਬਸਤੀਆਂ ਵਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਗ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਸਾਬਣ ਸੀ। ਅੱਗ ਨੂੰ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਕਰਨਾ ਵੀ ਸਿੱਖ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਕਈ ਵਾਰ ਅੱਗ ਦੀ ਸੁਆਹ ਚੋਂ ਐਸੇ ਟੁਕੜੇ ਵੀ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਜੋ ਢਲ ਤਾਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉੱਕਾ ਹੀ ਸੜ ਕੇ ਸੁਆਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਇਹ ਮੁੱਢਲੇ ਤੌਰ ਤੇ ਧਾਤ ਦੀ ਲੱਭਤ ਸੀ।

ਕਈਆਂ ਥਾਵਾਂ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਐਸੀ ਸਿਫਤ ਹੈ ਕਿ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਸੜ੍ਹਿਆਂ ਵਧੇਰੇ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਧਾਤ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਧਾਤ ਕੋਡੀਆਂ, ਘੋਗੇ, ਸਿੱਪੀਆਂ ਆਦਿ ਦੀ ਥਾਂ ਦੋਲਤ ਦੇ ਰੂਪ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਿਊਣ ਦੇ ਹੋਰ ਸਾਧਨਾਂ ਦਾ ਸੋਖਾ ਵਟਾਂਦਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਨਸਾਨ ਏਸ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਦਾਤਾਂ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਤੋਂ ਚਕਿਰਤ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਐਸਾ ਸਮਾਂ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਹਾਰ ਦੀਆਂ ਖੁਦ ਹੋ ਫਸਲਾਂ ਨੂੰ ਸੰਦਾਂ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਆਪ ਉਗਾਉਣੀਆਂ, ਸਿੰਜਣੀਆਂ, ਪਕਾਉਣੀਆਂ, ਵੱਢਣੀਆਂ ਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਭੰਡਾਰਨ ਕਰਨੀਆਂ ਵੀ ਸਿਖ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਏਸ ਕਾਰਜ ਲਈ ਉਹ ਆਪ ਤਾਂ ਸੰਘਰਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੀ ਹੈ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਕੰਮ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਇਉਂ ਪ੍ਰੀਵਾਰ, ਕਬੀਲੇ, ਜਨਪਦਾਂ, ਕਸਬਿਆਂ, ਛੋਟੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ, ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ, ਵੱਡੇ ਰਾਜਾਂ, ਵੱਲ ਵਿਕਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਗਰੋਂ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦ੍ਰਵਿੜ ਲੋਕ ਆਖਿਆ ਜਾਣ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।

ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਅਜਬ ਗਜ਼ਬ ਸੱਭਿਅਤਾ ਉਪਜਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਿੰਧੂ ਘਾਟੀ ਦੀ ਸੱਭਿਅਤਾ ਆਖਿਆ ਜਾਣ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਸੱਭਿਅਤਾ ਦੇ ਮਿਲੇ ਖੰਡਰਾਂ ਤੋਂ ਸਾਫ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਦੇਵੀਆਂ, ਦੇਵਤੇ, ਪੂਜਾ-ਸਥਾਨ, ਮੂਰਤੀਆਂ ਆਦਿ ਸਨ। 'ਸ਼ਿਵ' ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹੀ ਪਹਿਲਾ ਮਹਾਨ ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲੋਂ ਖੋਹ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਸੱਭਿਆਚਾਰ, ਬੋਲੀ ਅਤੇ ਕਲਾ ਵੀ ਸੀ। ਹਾਂ, ਕੇਂਦਰੀ ਲਿੱਪੀ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ।

ਮਹਿੰਜੋਦੜੋ, ਹੜੱਪਾ, ਲੋਦਲ ਦੀ ਮੁੜ ਖੁਦਾਈ ਤੋਂ ਉਕਤ ਤੱਥ ਸਾਫ ਜਾਹਰ ਹਨ। ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਸਮਤੋਲ (Eco Balance) ਵੀ ਅਜੀਬ ਹੈ।

ਉੱਧਰ ਜ਼ਰਖੇਜ ਭੂ-ਟੁਕੜਾ (Fertile Crescent) ਅਰਬ ਦੇ ਮਾਰੂਥਲ ਵਿੱਚ ਵਟ ਤੇ ਬਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉੱਥੋਂ ਲੋਕ ਉੱਜੜ ਰਹੇ ਸਨ ਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਹੋਰ ਭਾਗ ਵੱਸ ਰਹੇ ਹਨ।

ਬਚਦੇ ਦ੍ਰਵਿੜ ਜਾਤੀ ਦੇ ਲੋਕ ਨੇੜਲੀ ਧਰਤੀ ਅਫਰੀਕਾ ਵੱਲ ਕੂਚ ਕਰ ਗਏ। ਕੋਲ (Caucasoids) ਯੂਰੇਸ਼ੀਆ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰੀ ਰਸਤਿਉਂ ਐਸੀ ਧਰਤੀ ਵੱਲ ਕੂਚ ਕਰ ਗਏ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੱਜ ਯੂਰਪ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੰਗੋਲ ਏਸ਼ੀਆ ਮਹਾਂਦੀਪ ਵਿੱਚ ਫੈਲਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਏ। ਇਹ ਸਿਲਸਿਲਾ ਲੱਖਾਂ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਆਰੰਭ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਅੱਜ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੱਲੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਮਹਾਂਦੀਪਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵਧੇਰੇ ਕਰਕੇ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰਮਵਾਰ ਅਫਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਨੀਗਰੋ (Negroides), ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਕੋਲ (caucasoids) ਅਤੇ

ਏਸ਼ੀਆ ਵਿੱਚ ਮੰਗੋਲ (Mongloids) ਜਾ ਵਸੇ।

ਕੁਝ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਤਾਲਮੇਲ, ਰਲਾ ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਵੀ ਚੱਲਦਾ ਰਿਹਾ। ਕੁਝ ਉਪਜਾਤੀਆਂ ਜਿਵੇਂ ਅਬ-ਓਰੀਜਨਲ ਜੋ ਲਗਪਗ ਚਾਲੀ ਕੁ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਆਸਟਰੇਲੀਆ ਮਹਾਂਦੀਪ ਵਿਖੇ ਪੁੱਜ ਗਏ। ਮੌਰੀ ਜਾਤੀ ਨਿਊਜ਼ੀਲੈਂਡ ਵਿਖੇ ਅਤੇ ਚੈਡ ਇੰਡੀਅਨਜ਼ ਕੁਲ ਦਸ ਗਿਆਰਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਖੇ ਪੁੱਜ ਗਏ। ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਵੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦ੍ਰਾਵਿੜ ਜਾਤੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਕੋਈ ਦੀਪ ਮਹਾਂਦੀਪ ਨਾ ਬਚਿਆ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਪੁੱਜਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ।

ਪਰਵਾਸ ਦੀ ਇਸ ਬੇਰੋਕ ਲਹਿਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੈਸੋਪੋਟਾਮੀਆਂ, ਮਿਸਰ, ਤੇ ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਖਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਵੇਕਲਾ ਧਰਮ ਉਪਜਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪੈਗੰਬਰ ਅਬਰਾਹਮ, ਜਿਸ ਦੀ ਤੀਹਵੀਂ ਪੀੜੀ ਵਿੱਚ ਮੂਸਾ ਜਨਮਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਅਨੁਯਾਈਆਂ ਨੂੰ ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵੱਲ ਲੈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 'ਜੀਊ' ਆਖਿਆ ਜਾਣ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਯਹੋਵਾਹ।

ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ ਭਾਰਤੀ ਉਪ ਮਹਾਂਦੀਪ ਦੀ ਮੰਗੋਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਉਪਜਾਤੀ ਹੈ ਆਰੀਆ। ਆਰੀਆ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਕਾਕੇਸ਼ੀਅਨ ਦੇ ਨਾਲ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਚਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਜਰਮਨੀ ਦੇ ਆਸ ਪਾਸ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਵਸਦੇ ਹਨ। ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ ਮਾਰੇ ਮਾਰ ਕਰਦਾ ਭਾਰਤੀ ਉਪਮਹਾਂਦੀਪ ਵੱਲ ਧਾਵਾ ਬੋਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਦ੍ਰਾਵਿੜਾਂ ਵਾਂਗ ਆਰੀਆ ਵੀ ਸਿੰਧੂ ਘਾਟੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਚਕਿਰਤ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਉੱਨਤ ਬੋਲੀ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲਿਆਏ ਹਨ।

ਪਾਣੀ, ਹਵਾ, ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਨੇ ਅਤਿ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਏਸ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਖਸ਼ੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਏਸ ਅਤਿ ਦੇ ਸੁੰਦਰ ਵਾਤਾਵਰਨ ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ ਬੁੱਧੀਜੀਵੀ ਵਰਗ ਹੋਰ ਉੱਨਤ ਬੋਲੀ, ਕਲਾ ਅਤੇ ਸਾਹਿਤ ਅਤੇ ਨਤੀਜਾਜਨ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵਾਤਾਵਰਨ ਸੁੰਦਰ ਹੈ। ਧਰਤੀ ਦੀ ਉਪਜਾਊ ਸ਼ਕਤੀ ਬੇਅੰਤ ਹੈ। ਭਟਕਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸਥਿਰਤਾ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਅਨੰਦ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਗੀਤ, -ਸੰਗੀਤ ਦੀਆਂ ਲੈਆਂ ਉਪਜਦੀਆਂ ਹਨ। ਬੌਧ ਵਰਗ ਨੂੰ ਇਕਾਗਰਤਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

ਕਦੇ ਕਦੇ ਸਥਾਨਕ ਦ੍ਰਵਿੜਾਂ ਵਲੋਂ ਬਗਾਵਤਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਰੀਆ ਬੁੱਧੀਜੀਵੀਆਂ ਦੀ ਇਕਾਗਰਤਾ, ਅਮਨ, ਸ਼ਾਂਤੀ, ਆਨੰਦ ਭੰਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਹਰੇ ਲਾ ਕੇ ਸੁਤਰਬੱਧ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਉਹ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਚਾਰ ਜਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੌਧ ਵਰਗ ਖੁਦ ਬ੍ਰਾਹਮਣ (ਬ੍ਰਹਮ-ਗਿਆਨੀ) ਬਣ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਬਾਕੀ ਸਮਾਜ ਲਈ ਗਿਆਨ ਦੀ ਉੱਤਪੱਤੀ ਤੇ

ਪਸਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਰੱਖਿਅਕ ਵਰਗ ਨਿਯਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਆਮ ਕਰਕੇ ਸਾਰੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਪਰ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਬੋਧ ਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਨਕ ਅਤੇ ਬਾਹਰਲੇ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਅਤੇ ਬਾਗੀਆਂ ਲੁਟੇਰਿਆਂ ਤੋਂ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਰਗ ਨੂੰ ਕਸ਼ੱਤਰੀ ਆਖਿਆ ਜਾਣ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਤੋਂ ਅਤੇ ਸੰਦ-ਸਦੇੜਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਤੋਂ ਹੁੰਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਉਤਪਾਦਕਾਂ ਨੂੰ ਵੈਸ਼ ਆਖਿਆ ਜਾਣ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਲਗਪਗ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਆਰੀਆ ਕੌਮ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹਨ। ਭਾਵ ਇਹ ਕਿ ਮਾਨਸਿਕ ਉਤਪਾਦਨ ਅਰਥਾਤ ਬੋਧਿਕਤਾ ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਰਥਾਤ ਸਰੀਰਕ ਉਤਪਾਦਨ ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਗਰੰਟੀ (ਕਸ਼ੱਤਰੀ) ਤੇ ਵੀ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਜਿੱਠਣਾ ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਾਗੀਆਂ, ਆਕੀਆਂ ਦ੍ਰਵਿੜਾਂ ਨਾਲ। ਇੱਕ ਭ੍ਰਾਂਤੀ ਉਪਜਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 'ਸੇਵਾ' ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਸੁੱਚਾ ਕਰਮ ਹੈ। ਸੇਵਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨੇੜੇ ਹਨ। ਸੇਵਾ ਮਨੁੱਖਾ ਜਨਮ ਸਫਲ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਕਾਰਗਰ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਦ੍ਰਵਿੜਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ, ਸਭ ਦੀ ਸੇਵਾ, ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਕਰਮ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਧਰਤੀ ਤੇ ਪੈਰ ਰੱਖੇ ਹਨ। ਉਹ 'ਸੁੱਧ' ਵਿਅਕਤੀ ਹਨ। 'ਸੁੱਧ' ਤੋਂ ਹੀ ਹੋਲੀ ਹੋਲੀ ਸ਼ੂਦਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲ ਇਹ ਕਿੱਤਾ ਅਧਾਰਤ ਸਨ। ਜੋ ਬਦਲੇ ਵੀ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤੀਰ ਠੀਕ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਤੇ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਸਥਿਰਤਾ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬੜੀ ਦੁਨਾਈ ਅਤੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰੀ ਨਾਲ ਕਿੱਤਾਮੁਖੀ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਪੁਰਖੀ ਪਰੰਪਰਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਕਿੱਤਿਆ ਨੂੰ 'ਜਾਤਾਂ' ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਕਸ਼ੱਤਰੀ, ਵੈਸ਼ ਅਤੇ ਸ਼ੂਦਰ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਧਰੇ ਵੀ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਪੀਡੀ ਜਾਤੀ ਵੰਡੀ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਵੈਸ਼, ਕਸ਼ੱਤਰੀ, ਸ਼ੂਦਰ

ਸੇਵਕਾਂ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੋਹ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਮੀਨ-ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਏਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੋਈ ਧਰਮ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਦੇਵਤਾ ਕੋਈ ਰੱਬ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਪੱਸਿਆ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਵਾਗਮਨ ਚੋਂ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਅਰਾਧਨਾ-ਅਰਚਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਮੁਕਤੀ ਪਾ ਗਏ ਤਾਂ ਸਵਰਨ ਜਾਤੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੌਣ ਕਰੂ? ਸੇਵਕਾਂ (ਸ਼ੂਦਰਾਂ) ਨੂੰ ਸ਼ੂਦਰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਰਿਆਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ੋਤਮ ਨੂੰ ਮਰਿਆਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰਦੇ ਇੱਕ ਸ਼ੂਦਰ ਦਾ ਆਪਣੇ ਪਵਿੱਤਰ ਤੀਰ ਨਾਲ ਵੱਧ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਉਹ ਤਪੱਸਿਆ ਪੂਰੀ ਕਰਕੇ ਅਵਾਵਾਗਮਨ ਦੇ ਚੱਕਰਾਂ ਚੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਨਾ ਪਾ ਜਾਏ।

ਸਿਆਣਿਆਂ ਦਾ ਨਿਰਨਾ ਹੈ (ਮੇਰਾ ਵੀ) ਕਿ ਜੋ ਲਗਾਤਾਰ ਬਦੇਸ਼ੀ ਹਮਲੇ ਹੋਏ, ਕਹਿਰਾਂ ਦੀ ਲੁੱਟ-ਖਸੁੱਟ ਹੋਈ, ਕਤਲੋਗਾਰਤ ਹੋਈ, ਇਜ਼ਤਾਂ-ਅਣਖਾਂ ਤਾਰ ਤਾਰ ਹੋਈਆਂ, ਸੋਨੇ ਨਾਲ ਭਰੇ ਮੰਦਰ ਨੇਸਤੋ ਨਾਬੂਦ ਹੋਏ, ਦੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਜਾਤੀ ਪ੍ਰਥਾ ਵੀ ਹੈ। ਸੂਦਰਾਂ ਨੂੰ ਬਦੇਸ਼ੀ ਲੁਟੇਰਿਆਂ ਵਿਰੁਧ ਲੜ੍ਹ ਕੇ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਜਿਉਂ-ਜਿਉਂ ਜਾਤੀ ਪ੍ਰਥਾ ਹੋਰ ਪੀਡੀ ਤੇ ਪਰਪੱਕ ਹੁੰਦੀ ਗਈ ਹੈ ਬਦੇਸ਼ੀ ਲੁਟੇਰਿਆਂ ਦੀ ਲੁੱਟ ਹੋਰ ਵੱਧਦੀ ਗਈ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੇਵਕਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਸੇਵਾ ਨੇ ਗੁਲਾਮਾਂ ਵਾਂਗ ਹਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਵਧਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵਰਨ ਜਾਤੀ ਦੇ ਲੋਕ ਆਰਾਮ ਪ੍ਰਸਤ, ਐਸ-ਪ੍ਰਸਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।

ਮੇਰਾ ਇੱਕ ਬੁਧੀਜੀਵੀ ਲੇਖਕ ਮਿੱਤਰ ਇਸ ਪ੍ਰਥਾ ਕਾਰਨ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਹੈ। ਉਸਦਾ ਮਤ ਹੈ ਕਿ 15 ਅਗਸਤ 1947 ਦਾ ਦਿਵਸ ਬੜਾ ਹੀ ਮਨਹੂਸ ਦਿਵਸ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਹੀ ਬਕਾਇਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਦਲਿਤਾਂ (ਸੂਦਰਾਂ) ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਰਾਹਤ ਦਿਵਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਸਿਆਸਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਉਸਦਾ ਮਤ ਹੈ ਕਿ ਦਲਿਤਾਂ ਸੂਦਰਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਫੇਰ ਬਦੇਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਰਾਜ ਹੋਏਗਾ ਤਾਂ ਜਾ ਕੇ ਜਾਤੀ ਪ੍ਰਥਾ ਨੂੰ ਢਾਹ ਲੱਗੇਗੀ। ਮੈਂ ਯਾਦ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਬਾਬਾ ਸਾਹਿਬ ਅੰਬੇਦਕਰ ਦਾ ਮਤ ਹੈ- I was born a Hindu, as that was not in my control. But I will not die a Hindu."

(ਮੈਂ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹਿੰਦੂ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਰ ਮੈਂ ਹਿੰਦੂ ਮਰਾਂਗਾ ਨਹੀਂ) ਇਸ ਮਤਲਬ ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਹਾਰ (ਚਮਾਰ) ਹਿੰਦੂ ਹਨ ਤੇ ਬੋਧੀ ਹਿੰਦੂ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਏਦਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਚੱਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸੱਚ ਤੱਕ ਪੁਜਣ ਲਈ ਚਲਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਹਾਂ, ਇਹ ਵੀ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਕਸ ਮੂਲਰ ਆਦਿ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਨੇ ਵੀ ਰੋਪ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਵਿਗਾੜ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਾਇਨਵਾਦੀਏ ਬੜੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਬਹੁਤੇ ਸਰਮਾਏ ਤੇ ਨਿਜੀ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋਰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਉਹ ਖੁਦ ਨੂੰ ਸੂਤ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਇਤਿਹਾਸ ਲਿਖਵਾ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਮਸਲੇ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ।

ਆਮ ਪੜ੍ਹੀ ਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਧਾਰਨਾ ਅਨੁਸਾਰ (ਉਂਜ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੈਕਸ ਮੂਲਰ ਆਦਿ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰਾਂ ਨੇ ਬੜਾ ਰਲਾ ਗੋਦਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ) ਮਨੁੱਖ, ਹੋਮੋ ਸੇਪੀਅਨਜ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਉਪਜਾਊ-ਭੂ ਖਿੱਤੇ ਤੋਂ (fertile crescent) ਅਨੇਕਾਂ ਦੁਖੜੇ ਝਾਗ ਕੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪੁੱਜਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੜਾਅ ਅਜੇ ਪੱਥਰ ਯੁਗ ਦਾ ਹੈ। ਲਗਪਗ ਪੰਜ ਲੱਖ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇੱਕ ਲੱਖ

ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਉਹ ਪੱਥਰ ਦੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਜੰਗਲੀ ਆਹਾਰ ਤੇ ਜੀਵਨ ਬਸਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਡੀਆਂ, ਘੋਗੇ, ਸਿਪੀਆਂ, ਪੱਥਰ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਦੋਲਤ ਦੇ ਰੂਪ ਹਨ। ਇਹ ਮੁੱਢਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦ੍ਰਵਿੜ ਜਾਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਮੂਲ ਨਿਵਾਸੀ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਾਲੋਂ ਨਾਲ ਹੁਨ ਅਤੇ ਮੰਗੋਲ ਜਾਤੀਆਂ ਵੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੇ ਚਿੱਤਰ ਲਿੱਪੀ ਵੀ ਹੈ।

ਮਿਸਰ ਵਿਚ ਮੈਸੋਪੋਟਾਮੀਆ ਸੱਭਿਅਤਾ ਤੇ ਸਿੰਧੂ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚ ਦ੍ਰਾਵੜੀ ਸੱਭਿਅਤਾ ਨਾਲੋਂ ਨਾਲ ਵਿਕਾਸ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਾਲ ਲਗਪਗ ਸੁਖ-ਸਾਂਦ ਨਾਲ ਬੀਤ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਲਗਪਗ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਈਸਵੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਜਨ ਜਾਤੀ ਉਸੇ ਖਿੱਤੇ ਅਰਥਾਤ ਉਤਰ ਪੱਛਮ ਵੱਲੋਂ ਮਾਰੂਥਲ ਤੇ ਪਹਾੜ ਤੇ ਪਠਾਰਾਂ ਉਲੰਘਦੀ ਹੋਈ ਸਿੰਧੂ ਘਾਟੀ ਵਲੋਂ ਹੀ ਭਾਰਤੀ ਉਪਮਹਾਂਦੀਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਆਰੀਆ ਕੌਮ, ਆਰੀਆ ਸੱਭਿਅਤਾ। ਇਹ ਜਾਤੀ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਬੋਲੀ, ਸੱਭਿਅਤਾ, ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਤੇ ਲਿਪੀ (ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ) ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਮਾਰੂਥਲਾਂ ਤੇ ਪਰਬਤਾਂ ਦੀਆਂ ਕਠਿਨਾਈਆਂ ਚੋਂ ਲੰਘਦੀ ਹੋਈ ਇਹ ਜਾਤੀ ਏਥੇ ਪੁੱਜਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਈਆਂ ਜਾਤੀਆਂ ਵਾਂਗ ਇਹ ਵੀ ਚਕਿਰਤ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਦ੍ਰਵਿੜ, ਹੁਨ ਤੇ ਬਚੇ-ਖੁਚੇ ਮੰਗੋਲਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਆਪਣੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਰਾਹ ਦਾ ਰੋੜਾ ਮੰਨਦੀ ਹੈ।

ਦ੍ਰਵਿੜਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਖਣ ਵੱਲ ਕੂਚ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਕੂਚ ਨੂੰ ਹੋਰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਨਿਰੋਲ ਆਪਣੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਇੱਕ ਮੂਲੋਂ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਥਾ ਚਲਾਈ ਹੈ। ਪ੍ਰਥਾ ਹੈ ਜਾਤਪਾਤ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ। ਇਹ ਪ੍ਰਥਾ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿੱਤਾ-ਮੁਖੀ ਹੈ। ਪਰ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਇਹ ਪਿਤਾ-ਪੁਰਖੀ ਰੂਪ ਧਾਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਚਾਨਕੀਆ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਪੱਕੇ ਪੈਰੀਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਚਾਰ ਜਾਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਕਸ਼ੱਤਰੀ, ਵੈਸ਼ ਅਤੇ ਸ਼ੂਦਰ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਕੇ ਉਹ ਅੰਦਰੂਨੀ ਬਗ਼ਾਵਤਾਂ ਤੇ ਵਿਰੋਧਾਂ ਵਲੋਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਆਰੀਆ ਚਾਰ ਵੇਦਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਵੇਦਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ 1500 ਵਰੇ ਈਸਵੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 500 ਵਰੇ ਈਸਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੱਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਚਾਰ ਵੇਦ ਹਨ- ਰਿਗ ਵੇਦ, ਸਾਮ ਵੇਦ, ਯਜੁਰ ਵੇਦ, ਅਰਥਵਣ ਵੇਦ। ਹੋਰ ਅਨੇਕਾਂ ਉਪਨਿਸ਼ਦ, ਸੂਤਰ, ਸਮਿਤੀਆਂ ਵੀ ਰਚੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਅਜਬ ਮਸਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦ੍ਰਵਿੜ ਕਲਾ, ਸਾਹਿਤ, ਮੂਰਤੀਆਂ, ਬੁਤਾਂ, ਜਾਂ ਪ੍ਰਚਲਤ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਮੁਢੋਂ ਸੁਢੋਂ ਨਾਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਲਗਪਗ ਏਸੇ ਸਮੇਂ ਮਿਸਰ ਤੇ ਇਸਰਾਈਲ ਦੇ ਖਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਪੈਗੰਬਰੀ ਮੱਤ ਉਪਜਦਾ ਹੈ। ਅਬਰਾਹਮ ਪਹਿਲਾ ਪੈਗੰਬਰ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦਾ ਨਾਮ ਯੇਹੋਵਾਹ ਹੈ। ਏਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਮੀ ਮੱਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਈਬਲ (ਪੁਰਾਣੀ) ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਧਾਰਮਿਕ ਗ੍ਰੰਥ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਮੰਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਯਹੂਦੀ ਕਿਹਾ ਜਾਣ ਲੱਗਾ। ਹੀਬਰੂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਬਾਈਬਲ ਵੀ ਇਸੇ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹੈ।

ਹਿੰਦੂਆਂ ਅਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਵਿਰਸਾ ਸਾਝਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਯੇਹੋਵਾਹ ਦੇ ਉੱਤਮ ਵਿਅਕਤੀ (choicest people) ਅਖਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਏਧਰ ਹਿੰਦੂਆਂ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਅਤੇ ਕਸ਼ੱਤਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹੋ ਅਖੌਤੀ ਉੱਤਮ ਦਰਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ।

ਅਬਰਾਹਮ

ਸਿਕੰਦਰ

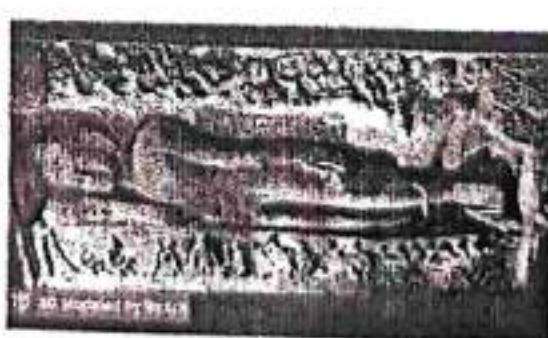
ਚੰਦਰ ਗੁਪਤ ਮੌਰੀਆ

ਏਧਰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਨਵ-ਸੱਭਿਅਤਾ ਦਾ ਮੁੜ ਸ਼ਹਿਰੀਕਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਸਿਆਸੀ ਤੌਰ ਤੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕਬੀਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਅਗਲਾ ਪੜਾਅ ਹੈ। ਇਹ ਜਨਪਦਾਂ ਅਤੇ ਮਹਾਂਜਨਪਦਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜੇ ਮਹਾਰਾਜੇ ਲੋਕਮੱਤ ਨਾਲ ਚੁਣੇ ਜਾਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਰਾਜੇ ਪਿਤਾ ਪੁਰਖੀ ਰੀਤ ਵੀ ਚਲਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਉਦੋਂ ਜਨਪਦਾਂ ਅਤੇ ਮਹਾਂਜਨਪਦਾਂ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਲਗਪਗ ਸੋਲਾਂ ਹਨ। ਜਿਵੇਂਕਿ ਕਾਸੀ, ਕੋਸਲ, ਆਂਗ, ਮਗਧ, ਮਤਸੀ, ਸੁਰਾਸੇਨ, ਅਵਾਂਤੀ, ਗੰਧਾਰ ਕੰਬੋਜ ਆਦਿ। ਏਸ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਰਾਜ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਜੰਤਾ

ਐਲੋਰਾ

ਇਹਨਾਂ ਜਨਪਦਾਂ ਨੇ ਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਜਿੱਤਣ ਦਾ ਸੁਪਨਾ ਲੈ ਕੇ ਮਕਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਚੱਲੇ

ਸਿੰਕਦਰ ਦਾ ਮੂੰਹ ਮੋੜਿਆ ਹੈ। ਸਮਾਂ ਕੱਟੜਵਾਦੀ ਜਾਤੀਵਾਦ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕੱਟੜ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਮਹਾਂਵੀਰ ਜੈਨ ਅਤੇ ਸਿਧਾਰਥ ਬੁੱਧ ਹਸਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾਵਾਂ ਵੀ ਉਪਜਦੀਆਂ ਹਨ।

ਮਗਧ ਜਨਪਦ ਦੇ ਬਿੰਬੀਸਾਰ, ਅਜਾਤ ਸ਼ਤਰੂ, ਸ਼ਿਸ਼ੂਨੰਦ ਅਤੇ ਨੰਦ ਖਾਨਦਾਨ ਨੇ ਲਗਪਗ ਢਾਈ ਸੌ ਸਾਲ ਰਾਜ ਕੀਤਾ।

ਮੌਰੀਆ ਦਾ ਸਮਾਂ 322 ਬੀ.ਸੀ. ਤੋਂ 185 ਬੀ.ਸੀ. ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਚੰਦਰਗੁਪਤ ਮੌਰੀਆ ਬਿੰਦੂਸਾਰ ਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਅਸ਼ੋਕ (ਜੋ ਕਲਿੰਗਾ ਦੀ ਲੜਾਈ ਮਗਰੋਂ ਬੁਧ ਮਤ ਅਪਣਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ) ਦਾ ਰਾਜ ਲਗਪਗ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਛੇਤੀ ਮਗਰੋਂ ਉਤਰ ਵੱਲ ਬੁਖਾਰੀ, ਪਠਾਨ, ਸ਼ੱਕ ਅਤੇ ਕੁਸ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹਮਲੇ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਖੂਬ ਲੁਟ ਖੋਹ ਅਤੇ ਅਸਮਤਾਂ ਦੀ ਵੇਚ ਖਰੀਦ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਸੂਦਰਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਸੰਘਰਸ਼ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹਾਂ. ਜਿਹੜੀਆਂ ਜਾਤੀਆਂ ਉਪ-ਜਾਤੀਆਂ ਦੱਖਣ ਵੱਲ ਵਾਸ ਕਰ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਉੱਧਰ ਵਿਸ਼ਾਲ ਰਾਜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਚੋਲ, ਚੇਰਾ, ਪਾਂਡੇ ਲਗ ਪਗ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸਾਲ (65 B.C. to 250 A.D) ਰਾਜ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਉੱਤਰ ਵਿੱਚ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਵਿੱਚ ਤੇਲਗੂ ਸਾਹਿਤ ਅਤੇ ਕਲਾ ਸਿਖਰਾਂ ਛੋਂਹਦੇ ਹਨ। ਏਸੇ ਸਮੇਂ ਅਜੰਤਾ-ਐਲੋਰਾ ਦੀ ਮਹਾਨ ਬੁੱਤ ਕਲਾ ਦਾ ਉਦੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਉਧਰ ਯਹੂਦੀ ਮੱਤ ਵਿੱਚੋਂ ਇਸਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਈਸਾਈ ਮਤ ਜਨਮ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਈਸਾ ਮਸੀਹ ਯਹੂਦੀ ਸੀ ਪਰ ਯਹੂਦੀਆਂ ਹੱਥੋਂ ਕਰੂਸੀਫਾਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਈਸਾ ਤੋਂ ਈਸਵੀ ਕੈਲੰਡਰ ਉਪਜਦਾ ਹੈ।

ਅਰਬੀ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਦੇ ਰਸਤਿਉਂ ਈਸਾਈ ਮਤ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

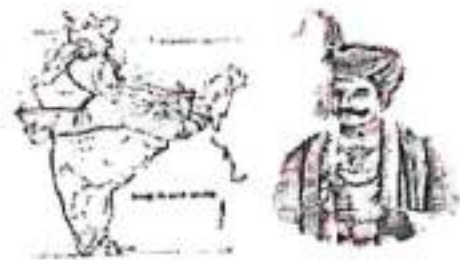
300 ਤੋਂ 500 ਈਸਵੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਗੁਪਤ ਕਾਲ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਜੋ ਹਿੰਦੂ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੁਨਹਿਰਾ ਸਮਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਚੰਦਰ ਗੁਪਤ ਪਹਿਲਾ, ਸਮੁਦਰ ਗੁਪਤ, ਚੰਦਰ ਗੁਪਤ ਦੂਜਾ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਕਾਮਸੂਤਰ ਅਤੇ ਆਰੀਆ ਭੱਟ ਦਾ ਜਿਊਤਿਸ ਸੂਤਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਮਹਾਨ ਸਾਹਕਾਰ ਹਨ।

ਪ੍ਰੇਮਾ ਭਗਤੀ ਦਾ ਦੌਰ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾ ਕੇ ਈਰਾਨ ਵੱਲੋਂ ਆਏ ਹੂਨ ਹਿੰਦੂ ਰਾਜ ਇੱਕ ਵਾਰ ਖਿੰਡਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਹਰਸ਼ਵਰਧਨ ਫੇਰ ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਲਤਨਤ ਵਿੱਚ ਜੋੜ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਮਗਰੋਂ ਹੂਨ ਫੇਰ ਤੋੜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਹਰਸ਼ਵਰਧਨ

ਉਧਰ 500-750 ਈਸਵੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਦੱਖਣੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਚਲੂਕੀ, ਪਲਵਸ ਤੇ ਪਾਂਡੀਆ ਘਰਾਣੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਾਰਸੀ (Zoroastrians) ਜੋ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਉਪਜਾਤੀ ਹੈ ਵੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਹੋਲੀ ਹੋਲੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਧਨਾਢ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਉਧਰ ਅਰਬ ਦੇ ਸਾਮ ਮੁਲਕਾਂ ਵਿਚ ਸੱਤਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਰਤ-ਮੁਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਪੈਗੰਬਰੀ ਅਧੀਨ ਤੀਸਰਾ ਸਾਮੀ ਮੱਤ ਇਸਲਾਮ ਮੱਤ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਝੱਖੜ ਵਾਂਗ ਅਰਬ ਵਲੋਂ ਭਾਰਤ ਵੱਲ ਵੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅਹੁਲਦਾ ਹੈ।

ਏਧਰ ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰਾਸ਼ਟਰਕੂਟ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਹਾਰਸ ਕਰਮਵਾਰ ਅਵਾਂਤੀ ਤੇ ਬੰਗਾਲ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਰਾਜਪੂਤ ਯੋਧੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ ਜਿਤਲਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਏਸ ਸਮੇਂ ਖਾਜੂਰਾਹੋ, ਕਾਂਸੀਪੁਰ ਅਤੇ ਪੁਰੀ ਦੇ ਵੱਖਰੀ ਸ਼ੈਲੀ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਖਾਜੂਰਾਹੋ, ਕਾਂਸੀਪੁਰ, ਪੁਰੀ

ਇਸਲਾਮ ਮੱਤ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਦੇ ਜੀਉਂਦੇ ਜੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਹੋਣ ਦੇ ਝੱਟ ਮਗਰੋਂ ਰੂਮ, ਸਾਮ, ਤਾਸਕੰਦ ਸਮਰਕੰਦ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੇਰਵੀਂ ਸਦੀ (1206) ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤੇ ਲਗਪਗ ਸਵਾ ਤਿੰਨ ਸੌ (1526) ਸਾਲ ਦਿਲੀ ਤੇ ਸੁਲਤਾਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੰਜ ਘਰਾਣੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਮਲੂਕ, ਖਿਲਜੀ (ਗੁਲਾਮ ਖਾਨਦਾਨ) ਤੁਗਲਕ, ਸਈਅਦ ਅਤੇ ਲੋਦੀ ਖੂਬ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਵੱਲੋਂ ਮੁਹੰਮਦ ਗੌਰੀ ਅਤੇ ਮਹਿਮੂਦ ਗਜ਼ਨਵੀ ਦੇ ਹਮਲੇ ਖੂਬ ਲੁੱਟ ਤੇ ਕਤਲੋਗਾਰਤ ਮਚਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਭਲਾ ਈਸਾਈ ਹਮਲਾਵਰ ਪਿਛੇ ਕਿਉਂ ਰਹਿੰਦੇ। ਧੁਰ ਉੱਤਰ ਵੱਲੋਂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਧੁਰ ਦੱਖਣ ਵੱਲੋਂ ਸਮੁੰਦਰੀ ਰਸਤੇ ਈਸਾਈ ਧਾੜਵੀ ਵੀ ਪੁੱਜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਵਾਸਕੋ ਡੀ-ਗਾਮਾ

1498 ਵਿੱਚ ਵਾਸਕੋ ਡੀ ਗਾਮਾ ਸਮੁੰਦਰੀ ਬੇੜੇ ਰਾਹੀਂ ਯੂਰਪ ਦੇ ਪੁਰਤਗਾਲ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਸਫਰ ਕਰਦਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕੇਰਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਬੰਦਰਗਾਹ ਕਾਲੀਕਟ ਵਿਖੇ ਪੁੱਜ ਕੇ ਯੂਰਪੀ ਵਪਾਰੀਆਂ ਅਰਥਾਤ

ਯੂਰਪੀ ਲੁਟੇਰਿਆਂ ਦੇ ਆਗਮਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

1526 ਵਿੱਚ ਅਮੀਰ ਤੈਮੂਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਬਾਬਰ ਖੈਬਰ ਦੇ ਰਸਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਮੁਗਲ ਸਲਤਨਤ ਦੀ ਨੀਂਹ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਹਨ ਹੁੰਮਾਯੂ, ਅਕਬਰ, ਜਹਾਂਗੀਰ, ਸ਼ਾਹਜਹਾਨ, ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ, ਤੇ ਉਸਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਉਧਰ ਵਾਸਕੋ ਡੀ ਗਾਮਾ ਦੀ ਪਾਈ ਪਿਰਤ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਤੋਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੁਗਲ ਰਾਜ ਦੇ ਸੁਨਹਿਰੇ ਕਾਲ ਸਮੇਂ ਯੂਰਪ ਦੇ ਹੋਰ ਸਮੁੰਦਰੀ ਮਲਾਹ ਭਾਰਤ ਤੱਕ ਸਮੁੰਦਰੀ ਰਸਤੇ ਲੱਭ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਯੂਰਪੀ ਵਪਾਰਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦਾ ਆਗਮਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਤਗਾਲ, ਨੀਦਰਲੈਂਡ, ਫਰਾਂਸ ਅਤੇ ਬਰਤਾਨੀਆ ਦੀਆਂ ਵਪਾਰਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵਪਾਰ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਲ੍ਹੇ ਤੇ ਫੇਰ ਰਾਜ-ਗੱਦੀਆਂ ਕਾਇਮ ਕਰ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਬਰਤਾਨੀਆ ਦੀ ਈਸਟ ਇੰਡੀਆ ਕੰਪਨੀ ਦੇਸ਼ੀਆਂ ਬਦੇਸ਼ੀਆਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਤ ਦੇ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀਆਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਤੇ ਮੁਗਲਾਂ ਤੇ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ੀ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲ ਝੜਪਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਈਸਟ ਇੰਡੀਆ ਕੰਪਨੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਤ ਪਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

1757 ਦੀ ਪਲਾਸੀ ਦੀ ਲੜਾਈ ਫੈਸਲਾਕੁੰਨ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਬਕਾਇਦਾ ਕੰਪਨੀ ਰਾਜ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੋ 1857 ਤੱਕ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਤਾਂ ਦੇ ਲੋਕ, ਛੋਟੇ ਮੋਟੇ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਮੁਖੀਏ ਠੱਗੇ ਗਏ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਮੰਗਲ ਪਾਂਡੇ ਨਾਮ ਦੇ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਸਿਪਾਹੀ ਤੋਂ ਬਗ਼ਾਵਤ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੋ ਆਖਰੀ ਮੁਗਲ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹ ਜਫਰ ਦੀ ਰਹਿਨੁਮਾਈ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾਨਾ ਸਾਹਿਬ, ਰਾਣੀ ਝਾਂਸੀ, ਤਾਂਤੀਆ ਟੋਪੇ, ਵੀਰ ਕੰਵਰ ਸਿੰਘ, ਆਦਿ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨਾਲ ਗਦਰ ਮਚਦਾ ਹੈ। ਗਦਰੀਆਂ ਵਲੋਂ ਤਾਂ ਭਾਰਤੀ ਫੌਜਾਂ ਲੜਦੀਆਂ ਹੀ ਹਨ, ਕੰਪਨੀ ਵਲੋਂ ਵੀ ਲੱਖਾਂ ਦੀ ਤਾਦਾਦ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਭਾਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਅਧੀਨ ਲੜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਉਂ ਭਾਰਤੀਆਂ ਦਾ ਹੀ ਲਹੂ ਡੁੱਲ੍ਹਦਾ ਹੈ।

ਰਾਜੇ ਮਹਾਰਾਜੇ ਮਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਭੱਜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਭੇਸ ਵਟਾ ਕੇ ਸਾਧ-ਸੰਤ ਬਣ ਕੇ ਰੁਪੋਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਮਜ਼ੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਿਤਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਲਗ ਪਗ ਸਾਰਾ ਭਾਰਤ ਇੱਕ ਝੰਡੇ ਥੱਲੇ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਰਾਜ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਬਰਤਾਨੀਆ ਦੇ ਤਾਜ ਦਾ ਰਾਜ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਭਾਰਤੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਖਾਤਿਰ 1885 ਵਿੱਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ-ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਕਾਂਗਰਸ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਸਾਲ ਲਗਦੇ ਹਨ ਕਿ

ਕਾਂਗਰਸ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਅਖੌਤੀ ਭਾਰਤੀ ਨੇਤਾਵਾਂ ਹੱਥ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਆਜ਼ਾਦੀ ਘੋਲ ਕਈ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਮੁਸਲਿਮ ਤੇ ਗੈਰ ਮੁਸਲਿਮਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ ਚਰਮ ਸੀਮਾ ਤੱਕ ਪੁੱਜਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੁਦਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਸਾਹਿਬ ਅੰਬੇਦਕਰ ਆਪਣਾ ਵੱਖਰਾ ਰਹਿਨੁਮਾ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

15 ਅਗਸਤ 1947 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਆਜ਼ਾਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸਦੇ ਤਿੰਨ ਟੁਕੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। -ਪੱਛਮੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ, ਪੂਰਬੀ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤ। ਆਜ਼ਾਦੀ ਅਤੇ ਵੰਡ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਅਨੰਤ ਤਬਾਹੀ ਮਚਦੀ ਹੈ ਤੇ ਲਹੂ ਵਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਅਖੌਤੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਚ ਮਹਾਤਮਾ ਗਾਂਧੀ, ਨਹਿਰੂ, ਪਟੇਲ, ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਬੋਸ, ਭਗਤ ਸਿੰਘ, ਮੁਹੰਮਦ ਅਲੀ ਜਿਨਾਹ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਸਾਹਿਬ ਅੰਬੇਦਕਰ ਆਦਿ ਸਖ਼ਸ਼ੀਅਤਾਂ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਿੱਸਾ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਅੱਜ ਭਾਰਤ ਏਸ਼ੀਆ ਦਾ ਦੂਜਾ ਵੱਡਾ ਦੇਸ਼ ਹੈ ਤੇ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਵੀ ਦੂਜਾ ਵੱਡਾ ਜਨ-ਸੰਖਿਅਕ ਦੇਸ਼ ਹੈ।

ਆਜ਼ਾਦ ਭਾਰਤ

ਅਸੀਂ ਪਿਛਲੇ ਸਾਰੇ ਚੈਪਟਰਾਂ ਕਾਂਡਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਸਮਝਿਆ ਹੈ।

ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਠਾਰਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਅੱਧ ਤੱਕ ਵਿਸ਼ਵ ਧਨਾਢਾਂ ਅਰਥਾਤ ਬੈਂਕਰਾਂ ਨੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਯੂਰਪੀ, ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਵਿੱਤ ਨੂੰ ਬੜੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਯਕਤ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ ਸੀ। ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਲੜਾਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿੱਤ ਨਾਲ ਹੀ ਜਿੱਤੀ ਗਈ। ਅਮਰੀਕਾ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੰਜੇ ਵਿੱਚ ਜਕੜਿਆ ਗਿਆ ਭਾਵੇਂ ਕਿ 1913 ਤੱਕ ਕਈ ਪੜ੍ਹਾ ਆਏ ਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਇਸੇ ਦੌਰਾਨ ਇਸੇ ਖਾਤਰ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਧਾਨਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਬਰਾਹਮ ਲਿੰਕਨ, ਮੈਕਨਲੀ ਅਤੇ ਗੈਰੀਬਾਲਡੀ ਦਾ ਕਤਲ ਵੀ ਹੋਇਆ। 1913 ਦੇ ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਪੱਧਰ ਦਾ ਸਾਰਾ ਵਿੱਤੀ ਮੈਦਾਨ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਢੇਰ ਚਿਰ ਪਹਿਲਾਂ ਇੰਗਲੈਂਡ ਬਾਰੇ ਨਾਥਨ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਦੇ ਇਸ ਕਥਨ ਨੇ ਸਾਰੇ ਭੁਲੇਖੇ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਕਥਨ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕਈ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹ ਚੁੱਕੇ ਹੋ। I care not what puppet sits on the throne of England

ਸਾਫ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਯੂਰਪ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਪਾਰਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਤੇ ਇੱਕ ਮਾਤਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੈਂਕਰ ਧਨਾਢਾਂ ਦਾ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ।

ਪੱਕੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸਾਰੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਸਿਆਸੀ ਪ੍ਰਭੂਆਂ ਦਾ ਵਿੱਤ ਜਿਸ ਹੱਥ ਹੋਏਗਾ, ਉਹੀ ਪਰਦੇ ਪਿਛਲਾ ਸਿਆਸੀ ਪ੍ਰਭੂ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਿਆਸੀ ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਡੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਸ਼ਾਨੋਂ ਸ਼ੌਕਤਾਂ ਸਮੇਤ ਐਵੇਂ ਕਠਪੁਤਲੀਆਂ ਹੀ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਨਾਥਨ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕਥਨ ਨੇ ਸਾਰੇ ਭੁਲੇਖੇ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਹਨ।

ਫੇਰ ਡਿਜ਼ਰੇਲੀ ਵਰਗਾ ਬੁਧੀਜੀਵੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਉਸਦੀ ਤਾਰੀਫ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੰਨਦਾ ਹੈ।

ਵਿਤ ਦੇ ਮਾਲਕ, ਵਿੱਤ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਤੇ ਅੱਗੋਂ ਆਪਣੇ ਜਾਲ ਦੀਆਂ ਕੜੀਆਂ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਬਿਨ ਉਮੀਦੋਂ ਬਿਨ ਕਾਰਨੋਂ ਪਰ ਯੋਜਨਾ ਬੱਧ ਢੰਗ ਨਾਲ 5-7-10 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਡੂੰਘਾ ਵਿਤੀ ਸੰਕਟ ਲਿਆਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਵਿੱਤੀ ਸੰਕਟ ਬਾਅਦ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਜਕੜ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਰਤਾਨੀਆ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ Harold Mac Millan ਨੇ ਹੋਰ ਸਾਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸ ਆਖਿਆ-

We must surrender some part of our sovereignty to some unknown International cabal. (ਸਾਡੀ ਪ੍ਰਭੂਸੱਤਾ ਦਾ ਕੁਝ ਭਾਗ ਇੱਕ ਗੁਪਤ,

ਵਿਸ਼ਵੀ ਚਵੁਲ ਕੋਲ ਗਿਰਵੀ ਹੋਣਾ ਸਾਡੀ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਹੈ---

ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਤ ਤੇ ਅਤੇ ਵਿੱਤ ਰਾਹੀਂ ਸਿਆਸਤ ਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਉਪਰ ਉੱਠ ਕੇ ਪ੍ਰਾ-ਦੇਸ਼ਕ ਵਪਾਰਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਉਸਾਰਨੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਇਹਨਾਂ ਵਪਾਰਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚਿਹਰੇ ਮੁਹਰੇ, ਅਮੀਰ ਤੇ ਰਾਜ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਅਸਰਦਾਰ ਕੁਲੀਨ ਤੰਤਰੀ, ਅਮੀਰ ਦਰਬਾਰੀ, ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੇ ਨੇੜਲੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹੀ ਰੱਖੇ। ਨਾਮ ਕੁਲੀਨ ਤੰਤਰੀਆਂ ਦਾ ਪਰ ਮਗਰਲਾ ਵਿੱਤ ਸਾਰੇ ਦਾ ਸਾਰਾ ਵਿੱਤੀ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦਾ।

ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਚੋਂ ਵਪਾਰ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਸਭ ਨਾਲੋਂ ਜ਼ਰਖੇਜ ਖੇਤਰ ਸੀ ਭਾਰਤ ਉਪਮਹਾਂਦੀਪ। ਉੱਥੇ ਹਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਪਾਧ ਪਦਾਰਥ, ਕੱਚਾ ਮਾਲ, ਮਸਾਲੇ, ਰਸ, ਛਿੱਲਾਂ, ਰੇਸ਼ਮ, ਸੂਤ ਬੇਅੰਤ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਖੁਸ਼ਕੀ ਦੇ ਰਸਤੇ ਕੇਵਲ ਤੇ ਕੇਵਲ ਅਰਬ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਪੁਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲ ਈਸਾਈ ਮਿਸ਼ਨਰੀਆਂ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਅਤੇ ਈਸਾਈ ਧਰਮ ਫੈਲਾਉਣ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਯੂਰਪੀਆਂ ਦਾ ਏਥੇ ਆਉਣਾ ਤੇ ਵਪਾਰ ਕਰਨਾ ਸੌਖਾ ਚੱਲਦਾ ਰਿਹਾ। ਪਰ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਉਦੇ ਹੋਣ ਨਾਲ ਅਤੇ ਧਾਰਮਕ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਵਪਾਰਕ ਵਿਰੋਧ ਉਪਜ ਪਿਆ।

ਅਰਬ ਦੇ ਇਸਲਾਮੀ ਵਪਾਰੀਆਂ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਨੇ ਯੂਰਪ ਦੇ ਈਸਾਈ ਵਪਾਰੀਆਂ ਦੀ ਏਸ ਰਸਤੇ ਭਾਰਤ ਤੱਕ ਰਸਾਈ ਕਰਨੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਇਹ ਰੂਟ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਇਉਂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਅਰਬ ਵਪਾਰੀਆਂ ਤੇ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਨਾਲੇ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਦੀ ਧਰਤੀ ਦੇ ਰਾਜ ਭਾਗ ਨੂੰ ਮੂੰਹ ਮਾਰਨਾ ਅਰਬਾਂ ਲਈ ਹੋਰ ਸੌਖਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਵਪਾਰੀ ਮਾਲ ਵਾਹਕ ਕੁਲੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਫੌਜੀ ਟੁਕੜੀਆਂ ਵੀ ਰੱਖਣ ਲੱਗ ਪਏ। ਵਪਾਰੀ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਰਾਜੇ ਮਹਾਰਾਜੇ ਬਣਨ ਲੱਗ ਪਏ।

ਭਾਰਤ ਦੀ ਜ਼ਰਖੇਜ ਧਰਤੀ ਤੇ ਹਰ ਪਰਕਾਰ ਦੀ ਬੇਅੰਤ ਪੈਦਾਇਸ਼ ਨੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਨੂੰ ਐਸਾ ਮੋਹਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸੜਦੇ ਰੇਤੀਲੇ ਅਰਬੀ ਖੇਤਰਾਂ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਥਾਂ ਭਾਰਤ ਦੇ ਹੀ ਪੱਕੇ ਬਸਿੰਦੇ ਬਣਦੇ ਗਏ ਤੇ ਛੋਟੇ ਵੱਡੇ ਟੁਕੜੇ ਟੁਕੜੀਆਂ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ।

ਸਬੁਗਤਗੀਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਇੱਕ ਖਾਨਦਾਨ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਦੂਜਾ ਖਾਨਦਾਨ ਉਹ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਸੁਲਤਾਨ ਬਣ ਬੈਠੇ। ਗੁਲਾਮ, ਖਿਲਜੀ, ਤੁਗਲਕ, ਲੋਧੀ ਆਦਿ ਸੁਲਤਾਨਾਂ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਯਾਨੀ ਉੱਤਰ ਭਾਰਤ ਤੇ ਅੱਠਵੀਂ ਸਦੀ ਤੋਂ 1520 ਈ: ਤੱਕ ਖੂਭ ਐਸ਼ੋ ਇਸ਼ਰਤ ਵਾਲਾ ਰਾਜ ਕੀਤਾ, ਬਸਿੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਨੀਵੇਂ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾਇਆ, ਪ੍ਰਚੱਲਤ ਮੱਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸਲਾਮ ਮੱਤ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ, ਮੰਦਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਮਸਜਿਦਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ। ਮੰਦਰ ਜੋ ਉਦੋਂ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਰੀ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦੇ ਧਨ ਜਾਂ ਜਿਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੇ ਹਥਿਆ

ਲਏ। ਕੋਈ ਦੇਸੀ ਵਪਾਰੀ ਬਣਿਆ ਵੀ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਚਾਕਰ ਬਣਿਆ।

ਮੁਸਲਿਮ ਵਪਾਰੀ ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤ ਵਲੋਂ ਹੋਲੀ ਹੋਲੀ ਪੱਛਮ, ਪੂਰਬ, ਅਤੇ ਦੱਖਣ ਤੱਕ ਵੀ ਪੁੱਜ ਗਏ।

ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਹੀ ਇੱਕ ਕੁਨਬਾ ਮੁਗਲ ਪਿਛਲੇ ਮਿਆਰ ਮਾਤ ਪਾ ਗਿਆ। ਅਮੀਰ ਤੈਮੂਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਬਾਬਰ ਮਾਰੋਂ ਮਾਰ ਕਰਦਾ ਦਿੱਲੀ ਪੁੱਜ ਗਿਆ। ਲੋਦੀ ਖਾਨੇ ਦਾ ਰਾਜ ਖਤਮ ਕਰ ਕੇ ਮੁਗਲ ਰਾਜ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ। ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਹੁੰਮਾਯੂ, ਅਕਬਰ, ਸ਼ਾਹ-ਜਹਾਂ, ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਆਦਿ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦਾ ਮੁੜ ਸ਼ਹਿਰੀਕਰਨ ਕੀਤਾ, ਪੂਰੀ ਐਸ਼ੋ-ਇਸ਼ਰਤ ਨਾਲ ਰਾਜ ਕੀਤਾ।

ਮੁਗਲ ਰਾਜ ਦੇ ਸ਼ਾਨਾ ਮੱਤੇ ਦਰਬਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਾਹੀ ਕਨਸੇਆਂ ਯੂਰਪ ਤੱਕ ਪੁੱਜ ਗਈਆਂ।

ਏਨਾ ਚਿਰ ਯੂਰਪ ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਧਨਾਢ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਿਆਸੀ ਮੋਹਰੇ ਚੁੱਪ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਬੈਠੇ ਰਹੇ। ਖੁਸ਼ਕੀ ਰਸਤਾ ਅਰਥਾਤ ਅਰਬੀ ਮੁਹਾਣ ਖਤਮ ਹੋਣ ਮਗਰੋਂ ਉਹ ਸਮੁੰਦਰੀ ਰਸਤੇ ਹੱਥ ਅਜ਼ਮਾਈ ਕਰਨ ਲੱਗੇ। ਕਈ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਯਤਨ ਹੋਏ ਪਰ ਅਸਫਲ।

ਵਿੱਤ ਦੇ ਧਨਾਢਾਂ ਨੇ ਹਾਲੇ ਪੁਰਤਗਾਲ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੇਂਦਰ ਬਣਾਇਆ।

1497 ਵਿੱਚ ਪੁਰਤਗਾਲ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਮੁੰਦਰੀ ਬੇੜਾ ਵਾਸਕੋ-ਡੀ-ਗਾਮਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਐਂਟਲਾਟਿਕ ਸਾਗਰ ਤੋਂ ਹਿੰਦ ਮਹਾਂਸਾਗਰ ਵੱਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਜੋ 1498 ਵਿੱਚ ਕੇਰਲ ਦੀ ਬੰਦਰਗਾਹ ਕਾਲੀਕਟ ਵਿਖੇ ਪੁੱਜਿਆ। ਉਥੋਂ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜੇ ਜੁਮਾਰਿਨ ਨੇ ਨਿੱਘਾ ਸੁਆਗਤ ਕੀਤਾ। ਮਹਾਰਾਜੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਮਸਾਲੇ, ਸੋਨਾ, ਹੀਰੇ, ਮੋਤੀ, ਆਦਿ ਤੋਹਫ਼ਿਆਂ ਨਾਲ ਜਹਾਜ਼ ਭਰ ਕੇ ਤੋਰਿਆ। ਵਾਪਸ ਜਾ ਕੇ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਇੱਕੋ ਫੇਰੇ ਚੋਂ ਕੀਤੇ ਖਰਚਾਂ ਚੋਂ 60 ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਲਾਭ ਹੋਇਆ।

1501 ਵਿੱਚ ਉਹ ਫਿਰ ਆਇਆ ਤੇ ਆਂਡਿਆਂ ਦੀ ਥਾਂ ਕੁਕੜੀ ਹੀ ਖਾ ਲਈ। ਜੁਮਾਰਿਨ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜੁਮਾਰਿਨ ਹਾਰ ਗਿਆ ਤੇ ਵਾਸਕੋ-ਡੀ-ਗਾਮਾ ਵਾਇਸ ਰਾਏ ਬਣ ਗਿਆ।

ਬਸ ਫਿਰ ਕੀ ਸੀ। ਵਪਾਰਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦਾ ਹੜ੍ਹ ਆ ਗਿਆ। ਹਾਲੈਂਡ, ਬਰਤਾਨੀਆਂ, ਡੈਨਮਾਰਕ, ਫਰਾਂਸ, ਸਪੇਨ, ਜਰਮਨੀ, ਇਟਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਲਕ ਪਿੱਛੇ ਨਾ ਰਿਹਾ। ਉਥੋਂ ਦੇ ਕੁਲੀਨਾਂ, ਰਜਵਾੜਿਆਂ, ਦਰਬਾਰੀਆਂ, ਅਮੀਰਾਂ ਵਜ਼ੀਰਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦਾ ਹਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਧਨ ਲੁੱਟਣ ਲਈ ਵਪਾਰਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ।

ਵਧੀਆ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਸ਼ਰਾਬ, ਅਤੇ ਆਲੂਆਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇੱਥੋਂ ਦਾ ਸਭੇ ਕੁਝ ਲੁੱਟ ਖੜਦੀਆਂ।

ਮੁਗਲ ਜਹਾਂਗੀਰ ਦੇ ਰਾਜ ਤੱਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਹੀ ਆਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਵਲੋਂ ਆਪਣੀ ਇੱਕ ਪਤਨੀ ਦੇ ਇਲਾਜ ਦੇ ਅਹਿਸਾਨ ਵਜੋਂ ਵਪਾਰਕ ਕੋਲੀ ਅਰਬਾਤ ਜ਼ਮੀਨ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ।

ਮੁਗਲ ਰਾਜ ਦੇ ਪਤਨ ਮਗਰੋਂ ਵਪਾਰਕ ਕੋਠੀਆਂ ਦਾ ਹੜ੍ਹ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਲੀਕਟ, ਕੋਚੀਨ, ਗੋਆ, ਬੰਬੇ, ਮਦਰਾਸ, ਸੂਰਤ, ਵਿਸ਼ਾਖਾਪਟਨਮ, ਕਲਕੱਤਾ ਆਦਿ ਸਾਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰਕ ਕੋਠੀਆਂ ਉਸਰ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੋਠੀਆਂ ਦੀ ਇਛਾਸ਼ਤ ਲਈ ਪਹਿਰੇਦਾਰਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਕੋਠੀਆਂ ਕਿਲ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਤੇ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਫੌਜੀ ਪਲਟਣਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਉਧਰ ਯੂਰਪ ਅਤੇ ਏਧਰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਅਜੀਬ ਗਦਰ ਜਿਹੇ ਦੋ ਹਾਲਾਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਯੂਰਪ ਦੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਯੂਰਪੀ ਧਨਾਢ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤ ਲਈ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹੀ ਲੜਾਈ ਏਧਰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲੜਾਕੂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਵਪਾਰਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਵਪਾਰਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀ ਲੜਾਈ ਹੋਰ ਵੀ ਪੇਚੀਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਤੇ ਦੇਸੀ ਰਾਜਿਆਂ, ਮਹਾਰਾਜਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਲੜਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਇਹਨਾਂ ਲੜਾਈਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪੱਖ ਵਿਕੋਲਿਤਰਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਿ ਦੇਸੀ ਰਾਜਿਆਂ, ਮਹਾਰਾਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਦੇ ਲੜਾਕਿਆਂ ਨੇ ਤਾਂ ਭਾਰਤੀ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਵਪਾਰਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਫੌਜੀ ਵੀ ਭਾਰਤੀ ਹੀ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਅਫ਼ਸਰ ਹੀ ਬਦੇਸ਼ੀ ਹਨ। ਏਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੰਪਨੀਆਂ ਭਾਰਤੀ ਯੁਵਕਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤੀ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਦੁਸ਼ਮਣ ਯੂਰਪੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਲੜਾਉਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਤਲਬ ਸਾਫ਼ ਹੈ ਕਿ ਲੜਾਈਆਂ ਭਾਵੇਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੋਣ ਤੇ ਭਾਵੇਂ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਮੋਹਰਲੀਆਂ ਸਫਾਂ ਵਿੱਚ ਲੜਨ ਤੇ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਰੋਲ ਕੇਵਲ ਭਾਰਤੀ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ ਹੋਰ ਵੀ ਬੜਾ ਵਿਕੋਲਿਤਰਾ ਸੀ! ਉਹ ਸੀ ਭਾਰਤੀ ਜਾਤ ਪ੍ਰਥਾ।

ਖੂਨਖਾਰ ਲੜਾਈਆਂ, ਯੁਧਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਜਾਤ ਪ੍ਰਥਾ ਪੂਰੇ ਜੋਰਾਂ ਸ਼ੋਰਾਂ ਨਾਲ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ।

ਲੰਗਰ, ਖਾਧ-ਪਦਾਰਥਾਂ, ਪੀਣ ਵਾਲਾ ਪਾਣੀ, ਤੇ ਲਾਂਗਰੀ ਜਾਤ ਪ੍ਰਥਾ ਦੇ ਐਨੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਜ਼ਾਲ ਕਿ ਖਾਧ ਪਦਾਰਥ ਜਾਂ ਲਾਂਗਰੀ, ਵਰਤਾਵੇ ਜਾਂ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਫੂਹ ਵੀ ਜਾਣ।

ਲੜਾਈ ਦੀਆਂ ਸਫਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਤੀ ਪ੍ਰਥਾ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਸਵਰਨ ਜਾਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਸਿਪਾਹੀ ਮਰਨਾ ਕਬੂਲ ਕਰੇਗਾ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੀਵੀਂ ਜਾਤੀ ਵਾਲੇ ਕੋਲੋਂ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਪਾਣੀ ਕਬੂਲ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਫੂਅ ਨਹੀਂ ਹੋਏਗਾ ਤਾਂ ਕਿ ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਿਟਿਆ ਨਾਂ ਜਾ ਸਕੇ ਤੇ ਨਰਕਾਂ ਦਾ ਭਾਗੀ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਇਸ ਭੈੜ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ, ਮੁਗਲਾਂ, ਨੇ ਵੀ ਖੂਬ ਉਡਾਇਆ ਸੀ ਤੇ ਹੁਣ ਯੂਰਪੀ ਧਾੜਵੀ ਉਡਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਕਬਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਗਲਾਂ ਨੇ ਲੰਬਾਂ ਸਮਾਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਜਾਤੀ ਪ੍ਰਥਾ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਾ ਦੇਣ।

ਜੋ ਜੋ ਹਸਰ ਯੂਰਪ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਲੜਾਈਆਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਲਗਭਗ ਉਹੀ ਏਧਰ ਭਾਰਤ ਵਿਚਲੀਆਂ ਲੜਾਈਆਂ ਦਾ ਵੀ ਹੁੰਦਾ।

ਸਰਾਜੂ ਉਦ ਦੌਲਾ ਵਿਰੁਧ ਪਲਾਸੀ ਦੀ ਲੜਾਈ ਜਿੱਤਣ ਮਗਰੋਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਪਾਸਾ ਸਿੱਧਾ ਹੀ ਪੈਣ ਲੱਗ ਪਿਆ।

ਪਲਾਸੀ ਦੀ ਲੜਾਈ ਤੱਕ ਕੇਵਲ ਦੋ ਯੂਰਪੀ ਕੰਪਨੀਆਂ, ਬਰਤਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਫਰਾਂਸ-ਤੋੜ ਨਿਭਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਜਾਂ ਵਾਪਸ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਚਲੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਨਿੱਕੇ ਨਿੱਕੇ ਖੇਤਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਫ੍ਰਾਂਸ ਤੇ ਬਰਤਾਨਵੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀ ਆਪਸੀ ਗਹਿ ਗੱਚ ਲੜਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਰਤਾਨੀਆਂ (ਕਲਾਈਵ ਦੀ ਕਮਾਨ ਰਹਿਤ) ਜਿੱਤ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਫ੍ਰਾਂਸ (ਡੂਪਲੈਕਸ) ਹਾਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬਰਤਾਨੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਮਾਤਰ ਵਪਾਰਕ ਕੰਪਨੀ ਸਰਵ-ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

ਇੱਕ ਲੁਕਵਾਂ ਤੱਥ ਉਭਰ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲੜਾਈਆਂ, ਝਗੜੇ, ਜਿੱਤਾਂ-ਹਾਰਾਂ, ਕਤਲੋਗਾਰਤ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਧਨਾਢ ਖਾਨਦਾਨ ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਖਾਨਦਾਨ ਆਰਥਕ ਅਤੇ ਸਿਆਸੀ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੋਂ ਅੰਦਰੀ ਸਰਵ-ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਗਨੇਟੀਅਸ ਬਾਲਾ (Ignatius Balla) ਦੀ ਪੁਸਤਕ Romance of the Rothchild ਦੇ ਸਫਾ 79 ਦੀ ਇਹ ਟੂਕ ਬੜੀ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਹੈ:- "When I settled in London" Nation Rothchild continued, The East India Company had eight hundred thousand pounds worth of Gold to sell. I went to the sale and bought it all. I Knew the Duke of wellington must have it. I had bought a great many of his bills at a discount. The Govt sent for me and said that they must have it. When they had got it, they did not know how to get it to Portugal. I undertook all that and sent it through France. It was the best business that I have ever done."

ਨਾਥਨ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ, "ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਲੰਡਨ ਵਿਖੇ ਡੇਰੇ ਲਾਏ ਤਾਂ ਈਸਟ ਇੰਡੀਆ ਕੰਪਨੀ ਕੋਲ ਕੇਵਲ ਅੱਠ ਸੌ ਹਜ਼ਾਰ (800,0000 ਅਰਬਾਤ ਅੱਸੀ ਲੱਖ)

ਪਾਊਂਡ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਸੋਨਾ ਸੀ। ਜੋ ਵਿਕਰੀ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਦਾ ਸਾਰਾ ਖਰੀਦ ਲਿਆ। ਮੈਂਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਵੈਲਿੰਗਟਨ ਡੀਊਕ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਸਖ਼ਤ ਲੋੜ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਸਦੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਸਤੀਆਂ ਖਰੀਦ ਲਈਆਂ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਤੇ ਕਿਹਾ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਮਹਿੰਗੇ ਭਾਅ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਉਹਨਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਤਾਂ ਲਿਆ ਪਰ ਇਹ ਨਾ ਪਤਾ ਲੱਗੇ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਪੁਰਤਗਾਲ ਕਿਵੇਂ ਭੇਜਣਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਦਾਰੀ ਲੈ ਲਈ। ਅਤੇ (ਆਪਣੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ) ਫ੍ਰਾਂਸ ਰਾਹੀਂ ਭੇਜ ਦਿੱਤੇ। ਇਹ ਮੇਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਧੀਆ ਵਪਾਰਕ ਸੌਦਾ ਸੀ।”

ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਐਡਮ ਵਿਸ਼ੁਪਤ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਅੰਤਰਰਸ਼ਟਰੀ ਪੱਧਰ ਦੀ ਲੁਕਵੀਂ ਸੰਪਰਦਾਅ ਦੀਆਂ ਹਰ ਦੇਸ਼ ਮੁਲਕ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਾਚਾਂ ਉਪਜਾ ਲਈਆਂ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦਾ ਧਨ ਇੱਕ ਮੁਲਕ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਮੁਲਕ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਉਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਵਿੱਤੀ ਤੌਰ ਤੇ ਉਸ ਖਾਨਦਾਨ ਦੇ ਅਹਿਸਾਨਮੰਦ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਤੇ ਇਉਂ ਧਨਾਢ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਲਈ ਸ਼ਾਹੀ ਖਾਨਦਾਨ ਅਤੇ 'ਰਾਜ' ਵਿੱਚ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਨਾ ਬੜਾ ਆਸਾਨ ਹੁੰਦਾ। (ਇਹ ਪ੍ਰਥਾ ਅੱਜ ਤੱਕ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚਲੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ।

ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਇੰਡੀਆ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਘੁਸਪੈਠ ਕਰਦਾ ਹੈ, Syed Mujahid Kamran ਦੀ ਪੁਸਤਕ, WW-I, WW-II Land Beyond ਦੀ ਇਹ ਟੁਕ ਬੜੀ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ।

It is no coincidence that British Imperialism begins only after the Illuminate Jewish Bankers, the Rothschilds become established in Britain and realize that they can not exploit the rest of the world in a similar fashion, since the usual tactic of infiltration into corridors of power world not work in foreign lands. They, therefore simply appropriated the British Flag as theirs and used the British as their extensions in Non Western Lands. The British were dosed with pride in "Empires Race" 'Charistanty' and "Queen" whereas it was really Rothschilds Empire they were making.

ਪੰਜਾਬੀ ਰੂਪ

ਇਹ ਇੱਕ ਮੋਕਾ ਮੇਲ ਨਹੀਂ (ਸਗੋਂ ਸੱਚੇ ਸੱਚ ਹੈ) ਕਿ ਬਰਤਾਨਵੀਂ ਸਾਮਰਾਜ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਉਦੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਲੂਮੀਨਿਟੀ ਯਹੂਦੀ ਬੈਂਕਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ

ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਟੱਬਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਬਰਤਾਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪੱਕੇ ਪੈਰੀਂ ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਚੰਗੀ ਤਰਾਂ ਸਮਝ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਬਾਕੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦਾ ਇਨ ਬਿਨ ਉਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਧਰਤੀਆਂ ਦੀ ਸੱਤਾ ਤੇ ਉਵੇਂ ਦੇ ਉਵੇਂ ਹਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਜਿਵੇਂ ਬਰਤਾਨੀਆਂ ਤੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ (ਬੈਂਕਰਾਂ, ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ) ਨੇ ਬਰਤਾਨੀਆਂ ਦੇ ਝੰਡੇ ਨੂੰ ਹੀ ਆਪਣਾ ਝੰਡਾ ਬਣਾ ਲਿਆ। (ਬਰਤਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਬਣਾ ਲਿਆ) ਅਤੇ ਬਰਤਾਨੀਆਂ ਰਾਹੀਂ ਗੈਰ ਪੱਛਮੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤਾਰ ਦੀ ਨੀਤੀ ਅਪਣਾਈ। ਬਰਤਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਾਮਰਾਜ, ਆਪਣੀ ਕੌਮ, ਆਪਣੀ ਈਸਾਈਅਤ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਰਾਣੀ ਦੇ ਵਡਿੱਤਣ ਦੇ ਵਹਿਮ ਵਿੱਚ ਫੁਲਾ ਕੇ ਕੁਪਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੱਚ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਬਰਤਾਨੀਆਂ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਦੇ ਸਾਮਰਾਜ ਨੂੰ ਵਿਸਤਾਰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। (ਇੱਕ ਟੂਕ ਨੂੰ ਵਾਰ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹਨ-ਸਮਝਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ)

ਇੱਥੇ ਇਹ ਸੁਆਲ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ ਕਿ ਆਖਰ ਉਹ ਕੀ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਰਾਹੀਂ ਭਾਰਤ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਰਜੀਹ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਹੋਰ ਵੀ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰੀ ਪਈ ਸੀ ਪਰ ਅਮਰੀਕਾ ਨਾਲੋਂ ਵੀ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ਾਂ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੀ ਬਸਤੀ ਬਣਾਉਣਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਰਜੀਹ ਸੀ। ਉਤਰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ :-

What exactly was the lure of India which set Columbus sailing? The answer is that the Muslim Mugal Rulers had achieved a sophisticated urban society with the degree of opulence in gold and spices never before seen in history. It was lure of gold which attracted the illuminati i.e. Rothschild family.

ਪੰਜਾਬੀ ਰੂਪ

ਆਖਰ ਉਹ ਕਿਹੜਾ ਆਕਰਸ਼ਨ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਕੋਲੰਬਸ ਨੂੰ ਸਮੁੰਦਰੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਤੋਰਿਆ? ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਗਲ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਅਮੀਰ ਸ਼ਹਿਰੀਕਰਨ ਦਾ ਸਤਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਕੋਲ ਏਨਾ ਸੋਨਾ ਅਤੇ ਮਸਾਲੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਨਾ ਹੋਏ ਹੋਣ। ਅਥਾਹ ਸੋਨੇ ਦੀ ਆਕਰਸ਼ਨ ਨੇ ਇਲੂਮੀਨਿਟੀ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ।

ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੁਖਦਾਈ ਪੱਖ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਚੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਬਦੇਸੀ ਬਰਤਾਨਵੀ ਹਾਕਮਾਂ ਦੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਾ ਉਤਨਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜਿਤਨਾ ਹੋਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਲੱਗਦਾ ਸੀ।

ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਉਤਰ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੰਢਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਗੁਲਾਮੀ, ਵੱਸੋਂ ਦੇ ਵਡੇਰੇ ਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਹੰਢਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸ਼ੁਦਰ ਹੋਣ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ,

ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਭਾਵਨਾ, ਦੇਸ਼ ਭਗਤੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਅਤੇ ਹਾਕਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਤਿ ਦਰਜੇ ਦੀ ਐਸ਼ ਪ੍ਰਸਤੀ ਅਤੇ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਪ੍ਰਤੀ ਬੇਵਫ਼ਾਈ ਅਤੇ ਧ੍ਰੋਹ।

A letter from Knight to Henry Makow ਵਿੱਚੋਂ ਲਈ ਗਈ ਇਹ ਟੁਕ ਮਜ਼ੇਦਾਰ ਵਰਣਨ ਹੈ :-

As Indian Hindus still didn't have much of a concept of idealism or nationhood and masses generally and Low castes particularly, this writer considered the new rules not much different from the different powers they were serving for the last 1000 years, the British recognized their greatest enemy as Muslim rulers. The Mughals still existed but their power had waned to within Delhi. However a new threat arose in the South where a pious Muslim ruler, Tipu Sultan, bearing the ancestry of the Prophet decided to unite all local powers against the British. He fought bravely but due to the Treachery of the Muslim Nizam of Hyderabad, had to sign a humiliating treaty under which the Illuminati took his children as a security deposits! Lord Cornwallis (Illumonate) was involved in signing of the treaty. However Tipu fought back and died with a sword in his hand surrounded by the bodies of dozens of Englishmen he had managed to kill.

ਪੰਜਾਬੀ ਰੂਪ

ਭਾਰਤ ਦੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਵਿੱਚ, ਆਮ ਕਰਕੇ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਦਲਿਤ ਵਰਗ ਵਿੱਚ) ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਚੇਤਨਾ ਦੀ ਪ੍ਰੀਭਾਸ਼ਾ ਅਜੇ ਉਪਜੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਨਵੇਂ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਚਲੇ ਆ ਰਹੇ ਸਨ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵੱਖਰੇ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਬਰਤਾਨਵੀਂ ਨਵੇਂ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਮੁਸਲਿਮ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸਮਝਿਆ। ਮੁਗਲ ਸਾਮਰਾਜ ਨਾਂ ਦਾ ਹੀ ਸਾਮਰਾਜ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਲੀ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਹਾਂ, ਧੱਖਣ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਖਤਰਾ ਉਪਜਿਆ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਹਸਤੀ ਟੀਪੂ ਸੁਲਤਾਨ, ਜਿਸਦਾ ਵਿਰਸਾ ਪੈਗੰਬਰ ਮੁਹੰਮਦ ਨਾਲ ਜਾ ਜੁੜਦਾ ਸੀ, ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਥਾਨਕ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੂੰ ਬਰਤਾਨਵੀ ਸਾਮਰਾਜੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਹ ਬਹਾਦਰਾਂ ਵਾਂਗ ਲੜਿਆ, ਪਰ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਦੇ ਨਿਜ਼ਾਮ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਘਾਤ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਐਸੀ ਸੰਧੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀਆਂ ਨੇ ਅਮਾਨਤ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਆਪਣੇ

ਪਾਸ ਰੱਖਣਾ ਸੀ। ਲਾਰਡ ਕਾਰਨਵਾਲਿਸ (ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ) ਇਸ ਸੰਧੀ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ ਟੀਪੂ ਸੁਲਤਾਨ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਲੜਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਮੈਦਾਨੇ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਵੀ ਤਲਵਾਰ ਥੰਮੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦਰਜਨਾਂ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਉਸਦੇ ਇਰਦ ਗਿਰਦ ਖਿੱਲਰੀਆਂ ਪਈਆਂ ਸਨ।

1848 ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ਡਲਹੌਜ਼ੀ ਦੇ ਏਸ ਐਲਾਨ ਕਿ ਨਿਰਸੰਤਾਨ ਮਰੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਤਲਤਨਤ ਨੂੰ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਰਾਜ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਨਾਲ ਬੇਚੈਨੀ ਹੋਰ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 1857 ਵਿੱਚ ਗਦਰ ਮਚਦਾ ਹੈ ਪਰ ਹਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। (ਏਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੱਖਾਂ ਸਫੇ ਲਿਖੇ ਗਏ ਹਨ) ਦੇਸ਼ ਭਗਤੀ ਬਨਾਮ ਦੇਸ਼ ਧੋਹੀ ਦੇ ਬੜੇ ਕਿੱਸੇ ਲਿਖੇ ਗਏ ਹਨ। ਰਾਣੀ ਝਾਂਸੀ, ਤਾਂਤੀਆ ਟੋਪੇ, ਫੜਨਵੀਸ, ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹ ਆਦਿ ਦੇ ਨਾਮ ਉਭਰ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵਿਰੋਧੀ ਮਤ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਰਾਣੀ ਝਾਂਸੀ, ਅਹੱਲਿਆ ਬਾਈ ਦੇ ਲੜਨ ਮਰਨ ਦੀ ਆਮ ਚਰਚਾ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਕ ਮਤ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸੋਤੇਲੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਨੇਪਾਲ ਵੱਲ ਰੂਪੋਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਭੱਜ ਗਈ ਸੀ। ਮਹਿਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤੇ ਬਾਹਰ ਜੋ ਬਹਾਦਰ ਔਰਤ ਲੜ ਰਹੀ ਸੀ ਉਹ ਅਹੱਲਿਆ ਬਾਈ ਨਹੀਂ, ਉਸਦੀ ਹਮਸ਼ਕਲ ਝਲਕਾਰੀ ਬਾਈ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਦਲਿਤ ਔਰਤ ਸੀ।

ਹਾਂ, ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹ ਜੋ ਕਿ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਇਸ ਹਿੰਸਕ ਲੜਾਈ ਦਾ ਨਾਇਕ ਉਭਰਿਆ ਸੀ ਨਾਲ ਉਹ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਜੋ ਜਿੱਤੀ ਹੋਈ ਧਿਰ ਹਾਰੀ ਹੋਈ ਧਿਰ ਨਾਲ ਅਕਸਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਕਲਮ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਥਾਲ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਮਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਡਿੱਗੀ ਹੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ। (ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਬਾਪ ਵੀ ਆਪਣੇ ਸਕੇ ਭਰਾ ਦਾ ਸਿਰ ਕਲਮ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਜਨਮ ਦਿਨ ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ)

ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹ

ਬਹਾਦਰ ਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਰੰਗੂਨ ਵਿਖੇ 4"x4" ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਕਰਕੇ ਰੱਖਿਆ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਕਵਿਤਾ ਲਿਖੀ ਸੀ- 'ਲਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਦਿਲ ਮੇਰਾ, ਉਜੜੇ ਦਿਆਰ ਮੇਂ---।'

ਬੜਾ ਲੋਕ- ਸੰਹਾਰ ਹੋਇਆ। ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਨੇ ਕੀ ਖੱਟਿਆ? ਅਥਾਹ ਸੋਨਾ। ਰਾਜ ਘਰਾਣਿਆਂ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਲੁੱਟੇ, ਮੰਦਿਰ ਲੁੱਟੇ, ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਕਿ ਤਾਜ ਮਹਿਲ ਦੇ ਗਿਰਦ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਪਲੇਟਾਂ ਦੀ ਮੜਾਈ ਉਤਾਰ ਕੇ ਪਿੱਤਲ ਦੀਆਂ ਚਾਦਰਾਂ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਸੋਨਾ ਹਾਲੇ ਵੀ ਬਰਤਾਨੀਆ ਦੇ ਬੈਂਕਾਂ ਦੇ ਤਹਿਥਾਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ

ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਮਾਲਕ 'ਬਰਤਾਨੀਆਂ ਦੇ ਲੋਕ' ਜਾਂ ਸ਼ਾਹੀ ਘਰਾਣਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਧਨਾਢ ਘਰਾਣਾ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਘਰਾਣਾ ਹੈ।

ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਰਾਜ ਖ਼ਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ 'ਬਰਤਾਨਵੀ ਤਾਜ' ਦਾ ਰਾਜ ਆਰੰਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲੇ ਤੱਕ ਪੱਕਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਬਰਤਾਨਵੀ ਤਾਜ' ਦਾ ਅਸਲ ਅਰਥ ਕੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਤਾਜ' ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਘਰਾਣੇ, ਜਿਸ ਦਾ ਹੈਡ-ਕੁਆਟਰ ਲੰਡਨ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਹੋਰ 'ਸਿਟੀ ਆਫ ਲੰਡਨ' ਵਿਖੇ ਹੈ, ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਐਂਬਲਮ (ਚਿੰਨ੍ਹ) ਹੈ।

1773 ਤੋਂ ਹੀ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਘਰਾਣੇ ਦਾ ਇੱਕ ਮਾਤਰ ਮਨੋਰਥ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦ ਗੁਪਤ ਰਹਿ ਕੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਰਾਜ ਘਰਾਣਿਆਂ, ਦੇਸ਼ਾਂ, ਕੌਮਾਂ ਤੱਕ ਨੂੰ ਵੰਡ ਕੇ ਤੇ ਲੜਾ ਕੇ ਦੌਲਤ ਲੁਟੀ ਜਾਏ ਤੇ ਜਿਸ 'ਹੱਥ ਧਨ, ਤਿਸ ਹੱਥ ਰਾਜ' ਅਖਾਣ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਭਾਰਤ ਨੇ ਨਿਵੇਕਲਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਣਾ ਸੀ। ਅਨੇਕਾਂ ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚੋਣਵੀਆਂ ਇਹ ਹਨ :-

ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਕੋਲਿਨਜ਼ (Illuminate Collins) ਜੋ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਘਰਾਣਾ ਹੈ ਐਸੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਛਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ 'ਸੰਮੋਹਨ' (Hypnotism) ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਜਾਏ। ਵਿਕੀ ਕਾਲਨਜ਼ ਨੇ ਐਸੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਤੇ ਛਾਪੀਆਂ ਕਿ ਹਿੰਦੂਆਂ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਨਫਰਤ ਵਧੇ। ਉਸਦਾ ਨਾਵਲ ਮੂਨ ਸਟੋਨ (Moonstone) ਏਸੇ ਦਿਸ਼ਾ ਦਾ ਇੱਕ ਨਾਵਲ ਹੈ।

ਬਾਬਰੀ ਮਸਜਿਦ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਜਨਮ ਭੂਮੀ ਝਗੜਾ ਰਗੜਾ ਏਸੇ ਮਾਲਾ ਦਾ ਮੋਤੀ ਹੈ।

ਫੋਰਟ ਵਿਲੀਅਮ ਕਾਲੇਜ ਕਲਕੱਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਜਾਨ ਗਿਲ ਕਰਾਈਸਟ (John Gilchoest) ਨੇ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦਾ ਰੋਲ--ਘਚੋਲਾ ਪਾ ਦਿੱਤਾ।

ਉਸਨੇ ਦੋ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਈਜਾਦ ਕਰਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਸ਼ੀਅਨ ਭਾਸ਼ਾ ਸਾਹਿਤਿਕ ਭਾਸ਼ਾ ਸੀ ਪਰ ਨਾਲੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਅਨੇਕਾਂ ਲੋਕ ਬੋਲੀਆਂ ਬੋਲਚਾਲ ਵਿੱਚ ਚਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਇੱਕ ਲੋਕ ਭਾਸ਼ਾ ਸੀ 'ਖੜ੍ਹੀ ਭਾਸ਼ਾ' ਜੋ ਵਧੇਰੇ ਕਰਕੇ ਯੂਪੀ, ਮਧ-ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਬਿਹਾਰ ਆਦਿ ਇਲਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬੋਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਏਸੇ ਨੂੰ ਦੋ ਲਿੱਪੀਆਂ ਅਰਥਾਤ ਪਰਸ਼ੀਅਨ ਅਤੇ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਵਿੱਚ ਲਿਖਾਇਆ ਜਾਣ ਲੱਗਾ। ਪਰਸ਼ੀਅਨ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਵਧੇਰੇ ਨੇੜਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੇ। ਇੱਕੋ ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਦੋ ਲਿੱਪੀਆਂ ਨੇ ਵੱਖ ਬੋਲੀਆਂ ਬਣਾ ਧਰਿਆ। ਇੱਕ ਉਰਦੂ ਅਤੇ ਦੂਸਰੀ ਹਿੰਦੀ। ਉਰਦੂ ਪਰਸ਼ੀਅਨ ਵੱਲ ਝੁਕਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਦੈਵੀ ਬੋਲੀ ਬਣਦੀ ਗਈ। ਤੇ ਦੂਸਰੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਦੇ ਵਧੇਰੇ ਨੇੜੇ ਸੀ ਉਹ

ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਦੈਵੀ ਬੋਲੀ ਬਣਦੀ ਗਈ। ਸਮਾਂ ਬੀਤਣ ਨਾਲ ਇਸ ਮਸਲੇ ਨੂੰ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਮਾਂ-ਬੋਲੀਆਂ ਨੂੰ ਖਤਰੇ ਦਾ ਮਸਲਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਪੰਜਾਬੀ ਤੇ ਹੋਰ ਸਥਾਨਕ ਬੋਲੀਆਂ ਨੂੰ ਹਿੰਦੀ ਤੋਂ ਖਤਰਾ ਹੈ, ਉਰਦੂ ਨੂੰ ਹਿੰਦੀ ਤੋਂ ਖਤਰਾ ਹੈ, ਹਿੰਦੀ ਨੂੰ ਉਰਦੂ ਤੋਂ ਖਤਰਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਸਭ ਨੂੰ ਨਿਗਲ ਕੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਤੇ ਬੈਠਣ ਵੱਲ ਵੱਧ ਰਹੀ ਹੈ।

ਰੁਡਿਆਰਡ ਕਿਪਲਿੰਗ ਨੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵਸ ਜਾਣ ਮਗਰੋਂ ਜਗਤ ਪ੍ਰਸਿਧ ਨਾਵਲ ਏ ਪੈਸੇਜ ਟੂ ਇੰਡੀਆ (A Passage to India) ਲਿਖ ਕੇ ਉਕਤ ਝਗੜਿਆਂ ਦੇ ਹੱਲ ਨੂੰ 'ਗੋਰੇ ਲੋਕਾਂ' (white Man's burden) ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਮਤ ਐਲਾਨਿਆ।

ਇਸਲਾਮ ਮੱਤ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਉਪਜਾਈਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਾਦੀਅਨ (Qadyanism) ਅਹਿਮਦੀ (Ahmedism), ਇਸਮਾਲੀ (Ismailism)। ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ਾਮਦ ਅਤੇ ਵੱਢੀ ਖੋਰੀ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨੂੰ ਕੌਮੀ ਪੱਧਰ ਤੱਕ ਫੈਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਹੋਲੀ ਹੋਲੀ ਇਹ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮਸਲਾ ਬਣ ਗਿਆ।

ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਦਾ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੱਧਰ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਛਤ ਯੰਤਰ ਹੈ ਮਾਰਕਸੀ ਸਮਾਜਵਾਦ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਪੱਧਰ ਦਾ ਹੈ ਇੰਡੀਅਨ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਸਥਾਪਤੀ (ਭੁੰਘਾਈ ਤੱਕ ਖੋਜ ਕਰੀਏ) ਰੂਸ ਅਤੇ ਨਾਲ ਦੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੇ ਕੀ ਖੱਟਿਆ? ਚੀਨ ਕਮਿਊਨਿਸਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਸ਼ਵ ਬੈਂਕ ਦੀ ਕਠਪੁਤਲੀ ਹੈ।

ਇੰਡੀਅਨ ਨੈਸ਼ਨਲ ਕਾਂਗਰਸ ਦੀ ਸਥਾਪਤੀ ਦਾ ਮੁੱਢ ਦੋ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ ਨੇਤਾ ਏ.ਓ.ਹਿਊਮ ਅਤੇ ਵੈਡਰਬਰ (A.O.Hume and Wedburn) ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਰਲਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਭਾਰਤੀ ਸਥਾਪਕਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਟੁਕ ਪੜੀਏ। "According to the official Masonic Website [http://www.MasonIndia.org/index 10. Html](http://www.MasonIndia.org/index10.html), Swami Vivekananda (initiated in 1884 under the name of brother Narendra Dutt in Lodge Anchor Hope (Calcutta), Motilal Nehru, Lodge Harmony, Kanpur (father of Jawahar Lal Nehru and grand father of Indira Gandhi), C. Rajagopala Chary (Governor General of India), Sir Ramasawary Iyer (Divan of Travennnnnore), Dr. P.V. Chriy (Governor of Maharashtra).

ਏ.ਓ. ਹਿਊਮ

ਏਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਹਾਤਮਾ ਗਾਂਧੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਉਪਰਲੀ ਡਿਗਰੀ ਪਾਸ

ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਸੀ।

ਅੱਗੇ ਹੋਰ ਪੜ੍ਹੀਏ:- Realising that Indian National Congress leaders were phoney, Mohhamed Ali Jinnah, British educated lawer, managed to get a mandate for all muslim Pakistan.

ਜਿਨਾਹ ਮੁਹੰਮਦ ਅਲੀ

Jinnah never shed a drop of blood or go to jail for freedom.

ਯੋਜਨਾ ਬੱਧ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਤੇ ਗੈਰ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਫੁਟ ਪਾਈ ਗਈ ਤੇ ਵੰਡ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਅਥਾਹ ਲਹੂ ਡੁੱਲਿਆ।

ਇਸ ਸਭ ਕੁਝ ਵਿੱਚ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਲਾਰਡ ਮਾਊਂਟਬੈਟਨ ਅਤੇ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਘਰਾਣੇ ਦੀ ਧੀ ਐਡਵਿਨਾ ਮਾਊਂਟਬੈਟਨ ਨੇ ਅਹਿਮ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ।

ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਢੰਗ ਨਾਲ 95% ਮੁਸਲਿਮ ਆਬਾਦੀ ਵਾਲੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵੱਲ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੇਹ ਦਾ ਤੱਕਲਾ ਗੱਡਿਆ ਰਹਿ ਸਕੇ। ਦੋਵੇਂ ਦੇਸ਼ ਖਮਿਆਜ਼ਾ ਭੁਗਤ ਰਹੇ ਹਨ।

ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸਰਾਪ ਜੋ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਰਾਜ ਵਲੋਂ ਮਿਲਿਆ, ਉਹ ਹੈ ਭਾਰਤ ਦੀ ਬੈਂਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ। ਬੈਂਕ ਹੀ ਮੁਦਰਾ ਦਾ ਸੋਮਾ ਹੈ ਤੇ ਮੁਦਰਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਸ਼, ਕੌਮ, ਸਮਾਜ ਦੀ ਸੰਚਾਲਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ 'ਵਾਟਰ ਲੂ ਦੀ ਲੜਾਈ' ਦੇ ਝਟ ਮਗਰੋਂ ਬਰਤਾਨੀਆਂ ਦਾ ਬੈਂਕ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਨੇ ਹਥਿਆ ਲਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਭਾਰਤ ਦੇ ਲੋਕਾਂ, ਮੰਦਰਾਂ ਅਤੇ ਤਾਜ ਮਹੱਲ ਦਾ ਲੁਟਿਆ ਸੋਨਾ, ਇਨਕਲਾਬ ਦੇ ਐਨ ਪਹਿਲਾਂ ਰੂਸੀ ਜਾਰ ਨਿਕੋਲਸ ਵੱਲੋਂ ਅਮਾਨਤ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਰਾਣੀ ਵਿਕਟੋਰੀਆ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਸੋਨਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਸਤੀਆਂ ਤੋਂ ਲੁੱਟਿਆ ਸੋਨਾ ਬਰਤਾਨਵੀ ਬੈਂਕ ਦੇ ਤਹਿਖਾਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਪਿਆ ਹੈ। ਕਦੇ ਕਦੇ ਚਰਚਾ ਚੱਲਦੀ ਰਹੀ ਕਿ ਉਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਸੋਨੇ ਦਾ ਮਸਲਾ ਉਠਾਇਆ ਜਾਵੇ ਪਰ ਏਡੀ ਵੱਡੀ ਦੌਲਤ ਦੇ ਮਾਲਕ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਮਸਲਿਆ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣਾ ਜਾਣਦੇ ਹਨ।

ਅਮਰੀਕਾ ਬਾਰੇ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਸ਼ਕੂਕ ਦੀ ਗੂੰਜਾਇਸ਼ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਗਈ ਹੈ।

ਅਮਰੀਕਾ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਕੇਵਲ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਮੁਲਕ ਐਸਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਬੈਂਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਸੈਨੇਟ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ ਕਰਵਾ ਕੇ 1913 ਵਿੱਚ 'ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕਿੰਗ ਕੰਪਨੀ' ਨੇ ਹਥਿਆ ਲਈ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਬੈਂਕਾਂ ਜੋ ਰੋਬਸਚਾਈਡਲ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਨਿਜੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸਨ, ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾ ਕੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸੀ

ਜਿਸ ਤੇ ਅਮਰੀਕੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਘਟਨਾ 1913 ਵਿੱਚ 23 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਵਾਪਰੀ ਸੀ। ਸਮਾਂ ਵੂਡਰੂ ਵਿਲਸਨ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਦਾ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਈ ਵਾਰੀ ਪੜ੍ਹ ਚੁੱਕੇ ਹੋ ਕਿ ਮਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੂਡਰ ਵਿਲਸਨ ਨੇ ਇਹ ਸਾਰਾ ਸੱਚ ਉਗਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਉਨਤ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਗੁਲਾਮ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਰਗੇ ਮੁਲਕਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਬੈਂਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਨਿੱਜੀ ਬੈਂਕਰਾਂ ਨੇ ਮੁਢੋਂ ਸੁਢੋਂ ਹਥਿਆ ਲਈ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉੱਥੋਂ ਦੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕਾਂ ਤੋਂ ਬਕਾਇਦਾ ਕਰਜ਼ੇ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੇ ਮੁਲਕਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾ ਰਹੀਆਂ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਬੈਂਕਰ ਜਦੋਂ ਚਾਹੁਣ ਜਾਂ ਹਰ ਪੰਜ ਸੱਤ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਜਾਣ ਬੁਝ ਕੇ ਆਰਥਿਕ ਸੰਕਟ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹੋਣ ਤਾਂ ਵਿਚਾਰਾ ਭਾਰਤ ਜਿਸਨੇ ਚਾਰ ਸੌ ਸਾਲ ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਸਪਾਟ ਗੁਲਾਮੀ ਹੰਢਾਈ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸਦੀ ਬੈਂਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਭਲਾ ਕਿਵੇਂ ਇਸਦੀ ਆਪਣੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਵਹਿਮਾਂ ਭੁਲੇਖਿਆਂ ਦਾ ਲਗਾਤਾਰ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋਏ ਰਹੀਏ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵੀ ਵਿੱਤੀ ਮਾਲਕਾਂ ਦਾ ਕੀ ਕਸੂਰ ਹੈ?

ਅਰਬ ਦੇ ਮੁਲਕ ਜੋ ਅਥਾਹ, ਬੇਅੰਤ ਕਾਲੇ ਸੋਨੇ ਅਰਥਾਤ ਤੇਲ ਦੀ ਦੌਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਮਾਤਰ ਮਾਲਕ ਹਨ, ਨੂੰ ਲੁਟਿਆ ਵੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਟਿਆ ਵੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਏਸੇ ਕਬਨ ਤੇ ਪਰਚੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦਾ ਰੀਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਇੱਕ ਵਿੱਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨਿਕ ਅਦਾਰਾ ਹੈ। (Constitutional Body) ਹੋਰ ਵੀ ਸੰਵਿਧਾਨਿਕ ਅਦਾਰੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚੋਣ ਕਮਿਸ਼ਨ, ਸੀ.ਬੀ. ਆਈ, ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਜਨਰਲ, ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ। ਉਵੇਂ ਹੀ ਰੀਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਵੀ ਸੰਵਿਧਾਨਿਕ ਅਦਾਰਾ ਹੈ ਜੋ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮਸਲਾ ਭਾਵੇਂ ਜਟਿਲ ਹੈ ਜੋ ਪੜ੍ਹਿਆ-ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜਾਨਣਾ ਪੈਣਾ ਹੀ ਹੈ।

ਹਾਂ, ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਸਾਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਤੋਂ ਬਣਿਆ-ਬਣਾਇਆ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਿੱਧਿਆਂ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਧਨਾਢਾਂ ਦੇ ਧਨ ਨਾਲ ਚੱਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਉਹਨਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਘੜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾ ਉਹਨਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਦੇ ਬੜੇ ਪਿਆਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾਮਣੇ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਾਰਵਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਯੇਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਕੈਂਬਰਿਜ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਆਕਸਫੋਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਕੋਲੰਬੀਆ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਦਿ ਆਦਿ ਕੁਝ ਕੁ ਨਾਮ ਲਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਕਿਵੇਂ ਤੋਰਨਾ ਹੈ, ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਕਿਵੇਂ ਬਦਲਨਾ ਹੈ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਕਿਧਰ ਲੈ ਜਾਣਾ ਹੈ ਆਦਿ ਦੇ ਰੋਡਮੈਪ ਦੀ ਧਾਰਾ ਇਨ੍ਹਾਂ

ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਸਰਵਉੱਚ ਕੋਟੀ ਦੇ ਬੁਧੀਜੀਵੀ ਆਪਣੇ ਧਨਾਢ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਹਿੱਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਘੜਦੇ ਹਨ। ਸੰਵਿਧਾਨਾਂ ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਆਧਾਰ ਉਹਨਾਂ ਹੱਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਂ, ਅੱਗੋਂ ਸਥਾਨਕ ਮੁਲਕਾਂ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਉਸਾਰਨ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਮੁਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਛੇੜਛਾੜ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਥਾਨਕ ਹਾਲਾਤ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਝ ਮੱਦਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਮਨਫੀ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਗੋਂ ਬੁਧੀਜੀਵੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਵੱਖ ਵੱਖ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਚ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਬੋਧ ਬਲ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਾਹਵਾ ਸ਼ੇਖੀ ਮਾਰਦੇ ਹਨ। ਇਉਂ ਕਰਨਾ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਮਾਜਿਕ ਸ਼ਾਨ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਫਰਜ਼ ਵੀ। ਅੱਗੋਂ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਆਸੀ, ਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਸੰਗਠਨ ਅਤੇ ਆਮ ਲੋਕ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਖਸ਼ੀਅਤਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਕੇਂਦਰੀ ਬਿੰਦੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ 'ਰੀਜ਼ਰਬ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ' ਦੇ ਆਦਿ, ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਸਟੇਟੱਸ ਤੇ ਤੱਥ (ਸੱਚ) ਅਧਾਰਤ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ।

ਪ੍ਰਿਸ਼ਟ ਭੂਮੀ (Back Ground)

- ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਦੀ ਚਿੜੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣ ਕਰਕੇ ਇਸਨੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਪਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਹਮਲਵਾਰਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ।
- ਡੱਚਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ 1600 ਈਸਵੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਤੇੜੇ ਬ੍ਰਿਟੇਨ ਦੀ ਈਸਟ ਇੰਡੀਆ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਵੀ ਵਪਾਰਕ ਚਾਰਟਰ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 1608 ਤੱਕ ਇਸਦੇ ਵਪਾਰਕ ਜਹਾਜ਼ ਸੂਰਤ ਵਿਖੇ ਪੁੱਜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਗਲੇ ਡੇਢ ਸੌ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੋਰ ਯੂਰਪੀ ਵਪਾਰਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਅਗੇਰੇ ਲੰਘ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵਪਾਰਕ ਕੋਠੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਲਿਆਂ ਦਾ ਰੂਪ ਦੇਕੇ ਪਲਟਨਾਂ ਵੀ ਭਰਤੀ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।
- 1757 ਦੀ ਪਲਾਸੀ ਦੀ ਲੜਾਈ ਦੀ ਜਿੱਤ ਮਗਰੋਂ ਦੇਸੀ ਵਪਾਰੀਆਂ ਯਾਰ ਲਤੂਫਖਾਨ, ਜਗਤ ਸੇਠ, ਮੈਹਤਾਬ ਚੰਦ, ਸਵਰੂਪ ਚੰਦ, ਉਮੀ ਚੰਦ, ਅਤੇ ਰਾਏ ਦੁਰਲਾਭ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਬੰਗਾਲ ਅਤੇ ਬਿਹਾਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਅਫੀਮ ਦੀ ਖੇਤੀ ਕਰਵਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਕਾਲ ਪੈਦਾ ਹੈ, ਇਕ ਕ੍ਰੋੜ ਲੋਕ ਮਰਦੇ ਹਨ।
- ਇੰਗਲੈਂਡ ਅਤੇ ਚੀਨ ਸਮੇਤ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਅਫੀਮ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
- ਈਸਟ ਇੰਡੀਆ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਏਨੀ ਉਨਤੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀਆਂ ਦੀ ਅਧੋਗਤੀ (Downfall) ਦਾ ਅਸਲ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਪਿਤਾਮਾ ਮੋਜ਼ਜ਼ ਬੂਅਰ ਨੇ 1708 ਵਿੱਚ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ 32 ਲੱਖ ਪਾਊਂਡ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਹੋਰ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦਾ ਉਧਾਰ/ਕਰਜ਼ਾ ਰੋਕ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਉਂ ਬੂਅਰ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਅਰਥਾਤ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਪਰਿਵਾਰ ਈਸਟ ਇੰਡੀਆ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਕਰਤਾ

ਧਰਤਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਵਪਾਰ ਅਤੇ ਬਸਤੀਆਂ ਤੇ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

- ਕੰਪਨੀ ਨਿਰਾ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਵਿੱਚ ਕਮਾਲ ਦਰ ਕਮਾਲ ਜੁਗਾੜ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।
- ਮਾਈਕ ਮਾਰਕੁਇਸ (Mike Marquesse) ਨੇ ਕਮਾਲ ਦੀ ਟੂਕ ਘੜੀ ਹੈ।:-

In its day the company occupied and manipulated the interstices of a truly global economy. Tea from China was bought with opium from India; Indian and later British textiles (made from cotton grown in India) purchased slaves in west Africa, who were sold in the Americas for gold and silver, which was invested in England, where the sugar harvested by the slaves ensured a booming market for the tea from China. The big winner sat in the City of London (i.e. Rothschild family). The more numerous losers could be found in every corner of the globe.

ਏਸ ਵਟਾਂਦਰੇ (Barter) ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਹਿਲ ਅਤੇ ਸੌਖਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮੁਦਰਾ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਮੁਦਰਾ ਦੇ ਕੇਂਦਰ ਬੈਂਕ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤੇ ਇਉਂ ਬੈਂਕਾਂ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੇ ਹਰ ਇੱਕ ਬਸਿੰਦੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਾਲ ਦੀਆਂ ਕੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਐਨਾ ਜਕੜ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਜੋ ਹਾਲਤ ਹੈ, ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ।

ਇਉਂ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਬੈਂਕਾਂ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਬੱਝਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਬੈਂਕ ਖੁੱਲ੍ਹਦੇ ਹਨ ਪਰ ਬਰਤਾਨੀਆ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਗਲੈਂਡ (Bank of England) ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਦਾ ਨਿਜੀ ਬੈਂਕ ਨਿਜ਼ਤਵ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ 1708 ਵਿੱਚ ਇਸ ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਬੱਤੀ ਲੱਖ ਪਾਊਂਡ ਕਰਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

1844 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਰਾਬਰਟਪੀਲ (Rovrt Peel) ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਬੈਂਕ ਚਾਰਟਰ ਐਕਟ (Bank Charter Act) ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਮੁਦਰਾ ਛਾਪਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਏਸ ਬੈਂਕ ਨੂੰ ਦੇ ਦੇਂਦੀ ਹੈ। (ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਹੀ ਬੁਨਿਆਦ ਹੈ)

1851 ਵਿੱਚ ਜੇਮਸ ਵਿਲਸਨ ਵਲੋਂ ਲੰਡਨ ਵਿਖੇ ਚਾਰਟਰ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਆਸਟਰੇਲੀਆ ਐਂਡ ਚਾਇਨਾ ਦੀ ਸਥਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਏਜੰਸੀ ਕਲਕੱਤਾ ਵਿਖੇ ਖੋਲ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

1853 ਵਿੱਚ ਮਰਕੈਂਟਾਈਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਲੰਡਨ ਐਂਡ ਚਾਇਨਾ ਦੀ ਸਥਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਾਖਾਂ ਮਦਰਾਸ ਅਤੇ ਬੰਬੇ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਸਥਾਪਤੀ 1806 ਵਿੱਚ ਬੈਂਕ ਆਫ

ਕਲਕੱਤਾ ਦੇ ਨਾਮ ਹੇਠ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਫੈਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੋਰ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਖੋਲੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

1921 ਤੱਕ ਲਗਪਗ ਸੱਤਰ ਬ੍ਰਾਂਚਾਂ ਖੁਲ੍ਹ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਇੰਮਪੀਰੀਅਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

1955 ਵਿੱਚ ਆਜ਼ਾਦੀ ਮਗਰੋਂ ਨਵਾਂ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ।

Reserve Bank of India - ਰੀਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ 1934 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਅਦਾਰੇ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਹਿਲਟਨ ਯੰਗ ਕਮਿਸ਼ਨ (Hilton

Young Commission) ਜਿਸ ਨੂੰ Royal Commission on Indian Currency and Finance ਵੀ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਸਥਾਪਤੀ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਬੌਧ ਵਿਚਾਰਕ ਸਪੂਤ ਡਾ. ਭੀਮ ਰਾਓ

ਅੰਬੇਦਕਰ ਦਾ ਵੱਡਾ ਯੋਗਦਾਨ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਮੌਕੇ ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹਰ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਡਾ. ਅੰਬੇਦਕਰ ਦੀ ਪੁਸਤਕ (The Problem of Rupee – Its Origin and its Solution) ਸੀ।

ਡਾ. ਅੰਬੇਦਕਰ :- ਬੀ.ਏ.ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਾਕਟਰ ਅੰਬੇਦਕਰ ਦੀ ਤਾਲੀਮ ਦਾ ਵੱਡਾ ਭਾਗ ਅਮਰੀਕਾ (ਕੋਲੰਬੀਆ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੀਊਯਾਰਕ) ਅਤੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਵਲੋਂ ਨਿਯੁਕਤ, ਐਡਮ ਵਿਸ਼ੁਪਤ ਵਲੋਂ ਸਥਾਪਤ 'ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ' ਇੱਕ ਐਸੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਜੋ 1776 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਲੱਗਭਗ ਹਰ ਇੱਕ ਬੌਧ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਢੰਗ ਤਰੀਕੇ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਲੈਂਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਸੰਸਥਾ ਹੈ। ਪਰ ਫੇਰ ਵੀ ਕਈ ਸਾਰੇ ਸੀਟੀ ਮਾਰਾਂ (Whistle- Blower) ਵਲੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੇ ਕੇ ਵੀ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਭੇਦ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਹਨ। ਕਈ ਸਾਰੇ ਗੁਪਤ ਨਾਮ ਵੀ ਛਾਇਆ ਹੋਏ ਹਨ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਤਿਕਾਰਤ ਮਹਾਨ ਸਪੂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਡਾ. ਅੰਬੇਦਕਰ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਭਰੋਸੇ ਯੋਗਤਾ ਹੋਰ ਖੋਜ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ।

1949 ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਬੈਂਕ ਦਾ ਕੌਮੀ ਕਰਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਇਸਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਦਾਰੇ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਦੂਸਰੇ ਵਿਸ਼ਵਯੁਧ ਮਗਰੋਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਗੁੱਟਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਮਰੀਕਾ ਬਨਾਮ ਸੋਵੀਅਤ ਰੂਸ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਗੁਣਾ ਸੋਵੀਅਤ ਰੂਸ ਗੁਟ ਵਲ ਅਤੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦਾ ਅਮਰੀਕਾ ਗੁਟ ਵਲ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। 1992 ਵਿੱਚ ਸੋਵੀਅਤਾਂ ਦੇ ਟੁਟਣ ਤਕ ਏਵੇਂ ਹੀ ਚਲਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕੌਮੂਨਿਸਟ ਅੰਦੋਲਨ ਅਤੇ ਕਿਸਾਨੀ ਤੇ ਮੁਜ਼ਾਰਾ ਲਹਿਰਾਂ ਜੁਲਮ ਦਾ ਲਗਾਤਾਰ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਦੂਸਰੇ ਜ਼ਾਰ ਨਿਕੋਲਸ ਦੂਜੇ ਦੇ ਖਾਨਦਾਨ ਨੂੰ ਏਸ ਕਰਕੇ ਹੀ ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਇਨਕਲਾਬ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਥੋਂ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਦੀ ਮੁਦਰਾ ਵਿਸ਼ਵੀ ਬੈਂਕਰਾਂ ਵਲੋਂ ਹਥਿਆਈ ਜਾਏ। ਉਂਜ ਛਲਾਵਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਰਾ ਸੋਵੀਅਤਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਸੀ। (ਪਿਛਲੇ ਚੈਪਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਸਲੇ ਨੂੰ ਖੂਬ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।)

ਭਾਰਤ ਵਰਗੇ ਮਹਾਨ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਮੁਦਰਾ ਅਮਰੀਕਾ, ਇੰਗਲੈਂਡ, ਯੂਰਪ, ਰੂਸ, ਚੀਨ ਆਦਿ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕੌਮੀ ਕਰਨ ਦਾ ਛਲਾਵਾ ਵੀ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

ਰੀਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ, ਮੁਦਰਾ ਸਪਲਾਈ ਦੇ ਮਸਲੇ ਤੇ ਅਕਸਰ ਖੜਕਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਕਸਰ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਕਈ ਵਾਰੀ ਸਰਕਾਰਾਂ ਕਈ ਮਹੀਨੇ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਲਟਕਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਰੀਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੇ ਗਵਰਨਰਾਂ ਨੂੰ ਅਸਤੀਫ਼ੇ ਦੇਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ।

ਪਿਛਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਰਵਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ (Harvard University) ਤੋਂ ਵਾਰੀ ਵਾਰੀ ਦੋ ਗਵਰਨਰ ਆਏ ਤੇ ਅਸਤੀਫ਼ੇ ਦੇ ਕੇ ਵਾਪਸ ਹਾਰਵਰਡ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਗਏ। ਸਰਕਾਰਾਂ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਵੱਸ ਬੈਂਕਾਂ ਦੀ ਜਕੜ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਜ਼ੀਰੋ ਡਿਪਾਜ਼ਟ ਖਾਤੇ ਖੋਲ੍ਹੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਚਾਨਕ ਨੋਟ ਬੰਦੀ ਕਰਕੇ 'ਬਾਰਟਰ' ਪ੍ਰੰਪਰਾ (ਜਿਨੀ ਕੁ ਅਜੇ ਬਾਕੀ ਸੀ) ਉਕਾ ਹੀ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸਿਆਸੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਆਪਸੀ ਮੁਕਾਬਲੇਬਾਜ਼ੀ ਖਤਰਨਾਕ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਸਰਕਾਰਾਂ ਬੇਵੱਸ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੀਆਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਉਹੀ ਹਸਰ ਹੋਵੇ ਜੋ ਇਰਾਕ, ਸੀਰੀਆ ਅਤੇ ਲਿਬੀਆ ਦਾ ਹੋ ਚੁਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਈਰਾਨ, ਉਤਰੀ ਕੋਰੀਆ, ਵੈਨਜ਼ੁਏਲਾ ਆਦਿ ਦਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਹੋਰ ਸਿਤਮ ਜ਼ਈਫੀ ਇਹ ਕਿ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਮੁਲਕ ਉਕਤ ਸਿਤਮ ਜ਼ਈਫੀ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਲੜ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ, ਵਿਸ਼ਾਲ ਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਮੁਲਕ ਚੁਪ ਚਾਪ ਬੈਂਕਰਾਂ ਦਾ ਜ਼ੁਲਮ ਸਹੀ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੀ ਇਹ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਵਿਸ਼ਵ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਬਲਾਤਕਾਰ ਨਹੀਂ?

ਕੀ ਕੋਈ ਹੱਲ ਵੀ ਹੈ ?

1957 'ਚ ਬਰਤਾਨੀਆ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਮ-ਮਨਿਸਟਰ ਨੇ ਇਸ ਬੀਮਾਰੀ ਦਾ ਨਾਮ ਕਰਨ ਕੀਤਾ ਸੀ - Unknown International Cabal - ਗੁਪਤ ਆਲਮੀ ਚਵੁਲ।

- ਨਾਮ ਨੂੰ ਡੀਕੋਡ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੱਲ ਹੈ।
- ਛੋਟੇ, ਦਰਮਿਆਨੇ ਜਾਂ ਵੱਡੇ ਧਨ-ਕੁਬੇਰ ਚਵੁਲ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ।
- ਇਸ ਧਨ-ਕੁਬੇਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਜਾਲ ਦੀਆਂ ਕੜੀਆਂ ਸਾਰੇ ਆਲਮ ਵਿੱਚ ਫੈਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ।
- ਬੀਮਾਰੀ ਦੀ ਅਸਲੀ ਜੜ੍ਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ 'ਗੁਪਤ' ਹਨ। ਗੁਪਤਤਾ ਇਸ ਦਾ ਇਕ ਮਾਤਰ ਨੇਮ ਹੈ।
- ਏਸ ਨੇਮ ਦਾ ਟੁੱਟਣਾ ਹੀ ਏਸ ਦਾ ਹੱਲ ਹੈ। ਯਾਨੀ 'ਪਾਰਦਸ਼ਤਾ', ਆਲਮੀ ਪੱਧਰ ਦੀ।
- ਬਦੀ ਦੀ ਅਸਲੀ ਜੜ੍ਹ ਜੋ ਗੁਪਤ ਹੈ ਨੂੰ ਪਾਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰੀਏ।
- ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕੇਵਲ ਇੱਕਾ ਦੁੱਕਾ 'ਸੀਟੀ-ਮਾਰਾਂ' ਦੀ ਨਹੀਂ। ਸਾਡੀ ਸੱਭ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹਾਂ। ਸਾਧਾਰਨ ਮਰਦ-ਔਰਤ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਦੇਸ਼ੀ, ਬਹੁ-ਦੇਸ਼ੀ, ਅੰਤਰ-ਦੇਸ਼ੀ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੀ ਹੈ।
- ਸੱਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬੁੱਧੀਜੀਵੀਆਂ ਦੀ ਹੈ।
- ਇਸ ਦੀ ਤਹਿ ਤੱਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਵੀ ਇਕ 'ਮਹਾਨ ਮੁਹਾਜ਼' ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਕਠਿਨ ਨਹੀਂ। ਅਨੇਕਾਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਦਾ ਰੱਬ ਸਾਡੇ ਹੱਥਾਂ ਦਾ ਖਿਡਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਬੁੱਧੀਜੀਵੀ 'ਇੰਟਰਨੈੱਟ' ਦੇਖਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਸ਼ੁਰੂ

ਵਿੱਚ ਕੁਲ 10% ਸਮਾਂ 'ਸੋਨ-ਕੀੜੀ' (ਜੋ ਅਮਰ ਹੋਣ ਦੇ ਪੜ੍ਹਾ ਵੱਲ ਵਧ ਰਹੀ ਹੈ) ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਤੇ ਖਰਚ ਕਰੀਏ। ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡੀਏ, ਸਟੱਡੀ ਸਰਕਲ ਲਗਾਈਏ, ਸਭਾਵਾਂ-ਕਨਵੈਨਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਏਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਬਣਾਈਏ। ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਮੀਡੀਆ ਸਿੱਧੇ-ਅਸਿੱਧੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ। ਮੀਡੀਆ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕਰੀਏ ਕਿ ਇਸ ਇਸ਼ੂ ਤੇ ਵੀ ਚਰਚਾ ਹੋਏ। ਹਾਲ ਦੀ ਘੜੀ ਅਸੀਂ ਇੰਟਰਨੈੱਟ, ਫੇਸ-ਬੁੱਕ, ਈ.ਮੇਲ, ਵਟਸ-ਅੱਪ ਆਦਿ ਜਿਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਸੀਂ ਸੁਗਲ ਮੇਲਿਆਂ ਲਈ ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹੀ ਹਾਂ, ਇਸ ਆਹਰੇ ਵੀ ਲਗਾਈਏ।

- ਅਨੇਕਾਂ ਅਧਾਰਾਂ ਉਪਰ ਬੇਉਤਕ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਬਣੀਆ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਇਕ, ਸਿਰਫ ਇਕ, ਏਸ ਅਧਾਰ ਤੇ ਵੀ ਬਣਾ ਵੇਖੀਏ। ਹੋਰ ਵੀ ਚਲਦੀਆਂ ਰਹਿਣ, ਇਕ ਇਹ ਵੀ ਚੱਲ ਨਿਕਲੇ।

ਏਦਾਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਹੀ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਹੋਇਆ, ਬੜਾ ਕੁਝ ਹੋਇਆ। ਪਰ ਵਿਕੋਲਿਤਰਾ ਸੀ ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਿਕਰਾਲਤਾ ਅੱਗੇ ਟਿੱਕ ਨਾ ਸਕਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਬੁੱਧੀਜੀਵੀਆਂ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭਾਈਵਾਲ ਨਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ।

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਪਰਾਲਾ ਰੂਸ ਦੇ ਜ਼ਾਰ ਨਿਕੋਲਸ ਨੇ 1814 ਵਿੱਚ ਵਿਆਨਾ ਕਾਨਫ਼ਰੰਸ ਵਿੱਚ ਡੱਟ ਕੇ ਵਿਰੋਧ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਬਾਕੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਹਨਤਾ ਪਾ ਕੇ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜ਼ਾਰ ਸਫਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। (ਪਰ 1917 ਦੇ ਇਨਕਲਾਬ 'ਚ ਹਾਰ ਗਿਆ ਤੇ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਸਮੇਤ ਕਤਲ ਹੋਇਆ।)

ਉਸੇ ਦੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਅਮਰੀਕੀ ਅਬਰਾਹਮ ਲਿੰਕਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰੰਸੀ ਕਾਮਯਾਬੀ ਨਾਲ ਪਰਚੱਲਤ ਕੀਤੀ ਵੀ ਤੇ ਸਿਵਲ ਵਾਰ ਜਿੱਤੀ ਸੀ। (ਹਸਰ ਇਹ ਕਿ ਕਤਲ ਹੋਇਆ)। ਹੈਨਰੀ ਫੋਰਡ ਜੀਉਂਦੇ ਜੀਅ ਲੜਦਾ ਰਿਹਾ, ਉਸਨੇ ਵੀ ਬੜੇ ਦੁੱਖ ਝੱਲੇ।

ਫੇਰ 1963 ਵਿੱਚ ਜੌਹਨ ਕੈਨੇਡੀ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰੰਸੀ ਪਰਚੱਲਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। (ਉਹ ਵੀ ਕਤਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਸਾਰਾ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਹੀ ਕਤਲ ਹੋਇਆ ਸੀ) ਲੜਾਈ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਆਕੂਪਾਈ ਵਾਲ ਸਟਰੀਟ, ਆਕੂਪਾਈ ਬੈਂਕਸ ਏਸੇ ਦਾ ਰੂਪ ਹਨ।

ਰੂਸੀ ਪੂਤਿਨ, ਜ਼ਾਰ ਵਾਲੀ ਲੜਾਈ ਲੜ ਰਿਹਾ ਹੈ। BRICKS ਬੈਂਕ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਉਸੇ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੋ ਸਕੀ ਹੈ। ਵਿਚਾਰੇ ਚੀਨ ਅਤੇ ਇੰਡੀਆ ਤਾਂ ਟਾਲਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਬੈਂਕ ਆਫ ਚਾਇਨਾ ਅਤੇ ਰੀਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਆਪ

ਇੰਡੀਆ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੌਬਸਚਾਈਲਡ ਪ੍ਰੀਵਾਰ ਦੀ ਨਿਜੀ ਮਾਲਕੀ ਦੀ ਜੱਦ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਬੁੱਧੀਜੀਵੀਓ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੀਏ ਕਿ ਇੰਡੀਆ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਬਹਾਨੇ ਪਿੱਛੇ ਨਾ ਹਟੇ। ਉਕਤ ਪਹਿਲੀਆਂ ਮੁਹਿੰਮਾਂ ਦੀ ਨਾਕਾਮਯਾਬੀ ਦਾ ਮੁਢਲਾ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਭਰ ਦੇ ਬੁੱਧੀਜੀਵੀ ਤੇ ਲੋਕ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅਯਜਾਣ ਸਨ।

ਵਰਲਡ ਵਾਰ ਤੀਜੀ ਸਾਡੀਆਂ ਬਰੂਹਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਪੁੱਜ ਗਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਬੁੱਧੀਜੀਵੀਆਂ ਨੇ ਲੋਕ ਰਾਏ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਇੱਕਾ ਦੁੱਕਾ ਸ਼ਹੀਦੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਵਰਲਡ ਵਾਰ ਲੱਗ ਗਈ ਤਾਂ ਸਮੇਤ ਬੁੱਧੀਜੀਵੀਆਂ ਦੇ ਨਰ-ਸੰਹਾਰ ਹੋਏਗਾ।

ਨੋਟ : ਇਕ ਦਿਨ ਡਾ. ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਫੋਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, "ਕਲੋਟੀ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਬਿਊਰੀ ਕਾਫੀ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਹਿਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਨਾਵਲ ਲਿਖੋ ਜੋ ਮੈਂ ਪੜ੍ਹ ਲਏ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਹਿਤਕ ਵਿਧਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖੋ।" ਪੇਸ਼ ਹੈ ਇਹ ਇਕਾਂਗੀ ਨਾਟਕ :-

ਸੰਤਾ-ਬੰਤਾ ਬਨਾਮ ਮਾਇਆ ਜਾਲ (ਫੀਚਰ)

(ਪੱਕੇ ਦੋਸਤ ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਬੰਤਾ ਸਿੰਘ ਆਹਮਣੇ-ਸਾਹਮਣੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਤੇ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ।)

ਬੰਤਾ : ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ, ਕੀ ਗੱਲ ਐ ਬਈ, ਖੱਬਾ ਹੱਥ ਮਿਲਾਇਆ ?

ਸੰਤਾ : ਏਮੇਂ ਈ ਆ ਅੱਜ ਕੁਛ !

ਬੰਤਾ : ਫੇਰ ਵੀ - - ?

ਸੰਤਾ : ਸੱਜੇ 'ਚ ਫੜੀ ਆ ਤਨਖਾਹ ਘੁੱਟ ਕੇ ਤੇ ਉਹ ਵੀ ਪਹਿਲੀ।

ਬੰਤਾ : ਯਾਰਾ, ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਦਿਖਾ ਦੇ, ਤੇਰੇ ਯਾਰ ਈ ਆਂ, ਚੋਰ ਲੁਟੇਰੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ।

(ਸੰਤਾ ਜੇਬ 'ਚੋਂ ਹੱਥ ਕੱਢਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਠ ਵਿੱਚ ਇਕ ਪਰਚੀ ਜਿਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਉਹ ਤਹਿ ਖੋਲਦਾ ਹੈ।)

ਸੰਤਾ : ਆਹ ਦੇਖ।

ਬੰਤਾ : ਬਈ ਇਹ ਤੇ ਕਾਗਜ਼ ਦੀ ਪਰਚੀ ਜਿਹੀ ਐ-ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਪਰਚੀ ਅਰਗੀ। ਤਨਖਾਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈ ਬਈ?

ਸੰਤਾ : ਇਹਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਆ ਚਿੱਕ (ਚੈੱਕ)। ਸਾਬੁ ਆਂਹਦਾ ਸੀ ਪਈ, ਪਛਾਣ-ਪੱਤਰ ਲੈ ਕੇ ਬੈਂਕ ਜਾਈਂ। ਉਹ ਤੇਰਾ ਖਾਤਾ ਖੋਲ੍ਹਣਗੇ। ਜਿੰਨੇ ਲੋੜ ਹੋਈ ਲੈ ਲੀਂ। ਬਾਕੀ ਦੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰੱਖੀ; ਔਖੇ ਵੇਲੇ ਲਈ। ਲੋੜ ਪਈ ਫੇਰ ਲੈ ਲਈਂ।

ਬੰਤਾ : ਸਾਬੁ ਨੇ ਸਿਆਣੀ ਮੱਤ ਦਿੱਤੀ।

ਸੰਤਾ : ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਔਹ ਮੌਤ ਤੇ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਆਪਣਾ ਪੜ੍ਹਾਕੂ ਮੁੰਡਾ, ਕੀ ਨਾਂ। ਐ, ਹਾਂ, ਕੋਟੀਲੋਕ। ਉਹਨੇ ਵੀ ਸਿਆਣੀ ਮੱਤ ਦਿੱਤੀ।

ਬੰਤਾ : ਕੀ ਆਖਦਾ ਸੀ ? ਉਹਦੀਆਂ ਮੱਤਾਂ ਅਜੀਬ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਕਈ ਤਾਂ ਸਮਝੋਂ ਪਾਰ।

ਸੰਤਾ : ਆਂਹਦਾ ਸੀ, ਚਾਚਾ, ਨਕਦ ਲਈਂ ਨਕਦ। 'ਕਰਾਰਨਾਮੇ' ਜਏ ਨਾ ਚੁੱਕੀ

ਫਿਰੀਂ।

- ਬੰਤਾ : ਸਿਆਣੀ ਮੱਤ ਦਿੱਤੀ ---- ਨੌਂ ਨਕਦ ਨਾ- - - -
- ਸੰਤਾ : (ਗੱਲ ਕੱਟਦਾ ਹੋਇਆ) ਬੰਤਿਆ, ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚੱਲ ਬੈਂਕ। ਸਾਬੁ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਨਾਲ ਲੈ ਜੀਂ---ਗੁਆਹੀ ਲਈ----।
- ਬੰਤਾ : ਦੇਖੋ ਜੀ ਰੱਬ ਦੇ ਰੰਗ। ਉਹ ਐ ਨਾ ਬੈਂਕ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਚੀ। ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾ ਚੋਂ ਐ। ਉਹਦਾ ਚਾਚਾ ਮਰ ਗਿਆ, 'ਸੂਆ-ਸੈਡ' ਕਰ ਲਈ। ਯਾਰਾ, ਹਿੱਲਾ ਕੇ ਰੱਖਤਾ, ਏਸ ਸੂਆ-ਸੈਡ ਨੇ। ਬੰਦਾ ਮੂੰਹ-ਤੂੰਹ ਲੱਗਦਾ ਸੀ। ਉਹਦੇ ਘਰ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਰ ਚੱਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਚੱਲਦੇ ਆਂ, ਨਾਲੇ ਕੰਮ ਸੌਖਾ ਹੋ ਜੂ। ਉਦਾਂ, ਚੰਗਾ ਸੀ ਕਿ ਪੜਾਕੂ ਕੇਟੀਲੋਕ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਲੈਂਦਾ।
- ਸੰਤਾ : ਮੈਂ ਆਖਿਆ ਸੀ। ਕਹਿੰਦਾ ਚਾਚਾ ਤੂੰ ਚੱਲ, ਮੈਂ ਆਉਨਾ, ਇੱਕ ਕੰਮ ਕਰਕੇ। ਤੈਨੂੰ ਪਤੈ ਗਲਾਧੜੁ ਐ। ਗੱਲੀਂ ਲੱਗ ਜਾਏ, ਤਾਂ ਅਗਲਾ ਪਿਛਲਾ ਸਭ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ।
- ਬੰਤਾ : ਕੁਝ ਵੀ ਐ ਪਰ ਗੱਲਾਂ ਬੜੀਆਂ ਪੱਤੇ ਦੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਸਮਝ ਆਉਣ ਜਾ ਨਾ ਆਉਣ।
- ਸੰਤਾ : ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਜਾਦੇ ਪੜ੍ਹਿਆਂ-ਲਿਖਿਆਂ। ਤੈਨੂੰ ਜਾਦੇ ਸਮਝ ਆ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ। ਖਬਰੇ ਕਿਉਂ ਤਗੀਦਾਂ ਕਰੀ ਜਾਏ। ਚਾਚਾ, ਨਕਦ ਲਈਂ ਨਕਦ। ਚੱਲ ਤੂੰ ਨਾਲ ਈ ਹੋਣਾ ਆਪੇ ਨਕਦ ਲੈਂ ਕੇ ਦਏਂਗਾਂ। ਬਹੁਤਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅੱਧਪੜ੍ਹ ਤਾਂ ਹੈ ਈ ਨਾ ਤੂੰ ਵੀ

(ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਉਹ ਬੈਂਕ ਦੇ ਗੇਟ ਮੁਹਰੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੈਂਕ-ਮੈਨੇਜਰ ਅੰਦਰ ਵੜ੍ਹਿਆ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਬੂ ਆਪੋ-ਆਪਣੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਤੇ ਬਰਾਜ਼ ਗਏ ਹਨ। ਗੇਟ ਤੇ ਖਲੋਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਦੋ ਮਿੰਟ ਰੋਕਣ ਮਗਰੋਂ ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਸਮਝਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸ ਬਾਬੂ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਬੂ ਮੁਸਕਰਾ ਕੇ ਸੁਆਗਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਚਾਹ ਦੀਆਂ ਚੁਸਕੀਆਂ ਵੀ ਲਈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵੀ ਪਾਈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਕਈ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਤੇ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਵਾਏ ਹਨ। ਦੋ-ਤਿੰਨ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਬੰਤੇ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਵੀ ਕਰਵਾਏ ਹਨ।)

- ਬਾਬੂ : ਸਰਦਾਰ ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਦੱਸੋ ਪਈ ਕਿੰਨੇ ਰੁਪਏ ਲੈਣੇ ਹਨ।
- ਸੰਤਾ : ਜੀ, ਬਾਬੂ ਜੀ, ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਿਆ ਨਕਦ।
- (ਉਹ ਫੇਰ ਕੁਝ ਲਿਖਾ-ਪੜ੍ਹੀ ਕਰਨ ਲਗਦਾ ਹੈ)
- ਬੰਤਾ : ਬਾਬੂ ਜੀ ਬਿਨਤੀ ਕਰਾਂ, ਪਈ ਸੰਤੇ ਨੇ ਲੈਣਾ ਕੁਲ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਨਕਦ, ਬਾਕੀ

- ਰਹਿੰਦਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ। ਏਦਾਂ ਸਾਰੇ ਗਾਹਕ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰੱਖਦੇ ਹੋਣਗੇ?
- ਬਾਬੂ : ਹਾਂ ਜੀ, ਹਜ਼ਾਰਾਂ, ਲੱਖਾਂ ਕੁ ਕੋੜਾਂ। ਇਹੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਾਸ਼ੀਆਂ ਤਾਂ ਬੈਂਕਾਂ ਦੀ ਜਿੰਦ-ਜਾਨ ਹੁੰਦੀਆਂ।
- ਬੰਤਾ : ਅੰਬਾਰ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਸੌ ਚੋਰੀ ਚਕਾਰੀ ਤੇ ਕੀੜੇ ਮਕੌੜੇ ਦਾ ਡਰ !
- ਬਾਬੂ : ਨਾ ਜੀ ਨਾਂ, ਸਰਦਾਰ ਸਾਹਿਬ। ਇਹੋ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਾਸ਼ੀਆਂ ਅਸੀਂ ਨਾਲੋਂ ਨਾਲ ਸੂਦ ਤੇ ਦੇ ਦੇਂਦੇ ਹਾਂ। ਬਲਕਿ ਸੂਦ ਦਰ ਸੂਦ ਤੇ। ਅਸੀਂ ਮੋਟੀ ਕਮਾਈ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਕਰਜੇ ਦੀ ਮੰਗ ਵੱਧ ਜਾਏ ਤਾਂ ਬੈਂਕ ਵੀ ਕਰਜ਼ਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਰੀਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਤੋਂ। ਅਸੀਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਾਸ਼ੀਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਕਮਾਈ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਦੇਖੋ ਨਾ ਅਮਲੇ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ, ਵਧੀਆ ਫਰਨੀਚਰ, ਵੱਡੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਬਗੈਰਾ, ਬਗੈਰਾ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਸੂਦ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਹੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਕਿਹੜਾ ਕਿਸਾਨੀਆਂ ਜਾ ਮਜ਼ਦੂਰੀਆਂ ਕਰਦੇ ਆਂ। ਸੂਦ ਹੀ ਬੈਂਕਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਸਾਨੀਆਂ-ਮਜ਼ਦੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।
- ਬੰਤਾ : ਮਤਲਬ ਪਈ ਸੂਦ ਰਾਹੀਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸਾਨਾਂ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਹੜੱਪ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਮੁੰਡਾ ਕੋਟੀਲੋਕ ਤਾਂ ਪੁਕਾਰ-ਪੁਕਾਰ ਆਹਦਾਂ ਪਈ ਬੈਂਕ ਡੈਣਾਂ ਆਂ ਪਰ ਲੋਕ ਬੇਖਬਰ ਐ। ਲੱਗਦਾ ਪਈ ਅਸਲੀ ਮਾਇਆ ਜਾਲ ਇਹ ਆ, ਬੈਂਕਾਂ ਦਾ। ਐਮੇ ਤੇ ਨਹੀਂ ਝੋਂਪੜ ਪੱਟੀਆਂ ਆਲਿਆਂ ਦੇ ਵੀ ਖਾਤੇ ਖੁਲ੍ਹ ਰਹੇ ਆ। ਕੋਈ ਸਹੂਲਤ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣੀ ਨਹੀਂ, ਚਲੋ ਜੋ ਵੱਟਿਆ ਸੌ ਖੱਟਿਆ।
- ਬਾਬੂ : ਬਈ ਹੋਰ ਕਸਟਮਰ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ-ਆਹ ਲਓ ਸਲਿਪ। ਦੋ ਮਿੰਟ ਬੈਠੋ, ਕੈਸ਼ੀਅਰ ਸਟਰਾਂਗ-ਰੂਮ 'ਚੋਂ ਕੈਸ਼ ਲੈ ਕੇ ਆ ਰਿਹਾ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਿਆ ਲੈ ਲੈਣਾ
- ਬੰਤਾ : ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਦਿਉ ਸਾਡੇ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਸੂਦ-ਦਰ-ਸੂਦ ਤੇ, ਤੇ ਕੁਰਸੀ ਤੇ ਬੈਠੇ ਬਠਾਏ ਰੋਬੂ ਨਾਲ ਕਰੋ ਕਮਾਈ। ਕੋਟੀਲੋਕ ਆਹਦਾਂ ਹੁੰਦਾ-ਇਕ ਧਿਰ ਦੀ ਕਮਾਈ ਈ, ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਦੀ ਲੁਟ ਹੁੰਦੀ-।
- ਸੰਤਾ : ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਨਕਦ ਲਊਂ, ਨਕਦ
- ਬਾਬੂ : ਜ਼ਰੂਰ ਜੀ, ਜ਼ਰੂਰ, ਨਕਦ ਲਊ।
- (ਬਾਬੂ ਹੋਰ ਕੰਮ 'ਚ ਰੁਝ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੈਸ਼ੀਅਰ ਕੈਸ਼ ਵਾਲਾ ਬਕਸਾ ਚੁੱਕੀ ਆਪਣੀ ਕੈਬਿਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ)
- ਕੈਸ਼ੀਅਰ : (ਬੰਤੇ ਨੂੰ) ਬੰਤਾ ਚਾਚਾ ਜੀ, ਤੁਸੀਂ ਘਰੇ ਜਾ ਜਾਂਦੇ, ਏਥੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸੇਵਾ-ਸੁਵਾ।

- ਬੰਤਾ : ਮੈਂ ਘਰੇ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਰਸਤੇ 'ਚ ਆਹ ਸੰਤਾ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਚਾਚੇ ਦੀ 'ਸੂਹਾ-ਸੈਡ' ਦੀਆਂ ਈ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਉਹ ਤਾਂ ਕੋਈ ਦੇਵ-ਪੁਰਸ਼ ਸੀ। ਹਰ ਨੇਕ ਕੰਮ 'ਚ ਮੋਹਰੀ ਸੀ। ਕਦੇ ਕੋਈ ਮਾੜਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੀ ਨੀ। ਹਾਂ, ਭੋਲੇ ਭਾਅ ਹੋ ਜਾਏ ਤਾਂ ਹੋ ਜਾਏ।
- ਖਜ਼ਾਨਚੀ : ਬੱਸ, ਭੋਲੇ ਭਾਅ ਈ, ਇੱਕ ਮਾੜਾ ਕੰਮ ਕਰ ਬੈਠੇ-ਮਾਇਆ ਜਾਲ 'ਚ ਫੱਸ ਬੈਠੇ-ਚਲੇ ਅੱਛਾ, ਘਰ ਆਉਣਾ। ਦੱਸੋ ਕਿਮੇਂ ਆਏ ?
- ਬੰਤਾ : ਆਹ ਸੰਤਾ, ਮੇਰੇ ਯਾਰ ਨੇ ਖਾਤਾ ਖੁਲ੍ਹਾਇਆ, ਮੈਂ ਗੁਆਹੀ ਪਾਈ
- ਸੰਤਾ : ਹਾਂ ਜੀ, ਮੈਂ ਲੈਣਾ ਜੀ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਿਆ ਨਕਦ।
- (ਪਰਚੀ ਦੇਖਦਾ ਹੈ)
- ਕੈਸ਼ੀਅਰ : (ਮੁਸਕਰਾਉਂਦਿਆਂ) ਨਕਦ ?
- ਸੰਤਾ : ਹਾਂ ਜੀ, ਬਾਬੂ ਜੀ, ਨਕਦ
- ਬਾਬੂ : ਆਹ ਲਉ (ਉਹ 1000/- ਦਾ ਨੋਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।)
- ਸੰਤਾ : (ਫੜ ਕੇ) ਬੰਤਿਆਂ ਦੇਖੀਂ ਭਲਾ ਇਹ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਿਆ ਨਕਦ ਐ। ਪੜ੍ਹੀ ਕੀ ਲਿਖਿਆ?
- ਬੰਤਾ : ਲਿਖਿਆ | promise to pay the bearer The sum of One Thousand Rupees ਸਹੀ - ਗਵਰਨਰ। ਬਈ ਸੰਤਿਆ, ਇਹ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਗਵਰਨਰ ਦਾ "ਕਰਾਰਨਾਮਾ", ਨਕਦ-ਨੁਕਦ ਨਹੀਂ ਐ
- ਸੰਤਾ : ਕੋਟੀਲੋਕ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ, ਨਕਦ ਲਈਂ ਨਕਦ, ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਅੱਗੇ ਈ 'ਕਰਾਰਾਂ ਦੇ ਪੱਟੇ ਆਂ। 'ਕਰਾਰ ਨਹੀਂ, ਵੈਦਾ ਨਹੀਂ, ਨਕਦ ਦਿਉ ਜੀ ਨਕਦ
- ਖਜ਼ਾਨਚੀ : (ਪੰਜ-ਪੰਜ ਸੌ ਦੇ ਦੋ ਨੋਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ) ਮੈਂ ਤਾਂ ਇਹਦੇ ਬਦਲੇ 'ਚ ਆਹ ਦੇ ਸਕਨਾਂ।
- ਬੰਤਾ : ਸੰਤਿਆ ਇਹ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਈ ਆ, ਨਕਦ ਨਹੀਂ ?
- ਖਜ਼ਾਨਚੀ : (100-100, 50-50, 20-20 ਦੇ ਨੋਟ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ) ਫੇਰ ਤਾਂ ਜੀ ਏਹ ਸਾਰੇ ਏਵੇਂ ਦੇ ਈ ਐਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਇਹੋ ਕੁਝ ਦੇ ਸਕਦਾਂ, ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ 'ਚ ਏਵੇਂ ਈ ਚੱਲਦਾ।
- ਬੰਤਾ : ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਦੇ ਮਾਇਆ-ਜਾਲ 'ਚ ਫਸੀ ਪਈ ਐ?
- ਖਜ਼ਾਨਚੀ : ਮੇਰਾ ਚਾਚਾ ਵੀ।
- ਬੰਤਾ : 'ਕਰਾਰਾਂ' 'ਚ ਪੱਟਿਆ ਗਿਆ।
- ਸੰਤਾ : (ਉੱਚੀ ਬੋਲਦਾ ਹੈ) ਮੈਂ ਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਨਕਦ ਲੈਣੇ ਨਕਦ।

ਖਜ਼ਾਨਚੀ : ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਤਾਂ ਹਾਂ ਪਰ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵੱਸ ਲਉ ਮੈਨੇਜਰ ਸਾਹਿਬ ਆ ਗਏ।
(ਕਾਊਂਟਰ ਤੇ ਕੁਝ ਬੋਲ-ਬੁਲਾਰਾ ਹੁੰਦਾ ਦੇਖ-ਸੁਣ ਕੇ ਮੈਨੇਜਰ ਆਪ ਏਧਰ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ..।)

ਮੈਨੇਜਰ : ਕੈਸ਼ੀਅਰ ਸਾਹਿਬ, ਕੀ ਮਸਲਾ ਉਠ ਖੜ੍ਹਿਆ ਸਵੇਰੇ-ਸਵੇਰੇ।

ਖਜ਼ਾਨਚੀ : ਸਰ, ਇਹ ਸੱਜਣ ਨੇ ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਤੇ ਬੰਤ ਸਿੰਘ।

ਮੈਨੇਜਰ : ਹਾਂ, ਹਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਵਾਂ ਖਾਤਾ ਖੁਲਾਇਆ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਪਾਈ, ਮੈਂ ਹੁਣੇ-ਹੁਣੇ ਖਾਤਾ ਸਾਈਨ ਕੀਤਾ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਨੇ ਸਾਡੇ ਕਸਟਮਰ ਸੱਜਣ ਲੋਕ।

ਖਜ਼ਾਨਚੀ : ਸਰ, ਨਿਚੋੜ ਇਹ ਕਿ ਇਹ ਸੱਜਣ, ਗਵਰਨਰ, ਰੀਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਤੋਂ 'ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ' ਯਾਨੀ ਵਾਇਦਾ ਨਹੀਂ, ਅਮਲ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਕਦ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਪ੍ਰਮਿਸਸ (ਵਾਇਦਾ) ਨਹੀਂ। (ਏਨੇ ਨੂੰ ਕੋਟੀਲੋਕ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਚੁਪ-ਚਾਪ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਨ ਲੱਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ)

ਮੈਨੇਜਰ : ਯਾਨੀ ਰੀਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੀ ਹਸਤੀ ਨੂੰ ਚੈਲੰਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਤੱਕ।

ਬੰਤਾ : ਨਾ ਸਰ ਨਾ, ਅਸੀਂ ਹਸਤੀ ਨੂੰ ਚੈਲੰਜ (ਚੁਣੌਤੀ) ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੌਣ ਆਂ। ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਵਾਇਦੇ ਦੇ ਅਮਲ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਿਆ ਨਕਦ ਚਾਹੁੰਦੇ ਆ, ਨਕਦ। ਹੋਰ ਸਾਡੀ ਕੀ ਲੜਾਈ ਐ, ਭਲਾ।

ਮੈਨੇਜਰ : ਸੱਜਣੇ, ਤੁਸੀਂ ਮਾਮੂਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਆਖ ਰਹੇ। ਦੇਸ਼-ਧੌਹ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚੱਲ ਸਕਦਾ।

ਬੰਤਾ : ਦੇਸ਼-ਧੌਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਮਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਟਕੇ-ਟਕੇ ਦੇ ਕਾਗਤ ਹਜ਼ਾਰ-ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਵੇਚੀ ਜਾਨੇ ਓਂ। ਲੋਕ ਵੀ ਸੁਦਾਈ ਐਂ, ਭੰਗ ਦੇ ਭਾੜੇ 'ਸੂਹਾ-ਸੈਡਾਂ' ਕਰੀ ਜਾਂਦੇ ਆ, ਇਨ੍ਹਾ ਕਰਾਰ ਪਿੱਛੇ।

ਸੰਤਾ : ਸਾਬੂ ਜੀ' ਕਰਾਰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਨੀ, ਕਾਹਦਾ ਦੇਸ਼ ਧੌਹ ਭਲਾ ! ਆਹ ਲਉ ਆਪਣਾ ਕਰਾਰਨਾਮਾ ਤੇ ਕੱਢੋ ਸਾਫਾ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਦਿਉ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਠੇਕੇਦਾਰ ਮੇਰਾ ਮਤਲਬ ਪਈ ਗਵਰਨਰ। ਅਸੀਂ ਮਹੀਨਾ ਭਰ ਲਹੂ-ਪਸੀਨਾ ਇੱਕ ਕੀਤਾ।

ਖਜ਼ਾਨਚੀ : ਸਰ, ਗਾਹਕ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਕਰਵਾਉਣੀ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਫਰਜ਼ ਈ ਆ।
ਮੈਨੇਜਰ : (ਨਰਮ ਪੈ ਕੇ) ਕੈਸ਼ੀਅਰ ਸਾਹਿਬ, ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਈ ਉਂ- ਕਿ ਸਾਡਾ ਬੈਂਕ ਵੀ ਸੰਕਟ 'ਚ ਐ। 'ਸੂਏ-ਸਾਈਡ' ਦੀ ਕਗਾਰ ਤੇ ਹੈ, ਤੀਜੀ ਵਾਰੀ 'ਬੋਲ ਆਊਟ' ਲਈ ਅਪਲਾਈ ਕੀਤਾ। ਅੱਜ ਰੀਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਦੀ ਟੀਮ ਆ ਰਹੀ ਹੈ।

ਖਬਰੇ ਗਵਰਨਰ ਸਾਹਿਬ ਵੀ ਉਹ ਮੇਰੇ ਪਰਸਨਲ ਮਿੱਤਰ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਫਰੈਂਡਲੀ ਵਿਜਿਟ ਲਉ ਉਹ ਆ ਹੀ ਗਏ ਆ ਤਾਹੀਉਂ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਈ ਅਮਨ ਅਮਾਨ (ਟੀਮ ਮੈਂਬਰ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਚੋ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਅਫਸਰ ਵੀ ਹੈ।)

ਮੈਨੇਜਰ : ਵੈਲਕਮ ਸਰ ਗਵਰਨਰ ਸਰ ਵੈਲਕਮ ਮੋਸਟ ਵੈਲਕਮ
ਐਨ ਖਾਸ ਮੌਕੇ ਤੇ ਆਏ ਹੋ - ਵੈਲਕਮ।

ਗਵਰਨਰ : Situation looks hustle bustle (ਲੱਗਦੈ ਹਾਲਾਤ ਚ ਉਬੜ-ਖਾਬੜ ਹੈ।) What is the matter ? (ਕੀ ਮਸਲਾ ਹੈ ?) It is our routine visit, don't worry, take it easy. (ਸਾਡੀ ਇਹ ਰਸਮੀ ਆਉਣੀ ਹੈ ਫਿਕਰ ਨਾ ਕਰੋ ਆਮ ਸਮਝੋ)

ਮੈਨੇਜਰ : ਸਰ, ਤੁਹਾਡੀ ਹੀ ਚਰਚਾ ਚਲ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਹ ਕਸਟਮਰ ਕੁਝ ਅਜੀਬ ਡੀਮਾਂਡ ਰੱਖ ਰਹੇ ਸੀ।

ਸੰਤਾ : ਮਾਲਕੋ, ਆਹ ਲਉ ਆਪਣਾ 'ਕਰਾਰਨਾਮਾ' ਤੇ ਕੱਢੋ ਸਾਡਾ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਿਆ ਨਕਦ।

ਗਵਰਨਰ : (ਹੱਸਦਾ ਹੈ) ਕਮਾਲ ਕੀ ਬਾਤ ਹੈ ਬਈ। ਬਈ, ਆਜ ਤੱਕ ਕੁਝ ਕਿਸੀ ਨੇ ਐਸਾ ਬੋਲਾ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਕਹਾਂ ਸੇ ਦੂੰ ਬਈ, ਮੈਂ ਤੋ ਖੁਦ ਤਨਖਾਹਦਾਰ ਨੌਕਰ ਹੂੰ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਐਸੇ ਐਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਛਾਪਨੇ ਔਰ ਸਰਕੂਲੇਟ ਕਰਨੇ ਵਾਸਤੇ ਮੁਝੇ ਨੌਕਰੀ ਦੀ ਹੂਈ ਹੈ। ਹਮ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਛਾਪਤੇ ਔਰ ਸਰਕੂਲੇਟ ਕਰਤੇ ਹੈਂ, ਇਨ ਕੀ ਗਰੰਟਰ ਤੋਂ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਹੈ। ਗਰੰਟਰ ਸੇ ਮਾਂਗੇ।

ਕੇਟੀਲੋਕ : (ਦਖਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ) ਸਰ ਗਰੰਟਰ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਾਅਦ ਦੀ, ਪਹਿਲੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ 'ਇਕਰਾਰਕਰਤਾ' ਦੀ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਸਰ, ਕੀ ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਖੁਦ ਰੀਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਤੋਂ ਕਰਜਾ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਚਲਾਉਂਦੀ ਹੈ?

ਗਵਰਨਰ : ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਹੈ। ਰੀਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਦਾਰਾ ਹੈ ਔਰ ਸਰਕਾਰ ਇਸਕੀ ਕਰਜ਼ਾਈ ਹੈ।

ਕੇਟੀਲੋਕ : ਸਰਕਾਰ ਤੋ ਖੁਦ ਆਪ ਕੀ ਕਰਜ਼ਾਈ ਹੈ, ਵੇ ਕਿਆ ਗਰੰਟਰ ਹੋ ਸਕਤੀ ਹੈ ? ਸਰਕਾਰ ਔਰ ਲੋਕ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਕੇ ਕਰਜ਼ਾਈ ਹੈ।

ਸੰਤਾ : ਲਉ ਹੋਰ ਸੁਣ ਲਉ। ਮੈਂ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਆਖਨਾ ਪਈ ਤੁਹਾਡੇ 'ਕਰਾਰਨਾਮੇ' ਝੂਠੇ ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਵੀ ਝੂਠੀ। ਝੂਠ ਔਰ ਧੋਖੇ ਉਪਰ ਸਾਰਾ ਮਾਇਆ-ਜਾਲ ਖਲੋਤਾ। ਮੈਨੂੰ ਤੇ ਲਗਦਾ ਪਈ ਬੈਂਕਾਂ ਈ ਡੈਣਾਂ ਤੇ ਚੁੜੇਲਾਂ ਐ ਤੇ ਅਸੀਂ ਆਂ

ਬੇਖਬਰ।

ਗਵਰਨਰ : ਦੇਖੋ ਬਈ, ਐਸਾ ਨਹੀਂ ਬੋਲਤੇ। ਆਪ ਯੇਹ ਹਜ਼ਾਰ ਕਾ ਨੋਟ ਦੁਨੀਆਂ ਕੇ ਕਿਸੀ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਮੇਂ ਲੇ ਜਾਓ। ਮਾਨਤਾ ਮਿਲੇਗੀ। ਇਸ ਸੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਆਪ ਔਰ ਕਿਆ ਚਾਹਤੇ ਹੈ ?

ਕੇਟੀਲੋਕ : ਸਰ ਆਪ ਕਾ ਇਸ਼ਾਰਾ 1936 ਕੀ ਉਸ ਘਟਨਾ ਕੀ ਔਰ ਹੈ ਨਾ, ਜਬ Fedral Reserve America (ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਅਮਰੀਕਾ) ਨੇ ਔਰ ਬੜੇ ਬੈਂਕੋਂ ਸੇ ਮਿਲ ਕਰ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਤਰ ਪਰ ਸੰਮੇਲਨ ਕੀਆ ਥਾ ਔਰ ਮੈਂਬਰ ਦੇਸ਼ੋਂ ਕੋ ਮੰਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਨੇ ਕੋ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਆ ਥਾ ? ਐਸੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਵਾ ਸੌ ਸਾਲ ਪਹਿਲੇ ਯਾਨੀ 1814 ਮੇਂ ਵੀ ਕੀ ਥੀ ਵੀਆਨਾ ਮੇਂ, ਪਰ ਰੂਸੀ ਜ਼ਾਰ ਨੇ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕਰ ਦੀ ਥੀ। ਭੰਡਾ ਫੌੜ ਦਿਆ ਥਾ। ਜੋ ਕਾਮ 1814 ਮੇਂ ਨਹੀਂ ਹੂਆ, 1936 ਮੇਂ ਕੀਆ।

ਗਵਰਨਰ : ਅਰੇ ਬਈ, ਆਪ ਤੋ ਮੇਰੇ ਸੇ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਨਤੇ ਹੈਂ। ਹਾਂ, ਠੀਕ ਹੈ।

ਕੇਟੀਲੋਕ : ਸਰ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਆਰਥਿਕ ਸੰਕਟ ਉਚਤਮ ਸਤਰ ਪਰ ਥਾ ਔਰ ਦੂਸਰੀ ਆਲਮੀ ਜੰਗ ਕੇ ਬਾਦਲ ਮੰਡਰਾ ਰਹੇ ਥੇ। ਐਸੇ ਮੇਂ ਤੋਂ।

ਗਵਰਨਰ : ਠੀਕ ਬੋਲਾ ਕਿ ਐਸੇ ਮੇਂ ਤੋਂ ਕੁਛ ਵੀ ਮਨਵਾਇਆ ਜਾ ਸਕਤਾ ਥਾ।

ਕੇਟੀਲੋਕ : ਯੇਹ ਵੀ ਕਿ ਅਮਰੀਕਾ, ਇੰਗਲੈਂਡ, ਫਰਾਂਸ, ਜਰਮਨੀ, ਸੋਵੀਅਤ ਰੂਸ ਕੇ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕੋਂ ਕਾ ਮਾਲਕ ਏਕ ਈ ਪਰਿਵਾਰ ਥਾ, ਔਰ ਅਬ ਤਕ ਵਹੀ ਹੈ। ਹਾਂ, ਸਮੇਂ ਕੇ ਮੁਤਾਬਕ ਕੁਛ ਕਾਂਟ-ਛਾਂਟ ਤੋਂ ਚਲਤਾ ਹੈ।

ਗਵਰਨਰ : ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਹਾਥ ਬੰਧੇ ਹੂਏ ਹੈ, ਜੁਬਾਨ ਵੀ।

ਕੇਟੀਲੋਕ : ਨਹੀਂ ਸਰ, ਆਪ ਤੋਂ ਸੁਪਰ ਸਰਕਾਰ ਹੈਂ। ਦੇਖੀਏ ਨਾ, ਹਮਾਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਾਸ ਕਰ ਦੀਆਂ ਕਿ ਇਰਾਨ ਸੇ ਹੂਏ ਐਗਰੀਮੈਂਟ ਮੁਤਾਬਿਕ ਭਾਰਤ ਆਪਣੀ ਕਰੰਸੀ ਸੇ ਇਰਾਨ ਕਾ ਤੇਲ ਖਰੀਦੇਗਾ ਲੇਕਿਨ ਰਿਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਕੇ ਗਵਰਨਰ ਨੇ ਇਸ ਐਗਰੀਮੈਂਟ ਕੋ 'ਰੀਜੈਕਟ' ਕਰ ਦੀਆ ਕਿ ਨਹੀਂ 'ਡਾਲਰ' ਕਾ ਮੀਡੀਅਮ ਹੀ ਚਲੇਗਾ। ਪਹਿਲੇ ਡਾਲਰ ਖਰੀਦੋ, ਫਿਰ ਤੇਲ।

ਗਵਰਨਰ : ਅਰੇ ਭਈਆ ਗਵਰਨਰ ਕੌਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ਰੀਜੈਕਟ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਉਸ ਕੇ ਹਾਥ ਵੀ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕੋਂ ਨੇ ਬਾਂਧ ਰੱਖੇ ਹੋਤੇ ਹੈ Federal Reserve of America

ਕੇਟੀਲੋਕ : ਹਾਂ ਸਰ, ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕਰ ਹੀ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਮਨੀ ਮਾਰਕੀਟ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੈਨ- - - - -

ਗਵਰਨਰ : ਦੁਨੀਆਂ ਮੇਂ ਡਾ: ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਜੈਸਾ 'ਸੱਚ' ਇਨਸਾਨ ਕੌਨ ਹੋ ਸਕਤਾ ਹੈ?

ਏਕ ਹੈਡ ਆਫ ਸਟੇਟ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਬੋਲਤਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਹਾਥ ਮੇਂ ਕੁਛ ਨਹੀਂ, ਸਭ ਕੁਛ 'ਬਾਜ਼ਾਰ' ਕੇ ਹਾਥ ਮੇਂ ਹੈ। 'ਬਾਜ਼ਾਰ ਕੇ' ਆਗੇ ਮੈਂ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਤਾ ਹੂੰ।”

ਬੰਤਾ : ਯਾਰੋ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਵੇਰੀ ਸੰਤੋ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਪਈ ਪ੍ਰਧਾਨ-ਮੰਤਰੀ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ, ਆਪਣਾ ਪੰਜਾਬੀ ਭਰਾ ਈ ਐ। ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰੀ ਕੱਢ ਹੀ ਲੈਣੀ ਸੀ। ਕਹਿਣਾ, ਪਈ ਤੂੰ ਏਡੇ ਵੱਡੇ ਮੁਲਕ ਦਾ ਮੁੱਖੀ ਏਂ, ਏਡੀ ਵੱਡੀ ਫੌਜ ਤੇ ਪੁਲਿਸ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਐ। ਆਹ ਕਸਬਿਆਂ-ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰੇ ਕਿਮੇ ਹੋਏ? ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕਰ, ਸਾਲੇ ਕਰਾੜਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਦਿਨ 'ਚ।

ਬੈਂਕ ਮੈਨੇਜਰ : (ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਡਰਿਆ ਡਰਿਆ ਖਲੋਤਾ ਰਿਹਾ ਸੀ) ਲਗਦੈ ਪਈ ਵਪਾਰਕ ਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਆਦਾਰੇ ਤਾਂ ਐਵੇਂ ਕੀੜੇ-ਮਕੌੜੇ ਐ। ਇਹ ਚਲਦੇ ਐਂ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਸਹਾਰੇ, ਫਾਈਨੈਂਸ ਦੇ ਸਹਾਰੇ। ਕਰਜ਼ਾ ਮਿਲਦਾ ਨਕਦੀ (ਮੁਦਰਾ) ਦੇ ਰੂਪ 'ਚ। ਮੁਦਰਾ ਹੈ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ ਬੈਂਕ। ਬੈਂਕਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ, ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਬੰਨ੍ਹ ਛੱਡੇ ਫੈਡਰਲ ਰਿਜ਼ਰਵ ਤੇ ਹੋਰ ਵੱਡੇ ਬੈਂਕਾਂ ਨਾਲ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁੱਖੀਆ ਹੈ ਵਰਲਡ ਬੈਂਕ। ਉਸਦੀ ਮਾਲਕੀ ਹੈ ਇਕ ਟੱਬਰ ਦੇ ਹੱਥਾਂ 'ਚ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਕਿ ਇੱਕ ਟੱਬਰ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਬੈਠਾ, ਬੈਂਕਾਂ ਦੇ ਸਹਾਰੇ।

ਕੇਟੀਲੋਕ : ਉਹ ਤੇ ਸਾਫ ਸਾਫ ਲਿਖਦੇ ਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਐ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਬੈਂਕਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਾਂ ਅਸੀਂ ; ਇੱਕ ਟੱਬਰ। ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਸਾਡੀ ਨਿੱਜੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੈ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਤੇ ਵੱਸਣ ਰੱਸਣ ਦਾ ਮਾਣ ਬਖਸ਼ਿਆ ਹੋਇਆ, ਗੁਲਾਮ ਬਣ ਕੇ ਰਹੋ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਹੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿਆਂਗੇ।

ਗਵਰਨਰ : ਦੇਖੋ ਬਈ, ਭਾਰਤ ਕੇ ਕਈ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀਉਂ ਕੀ ਤਰਹ ਮੇਰੀ ਪਰਵਰਿਸ਼ ਔਰ ਵਿਰਸਾ ਵੀ ਆਮ ਲੋਗੋਂ ਜੈਸਾ ਹੀ ਹੈ। ਤਭੀ ਮੰਨ ਕੀ ਬਾਤ ਕਰ ਲੀ। ਵਰਨਾ ਕੌਨ ਗਵਰਨਰ ਐਸੀ ਐਸੀ ਬਾਤ ਕਰਤਾ ਹੈ? ਜਬ ਕਿਸਾਨ ਖੁਦ-ਕੁਸ਼ੀਆਂ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਤੇ ਮੈਂ ਵੀ ਅਪਨੇ ਘਰ ਮੇਂ ਅਕੇਲੇ ਮੇ ਰੋ ਲੇਤਾ ਹੂੰ। ਅੱਛੀ ਤਰਹ ਸੇ ਮਾਲੂਮ ਹੋਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵੈਹ ਕੌਨ ਸੀ ਹਸਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕੇ ਹਾਥ ਇਸ ਖੂੰਨ ਸੇ ਰੰਗੇ ਹੂਏ ਹੋਤੇ ਹੈਂ। ਕਭੀ ਕਭੀ ਲਗਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਖੁਦ ਵੀ ਉਂਨ ਕਾ ਭਾਈਵਾਲ ਹੂੰ। ਔਰ ਛੋਡ ਕਰ ਭਾਗ ਜਾਊਂ। ਮੈਂ ਯੇਹ ਵੀ ਸਮਝਤਾ ਹੂੰ ਕਿ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਤੋਂ ਮੇਰੀ ਜਗਹ ਕੋਈ ਔਰ 'ਗੁੜੀਆ' ਇਸ ਕੁਰਸੀ ਪਰ ਬੈਠ ਜਾਏਗੀ। ਉਂਨ ਕੋ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੜੇਗਾ।

ਸੰਤਾ : ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਖੁਦ ਕੁਸ਼ੀਆਂ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਰੋਂਦੇ ਹੋ?

ਗਵਰਨਰ : ਇਸ ਲੀਏ ਕਿ ਆਪ ਕੇ ਇਸ ਸ਼ਖਸ ਕੇਟੀਲੋਕ ਕੀ ਤਰਹ ਮੈਂ ਵੀ ਸੱਚਾਈ ਕੋ ਜਾਨਤਾ ਹੂੰ। ਉਨੇ ਨੇ ਅਪਨਾ ਏਕ 'ਐਲਾਨਨਾਮਾ' ਲਿਖ ਰੱਖਾ ਹੈ ਜੋ ਅਬ ਕਿਸੀ ਸੇ ਛੁਪਾ ਹੁਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਲਾਨਨਾਮੇ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ 'ਪ੍ਰੋਟੋਕੋਲ ਆਫ ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦ'। ਉਸ ਮੇਂ ਸਾਫ ਲਿਖਾ ਹੈ ਕਿ ਹਮ ਨੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹਤੋਂ ਤੋਂ ਛੀਨ ਲੀ ਹੈਂ। ਅਬ ਹਮ ਬੜੇ ਔਰ ਛੋਟੇ ਜਿਮੀਦਾਰੋਂ ਯਾ ਕਿਸਾਨੋ ਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮੀਨ ਵੀ ਛੀਨ ਲੇਂਗੇ। ਕਾਸ਼ਤ ਕਾ ਖਰਚਾ ਇਤਨਾ ਬੜਾ ਦੇਂਗੇ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਛੋਟਾ ਕਾਸ਼ਤਕਾਰ ਮਾਰਾ ਜਾਏਗਾ, ਫਿਰ ਬੜਾ। ਜ਼ਮੀਨ ਅਪਨੇ ਆਪ ਹਮਾਰੀ ਹੋ ਜਾਏਗੀ। ਯੇ ਸਭ ਕੁਛ ਬੈਂਕੋਂ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਹੋਗਾ।

ਕੇਟੀਲੋਕ : ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਕਿਹਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਨਾਮਣੇ ਵਾਲੇ ਕਰੀਬ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕ, ਨੀਤੀ ਵੇਤਾ, ਸਿਆਸਤਦਾਨ, ਸਾਹਿਤਕਾਰ, ਹਰ ਕਿਸਮ ਦਾ ਮੀਡੀਆ, ਜਾਣੇ ਅਣਜਾਣੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸੇਵਕ ਹੈ। ਅਮਨ ਔਰ ਯੁਧ ਦੋਨੋਂ ਉਨ ਕੇ ਦਾਸ ਹੈ। ਅਮੀਰੋਂ ਔਰ ਗਰੀਬੋਂ ਦੋਨੋਂ ਕੇ ਅਜ਼ਾਰੇਦਾਰ ਹੈ।

ਸੰਤਾ : ਓ ਪਾਦਸ਼ਾਹਿ, ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਜਮਾਂ ਹੀ ਸਮੁੰਦਰ ਦੀ ਥਲੜੀ ਤਹਿ ਤੱਕ ਚਲੇ ਗਏ ਉਂ। ਮੈਨੂੰ ਦਿਉ ਮੇਰਾ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਿਆ ਨਕਦ।

ਕੇਟੀਲੋਕ : ਚਾਚਾ ਇਹ ਵੀ ਸੁਣ ਲੈ। ਇੱਕ ਅਮਰੀਕਨ ਸ਼ਹਿਰੀ ਨੇ ਉਚ-ਅਦਾਲਤ ਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਘਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਮੈਂ ਜੋ ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਤੋਂ ਕਰਜ਼ਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਬੈਂਕ ਨੇ ਨਕਦ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਐਵੇਂ 4-6 ਪੈਂਸਾਂ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ੀ 'ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ' ਦਿੱਤੇ। ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਦੀ ਲਾਗਤ ਕੀਮਤ ਮੈਂ ਦੇਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਹੋਰ ਮੈਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ, ਨਾ ਹੀ ਦੇਣਦਾਰ ਹਾਂ। ਦੋ ਸਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚੱਲਦਾ ਰਿਹਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਜੱਜ ਨੂੰ ਸਮਝ ਹੀ ਨਾ ਆਇਆ। ਜਦੋਂ ਸਮਝ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਮੱਥੇ ਤੇ ਹੱਥ ਮਾਰਿਆ 'ਏਨੀ ਨਿੱਕੀ ਤੇ ਸਰਲ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝਣ 'ਚ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਏਨ੍ਹਾਂ ਸਮਾਂ ਲੱਗ ਗਿਆ? ਮੇਰੀ ਇਹ ਹਾਲਤ ਹੈ ਤਾਂ ਆਮ ਜੰਤਾ ਦਾ ਕੀ ਹਸਰ ਹੋਵੇ।' ਫੇਰ ਉਸਨੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ 'ਸਾਈਲ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਮੁਆਫ, ਬੈਂਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਖਰਚਾ ਦੇਵੇ, ਸਰਕਾਰ ਉਚ-ਪੱਧਰੀ ਪੜ੍ਹਤਾਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਬਣਾਏ ਜੋ ਬੈਂਕਾਂ ਦੇ ਏਸ ਮਾਇਆ ਜਾਲ ਦੀ ਮੁਢੋਂ ਪੜ੍ਹਤਾਲ ਕਰੇ ਤੇ ਸਾਰੀ ਪੜ੍ਹਤਾਲ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਹੋਵੇ।

ਸੰਤਾ-ਬੰਤਾ : ਜੀਉਂਦਾ ਰਹਿ ਕੇਟੀਲੋਕ ਸਿਆਂ। ਕਪਾਟ ਖੁਲ੍ਹ ਗਏ। ਫੇਰ ਕੀ ਹੋਇਆ ?

ਕੇਟੀਲੋਕ : ਜੋ ਹੁੰਦਾ ਰਿਹਾ ਤੇ ਹੁਣ ਵੀ ਹੋ ਰਿਹਾ। ਕੁਝ ਹਫ਼ਤਿਆਂ, ਮਹੀਨਿਆਂ ਮਗਰੋਂ ਸਾਈਲ ਦਾ ਵੀ ਕਤਲ ਤੇ ਜੱਜ ਦਾ ਵੀ ਕਤਲ ! ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਵੀ ਤੇ ਸਰਕਾਰਾਂ

ਲਈ ਵੀ ਚਿੰਤਾਵਨੀ !

(ਇਰਦ ਗਿਰਦ ਕੁਝ ਕਸਟਮਰ ਹੋਰ ਵੀ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।)

ਸੰਤਾ-ਬੰਤਾ : ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਚਨੌਤੀ ਇਹ ਤਾਂ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਬਦਲੀਏ।

ਇੱਕ ਕਸਟਮਰ : ਮੈਂ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦਾ ਨੇਤਾ ਹਾਂ, ਕੀ ਮਜ਼ਦੂਰ ਸੰਘਰਸ਼ ਨਾ ਕਰੇ ?

ਦੂਜਾ ਕਸਟਮਰ : ਮੈਂ ਕਿਸਾਨ ਨੇਤਾ ਹਾਂ, ਕੀ ਕਿਸਾਨ ਸੰਘਰਸ਼ ਨਾ ਕਰੇ ?

ਗਵਰਨਰ : ਸਾਰੀ ਕਾਇਨਾਤ ਸੰਘਰਸ਼ ਮੇਂ ਹੈ। ਹਮੇਂ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸੰਘਰਸ਼ ਕਾ ਤੀਰ ਠੀਕ ਦਿਸ਼ਾ ਮੇਂ ਹੋਗਾ ਤੋਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਮਾਰਾ ਜਾਏਗਾ, ਨਹੀਂ ਤੋਂ ਦੋਸਤ ਮਾਰੇ ਜਾਏਗੇ। ਦੋਸਤ-ਦੋਸਤ ਏਕ ਦੂਸਰੇ ਕੋ ਮਾਰ ਡਾਲੇਗੇ।

ਸੰਤਾ-ਬੰਤਾ : ਸਾਬੂ ਜੀ ਸਿਧੀ ਤੇ ਸਰਲ ਗੱਲ ਕਰੋ।

ਗਵਰਨਰ : ਸੰਘਰਸ਼ ਕੇ ਬਹੁਤ ਸੇ ਮੁੱਦੇ ਹੋਤੇ ਹੈਂ। ਏਕ ਔਰ ਮੁੱਦਾ ਜੋੜ ਲੋ। Bank or no Bank, ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਪਰ ਸਹੀ ਗਿਆਨ ਕੋ ਲੋਗੋਂ ਤੱਕ ਫੈਲਾਇਆ ਜਾਏ ਕਿ ਬੈਂਕਸ ਤੋ ਹੋ, ਲੇਕਿਨ ਲੋਗੋਂ ਕੇ, ਦੇਸ਼ੋਂ ਕੇ ਅਪਨੇ-ਨਾਕਿ ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦੀ ਸੁਪਰ ਫਾਈਨਾਨਸਰੋਂ ਸੇ ਚਲਨੇ ਵਾਲੇ ਇਸੀ ਮੁੱਦੇ ਪਰ ਚੁਨਾਵ ਹੋ ਜਾਏਂ, ਲੋਕ ਰਾਏ ਲੀ ਜਾਏ। ਮੈਂ ਦਾਅਵੇ ਸੇ ਕਹਿ ਸਕਤਾ ਹੂੰ ਕਿ 'ਨੋ ਬੈਂਕਸ' ਕੀ ਫਤਹ ਹੋਗੀ। ਫਿਰ ਕਿਸੀ ਕੋ ਸੂਦ ਪਰ ਕਰਜ਼ ਕੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਪੜੇਗੀ। ਹਾਂ, ਬਿਨਾਂ ਸੂਦ ਕੇ ਉਧਾਰ ਤੇ ਚਲੇਗਾ। ਸਰਕਾਰ ਸਹੀ ਮਾਅਨੋਂ ਮੇਂ From the people, by the people, for the people. ਲੇਕਿਨ-ਲੇਕਿਨ-ਕੋਟੀਲੋਕ ਸਾਬੂ ਆਪ ਕੀ ਆਖੋਂ ਮੇਂ ਆਂਸੂ, ਬਈ ਕਿਆ ਬਾਤ ਹੈ ?

ਕੋਟੀਲੋਕ : Sir, they will kill you (ਜਨਾਬ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਣਗੇ)

ਗਵਰਨਰ : But you will mortalise me (ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਅਮਰ ਕਰ ਦਿਉਗੇ) ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਔਰ ਬੰਤ ਸਿੰਘ, ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੇਂ ਬਹੁਤ ਰਾਜ਼ ਦਫਨ ਹੈਂ। ਆਪ ਕੀ ਮਾਸੂਮੀਅਤ ਨੇ ਮੁਝੇ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦੀ ਹੈ। ਅਬ ਕਬਰੋਂ ਕੇ ਰਾਜ਼ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਏਗੇ, ਮੈਂ ਖੋਲ੍ਹਾਂਗਾ। I quit my job (ਮੈਂ ਨੌਕਰੀ ਛੋਡਤਾ ਹੂੰ) (ਗਵਰਨਰ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਲਈ ਗੇਟ ਵੱਲ ਮੁੜਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੇ ਮੋਬਾਈਲ ਤੇ ਕਹਿ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ I quit my job (ਮੈਂ ਨੌਕਰੀ ਛੋਡਤਾ ਹੂੰ)

ਬੈਂਕ-ਮੈਨੇਜਰ : ਸਰ ਆਪ ਸੀਟੀ-ਮਾਰ ਬਨੋਗੇ ? Whistler Blower ਰਾਜ਼ ਨਸ਼ਰ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ !

ਗਵਰਨਰ : By all means, Yes (ਪੱਕੀ ਹਾਂ) ਔਰ ਐਸਾ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਮੈਂ ਅਕੇਲਾ ਨਹੀਂ ਹੂੰ। ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਹੂਆ, ਅਬ ਵੀ ਹੋ ਰਹਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਹੋਗਾ।

ਬੈਂਕ-ਮੈਨੇਜਰ : ਸਰ, ਮੈਂ ਆਪ ਕੇ ਸਾਥ ਹੂੰ।

ਕਈ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀ : ਮੈਂ ਵੀ, ਮੈਂ ਵੀ

ਕੇਟੀਲੋਕ (ਨਾਅਰਾ ਛੱਡਦਾ ਹੈ) : ਸੀਟੀ ਮਾਰ ਜਿੰਦਾਬਾਦ

ਸੰਤਾ-ਬੰਤਾ, ਤੇ ਕਿਸਾਨ ਨੇਤਾ, ਮਜ਼ਦੂਰ ਨੇਤਾ ਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ : (ਉਤਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ)
ਜਿੰਦਾਬਾਦ ! ਜਿੰਦਾਬਾਦ!

ਕੇਟੀਲੋਕ : ਬੈਂਕਾਂ ਦਾ ਮਾਇਆ ਜਾਲ, ਮੁਰਦਾਬਾਦ।

ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ : ਮੁਰਦਾਬਾਦ ! ਮੁਰਦਾਬਾਦ !

(ਹਜ਼ੂਮ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਜ਼ਾਰ ਵੱਲ ਤੁਰਦਾ ਹੈ, ਹਜ਼ੂਮ ਵੱਧਦਾ ਹੈ। ਲੋਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਰੋਲ ਨਵੇਂ ਨਾਅਰਿਆਂ ਦਾ ਅੰਤਰੀਵ ਅਰਥ ਜਾਨਣ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਹਨ।)

(ਸੰਤਾ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸੌਦਾ ਲੈਣ ਲਈ ਅਟਕਦਾ ਹੈ। ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਵਾਰ ਵਾਰ ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੋਲ ਨਵੇਂ ਨਵੇਂ ਨਾਅਰਿਆਂ ਦਾ ਅਰਥ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ। ਦੇਖੋ ਦੇਖੀ ਹੋਰ ਦੋ-ਚਾਰ ਆਣ ਖਲੋਂਦੇ ਹਨ।)

ਸੰਤਾ (ਹੱਸਦਾ ਹੋਇਆ) : ਨਿਰੀਆਂ-ਪੁਰੀਆਂ ਬਾਬੇ ਦੀਆਂ ਪੁੜੀਆਂ ਤੇ ਵੀ ਡੋਰੀਆਂ ਨਾਂ ਛੱਡੋ, ਕੁਝ ਆਪਣਾ 'ਹੱਥ ਪੱਲਾ' ਵੀ ਮਾਰੋ, ਅਤੇ ਆਪ ਈ ਹੱਥ ਪੱਲਾ ਮਾਰਨਾ ਪੈਣਾ।

ਦੁਕਾਨਦਾਰ : ਕੀ ਮਤਲਬ ਬਈ, ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਈ ਤੇਰੀ ਗੱਲ ਪੁਰੀ।

ਸੰਤਾ : ਸੁਣੋ, ਇਕ ਵੇਰੀ ਇਕ ਵਿਆਹੁਤਾ ਜੋੜੀ ਇਕ ਬਾਬੇ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਗਈ। ਅਖੇ, ਬਾਬਾ ਜੀ ਸੱਤ ਸਾਲ ਹੋਗੇ ਵਿਆਹਿਆਂ, ਸੰਤਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਬਾਬੇ ਨੇ ਸੱਤ-ਸੱਤ ਪੁੜੀਆਂ ਵਾਲਾ ਇਕ ਇਕ ਲਿਫਾਫਾ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਕਿਹਾ- ਇਕ-ਇਕ ਪੁੜੀ ਰੋਜ਼, ਗੋਕੇ ਦੁੱਧ ਨਾਲ ਨਿਰਨੇ ਕਾਲਜੇ ਰੱਬ ਭਲੀ ਕਰੂ। ਜੋੜੀ ਨੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ, ਉਠ ਖੜੇ ਹੋਏ ਤੇ ਬੂਹੇ ਕੋਲ ਪੁੱਜੇ ਗਏ। ਬਾਬੇ ਨੂੰ ਲੱਗਾ ਦੋਵੇਂ ਜੀਅ ਜਾਦੇ ਈ ਮਾਸੂਮ ਤੇ ਭੋਲੇ ਸੀਗੇ। ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ-ਇਕ ਗੱਲ ਹੋਰ ਵੀ ਸੁਣਦੇ ਜਾਓ। ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਏ ਤੇ ਗੱਲ ਸੁਣਨ ਲਈ ਕੰਨ ਉਹਦੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਨੇੜੇ ਕੀਤੇ। ਬਾਬੇ ਨੇ ਰਮਜ਼ ਜਿਹੀ ਨਾਲ ਸਿਖਿਆ ਦਿੱਤੀ-ਬਈ ਭਲੇ ਲੋਕੋ, ਨਿਰੀਆਂ ਪੁੜੀਆਂ ਤੇ ਈ ਡੋਰੀਆਂ ਨਾ ਛੱਡ ਬੈਠਿਉ, ਕੁਝ ਆਪਣਾ 'ਹੱਥ ਪੱਲਾ' ਵੀ ਮਾਰਦੇ ਰਿਹੋ। ਰੱਬ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਜਿਹੜੇ 'ਸੱਤ ਬੱਚਨ, ਬਾਬਾ ਜੀ, - - - -

(ਸਾਰੇ ਖਿੜ-ਖਿੜਾ ਕੇ ਹੱਸਦੇ ਹਨ। ਸੰਤਾ ਆਪਣੇ ਸੌਦੇ ਪੱਤੇ ਲੈ ਕੇ ਫਿਰ ਹਜ਼ੂਮ ਦੇ ਮੁਹਰੇ ਪੁੱਜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।)

(ਪਾਤਰ ਕਾਲਪਿਤ ਹਨ)

ਨੋਟ : 'ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ' ਰੇਡੀਓ ਕੈਲੀਫੋਰਨੀਆ (ਅਮਰੀਕਾ) ਨੇ ਨਗਰ ਮਿਆਣੀ ਵਿਖੇ ਲਾਈਵ ਨਵਿਤਾ ਸੰਮੇਲਨ ਨਸ਼ਰ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਵਿਤਾ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹੀ :-

ਅਸਲ ਜਿੰਦਾਬਾਦ ਬਨਾਮ ਅਸਲ ਮੁਰਦਾਬਾਦ !!

(ੳ)

ਬਦੀ ਦੀ ਅਸਲੀ ਜੜ੍ਹ ਨੇ
ਬੁਰਿਆਈ ਦੀ ਅਸਲੀ ਜ਼ਹਿਰ ਨੇ,
ਲੋਕਾਈ ਨੂੰ
ਭੀੜ ਬਣਾ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤੈ
ਹਜ਼ੂਮ ਬਣਾ ਕੇ ਧਰ ਦਿੱਤੈ।
ਭੀੜ ਜੋ, ਹਜ਼ੂਮ ਜੋ
ਲੇਲਿਆਂ ਵਾਂਗ, ਤੋਤਿਆਂ ਵਾਂਗ
ਮਾਰਕਸਵਾਦ ਜਿੰਦਾਬਾਦ
ਇਨਕਲਾਬ ਜਿੰਦਾਬਾਦ
ਦੇ
ਨਾਅਰੇ ਲਾ ਲਾ
ਸਮਝਦੇ ਨੇ ਕਿ
ਕਿਲ੍ਹਾ ਫਤਹਿ ਕਰ ਲਿਆ
ਕਿਲ੍ਹੇਦਾਰ ਫਤਹਿ ਕਰ ਲੈਣੈ।
ਉਂਜ ਕਿਲ੍ਹਾ ਫਤਹਿ ਕਰਨਾ
ਏਨਾ ਕਠਿਨ ਵੀ ਨਾ ਹੁੰਦਾ
ਏਨਾਂ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਵੀ ਨਾ ਹੁੰਦਾ
ਜੇਕਰ ਕਿਲੇ ਦੀ ਫਸੀਲ ਅੰਦਰ ਲੁਕੇ
ਅਸਲ ਦੁਸ਼ਮਣ
ਅਸਲ ਬਦੀ-ਬੁਰਿਆਈ ਨੂੰ

ਉਹ ਜਾਣ ਲੈਂਦੇ, ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ, ਪਛਾਣ ਲੈਂਦੇ।
 ਪਰ ਲੋਕਾਈ ਨੇ
 ਹਜ਼ੂਮ ਨੇ, ਇਨਕਲਾਬੀਆਂ ਨੇ
 ਅਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮੂਲ ਜਿਹੇ
 ਪਹਿਰੇਦਾਰਾਂ, ਅਹਿਲਕਾਰਾਂ, ਸੇਵਕਾਂ ਤੇ ਦਾਸਾਂ ਨੂੰ,
 ਅਸਲ ਵੈਰੀ, ਅਸਲ ਬਦੀ, ਸਮਝ ਕੇ,
 ਮਹਾਂ-ਜਮਾਤੀ-ਲੋਕ-ਯੁੱਧ ਵਿੱਢਿਆ ਹੋਇਆ

ਬਦੀ ਦੀ ਅਸਲੀ ਜੜ੍ਹ ਹੈ
 ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ - ਜਾਇਅਨਵਾਦ।
 ਇਕੋ ਸਿੱਕੇ ਦੇ ਦੋ ਪਾਸੇ
 ਯਾਨੀ ਨਵਾਂ- ਆਲਮੀ-ਨੇਮ
 ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅਨੇਕਾਂ ਨੇ ਅਤੇ
 ਮਾਰਕਸ ਨੇ ਵੀ
 ਕੁਕੜੀ ਵਾਂਗ
 ਆਪਣੇ ਖੰਭਾਂ ਹੇਠ
 ਸਾਂਭ-ਸਾਂਭ, ਲਕੋਅ-ਲਕੋਅ, ਪਲੋਸ-ਪਲੋਸ
 ਰੱਖੀ ਰੱਖਿਆ, ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਐ।

=====

ਇਹ ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ ਕੀ ਸ਼ੈ ਹੈ ਭਲਾ ?
 ਐਡਮ ਵਿਸ਼ੁਪਤ ਦਾ ਸਾਜਿਆ ਗੁਪਤ ਅਕੀਦਾ
 ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਏਸ ਗੁਪਤ ਅਕੀਦੇ ਦਾ?
 ਵਿੱਤੀ -ਸਰਮਾਏ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਦਾ
 ਰਾਜ-ਧਰਮ ਥਾਪੇ ਜਾਣਾ।
ਤੇ ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਯਾਨੀ ਜਾਇਅਨਵਾਦ ਦਾ?
 ਵਿੱਤੀ ਸਰਮਾਏ ਦੀ

ਗੁਪਤ ਵਿਸ਼ਵੀ ਸਿਆਸਤ
 ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਹੈ
 ਕੁਲ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਰਾਜ
 ਤੇ ਧਨ ਹਥਿਆਉਣਾ।
 ਕੁਲ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਲੋਕਾਈ ਨੂੰ
 ਭੀੜ-ਹਜ਼ੂਮ ਬਣਾ ਕੇ ਅਟੁਟ
 ਗੁਲਾਮੀ ਦੀਆਂ ਜੰਜੀਰਾਂ 'ਚ ਕਸਣਾ।
 ਨਾ ਲੋੜ ਹੁਣ ਦੇਸ਼ਾਂ-ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ
 ਦੀਆਂ ਧਰਤੀਆਂ ਜਿੱਤਣ ਦੀ,
 ਵਿਤੀ-ਸਰਮਾਏ ਦੇ ਜਾਲ 'ਚ ਫਸਾਉ
 ਸਭੇ ਕੁਝ ਹਥਿਆਉ।

ਵਿੱਤ, ਵਿੱਤ, ਵਿੱਤ
 ਇਹ ਵਿੱਤੀ ਸਰਮਾਇਆ,
 ਕੀ ਬਲਾ ਹੋਈ ਭਲਾ?
 ਬੜਾ ਹੀ ਸਰਲ
 ਬੜਾ ਹੀ ਲੁਭਾਉਣਾ
 ਪਰ ਬੜਾ ਹੀ ਸੁਖਮ ਦਰ ਸੁਖਤਮ
 ਅਰਥ ਹੈ ਏਸ ਦਾ।
 ਸੂਦ ਯਾਨੀ ਵਿਆਜ, ਮੂਲ ਦੇ ਨਾਲ
 ਅੱਗੋਂ ਸਾਦਾ ਸੂਦ, ਮਿਸ਼ਰਤ ਸੂਦ
 ਸੂਦ-ਦਰ-ਸੂਦ
 ਕਮਿਸ਼ਨ, ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਮਿਹਨਤਾਨਾ
 ਸ਼ੇਅਰ, ਸ਼ੇਅਰ ਮਾਰਕੀਟ, ਹਿੱਸਾ-ਪੱਤੀ, ਸਪੈਕੁਲੇਸ਼ਨ,
 ਜੋ ਹਰ ਪਲ ਹਰ ਲਮ੍ਹੇ
 ਵਧਦਾ ਜਾਏ, ਵਧਦਾ ਜਾਏ

ਏਨਾ ਵਧੇ ਕਿ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਗਹਿਣੇ ਧਰ ਲਈ ਜਾਵੇ।

ਨਿੱਕੀ ਜਿਹੀ, ਲੁਭਾਉਣੀ ਜਿਹੀ ਘੁੰਡੀ
ਪਰ ਹੈ ਇਕ ਮਾਰੂ ਕੁੰਡੀ
ਜਿਸ ਨੇ ਹਰ ਦੇਸ਼, ਹਰ ਕੌਮ ਦੇ
ਰਾਜੇ ਦੀ, ਰੰਕ ਦੀ ਸ਼ਾਹ ਰਗ ਦੀ
ਨੱਪੀ ਹੋਈ ਹੈ ਘੁੰਡੀ।
ਦਾੜੀ ਨਾਲੋਂ ਮੁੱਛਾਂ ਵੱਡੀਆਂ
ਏਡੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ
ਕਿ ਸ਼ਾਹ ਰਗ ਦਾ ਫੰਦਾ ਬਣ
ਅਲਖ ਮੁਕਾਵਣ।
ਇਹ ਤਾਂ ਨਾਗ ਹੈ, ਸਰਾਲ ਹੈ
ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਰੀ ਧਰਤ
ਦੁਆਲੇ ਵਲੇਮੇ ਕੱਸੇ ਹੋਏ ਨੇ
ਜੋ ਦਿਨੋ ਦਿਨ ਘੁੱਟਵੇਂ, ਸਾਹ-ਘੁਟਵੇਂ
ਹੋਈ ਜਾ ਰਹੇ ਹੈਨ।

ਹੋਰ ਸੁਣੋ !
ਬੈਂਕ!
ਕੌਮੀ ਬੈਂਕ, ਰੀਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ, ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ
ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ, ਰੀਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ, ਕੌਮੀ ਬੈਂਕ
ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਕਿ ਵਿਸ਼ਵ ਬੈਂਕ, ਖੇਤਰੀ ਬੈਂਕ
ਏਸ ਨਾਗ ਦੇ ਘੁਰਨੇ ਹੈਨ।
ਹੈ ਨਾ ਅਚੰਭਾ
ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਿਦੜ ਪਰਵਾਨਿਆਂ
ਯਾਨੀ ਪਾਸ ਬੁਕਾਂ ਨੂੰ

ਅਸੀਂ ਸਾਂਭ-ਸਾਂਭ, ਪਲੋਸ-ਪਲੋਸ
ਰਖਦੇ ਹਾਂ।
ਜਮਾਂ ਰਾਸ਼ੀਆਂ ਤੇ
ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਮਾਣ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।
ਸੱਚ ਉਦੋਂ ਲਟ ਲਟ ਬਲਦਾ ਹੈ
ਜਦੋਂ ਸਾਡਾ ਕੋਈ ਅੱਪਣਾ
ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਹਜ਼ਾਰਾਂ,
ਲੱਖ ਤੋਂ ਲੱਖਾਂ ਬਣਨ ਤੇ
ਸਲੀਬ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਹੋਰ ਅਚੰਭਾ ਕਿ
ਧਰਤੀ ਤੇ ਹਰ ਬਸ਼ਰ
ਲੱਖਾ ਕਰੋੜਾਂ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾਈ ਜੰਮਦੈ।
ਭਲਾ ਕਰਜ਼ਾਈ ਦਾ ਵੀ
ਕਦੇ ਕੋਈ ਮਾਣ, ਸਵੈ-ਮਾਣ ਹੋਇਆ?
ਕਦੋਂ ਸਮਝਾਂਗੇ,
ਅਸੀਂ ਏਸ ਸੱਚ ਨੂੰ
ਜਦੋਂ ਕਿ ਏਸ ਸੱਚ ਦਾ ਸਮਝਣਾ ਹੀ
ਅੱਜ ਦਾ ਬ੍ਰਹਮ-ਗਿਆਨ ਹੈ।

ਉਹ ਬੜੇ ਛਾਤਰ ਨੇ ਮੇਰੇ ਯਾਰੇ।
ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਰਮਾਏਦਾਰੀ ਦੇ
ਭਰਮਾਊ, ਪੇਤਲੇ ਤੇ ਗਲਤ ਅਰਥ
ਲੋਕਾਈ ਦੀ ਸੁਝ-ਬੁਝ ਤੇ ਖਿਚੋਤਾਣ
ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾ ਧਰੇ ਹੋਏ ਨੇ।
ਭੋਲੇ ਲੋਕ ਤੇ ਚਾਤਰ ਦਲ-ਨੇਤਾ

ਲੜੀ ਜਾਂਦੇ ਨੇ, ਲੜਾਈ ਜਾਂਦੇ ਨੇ
ਕੌਮੀ ਬੁਰਜੁਆ,
ਵੱਡੀ ਬੁਰਜੁਆ,
ਤੇ ਦਲਾਲ ਬੁਰਜੁਆ
ਦੇ ਨਿਰਨਿਆਂ ਦੀ ਸੀਮਾਂ ਅੰਦਰ।

ਲੋਕ ਤਰਸ ਦੇ ਪਾਤਰ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ,
ਕਿਉਂਕਿ ਇਹੀ ਨੇ ਉਹ ਮੋਰਚੇ
ਜ਼ਿਨ੍ਹਾਂ ਅੰਦਰ ਲੁਕ ਕੇ, ਬੈਠ ਕੇ
ਕਰਦੇ ਨੇ ਉਹ ਲੋਕ ਵਾਰ।
ਪਰ ਯਾਰੋ ਇਹ ਤੇ ਦਾਸ ਨੇ
ਦਾਸਾਂ ਦਰ ਦਾਸ ਨੇ,
ਨਿਮਾਣੇ ਉਤਪਾਦਕ, ਨਿਤਾਣੇ ਦੱਲੇ
ਤੇ ਦਾਸਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾਅਰੇ ਮਾਰ-ਮਾਰ,
ਕਰੀ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਆਪਣਾ
ਭਾਵਾ-ਖੁਲਾਸ।
ਕਿਨਾ ਚਿਰ ਕਿਨਾ ਕੁ ਚਿਰ ਹੋਰ?

ਹੈਰਾਨ ਨਾ ਹੋਣਾ
ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਨਾ ਹੋਣਾ ਦੋਸਤੋ,
ਸਾਡੇ ਪਵਿੱਤਰ ਨਾਅਰਿਆਂ ਜਿਵੇਂ
ਮੁਕਤੀ-ਬਰਾਬਰੀ-ਭਾਈਚਾਰਾ,
ਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਨਾਅਰਿਆਂ ਜਿਵੇਂ
ਵਿਸ਼ਵੀਕਰਨ, ਉਦਾਰੀਕਰਨ,
ਮੰਡੀਕਰਨ, ਨਿਜੀਕਰਨ
ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵ, ਇੱਕ ਸੱਭਿਅਤਾ

ਇਕ ਭਾਸ਼ਾ, ਇਕ ਧਰਮ, ਇਕ ਸਰਕਾਰ
ਦੇ ਘੜਨਹਾਰ ਵੀ
ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ-ਜ਼ਾਇਅਨਵਾਦੀ-
ਆਪ ਈ ਨੇ।

..... ਤੇ ਨਾਅਰਿਆਂ ਦਾ ਰਟਨ
ਦੁੱਖ ਝਾਗਣੇ, ਜੇਲ੍ਹੀਂ ਜਾਣਾ
ਸਾਡੀ ਹੋਣੀ ਬਣਾ ਧਰੀ ਹੋਈ ਹੈ!
ਅਸਲ ਦੁਸ਼ਮਣ, ਅਸਲ ਸਰਮਾਏਦਾਰ
ਲੁਕੇ ਬੈਠੇ ਨੇ ਕੌਮੀ ਵਿਸ਼ਵੀ-ਬੈਂਕਾ
ਦੀਆਂ ਲੋਹ-ਫਸੀਲਾਂ ਪਿਛੇ,
ਵਿੱਤੀ-ਧਨ ਦੇ ਅੰਬਾਰਾਂ ਪਿਛੇ,
ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਕਿ ਸਾਡੀ ਅਗਿਆਨਤਾ,
ਦੇ ਹਨੇਰਿਆਂ ਦੇ ਪਰਦਿਆਂ ਪਿਛੇ।

ਪਰਦਿਆਂ ਪਿਛਿਉਂ ਸੰਚਾਲਨਾ ਕਰਦੇ ਨੇ
ਗਿਆਨ -ਵਿਗਿਆਨ, ਵਿਦਵਤਾ ਦੀ,
ਸਰਕਾਰ-ਸੈਨਾ-ਆਤਮਿਕਤਾ ਦੀ
ਮੀਡੀਆ ਅਤੇ ਨਿਆਂ-ਪਾਲਿਕਾਂ ਦੀ
ਨਚਾਉਂਦੇ ਨੇ
ਨੇਤਾਵਾਂ-ਕਾਡਰ-ਲੋਕਾਈ ਨੂੰ
ਪੁਤਲੀਗਰਾਂ ਵਾਂਗ
ਆਪਣੇ ਵਿੱਤ ਦੇ ਤਾਲ ਬੇਤਾਲ ਨਾਲ।

ਕਦੇ ਕਦੇ ਉਹ
ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ ਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ
ਜਿਤਲਾਵਾਂ ਵੀ ਕਰਦੇ ਨੇ

ਜਦੋਂ ਐਲਾਨਦੇ ਹਨ ਕਿ
 ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਅਸਾਂ ਰਹਿਣ
 ਕਰ ਲਈ ਹੋਈ ਐ।
 ਬਸ ਤੀਸਰੀ -ਜੰਗ
 ਜੋ ਅਸਾਂ ਮੁਸਲਿਮ-ਦਹਿਸ਼ਤਗਰਦੀ
 ਤੇ ਹੋਰ ਨਾਵਾਂ ਤੇ ਧਦਕਾਈ ਹੋਈ ਐ
 ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ
 ਬੈ-ਨਾਮਾ ਵੀ ਕਰਵਾ ਲੈਣਾ ਹੈ।
 ਦੀ ਪ੍ਰੋਟੋਕਲ.....
 ਸਾਡਾ ਐਲਾਨੀਆਂ ਰੋਡ-ਮੈਪ ਹੈ,
 ਜੋ ਤਿੰਨ ਯੁੱਧਾਂ ਦੀ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਰਾਹੀਂ
 ਬੈ-ਨਾਮੇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਤੇੜੇ
 ਪੁਜ ਗਿਆ ਹੋਇਐ.....

ਫੇਰ ਕੀ ਕਰੀਏ?
 ਕਿਧਰ ਜਾਈਏ?
 ਕਿਦਾ ਲੜ ਫੜੀਏ?
 ਕਿਦਾ ਸਿਰ ਫੜੀਏ?
 ਜਾਂ ਆਪ ਡੁੱਬ ਮੋਈਏ?

ਸੁਣੋ ਯਾਰੋ ਸੁਣੋ,
 ਜੋ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਠੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ,
 ਕਰਦੇ ਜਾਓ।
 ਬਸ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਾਅਰੇ ਨੂੰ
 ਸੁਝ ਬੁਝ ਤੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਦਾ ਅੰਗ ਬਣਾਉ।
 ਸਰਵ ਰੋਗ ਦਾ ਅਉਖਦ ਇਹ ਨਾਅਰਾ ਹੈ.....

ਬੈਂਕਾਂ ਦਾ ਮਾਇਆਜਾਲ-ਮੁਰਦਾਬਾਦ।
ਇਲੂਮੀਨਾਟੀ-ਜਾਇਅਨਵਾਦ-ਮੁਰਦਾਬਾਦ
ਏਸ ਬਦੀ ਦੀ ਅਸਲੀ ਦੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ-
ਜਿੰਦਾਬਾਦ

ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਧਨ-ਦੌਲਤ-ਮਾਇਆ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਪੁੰਨ ਦਾ ਜਾਂ ਪਾਪ ਦਾ ਕਾਰਜ ਸਿਰੇ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹ ਸਕਦਾ। ਧਨ-ਦੌਲਤ-ਮਾਇਆ ਦਾ ਵਰਤਮਾਨ ਸਰੂਪ ਹੈ 'ਮੁਦਰਾ'। ਮੁਦਰਾ ਦੇ ਉਪਜ ਕੇਂਦਰ ਹਨ ਬੈਂਕ। ਹਰ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਦੀ ਮੁਦਰਾ ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ ਬੈਂਕ ਆਫ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਡਾਲਰ ਨਾਲ ਨਰਤ ਦਿੱਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। 23 ਦਸੰਬਰ 1913 ਨੂੰ ਬਕਾਇਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਬੈਂਕ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਟੱਬਰ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਸੰਪਤੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। (ਆਪਸੀ ਵਿਰੋਧੀ ਖੁੰਖਾਰ ਯੁਧਾਂ ਕਾਰਨ ਯੂਰਪੀ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬੈਂਕ ਉਸ ਟੱਬਰ ਨੇ ਸੌ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਨਿੱਜੀ ਬਣਾਉਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹੋਏ ਸਨ) ਇਉਂ ਫੈਡਰਲ ਰੀਜ਼ਰਵ, ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਡਾਲਰ ਰਾਹੀਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਦਰਾਵਾਂ ਇੱਕੋ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਸੰਪਤੀ ਬਣ ਚੁਕੀਆਂ ਹਨ। ਇਉਂ ਸਿੱਧੇ-ਅਸਿੱਧੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਹਰ ਸ਼ੈਅ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਤੇ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਟੱਬਰ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ਵ ਬੈਂਕ, ਆਈ.ਐਮ.ਐਫ., ਯੂ.ਐਨ.ਓ. ਆਦਿ ਦੀ ਸਥਾਪਤੀ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਦੋ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਛੇੜੇ ਗਏ ਸਨ। ਤੀਸਰਾ ਯੁੱਧ ਬਰੂਹਾਂ ਤੇ ਦਸਤਕ ਦਿੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅੰਤਲਾ ਮਨੋਰਥ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਰੰਕੁਸ਼ ਬਾਦਸ਼ਾਹਤ ਦੀ ਕਾਇਮੀ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਗੁਲਾਮੀ। ਨਾਥਨ ਰੋਬਸਚਾਈਲਡ ਦੇ ਏਸ ਐਲਾਨ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ :-

Hello there,

My name is Jacob Rothschild.

My family is worth 1000 Trillion Dollars.

We own nearly every Central Bank in the World.

We financed both sides of every war since Napoleon.

We own Your News, The media, Your Oil and Your Government.

You have probably never heard of me.

ਫੈਸਲਾ ਸਾਡੇ ਸਭ ਦੇ ਹੱਥ ਹੈ

ਸਵ: ਡਾ: ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂ ਉਕਤ ਜਟਿਲ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਸਹਿਜ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਲਈ ਕਈ ਸਾਹਿਤਿਕ ਵਿਧਾਵਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਏਸ ਤੱਥ ਤੇ ਮਾਣ ਵੀ ਹੈ

.... ਕੇਵਲ ਕਲੋਟੀ

ਮੋਬਾ.: +91 97795 54350

ਮਿਤੀ : 31-12-2019

Aashna Publications

Jalandhar Road, Piplanwala, Hoshiarpur.

Tel.: 01882-256200

Rs. 900/-